
MORMONIN KIRJA

TOINEN TODISTUS
JEESEKSESTÄ KRISTUKSESTÄ

MORMONIN KIRJA

toinen todistus
Jeesuksesta Kristuksesta

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko
Salt Lake City, Utah, USA

Ensimmäinen englanninkielinen painos julkaistiin
Palmyrassa New Yorkin osavaltiossa USA:ssa vuonna 1830

Lähetä palautteet tai ehdotukset sähköpostitse osoitteeseen
scriptures@ldschurch.org tai postitse osoitteeseen
Scriptures Coordination, 50 East North Temple Street Room 2455,
Salt Lake City, UT 84150-3220 USA

© 2018 by Intellectual Reserve, Inc.
All rights reserved.
Printed in the United States of America 6/2019
English approval: 3/15
Translation approval: 3/15
Translation of the Book of Mormon
Finnish

MORMONIN KIRJA

MORMONIN KÄDEN

LEVYIHIN

KIRJOITTAMA KERTOMUS

OTETTU NEFIN LEVYISTÄ

Se on siis lyhennelmä Nefin kansan ja myös lamanilaisten aikakirjasta. Kirjoitettu lamanilaisille, jotka ovat Israelin huoneen jäännös, ja myös juutalaisille ja pakanoille. Kirjoitettu käskystä sekä profetian ja ilmoituksen hengen avulla. Kirjoitettu ja sinetöity sekä kätkeyty Herran huomaan, jotteivät ne tuhoutuisi – tullakseen julki Jumalan lahjan ja voiman avulla käännettäväksi. Moronin käden sinetöimä ja Herran huomaan kätkeyty, tullakseen julki oikeana aikana pakanoiden avulla. Käännös siitä Jumalan lahjan avulla.

Myös lyhennelmä Eterin kirjasta, joka on aikakirja Jeredin kansasta, joka hajotettiin, kun Herra sekoitti ihmisten kielen, kun he rakensivat tornia päästäkseen taivaaseen; osoitukseksi Israelin huoneen jäännökselle, kuinka suuria Herra on tehnyt sen isien hyväksi ja jotta se tuntisi Herran liitot, jottei sitä hylätä ikiajoiksi; ja myös juutalaisten ja pakanoiden saamiseksi vakuuttuneiksi siitä, että JEESUS on KRISTUS, IANKAIKKINEN JUMALA, joka ilmaisee itsensä kaikille kansoille. Ja nyt, jos siinä on virheitä, ne ovat ihmisten erehdyksiä; älkää siis tuomitko sitä, mikä on Jumalasta, jotta teidät havaittaisiin tahrattomiksi Kristuksen tuomioistuimen edessä.

ALKUPERÄINEN KÄÄNNÖS LEVYISTÄ ENGLANTIIN
JOSEPH SMITH NUOREMPI

SISÄLLYS

Johdanto	IX
Kolmen silminnäkijän todistus	XI
Kahdeksan silminnäkijän todistus	XI
Profeetta Joseph Smithin todistus	XIII
Lyhyt selvitys	XVII
Kuvat	XIX
1. Nefi.	1
2. Nefi.	60
Jaakob.	135
Enos	157
Jarom	160
Omni	161
Mormonin sanat	165
Moosia	167
Alma	240
Helaman.	438
3. Nefi.	485
4. Nefi.	553
Mormon	557
Eter	580
Moroni	616
Pyhien kirjoitusten opas	1
Aikataulukko	219
Evankeliumiharmonia	225

LYHENTEET

Vanha testamentti

1. Moos.	Ensimmäinen Mooseksen kirja
2. Moos.	Toinen Mooseksen kirja
3. Moos.	Kolmas Mooseksen kirja
4. Moos.	Neljäs Mooseksen kirja
5. Moos.	Viides Mooseksen kirja
Joos.	Joosuan kirja
Tuom.	Tuomarien kirja
Ruut	Ruutin kirja
1. Sam.	Ensimmäinen Samuelin kirja
2. Sam.	Toinen Samuelin kirja
1. Kun.	Ensimmäinen kuninkaiden kirja
2. Kun.	Toinen kuninkaiden kirja
1. Aik.	Ensimmäinen aikakirja
2. Aik.	Toinen aikakirja
Esra	Esran kirja
Neh.	Nehemian kirja
Est.	Esterin kirja
Job	Jobin kirja
Ps.	Psalmien kirja
Sananl.	Sananlaskujen kirja
Saarn.	Saarnaajan kirja
Laul. I.	Laulujen laulu
Jes.	Jesajan kirja
Jer.	Jeremian kirja
Valit.	Valitusvirret
Hes.	Hesekielin kirja
Dan.	Danielin kirja
Hoos.	Hoosean kirja
Joel	Joelin kirja
Aam.	Aamoksen kirja
Ob.	Obadjan kirja
Joona	Joonan kirja
Miika	Miikan kirja
Nah.	Nahumin kirja
Hab.	Habakukin kirja

Sef.	Sefanjan kirja
Hagg.	Haggain kirja
Sak.	Sakarjan kirja
Mal.	Malakian kirja

Uusi testamentti

Matt.	Evankeliumi Matteuksen mukaan
Mark.	Evankeliumi Markuksen mukaan
Luuk.	Evankeliumi Luukkaan mukaan
Joh.	Evankeliumi Johanneksen mukaan
Ap. t.	Apostolien teot
Room.	Kirje roomalaisille
1. Kor.	Ensimmäinen kirje korinttilaisille
2. Kor.	Toinen kirje korinttilaisille
Gal.	Kirje galatalaisille
Ef.	Kirje efesolaisille
Fil.	Kirje filippiiläisille
Kol.	Kirje kolossalaisille
1. Tess.	Ensimmäinen kirje tessalonikalaisille
2. Tess.	Toinen kirje tessalonikalaisille
1. Tim.	Ensimmäinen kirje Timoteukselle
2. Tim.	Toinen kirje Timoteukselle
Tit.	Kirje Titukselle
Filem.	Kirje Filemonille
Hepr.	Kirje heprealaisille
Jaak.	Jaakobin kirje
1. Piet.	Ensimmäinen Pietarin kirje
2. Piet.	Toinen Pietarin kirje
1. Joh.	Ensimmäinen Johanneksen kirje
2. Joh.	Toinen Johanneksen kirje
3. Joh.	Kolmas Johanneksen kirje
Juud.	Juudaksen kirje
Ilm.	Johanneksen ilmestys

Mormonin kirja

1. Nefi	1. Nefi
2. Nefi	2. Nefi
MK Jaak.	Jaakob
En.	Enos
Jar.	Jarom
Omni	Omni
Morm. s.	Mormonin sanat
Moosia	Moosia
Alma	Alma
Hel.	Helaman
3. Nefi	3. Nefi
4. Nefi	4. Nefi
Morm.	Mormon
Et.	Eter
Moroni	Moroni

Oppi ja liitot

OL	Oppi ja liitot
VJ	Virallinen julistus

Kallisarvoinen helmi

Moos.	Mooses
Abr.	Abraham
JS-M	Joseph Smith – Matteus
JS-H	Joseph Smith – historia
UK	Uskonkappaleet

Muut lyhenteet

JSR	Joseph Smithin raamatunkäännös
PKO	Pyhien kirjoitusten opas
HEPR	Hepreankielisen ilmauksen vaihtoehtoinen käännös
KR	Kreikankielisen ilmauksen vaihtoehtoinen käännös
ELI	Selitys idiomille tai vaikealle ilmaukselle
TAI	Vaihtoehtoinen ilmaus, joka selventää vanhahtavan ilmauksen merkitystä

JOHDANTO

Mormonin kirja on Raamattuun verrattava pyhä kirja. Se on aikakirja Jumalan kanssakäymisistä Amerikan mantereeseen muinaisten asukkaiden kanssa ja sisältää ikuisen evankeliumin täyteyden.

Kirjan kirjoittivat monet muinaiset profeetat profetian ja ilmoituksen hengen avulla. Mormon-niminen profeetta ja historioitsija lainasi ja lyhensi heidän kultalevyihin kirjoitettuja kirjoituksiaan. Aikakirja kertoo kahdesta suuresta sivilisaatiosta. Toinen lähti Jerusalemistä vuonna 600 eKr. ja jakaantui myöhemmin kahdeksi kansakunnaksi, jotka tunnetaan nefiläisinä ja lamanilaisina. Toinen lähti matkaan paljon varhemmin, kun Herra sekoitti kielet Babylonin tornilla. Tämä ryhmä tunnetaan jerediläisinä. Tuhansien vuosien kuluttua kaikki paitsi lamanilaiset tuhoutuivat, ja he kuuluvat Amerikan intiaanien esivanhempiin.

Kruunaava Mormonin kirjaan muistiin merkitty tapahtuma on Herran Jeesuksen Kristuksen henkilökohtainen palvelutyö nefiläisten keskuudessa pian Hänen ylösnousemuksensa jälkeen. Kirja selittää evankeliumin oppeja, esittää pelastussuunnitelman ja kertoo ihmisille, mitä heidän on tehtävä saadakseen rauhan tässä elämässä ja iankaikkisen pelastuksen tulevassa elämässä.

Päätettyään kirjoituksensa Mormon luovutti kertomuksen pojalleen Moronille, joka lisäsi siihen muutamia omia sanojaan ja kätkei levyt Kumorankukkulaan. Sama Moroni ilmestyi syyskuun 21. päivänä 1823, nyt kirkastettuna, ylösnousseena olentona, profeetta Joseph Smithille ja kertoi hänelle muinaisesta aikakirjasta ja sanoi, että se käännettäisiin englannin kielelle.

Aikanaan levyt luovutettiin Joseph Smithille, joka käänsi ne Jumalan lahjan ja voiman avulla. Aikakirja on nyt julkaistu monilla kielillä uutena lisätodistuksena siitä, että Jeesus Kristus on elävän Jumalan Poika ja että kaikki, jotka tulevat Hänen luokseen ja noudattavat Hänen evankeliuminsa lakeja ja toimituksia, voivat pelastua.

Profeetta Joseph Smith sanoi tästä kirjasta: "Sanoin veljille, että Mormonin kirja on virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja uskontomme lakikivi ja että ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla."

Joseph Smithin lisäksi Herra antoi yhdentoista muun nähdä kultalevyt itse ja tulla Mormonin kirjan todenperäisyyden ja jumalallisuuden erityisiksi todistajiksi. Heidän kirjalliset todistuksensa ovat tässä "Kolmen silminnäkijän todistuksena" ja "Kahdeksan silminnäkijän todistuksena".

Kehotamme kaikkia ihmisiä kaikkialla lukemaan Mormonin kirjan, pohtimaan sydämessään sen sisältämää sanomaa ja kysymään sitten Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä, onko kirja totta. Ne, jotka näin menettelevät ja kysyvät uskossa, saavat todistuksen sen todenperäisyydestä ja jumalallisuudesta Pyhän Hengen voimalla. (Ks. Moroni 10:3–5.)

Ne, jotka saavat tämän jumalallisen todistuksen Pyhältä Hengeltä, tulevat myös tuntemaan saman voiman avulla, että Jeesus Kristus on maailman Vapahtaja, että Joseph Smith on Hänen ilmoituksensaajansa ja profeettansa näinä viimeisinä aikoina ja että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Herran valtakunta, vielä kerran perustettu maan päälle valmistautumiseksi Messiaan toista tulemistä varten.

KOLMEN SILMINNÄKIJÄN TODISTUS

Tietäkööt kaikki kansakunnat, suvut, kielet ja kansat, joille tämä kirja tulee, että me Isän Jumalan ja Herramme Jeesuksen Kristuksen armosta olemme nähneet levyt, jotka sisältävät tämän kirjan, joka on aikakirja Nefin kansasta sekä heidän veljistään lamanilaisista ja myös Jeredin kansasta, joka tuli tornilta, josta on puhuttu. Ja me tiedämme myös, että ne on käännetty Jumalan lahjan ja voiman avulla, sillä hänen äänensä on julistanut sen meille; sen tähden me tiedämme varmasti, että kirja on tosi. Ja me todistamme myös, että me olemme nähneet levyissä olevat kaiverrukset; ja ne on näytetty meille Jumalan eikä ihmisen voimalla. Ja me julistamme vakain sanoin, että Jumalan enkeli laskeutui taivaasta ja toi ja asetti levyt silmiemme eteen, että me katsoimme ja näimme ne ja niissä olevat kaiverrukset; ja me tiedämme, että Isän Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armosta me näimme ja todistamme, että tämä on totta. Ja se on ihmeellistä meidän silmissämme. Joka tapauksessa Herran ääni käski meidän todistaa siitä; sen tähden, olaksemme kuuliaisia Jumalan käskyille, me todistamme tästä. Ja me tiedämme, että jos olemme uskollisia Kristuksessa, me puhdistamme vaatteemme kaikkien ihmisten verestä, ja meidät havaitaan tahrattomiksi Kristuksen tuomioistuimen edessä, ja me saamme asua hänen kanssaan iankaikkisesti taivaissa. Ja kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, jotka ovat yksi Jumala. Aamen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

KAHDEKSAN SILMINNÄKIJÄN TODISTUS

Tietäkööt kaikki kansakunnat, suvut, kielet ja kansat, joille tämä kirja tulee, että Joseph Smith nuorempi, tämän kirjan kääntäjä, on näyttänyt meille levyt, joista on puhuttu ja jotka näyttävät kullalta; ja kaikkia levyjä, jotka mainittu Smith on kääntänyt, me olemme käsitelleet käsillämme; ja me näimme myös niissä olevat kaiverrukset, jotka kaikki näyttävät olevan muinaista työtä ja taidokasta tekoa. Ja tästä me todistamme vakain sanoin, että mainittu Smith on näyttänyt meille, sillä me olemme ne nähneet ja tunnustelleet niiden painoa ja

tiedämme varmasti, että mainitulla Smithillä on levyt, joista olemme puhuneet. Ja me annamme nimemme maailmalle, todistukseksi maailmalle siitä, mitä olemme nähneet. Emmekä me valehtele; Jumala on sen todistaja.

CHRISTIAN WHITMER

JACOB WHITMER

PETER WHITMER NUOREMPI

JOHN WHITMER

HIRAM PAGE

JOSEPH SMITH VANHEMPI

HYRUM SMITH

SAMUEL H. SMITH

PROFEETTA JOSEPH SMITHIN TODISTUS

Profeetta Joseph Smith kertoo Mormonin kirjan esiin tulemisesta omin sanoin:

”Syyskuun kahdennenkymmenennenyhdennän päivän – – iltana [1823] – – antauduin rukoilemaan ja anomaan kaikkivaltialta Jumalalta – –.

Ollessani näin huutamassa avuksi Jumalaa havaitsin huoneeseeni ilmestyvän valon, joka voimistui voimistumistaan, kunnes huone oli valoisampi kuin keskipäivällä, kun samassa vuoteeni viereen ilmestyi persoona, joka seisoi ilmassa, sillä hänen jalkansa eivät koskettaneet lattiaa.

Hänellä oli yllään häikäisevän valkoinen väljä viitta. Se oli valkoisempi kuin mikään maanpäällinen, mitä olin milloinkaan nähnyt, enkä usko, että mikään maanpäällinen voitaisiinkaan tehdä niin tavattoman valkoiseksi ja loistavaksi. Hänen kätensä olivat paljaat, samoin hänen käsivartensa hieman ranteen yläpuolelle; niin myös hänen jalkansa olivat paljaat, kuten hänen säärensäkin olivat vähän nilkkojen yläpuolelle. Myös hänen päänsä ja kaulansa olivat paljaat. Saatoin havaita, ettei hänellä ollut yllään muuta vaatetta kuin tämä viitta, koska se oli auki, niin että saatoin nähdä hänen poveensa.

Ei ainoastaan hänen viittansa ollut tavattoman valkoinen, vaan hänen koko olemuksensa oli sanoin kuvaamattoman kirkas, ja hänen kasvonsa todella kuin salama. Huoneessa oli tavattoman valoisaa, muttei niin perin kirkasta kuin aivan hänen olemuksensa ympärillä. Kun ensi kerran katsoin häntä, pelkäsin, mutta pian pelkoni väistyi.

Hän kutsui minua nimeltä ja sanoi minulle olevansa Jumalan luota minulle lähetetty sanansaattaja ja että hänen nimensä on Moroni, että Jumalalla oli minulle työ tehtäväksi ja että nimeäni tultaisiin mainitsemaan hyvällä ja pahalla kaikkien kansakuntien, sukujen ja kielten keskuudessa, eli että siitä puhuttaisiin sekä hyvää että pahaa kaikkien ihmisten keskuudessa.

Hän sanoi, että oli olemassa talteen pantu kirja, kultalevyihin kirjoitettu, joka kertoi tämän mantereen muinaisista asukkaista ja mistä he olivat lähtöisin. Hän sanoi myös, että siihen sisältyi ikuisen evankeliumin täyteys sellaisena kuin Vapahtaja antoi sen muinaisille asukkaille;

edelleen, että oli olemassa kaksi hopeakehyksiin kiinnitettyä kiveä – ja nämä rintakilpeen kiinnitetyt kivet muodostivat niin kutsutut urimin ja tummimin – levyjen mukana talletettuina; ja muinaisina eli entisinä aikoina näiden kivien hallussapitäjät ja käyttäjät

olivat 'näkijöitä'; ja että Jumala oli valmistanut ne kirjan kääntämisen tarkoitusta varten. --

Vielä hän sanoi minulle, että kun saisin nuo levyt, joista hän oli puhunut -- sillä aika, jolloin ne saataisiin, ei ollut vielä täyttynyt -- minä en saisi näyttää niitä kenellekään, en myöskään rintakilpeä enkä siinä olevia urimia ja tummimia; ainoastaan niille, joille minun käskettäisiin näyttää ne; jos näyttäisin, minut hävitettäisiin. Hänen kertoessaan minulle levyistä mieleeni avautui näky, niin että saatoin nähdä paikan, johon levyt oli talletettu, ja sen niin selvästi ja tarkasti, että tunsin paikan käydessäni sillä.

Tämän sanoman jälkeen näin valon huoneessa alkavan kokoontua aivan minulle puhuneen persoonan ympärille, ja sitä jatkui, kunnes huone jäi jälleen pimeäksi, paitsi aivan hänen ympäriltänsä, jolloin näin silmänräpäyksellisesti ikään kuin käytävän avautuvan suoraan ylös taivaaseen, ja hän nousi, kunnes hän hävisi kokonaan, ja huone jäi sellaiseksi kuin se oli ollut ennen tämän taivaallisen valon ilmestymistä.

Makasin mietiskellen tätä merkillistä tapahtumaa ja ihmetellen suuresti sitä, mitä tämä epätavallinen sanansaattaja oli kertonut minulle, kun kesken mietiskelyni äkkiä havaitsin huoneeni alkavan valjeta uudelleen, ja hetkessä, kuten minusta tuntui, sama taivaallinen sanansaattaja oli jälleen vuoteeni vierellä.

Hän aloitti ja kertoi uudestaan aivan samat asiat kuin ensimmäisellä käynnillään, ilman vähäisintäkään poikkeamaa; sen tehtyään hän ilmoitti minulle suurista tuomioista, jotka kohtaisivat maata nälänhädän, miekan ja ruttotaudin suurien hävitysten myötä, ja että nämä ankarat tuomiot kohtaisivat maata tämän sukupolven aikana. Nämä asiat kerrottuaan hän nousi jälleen ylös kuten oli tehnyt aikaisemminkin.

Vaikutukset mieleeni olivat tähän mennessä olleet niin syvällisiä, että uni oli kaikonnut silmistäni ja makasin hämmästyksissäni sekä näkemäni että kuulemani vallassa. Mutta kuinka yllätyinkään, kun näin saman sanansaattajan jälleen vuoteeni vierellä ja kuulin hänen vielä kerran kertovan eli toistavan minulle samat asiat kuin aikaisemminkin; ja hän lisäsi varoituksen minulle, sanoen minulle, että Saatana yrittäisi kiusata minua (isäni perheen puutteenalaisten olojen tähden) ottamaan levyt tarkoituksena rikastua. Siitä hän kielsi minua sanoen, että kun saisin levyt, minulla ei saisi olla mielessäni muuta pyrkimystä kuin Jumalan kirkastaminen, eikä minulla saisi olla mitään muuta vaikutinta kuin hänen valtakuntansa rakentaminen; muutoin en voisi saada niitä.

Tämän kolmannen käynnin jälkeen hän nousi jälleen taivaaseen kuten ennenkin, ja minä jäin jälleen pohtimaan juuri kokemani

eriskummallisuutta, kun kukko kiekui melkein heti taivaallisen sanansaattajan noustua luotani kolmannen kerran, ja havaitsin, että päivä alkoi sarastaa, niin että keskustelujemme oli täytynyt viedä koko tuo yö.

Pian tämän jälkeen nousin vuoteestani ja, kuten tavallista, lähdin päivän välttämättömiin töihin; mutta kun yritin tehdä työtä kuten muulloinkin, havaitsin voimani niin huvenneiksi, että olin täysin kykenemätön. Isäni, joka työskenteli kanssani, havaitsi jonkin olevan minussa vialla ja käski minun mennä kotiin. Lähdin aikomukseni mennä talolle, mutta yrittäessäni ylittää sen pellon aidan, jolla olimme, voimani pettivät kokonaan, ja vaivuin avuttomana maahan ja olin hetken aivan tietämätön kaikesta.

Ensimmäinen asia, jonka saatan muistaa, oli ääni, joka puhui minulle kutsuen minua nimeltä. Nostin katseeni ja näin saman sanansaattajan seisovan pääni yläpuolella valon ympäröimänä kuten aikaisemminkin. Sitten hän taas kertoi minulle kaiken, mitä hän oli kertonut minulle edellisenä yönä, ja käski minun mennä isäni luo ja kertoa hänelle näystä ja käskyistä, jotka olin saanut.

Minä tottelin; palasin isäni luokse pellolle ja kerroin hänelle koko asian. Hän vastasi minulle, että se oli Jumalasta ja käski minun mennä ja tehdä niin kuin sanansaattaja oli käskenyt. Lähdin pellolta ja menin paikalle, jossa sanansaattaja oli sanonut minulle levyjen olevan talletettuina; ja paikasta saamani näyn selvyiden vuoksi tunsin sen heti sille saavuttuani.

Lähellä Manchesterin kylää Ontarion piirikunnassa New Yorkissa on huomattavan kokoinen kukkula ja korkein kaikista lähiseudulla. Tämän kukkulan länsilaidalla, lähellä lakea, huomattavan kokoisien kiven alla levyt olivat kivilokeroon talletettuina. Tämä kivi oli paksu ja kupera päällyspuolen keskeltä ja ohuempi reunoilta, niin että keskikohta oli näkyvissä maan pinnalla, mutta koko reuna oli maan peitossa.

Poistettuani maan otin vivun, jonka panin kiven reunan alle, ja hieman ponnistamalla nostin sen ylös. Katsoin sisään ja näin siellä tosiaan levyt, urimin ja tummimin sekä rintakilven, niin kuin sanansaattaja oli kertonut. Lokero, jossa ne olivat, oli muodostettu jonkinlaisella sementillä yhteen liitetyistä kivistä. Lokeron pohjalle oli pantu kaksi kiveä lokeron poikki, ja näiden kivien päällä olivat levyt ja niiden ohessa muut esineet.

Yritin ottaa ne esiin, mutta sanansaattaja kielsi minua, ja minulle ilmoitettiin jälleen, ettei niiden julki tuomisen aika ollut vielä tullut eikä tulisikaan ennen kuin neljän vuoden kuluttua tuosta hetkestä; mutta hän sanoi minulle, että minun piti tulla tuolle paikalle tasan yhden vuoden kuluttua tuosta hetkestä ja että hän tapaisi minut siellä

ja että minun pitäisi tehdä niin jatkuvasti, kunnes tulisi aika saada levyt.

Sen mukaisesti, kuten minua oli käsketty,menin aina vuoden kuluttua ja tapasin siellä saman sanansaattajan joka kerta ja sain häneltä jokaisen keskustelumme aikana opetusta ja tietoa siitä, mitä Herra aikoi tehdä ja miten ja millä tavalla hänen valtakuntaansa oli määrä johtaa viimeisinä aikoina. – –

Vihdoin tuli levyjen, urimin ja tummimin sekä rintakilven saamisen aika. Syysskuun kahdentenakymmenentenäkahdentena päivänä tuhatkahdeksansataakaksikymmentäseitsemän, mentyäni kuten aina taas vuoden kuluttua paikalle, jossa ne olivat talletettuina, sama taivaallinen sanansaattaja antoi ne minulle tällaisin ohjein: että minä olisin niistä vastuussa; että jos huolimattomuuttani tai jonkin laiminlyöntini tähden kadottaisin ne, minut erotettaisiin pois, mutta jos tekisin kaikkeni niiden varjelemiseksi, kunnes hän, sanansaattaja, tulisi hakemaan ne, ne olisivat turvassa.

Pian ymmärsin syyn, miksi olin saanut niin ankarat ohjeet niiden turvassa pitämiseksi ja minkä vuoksi sanansaattaja oli sanonut, että kun olisin tehnyt, mitä kädestäni vaaditaan, hän tulisi hakemaan ne. Sillä tuskin tuli tunnetuksi, että ne olivat hallussani, kun ne yritettiin saada minulta mitä sitkeimmin ponnistuksin. Tuon aikeen vuoksi turvauduttiin kaikkiin kuviteltavissa oleviin juoniin. Vaino kävi entistä katkerammaksi ja ankarammaksi, ja joukolti ihmisiä oli jatkuvasti valppaana saadakseen ne minulta, mikäli mahdollista. Mutta Jumalan viisauden avulla ne pysyivät turvassa minun käsissäni, kunnes olin saanut niiden avulla päätökseen, mitä kädestäni vaadittiin. Kun sanansaattaja, kuten oli sovittu, tuli hakemaan niitä, luovutin ne hänelle; ja hänen hallussaan ne ovat vielä tänäkin päivänä, toukokuun toisena päivänä vuonna tuhatkahdeksansataakolmekymmentäkahdeksan.”

Kattavampi kertomus on Kallisarvoisen helmen kirjassa Joseph Smith – historia.

Muinainen aikakirja, joka näin oli tullut maasta esiin tomusta puhuvan kansan äänenä ja oli käännetty Jumalan lahjan ja voiman avulla nykyaikaiselle kielelle, kuten jumalallisella vahvistuksella on todistettu, julkaistiin maailmalle ensi kerran englanniksi vuonna 1830 nimellä THE BOOK OF MORMON.

LYHYT SELVITYS MORMONIN KIRJASTA

Mormonin kirja on muinaisen Amerikan kansoista kertova pyhä aikakirja, joka kaiverrettiin metallilevyihin. Lähteisiin, joista tämä aikakirja koottiin, sisältyvät seuraavat:

1. *Nefin levyt*, joita oli kahdenlaisia: pienet levyt ja isot levyt. Edelliset oli omistettu erityisesti hengellisille asioille ja profeettojen palvelutyölle ja opetuksille, kun taas jälkimmäiset sisälsivät enimmäkseen kyseisten kansojen maallista historiaa (1. Nefi 9:2–4). Moosian ajoista lähtien isot levyt käsittivät kuitenkin myös asioita, joilla oli suuri hengellinen merkitys.
2. *Mormonin levyt*, jotka käsittävät Mormonin lyhennelmän Nefin isoista levyistä monin huomautuksin. Näihin levyihin sisältyi myös Mormonin historian jatko sekä hänen poikansa Moronin lisäyksiä.
3. *Eterin levyt*, jotka esittävät jerediläisten historian. Moroni lyhensi tämän aikakirjan, lisäsi omia huomautuksiaan ja liitti kirjan yleiseen historiaan nimellä ”Eterin kirja”.
4. *Pronssilevyt*, jotka Lehin väki otti mukaansa Jerusalemissa vuonna 600 eKr. Nämä sisälsivät ”viisi Mooseksen kirjaa – ja myös juutalaisten aikakirjan alusta alkaen aina Juudan kuninkaan Sidkian hallituskauden alkuun asti; ja myös pyhien profeettojen profetiat” (1. Nefi 5:11–13). Mormonin kirjassa on monia lainauksia näihin levyihin sisältyvistä Jesajan ja muiden raamatullisten ja ei-raamatullisten profeettojen kirjoituksista.

Mormonin kirja koostuu viidestätoista pääosasta, joita yhtä poikkeusta lukuun ottamatta kutsutaan kirjoiksi. Ne on yleensä nimetty pääasiallisen tekijänsä mukaan. Ensimmäinen jakso (ensimmäiset kuusi kirjaa, joista Omnin kirja on viimeinen) on käännetty Nefin pienistä levyistä. Omnin ja Moosian kirjojen väliin on sijoitettu Mormonin sanat. Ne liittyvät pieniin levyihin kaiverretun aikakirjan ja Mormonin lyhennelmän isoista levyistä toisiinsa.

Pisin jakso, Moosian kirjasta Mormonin kirjan lukuun 7 saakka, on käännös lyhennelmästä, jonka Mormon oli tehnyt Nefin isoista levyistä. Päätösjakson, Mormonin kirjan luvusta 8 teoksen loppuun, kaiversi Mormonin poika Moroni, joka päätettyään aikakirjan isänsä elämästä teki lyhennelmän jerediläisten aikakirjasta (Eterin kirja) ja lisäsi myöhemmin osat, jotka tunnetaan Moronin kirjana.

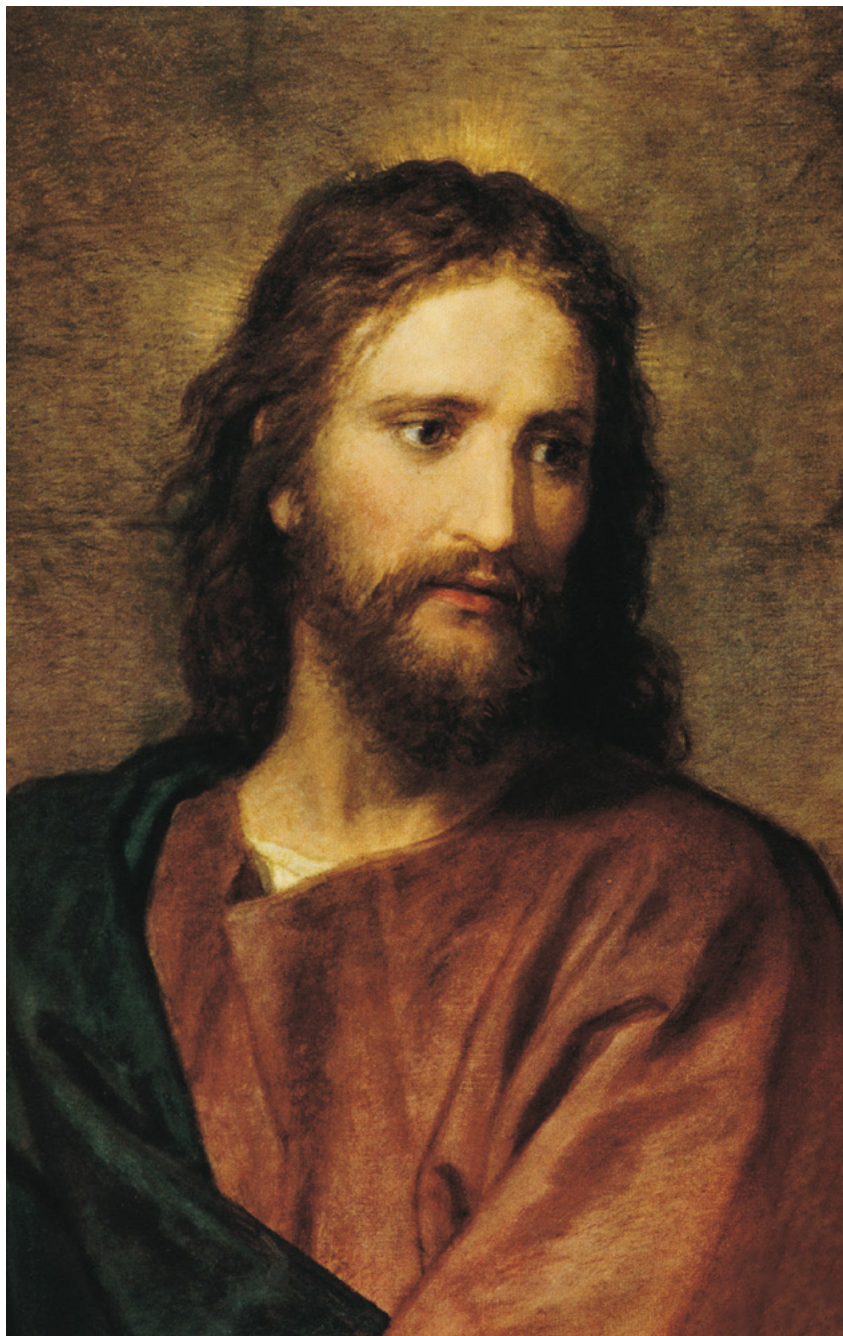
Suunnilleen vuonna 421 jKr. Moroni, viimeinen nefiläisistä profeetoista ja historioitsijoista, sinetöi pyhän aikakirjan ja kätki sen Herran huomaan saatettavaksi esiin myöhemmin aikoina, kuten Jumalan

ääni hänen muinaisten profeettojensa kautta oli ennustanut. Vuonna 1823 jKr. tämä sama Moroni, tuolloin ylösnousseena persoonana, tuli profeetta Joseph Smithin luokse ja luovutti kaiverretut levyt myöhemmin hänelle.

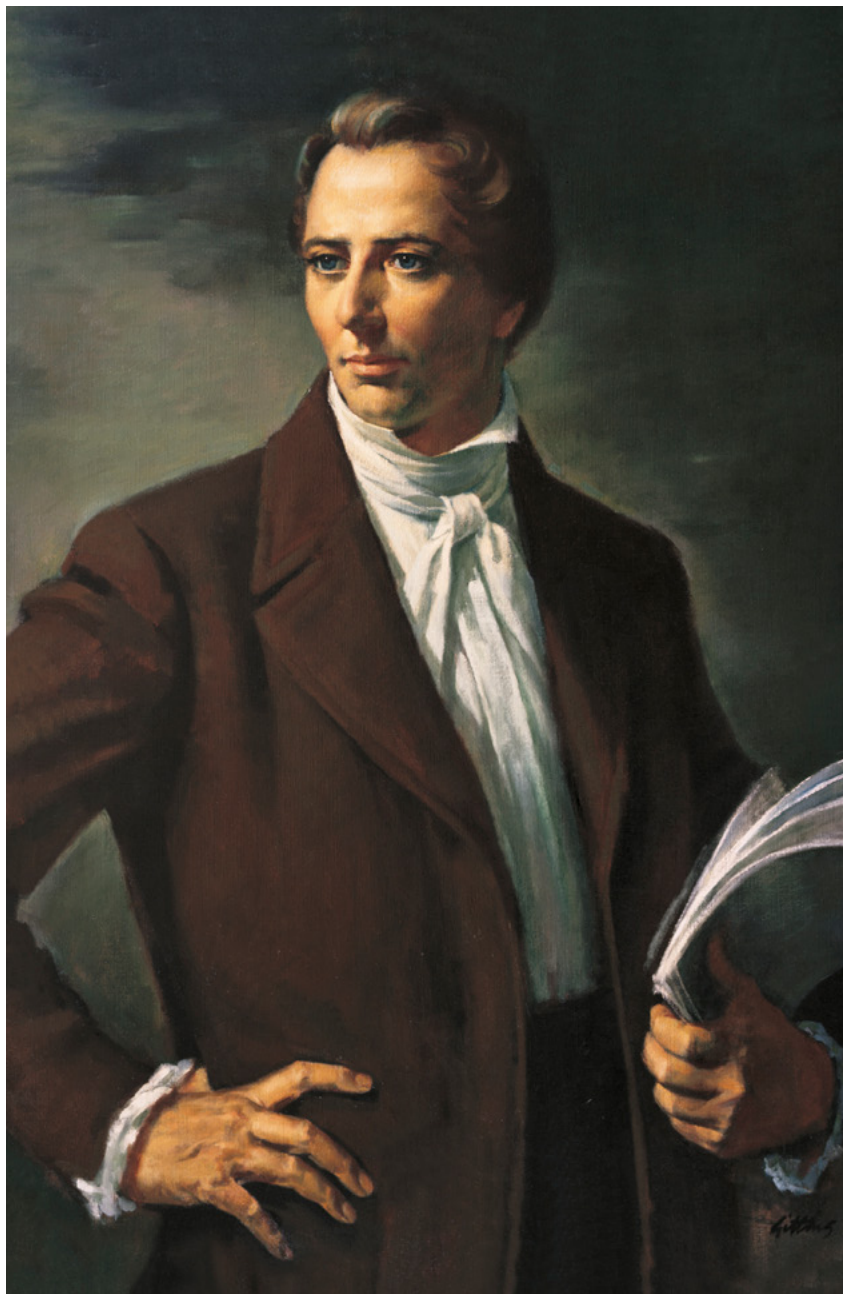
Tästä laitoksesta: Alkuperäinen nimisivu, joka on aivan sisällyssivun edellä, on otettu levyistä ja on osa pyhää tekstiä. Myös kursivoimattomat johdannot, kuten Ensimmäisessä Nefin kirjassa ja aivan Moosian kirjan 9. luvun edellä, ovat osa pyhää tekstiä. Kursivoidut johdannot, kuten ne, jotka ovat lukujen alussa, eivät ole alkuperäistä tekstiä, vaan ne ovat lukemisen helpottamiseksi sisällytettyjä tutkimisen apuneuvoja.

Mormonin kirjan aiempien englanninkielisten laitosten tekstissä on toistunut eräitä vähäisiä virheitä. Tämä laitos sisältää korjauksia, joita on pidetty tarkoituksenmukaisina aineiston saattamiseksi yhdenmukaiseksi ennen julkaisua laadittujen käsikirjoitusten ja profeetta Joseph Smithin toimittamien varhaisten laitosten kanssa.

KUVAT

Herra Jeesus Kristus.
Maalaus Heinrich Hofmann.

Profeetta Joseph Smith.
Maalaus Alvin Gittins.

Ks. "Profeetta Joseph Smithin todistus", s. XIII–XVI.

Lehi löytää Liahonan.
Maalaus Arnold Friberg.
Ks. 1. Nefi 16, s. 37–41.

Lehi ja hänen kansansa saapuvat luvattuun maahan.
Maalaus Arnold Friberg.

Ks. 1. Nefi 18, s. 47–49.

Alma kastaa Mormonin vesissä.

Maalaus Arnold Friberg.

Ks. Moosia 18, s. 209–212.

Samuel Lamanilainen profetoi.

Maalaus Arnold Friberg.

Ks. Helaman 16, s. 482–484.

Jeesus Kristus käy Amerikan mantereella.

Maalaus John Scott.

Ks. 3. Nefi 11, s. 509–513.

Moroni kätkee nefiläisten aikakirjan maahan.

Maalaus Tom Lovell.

Ks. Mormon 8, s. 572–576.

ENSIMMÄINEN NEFIN KIRJA

HÄNEN HALLITUSKAUTENSA JA PALVELUTYÖNSÄ

Kertomus Lehistä ja hänen vaimostaan Sariasta sekä hänen neljästä pojastaan, nimeltään (vanhimmasta alkaen) Laman, Lemuel, Sam ja Nefi. Herra kehottaa Lehiä lähtemään Jerusalemin maasta, koska tämä profetoi kansalle sen pahuudesta ja se tavoittelee hänen henkeään. Hän kulkee kolme päivää erämaahan perheensä kanssa. Nefi ottaa veljensä mukaan ja palaa Jerusalemin maahan hakemaan juutalaisten aikakirjaa. Kertomus heidän kärsimyksistään. He ottavat Ismaelin tyttäriä vaimoksi. He ottavat mukaan perheensä ja lähtevät erämaahan. Heidän kärsimyksensä ja ahdinkonsa erämaassa. Heidän matkojensa kulku. He tulevat suurten vesien äärelle. Nefin veljet kapinoivat häntä vastaan. Hän saattaa heidät häpeään ja rakentaa laivan. He antavat paikalle nimeksi Runsaus. He kulkevat suurten vesien poikki luvattuun maahan ja niin edelleen. Tämä on Nefin kertomuksen mukaan, eli toisin sanoen minä, Nefi, kirjoitin tämän aikakirjan.

LUKU 1

Nefi aloittaa aikakirjan kansastaan. Lehi näkee näyssä tulipatsaan ja lukee profetian kirjaa. Hän ylistää Jumalaa, ennustaa Messiaan tulemisesta ja profetoi Jerusalemin hävityksestä. Juutalaiset vainoavat häntä. Noin 600 eKr.

MINÄ, ^aNefi, synnyin ^bhyvistä ^cvanhemmista, ja sen tähden minulle ^dopetettiin jonkin verran kaikkea isäni tietämystä; ja nähtyäni monia ^eahdinkoja elinpäivieni aikana mutta oltuani silti Herran suuressa suosiossa kaikkina elämäni päivinä, niin, saatuani paljon tietoa Jumalan

hyvyydestä ja ^fsalaisuuksista, teen sen tähden ^gaikakirjan siitä, mitä olen elinaikanani toimittanut.

2 Niin, minä teen aikakirjan isäni ^akielellä, jossa yhdistyvät juutalaisten tietämys ja egyptiläisten kieli.

3 Ja minä tiedän, että aikakirja, jonka teen, on ^atotta; ja minä teen sen omin käsin; ja minä teen sen tietoni mukaan.

4 Sillä tapahtui Juudan kuninkaan ^aSidkian hallituskauden ^bensimmäisen vuoden alkaessa (isäni Lehi oli asunut ^cJerusalemmissä kaikkina elämänsä päivinä); ja sinä samana vuonna tuli

1 ^{1 a} PKO Nefi, Lehin poika.

^b Sananl. 22:1.

^c OL 68:25, 28.

PKO Vanhemmat.

^d En. 1:1;

Moosia 1:2–3.

PKO Opettaminen.

^e PKO Vastoinkäyminen.

^f PKO Jumalan

salaisuudet.

^g PKO Pyhät kirjoitukset.

2 ^a Moosia 1:2–4;

Morm. 9:32–33.

3 ^a 1. Nefi 14:30;

Moosia 1:6;

Et. 5:1–3;

OL 17:6.

4 ^a 2. Aik. 36:10;

Jer. 52:3–5;

Omni 1:15.

^b 598 eKr.; ks.

Aikataulukko

liitteessä.

^c 1. Aik. 9:3.

monia ^aprofeettoja profetoiden kansalle, että sen täytyy tehdä parannus, tai suuri ^eJerusaleminkin kaupunki täytyy hävittää.

5 Niin tapahtui, että isäni ^aLehi meni rukoilemaan Herraa, niin, aivan koko ^bsydäimestään, kansansa puolesta.

6 Ja tapahtui hänen rukoillessaan Herraa, että ^atulipatsas tuli ja asettui kalliolle hänen eteensä; ja hän näki ja kuuli paljon; ja näkemiensä ja kuulemiensa asioiden tähden hän värisi ja vapisi tavattomasti.

7 Ja tapahtui, että hän palasi omaan taloonsa Jerusalemiin; ja hän heittäytyi vuoteelleen, koska hän oli Hengen ja näkemiensä asioiden ^avallassa.

8 Ja hänen ollessaan näin Hengen vallassa hänet vietiin pois ^anäyssä, jopa niin että hän näki ^btaivaiden aukenevan, ja hän käsitti näkevänsä Jumalan istumassa valtaistuimellaan ympärillään lukemattomia enkelijoukkoja laulamassa ja ylistämässä Jumalaansa.

9 Ja tapahtui, että hän näki Erään laskeutuvan taivaan keskeltä, ja hän näki, että hänen ^akirkkautensa ylitti keskipäivän auringon kirkkauden.

10 Ja hän näki myös ^akahden-toista muun seuraavan häntä, ja heidän kirkkautensa voitti taivaankannen tähtien kirkkauden.

11 Ja he tulivat alas ja kulkivat maan päällä; ja ensimmäinen tuli ja seisahtui isäni eteen ja antoi hänelle ^akirjan ja pyysi häntä lukemaan.

12 Ja tapahtui, että lukiessaan hän täytti Herran ^aHengellä.

13 Ja hän luki sanoen: Voi, voi Jerusalemiä, sillä minä olen nähnyt sinun ^ailjetyksesi! Niin, ja monia asioita isäni luki ^bJerusalemista – että se ja sen asukkaat hävitettäisiin; monet menehtyisivät miekkaan, ja monet ^cvietäisiin vankeina Babyloniin.

14 Ja tapahtui, että kun isäni oli lukenut ja nähnyt paljon suuria ja ihmeellisiä asioita, hän huudahti Herralle monia asioita, kuten: Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, oi, Herra Jumala Kaikkivaltias! Sinun valtaistuimesi on korkealla taivaissa, ja sinun voimasi ja hyvyytesi ja armosi ovat kaikkien maan asukkaiden yllä; ja koska sinä olet armollinen, et salli niiden, jotka ^atulevat sinun luoksesi, hukkaa!

15 Ja tällä tavoin isäni puhui

4d 2. Kun. 17:13–15;

2. Aik. 36:15–16;

Jer. 7:25–26.

PKO Profeetta.

e Jer. 26:18;

2. Nefi 1:4;

Hel. 8:20.

5a PKO Lehi, Nefin isä.

b Jaak. 5:16.

6a 2. Moos. 13:21;

Hel. 5:24, 43;

OL 29:12;

JS–H 1:16.

7a Dan. 10:8;

1. Nefi 17:47;

Moos. 1:9–10;

JS–H 1:20.

8a 1. Nefi 5:4.

PKO Näky.

b Hes. 1:1;

Ap. t. 7:55–56;

1. Nefi 11:14;

Hel. 5:45–49;

OL 137:1.

9a JS–H 1:16–17.

10a PKO Apostoli.

11a Hes. 2:9.

12a OL 6:15.

13a 2. Kun. 24:18–20;

2. Aik. 36:14.

b 2. Kun. 23:27; 24:2;

Jer. 13:13–14;

2. Nefi 1:4.

c 2. Kun. 20:17–18;

2. Nefi 25:10;

Omni 1:15.

14a Alma 5:33–36;

3. Nefi 9:14.

ylistäessään Jumalaansa, sillä hänen sielunsa riemuitsi, ja hänen koko sydämensä oli täynnä sen tähden, mitä hän oli nähnyt, eli mitä Herra oli näyttänyt hänelle.

16 Ja nyt minä, Nefi, en kerro kaikkea siitä, mitä isäni on kirjoittanut, sillä hän on kirjoittanut monia asioita, jotka hän näki näyissä ja unissa; ja hän on myös kirjoittanut monia asioita, jotka hän ^aprofetoi ja puhui lapsilleen ja joista minä en kerro kaikkea.

17 Vaan minä kerron siitä, mitä olen elinaikanani toimittanut. Katso, minä teen ^alyhennelmän isäni ^baikakirjasta levyihin, jotka olen valmistanut omin käsin; ja nyt, lyhennettyäni isäni aikakirjan, kerron sitten omasta elämästäni.

18 Ja nyt, minä tahdon teidän tietävän, että kun Herra oli näyttänyt niin monia ihmeellisiä asioita isälleni Lehille, kuten Jerusalemin ^ahävityksestä, katso, hän lähti kansan keskuuteen ja alkoi ^bprofetoida ja julistaa sille sitä, mitä hän oli sekä nähnyt että kuullut.

19 Ja tapahtui, että juutalaiset ^apilkkasivat häntä sen tähden, mitä hän todisti heistä, sillä hän totisesti todisti heidän jumalattomuudestaan ja heidän iljetyksistään; ja hän todisti, että se, mitä hän näki ja kuuli, ja myös se, mitä hän luki kirjasta, ilmaisi

selkeästi ^bMessiaan tulemisen sekä maailman lunastuksen.

20 Ja kun juutalaiset kuulivat nämä asiat, he vihastuivat hänelle, niin, samoin kuin muinoin profeetoille, joita he olivat ^akarkottaneet ja kivittäneet ja surmanneet; ja he tavoittelivat hänenkin henkeään riistääksensä sen. Mutta katso, minä, Nefi, osoitan teille, että Herran lempeät ^barmoteot tulevat kaikkien niiden osaksi, jotka hän on valinnut, heidän uskonsa tähden, tehden heidät voimallisiksi jopa niin, että heillä on voimaa vapautua.

LUKU 2

Lehi vie perheensä erämaahan, joka ulottuu Punaiseenmereen. He jättävät omaisuutensa. Lehi uhraa uhrin Herralle ja opettaa poikiaan pitämään käskyt. Laman ja Lemuel nurisevat isäänsä vastaan. Nefi on kuuliainen ja rukoilee uskossa; Herra puhuu hänelle, ja hänet valitaan johtamaan veljiään. Noin 600 eKr.

SILLÄ katso, tapahtui, että Herra puhui isälleni, niin, nimittäin unessa, ja sanoi hänelle: Siunattu olet sinä, Lehi, sen tähden, mitä olet tehnyt; ja koska sinä olet ollut uskollinen ja julistanut tälle kansalle sitä, mitä minä käskin sinun julistaa, katso, se ^atavoittelee henkeäsi.

2 Ja tapahtui, että Herra ^akäski

16a 1. Nefi 7:1.

17a 1. Nefi 9:2–5.

b 1. Nefi 6:1–3; 19:1–6;

2. Nefi 5:29–33;

OL 10:38–46.

18a 2. Nefi 25:9–10;

OL 5:20.

b pko Profetia, profetoiminen.

19a 2. Aik. 36:15–16;

Jer. 25:4;

1. Nefi 2:13; 7:14.

b pko Messias.

20a Hel. 13:24–26.

b Alma 34:38; OL 46:15.

pko Armelaisuus.

2 1a 1. Nefi 7:14.

2a 1. Nefi 5:8; 17:44.

isääni, niin ^bunessa, ^cotta-
maan perheensä ja lähtemään
erämaahan.

3 Ja tapahtui, että hän oli ^akuu-
liainen Herran sanalle, minkä
vuoksi hän teki, niin kuin Herra
käski häntä.

4 Ja tapahtui, että hän lähti
erämaahan. Ja hän jätti talonsa
ja perintömaansa ja kultansa ja
hopeansa ja kalleutensa eikä ot-
tanut mukaansa mitään muuta
kuin perheensä ja muonavarjoja
ja telttoja ja ^alähti erämaahan.

5 Ja hän tuli alas rajamaille lä-
helle ^aPunaisenmeren rantaa; ja
hän kulki erämaassa rajamailla,
jotka ovat lähempänä Punaista-
merta; ja hän kulki erämaassa
perheensä kanssa, johon kuu-
luivat äitini Saria ja vanhemmat
veljeni, jotka olivat ^bLaman,
Lemuel ja Sam.

6 Ja tapahtui, että kuljettuaan
kolme päivää erämaassa hän
pystytti telttansa erääseen ^alaak-
soon vesivirran partaalle.

7 Ja tapahtui, että hän rakensi
^aalttarin ^bkivistä ja uhrasi uhrin
Herralle ja ^ckiitti Herraa, meidän
Jumalaamme.

8 Ja tapahtui, että hän antoi vir-
ralle nimeksi Laman, ja se laski
Punaiseenmereen; ja laakso oli
rajamailla lähellä sen suuta.

9 Ja kun isäni näki, että virran
vedet laskivat Punaisenmeren
alkulähteeseen, hän puhui

Lamanille sanoen: Oi jospa oli-
sit tämän joen kaltainen virraten
alati kaiken vanhurskauden
alkulähteeseen!

10 Ja hän puhui myös Lemue-
lille: Oi jospa olisit tämän laak-
son kaltainen, vahva ja luja ja
järkkymätön Herran käskyjen
pitämisessä!

11 Nyt tämän hän puhui Lama-
nin ja Lemuelin uppiniskaisu-
den tähden, sillä katso, he ^anu-
risivat monissa asioissa ^bisäänsä
vastaan, koska hän oli ^cnäkyjen
näkiä ja oli johdattanut heidät
pois Jerusalemin maasta, niin
että he olivat jättäneet perintö-
maansa ja kultansa ja hopeansa
ja kalleutensa menehtyäkseen
erämaassa. Ja tämän he sanoivat
hänen tehneen sydämensä mie-
lettömien kuvittelujen tähden.

12 Ja näin Laman ja Lemuel,
jotka olivat vanhimmat, nurisivat
isäänsä vastaan. Ja he nurisivat
siksi, etteivät he ^atunteneet sen
Jumalan tekoja, joka oli heidät
luonut.

13 Eivätkä he uskoneet, että
Jerusalem, tuo suuri kaupunki,
voitaisiin ^ahävittää profeettojen
sanojen mukaan. Ja he olivat Je-
rusalemissa olevien juutalaisten
kaltaisia, jotka yrittivät riistää
isäni hengen.

14 Ja tapahtui, että isäni pu-
hui heille Lemuelin laaksossa
^avoimallisesti, Henkeä täynnä,

2b pko Uni.

c 1. Moos. 12:1;

2. Nefi 10:20;

Et. 1:42; Abr. 2:3.

3a pko Kuuliaisuus.

4a 1. Nefi 10:4; 19:8.

5a 1. Nefi 16:14;

OL 17:1.

b pko Laman.

6a 1. Nefi 9:1.

7a 1. Moos. 12:7–8;

2. Moos. 24:4;

Abr. 2:17.

b 2. Moos. 20:25;

5. Moos. 27:5–6.

c pko Kiitollisuus.

11a 1. Nefi 17:17.

pko Nurista.

b Sananl. 20:20.

c 1. Nefi 5:2–4.

12a Moos. 4:6.

13a Jer. 13:14;

1. Nefi 1:13.

14a pko Voima.

kunnes heidän ruumiinsa ^bvapisi hänen edessään. Ja hän saattoi heidät häpeään, niin että he eivät uskaltaneet puhua häntä vastaan; sen vuoksi he tekivät, niin kuin hän käski heitä.

15 Ja isäni asui teltassa.

16 Ja tapahtui, että minä, Nefi, olin tavattoman nuori mutta silti isokokoinen sekä sangen halukas tuntemaan Jumalan ^asalaisuuksia; niinpä minä huusin Herran puoleen, ja katso, hän ^bpuhutteli minua ja ^cpehmitti sydämeni, niin että ^duskoin joka sanan, jonka ^eisäni oli puhunut; sen vuoksi en kapinoinut häntä vastaan kuten veljeni.

17 Ja minä puhuin Samille ker-toen hänelle sen, mitä Herra oli ilmaissut minulle Pyhän Henkensä kautta. Ja tapahtui, että hän uskoi minun sanoihini.

18 Mutta katso, Laman ja Lemuel eivät tahtoneet kuulla sanojani; ja koska olin ^amurheellinen heidän sydämensä paatumuksen tähden, minä huusin Herran puoleen heidän tähtensä.

19 Ja tapahtui, että Herra puhui minulle sanoen: Siunattu olet sinä, Nefi, ^auskosi tähden, sillä sinä olet etsinyt minua uutterasti, nöyryn sydämin.

20 Ja sikäli kuin te pidätte minun käskyni, te ^amenestytte ja

teidät johdatetaan ^blupauksen maahan, niin, nimittäin maahan, jonka minä olen valmistanut teitä varten, eli maahan, joka on kaikkia muita maita oivallisempi.

21 Ja mikäli sinun veljesi kapinoivat sinua vastaan, heidät ^aerotetaan pois Herran luota.

22 Ja sikäli kuin sinä pidät minun käskyni, sinusta tehdään ^ajohtaja ja opettaja veljillesi.

23 Sillä katso, sinä päivänä, jona he kapinoivat minua vastaan, minä ^akiroan heidät, nimittäin ankaralla kirouksella, eikä heillä ole valtaa sinun jälkeläisiisi, elleivät nämäkin kapinoi minua vastaan.

24 Ja jos he kapinoivat minua vastaan, heistä tulee ^aruoska sinun jälkeläisillesi ^bherättämään heidän muistinsa.

LUKU 3

Lehin pojat palaavat Jerusalemiin hakemaan pronssilevyjä. Laban kieltäytyy luovuttamasta levyjä. Nefi kehottaa ja rohkaisee veljiään. Laban anastaa heidän omaisuutensa ja yrittää surmata heidät. Laman ja Lemuel lyövät Nefiä ja Samia, ja enkeli nuhtelee heitä. Noin 600–592 eKr.

Ja tapahtui, että minä, Nefi,

14b 1. Nefi 17:45.

16a pko Jumalan salaisuudet.

b Ps. 8:5; Alma 17:10; OL 5:16.

pkö Ilmoitus.

c 1. Kun. 18:37; Alma 5:7.

d 1. Nefi 11:5.

e pko Isä, kuolevainen;

Profeetta.

18a Alma 31:24;

3. Nefi 7:16.

19a 1. Nefi 7:12; 15:11.

20a Joos. 1:7; 1. Nefi 4:14; Moosia 1:7.

b 5. Moos. 33:13–16;

1. Nefi 5:5; 7:13;

Moos. 7:17–18.

pkö Luvattu maa.

21a 2. Nefi 5:20–24;

Alma 9:13–15; 38:1.

22a 1. Moos. 37:8–11;

1. Nefi 3:29.

23a 5. Moos. 11:28;

1. Nefi 12:22–23; OL 41:1.

24a Joos. 23:13;

Tuom. 2:22–23.

b 2. Nefi 5:25.

palasin isäni telttaan puhumasta Herran kanssa.

2 Ja tapahtui, että hän puhui minulle sanoen: Katso, minä olen uneksintu^a unen, jossa Herra on antanut minulle käskyn, että sinun ja veljesi on palattava Jerusalemiin.

3 Sillä katso, Labanilla on juutalaisten aikakirja sekä minun esi-isieni^a sukuluettelo, ja ne on kaiverrettu pronssilevyihin.

4 Sen vuoksi Herra on antanut minulle käskyn, että sinun ja veljesi on mentävä Labanin talolle ja etsittävä aikakirjat ja tuotava ne tänne erämaahan.

5 Ja nyt, katso, sinun veljesi nurevat sanoen, että se, mitä olen heiltä vaatinut, on vaikeaa; mutta katso, en minä ole sitä heiltä vaatinut, vaan se on Herran käsky.

6 Mene siis, poikani, niin sinä olet Herran suosiossa, koska^a et ole nurissut.

7 Ja tapahtui, että minä, Nefi, sanoin isälleni: Minä^a menen ja teen sen, mitä Herra on käskennyt, sillä minä tiedän, ettei Herra anna ihmislapsille mitään^b käskyä^c valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käskyy heidän tehdä.

8 Ja tapahtui, että kuultuaan nämä sanat isäni oli tavattoman iloinen, sillä hän tiesi, että Herra oli siunannut minua.

9 Ja minä, Nefi, ja veljeni lähdimme matkaan erämaassa telt-

toinemme mennäksemme ylös Jerusalemin maahan.

10 Ja tapahtui, että mentyämme ylös Jerusalemin maahan minä ja veljeni neuvottelimme keskenämme.

11 Ja me^a heitimme arpaa – kuka meistä menisi Labanin taloon. Ja tapahtui, että arpa lankeksi Lamanille; ja Laman meni Labanin taloon, ja hän puhui hänen kanssaan hänen istuessaan talossansa.

12 Ja hän pyysi Labanilta aikakirjoja, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, jotka sisälsivät isäni^a sukuluettelon.

13 Ja katso, tapahtui, että Laban vihastui ja heitti hänet ulos luotaan eikä tahtonut hänen saavan aikakirjoja. Sen vuoksi hän sanoi hänelle: Katso, sinä olet rosvo, ja minä surmaan sinut.

14 Mutta Laman pakeni hänen luotaan ja kertoi meille, mitä Laban oli tehnyt. Ja me kävimme tavattoman murheellisiksi, ja veljeni olivat palaamaisillaan isäni luokse erämaahan.

15 Mutta katso, minä sanoin heille, että niin totta kuin Herra elää ja me elämme, me emme mene isämme luokse alas erämaahan, ennen kuin olemme toteuttaneet sen, mitä Herra on käskennyt meidän tehdä.

16 Olkaamme siis uskollisia Herran käskyjen pitämisessä; menkäämme sen tähden alas

3 ^{2a} pko Uni.

3a 1. Nefi 5:14.

6a pko Tuen antaminen
kirkon johtajille.

7a 1. Sam. 17:32;

1. Kun. 17:11–15.

pkö Kuuliaisuus;

Usko.

b pko Jumalan käskyt.

c 1. Moos. 18:14;

Fil. 4:13;

1. Nefi 17:3, 50;

OL 5:34.

11a Neh. 10:35;

Ap. t. 1:26.

12a 1. Nefi 3:3; 5:14.

isämme “perintömaalle, sillä katso, hän jätti kultaa ja hopeaa ja kaikenlaisia rikkauksia. Ja kaiken tämän hän on tehnyt Herran ^bkäskyjen tähden.

17 Sillä hän tiesi, että Jerusalemin täytyi ^ahävittää ihmisten jumalattomuuden tähden.

18 Sillä katso, he ovat ^ahylänneet profeettojen sanat. Jos siis isäni jäisi tähän maahan sen jälkeen, kun hänen on ^bkäsketty paeta maasta, katso, hänkin menehtyisi. Sen vuoksi hänen täytyy paeta maasta.

19 Ja katso, on Jumalan viisauden mukaista, että me saamme nämä ^aaikakirjat, jotta voimme säilyttää lapsillemme isiemme kielen;

20 sekä jotta voimme ^asäilyttää heille sanat, jotka on puhuttu kaikkien pyhien profeettojen suulla ja jotka Jumalan Henki ja voima on antanut heille maailman alusta alkaen aina tähän nykyhetkeen asti.

21 Ja tapahtui, että tällä tavoin puhuen minä suostuttelin veljiäni, että he olisivat uskollisia Jumalan käskyjen pitämisessä.

22 Ja tapahtui, että me menimme alas perintömaallemme, ja me kokosimme yhteen ^akultamme ja hopeamme ja kalleutemme.

23 Ja koottuamme nämä yhteen me menimme jälleen ylös Labanin talolle.

24 Ja tapahtui, että me menimme

sisään Labanin luo ja pyysimme häntä antamaan meille aikakirjat, jotka oli kaiverrettu ^apronssi-levyihin, mistä me antaisimme hänelle kultamme ja hopeamme ja kaikki kalleutemme.

25 Ja tapahtui, että kun Laban näki omaisuutemme ja että se oli tavattoman suuri, hän ^ahimoitsi sitä niin, että hän heitti meidät ulos ja lähetti palvelijansa surmaamaan meidät, jotta hän saisi meidän omaisuutemme.

26 Ja tapahtui, että me pakenimme Labanin palvelijoita, ja meidän oli pakko jättää omaisuutemme jälkeemme, ja se joutui Labanin käsiin.

27 Ja tapahtui, että me pakenimme erämaahan, eivätkä Labanin palvelijat saaneet meitä kiinni, ja me kätkeydyimme kallion onkaloon.

28 Ja tapahtui, että Laman oli vihoissaan minulle sekä isälteni; ja samoin oli Lemuel, sillä hän kuunteli Lamanin sanoja. Sen vuoksi Laman ja Lemuel puhuivat paljon ^akovia sanoja meille, nuoremmille veljilleen, ja he löivät meitä vieläpä sauvalla.

29 Ja tapahtui, että kun he löivät meitä sauvalla, katso, Herran ^aenkeli tuli ja seisahtui heidän eteensä, ja hän puhui heille sanoen: Miksi lyötte nuorempaa veljeänne sauvalla? Ettekö tiedä, että Herra on valinnut hänet teidän ^bjohtajaksenne, ja tämä

16a 1. Nefi 2:4.

b 1. Nefi 2:2; 4:34.

17a 2. Aik. 36:16–20;

Jer. 39:1–9;

1. Nefi 1:13.

18a PKO Kapinointi.

b 1. Nefi 16:8.

19a Omni 1:17;

Moosia 1:2–6.

20a PKO Pyhät kirjoitukset:

Pyhiä kirjoituksia

varjeltava.

22a 1. Nefi 2:4.

24a 1. Nefi 3:3.

25a PKO Himo.

28a 1. Nefi 17:17–18.

29a 1. Nefi 4:3; 7:10.

PKO Enkelit.

b 1. Nefi 2:22.

teidän pahojen tekojenne tähden? Katso, menkää jälleen ylös Jerusalemiin, niin Herra antaa Labanin teidän käsiinne.

30 Ja puhuttuaan meille ^aenkeli meni pois.

31 Ja enkelin mentyä Laman ja Lemuel alkoivat jälleen ^anurista sanoen: Kuinka on mahdollista, että Herra antaa Labanin käsiimme? Katso, hän on mahtava mies, ja hän voi kāskeä viittäkymmentä, niin, hän voi surmatakin viisikymmentä; miksi ei sitten meitä?

LUKU 4

Nefi surmaa Labanin Herran käskystä ja hankkii sitten pronssilevyt juonen avulla. Soram päättää liittyä Lehin perheeseen erämaassa. Noin 600–592 eKr.

Ja tapahtui, että minä puhuin veljilleni sanoen: Menkäämme jälleen ylös Jerusalemiin ja olkaamme ^auskollisia Herran käskyjen pitämisessä; sillä katso, hän on mahtavampi kuin koko maa, miksi ei sitten ^bmahtavampi kuin Laban viisine kymmeninensä, niin, tai kuin jopa kymmeninetuhansinensa?

2 Sen tähden menkäämme ylös; olkaamme ^avahvoja kuin ^bMooses, sillä totisesti hän puhui ^cPunaisenmeren vesille, ja ne jakaantuivat kahtia, ja isämme pääsivät sen poikki, pois orjuudesta, kuivaa maata pitkin, ja faraon

sotajoukot seurasivat ja hukkuvat Punaisenmeren vesiin.

3 Nyt, katso, te tiedätte, että tämä on totta; ja te tiedätte myös, että ^aenkeli on puhunut teille; kuinka siis voitte epäillä? Menkäämme ylös; Herra kykenee pelastamaan meidät samoin kuin isämme ja hävittämään Labanin samoin kuin egyptiläiset.

4 Nyt, kun olin puhunut nämä sanat, he olivat vielä vihaisia ja jatkoivat yhä nurinaansa; silti he seurasivat minua ylös, kunnes tulimme Jerusalemin muurien ulkopuolelle.

5 Ja se tapahtui yöllä; ja minä käskin heidän piiloutua muurien ulkopuolelle. Ja kun he olivat piiloutuneet, minä, Nefi, hiivin kaupunkiin ja kuljin Labanin taloa kohti.

6 Ja Henki ^ajohdatti minua edeltä käsin ^btietämättäni, mitä minun pitäisi tehdä.

7 Kuitenkin minä kuljin eteenpäin, ja kun tulin lähelle Labanin taloa, näin miehen, ja hän oli kaatunut maahan eteeni, sillä hän oli juopunut viinistä.

8 Ja kun tulin hänen luoksensa, huomasin, että hän oli Laban.

9 Ja minä näin hänen ^amiekansa, ja minä vedin sen esiin tuestaan; ja sen kahva oli puhdasta kultaa, ja se oli tavattoman hienoa tekoa; ja minä näin, että sen terä oli kaikkein parasta terästä.

10 Ja tapahtui, että Henki ^avaati minua tappamaan Labanin;

30a 1. Nefi 16:38.

31a pko Nurista.

4 1a pko Rohkeus; Usko.

b 1. Nefi 7:11–12.

2a 5. Moos. 11:8.

b pko Mooses.

c 2. Moos. 14:21;

1. Nefi 17:26;

Moosia 7:19.

3a 1. Nefi 3:29–31; 7:10.

6a pko Innoitus;

Pyhä Henki.

b Hepr. 11:8.

9a 2. Nefi 5:14; OL 17:1.

10a Alma 14:11.

mutta minä sanoin sydämessäni: Milloinkaan en ole vuodattanut ihmisverta. Ja minä kavahdin enkä olisi tahtonut surmata häntä.

11 Ja Henki sanoi minulle jälleen: Katso, ^aHerra on jättänyt hänet sinun käsiisi. Niin, ja minä tiesin myös, että hän oli tavoitellut minun omaa henkeäni; niin, eikä hän tahtonut kuulla Herran käskyjä; ja hän oli myös ^bottanut meidän omaisuutemme.

12 Ja tapahtui, että Henki sanoi minulle jälleen: Surmaa hänet, sillä Herra on antanut hänet sinun käsiisi;

13 katso, Herra ^asurmaa ^bjumalattomat toteuttaakseen vanhurskaat tarkoituksensa. On ^cparempi, että yksi mies menehtyy kuin että kansakunta vaipuu ja menehtyy epäuskoon.

14 Ja nyt, kun minä, Nefi, olin kuullut nämä sanat, muistin Herran sanat, jotka hän puhui minulle erämaassa, sanoen: ^a”Sikäli kuin sinun jälkeläisesi pitävät minun ^bkäskyni, he ^cmenestyvät ^dlupauksen maassa.

15 Niin, ja minä ajattelin myös, etteivät he voisi pitää Herran käskyjä Mooseksen lain mukaan, ellei heillä olisi lakia.

16 Ja minä tiesin myös, että ^alaki oli kaiverrettuna pronssilevyissä.

17 Ja vielä minä tiesin, että Herra oli antanut Labanin minun käsiini tästä syystä – että minä

hankkisin aikakirjat hänen käskyjensä mukaan.

18 Sen tähden minä tottelin Hengen ääntä ja tartuin Labania pään hiuksista ja iskin hänen päänsä poikki hänen omalla ^amiekallaan.

19 Ja iskettyäni Labanin pään poikki hänen omalla miekallaan otin hänen vaatteensa ja puin ne oman vartaloni ylle, niin, joka ainoan, ja vyötin hänen varusteensa kupeilleni.

20 Ja tämän tehtyäni menin Labanin aarrekammiolle. Ja kulkiessani Labanin aarrekammion päin, katso, näin Labanin ^apalvelijan, jolla oli aarrekammion avaimet. Ja minä käskin häntä Labanin äänellä menemään minun kanssani aarrekammioon.

21 Ja hän luuli minun olevan hänen isäntänsä Laban, sillä hän näki vaatteet sekä kupeilleni vyötetyn miekan.

22 Ja hän puhui minulle juutalaisten vanhimmista tietäen, että hänen isäntänsä Laban oli ollut yöllä ulkona heidän parissaan.

23 Ja minä puhuin hänelle ikään kuin olisin ollut Laban.

24 Ja minä sanoin hänelle myös, että minun oli vietävä kaiverrukset, jotka olivat ^apronssilevyissä, vanhemmille veljilleni, jotka olivat muurien ulkopuolella.

25 Ja minä käskin häntä myös seuraamaan minua.

26 Ja koska hän luuli, että minä

11 a 1. Sam. 17:41–49.

b 1. Nefi 3:26.

13 a 1. Nefi 17:33–38;

OL 98:31–32.

b pko Jumalattomuus.

c Alma 30:47.

14 a Omni 1:6;

Moosia 2:22;

Et. 2:7–12.

b pko Jumalan käskyt.

c 1. Nefi 2:20.

d 1. Nefi 17:13–14;

MK Jaak. 2:12.

16 a pko Mooseksen laki.

18 a 1. Sam. 17:51.

20 a 2. Nefi 1:30.

24 a 1. Nefi 3:12, 19–24;

5:10–22.

puhuin kirkon veljistä ja että minä olin todella se Laban, jonka olin surmannut, hän sen vuoksi seurasi minua.

27 Ja hän puhui minulle monta kertaa juutalaisten vanhimista, mennessäni veljieni luokse, jotka olivat muurien ulkopuolella.

28 Ja tapahtui, että minut nähdessään Laman pelästyi tavattomasti, ja myös Lemuel ja Sam. Ja he pakenivat luotani, sillä he luulivat, että minä olin Laban ja että hän oli surmannut minut ja tavoitteli heidänkin henkeään.

29 Ja tapahtui, että minä huusin heidän peräänsä, ja he kuulivat minua; sen vuoksi he lakkasivat pakenemasta luotani.

30 Ja tapahtui, että kun Labanin palvelija näki veljeni, hän alkoi vapista ja aikoi paeta luotani ja palata Jerusalemin kaupunkiin.

31 Ja nyt, koska minä, Nefi, olin isokokoinen mies ja koska olin myös saanut paljon "voimaa Herralta, tartuin sen tähden Labanin palvelijaan ja pitelin häntä kiinni, niin ettei hän pakenisi.

32 Ja tapahtui, että minä puhuin hänen kanssaan, että jos hän kuulisi minun sanojani, niin totta kuin Herra elää ja minä elän, aivan niin, että jos hän kuulisi meidän sanojamme, me säästäisimme hänen henkensä.

33 Ja minä puhuin hänelle vieläpä "valalla vannoen, ettei hänen tarvitse pelätä; että hän olisi

vapaa mies meidän laillamme, jos hän lähtisi alas erämaahan meidän kanssamme.

34 Ja minä puhuin hänelle myös sanoen: Totisesti Herra on "käskenyt meidän tehdä tämän; ja eikö meidän pidä olla tunnollisia Herran käskyjen pitämisessä? Jos siis lähdet alas erämaahan isäni luokse, sinä saat sijan joukossamme.

35 Ja tapahtui, että "Soram sai rohkeutta sanoista, jotka puhuin. Nyt Soram oli palvelijan nimi, ja hän lupasi, että hän lähtisi alas erämaahan isämme luokse. Niin, ja hän myös vannoi meille valan, että hän jäisi meidän joukkoomme siitä hetkestä lähtien.

36 Nyt me halusimme hänen jäävän joukkoomme tästä syystä, jotta juutalaiset eivät saisi tietää paostamme erämaahan, jotta he eivät ajaisi meitä takaa ja tuhoaisi meitä.

37 Ja tapahtui, että kun Soram oli vannonut meille "valan, pelkomme hänen vuokseen lakkasivat.

38 Ja tapahtui, että me otimme pronssilevyt ja Labanin palvelijan mukaamme ja lähdimme erämaahan ja matkasimme isämme teltalle.

LUKU 5

Saria syyttelee Lehiä. Molemmat riemuitsevat poikiensa paluusta. He uhraavat uhreja. Pronssilevyt

31a Moosisa 9:17;
Alma 56:56.

33a pko Vala.

34a 1. Nefi 2:2; 3:16.

35a 1. Nefi 16:7;
2. Nefi 5:5–6.
pko Soram,
soramilaiset.

37a Joos. 9:1–21;
Saarn. 5:3.
pko Vala.

sisältävät Mooseksen ja profeettojen kirjoituksia. Levyt osoittavat Lehin Joosefin jälkeläiseksi. Lehi profetoi jälkeläisistään ja levyjen varjeltumisesta. Noin 600–592 eKr.

Ja tapahtui, että kun me olimme menneet alas erämaahan isämme luokse, katso, hän täytti ilosta, ja myös äitini ^aSaria oli tavattoman iloinen, sillä hän oli todella surrut meidän tähtemme.

2 Sillä hän oli luullut, että me olimme menehtyneet erämaassa; ja hän oli myös syytellyt isääni sanoen hänelle, että hän oli näkyjen näkijä, sanoen: Katso, sinä olet johdattanut meidät pois perintömaaltamme, eikä poikiani enää ole, ja me menehdymme erämaahan.

3 Ja tällä tavoin puhuen äitini oli syytellyt isääni.

4 Ja oli tapahtunut, että isäni puhui hänelle sanoen: Minä tiedän, että olen ^anäkyjen näkijä, sillä ellen olisi nähnyt ^bnäyssä sitä, mikä on Jumalan, en olisi tuntenut Jumalan hyvyyttä vaan olisin jäänyt Jerusalemiin ja menehtynyt veljieni kanssa.

5 Mutta katso, minä olen saanut ^alupauksen maan, ja näistä asioista minä riemuitsen; niin, ja minä ^btiedän, että Herra pelastaa poikani Labanin käsistä

ja tuo heidät takaisin meidän luoksemme alas erämaahan.

6 Ja tällä tavalla puhuen isäni Lehi lohdutti äitiäni Sariaa meidän vuoksemme sillä aikaa, kun me matkasimme erämaassa ylös Jerusalemin maahan hankkiaksemme juutalaisten aikakirjan.

7 Ja kun me olimme palanneet isäni teltaan, katso, heidän ilonsa tuli täydeksi ja äitini sai lohdun.

8 Ja hän puhui sanoen: Nyt minä tiedän varmasti, että Herra on ^akäskennyt miestäni pakenemaan erämaahan; niin, ja minä tiedän myös varmasti, että Herra on suojellut poikiani ja pelastanut heidät Labanin käsistä ja antanut heille voimaa, jolla he saattoivat ^btoteuttaa sen, mitä Herra käski heidän tehdä. Ja tällä tavalla hän puhui.

9 Ja tapahtui, että he riemuitsivat tavattomasti ja uhrasivat ^ateuras- ja polttouhreja Herralle; ja he ^bkiittivät Israelin Jumalaa.

10 Ja kun he olivat kiittäneet Israelin Jumalaa, isäni Lehi otti aikakirjat, jotka oli kaiverrettu ^apronssilevyihin, ja tutki niitä alusta alkaen.

11 Ja hän näki, että ne sisälsivät viisi ^aMooseksen kirjaa, jotka kertoivat maailman luomisesta sekä Aadamista ja Eevasta, jotka olivat ensimmäiset vanhempamme;

5 ^{1a} pko Saria.

4a 1. Nefi 2:11.

^b 1. Nefi 1:8–13.

pkö Näky.

5a 1. Nefi 2:20;

18:8, 22–23.

pkö Luvattu maa.

^b pko Usko.

8a 1. Nefi 2:2.

^b 1. Nefi 3:7.

9a Moosia 2:3;

3. Nefi 9:19–20.

pkö Mooseksen

laki.

^b pko Kiitollisuus.

10a 1. Nefi 4:24, 38; 13:23.

pkö Pronssilevyt.

11a 1. Nefi 19:23.

pkö Pentateukki.

12 ja myös juutalaisten ^aaikakirjan alusta alkaen aina Juudan kuninkaan Sidkian hallituskauden alkuun asti;

13 ja myös pyhien profeettojen profetiat alusta alkaen aina ^aSidkian hallituskauden alkuun asti; sekä monta profetiaa, jotka on puhuttu ^bJeremian suulla.

14 Ja tapahtui, että isäni Lehi löysi ^apronssilevyistä myös isiensä sukuluettelon; sen vuoksi hän tiesi olevansa ^bJoosefin jälkeläinen, niin, nimittäin sen Joosefin, joka oli ^cJaakobin poika, joka ^dmyytiin Egyptiin ja jota Herran käsi ^evarjeli, jotta hän voisi varjella isiensä Jaakobin ja koko hänen perhekuntansa menehtymästä nälänhätään.

15 Ja heidät oli myös ^ajohdattanut pois orjuudesta ja pois Egyptin maasta tuo sama Jumala, joka oli varjellut heitä.

16 Ja näin isäni Lehi löysi isiensä sukuluettelon. Ja myös Laban oli ^aJoosefin jälkeläinen, minkä vuoksi hän ja hänen isiensä olivat pitäneet aikakirjoja.

17 Ja nyt, kun isäni näki kaiken tämän, hän täyttyi Hengellä ja alkoi profetoida jälkeläisistään –

18 että nämä pronssilevyt kulkeutuisivat kaikille kansakunnille, suvuille, kielille ja

kansoille, jotka olisivat hänen jälkeläisiään.

19 Ja nyt, hän sanoi, etteivät nämä pronssilevyt ^akoskaan tuhoutuisi; eikä aika niitä enää himmentäisi. Ja hän profetoi monia asioita jälkeläisistään.

20 Ja tapahtui, että tähän asti minä ja isäni olimme pitäneet käskyt, jotka Herra oli antanut meille.

21 Ja me olimme hankkineet aikakirjat, jotka Herra oli käsenyt meidän hankkia, ja tutkineet niitä ja havainneet, että ne olivat tavoittelemisen arvoiset, niin, tosiaankin ^asuuriarvoiset meille, koska siten saatoimme ^bsäilyttää Herran käskyt lapsillemme.

22 Sen vuoksi oli Herran viisauden mukaista, että me kuljettaisimme niitä mukanamme matkattessamme erämaassa lupauksen maata kohti.

LUKU 6

Nefi kirjoittaa siitä, mikä on Jumalan. Nefin tarkoituksena on saada ihmiset tulemaan Abrahamin Jumalan luokse ja pelastumaan. Noin 600–592 eKr.

Ja nyt minä, Nefi, en esitä isieni sukuluetteloa aikakirjani ^atässä

12a 1. Aik. 9:1.
pko Pyhät kirjoitukset.
13a 2. Kun. 24:18;
Jer. 37:1.
b Esra 1:1;
Jer. 36:17–32;
1. Nefi 7:14;
Hel. 8:20.
14a 1. Nefi 3:3, 12.
pko Pronssilevyt.

b 2. Nefi 3:4;
Alma 10:3.
pko Joosef, Jaakobin poika.
c pko Jaakob, Iisakin poika.
d 1. Moos. 37:29–36.
e 1. Moos. 45:4–5.
15a 2. Moos. 13:17–18;
Aam. 3:1–2;
1. Nefi 17:23–31;

OL 103:16–18;
136:22.
16a 1. Nefi 6:2.
19a Alma 37:4–5.
21a pko Pyhät kirjoitukset: Pyhien kirjoitusten arvo.
b 2. Nefi 25:26.
6 1a 2. Nefi 4:14–15.

osassa, enkä esitä sitä milloinkaan myöhemminkään näissä ^blevyissä, joita kirjoitan, sillä se esitetään aikakirjassa, jota ^cisäni on pitänyt; sen vuoksi en kirjoita sitä tähän kirjaan.

2 Sillä riittää, kun sanon, että me olemme ^aJoosefin jälkeläisiä.

3 Enkä minä välitä esittää tarkkaa selostusta kaikista isäni asioista, sillä niitä ei voi kirjoittaa ^anäihin levyihin, sillä haluan tilaa voidakseni kirjoittaa siitä, mikä on Jumalan.

4 Sillä vakaa tarkoitukseni on, että voisin ^asaada ihmiset ^btulemaan Abrahamin Jumalan ja Iisakin Jumalan ja Jaakobin Jumalan luokse ja pelastumaan.

5 Sen vuoksi en kirjoita sitä, mikä on ^amieluisaa maailmalle, vaan sitä, mikä on mieluisaa Jumalalle ja niille, jotka eivät ole maailmasta.

6 Sen vuoksi minä annan jälkeläisilleni käskyn, ettei heidän pidä täyttää näitä levyjä sellaisella, millä ei ole arvoa ihmislapsille.

LUKU 7

Lehin pojat palaavat Jerusalemiin ja pyytävät Ismaelia ja hänen perhekuntaansa liittymään heihin heidän matkallaan. Laman ja muut kapinoivat. Nefi kehottaa veljiään uskomaan Herraan. He sitovat hänet köysillä ja suunnittelevat

hänen tuhoaan. Hän vapautuu uskon voimalla. Hänen veljensä pyytävät anteeksi. Lehi ja hänen joukkonsa uhraavat teuras- ja polttouhreja. Noin 600–592 eKr.

Ja nyt minä tahdon teidän tietävän, että kun isäni Lehi oli lakanut ^aprofetoimasta jälkeläisistään, tapahtui, että Herra puhui hänelle jälleen sanoen, ettei ollut soveliaista, että hän, Lehi, veisi perheensä yksin erämaahan, vaan että hänen poikiensa tuli ottaa ^btyttäriä ^cvaimoksi, jotta he voisivat hankkia jälkeläisiä Herralle lupauksen maassa.

2 Ja tapahtui, että Herra antoi hänelle ^akäskyn, että minun, Nefin, ja veljieni oli palattava jälleen Jerusalemin maahan ja tuotava Ismael ja hänen perheensä alas erämaahan.

3 Ja tapahtui, että minä, Nefi, lähdin ^ajälleen veljieni kanssa erämaahan mennäksemme ylös Jerusalemiin.

4 Ja tapahtui, että me menimme ylös Ismaelin talolle, ja me pääsimme suosioon Ismaelin silmissä, niin että puhuimme hänelle Herran sanat.

5 Ja tapahtui, että Herra pehmitti Ismaelin sekä hänen perhekuntansa sydämen, niin että he lähtivät meidän kanssamme matkaan alas erämaahan isämme teltalle.

6 Ja tapahtui, että kun me

1 b 1. Nefi 9:2.

c 1. Nefi 1:16–17;
19:1–6.

2 a 1. Nefi 5:14–16.

3 a MK Jaak. 7:27;
Jar. 1:2, 14;

Omni 1:30.

4 a Joh. 20:30–31.

Katso Mormonin
kirjan nimisivu.

b 2. Nefi 9:41, 45, 51.
5 a 1. Tess. 2:4;

Morm. s. 1:4.

7 1 a 1. Nefi 5:17–19.

b 1. Nefi 16:7.

c pko Avioliitto.

2 a 1. Nefi 16:7–8.

3 a 1. Nefi 3:2–3.

matkasimme erämaassa, katso, Laman ja Lemuel ja kaksi Ismaelin tyttäristä ja kaksi Ismaelin ^apoikaa ja heidän perheensä kapinoivat meitä vastaan – eli minua, Nefiä, ja Samia ja isäänsä Ismaelia ja hänen vaimoaa ja hänen kolmea muuta tytärtään vastaan.

7 Ja siinä kapinassa tapahtui, että he halusivat palata Jerusalemin maahan.

8 Ja nyt minä, Nefi, olin ^amurheissani heidän sydämensä paatumuksen tähden; sen tähden minä puhuin heille, niin, nimitäin Lamanille ja Lemuelille, sanoen: Katso, te olette minun vanhempia veljiäni, ja kuinka te olette niin paatuneita sydämetänne ja sokeita mieleltänne, että minun, teidän nuoremman veljenne, tarvitsee puhua teille, niin, ja näyttää teille esimerkiksiä?

9 Kuinka ette ole kuulleet Herran sanaa?

10 Kuinka olette ^aunohtaneet, että olette nähneet Herran enkelin?

11 Niin, ja kuinka olette unohthaneet, mitä suuria Herra on tehnyt meidän hyväksemme ^apelastaessaan meidät Labanin käsistä, ja myös, jotta saisimme aikakirjan?

12 Niin, ja kuinka olette unohthaneet, että Herra kyke-

nee tekemään ^akaiken tahtonsa mukaisesti ihmislasten hyväksi, jos he osoittavat ^buskoa häneen? Olkaamme sen vuoksi uskollisia hänelle.

13 Ja jos me olemme uskollisia hänelle, me saamme ^alupauksen maan; ja jonakin tulevana aikana te tulette tietämään, että Herran sana ^bJerusalemin hävityksestä on toteutuva, sillä kaiken, mitä Herra on puhunut Jerusalemin hävityksestä, täytty toteutua.

14 Sillä katso, Herran Henki lakkaa pian kiistelemästä heidän kanssaan, sillä katso, he ovat ^ahylänneet profeetat, ja ^bJeremian he ovat heittäneet vankilaan. Ja he ovat tavoitelleet isäni ^chenkeä, niin että he ovat ajaneet hänet pois maasta.

15 Nyt katso, minä sanon teille, että jos te palaatte Jerusalemiin, tekin menehdytte heidän kanssaan. Ja nyt, jos tämä on valintanne, menkää ylös siihen maahan ja muistakaa sanat, jotka minä puhun teille, että jos menette, tekin menehdytte; sillä näin Herran Henki vaatii minua puhumaan.

16 Ja tapahtui, että kun minä, Nefi, olin puhunut nämä sanat veljilleni, he vihastuivat minulle. Ja tapahtui, että he kävivät minuun käsiksi, sillä katso, he olivat tavattoman vihaisia, ja he

6a 2. Nefi 4:10.

8a Alma 31:2;
Moos. 7:41.

10a 5. Moos. 4:9;
1. Nefi 3:29; 4:3.

11a 1. Nefi 4.

12a 1. Nefi 17:50;

Alma 26:12.

b 1. Nefi 3:7; 15:11.

13a 1. Nefi 2:20.
PKO Luvattu maa.

b 2. Kun. 25:1-21;
2. Nefi 6:8; 25:10;
Omni 1:15;

Hel. 8:20-21.

14a Hes. 5:6;
1. Nefi 1:18-20; 2:13.

PKO Kapinointi.
b Jer. 37:15-21.
c 1. Nefi 2:1.

“sitoivat minut köysillä, sillä he tavoittelivat henkeäni, jättääkseen minut erämaahan villipe-tojen syötäväksi.

17 Mutta tapahtui, että minä rukoilin Herraa sanoen: Oi Herra, uskoni mukaan, joka minulla on sinuun, pelasta minut veljeni käsistä; niin, anna minulle voimaa “katkoakseni nämä siteet, joilla minut on sidottu.

18 Ja tapahtui, että sanottuani nämä sanat, katso, siteet kirposivat käsistäni ja jaloistani, ja minä seisoin veljeni edessä ja puhuin heille jälleen.

19 Ja tapahtui, että he taaskin vihastuivat minulle ja yrittivät käydä minuun käsiksi, mutta katso, yksi Ismaelin “tyttäristä, niin, sekä tämän äiti ja yksi Ismaelin pojista vetosivat veljiini, niin että he pehmittivät sydämensä, ja he lakkasivat yrittämästä ottaa minua hengiltä.

20 Ja tapahtui, että he olivat murheellisia jumalattomuutensa tähden, niin että he kumartuivat maahan edessäni ja pyysivät minua antamaan heille anteeksi sen, mitä he olivat tehneet minua vastaan.

21 Ja tapahtui, että minä annoin auliisti heille “anteeksi kaiken, mitä he olivat tehneet, ja kehotin heitä rukoilemaan anteeksiantoa Herralta, Jumalaltaan. Ja tapahtui, että he tekivät niin. Ja kun he olivat rukoilleet Herraa, me jatkoimme jälleen matkaamme isämme telttaa kohti.

22 Ja tapahtui, että me tulimme alas isämme teltalle. Ja kun minä ja veljeni ja koko Ismaelin huone olimme tulleet alas isäni teltalle, he “kiittivät Herraa, Jumalaansa, ja he uhrasivat hänelle ^bteuras- ja polttouhreja.

LUKU 8

Lehi näkee näyn elämän puusta. Hän nauttii sen hedelmää ja haluaa perheensä tekevän samoin. Hän näkee rautakaiteen, kaidan ja kapean polun ja pimeyden sumut, jotka verhoavat ihmisiä. Saria, Nefi ja Sam nauttivat hedelmää, mutta Laman ja Lemuel kieltäytyvät. Noin 600–592 eKr.

Ja tapahtui, että me olimme koonneet yhteen kaikenlaisia erilaatuisia siemeniä, sekä kaikenlaisen viljan että myös kaikenlaisten hedelmien siemeniä.

2 Ja tapahtui, että viipyessään erämaassa isäni puhui meille sanoen: Katso, minä olen “uneksinnut unen, eli toisin sanoen minä olen nähnyt ^bnäyn.

3 Ja katso, sen tähden, mitä olen nähnyt, minulla on syytä riemuita Herrassa “Nefin sekä Samin tähden, sillä minulla on syytä olettaa, että he ja myös monet heidän jälkeläisistensä pelastuvat.

4 Mutta katso, “Laman ja Lemuel, minä pelkään tavattomasti teidän tähtenne, sillä katso, minä muistan nähneeni unesani pimeän ja kolkon erämaan.

16a 1. Nefi 18:11–15.

17a Alma 14:26–28.

19a 1. Nefi 16:7.

21a PKO Anteeksianto.

22a PKO Kiittollisuus.

b 1. Nefi 5:9.

8 2a PKO Ilmoitus;

Uni.

b 1. Nefi 10:17.

PKO Näky.

3a 1. Nefi 8:14–18.

4a 1. Nefi 8:35–36.

5 Ja tapahtui, että minä näin miehen, ja hän oli puettuna valkoiseen ^aviitta; ja hän tuli ja seisahtui eteeni.

6 Ja tapahtui, että hän puhui minulle ja käski minua seuraamaan itseään.

7 Ja tapahtui, että kun seurasin häntä, näin olevani pimeässä ja kolkossa autiomaassa.

8 Ja kuljettuani monen tunnin ajan pimeydessä aloin rukoilla Herraa, että hän ^aarmahtaisi minua lempeiden armotekojensa paljouden mukaan.

9 Ja tapahtui, että rukoiltuani Herraa näin suuren ja avaran ^akentän.

10 Ja tapahtui, että minä näin ^apuun, jonka ^bhedelmät olivat haluttavia tehdäkseen ihmisen onnelliseksi.

11 Ja tapahtui, että minä menin puulle nauttimaan sen ^ahedelmää; ja minä huomasin, että se oli mitä makeinta, yli kaiken sen, mitä milloinkaan ennen olin maistanut. Niin, ja minä näin, että sen hedelmä oli valkoista, voittaen kaiken milloinkaan näkemäni ^bvalkoisuuden.

12 Ja kun nautin sen hedelmää, se täytti sieluni tavattoman suurella ^ailolla; sen vuoksi aloin ^btoivoa, että perheenikin nauttisi sitä, sillä minä tiesin, että se oli kaikkia muita hedelmiä ^ahaluttavampaa.

13 Ja luodessani katseeni ympärilleni, jotta kenties löytäisin perheenikin, minä näin ^avesivirran; ja se virtasi eteenpäin, ja se oli lähellä puuta, jonka hedelmää olin nauttimassa.

14 Ja minä katsoin nähdäkseni, mistä se tuli, ja minä näin sen alkupään vähän matkan päässä; ja sen alkupäässä minä näin äitinne Sarian ja Samin ja Nefin, ja he seisoivat ikään kuin tietämättä, minne mennä.

15 Ja tapahtui, että minä viittoilin heille, ja minä myös sanoin heille kovalla äänellä, että he tulisivat luokseni nauttimaan hedelmää, joka oli kaikkia muita hedelmiä haluttavampaa.

16 Ja tapahtui, että he tulivat luokseni ja nauttivat myös hedelmää.

17 Ja tapahtui, että minä halusin myös Lamanin ja Lemuelin tulevan nauttimaan hedelmää; sen vuoksi loin katseeni virran alkupäähän, jotta kenties näkisin heidät.

18 Ja tapahtui, että minä näin heidät, mutta he ^aeivät tahtoneet tulla luokseni nauttimaan hedelmää.

19 Ja minä näin ^arautakaiteen, ja se kulki virran partaalla ja johti puulle, jonka luona seisoin.

20 Ja minä näin myös ^akaidan ja kapean polun, joka kulki rautakaiteen vieressä aina puulle asti,

5a JS–H 1:30–32.

8a PKO Armeliaisuus.

9a Matt. 13:38.

10a 1. Moos. 2:9;
Ilm. 2:7; 22:2;
1. Nefi 11:4, 8–25.
PKO Elämän puu.
b Alma 32:41–43.

11a Alma 5:34.

b 1. Nefi 11:8.

12a PKO Ilo.

b Alma 36:24.

c 1. Nefi 15:36.

13a 1. Nefi 12:16–18;
15:26–29.

18a 2. Nefi 5:20–25.

19a Ps. 2:9;

Ilm. 12:5;

JSR Ilm. 19:15

(Liiteosa);

1. Nefi 8:30; 11:25;
15:23–24.

20a Matt. 7:14;

2. Nefi 31:17–20.

jonka luona seisoin; ja se johti myös alkulähteen ohitse suurelle ja avaralle ^bkentälle, joka oli kuin maailma.

21 Ja minä näin lukemattomia ihmisjoukkoja, joista monet ponnistelivat eteenpäin päästäkseen ^apolulle, joka johti puulle, jonka luona seisoin.

22 Ja tapahtui, että he tulivat ja alkoivat kulkea polkua, joka johti puulle.

23 Ja tapahtui, että nousi ^apimeyden sumu, aivan niin, tavattoman suuri pimeyden sumu, niin että ne, jotka olivat alkaneet kulkea polkua, eksyivät tieltä, niin että he kulkivat pois ja joutuivat hukkaan.

24 Ja tapahtui, että minä näin toisia, jotka ponnistelivat eteenpäin, ja he tulivat ja tarttuivat kiinni rautakaiteen päästä; ja he ponnistelivat eteenpäin pimeyden sumun läpi pitäen kiinni rautakaiteesta, kunnes he tulivat esiin ja nauttivat puun ^ahedelmää.

25 Ja nautittuaan puun hedelmää he loivat katseensa ympärilleen ikään kuin olisivat olleet ^ahäpeissään.

26 Ja minäkin loin katseeni ympärilleni ja näin vesivirran toisella puolella suuren ja ^aavaran rakennuksen, ja se oli ikään kuin ilmassa, korkealla maan yläpuolella.

27 Ja se oli täynnä ihmisiä, sekä vanhoja että nuoria, sekä miehiä että naisia; ja heidän pukeutumistapansa oli tavattoman hieno; ja he ^apilkkasivat ja osoittelivat sormellaan niitä, jotka olivat tulleet puulle ja olivat nauttimassa hedelmää.

28 Ja ^amaistettuaan hedelmää he olivat ^bhäpeissään niiden tähden, jotka ivasivat heitä; ja he ^clankesivat kielletyille poluille ja joutuivat hukkaan.

29 Ja nyt minä, Nefi, en puhu ^akaikkia isäni sanoja.

30 Vaan, kirjoittaakseni lyhyesti, katso, hän näki toisten väkijoukkojen ponnistelevan eteenpäin; ja ne tulivat ja tarttuivat kiinni ^araudakaiteen päästä; ja ne ponnistelivat tietään eteenpäin pitäen jatkuvasti kiinni rautakaiteesta, kunnes ne tulivat perille ja lankesivat maahan ja nauttivat puun hedelmää.

31 Ja hän näki myös muita ^aväkijoukkoja, jotka hapuulivat kohti sitä suurta ja avaraa rakennusta.

32 Ja tapahtui, että monet hukkuivat ^alähteen syvyykseen, ja monet joutuivat hukkaan hänen näkyvistään vaeltaessaan oudoilla teillä.

33 Ja suuri oli se väkijoukko, joka meni siihen outoon rakennukseen. Ja mentyään siihen rakennukseen he osoittelivat ^aivan

20 *b* Matt. 13:38.

21 *a* PKO Tie.

23 *a* 1. Nefi 12:17; 15:24.

24 *a* 1. Nefi 8:10–12.

25 *a* Room. 1:16;

2. Tim. 1:8;

Alma 46:21;

Morm. 8:38.

26 *a* 1. Nefi 11:35–36; 12:18.

27 *a* PKO Ylpeys.

28 *a* 2. Piet. 2:19–22.

b Mark. 4:14–20; 8:38;

Luuk. 8:11–15;

Joh. 12:42–43.

c PKO Luopumus.

29 *a* 1. Nefi 1:16–17.

30 *a* 1. Nefi 15:23–24.

31 *a* Matt. 7:13.

32 *a* 1. Nefi 15:26–29.

33 *a* PKO Vaino.

sormella minua ja niitä, jotka myös olivat nauttimassa hedelmää, mutta me emme piitanneet heistä.

34 Nämä ovat isäni sanat: Sillä kaikki, jotka ^apiittasivat heistä, olivat langenneet.

35 Ja ^aLaman ja Lemuel eivät nauttineet hedelmää, sanoi isäni.

36 Ja tapahtui isäni puhuttua kaikki unensa eli näkynsä sanat, joita oli paljon, että hän sanoi meille pelkäävänsä tavattomasti Lamanin ja Lemuelin puolesta näiden näyssä näkemiensä asioiden tähden; hän nimittäin pelkäsi, että heidät karkotettaisiin Herran luota.

37 Ja hän kehotti heitä silloin kaikin ^avanhempien lempein tuntein kuulemaan hänen sanojaan, jotta Herra kenties olisi heille armollinen eikä karkotaisi heitä; niin, isäni saarnasi heille.

38 Ja kun hän oli saarnannut heille sekä profetoinut heille monista asioista, hän pyysi heitä pitämään Herran käskyt; ja hän lakkasi puhumasta heille.

LUKU 9

Nefi tekee kahdet aikakirjat. Kumpiakin kutsutaan Nefin levyiksi. Isommat levyt sisältävät maallisen historian, pienemmät käsittelevät

etupäässä pyhiä asioita. Noin 600–592 eKr.

Ja kaiken tämän isäni näki ja kuuli ja puhui asuessaan teltassa Lemuelin ^alaaksossa, sekä hyvin paljon muuta, mitä ei voida kirjoittaa näihin levyihin.

2 Ja nyt, kuten olen puhunut näistä levyistä, katso, nämä eivät ole ne levyt, joihin minä kirjoitan täydellisen kertomuksen kansani historiasta, sillä niille ^alevyille, joihin minä kirjoitan täydellisen kertomuksen kansastani, olen antanut Nefin nimen; sen vuoksi niitä nimitetään Nefin levyiksi, oman nimeni mukaan, ja myös näitä levyjä nimitetään Nefin levyiksi.

3 Joka tapauksessa olen saanut Herralta käskyn valmistaa nämä levyt nimenomaan sitä ^atarkoitusta varten, että olisi olemassa kaiverrettu kertomus kansani ^bpalvelutyöstä.

4 Toisiin levyihin tulee kaivertaa kertomus kuninkaiden hallituskausista ja kansani sodista ja kiistoista; sen vuoksi nämä levyt ovat suurimmaksi osaksi palvelutyöstä, ja ^atoiset levyt ovat suurimmaksi osaksi kuninkaiden hallituskausista ja kansani sodista ja kiistoista.

5 Ja nyt, Herra on käskennyt minua valmistamaan nämä levyt jotakin omaa ^aviisasta tarkoitus-

34a 2. Moos. 23:2.

35a 1. Nefi 8:17–18;
2. Nefi 5:19–24.

37a pko Perhe;
Vanhemmat.

9 1a 1. Nefi 2:4–6, 8,
14–15; 16:6.

2a 1. Nefi 19:2, 4;
MK Jaak. 3:13–14;
Morm. s. 1:2–11;
OL 10:38–40.

pko Levyt.

3a OL 3:19.
b 1. Nefi 6:3.

4a MK Jaak. 1:2–4;
Morm. s. 1:10.

5a 1. Nefi 19:3;
Morm. s. 1:7;
Alma 37:2, 12, 14.

taan varten, jota tarkoitusta minä en tiedä.

6 Mutta Herra ^atietää kaiken alusta asti; sen vuoksi hän valmista keinoon täyttää kaikki työnsä ihmislasten keskuudessa, sillä katso, hänellä on kaikki ^bvalta kaikkien sanojensa toteuttamiseen. Ja näin on. Aamen.

LUKU 10

Lehi ennustaa, että babylonialaiset vievät juutalaiset vankeuteen. Hän kertoo Messiaan, Vapahtajan ja Lunastajan, tulemisesta juutalaisten keskuuteen. Lehi kertoo myös sen tulemisesta, joka on kastava Jumalan Karitsan. Lehi kertoo Messiaan kuolemasta ja ylösnousemuksesta. Hän vertaa Israelin hajottamista ja kokoamista oliivipuuhun. Nefi puhuu Jumalan Pojasta, Pyhän Hengen lahjasta ja vanhurskauden tarpeellisuudesta. Noin 600–592 eKr.

Ja nyt minä, Nefi, jatkan ^anäihin levyihin kertomusta tekemisistäni ja hallituskaudestani ja palvelutyöstäni; ja nyt, voidakseni jatkaa kertomustani minun on puhuttava jonkin verran isäni sekä veljienikin asioista.

2 Sillä katso, tapahtui, että kun isäni oli lakannut puhumasta

^aunensa sanoja sekä kehottamasta heitä kaikkeen uutteruuteen, hän puhui heille juutalaisista –

3 että sen jälkeen, kun heidät olisi hävitetty, nimittäin tuo suuri ^aJerusalemien kaupunki, ja monet ^bviety vankeina ^cBabyloniin, he Herran hyväksi näkemänä aikana ^dpalaisivat takaisin, niin, heidät nimittäin tuotaisiin takaisin vankeudesta; ja kun heidät olisi tuotu takaisin vankeudesta, he omistaisivat jälleen perintömaansa.

4 Niin, nimittäin ^akuudensadan vuoden kuluttua siitä, kun isäni lähti Jerusalemistä, Herra Jumala nostaisi juutalaisten keskuudessa esiin ^bprofeetan – ^cMessiaan, eli toisin sanoen maailman Vapahtajan.

5 Ja hän puhui myös profetoista, kuinka suuri joukko oli ^atodistanut näistä asioista, tästä Messiaasta, josta hän oli puhunut, eli tästä maailman Lunastajasta.

6 Ja nyt, koko ihmissuku oli kadotetussa ja ^alangenneessa tilassa ja tulisi aina olemaan, ellei se turvaisi tähän Lunastajaan.

7 Ja hän puhui myös ^aprofetasta, joka tulee ennen Messiaasta valmistamaan Herralle tien –

8 niin, vieläpä hän menee erämaahan ja huutaa: ^aRaivatkaa

6a 2. Nefi 9:20;
OL 38:2;
Moos. 1:6, 35.
pko Kaikkietietävyys.

b Matt. 28:18.

10 1a 1. Nefi 9:1–5;
19:1–6;

MK Jaak. 1:1–4.

2a 1. Nefi 8.

3a Est. 2:6;

2. Nefi 6:8;
Hel. 8:20–21.

b 587 eKr.; ks.
Aikataulukko
liitteessä.

2. Nefi 25:10.

c Hes. 24:2;

1. Nefi 1:13;

Omni 1:15.

d Jer. 29:10;

2. Nefi 6:8–9.

4a 1. Nefi 19:8;

2. Nefi 25:19;

3. Nefi 1:1.

b 1. Nefi 22:20–21.

c pko Messias.

5a MK Jaak. 7:11;

Moosia 13:33;

Hel. 8:19–24;

3. Nefi 20:23–24.

6a pko Aadamin ja Eevan
lankeemus.

7a 1. Nefi 11:27;

2. Nefi 31:4.

8a Jes. 40:3;

Matt. 3:1–3.

Herralle tie ja tehkää hänen polkunsu suoriksi; sillä teidän keskellänne seisoo hän, jota te ette tunne; ja hän on minua väkevämpi, jonka kengännauhoja minä olen arvoton avaamaan. Ja paljon isäni puhui tästä asiasta.

9 Ja isäni sanoi, että hän kastaa ^aBetabarassa, Jordanin tuolla puolen; ja hän sanoi myös, että hän ^bkastaa vedellä, jopa että hän kastaa Messiaan vedellä.

10 Ja kastettuaan Messiaan vedellä hän näkee ja todistaa kastaneensa ^aJumalan Karitsan, joka ottaa pois maailman synnit.

11 Ja tapahtui, että puhuttuaan nämä sanat isäni puhui veljilleni evankeliumista, jota saarnattaisiin juutalaisten keskuudessa, sekä juutalaisten ^avaipumisesta ^bepäuskoon. Ja heidän ^csurmatuaan Messiaan, joka oli tuleva, hän surmatuksi tultuaan oli ^dnouseva kuolleista ja ilmaiseva itsensä ^ePyhän Hengen kautta pakanoille.

12 Aivan niin, isäni puhui paljon pakanoista sekä Israelin huoneesta, että sitä verrattaisiin ^aoliivipuuhun, jonka oksat taitetaan pois ja ^bhajotetaan kaikkialle maan päälle.

13 Sen vuoksi hän sanoi olevan välttämätöntä, että meidät

johdatetaan kaikki yhdessä ^alupauksen maahan, niin että toteutuu se Herran sana, että meidät hajotetaan kaikkialle maan päälle.

14 Ja kun Israelin huone hajotetaan, se ^akootaan jälleen yhteen; eli sanalla sanoen, kun ^bpakanat olisivat saaneet evankeliumin täyteen, ^coliivipuun luonnolliset oksat eli Israelin huoneen jäännökset oksastettaisiin paikoilleen eli he tulisivat tuntemaan tosi Messiaan, Herransa ja Lunastajansa.

15 Ja tällä tavoin puhuen isäni profetoi ja puhui veljilleni, ja paljon muutakin, mitä en kirjoita tähän kirjaan, sillä minä olen kirjoittanut niistä ^atoiseen kirjaani niin paljon kuin minusta oli hyväksi.

16 Ja kaikki tämä, mistä olen puhunut, tapahtui isäni asuessa teltassa Lemuelin laaksossa.

17 Ja tapahtui, että minä, Nefi, kuultuani isäni joka ^asanan siitä, mitä hän näki ^bnäyssä, sekä siitä, mitä hän puhui Pyhän Hengen voimalla, jonka voiman hän sai uskon kautta Jumalan Poikaan – ja Jumalan Poika oli ^cMessias, joka oli tuleva – minä, Nefi, olin myös halukas näkemään ja kuulemaan ja tietämään näistä asioista

9a Joh. 1:28.

b pko Johannes Kastaja.

10a pko Jumalan Karitsa.

11a MK Jaak. 4:14–18.

b Morm. 5:14.

c pko Jeesus Kristus; Ristiinnaulitseminen.

d pko Ylösnousemus.

e pko Pyhä Henki.

12a 1. Moos. 49:22–26;
1. Nefi 15:12;

2. Nefi 3:4–5;

MK Jaak. 5; 6:1–7.

pkö Herran
viinitarha;
Oliivipuu.

b 1. Nefi 22:3–8.

pkö Israel: Israelin
hajottaminen.

13a 1. Nefi 2:20.

pkö Luvattu maa.
14a pko Israel: Israelin

kokoaminen.

b 1. Nefi 13:42;

OL 14:10.

c MK Jaak. 5:8, 52, 54,
60, 68.

15a 1. Nefi 1:16–17.

17a En. 1:3;

Alma 36:17.

b 1. Nefi 8:2.

c pko Messias.

^aPyhän Hengen voimalla, joka on Jumalan lahja kaikille niille, jotka etsivät häntä ^euutterasti, sekä ^fmuinaisina aikoina että sinä aikana, jolloin hän ilmaisisi itsensä ihmislapsille.

18 Sillä hän on ^asama eilen, tänään ja ikuisesti; ja tie on ollut valmistettuna kaikille ihmisille maailman perustamisesta asti, jos he tekevät parannuksen ja tulevat hänen luoksensa.

19 Sillä se, joka etsii uutterasti, löytää; ja ^aJumalan salaisuudet paljastetaan hänelle ^bPyhän Hengen voimalla, niin näinä aikoina kuin muinaisinakin aikoina, ja niin muinaisina aikoina kuin tulevinakin aikoina; sen vuoksi Herran ^ckulku on yhtä iankaikista kiertokulkua.

20 Muista siis, oi ihminen, että joudut ^atuomiolle kaikista teoistasi.

21 Sen vuoksi, jos olet ^akoetus-aikanasi pyrkinyt tekemään sitä, mikä on jumalatonta, sinut havaitaan ^bepäpuhtaaksi Jumalan tuomioistuimen edessä, eikä mikään epäpuhdas voi asua Jumalan luona; sen vuoksi sinut täytyy karkottaa pois iäksi.

22 Ja Pyhä Henki antaa minulle valtuuden puhua näistä asioista eikä kieltää niitä.

LUKU 11

Nefi näkee Herran Hengen, ja hänelle näytetään näyssä elämän puu. Hän näkee Jumalan Pojan äidin ja saa tietää, että Jumala alentaa itsensä. Hän näkee Jumalan Karitsan kasteen, palvelutyön ja ristiinnaulitsemisen. Hän näkee myös Karitsan kahdentoista apostolin kutsumisen ja palvelutyön. Noin 600–592 eKr.

SILLÄ tapahtui sen jälkeen, kun olin halunnut tietää sen, mitä isäni oli nähnyt, ja uskoen Herran kykenevän ilmaisemaan sen minulle, että istuessani ^apohdiskelemassa sydämessäni minut ^btemmattiin pois Herran Hengessä, niin, tavattoman korkealle ^cvuorelle, jota en ollut koskaan ennen nähnyt ja jolle en ollut koskaan ennen jalallani astunut.

2 Ja Henki sanoi minulle: Katso, mitä haluat?

3 Ja minä sanoin: Haluan nähdä sen, mitä isäni ^anäki.

4 Ja Henki sanoi minulle: Uskotko, että isäsi näki ^apuun, josta hän on puhunut?

5 Ja minä sanoin: Kyllä, sinä tiedät, että minä ^auskon kaikki isäni sanat.

6 Ja kun olin puhunut nämä

17d rko Pyhä Henki.
e Moroni 10:4–5, 7, 19.
f OL 20:26.
18a Hepr. 13:8;
Morm. 9:9;
OL 20:12.
rko Jumala, jumaluus.
19a rko Jumalan
salaisuudet.
b rko Pyhä Henki.
c Alma 7:20;

OL 3:2; 35:1.
20a Saarn. 12:14;
2. Nefi 9:46.
rko Viimeinen
tuomio.
21a Alma 34:32–35.
b 1. Kor. 6:9–10;
3. Nefi 27:19;
OL 76:50–62;
Moos. 6:57.
11 1a OL 76:19.

rko Pohtiminen.
b 2. Kor. 12:1–4;
Ilm. 21:10;
2. Nefi 4:25;
Moos. 1:1.
c 5. Moos. 10:1;
Et. 3:1.
3a 1. Nefi 8:2–34.
4a 1. Nefi 8:10–12;
15:21–22.
5a 1. Nefi 2:16.

sanat, Henki huusi kovalla äänellä sanoen: Hoosianna Herralle, Korkeimmalle Jumalalle, sillä hän on koko ^amaan Jumala, aivan niin, kaiken yläpuolella. Ja siunattu olet sinä, Nefi, koska ^buskot Korkeimman Jumalan Poikaan; sen vuoksi saat nähdä sen, mitä olet halunnut.

7 Ja katso, tämä annetaan sinulle ^amerkiksi, että kun olet nähnyt puun, joka kantoi hedelmää, jota isäsi maistoi, saat nähdä myös miehen laskeutuvan taivaasta, ja hänet sinä näet omin silmin; ja kun olet nähnyt hänet, sinun tulee ^btodistaa, että hän on Jumalan Poika.

8 Ja tapahtui, että Henki sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin ja näin puun, ja se oli sen ^apuun kaltainen, jonka isäni oli nähnyt; ja sen kauneus oli paljon suurempi, niin, voittaen kaiken kauneuden; ja sen ^bvalkoisuus voitti lumikinoksen valkoisuuden.

9 Ja tapahtui, että kun olin nähnyt puun, sanoin Hengelle: Minä näen, että olet näyttänyt minulle puun, joka on kaikkia muita ^akallisarvoisempi.

10 Ja hän sanoi minulle: Mitä haluat?

11 Ja minä sanoin hänelle: Tiedä sen ^atulkinnan – sillä minä puhuin hänelle, niin kuin mies puhuu, sillä minä näin, että hänellä oli miehen ^bhahmo; mutta

siitä huolimatta minä tiesin, että se oli Herran Henki; ja hän puhui minulle, niin kuin mies puhuu toisen kanssa.

12 Ja tapahtui, että hän sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin ikään kuin katsoakseni häntä, enkä nähnyt häntä, sillä hän oli mennyt pois luotani.

13 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin suuren Jerusalemin kaupungin sekä muita kaupunkoja. Ja minä näin Nasaretin kaupungin; ja ^aNasaretin kaupungissa minä näin ^bneitsyen, ja hän oli tavattoman ihana ja valkea.

14 Ja tapahtui, että minä näin ^ataivaiden aukenevan, ja enkeli tuli alas ja seisoj edessäni; ja hän sanoi minulle: Nefi, mitä näet?

15 Ja minä sanoin hänelle: Neitsyen, kaikkia muita neitsyitä kauniimman ja ihanamman.

16 Ja hän sanoi minulle: Tiedätkö, kuinka Jumala alentaa itsensä?

17 Ja minä sanoin hänelle: Minä tiedän, että hän rakastaa lapsiaan, mutta en tiedä kaiken tarkoitusta.

18 Ja hän sanoi minulle: Katso, ^aneitsyt, jonka näet, on Jumalan Pojan ^bäiti lihan tavan mukaan.

19 Ja tapahtui, että minä näin, että hänet vietiin pois Hengessä; ja kun hän oli ollut pois

6a 2. Moos. 9:29;

2. Nefi 29:7;

3. Nefi 11:14;

Moos. 6:44.

^b pko Usko.

7a pko Merkki.

^b pko Todistaminen.

8a 1. Nefi 8:10.

^b 1. Nefi 8:11.

9a 1. Nefi 11:22–25.

11a 1. Moos. 40:8.

^b Et. 3:15–16.

13a Matt. 2:23.

^b Luuk. 1:26–27;

Alma 7:10.

pko Maria,

Jeesuksen äiti.

14a Hes. 1:1; 1. Nefi 1:8.

18a Jes. 7:14;

Luuk. 1:34–35.

^b Moosia 3:8.

vietynä ^aHengessä jonkin aikaa, enkeli puhui minulle sanoen: Katso!

20 Ja minä katsoin ja näin jälleen neitsyen, joka kantoi ^alasta sylissään.

21 Ja enkeli sanoi minulle: Katso, ^aJumalan Karitsa, aivan niin, iankaikkisen ^bIsän ^cPoika! Tiedätkö sen ^apuun merkityksen, jonka isäsi näki?

22 Ja minä vastasin hänelle sanoen: Kyllä, se on Jumalan ^arakkaus, joka leviää kaikkialle ihmislasten sydämiin; sen vuoksi se on kaikkein haluttavinta.

23 Ja hän puhui minulle sanoen: Niin, ja ^ariemullisinta sielulle.

24 Ja sanottuaan nämä sanat hän sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin, ja minä näin Jumalan Pojan ^amenevän ihmislasten keskuuteen; ja minä näin monen lankeavan maahan hänen jalkojensa juureen ja palvelevan häntä.

25 Ja tapahtui, että minä näin, että ^arautakaide, jonka isäni oli nähnyt, oli Jumalan sana, joka johti ^belävien vesien lähteelle eli ^celämän puulle, jotka vedet kuvaavat Jumalan rakkautta; ja minä näin myös, että elämän puu kuvasi Jumalan rakkautta.

26 Ja enkeli sanoi minulle jäl-

leen: Katso ja näe, kuinka Jumala ^aalentaa itsensä!

27 Ja minä katsoin ja ^anäin maailman Lunastajan, josta isäni oli puhunut; ja minä näin myös ^bprofeetan, joka oli valmistava tietä hänen edellään. Ja Jumalan Karitsa meni hänen luokseen, ja tämä ^ckastoi hänet; ja kun hänet oli kastettu, minä näin taivaiden aukenevan ja Pyhän Hengen laskeutuvan taivaasta ja jäävän hänen päällensä ^dkyyhkysen hahmossa.

28 Ja minä näin, että hän kulki palvelleen ihmisiä ^avoimassa ja suuressa kirkkaudessa; ja joukoittain ihmisiä oli kokoontunut yhteen kuulemaan häntä; ja minä näin, että he karkottivat hänet keskuudestaan.

29 Ja minä näin myös ^akahden-toista muun seuraavan häntä. Ja tapahtui, että heidät vietiin Hengessä pois kasvojeni edestä, enkä minä nähnyt heitä.

30 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle jälleen sanoen: Katso! Ja minä katsoin, ja minä näin taivaiden aukenevan jälleen, ja minä näin ^aenkeliä laskeutuvan ihmislasten luokse, ja he palvelivat heitä.

31 Ja hän puhui minulle jälleen sanoen: Katso! Ja minä katsoin, ja minä näin Jumalan Karitsan

19a Matt. 1:20.

20a Luuk. 2:16.

21a pko Jumalan Karitsa.

b pko Jumala, jumaluus: Isä Jumala.

c pko Jeesus Kristus.

d 1. Nefi 8:10;

Alma 5:62.

pkö Elämän puu.

22a pko Rakkaus.

23a pko Ilo.

24a Luuk. 4:14–21.

25a 1. Nefi 8:19.

b pko Elävä vesi.

c 1. Moos. 2:9;

Alma 32:40–41;

Moos. 4:28, 31.

26a 1. Nefi 11:16–33.

27a 2. Nefi 25:13.

b Matt. 11:10;

1. Nefi 10:7–10;

2. Nefi 31:4.

c pko Kaste, kastaminen.

d pko Kyyhkysen merkki.

28a OL 138:25–26.

29a pko Apostoli.

30a pko Enkelit.

kulkevan ihmislasten keskuudessa. Ja minä näin joukoittain ihmisiä, jotka olivat sairaita ja joita kaikenlaiset taudit ja ^ariivaajat ja ^bsaastaiset henget ahdistivat; ja enkeli puhui ja näytti kaiken tämän minulle. Ja he ^cparantuivat Jumalan Karitsan voimasta, ja riivaajat ja saastaiset henget ajettiin ulos.

32 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle jälleen sanoen: Katso! Ja minä katsoin ja näin Jumalan Karitsan, että ihmiset ottivat hänet kiinni; niin, ikuisen Jumalan Poika oli maailman ^atuomittavana; ja minä näin ja todistan.

33 Ja minä, Nefi, näin, että hänet korotettiin ^aristille ja ^bsurmattiin maailman syntien tähden.

34 Ja kun hänet oli surmattu, minä näin maan ihmispaljoudet, että ne olivat kokoontuneet yhteen taistelemaan Karitsan apostoleja vastaan; sillä näin Herran enkeli niitä kahtatoista nimitti.

35 Ja maan ihmispaljous oli kokoontunut yhteen; ja minä näin, että se oli suuressa ja avarassa ^arakennuksessa, sen rakennuksen kaltaisessa, jonka isäni näki. Ja Herran enkeli puhui minulle jälleen sanoen: Katso maailmaa ja sen viisautta; niin, katso, Israelin huone on kokoontunut yhteen taistelemaan Karitsan kahtatoista apostolia vastaan.

36 Ja tapahtui, että minä näin ja todistan, että se suuri ja avara rakennus oli maailman ^aylpeys, ja se sortui, ja sen sortuminen oli tavattoman suuri. Ja Herran enkeli puhui minulle jälleen sanoen: Tällainen on oleva kaikkien niiden kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen tuho, jotka taistelevat Karitsan kahtatoista apostolia vastaan.

LUKU 12

Nefi näkee näyssä lupauksen maan; sen asukkaiden vanhurskauden, pahuuden ja sortumisen; Jumalan Karitsan tulemisen heidän keskuuteensa; kuinka kaksitoista opetustalasta ja kaksitoista apostolia tulevat tuomitsemaan Israelin; sekä epäuskoon vaipuvien inhottavan ja saastaisen tilan. Noin 600–592 eKr.

Ja tapahtui, että enkeli sanoi minulle: Katso ja näe jälkeläisesi sekä veljiesi jälkeläiset. Ja minä katsoin ja näin ^alupauksen maan, ja minä näin joukoittain ihmisiä, niin, ikään kuin heitä olisi ollut yhtä paljon kuin meren hiekkaa.

2 Ja tapahtui, että minä näin väkijoukkoja kokoontuneina yhteen taistelemaan toinen toistansa vastaan; ja minä näin ^asotia ja sotahuhuja ja suuria teurastuksia miekalla kansani keskuudessa.

3 Ja tapahtui, että minä näin

31a Mark. 5:15–20;

Moosia 3:5–7.

PKO Perkele.

b PKO Henki: Pahat henget.

c PKO Parantaminen.

32a Mark. 15:17–20.

33a Joh. 19:16–19;

Moosia 3:9–10;

3. Nefi 27:14.

PKO Risti.

b PKO Sovitus.

35a 1. Nefi 8:26; 12:18.

36a PKO Ylpeys.

12 1a PKO Luvattu maa.

2a En. 1:24;

Morm. 8:7–8.

PKO Sota.

monen sukupolven kuolevan sotien ja kiistojen jatkuessa maassa, ja minä näin monia kaupunkoja, niin etten edes laskenut niitä.

4 Ja tapahtui, että minä näin ^a”pimeyden ^bsumun lupauksen maan yllä; ja minä näin salamoita ja kuulin ukkosen jylinää ja maanjäristyksiä ja kaikenlaisia melskeisiä ääniä; ja minä näin maan ja kallioiden halkeavan; ja minä näin vuorten sortuvan kappaleiksi; ja minä näin maan tasankojen murtuvan; ja minä näin monien kaupunkien ^cvajoavan; ja minä näin monien palavan tulella; ja minä näin monien sortuvan maahan sen järähtelyn tähden.

5 Ja tapahtui minun nähtyäni nämä asiat, että minä näin pimeyden ^a”huurun haihtuvan maan päältä; ja katso, minä näin väkijoukot, jotka eivät olleet saaneet surmaansa Herran suurten ja kauhistavien tuomioiden tähden.

6 Ja minä näin taivaiden aukevan ja ^a”Jumalan Karitsan laskeutuvan taivaasta; ja hän tuli alas ja näyttäytyi heille.

7 Ja minä myös näin ja todistan, että Pyhä Henki laskeutui ^a”kahdentoista muun päälle; ja he olivat Jumalan asettamia ja valittuja.

8 Ja enkeli puhui minulle sanoen: Katso Karitsan kahtatoista opetuslasta, jotka on valittu palvelemaan sinun jälkeläisiäsi.

9 Ja hän sanoi minulle: Sinä hän muistat Karitsan ^a”kaksitoista apostolia? Katso, he ovat ne, jotka tulevat ^btuomitsemaan Israelin kahtatoista heimoa; sen vuoksi he tulevat tuomitsemaan sinun jälkeläistesi kaksitoista palvelijaa, sillä te olette Israelin huonetta.

10 Ja nämä ^a”kaksitoista palvelijaa, jotka sinä näet, tulevat tuomitsemaan sinun jälkeläisesi. Ja katso, he ovat vanhurskaita ikuisesti, sillä heidän uskonsa tähden Jumalan Karitsaan heidän ^bvaatteensa tehdään valkoisiksi hänen veressään.

11 Ja enkeli sanoi minulle: Katso! Ja minä katsoin ja näin ^a”kolmen sukupolven kuolevan vanhurskaudessa; ja niiden vaatteet olivat valkeat niin kuin Jumalan Karitsan. Ja enkeli sanoi minulle: Nämä on tehty valkoisiksi Karitsan veressä heidän uskonsa tähden häneen.

12 Ja minä, Nefi, näin myös monen ^a”neljännestä sukupolvesta kuolevan vanhurskaana.

13 Ja tapahtui, että minä näin maan ihmispaljouksien kokoon-tuneen yhteen.

14 Ja enkeli sanoi minulle:

4a 1. Nefi 19:10.

b Hel. 14:20–28.

c 3. Nefi 8:14.

5a 3. Nefi 8:20; 10:9.

6a 2. Nefi 26:1, 9;

3. Nefi 11:3–17.

7a 3. Nefi 12:1;

19:12–13.

9a Luuk. 6:13.

b Matt. 19:28;

OL 29:12.

rko Viimeinen

tuomio.

10a 3. Nefi 27:27;

Morm. 3:18–19.

b Ilm. 7:14;

Alma 5:21–27;

13:11–13;

3. Nefi 27:19–20.

11a 2. Nefi 26:9–10;

3. Nefi 27:30–32.

12a Alma 45:10–12;

Hel. 13:5, 9–10;

3. Nefi 27:32;

4. Nefi 1:14–27.

Katso jälkeläisiäsi sekä veljiesi jälkeläisiä.

15 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin jälkeläiskansani kokoon-tuneen yhteen suurin joukoin veljieni "jälkeläisiä vastaan; ja he olivat kokoontuneet yhteen taistelemaan.

16 Ja enkeli puhui minulle sa-noen: Katso "saastaisen veden lähde, jonka isäsi näki, niin, nimittäin sitä "virtaa, josta hän puhui; ja sen syvyydet ovat "helvetin syvyyksiä.

17 Ja pimeyden "sumut ovat sen Perkeleen kiusauksia, joka "sokaisee ihmislasten silmät ja paaduttaa heidän sydämensä ja eksyttää heidät "laveille teille, niin että he hukkuvat ja joutuvat kadotetuiksi.

18 Ja se suuri ja avara "raken-nus, jonka isäsi näki, on ihmis-lasten turhamaiset "kuvitelmat ja "ylpeys. Ja heidät erottaa suuri ja kauhistava "kuilu, niin, ni-mittäin iankaikkisen Jumalan ja Messiaan "oikeudenmukaisuuden sana, Messiaan, joka on Ju-malan Karitsa, josta Pyhä Henki todistaa maailman alusta tähän hetkeen asti ja tästä hetkestä vastedes ja ikuisesti.

19 Ja enkelin puhuessa näitä sanoja minä katsoin ja näin, että veljieni jälkeläiset taistelivat minun jälkeläisiäni vastaan,

enkelin sanan mukaan; ja jäl-keläisteni ylpeyden ja Perkeleen "kiusausten tähden minä näin veljieni jälkeläisten "kukistavan jälkeläiskansani.

20 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin veljieni jälkeläiskansan voittaneen minun jälkeläiseni; ja he kulkivat maassa suurin joukoin.

21 Ja minä näin heidän kokoon-tuneen yhteen suurin joukoin, ja minä näin heidän keskuu-nessaan "sotia ja sotahuhuja, ja minä näin monen sukupolven kuolevan sotien ja sotahuhujen keskellä.

22 Ja enkeli sanoi minulle: Katso, nämä tulevat "vaipumaan epäuskoon.

23 Ja tapahtui, että minä näin, että heidän vaivuttuaan epä-uskoon heistä tuli "tumma ja inhottava ja "saastainen kansa, täynnä "joutilaisuutta ja kaiken-laisia iljetyksiä.

LUKU 13

Nefi näkee näyssä Perkeleen kir-kon, joka perustetaan pakanoiden keskuuteen, Amerikan löytämisen ja asuttamisen, monien selkeiden ja kallisarvoisten osien katoamisen Raamatusta, siitä seuraavan paka-noiden luopumuksen tilan, evanke-liumin palauttamisen, myöhempien

15a Morm. 6.

16a pko Saastaisuus.

b 1. Nefi 8:13;
15:26–29.

c pko Helvetti.

17a 1. Nefi 8:23; 15:24;
OL 10:20–32.

b pko Luopumus.

c Matt. 7:13–14.

18a 1. Nefi 8:26; 11:35–36.

b Jer. 7:24.

c pko Ylpeys.

d Luuk. 16:26;

1. Nefi 15:28–30.

e pko Oikeuden-mukaisuus.

19a pko Kiusaus.

b Jar. 1:10;

Morm. s. 1:1–2.

21a Morm. 8:8;

Moroni 1:2.

pkö Sota.

22a 1. Nefi 15:13;

2. Nefi 26:15.

23a 2. Nefi 26:33.

b 2. Nefi 5:20–25.

c pko Laiskuus.

aikojen kirjoitusten esille tulon ja Siionin rakentamisen. Noin 600–592 eKr.

Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle sanoen: Katso! Ja minä katsoin ja näin monia kansakuntia ja valtakuntia.

2 Ja enkeli sanoi minulle: Mitä näet? Ja minä sanoin: Minä näen monia kansakuntia ja valtakuntia.

3 Ja hän sanoi minulle: Nämä ovat pakanoiden kansakunnat ja valtakunnat.

4 Ja tapahtui, että minä näin ^apakanoiden kansakuntien keskuudessa ^bsuuren kirkon muodostamisen.

5 Ja enkeli sanoi minulle: Katso sen kirkon muodostamista, joka on kaikkia muita kirkkoja iljetävämpi, joka ^asurmaa Jumalan pyhiä, niin, ja kiduttaa heitä ja sitoo heidät ja kytkee heidät ^brautaisella ikeellä ja alistaa heidät orjuuteen.

6 Ja tapahtui, että minä näin tämän ^asuuren ja iljetävän kirkon, ja minä näin, että ^bPerkele oli sen perustaja.

7 Ja minä näin myös ^akultaa ja hopeaa ja silkkejä ja karmiinin-punaisia kankaita ja kerrattua pellavaa ja kaikenlaisia kallisarvoisia vaatteita; ja minä näin monta porttoa.

8 Ja enkeli puhui minulle

sanoen: Katso, kultaa ja hopeaa ja silkkejä ja karmiinin-punaisia kankaita ja kerrattua pellavaa ja kallisarvoisia vaatteita ja porttoja tämä suuri ja iljetävä kirkko ^ahaluaa.

9 Ja myös maailman ylistyksen tähden he ^ahävittävät Jumalan pyhiä ja alistavat heidät orjuuteen.

10 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin suuria vesiä; ja ne erottivat pakanat veljieni jälkeläisistä.

11 Ja tapahtui, että enkeli sanoi minulle: Katso, Jumalan viha on veljesi jälkeläisten päällä.

12 Ja minä katsoin ja näin pakanoiden keskuudessa miehen, jonka suuret vedet erottivat veljieni jälkeläisistä; ja minä näin Jumalan ^aHengen tulevan alas ja vaikuttavan mieheen, ja hän meni suurten vesien yli vieläpä veljieni jälkeläisten luokse, jotka olivat luvatussa maassa.

13 Ja tapahtui, että minä näin Jumalan Hengen vaikuttavan muihin pakanoihin, ja he lähtivät pois orjuudesta suurten vesien yli.

14 Ja tapahtui, että minä näin ^ajoukoittain pakanoita ^blupauksen maassa; ja minä näin Jumalan vihan olevan veljieni jälkeläisten päällä, ja pakanat ^chajottivat ja löivät heidät.

15 Ja minä näin Herran Hengen olevan pakanoiden päällä, ja he

13 4a PKO Pakanat.

b 1. Nefi 13:26, 34;
14:3, 9–17.

5a Ilm. 17:3–6;
1. Nefi 14:13.

b Jer. 28:10–14.

6a OL 88:94.

PKO Perkele: Perkeleen kirkko.

b 1. Nefi 22:22–23.

7a Morm. 8:36–38.

8a Ilm. 18:10–24;
Morm. 8:35–38.

9a Ilm. 13:4–7.

12a PKO Innoitus.

14a 2. Nefi 1:11;
Morm. 5:19–20.

b PKO Luvattu maa.

c 1. Nefi 22:7–8.
PKO Israel: Israelin hajottaminen.

menestyivät ja saivat “maan perinnöksensä; ja minä näin, että he olivat valkoisia ja tavattoman ihania ja ^bkauniita, niin kuin minun kansani ennen kuin se ‘surmattiin.

16 Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin, että pakanat, jotka olivat lähteneet pois orjuudesta, nöyrytyivät Herran edessä; ja Herran voima oli ^aheidän kanssaan.

17 Ja minä näin, että pakanat, joista he olivat lähtöisin, olivat kokoontuneet yhteen vesille sekä maalle taistellakseen heitä vastaan.

18 Ja minä näin, että Jumalan voima oli heidän kanssaan, ja myös, että Jumalan viha oli kaikkien niiden päällä, jotka olivat kokoontuneet yhteen taistelemaan heitä vastaan.

19 Ja minä, Nefi, näin, että ne pakanat, jotka olivat lähteneet pois orjuudesta, ^avapautuivat Jumalan voimalla kaikkien toisten kansakuntien käsistä.

20 Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin, että he menestyivät maassa; ja minä näin ^akirjan, ja sitä kuljetettiin heidän keskuudessaan.

21 Ja enkeli sanoi minulle: Tiedätkö sinä kirjan tarkoituksen?

22 Ja minä sanoin hänelle: En tiedä.

23 Ja hän sanoi: Katso, se läh-

tee juutalaisen suusta. Ja minä, Nefi, näin sen; ja hän sanoi minulle: ^aKirja, jonka näet, on ^baikakirja ^cjuutalaisista; se sisältää Herran liitot, jotka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa; ja se sisältää myös monia pyhien profeettojen profetioita; ja se on niiden kaiverrusten kaltainen aikakirja, jotka ovat ^dpronssi-levyissä, paitsi ettei niitä ole niin paljon; kuitenkin se sisältää Herran liitot, jotka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa; sen vuoksi ne ovat suuriarvoiset pakanoille.

24 Ja Herran enkeli sanoi minulle: Sinä olet nähnyt, että kirja lähti juutalaisen suusta; ja kun se lähti juutalaisen suusta, se sisälsi Herran evankeliumin täyteen, Herran, josta kaksitoista apostolia todistavat; ja he todistavat sen totuuden mukaan, joka on Jumalan Karitsassa.

25 Nämä asiat siis kulkeutuvat ^ajuutalaisilta puhtaina ^bpakanoille, sen totuuden mukaan, joka on Jumalassa.

26 Ja niiden kulkeuduttua Karitsan kahdentoista apostolin käden kautta juutalaisilta ^apakanoille sinä näet tuon ^bsuuren ja iljettävän ^ckirkon muodostamisen, joka on kaikkia muita kirkkoja iljettävämpi; sillä katso, se on ^dottanut Karitsan evankeliumista

15a 2. Nefi 10:19.

b 2. Nefi 5:21.

c Morm. 6:17–22.

16a OL 101:80.

19a 2. Nefi 10:10–14;

3. Nefi 21:4;

Et. 2:12.

20a 1. Nefi 14:23.

23a 1. Nefi 13:38;

2. Nefi 29:4–12.

b pko Pyhät kirjoitukset.

c 2. Nefi 3:12.

d 1. Nefi 5:10–13.

25a 2. Nefi 29:4–6;

OL 3:16.

pkö Juutalaiset.

b pko Pakanat.

26a Matt. 21:43.

b 1. Nefi 13:4–6; 14:3, 9–17.

c pko Luopumus: Kristillisen varhaiskirkon luopumus.

d Morm. 8:33;

Moos. 1:41.

pois monia osia, jotka ovat "selkeitä ja erittäin kallisarvoisia; ja myös monia Herran liittoja se on ottanut pois.

27 Ja kaiken tämän se on tehnyt voidakseen vääristellä Herran oikeat tiet, voidakseen sokaista ihmislasten silmät ja paaduttaa heidän sydämensä.

28 Ja nyt, sinä näet, että kun kirja on kulkeutunut suuren ja iljettävän kirkon käsien lävitse, monta selkeää ja kallisarvoista asiaa on otettu pois siitä kirjasta, joka on Jumalan Karitsan kirja.

29 Ja näiden selkeiden ja kallisarvoisten asioiden pois ottamisen jälkeen se kulkeutuu kaikille pakanakansakunnille; ja sen kulkeuduttua kaikille pakanakansakunnille, niin, vieläpä näkemiesi suurten vesienkin ylitse, niiden pakanoiden mukana, jotka ovat lähteneet pois orjuudesta, sinä näet – niiden monien selkeiden ja kallisarvoisten asioiden tähden, jotka on otettu pois kirjasta, jotka olivat selkeitä ihmislasten ymmärrykselle sen selkeyden mukaan, joka on Jumalan Karitsassa – näiden asioiden tähden, jotka on otettu pois Karitsan evankeliumista, tavattoman monet kompastuvat, niin että Saatanalla on heihin suuri valta.

30 Kuitenkin sinä näet, että ne pakanat, jotka ovat lähteneet pois orjuudesta ja jotka Jumalan voima on kohottanut kaikkien

toisten kansakuntien yläpuolelle maassa, joka on kaikkia muita maita oivallisempi, joka on maa, josta Herra Jumala on tehnyt isäsi kanssa liiton, että hänen jälkeläisensä saavat sen "perintömaaksensa; ja nyt, sinä näet, ettei Herra Jumala salli, että pakanat hävittävät kokonaan jälkeläis-^bsekoituksen, joka on veljiesi joukossa.

31 Eikä hän myöskään salli, että pakanat "hävittävät veljiesi jälkeläiset.

32 Eikä Herra Jumala myöskään salli, että pakanat jäävät ikuisesti siihen kauheaan sokeuden tilaan, jossa sinä näet heidän olevan niiden selkeiden ja sangen kallisarvoisten Karitsan evankeliumin osien tähden, jotka se "iljettävä kirkko, jonka muodostumisen sinä olet nähnyt, on salannut.

33 Sen vuoksi Jumalan Karitsa sanoo: Minä olen armollinen pakanoille rangaistakseni Israelin huoneen jäännöstä suurella tuomiolla.

34 Ja tapahtui, että Herran enkeli puhui minulle sanoen: Katso, sanoo Jumalan Karitsa, rangaisttuani Israelin huoneen "jäännöstä – ja tämä jäännös, josta minä puhun, on sinun isäsi jälkeläiset – siis rangaisttuani heitä tuomiolla ja lyötyäni heitä pakanoiden kädellä ja pakanoiden ^bkompastuttua pahasti niiden selkeimpien ja

26 e 1. Nefi 14:20–26;
UK 1:8.

30 a rko Luvattu maa.

b Alma 45:10–14.

31 a 2. Nefi 4:7; 10:18–19;

MK Jaak. 3:5–9;

Hel. 15:12;

3. Nefi 16:8–9;

Morm. 5:20–21.

32 a rko Perkele: Perkeleen

kirkko.

34 a rko Joosef, Jaakobin poika.

b 1. Nefi 14:1–3;

2. Nefi 26:20.

kallisarvoisimpien Karitsan ‘evankeliumin osien tähden, jotka tuo iljettävä kirkko, joka on porttojen äiti, on salannut, sanoo Karitsa: Minä olen armollinen pakanoille sinä aikana, niin että ^atuon omalla voimallani heille julki paljon evankeliumistani, joka on oleva selkeä ja kallisarvoinen, sanoo Karitsa.

35 Sillä katso, sanoo Karitsa: Minä olen ilmaiseva itseni sinun jälkeläisillesi, niin että he kirjoittavat paljon sellaista, mitä minä opetan heille ja mikä on selkeää ja kallisarvoista; ja sen jälkeen, kun sinun jälkeläisesi on hävitetty ja he vaipuvat epäuskoon, ja myös sinun veljiesi jälkeläiset, katso, ^anämä asiat kätketään, jotta ne tulisivat ilmi pakanoille Karitsan lahjan ja voiman avulla.

36 Ja niihin kirjoitetaan minun ‘evankeliumini, sanoo Karitsa, ja minun ^bkallioni ja minun pelastukseni.

37 Ja ^asiunattuja ovat ne, jotka pyrkivät tuomaan esiin minun ^bSiionini sinä aikana, sillä heillä on oleva Pyhän Hengen ‘lahja ja voima; ja jos he ^dkestävät loppuun asti, heidät ylennetään viimeisenä päivänä ja pelastetaan

Karitsan ikuiseen ‘valtakuntaan; ja ne, jotka ^fjulistavat rauhaa, niin, sanomaa suuresta ilosta, kuinka ihanat he ovatkaan vuorilla.

38 Ja tapahtui, että minä näin veljieni jälkeläisten jäännöksen, sekä että Jumalan Karitsan ^akirja, joka oli lähtenyt juutalaisen suusta, tuli pakanoilta veljieni jälkeläisten ^bjäännökselle.

39 Ja kun se oli tullut heille, minä näin toisia ^akirjoja, jotka tulivat Karitsan voimasta pakanoilta heille, jotta pakanat ja veljieni jälkeläisten jäännös sekä juutalaiset, jotka oli hajotettu kaikkialle maan päälle, tulisivat ^bvakuuttuneiksi siitä, että profeettojen ja Karitsan kahden-toista apostolin aikakirjat ovat ^ctodet.

40 Ja enkeli puhui minulle sanoen: Nämä ^aviimeiset aikakirjat, jotka olet nähnyt pakanoiden keskuudessa, tulevat ^bvahvistamaan todeksi ne ‘ensimmäiset, jotka ovat Karitsan kahdelta-toista apostolilta, ja ilmaisemaan ne selkeät ja kallisarvoiset asiat, jotka on otettu niistä pois; ja ilmaisevat kaikille suvuille, kielille ja kansoille, että Jumalan Karitsa on iankaikkisen Isän

34c pko Evankeliumi.
d OL 10:62.

pkö Evankeliumin palautus.

35a 2. Nefi 27:6; 29:1–2.
pkö Mormonin kirja.

36a 3. Nefi 27:13–21.
b Hel. 5:12;
3. Nefi 11:38–39.
pkö Kallio.

37a OL 21:9.
b pko Siion.

c pko Pyhän Hengen lahja.

d 3. Nefi 27:16.

pkö Kestäminen.

e pko Selestinen kirkkaus.

f Jes. 52:7;
Moosia 15:14–18;
3. Nefi 20:40.

38a 1. Nefi 13:23;
2. Nefi 29:4–6.

b Morm. 5:15.

39a pko Pyhät kirjoitukset:

Ennustuksia pyhien kirjoitusten julki tulemisesta.

b Hes. 37:15–20;

2. Nefi 3:11–12.

c 1. Nefi 14:30.

40a 2. Nefi 26:16–17;
29:12.

pkö Mormonin kirja.

b Morm. 7:8–9.

c pko Raamattu.

Poika ja maailman ^aVapahtaja ja että kaikkien ihmisten on tultava hänen luoksensa, tai he eivät voi pelastua.

41 Ja heidän on tultava niiden sanojen mukaan, jotka vahvistetaan Karitsan suulla; ja Karitsan sanat tullaan ilmaisemaan sinun jälkeläistesi aikakirjoissa samoin kuin Karitsan kahden-toista apostolin aikakirjoissa; sen vuoksi ne molemmat vahvistetaan ^ayhdeksi, sillä kaikella maalla on ^byksi Jumala ja yksi ^cPaimen.

42 Ja tulee aika, jolloin hän ilmaisee itsensä kaikille kansakunnille, sekä ^ajuutalaisille että myös pakanoille; ja kun hän on ilmaissut itsensä juutalaisille sekä pakanoille, sitten hän ilmaisee itsensä pakanoille sekä juutalaisille, ja ^bviimeiset ovat ensimmäisiä ja ^censimmäiset ovat viimeisiä.

LUKU 14

Enkeli kertoo Nefille pakanoita kohtaavista siunauksista ja kirouksista. On vain kaksi kirkkoa: Jumalan Karitsan kirkko ja Perkeleen kirkko. Suuri ja iljettävä kirkko vainoaa Jumalan pyhiä kaikkien kansakuntien keskuudessa. Apostoli Johannes

kirjoittaa maailman lopusta. Noin 600–592 eKr.

Ja tapahtuu, että jos ^apakanat kuulevat Jumalan Karitsaa sinä aikana, jona hän ilmaisee itsensä heille sanassa sekä ^bvoimassa, todellisissa teoissa ottaakseen pois heidän ^ckompastuskivensä –

2 eivätkä paaduta sydäntään Jumalan Karitsaa vastaan, heidät ^aluetaan isäsi jälkeläisten joukkoon, eli heidät luetaan Israelin huoneeseen, ja he ovat ^bsiunattu kansa luvatussa maassa ikuisesti; heitä ei enää alisteta orjuuteen, eikä Israelin huonetta enää sekoiteta.

3 Ja se suuri ^akuoppa, jonka se suuri ja iljettävä kirkko, joka on Perkeleen ja hänen lastensa perustama, on kaivanut heitä varten voidakseen eksyttää ihmisielut alas helvettiin – eli se suuri kuoppa, joka on kaivettu ihmisten tuhoksi, täytetään niillä, jotka sen kaivoivat, heidän täydelliseksi tuhokseen, sanoo Jumalan Karitsa; ei sielun tuhoksi, paitsi että se heitetään siihen ^bhelvettiin, jolla ei ole loppua.

4 Sillä katso, tämä on Perkeleen orjuuden mukaista ja myös Jumalan oikeudenmukaisuuden mukaista kaikkia niitä kohtaan,

40d Katso Mormonin kirjan nimisivu. Moos. 1:6.

41a Hes. 37:17.

b 5. Moos. 6:4; Joh. 17:21–23; 2. Nefi 31:21.

c pko Hyvä paimen.

42a OL 90:8–9; 107:33; 112:4.

b MK Jaak. 5:63.

c Luuk. 13:30;

1. Nefi 15:13–20.

14 1a 3. Nefi 16:6–13.

pko Pakanat.

b 1. Tess. 1:5; 1. Nefi 14:14; MK Jaak. 6:2–3.

c Jes. 57:14;

1. Nefi 13:29, 34;

2. Nefi 26:20.

2a Gal. 3:7, 29;

2. Nefi 10:18–19;

3. Nefi 16:13; 21:6, 22; Abr. 2:9–11.

b 2. Nefi 6:12; 10:8–14; 3. Nefi 16:6–7; 20:27.

3a 1. Nefi 22:14; OL 109:25.

b pko Helvetti; Tuomio.

jotka harjoittavat jumalattomuutta ja iljetyksiä hänen edessään.

5 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle, Nefille, sanoen: Sinä olet nähnyt, että jos pakanat tekevät parannuksen, heidän käy hyvin; ja sinä tiedät myös Herran liitoista Israelin huoneen kanssa; ja sinä olet myös kuullut, että jokaisen, joka ei tee ^aparannusta, täytyy hukkuu.

6 ^aVoi sen tähden pakanoita, jos he paaduttavat sydämensä Jumalan Karitsaa vastaan.

7 Sillä tulee aika, sanoo Jumalan Karitsa, jolloin minä teen suuren ja ^aihmeellisen teon ihmislasten keskuudessa, teon, joka on oleva ikuinen, tavalla tai toisella – joko saadakseni heidät vakuuttuneiksi rauhasta ja ^biankaikkisesta elämästä tai jättääkseni heidät sydämensä paatumuksen ja mielensä sokeuden valtaan, niin että he joutuvat orjuuteen ja myös tuhoon sekä ajallisesti että hengellisesti, sen Perkeleen ^corjuuden mukaan, josta minä olen puhunut.

8 Ja tapahtui, että puhuttuaan nämä sanat enkeli sanoi minulle: Muistatko Isän ^aliitot Israelin huoneen kanssa? Minä sanoin hänelle: Kyllä.

9 Ja tapahtui, että hän sanoi minulle: Katso ja näe se suuri

ja iljettävä kirkko, joka on iljetysten äiti ja jonka perustaja on ^aPerkele.

10 Ja hän sanoi minulle: Katso, on vain ^akaksi kirkkoa: toinen on Jumalan Karitsan kirkko, ja ^btoinen on Perkeleen kirkko; sen vuoksi jokainen, joka ei kuulu Jumalan Karitsan kirkkoon, kuuluu siihen suureen kirkkoon, joka on iljetysten äiti; ja se on koko maan ^chuora.

11 Ja tapahtui, että minä katsoin ja näin koko maan huoran, ja hän istui suurten ^avesien päällä; ja ^bhänellä oli valta yli koko maan, kaikkien kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen keskuudessa.

12 Ja tapahtui, että minä näin Jumalan Karitsan kirkon, ja sen joukko oli ^aharvalukuinen sen huoran jumalattomuuden ja iljetysten tähden, joka istui suurten vesien päällä; kuitenkin minä näin, että Karitsan kirkko, jonka jäsenet olivat Jumalan pyhiä, oli myös ^bkaiken maan päällä; ja heidän valtapiirinsä maan päällä olivat vähäisiä sen suuren huoran jumalattomuuden tähden, jonka minä näin.

13 Ja tapahtui, että minä näin iljetysten suuren äidin kokoavan yhteen suuria joukkoja kaikkialla maan päällä, kaikkien pakanakansakuntien keskuudessa,

5a pko Parannus.

6a 2. Nefi 28:32.

7a Jes. 29:14;

1. Nefi 22:8;

2. Nefi 27:26; 29:1–2;

OL 4:1.

pkö Evankeliumin palautus.

b pko Iankaikkinen

elämä.

c 2. Nefi 2:26–29;

Alma 12:9–11.

8a pko Abrahamin liitto.

9a 1. Nefi 15:35;

OL 1:35.

pkö Perkele.

10a 1. Nefi 22:23.

b 1. Nefi 13:4–6, 26.

c Ilm. 17:5, 15;

2. Nefi 10:16.

11a Jer. 51:13;

Ilm. 17:15.

b OL 35:11.

12a Matt. 7:14;

3. Nefi 14:14;

OL 138:26.

b OL 90:11.

”taistelemaan Jumalan Karitsaa vastaan.

14 Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin Jumalan Karitsan voiman laskeutuvan Karitsan kirkon pyhien päälle ja Herran liittokansan päälle, joka oli hajotettu kaikkialle maan päällä; ja heidät varustettiin vanhurskaudella ja Jumalan ”voimalla suuressa kirkkaudessa.

15 Ja tapahtui, että minä näin, että Jumalan viha ”vuodatettiin sen suuren ja iljettävän kirkon päälle, niin että maan kaikkien ^bkansakuntien ja sukujen keskuudessa oli sotia ja sotahuhuja.

16 Ja kun ”sotia ja sotahuhuja alkoi olla kaikkien niiden kansakuntien keskuudessa, jotka kuuluivat iljetysten äidille, enkeli puhui minulle sanoen: Katso, Jumalan viha on porttojen äidin päällä; ja katso, sinä näet kaiken tämän –

17 ja kun tulee ”aika, jolloin Jumalan ^bviha vuodatetaan porttojen äidin päälle, joka on kaiken maan suuri ja iljettävä kirkko, jonka perustaja on Perkele, silloin, sinä aikana, alkaa Isän ”työ keinon valmistamiseksi hänen ”liittojensa toteuttamiselle, jotka hän on tehnyt Israelin huonetta olevan kansansa kanssa.

18 Ja tapahtui, että enkeli puhui minulle sanoen: Katso!

19 Ja minä katsoin ja näin miehen, ja hän oli pukeutunut valkoiseen viittaan.

20 Ja enkeli sanoi minulle: Katso, ”yksi Karitsan kahdestoista apostolistista.

21 Katso, hän on näkevä ja kirjoittava loput näistä asioista, niin, ja myös paljon sellaista, mikä on ollut.

22 Ja hän kirjoittaa myös maailman lopusta.

23 Ja nyt, se, mitä hän kirjoittaa, on oikeaa ja totta; ja katso, se kirjoitetaan ”kirjaan, jonka sinä näit lähtevän juutalaisen suusta; ja silloin, kun se lähti juutalaisen suusta, eli kun kirja lähti juutalaisen suusta, se, mikä oli kirjoitettu, oli selkeää ja puhdasta ja erittäin ^bkallisarvoista ja helppoa kaikkien ihmisten ymmärtää.

24 Ja katso, siinä, mitä tämä Karitsan ”apostoli kirjoittaa, on paljon sellaista, mitä sinä olet nähnyt, ja katso, loputkin sinä näet.

25 Mutta sitä, mitä sinä näet tämän jälkeen, sinun ei pidä kirjoittaa, sillä Herra Jumala on asettanut Jumalan Karitsan apostolin ”kirjoittamaan sen.

26 Ja myös muille, jotka ovat olleet, hän on näyttänyt kaiken, ja he ovat kirjoittaneet sen; ja se on ”sinetöity tulemaan ilmi

13a Ilm. 17:1–6; 18:24;

1. Nefi 13:5;

OL 123:7–8.

14a MK Jaak. 6:2;

OL 38:32–38.

15a OL 1:13–14.

^b Mark. 13:8; OL 87:6.

16a 1. Nefi 22:13–14;

Morm. 8:30.

17a PKO Myöhemmät ajat.

^b 1. Nefi 22:15–16.

^c 3. Nefi 21:7, 20–29.

PKO Evankeliumin palautus.

^d Morm. 8:21, 41.

PKO Abrahamin liitto.

20a Ilm. 1:1–3;

1. Nefi 14:27.

23a 1. Nefi 13:20–24;

Morm. 8:33.

^b 1. Nefi 13:28–32.

24a Et. 4:16.

25a Joh. 20:30–31;

Ilm. 1:19.

26a 2. Nefi 27:6–23;

Et. 3:21–27; 4:4–7;

OL 35:18; JS–H 1:65.

puhtaudessaan sen totuuden mukaan, joka on Karitsassa, Herran itse hyväksi näkemänä aikana Israelin huoneelle.

27 Ja minä, Nefi, kuulin ja todistan, että Karitsan apostolin nimi oli ”Johannes, enkelin sanan mukaan.

28 Ja katso, minua, Nefiä, on kielletty kirjoittamasta loppua siitä, mitä näin ja kuulin; sen vuoksi se, mitä olen kirjoittanut, riittää minulle, ja olen kirjoittanut vain pienen osan siitä, mitä näin.

29 Ja minä todistan, että näin sen, mitä ”isäni näki, ja Herran enkeli ilmaisi sen minulle.

30 Ja nyt lakkaan puhumasta siitä, mitä näin ollessani Hengessä pois vietyä; ja vaikka kaikkea näkemääni ei olekaan kirjoitettu, se, mitä olen kirjoittanut, on ”totta. Ja näin on. Aamen.

LUKU 15

Lehin jälkeläiset saavat evankeliumin pakanoilta myöhemmin aikoina. Israelin kokoamista verrataan oliivipuuhun, jonka luonnolliset oksat oksastetaan siihen takaisin. Nefi tulkitsee näyn elämän puusta ja puhuu Jumalan oikeudenmukaisuudesta jumalattomien erottamisessa vanhurskaista. Noin 600–592 eKr.

Ja tapahtui, että sen jälkeen, kun minut, Nefi, oli viety pois

Hengessä ja olin nähnyt kaiken tämän, minä palasin isäni teltalle.

2 Ja tapahtui, että minä näin veljeni, ja he väittelivät keskenään siitä, mitä isäni oli puhunut heille.

3 Sillä hän totisesti puhui heille monia suuria asioita, joita oli vaikea ”ymmärtää, ellei kysynyt Herralta; ja koska he olivat sydämeltänsä paatuneita, he eivät sen tähden turvautuneet Herraan, niin kuin heidän olisi pitänyt.

4 Ja nyt minä, Nefi, olin murheissani heidän sydämensä paatumuksen tähden sekä sen tähden, mitä olin nähnyt, ja tiesin, että sen täytyy väistämättä tapahtua ihmislasten suuren jumalattomuuden tähden.

5 Ja tapahtui, että ahdistukseni saivat minut valtaansa, sillä pidin ”ahdistuksiani kaikkea muuta suurempina kansani ^btuhon tähden, sillä minä olin nähnyt sen sortumisen.

6 Ja tapahtui, että saatuani ”voimani takaisin puhuin veljilleni haluten saada tietää heiltä heidän kiistojensa syyn.

7 Ja he sanoivat: Katso, me emme voi ymmärtää sitä, mitä isämme on puhunut oliivipuun luonnollisista oksista sekä pakanoista.

8 Ja minä sanoin heille: Oletko ”kysyneet Herralta?

9 Ja he sanoivat minulle: Emme

27a Ilm. 1:1–3.

29a 1. Nefi 8.

30a 2. Nefi 33:10–14.

15 3a 1. Kor. 2:10–12;
Alma 12:9–11.

5a PKO Vastoinkäyminen.

b En. 1:13;

Morm. 6:1.

6a Moos. 1:10;
JS-H 1:20, 48.

8a Moosia 26:13;

Alma 40:3.

PKO Rukous.

ole, sillä ei Herra meille sellaisia ilmaise.

10 Katso, minä sanoin heille: Miksi ette pidä Herran käskyjä? Miksi haluatte hukkaa sydämenne ^apaatumuksen tähden?

11 Ettekö muista, mitä Herra on sanonut? – Jos ette paaduta sydäntänne ja ^apyydätte minulta uskossa, uskoen saavanne ja pitäen tunnollisesti minun käskyni, varmasti nämä asiat ilmaistaan teille.

12 Katso, minä sanon teille, että Israelin huonetta vertasi oliivipuuhun Herran Henki, joka oli isässämme; ja katso, eikö meitä ole taitettu pois Israelin huoneesta, ja emmekö me ole Israelin huoneen ^aoksa?

13 Ja nyt, isämme tarkoittaa luonnollisten oksien oksastamisella pakanoiden täyteen kautta sitä, että myöhemmin aikoina, kun jälkeläisemme ovat ^avaipuneet epäuskoon, niin, monen vuoden ajan, ja monta sukupolvea sen jälkeen, kun ^bMessias ilmaisee itsensä ruumiissa ihmislapsille, silloin Messiaan ^cevangeliumin täyteys tulee pakanoille ja ^dpakanoilta meidän jälkeläistemme jäännökselle –

14 ja sinä aikana meidän ^ajälkeläistemme jäännös on tietävä,

että he ovat Israelin huonetta ja että he ovat Herran ^bliittokansa; ja silloin he tuntevat ja tulevat ^ctuntemaan esi-isänsä sekä tuntemaan Lunastajansa evankeliumin, jota hän opetti heidän isilleen; sen vuoksi he tulevat tuntemaan Lunastajansa ja hänen oppinsa kohta kohdalta tietääkseen, kuinka tulla hänen luoksensa ja pelastua.

15 Ja eivätkö he silloin, sinä päivänä, riemuitse ja ylistä ikuista Jumalaansa, ^akalliotansa ja pelastustansa? Niin, eivätkö he sinä päivänä saa voimaa ja ravintoa tosi ^bviinipuusta? Niin, eivätkö he tule Jumalan tosi laumaan?

16 Katso, minä sanon teille: Kyllä; heidät muistetaan jälleen Israelin huoneessa; heidät ^aokastetaan tosi oliivipuuhun, sillä he ovat oliivipuun luonnollinen oksa.

17 Ja tätä isämme tarkoittaa; ja hän tarkoittaa, että se ei tapahdu, ennen kuin pakanat ovat hajotaneet heidät; ja hän tarkoittaa, että se tulee pakanoiden kautta, jotta Herra voi osoittaa voimansa pakanoille, juuri siitä syystä, että juutalaiset eli Israelin huone ^ahylkää hänet.

18 Sen vuoksi isämme ei ole puhunut yksin meidän

10a pko Luopumus.

11a Jaak. 1:5–6; En. 1:15; Moroni 7:26; OL 18:18.

pkö Kysyminen.

12a 1. Moos. 49:22–26; 1. Nefi 10:12–14; 19:24.

pkö Lehi, Nefin isä.

13a 1. Nefi 12:22–23; 2. Nefi 26:15.

b pko Messias.

c pko Evankeliumi.

d 1. Nefi 13:42; 22:5–10; OL 14:10.

pkö Pakanat.

14a 2. Nefi 10:2; 3. Nefi 5:21–26; 21:4–7.

b pko Abrahamin liitto.

c 2. Nefi 3:12; 30:5;

Morm. 7:1, 9–10;

OL 3:16–20.

Katso myös Mormonin kirjan nimisivu.

15a pko Kallio.

b 1. Moos. 49:11; Joh. 15:1.

16a MK Jaak. 5:60–68.

17a pko Ristiinnaulittaminen.

jälkeläisistämme vaan myös koko Israelin huoneesta, viitaten liittoon, joka toteutuisi myöhemmin aikoina, jonka liiton Herra teki isämme Abrahamin kanssa sanoen: Sinun ^ajälkeläisissäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan suvut.

19 Ja tapahtui, että minä, Nefi, puhuin heille paljon näistä asioista, eli minä puhuin heille juutalaisten ^apalauttamisesta myöhemmin aikoina.

20 Ja minä esitin heille ^aJesajan sanoja, jotka hän puhui juutalaisten eli Israelin huoneen palauttamisesta; ja kun heidät palautettaisiin, heitä ei enää sekoitettaisi eikä heitä enää hajotettaisi. Ja tapahtui, että minä puhuin monia sanoja veljilleni, niin että he leppyivät ja ^bnöyrytyivät Herran edessä.

21 Ja tapahtui, että he puhuivat minulle jälleen sanoen: Mitä tarkoittaa tämä, mitä isämme näki unessa? Mitä tarkoittaa ^apuu, jonka hän näki?

22 Ja minä sanoin heille: Se kuvasi ^aelämän puuta.

23 Ja he sanoivat minulle: Mitä tarkoittaa isämme näkemä ^arautakaide, joka johti puulle?

24 Ja minä sanoin heille, että se oli ^aJumalan sana; eikä kukaan, joka kuulisi Jumalan sanaa ja

^bpitäisi siitä kiinni, koskaan hukuisi, eivätkä ^avastustajan ^dkiusaukset ja palavat ^enuolet voisi voittaa eivätkä sokaista heitä eksyttäkseen heidät tuhoon.

25 Sen vuoksi minä, Nefi, kehotin heitä ottamaan ^avarteen Herran sanan, niin, minä kehoitin heitä kaikin sieluni voimin ja kaikin kyvyin, joita minulla oli, ottamaan varteen Jumalan sanan ja muistamaan pitää hänen käskynsä aina kaikessa.

26 Ja he sanoivat minulle: Mitä tarkoittaa ^avesivirta, jonka isämme näki?

27 Ja minä sanoin heille, että isäni näkemä ^avesi oli ^bsaastaisuus; ja hänen mielensä oli niin kaiken muun vallassa, ettei hän huomannut veden saastaisuutta.

28 Ja minä sanoin heille, että kauhea ^akuilu erotti jumalattomat elämän puusta sekä Jumalan pyhistä.

29 Ja minä sanoin heille, että se kuvasi sitä kauheaa ^ahelvettä, jonka enkeli minulle sanoi olevan valmistettuna jumalattomia varten.

30 Ja minä sanoin heille, että isämme näki myös Jumalan ^aoikeudenmukaisuuden erottavan jumalattomat vanhurskaista; ja sen kirkkaus oli leimuavan

18a 1. Moos. 12:1–3;
Abr. 2:6–11.

19a 1. Nefi 19:15.
pko Israel: Israelin
kokoaminen.

20a 1. Nefi 19:23.
b 1. Nefi 16:5, 24, 39.

21a 1. Nefi 8:10–12.

22a 1. Nefi 11:4, 25;
Moos. 3:9.

23a 1. Nefi 8:19–24.

24a pko Jumalan sana.

b 1. Nefi 8:30;

2. Nefi 31:20.

c pko Perkele.

d 1. Nefi 8:23.

pko Kiusaus.

e Ef. 6:16;

OL 3:8; 27:17.

25a OL 11:2; 32:4;

84:43–44.

26a 1. Nefi 8:13.

27a 1. Nefi 12:16.

b pko Saastaisuus.

28a Luuk. 16:26;

1. Nefi 12:18;

2. Nefi 1:13.

29a pko Helvetti.

30a pko Oikeuden-
mukaisuus.

tulen kirkkauden kaltainen, joka kohoa ylös Jumalan luokse aina ja ikuisesti ja jolla ei ole loppua.

31 Ja he sanoivat minulle: Tarkoittaako tämä ruumiin piinaa ^akoetusaikana vai tarkoittaako se sielun lopullista tilaa ajallisen ruumiin ^bkuoleman jälkeen, vai puhuuko se ajallisista asioista?

32 Ja tapahtui, että minä sanoin heille sen kuvaavan sekä ajallisia että hengellisiä asioita; sillä tulisi aika, jolloin heidän täytyy tulla tuomituiksi ^atekojensa mukaan, niin, nimittäin niiden tekojensa mukaan, jotka ajallinen ruumis on tehnyt heidän koetusaikanansa.

33 Sen vuoksi, jos he ^akuolisivat jumalattomuudessaan, heidätkin olisi ^bkarkotettava sen perusteella, mikä on hengellistä ja mikä kuuluu vanhurskauteen; sen vuoksi heidät täytyy tuoda Jumalan eteen ^ctuomittaviksi ^dtekojensa mukaan; ja jos heidän tekonsa ovat olleet saastaisuutta, heidän täytyy olla ^esaastaisia; ja jos he ovat saastaisia, täytyy olla niin, etteivät he voi ^fasua Jumalan valtakunnassa; jos niin olisi, Jumalan valtakunnankin täytyisi olla saastainen.

34 Mutta katso, minä sanon teille: Jumalan valtakunta ei

ole ^asaastainen, eikä mikään epäpuhdas voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan; sen vuoksi täytyy olla saastaisuuden paikka valmistettuna sille, mikä on saastaista.

35 Ja paikka on valmistettuna, niin, nimittäin tuo kauhea ^ahelveti, josta olen puhunut, ja ^bPerkele on sen valmistaja; sen vuoksi ihmisten sielun lopullisena osana on asua Jumalan valtakunnassa tai joutua karkotetuiksi pois sen ^coikeudenmukaisuuden tähden, josta olen puhunut.

36 Sen vuoksi jumalattomat suljetaan pois vanhurskaiden joukosta sekä siltä ^aelämän puulta, jonka hedelmä on kaikkia muita hedelmiä kallisarvoisempaa ja ^bhaluttavampaa; niin, ja se on ^csuurin kaikista Jumalan ^dlahjoista. Ja näin minä puhuin veljilleni. Aamen.

LUKU 16

Jumalattomat pitävät totuutta kovana. Lehin pojat menevät naimisiin Ismaelin tyttärien kanssa. Liahona ohjaa heidän kulkuaan erämaassa. Liahonassa on aika ajoin kirjoitettuna sanomia Herralta. Ismael kuolee; hänen perheensä

31 *a* Alma 12:24; 42:10;
Hel. 13:38.

b Alma 40:6, 11–14.

32 *a* pko Teot.

33 *a* Moosia 15:26;

Moroni 10:26.

b Alma 12:12–16; 40:26.

c pko Viimeinen

tuomio.

d 3. Nefi 27:23–27.

e 2. Nefi 9:16;

OL 88:35.

f Ps. 15; 24:3–4;

Alma 11:37;

OL 76:50–70;

Moos. 6:57.

34 *a* pko Saastaisuus.

35 *a* 2. Nefi 9:19;

Moosia 26:27.

pko Helveti.

b 1. Nefi 14:9;

OL 1:35.

c pko Oikeuden-

mukaisuus.

36 *a* 1. Moos. 2:9;

2. Nefi 2:15.

b 1. Nefi 8:10–12;

Alma 32:42.

c OL 6:13.

d OL 14:7.

pko Iankaikkinen

elämä.

nurisee ahdinkojen tähden. Noin 600–592 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun minä, Nefi, olin lakannut puhumasta veljilleni, katso, he sanoivat minulle: Sinä olet julistanut meille kovia asioita, enemmän kuin me kykenemme kehtämään.

2 Ja tapahtui, että minä sanoin heille, että tiesin puhuneeni kovia asioita jumalattomia vastaan totuuden mukaan; ja vanhurskaat minä olen osoittanut syytöksi ja todistanut, että heidät ylennetään viimeisenä päivänä; sen vuoksi ^asylliset pitävät ^btotuutta kovana, sillä se ^cviiltää heitä aivan sisimpään asti.

3 Ja nyt, veljeni, jos te olisitte vanhurskaita ja olisitte halukkaita kuulemaan totuutta ja ottamaan sen varteen voidakseenne ^avaeltaa oikeamielisesti Jumalan edessä, niin te ette nurisisi totuuden tähden ja sanoisi: Sinä puhut kovia asioita meitä vastaan.

4 Ja tapahtui, että minä, Nefi, kehotin veljiäni hyvin hartaasti pitämään Herran käskyt.

5 Ja tapahtui, että he ^anöyryivät Herran edessä, niin että minulla oli iloa ja suuria toiveita heistä, että he vaeltaisivat vanhurskaiden polkuja.

6 Nyt, kaikki tämä sanottiin ja tapahtui isäni asuessa

teltassa laaksossa, jota hän kutsui Lemueliksi.

7 Ja tapahtui, että minä, Nefi, otin yhden Ismaelin ^atyttäristä ^bvaimoksi; ja myös veljeni ottivat Ismaelin tyttäriä vaimoksi; ja myös ^cSoram otti Ismaelin vanhimman tyttären vaimoksi.

8 Ja siten isäni oli täyttänyt kaikki Herran käskyt, jotka hänelle oli annettu. Ja myös minua, Nefiä, Herra oli siunannut tavattomasti.

9 Ja tapahtui, että Herran ääni puhui isälleni yöllä ja käski häntä lähtemään seuraavana päivänä matkaan erämaahan.

10 Ja tapahtui, että kun isäni nousi aamulla ja meni teltan ovelle, hän näki suureksi hämmästykseseen maassa taidokasta tekoa olevan pyöreän ^apallon; ja se oli hienoa pronssia. Ja pallon sisällä oli kaksi osoitinta; ja toinen osoitti suuntaa, johon meidän oli erämaassa kuljettava.

11 Ja tapahtui, että me kokosimme yhteen kaiken, mitä meidän piti viedä erämaahan, sekä kaikki loput muonavaramme, jotka Herra oli antanut meille; ja me otimme kaikenlaisia siemeniä, jotka voimme viedä erämaahan.

12 Ja tapahtui, että me otimme telttamme ja lähdimme erämaahan Lamanjoen poikki.

16 2a Joh. 3:20;
2. Nefi 33:5;
En. 1:23;
Hel. 14:10.
pko Syyllisyys.
b Sananl. 15:10;
2. Nefi 1:26; 9:40;

Hel. 13:24–26.
c Ap. t. 5:33;
Moosia 13:7.
3a OL 5:21.
pko Vaeltaminen
Jumalan kanssa.
5a 1. Nefi 16:24, 39; 18:4.

7a 1. Nefi 7:1.
b pko Avioliitto.
c 1. Nefi 4:35;
2. Nefi 5:5–6.
10a Alma 37:38–46.
pko Liahona.

13 Ja tapahtui, että me kuljimme neljän päivän ajan lähes eteläkaakon suuntaan; ja me pystytimme jälleen telttamme; ja me annoimme paikalle nimeksi Saser.

14 Ja tapahtui, että me otimme jousemme ja nuolemme ja menimme erämaahan surmaamaan ravintoa perheillemme; ja surmattuamme ravintoa perheillemme palasimme takaisin perheidemme luo erämaahan, Saserin paikkaan. Ja me kuljimme jälleen erämaassa samaa suuntaa noudattaen, pysytellen erämaan hedelmällisimmissä osissa, jotka olivat rajamailla lähellä "Punaistamerta.

15 Ja tapahtui, että me kuljimme monen päivän ajan surmaten matkan varrella ravintoa jousillamme ja nuolillamme ja kivillämme ja lingoillamme.

16 Ja me seurasimme pallon "ohjeita, jotka johdattivat meidät erämaan hedelmällisempiin osiin.

17 Ja kuljettuamme monen päivän ajan me pystytimme joksikin aikaa telttamme, jotta voisimme jälleen levätä ja saada ravintoa perheillemme.

18 Ja tapahtui, että kun minä, Nefi, menin surmaamaan ravintoa, katso, minä rikoin jouseni, joka oli tehty hienosta teräksestä; ja rikottuani jouseni, katso, veljeni olivat minulle vihoissaan jouseni menetyksen vuoksi, sillä me emme saaneet mitään ravintoa.

19 Ja tapahtui, että me palasimme ilman ravintoa perheidemme luo; ja koska he olivat matkaamisestaan perin uuvuksissa, he kärsivät suuresti ravinnon puutteesta.

20 Ja tapahtui, että Laman ja Lemuel ja Ismaelin pojat alkoivat nurista tavattomasti kärsimystensä ja ahdinkojensa vuoksi erämaassa; ja isänikin alkoi nurista Herraa Jumalaansa vastaan; niin, ja he kaikki olivat tavattoman murheellisia, niin että he nurisivat Herraa vastaan.

21 Nyt tapahtui, että minä, Nefi, olin joutunut ahdinkoon veljeni tähden, koska minä olin menettänyt jouseni, ja koska heidän jousensa olivat menettäneet jäntevyytensä, alkoi olla tavattoman vaikeaa, niin että emme voineet saada mitään ravintoa.

22 Ja tapahtui, että minä, Nefi, puhuin paljon veljilleni, koska he olivat jälleen paaduttaneet sydämensä, jopa niin, että he "nurisivat Herraa Jumalaansa vastaan.

23 Ja tapahtui, että minä, Nefi, tein puusta jousen ja suorasta kepestä nuolen; niinpä minä aseistauduin jousella ja nuolella, lingolla ja kivillä. Ja minä sanoin "isälleni: Minne minä menen hankkimaan ravintoa?

24 Ja tapahtui, että hän "kysyi Herralta, sillä he olivat nöyrytneet minun sanojeni tähden; sillä minä puhuin heille paljon koko sieluni voimalla.

25 Ja tapahtui, että isälleni tuli

14a OL 17:1.

16a 1. Nefi 16:10, 16, 26;
18:12;

Alma 37:38–46.

22a 2. Moos. 16:8;
4. Moos. 11:1.

23a 2. Moos. 20:12;
Moosia 13:20.

24a PKO Rukous.

Herran ääni, ja häntä totisesti "nuhdeltiin nurinastaan Herraa vastaan, niin että hän vaipui murheen syvyysksiin.

26 Ja tapahtui, että Herran ääni sanoi hänelle: Katso palloa ja näe, mitä on kirjoitettu.

27 Ja tapahtui, että kun isäni näki, mitä palloon oli kirjoitettu, hän pelkäsi ja vapisi tavattomasti, ja samoin veljeni ja Ismaelin pojat ja meidän vaimomme.

28 Ja tapahtui, että minä, Nefi, näin, että pallossa olevat osoittimet toimivat sen "uskon ja tarkkuuden ja varteen ottamisen mukaan, jota me niille osoitimme.

29 Ja niihin oli kirjoitettuna myös uusi kirjoitus, joka oli selkeästi luettavissa ja joka antoi meille "ymmärrystä Herran teistä; ja se oli kirjoitettuna ja vaihtui aika ajoin sen uskon ja tarkkuuden mukaan, jota me sille osoitimme. Ja niin me näemme, että ^bvähäisin keinoin Herra voi saada aikaan suuria.

30 Ja tapahtui, että minä, Nefi, menin ylös vuoren huipulle niiden ohjeiden mukaan, jotka pallossa annettiin.

31 Ja tapahtui, että minä surmasin villieläimiä, niin että sain ravintoa perheillemme.

32 Ja tapahtui, että minä palasin teltoillemme kantaen eläimiä, jotka olin surmannut; ja nyt, kun he näkivät, että minä olin saanut ravintoa, kuinka suuri olikaan

heidän ilonsa! Ja tapahtui, että he nöyrytyivät Herran edessä ja kiittivät häntä.

33 Ja tapahtui, että me lähdimme jälleen matkaan kulkien lähes samaan suuntaan kuin alussa; ja kuljettuamme monen päivän ajan me pystytimme jälleen telttamme viipyäksemme jonkin aikaa.

34 Ja tapahtui, että "Ismael kuoli, ja hänet haudattiin paikkaan, jota kutsuttiin Nahomiksi.

35 Ja tapahtui, että Ismaelin tyttäret surivat tavattomasti isänsä menetystä ja "ahdinkoiaan erämaassa; ja he nurisivat isääni vastaan, koska hän oli tuonut heidät pois Jerusalemin maasta, sanoen: Meidän isämme on kuollut, niin, ja me olemme vaeltaneet paljon erämaassa, ja me olemme kärsineet paljon ahdinkoa, nälkää, janoa ja uupumusta; ja kaikkien näiden kärsimysten jälkeen meidän täytyy menehtyä erämaassa nälkään.

36 Ja näin he nurisivat isääni vastaan sekä minua vastaan; ja he halusivat palata takaisin Jerusalemiin.

37 Ja Laman sanoi Lemuelille sekä Ismaelin pojille: Katso, "surmatkaamme isämme sekä veljemme Nefi, joka on ottanut asiakseen olla meidän, jotka olemme hänen vanhempia veljiänsä, ^bjohtaja ja opettaja.

38 Nyt, hän sanoo, että Herra on puhunut hänen kanssansa

25a Et. 2:14.
pko Kuritus.

28a Alma 37:40.
pko Usko.

29a pko Ymmärrys.

b 2. Kun. 5:13;
Jaak. 3:4;
Alma 37:6–7, 41;
OL 123:16.
34a 1. Nefi 7:2–6.

35a pko Vastoinkäyminen.
37a 1. Nefi 17:44.
pko Murha.
b 1. Moos. 37:9–11;
1. Nefi 2:22; 18:10.

ja myös että "enkelit ovat palvelleet häntä. Mutta katso, me tiedämme, että hän valehtelee meille; ja hän kertoo meille tällaista ja tekee monenlaista viekailla juonillaan voidakseen pettää meidän silmämme, ajatellen kenties, että hän voi johdattaa meidät johonkin outoon erämaahan; ja johdatettuaan meidät pois hän on ajatellut ryhtyä meidän kuninkaaksemme ja hallitsijaksemme voidakseen tehdä meille tahtonsa ja mielensä mukaan. Ja tällä tavoin veljeni Laman yllytti heidän sydäntään vihaan.

39 Ja tapahtui, että Herra oli meidän kanssamme, aivan niin, Herran ääni tuli ja puhui heille monia sanoja ja "nuhteli heitä tavattomasti; ja kun Herran ääni oli nuhdellut heitä, he käänsivät vihansa pois ja tekivät parannuksen synneistään, niin että Herra jälleen siunasi meitä ravinnolla, niin että me emme menehtyneet.

LUKU 17

Nefin käsketään rakentaa laiva. Hänen veljensä vastustavat häntä. Hän kehottaa heitä vanhurskauteen kertomalla, mitä Jumala on tehnyt Israelille menneisyydessä. Nefi täyttyy Jumalan voimasta. Hänen veljiään kielletään kajoamasta häneen, etteivät he kuihtuisi kuin kuivunut ruoko. Noin 592–591 eKr.

Ja tapahtui, että me lähdimme jälleen matkaan erämaahan; ja me kuljimme siitä lähtien lähes itään päin. Ja me kuljimme ja kärsimme paljon ahdinkoa erämaassa; ja meidän naisemme synnyttivät lapsia erämaassa.

2 Ja niin suuret olivat Herran siunaukset meille, että eläessämme "raa'alla lihalla erämaassa naisemme imettivät runsaasti lapsiaan ja olivat vahvoja, eli niin kuin miehet; ja he alkoivat kestää matkaamisensa nurisematta.

3 Ja tästä me näemme, että Jumalan käskyt on täytettävä. Ja jos ihmislapset "pitävät Jumalan käskyt, hän kyllä ravitsee heidät ja vahvistaa heitä ja järjestää keinot, niin että he voivat täyttää sen, mitä hän on käskennyt heidän tehdä; sen vuoksi hän "järjesti meille keinot ollessamme erämaassa.

4 Ja me olimme monen vuoden ajan, niin, nimittäin kahdeksan vuotta, erämaassa.

5 Ja me tulimme maahan, jolle annoimme nimeksi Runsaus sen monien hedelmien sekä villihunajan tähden; ja kaiken tämän Herra oli valmistanut, jotta emme menehtyisi. Ja me näimme meren, jolle annoimme nimeksi Irreantum, mikä on käännettyinä suuret vedet.

6 Ja tapahtui, että me pystytimme telttamme meren rantaan; ja vaikka olimme kärsineet monia "ahdinkoja ja paljon

38a 1. Nefi 3:30–31; 4:3.

39a PKO Kuritus.

17 2a 1. Nefi 17:12.

3a Moosia 2:41;

Alma 26:12.

PKO Kuuliaisuus.

b 1. Nefi 3:7.

6a 2. Nefi 4:20.

vaikeuksia, niin, jopa niin paljon, että emme voi kirjoittaa niitä kaikkia, me riemuitsimme tavatomaasti tullessamme meren rantaan; ja me annoimme paikalle nimeksi Runsaus sen hedelmien paljouden tähden.

7 Ja tapahtui, että kun minä, Nefi, olin ollut Runsaudenmaassa monen päivän ajan, Herran ääni tuli minulle sanoen: Nouse ja mene vuorelle. Ja tapahtui, että minä nousin ja menin ylös vuorelle ja huusin Herran puoleen.

8 Ja tapahtui, että Herra puhui minulle sanoen: Rakenna laiva sillä ^atavoin kuin minä sinulle näytän, jotta voisin kuljettaa väkesi näiden vesien poikki.

9 Ja minä sanoin: Herra, minne minä menen, jotta löytäisin malmia sulatettavaksi, niin että voin tehdä työkaluja rakentaakseni laivan sillä tavalla kuin sinä olet minulle näyttänyt?

10 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle, minne minun oli mentävä löytääkseni malmia, jotta voisin tehdä työkaluja.

11 Ja tapahtui, että minä, Nefi, tein eläinten nahoista palkeet, joilla lietsoa tulta; ja kun olin tehnyt palkeet, jotta minulla olisi, millä lietsoa tulta, löin kahta kiveä yhteen tehdäkseni tulen.

12 Sillä Herra ei ollut tähän asti sallinut meidän tehdä paljon tulta erämaassa matkates-

teen teidän ruoastanne maukasta, niin ettei teidän tarvitse ^akypsentää sitä;

13 ja minä olen myös teidän valonanne erämaassa, ja minä ^avalmistan tien teidän edellänne, jos te pidätte minun käskyni; niinpä sikäli kuin te pidätte minun käskyni, teitä johdatetaan ^bluvattua maata kohti; ja te tullette ^ctietämään, että minä teitä johdatan.

14 Niin, ja Herra sanoi myös: Saavuttuanne luvattuun maahan te tullette ^atietämään, että minä, Herra, olen ^bJumala ja että minä, Herra, pelastin teidät tuholta, eli että minä toin teidät pois Jerusalemin maasta.

15 Sen vuoksi minä, Nefi, kilvoittelin pitääkseni Herran käskyt, ja minä kehotin veljiäni uskollisuuteen ja uutteruuteen.

16 Ja tapahtui, että minä tein työkaluja metallista, jota sulatin kalliosta.

17 Ja kun veljeni näkivät, että minä aioin ^arakentaa laivan, he alkoivat nurista minua vastaan sanoen: Veljemme on hullu, sillä hän luulee, että hän osaa rakentaa laivan; niin, ja hän luulee myös, että hän osaa kulkea näiden suurten vesien poikki.

18 Ja näin veljeni syyttelivät minua eivätkä halunneet tehdä työtä, sillä he eivät uskoneet, että minä osaisin rakentaa laivan; eivätkä he myöskään tahtoneet uskoa, että Herra opetti minua.

8a 1. Nefi 18:2.

12a 1. Nefi 17:2.

13a Alma 37:38–39.

b 1. Nefi 2:20;

MK Jaak. 2:12.

c 2. Moos. 6:7.

14a 2. Nefi 1:4.

pko Todistaminen.

b OL 5:2.

17a 1. Nefi 18:1–6.

19 Ja nyt tapahtui, että minä, Nefi, olin tavattoman murheellinen heidän sydämensä paatumuksen tähden; ja nyt, kun he näkivät minun käyvän murheelliseksi, he olivat sydämessään iloisia, niin että he "riemuitsivat minun tähteni sanoen: Me tiesimme, että sinä et osaisi rakentaa laivaa, sillä me tiesimme, että sinulta puuttui arvostelukyky; sen vuoksi sinä et pysty viemään päätökseen niin suurta työtä.

20 Ja sinä olet samanlainen kuin isämme, jonka hänen sydämensä mielettömät "kuvitelmat ovat vieneet harhaan; niin, hän on johdattanut meidät pois Jerusalemin maasta, ja me olemme vaeltaneet erämaassa nämä monet vuodet; ja naisemme ovat raataneet raskaana ollessaan, ja he ovat synnyttäneet lapsia erämaassa ja kärsineet kaikkea, paitsi kuolemaa; ja heidän olisi ollut parempi kuolla ennen lähtöään Jerusalemista kuin joutua kärsimään näitä ahdinkoja.

21 Katso, me olemme kärsineet erämaassa nämä monet vuodet, minkä ajan olisimme voineet nauttia omaisuudestamme ja perintömaastamme; niin, ja me olisimme voineet olla onnellisia.

22 Ja me tiedämme, että ihmiset, jotka olivat Jerusalemin maassa, olivat "vanhurskasta kansaa, sillä he noudattivat

Herran säädöksiä ja tuomioita ja kaikkia hänen käskyjensä Mooseksen lain mukaan; sen vuoksi me tiedämme, että he olivat vanhurskasta kansaa; ja meidän isämme on tuominnut heidät ja johdattanut meidät pois, koska kuulimme hänen sanojaan; niin, ja veljemme on samanlainen kuin hän. Ja tällä tavoin puhuen veljeni nurisivat ja syyttelivät meitä.

23 Ja tapahtui, että minä, Nefi, puhuin heille sanoen: Uskotteko, että meidän isämme, jotka olivat Israelin lapsia, olisi johdatettu pois egyptiläisten käsistä, elleivät he olisi kuulleet Herran sanoja?

24 Niin, luuletteko, että heidät olisi johdatettu pois orjuudesta, ellei Herra olisi käskenyt Moosesta "johdattamaan heidät pois orjuudesta?

25 Nyt te tiedätte, että Israelin lapset olivat "orjuudessa, ja te tiedätte, että heidän päälleen sälytettiin ^btehtäviä, jotka olivat raskaita kestää; niinpä te tiedätte, että heille täytyi olla hyväksi, että heidät tuotiin pois orjuudesta.

26 Nyt te tiedätte, että Herra käski ^aMoosesta tekemään tuon suuren työn; ja te tiedätte, että hänen ^bsanastaan Punaisenmeren vedet jakaantuivat kahdiksi, ja he kulkivat sen poikki kuivaa maata pitkin.

19a pko Vaino.

20a 1. Nefi 2:11.

22a 1. Nefi 1:13.

24a 2. Moos. 3:2–10;

1. Nefi 19:10;

2. Nefi 3:9; 25:20.

25a 1. Moos. 15:13–14.

b 2. Moos. 1:11; 2:11.

26a Ap. t. 7:22–39.

b 2. Moos. 14:21–31;

1. Nefi 4:2;

Moosia 7:19;

Hel. 8:11;

OL 8:3;

Moos. 1:25.

27 Mutta te tiedätte, että egyptiläiset, jotka olivat faraon sota-joukkoja, hukkuivat Punaiseen mereen.

28 Ja te tiedätte myös, että heitä ruokittiin ^amannalla erämaassa.

29 Niin, ja te tiedätte myös, että Mooses ^alöi sanallansa kallioon, sen Jumalan voiman mukaan, joka oli hänessä, ja siitä tuli vettä, niin että Israelin lapset saattoivat sammuttaa janonsa.

30 Ja siitä huolimatta, että heitä johdatettiin ja Herra, heidän Jumalansa, heidän Lunastajansa, kulki heidän edellään johdattaen heitä päivällä ja antaen heille valoa yöllä ja tehden heidän hyväkseen kaiken, mitä ihmisen oli ^ahyvä saada, he paa-duttivat sydämensä ja sokaisivat mielensä ja ^bherjasivat Moosesta sekä todellista ja elävää Jumalaa.

31 Ja tapahtui, että sanansa mukaisesti hän ^ahävitti heidät; ja sanansa mukaisesti hän ^bjohdatti heitä; ja sanansa mukaisesti hän teki kaiken heidän hyväkseen; eikä mikään tapahtunut muutoin kuin hänen sanansa mukaan.

32 Ja kun he olivat kulkeneet Jordanvirran poikki, hän teki heistä voimallisia ^aajamaan pois

maan lapset, niin, hajottamaan heidät tuhoon.

33 Ja nyt, luuletteko, että tämän maan lapset, jotka olivat lupauksen maassa ja jotka meidän isämme ajoivat pois, luuletteko, että he olivat vanhurskaita? Katso, minä sanon teille: Eivät.

34 Luuletteko, että isämme olisivat olleet heitä valitumpia, jos he olisivat olleet vanhurskaita? Minä sanon teille: Eivät.

35 Katso, Herralle kaikki ^aliha on samanarvoista; se, joka on ^bvanhurskas, on Jumalan ^csuosiossa. Mutta katso, tämä kansa oli hylännyt Jumalan jokaisen sanan, ja he olivat pahuudessa kypsät; ja Jumalan vihan täyteys oli heidän päällensä; ja Herra kirosi maan heitä vastaan ja siunasi sen meidän isillemme; eli hän kirosi sen heitä vastaan heidän tuhokseen, ja hän siunasi sen meidän isillemme, niin että he saivat sen valtaansa.

36 Katso, Herra on ^aluonut ^bmaan, jotta se tulisi ^casutuksi; ja hän on luonut lapsensa, jotta he ottaisivat sen haltuunsa.

37 Ja hän ^anostaa vanhurskaan kansakunnan ja hävittää jumalattomien kansakunnat.

38 Ja hän johdattaa pois vanhurskaat ihaniin ^amaihin, ja

28a 2. Moos. 16:4,
14–15, 35;

4. Moos. 11:7–8;

5. Moos. 8:3;

Moosia 7:19.

29a 2. Moos. 17:6;

4. Moos. 20:11;

5. Moos. 8:15;

1. Nefi 20:21.

30a OL 18:18; 88:64–65.

b 2. Moos. 32:8;

4. Moos. 14:2–3;

Hes. 20:13–16;

OL 84:23–25.

31a 4. Moos. 26:65.

b 1. Nefi 5:15;

OL 103:16–18.

32a 4. Moos. 33:52–53;

Joos. 24:8.

35a Ap. t. 10:15, 34;

Room. 2:11;

2. Nefi 26:23–33.

b Ps. 55:23;

1. Nefi 22:17.

c 1. Sam. 2:30;

Ps. 97:10; 145:20;

Alma 13:4;

OL 82:10.

36a pko Luominen.

b pko Maa.

c Jes. 45:18;

Abr. 3:24–25.

37a Sananl. 14:34;

1. Nefi 4:13;

Et. 2:10; OL 117:6.

38a pko Luvattu maa.

jumalattomat hän ^bhävittää ja kirjoaa maan heille, heidän itsensä tähden.

39 Hän hallitsee ylhäällä taivaissa, sillä se on hänen valtaistuimensa, ja tämä maa on hänen jalkojensa ^akoroke.

40 Ja hän rakastaa niitä, jotka haluavat pitää häntä Jumalanaan. Katso, hän rakasti meidän isiämme, ja hän teki heidän kanssaan ^aliiton, niin, nimittäin Abrahamin, ^bIisakin ja ^cJaakobin kanssa; ja hän muisti liitot, jotka hän oli tehnyt; sen vuoksi hän toi heidät pois ^dEgyptin maasta.

41 Ja hän pani heidät ahtaalle autiomaassa sauvaliansa, sillä he ^apaaduttivat sydämensä, niin kuin tekin olette tehneet; ja Herra pani heidät ahtaalle heidän pahuutensa tähden. Hän lähetti tulisia lentäviä ^bkäärmeitä heidän keskuuteensa, ja kun heitä purtiin, hän valmisti heille keinon ^cparantua; eikä heidän tarvinnut tehdä muuta kuin katsoa; ja keinon ^dyksinkertaisuuden tai sen helppouden tähden oli monia, jotka menehtyivät.

42 Ja he paaduttivat sydämensä kerran toisensa jälkeen, ja he ^aherjasivat ^bMoosesta ja myös Jumalaa; kuitenkin te tiedätte, että hänen verraton voimansa johdatti heidät lupauksen maahan.

43 Ja nyt, kaiken tämän jälkeen, on tullut aika, että heistä on tullut jumalattomia, niin, lähes kypsyytteen asti; ja varmaankin he ovat tänä päivänä joutumaisillaan hävitetyiksi, sillä minä tiedän, että sen päivän täytyy varmasti tulla, jolloin heidät täytyy hävittää, lukuun ottamatta muutamia harvoja, jotka viedään pois vankeuteen.

44 Sen vuoksi Herra ^akäski isääni lähtemään erämaahan; ja myös juutalaiset tavoittelivat hänen henkeään; niin, ja tekin olette ^btavoitelleet hänen henkeään; sen vuoksi te olette murhaajia sydämeltänne, ja te olette heidän kaltaisiaan.

45 Te olette ^akerkeitä tekemään pahaa mutta hitaita muistamaan Herraa Jumalaanne. Te olette nähneet ^benkelin, ja hän puhui teille; niin, te olette kuulleet hänen äänensä kerran toisensa jälkeen; ja hän on puhunut teille hiljaisella, vienolla äänellä, mutta teidän tuntonne oli ^cturtunut, niin että ette voineet tuntea hänen sanojaan; sen vuoksi hän on puhunut teille kuin ukkosen äänellä, joka järisytti maata, ikään kuin se olisi ollut halkeamaisillaan.

46 Ja te tiedätte myös, että kaikkivaltiaan sanansa ^avoimalla hän voi saada maan katoamaan; niin,

38 b 3. Moos. 20:22.

39 a Jes. 66:1;
OL 38:17;
Abr. 2:7.

40 a pko Abrahamin liitto.

b 1. Moos. 21:12;
OL 27:10.

c 1. Moos. 28:1–5.

d 5. Moos. 4:37.

41 a 2. Kun. 17:7–23.

b 4. Moos. 21:4–9;
5. Moos. 8:15;
Alma 33:18–22.

c Joh. 3:13–15;
2. Nefi 25:20.

d Alma 37:44–47;
Hel. 8:15.

42 a 4. Moos. 14:1–12.

pkö Kapinointi.

b OL 84:23–24.

44 a 1. Nefi 2:1–2.

b 1. Nefi 16:37.

45 a Moosia 13:29.

b 1. Nefi 4:3.

c Ef. 4:19.

46 a Hel. 12:6–18.

ja te tiedätte, että sanallaan hän voi saada louhikot tasoittumaan, ja tasaiset maat murtuvat. Oi, kuinka silloin voitte olla niin paatuneita sydämeltänne?

47 Katso, minun sieluani raastaa piina teidän tähtenne, ja sydämeni kärsii tuskaa; minä pelkään, että teidät hylätään iäksi. Katso, minä olen niin “täynnä Jumalan Henkeä, ettei ruumiisani ole lainkaan ^bvoimaa.

48 Ja nyt tapahtui, että kun olin puhunut nämä sanat, he olivat minulle vihoissaan ja halusivat heittää minut meren syvyyksiin; ja kun he tulivat käydäkseen minuun käsiksi, minä puhuin heille sanoen: Kaikkivaltiaan Jumalan nimessä minä kiellän teitä “koskemasta minuun, sillä minä olen täynnä Jumalan ^bvoimaa, jopa niin että se kuluttaa lihaani; ja jokainen, joka käy käsiksi minuun, on ^ckuivettuva niin kuin kuiva ruoko; ja hän on oleva kuin tyhjää Jumalan voiman edessä, sillä Jumala on lyövä häntä.

49 Ja tapahtui, että minä, Nefi, sanoin heille, ettei heidän enää pidä nurista isäänsä vastaan eikä heidän pidä evätä työtään minulta, sillä Jumala oli käskennyt minun rakentaa laivan.

50 Ja minä sanoin heille: “Vaikka Jumala olisi käskennyt minun tehdä mitä tahansa, minä voisin tehdä sen. Vaikka hän käskisi minun sanoa tälle vedelle: Ole maata, se olisi maata; ja jos minä sanoisin sen, se tapahtuisi.

51 Ja nyt, jos Herralla on niin suuri voima ja hän on tehnyt niin monta ihmettä ihmislasten keskuudessa, niin miksei hän voisi ^aopettaa minua rakentamaan laivaa?

52 Ja tapahtui, että minä, Nefi, sanoin monia asioita veljilleni, niin että he joutuivat ymmälle eivätkä osanneet väittää minua vastaan; eivätkä he uskaltaneet käydä minuun käsiksi eivätkä kajota minuun sormellaankaan, niin, moneen päivään. Nyt he eivät uskaltaneet tehdä tätä, etteivät he kuivettuisi edessäni; niin voimallinen oli Jumalan ^aHenki, ja näin se oli vaikuttanut heihin.

53 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Ojenna taas kätesi veljiäsi kohti, eivätkä he kuivetu edessäsi, mutta minä järkytän heitä, sanoo Herra, ja tämän minä teen, jotta he tietäisivät, että minä olen Herra, heidän Jumalansa.

54 Ja tapahtui, että minä ojensin käteni veljiäni kohti, eivätkä he kuivettuneet edessäni; mutta Herra ravisutti heitä tosiaankin sen sanan mukaan, jonka hän oli puhunut.

55 Ja nyt, he sanoivat: Me tiedämme varmasti, että Herra on sinun kanssasi, sillä me tiedämme, että Herran voima on ravisuttanut meitä. Ja he lanke-sivat maahan eteeni ja aikoivat ^apalvella minua, mutta minä en sallinut sitä vaan sanoin: Minä

47a Miika 3:8.

b 1. Nefi 19:20.

48a Moosia 13:3.

b 2. Nefi 1:26–27.

pko Voima.

c 1. Kun. 13:4–7.

50a Fil. 4:13;

1. Nefi 3:7.

51a 1. Moos. 6:14–16;

1. Nefi 18:1.

52a pko Pyhä Henki.

55a Ap. t. 14:11–15.

olen veljenne, niin, nimittäin nuorempi veljenne; palvelkaa siis Herraa, teidän Jumalaanne, ja kunnioittakaa isäanne ja äitiänne, että saisitte ^belää kauan siinä maassa, jonka Herra teidän Jumalanne teille antaa.

LUKU 18

Laiva valmistuu. Jaakobin ja Joosefin syntymä mainitaan. Joukko lähtee laivalla luvattua maata kohti. Ismaelin pojat ja heidän vaimonsa ryhtyvät yhdessä kevytmieliseen ilonpitoon ja kapinointiin. Nefi sidotaan, ja kauhea rajuilma kuljettaa laivaa taaksepäin. Nefi vapautetaan, ja hänen rukouksestaan myrsky asettuu. Väki saapuu luvattuun maahan. Noin 591–590 eKr.

Ja tapahtui, että he palvelivat Herraa ja lähtivät mukaani; ja me käsitelimme puuta taidokkaasti. Ja Herra näytti minulle aika ajoin, millä tavoin minun tuli käsitellä laivapuita.

2 Nyt minä, Nefi, en käsitellyt puuta ihmisten oppiman tavan mukaan, enkä rakentanut laivaa ihmisten tavan mukaan, vaan minä rakensin sen sillä tavalla, jonka Herra oli näyttänyt minulle; sen vuoksi se ei ollut ihmisten tavan mukaan.

3 Ja minä, Nefi, menin usein vuorelle, ja minä ^arukoilin usein Herraa; sen vuoksi Herra ^bnäytti minulle suuria asioita.

4 Ja tapahtui, että kun minä

olin saanut laivan valmiiksi Herran sanan mukaan, veljeni näkivät, että se oli hyvä ja että se oli tavattoman hienoa tekoa; sen vuoksi he ^anoyrtyivät jälleen Herran edessä.

5 Ja tapahtui, että isälleni tuli Herran ääni, että meidän tuli nousta ja mennä alas laivaan.

6 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä, valmisteltuamme kaiken – paljon hedelmiä ja ^alihaa erämaasta ja hunajaa runsaasti ja muonavarjoja sen mukaan kuin Herra oli meitä käsenyt – me menimme alas laivaan kaikkine lasteinemme ja siemeninemme ja kaikkinemme, mitä olimme tuoneet mukamme, kukin ikänsä mukaan; me siis menimme kaikki alas laivaan vaimoinemme ja lapsinemme.

7 Ja nyt, isälleni oli syntynyt kaksi poikaa erämaassa; vanhemman nimi oli ^aJaakob ja nuoremman ^bJoosef.

8 Ja tapahtui, että kun me kaikki olimme menneet alas laivaan ja ottaneet mukaan muonavaramme ja sen, mitä meidän oli käsketty ottaa, me lähdimme ^amerelle, ja tuuli kuljetti meitä eteenpäin kohti ^bluvattua maata.

9 Ja kun tuuli oli kuljettanut meitä eteenpäin monen päivän ajan, katso, veljeni ja Ismaelin pojat sekä heidän vaimonsa ryhtyivät ilonpitoon, niin että he alkoivat tanssia ja laulaa ja puhua perin karkeasti, jopa niin, että he unohtivat, millä voimalla heidät

55 ^b 2. Moos. 20:12;
Moosia 13:20.
18 ^{3a} pko Rukous.
^b pko Ilmoitus.

4a 1. Nefi 16:5.
6a 1. Nefi 17:2.
7a 2. Nefi 2:1.
b 2. Nefi 3:1.

8a 2. Nefi 10:20.
b 1. Nefi 2:20.
pko Luvattu maa.

oli tuotu sinne; niin, he yltyivät tavattoman karkeiksi.

10 Ja minä, Nefi, aloin tavattomasti pelätä, että Herra vihasuisi meille ja löisi meitä meidän pahuutemme tähden, niin että meri nielisi meidät syvyyksiinsä; sen vuoksi minä, Nefi, aloin puhua heille hyvin vakavasti, mutta katso, he ^avi hastuivat minulle ja sanoivat: Me emme halua nuoremman veljemme olevan ^bjohtajanamme.

11 Ja tapahtui, että Laman ja Lemuel tarttuivat minuun ja sitoivat minut köysillä, ja he kohtelivat minua perin ra^aasti, mutta Herra ^asalli sen voidakseen osoittaa voimansa, sen sanansa täyttämiseksi, jonka hän oli puhunut jumalattomista.

12 Ja tapahtui, että kun he olivat sitoneet minut, niin etten voinut liikkua, ^asuunnannäyttäjä, jonka Herra oli valmistanut, lakkasi toimimasta.

13 Sen vuoksi he eivät tienneet, minne heidän tuli ohjata laivaa, koska nousi kova myrsky, niin, kova ja kauhea rajuilma, ja me ^aajauduimme vesillä taaksepäin kolmen päivän ajan; ja he alkoivat pelätä tavattomasti, että he hukkuisivat mereen; kuitenkin he eivät päästäneet minua.

14 Ja neljäntenä päivänä, jona ajauduimme taaksepäin, rajuilma alkoi olla tavattoman ankara.

15 Ja tapahtui, että meri oli

nielemäisillään meidät syvyyksiinsä. Ja kun olimme ajautuneet vesillä taaksepäin neljän päivän ajan, veljeni alkoivat ^akäsittää, että Jumalan tuomiot olivat heidän päällensä ja että heidän oli menehdyttävä, elleivät he tekisi parannusta pahoista teoistansa; sen vuoksi he tulivat luokseni ja päästivät siteet, jotka olivat ranteissani, ja katso, ne olivat turvonneet tavattomasti; ja myös nilkkani olivat sangen turvonneet, ja niiden kipu oli kova.

16 Kuitenkin minä turvauduin Jumalaani ja ^aylistin häntä kaiken päivää, enkä minä nurissut Herraa vastaan ahdinkojeni tähden.

17 Nyt isäni Lehi oli puhunut paljon heille sekä ^aIsmaelin pojille; mutta katso, he syytivät monia uhkauksia jokaista vastaan, joka puhui puolestani; ja koska vanhempani olivat vuosien paimamia ja olivat kärsineet paljon surua lastensa tähden, he kävivät heikoiksi, jopa niin, että joutuivat sairaskuuteeseen.

18 Surunsa ja paljon murheensa tähden ja veljeni pahuuden tähden oli lähellä, että heidät olisi jopa jouduttu ottamaan pois tästä ajasta kohtaamaan Jumalansa; niin, heidän harmaat hapsensa miltei jouduttiin laskemaan lepoon maan tomuun; niin, oli jopa lähellä, että heidät olisi heitetty murehtien vetiseen hautaan.

10a 1. Nefi 17:17–55.

b 1. Moos. 37:9–11;

1. Nefi 16:37–38;

2. Nefi 1:25–27.

11a Alma 14:11.

12a 1. Nefi 16:10, 16, 26;

2. Nefi 5:12;

Alma 37:38–47;

OL 17:1.

13a Moosia 1:17.

15a Hel. 12:3.

16a Alma 36:28.

17a 1. Nefi 7:4–20.

19 Ja myös Jaakob ja Joosef, jotka olivat nuoria ja tarvitsivat paljon ravintoa, olivat murheissaan äitinsä ahdistusten tähden; eikä myöskään "vaimoni kyyneillään ja rukouksillaan eivätkä lapseni saaneet veljeni sydämiä pehmitetyiksi, niin että he olisivat päästäneet minut.

20 Eikä mikään muu kuin Jumalan voima, joka uhkasi heitä tuholla, voinut pehmittää heidän sydäntään; sen vuoksi, kun he näkivät, että meri oli nielemäisillään heidät syvyyksiinsä, he tekivät parannuksen siitä, mitä olivat tehneet, niin että päästivät minut.

21 Ja tapahtui, että kun he olivat päästäneet minut, katso, minä otin suunnannäyttäjän, ja se toimi, niin kuin halusin. Ja tapahtui, että minä rukoilin Herraa; ja kun olin rukoillut, tuulet asettuivat ja myrsky asettui, ja tuli aivan tyven.

22 Ja tapahtui, että minä, Nefi, ohjasin laivaa, niin että me purjehdimme jälleen luvattua maata kohti.

23 Ja tapahtui, että kun olimme purjehtineet monen päivän ajan, me saavuimme ^aluvattuun maahan; ja me menimme maihin ja pystytimme telttamme ja nimitimme sen luvatuksi maaksi.

24 Ja tapahtui, että me aloimme muokata maata, ja me aloimme kylvää siemeniä, eli me panimme maahan kaikki siemenemme, jotka olimme tuoneet Jerusalemin maasta. Ja tapahtui, että ne

kasvoivat tavattomasti; meitä siis siunattiin runsaasti.

25 Ja tapahtui, että me havaitsimme lupauksen maassa, matkatessamme erämaassa, että metsissä oli kaikenlaisia eläimiä, sekä lehmiä että härkiä, ja aaseja ja hevosia ja vuohia ja villivuohia ja kaikenlaisia villieläimiä, jotka olivat hyödyksi ihmisille. Ja me löysimme kaikenlaista malmia, sekä kultaa että hopeaa ja kuparia.

LUKU 19

Nefi valmistaa metallista levyjä ja kirjoittaa kansansa historian. Israelin Jumala on tuleva kuuden sadan vuoden kuluttua siitä ajasta, kun Lehi lähti Jerusalemissa. Nefi kertoo hänen kärsimyksistään ja ristinnaulitsemisestaan. Juutalaisia halveksitaan ja hajotetaan aina myöhempiin aikoihin asti, jolloin he palaavat Herran luo. Noin 589–570 eKr.

Ja tapahtui, että Herra antoi minulle käskyn, minkä vuoksi minä valmistin metallista levyjä voidakseni kaivertaa niihin kansani aikakirjan. Ja valmistamiini ^alevyihin minä kaiversin kertomuksen ^bisästäni sekä matkoistamme erämaassa ja isäni profetiat; ja myös monia omia profetioitani olen kaivertanut niihin.

2 Enkä minä tiennyt silloin, kun valmistin ne, että Herra käskisi minun valmistaa ^anämä levyt; sen vuoksi isäni aikakirja

ja hänen isiensä sukuluettelo ja suurempi osa kaikista meidän tekemisistämme erämaassa on kaiverrettu niihin ensimmäisiin levyihin, joista olen puhunut; sen vuoksi niistä asioista, jotka tapahtuivat ennen kuin valmistin ^bnämä levyt, on tosiasiaassa kerrottu yksityiskohtaisemmin ensimmäisissä levyissä.

3 Ja valmistettuani nämä levyt käskyn mukaisesti minä, Nefi, sain käskyn, että palvelutyö ja profetiat, niiden selkeämmät ja kallisarvoisemmat osat, tuli kirjoittaa ^anäihin levyihin ja että kirjoitetut asiat tuli säilyttää opetuksiksi kansalleni, joka pitäisi maata hallussaan, sekä muita ^bviisaita tarkoituksia varten, jotka tarkoitukset ovat Herran tiedossa.

4 Sen vuoksi minä, Nefi, tein toisiin levyihin aikakirjan, joka sisältää kertomuksen tai joka sisältää laajemman kertomuksen kansani sodista ja kiistoista ja hävityksistä. Ja tämän minä olen tehnyt ja antanut kansalleni käskyn, mitä sen on tehtävä minun mentyäni ja että näiden levyjen tulee periytyä sukupolvelta toiselle tai profeetalta toiselle, kunnes Herra antaa muita käskyjä.

5 Ja myöhemmin kerron siitä, kuinka ^avalmistin nämä levyt; ja

sitten, katso, jatkan sen mukaan, mitä olen puhunut; ja teen sen, jotta pyhemmät asiat ^bsäilyisivät kansani tiedossa.

6 Kuitenkaan en kirjoita levyihin mitään, ellen pidä sitä ^apyhänä. Ja nyt, jos erehdyn, niin erehdyttiin muinoin; ei niin, että tahtoisin puolustella itseäni toisten ihmisten tähden, vaan tahtoisin puolustella itseäni minussa lihan mukaan olevan ^bheikkouden tähden.

7 Sillä sellaista, mitä jotkut ihmiset pitävät suuriarvoisena sekä ruumiille että sielulle, toiset eivät pidä ^aminkään arvoisena ja polkevat sen jalkoihinsa. Aivan niin, jopa Israelin Jumalankin ihmiset ^bpolkevat jalkoihinsa; sanon: polkevat jalkoihinsa, mutta tahtoisin sanoa toisin: he eivät pidä häntä minkään arvoisena eivätkä kuule hänen neuvojensa ääntä.

8 Ja katso, hän ^atulee enkelin sanojen mukaisesti ^bkuudensadan vuoden kuluttua siitä, kun isäni lähti Jerusalemistä.

9 Ja pahuutensa tähden maailma ei pidä häntä minkään arvoisena; sen vuoksi he ruoskivat häntä, ja hän sallii sen, ja he lyövät häntä, ja hän sallii sen. Niin, he ^asylkevät hänen päällensä, ja hän sallii sen ihmislapsia kohtaan tuntemansa rakastavan hy-

2b 1. Nefi 9:1–5.

3a MK Jaak. 1:1–4;
3:13–14; 4:1–4.

b 1. Nefi 9:4–5;
Morm. s. 1:7;
OL 3:19–20; 10:1–51.

5a 2. Nefi 5:28–33.

b pko Pyhät kirjoitukset:
Pyhiä kirjoituksia

varjeltava.

6a Katso Mormonin
kirjan nimisivu.
pko Pyhä.

b Morm. 8:13–17;
Et. 12:23–28.

7a 2. Nefi 33:2;
MK Jaak. 4:14.

b pko Kapinointi.

8a pko Jeesus Kristus:
Profetioita Jeesuksen
Kristuksen syntymästä
ja kuolemasta.

b 1. Nefi 10:4;
2. Nefi 25:19.

9a Jes. 50:5–6;
Matt. 27:30.

väntätoisuuden ja pitkämielisyys tähden.

10 Ja meidän isiemme ^aJumala, heidän, jotka hän ^bjohdatti pois Egyptistä, pois orjuudesta, sekä varjeli erämaassa, eli Abrahamin ja Iisakin ja Jaakobin ^cJumala, ^dantaa itsensä enkelin sanojen mukaisesti ihmisenä jumalattomien ihmisten käsiin, jotta hänet ^ekorotettaisiin ^fSenokin sanojen mukaisesti ja ^gristiinnaulittaisiin Neumin sanojen mukaisesti ja pantaisiin ^hhautaan ⁱSenosin sanojen mukaisesti, jotka hän puhui kolmen päivän ^jpimeydestä, joka olisi hänen kuolemastaan annettava merkki niille, jotka asuisivat meren saarilla, etenkin niille, jotka ovat ^kIsraelin huonetta.

11 Sillä näin puhui profeetta: Herra Jumala on varmasti ^apuhutteleva koko Israelin huonetta sinä aikana, toisia äänellään heidän vanhurskautensa tähden, heidän suureksi ilokseen ja pelastukseksien, ja toisia voimansa ^bukkosenjylinällä ja salamoilla,

rajuilmalla, tulella ja savulla ja ^cpimeyden huurulla ja ^dmaan aukeamisella ja ^evuorilla, jotka korotetaan.

12 Ja ^akaiken tämän täytyy varmasti tulla, sanoo profeetta ^bSenos. Ja maan ^ckallioiden täytyy haljeta; ja maan jyrinän tähden Jumalan Henki vaikuttaa moniin meren saarten kuninkaisiin, niin että he huudahtavat: Luonnon Jumala kärsii!

13 Ja mitä tulee niihin, jotka ovat Jerusalemissa, sanoo profeetta, he joutuvat kaikkien ihmisten ^akurittamiksi, koska he ^bristiinnaulitsevat Israelin Jumalan ja kääntävät pois sydämensä kieltäen merkit ja ihmeet ja Israelin Jumalan voiman ja kirkkauden.

14 Ja koska he kääntävät pois sydämensä, sanoo profeetta, ja ovat ^ahalveksineet Israelin Pyhää, he vaeltavat lihassa ja menehtyvät ja heille ^bvihelletään ja heitä ^cpilkataan ja vihataan kaikkien kansakuntien keskuudessa.

15 Mutta kun tulee se aika,

10a 2. Nefi 26:12;
Moosia 7:27; 27:30–31;
Alma 11:38–39;
3. Nefi 11:14–15.
b 2. Moos. 3:2–10; 6:6;
1. Nefi 5:15;
OL 136:22.
c 1. Moos. 32:10;
Moosia 7:19;
OL 136:21.
pko Jehova.
d pko Sovitus.
e 3. Nefi 27:14.
f Alma 33:15; 34:7;
Hel. 8:19–20;
3. Nefi 10:15–16.
pko Pyhät
kirjoitukset:
Kadonneet pyhät

kirjoitukset;
Senok.
g 2. Nefi 6:9;
Moosia 3:9.
pko Ristiinnaulitseminen.
h Matt. 27:60;
Luuk. 23:53;
2. Nefi 25:13.
i MK Jaak. 6:1;
Hel. 15:11.
pko Senos.
j 1. Nefi 12:4–5;
Hel. 14:20, 27;
3. Nefi 8:3, 19–23;
10:9.
k 3. Nefi 16:1–4.
11a 3. Nefi 9;
OL 5:16.

b Hel. 14:20–27;
3. Nefi 8:5–23.
c Luuk. 23:44–45;
3. Nefi 8:19–20.
d 2. Nefi 26:5.
e 3. Nefi 8:10.
12a Hel. 14:20–28.
b MK Jaak. 5:1.
c Matt. 27:51.
13a Luuk. 23:27–30.
b 2. Nefi 10:3.
14a Jes. 53:3–6;
Moosia 14:3–6.
b pko Juutalaiset.
c 5. Moos. 28:37;
1. Kun. 9:7;
3. Nefi 16:9.

sanoo profeetta, jolloin he ^aeivät enää käännä sydäntänsä Israelin Pyhää vastaan, silloin hän muistaa ne ^bliitot, jotka hän teki heidän isiensä kanssa.

16 Niin, silloin hän muistaa ^ameren saaret; niin, kaikki, jotka ovat Israelin huonetta, minä ^bkokoan maan neljältä ilman-suunnalta, sanoo Herra profeetta Senosin sanojen mukaisesti.

17 Niin, ja koko maa on ^anäkevä Herran pelastuksen, sanoo profeetta; jokainen kansakunta, suku, kieli ja kansa tulee siunatuksi.

18 Ja minä, Nefi, olen kirjoittanut nämä asiat kansalleni, jotta minä kenties voisin saada sen muistamaan Herran, Lunastajansa.

19 Sen vuoksi minä puhun koko Israelin huoneelle, jos se saa ^anämä asiat.

20 Sillä katso, minulla on hengessä vaiva niistä, jotka ovat Jerusalemissa, ja se uuvuttaa minut niin, että kaikki niveleni ovat heikot; sillä ellei Herra olisi ollut niin armollinen, että hän näytti heidän osansa minulle, niin kuin muinoin profeetoille, minäkin olisin menehtynyt.

21 Ja hän varmasti näytti muinoin ^aprofeetoille kaiken ^bheitä

koskevan; ja hän näytti monille myös meidän osamme; sen vuoksi on välttämätöntä, että me tiedämme heistä, sillä se on kirjoitettuna pronssilevyihin.

22 Nyt tapahtui, että minä, Nefi, opetin veljilleni näitä asioita; ja tapahtui, että minä luin heille monia asioita, jotka oli kaiverrettu ^apronssilevyihin, jotta he tietäisivät, mitä Herra on tehnyt muissa maissa, ihmisten keskuudessa muinoin.

23 Ja minä luin heille monia asioita, jotka oli kirjoitettu ^aMooseksen kirjoihin; mutta voidakseni saada heidät täydellisemmin uskomaan Herraan, heidän Lunastajaansa, minä luin heille, mitä profeetta ^bJesaja oli kirjoittanut; sillä minä ^csovelsin kaikkia kirjoituksia meihin, jotta ne olisivat meille ^dhyödyksi ja opiksi.

24 Sen vuoksi minä puhuin heille sanoen: Kuulkaa profeetan sanoja, te, jotka olette Israelin huoneen jäännöstä, ^aoksa, joka on taitettu pois; kuulkaa profeetan sanoja, jotka kirjoitettiin koko Israelin huoneelle, ja soveltakaa ne itseenne, jotta teillä olisi toivo samoin kuin veljillänne, joista teidät on taitettu pois; sillä tällä tavalla profeetta on kirjoittanut.

15a 1. Nefi 22:11–12.

b PKO Abrahamin liitto.

16a 1. Nefi 22:4;

2. Nefi 10:21.

b Jes. 49:20–22.

PKO Israel: Israelin kokoaminen.

17a Jes. 40:4–5.

19a En. 1:16;

Morm. 5:12; 7:9–10.

21a 2. Kun. 17:13;

Aam. 3:7.

PKO Profeetta.

b 3. Nefi 10:16–17.

22a 1. Nefi 22:1.

23a 2. Moos. 17:14;

1. Nefi 5:11;

Moos. 1:40–41.

b 1. Nefi 15:20;

2. Nefi 25:4–6;

3. Nefi 23:1.

c PKO Pyhät kirjoitukset: Pyhien kirjoitusten arvo.

d 2. Nefi 4:15.

24a 1. Moos. 49:22–26;

1. Nefi 15:12;

2. Nefi 3:4–5.

LUKU 20

*Herra ilmoittaa aikomuksensa Israelille. Israel on valittu ahdin-
gon ahjossa, ja sen on lähdeittävä
Babylonista. Vertaa Jesajan lukuun
48. Noin 588–570 eKr.*

KUUNTELE ja kuule tätä, oi Jaako-
bin huone, jota kutsutaan Israelin
nimellä ja joka olet lähtenyt Juu-
dan vesistä eli ^akasteen vesistä,
te, jotka vannotte Herran nimeen
ja kutsutte Israelin Jumalaa
mutta ette vanno vilpittömästi
ettekä vanhurskaasti.

2 Kuitenkin he nimittävät
itseään ^apyhän kaupungin mu-
kaan, mutta he eivät turvaudu
Israelin Jumalaan, joka on Herra
Sebaot; niin, Herra Sebaot on
hänen nimensä.

3 Katso, ^amenneet asiat minä
olen alusta asti julistanut, ja
ne lähtivät minun suustani, ja
minä toteutin ne. Äkisti minä ne
toteutin.

4 Ja minä tein sen, koska tie-
sin, että ^asinä olet omapäinen,
ja sinun niskasi on rautajänne ja
otsasi vaskea;

5 ja minä olen aivan alusta asti
julistanut sinulle; ennen kuin
ne tapahtuivat, minä ne sinulle
kuulutin; ja minä kuulutin ne,
ettet sanoisi: Minun ^aepäjuma-
lani on ne tehnyt, ja veistetty
kuvani ja valettu kuvani on ne
säättänyt.

6 Sinä olet nähnyt ja kuul-
lut tämän kaiken; ja etkö sitä
myönnä? Ja että kuulutan si-
nulle tästä lähtien uusia asioita,
tosiaankin, salattuja asioita, etkä
niitä tiennyt.

7 Ne on luotu nyt, eikä alussa;
tosiaankin, ennen sitä aikaa,
jolloin et ole niistä kuullut, ne
sinulle julistettiin, ettet sanoisi:
Katso, minä tiesin ne!

8 Niin, etkä sinä kuullut; niin,
sinä et tiennyt; niin, siitä ajasta
alkaen ei korvasi ole ollut auki;
sillä minä tiesin, että sinä menet-
telisit perin uskottomasti ja olisit
kutsuttu ^arikkojaksi kohdusta
alkaen.

9 Kuitenkin oman ^animeni
tähten minä viivyttän vihaani,
ja ylistyksekseni minä hillitsen
vihani sinua kohtaan, niin etten
sinua hävitä.

10 Sillä katso, minä olen sulat-
tanut sinua, minä olen valinnut
sinut ^aahdingon ahjossa.

11 Itseni tähden, niin, itseni täh-
den minä tämän teen, sillä minä
en salli ^animeäni häväistävän,
^benkä anna kunniaani toiselle.

12 Kuule minua, oi Jaakob, ja
Israel, jonka olen kutsunut, sillä
minä se olen; minä olen ^aen-
simmäinen, ja minä olen myös
viimeinen.

13 Minun käteni on myös ^alas-
kenut maan perustukset, ja mi-
nun oikea käteni on levittänyt

20 1a PKO Kaste,
kastaminen.
2a Jes. 52:1.
PKO Jerusalemin.
3a Jes. 46:9–10.
4a ELI Israel.
5a PKO Epäjumalien

palvonta.
8a Ps. 58:4.
9a 1. Sam. 12:22;
Ps. 23:3;
1. Joh. 2:12.
10a PKO Vastoinkäyminen.
11a Jer. 44:26.

b Jes. 42:8;
Moos. 4:1–4.
12a Ilm. 1:17; 22:13.
PKO Alfa ja Oomega;
Esikoinen.
13a Ps. 102:26.
PKO Luominen.

taivaat. Minä kutsun niitä, ja ne tottelevat yhdessä.

14 Tulkaa koolle te kaikki ja kuulkaa; kuka heistä on julistanut nämä asiat heille? Herra on rakastanut häntä; niin, ja hän "toteuttaa sanansa, jonka hän on julistanut heidän kauttaan; ja hän tekee mielensä mukaan ^bBabylonille, ja hänen käsivartensa tulee kaldealaisten päälle.

15 Vielä Herra sanoo: Minä, Herra, niin, minä olen puhunut; niin, minä olen hänet kutsunut julistamaan, minä olen hänet tuonut, ja hän on menestynyt teillensä.

16 Lähestykää minua; minä en ole puhunut "salassa; alusta asti, siitä ajasta alkaen, jolloin se julistettiin, olen minä puhunut; ja Herra Jumala ja hänen Henkensä on lähettänyt minut.

17 Ja näin sanoo Herra, sinun "Lunastajasi, Israelin Pyhä: Minä olen hänet lähettänyt; Herra, sinun Jumalasi, joka opettaa sinulle, mikä on sinulle hyväksi, joka ^bjohdattaa sinua sitä tietä, jota sinun tulee käydä, on sen tehnyt.

18 Oi, kunpa olisit kuullut minun "käskyjäni, niin sinun rauhasi olisi ollut kuin virta ja vanhurskautesi kuin meren aallot.

19 Myös sinun "jälkeläisesi olisivat olleet niin kuin hiekka, sinun kohtusi hedelmä niin kuin

hiekan jyvät; hänen nimeään ei olisi hävitetty eikä tuhottu minun edestäni.

20 "Lähtekää Babylonista, paetkaa kaldealaisten luota; laulaen julistakaa, kertokaa tämä, kuultakaa maan ääriin asti; sanokaa: Herra on lunastanut ^bpalvelijansa Jaakobin.

21 Eivätkä he "janoa kärsineet; hän vei heitä autiomaiden halki; vedet hän pani vuotamaan ^bkalliosta heille; hän halkaisi kallionkin, ja vedet virtasivat.

22 Ja vaikka hän on tehnyt kaiken tämän ja suurempiakin, jumalattomilla ei ole "rauhaa, sanoo Herra.

LUKU 21

Messias on oleva valona pakanoille ja päästävä vangit vapaiksi. Israel kootaan voimallisesti viimeisinä aikoina. Kuninkaat ovat heidän kasvatusisiään. Vertaa Jesajan lukuun 49. Noin 589–570 eKr.

Ja vielä: Kuule, oi sinä Israelin huone, kaikki te, jotka on taitettu pois ja ajettu pois kansani paimenten jumalattomuuden tähden, eli kaikki te, jotka on taitettu pois, jotka on hajotettu vieraisiin maihin, jotka olette minun kansaani, oi Israelin huone. Kuunnelkaa minua, oi "saaret, ja kuulkaa, te ^bkaukaiset kansat; Herra kutsui minut kohdussa

14a 1. Kun. 8:56;
OL 64:31; 76:3.

^b PKO Babylon.

16a Jes. 45:19.

17a PKO Lunastaja.

^b PKO Ilmoitus;
Innoitus.

18a Saarn. 8:5.

19a 1. Moos. 22:15–19;
Hoos. 2:1.

20a Jer. 51:6;

OL 133:5–14.

^b Jes. 44:1–2, 21.

21a Jes. 41:17–20.

^b 2. Moos. 17:6;

4. Moos. 20:11;

1. Nefi 17:29;

2. Nefi 25:20.

22a PKO Rauha.

21 1a 1. Nefi 22:4;

2. Nefi 10:20–22.

^b OL 1:1.

ollessani, äitini vatsassa ollessani hän minun nimeni mainitsi.

2 Ja hän teki minun suuni terävän miekan kaltaiseksi, kätensä varjoon hän minut kätki ja teki minusta hiotun nuolen; vii-neensä hän minut kätki

3 ja sanoi minulle: Sinä, oi Israel, olet minun ”palvelijani, jossa minut kirkastetaan.

4 Silloin minä sanoin: Turhan takia olen uurastanut, tyhjään ja turhaan olen haaskannut voimani; onhan oikeuteni Herran huomassa ja työni Jumalani huomassa.

5 Ja nyt, sanoo Herra, joka ”teki minut palvelijakseen kohdusta alkaen tuodakseen Jaakobin takaisin luokseen: Vaikka Israelia ei koottaisikaan, kuitenkin minä olen arvokas Herran silmissä, ja minun Jumalani on minun voimani.

6 Ja hän sanoi: Vähäistä on se, että olet minun palvelijani nostaaksesi ennalleen Jaakobin ”heimot ja tuodaksesi takaisin Israelin eloon jääneet. Minä annan sinut myös ^bvaloksi ”pakanoille, niin että sinä olisit minun pelastukseni maan ääriin asti.

7 Näin sanoo Herra, Israelin Lunastaja, hänen Pyhänsä, tälle ihmisen halveksimalle, kansakuntien kammoamalle, hallitsijoiden orjalle: Kuninkaat saavat

nähdä ja nousevat seisomaan, ruhtinaatkin palvelevat Herran tähden, joka on uskollinen.

8 Näin sanoo Herra: Oikealla hetkellä minä olen teitä kuullut, oi meren saaret, ja pelastuksen päivänä minä olen teitä auttanut; ja minä varjelen teitä ja annan teille ”palvelijani kansan liitoksi saattaakseni ennalleen maan, jakaakseni autioituneet perintöosat;

9 jotta voisit sanoa ”vangituille: Lähtekää, ^bpimeydessä istuville: Tulkaa esiin! He syövät teiden varsilla, ja kaikki korkeat paikat ovat heidän ”laitumenaan.

10 Ei heidän tule nälkä eikä jano, ei heitä ahdistaa helle eikä aurinko; sillä heitä ohjaa heidän armahtajansa, niin, vesilähteille hän heidät opastaa.

11 Ja minä teen kaikki vuoreni tieksi, ja minun ”valtatieni korotetaan.

12 Ja silloin, oi Israelin huone, katso, ”nämä tulevat kaukaa; ja katso, nämä pohjoisesta ja lännestä ja nämä Assuanin maasta.

13 ”Laulakaa, oi taivaat, ja iloitse, oi maa, sillä idässä olevien jalat vahvistetaan; ja puhjetkaa lauluun, oi vuoret, sillä heitä ei enää lyödä; sillä Herra on lohduttanut kansaansa ja armahtaa ahdistettujansa.

14 Mutta katso, Siion on sanonut: Herra on minut hylännyt, ja

3a 3. Moos. 25:55;

Jes. 41:8;

OL 93:45–46.

5a Jes. 44:24.

6a pko Israel: Israelin
kaksitoista heimoa.

b OL 103:8–10;

Abr. 2:10–11.

c 3. Nefi 21:11.

8a 2. Nefi 3:6–15;

3. Nefi 21:8–11;

Morm. 8:16, 25.

9a pko Kuolleiden
pelastus.

b 2. Nefi 3:5.

c Hes. 34:14.

11a Jes. 62:10;

OL 133:23–32.

12a Jes. 43:5–6.

13a Jes. 44:23.

minun Herrani on minut unoh-
tanut – mutta hän on osoittava,
ettei hän ole.

15 Sillä voiko ^anainen unohtaa
rintalapsensa, niin ettei hän
säälisi kohtunsa poikaa? Kyllä,
he voivat ^bunohtaa, mutta minä
en sinua unohda, oi Israelin
huone.

16 Katso, minä olen piirtänyt
sinut käteni ^akämmeniin; si-
nun muurisi ovat aina minun
edessäni.

17 Sinun lapsesi rientävät sinun
tuhoojiasi vastaan, ja ne, jotka re-
pivät sinut ^araunioiksi, menevät
luotasi pois.

18 Kohota katseesi ympärillesi
ja katso; kaikki nämä ^akokoon-
tuvat yhteen, ja he tulevat si-
nun luoksesi. Ja niin totta kuin
minä elän, sanoo Herra, sinä
saat todella pukea heidät kaikki
pääillesi niin kuin korun, ja kuin
morsian saat kietoa heidät yllesi.

19 Sillä sinun rauniosi ja autiot
paikkasi ja hävitetty maasi on
nyt tuleva asukkailleen ahtaaksi;
ja ne, jotka sinut nielaisivat, ovat
kaukana.

20 Lapset, jotka saat ensimmäi-
set menetettyäsi, sanovat jälleen
korviesi kuullen: Täällä on ah-
dasta, tee minulle tilaa, että minä
voin asua.

21 Silloin ^asinä kysyt sydä-
messäsi: Kuka nämä on minulle
synnyttänyt, minähän olen

lapseni menettänyt ja olen ^bhe-
delmätön, vankina ja vaeltanut
paikasta toiseen? Ja kuka nämä
on kasvattanut? Katso, minähän
jäin yksin; missä nämä ovat
olleet?

22 Näin sanoo Herra Jumala:
Katso, minä kohotan käteni
^apakanoille ja nostan ^bviirini
kansoille; ja he tuovat poikasi
^csylissään ja kantavat tyttäresi
olallaan.

23 Ja ^akuninkaista tulee sinulle
^bkasvatusisiä ja heidän kuningat-
taristansa sinulle imettäjiä; he
kumartuvat kasvoillensa maa-
han sinun eteesi ja nuolevat to-
mun sinun jaloistasi; ja sinä opit
tietämään, että minä olen Herra,
sillä ne, jotka minua ^codottavat,
eivät joudu häpeään.

24 Sillä otetaanko väkevältä
saalis, tai vapautetaanko ^alailli-
set vangit?

25 Mutta näin sanoo Herra:
Väkevänkin vangit otetaan pois,
ja pelätyn saalis vapautetaan;
sillä minä taistelen sitä vastaan,
joka sinua vastaan taistelee, ja
sinun lapsesi minä pelastan.

26 Ja minä ^asyötän sinun sor-
tajillesi heidän omaa lihaansa;
he juopuvat omasta verestään
kuin makeasta viinistä; ja kaikki
liha tulee ^btietämään, että minä,
Herra, olen sinun Vapahtajasi
ja sinun Lunastajasi, Jaakobin
^cVäkevä.

15a pko Nainen.

b Jes. 41:17;

Alma 46:8;

OL 61:36.

16a Sak. 13:6.

17a 3. Nefi 21:12–20.

18a Miika 4:11–13.

21a ELI Siion.

b Jes. 54:1;

Gal. 4:27.

22a Jes. 66:18–20.

b Jes. 11:12; 18:3.

c 1. Nefi 22:8;

2. Nefi 10:8–9.

23a Jes. 60:16.

b 1. Nefi 22:6.

c 2. Nefi 6:13;

OL 98:2; 133:10–11, 45.

24a 1. Nefi 21:25.

26a 1. Nefi 22:13–14.

b Moosia 11:22.

c pko Jehova.

LUKU 22

Israel tullaan hajottamaan kaikkialle maan päälle. Pakanat ruokkivat ja ravitsevat Israelia evankeliumilla viimeisinä aikoina. Israel kootaan ja pelastetaan, ja jumalattomat palavat kuin oljenkorret. Perkeleen valtakunta hävitetään, ja Saatana sidotaan. Noin 589–570 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun minä, Nefi, olin lukenut nämä asiat, jotka oli kaiverrettu "pronssilevyihin, veljeni tulivat luokseni ja sanoivat minulle: Mitä nämä sinun lukemasi asiat tarkoittavat? Katso, onko ne ymmärrettävä sen mukaisesti, mikä on hengellistä, mikä tapahtuu hengen mukaisesti eikä lihan?

2 Ja minä, Nefi, sanoin heille: Katso, ne "ilmaistiin profeetalle ^bHengen äänellä, sillä Hengen avulla "profeetoille ilmaistaan kaikki, mikä kohtaa ihmislapsia lihan mukaisesti.

3 Sen vuoksi ne asiat, joista minä olen lukenut, kuuluvat sekä "ajallisiin että hengellisiin, sillä näyttää siltä, että Israelin huone ^bhajotetaan ennemmin tai myöhemmin kaikkialle maan päälle sekä kaikkien kansakuntien sekaan.

4 Ja katso, on jo monia, joista Jerusalemissa olevat eivät enää tiedä mitään. Niin, suurin osa

kaikista "heimoista on ^bjohdattu pois; ja ne ovat hajotettuina siellä täällä "meren saarilla; ja missä ne ovat, kukaan meistä ei tiedä, paitsi että me tiedämme, että ne on johdatettu pois.

5 Ja sen jälkeen, kun ne on johdatettu pois, nämä asiat on profetoitu niistä sekä kaikista niistä, jotka tämän jälkeen hajotetaan ja sekoitetaan Israelin Pyhän tähden, sillä häntä vastaan he paaduttavat sydämensä; sen vuoksi heidät hajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan, ja kaikki ihmiset "vihaavat heitä.

6 Kuitenkin sen jälkeen, kun "pakanat ovat heitä ^bruokkineet ja Herra on nostanut kätensä pakanoiden ylle ja pystyttänyt heidät viiriksi, ja heidän "lapsiaan on kannettu heidän sylissänsä ja heidän tyttäriään on kannettu heidän olkapäillään, katso, nämä asiat, joista on puhuttu, ovat ajallisia; sillä tällaiset ovat Herran liitot meidän isiemme kanssa, ja se tarkoittaa meitä tulevana päivinä sekä kaikkia veljiämme, jotka ovat Israelin huonetta.

7 Ja se tarkoittaa, että tulee aika, sitten kun koko Israelin huone on hajotettu ja sekoitettu, jolloin Herra Jumala on nostava väkävän kansakunnan "pakanoiden keskuudessa, aivan niin, tässä maassa; ja se ^bhajottaa meidän jälkeläisemme.

22 1 a 1. Nefi 19:22;

2. Nefi 4:2.

2 a 2. Piet. 1:19–21.

b pko Pyhä Henki.

c pko Profetia, profetoiminen.

3 a OL 29:31–34.

b 1. Nefi 10:12–14;

2. Nefi 25:14–16.

pko Israel: Israelin hajottaminen.

4 a pko Israel: Israelin kymmenen kadonnutta heimoa.

b 2. Nefi 10:22.

c 1. Nefi 21:1;

2. Nefi 10:8, 20.

5 a 1. Nefi 19:14.

6 a pko Pakanat.

b 1. Nefi 21:23.

c 1. Nefi 15:13.

7 a 3. Nefi 20:27.

b 1. Nefi 13:12–14;

2. Nefi 1:11.

8 Ja kun meidän jälkeläisemme on hajotettu, Herra Jumala ryhtyy tekemään ^apakanoiden keskuudessa ^bihmeellistä tekoa, joka on oleva ^csuuriarvoinen meidän jälkeläisillemme; sen vuoksi sitä verrataan siihen, että pakanat ravitsevat heitä ja kantavat heitä sylissänsä ja olkapäillään.

9 Ja sillä on ^aarvoa myös pakanoille, eikä ainoastaan pakanoille vaan ^bkoko Israelin huoneelle niiden ^dliittojen ilmaisemiseksi, jotka taivaallinen Isä on tehnyt Abrahamin kanssa sanoen: Sinun ^ejälkeläistesi kautta tulevat ^fsiunatuiksi kaikki maan suvut.

10 Ja minä tahdon, veljeni, teidän tietävän, että kaikki suvut maan päällä eivät voi tulla siunatuiksi, ellei hän ^apaljasta käsi-varttaan kansakuntien silmien edessä.

11 Sen vuoksi Herra Jumala ryhtyy paljastamaan käsivarttaan kaikkien kansakuntien silmien edessä antamalla liittonsa ja evankeliuminsa niille, jotka ovat Israelin huonetta.

12 Sen vuoksi hän tuo heidät jälleen pois orjuudesta, ja heidät ^akootaan yhteen perintömai-

hinsa; ja heidät tuodaan pois synkeydestä ja ^bpimeydestä, ja he tulevat tietämään, että ^cHerra on heidän ^dVapahtajansa ja heidän Lunastajansa, Israelin ^eVäkevä.

13 Ja sen suuren ja ^ailjettävän kirkon, joka on koko maan huora, veri on tuleva heidän itsensä päälle, sillä he ^bsotivat keskenänsä, ja heidän ^comien kättensä miekka iskee heidän omaan päähänsä, ja he juopuvat omasta verestään.

14 Ja jokainen ^akansakunta, joka sotii sinua vastaan, oi Israelin huone, käännytetään toinen toistansa vastaan, ja ne putoavat ^bkuoppaan, jonka ne kaivoivat saadaksensa Herran kansan satimeen. Ja kaikki, jotka ^ctaistelevat Siionia vastaan, hävitetään, ja se suuri huora, joka on vääristellyt Herran oikeat tiet, eli se suuri ja iljettävä kirkko, sortuu ^dtomuun, ja sen sortuminen on suuri.

15 Sillä katso, sanoo profeetta, joutuin tulee aika, jolloin Saatanalla ei ole enää valtaa ihmislasten sydämiin; sillä pian tulee päivä, jolloin kaikki ylpeät ja ne, jotka tekevät sitä, mikä on jumalatonta, ovat kuin ^aoljenkorsia;

8a 2. Nefi 10:10–11;

3. Nefi 16:4–7;
Morm. 5:19.

b Jes. 29:14;

1. Nefi 14:7;
2. Nefi 27:26.

pkö Evankeliumin
palautus.

c 1. Nefi 15:13–18;

3. Nefi 5:21–26; 21:7.

9a 1. Nefi 14:1–5.

b 2. Nefi 30:1–7.

c 2. Nefi 29:13–14.

d 5. Moos. 4:31.

e pkö Abrahamin liitto.

f 1. Moos. 12:2–3;

3. Nefi 20:27;
Abr. 2:9–11.

10a Jes. 52:10.

12a pkö Israel: Israelin
kokoaminen.

b pkö Pimeys,
hengellinen.

c 2. Nefi 6:10–11.

d pkö Vapahtaja.

e pkö Jehova.

13a pkö Perkele: Perkeleen
kirkko.

b 1. Nefi 14:3, 15–17.

c 1. Nefi 21:26.

14a Luuk. 21:10.

b Jes. 60:12;

1. Nefi 14:3;
OL 109:25.

c 2. Nefi 10:13; 27:3.

d Jes. 25:12.

15a Jes. 5:23–24;

Nah. 1:10;

Mal. 3:19;

2. Nefi 15:24; 26:4–6;

OL 64:23–24; 133:64.

ja tulee päivä, jolloin heidät on ^bpoltettava.

16 Sillä pian tulee aika, jolloin Jumalan ^avihan täyteys vuodetaan kaikkien ihmislasten päälle, sillä hän ei salli, että jumalattomat hävittävät vanhurskaat.

17 Sen vuoksi hän ^avarjelee ^bvanhurskaat voimallansa, vaikka hänen vihansa täyteen olisi tultava ja vanhurskaat olisi varjeltava jopa niin, että heidän vihollisensa hävitettäisiin tulella. Sen vuoksi vanhurskaiden ei tarvitse pelätä, sillä näin sanoo profeetta: Heidät pelastetaan vaikka ikään kuin tulen kautta.

18 Katsokaa, veljeni, minä sanon teille, että tämän on pian tultava; aivan niin, veren ja tulen ja savupilvien on tultava; ja sen on tapahduttava tämän maan päällä; ja se kohtaa ihmisiä lihan mukaan, jos he haluavat paaduttaa sydämensä Israelin Pyhää vastaan.

19 Sillä katso, vanhurskaat eivät huku; sillä sen ajan on totisesti tultava, jolloin kaikki Siionia vastaan taistelevat erotetaan pois.

20 Ja Herra on varmasti valmis-tava keinon kansallensa toteut-taen Mooseksen sanat, jotka hän puhui sanoen: Herra, teidän Jumalanne, on teille nostava esiin

^aprofeetan, minun kaltaiseni; kuulkaa häntä kaikessa, mitä hän teille sanookin. Ja tapahtuu, että kaikki ne, jotka eivät sitä profeettaa kuule, ^berotetaan pois kansasta.

21 Ja nyt minä, Nefi, julistan teille, että tämä ^aprofeetta, josta Mooses puhui, oli Israelin Pyhä; sen vuoksi hän ^btuomitsee vanhurskaasti.

22 Eikä vanhurskaiden tarvitse pelätä, sillä he ovat niitä, joita ei sekoiteta. Mutta Perkeleen valtakunta perustetaan ihmislasten keskuuteen, mikä valtakunta perustetaan niiden keskuuteen, jotka ovat lihassa –

23 sillä joutuin tulee aika, jol-loin kaikki ^akirkot, jotka perus-tetaan edun tavoittelemiseksi, ja kaikki ne, jotka perustetaan vallan saamiseksi lihan keskuu-^bdessä, ja ne, jotka perustetaan ^bsuosion saavuttamiseksi maail-man silmissä, ja ne, jotka etsivät lihan himoja ja sitä, mikä on maailmasta, ja tekevät kaiken-laista pahaa, niin, sanalla sanoen kaikki ne, jotka kuuluvat Perke-leen valtakuntaan, ovat niitä, joiden tarvitsee pelätä ja vapista ja ^cväristä; he ovat niitä, jotka täytyy painaa maan tomuun; he ovat niitä, jotka täytyy ^dpolittaa kuin oljenkorret; ja tämä on pro-feetan sanojen mukaan.

15b Ps. 21:10;
3. Nefi 25:1;
OL 29:9.
PKO Maa: Maan
puhdistaminen.
16a 1. Nefi 14:17.
17a 2. Nefi 30:10;
Moos. 7:61.
b 1. Nefi 17:33–40.

20a Joh. 4:19;
7:40.
b OL 133:63.
21a 5. Moos. 18:15, 18;
Ap. t. 3:20–23;
1. Nefi 10:4;
3. Nefi 20:23.
b Ps. 98:9;
Moos. 6:57.

23a 1. Nefi 14:10;
2. Nefi 26:20.
PKO Pappisvalta.
b Luuk. 6:26;
Alma 1:3.
c 2. Nefi 28:19.
d 2. Nefi 26:6.

24 Ja joutuin tulee aika, jolloin vanhurskaita pitää johdatettaman kuin ”juottovasikoita, ja Israelin Pyhän pitää hallitseman vallassa ja väkevyydessä ja voimassa ja suuressa kirkkaudessa.

25 Ja hän ”kokoaa lapsensa maan neljältä ilmansuunnalta, ja hän laskee lampaansa, ja he tuntevat hänet; ja on oleva yksi lauma ja yksi ”paimen; ja hän ruokkii lampaitaan, ja hänessä he löytävät ”laitumen.

26 Ja hänen kansansa vanhurskauden tähden ”Saatamalla ei ole valtaa; sen vuoksi häntä ei voida päästää irti ”moniin vuosiin; sillä hänellä ei ole valtaa ihmisten sydämiin, sillä he elävät vanhurskaudessa, ja Israelin Pyhä ”hallitsee.

27 Ja nyt, katso, minä, Nefi, sanon teille, että kaiken tämän on tultava lihan mukaan.

28 Mutta katso, kaikki kansakunnat, suvut, kielet ja kansat saavat olla turvassa Israelin Pyhässä, jos ne tekevät ”parannuksen.

29 Ja nyt minä, Nefi, lopetan; sillä minä en rohkene toistaiseksi puhua enempää näistä asioista.

30 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän tietävän, että asiat, jotka on kirjoitettu ”pronssilevyihin, ovat totta, ja ne todistavat, että ihmisen on oltava kuuliainen Jumalan käskyille.

31 Ja nyt, teidän ei pidä luulla, että minä ja isäni olemme ainoat, jotka ovat todistaneet niistä ja myös opettaneet niitä. Ja nyt, jos te olette kuuliaisia ”käskyille ja kestätte loppuun asti, teidät pelastetaan viimeisenä päivänä. Ja näin on. Aamen.

TOINEN NEFIN KIRJA

Kertomus Lehin kuolemasta. Nefin veljet kapinoivat Nefiä vastaan. Herra kehottaa Nefiä lähtemään erämaahan. Hänen matkansa erämaassa, ja niin edelleen.

LUKU 1

Lehi profetoi vapauden maasta. Hänen jälkeläisensä hajotetaan ja lyödään, jos he hylkäävät Israelin Pyhän. Hän kehottaa poikiaan

pukemaan yllensä vanhurskauden varusteet. Noin 589–570 eKr.

JA nyt tapahtui, että kun minä, Nefi, olin lakannut opettamasta veljiäni, myös ”isämme

24a Aam. 6:4; Mal. 3:20;
3. Nefi 25:2.

25a pko Israel: Israelin
kokoaminen.

b pko Hyvä paimen.

c Ps. 23.

26a Ilm. 20:2; Alma 48:17;

OL 43:31; 45:55;
88:110; 101:28.

pko Perkele.

b MK Jaak. 5:76.

c pko Tuhatvuotinen
valtakunta.

28a pko Anteeskianto;

Parannus.

30a 2. Nefi 4:2.

31a Matt. 19:17.

pko Jumalan käskyt.

[2. NEFI]

1 1a pko Patriarkka.

Lehi puhui heille monia asioita ja muistutti heitä siitä, kuinka suuria Herra oli tehnyt heidän hyväkseen tuodessaan heidät pois Jerusalemin maasta.

2 Ja hän puhui heille heidän "kapinoinnistaan vesillä ja Jumalan armeliaisuudesta hänen säästäessään heidän henkensä, niin ettei meri niellyt heitä.

3 Ja hän puhui heille myös lupauksen maasta, jonka he olivat saaneet – kuinka armollinen Herra oli ollut kehottaessaan meitä pakenemaan Jerusalemin maasta.

4 Sillä katso, hän sanoi, minä olen nähnyt "näyn, josta tiedän, että ^bJerusalem on hävitetty; ja jos me olisimme jääneet Jerusalemiin, mekin olisimme ^cmenehytyneet.

5 Mutta, hän sanoi, ahdingoistamme huolimatta olemme saaneet ^alupauksen maan, maan, joka on kaikkia muita maita ^boivallisempi; maan, josta Herra Jumala on tehnyt kanssani liiton, että se on oleva jälkeläisteni perintömaa. Niin, Herra on ^cluvannut tämän maan ikuisesti minulle ja lapsilleni sekä kaikille niille, jotka Herran käsi johdataisi muista maista.

6 Sen vuoksi minä, Lehi, profetoin sen Hengen vaikutusten mukaan, joka minussa on, "ettei kukaan tule tähän maahan muuten kuin Herran käden tuomana.

7 Sen vuoksi tämä "maa on pyhitetty sille, jonka hän tuo. Ja jos he palvelevat häntä hänen antamiensa käskyjen mukaisesti, se on oleva heille ^bvapauden maa; sen vuoksi heitä ei koskaan alisteta orjuuteen; jos niin käy, se tapahtuu pahuuden tähden; sillä jos pahuus saa vallan, maa on oleva ^ckirottu heidän tähtensä, mutta vanhurskaille se on oleva ikuisesti siunattu.

8 Ja katso, on viisasta, että tämä maa pidetään vielä salassa muilta kansakunnilta, sillä katso, monet kansakunnat levittäytyisivät maahan, niin ettei perinnölle jäisi sijaa.

9 Ja nyt, minä, Lehi, olen saanut lupauksen, että "mikäli ne, jotka Herra Jumala tuo pois Jerusalemin maasta, pitävät hänen käskynsä, he ^bmenestyvät tässä maassa; ja heidät pidetään salassa kaikilta muilta kansakunnilta, jotta he voisivat pitää tämän maan hallussaan. Ja jos he ^cpitävät hänen käskynsä, he ovat siunattuja tässä maassa, eikä kukaan häiritse heitä eikä ota heidän perintömaataan, ja he saavat asua turvassa ikuisesti.

10 Mutta katso, kun tulee aika, jolloin he vaipuvat epäuskoon, sen jälkeen kun ovat saaneet niin suuria siunauksia Herran kädestä – saatuaan tiedon maan ja kaikkien ihmisten luomisesta, saatuaan tuntea Herran suuret

2a 1. Nefi 18:9–20.

4a pko Näky.

b 2. Kun. 24:14–15;

Jer. 44:2; 1. Nefi 1:4;

Hel. 8:20.

c Alma 9:22.

5a pko Luvattu maa.

b Et. 2:9–10.

c pko Liitto.

6a 2. Nefi 10:22.

7a Moosia 29:32;

Alma 46:10, 20.

b 2. Nefi 10:11.

pkö Vapaus.

c Alma 45:10–14, 16;

Morm. 1:17;

Et. 2:8–12.

9a 2. Nefi 4:4;

Alma 9:13.

b 5. Moos. 29:8.

c pko Kuuliaisuus.

ja ihmeelliset teot maailman luomisesta alkaen, saatuaan voiman tehdä kaiken uskon avulla, saatuaan kaikki käskyt alusta asti ja hänen äärettömän hyvyytensä tuotua heidät tähän ihanaan lupauksen maahan – katso, minä sanon, että jos tulee päivä, jolloin he hylkäävät Israelin Pyhän, tosi ^aMessiaan, Lunastajansa ja Jumalansa, katso, heidän päällensä tulevat hänen tuomionsa, joka on oikeamielinen.

11 Niin, hän tuo heidän luoksansa ^atoisia kansakuntia, ja hän antaa niille valtaa, ja hän ottaa heiltä pois maat, jotka heillä on hallussaan, ja antaa ^bhajottaa ja lyödä heidät.

12 Niin, kuten sukupolvi seuraa toista, heidän keskuudessaan on oleva ^averenvuodatuksia ja suuria rangaistuksia; sen vuoksi, poikani, minä tahdon teidän muistavan, niin, minä tahdon teidän kuulevan sanojani.

13 Oi, kunpa te heräisitte, heräisitte syvästä unesta, niin, nimittäin ^ahelvetin unesta, ja ravistaisitte pois ne kauheat ^bkahleet, joilla teidät on kahlittu, jotka kahleet kahlitsevat ihmislapsia, niin että heidät viedään pois vankeina alas iankaikkisen kurjuuden ja onnettomuuden ^ckuiluun.

14 Herätkää ja nouskaa to-
musta ja kuulkaa vapisevan
^avanhemman sanoja, jonka jä-
senet teidän on pian laskettava
kylmään ja hiljaiseen ^bhautaan,
josta yksikään matkamies ei voi
palata; vielä muutama päivä,
niin minä menen kaiken maan
^ctietä.

15 Mutta katso, Herra on ^alu-
nastanut minun sieluni helve-
tistä; minä olen nähnyt hänen
kirkkautensa ja minut on ian-
kaikkisesti ympäröity hänen
^bbrakkautensa ^ckäsivarsilla.

16 Ja minä toivon, että te muis-
tatte noudattaa Herran ^asäädök-
siä ja tuomioita; katso, tämä on
ollut minun sieluni huolena
alusta asti.

17 Murhe on painanut sydän-
täni kerran toisensa jälkeen, sillä
olen pelännyt, että teidän sydä-
menne paatumuksen tähden
Herra, teidän Jumalanne, kävisi
teidän kimppuunne ^avihansa
täyteydessä, niin että teidät ^bero-
tettaisiin pois ja hävitettäisiin
iäksi;

18 tai että kirous tulisi teidän
päällenne ^amonen sukupolven
ajaksi; ja teitä kohtaa miekka
ja nälänhätä, ja teitä vihataan
ja teitä johdatetaan ^bPerkeleen
tahdon ja orjuuden mukaisesti.

19 Oi, poikani, kunpa tämä ei
kohtaisi teitä, vaan te olisitte

10a pko Messias.

11a 1. Nefi 13:12–20;
Morm. 5:19–20.

b 1. Nefi 22:7.

12a Morm. 1:11–19; 4:11.

13a pko Helveti.

b Alma 12:9–11.

c 1. Nefi 15:28–30;
Hel. 3:29–30.

14a pko Vanhemmat.

b pko Kuolema,
fyysinen.

c Joos. 23:14.

15a Alma 36:28.

pko Sovitus.

b Room. 8:39.

pko Rakkaus.
c MK Jaak. 6:5;

Alma 5:33;

3. Nefi 9:14.

16a 5. Moos. 4:5–8;

2. Nefi 5:10–11.

17a 2. Nefi 5:21–24;

Alma 3:6–19.

b Moosia 12:8.

18a 1. Nefi 12:20–23.

b pko Perkele.

valittu ja Herran "suosima kansa. Mutta katso, hänen tahtonsa tapahtukoon, sillä hänen ^btiensä ovat vanhurskaat ikuisesti.

20 Ja hän on sanonut, että "mikäli te pidätte minun ^bkäskyni, te ^cmenestytte maassa, mutta mikäli te ette pidä minun käskyjäni, teidät erotetaan pois minun luotani.

21 Ja nyt, jotta sieluni voisi iloita teistä ja jotta sydämeni voisi jättää tämän maailman iloisena teidän tähtenne, niin etten joutuisi alas hautaan surren ja murehtien, nouskaa tomusta, poikani, ja olkaa "miehiä ja olkaa päättäväisesti ^byhtä mieleltänne ja sydämetänne, yksimielisiä kaikessa, jotta ette joutuisi orjuuteen;

22 jottei teitä kirottaisi ankaralla kirouksella sekä jotta ette vetäisi "oikeamielisen Jumalan suuttumusta päällenne sekä sielun että ruumiin tuhoksi, niin, iankaikkiseksi tuhoksi.

23 Herätkää, poikani; pukeutukaa vanhurskauden "varusteisiin. Ravistakaa pois kahleet, joilla teidät on kahlittu, ja tulkaa esiin synkeydestä ja nouskaa tomusta.

24 Älkää enää kapinoiko veljeenne vastaan, jonka näyt ovat olleet suuria ja joka on pitänyt käskyt siitä ajasta asti, kun me lähdimme Jerusalemissa, ja joka

on ollut välineenä Jumalan kässissä meidän tuomisessamme lupauksen maahan, sillä ilman häntä me olisimme menehtyneet "nälkään erämaassa; kuitenkin te ^btavoittelitte hänen henkeään; niin, ja hän on kärsinyt paljon murhetta teidän tähtenne.

25 Ja minä pelkään ja vapisen tavattomasti teidän tähtenne, että hän joutuu jälleen kärsimään; sillä katso, te olette syyttäneet häntä siitä, että hän tavoitteli valtaa ja "määräämisasemaa teihin nähden, mutta minä tiedän, ettei hän ole tavoitellut valtaa eikä määräämisasemaa teihin nähden, vaan hän on tavoitellut Jumalan kunniaa ja teidän omaa iankaikkista parastanne.

26 Ja te olette nurisseet, koska hän on puhunut teille suoraan. Te sanotte, että hän on ollut "ankara; te sanotte, että hän on ollut teille vihoissaan; mutta katso, hänen ankaruutensa oli hänessä olevan Jumalan sanan voiman ankaruutta; ja se, mitä te sanotte vihastukseksi, oli totuus, sen mukaisesti, mikä on Jumalassa, mitä hän ei pystynyt pidättämään vaan ilmaisi rohkeasti teidän pahuutenne.

27 Ja on välttämätöntä, että Jumalan "voima on hänen kanssaan, jopa niin että hän voi

19a rko Valitut.

b Hoos. 14:10.

20a Jar. 1:9; Moosia 1:6–7;

Alma 9:13–14.

b 3. Moos. 26:3–14;

Joel 2:23–26.

c Ps. 67:7;

Moosia 2:21–25.

21a 1. Sam. 4:9;

1. Kun. 2:2.

b Moos. 7:18.

22a OL 3:4.

23a Ef. 6:11–17.

24a 1. Nefi 16:32.

b 1. Nefi 16:37.

25a 1. Moos. 37:9–11.

26a Sananl. 15:10;

1. Nefi 16:2;

Moroni 9:4;

OL 121:41–43.

27a 1. Nefi 17:48.

käskeä teitä tottelemaan. Mutta katso, ei hän itse vaan hänessä oleva Herran ^bHenki ^aaukaisi hänen suunsa puhumaan, niin ettei hän voinut sitä sulkea.

28 Ja nyt, poikani Laman sekä Lemuel ja Sam, sekä te poikani, jotka olette Ismaelin poikia, katso, jos te kuulette Nefin ääntä, te ette huku. Ja jos te kuulette häntä, minä jätän teille ^asiunauksen, niin, nimittäin ensimmäisen siunaukseni.

29 Mutta jos te ette kuule häntä, minä otan pois ^aensimmäisen siunaukseni, aivan niin, minun siunaukseni, ja se on oleva hänen päällensä.

30 Ja nyt, Soram, minä puhun sinulle: Katso, sinä olet Labanin ^apalvelija; mutta sinut on tuotu pois Jerusalemin maasta, ja minä tiedän, että sinä olet poikani Nefin uskollinen ystävä ikuisesti.

31 Sen vuoksi, koska sinä olet ollut uskollinen, sinun jälkeläisiäsi siunataan hänen ^ajälkeläistensä kanssa, niin että he elävät kauan ja menestyvät tässä maassa; eikä mikään muu kuin heidän keskuudessaan oleva pahuus voi vahingoittaa eikä häiritä heidän menestystään tässä maassa ikuisesti.

32 Niinpä jos te pidätte Herran käskyt, Herra on pyhittänyt tämän maan sinun jälkeläistesi turvaksi yhdessä minun poikani jälkeläisten kanssa.

LUKU 2

Lunastus tulee pyhän Messiaan kautta. Valinnanvapaus (tahdonvapaus) on välttämätön olemassaololle ja edistymiselle. Aadam lankesi, jotta ihmisiä voisi olla. Ihmiset ovat vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän. Noin 589–570 eKr.

Ja nyt, Jaakob, minä puhun sinulle: Sinä olet minun ^aesikoiseni ahdistukseni aikoina erämaassa. Ja katso, sinä olet lapsuudessasi kärsinyt ahdingkoja ja paljon murhetta veljesi karkeuden tähden.

2 Kuitenkin sinä Jaakob, esikoiseni erämaassa, tunnet Jumalan suuruuden, ja hän on pyhittävä ahdinkosi sinun hyväksesi.

3 Sen vuoksi sinun sielusi on oleva siunattu, ja sinä saat asua turvassa veljesi Nefin kanssa, ja sinun elinaikasi kuluu Jumalasi palvelemisessa. Sen vuoksi minä tiedän, että sinä olet lunastettu Lunastajasi vanhurskauden tähden, sillä sinä olet nähnyt, että ajan täytyessä hän tulee tuomaan pelastuksen ihmisille.

4 Ja sinä olet nuoruudessasi ^anähnyt hänen kirkkautensa; sen vuoksi sinä olet siunattu samoin kuin ne, joita hän on palveleva lihassa, sillä Henki on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Ja keino on ollut valmistettuna ihmisen lankeemuksesta asti, ja pelastus on ^bvapaa.

27b OL 121:43.

c OL 33:8.

28a PKO Esikoisioikeus.

29a Abr. 1:3.

30a 1. Nefi 4:20, 35.

31a 2. Nefi 5:6.

2 1a 1. Nefi 18:7.

4a 2. Nefi 11:3;

MK Jaak. 7:5.

b PKO Armo.

5 Ja ihmiset ovat saaneet kyl-
liksi opetusta ^aerottaakseen
hyvän pahasta. Ja laki on ihmi-
sille annettu. Eikä lain mukaan
mitään lihaa julisteta ^bsyyttö-
mäksi, eli lain mukaan ihmiset
^cerotetaan pois. Niin, ajallisen
lain mukaan heidät erotetaan
pois, ja myös hengellisen lain
mukaan he hukkuvat, pois siitä,
mikä hyvää on, ja tulevat ikui-
sesti onnettomiksi.

6 Sen vuoksi ^alunastus tulee
pyhässä ^bMessiaassa ja hänen
kauttansa, sillä hän on täynnä
^carmoa ja totuutta.

7 Katso, hän antaa itsensä ^auh-
riksi synnin tähden täyttääkseen
lain vaatimukset kaikkien niiden
hyväksi, joilla on särkynyt sydän
ja murtunut mieli, eikä kenen-
kään muun hyväksi voida lain
^bvaatimuksia täyttää.

8 Kuinka tärkeää sen vuoksi
onkaan, että nämä asiat ilmaisi-
taan maan asukkaille, jotta he
voivat tietää, ettei mikään liha
voi asua Jumalan luona ^amuuten
kuin pyhän Messiaan ansioiden
ja laupeuden ja armon kautta, hän-
nen, joka antaa henkensä lihan
mukaisesti ja ottaa sen jälleen
Hengen voimasta saadakseen

aikaan kuolleiden ^bylösnouse-
muksen, ollen ensimmäinen,
joka nousee ylös.

9 Sen vuoksi hän on Jumalalle
ensi hedelmä, koska hän ^apuhuu
kaikkien ihmislasten puolesta;
ja ne, jotka uskovat häneen,
pelastuvat.

10 Ja koska kaikkien ^apuolesta
puhutaan, kaikki ihmiset tule-
vat Jumalan luokse; niinpä he
seisovat hänen edessään hänen
^btuomittavinaan totuuden ja ^cpy-
hyiden mukaisesti, joka hänessä
on. Ja nyt, sen lain vaatimukset,
jonka Pyhä on antanut säädetyn
rangaistuksen langettamiseksi,
mikä säädetty rangaistus on
vastakohtana onnelle, joka on
säädetty, ^dsovituksen vaatimus-
ten täyttämiseksi –

11 sillä on välttämätöntä, että
kaikessa on ^avastakohtaisuutta.
Ellei niin olisi, erämaassa syn-
tynyt esikoiseni, ei voisi olla
vanhurskautta eikä jumalat-
tomuutta, ei pyhyyttä eikä
kurjuutta, ei hyvää eikä pahaa.
Sen vuoksi kaiken on oltava
osista syntyvä kokonaisuus; sen
vuoksi, jos se olisi yhtä ja samaa,
sen olisi jätävä kuolleeksi, vaille
elämää ja kuolemaa tai katoavaa

5a Moroni 7:16.

b Room. 3:20;

2. Nefi 25:23;

Alma 42:12–16.

pko Syyttömäksi
julistaminen.

c 1. Nefi 10:6;

2. Nefi 9:6–38;

Alma 11:40–45;

12:16, 24; 42:6–11;

Hel. 14:15–18.

6a 1. Nefi 10:6;

2. Nefi 25:20;

Alma 12:22–25.

pko Lunastus-
suunnitelma.

b pko Messias.

c Joh. 1:14, 17;

Moos. 1:6.

7a pko Sovitus.

b Room. 10:4.

8a 2. Nefi 25:20; 31:21;

Moosia 4:8; 5:8;

Alma 38:9.

b 1. Kor. 15:20;

Alma 7:12;

12:24–25; 42:23.

pko Ylösnousemus.

9a Jes. 53;

Moosia 14:12;

15:8–9.

10a pko Lunastaja.

b pko Viimeinen

tuomio.

c pko Pyhyys.

d 2. Nefi 9:7, 21–22, 26;

Alma 22:14;

33:22; 34:9.

11a OL 29:39; 122:5–9.

pko Vastakohtai-
suus.

tai katoamatonta, onnea tai kurjuutta, vaille tietoisuutta tai tiedottomuutta.

12 Niinpä se olisi luotu tyhjän tähden; niinpä sen luomisella ei olisi ollut mitään ^atarkoitusta. Sen tähden tämä tekisi tyhjäksi Jumalan viisauden ja hänen iankaikkiset tarkoituksensa sekä Jumalan voiman ja armon ja ^boikeudenmukaisuuden.

13 Ja jos te sanotte, että ^aei ole olemassa lakia, teidän täytyy sanoa myös, että ei ole olemassa syntiä. Jos te sanotte, että ei ole olemassa syntiä, teidän täytyy sanoa myös, että ei ole olemassa vanhurskautta. Ja ellei ole vanhurskautta, ei ole myöskään onnea. Ja ellei ole vanhurskautta eikä onnea, ei ole myöskään rangaistusta eikä kurjuutta. Ja ellei näitä ole, ^bei ole olemassa Jumalaa. Ja ellei ole olemassa Jumalaa, ei ole meitäkään, eikä maata, sillä mitään ei olisi voitu luoda, ei toimimaan eikä toiminnan kohteeksi; niinpä kaiken olisi täytyntyt hävitä olemattomiin.

14 Ja nyt, poikani, minä puhun nämä asiat teille teidän hyödyksenne ja opiksenne, sillä Jumala on olemassa, ja hän on ^aluonut kaiken, sekä taivaat että maan,

ja kaiken, mitä niissä on, sekä sen, mikä toimii, että sen, mihin ^btoiminta kohdistuu.

15 Ja jotta hänen iankaikkiset ^atarkoituksensa toteutuisivat ihmisen päämäärässä hänen luotuaan ensimmäiset vanhempamme ja maan eläimet ja ilman linnut ja sanalla sanoen kaiken, mikä on luotu, oli oltava vastakohtaisuutta; ^bkielletty ^chedelmäkin vastakohtana ^delämän puulle, toisen ollessa makea ja toisen karvas.

16 Sen vuoksi Herra Jumala salli ihmisen ^atoimia omasta puolestaan. Ja nyt, ihminen ei voisi toimia omasta puolestaan, ellei yksi tai toinen häntä ^bhoukuttelisi.

17 Ja minun, Lehin, on lukemieni asioiden perusteella oletettava, että Jumalan ^aenkeli oli ^blangennut taivaasta, sen mukaisesti mitä on kirjoitettu; sen vuoksi hänestä tuli Perkele, koska hän oli tavoitellut sellaista, mikä oli pahaa Jumalan edessä.

18 Ja koska hän oli langennut taivaasta ja oli tullut ikuisesti onnettomaksi, hän ^atavoitteli myös koko ihmissuvun kurjuutta. Sen vuoksi hän sanoi ^bEevalle, niin, nimittäin tuo vanha käärme,

12a OL 88:25–26.
pko Maa: Luotu ihmistä varten.
b pko Oikeudenmukaisuus.
13a 2. Nefi 9:25.
b Alma 42:13.
14a pko Luominen.
b OL 93:30.
15a Jes. 45:18;
Alma 42:26;

Moos. 1:31, 39.
b 1. Moos. 2:16–17;
Moos. 3:17.
c 1. Moos. 3:6;
Alma 12:21–23.
d 1. Moos. 2:9;
1. Nefi 15:22, 36;
Alma 32:40.
16a 2. Nefi 10:23;
Alma 12:31.
pko Tahdonvapaus.

b OL 29:39–40.
17a pko Perkele.
b Jes. 14:12;
2. Nefi 9:8;
Moos. 4:3–4;
Abr. 3:27–28.
18a 2. Nefi 28:19–23;
3. Nefi 18:18;
OL 10:22–27.
b pko Eeva.

joka on Perkele, joka on kaikkien ‘valheiden isä – sen vuoksi hän sanoi: Nauttikaa kiellettyä hedelmää, ettekä te kuole, vaan te tulette olemaan kuin Jumala, ^atietäen hyvän ja pahan.

19 Ja kun Aadam ja Eeva olivat ^anauttineet kiellettyä hedelmää, heidät ajettiin pois ^bEedenin puutarhasta viljelemään maata.

20 Ja he ovat synnyttäneet lapsia, aivan niin, koko maan ^asuvun.

21 Ja ^aihmislasten elinaika pidennettiin Jumalan tahdon mukaisesti, jotta he voisivat tehdä ^bparannuksen lihassa ollessaan; sen vuoksi heidän tilastaan tuli ^ckoetustila, ja heidän aikansa pidennettiin niiden käskyjen mukaisesti, jotka Herra Jumala antoi ihmislapsille. Sillä hän antoi käskyn, että kaikkien ihmisten on tehtävä parannus; sillä hän ilmaisi kaikille ihmisille, että he olivat ^dkadotettuja vanhempiensa rikkomuksen tähden.

22 Ja nyt, katso, ellei Aadam olisi rikkonut, hän ei olisi langennut, vaan hän olisi jäänyt Eedenin puutarhaan. Ja kaiken, mikä oli luotu, olisi täytynyt jäädä samaan tilaan, jossa se oli luomisensa jälkeen; ja sen olisi

täytynyt jäädä sellaiseksi ikuisesti, eikä sillä olisi ollut loppua.

23 Eikä heillä olisi ollut ^alapsia; niinpä he olisivat jääneet viattomuuden tilaan, kokematta iloa, sillä he eivät tunteneet kurjuutta; tekemättä hyvää, sillä he eivät tunteneet syntiä.

24 Mutta katso, kaikki on tapahtunut hänen viisautensa mukaan, joka ^atietää kaiken.

25 ^aAadam ^blankesi, jotta ihmisiä voisi olla, ja ihmiset ^covat, jotta heillä voisi olla ^dilo.

26 Ja ^aMessias tulee ajan täytyessä ^blunastaakseen ihmislapset lankeemuksesta. Ja koska heidät lunastetaan lankeemuksesta, heistä on tullut ikuisesti ^cvapaita, niin että he erottavat hyvän pahasta, toimimaan omasta puolestaan eikä olemaan toiminnan kohteita, lukuun ottamatta ^dlain rangaistusta sinä suurena ja viimeisenä päivänä niiden käskyjen mukaisesti, jotka Jumala on antanut.

27 Sen vuoksi ihmiset ovat ^avapaita lihan mukaisesti, ja heille on annettu kaikki, mikä on ihmiselle tarpeen. Ja he ovat vapaita ^bvalitsemaan vapauden ja ^ciankaikkisen elämän kaikkien ihmisten suuren välimiehen

18c 2. Nefi 28:8;

Moos. 4:4.

d 1. Moos. 3:5;

Alma 29:5;

Moroni 7:15–19.

19a Alma 12:31.

pko Aadam ja Eevan lankeemus.

b pko Eeden.

20a OL 138:38–39.

21a Alma 12:24;

Moos. 4:23–25.

b Alma 34:32.

pko Parannus.

c pko Kuolevaisuus.

d MK Jaak. 7:12.

23a Moos. 5:11.

24a pko Jumala, jumaluus.

25a pko Aadam.

b Moos. 6:48.

pko Aadam ja Eevan lankeemus.

c pko Kuolevaisuus.

d Moos. 5:10.

pko Ihminen; Ilo.

26a pko Messias.

b pko Lunastussuunnitelma.

c Alma 42:27;

Hel. 14:30.

d pko Laki.

27a Gal. 5:1;

Moos. 6:56.

b pko Tahdonvapaus.

c pko Iankaikkinen elämä.

kautta tai valitsemaan orjuuden ja kuoleman Perkeleen orjuuden ja vallan mukaisesti, sillä hän pyrkii siihen, että kaikki ihmiset olisivat yhtä onnettomia kuin hän itse.

28 Ja nyt, poikani, minä tahdon, että te turvaudutte suureen ^avälimieheen ja kuulette hänen suuria käskyjään ja olette uskollisia hänen sanoilleen ja valitsette iankaikkisen elämän hänen Pyhän Henkensä tahdon mukaisesti,

29 ettekä valitse iankaikkista kuolemaa lihan tahdon ja siinä olevan pahuuden mukaisesti, joka antaa Perkeleen hengelle vallan ^aorjuuttaa viedäkseen teidät alas ^bhelvettiin, jotta hän voisi hallita teitä omassa valtakunnassaan.

30 Minä olen puhunut nämä muutamat sanat teille kaikille, poikani, koetusaikani viimeisinä päivinä; ja minä olen valinnut hyvän osan, profeetan sanojen mukaisesti. Eikä minulla ole muuta tarkoitusta kuin teidän sielunne ikuinen hyvinvointi. Aamen.

LUKU 3

Egyptiin viety Joosef näki nefiläiset näyssä. Hän profetoi myöhempien aikojen näkijästä Joseph Smithistä, Mooseksesta, joka

vapauttaisi Israelin, ja Mormonin kirjan julki tulemisesta. Noin 589–570 eKr.

Ja nyt minä puhun sinulle, Joosef, ^anuorimmaiseni. Sinä synnyit minun ahdinkojeni erämaassa; niin, suurimman murheeni aikoina äitisi sinut synnytti.

2 Ja Herra pyhittäköön myös sinulle tämän ^amaan, joka on mitä ihanin maa, perinnöksesi ja jälkeläistesi perinnöksi yhdessä veljiesi kanssa, ikuiseksi turvaksesi, jos te pidätte Israelin Pyhän käskyt.

3 Ja nyt, Joosef, nuorimmaiseni, jonka olen tuonut ahdinkojeni erämaasta, Herra siunatkoon sinua ikuisesti, sillä sinun jälkeläisiäsi ei ^ahävitetä kokonaan.

4 Sillä katso, sinä olet minun kupeideni hedelmä, ja minä olen sen ^aJoosefin jälkeläinen, joka vietiin ^bvankina Egyptiin. Ja suuria olivat ne Herran liitot, jotka hän teki Joosefin kanssa.

5 Ja nyt, Joosef totisesti ^anäki meidän aikamme. Ja hän sai Herralta lupauksen, että hänen kupeidensa hedelmästä Herra Jumala nostaisi Israelin huoneelle ^bvanhurskaan ^coksan; ei Messiaista, vaan oksan, joka taitettaisiin pois mutta kuitenkin muistettaisiin Herran liitoissa, joissa ^dMessias ilmaistaisiin heille myöhemminä aikoina

28a pko Välimies.

29a Room. 6:16–18;
Alma 12:11.

b pko Helvetti.

3 1a 1. Nefi 18:7.

2a 1. Nefi 2:20.

pko Luvattu maa.

3a 2. Nefi 9:53.

4a 1. Moos. 39:1–2;

45:4; 49:22–26;

1. Nefi 5:14–16.

b 1. Moos. 37:29–36.

5a jsr 1. Moos. 50:24–38

(Liiteosa);

2. Nefi 4:1–2.

b MK Jaak. 2:25.

c 1. Moos. 49:22–26;

1. Nefi 15:12; 19:24.

pko Herran

viinitarha.

d 2. Nefi 6:14;

OL 3:16–20.

voiman hengessä, niin että heidät tuotaisiin "pimeydestä valoon – niin, pimeyden kätköstä ja orjuudesta vapauteen.

6 Sillä Joosef totisesti todisti sanoen: Herra, minun Jumalani, on nostava esiin "näkijän, joka on valittu näkijä minun ^bkupeideni hedelmälle.

7 Niin, Joosef totisesti sanoi: Näin sanoo Herra minulle: Minä nostan sinun kupeidesi hedelmästä esiin valitun "näkijän, ja häntä tullaan pitämään suuressa arvossa sinun kupeidesi hedelmän keskuudessa. Ja hänelle minä annan käskyn, että hänen on tehtävä sinun kupeidesi hedelmän, veljiensä, hyväksi työ, joka on heille suuriarvoinen, jopa niin, että se saattaa heidät tuntemaan ne liitot, jotka minä olen tehnyt sinun isiesi kanssa.

8 Ja minä annan hänelle käskyn, ettei hänen pidä tehdä "mitään muuta työtä kuin sitä, mitä minä käsken hänen tehdä. Ja minä teen hänestä suuren silmissäni, sillä hän tekee minun työtäni.

9 Ja hän on oleva suuri niin kuin "Mooses, jonka minä olen sanonut nostavani teille ^bvapauttamaan kansani, oi Israelin huone.

10 Ja Mooseksen minä nostan vapauttamaan sinun kansasi Egyptin maasta.

11 Mutta näkijän minä nostan

sinun kupeidesi hedelmästä, ja hänelle minä annan "voiman tuoda julki sanani sinun kupeidesi jälkeläisille – eikä vain tuoda julki sanaani, sanoo Herra, vaan myös saada heidät vakuutuneiksi minun sanastani, joka silloin on jo levinnyt heidän keskuuteensa.

12 Sen vuoksi sinun kupeidesi hedelmä on "kirjoittava, ja ^bJuudan kupeiden hedelmä on "kirjoittava; ja se, mitä sinun kupeidesi hedelmä kirjoittaa, sekä se, mitä Juudan kupeiden hedelmä kirjoittaa, kasvavat yhteen ^dkuumaamaan vääriä oppeja ja lopettamaan kiistoja ja luomaan rauhan sinun kupeidesi hedelmän keskuuteen ja ^esaattamaan heidät myöhempinä aikoina ^ftuntemaan isänsä sekä tuntemaan minun liittoni, sanoo Herra.

13 Ja heikkoudesta hänet tehdään vahvaksi sinä aikana, jolloin minun työni alkaa kaiken kansani keskuudessa, jotta sinut palautettaisiin ennallesii, oi Israelin huone, sanoo Herra.

14 Ja näin Joosef profetoi, sanoen: Katso, sitä näkijää Herra siunaa; ja ne, jotka pyrkivät tuhoamaan hänet, hävitetään; sillä tämä lupaus, jonka minä olen saanut Herralta kupeideni hedelmästä, täyttyy. Katso, minä olen varma tämän lupauksen täyttymisestä;

5e Jes. 42:16.

6a 3. Nefi 21:8–11;
Morm. 8:16.

PKO Näkijä.

b OL 132:30.

7a PKO Smith, Joseph
nuorempi.

8a OL 24:7, 9.

9a Moos. 1:41.

b 2. Moos. 3:7–10;
1. Nefi 17:24.

11a OL 5:3–4.

12a PKO Mormonin kirja.

b 1. Nefi 13:23–29.

c PKO Raamattu.

d Hes. 37:15–20;

1. Nefi 13:38–41;

2. Nefi 29:8; 33:10–11.

e Moroni 1:4.

f 1. Nefi 15:14;

2. Nefi 30:5;
Morm. 7:1, 5, 9–10.

15 ja hänelle annetaan ^animi minun mukaani, ja se on hänen isänsä ^bnimen mukaan. Ja hän on minun kaltaiseni, sillä se, minkä Herra tuo julki hänen kätensä kautta, tuo Herran voimasta kansani pelastukseen.

16 Niin, näin Joosef profetoi: Minä olen varma tästä asiasta, samoin kuin olen varma Moosesta koskevasta lupauksesta; sillä Herra on sanonut minulle: Minä ^asäilytän sinun jälkeläisesi ikuisesti.

17 Ja Herra on sanonut: Minä nostan esiin erään Mooseksen, ja minä annan hänelle voimaa sauvassa, ja minä annan hänelle ymmärrystä kirjoittamisessa. Kuitenkaan minä en kirovoita hänen kieltään, niin että hän puhuisi paljon, sillä minä en tee häntä voimalliseksi puheessa. Mutta minä ^akirjoitan hänelle lakini oman käteni sormella; ja minä teen ^bpuhemiehen hänelle.

18 Ja Herra sanoi minulle myös: Minä nostan näkijän sinun kupeidesi hedelmälle, ja minä teen hänelle puhemiehen. Ja minä, katso, minä annan hänen kirjoittaa sinun kupeidesi hedelmän kirjoituksen sinun kupeidesi hedelmälle; ja sinun kupeistasi lähtevä puhemies julistaa sen.

19 Ja ne sanat, jotka hän kirjoittaa, ovat sanoja, jotka minä olen viisaudessaani nähnyt hyväksi

julistaa sinun kupeidesi hedelmälle. Ja on oleva ikään kuin sinun kupeidesi ^ahedelmä olisi huutanut heille ^btomusta; sillä minä tunnen heidän uskonsa.

20 Ja he ^ahuutavat tomusta, niin, nimittäin parannusta veljilleen, vieläpä monen sukupolven mentyä heidän jälkeensä. Ja tapahtuu, että heidän huutonsa kuuluu, aivan heidän sanojensa yksinkertaisuuden mukaisesti.

21 Heidän uskonsa tähden heidän ^asanansa lähtevät minun suustani heidän veljillensä, jotka ovat sinun kupeidesi hedelmää; ja heidän sanojensa heikkouden minä teen vahvaksi heidän uskossaan, jotta minun liittoni, jonka minä tein sinun isiesi kanssa, muistettaisiin.

22 Ja nyt, katso, poikani Joosef, tällä tavoin muinainen isäni ^aprofetoi.

23 Sen vuoksi sinä olet siunattu tämän liiton tähden, sillä sinun jälkeläisiäsi ei hävitetä, sillä he kuulevat kirjan sanoja.

24 Ja heidän keskuudestaan on nouseva yksi voimallinen, joka tekee paljon hyvää sekä sanoin että teoin, sillä hän on Jumalan käsissä väline, joka suurella uskolla tekee voimallisia ihmeitä ja tekee sitä, mikä on suurta Jumalan silmissä, saaden aikaan paljon Israelin huoneen ja sinun veljiesi jälkeläisten palauttamiseksi entiseen asemaansa.

25 Ja nyt, sinä olet siunattu,

15a OL 18:8.

b JS-H 1:3.

16a 1. Moos. 45:1–8.

17a 5. Moos. 10:2, 4;

Moos. 2:1.

b 2. Moos. 4:16.

19a OL 28:8.

b Jes. 29:4;

2. Nefi 27:13; 33:13;

Morm. 9:30;

Moroni 10:27.

20a 2. Nefi 26:16;

Morm. 8:23.

21a 2. Nefi 29:2.

22a 2. Nefi 3:5.

Joosef. Katso, sinä olet pieni; kuule sen vuoksi veljesi Nefin sanoja, niin sinulle tapahtuu niiden sanojen mukaisesti, jotka minä olen puhunut. Muista kuolevan isäsi sanat. Aamen.

LUKU 4

Lehi neuvoa ja siunaa jälkeläisiään. Hän kuolee ja hänet haudataan. Nefi riemuitsee Jumalan hyvydestä. Nefi turvaa Herraan ikuisesti. Noin 589–570 eKr.

Ja nyt minä, Nefi, puhun profetioista, joita isäni puhui "Joosefista, joka vietiin Egyptiin.

2 Sillä katso, hän totisesti profetoi kaikista jälkeläisistään. Eikä ole monia suurempia "profetioita kuin ne, jotka hän kirjoitti. Ja hän profetoi meistä ja meidän tulevista sukupolvistamme, ja ne on kirjoitettu pronssilevyihin.

3 Ja nyt, kun isäni oli lakannut puhumasta Joosefin profetioista, hän kutsui Lamanin lapset, hänen poikansa ja tyttärensä, ja sanoi heille: Katso, poikani ja tyttäreni, te, jotka olette "esikoiseni poikia ja tyttäriä, minä tahdon, että kallistatte korvanne minun sanoilleni.

4 Sillä Herra Jumala on sanonut, että "mikäli te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa; ja mikäli te ette pidä minun käskyjäni, teidät erotetaan pois minun luotani.

5 Mutta katso, poikani ja tyttäreni, minä en voi mennä haataani jättämättä "siunausta teille, sillä katso, minä tiedän, että jos teidät kasvatetaan ^btielle, jota teidän tulee kulkea, te ette siltä poikkea.

6 Ja nyt, jos teidät kirotaan, katso, minä jätän teille siunaukseni, niin että kirous otetaan teiltä pois ja pannaan vastattavaksi "vanhempienne päälle.

7 Sen vuoksi, minun siunaukseni tähden Herra Jumala "ei salli, että te hukutte; sen vuoksi hän on ^barmollinen teille ja jälkeläisillenne ikuisesti.

8 Ja tapahtui, että kun isäni oli lakannut puhumasta Lamanin pojille ja tyttärille, hän käski tuoda Lemuelin pojat ja tyttäret eteensä.

9 Ja hän puhui heille sanoen: Katso, poikani ja tyttäreni, jotka olette toisen poikani poikia ja tyttäriä; katso, minä jätän teille saman siunauksen, jonka jätin Lamanin pojille ja tyttärille; sen vuoksi teitä ei hävitetä kokonaan, vaan lopulta jälkeläisenne tulevat siunatuiksi.

10 Ja tapahtui, että kun isäni oli lakannut puhumasta heille, katso, hän puhui "Ismaelin pojille, niin, ja vieläpä koko hänen perhekunnalleen.

11 Ja lakattuaan puhumasta heille hän puhui Samille sanoen: Siunattuja olette sinä ja sinun jälkeläisesi, sillä sinä olet

4 1a 1. Moos. 39:1–2.

2a 2. Nefi 3:5.

3a pko Esikoinen.

4a 2. Nefi 1:9.

5a pko Patriarkallinen

siunaus.

b Sananl. 22:6.

6a OL 68:25–29.

7a 2. Nefi 30:3–6;

OL 3:17–18.

b 1. Nefi 13:31;

2. Nefi 10:18–19;

MK Jaak. 3:5–9;

Hel. 15:12–13.

10a 1. Nefi 7:6.

perivä maan veljesi Nefin lailla. Ja sinun jälkeläisesi luetaan hänen jälkeläistensä joukkoon; ja sinusta tulee veljesi kaltainen, ja sinun jälkeläisistäsi hänen jälkeläistensä kaltaisia; ja sinä olet siunattu koko elinaikasi.

12 Ja tapahtui, että kun isäni Lehi oli puhunut koko perhekunnalleen sydämensä tunteiden ja hänessä olevan Herran Hengen mukaisesti, hän kävi vanhaksi. Ja tapahtui, että hän kuoli, ja hänet haudattiin.

13 Ja tapahtui, ettei kulunut montakaan päivää hänen kuolemastaan, kun Laman ja Lemuel ja Ismaelin pojat vihastuivat minulle Herran nuhteiden vuoksi.

14 Sillä minun, Nefin, oli pakko puhua heille hänen sanansa mukaisesti; sillä minä olin puhunut heille monia asioita, ja samoin isäni ennen kuolemaansa; monia niistä sanoista on kirjoitettu ^atoisiin levyihini, sillä historiallisempi osa on kirjoitettu toisiin levyihini.

15 Ja ^anäihin minä kirjoitan sitä, mitä sielussani on, ja monia niistä kirjoituksista, jotka on kaiverrettu pronssilevyihin. Sillä minun sieluni iloitsee kirjoituksista, ja minun sydämeni ^bpohdiskelee niitä ja kirjoittaa niitä lasteni ^copiksi ja hyödyksi.

16 Katso, minun ^asieluni iloitsee siitä, mikä on Herran, ja minun ^bsydämeni pohdiskelee

alati sitä, mitä olen nähnyt ja kuullut.

17 Kuitenkin, huolimatta Herran suuresta ^ahyvyydestä, kun hän on näyttänyt minulle suuret ja ihmeelliset tekonsa, sydämeni huudahtaa: Oi, minä ^bkurja ihminen! Niin, minun sydämeni murehtii lihani tähden, sieluni suree pahojen tekojeni tähden.

18 Minä olen saarroksissa kiusausten ja syntien tähden, jotka niin helposti ^akietoutuvat minuun.

19 Ja kun haluan riemuita, sydämeni huokaa syntieni tähden; kuitenkin minä tiedän, keneen olen turvannut.

20 Minun Jumalani on ollut minun tukeni; hän on johdattanut minut ahdinkojeni lävitse erämaassa, ja hän on varjellut minua suuren syvyyden vesillä.

21 Hän on täyttänyt minut ^arakkaudellansa, jopa niin että se kuluttaa lihaani.

22 Hän on saattanut ^aviholliseni häpeään, niin että on saattanut heidät vapisemaan minun edessäni.

23 Katso, hän on kuullut huu-toni päivällä, ja hän on antanut minulle ^anäyissä tietoa yöaikaan.

24 Ja päivällä minä olen rohkautunut voimallisessa ^arukouksessa hänen edessään; niin, ääneni minä olen lähettänyt korkeuteen; ja enkelit tulivat alas ja palvelivat minua.

25 Ja hänen Henkensä siivillä

14a 1. Nefi 1:16–17; 9:4.

15a 1. Nefi 6:4–6.

^b pko Pohtiminen;

Pyhät kirjoitukset.

^c 1. Nefi 19:23.

16a pko Kiitollisuus.

^b pko Sydän.

17a 2. Nefi 9:10;

OL 86:11.

^b Room. 7:24.

18a Room. 7:21–23;

Hepr. 12:1;

Alma 7:15.

21a pko Rakkaus.

22a 1. Nefi 17:52.

23a pko Näky.

24a Jaak. 5:16;

1. Nefi 2:16.

minun ruumiini on ^aviety tavatoman korkeille vuorille. Ja minun silmäni ovat nähneet suuria asioita, niin, nimittäin liiankin suuria ihmiselle; sen tähden minua kiellettiin kirjoittamasta niitä.

26 Oi, jos siis olen nähnyt niin suuria asioita, jos Herra alentaen itsensä ihmislasten puoleen on tullut ihmisten luokse niin suuressa armossa, ^amiksi minun sydämeni itkisi ja sieluni viipyisi murheen laaksossa ja lihani riu-tuisi ja voimani herpaantuisi ahdinkojeni tähden?

27 Ja miksi minä ^aantautuisin syntiin lihani tähden? Niin, miksi minä antaisin periksi ^bkiusauksille, niin että Paholainen saisi sijaa sydämessäni hävittääkseen ^crauhani ja ahdistaakseen sieluani? Miksi olen vihoissani viholliseni tähden?

28 Herää, sieluni! Älä enää näänny synnin tähden. Riemuitse, oi sydämeni, äläkä enää anna sijaa sieluni ^aviholliselle.

29 Älä enää vihastu vihollistenin tähden. Älä herpaannuta voimaani ahdinkojeni tähden.

30 Riemuitse, oi sydämeni, ja huuda Herran puoleen ja sano: Oi Herra, minä ylistän sinua ikuisesti; niin, minun sieluni riemuitsee sinussa, minun Jumalani ja pelastukseni ^akallio.

31 Oi Herra, lunastathan sie-

luni? Pelastathan minut vihollisteni käsistä? Teethän minut sellaiseksi, että vapisen ^asynnin ilmaantuessa?

32 Olkoot helvetin portit alati minulta suljetut, sillä ^asydämeni on särkynyt ja mieleni on murtunut! Oi Herra, ethän sulje vanhurskautesi portteja edestäni, jotta voisin ^bkulkea syvän laakson polkua, jotta voisin pysyä tiukasti tasaisella tiellä!

33 Oi Herra, kiedothan minut vanhurskautesi viittaaan! Oi Herra, valmistathan minulle pakotien vihollistenin edeltä! Teethän polkuni suoraksi edessäni! Ethän aseta kompastuski-veä tielleni, vaan raivaathan tien edessäni etkä tuki minun tietäni vaan viholliseni tiet.

34 Oi Herra, sinuun minä olen turvannut, ja sinuun ^aturvaan ikuisesti. Minä en pane ^bturvaani lihan käsivarteen, sillä minä tiedän, että kirottu on se, joka panee ^cturvansa lihan käsivarteen. Niin, kirottu on se, joka panee turvansa ihmiseen tai tekee lihan käsivarreksensa.

35 Niin, minä tiedän, että Jumala antaa ^aauliisti sille, joka pyytää. Niin, minun Jumalani antaa minulle, jos en ^bano ^cväärin; sen tähden minä korotan ääneni sinun puoleesi; niin, minä huudan sinun puoleesi, Jumalani, vanhurskauteni ^dkallio. Katso,

25a 1. Nefi 11:1;
Moos. 1:1–2.

26a Ps. 43:5.

27a Room. 6:13.
b PKO Kiusaus.
c PKO Rauha.

28a PKO Perkele.

30a 1. Kor. 3:11.

PKO Kallio.

31a Room. 12:9;
Alma 13:12.

32a PKO Särkynyt sydän.
b PKO Vaeltaminen
Jumalan kanssa.

34a PKO Luottamus.

b Ps. 44:7–9.

c Jer. 17:5;
Morm. 3:9; 4:8.

35a Jaak. 1:5.

b PKO Rukous.

c Hel. 10:5.

d 5. Moos. 32:4.

minun ääneni on ikuisesti ko-
hoava sinun puoleesi, sinä
kallioni ja ikuinen Jumalani.
Aamen.

LUKU 5

*Nefiläiset eroavat lamanilaisista,
noudattavat Mooseksen lakia ja
rakentavat temppelin. Epäuskonsa
tähdien lamanilaiset erotetaan pois
Herran luota, heidät kirotaan ja
heistä tulee ruoska nefiläisille.
Noin 569–559 eKr.*

KATSO, tapahtui, että minä, Nefi,
huusin paljon Herran, Jumalani,
puoleen veljeni ^avihan tähden.

2 Mutta katso, heidän vihansa
minua vastaan yltyi, niin että he
tavoittelivat henkeäni.

3 Niin, he nurisivat minua
vastaan sanoen: Meidän nuo-
rempi veljemme aikoo ^ahallita
meitä, ja meillä on ollut paljon
koettelemusta hänen tähtensä;
surmatkaamme sen vuoksi
nyt hänet, ettei meitä enempää
ahdistettaisi hänen sanojensa
tähdien. Sillä katso, me emme
halua häntä hallitsijaksemme,
sillä meidän, jotka olemme van-
hempia veljiä, kuuluu hallita
tätä kansaa.

4 Nyt minä en kirjoita näihin
levyihin joka sanaa, jonka he
sanoivat nuristessaan minua
vastaan, vaan minulle riittää,
kun sanon, että he tavoittelivat
henkeäni.

5 Ja tapahtui, että Herra

^akehotti minua, ^bNefiä, lähte-
mään heidän luotaan ja pake-
nemaan erämaahan, ja kaikkia
niitä, jotka halusivat lähteä
mukaani.

6 Sen vuoksi tapahtui, että
minä, Nefi, otin perheeni sekä
^aSoramin ja hänen perheensä
ja vanhemman veljeni Samin
ja hänen perheensä ja nuorem-
mat veljeni Jaakobin ja Joosefin
sekä sisareni ja kaikki ne, jotka
halusivat lähteä mukaani. Ja
kaikki ne, jotka halusivat läh-
teä mukaani, olivat niitä, jotka
uskoivat Jumalan ^bvaroituksiin
ja ilmoituksiin; sen vuoksi he
kuulivat sanojani.

7 Ja me otimme telttamme ja
kaiken, mitä vain saatoimme
ottaa, ja matkasimme erämaassa
monen päivän ajan. Ja matkat-
tuamme monen päivän ajan me
pystytimme telttamme.

8 Ja väkeni tahtoi meidän anta-
van sille paikalle nimeksi ^aNefi;
sen vuoksi me nimitimme sen
Nefiksi.

9 Ja kaikki ne, jotka olivat mi-
nun kanssani, ryhtyivät nimit-
tämään itseään ^aNefin kansaksi.

10 Ja me noudatimme tarkoin
Herran tuomioita ja säädöksiä
ja käskyjä kaikessa ^aMooseksen
lain mukaan.

11 Ja Herra oli meidän kans-
samme, ja me menestyimme
suuresti; sillä me kylvimme
siemeniä ja korjasimme runsaan
sadon. Ja me aloimme kasvattaa

5 1a 2. Nefi 4:13–14.
3a 1. Nefi 16:37–38;
Moosia 10:14–15.
5a pko Innoitus.
b Moosia 10:13.

6a 1. Nefi 4:35; 16:7;
2. Nefi 1:30–32.
b pko Varoittaminen.
8a Omni 1:12, 27;
Moosia 9:1–4; 28:1.

9a MK Jaak. 1:13–14.
10a 2. Nefi 11:4.
pko Mooseksen laki.

katraita ja laumoja ja kaikenlaisia eläimiä.

12 Ja minä, Nefi, olin ottanut mukaani myös aikakirjat, jotka oli kaiverrettu ^apronssilevyihin, sekä ^bpallon eli ^csuunnannäyttäjän, jonka Herran käsi oli valmistanut isälleni, niin kuin on kirjoitettu.

13 Ja tapahtui, että me aloimme menestyä suuresti ja lisääntyä maassa.

14 Ja minä, Nefi, otin Labanin ^amiekan ja tein sen mallin mukaisesti monta miekkaa, ettei vain se kansa, jota nyt kutsuttiin ^blamanilaisiksi, mitenkään kävisi kimppuumme ja hävittäisi meitä; sillä minä tiesin heidän vihansa minua ja lapsiani ja kaikkia niitä kohtaan, joita kutsuttiin kansakseni.

15 Ja minä opetin kansani rakentamaan rakennuksia ja käsittelemään kaikenlaista puuta ja ^arautaa ja kuparia ja pronssia ja terästä ja kultaa ja hopeaa ja kallisarvoisia metalleja, joita oli runsaasti.

16 Ja minä, Nefi, rakensin ^atemppelin; ja minä rakensin sen ^bSalomon temppelin tapaan, paitsi että sitä ei rakennettu niin monista ^ckalleuksista, sillä niitä ei ollut maasta saatavissa; sen vuoksi sitä ei voitu rakentaa Salomon temppelin kaltaiseksi.

Mutta rakennustapa oli samanlainen kuin Salomon temppelin, ja se oli tavattoman hienoa tekoa.

17 Ja tapahtui, että minä, Nefi, sain kansani ^aahkeroimaan ja tekemään työtä käsillensä.

18 Ja tapahtui, että he tahtoivat minut ^akuninkaaksensa. Mutta minä, Nefi, en halunnut, että heillä olisi kuningas; kuitenkin tein heidän hyväkseen sen mitä vallassani oli.

19 Ja katso, veljilleni olivat toteutuneet ne Herran sanat, jotka hän puhui heistä sanoen, että minä olisin heidän ^ajohtajansa ja ^bopettajansa. Ja nyt, minä olin ollut heidän johtajansa ja opettajansa, Herran käskyjen mukaisesti, aina siihen asti, kunnes he tavoittelivat minun henkeäni.

20 Ja nyt, toteutui Herran sana, jonka hän puhui minulle sanoen: Mikäli he ^aeivät kuule sinun sanojasi, heidät erotetaan pois Herran luota. Ja katso, heidät ^berotettiin pois hänen luotaan.

21 Ja hän oli saattanut ^akirouksen, niin, nimittäin ankaran kirouksen, tulemaan heidän päällensä heidän pahuutensa tähden. Sillä katso, he olivat paaduttaneet sydämensä häntä vastaan, niin että heistä oli tullut kuin piikiveä; ja nyt, koska he olivat valkoisia ja tavattoman

12a Moosia 1:3–4.

pkö Levyt.

b Moosia 1:16.

c 1. Nefi 16:10, 16, 26;

18:12, 21;

Alma 37:38–47;

OL 17:1.

14a 1. Nefi 4:9;

MK Jaak. 1:10;

Morm. s. 1:13.

b pkö Lamanilaiset.

15a Et. 10:23.

16a pkö Temppleri,

Herran huone.

b 1. Kun. 6; 2.

Aik. 3.

c OL 124:26–27.

17a 1. Moos. 3:19;

OL 42:42.

18a MK Jaak. 1:9, 11.

19a 1. Nefi 2:22.

b pkö Opettaminen.

20a 2. Nefi 2:21.

b Alma 9:14.

21a pkö Kirous.

ihania ja ^bihastuttavia, niin jotta he eivät olisi viettelyksenä kansalleni, Herra Jumala muutti heidän ihonsa ^cmustaksi.

22 Ja näin sanoo Herra Jumala: Minä teen heidät ^ainhottaviksi sinun kansallesi, elleivät he tee parannusta pahoista teoistansa.

23 Ja kirottuja ovat sen jälkeläiset, joka ^asekaantuu heidän jälkeläisiinsä, sillä heidät kirotaan, vieläpä samalla kirouksella. Ja Herra puhui niin, ja niin tapahtui.

24 Ja heidän päällään olevan kirouksen tähden heistä tuli ^ajoutilas kansa, täynnä ilkeyttä ja kataluutta, ja he metsästivät erämaassa petoeläimiä.

25 Ja Herra Jumala sanoi minulle: Heistä tulee ruoska sinun jälkeläisillesi, herättämään heidät muistamaan minua; ja elleivät he muista minua ja kuule minun sanojani, he kurruttavat heitä jopa niin, että he tuhoutuvat.

26 Ja tapahtui, että minä, Nefi, ^avihin Jaakobin ja Joosefin papeiksi ja opettajiksi kansani maahan.

27 Ja tapahtui, että me elimme onnellisina.

28 Ja kolmekymmentä vuotta oli kulunut siitä, kun me lähdimme Jerusalemistä.

29 Ja minä, Nefi, olin kirjoittanut valmistamiini levyihin kansani aikakirjaa tähän asti.

30 Ja tapahtui, että Herra Jumala sanoi minulle: Valmista

^atoiset levyt, ja kaiverra niihin paljon sellaista, mikä on hyvää minun silmissäni, kansasi hyödyksi.

31 Sen vuoksi minä, Nefi, olakseni kuuliainen Herran käskylle, menin ja valmistin ^anämä levyt, joihin olen kaivertanut nämä asiat.

32 Ja minä kaiversin sellaista, mikä on mieluisaa Jumalalle. Ja jos minun kansani on mieltynyt siihen, mikä on Jumalan, se mieltyy kaiverruksiini, jotka ovat näissä levyissä.

33 Ja jos kansani haluaa tuntea tarkemmin kansani historiaa, sen täytyy tutkia toisia levyjäni.

34 Ja minulle riittää, kun sanon, että neljäkymmentä vuotta oli kulunut, ja meillä oli jo ollut sotia ja kiistoja veljemme kanssa.

LUKU 6

Jaakob kertoo juutalaisten historiaa: Babylonin vankeus ja paluu; Israelin Pyhän palvelutyö ja ristiinnaulitseminen; pakanoilta saatava apu ja juutalaisten palauttaminen entiseen asemaansa myöhempinä aikoina, kun he uskovat Messiaaseen. Noin 559–545 eKr.

NEFIN veljen Jaakobin sanat, jotka hän puhui Nefin kansalle:

2 Katso, rakkaat veljeni, Jumala on kutsunut minut, Jaakobin, ja minut on asetettu hänen pyhän järjestyksensä mukaan, ja minut on vihkinyt veljeni Nefi, johon te

21 b 4. Nefi 1:10.
c 2. Nefi 26:33;
3. Nefi 2:14–16.
22 a 1. Nefi 12:23.

23 a pko Avioliitto:
Eriuskoisten
avioliitto.
24 a pko Laiskuus.

26 a MK Jaak. 1:18–19;
Moosia 23:17.
30 a 1. Nefi 19:1–6.
31 a pko Levyt.

katsoitte ^akuninkaana eli suojelijana ja jonka turvaan te luotatte, katso, te tiedätte, että minä olen puhunut teille tavattoman monia asioita.

3 Kuitenkin minä puhun teille jälleen, sillä minä haluan teidän sielujenne parasta. Niin, minulla on suuri huoli teistä, ja te itse tiedätte, että on aina ollut. Sillä minä olen kehottanut teitä hyvin hartaasti, ja minä olen opettanut teille isäni sanoja, ja minä olen puhunut teille kaikesta siitä, mitä on kirjoitettu, maailman luomisesta alkaen.

4 Ja nyt, katso, minä haluan puhua teille siitä, mikä on ja mikä on tuleva; sen vuoksi minä luen teille ^aJesajan sanoja. Ja ne ovat sanat, jotka veljeni on halunnut minun puhuvan teille. Ja minä puhun teille oman itsenne tähden, jotta oppisitte Jumalanne nimen ja ylistäisitte sitä.

5 Ja nyt, sanat, jotka aion lukea, ovat Jesajan sanat, jotka hän puhui koko Israelin huoneesta; sen vuoksi niitä voidaan soveltaa teihin, sillä te olette Israelin huonetta. Ja on paljon sellaista, mitä Jesaja on puhunut, mitä voidaan soveltaa teihin, koska te olette Israelin huonetta.

6 Ja nyt, nämä ovat ne sanat: ^aNäin sanoo Herra Jumala: Katso, minä kohotan käteni pakanoille ja nostan ^bviirini

kansoille; ja he tuovat poikiasi sylissään ja kantavat tyttäriäsi olkapäillään.

7 Ja kuninkaasta tulee sinulle kasvatuisiä ja heidän kuningattaristansa sinulle imettäjiä; he kumartuvat kasvoillensa maahan sinun eteesi ja nuolevat tommun sinun jaloistasi; ja sinä opit tietämään, että minä olen Herra, sillä ne, jotka minua ^aodottavat, eivät joudu häpeään.

8 Ja nyt minä, Jaakob, haluan puhua jonkin verran näistä sanoista. Sillä katso, Herra on näyttänyt minulle, että ne, jotka olivat ^aJerusalemossa, mistä me tulimme, on surmattu tai ^bviety pois vankeina.

9 Kuitenkin Herra on näyttänyt minulle, että he ^apalaisivat takaisin. Ja hän on näyttänyt minulle myös, että Herra Jumala, Israelin Pyhä, on ilmaiseva itsensä heille lihassa; ja sen jälkeen kun hän ilmaisisi itsensä, he ruoskisivat häntä ja ^bristiinnaulitsisivat hänet, sen enkelin sanojen mukaan, joka puhui siitä minulle.

10 Ja kun he ovat paaduttaneet sydämensä ja niskoitelleet Israelin Pyhää vastaan, katso, Israelin Pyhän ^atuomiot tulevat heidän päälleen. Ja tulee aika, jolloin heitä lyödään ja ahdistetaan.

11 Ja nyt, kun heitä on ajettu sinne tänne – sillä näin enkeli sanoi – monia ahdistetaan lihassa,

6 2a MK Jaak. 1:9, 11.

4a 3. Nefi 23:1.

6a Jes. 49:22–23.

b pko Merkkiviiri.

7a OL 133:45;

Moos. 1:6.

8a Est. 2:6; 1. Nefi 7:13;

2. Nefi 25:10;

Omni 1:15;

Hel. 8:20–21.

b 2. Kun. 24:10–16;

25:1–12.

pko Israel: Israelin hajottaminen.

9a 1. Nefi 10:3.

b 1. Nefi 19:10, 13;

Moosia 3:9;

3. Nefi 11:14–15.

pko Ristiinnaulitseminen.

10a Matt. 27:24–25.

eikä heidän sallita menehtyä uskollisten rukousten tähden; heidät hajotetaan ja heitä lyödään ja vihataan, mutta kuitenkin Herra on oleva heille armollinen, niin että ^akun he tulevat ^btuntemaan Lunastajansa, heidät ^ckootaan jälleen yhteen perintömaihinsa.

12 Ja siunattuja ovat ^apakanat, he, joista profeetta on kirjoittanut; sillä katso, jos he tekevät parannuksen eivätkä taistele Siionia vastaan eivätkä liity siihen suureen ja ^biljettävään kirkkoon, he pelastuvat; sillä Herra Jumala on toteuttava ^cliittonsa, jotka hän on tehnyt lastensa kanssa; ja tästä syystä profeetta on kirjoittanut nämä asiat.

13 Ja nyt ne, jotka taistelevat Siionia ja Herran liittokansaa vastaan, joutuvat nuolemaan tomun heidän jaloistaan; eikä Herran kansa joudu ^ahäpeään. Sillä Herran kansa ovat ne, jotka häntä ^bodottavat; sillä he odottavat yhä Messiaan tulemistä.

14 Ja katso, profeetan sanojen mukaan Messias on jälleen ^atoisen kerran ryhtyvä voittamaan heitä takaisin; sen vuoksi hän ^bilmaisee itsensä heille voimassa ja suuressa kirkkaudessa, heidän vihollistensa ^ctuhoksi, kun

tulee se aika, jolloin he uskovat häneen; eikä hän hävitä ketään, joka uskoo häneen.

15 Ja ne, jotka eivät usko häneen, ^ahävitetään ^btulella ja rajuilmalla ja maanjäristyksillä ja verenvuodatuksilla ja ^cruttaudilla ja nälänhädällä. Ja he tulevat tietämään, että Herra on Jumala, Israelin Pyhä.

16 ^aSillä otetaanko väkevältä saalis, tai vapautetaanko ^blaillinen vanki?

17 Mutta näin sanoo Herra: Väkevänkin ^avangit otetaan pois, ja pelätyn saalis vapautetaan, sillä ^bVäkevä Jumala ^cvapauttaa liittokansansa. Sillä näin sanoo Herra: Minä taistelen niitä vastaan, jotka sinua vastaan taistelevat –

18 ja minä syötän sinun sortajillesi heidän omaa lihaansa; ja he juopuvat omasta verestään kuin makeasta viinistä; ja kaikki liha on tietävä, että minä, Herra, olen sinun Vapahtajasi ja sinun ^aLunastajasi, Jaakobin ^bVäkevä.

LUKU 7

Jaakob jatkaa Jesajan kirjan lukemista: Jesaja puhuu messiaanisesti. Messiaalla on oleva

11a 1. Nefi 22:11–12;

2. Nefi 9:2.

b Hoos. 3:5.

c pko Israel: Israelin kokoaminen.

12a 1. Nefi 14:1–2;

2. Nefi 10:9–10.

b pko Perkele: Perkeleen kirkko.

c pko Abrahamin liitto.

13a 3. Nefi 22:4.

b Jes. 40:31;

1. Nefi 21:23;

OL 133:45.

14a Jes. 11:11;

2. Nefi 25:17; 29:1.

b 2. Nefi 3:5.

c 1. Nefi 22:13–14.

15a 2. Nefi 10:16; 28:15;

3. Nefi 16:8.

pko Myöhemmät ajat.

b MK Jaak. 6:3.

c OL 97:22–26.

16a Jes. 49:24–26.

b ELI Herran liittokansa, kuten mainitaan jakeessa 17.

17a 1. Nefi 21:25.

b pko Jehova.

c 2. Kun. 17:39.

18a pko Lunastaja.

b 1. Moos. 49:24; Jes. 60:16.

oppineiden kieli. Hän antaa selkänsä lyötäväksi. Häntä ei saateta häpeään. Vertaa Jesaja 50. Noin 559–545 eKr.

NIIN, sillä näin sanoo Herra: Olenko minä lähettänyt sinut pois, tai olenko minä sinut iäksi karkottanut? Sillä näin sanoo Herra: Missä on teidän äitinne erokirja? Kenen luokse minä olen sinut lähettänyt, tai kenelle velkojalleni minä olen teidät myynyt? Niin, kenelle olen teidät myynyt? Katso, pahojen tekojenne tähden te olette ^amyyneet itse itsenne, ja teidän rikkomustenne tähden äitinne on lähetetty pois.

2 Ja nyt, kun saavuin, ei ollut ketään; kun ^akutsuin, niin ei ollut ketään vastaamassa. Oi Israelin huone, onko minun käteni käynyt liian lyhyeksi lunastamaan, tai olenko minä voimaton vapauttamaan? Katso, nuhtelullani minä ^bkuivaan meren, minä teen heidän ^cvirtansa autiomaaksi ja saatan niiden ^dkalat lemuamaan, koska vedet ovat kuivuneet, ja ne kuolevat janoon.

3 Minä puen taivaat ^amustiin, ja ^bsäkkikankaaseen minä ne verhoan.

4 Herra Jumala on antanut minulle oppineiden ^akielen, jotta taitaisin puhua sanan ajallansa sinulle, oi Israelin huone. Kun olet uupunut, hän herättää aamu

aamulta. Hän herättää korvani kuulemaan oppineiden tavoin.

5 Herra Jumala on aukaissut minun ^akorvani, enkä minä kapinoinut enkä kääntynyt pois.

6 Minä annoin selkäni ^alyötäväksi ja poskieni parran revittäväksi. Minä en kätkenyt kasvoni häväistykseltä ja sylkäisyiltä.

7 Sillä Herra Jumala auttaa minua, sen tähden minua ei saateta häpeään. Sen tähden olen kovettanut kasvoni piikiven kaltaisiksi, ja minä tiedän, etten joudu häpeään.

8 Ja Herra on lähellä, ja hän osoittaa syyttömyyteni. Kuka tahtoo kiistellä kanssani? Astukaamme yhdessä esiin. Kuka on minun vastustajani? Tulkoon hän lähelleni, niin minä lyön hänet suuni voimalla.

9 Sillä Herra Jumala auttaa minua. Ja kaikki ne, jotka ^atuomitsevat minut, katso, kaikki he käyvät vanhoiksi kuin vaate, ja koi syö heidät.

10 Kuka teistä on se, joka pelkää Herraa ja joka tottelee hänen palvelijansa ^aääntä mutta joka vaelttaa pimeydessä ja on valoa vailla?

11 Katso, kaikki te, jotka sytytätte liekin ja jotka ympäröitte itsenne kipinöillä, vaeltakaa oman ^atulenne valossa ja kipinöissä, jotka itse sytytitte. Tämän te saatte minun kädestäni: te laskeudutte murheisina lepoon.

7 1a rko Luopumus.

2a Sananl. 1:24–25;

Jes. 65:12;

Alma 5:37.

b 2. Moos. 14:21;

Ps. 106:9;

OL 133:68–69.

c Joos. 3:15–16.

d 2. Moos. 7:21.

3a 2. Moos. 10:21.

b Ilm. 6:12.

4a Luuk. 2:46–47.

5a OL 58:1.

6a Matt. 27:26;

2. Nefi 9:5.

9a Room. 8:31.

10a OL 1:38.

11a Tuom. 17:6.

LUKU 8

*Jaakob jatkaa Jesajan kirjan luke-
mista: Viimeisinä aikoina Herra
lohduttaa Siionia ja kokoaa Israe-
lin. Lunastetut tulevat Siioniin
suuren ilonvallitessa. Vertaa Jesaja
51 ja 52:1–2. Noin 559–545 eKr.*

KUULKAA minua, te, jotka tavoit-
telette vanhurskautta. Katsokaa
sitä ^akalliota, josta teidät on
lohkaistu, ja sitä kaivosonkaloa,
josta teidät on kaivettu.

2 Katsokaa Abrahamia, ^aisäänne,
ja ^bSaaraa, häntä joka teidät syn-
nytti; sillä minä kutsuin hänet,
Abrahamin, yksinään ja siunasin
hänet.

3 Sillä Herra lohduttaa ^aSiionia,
hän lohduttaa kaikkia sen au-
tioita paikkoja; ja hän tekee sen
^bautiomaan Eedenin kaltaiseksi
ja sen aron kuin Herran puutar-
haksi. Riemu ja ilo on oleva siellä,
kiitos ja ylistyslaulu.

4 Kuule minua, kansani, ja
kallista minulle korvasi, oi kan-
sakuntani; sillä ^alaki lähtee mi-
nusta, ja minä säädän oikeuteni
kansojen ^bvaloksi.

5 Minun vanhurskauteni on
lähellä, minun ^apelastukseni
on lähtenyt matkaan, ja minun
käsivarteni on tuomitseva kan-
san. ^bSaaret odottavat minua, ja
minun käsivarteeni ne turvaavat.

6 Kohottakaa katseenne taivaita

kohden, ja katselkaa maata
alhaalla; sillä ^ataivaat ^bkatoavat
pois kuin savu, ja maa ^ckäy van-
haksi kuin vaate; ja sen asukkaat
kuolevat samalla tavalla. Mutta
minun pelastukseni pysyy ikui-
sesti eikä minun vanhurskauteni
häviä.

7 Kuulkaa minua, te, jotka
tunnette vanhurskauden, kansa,
jonka sydämeen minä olen kir-
joittanut lakini; älkää ^apelätkö
ihmisten pilkkaa, älkääkä säik-
kykö heidän herjauksiaan.

8 Sillä koi syö heidät niin kuin
vaatteen, ja toukka syö heitä
kuin villaa. Mutta minun van-
hurskauteni pysyy ikuisesti ja
minun pelastukseni polvesta
polveen.

9 Herää, herää! Pukeudu ^avoi-
maan, oi Herran käsivarsi; herää
niin kuin muinaisina päivinä.
Etkö sinä ole se, joka on iskenyt
hengiltä Rahabin ja haavoittanut
lohikäärmettä?

10 Etkö sinä ole se, joka on kui-
vannut meren, suuren syvyyden
vedet; joka on muuttanut meren
syvänteet ^atieksi lunastettujen
kulkea yli?

11 Ja nyt, Herran ^alunastetut pa-
laavat ja tulevat ^blaulaen Siioniin;
ja heidän päällänsä on ikuinen
riemu ja pyhyys, ja he saavat
ilon ja riemun; murhe ja ^csuru
pakenevat.

8 1a pko Kallio.

2a 1. Moos. 17:1–8;
OL 132:49.

b 1. Moos. 24:36.

3a pko Siion.

b Jes. 35:1–2, 6–7.

4a TAI opetus, oppi.

Jes. 2:3.

pko Evankeliumi.

b pko Valo,
Kristuksen.

5a pko Pelastus.

b 2. Nefi 10:20.

6a 2. Piet. 3:10.

b HEPR hajoaa.

Ps. 102:26–28.

c HEPR lahoaa.

7a Ps. 56:5, 12;
OL 122:9.

9a OL 113:7–8.

10a Jes. 35:8.

11a pko Lunastus.

b Jes. 35:10.

c Ilm. 21:4.

12 “Minä olen, niin, minä olen teidän lohduttajanne. Katso, kuka sinä olet, että ^bpelkää ihmistä, joka on kuoleva, ja ihmislasta, jonka käy niin kuin ^cruohon?

13 Ja “unohdat Herran, Luojaasi, joka on levittänyt auki taivaat ja laskenut maan perustukset, ja olet pelännyt alati joka päivä sortajan raivoa, niin kuin hän olisi valmis tuhoamaan? Ja missä on sortajan raivo?

14 Vangittu maanpakolainen pääsee pian vapaaksi, eikä hän kuole vankikuoppaan eikä häneltä puutu leipää.

15 Mutta minä olen Herra, sinun Jumalasi, jonka ^aaallot pauhasivat; Herra Sebaot on minun nimeni.

16 Ja minä olen pannut sanani sinun suuhusi ja kätkenyt sinut käteni varjoon pystyttääkseni taivaat ja laskeakseni maan perustukset ja sanoakseni Siionille: Katso, sinä olet minun ^akansani.

17 Herää, herää, nouse, oi Jerusalemi, joka olet juonut Herran kädestä hänen ^akiivautensa ^bmaljan – sinä olet juonut vavistuksen maljan pohjasakat viimeiseen pisaraan.

18 Eikä ketään taluttajaa kaikkien niiden poikien joukossa, jotka hän on synnyttänyt; ei ketään käteen tarttujaa kaikissa niissä pojissa, jotka hän on kasvattanut.

19 Nämä kaksi ^apoikaa ovat tulleet luoksesi sinua säälimään – hävitystäsi ja tuhoasi ja nälkää ja miekkaa – ja kenen avulla minä sinua lohdutan?

20 Sinun poikasi ovat taintuneet näitä kahta lukuun ottamatta; he makaavat kaikkien katujen päässä; kuin villihärkä verkossa, he ovat täynnä Herran kiivautta, sinun Jumalasi nuhdetta.

21 Kuule siis nyt tätä, sinä poloinen ja ^apäihtynyt, vaikka et viinistä:

22 Näin sanoo sinun Herrasi: Herra ja sinun Jumalasi ^aajaa kansansa asiaa; katso, minä olen ottanut pois sinun kädestäsi vavistuksen maljan, kiivauteni maljan pohjasakat; sinun ei enää tarvitse juoda siitä.

23 Vaan ^aminä panen sen sinun ahdistajiesi käteen, niiden, jotka ovat sanoneet sielullesi: Kumarru maahan, että voimme kulkea ylitse! – Ja sinä olet antanut ruumiisi maankamaraksi ja kaduksi kulkijoille.

24 ^aHerää, herää, pukeudu ^bvoimaasi, oi ^cSiion; pukeudu kauniisiin vaatteisiisi, oi Jerusalemi, pyhä kaupunki; sillä vastedes ^dei tule sinun sisällesi enää ympärileikkaamaton eikä epäpuhdas.

25 Ravista tomu yltäsi, ^anouse, istuudu, oi Jerusalemi; irrota

12a OL 133:47;
136:22.

b Jer. 1:8.

c Jes. 40:6–8;
1. Piet. 1:24.

13a Jer. 23:27.

15a 1. Nefi 4:2.

16a 2. Nefi 3:9; 29:14.

17a Luuk. 21:24.

b Jes. 29:9;
Jer. 25:15.

19a Ilm. 11:3.

21a 2. Nefi 27:4.

22a Jer. 50:34.

23a Sak. 12:9.

24a Jes. 52:1–2.

b OL 113:7–8.

c PKO Siion.

d Joel 4:17.

25a ELI Nouse tomusta ja istu arvosi istuimelle tultuasi viimein lunastetuksi.

^bkahleet kaulastasi, oi vangittu tytär Siion!

LUKU 9

Jaakob selittää, että juutalaiset kootaan kaikkiin lupauksen maihinsa. Sovitus lunastaa ihmisen lankeemuksesta. Kuolleiden ruumiit tulevat esiin haudasta ja heidän henkensä helvetistä ja paratiisista. Heidät tuomitaan. Sovitus pelastaa kuolemasta, helvetistä, Perkeleeltä ja loputtomasta piinasta. Vanhurskaat pelastetaan Jumalan valtakuntaan. Synnin rangaistukset esitetään. Israelin Pyhä on portin vartija. Noin 559–545 eKr.

Ja nyt, rakkaat veljeni, minä olen lukenut nämä, jotta te tietäisitte Herran ^aliitoista, jotka hän on tehnyt koko Israelin huoneen kanssa –

2 jotka hän on puhunut juutalaisille pyhien profeettojensa suulla aina alusta asti, polvesta polveen, kunnes tulee aika, jolloin heidät ^atuodaan takaisin Jumalan tosi kirkkoon ja lamastarhaan, kun heidät ^bkootaan kotiin ^cperintömaihinsa ja asetetaan asumaan kaikkiin lupauksen maihinsa.

3 Katso, rakkaat veljeni, minä puhun teille tämän, jotta te riemuitsitte ja ^anostaisitte pääanne ikuisesti niiden siunausten

tähden, jotka Herra Jumala suo teidän lapsillenne.

4 Sillä minä tiedän, että te olette tutkineet paljon, monet teistä, tietääksenne tulevista asioista; sen vuoksi minä tiedän teidän tietävän, että meidän lihamme täytyy kuihtua ja kuolla; kuitenkin me saamme ^aruumiissamme nähdä Jumalan.

5 Niin, minä tiedän teidän tietävän, että hän näyttäytyy ruumiissa niille, jotka ovat Jerusalemissa, mistä me tulimme; sillä on tarpeen, että se tapahtuu heidän keskuudessaan; sillä on välttämätöntä, että suuri ^aLuoja sallii itsensä tulla ihmisen alamaiseksi lihassa ja kuolee ^bkaikkien ihmisten puolesta, jotta kaikki ihmiset voisivat tulla hänen alamaiseksi.

6 Sillä koska kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, suuren Luojan armollisen ^asuunnitelman toteuttamiseksi on oltava ^bylösnousemuksen voima, ja ylösnousemuksen on tultava ihmisen osaksi ^clankeemuksen tähden; ja lankeemus tuli rikkomuksen tähden; ja koska ihmisestä tuli langennut, hänet ^aerotettiin pois Herran luota.

7 Sen vuoksi on oltava ^aääretön ^bsovitus – ellei olisi ääretöntä sovitus, tämä katoava ei voisi

25b OL 113:9–10.

9 1a PKO Abrahamin liitto.

2a 2. Nefi 6:11.

PKO Evankeliumin palautus.

b PKO Israel: Israelin kokoaminen.

c 2. Nefi 10:7–8.

PKO Luvattu maa.

3a JSR Ps. 24:7–10

(Liiteosa).

4a Job 19:26;

Alma 11:41–45; 42:23;

Hel. 14:15;

Morm. 9:13.

5a PKO Luominen.

b Joh. 12:32;

2. Nefi 26:24;

3. Nefi 27:14–15.

6a PKO Lunastussuunnitelma.

b PKO Ylösnousemus.

c PKO Aadam ja Eevan lankeemus.

d 2. Nefi 2:5.

7a Alma 34:10.

b PKO Sovitus.

pukeutua katoamattomaan. Sen vuoksi ^censimmäisen tuomion, joka kohtasi ihmistä, olisi täytynyt jäädä ^dvoimaan loputtomasti. Ja jos niin, tämä liha olisi joutunut äitiinsä maahan lahoamaan ja hajoamaan ollakseen enää nousematta.

8 Oi Jumalan ^aviisautta, hänen ^blaupeuttaan ja ^carmoaa! Sillä katso, ellei ^dliha enää koskaan nousisi, meidän henkemme täytyisi joutua sen enkelin alaisuuteen, joka ^elankesi iankaikkisen Jumalan edestä ja tuli ^fPerkeleeksi, ollakseen enää nousematta.

9 Ja meidän henkemme olisi täytynyt tulla hänen kaltaisekseen ja meistä olisi täytynyt tulla riivaajia, ^aPerkeleen enkeleitä, niin että olisimme joutuneet ^bsuljetuiksi pois Jumalamme luota ja jäämään ^cvalheiden isän luo, kurjuuteen niin kuin hänkin, niin, sen olennon luo, joka ^dpetti ensimmäiset vanhempamme ja joka ^emuuttaa itsensä miltei ^fvalon enkeliksi ja yllyttää ihmislapsia ^gsalaisiin murhaliit-toihin ja kaikenlaisiin salaisiin pimeyden tekoihin.

10 Oi kuinka suuri on meidän Jumalamme hyvyys, hänen, joka

valmistaa meille pakokeinon tämän kauhean hirviön otteesta, eli tuon hirviön, ^akuoleman ja ^bhelvetin, jota minä kutsun ruumiin kuolemaksi ja myös hengen kuolemaksi.

11 Ja meidän Jumalamme, Israelin Pyhän, ^avapautuskeinon ansiosta tämä ^bkuolema, josta minä olen puhunut, joka on ajallinen, luovuttaa kuolleen; tämä kuolema on hauta.

12 Ja tämä ^akuolema, josta olen puhunut, joka on hengellinen kuolema, luovuttaa kuolleen; tämä hengellinen kuolema on ^bhelvetti; sen vuoksi kuoleman ja helvetin on luovutettava kuolleen, ja helvetin on luovutettava vangitut henkensä, ja haudan on luovutettava vangitut ruumiinsa, ja ihmisten ruumis ja ^chenki ^dyhdistetään jälleen toisiinsa, ja se tapahtuu Israelin Pyhän ylösnousemuksen voimasta.

13 Oi kuinka suuri on Jumalamme ^asuunnitelma! Sillä toisaalta Jumalan ^bparatiisin on luovutettava vanhurskaiden hengen, ja haudan on luovutettava vanhurskaiden ruumiit, ja henki ja ruumis ^cyhdistetään

7c Moosia 16:4–5;
Alma 42:6, 9, 14.

d Moosia 15:19.

8a Job 12:13;

Abr. 3:21.

pko Viisauts.

b pko Armeliaisuus.

c pko Armo.

d OL 93:33–34.

e Jes. 14:12;

2. Nefi 2:17–18;

Moos. 4:3–4;

Abr. 3:27–28.

f pko Perkele.

9a MK Jaak. 3:11;

Alma 5:25, 39.

b Ilm. 12:7–9.

c pko Valehteleminen.

d 1. Moos. 3:1–13;

Moosia 16:3;

Moos. 4:5–19.

e 2. Kor. 11:14;

Alma 30:53.

f OL 129:8.

g pko Salaliitto.

10a Moosia 16:7–8;

Alma 42:6–15.

b pko Helvetti.

11a pko Pelastaja.

b pko Kuolema,
fyysinen.

12a pko Kuolema,

hengellinen.

b OL 76:81–85.

c pko Henki.

d pko Ylösnousemus.

13a pko Lunastus-

suunnitelma.

b OL 138:14–19.

pko Paratiisi.

c Alma 11:43.

jälleen, ja kaikista ihmisistä tulee katoamattomia ja ^dkuolemattomia, ja he ovat eläviä sieluja, joilla on ^etäydellinen ^ftieto, kuten meillä lihassa, paitsi että meidän tietomme tulee täydelliseksi.

14 Ja niin meillä on oleva täydellinen ^atieto kaikesta ^bsyyllisyydestämme ja epäpuhtautestamme; ja vanhurskailla on oleva täydellinen tieto ilostaan ja ^dvanhurskaudestaan, ja he ovat ^epuetut ^fpuhtauteen, niin, nimittäin ^gvanhurskauden viittaaan.

15 Ja tapahtuu, että kun kaikki ihmiset ovat siirtyneet tästä ensimmäisestä kuolemasta elämään, koska heistä on tullut kuolemattomia, heidän täytyy saapua Israelin Pyhän ^atuomioistuimen eteen; ja sitten tulee ^btuomio, ja silloin heidät on tuomittava Jumalan pyhän tuomion mukaisesti.

16 Ja niin totta kuin Herra elää, sillä Herra Jumala on näin puhunut, ja se on hänen iankaikkinen ^asanansa, joka ei voi ^bkadota, että ne, jotka ovat vanhurskaita, ovat edelleenkin vanhurskaita, ja ne, jotka ovat ^csaastaisia, ovat

edelleenkin ^dsaastaisia; ja nyt, ne, jotka ovat saastaisia, ovat ^ePerkele ja hänen enkelinsä, ja he joutuvat ^fikuiseen tuleen, joka on heille valmistettu; ja heidän piinansa on kuin ^gtuli- ja tulikivijärvi, jonka liekki kohoaa ylös aina ja ikuisesti ja vailla loppua.

17 Oi meidän Jumalamme suuruutta ja ^aoikeudenmukaisuutta! Sillä hän toteuttaa kaikki sanansa, ja ne ovat lähteneet hänen suustansa, ja hänen lakinsa on täytyttävä.

18 Mutta katso, vanhurskaat, Israelin Pyhän ^apyhät, ne, jotka ovat uskoneet Israelin Pyhään, ne, jotka ovat kestäneet maailman ^bristit ja halveksineet sen häväistystä, he ^cperivät ^dJumalan valtakunnan, joka on ollut valmistettuna heille ^emaailman perustamisesta asti, ja heidän ilonsa on täysi ^fikuisesti.

19 Oi meidän Jumalamme, Israelin Pyhän, armon suuruutta! Sillä hän ^apelastaa pyhänsä tuolta ^bkauhealta hirviöltä, Perkeleeltä, ja kuolemalta ja ^chelvetiltä, ja siitä tuli- ja tulikivijärvestä, joka on loputon piina.

20 Oi kuinka suuri on meidän

13d pko Kuolemattomuus.

e pko Täydellinen.

f OL 130:18–19.

14a Moosia 3:25;

Alma 5:18.

b pko Syyllisyys.

c Morm. 9:5.

d pko Vanhurskaus.

e Sananl. 31:25.

f pko Puhtaus.

g OL 109:76.

15a pko Viimeinen tuomio.

b Ps. 19:10;

2. Nefi 30:9.

16a 1. Kun. 8:56;

OL 1:38;

Moos. 1:4.

b OL 56:11.

c pko Saastaisuus.

d 1. Nefi 15:33–35;

Alma 7:21;

Morm. 9:14;

OL 88:35.

e pko Perkele.

f Moosia 27:28.

g Ilm. 21:8;

2. Nefi 28:23;

OL 63:17.

17a pko Oikeudenmukaisuus.

18a pko Pyhä.

b Luuk. 14:27.

c OL 45:58; 84:38.

d pko Korotus.

e Alma 13:3.

f pko Iankaikkinen elämä.

19a OL 108:8.

b 1. Nefi 15:35.

c pko Helveti.

Jumalamme ^apyhyys! Sillä hän ^btietää kaiken, eikä ole mitään, mitä hän ei tietäisi.

21 Ja hän tulee maailmaan voidakseen ^apelastaa kaikki ihmiset, jos he kuulevat hänen ääntään; sillä katso, hän kärsii kaikkien ihmisten tuskat, niin, jokaisen elävän olennon ^btuskat, niin miesten, naisten kuin lastenkin, jotka kuuluvat ^cAadamin sukuun.

22 Ja hän kärsii tämän, jotta ylönousemus tulisi kaikkien ihmisten osaksi, jotta kaikki seisoisivat hänen edessään suurena tuomiopäivänä.

23 Ja hän käskää kaikkia ihmisiä, että heidän on tehtävä ^aparannus ja otettava ^bkaste hänen nimeensä uskoen täydellisesti Israelin Pyhään, tai muuten heitä ei voida pelastaa Jumalan valtakuntaan.

24 Ja elleivät he tee parannusta ja usko hänen nimeensä ja ota kastetta hänen ^animeensä ja ^bkestä loppuun asti, heidät on ^ctuomittava, sillä Herra Jumala, Israelin Pyhä, on näin puhunut.

25 Ja nyt, hän on antanut ^alain; ja missä ^blakia ei ole annettu, siinä

ei ole rangaistusta; ja missä ei ole rangaistusta, siinä ei ole tuomiota; ja missä ei ole tuomiota, siinä Israelin Pyhän armoteoilla on oikeus heihin, sovituksen tähden; sillä he ovat vapautettuja hänen voimansa avulla.

26 Sillä ^asovitus tyydyttää hänen ^boikeudenmukaisuutensa vaatimukset kaikkiin niihin nähden, joille ^clakia ^dei ole annettu, niin että he ovat vapautettuja tuon kauhean hirviön, kuoleman ja helvetin ja Perkeleen, vallasta ja tuli- ja tulikivijärvestä, joka on loputon piina; ja heidät tuodaan takaisin sen Jumalan luokse, joka antoi heille ^ehengen ja joka on Israelin Pyhä.

27 Mutta voi sitä, jolle ^alaki on annettu, niin, jolla on kaikki Jumalan käskyt niin kuin meillä ja joka rikkoo niitä ja joka tuhlaa koetusaikansa, sillä kauheaa on hänen tilansa!

28 Oi tuota Paholaisen viekasta ^asuunnitelmaa! Oi ihmisten ^bturhamaisuutta ja heikkoutta ja järjettömyyttä! Kun he ovat ^coppineita, he pitävät itseään ^dviisaina eivätkä kuule Jumalan ^eneuvoa, sillä he panevat sen

20a pko Pyhyys.

b Alma 26:35;
OL 38:2.

21a pko Pelastus.

b OL 18:11; 19:18.

c pko Aadam.

23a pko Parannus.

b pko Kaste,
kastaminen.

24a pko Jeesus Kristus:
Jeesuksen Kristuksen
nimen päällemme
ottaminen.

b pko Kestäminen.

c pko Tuomio.

25a Jaak. 4:17.

pkö Laki.

b Room. 4:15;

2. Nefi 2:13;

Alma 42:12–24.

pkö Vastuullisuus.

26a 2. Nefi 2:10;

Alma 34:15–16.

pkö Sovitus.

b pko Oikeuden-

mukaisuus.

c Moosia 15:24;

OL 137:7.

d Moosia 3:11.

e 1. Moos. 2:7;

OL 93:33;

Abr. 5:7.

27a Luuk. 12:47–48.

28a Alma 28:13.

b pko Turhuus.

c Luuk. 16:15;

2. Nefi 26:20; 28:4, 15.

d Sananl. 14:6;

Jer. 8:8–9;

Room. 1:22.

pkö Viisaus;

Ylpeys.

e Alma 37:12.

pkö Neuvo.

syrrään luullen tietävänsä itse, minkä vuoksi heidän viisautensa on järjettömyyttä, eikä se heitä hyödytä. Ja he hukkuvat.

29 Mutta on hyvä olla oppinut, jos he ^akuulevat Jumalan ^bneuvoja.

30 Mutta voi ^arikkaita, jotka ovat rikkaita maailman tavaraista. Sillä rikkautensa tähden he halveksivat ^bköyhiä, ja he vainoavat sävyisiä, ja heidän sydämensä on heidän aarteissaan; sen vuoksi heidän aarteensa on heidän jumalansa. Ja katso, heidän aarteensakin katoaa heidän mukanaan.

31 Ja voi kuuroja, jotka eivät tahdo ^akuulla; sillä he hukkuvat.

32 Voi sokeita, jotka eivät tahdo nähdä, sillä hekin hukkuvat.

33 Voi sydämeltään ympärileikkaamattomia, sillä tieto heidän pahoista teoistansa vaivaa heitä viimeisenä päivänä.

34 Voi ^avalehtelijaa, sillä hänet syöstään alas ^bhelvettiin.

35 Voi murhaajaa, joka tarkoitusellisesti ^atappaa, sillä hän on ^bkuoleva.

36 Voi niitä, jotka harjoittavat ^ahaureutta, sillä heidät syöstään alas helvettiin.

37 Niin, voi niitä, jotka ^apalvovat epäjumalia, sillä kaikkien riivajien Riivaaja on mieltynyt heihin.

38 Ja sanalla sanoen, voi kaikkia niitä, jotka kuolevat synneisään, sillä heidän pitää ^apalata Jumalan luokse ja nähdä hänen kasvonsa ja jäädä synteihinsä.

39 Oi rakkaat veljeni, muistakaa, kuinka kauheaa on rikkoa tuota pyhää Jumalaa vastaan sekä kuinka kauheaa on taipua tuon ^aviekastelijan houkutuksiin. Muistakaa: ^blihallinen mieli tuottaa ^ckuoleman ja hengellinen mieli tuottaa ^diankaikkisen ^eelämän.

40 Oi rakkaat veljeni, kallistakaa korvanne minun sanoilleni. Muistakaa Israelin Pyhän suuruus. Älkää sanoko, että minä olen puhunut kovia asioita teitä vastaan, sillä jos niin teette, te herjaatte ^atotuutta vastaan; sillä minä olen puhunut teidän Luojanne sanoja. Minä tiedän, että totuuden sanat ovat ^bkovia kaikkea epäpuhtautta vastaan, mutta vanhurskaat eivät pelkää niitä, sillä he rakastavat totuutta eivätkä järky.

41 Oi siis rakkaat veljeni, ^atulkaa Herran, Pyhän, luokse.

29 a 2. Nefi 28:26.

b MK Jaak. 4:10.

30 a Luuk. 12:34;

1. Tim. 6:10;

OL 56:16.

b PKO Köyhät.

31 a Hes. 33:30–33;

Matt. 11:15;

Moosia 26:28;

OL 1:2, 11, 14;

Moos. 6:27.

34 a Sananl. 19:9.

PKO Rehellisyys;

Valehteleminen.

b PKO Helvetti.

35 a 2. Moos. 20:13;

Moosia 13:21.

b PKO Kuoleman-rangaistus.

36 a 3. Nefi 12:27–29.

PKO Siveys.

37 a PKO Epäjumalien

palvonta.

38 a Alma 40:11, 13.

39 a 2. Nefi 28:20–22; 32:8;

Moosia 2:32; 4:14;

Alma 30:53.

b Room. 8:6.

PKO Lihallinen.

c PKO Kuolema,

hengellinen.

d PKO Iankaikkinen

elämä.

e Sananl. 11:19.

40 a PKO Totuus.

b 1. Nefi 16:2;

2. Nefi 28:28; 33:5.

41 a 1. Nefi 6:4;

MK Jaak. 1:7;

Omni 1:26;

Moroni 10:30–32.

Muistakaa, että hänen polkunsa ovat vanhurskaat. Katso, ihmisen ^btie on ^ckaita, mutta se on suorana reittinä hänen edessään, ja ^dportin vartija on Israelin Pyhä; eikä hän käytä siihen palvelijaa; eikä ole mitään muuta tietä kuin portin kautta; sillä häntä ei voi pettää, sillä Herra Jumala on hänen nimensä.

42 Ja jokaiselle, joka kolkuttaa, hän avaa; ja ^aviisaat ja oppineet ja ne, jotka ovat rikkaita, jotka ^bpöyhkeilevät tietämyksensä ja viisautensa ja rikkauksiensa tähden – niin, he ovat niitä, joita hän halveksii; ja elleivät he luovu näistä ja pidä itseänsä ^cmielettömänä Jumalan edessä ja alennu ^dnöyryyden syvyykseen, hän ei aukaise heille.

43 Mutta se, mikä on viisaiden ja ymmärtäväisten, pysyy heiltä ikuisesti ^asalassa – nimittäin se onni, joka on pyhille valmistettu.

44 Oi rakkaat veljeni, muistakaa minun sanani. Katso, minä riisun vaatteeni ja puistelen ne teidän edessänne; minä rukoulen pelastukseni Jumalaa, että hän katsoisi minua ^akaikkitutkivalla silmällänsä; sen vuoksi te tulette tietämään viimeisenä päivänä, kun kaikki ihmiset tuomitaan tekojensa mukaan, että Israelin

Jumala näki, että minä ^bpuistelin teidän pahat tekonne sielustani ja että minä seison kirkkaana hänen edessään ja olen ^cvapaa teidän verestänne.

45 Oi rakkaat veljeni, kääntykää pois synneistänne; ravistakaa yltänne sen ^akahleet, joka haluaa sitoa teidät kiinni; tulkaa sen Jumalan luokse, joka on teidän pelastuksenne ^bkallio.

46 Valmistakaa sielunne sitä kirkkauden päivää varten, jolloin vanhurskaille jaetaan ^aoikeutta, sitä ^btuomion päivää varten, jotta ette vetäytyisi pois kauhean pelon vallassa, jotta ette muistaisi täydellisesti kauheaa ^csyyllisyyttänne, niin että teidän olisi pakko huudahtaa: Pyhät, pyhät ovat sinun tuomiosi, oi Herra Jumala ^dKaikkivaltias – mutta minä tiedän syyllisyyteni; minä rikoin sinun lakiasi vastaan, ja rikkomukseni ovat minun; ja Perkele on saanut minut, niin että minä olen hänen kauhean kurjuutensa saalis.

47 Mutta katso, veljeni, onko välttämätöntä, että minä herätän teidät näkemään näiden asioiden kauhean todellisuuden? Raastaisinko minä teidän sieluanne, jos mielenne olisi puhdas? Puhuisinko minä teille suoraan totuuden suoruuden

41 b 2. Nefi 31:17–21;

Alma 37:46;
OL 132:22, 25.

c Luuk. 13:24;

2. Nefi 33:9;

Hel. 3:29–30.

d 2. Nefi 31:9, 17–18;

3. Nefi 14:13–14;

OL 43:7; 137:2.

42 a Matt. 11:25.

b pko Ylpeys.

c 1. Kor. 3:18–21.

d pko Nöyryys.

43 a 1. Kor. 2:9–16.

44 a MK Jaak. 2:10.

b MK Jaak. 1:19.

c MK Jaak. 2:2;

Moosia 2:28.

45 a 2. Nefi 28:22;

Alma 36:18.

b pko Kallio.

46 a pko Oikeudenmukaisuus.

b pko Viimeinen tuomio.

c Moosia 3:25.

d 1. Nefi 1:14;

Moos. 2:1.

mukaisesti, jos olisitte synnistä vapautettuja?

48 Katso, jos te olisitte pyhiä, minä puhuisin teille pyhydestä; mutta koska te ette ole pyhiä ja te pidätte minua opettajana, minun täytyy välttämättä ^aopettaa teille ^bsynnin seuraukset.

49 Katso, minun sieluni kammoaa syntiä, ja minun sydämeni iloitsee vanhurskaudesta, ja minä ^aylistän Jumalani pyhää nimeä.

50 Tulkaa, veljeni, kaikki janoiset, tulkaa ^avesien ääreen; ja se, jolla ei ole rahaa, tulkoon ostamaan ja syömään; niin, tulkaa ostamaan viiniä ja maitoa ^bilmaiseksi ja maksutta.

51 Ja nyt, älkää tuhlatko rahaa sellaiseen, millä ei ole arvoa, älkääkään ^atyötänne sellaiseen, mikä ei tee kylläiseksi. Kuulkaa minua tarkasti ja muistakaa sanat, jotka olen puhunut, ja tulkaa Israelin Pyhän luokse ja ^bkestittäkää itseänne sillä, mikä ei häviä eikä voi turmeltua, ja antakaa sielunne nauttia runsaista antimista.

52 Katso, rakkaat veljeni, muistakaa Jumalanne sanat; rukoilkaa häntä alati päivisin, ja ^akiittäkää hänen pyhää nimeään öisin. Riemuitkoon sydämenne.

53 Ja katso, kuinka suuret ovat Herran ^aliitot ja kuinka suuri hänen alentumisensa ihmislasten puoleen; ja suuruutensa ja armonsa ja ^blaupeutensa tähden

hän on luvannut meille, ettei meidän jälkeläisiämme hävitetä kokonaan, lihan mukaisesti, vaan että hän varjelee heidät; ja tulevien sukupolvien aikana heistä tulee vanhurskas ^aoksa Israelin huoneelle.

54 Ja nyt, veljeni, minä tahtoisin puhua teille enemmän, mutta huomenna minä julistan teille loppuosan sanoistani. Aamen.

LUKU 10

Jaakob selittää, että juutalaiset tulevat ristiinnaulitsemaan Jumalansa. Heidät hajotetaan, kunnes he alkavat uskoa häneen. Amerikka on vapauden maa, jossa yksikään kuningas ei hallitse. Tehkää sovinto Jumalan kanssa pelastuaksenne hänen armonsa kautta. Noin 559–545 eKr.

Ja nyt minä, Jaakob, puhun teille taas, rakkaat veljeni, tästä vanhurskaasta ^aoksasta, josta olen puhunut.

2 Sillä katso, ne ^alupaukset, jotka olemme saaneet, ovat lupauksia meille lihan mukaisesti; ja nyt, vaikka minulle on näytetty, että monet lapsistamme menehtyvät lihassa epäuskon tähden, Jumala on kuitenkin armollinen monille, ja meidän lapsemme tuodaan takaisin, niin että he voivat päästä siihen, mikä antaa heille todellisen tiedon heidän Lunastajastaan.

48a Alma 37:32.

b pko Synti.

49a 1. Nefi 18:16.

50a pko Elävä vesi.

b Alma 42:27.

51a Jes. 55:1–2.

b 2. Nefi 31:20; 32:3;

3. Nefi 12:6.

52a pko Kiitollisuus.

53a pko Liitto.

b pko Armelaisuus.

c pko Herran viinitarha.

10 1a 1. Nefi 15:12–16;

2. Nefi 3:5;

MK Jaak. 5:43–45.

2a 1. Nefi 22:8;

3. Nefi 5:21–26;

21:4–7.

3 Ja nyt, kuten minä sanoin teille, on välttämätöntä, että Kristus – sillä viime yönä ^aenkelin sanoi minulle, että tämä on oleva hänen nimensä – ^btulisi juutalaisten keskuuteen, niiden keskuuteen, jotka ovat jumalatomampi osa maailmaa; ja he ^cristiinnaulitsevat hänet – sillä näin meidän Jumalamme näkee hyväksi; eikä maan päällä ole mitään muuta kansakuntaa, joka ^dristiinnaulitsi Jumalansa.

4 Sillä jos ne voimalliset ^aihmeet tapahtuisivat muiden kansakuntien keskuudessa, ne tekisivät parannuksen ja tietäisivät, että hän on niiden Jumala.

5 Mutta ^apappisvallan ja pahojen tekojen tähden Jerusalemissa olevat niskuroivat häntä vastaan, niin että hänet ristiinnaulitaan.

6 Ja nyt, heidän pahojen tekojensa tähden heidän osakseen tulee tuhoa, nälänhätää, ruttotautia ja verenvuodatusta; ja ne, joita ei tuhota, ^ahajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan.

7 Mutta katso, näin sanoo ^aHerra Jumala: ^bKun tulee aika, jolloin he uskovat minuun, että minä olen Kristus, silloin minä olen tehnyt heidän isiensä kanssa liiton, että heidät tuodaan

lihassa, maan päällä, takaisin omiin perintömaihinsa.

8 Ja tapahtuu, että heidät ^akootaan pitkästä hajaannuksestaan ^bmeren saarilta ja maan neljältä ääreltä, ja pakanakansakunnat tulevat olemaan suuret minun silmissäni, sanoo Jumala, koska ne ^cvievät heidät heidän perintömaihinsa.

9 ^aNiin, pakanoiden kuninkaista tulee heille kasvatusisiä, ja heidän kuningattaristansa tulee imettäjiä; sen vuoksi Herran ^blupaukset ovat suuret pakoille, sillä hän on ne puhunut, ja kuka voi kiistää?

10 Mutta katso, tämä maa, sanoi Jumala, on oleva sinun perintömaasi, ja ^apakanat tulevat siunaetuiksi maassa.

11 Ja tämä maa on oleva pakanoille ^avapauden maa, eikä maassa nouse ^bkuninkaita pakoille.

12 Ja minä linnoitan tämän maan kaikkia muita kansakuntia vastaan.

13 Ja se, joka ^ataistelee Siionia vastaan, ^bmenehtyy, sanoo Jumala.

14 Sillä se, joka nostattaa kuninkaan minua vastaan, menehtyy, sillä minä, Herra, taivaan

3a 2. Nefi 25:19;

MK Jaak. 7:5;

Moroni 7:22.

b pko Jeesus Kristus:
Profetioita Jeesuksen
Kristuksen syntymästä
ja kuolemasta.

c 1. Nefi 11:33;

Moosia 3:9;

OL 45:52–53.

d Luuk. 23:20–24.

e 1. Nefi 19:10.

4a pko Ihme.

5a Luuk. 22:2.

pko Pappisvalta.

6a 1. Nefi 19:13–14.

pko Israel: Israelin
hajottaminen.

7a pko Herra.

b 2. Nefi 25:16–17.

8a pko Israel: Israelin

kokoaminen.

b 1. Nefi 22:4;

2. Nefi 10:20–22;

OL 133:8.

c 1. Nefi 22:8.

9a Jes. 49:22–23.

b 1. Nefi 22:8–9;

OL 3:19–20.

10a 2. Nefi 6:12.

11a pko Vapaus.

b Moosia 29:31–32.

13a 1. Nefi 22:14, 19.

b Jes. 60:12.

“kuningas, olen heidän kuninkaansa, ja minä olen ikuisesti^b valona niille, jotka kuulevat minun sanani.

15 Ja nyt, tästä syystä, jotta minun “liittoni, jotka olen tehnyt ihmislasten kanssa ja jotka minä toteutan heille heidän ollessaan lihassa, toteutuisivat, minun on tehtävä tyhjäksi^b pimeyden ja murhien ja iljetysten “salaiset teot.

16 Sen vuoksi se, joka taistelee “Siionia vastaan, niin juutalainen kuin pakana, niin orja kuin vapaa, niin mies kuin nainen, menehtyy; sillä^b he ovat niitä, jotka ovat kaiken maan huora; sillä “ne, jotka eivät ole minun “puolellani, ovat minua “vastaan, sanoo meidän Jumalamme.

17 Sillä minä “täytän lupaukseni, jotka olen antanut ihmislapsille ja jotka minä toteutan heille heidän ollessaan lihassa.

18 Ja nyt, rakkaat veljeni, näin sanoo meidän Jumalamme: Minä ahdistan sinun jälkeläisiäsi pakanoiden kädellä; kuitenkin minä pehmitän “pakanoiden sydämet, niin että he ovat kuin isä heille; sen vuoksi pakanat tulevat^b siunatuiksi ja heidät “luetaan Israelin huoneeseen.

19 Ja nyt, minä “pyhitän ikui-

sesti tämän maan perintömaaksi sinun jälkeläisillesi ja niille, jotka luetaan sinun jälkeläistesi joukkoon, sillä se on oivallinen maa, sanoo Jumala minulle, kaikkia muita maita parempi; sen vuoksi minä tahdon kaikkien siinä asuvien ihmisten palvelevan minua, sanoo Jumala.

20 Ja nyt, rakkaat veljeni, koska näemme, että armollinen Jumalamme on antanut meille näin paljon tietoa näistä asioista, muistakaamme hänet ja hylätäkäämme syntimme ja älkäämme olko alla päin, sillä meitä ei ole hylätty; tosin meidät on “ajettu pois perintömaastamme, mutta meidät on johdatettu^b parempaan maahan, sillä Herra on tehnyt meren “poluksemme, ja me olemme “meren saarella.

21 Mutta suuret ovat Herran lupaukset niille, jotka ovat “meren saarilla; ja nyt, koska puhutaan saarista, täytyy olla enemmän kuin tämä, ja niilläkin asuu meidän veljiämme.

22 Sillä katso, Herra Jumala on aika ajoin “johdattanut Israelin huonetta pois tahtonsa ja mielsä mukaisesti. Ja nyt, katso, Herra muistaa kaikki ne, jotka on taitettu pois, minkä vuoksi hän muistaa meidätkin.

14a Alma 5:50;

OL 38:21–22;

128:22–23;

Moos. 7:53.

b pko Valo, Kristuksen.

15a pko Liitto.

b pko Pimeys,

hengellinen.

c Hel. 3:23.

pko Salaliitto.

16a pko Siion.

b 1. Nefi 13:4–5.

c 1. Nefi 14:10.

d 1. Nefi 22:13–23;

2. Nefi 28:15–32;

3. Nefi 16:8–15;

Et. 2:9.

e Matt. 12:30.

17a OL 1:38.

18a Luuk. 13:28–30;

OL 45:7–30.

b Ef. 3:6.

c Gal. 3:7, 29;

1. Nefi 14:1–2;

3. Nefi 16:13;

21:6, 22; 30:2;

Abr. 2:9–11.

19a 2. Nefi 3:2.

20a 1. Nefi 2:1–4.

b 1. Nefi 2:20.

pko Luvattu maa.

c 1. Nefi 18:5–23.

d Jes. 11:10–12.

21a 1. Nefi 19:15–16; 22:4.

22a 1. Nefi 22:4.

23 Rohkaiskaa sen tähden sydämenne ja muistakaa, että te olette ^avapaita ^btoimimaan omasta puolestanne – ^cvalitsemaan ikuisen kuoleman tien tai iankaikkisen elämän tien.

24 Ja nyt, rakkaat veljeni, tehkää sovinto Jumalan tahdon kanssa älkääkää Perkeleen ja lihan tahdon kanssa; ja muistakaa tehtyänne sovinnon Jumalan kanssa, että te ^apelastutte ainoastaan Jumalan ^barmosta ja sen kautta.

25 Ja nyt, herättäköön Jumala teidät kuolleista ylösnousemuksen voimalla, ja myös ikuisesta kuolemasta ^asovituksen voimalla, jotta teidät otettaisiin vastaan Jumalan iankaikkiseen valtakuntaan, niin että ylistäisitte häntä jumalallisesta armosta. Amen.

LUKU 11

Jaakob näki Lunastajansa. Mooseksen laki on vertauskuvana Kristuksesta ja osoittaa, että hän on tuleva. Noin 559–545 eKr.

Ja nyt, ^aJaakob puhui kansalleni paljon enemmänkin siihen aikaan, mutta vain nämä asiat minä olen ^bkirjoittanut, sillä se, mitä olen kirjoittanut, riittää minulle.

2 Ja nyt minä, Nefi, kirjoitan lisää ^aJesajan sanoja, sillä minun

sieluni iloitsee hänen sanoistaan. Sillä minä sovellan hänen sanojansa kansaani, ja minä lähetän ne kaikille lapsilleni, sillä hän totisesti näki ^bLunastajani, niin kuin minäkin olen hänet nähnyt.

3 Ja myös veljeni Jaakob on ^anähty hänet, niin kuin minä olen hänet nähnyt; sen vuoksi minä lähetän heidän sanansa lapsilleni osoittaakseni heille, että sanani ovat totta. Ja nyt, ^bkolmen sanoilla, Jumala on sanonut, minä vahvistan sanani. Kuitenkin Jumala lähettää enemmän todistajia, ja hän osoittaa tosiksi kaikki sanansa.

4 Katso, minun sieluni iloitsee siitä, että voin ^aosoittaa kansalleni todeksi Kristuksen ^btulemisen, sillä tätä tarkoitusta varten ^cMooseksen laki on annettu; ja kaikki, mitä Jumala on maailman alusta asti antanut ihmiselle, on vertauskuvana hänestä.

5 Ja minun sieluni iloitsee myös Herran ^aliitoista, jotka hän on tehnyt isiemme kanssa; niin, minun sieluni iloitsee hänen armostaan ja hänen oikeudenmukaisuudestaan ja voimastaan ja laupeudesta suuressa ja iankaikkisessa kuolemasta vapauttamisen suunnitelmassa.

6 Ja minun sieluni iloitsee siitä, että saan osoittaa kansalleni

23a pko Tahdonvapaus.

b 2. Nefi 2:16.

c 5. Moos. 30:19.

24a pko Pelastus.

b pko Armo.

25a pko Sovitus.

11 1a 2. Nefi 6:1–10.

b 2. Nefi 31:1.

2a 3. Nefi 23:1.

b pko Lunastaja.

3a 2. Nefi 2:3;

MK Jaak. 7:5.

b 2. Nefi 27:12;

Et. 5:2–4; OL 5:11.

4a 2. Nefi 31:2.

b MK Jaak. 4:5;

Jar. 1:11;

Alma 25:15–16;

Et. 12:19.

c 2. Nefi 5:10.

5a pko Abrahamin liitto.

todeksi, että ^aellei Kristusta tullisi, kaikkien ihmisten täytyisi hukkuu.

7 Sillä ^aellei olisi Kristusta, ei olisi Jumalaa; ja ellei olisi Jumalaa, meitä ei ole, sillä ei olisi voinut olla mitään ^bluomista. Mutta on olemassa Jumala, ja hän on Kristus, ja hän tulee oman aikansa täyttyessä.

8 Ja nyt minä kirjoitan joitakin Jesajan sanoja, niin että jokainen kansastani, joka näkee nämä sanat, voi ylentää sydämensä ja riemuita kaikkien ihmisten puolesta. Nämä ovat nyt ne sanat, ja te voitte soveltaa niitä itseenne ja kaikkiin ihmisiin.

LUKU 12

Jesaja näkee myöhempien aikojen temppelin, Israelin kokoamisen ja tuhatvuotisen tuomion ja rauhan. Ylpeät ja jumalattomat alennetaan toisessa tulemisessa. Vertaa Jesaja 2. Noin 559–545 eKr.

SANA, jonka ^aJesaja, Amosin poika, ^bnäki Juudasta ja Jerusalemistä:

2 Ja tapahtuu viimeisinä aikoina, jolloin Herran ^ahuoneen ^bvuori seisoo lujana, ylimpänä ^cvuorista ja kohooa korkeimpana

kukkuloista ja kaikki kansakunnat virtaavat sen luokse,

3 että monet kansat lähtevät liikkeelle sanoen: Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen; ja hän opettaa meille teitänsä, ja me tahdomme ^akulkea hänen polkujaan; sillä Siionista lähtee ^blaki ja Jerusalemistä Herran sana.

4 Ja hän ^atuomitsee kansakuntien kesken ja nuhtelee monia kansoja; ja ne takovat miekkansa auran teriksi ja keihäänsä vesureiksi – kansakunta ei kohota miekkaa kansakuntaa vastaan, eivätkä ne enää opettele sotimaan.

5 Oi Jaakobin lapset, tulkaa ja vaeltakaamme Herran valossa; niin, tulkaa, sillä te olette kaikki ^akulkeneet harhaan, kukin jumalattomille teillensä.

6 Sen tähden, oi Herra, sinä olet hylännyt kansasi, Jaakobin lapset, koska he ^aovat täynnä idän tapoja ja kuuntelevat ennustajia kuin ^bfilistealaiset, ja he ^cmieltyvät muukalaisten lapsiin.

7 Heidän maansa on myös täynnä hopeaa ja kultaa, eikä heidän aarteillaan ole loppua; heidän maansa on myös täynnä

6a Moosia 3:15.

7a 2. Nefi 2:13.

b PKO Luominen.

12 1a Nefi lainaa 2. Nefin kirjan luvut 12–24 pronssilevyissä olleista Jesajan kirjan luvuista 2–14; huomattakoon, että sanamuodoissa on eroja.

b HEPR *haza*, joka merkitsee 'nähdä

näky'. Tämä merkitsee, että Jesaja sai sanomansa Herralta näyssä.

2a PKO Temppele, Herran huone.

b Joel 4:17.

PKO Siion.

c OL 49:25.

3a PKO Vaeltaminen Jumalan kanssa.

b HEPR opetus tai oppi.

PKO Evankeliumi.

4a 2. Nefi 21:2–9.

5a 2. Nefi 28:14;

Moosia 14:6;

Alma 5:37.

6a ELI ovat täynnä idästä tuotuja opetuksia, vieraita uskomuksia. Ps. 106:35.

b PKO Filistealaiset.

c HEPR lyövät kättä eli tekevät liiton muukalaisten kanssa.

hevosia, eikä heidän vaunuillaan ole loppua.

8 Heidän maansa on myös täynnä "epäjumalia; kätensä töitä he palvovat, omien sormiensa luomuksia.

9 Ja halpasäätynen ei "kumarru, eikä ylhäinen nöyrry; sen tähden älä anna hänelle anteeksi.

10 Oi te jumalattomat, menkää vuorten uumeniin ja "piiloutukaa maan tomuun, sillä Herran pelko ja hänen ylhäisyytensä kirkkaus lyövät teitä.

11 Ja tapahtuu, että ihmisen kopea katsanto nöyrtyy ja ihmisten korskeus taipuu maahan, ja sinä päivänä Herra yksin on ylhäinen.

12 Sillä Herran Sebaotin "päivä kohtaa pian kaikkia kansakuntia, niin, joka ainoaa; nimittäin "ylpeitä ja kopeita ja jokaista, joka on ylhäinen, ja hänet painetaan alas.

13 Niin, ja Herran päivä kohtaa kaikkia Libanonin setrejä, sillä ne ovat korkeita ja ylhäisiä, ja kaikkia Basanin tammia,

14 ja kaikkia korkeita vuoria ja kaikkia kukkuloita, ja kaikkia kansakuntia, jotka ovat ylhäisiä, ja jokaista kansaa,

15 ja jokaista korkeaa tornia ja jokaista vahvaa muuria,

16 ja kaikkia "meren laivoja ja kaikkia Tarsisin laivoja ja kaikkia ihania kuvia.

17 Ja ihmisen kopeus taipuu maahan, ja ihmisten korskeus painetaan alas, ja "sinä päivänä Herra yksin on ylhäinen.

18 Ja epäjumalat hän hävittää, joka ikisen.

19 Ja he menevät kallion onkaloihin ja maan luoliin, sillä Herran pelko valtaa heidät, ja hänen ylhäisyytensä kirkkaus lyö heidät, kun hän nousee järjyttämään maata kauhistavasti.

20 Sinä päivänä ihminen "heitää myyrille ja lepakoille hopeiset epäjumalansa ja kultaiset epäjumalansa, jotka hän on tehnyt itselleen palvottaviksi,

21 mennäkseen kallioiden halkeamiin ja louhikkoisten kallioiden huipuille, sillä Herran pelko valtaa heidät, ja hänen kirkkautensa ylhäisyys lyö heidät, kun hän nousee järjyttämään kauhistavasti maata.

22 "Lakatkaa luottamasta ihmiseen, jonka henkäys on hänen sieraimissaan, sillä mitä arvoa hänellä on?

8a rko Epäjumalien palvonta.	on ilmaus "meren laivoja".	17a eli päivänä, jona Herra tulee kirkkaudessa.
9a eli Jumalan puoleen; palvoo sen sijaan epäjumalia.	Heprealaisessa tekstissä on ilmaus "Tarsisin laivoja".	20a hepr heittää pois.
10a Alma 12:14.	Mormonin kirjassa on molemmat ilmaukset, mikä osoittaa, ettei kumpikaan ilmaus ollut kadonnut pronssilevyiltä.	22a eli Lakatkaa luottamasta kuolevaiseen ihmiseen; hänen voimansa on vähäinen Jumalaan verrattuna.
12a rko Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.	Ps. 48:8;	Moos. 1:10.
b Mal. 3:19; 2. Nefi 23:11; OL 64:24.	Hes. 27:25.	
16a Kreikkalaisessa tekstissä (Septuaginta)		

LUKU 13

Juuda ja Jerusalemin tulevat saamaan rangaistuksen tottelemattomuudestaan. Herra käy oikeutta ja tuomitsee kansansa. Siionin tyttäret kirotaan, ja he saavat kokea piinaa maailmallisuutensa tähden. Vertaa Jesaja 3. Noin 559–545 eKr.

SILLÄ katso, Herra, Herra Sebaot ottaa pois Jerusalemita ja Juudalta tuen ja turvan, kaiken leivän turvan ja kaiken veden tuen –

2 voimallisen miehen ja soturin, tuomarin ja profeetan ja ymmärtäväisen ja vanhimman,

3 viidenkymmenenpäällikön ja ylimyksen ja neuvonantajan ja oivan tietäjän ja sulavan kaunopuhujan.

4 Ja minä annan lapset heille ruhtinaiksi, ja pienokaiset hallitsevat heitä.

5 Ja ihmiset ovat kukin toinen toisensa ja kukin lähimmäisensä sortamia; lapsi rehentelee vanhalle ja mitätön kunnianarvoiselle.

6 Kun mies tarttuu veljeensä isänsä talosta ja sanoo: Sinulla on vaatteet, ryhdy sinä meille johtajaksi, äläkä anna tämän hävityksen tapahtua kätesi alla –

7 sinä päivänä tämä vannoo sanoen: Minä en rupea parantajaksi, sillä talossani ei ole

leipää eikä vaatetta; älkää tehkö minusta kansan hallitsijaa.

8 Sillä Jerusalemin on ^araunioina ja Juuda on ^bkukistunut, koska heidän kielensä ja heidän tekonsa ovat olleet Herraa vastaan vihoitteen hänen kunniansa silmät.

9 Heidän kasvonsa todistavat ulkomuodollaan heitä vastaan ja julistavat heidän syntinsä samaksi kuin ^aSodoman, eivätkä he voi sitä salata. Voi heidän sie luansa, sillä he ovat hankkineet itselleen pahan palkan.

10 Sanokaa vanhurskaille, että heidän käy ^ahyvin, sillä he saavat nauttia tekojensa hedelmiä.

11 Voi jumalattomia, sillä he hukkuvat, sillä heidän kätensä palkka on heidän päällänsä!

12 Ja minun kansani sortajat ovat lapsia, ja naiset hallitsevat sitä. Oi kansani, sinun ^aopastajasi vievät sinut harhaan ja hämmennävät polkujesi suunnan.

13 Herra nousee ^akäymään oikeutta ja nousee tuomitsemaan kansaa.

14 Herra käy tuomiolle kansansa vanhinten ja sen ^aruhtinaiden kanssa, sillä te olette ^bsyöneet tyhjiin ^cviinitarhan, ja ^dköyhiltä ryöstämänne saalis on taloissanne.

15 Mitä te tarkoittatte? Te lyötte minun kansani kappaleiksi ja murskaatte köyhien kasvot, sanoo Herra Jumala Sebaot.

13 6a Jes. 3:6.

7a HEPR (haavan) sitojaksi; eli: Minä en voi poistaa teidän ongelmianne.

8a Jer. 9:10.

b Valit. 1:3.

9a 1. Moos. 19:1, 4–7, 24–25.

PKO Homoseksuaalinen käyttäytyminen.

10a 5. Moos. 12:28.

12a Jes. 9:15.

13a HEPR kiistelemään.

Miika 6:2; OL 45:3–5.

14a HEPR hallitsijoiden tai ruhtinaiden.

b HEPR kuluttaneet tai polttaneet.

c Jes. 5:7.

d 2. Nefi 28:12–13.

16 Edelleen Herra sanoo: Koska Siionin tyttäret ovat korskeita ja kulkevat kenokauloina ja silmät vilkkuen, astelevat ^asipsutel- len ja helisyttävät nilkkojensa helyjä –

17 sen tähden Herra peittää rupeen Siionin tyttärien pää- laen, ja Herra ^apaljastaa heidän häpynsä.

18 Sinä päivänä Herra ottaa pois heidän helisevien korujensa ja ^ahiusverkkojensa ja puolikuu- riipustensa loiston,

19 käädyt, rannerenkaat ja hunnut,

20 päähineet ja nilkkakorut ja otsanauhat ja hajustepullot ja korvarenkaat,

21 sormukset ja nenärenkaat,

22 ^avaihtovaatekerrat ja viitat ja liinat ja kukkarot,

23 ^aharsovaatteet ja pellava- vaatteet ja päähineet ja huivit.

24 Ja tapahtuu, että tuoksun si- jaan tulee löyhkä ja vyön sijaan ^akahleköysi ja hiuslaitteen sijaan kaljuus ja ^bkirjaillun puvun si- jaan säkkivaate; ^cpolttomerkki kauneuden sijaan.

25 Sinun miehesi kaatuvat miekkaan ja sinun väkeväsi sotaan.

26 Ja hänen porttinsa valittavat ja surevat, ja hän on autio ja istuu maassa.

LUKU 14

Siion ja sen tyttäret lunastetaan ja tehdään puhtaiksi tuhatvuotisen valtakunnan aikana. Vertaa Jesaja 4. Noin 559–545 eKr.

Ja sinä päivänä seitsemän naista tarttuu yhteen mieheen, ja he sanovat: Me syömme omaa leipäämme ja pukeu- dumme omiin vaatteisiimme, kunhan vain saamme käyttää sinun nimeäsi, jotta pääsisimme ^ahäpeästämme.

2 Sinä päivänä Herran ^aoksa on oleva kaunis ja ylväs ja maan hedelmä oivallinen ja kukoistava Israelin pelastuneille.

3 Ja tapahtuu, että Siionin jäl- jelle jääneitä ja Jerusalemissa jäljellä olevia kutsutaan pyhiksi, jokaista, joka on kirjoitettu elä- vien kirjaan Jerusalemissa –

4 ^akun Herra on ^bpessyt pois Siionin tyttärien saastan ja puh- distanut Jerusalemin veren sen keskeltä tuomion hengellä ja ^cpolttamisen hengellä.

5 Ja Herra luo Siionin vuoren jokaisen asuinsijan ylle ja sen kokousten ylle ^asavupilven päi- vän ajaksi ja leimuavan tulen loimun yöksi; sillä kaiken Siio- nin kirkkauden yllä on oleva suoja.

6 Ja on oleva maja varjona

16a ELI kävellen lyhyin, nopein, mielentilaa ilmentävin askelin.

17a HEPR häpeään saattamista merkitsevä ilmaus.

18a Asiantuntijat eivät ole aina yhtä mieltä jakeissa 18–23 mainituista naisten

koruista yms.

22a HEPR loistavat vaatteet.

23a TAI läpikuultavat vaatteet.

24a HEPR riepuja.

b TAI viitan.

c TAI Orjan merkki.

14 1a ELI naimattomuuden ja lapsettomuuden

häpeästä.

2a Jes. 60:21; 2. Nefi 3:5;

MK Jaak. 2:25.

4a ELI kun Herra on puhdistanut maan.

b PKO Pesu.

c Mal. 3:2–3; 4:1.

5a 2. Moos. 13:21.

päivän helteeltä ja ^aturvapaik-
kana ja suojana myrskyltä ja
sateelta.

LUKU 15

*Herran viinitarha (Israel) autioi-
tuu ja hänen kansansa hajotetaan.
Voi sitä sen luopumuksessa ja ha-
jaannuksessa. Herra on kohottava
merkkiviirin ja kokoava Israelin.
Vertaa Jesaja 5. Noin 559–545 eKr.*

Ja silloin minä tahdon laulaa ar-
maalleni rakkaani ^alaulun hänen
viinitarhastaan. Armaallani on
viinitarha hyvin hedelmällisellä
kukkulalla.

2 Ja hän aitasi sen ja perkasi
puhtaaksi kivistä ja istutti sinne
parasta ^aviiniköynnöstä ja ra-
kensi sen keskelle tornin ja teki
sinne myös viinikuurnan; ja hän
odotti sen tuottavan rypäleitä,
mutta se tuotti villirypäleitä.

3 Ja nyt, oi Jerusalemin asuk-
kaat ja Juudan miehet, minä
pyydän teitä: tuomitkaa minun
ja viinitarhani välillä.

4 Mitä olisi viinitarhalleni vielä
voitu tehdä, mitä en ole tehnyt
siellä? Ja nyt, kun minä odotin
sen tuottavan rypäleitä, se tuotti
villirypäleitä.

5 Ja nyt, kuulkaa: Minä kerron
teille, mitä teen viinitarhalleni –
minä ^apoistan sen aidan, ja se

syödään paljaaksi, ja minä ha-
jotan sen muurin, ja se tallataan
maahan;

6 ja minä jätän sen hylky-
maaksi; sitä ei karsita eikä kuo-
kita, vaan siihen nousee ^aohda-
ketta ja orjantappuraa; ja minä
kiellän pilviäkin sille sadetta
^bsatamasta.

7 Sillä Herran Sebaotin ^aviini-
tarha on Israelin huone ja Juu-
dan miehet se istutus, josta hän
iloitsi; ja hän odotti ^boikeutta, ja
katso, tuli sorto; vanhurskautta,
mutta katso, tuli valitus.

8 Voi niitä, jotka liittävä ^atalon
taloon, kunnes ei jää enää tilaa,
niin että he ^bovat yksin keskellä
maata!

9 Omin korvin olen kuullut
Herran Sebaotin sanovan: Toti-
sesti monet talot autioituvat, ja
suuret ja kauniit kaupungit jää-
vät asujaa vaille.

10 Niin, kymmenen auranalan
viinitarha tuottaa yhden ^atyn-
nyrin, ja kymmenen mittaa sie-
mentä tuottaa yhden mitan.

11 Voi niitä, jotka nousevat
varhain aamulla ^alähteäkseen
väkijuoman perään, niitä, jotka
jatkatvat yömyöhään ^bviinistä
hehkuvina!

12 Ja harput ja lyyrat, rummut
ja huilut ja viinit ovat heidän pi-
doissaan, mutta he eivät ^ahuomaa

6a Jes. 25:4; OL 115:6.	2a Jer. 2:21. 5a Ps. 80:13.	yksin. Rikkaat maanomistajat
15 1a ELI Profeetta kirjoittaa laulun tai runomuotoisen ver- tauksen viinitarhasta ja osoittaa Jumalan armollisuuden ja Israelin välinpitä- mättömyyden.	6a Jes. 7:23; 32:13. b Jer. 3:3. 7a PKO Herran viinitarha. b TAI Oikeuden- mukaisuus. 8a Miika 2:1–2. b ELI jäävät asumaan	hankkivat köyhien vähäiset maat haltuunsa. 10a Hes. 45:10–11. 11a Sananl. 23:30–32. b PKO Viisauden sana. 12a Ps. 28:5.

Herran tekoja eivätkä näe hänen kättensä töitä.

13 Sen tähden minun kansani on joutunut vankeuteen, koska sillä ei ole ^atietoa; ja sen ylhäiset näkevät nälkää, ja sen ihmispaljous näantyy janoon.

14 Sen tähden helveti on levittänyt kitansa ja avannut suunsa ammolleen, ja sinne uppoavat sen ylhäiset ja sen remuava joukko ja sen loisto ja se, joka riemua pitää.

15 Ja halpasäätyinen alennetaan, ja mahtava nöyrytetään, ja kopeiden silmät nöyrytetään.

16 Mutta Herra Sebaot on ylhäinen ^atuomiossa, ja Jumala, joka on pyhä, on oleva pyhitetty vanhurskaudessa.

17 Silloin karitsat käyvät lautumella tapansa mukaan, ja lihavin autioita paikkoja syövät vieraat.

18 Voi niitä, jotka raahaavat pa-hoja tekoja ^aturhuuden nuorilla ja syntiä ^bkuin vaunuköydellä;

19 jotka sanovat: ^aPitäköön hän kiirettä, jouduttakoon työtänsä, jotta me sen ^bnäkisimme; ja lähestyköön ja tulkoon Israelin Pyhän neuvo, jotta me sen tuntisimme.

20 Voi niitä, jotka ^asanovat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi;

jotka kääntävät ^bpimeyden valoksi ja valon pimeydeksi; jotka kääntävät karvaan makeaksi ja makean karvaaksi!

21 Voi niitä, jotka ovat omissa silmissään ^aviisaita ja omasta mielestään ymmärtäväisiä!

22 Voi niitä, jotka ovat väkeviä viinin juonnissa ja voimamiehiä väkijuomien sekoittajina;

23 jotka julistavat jumalattomat syyttömiksi lahjuksesta ja ^aottavat vanhurskaalta pois hänen vanhurskautensa!

24 Sen tähden, niin kuin ^atuli ahmii ^boljenkorret ja liekki polttaa ^cakanat, niin lahoaa heidän juurensa ja heidän kukkansa hajoavat tomuna ilmaan, koska he ovat hylänneet Herran Sebaotin lain ja ^dhalveksineet Israelin Pyhän sanaa.

25 Sen tähden on Herran ^aviha syttynyt hänen kansaansa kohtaan, ja hän on ojentanut kätensä sitä vastaan ja lyönyt sitä, ja kukkulat vapisivat, ja heidän raatonsa olivat silvottuina keskellä katuja. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole väistynyt, mutta hänen kätensä on yhä ojennettuna.

26 Ja hän kohottaa ^amerkkivierin kaukaisille kansakunnille ja ^bviheltää ne luokseen maan

13a Hoos. 4:6.

PKO Tieto.

16a PKO Jeesus Kristus:

Tuomari.

18a PKO Turhuus.

b ELI He ovat sidottuina synteihinsä kuin juhdat kuormiinsa.

19a Jer. 17:15.

b ELI He eivät usko Messiaaseen ennen

kuin näkevät hänet.

20a Moroni 7:14, 18;

OL 64:16; 121:16.

b 1. Joh. 1:6.

21a Sananl. 3:5–7;

2. Nefi 28:15.

23a ELI riistävät häneltä hänen lailliset oikeutensa.

24a Ob. 1:18; Mal. 3:19–20;

2. Nefi 20:17.

b Joel 2:5;

1. Nefi 22:15, 23;

2. Nefi 26:4, 6;

OL 64:23–24; 133:64.

c Luuk. 3:17;

Moosia 7:29–31.

d 2. Sam. 12:7–9.

25a OL 63:32;

Moos. 6:27.

26a PKO Merkkiviiri.

b TAI antaa heille kokoontumismarkin. Jes. 7:18; 2. Nefi 29:2.

äärestä; ja katso, ne ‐tulevat viipymättä, nopeasti; ei kukaan niiden joukossa väsy eikä kompastu.

27 Ei kukaan torku eikä nuku, eikä heidän kupeidensa vyö aukea, eikä heidän kenkiensä hihna katkea.

28 Heidän nuolensa ovat terävät ja kaikki jousensa jännitetyt, ja heidän hevostensa kaviot ovat kuin pii ja heidän pyöränsä kuin pyörretuuli, heidän ärjyntänsä kuin leijonan.

29 He ärjyvät kuin nuoret ‐leijonat, niin, he ärjyvät ja sieppaavat saaliin ja vievät pois turvaan, eikä kukaan pelasta.

30 Ja sinä päivänä he ärjyvät heitä vastaan, niin kuin meri ärjyy, ja jos he katsovat maata, he näkevät pimeyttä ja murhetta, ja valo on pimennyt sen taivaalta.

LUKU 16

Jesaja näkee Herran. Jesajan synnit annetaan anteeksi. Hänet kutsutaan profetoimaan. Hän profetoi siitä, että juutalaiset kieltävät Kristuksen opetukset. Jäännös on palaava. Vertaa Jesaja 6. Noin 559–545 eKr.

KUNINGAS Ussian ‐kuolinvuonna minä myös näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä valtaistuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelein.

2 Sen yläpuolella seisovat ‐serafit; heillä oli kuusi siipeä

kullakin; kahdella he peittivät kasvonsa, ja kahdella he peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät.

3 Ja he huusivat toinen toiselleen ja sanoivat: Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot; koko maa on täynnä hänen kirkkauttansa.

4 Ja ‐ovenpielet vapisivat huutajan äänen voimasta, ja huone tuli täyteen savua.

5 Silloin sanoin minä: Voi minua, sillä minä ‐hukun, koska minulla on saastaiset huulet, ja minä asun keskellä kansaa, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet Kuninkaan, Herran Sebaotin.

6 Silloin lensi luokseni yksi serafeista kädessään ‐hehkuva hiili, jonka hän oli ottanut pihdeillä alttarilta,

7 ja hän pani sen suulleni ja sanoi: Katso, tämä on koskettanut huuliasi, ja sinun ‐pahat tekosi on otettu pois ja sinun syntisi puhdistettu.

8 Minä kuulin myös Herran äänen sanovan: Kenet minä lähettän, ja kuka menee meidän puolestamme? Silloin minä sanoin: Tässä olen, lähetä minut.

9 Ja hän sanoi: Mene ja sano tälle kansalle: Kuulemalla kuulkaa, mutta he eivät ymmärtäneet; ja näkemällä nähkää, mutta he eivät käsittäneet.

10 Paaduta tämän kansan sydän ja koveta sen korvat ja sulje sen silmät – ettei se näkisi silmillään

26c PKO Israel: Israelin kokoaminen.

29a 3. Nefi 21:12–13.

16 1a ELI noin 750 eKr.

2a PKO Kerubit.

4a HEPR kynnysten perustukset vapisivat.

5a ELI tietoisuus hänen omista ja hänen kansansa synneistä

painoi häntä.

6a ELI puhdistamisen vertauskuva.

7a PKO Syntien anteeksisaaminen.

eikä "kuulisi korvillaan eikä ymmärtäisi sydämellään eikä kääntyisi ja tulisi terveeksi.

11 Silloin minä sanoin: Herra, kuinka pitkäksi aikaa? Ja hän sanoi: Siksi kunnes kaupungit ovat hävitettyinä, asukkaita vailla, ja talot tyhjiillään ja maa on kokonaan autio;

12 ja Herra on "siirtänyt ihmiset kauas, sillä maa jää keskeltä aivan hylätyksi.

13 Mutta vielä jää jäljelle kymmenesosa, ja se palaa takaisin, ja se hävitetään niin kuin lehmus ja niin kuin tammi, joiden elinvoima jää niihin, kun ne pudottavat lehtensä; niin senkin "elinvoima on oleva pyhä siemen.

LUKU 17

Efraim ja Syyria käyvät sotaa Juudaa vastaan. Kristus on syntyvä neitsyestä. Vertaa Jesaja 7. Noin 559–545 eKr.

Ja tapahtui siihen aikaan, kun Ahas, Jotamin poika, Ussian pojanpoika, oli Juudan kuninkaana, että Syyrian kuningas Resin ja Israelin kuningas Pekah, Remaljan poika, lähtivät ylös Jerusalemiin sotimaan sitä vastaan mutta eivät voineet valloittaa sitä.

2 Ja Daavidin huoneelle kerrottiin sanoen: Syyria on liittoutunut "Efraimin kanssa. Ja hänen

sydämensä vapisi, ja hänen kansansa sydän, niin kuin metsän puut vapisevat tuulessa.

3 Silloin Herra sanoi Jesajalle: Mene nyt tapaamaan Ahasia, sinä ja sinun poikasi "Sear-Jasub, Yläaltaan kanavan päähän Pesijänkentän tielle,

4 ja sano hänelle: Pidä varasi ja ole rauhallinen; "älä pelkää äläkä sydän kurkussa säiky noita kahta savuavaa kekälettä, Resinin ja hänen syyrialaiensa ja Remaljan pojan hehkuva vihaa.

5 Koska Syyria, Efraim ja Remaljan poika ovat juonitelleet sinua vastaan sanoen:

6 Lähtekäämme ylös Juudaa vastaan ahdistamaan sitä, ja jakakaamme se keskenämme ja asettakaamme sen keskuuteen kuningas, niin, Tabelin poika,

7 näin sanoo Herra Jumala: Ei se onnistu, eikä niin tule käymään.

8 Sillä Syyrian pää on Damaskos, ja Damaskoksen pää on Resin; ja kuudenkymmenenviiden vuoden kuluttua Efraim on murskattu, niin ettei se ole enää kansa.

9 Ja Efraimin pää on Samaria, ja Samarian pää on Remaljan poika. "Ellette usko, te ette varmasti kestä.

10 Edelleen Herra puhui Ahasille vielä sanoen:

10a Matt. 13:14–15.
12a 2. Kun. 17:18, 20.
13a ELI Kuten puun, jossa säilyy vielä elämä ja kyky tuottaa siementä, vaikka sen lehdet putoavatkin.

17 2a ELI Koko pohjoista Israelia kutsuttiin Efraimiksi johtavan pohjoisen heimon mukaan.
3a HEPR Jäännös palaa takaisin.
4a ELI Älä pelästy

hyökkäystä; noilla kahdella kuninkaalla ei ole paljoakaan tulta jäljellä.
9a 2. Aik. 20:20.

11 Pyydä itsellesi ^amerkki Herralta, Jumalaltasi; pyydä joko syvyyksissä tai ylhäällä korkeuksissa.

12 Mutta Ahas sanoi: En pyydä enkä pane Herraa koetukselle.

13 Ja hän sanoi: Kuule nyt, oi Daavidin huone: Eikö riitä, että te väsyttätte ihmiset, vaan väsyttättekö vielä minun Jumalani-kin?

14 Sen tähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, ^aneitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen ^bImmanuel.

15 Voita ja hunajaa hän syö, niin että hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän.

16 Sillä ennen kuin ^alapsi oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, maasta, jota sinä kammoat, luopuvat sen ^bmolemmat kuninkaat.

17 Herra ^alähettää sinulle ja kansallesi ja isäsi huoneelle ajan, jollaista ei ole tullut sitten sen päivän, jolloin ^bEfraim erosi Juudasta – lähettää Assyrian kuninkaan.

18 Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra ^aviheltää luokseen kärpäsen, joka on Egyptin perukoilla, ja mehiläisen, joka on Assyrian maassa.

19 Ja ne tulevat ja asettuvat kaikki autioihin laaksoihin ja kallionkoloihin ja kaikkiin orjan-

tappuroihin ja kaikkiin pensaikoihin.

20 Samana päivänä Herra ^aajaa palkatulla partaveitsellä, virran tuolla puolen asuvilla, Assyrian ^bkuninkaalla, pään ja jalkakarvat; ja se vie parrankin.

21 Ja tapahtuu sinä päivänä, että mies ^aruokkii nuoren lehmän ja kaksi lammasta;

22 ja tapahtuu, että hän niiden antaman runsaan maidon tähden syö voita; sillä voita ja hunajaa syö jokainen, joka on jäljellä maassa.

23 Ja tapahtuu sinä päivänä, että jokainen paikka, jossa oli tuhat viiniköynnöstä, arvoltaan tuhat hopeasekeliä, kasvaa ohdaketta ja orjantappuraa.

24 Nuolet ja jouset mukanaan on miesten sinne mentävä, koska koko maa on täynnä ohdaketta ja orjantappuraa.

25 Eikä niille kukkuloille, joita kerran kuokalla kuokittiin, kukaan mene ohdakkeiden ja orjantappuroiden pelosta, vaan sinne ajetaan härät, ja niitä tallaa ^apikkukarja.

LUKU 18

Kristus on oleva kompastuskivi ja loukkauskallio. Etsikää Herraa älkääkä supisevia velhoja. Kääntykää lain ja todistuksen puoleen ohjausta saadaksenne. Vertaa Jesaja 8. Noin 559–545 eKr.

11a pko Merkki.

14a pko Neitsyt.

b HEPR Meidän kanssamme on Jumala.
pko Immanuel.

16a 2. Nefi 18:4.

b 2. Kun. 15:30; 16:9.

17a 2. Aik. 28:19–21.

b 1. Kun. 12:16–19.

18a TAI kutsuu.

Jes. 5:26.

20a ELI Vieras maahan-tunkeutuja autioittaa maan.

b 2. Kun. 16:5–9.

21a ELI Elannostaan

huolehtimaan

kykeneviä henkiin

jääneitä on vain

muutama.

25a HEPR lampaat tai vuohet.

EDELLEEN Herran sana sanoi minulle: Ota itsellesi iso kirja-käärö ja kirjoita siihen ihmisen kynällä: ^aMaher-Salal-Has-Basista.

2 Ja minä otin itselleni uskoliset ^atodistajat kirjoittamaan, pappi Urian ja Sakarjan, Jebe-rekjan pojan.

3 Ja minä lähestyin ^aprofeeta-tarta, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Silloin Herra sanoi minulle: Anna hänelle nimeksi Maher-Salal-Has-Bas.

4 Sillä katso, ennen kuin ^alapsi on ^boppinut huutamaan: isäni, ja: äitini, viedään Damaskoksen rikkaudet ja Samarian ^cryöstösaalis Assyrian kuninkaan eteen.

5 Herra puhui minulle taaskin sanoen:

6 Koska tämä kansa pitää halpana hiljaa virtaavia ^aSiloan vesiä ja riemuitsee ^bResinistä ja Remaljan pojasta,

7 niin sen tähden, katso, Herra nostattaa ^aheidän ylitsensä virran vedet, väkevät ja paljot, nimittäin Assyrian kuninkaan ja kaiken hänen mahtinsa; ja hän nousee kaikkien uomiensa yli ja menee kaikkien äyräittänsä yli.

8 Ja ^ahän kulkee läpi Juudan,

hän tulvii ja menee yli äyräittänsä, hän yltää aina kaulaan saakka; ja hänen levitettyt siipensä peittävät sinun maasi äärestä ääreen, oi ^bImmanuel.

9 Liittykää yhteen, oi te kansat, niin teidät murskataan kappaleiksi; ja kallistakaa korvanne, kaikki te kaukaisten maiden asukkaat: vyöttäkää itsenne, niin teidät murskataan kappaleiksi; vyöttäkää itsenne, niin teidät murskataan kappaleiksi.

10 Neuvotelkaa yhdessä, niin se raukeaa tyhjiin; sanokaa sana, niin se ei pidä; ^asillä Jumala on meidän kanssamme.

11 Sillä näin Herra puhui minulle lujalla kädellä ja kielsi minua vaeltamasta tämän kansan tietä, sanoen:

12 Älä sinä sano ^asalaliitoksi kaikkea sitä, mitä tämä kansa salaliitoksi sanoo, äläkä pelkää, mitä he pelkäävät, äläkä pelästy.

13 Pidä pyhänä itse Herra Sebaot, ja häntä ^apelkää, ja häntä kauhistu.

14 Ja hän on oleva ^apyhäkkö, mutta ^bkompastuskivi ja loukkauskallio molemmille Israelin huoneille, loukku ja ansa Jerusalemin asukkaille.

15 Ja monet heistä ^akompastuvat ja kaatuvat ja loukkaantuvat

18 1a HEPR Nopeuttaakseen ryöstämistä hän jouduttaa saalistusta.
2a PKO Todistaja.
3a ELI profeetan vaimoa.
4a 2. Nefi 17:16.
b Jes. 8:4.
c 2. Kun. 15:29.
6a 1. Moos. 49:10;
JSR 1. Moos. 50:24

(Liiteosa).
b Jes. 7:1.
7a ELI ensiksi pohjoiselle Israelille.
8a ELI Assyria tunkeutuu myös Juudaan.
b PKO Immanuel.
10a ELI Juuda (Immanuelin maa) säästetään.
Ps. 46:8.

12a ELI Juudan ei pidä turvautua salajuoniin toisten kanssa.
13a ELI Ole kunnioitettava ja nöyrä Jumalan edessä.
14a Hes. 11:15–21.
b 1. Piet. 2:4–8;
MK Jaak. 4:14–15.
15a Matt. 21:42–44.

ja joutuvat ansaan ja jäävät kiinni.

16 Sido todistus talteen, sinetöi "laki opetuslasteni keskellä.

17 Ja minä odotan Herraa, joka "kätkee kasvonsa Jaakobin huoneelta, ja panen toivoni häneen.

18 Katso, minä ja lapset, jotka Herra on minulle antanut, olemme Herran Sebaotin "merkkeinä ja ihmeinä Israelissa, hänen, joka asuu Siionin vuorella.

19 Ja kun he sanovat teille: Kysykää neuvoa niiltä, joissa on "vainajahenkiä, ja ^bvelhoilta, jotka supisevat ja mumisevat – "eikö kansan pitäisi kääntyä Jumalansa puoleen, jotta elävät kuulisivat ^dkuolleilta?

20 Lakiin ja todistukseen; ja elleivät "he puhu tämän sanan mukaisesti, se johtuu siitä, ettei heissä ole valoa.

21 Ja "he kulkevat sen läpi ankarasti ahdistettuina ja nälkäisinä; ja tapahtuu, että nälissään he ärtyvät ja kiroavat kuninkaansa ja Jumalansa ja katsovat ylhäälle.

22 Ja he katsovat maata ja näkevät vaivaa ja pimeyttä, tuskan synkeyttä, ja heidät ajetaan pimeyteen.

LUKU 19

Jesaja puhuu messiaanisesti. Pimeydessä oleva kansa näkee suuren valon. Lapsi on syntynyt meille. Hän on Rauhan Ruhtinas ja hallitsee Daavidin valtaistuimella. Vertaa Jesaja 9. Noin 559–545 eKr.

KUITENKAAN synkeys ei ole sellainen kuin se oli hänen ahdinkonsa aikana, kun hän ensin kevyesti ahdisti Sebulo-
nin "maata ja myöhemmin ahdisti raskaasti Naftalin maata Punaisenmeren tiellä Jordanin tuolla puolen kansakuntien Galileassa.

2 Kansa, joka "pimeydessä vaelsi, on nähnyt suuren valon; niille, jotka asuvat kuoleman varjon maassa, on valo loistanut.

3 Sinä olet lisännyt kansakunnan ja "enentänyt ilon – he iloitsevat sinun edessäsi, niin kuin elonkorjuun aikana iloitaan ja niin kuin miehet riemuitsevat jakaessaan saalista.

4 Sillä sinä olet murskannut hänen kuormansa ikeen ja hänen hartoidensa vitsan, hänen sortajansa sauvan.

5 Sillä soturin jokainen taistelu on melskettä, ja veren tahrimat

16a HEPR opetukset tai oppi.
PKO Evankeliumi.
17a Jes. 54:8.
18a ELI Jesajan ja hänen poikiensa nimet merkitsevät 'Jehova pelastaa', 'Jäännös palaa takaisin' ja 'Nopeuttaakseen ryöstämistä hän

jouduttaa saalistusta'.
2. Nefi 17:3; 18:3.
19a 3. Moos. 20:6.
b ELI noidilta, ennustajilta.
c 1. Sam. 28:6–20.
d TAI kuolleiden puolesta.
20a ELI spiritistiset meediat (myös jakeissa 21–22).

21a ELI Israel viedään pakkosiirtolaisuuteen, koska se ei kuuntele.
19 1a Matt. 4:12–16.
2a "Synkeys" ja "pimeys" olivat luopumus ja vankeus; "suuri valo" on Kristus.
3a Jes. 9:2.

vaatteet poltetaan ja ne joutuvat tulen ruoaksi.

6 Sillä ^alapsi on syntynyt meille, poika on annettu meille, ja ^bvalta on hänen harteillaan; ja hänen nimensä on Ihmeellinen, Neuvonantaja, ^cVäkevä Jumala, ^dIkuinen Isä, ^eRauhan Ruhtinas.

7 ^aVallan ja rauhan enentymisellä ^bei ole loppua Daavidin valtaistuimella eikä hänen valtakunnassaan sen järjestämiseksi ja perustamiseksi oikeudenmukaisesti ja oikeamielisesti vastedes, vieläpä ikuisesti. Tämän saa aikaan Herran Sebaotin kiivaus.

8 Herra lähetti sanansa Jaakobille, ja se on kohdannut ^aIsraelia.

9 Ja koko kansa tulee tietämään, nimittäin Efraim ja Samarian asukkaat, jotka ylpein ja röyhkein sydämin sanovat:

10 Tiilet ovat sortuneet maahan, mutta me rakennamme hakatuista kivistä; sykomorit on kaadettu, mutta me vaihdamme ne setreihin.

11 Sen tähden Herra nostattaa ^aResinin vastustajat häntä vastaan ja liittää yhteen hänen vihollisensa;

12 syyrialaiset edessä ja filistealaiset takana, ja he ^asyövät Israelia suun täydeltä. Kaikesta tästä ei hänen ^bvihansa ole väistynyt,

mutta hänen kätensä on yhä ojennettuna.

13 Sillä kansa ei ^apalaa sen luokse, joka sitä lyö, eikä se etsi Herraa Sebaotia.

14 Sen tähden Herra leikkaa Israelilta pään ja hännän, oksan ja kaislanvarren samana päivänä.

15 Vanhin, hän on pää, ja profeetta, joka valheita opettaa, hän on häntä.

16 Sillä tämän kansan johtajat eksyttävät heidät, ja heidän johdettavansa tuhoutuvat.

17 Sen tähden Herra ei iloitse heidän nuorukaisistaan eikä ^aarmahda heidän orpojaan ja leskiään; sillä jokainen heistä on tekopyhä ja pahantekijä, ja jokainen suu puhuu ^bmielettömiä. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole väistynyt, mutta hänen ^ckätensä on yhä ojennettuna.

18 Sillä jumalattomuus palaa kuin tuli; se syö ohdakkeet ja orjantappurat ja sytyttää metsien tiheiköt, ja ne kieppuvat savupyörteinä ilmaan.

19 Herran Sebaotin vihasta maa pimenee, ja ihmiset ovat kuin tulen ruokaa; ^akukaan ei säästä veljeään.

20 Ja hän ahmii oikealta ja jää nälkäiseksi, ja hän ^asyö vasemmalta, eivätkä he tule kylläisiksi; he syövät kukin oman käsivartensa lihaa –

6a Jes. 7:14; Luuk. 2:11.

b Matt. 28:18.

c Tit. 2:13–14.

d Alma 11:38–39, 44.

e Joh. 14:27.

7a PKO Hallitus.

b Dan. 2:44.

8a ELI Seuraava

profeetallinen sanoma (jakeet 8–21) oli varoitus pohjoisille heimolle, joita kutsuttiin Israeliksi.

11a 2. Kun. 16:5–9.

12a 2. Kun. 17:6, 18.

b Jes. 5:25; 10:4.

13a Aam. 4:6–12.

17a PKO Armeliasuus.

b 2. Nefi 9:28–29.

c MK Jaak. 5:47; 6:4.

19a Miika 7:2–6.

20a 5. Moos. 28:53–57.

21 ^aManasse ^bEfraimia, ja Efraim Manassea; he yhdessä käyvät ^cJuudaa vastaan. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole väistynyt, mutta hänen kätensä on yhä ojennettuna.

LUKU 20

Assyrian tuho on vertauskuva jumalattomien tuhosta toisessa tulemisessa. Vähän ihmisiä jää jäljelle, kun Herra tulee jälleen. Jaakobin jäännös palaa takaisin sinä päivänä. Vertaa Jesaja 10. Noin 559–545 eKr.

Voi niitä, jotka säättävät vääriä säädöksiä ja jotka kirjoittavat tekemiään katalia päätöksiä

2 estääkseen tarvitsevia saamasta ^aoikeutta ja riistääkseen kansani köyhiltä oikeuden, niin että ^blesket joutuvat heidän saaliiksensa ja että he voivat ryöstää orvoilta!

3 Ja mitä te teette rangaistuksen päivänä ja hävityksessä, joka tulee kaukaa? Kenen luo pakenette apua hakemaan? Ja minne kätlette rikkautenne?

4 Ilman minua heidän on kumarruttava vangittujen joukkoon ja kaaduttava surmattujen sekaan. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole väistynyt, mutta hänen kätensä on yhä ojennettuna.

5 Oi assyrialaista, minun vihani vitsaa; ja ^aheidän suut-

tumuksensa on sauva heidän kädessään.

6 Minä lähetän hänet tekopyhää kansakuntaa ^avastaan ja käsken hänet vihani kansaa vastaan ryöstämään ja saalistamaan ja tallaamaan sitä kuin katujen lokaa.

7 Mutta hän ei tarkoita sitä, eikä hän ajattele sydämessään niin; vaan hänellä on mielessään tuhota ja hävittää monia kansakuntia.

8 Sillä hän sanoo: Eivätkö minun ruhtinaani ole kaikki kuninkaita?

9 Eikö Kalne ole niin kuin Karkemis? Eikö Hamat niin kuin Arpad? Eikö Samaria ole niin kuin Damaskos?

10 Niin kuin ^aminun käteni on perustanut epäjumalien valtakunnat, joiden veistetyt kuvat olivat paremmat kuin Jerusalemin ja Samarian;

11 enkö minä tekisi Jerusalemmille ja sen epäjumalille samoin kuin olen tehnyt Samarialle ja sen epäjumalille?

12 Ja nyt tapahtuu, että kun Herra on tehnyt kaiken työnsä Siionin vuorella ja Jerusalemissa, minä rankaisen ^aAssyrian kuninkaan pöyhkeän sydämen ^bhedelmää ja hänen kopean katseensa ylpeyttä.

13 Sillä ^ahän sanoo: Käteni voimalla ja omalla viisaudellani olen tehnyt tämän kaiken,

21 ^a PKO Manasse.

^b PKO Efraim.

^c PKO Juuda.

20 ^{2a} TAI Oikeuden-

mukaisuus.

^b PKO Leski.

5 ^a Jes. 10:5.

6 ^a ELI Israelia vastaan.

10 ^a ELI Assyrian kuninkaan käsi (jakeet 10–11).

12 ^a Sef. 2:13.

^b ELI ylpeää kerskumista.

13 ^a ELI Assyrian kuningas (jakeet 13–14).

sillä minä olen ymmärtäväinen; ja minä olen siirtänyt kansojen rajat ja olen ryöstänyt niiden aarteet, ja minä olen kukistanut asukkaat urhean miehen lailla;

14 ja minä pääsin käsiksi kansojen rikkauksiin kuin linnunpesään; ja minä olen koonnut kaikki maat niin kuin hylätyt munat kootaan; eikä ollut ketään, joka olisi siipeä liikauttanut tai nokkaa avannut tai piipittänyt.

15 ^aKerskaileeko ^bkirves sille, joka sillä hakkaa? Mahtaileeko saha sille, joka sitä käyttää? Ikään kuin vitsa heiluttaisi itseään kohottajilleen, tai ikään kuin sauva kohoa isi itsestään, ikään kuin ei olisikaan puuta!

16 Sen tähden Herra, Herra Sebaot lähettää hänen lihavien keskuuteen laihuuden, ja ^ahänen loistonsa alle hän sytyttää palon niin kuin tulipalon.

17 Ja Israelin valosta tulee tuli ja hänen Pyhästään tulenlieska, joka polttaa ja nielee hänen orjantappuransa ja hänen ohdakkeensa yhdessä päivässä;

18 ja ^akuluttaa hänen metsänsä ja viljavan peltonsa vehmauden, sekä sielun että ruumiin;

ja he ovat kuin lipunkantaja uupuessaan.

19 Ja niin vähiin käyvät hänen metsänsä ^apuut, että lapsi voi merkitä ne muistiin.

20 Ja tapahtuu ^asinä päivänä, että Israelin jäännös ja ne, jotka ^bJaakobin huoneesta ovat säästyneet, eivät enää turvaudu lyöjäänsä vaan turvautuvat uskol-
lisina Herraan, Israelin Pyhään.

21 ^aJäännös palaa takaisin, niin, nimittäin Jaakobin jäännös, väkevän Jumalan luo.

22 Sillä vaikka sinun kansasi Israel olisi kuin meren hiekka, kuitenkin vain jäännös siitä palaa; säädetty ^ahävitys ^btulee vanhurskauden tulvana.

23 Sillä Herra Jumala Sebaot toteuttaa hävityksen, nimittäin päätöksensä mukaisesti koko maassa.

24 Sen tähden, näin sanoo Herra Jumala Sebaot: Oi kansani, joka asut Siionissa, älä pelkää assyrialaista; hän lyö sinua vit-
salla ja kohottaa sauvansa sinua vastaan Egyptin ^atapaan.

25 Sillä aivan pieni hetki vielä, niin suuttumus lakkaa, ja vihani kääntyy heidän tuhokseen.

26 Ja Herra Sebaot nostaa ruoskan häntä vastaan niin kuin ^aMidianin teurastuksessa

15a Kaikki tämän jakeen vertauskuvat liittyvät samaan kysymykseen: Voiko ihminen (esimerkiksi Assyrian kuningas) menestyä vastoin Jumalan tahtoa?
b ELI Voiko kuningas menestyä Jumalaa vastaan?

16a ELI Assyrian kuninkaan (myös jakeet 17–19).
18a ELI Assyria häviää täydellisesti.
19a ELI Assyrian sotajoukkojen jäännös.
20a ELI myöhempiä aikoina.
b Aam. 9:8–9.
21a Jes. 11:11–12.

22a OL 63:34.
PKO Maailma: Maailman loppu.
b ELI Rangaistuksenkin aikana on armoa.
24a ELI kuten egyptiläiset aikaisemmin.
2. Moos. 1:13–14.
26a 1. Moos. 25:1–2; Tuom. 7:25.

Orebin kallion luona; ja niin kuin hänen sauvansa oli meren yllä, niin hän kohottaa sen Egyptin tapaan.

27 Ja tapahtuu sinä päivänä, että hänen ^akuormansa otetaan pois sinun harteiltasi ja hänen ikeensä sinun niskastasi, ja ies tuhotaan ^bvoitelun tähden.

28 ^aHän on tullut Aijatiin, hän on kulkenut Migroniin; Mikmaisiin hän on jättänyt kuormastonsa.

29 He ovat kulkeneet solan poikki; he ovat yöpyneet Gebaan; Ramat pelkää, Saulin Gibeaa on paennut.

30 Korota äänesi, oi Gallimin tytär; anna sen kuulua Laisaan asti, oi poloinen Anatot.

31 Madmena on lähtenyt tiehensä; Gebimin asukkaat kokoontuvat paetakseen.

32 Vielä samana päivänä hän seisahtuu Nobiin; hän heristää kättään Siionin tyttären vuorta, Jerusalemin kukkulaa, vastaan.

33 Katso, Herra, Herra Sebaot katkoo kauhulla oksiston, ja ^akorkealle ulottuvat hakataan maahan, ja korskeat nöyryytetään.

34 Ja hän hakkaa metsien tiheiköt kirveellä maahan, ja Libanon kaatuu mahtavan edessä.

LUKU 21

Iisain kanto (Kristus) tuomitsee vanhurskaasti. Jumalan tunteminen peittää maan tuhatvuotisessa valtakunnassa. Herra kohottaa merkkiviirin ja kokoaa Israelin. Vertaa Jesaja 11. Noin 559–545 eKr.

Ja ^aIisain ^bkannosta lähtee ^cverso, ja vesa kasvaa hänen juuristaan.

2 Ja hänen päällensä laskeutuu Herran ^aHenki, viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja väkevyyden henki, tiedon ja Herran pelon henki;

3 ja antaa hänelle Herran pelossa nopean ymmärryksen; eikä hän ^atuomitse silmämitalla eikä jaa oikeutta korvakuulolta.

4 Vaan hän tuomitsee köyhät ^avanhurskaasti ja ^bajaa oikeuden mukaan maan ^csävyisien asiaa; ja hän lyö maata suunsa sauvalla ja huultensa henkäyksellä surmaa jumalattomat.

5 Ja vanhurskaus on hänen kupeidensa vyö ja uskollisuus vyönä hänen uumillaan.

6 Edelleen, susi asuu karitsan kanssa, ja pantteri laskeutuu levolle vohlan viereen, ja vasikka ja leijonanpentu ja syöttiläs yhdessä; ja pikkulapsi paimentaa niitä.

7 Ja lehmä ja karhu käyvät

27a Jes. 14:25.

b pko Voideltu.

28a ELI Assyrian sotajoukot lähestyvät Jerusalemiä; sitten (jakeissa 33–34) kuvataan Herran toimia niitä vastaan.

33a Hel. 4:12–13.

21 1a Iisai oli Daavidin isä. Tässä on viittaus Daavidin kuninkaalliseen sukuun, johon Jeesus aikanaan syntyi. Miika 5:1; Hepr. 7:14. pko Iisai.

b OL 113:1–2.

c OL 113:3–4.

2a Jes. 61:1–3.

3a Joh. 7:24.

4a Ps. 72:2–4;

Moosia 29:12.

b HEPR päättää.

c pko Sävyisyys.

laitumella; niiden vasikat ja pen-
nut laskeutuvat yhdessä levolle,
ja leijona syö olkia kuin härkä.

8 Ja imeväinen leikkii kyyn
kololla, ja vieroitettu lapsi pist-
tää kätensä myrkkykäärmeen
pesään.

9 Kukaan ^aei tee pahaa eikä
tuota turmiota koko minun py-
hällä vuorellani, sillä maa on
täynnä Herran ^btuntemusta, niin
kuin vedet täyttävät meren.

10 Ja ^asinä päivänä on oleva
^bIisain juurivesa, joka kohoaa
kansojen merkkiviirinä; ^csen
luokse ^dpakanat pyrkivät, ja
hänen leposijansa on oleva
loistava.

11 Ja sinä päivänä tapahtuu,
että Herra vielä ^atoisen kerran
ojentaa kätensä tuodakseen ta-
kaisin kansansa jäljellä olevan
jäännöksen Assyriasta ja Eryp-
tistä ja Patrosista ja Kuusista ja
Elamista ja Sinearista ja Hama-
tista ja meren saarilta.

12 Ja hän pystyttää ^amerkki-
viirin kansakunnille ja kokoaa
Israelin ^bkarkotetut ja ^ckerää
yhteen Juudan hajotetut maan
neljältä kulmalta.

13 Edelleen, Efraimin ^akateus

katoaa, ja Juudan vastustajat
hävitetään; Efraim ei ^bkadehdi
Juudaa, eikä Juuda vainoa
Efraimia.

14 Vaan he ^aryntäävät länteen
filistealaisten niskaan; he saa-
listavat kaikkia idän heimoja;
Edom ja Moab joutuvat heidän
käsiinsä; ja Ammonin lapset tot-
televat heitä.

15 Ja Herra ^ahävittää koko-
naan Egyptin merenlahden, ja
hän heristää kättään väkevällä
tuulellansa virran yllä ja lyö
sen seitsemäksi joeksi ja antaa
ihmisten kulkea ylitse kuivin
jaloin.

16 Ja on oleva ^avaltatie hänen
kansansa jäännökselle Assy-
riasta, niin kuin oli Israelille
sinä päivänä, jolloin se lähti ylös
Egyptin maasta.

LUKU 22

*Tuhatvuotisen valtakunnan aikana
kaikki ihmiset ylistävät Herraa.
Hän asuu heidän keskellään. Ver-
taa Jesaja 12. Noin 559–545 eKr.*

Ja sinä päivänä sinä sanot: Oi
Herra, minä ylistän sinua; vaikka
sinä olit minulle vihoissasi,

9a Jes. 2:4.
PKO Tuhatvuotinen
valtakunta.
b OL 101:32–33;
130:9.
10a ELI myöhemminä
aikoina.
JS–H 1:40.
b Room. 15:12;
OL 113:5–6.
c TAI hänen luokseen.
d OL 45:9–10.
11a 2. Nefi 6:14; 25:17;
29:1.
12a PKO Merkkiviiri.

b 3. Nefi 15:15; 16:1–4.
c Neh. 1:9;
1. Nefi 22:10–12;
OL 45:24–25.
PKO Israel: Israelin
kokoaminen.
13a Jer. 3:18.
b Juudan ja Efraimin
johtamat heimot
olivat olleet pitkään
(1. kuninkaiden
kirjan luvuissa
16–20 kuvattujen
tapahtumien jälkeen)
toistensa vastustajia.

Myöhemminä aikoina
tämä vihanpito
lakkaa.
Hes. 37:16–22.
PKO Kateus.
c PKO Juuda.
14a ELI hyökkäävät
länsirinteille,
jotka olivat
filistealaisten
aluetta.
15a Sak. 10:11.
16a Jes. 35:8;
OL 133:27.

sinun vihasi on väistynyt, ja sinä lohdutit minua.

2 Katso, Jumala on minun pelastukseni; minä ^aluotan, enkä pelkää; sillä Herra ^bJEHOVA on minun voimani ja lauluni; hänestä tuli minulle myös pelastus.

3 Sen tähden te saatte iloiten ammentaa ^avettä pelastuksen lähteistä.

4 Ja sinä päivänä te sanotte: ^aYlistäkää Herraa, huutakaa avuksi hänen nimeänsä, julistakaa hänen tekojaan kansojen keskuudessa, julistakaa, että hänen nimensä on ylhäinen.

5 ^aLaulakaa Herralle, sillä oivallisia hän on tehnyt; tämä tiedetään kaikessa maassa.

6 ^aHuutakaa ja riemuitkaa, te Siionin asukkaat, sillä suuri on Israelin Pyhä teidän keskellänne.

LUKU 23

Babylonin tuho on vertauskuva toisessa tulemisessa tapahtuvasta tuhosta. Se on vihan ja koston päivä. Babylon (maailma) sortuu iäksi. Vertaa Jesaja 13. Noin 559–545 eKr.

^aBABYLONIN tuomion ennustus, jonka Jesaja, Amosin poika, näki.

2 Kohottakaa ^alippu korkealle

vuorelle, korottakaa äänenne heille, ^bviittokaa heitä käymään sisälle ylhäisten porteista.

3 Minä olen antanut käskyn ^apyhitetyilleni, minä olen myös kutsunut väkeviäni, sillä minun vihani ei ole niiden päällä, jotka riemuitsevat minun korkeudestani.

4 Väenpaljouden pauhina vuorilla on kuin suuren kansan pauhina, yhteen ^akokoontuneiden kansakuntien ^bvaltakuntien melske; Herra Sebaot järjestää taistelujoukot.

5 He tulevat kaukaisesta maasta, taivaan ääreltä, niin, Herra ja hänen suuttumuksensa aseet, hävittämään koko maan.

6 Valittakaa, sillä Herran päivä on käsillä; se tulee tuhona Kaikkivaltiaalta.

7 Sen tähden herpoavat kaikki kädet, jokaisen sydän jähmettyy;

8 ja he pelkäävät; kivut ja murheet saavat heidät valtaansa; he hämmästyvät toisiaan; heidän kasvonsa ovat kuin liekit.

9 Katso, Herran päivä tulee armottomana täynnä kiivastusta ja hehkuvaa vihaa muuttamaan maan autioksi; ja hän ^ahävittää siitä sen syntiset.

10 Sillä taivaan tähdet ja sen tähtikuviot eivät anna valoaan;

22 2a Moosia 4:6;

Hel. 12:1.

b 2. Moos. 15:2;

Ps. 83:19.

PKO Jehova.

3a PKO Elävä vesi.

4a PKO Kiitollisuus.

5a OL 136:28.

6a Jes. 54:1;

Sef. 3:14.

23 1a Jumalattoman

Babylonin

todellinen tuho,

josta ennustetaan

Jesajan kirjan

luvuissa 13 ja 14,

esitetään koko

jumalattoman

maailman

lopullisen tuhon

enteenä.

OL 133:5, 7, 14.

PKO Babylon.

2a TAI Merkkiviiri.

PKO Merkkiviiri.

b ELI antakaa merkki.

3a ELI pyhilleni.

4a Sak. 12:3.

b Sak. 14:2–3.

9a PKO Maa: Maan

puhdistaminen.

^aaurinko pimenee radallaan, eikä kuu säteile valoaan.

11 Ja minä ^arankaisen maailmaa pahuudesta ja jumalattomia heidän pahoista teoistaan; minä teen lopun ^bylpeiden ylimielisyydestä ja painan maahan pelättyjen korskeuden.

12 Minä teen ^aihmisen harvinaisemmaksi kuin puhdas kulta, niin, ihmisen harvinaisemmaksi kuin Ofirin kulta.

13 Sen tähden minä järisytän taivaat, ja maa ^ajärkkyä paikaltansa Herran Sebaotin kiivastuksessa ja hänen hehkuvan vihansa päivänä.

14 Ja he ovat kuin pakosalle ajettu gasellit ja kuin lampaat, joita kukaan ei kokoa; ja he kääntyvät kukin oman kansansa luo ja pakenevat kukin omaan maahansa.

15 Jokainen ylpeä lävistetään, niin, ja jokainen, joka on liittynyt jumalattomiin, kaatuu miekkaan.

16 Heidän lapsensakin lyödään murskaksi heidän silmiensä edessä; heidän talonsa ryöstetään ja heidän vaimonsa raiskataan.

17 Katso, minä yllytän heitä vastaan meedialaiset, jotka eivät hopeasta ja kullasta välitä eivätkä niihin mielly.

18 Heidän jousensa myös murskaavat nuorukaiset, ja kohdun hedelmää he eivät sääli; heidän silmänsä eivät lapsia säästä.

19 Ja Babylonin, kuningaskuntien kruunun, kaldealaisten suuruuden ^akaunistuksen, käy niin kuin silloin, kun Jumala kukisti ^bSodoman ja Gomorran.

20 Koskaan siellä ei ole ^aasukaita, eikä siellä asuta polvesta polveen; eikä arabi pystytä sinne telttaa; eivätkä paimenet lepuuta siellä laumojansa.

21 Vaan autiomaan ^avillipedot makaavat siellä, ja heidän huoneensa ovat täynnä ulvovia otuksia; ja pöllöt asuvat siellä, ja ^bvillivuohet tanssivat siellä.

22 Ja saarten villipedot ulovat heidän autioissa ^ataloissaan ja ^bsakaalit heidän huvipalatsissaan; ja hänen hetkensä on lähellä, eikä hänen aikaansa pidennetä. Sillä minä tuhoan hänet joutuin; niin, sillä minä olen armollinen kansalleni, mutta jumalattomat hukkuvat.

LUKU 24

Israel kootaan ja se saa tuhatvuotisen levon. Lusifer karkotettiin taivaasta kapinoimisen tähden. Israel voittaa Babylonin (maailman). Vertaa Jesaja 14. Noin 559–545 eKr.

SILLÄ Herra armahtaa Jaakobia ja ^avalitsee vielä Israelin ja sijoittaa sen sen omaan maahan; ja ^bmuukalaiset liittyvät siihen, ja he yhdistyvät Jaakobin huoneeseen.

10a PKO Maailma:
Maailman loppu.

11a Mal. 3:19.
b OL 64:24.

12a Jes. 4:1–4.

13a PKO Maa: Maan

lopullinen tila.
19a ELI turhuuden.
b 1. Moos. 19:24–25;
5. Moos. 29:22;
2. Nefi 13:9.
20a Jer. 50:3, 39–40.

21a Jes. 34:14–15.
b HEPR pahat henget.
22a HEPR palatseissaan.
b HEPR villikoirat.
24 1a Sak. 1:17.
b Jes. 60:3–5, 10.

2 ^aJa kansat ottavat sen ja tuovat sen sen sijalle; niin, kaukaa maan ääristä asti; ja se palaa ^blupauksen maihinsa. Ja Israelin huone ottaa ne haltuunsa, ja Herran maa on oleva ^cpalvelijoita ja palvelijattaria varten; ja se vangitsee vangitsijansa, ja se hallitsee sortajiansa.

3 Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra antaa sinulle ^alevon murheestasi ja pelostasi ja siitä kovasta orjuudesta, jossa sinut oli pantu palvelemaan.

4 Ja tapahtuu sinä päivänä, että sinä virität ^aBabylonin kuninkaasta tämän sananparren ja sanot: Kuinka on sortajasta tullut loppu, loppu kultaisesta kaupungista!

5 Herra on taittanut jumalat-
tomilta sauvan, hallitsijoilta
valtikat.

6 Sitä, joka löi kansoja raivon
vallassa, löi lakkaamatta, sitä,
joka hallitsi kansakuntia vihan
voimalla, vainotaan, eikä kukaan
estä.

7 Kaikki maa on levossa ja rau-
hassa; se puhkeaa ^alaulamaan.

8 Niin, sypressit riemuitsevat
sinusta, sekä Libanonin setrit,
sanoen: Kun sinut on ^akaadettu,
ei kukaan kaataja tule meitä
vastaan.

9 ^aHelveti alhaalla on kiihdyk-

sissä sinun tähtesi ottaaksensa
sinut vastaan, kun tulet; sinun
tähtesi se ajaa liikkeelle ^bkuol-
leet, kaikki maan johtomiehet-
kin; se on nostattanut valtaistui-
miltansa kaikki kansakuntien
kuninkaat.

10 Kaikki he puhuvat ja sano-
vat sinulle: Oletko sinäkin tullut
heikoksi niin kuin me? Onko
sinusta tullut meidän kaltai-
semme?

11 Hautaan on vaipunut sinun
komeutesi; sinun harppujesi ääni
ei kuulu; madot ovat vuoteena
allasi, ja madot peittävät sinut.

12 ^aKuinka olet taivaalta pu-
donnut, oi ^bLusifer, sarastuk-
sen poika! Onko alas maahan
survaistu sinut, joka kukistit
kansakunnat!

13 Sillä sinä olet sanonut
sydämessäsi: ^aMinä nousen
taivaaseen, minä korotan valta-
istuimeni Jumalan tähtiä kor-
keammalle; minä tahdon myös
istua kokoontumisvuorella kau-
kana ^bpohjoisessa;

14 minä nousen pilvien huip-
puja korkeammalle; minä olen
Korkeimman vertainen.

15 Mutta sinut syöstään alas
helvettiin, pohjimmaiseen ^akui-
luun.

16 Jotka sinut näkevät, ^atuijotta-
vat sinua ja tarkastelevat sinua ja

2a ELI Muut kansat
auttavat Israelia.
b PKO Luvattu maa.
c Jes. 60:14.
3a Joos. 1:13; OL 84:24.
4a PKO Babylon.
7a Jes. 55:12.
8a ELI olet kuollut.
9a PKO Helveti.
b ELI ruumiista erinneet

henget.
12a OL 76:26.
b HEPR Kointähti.
Jumalattoman
maailman (Babylonin)
hallitsijaa kutsutaan
Lusiferiksi, kaiken
jumalattomuuden
hallitsijaksi.
PKO Lusifer; Perkele.

13a Moos. 4:1–4.
b ELI jumalien
asuinpaikka
babylonialaisen
uskomuksen mukaan.
Ps. 48:3.
15a 1. Nefi 14:3.
16a HEPR katsovat sinua
tarkkaan ja miettivät
sinua.

sanovat: Onko tämä se mies, joka järkytti maata ja joka vapisutti valtakuntia?

17 Ja teki maailman autiomaaksi ja hävitti sen kaupungit, eikä avannut vankiensä huonetta?

18 Kaikki kansakuntien kuninkaat, niin, aivan kaikki, lepäävät kunniassa, kukin "omassa kammiossaan.

19 Mutta sinut on viskattu haudastasi kuin "iljettävä vesa ja niiden jäännökset, jotka on surmattu, miekalla lävistetty, jotka suistuvat kuilun ^bkiville kuin jalkoihin tallattu raato.

20 Et pääse liittymään heihin haudassa, koska olet hävittänyt maasi ja surmannut kansasi; "pahantekijäin ^bjälkeläisiä ei koskaan enää mainita.

21 Valmistakaa teurastus heidän lapsillensa heidän isiensä "pahojen tekojen tähden, etteivät he nouse ja ota haltuunsa maata ja täytä maanpiiriä kaupungeilla.

22 Sillä minä nousen heitä vastaan, sanoo Herra Sebaot, ja hävitän Babylonilta "nimen ja jäännöksen ja pojan ja ^bveljenpojan, sanoo Herra.

23 Edelleen, minä teen sen haikaroiden "alueeksi ja vesilammikoiksi; ja minä lakaisen

sen tuhon luudalla, sanoo Herra Sebaot.

24 Herra Sebaot on vannonut sanoen: Niin kuin minä olen ajatellut, niin on varmasti tapahtuva; ja niin kuin minä olen päättänyt, niin on pysyvä:

25 Että minä tuon "assyrialaisen maahani ja tallaan hänet jalkojeni alle ^bvuorillani; silloin hänen "ikeensä heltiää heidän päältään ja hänen kuormansa heltiää heidän hartioiltaan.

26 "Tämä on päätös, joka on päätetty kaikesta maasta; ja tämä on käsi, joka on ojennettuna kaikkien kansakuntien yli.

27 Sillä Herra Sebaot on päättänyt, ja kuka sen kumoaa? Ja hänen kätensä on ojennettuna, ja kuka sen kääntää pois?

28 Kuningas "Ahasin ^bkuolinvuonna oli tämä tuomion ennustus:

29 Älä riemuitse, koko Filistea, koska lyöjäsi sauva on katkenut, sillä käärmeen juuresta kasvaa myrkkykäärme, ja sen hedelmä on tulinen lentävä käärme.

30 Ja köyhien esikoiset saavat syödä, ja tarvitsevat saavat levätä turvassa; ja minä tapan sinun juuresi nälänhädällä, ja se surmaa sinun jäännöksesi.

18a ELI sukuhaudassaan.

19a ELI hylätty oksi, katkaistu ja pois heitetty.

^b ELI aivan pohjalla.

20a PKO Jumalattomuus.

^b Ps. 21:11–12; 37:28.

21a 2. Moos. 20:5.

22a Sananl. 10:7.

^b Job 18:19.

23a Jes. 34:11–15.

25a Aihe kääntynyt Assyrian hyökkäykseen Juudaa vastaan vuonna 701 eKr. ja Assyrian tappioon (jakeet 24–27).

2. Kun. 19:32–37;

Jes. 37:33–38.

^b ELI Juudan ja Israelin vuoret.

^c Jes. 10:27.

26a ELI Lopulta kaikki maailmalliset kansakunnat kukistetaan näin.

28a 2. Kun. 16:20.

^b ELI Noin 720 eKr..

Tämä tuomion sanoma eli profetia koski filistealaisia; Juuda saisi olla turvassa.

31 Valita, oi portti, huuda, oi kaupunki; sinä koko Filistea olet lamaautunut; sillä pohjoisesta tulee savu, eikä yksikään ole poissa paikaltaan.

32 Mitä on vastattava kansakuntien sanansaattajille? Että Herra on perustanut ^aSiionin, ja hänen kansansa ^bköyhät löytävät siinä turvansa.

LUKU 25

Nefi riemuitsee selkeydestä. Jesajan profetiat ymmärretään viimeisinä aikoina. Juutalaiset palaavat Babylonista, ristiinnaulitsevat Messiaan, ja heidät hajotetaan ja heitä lyödään. Heidät palauteetaan entiseen asemaansa, kun he uskovat Messiaaseen. Hän tulee ensimmäisen kerran kuusisataa vuotta sen jälkeen, kun Lehi lähti Jerusalemistä. Nefiläiset noudattavat Mooseksen lakia ja uskovat Kristukseen, joka on Israelin Pyhä. Noin 559–545 eKr.

NYT minä, Nefi, puhun jonkin verran niistä sanoista, jotka olen kirjoittanut ja jotka Jesajan suu on puhunut. Sillä katso, Jesaja puhui paljon sellaista, mitä monien kansastani oli ^avaikea ymmärtää, sillä he eivät tiedä, millä tavalla juutalaisten keskuudessa profetoitiin.

2 Sillä minä, Nefi, en ole opettanut heille paljon juutalaisten tavoista, sillä heidän ^atyönsä olivat pimeyden töitä ja hei-

dän tekonsa olivat iljetysten tekoja.

3 Ja nyt, minä kirjoitan kansalleni, kaikille niille, jotka ottavat myöhemmin vastaan tämän, mitä kirjoitan, jotta he tietäisivät Jumalan tuomiot, että ne kohtaavat kaikkia kansakuntia sen sanan mukaisesti, jonka hän on puhunut.

4 Kuule siis, oi kansani, joka olet Israelin huonetta, ja kallista korvasi sanoilleni; sillä vaikka Jesajan sanat eivät ole selkeitä sinulle, ne ovat kuitenkin selkeitä kaikille niille, jotka ovat täynnä ^aprofetian ^bhenkeä. Mutta minä annan sinulle profetian sen hengen mukaisesti, joka minussa on; sen tähden minä profetoin sen ^cselkeyden mukaisesti, joka minussa on ollut siitä ajasta lähtien, kun lähdin Jerusalemistä isäni kanssa; sillä katso, minun sieluni iloitsee selkeydestä kansalleni, jotta se voisi oppia.

5 Niin, minun sieluni iloitsee ^aJesajan sanoista, sillä minä olen tullut Jerusalemistä, ja silmäni ovat nähneet sen, mikä on ^bjuutalaisten, ja minä tiedän, että juutalaiset ymmärtävät sen, mikä on profeettojen, eikä ole muuta kansaa, joka ymmärtäisi juutalaisille puhuttua niin kuin he, paitsi jos heitä on opetettu juutalaisten tavan mukaisesti.

6 Mutta katso, minä, Nefi, en ole opettanut lapsiani juutalaisten

32a pko Siion.

b Sef. 3:12.

25 1a 2. Nefi 25:5–6.

2a 2. Kun. 17:13–20.

4a pko Profetia, profetoiminen.

b pko Pyhä Henki.

c 2. Nefi 31:3; 33:5–6;

MK Jaak. 4:13.

5a 1. Nefi 19:23;

3. Nefi 23:1.

b pko Juutalaiset.

tavan mukaisesti; mutta katso, minä olen itse asunut Jerusalemissa, minkä vuoksi minä tunnen ympäröivät seudut; ja minä olen kertonut lapsilleni juutalaisten keskuudessa ^atapahtuneista Jumalan tuomioista, lapsilleni, kaiken sen mukaisesti, mitä Jesaja on puhunut, enkä minä kirjoita niitä.

7 Mutta katso, minä jatkan omaa profetiaani ^aselkeyteni mukaisesti; minä tiedän, että siitä ei kukaan voi erehtyä; mutta niinä aikoina, jolloin Jesajan profetiat toteutuvat, ihmiset tietävät varmasti, aikoina, jolloin ne tapahtuvat.

8 Sen vuoksi ne ovat ^aarvokkaat ihmislapsille, ja joka luulee, etteivät ne ole, heille minä erityisesti tahdon puhua ja osoittaa sanat ^bomalle kansalleni; sillä minä tiedän, että ne ovat heille suuriarvoiset ^cviimeisinä aikoina, sillä sinä aikana he ymmärtävät ne; niinpä minä olen kirjoittanut ne heidän hyväkseen.

9 Ja niin kuin yksi sukupolvi on ^ahävitetty juutalaisten keskuudessa pahuuden tähden, niin heitä on hävitetty polvesta polveen heidän pahojen tekojensa mukaan; eikä ketään heistä ole koskaan hävitetty

Herran profeettojen heille siitä ^bennustamatta.

10 Sen vuoksi heille oli kerrottu hävityksestä, joka oli kohtaava heitä heti isäni lähdettyä Jerusalemistä; kuitenkin he paadtuttivat sydämensä; ja minun profetiani mukaisesti heidät on ^ahävitetty lukuun ottamatta niitä, jotka on ^bviety vankeina Babyloniin.

11 Ja nyt minä puhun tämän sen hengen tähden, joka minussa on. Ja vaikka heidät on viety pois, he palaavat takaisin ja ottavat haltuunsa Jerusalemin maan; sen vuoksi heidät ^atuodaan takaisin perintömaahansa.

12 Mutta katso, heillä on oleva sotia ja sotahuhuja; ja kun tulee aika, jolloin Isän ^aAinosyntyinen, niin, nimittäin taivaan ja maan Isä, ilmaisee itsensä heille lihassa, katso, he hylkäävät hänet pahuutensa ja sydämensä paatumuksen ja uppiniskaisuutensa tähden.

13 Katso, he ^aristiinnaulitsevat hänet; ja kun hänet on pantu ^bhautakammioon ^ckolmen päivän ajaksi, hän ^dnousee kuolleista parantaminen siivissään, ja kaikki ne, jotka uskovat hänen nimeensä, pelastetaan Jumalan valtakuntaan. Ja nyt, minun sieluni iloitsee voidessani

6a 2. Nefi 6:8;
Hel. 8:20–21.

7a 2. Nefi 32:7;
Alma 13:23.

8a pko Pyhät
kirjoitukset: Pyhien
kirjoitusten arvo.

b En. 1:13–16;
Morm. 5:12–15;
OL 3:16–20.

c pko Myöhemmät ajat.

9a Jer. 39:4–10;
Matt. 23:37–38.

b Aam. 3:7;
1. Nefi 1:13.

10a 1. Nefi 7:13;
2. Nefi 6:8;
Omni 1:15;
Hel. 8:20–21.

b 2. Kun. 24:14;

Jer. 52:3–16.

11a Esra 1:1–4;
Jer. 24:5–7.

12a pko Ainosyntyinen.
13a Luuk. 23:33.

b Joh. 19:41–42;
1. Nefi 19:10.

c Luuk. 24:6–7;
Moosia 3:10.

d pko Ylösnousemus.

profetoida hänestä, sillä minä olen ^enähty hänen aikansa, ja minun sydämeni ylistää hänen pyhää nimeään.

14 Ja katso, tapahtuu, että kun ^aMessias on noussut kuolleista ja ilmaissut itsensä kansalleen, kaikille niille, jotka uskovat hänen nimeensä, katso, Jerusalema ^bhävitetään jälleen; sillä voi niitä, jotka taistelevat Jumalaa ja hänen kirkkonsa kansaa vastaan.

15 Ja nyt, ^ajuutalaiset ^bhajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan; niin, ja myös ^cBabylon hävitetään; sen vuoksi toiset kansakunnat hajottavat juutalaiset.

16 Ja kun heidät on hajotettu ja Herra Jumala on kurittanut heitä toisilla kansakunnilla monen sukupolven ajan, niin, vieläpä polvesta polveen, kunnes heidät on saatu ^auskomaan Kristukseen, Jumalan Poikaan, ja sovittukseen, joka on ääretön koko ihmisluvulle – ja kun se aika tulee, jolloin he uskovat Kristukseen ja palvelevat Isää hänen nimessään, puhtain sydämin ja tahrattomin käsin, eivätkä enää odota muuta Messiaasta, silloin, siihen aikaan, tulee aika, jolloin heidän on välttämätöntä uskoa nämä asiat.

17 Ja Herra ojentaa jälleen toisen kerran kätensä ^atuodakseen kansansa takaisin sen kadotetusta ja langenneesta tilasta. Sen vuoksi hän ryhtyy tekemään ^bihmeellistä tekoa ja ihmettä ihmislasten keskuudessa.

18 Sen vuoksi hän tuo heille julki ^asanansa, jotka sanat ^btuomitsevat heidät viimeisenä päivänä, sillä ne annetaan heille siinä tarkoituksessa, että heidät saataisiin ^cvakuuttuneiksi tosi Messiaasta, jonka he hylkäsivät; ja jotta heidät saataisiin vakuuttuneiksi siitä, ettei heidän enää pidä odottaa Messiaasta tulevaksi, koska ketään ei tulisi, paitsi ^dväärä Messias, joka pettäisi ihmisiä; sillä vain yhdestä Messiaasta ovat profeetat puhuneet, ja tämä Messias on se, jonka juutalaiset hylkäävät.

19 Sillä profeettojen sanojen mukaan ^aMessias tulee ^bkuuden sadan vuoden kuluttua siitä, kun isäni lähti Jerusalemistä; ja profeettojen sanojen mukaan sekä Jumalan ^cenkelin sanan mukaan hänen nimensä on oleva Jeesus Kristus, Jumalan Poika.

20 Ja nyt, veljeni, minä olen puhunut selkeästi, niin että ette voi erehtyä. Ja niin totta kuin Herra Jumala elää, joka ^atoi

13e 1. Nefi 11:13–34.

14a pko Messias.

b Luuk. 21:24;

JS–M 1:1–18.

15a pko Juutalaiset.

b Neh. 1:8–9;

2. Nefi 10:6.

c pko Babylon.

16a 2. Nefi 10:6–9; 30:7;

Morm. 5:14.

17a 2. Nefi 21:11–12; 29:1.

pko Evankeliumin palautus.

b Jes. 29:14;

2. Nefi 27:26;

3. Nefi 28:31–33.

18a 2. Nefi 29:11–12;

33:11, 14–15.

b pko Viimeinen

tuomio.

c 2. Nefi 26:12–13.

d pko Antikristus.

19a pko Jeesus Kristus:

Profetioita Jeesuksen

Kristuksen syntymästä

ja kuolemasta.

b 1. Nefi 10:4;

3. Nefi 1:1, 13.

c 2. Nefi 10:3.

20a 2. Moos. 3:7–10;

1. Nefi 17:24, 31;

19:10.

Israelin ylös Egyptin maasta ja antoi Moosekselle voiman^b parantaa kansakunnat myrkkykäärmeiden purtua heitä, jos he loisivat katseensa^c käärmeeseen, jonka hän kohotti heidän nähtäväksensä, sekä antoi hänelle voiman lyödä^d kallioon, niin että vesi virtaisi; niin, katso, minä sanon teille, että niin kuin tämä on totta ja niin totta kuin Herra Jumala elää, mitään muuta^e nimeä ei ole annettu taivaan alla paitsi tämä Jeesus Kristus, josta olen puhunut, jonka kautta ihminen voi pelastua.

21 Ja nyt, tästä syystä Herra Jumala on luvannut minulle, että tämä, mitä minä^a kirjoitan, pysyy tallessa ja säilyy ja periytyy jälkeläisilleni polvesta polveen, jotta täyttyisi Joosefille annettu lupaus, että hänen jälkeläisensä eivät koskaan^b menehtyisi, niin kauan kuin maa pysyisi.

22 Sen vuoksi nämä asiat kulkeutuvat polvesta polveen niin kauan kuin maa pysyy; ja ne kulkeutuvat Jumalan tahdon ja mielen mukaisesti; ja ne kansakunnat, joilla ne on hallussaan, "tuomitaan niistä niiden sanojen mukaisesti, jotka on kirjoitettu.

23 Sillä me ponnistelemme uut-

terasti kirjoittaaksemme, "saadaksemme lapsemme sekä veljemme uskomaan Kristukseen ja tekemään sovinnon Jumalan kanssa; sillä me tiedämme, että^b armosta me pelastumme kaiken sen jälkeen, mitä voimme^c tehdä.

24 Ja vaikka me uskomme Kristukseen, me^a noudatamme Mooseksen lakia ja odotamme lujina Kristusta, kunnes laki tulee täytetyksi.

25 Sillä tätä tarkoitusta varten^a laki annettiin; sen vuoksi laki on tullut meille^b kuolleeksi, ja meidät on tehty eläviksi Kristuksessa uskomme tähden; kuitenkin me noudatamme lakia käskyjen tähden.

26 Ja me^a puhumme Kristuksesta, me riemuitsemme Kristuksessa, me saarnaamme Kristuksesta, me^b profetoimme Kristuksesta ja me kirjoitamme profetioidemme mukaisesti, jotta^c lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat odottaa syntiensä^d anteeksiantoa.

27 Ja nyt, me puhumme laista, jotta lapsemme tietäisivät, että laki on kuollut, ja he tietäessään, että laki on kuollut, odottaisivat sitä elämää, joka on Kristuksessa,

20b Joh. 3:14;

1. Nefi 17:41.

c 4. Moos. 21:8–9;

Alma 33:19;

Hel. 8:14–15.

d 2. Moos. 17:6;

4. Moos. 20:11;

1. Nefi 17:29; 20:21.

e Hoos. 13:4;

Ap. t. 4:10–12;

Moosia 5:8;

Moos. 6:52.

pko Vapahtaja.

21a 2. Nefi 27:6–14.

b Aam. 5:15;

2. Nefi 3:16;

Alma 46:24–27.

22a 2. Nefi 29:11;

33:10–15;

3. Nefi 27:23–27.

23a pko Lapsi.

b Room. 3:23–24;

2. Nefi 2:4–10;

Moosia 13:32;

Alma 42:12–16;

OL 138:4.

pko Armo.

c Jaak. 2:14–26.

pko Teot.

24a MK Jaak. 4:4–5.

25a pko Mooseksen laki.

b Room. 7:4–6.

26a MK Jaak. 4:12;

Jar. 1:11;

Moosia 3:13.

b Luuk. 10:23–24.

c pko Lapsi.

d pko Syntien
anteeksisaaminen.

ja tietäisivät, mitä tarkoitusta varten laki annettiin. Ja että kun laki on täytetty Kristuksessa, heidän ei pidä paaduttaa sydäntään häntä vastaan, kun lain täytyy tulla hävitetyksi.

28 Ja nyt, katso, kansani, te olette ^auppiniskainen kansa; sen vuoksi minä olen puhunut teille selkeästi, niin että ette voi ymmärtää väärin. Ja sanat, jotka olen puhunut, ovat ^btodistuksena teitä vastaan, sillä ne riittävät ^copettamaan kenelle tahansa oikean tien; sillä oikea tie on uskoa Kristukseen eikä kieltää häntä, sillä kieltämällä hänet te kiellätte myös profeetat ja lain.

29 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että oikea tie on uskoa Kristukseen eikä kieltää häntä; ja Kristus on Israelin Pyhä; sen vuoksi teidän on kumarruttava hänen edessään ja palveltava häntä koko ^aväkevydestänne, mielestänne ja voimastanne ja koko sielustanne; ja jos te tämän teette, teitä ei suinkaan karkoteta.

30 Ja niin kauan kuin se on välttämätöntä, teidän on noudatettava Jumalan tekoja ja ^atoimituksia, kunnes laki, joka annettiin Moosekselle, on täytetty.

LUKU 26

Kristus on palveleva nefiläisiä. Nefi näkee ennalta kansansa

tuhon. Se puhuu tomusta. Pakanat perustavat väärää kirkkoja ja salaliittoja. Herra kieltää ihmisiä harjoittamasta pappisvaltaa. Noin 559–545 eKr.

Ja kun Kristus on ^anoussut kuolleista, hän ^bnäyttäytyy teille, lapseni ja rakkaat veljeni; ja sanat, jotka hän puhuu teille, ovat ^claki, jota teidän tulee noudattaa.

2 Sillä katso, minä sanon teille, että olen nähnyt, että monta sukupolvea kuolee pois, ja kansani keskuudessa on suuria sotia ja kiistoja.

3 Ja kun Messias tulee, kansaleni annetaan ^amerkkejä hänen ^bsyntymästään sekä hänen kuolemastaan ja ylösnousemuksestaan; ja se päivä on suuri ja kauhistava jumalattomille, sillä he menehtyvät; ja he menehtyvät, koska he karkottavat profeetat ja pyhät ja kivittävät heitä ja surmaavat heitä; sen vuoksi pyhien ^cveren huuto nousee maasta ylös Jumalan luokse heitä vastaan.

4 Ja niin, kaikki ne, jotka ovat ylpeitä ja jotka tekevät sitä, mikä on jumalatonta, päivä, joka tulee, ^apolttaa heidät, sanoo Herra Sebaot, sillä he ovat kuin oljenkorsia.

5 Ja ne, jotka tappavat profeettoja ja pyhiä, maan syvyyydet

28a Moosia 3:14.

b rko Todistaminen.

c 2. Nefi 33:10.

29a 5. Moos. 6:5;

Mark. 12:29–31.

30a rko Toimitukset.

26 1a 3. Nefi 11:1–12.

b 1. Nefi 11:7; 12:6.

c 3. Nefi 15:2–10.

3a 1. Nefi 12:4–6.

rko Merkki.

b rko Jeesus Kristus:
Profetioita Jeesuksen
Kristuksen syntymästä

ja kuolemasta.

c 1. Moos. 4:10;

2. Nefi 28:10;

Morm. 8:27.

4a 3. Nefi 8:14–24;
9:3, 9.

^anielevät heidät, sanoo Herra Sebaot; ja ^bvuoret peittävät heidät, ja pyörretuulet kuljettavat heidät pois, ja rakennukset sortuvat heidän päällensä ja musertavat heidät kappaleiksi ja murskaavat heidät tomuksi.

6 Ja heitä rangaistaan ukon-ilmoilla ja salamoilla ja maanjäristyksillä ja kaikenlaisella tuholla, sillä Herran vihan tuli syttyy heitä vastaan, ja he ovat kuin oljenkorsia, ja tuleva päivä polttaa heidät, sanoo Herra Sebaot.

7 Oi sieluni tuskaa ja piinaa kansani surmattujen menetyksen tähden! Sillä minä, Nefi, olen nähnyt sen, ja se miltei kuluttaa minut Herran edessä; mutta minun täytyy huutaa Jumalalleni: Sinun tiesi ovat ^aoikeamieliset.

8 Mutta katso, vanhurskaat, jotka kuulevat profeettojen sanoja eivätkä tuhoa heitä, vaan odottavat lujina Kristusta kaikesta ^avainosta huolimatta niiden merkkien tähden, joita annetaan – katso, he ovat niitä, jotka ^beivät menehdy.

9 Vaan Vanhurskauden Poika ^ailmestyy heille, ja hän ^bparantaa heidät, ja heillä on ^crauha hänen kanssaan, kunnes ^dkolme sukupolvea on kuollut pois ja monet ^eneljänneistä sukupolveista ovat kuolleet pois vanhurskaudessa.

10 Ja kun tämä on tapahtunut, ^apikainen tuho kohtaa kansaani; sillä sieluni tuskista huolimatta minä olen nähnyt sen; sen vuoksi minä tiedän, että se tapahtuu; ja he myyvät itsensä tyhjästä, sillä ylpeytensä ja järjettömyytensä palkkana he saavat tuhon; sillä koska he antautuvat Perkeleelle ja valitsevat mieluummin pimeyden kuin valon teot, sen tähden heidän on mentävä alas ^bhelvettiin.

11 Sillä ei Herran Henki ainaisesti ^akiistele ihmisen kanssa. Ja kun Henki lakkaa kiistelemästä ihmisen kanssa, silloin tulee pikainen tuho, ja tämä surettaa sieluani.

12 Ja kuten minä puhuin ^ajuutalaisten saamisesta ^bvakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on ^ctosi Kristus, on välttämätöntä, että myös pakanat saadaan vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus, iankaikkinen Jumala

13 ja että hän ilmaisee itsensä kaikille niille, jotka uskovat häneen, ^aPyhän Hengen voimalla, niin, jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle, tehden voimallisia ihmeitä, merkkejä ja ihmetekoja ihmislasten keskuudessa heidän uskonsa mukaisesti.

14 Mutta katso, minä profetoitin teille ^aviimeisistä ajoista;

5a 1. Nefi 19:11;

3. Nefi 10:14.

b 3. Nefi 8:10; 9:5–8.

7a PKO Oikeudenmukaisuus.

8a PKO Vaino.

b 3. Nefi 10:12–13.

9a 3. Nefi 11:8–15.

b 3. Nefi 17:7–9.

c 4. Nefi 1:1–4.

d 1. Nefi 12:11–12;

3. Nefi 27:30–32.

e Alma 45:10–12;

Hel. 13:9–10.

10a Alma 45:9–14;

Morm. 8:1–9.

b PKO Helvetti.

11a Et. 2:15.

12a 2. Nefi 30:7;

Morm. 5:14.

PKO Juutalaiset.

b 2. Nefi 25:18.

c Morm. 3:21.

13a PKO Pyhä Henki.

14a PKO Myöhemmät

ajat.

niistä ajoista, jolloin Herra Jumala on ^btuova nämä asiat julki ihmislapsille.

15 Sen jälkeen kun minun jälkeläiseni ja veljeni jälkeläiset ovat vaipuneet epäuskoon ja pakanat ovat lyöneet heidät, niin, kun Herra Jumala on leiriytynyt yltymperi heitä vastaan ja saartanut heidät valleilla ja pystyttänyt linnoituksia heitä vastaan, ja kun heidät on painettu alas tomuun, vieläpä niin ettei heitä enää ole, sittenkin vanhurskaiden sanat kirjoitetaan ja uskollisten rukoukset kuullaan, eikä kaikkia niitä, jotka ovat vaipuneet epäuskoon, unohdeta.

16 Sillä ne, jotka hävitetään, ^a”puhuvat heille maasta, ja heidän puheensa kuuluu vaimeana tomusta, ja heidän äänensä on kuin sen, jossa on vainajahenki; sillä Herra Jumala antaa heille voiman, että he voivat kuis-kailla heistä ikään kuin se tulisi maasta; ja heidän puheensa kuis-kaa tomusta.

17 Sillä näin sanoo Herra Jumala: He ^a”kirjoittavat siitä, mitä heidän keskuudessaan tapahtuu, ja se kirjoitetaan ja sinetöidään kirjaan; eivätkä ne, jotka ovat vaipuneet epäuskoon, niitä saa, sillä he ^b”pyrkivät hävittämään sen, mikä on Jumalasta.

18 Ja nyt, kuten ne, jotka on

tuhottu, on tuhottu joutuin – ja heidän pelättyjensä paljous on kuin ^a”akanat, jotka katoavat – niin, näin sanoo Herra Jumala: Se tapahtuu hetkessä, yhtäkkiä.

19 Ja tapahtuu, että niitä, jotka ovat vaipuneet epäuskoon, ^a”lyödään pakanoiden kädellä.

20 Ja pakanat ^a”ylpistyvät omissa silmissään ja ovat ^b”kompastuneet ^c”kompastuskivensä suuruuden tähden, niin että he ovat perustaneet monia ^d”kirkkoja; silti he ylenkatsovat Jumalan voimaa ja ihmeitä ja saarnaavat itselleen omaa viisauttaan ja omaa ^e”tietämystään etua saadakseen ja ^f”murskatakseen köyhien kasvot.

21 Ja perustetaan monia kirkkoja, jotka aiheuttavat ^a”kateutta ja riitaa ja pahansuopaisuutta.

22 Ja on myös ^a”salaliittoja, kuten muinaisinakin aikoina, Perkeleen liittojen mukaisesti, sillä hän on kaiken tällaisen alullepanija, eli murhien ja pimeyden tekojen alullepanija; niin, ja hän taluttaa heitä kaulasta pellavanyörillä, kunnes hän sitoo heidät vahvoilla köysillään iäksi.

23 Sillä katso, rakkaat veljeni, minä sanon teille, että Herra Jumala ei toimi pimeydessä.

24 Hän ei tee mitään, mikä ei olisi maailman hyödyksi, sillä

14b pko Evankeliumin palautus.

16a Jes. 29:4;
Moroni 10:27;
Moos. 7:62.
pko Mormonin kirja.

17a 2. Nefi 29:12.

b En. 1:14.

18a Morm. 5:16–18.

19a 3. Nefi 16:8–9;
20:27–28.

20a pko Ylpeys.

b 1. Nefi 13:29, 34.

pko Luopumus.

c Hes. 14:4.

d 1. Nefi 14:10; 22:23;

Morm. 8:28.

e 2. Nefi 9:28;
Morm. 9:7–8.

f Jes. 3:15;
2. Nefi 13:15.

21a pko Kateus.

22a pko Salaliitto.

hän "rakastaa maailmaa, jopa niin, että hän antaa oman henkensä voidakseen vetää ^bkaikki ihmiset luoksensa. Sen vuoksi hän ei kiellä ketään pääsemästä osalliseksi hänen pelastuksestaan.

25 Katso, huutaako hän kenellekään sanoen: Lähde pois luotani? Katso, minä sanon teille: Ei; vaan hän sanoo: "Tulkaa minun luokseni, kaikki te maan ääret, ^bostakaa maitoa ja hunajaa ilmaiseksi ja maksutta.

26 Katso, onko hän käsenyt ketään lähtemään pois synagogista tai jumalanpalvelushuoneista? Katso, minä sanon teille: Ei.

27 Onko hän kieltänyt ketään pääsemästä osalliseksi "pelastuksestaan? Katso, minä sanon teille: Ei; vaan hän on ^bantanut sen vapaasti kaikille ihmisille, ja hän on käsenyt kansaansa, että sen tulee taivuttaa kaikkia ihmisiä "parannukseen.

28 Katso, onko Herra kieltänyt ketään pääsemästä osalliseksi hänen hyvyydestään? Katso, minä sanon teille: Ei; vaan "kaikilla ihmisillä on yhtäläinen oikeus, eikä ketään kielletä.

29 Hän kieltää "pappisvallan, sillä katso, pappisvalta on sitä, että ihmiset saarnaavat ja asettavat itsensä maailman valoksi saadakseen etua ja maailman

bylistystä; mutta Siionin parasta he eivät tavoittele.

30 Katso, Herra on kieltänyt tämän; ja nyt, Herra Jumala on antanut käskyn, että kaikilla ihmisillä tulee olla aitoa "rakkautta, mikä rakkaus on todellista ^brakkautta. Ja ellei heillä olisi rakkautta, he eivät olisi mitään. Jos heillä siis olisi rakkautta, he eivät sallisi Siionin työntekijän menehtyä.

31 Mutta "Siionin työntekijän tulee tehdä työtä Siionin hyväksi, sillä jos hän tekee työtä ^brahan vuoksi, hän hukkuu.

32 Ja vielä Herra Jumala on "antanut käskyn, ettei ihmisten pidä murhata, ettei heidän pidä valehdella, ettei heidän pidä varastaa, ettei heidän pidä ^bturhaan lausua Herran Jumalansa nimeä, ettei heidän pidä kadehtia, ettei heidän pidä olla pahansuopia, ettei heidän pidä kiistellä keskenään, ettei heidän pidä harjoittaa haureutta ja ettei heidän pidä tehdä mitään tällaista, sillä jokainen, joka sellaista tekee, hukkuu.

33 Sillä mikään näistä pahoista teoista ei ole Herrasta, sillä hän tekee ihmislasten keskuudessa sitä, mikä hyvää on; ja hän tekee vain sellaista, mikä on selkeää ihmislapsille, ja hän kutsuu heitä kaikkia tulemaan luoksensa ja pääsemään osallisiksi hänen

24a Joh. 3:16.

b 3. Nefi 27:14–15.

25a Alma 5:33–35;

3. Nefi 9:13–14.

b Jes. 55:1–2.

27a PKO Pelastus.

b Ef. 2:8;

2. Nefi 25:23.

c PKO Parannus.

28a Room. 2:11;

1. Nefi 17:33–35.

29a PKO Pappisvalta.

b OL 121:34–37.

30a Moroni 7:47–48.

PKO Rakkaus.

b PKO Rakkaus.

31a PKO Siion.

b MK Jaak. 2:17–19;

OL 11:7; 38:39.

32a PKO Jumalan käsky.

b PKO Rienaaminen.

hyvyydestään; eikä hän ^atorju ketään niistä, jotka tulevat hänen luoksensa, ei mustia eikä valkoi-sia, ei orjia eikä vapaita, ei miehiä eikä naisia; ja hän muistaa ^bpakanat, ja ^ckaikki ovat Jumalalle yhdenvertaisia, sekä juutalaiset että pakanat.

LUKU 27

Pimeys ja luopumus peittää maan viimeisinä aikoina. Mormonin kirja tulee julki. Kolme todistajaa todistaa kirjasta. Oppinut mies sanoo, ettei hän voi lukea sinetöityä kirjaa. Herra tekee ihmeellisen teon ja ihmeen. Vertaa Jesaja 29. Noin 559–545 eKr.

MUTTA katso, ^aviimeisinä aikoina eli pakanoiden aikoina – niin, katso, kaikki pakanoiden kansakunnat ja myös juutalaiset, sekä ne, jotka tulevat tähän maahan, että ne, jotka ovat muissa maissa, aivan niin, kaikissa maailman maissa, katso, he juopuvat pahuudesta ja kaikenlaisista iljetyksistä –

2 ja kun se aika tulee, Herra Sebaot rankaisee heitä ukkosella ja maanjäristyksellä ja suurella pauhulla ja myrskyllä ja rajuilmalla ja ahnaalla ^atulenlieskalla.

3 Ja kaikki ^akansakunnat, jotka ^btaistelevat Siionia vastaan ja ahdistavat sitä, ovat kuin yöllinen

uninäky, eli heidän käy kuin nälkäisen, joka uneksii, ja katso, hän syö, mutta herää ja hänen sielunsa on tyhjä; tai kuin janoisen, joka uneksii, ja katso, hän juo, mutta herää, ja katso, hän on nääntynyt, ja hänen sielullansa on jano; niin, samoin käy kaikkien kansakuntien paljouden, joka taistelee Siionin vuorta vastaan.

4 Sillä katso, te kaikki, jotka teette pahaa, seisahdunkaa ja kummastelkaa, sillä te tulette huutamaan ja parkumaan; niin, te tulette juopumaan, mutta ette viinistä, te tulette hoippumaan, mutta ette väkijuomasta.

5 Sillä katso, Herra on vuodattanut teidän päällenne raskaan unen hengen. Sillä katso, te olette sulkeneet silmänne ja te olette hylänneet profeetat; ja teidän hallitsijanne ja näkijät hän on peittänyt teidän pahuutenne tähden.

6 Ja tapahtuu, että Herra Jumala tuo ^ateille julki ^bkirjan sanat, ja ne ovat niiden sanoja, jotka ovat nukkuneet.

7 Ja katso, kirja on ^asinetöity; ja kirjassa on ^bilmoitus Jumalalta maailman alusta sen ^cloppuun asti.

8 Ja nyt, näiden ^asinetöityjen asioiden tähden, sitä, mikä on sinetöity, ^bei anneta ihmisten jumalattomuuden ja iljetysten

33a Ap. t. 10:9–35, 44–45.

b Alma 26:37.

c Room. 2:11;

1. Nefi 17:35.

27 1a PKO Myöhemmät ajat.

2a Jes. 24:6; 66:15–16;

MK Jaak. 6:3;

3. Nefi 25:1.

3a Jes. 29:7–8.

b 1. Nefi 22:14.

6a Jar. 1:2;

Morm. 5:12–13.

b 2. Nefi 26:16–17;

29:12.

PKO Mormonin kirja.

7a Jes. 29:11–12;

Et. 3:25–27; 4:4–7.

b Moosia 8:19.

c Et. 13:1–12.

8a Et. 5:1.

b 3. Nefi 26:9–12;

Et. 4:5–6.

aikana. Sen vuoksi kirja salataan heiltä.

9 Mutta kirja annetaan eräälle "miehelle, ja hän antaa kirjan sanat, jotka ovat niiden sanoja, jotka ovat nukkuneet tomussa; ja hän antaa nämä sanat ^btoiselle;

10 mutta niitä sanoja, jotka on sinetöity, hän ei anna, eikä hän anna kirjaa. Sillä kirja on sinetöity Jumalan voimalla, ja sinetöity ilmoitus pidetään kirjassa Herran hyväksi näkemään aikaan asti, jotta ne tulisivat julki; sillä katso, ne ilmoittavat kaiken maailman perustamisesta sen loppuun asti.

11 Ja tulee aika, jolloin kirjan sinetöidyt sanat luetaan katoilta; ja ne luetaan Kristuksen voimalla; ja ihmislapsille "ilmoitetaan kaikki, mitä milloinkaan on ollut ihmislasten keskuudessa ja mitä milloinkaan on tuleva aina maailman loppuun asti.

12 Ja nyt, sinä päivänä, jolloin kirja annetaan miehelle, josta olen puhunut, kirja kätketään maailman silmiltä, niin etteivät kenenkään silmät sitä näe, paitsi että "kolme ^btodistajaa näkee sen Jumalan voimalla, sen lisäksi, jolle kirja annetaan; ja he todistavat kirjan ja siinä olevien asioiden totuudesta.

13 Eikä sitä näe kukaan muu, paitsi muutamat Jumalan tahdon mukaisesti, todistaakseen hänen sanastaan ihmislapsille; sillä

Herra Jumala on sanonut, että uskollisten sanat puhuvat ikään kuin "kuolleista.

14 Sen vuoksi Herra Jumala on ryhtyvä tuomaan julki kirjan sanoja; ja niin monen todistajan suulla kuin hän hyväksi näkee, hän on vahvistava sanansa; ja voi sitä, joka "hylkää Jumalan sanan!

15 Mutta katso, tapahtuu, että Herra Jumala sanoo sille, jolle hän kirjan antaa: Ota nämä sanat, joita ei ole sinetöity, ja anna ne toiselle, jotta hän voi näyttää niitä oppineelle, sanoen: "Lue tämä, rukoilen sinua. Ja oppinut sanoo: Tuo tänne kirja, niin minä luen ne.

16 Ja nyt, he sanovat näin maailman kunnian tähden ja "etua saadakseen, eivätkä Jumalan kunnian tähden.

17 Ja mies sanoo: En voi tuoda kirjaa, sillä se on sinetöity.

18 Silloin oppinut sanoo: En voi lukea sitä.

19 Ja nyt tapahtuu, että Herra Jumala antaa jälleen kirjan ja sen sanat sille, joka ei ole oppinut; ja mies, joka ei ole oppinut, sanoo: En ole oppinut.

20 Silloin Herra Jumala sanoo hänelle: Oppineiden ei pidä niitä lukea, sillä he ovat hylänneet ne, ja minä kykenen tekemään oman työni; sen vuoksi sinun tulee lukea ne sanat, jotka minä sinulle annan.

21 "Älä kajoa niihin, mitkä on

9a OL 17:5–6.
b JS–H 1:64–65.

11a Luuk. 12:3;
Morm. 5:8;
OL 121:26–31.

12a 2. Nefi 11:3;

Et. 5:2–4;
OL 5:11, 15; 17:1.
b 5. Moos. 19:15.
13a 2. Nefi 3:19–20;
33:13–15;
Moroni 10:27.

14a 2. Nefi 28:29–30;
Et. 4:8.

15a Jes. 29:11–12;
JS–H 1:65.

16a PKO Pappisvalta.
21a Et. 5:1.

sinetöity, sillä minä tuon ne julki itse hyväksi näkemänäni aikana; sillä minä osoitan ihmislapsille, että minä kykenen tekemään oman työni.

22 Ja nyt, kun olet lukenut ne sanat, jotka olen käsenyt sinun lukea, ja saanut ^atodistajat, jotka olen sinulle luvannut, silloin sinetöi kirja jälleen ja kätke se minun huomaani, jotta voin säilyttää sanat, joita et ole lukenut, kunnes omassa viisaudessani näen hyväksi ilmoittaa kaiken ihmislapsille.

23 Sillä katso, minä olen Jumala; ja minä olen ^aihmeiden Jumala; ja minä osoitan maailmalle, että minä olen ^bsama eilen, tänään ja ikuisesti; ja minä toimin ihmislasten keskuudessa ainoastaan heidän uskonsa ^cmukaisesti.

24 Ja jälleen tapahtuu, että Herra sanoo sille, joka lukee sanat, jotka hänelle annetaan:

25 ^aKoska tämä kansa lähestyy minua suullaan ja ^bkunnioittaa minua huulillaan mutta on vetänyt sydämensä minusta kauas ja sen pelko minua kohtaan on ^cihmiskäskeyjen mukaan opetettua –

26 sen tähden minä ryhdyn tekemään tämän kansan keskuudessa ^aihmeellistä tekoa, niin, ^bihmeellistä tekoa ja ihmettä, sillä sen viisaiden ja oppineiden viisaus häviää, ja sen

ymmärtäväisten ymmärrys kätetään.

27 Ja ^avoi niitä, jotka syvälle yrittävät kätkeä suunnitelmansa Herralta! Ja heidän tekonsa ovat pimeässä, ja he sanovat: Kuka meidät näkee, ja kuka meidät tuntee? Ja he sanovat myös: Totisesti, teidän asioiden ylösalaisin kääntämistänne tullaan pitämään ^bsavenvalajan saven kaltaisena. Mutta katso, minä osoitan heille, sanoo Herra Sebaot, että minä tiedän kaikki heidän tekonsa. Sillä sanooko teos tekijästään: Ei hän ole minua tehnyt? Tai sanooko luomus luojastaan: Ei hän mitään ymmärrä?

28 Mutta katso, sanoo Herra Sebaot: Minä osoitan ihmislapsille, että on vain lyhyt aika enää, ja Libanon muuttuu viljavaksi vainioksi; ja viljavaa vainiota pidetään metsän veroisena.

29 ^aJa sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat ja sokeiden silmät näkevät synkeydestä ja pimeydestä.

30 Ja ^asävyisätkin ilahtuvat, ja he ^biloitsevat Herrasta, ja köyhät ihmisten joukossa riemuitsevat Israelin Pyhästä.

31 Sillä niin totta kuin Herra elää, he saavat nähdä, että ^apelätystä tehdään loppu ja pilkkaaja poltetaan ja kaikki pahuuteen kärkkäät hävitetään,

22a rko Mormonin kirjan silminnäkijät.

23a rko Ihme.

b Hepr. 13:8.

c Hepr. 11;

Et. 12:7–22.

25a Jes. 29:13.

b Matt. 15:8.

c 2. Nefi 28:31.

26a 1. Nefi 22:8;

2. Nefi 29:1–2.

rko Evankeliumin palautus.

b Jes. 29:14;

2. Nefi 25:17.

27a Jes. 29:15.

b Jer. 18:6.

29a Jes. 29:18.

30a rko Sävyisyys.

b OL 101:36.

31a Jes. 29:20.

32 ja ne, jotka sanoillaan tekevät ihmisestä ^arikkojan ja virittävät ansan sille, joka ^bportilla tuomitsee, ja ^csysäävät vanhurskaan syrjään tyhjän tähden.

33 Sen tähden, Herra, joka lunasti Abrahamin, sanoo Jaakobin huoneesta näin: Nyt Jaakob ei joudu häpeään, eivätkä hänen kasvonsa nyt kalpene.

34 Vaan kun hän ^anäkee lapsensa, minun kätteni työn, keskuudessaan, he pitävät pyhänä minun nimeni ja pitävät pyhänä Jaakobin pyhän ja pelkäävät Israelin Jumalaa.

35 Nekin, jotka hengessä ^aeksyivät, tulevat ymmärrykseen, ja ne, jotka nurisivat, ^bottavat opikseen.

LUKU 28

Monia vääriä kirkkoja perustetaan viimeisinä aikoina. Ne opettavat vääriä, turhia ja mielettömiä oppeja. Luopumus saa vallan väärrien opettajien tähden. Perkele riehuu ihmisten sydämissä. Hän opettaa kaikenlaisia vääriä oppeja. Noin 559–545 eKr.

Ja nyt, katso, veljeni, minä olen puhunut teille, niin kuin Henki on minua vaatinut; sen vuoksi minä tiedän, että näin täytyy varmasti tapahtua.

2 Ja ne asiat, jotka ^akirjasta kirjoitetaan, tulevat olemaan

^bsuuriarvoisia ihmislapsille ja etenkin meidän jälkeläisillemme, jotka ovat Israelin huoneen jäännöstä.

3 Sillä sinä päivänä tapahtuu, että ^akirkot, joita on perustettu, eikä Herralle, sanovat toisillensa: Katso, minä, minä olen Herran; ja toiset sanovat: Minä, minä olen Herran, ja niin sanoo jokainen, joka on perustanut kirkkoja, eikä Herralle –

4 ja ne kiistelevät keskenänsä, ja niiden papit kiistelevät keskenänsä, ja he opettavat omalla ^atietämyksellään ja kieltävät Pyhän Hengen, joka antaa sanat.

5 Ja he ^akieltävät Jumalan, Israelin Pyhän, ^bvoiman, ja he sanovat kansalle: Kuunnelkaa meitä ja kuulkaa meidän opetuksiamme, sillä katso, tänään ^cei ole Jumalaa, sillä Herra ja Lunastaja on tehnyt työnsä, ja hän on antanut voimansa ihmisille;

6 katso, kuulkaa minun opetuksiani; jos he sanovat, että on tapahtunut ihme Herran käden kautta, älkää sitä uskoko, sillä tänä päivänä hän ei ole ^aihmeiden Jumala; hän on työnsä tehnyt.

7 Niin, ja on monia, jotka sanovat: ^aSyökää, juokaa ja olkaa iloisia, sillä huomenna me kuolemme, ja meidän käy hyvin.

8 Ja on myös monia, jotka

32a Luuk. 11:54.

b Aam. 5:10.

c 2. Nefi 28:16.

34a Jes. 29:23–24.

35a 2. Nefi 28:14;

OL 33:4.

b Dan. 12:4.

28 2a PKO Mormonin kirja.

b 1. Nefi 13:34–42; 22:9;

3. Nefi 21:6.

3a 1. Kor. 1:10–13;

1. Nefi 22:23;

4. Nefi 1:25–29;

Morm. 8:28, 32–38.

4a 2. Nefi 9:28.

5a 2. Nefi 26:20.

b 2. Tim. 3:5.

c Alma 30:28.

6a Morm. 8:26; 9:15–26.

7a 1. Kor. 15:32;

Alma 30:17–18.

sanovat: Syökää, juokaa ja olkaa iloisia, mutta pelätkää silti Jumalaa – hän ^ahyväksyy pienen synnin tekemisen; niin, ^bvalehdellään vähäsen, käyttäkää toista hyväksenne hänen sanojensa tähden, ^ckaivakaa kuoppa lähimmäisellenne; ei tässä ole mitään pahaa; ja tehkää kaikkea tätä, sillä huomenna me kuolemme; ja jos olemmekin syyllisiä, Jumala antaa meille muuttaman raipaniskun, ja lopulta meidät pelastetaan Jumalan valtakuntaan.

9 Niin, ja tulee olemaan monia, jotka opettavat tällä tavoin vääriä ja turhia ja ^amielettömiä ^boppeja ja pöyhkeilevät sydämessään ja yrittävät syvälle kätkeä suunnitelmansa Herralta; ja heidän tekonsa ovat pimeässä.

10 Ja pyhien ^averi huutaa maasta heitä vastaan.

11 Niin, he ovat kaikki poikenneet ^apois; he ovat ^bturmeltuneet.

12 ^aYlpeyden tähden ja väärin opettajien ja väärän opin tähden heidän kirkkonsa ovat turmeltuneet, ja heidän kirkkonsa ovat ylhäisiä; ylpeyden tähden he pöyhkeilevät.

13 He ^ariistävät ^bköyhiä hienojen pyhäkköjensä tähden; he riistävät köyhiä hienojen vaatteidensa tähden; ja he vainoavat

sävyisiä ja sydämeltään vaatimattomia, koska he pöyhkeilevät ^cylpeydessään.

14 He ovat ^auppiniskaisia ja pystypäisiä; niin, ja ylpeyden ja jumalattomuuden ja iljetysten ja haureuden tähden he ovat kaikki ^bkulkeneet harhaan, paitsi muuttamat, jotka ovat nöyriä Kristuksen seuraajia; kuitenkin heitä johdatellaan, niin että monta kertaa he eksyvät, koska heitä opetetaan ihmisten opetusten mukaisesti.

15 Oi ^aviisaita ja oppineita ja rikkaita, jotka pöyhkeilevät sydämensä ^bkopeudessa, ja kaikkia niitä, jotka saarnaavat vääriä oppeja, ja kaikkia niitä, jotka harjoittavat haureutta ja vääristelevät Herran oikean tien; ^cvoi, voi, voi heitä, sanoo Herra Jumala Kaikkivaltias, sillä heidät syöstään alas helvettiin!

16 Voi niitä, jotka ^asysäävät vanhurskaan syrjään tyhjän tähden ja herjaavat sitä, mikä hyvää on, ja sanovat, ettei se ole minkään arvoista! Sillä tulee päivä, jolloin Herra Jumala rankaisee joutuin maan asukkaita; ja sinä päivänä, jona he ovat pahuudessa ^btäysin kypsiä, he menehtyvät.

17 Mutta katso, jos maan asukkaat tekevät parannuksen jumalattomuudestaan ja iljetyk-

8a Morm. 8:31.

b OL 10:25;

Moos. 4:4.

pkO Valehteleväminen.

c Sananl. 26:27;

1. Nefi 14:3.

9a Hes. 13:3;

Hel. 13:29.

b Matt. 15:9.

10a Ilm. 6:9–11;

2. Nefi 26:3;

Morm. 8:27;

Et. 8:22–24; OL 87:7.

11a Hel. 6:31.

b Morm. 8:28–41;

OL 33:4.

12a Sananl. 28:25.

13a Hes. 34:8.

b Hel. 4:12.

c Alma 5:53.

14a Sananl. 21:4.

b Jes. 53:6.

15a Sananl. 3:5–7.

b pkO Ylpeys.

c 3. Nefi 29:5.

16a Jes. 29:21.

b Et. 2:9–10.

sistään, heitä ei hävitetä, sanoo Herra Sebaot.

18 Mutta katso, sen suuren ja iljettävän kirkon, koko maan ^ahuoran, täytyy ^bsortua maahan, ja sen sortumisen täytyy olla suuri.

19 Sillä Perkeleen valtakunnan täytyy ^ajärkkyä, ja ne, jotka siihen kuuluvat, on herätettävä parannukseen, tai ^bPerkele kytkee heidät ikuisiin ^ckahleisiinsa, ja he yltyvät vihaan ja hukkuvat;

20 sillä katso, sinä aikana hän ^ariehuu ihmislasten sydämissä ja yllyttää heitä vihaan sitä vastaan, mikä on hyvää.

21 Ja toiset hän ^arauhooittaa ja tuudittaa heidät lihalliseen turvallisuuteen, niin että he sanovat: kaikki on hyvin Siionissa, niin, Siion menestyy, kaikki on hyvin – ja näin ^bPerkele pettää heidän sielunsa ja eksyttää heidät varovasti alas helvettiin.

22 Ja katso, toisia hän mielistelee ja sanoo heille, ettei ^ahelvettiä ole; ja hän sanoo heille: Minä en ole Perkele, sillä sellaista ei ole – ja näin hän kuiskuttelee heidän korviinsa, kunnes hän kytkee heidät kauheisiin ^bkahleisiinsa, joista ei ole vapautusta.

23 Niin, he ovat kuoleman ja helvetin vallassa; ja kuoleman ja helvetin ja Perkeleen ja kaikkien, jotka ovat niiden vallassa, on

seistävä Jumalan valtaistuimen edessä ja tultava ^atuomituiksi tekojensa mukaan, ja sieltä heidän on mentävä paikkaan, joka on heille valmistettu, nimittäin ^btuli- ja tulikivijärveen, mikä on loputon piina.

24 Voi sen tähden sitä, joka on huoleton Siionissa!

25 Voi sitä, joka huutaa: Kaikki on hyvin!

26 Niin, voi sitä, joka ^akuulee ihmisten opetuksia ja kieltää Jumalan voiman ja Pyhän Hengen lahjan!

27 Niin, voi sitä, joka sanoo: Me olemme saaneet, emmekä ^atarvitse enempää!

28 Ja sanalla sanoen, voi kaikkia niitä, jotka vapisevat ja ovat ^avihoissaan Jumalan totuuden tähden! Sillä katso, se, joka on rakennettu ^bkalliolle, ottaa sen vastaan iloiten; ja se, joka on rakennettu hiekkaperustalle, vapisee peläten sortuvansa.

29 Voi sitä, joka sanoo: Me olemme saaneet Jumalan sanan, emmekä me ^atarvitse ^benempää Jumalan sanaa, sillä meillä on tarpeeksi!

30 Sillä katso, näin sanoo Herra Jumala: Minä annan ihmislapsille rivin rivin päälle, ^aopetuksen opetuksen päälle, vähän täällä ja vähän tuolla; ja siunattuja ovat ne, jotka kuulevat minun opetuksiani ja kallistavat

18a Ilm. 19:2.

b 1. Nefi 14:3, 17.

19a 1. Nefi 22:23.

b Alma 34:35.

c Alma 12:11.

20a OL 10:20–27.

21a Morm. 8:31.

b 2. Nefi 9:39.

22a pko Helvetti.

b Alma 36:18.

23a pko Jeesus Kristus:

Tuomari;

Viimeinen tuomio.

b 2. Nefi 9:16, 19, 26.

26a 2. Nefi 9:29.

27a Alma 12:10–11.

28a 2. Nefi 9:40; 33:5.

pko Kapinointi.

b Matt. 7:24–27.

pko Kallio.

29a 2. Nefi 29:3–10.

b 2. Nefi 27:14; Et. 4:8.

30a Jes. 28:9–13;

OL 98:12.

korvansa minun neuvoilleni, sillä he oppivat ^bviisautta; sillä sille, joka ^cottaa vastaan, minä annan ^denemmän; ja niiltä, jotka sanovat: meillä on tarpeeksi, heiltä otetaan pois sekin, mitä heillä on.

31 Kirottu on se, joka ^aturvaa ihmiseen eli tekee lihan käsi-varreksensa eli kuulee ihmisten opetuksia, ellei heidän opetussiansa anneta Pyhän Hengen voimalla.

32 ^aVoi pakanoita, sanoo Herra Jumala Sebaot! Sillä vaikka minä ojennan käsivarteni heille päivästä päivään, he kieltävät minut; kuitenkin minä olen heille armollinen, sanoo Herra Jumala, jos he tekevät parannuksen ja tulevat minun luokseni; sillä minun ^bkäsivarteni on ojennettuna kaiken päivää, sanoo Herra Jumala Sebaot.

LUKU 29

Monet pakanat tulevat hylkäämään Mormonin kirjan. He sanovat: Me emme tarvitse muuta Raamattua. Herra puhuu monille kansakunnille. Hän on tuomitseva maailman kirjoista, jotka kirjoitetaan. Noin 559–545 eKr.

MUTTA katso, on monia – sinä aikana, kun minä ryhdyn teke-

mään ^aihmeellistä tekoa heidän keskuudessaan, jotta muistaisin ^bliittoni, jotka olen tehnyt ihmislasten kanssa, jotta vielä ^ctoisen kerran ojentaisin käteni voitakseni takaisin kansani, joka on Israelin huonetta;

2 ja myös, jotta muistaisin lupaukset, jotka olen antanut sinulle, Nefi, sekä sinun isällesi, että minä muistaisin teidän jälkeläisiänne ja että teidän jälkeläistenne ^asanat lähtisivät minun suustani teidän jälkeläisillenne; ja minun sanani kuuluvat ^bvihellyksenä maan ääriin, ^cvii-rinä kansalleni, joka on Israelin huonetta;

3 ja koska minun sanani kuuluvat vihellyksenä – monet pakanoista sanovat: ^aRaamattu! Raamattu! Meillä on Raamattu, eikä voi olla muuta Raamattua.

4 Mutta näin sanoo Herra Jumala: Oi mielettömiä, he saavat Raamatun; ja se on lähtevä ^ajuutalaisilta, minun ikivanhalta liittokansaltani. Ja mitenkä he kiittävät juutalaisia ^bRaamatusta, jonka he heiltä saavat? Niin, mitä pakanat tarkoittavat? Muistavatko he juutalaisten vaivannäköä ja työtä ja tuskia ja heidän uutteruuttaan minua kohtaan pelastuksen tuomisessa pakanoille julki?

30 ^b pko Viisaus.
^c Luuk. 8:18.
^d Alma 12:10;
 OL 50:24.
 31 ^a OL 1:19–20.
 32 ^a 1. Nefi 14:6.
^b MK Jaak. 5:47; 6:4.
 29 ^{1 a} 2. Nefi 27:26.
 pko Evankeliumin
 palautus.

^b pko Abrahamin liitto.
^c 2. Nefi 6:14;
 21:11–12; 25:17.
 pko Israel: Israelin
 kokoaminen.
 2 ^a 2. Nefi 3:18–21.
^b Jes. 5:26;
 2. Nefi 15:26;
 Moroni 10:28.
^c 1. Nefi 21:22.

pko Merkkiviiri.
 3 ^a 1. Nefi 13:23–25.
 pko Mormonin kirja;
 Raamattu.
 4 ^a OL 3:16.
 pko Juutalaiset.
^b pko Juuda: Juudan
 sauva.

5 Oi te pakanat, oletteko muistaneet juutalaisia, minun ikivanhaa liittokansaani? Ette, vaan te olette kironneet heitä ja olette ^avihanneet heitä, ettekä ole yrittäneet tuoda heitä takaisin. Mutta katso, minä annan kai-ken tämän tulla takaisin teidän itsenne päälle, sillä minä, Herra, en ole unohtanut kansaani.

6 Sinä mieletön, joka sanot: ^aRaamattu, meillä on Raamattu, emmekä tarvitse muuta Raamat-tua. Oletteko saaneet Raamattua muilta kuin juutalaisilta?

7 Ettekö tiedä, että kansakuntia on enemmän kuin yksi? Ettekö tiedä, että minä, Herra, teidän Jumalanne, olen ^aluonut kaikki ihmiset ja että minä muistan ne, jotka ovat ^bmeren saarilla, ja että minä hallitsen ylhäällä taivaissa ja alhaalla maassa; ja minä tuon julki sanani ihmislap-sille, niin, vieläpä kaikille maan kansakunnille?

8 Minkä vuoksi nurisette siksi, että saatte enemmän minun sa-naani? Ettekö tiedä, että ^akahden kansakunnan ^btodistus on teille todisteena siitä, että minä olen Jumala, että minä muistan yhden kansakunnan niin kuin toisen-kin? Sen vuoksi minä puhun sam-mat sanat yhdelle kansakunnalle kuin toisellekin. Ja kun ne kaksi ^ckansakuntaa kohtaavat, niiden

kahden kansakunnan todistuk-setkin kohtaavat.

9 Ja minä teen tämän osoit-takseni monille, että minä olen ^asama eilen, tänään ja ikuisesti ja että minä puhun julki sanani oman mieleni mukaan. Ja koska olen puhunut yhden ^bsanan, teidän ei pidä luulla, että en voi puhua toista; sillä minun työni ei ole vielä tullut valmiiksi, eikä tule ennen ihmisen loppua, eikä siitä vastedes ja ikuisesti.

10 Niinpä, koska teillä on Raa-mattu, teidän ei pidä luulla, että se sisältää kaikki minun ^asanani, eikä teidän pidä luulla, etten ole kirjoittanut enempää.

11 Sillä minä käsken ^akaikkia ihmisiä, sekä idässä että län-nessä ja pohjoisessa ja etelässä ja meren saarilla, että heidän tulee ^bkirjoittaa ne sanat, jotka minä heille puhun; sillä niistä ^ckirjoista, jotka kirjoitetaan, minä ^dtuomitsen maailman, jo-kaisen ihmisen tekojensa mu-kaan, sen mukaisesti, mitä on kirjoitettu.

12 Sillä katso, minä puhun ^ajuutalaisille, ja he kirjoittavat sen; ja minä puhun myös nefe-läisille, ja he ^bkirjoittavat sen; ja minä puhun myös muille Is-raelin huoneen heimoille, jotka olen johdattanut pois, ja ne kirjoittavat sen; ja minä puhun

5a 3. Nefi 29:8.

6a 1. Nefi 13:38.

7a pko Luominen.

b 1. Nefi 22:4.

8a Hes. 37:15–20;

1. Nefi 13:38–41;

2. Nefi 3:12.

b Matt. 18:16.

pko Todistaja.

c Hoos. 2:2.

9a Hepr. 13:8.

b pko Ilmoitus.

10a pko Pyhät kirjoitukset:

Ennustuksia pyhien

kirjoitusten julki

tulemisesta.

11a Alma 29:8.

b 2. Tim. 3:16.

c pko Elämän kirja.

d 2. Nefi 25:22;

33:11, 14–15.

pko Viimeinen

tuomio.

12a 1. Nefi 13:23–29.

b 1. Nefi 13:38–42;

2. Nefi 26:17.

myös 'kaikille maan kansakunnille, ja ne kirjoittavat sen.

13 Ja tapahtuu, että ^ajuutalaiset saavat nefiläisten sanat, ja nefiläiset saavat juutalaisten sanat, ja nefiläiset ja juutalaiset saavat Israelin kadonneiden heimojen sanat, ja Israelin ^bkadonneet heimot saavat nefiläisten ja juutalaisten sanat.

14 Ja tapahtuu, että minun kansani, joka on ^aIsraelin huonetta, kootaan kotiin omiin maihinsa; ja myös minun sanani kootaan ^byhteen. Ja minä osoitan niille, jotka taistelevat minun sanaani vastaan ja minun kansaani vastaan, joka on ^cIsraelin huonetta, että minä olen Jumala ja että minä ^dtein Abrahamin kanssa liiton, että muistaisin hänen ^ejälkeläisensä ^fikuisesti.

LUKU 30

Pakanoista kääntyvät luetaan liittokansaan. Monet lamanilaiset ja juutalaiset uskovat sanaan, ja heistä tulee ihastuttavia. Israel tuodaan takaisin, ja jumalattomat hävitetään. Noin 559–545 eKr.

Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, minä tahdon puhua teille; sillä minä, Nefi, en soisi teidän luulevan, että te olette vanhurskaampia kuin pakanat tulevat olemaan. Sillä katso, ellette te

pidä Jumalan käskyjä, te kaikki hukutte yhtäläisesti; ja niiden sanojen tähden, jotka on puhuttu, teidän ei pidä luulla, että pakanat hävitetään kokonaan.

2 Sillä katso, minä sanon teille, että jokainen pakana, joka tekee parannuksen, on Herran ^aliittokansaa; ja jokainen ^bjuutalainen, joka ei tee parannusta, karkotetaan; sillä Herra ei tee liittoa kenenkään muun kuin sellaisten kanssa, jotka ^ctekevät parannuksen ja uskovat hänen Poikaansa, joka on Israelin Pyhä.

3 Ja nyt, minä tahdon profetoida vielä jonkin verran juutalaisista ja pakanoista. Sillä sen jälkeen kun se kirja, josta olen puhunut, tulee julki ja kirjoitetaan pakanoille ja sinetöidään jälleen Herran huomaan, on monia, jotka ^auskovat sanoihin, jotka on kirjoitettu; ja ^bhe vievät ne meidän jälkeläistemme jäännökselle.

4 Ja silloin meidän jälkeläistemme jäännös saa tietää meistä, siitä, kuinka me lähdimme Jerusalemissa, ja että he ovat juutalaisten jälkeläisiä.

5 Ja Jeesuksen Kristuksen evankeliumia julistetaan ^aheidän keskuudessaan; ja niin ^bheille palautetaan ^ctieto heidän isistänsä sekä heidän isiensä keskuudessa ollut tieto Jeesuksesta Kristuksesta.

12c 2. Nefi 26:33.

13a Morm. 5:12–14.

b pko Israel: Israelin kymmenen kadonnutta heimoa.

14a Jer. 3:17–18.

b Hes. 37:16–17.

c 1. Nefi 22:8–9.

d 1. Moos. 12:1–3;

1. Nefi 17:40;

3. Nefi 20:27;

Abr. 2:9.

pko Abrahamin liitto.

e OL 132:30.

f 1. Moos. 17:7.

30 2a Gal. 3:26–29.

b Matt. 8:10–13.

pko Juutalaiset.

c pko Parannus.

3a 3. Nefi 16:6–7.

b 1. Nefi 22:8–9.

5a 3. Nefi 21:3–7, 24–26.

b OL 3:20.

c 1. Nefi 15:14;

2. Nefi 3:12;

Morm. 7:1, 9–10.

6 Ja silloin he riemuitsevat, sillä he tietävät, että se on heille Jumalan kädestä tuleva siunaus; ja heidän pimeyden suomunsa alkavat pudota heidän silmistään; eikä montakaan sukupolvea kuole heidän keskuudessaan, ennen kuin he ovat puhdas ja ^aihastuttava kansa.

7 Ja tapahtuu, että ^ajuutalaiset, jotka on hajotettu, ^balkavat myös uskoa Kristukseen; ja he alkavat kokoontua yhteen maan päällä; ja kaikista, jotka uskovat Kristukseen, tulee myös ihastuttavaa kansaa.

8 Ja tapahtuu, että Herra Jumala aloittaa työnsä kaikkien kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen keskuudessa toteuttaakseen kansansa ennalleen palauttamisen maan päällä.

9 Ja ^aHerra Jumala ^btuomitsee köyhät vanhurskaasti ja ajaa oikeuden mukaan maan ^csävyisien asiaa. Ja hän lyö maata suunsa sauvalla ja huultensa henkäyksellä surmaa jumalattomat.

10 Sillä joutuin tulee ^aaika, jolloin Herra Jumala panee toimeen suuren ^bjaon ihmisten keskuudessa, ja jumalattomat hän hävittää; ja hän ^csäästää kansansa, niin, vaikka hänen täytyisi ^dtuhotta jumalattomat tulella.

11 Ja ^avanhurskaus on hänen

kupeidensa vyö ja uskollisuus vyönä hänen uumillaan.

12 ^aJa silloin susi asuu karitsan kanssa ja pantteri laskeutuu levolle vohlan viereen ja vasikka ja leijonanpentu ja syöttiläs yhdessä ja pikkulapsi paimentaa niitä.

13 Ja lehmä ja karhu käyvät laitumella; niiden vasikat ja pennut laskeutuvat yhdessä levolle, ja leijona syö olkia kuin härkä.

14 Ja imeväinen leikkii kyyn kolla, ja vieroitettu pistää kätensä myrkkykäärmeen pesään.

15 Kukaan ei tee pahaa eikä tuota turmiota koko minun pyhällä vuorellani, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niin kuin vedet täyttävät meren.

16 Ja nyt, ^akaikkien kansakuntien asiat ilmaistaan, eli kaikki asiat ^bilmaistaan ihmislapsille.

17 Ei ole mitään salaista, mitä ei ^ailmoiteta; ei ole mitään pimeyden tekoa, jota ei tuoda ilmi valossa; eikä ole mitään maan päällä sinetöityä, mitä ei päästetä.

18 Sen vuoksi kaikki, mitä ihmislapsille on ilmoitettu, ilmoitetaan sinä päivänä; eikä Saatanalla ole ^aenää valtaa ihmislasten sydämiin pitkään aikaan. Ja nyt, rakkaat veljeni, minä päätän sanani.

6a OL 49:24; 109:65.

7a 2. Nefi 29:13–14.

b 2. Nefi 25:16–17.

9a Jes. 11:4–9.

b 2. Nefi 9:15.

c PKO Sävyisyys.

10a PKO Myöhemmät ajat.

b OL 63:53–54.

c Moos. 7:61.

d 1. Nefi 22:15–17, 23.

PKO Maa: Maan

puhdistaminen.

11a Jes. 11:5–9.

12a Jes. 65:25.

PKO Tuhatvuotinen

valtakunta.

16a OL 101:32–35;

121:28–29.

b Et. 4:6–7.

17a OL 1:2–3.

18a Ilm. 20:1–3;

Et. 8:26.

LUKU 31

Nefi kertoo, miksi Kristus kastettiin. Ihmisten täytyy seurata Kristusta, ottaa kaste, ottaa vastaan Pyhä Henki ja kestää loppuun asti pelastuakseen. Parannus ja kaste ovat portti kaidalle ja kapealle polulle. Iankaikkisen elämän saavat ne, jotka pitävät käskyt kasteen jälkeen. Noin 559–545 eKr.

Ja nyt minä, Nefi, lakkaan ^aprofetoimasta teille, rakkaat veljeni. Enkä minä voi kirjoittaa kuin vähän siitä, minkä tiedän varmasti täytyvän tapahtua; enkä voi myöskään kirjoittaa kuin vähän veljeni Jaakobin sanoista.

2 Ja nyt, se, mitä olen kirjoittanut, riittää minulle, paitsi muutamia sanoja, jotka minun on puhuttava ^aKristuksen opista; ja nyt, minä puhun teille selkeästi, profetoimiseni selkeyden mukaisesti.

3 Sillä minun sieluni iloitsee selkeydestä; sillä tällä tavoin Herra Jumala toimii ihmislasten keskuudessa. Sillä Herra Jumala ^avalaisee ymmärryksen, sillä hän puhuu ihmisille heidän ^bkielensä mukaisesti, jotta he ymmärtäisivät.

4 Ja nyt, minä tahdon teidän muistavan, että minä olen puhunut teille siitä ^aprofeetasta, jonka Herra näytti minulle ja joka on kastava Jumalan

^bKaritsan, joka ottaa pois maailman synnit.

5 Ja nyt, jos Jumalan Karitsa, joka on pyhä, on tarpeen ^akastaa vedellä kaiken vanhurskauden täyttämiseksi, niin oi, kuinka paljon enemmän meidät, jotka olemme epäpyhiä, on tarpeen kastaa, niin, nimittäin vedellä!

6 Ja nyt, minä tahdon kysyä teiltä, rakkaat veljeni: Millä tavoin Jumalan Karitsa täytti kaiken vanhurskauden, kun hänet kastettiin vedellä?

7 Ettekö tiedä, että hän oli pyhä? Mutta huolimatta siitä, että hän oli pyhä, hän osoittaa ihmislapsille, että hän nöyrytyy Isän edessä lihan mukaisesti ja todistaa Isälle, että hän on ^akuuliainen hänelle pitämällä hänen käskynsä.

8 Ja nyt, kun hänet oli kastettu vedellä, Pyhä Henki laskeutui hänen päällensä ^akyyhkynsen ^bhahmossa.

9 Ja vielä, se osoittaa ihmislapsille, kuinka kaita on se polku ja kuinka kapea se ^aportti, josta heidän tulee mennä sisälle hänen näytettyään esimerkkiä heidän edessään.

10 Ja hän sanoi ihmislapsille: ^aSeuraa sinä minua. Sen vuoksi, rakkaat veljeni, voimmeko me ^bseurata Jeesusta, ellemme ole halukkaita pitämään Isän käskyjä?

31 1 a 2. Nefi 25:1–4.

2 a 2. Nefi 11:6–7.

3 a PKO Valo, Kristuksen.

b OL 1:24.

4 a 1. Nefi 10:7; 11:27.

PKO Johannes Kastaja.

b PKO Jumalan Karitsa.

5 a Matt. 3:11–17.

PKO Kaste,
kastaminen.

7 a Joh. 5:30.

PKO Kuuliaisuus.

8 a PKO Kyyhkynsen
merkki.

b 1. Nefi 11:27.

9 a 2. Nefi 9:41;

3. Nefi 14:13–14;

OL 22:4.

10 a Matt. 4:19; 8:22; 9:9.

b Moroni 7:11;

OL 56:2.

11 Ja Isä sanoi: Tehkää parannus, tehkää parannus, ja ottakaa kaste minun rakkaan Poikani nimeen.

12 Ja myös Pojan ääni tuli minulle sanoen: Sille, joka kastetaan minun nimeeni, Isä ^aantaa Pyhän Hengen kuten minulle; ja nyt, ^bseuratkaa minua ja tehkää sitä, mitä olette nähneet minun tekvän.

13 Sen vuoksi, rakkaat veljeni, minä tiedän, että jos te seuraatte Poikaa täysin vilpittömin sydämin osoittamatta mitään tekopyhyyttä ja petollisuutta Jumalan edessä, vaan vakain aikein, tehden parannuksen synneistänne, todistaen Isälle, että olette halukkaita ottamaan Kristuksen nimen päällenne ^akasteen kautta – eli seuraamalla Herraanne ja Vapahtajaanne alas veteen hänen sanansa mukaisesti, katso, silloin te saatte Pyhän Hengen; eli silloin tulee tulen ja Pyhän Hengen ^bkaste, ja silloin te voitte puhua enkelien ^ckielellä ja huutaa ylistystä Israelin Pyhälle.

14 Mutta katso, rakkaat veljeni, näin Pojan ääni tuli minulle sanoen: Kun te olette tehneet parannuksen synneistänne ja todistaneet Isälle vesikasteella, että haluatte pitää minun käskyni, ja olette saaneet tulen ja Pyhän

Hengen kasteen ja voitte puhua uudella kielellä, niin, nimittäin enkelien kielellä, ja jos te tämän jälkeen ^akiellätte minut, teille olisi ollut ^bparempi, että ette olisi minua tunteneet.

15 Ja minä kuulin Isältä tulevan äänen sanovan: Totisesti, minun Rakkaani sanat ovat todet ja luotettavat. Se, joka kestää loppuun asti, se pelastuu.

16 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä tiedän tästä, että ellei ihminen ^akestä loppuun asti noudattaen elävän Jumalan Pojan ^besimerkkiä, hän ei voi pelastua.

17 Tehkää sen vuoksi sitä, mitä olen sanonut teille nähneeni teidän Herranne ja Lunastajanne tekvän; sillä tästä syystä ne on minulle näytetty, jotta te tietäisitte sen portin, josta teidän tulee mennä sisälle. Sillä portti, josta teidän tulee mennä sisälle, on parannus ja ^avesikaste; ja silloin tulee teidän syntienne ^banteeksi-anto tulen ja Pyhän Hengen kautta.

18 Ja silloin te olette tällä ^akaidalla ja kapealla ^bpolulla, joka johtaa iankaikkiseen elämään; niin, te olette menneet sisälle portista; te olette tehneet Isän ja Pojan käskyjen mukaisesti; ja te olette saaneet Pyhän Hengen, joka ^ctodistaa Isästä ja Pojasta

12a pko Pyhän Hengen lahja.

b Luuk. 9:57–62; Joh. 12:26.

13a Gal. 3:26–27.

b pko Pyhän Hengen lahja; Tuli.

c 2. Nefi 32:2–3.

14a Matt. 10:32–33; Alma 24:30;

OL 101:1–5.

pkö Anteeksi-antamaton synty.

b 2. Piet. 2:21.

16a Alma 5:13; 38:2; OL 20:29.

b pko Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen esimerkki.

17a Moosia 18:10.

pkö Kaste, kastaminen.

b pko Syntien anteeksisaaminen.

18a 1. Nefi 8:20.

b Sananl. 4:18.

pkö Tie.

c Ap. t. 5:29–32.

täyttären hänen antamansa lupauksen, että jos te menette sisälle oikealla tavalla, te saatte.

19 Ja nyt, rakkaat veljeni, kun olette päässeet tälle kaidalle ja kapealle polulle, minä kysyn, onko kaikki ^atehty? Katso, minä sanon teille: Ei; sillä te olette päässeet tähän saakka vain Kristuksen sanan avulla, järkkymättömän ^buskon avulla häneen, ^cturvautuen täysin hänen ansioihinsa, joka on voimallinen pelastamaan.

20 Sen vuoksi teidän täytyy ^aponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että teillä on täydellinen ^btoivon kirkkaus ja ^crakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan. Ja nyt, jos te ponnistete eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja ^dkestätte loppuun asti, katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän.

21 Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, tämä on se ^akeino; ^beikä ole muuta keinoa eikä ^cnimeä taivaan alla annettu, jonka avulla ihminen voi pelastua Jumalan valtakuntaan. Ja nyt, katso, tämä on Kristuksen ^doppi ja ainoa ja tosi oppi ^eIsältä ja Pojalta ja Pyhältä Hengeltä, jotka ovat ^fyksi Jumala, ilman loppua. Aamen.

LUKU 32

Enkelit puhuvat Pyhän Hengen voimalla. Ihmisten täytyy rukoilla ja saada itse tieto Pyhältä Hengeltä. Noin 559–545 eKr.

Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, minä luulen, että te pohdiskelette jonkin verran sydämesänne sitä, mitä teidän pitäisi tehdä mentyänne sisälle oikealla tavalla. Mutta katso, miksi te pohdiskelette näitä asioita sydämessänne?

2 Ettekö muista minun sanoneen teille, että ^asaatuanne Pyhän Hengen te voisitte puhua enkelien ^bkielellä? Ja nyt, kuinka te voisitte puhua enkelien kielellä muutoin kuin Pyhän Hengen avulla?

3 ^aEnkelit puhuvat Pyhän Hengen voimalla; sen vuoksi he puhuvat Kristuksen sanoja. Sen vuoksi, minä sanoin teille: ^bKestittäkää itseänne Kristuksen sanoilla, sillä katso, Kristuksen sanat kertovat teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä.

4 Ja nyt, kun minä olen puhunut nämä sanat, jos ette voi ymmärtää niitä, se johtuu siitä, että te ette ^apyydä ettekä kolkuta; sen vuoksi teitä ei tuoda valoon, vaan teidän täytyy hukkuu pimeydessä.

19a Moosia 4:10.

b pko Usko.

c OL 3:20.

20a pko Vaeltaminen Jumalan kanssa.

b pko Toivo.

c pko Rakkaus.

d pko Kestäminen.

21a Ap. t. 4:10–12;

2. Nefi 9:41;

Alma 37:46;

OL 132:22, 25.

b Moosia 3:17.

c pko Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.

d Matt. 7:28;

Joh. 7:16–17.

e pko Jumala,

jumaluus.

f 3. Nefi 11:27, 35–36.

pko Ykseys.

32 2a 3. Nefi 9:20.

b 2. Nefi 31:13.

3a pko Enkelit.

b Jer. 15:16.

4a pko Pyytäminen.

5 Sillä katso, vielä minä sanon teille, että jos te menette sisälle oikealla tavalla ja saatte Pyhän Hengen, se osoittaa teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä.

6 Katso, tämä on Kristuksen oppi, eikä mitään muuta oppia anneta, ennen kuin hän ^ailmaisee itsensä teille lihassa. Ja kun hän ilmaisee itsensä teille lihassa, tehkää tarkoin se, mitä hän teille sanoo.

7 Ja nyt minä, Nefi, en voi sanoa enempää; Henki estää minua puhumasta, ja minä jään suremaan ihmisten ^aepäuskon ja jumalattomuuden ja tietämättömyyden ja uppiniskaisuuden tähden; sillä he eivät tahdo etsiä tietoa eivätkä ymmärtää suurta tietoa, kun se annetaan heille ^bselkeänä, aivan niin selkeänä kuin sana voi olla.

8 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä huomaan, että te vielä pohdiskelette sydämessänne; ja minua surettaa se, että minun on puhuttava teille tästä asiasta. Sillä jos te kuulisitte Henkeä, joka opettaa ihmistä ^arukoilemaan, te tietäisitte, että teidän on rukoiltava; sillä ^bpaha henki ei opeta ihmistä rukoilemaan vaan opettaa hänelle, ettei hänen pidä rukoilla.

9 Mutta katso, minä sanon teille, että teidän on ^arukoiltava aina ja uupumatta; ettei teidän pidä tehdä Herralle mitään,

ellette ensiksi rukoile Isää Kristuksen ^bnimessä, jotta hän pyhittäisi teidän tekonne teille, jotta tekonne olisivat sielunne ^cparhaaksi.

LUKU 33

Nefin sanat ovat totta. Ne todistavat Kristuksesta. Ne, jotka uskovat Kristukseen, uskovat Nefin sanoihin, jotka tulevat olemaan todistuksena tuomioistuimen edessä. Noin 559–545 eKr.

Ja nyt minä, Nefi, en voi kirjoittaa kaikkea sitä, mitä kansani keskuudessa opetettiin; enkä minä ole ^avoimallinen kirjoittamisessa kuten puhumisessa; sillä kun ihminen ^bpuhuu Pyhän Hengen voimalla, Pyhän Hengen voima vie sen ihmislasten sydämiin.

2 Mutta katso, on monia, jotka ^apaaduttavat sydämensä Pyhää Henkeä vastaan, niin ettei sillä ole heissä sijaa; sen vuoksi he hylkäävät paljon sellaista, mikä on kirjoitettu, eivätkä pidä sitä minkään arvoisena.

3 Mutta minä, Nefi, olen kirjoittanut sen, minkä olen kirjoittanut, ja pidän sitä ^asuuriarvoisena, ja etenkin omalle kansalleni. Sillä minä ^brukoilen alati sen puolesta päivällä, ja silmäni kostuttavat päänaluseni yöllä sen tähden; ja minä huudan Jumalani puoleen uskossa, ja minä tiedän, että hän kuulee huutoni.

6a 3. Nefi 11:8.

7a pko Epäusko.

b 2. Nefi 31:2–3;

MK Jaak. 4:13.

8a pko Rukous.

b Moosia 4:14.

pko Perkele.

9a 3. Nefi 20:1; OL 75:11.

b Moos. 5:8.

c Alma 34:27.

33 1a Et. 12:23–24.

b OL 100:7–8.

2a Hel. 6:35–36.

3a pko Pyhät kirjoitukset: Pyhien kirjoitusten arvo.

b En. 1:9–12;

Morm. s. 1:8.

4 Ja minä tiedän, että Herra Jumala pyhittää rukoukseni kansani hyväksi. Ja sanat, jotka minä olen heikkoudessa kirjoittanut, tehdään sille ^avahvoiksi, sillä ne ^bsaavat sen tekemään hyvää; ne antavat sille tiedon sen isistä; ja ne puhuvat Jeesuksesta ja saavat sen uskomaan häneen ja kehtämään loppuun asti, mikä on iankaikkinen elämä.

5 Ja ne puhuvat ^aankarasti syntiä vastaan, totuuden ^bselkeyden mukaisesti; sen vuoksi kukaan ihminen ei tule olemaan vihoissaan sanoista, jotka olen kirjoittanut, paitsi jos hän on Perkeleen hengestä.

6 Minä riemuitsen selkeydestä; minä riemuitsen totuudesta; minä riemuitsen Jeesuksestani, sillä hän on ^alunastanut minun sieluni helvetistä.

7 Minä tunnen ^arakkautta kansaani kohtaan, ja minulla on suuri usko Kristukseen, että saan tavata monta sielua tahrattomana hänen tuomioistuimensa edessä.

8 Minä tunnen rakkautta ^ajuutalaisia kohtaan – sanon juutalaisia, koska tarkoitan niitä, joiden luota tulin.

9 Minä tunnen rakkautta myös ^apakanoita kohtaan. Mutta katso, kenenkään näiden puolesta en voi toivoa, elleivät he ^btee

sovintoa Kristuksen kanssa ja mene sisälle ^ckapeasta portista ja ^dkulje ^ekaitaa polkua, joka johtaa elämään, ja pysy sillä polulla koetusajan loppuun asti.

10 Ja nyt, rakkaat veljeni sekä juutalaiset ja kaikki te maan ääret, kuulkaa näitä sanoja ja ^auskokaa Kristukseen; ja ellette usko näitä sanoja, uskokaa Kristukseen. Ja jos te uskotte Kristukseen, te uskotte näihin ^bsanoihin, sillä ne ovat Kristuksen ^csanoja, ja hän on antanut ne minulle; ja ne ^dopettavat kaikkia ihmisiä tekemään hyvää.

11 Ja päätelkää itse, eivätkö ne ole Kristuksen sanoja – sillä Kristus on osoittava teille ^avoimalla ja suurella kirkkaudella viimeisenä päivänä, että ne ovat hänen sanojaan; ja te ja minä seisomme kasvotusten hänen ^btuomioistuimensa edessä; ja te tulette tietämään, että hän on käskenyt minua kirjoittamaan nämä asiat heikkoudestani huolimatta.

12 Ja minä rukoulen Isää Kristuksen nimessä, että monet meistä, elleivät kaikki, voivat pelastua hänen ^avaltakuntaansa sinä suurena ja viimeisenä päivänä.

13 Ja nyt, rakkaat veljeni, kaikki, jotka olette Israelin huonetta,

4a Et. 12:26–27.

b Moroni 7:13.

c pko Iankaikkinen elämä.

5a 1. Nefi 16:1–3;

2. Nefi 9:40.

b 2. Nefi 31:3;

MK Jaak. 4:13.

6a pko Lunastus.

7a pko Rakkaus.

8a pko Juutalaiset.

9a pko Pakanat.

b pko Sovitus.

c 2. Nefi 9:41.

d pko Vaeltaminen

Jumalan kanssa.

e Hel. 3:29–30;

OL 132:22.

10a pko Usko.

b pko Mormonin kirja.

c Moroni 10:27–29.

d 2. Nefi 25:28.

11a Et. 5:4;

Moroni 7:35.

b Ilm. 20:12;

Moroni 10:34.

12a pko Selestinen kirkkaus.

ja kaikki te maan ääret, minä puhun teille kuin tomusta "huutavan ääni: Jääkää hyvästi, kunnes se suuri päivä on tuleva.

14 Ja teille, jotka ette tahdo päästä osallisiksi Jumalan hyvydestä ja kunnioittaa juutalaisten "sanoja sekä minun ^bsanojani ja niitä sanoja, jotka lähtevät Jumalan Karitsan

suusta, katso, teille minä jätän ikuiset hyvästit, sillä nämä sanat "tuomitsevat teidät viimeisenä päivänä.

15 Sillä se, minkä minä sine-töin maan päällä, esitetään teitä vastaan "tuomioistuimen edessä; sillä näin Herra on käskennyt minua, ja minun on toteltava. Aamen.

NEFIN VELJEN

JAAKOBIN KIRJA

Sanat, jotka hän saarnasi veljilleen. Hän saattaa häpeään miehen, joka pyrkii kumoamaan Kristuksen opin. Muutama sana Nefin kansan historiasta.

LUKU 1

Jaakob ja Joosef yrittävät saada ihmisiä uskomaan Kristukseen ja pitämään hänen käskynsä. Nefi kuolee. Jumalattomuus vallitsee nefiläisten keskuudessa. Noin 544–421 eKr.

SILLÄ katso, tapahtui, että viisikymmentäviisi vuotta oli kulunut siitä, kun Lehi lähti Jerusalemistä; ja nyt, Nefi antoi minulle, "Jaakobille, ^bkäskyn "pienistä levyistä, joihin nämä asiat on kaiverrettu.

2 Ja hän antoi minulle, Jaakobille, käskyn, että minun tulee kirjoittaa näihin levyihin joi-takin sellaisista asioista, joita

pitäisin kallisarvoisimpina; ettei minun pitäisi kosketella kuin lyhyesti tämän Nefin kansaksi kutsutun kansan historiaa.

3 Sillä hän sanoi, että hänen kansansa historia tuli kaivertaa hänen toisiin levyihinsä ja että minun tuli varjella näitä levyjä ja jättää ne perintönä jälkeläisilleni polvesta polveen.

4 Ja jos olisi saarnaamista, joka on pyhää, tai ilmoitusta, joka on suurta, tai profetoimista, minun tulisi kaivertaa pääasiat niistä näihin levyihin ja kosketella niitä niin paljon kuin mahdol-lista, Kristuksen tähden ja kan-samme tähden.

13a Jes. 29:4;

2. Nefi 26:16.

14a pko Raamattu.

b pko Mormonin kirja.

c 2. Nefi 29:11;

Et. 4:8–10.

15a Morm. s. 1:11.

[JAAKOB]

1 1a pko Jaakob, Lehin

poika.

b MK Jaak. 7:27.

c 2. Nefi 5:28–33;

MK Jaak. 3:13–14.

pko Levyt.

5 Sillä uskon ja suuren huolen tähden meille todella oli ilmaistu kansastamme, mitä sille ^atapahtuisi.

6 Ja me saimme myös monia ilmoituksia ja paljon profetoin-
misen hengen; sen vuoksi me tiesimme ^aKristuksesta ja hänen valtakunnastaan, joka oli tuleva.

7 Ja nyt, me teimme ututterasti työtä kansamme keskuudessa saadaksemme sen ^atulemaan Kristuksen luokse ja pääsemään osalliseksi Jumalan hyvyydestä, jotta se pääsisi hänen ^blepoonsa, niin ettei hän vain mitenkään vannoisi vihassaan, ettei se pääsisi ^csinne, kuten ^dvihoitettuna koetuksen päivinä Israelin lasten ollessa ^eautiomaassa.

8 Sen vuoksi me toivomme Jumalan nimessä, että voisimme saada kaikki ihmiset olemaan ^akapinoimatta Jumalaa vastaan, ^bvihoittamatta häntä, ja että sen sijaan kaikki ihmiset uskoisivat Kristukseen ja katsoisivat hänen kuolemaansa ja kärsisivät hänen ^cristinsä ja kestäisivät maailman häväistyksen; sen vuoksi minä, Jaakob, otan täyttääkseni veljeni Nefin käskyn.

9 Ja Nefi alkoi olla vanha, ja hän käsitti, että hänen on pian

^akuoltava; sen vuoksi hän ^bvoiteli erään miehen olemaan nyt kansansa kuninkaana ja hallitsijana, ^ckuninkaiden hallituskausien mukaisesti.

10 Koska kansa oli rakastanut Nefiä suuresti, koska hän oli ollut sen suuri suojelija, oli käyttänyt Labanin ^amiekkaa sen puolustukseksi ja oli tehnyt koko elinaikansa työtä sen parhaaksi –

11 sen vuoksi kansa halusi pitää hänen nimensä muistissa. Ja jokaiselle, joka tuli hallitsemaan hänen jälkeensä, kansa antoi nimen toinen Nefi, kolmas Nefi, ja niin edelleen, kuninkaiden hallituskausien mukaisesti; ja näin kansa heitä kutsui, olivatpa he minkä nimisiä tahansa.

12 Ja tapahtui, että Nefi kuoli.

13 Nyt ne, jotka eivät olleet ^alamanilaisia, olivat ^bnefiläisiä; heitä kutsuttiin kuitenkin nefiläisiksi, jaakobilaisiksi, joosefilaisiksi, ^csoramilaisiksi, lamanilaisiksi, lemuellilaisiksi ja ismaeilaisiksi.

14 Mutta minä, Jaakob, en tämän jälkeen erottele heitä näillä nimillä, vaan kutsun ^alamanilaisiksi niitä, jotka pyrkivät hävittämään Nefin kansan, ja niitä,

5a 1. Nefi 12.

6a 1. Nefi 10:4–11;
19:8–14.

7a 2. Nefi 9:41;
Omni 1:26;
Moroni 10:32.

b pko Lepo.

c 4. Moos. 14:23;
5. Moos. 1:35–37;
OL 84:23–25.

d Hepr. 3:8.

e 4. Moos. 26:65;

1. Nefi 17:23–31.

8a pko Kapinointi.

b 1. Nefi 17:30;
Alma 12:36–37;
Hel. 7:18.

c JSR Matt. 16:25–26
(Liiteosa);
Luuk. 14:27.

9a 2. Nefi 1:14.

b pko Voiteleminen.

c 2. Nefi 6:2;

Jar. 1:7.

10a 1. Nefi 4:9;

2. Nefi 5:14;
Morm. s. 1:13;
Moosia 1:16;
OL 17:1.

13a En. 1:13;
OL 3:18.

b pko Nefiläiset.

c 1. Nefi 4:35;
4. Nefi 1:36–37.

14a Moosia 25:12;
Alma 2:11.

jotka ovat Nefin ystäviä, minä kutsun ^bnefiläisiksi tai ‘Nefin kansaksi, kuninkaiden hallituskausien mukaisesti.

15 Ja nyt tapahtui, että Nefin kansa alkoi toisen kuninkaan hallituskauden aikana käydä sydämeltään paatuneeksi ja antautua jonkin verran jumalattomiin tapoihin, kuten Daavid muinoin halutessaan monta ^avaimoa ja sivuvaimoa, ja myös hänen poikansa Salomo.

16 Niin, ja he alkoivat myös etsiä paljon kultaa ja hopeaa ja alkoivat ylpistyä jonkin verran kopeudessa.

17 Sen vuoksi minä, Jaakob, puhuin heille nämä sanat opettaessani heitä ^atemppelissä, saatuani ensin ^btehtäväni Herralta.

18 Sillä Nefin käsi oli ^avihkinnyt minut, Jaakobin, ja veljeni Joosefin tämän kansan papeiksi ja opettajiksi.

19 Ja me pidimme ^avirkamme kunniassa Herran edessä ottaen päällemme ^bvastuun ja ottaen kansan synnit itsemme päälle vastattaviksi, ellemme opettaisi heille Jumalan sanaa hyvin ututterasti; sen vuoksi, jos tekisimme työtä kaikin voimin, heidän ^cverensä ei tulisi meidän vaatteillemme; muuten heidän verensä tulisi meidän vaatteillemme, eikä meitä haivaittaisi tahrattomiksi viimeisenä päivänä.

LUKU 2

Jaakob tuomitsee rikkauksien tavoittelun, ylpeyden ja siveettömyyden. Ihmiset voivat tavoitella rikkauksia auttaakseen lähimmäisiään. Herra antaa käskyn, ettei kellään miehellä nefiläisten keskuudessa saa olla enempiä kuin yksi vaimo. Herra iloitsee naisten siveydestä. Noin 544–421 eKr.

SANAT, jotka Nefin veli Jaakob puhui Nefin kansalle Nefin kuoleman jälkeen:

2 Nyt, rakkaat veljeni, sen vastuun mukaisesti, joka minulla on Jumalalle siitä, että pidän virkani vakaasti kunniassa, ja voidakseni puhdistaa vaatteeni teidän synneistänne, minä, Jaakob, tulen tänä päivänä ylös temppeliin voidakseni julistaa teille Jumalan sanaa.

3 Ja te tiedätte itse, että minä olen tähän asti ollut ututtera kutsumukseni virassa; mutta tänä päivänä minua painaa paljon suurempi toivo ja huoli teidän sielunne hyvinvoinnista kuin minua on tähän asti painanut.

4 Sillä katso, toistaiseksi te olette olleet kuuliaisia sille Herran sanalle, jonka minä olen teille antanut.

5 Mutta katso, kuulkaa minua ja tietäkää, että taivaan ja maan kaikkivoivan Luojan avulla minä voin kertoa teille teidän ^aajatuksenne, sen kuinka te

14 *b* 2. Nefi 4:11.

c 2. Nefi 5:9.

15 *a* OL 132:38–39.

17 *a* 2. Nefi 5:16.

b PKO Temppleri, Herran huone.

b PKO Kutsumus.

18 *a* 2. Nefi 5:26.

19 *a* PKO Virka.

b OL 107:99–100.

c PKO Taloudenhoitaja.

c 2. Nefi 9:44.

2 *5a* Alma 12:3;

OL 6:16.

b PKO Jumala, jumaluus.

alatte askaroida synnissä, mikä synti näyttää hyvin iljettävältä minusta, niin, ja iljettävältä Jumalasta.

6 Niin, se surettaa sieluani ja saa minut kavahtamaan häpeästä Luojani edessä, että minun on todistettava teille teidän sydämenne jumalattomuudesta.

7 Ja minua surettaa myös se, että minun on puhuttava niin kovin ^avoimakkaasti teistä vaimojenne ja lastenne edessä, joista monien tunteet ovat tavattoman arat ja ^bsiveät ja herkäät Jumalan edessä, mikä on mieluisaa Jumalalle.

8 Ja minä luulen, että he ovat tulleet tänne ylös kuulemaan mieluisaa Jumalan ^asanaa, niin, sitä sanaa, joka parantaa haavoituneen sielun.

9 Sen vuoksi sieluani painaa, että minun on Jumalalta saamani ankanan käskyn tähden ojennettava teitä teidän rikostenne mukaisesti, suurennettava niiden haavoja, jotka jo ovat haavoittuneita, sen sijaan että lohduttaisin ja parantaisin heidän haavojaan; ja niille, jotka eivät ole haavoittuneet, sen sijaan että he saisivat kestitä itseään mieluisalla Jumalan sanalla, ovat tikarit valmiina lävistämään heidän sielunsa ja haavoittamaan heidän herkkää mieltään.

10 Mutta tehtävän suuruudesta huolimatta minun on tehtävä Jumalan ankarien ^akäskyjen mukaisesti ja puhuttava teille

teidän jumalattomuudestanne ja iljetyksistänne niiden läsnä ollessa, joilla on puhdas sydän ja särkynyt sydän, ja kaikkivaltiaan Jumalan ^bkaikkinäkevän silmän katseen alla.

11 Sen vuoksi minun on puhuttava teille totuus Jumalan sanan ^aselkeyden mukaisesti. Sillä katso, kun minä kysyin Herralta, minulle tuli sana näin sanoen: Jaakob, mene huomispäivänä ylös temppeliin ja julista tälle kansalle sanaa, jonka minä sinulle annan.

12 Ja nyt, katso, veljeni, tämä on sana, jonka minä teille julistan, että monet teistä ovat alkaneet etsiä kultaa ja hopeaa ja kaikenlaisia kallisarvoisia ^ametalleja, joita on mitä runsaimmin tässä maassa, joka on ^blupauksen maa teille ja jälkeläisillenne.

13 Ja kaitselmuksen käsi on ollut teille suojea erittäin mieluisalla tavalla, niin että olette saaneet paljon rikkauksia; ja koska jotkut teistä ovat saaneet runsaammin kuin teidän veljenne, te olette ^aylpistyneet sydämenne kopeudessa ja olette uppiniskaisia ja ylimielisiä vaatetuksenne kalleuden tähden ja vainoatte veljiänne, koska luulette olevanne heitä parempia.

14 Ja nyt, veljeni, luuletteko te, että Jumala julistaa teidät tässä asiassa syyttömiksi? Katso, minä sanon teille: Ei, vaan hän tuomitsee teidät, ja jos te edelleenkin pidätte kiinni näistä asioista,

7a OL 121:43.

b PKO Hyveellisyys.

8a Alma 31:5.

10a PKO Jumalan käsky.

b 2. Nefi 9:44.

11a 2. Nefi 25:4; 31:2–3.

12a 1. Nefi 18:25;

Hel. 6:9–11;

Et. 10:23.

b 1. Nefi 2:20.

PKO Luvattu maa.

13a Morm. 8:35–39.

hänen tuomioidensa täytyy jou-
tuin kohdata teitä.

15 Oi kunpa hän osoittaisi
teille, että hän voi nähdä teidän
lävitsenne, ja yhdellä silmänsä
katsahduksella hän voi lyödä
teidät tomuun!

16 Oi kunpa hän puhdistaisi
teidät tästä pahuudesta ja ilje-
tyksestä. Ja oi, kunpa te kuun-
telisitte hänen käskyjensä sanaa
ettekä antaisi tämän sydämenne
"kopeuden tuhota sielujanne!

17 Pitäkää veljiänne saman ar-
voisina kuin itseänne, ja olkaa
ystävällisiä kaikille ja anteliaita
"omaisuutenne suhteen, jotta
^bhe voisivat olla rikkaita kuten
tekin.

18 Mutta ennen kuin etsitte
"rikkauksia, etsikää Jumalan
^bvaltakuntaa.

19 Ja kun olette saaneet toivon
Kristuksessa, te saatte rikkauk-
sia, jos niitä etsitte; ja te etsitte
niitä tarkoituksenanne "tehdä
hyvää – vaatettaaksenne alastom-
ia ja ruokkiaksenne nälkäisiä
ja vapauttaaksenne vankeja ja
tuodaksenne huojennusta sair-
aille ja ahdistetuille.

20 Ja nyt, veljeni, minä olen
puhunut teille ylpeydestä; ja ne
teistä, jotka olette ahdistaneet
lähimmäistänne ja vainonneet
häntä, koska olitte sydämes-
sänne ylpeitä siitä, mitä Jumala

on teille antanut, mitä sanotte
siitä?

21 Ettekö luule, että sellaiset
asiat ovat iljettäviä hänestä, joka
on luonut kaiken lihan? Ja yksi
olento on hänen silmissään yhtä
kallisarvoinen kuin toinenkin. Ja
kaikki liha on tomua; ja hän on
luonut heidät aivan samaa tar-
koitusta varten, että he pitäisivät
hänen "käskynsä ja ylistäisivät
häntä ikuisesti.

22 Ja nyt minä lakkaan puhu-
masta teille tästä ylpeydestä. Ja
ellei minun olisi puhuttava teille
vakavammasta rikoksesta, sy-
dämeni riemuitsisi tavattomasti
teidän tähtenne.

23 Mutta Jumalan sana painaa
minua teidän vakavampien ri-
kostenne tähden. Sillä katso, näin
sanoo Herra: Tämä kansa alkaa
käydä pahemmaksi; se ei ym-
märrä kirjoituksia, sillä se yrittää
haureutta harjoittaessaan puo-
lustella itseään sen perusteella,
mitä on kirjoitettu Daavidista ja
hänen pojastaan Salomosta.

24 Katso, Daavidilla ja "Salom-
olla todella oli monta ^bvaimoa
ja sivuvaimoa, mikä oli iljettävää
minun edessäni, sanoo Herra.

25 Sen vuoksi, näin sanoo
Herra, minä olen johdattanut
tämän kansan pois Jerusalemin
maasta käsivarteni voimalla nos-
taakseni itselleni "vanhurskaan

16a pko Ylpeys.

17a pko Almu;
Hyvinvoinnin
turvaaminen.

b 4. Nefi 1:3.

18a 1. Kun. 3:11–13;
Mark. 10:17–27;
2. Nefi 26:31;

OL 6:7.

pko Rikkaus.

b Luuk. 12:22–31.

19a Moosia 4:26.

21a OL 11:20;

Abr. 3:25–26.

24a 1. Kun. 11:1;

Neh. 13:25–27.

b 1. Kun. 11:1–3;

Esra 9:1–2;

OL 132:38–39.

25a 1. Moos. 49:22–26;

Aam. 5:15;

2. Nefi 3:5;

Alma 26:36.

pko Lehi, Nefin isä.

oksan Joosefin kupeiden hedelmästä.

26 Sen vuoksi minä, Herra Jumala, en salli, että tämä kansa tekee niin kuin ihmiset muinoin.

27 Sen vuoksi, veljeni, kuulkaa minua ja kuunnelkaa Herran sanaa: Sillä älköön teidän keskuudessanne kenelläkään miehellä olko kuin ^a”yksi vaimo; älköönkään hänellä olko yhtään sivuvaimoa;

28 sillä minä, Herra Jumala, iloitsen naisten ^a”siveydestä. Ja haureus on iljetys minun edessäni; näin sanoo Herra Sebaot.

29 Ja nyt, tämän kansan tulee pitää minun käskyni, sanoo Herra Sebaot, tai ^a”kirottu olkoon maa sen tähden.

30 Sillä jos minä tahdon hankkia itselleni ^a”jälkeläisiä, sanoo Herra Sebaot, minä annan käskyn kansalleni; muuten kuoloon se tätä.

31 Sillä katso, minä, Herra, olen nähnyt kansani tyttärien murheen ja kuullut heidän suremisensa Jerusalemin maassa, niin, ja kaikissa minun kansani maissa heidän aviomiestensä jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

32 Enkä minä salli, sanoo Herra Sebaot, että tämän Jerusalemin maasta johdattamani kansan ihanien tyttärien valitukset nousivat luokseni kansani miehiä vastaan, sanoo Herra Sebaot.

33 Sillä heidän ei pidä johdattaa

kansani tyttäriä orjuuteen heidän herkkyytensä tähden, tai muuten minä rankaisen heitä ankaralla kirouksella, niin että he ovat tuhon omat; sillä heidän ei pidä harjoittaa ^a”haureutta, niin kuin ihmiset muinoin, sanoo Herra Sebaot.

34 Ja nyt, katso, veljeni, te tiedätte, että nämä käskyt annettiin isällemme Lehille; sen vuoksi te olette tienneet ne entuudestaan; ja suuri tuomio kohtaa teitä, sillä te olette tehneet tällaista, mitä teidän ei olisi pitänyt tehdä.

35 Katso, te olette tehneet ^a”suurempia pahoja tekoja kuin veljemme lamanilaiset. Te olette särkeet herkkien vaimojenne sydämen ja menettäneet lastenne luottamuksen huonon esimerkinne vuoksi heidän edessään; ja heidän sydämensä nyyhkytykset kohoavat ylös Jumalan luokse teitä vastaan. Ja teitä kohtaavan Jumalan sanan ankaruuden tähden monet sydämet ovat menettäneet toivonsa syville haavoille lävistettyinä.

LUKU 3

Puhdassydämiset ottavat vastaan mieluisan Jumalan sanan. Lamanilaisten vanhurskaus on suurempi kuin nefiläisten. Jaakob varoittaa haureudesta, irstaudesta ja kaikista synneistä. Noin 544–421 eKr.

MUTTA katso, minä, Jaakob,

27a OL 42:22; 49:16.

PKO Avioliitto.

28a PKO Siveys.

29a Et. 2:8–12.

30a Mal. 2:15;

OL 132:61–66.

33a PKO Aistillisuus;

Sukupuolinen

moraalittomuus.

35a MK Jaak. 3:5–7.

tahdon puhua teille, jotka olette puhdassydämissä. Turvautukaa Jumalaan horjumattomin mielin ja rukoilkaa häntä suuresti uskoen, niin hän lohduttaa teitä ahdingoissanne, ja hän ajaa teidän asiaanne ja lähettää rangaisuksen niille, jotka tavoittelevat teidän tuhoanne.

2 Oi te kaikki puhdassydämisset, nostakaa päännne ja ottakaa vastaan mieluisa Jumalan sana ja kestitkää itseänne hänen rakaudellaan, sillä te voitte, jos mielenne on ^aluja, ikuisesti.

3 Mutta voi, voi teitä, jotka ette ole puhdassydämissä, jotka olette ^asaastaisia tänä päivänä Jumalan edessä, sillä ellette tee parannusta, maa kirotaan teidän tähden; ja lamanilaiset, jotka eivät ole teidän laillanne saastaisia mutta silti ^bkirottuja ankaralla kirouksella, kurittavat teitä aina tuhoon asti.

4 Ja ellette tee parannusta, tulee joutuin aika, jolloin he ottavat haltuunsa teidän perintömaanne, ja Herra Jumala ^ajohdattaa vanhurskaat pois teidän keskuudestanne.

5 Katso, teidän veljenne lamanilaiset, joita te vihaatte heidän saastaisuutensa ja heidän ihoaan kohdanneen kirouksen tähden, ovat vanhurskaampia kuin te; sillä he eivät ole ^aunohtaneet Herran käskyä, joka annettiin meidän isällemme – että heillä tulee olla vain yksi vaimo, ja sivuvaimoja heillä ei saa olla

yhtään, eikä heidän keskuudessaan saa harjoittaa haureutta.

6 Ja nyt, tämän käskyn he pitävät tarkoin; sen vuoksi, tämän tarkkuuden tähden tämän käskyn noudattamisessa Herra Jumala ei hävitä heitä vaan on heille ^aarmollinen, ja jonakin päivänä heistä tulee siunattu kansa.

7 Katso, heidän aviomiehensä ^arakastavat vaimoaan, ja heidän vaimonsa rakastavat aviomiehtään; ja heidän aviomiehensä ja vaimonsa rakastavat lapsiaan; ja heidän epäuskonsa ja heidän vihansa teitä kohtaan johtuu heidän isiensä pahuudesta; paljonko heitä parempia te siis olette suuren Luojanne silmissä?

8 Oi veljeni, minä pelkään, että ellette tee parannusta synneistänne, heidän ihonsa tulee olemaan valkoisempi kuin teidän, kun teidät tuodaan heidän kanssansa Jumalan valtaistuihin eteen.

9 Sen vuoksi minä annan teille käskyn, joka on Jumalan sana, että ette enää herjaa heitä heidän ihonsa tummuuden tähden, eikä teidän pidä herjata heitä heidän saastaisuutensa tähden, vaan teidän tulee muistaa oma saastaisuutenne ja muistaa, että heidän saastaisuutensa johtui heidän isistänsä.

10 Ja nyt, muistakaa ^alapsianne, kuinka olette murehduttaneet heidän sydäntään sen esimerkin tähden, jonka olette heille antaneet; ja muistakaa myös,

3 2a Alma 57:26–27.

3a PKO Saastaisuus.

b 1. Nefi 12:23.

4a Omni 1:5–7, 12–13.

5a MK Jaak. 2:35.

6a 2. Nefi 4:3, 6–7;

Hel. 15:10–13.

7a PKO Perhe; Rakkaus.

10a PKO Lapsi.

että te voitte saastaisuutenne tähden saattaa lapsenne turmioon, ja heidän syntinsä voidaan kasata teidän päällenne viimeisenä päivänä.

11 Oi veljeni, kuulkaa minun sanojani; herättäkää sielunne kyvyt; ravistakaa itseänne, jotta ^aheräisitte kuoleman unesta; ja päästäkää itsenne ^bhelvetin tuskista, jottei teistä tulisi Perkeleen ^cenkeleitä, jotka heitetään tuohon tuli- ja tulikivijärveen, mikä on toinen ^dkuolema.

12 Ja nyt minä, Jaakob, puhuin paljon muutakin Nefin kansalle varoittaen sitä ^ahaureudesta ja ^birstaudesta ja kaikenlaisesta synnistä, kertoen sille niiden kauheista seurauksista.

13 Ja sadattakaan osaa tämän kansan, joka nyt alkoi olla lukuissa, tekemisistä ei voida kirjoittaa ^anäihin levyihin; mutta isompiin levyihin on kirjoitettu paljon sen tekemisistä ja sen sodista ja kiistoista ja sen kuninkaiden hallituskausista.

14 Näitä levyjä kutsutaan Jaakobin levyiksi, ja Nefin käsi on valmistanut ne. Ja minä lakkaan puhumasta näitä sanoja.

LUKU 4

Kaikki profeetat ovat palvelleet Isää Kristuksen nimessä. Se, että Abraham oli valmis uhraamaan lisäkin, oli vertauskuva Jumalasta ja hänen Ainosyntiysistään.

Ihmisten tulee tehdä sovinto Jumalan kanssa sovituksen kautta. Juutalaiset hylkäävät peruskiven. Noin 544–421 eKr.

Nyt, katso, tapahtui, että minä, Jaakob, olin opettanut paljon kansaani sanoin (enkä voi kirjoittaa kuin vähän sanoistani sanojemme levyihin kaivertamisen vaikeuden tähden), ja me tiedämme, että se, mitä me kirjoitamme levyihin, pysyy varmasti;

2 mutta kaikki, mitä me kirjoitamme johonkin muuhun kuin levyihin, tuhoutuu ja häviää; mutta me voimme kirjoittaa levyihin muutamia sanoja, jotka antavat lapsillemme ja myös rakkaille veljillemme vähäisessä määrin tietoa meistä, eli heidän isistään –

3 nyt tästä me riemuitsemme; ja me ponnistelemme uutterasti kaivertaaksemme nämä sanat levyihin toivoen, että rakkaat veljemme ja lapsemme ottavat ne vastaan kiitollisin sydämin ja lukevat niitä, niin että he oppivat iloiten eivätkä murehtien ja halveksien ensimmäisistä vanhemmistaan.

4 Sillä tätä tarkoitusta varten me olemme kirjoittaneet nämä asiat, jotta he tietäisivät, että me ^atiesimme Kristuksesta, ja meillä oli toivo hänen kirkkaudestaan monta sataa vuotta ennen hänen tulemistaan; eikä vain meillä itsellämme ollut toivo hänen

11a Alma 5:6–9.
b pko Helvetti.
c 2. Nefi 9:8–9.
d pko Kuolema,

hengellinen.
12a pko Haureus.
b pko Himo;
Jumalattomuus.

13a 1. Nefi 19:1–4;
MK Jaak. 1:1–4.
4 4a pko Jeesus Kristus.

kirkkaudestaan, vaan myös kaikilla pyhillä ^bprofeetoilla, jotka olivat ennen meitä.

5 Katso, he uskoivat Kristukseen ja ^apalvelivat Isää hänen nimessään, ja myös me palvelemme Isää hänen nimessään. Ja tätä tarkoitusta varten me noudatamme ^bMooseksen lakia, koska se ^csuuntaa meidän sielumme häneen; ja tästä syystä se pyhitetään meille vanhurskaudeksi, samoin kuin Abrahamin ansioksi luettiin se, että hän oli erämaassa kuuliainen Jumalan käskyille, mitä tuli poikansa lisäkin uhraamiseen, mikä on vertauskuva Jumalasta ja hänen ^dainosyntyisestä Pojastaan.

6 Sen vuoksi me tutkimme profeettoja, ja meillä on monia ilmoituksia ja ^aprofetian henki; ja kaikki nämä ^btodistukset saatamme me saamme toivon, ja uskostamme tulee järkähtämätön, niin että me todella voimme ^ckäskää Jeesuksen ^dnimessä, ja puutkin tottelevat meitä ja vuoret ja meren aallot.

7 Kuitenkin Herra Jumala näyttää meille meidän ^aheikkouktemme, jotta me tietäisimme, että hänen armostaan ja hänen suuresta itsensä alentamisesta

ihmislasten puoleen meillä on voima tehdä tällaista.

8 Katso, suuret ja ihmeelliset ovat Herran teot. Kuinka ^atutkimattomat ovatkaan hänen ^bsalaisuksiensa syvyydet; ja mahdollonta olisi ihmisen ymmärtää kaikkia hänen teitensä. Eikä kukaan ihminen ^ctunne hänen ^dteitensä, ellei niitä ilmoiteta hänelle; älkää siis veljet halveksiko Jumalan ilmoituksia.

9 Sillä katso, hänen ^asanansa voimasta ^bihminen tuli maan päälle, joka maa luotiin hänen sanansa voimalla. Jos siis Jumala pystyi puhumaan, niin että maailma syntyi, ja puhumaan, niin että ihminen luotiin, oi miksei hän sitten pystyisi käskemään ^cmaata tai sen päällä olevaa kätensä tekoa tahtonsa ja mielensä mukaan?

10 Älkää siis, veljet, pyrkikö ^aneuvomaan Herraa vaan ottamaan neuvoja hänen kädestänsä. Sillä katso, te itse tiedätte, että hän neuvoo ^bviisaasti ja oikeudenmukaisesti ja sangen armollisesti kaikkia luotujansa.

11 Sen vuoksi, rakkaat veljet, tehkää sovinto hänen kanssaan Kristuksen, hänen ^aainosyntyisen Poikansa, ^bsovituksen kautta,

4b Luuk. 24:25–27;

MK Jaak. 7:11;

Moosia 13:33–35;

OL 20:26.

5a Moos. 5:8.

b 2. Nefi 25:24; Jar. 1:11;

Moosia 13:27, 30;

Alma 25:15–16.

pko Mooseksen laki.

c Gal. 3:24.

d 1. Moos. 22:1–14;

Joh. 3:16–18.

pko Ainosyntyinen.

6a pko Profetia, profetoiminen.

b pko Todistaja.

c pko Voima.

d Ap. t. 3:6–16;

3. Nefi 8:1.

7a Et. 12:27.

8a Room. 11:33–36.

b OL 19:10; 76:114.

pko Jumalan salaisuudet.

c 1. Kor. 2:9–16;

Alma 26:21–22.

pko Tieto.

d Jes. 55:8–9.

9a Morm. 9:17; Moos. 1:32.

b pko Ihminen;

Luominen.

c Hel. 12:8–17.

10a 2. Nefi 9:28–29;

Alma 37:12, 37;

OL 3:4, 13.

b pko Kaikkietävyys;

Viisaus.

11a Hepr. 5:9.

b pko Sovitus.

niin voitte saada ‘ylösnousemuksen sen ylösnousemuksen voiman mukaisesti, joka on Kristuksessa, ja teidät voidaan esittää Jumalalle Kristuksen ^densi hedelmänä, koska teillä on usko ja olette saaneet kirkkauden hyvän toivon hänessä, ennen kuin hän ilmaisee itsensä lihassa.

12 Ja nyt, rakkaat, älkää ihmetelkö, että minä kerron teille näitä asioita; sillä miksi ei voisi ^apuhua Kristuksen sovituksesta ja saada täydellistä tietoa hänestä, samoin kuin saada tietoa ylösnousemuksesta ja tulevasta maailmasta?

13 Katso, veljeni, se joka profetoi, profetoikoon ihmisille ymmärrettävästi; sillä ^aHenki puhuu totta eikä valehtele. Sen vuoksi se puhuu asioista, niin kuin ne todella ^bovat, ja asioista, niin kuin ne todella tulevat olemaan; sen vuoksi nämä asiat on ilmaistu meille ^cselkeästi, sielumme pelastukseksi. Mutta katso, me emme ole yksin näiden asioiden todistajia, sillä Jumala puhui ne myös muinoin profeetoille.

14 Mutta katso, juutalaiset olivat ^auppiniskaista kansaa; ja he ^bhalveksivat selkeitä sanoja ja tappoivat profeetat ja etsivät sellaista, mitä he eivät voineet

ymmärtää. Ja nyt, ^csokeutensa tähden – mikä sokeus johtui siitä, että he katsoivat ohi maailman – heidän täytyi langeta; sillä Jumala on ottanut heiltä pois selkeytensä ja antanut heille monia asioita, joita he ^deivät voi ymmärtää, koska he sitä halusivat. Ja koska he sitä halusivat, Jumala on tehnyt sen, niin että he kompastuvat.

15 Ja nyt Henki johdattaa minua, Jaakobia, profetoimaan; sillä minä huomaan minussa olevan Hengen vaikutuksesta, että ^akompastuessaan juutalaiset ^bhylkäävät sen ^ckiven, jolle he voisivat rakentaa ja saada varman perustuksen.

16 Mutta katso, kirjoitusten mukaan tästä ^akivistä tulee suuri ja viimeinen ja ainoa varma ^bperustus, jolle juutalaiset voivat rakentaa.

17 Ja nyt, rakkaani, kuinka on mahdollista, että nämä varman perustuksen hylättyään voivat ^akoskaan rakentaa sille, niin että siitä voi tulla heidän kulmakivensä?

18 Katso, rakkaat veljeni, minä ilmaisen tämän salaisuuden teille, ellen mitenkään järky lujuudestani Hengessä ja kompastu teistä tuntemani suuren huolen tähden.

11 *c* pko Ylösnousemus.
d Moosia 15:21–23; 18:9;
Alma 40:16–21.

12 *a* 2. Nefi 25:26.

13 *a* pko Pyhä Henki;
Totuus.

b OL 93:24.

c Alma 13:23.

14 *a* Matt. 23:37–38;

2. Nefi 25:2.

b 2. Kor. 11:3;

1. Nefi 19:7;

2. Nefi 33:2.

c Jes. 44:18;

Room. 11:25.

d 2. Nefi 25:1–2.

15 *a* Jes. 8:13–15;

1. Kor. 1:23;

2. Nefi 18:13–15.

b 1. Nefi 10:11.

c pko Kallio;

Kulmakivi.

16 *a* Ps. 118:22–23.

b Jes. 28:16;

Hel. 5:12.

17 *a* Matt. 19:30;

OL 29:30.

LUKU 5

Jaakob lainaa Senosin vertausta jalosta ja villistä oliivipuusta. Ne kuvaavat Israelia ja pakanaita. Israelin hajottaminen ja kokoaminen ennustetaan. Viittauksia nefiläisiin ja lamanilaisiin ja koko Israelin huoneeseen. Pakanat oksastetaan Israeliin. Lopulta viinitarha poltetaan. Noin 544–421 eKr.

KATSO, veljeni, ettekö muista lukeneenne profeetta ^aSenosin sanoja, jotka hän puhui Israelin huoneelle, sanoen:

2 Kuule, oi sinä Israelin huone, ja kuuntele minun, Herran profeetan, sanoja.

3 Sillä katso, näin sanoo Herra: Minä vertaan sinua, oi ^aIsraelin huone, jaloön ^boliivipuuhun, jonka mies otti ja jota hän ravitsi ^cviinitarhassaan; ja se kasvoi ja kävi vanhaksi ja alkoi ^dlahota.

4 Ja tapahtui, että viinitarhan isäntä meni sinne ja näki, että hänen oliivipuunsa alkoi lahota; ja hän sanoi: Minä leikkaan sen ja käännän maata sen ympäriltä ja ravitsen sitä, niin että se kenties versoo nuoria ja hentoja oksia eikä menehdy.

5 Ja tapahtui, että hän leikkasi sen ja käänsi maata sen ympäriltä ja ravitsi sitä sanansa mukaisesti.

6 Ja tapahtui, että monen päivän kuluttua se alkoi kasvaa jonkin verran, nuoria ja hentoja

oksia; mutta katso, sen latvus alkoi menehtyä.

7 Ja tapahtui, että viinitarhan isäntä näki sen, ja hän sanoi palvelijalleen: Tämän puun menettäminen surettaa minua; mene sen vuoksi leikkaamaan oksia ^avillistä oliivipuusta ja tuo ne tänne minulle; ja me leikkaamme pois nuo pääoksat, jotka alkavat kuivettua, ja heitämme ne tuleen palamaan.

8 Ja katso, sanoo viinitarhan herra, minä otan pois monta näistä nuorista ja hennoista oksista, ja minä oksastan ne, mihin tahdon; eikä ole väliä, vaikka tämän puun juuri menehtyisi, sillä minä voin säilyttää sen hedelmän itselläni; sen vuoksi minä otan nämä nuoret ja hennot oksat ja oksastan ne, mihin tahdon.

9 Ota sinä villin oliivipuun oksat ja oksasta ne niiden ^asijaan; ja nämä, jotka minä olen leikannut pois, minä heitän tuleen ja poltan ne, jotta ne eivät olisi tiellä viinitarhassani.

10 Ja tapahtui, että viinitarhan herran palvelija teki viinitarhan herran sanan mukaisesti ja oksasti puuhun ^avillin oliivipuun oksia.

11 Ja viinitarhan herra käski kääntää maata sen ympäriltä ja leikata ja ravita sitä, sanoen palvelijoillensa: Tämän puun menettäminen surettaa minua; sen vuoksi, voidakseni kenties säilyttää sen juuret, niin etteivät ne

5 1a pko Senos.

3a Hes. 36:8.

pkö Israel.

b Room. 11:17–24.

pkö Oliivipuun.

c OL 101:44.

pkö Herran viinitarha.

d pko Luopumus.

7a Room. 11:17, 24.

9a Room. 1:13.

10a pko Pakanat.

menehtyisi, voidakseni säilyttää ne itselläni, olen tämän tehnyt.

12 Mene siis työhösi; tarkkaile puuta ja ravitse sitä sanojeni mukaisesti.

13 Ja nämä minä ^asijoitan viinitarhani etäisimpään osaan, minne tahdon, ei sillä ole väliä sinulle; ja minä teen sen säilyttääkseni itselläni puun luonnolliset oksat sekä kootakseni talteen sen hedelmää toisen vuodenajan varalle, itseäni varten; sillä tämän puun ja sen hedelmän menettäminen surettaa minua.

14 Ja tapahtui, että viinitarhan herra meni menojaan ja kätki jalon oliivipuun luonnolliset oksat viinitarhan etäisimpiin osiin, yhdet yhtäälle ja toiset toisaalle, tahtonsa ja mielensä mukaisesti.

15 Ja tapahtui, että kului pitkä aika, ja viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Tule, menkäämme alas viinitarhaan tehdäksemme työtä viinitarhassa.

16 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sekä palvelija menivät alas viinitarhaan tekemään työtä. Ja tapahtui, että palvelija sanoi isännälleen: Katso, katso tänne; katso puuta.

17 Ja tapahtui, että viinitarhan herra katsoi ja näki puun, johon villit oliivipuun oksat oli oksastettu; ja se oli kasvanut ja alkanut kantaa ^ahedelmää. Ja hän näki sen olevan hyvää; ja sen hedelmä oli luonnollisen hedelmän kaltaista.

18 Ja hän sanoi palvelijalle:

Katso, villin puun oksat ovat saaneet kosteutta sen juuresta, niin että sen juuri on tuottanut paljon voimaa; ja sen juuren paljon voiman tähden villioksat ovat tuottaneet jaloa hedelmää. Nyt, ellemme olisi oksastaneet näitä oksia, puu olisi menehtynyt. Ja nyt, katso, minä kokoan talteen paljon hedelmää, jota niiden puu on tuottanut; ja sen hedelmää minä kokoan talteen toisen vuodenajan varalle, omaa itseäni varten.

19 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Tule, menkäämme viinitarhan etäisimpään osaan katsomaan, eivätkö puun luonnollisetkin oksat ole tuottaneet paljon hedelmää, jotta voisin koota talteen niiden hedelmää toisen vuodenajan varalle, omaa itseäni varten.

20 Ja tapahtui, että he menivät sinne, minne isäntä oli kätkenyt puun luonnolliset oksat, ja hän sanoi palvelijalle: Katso näitä; ja hän näki ^aensimmäisen tuottaneen paljon hedelmää; ja hän näki myös, että se oli hyvää. Ja hän sanoi palvelijalle: Ota niiden hedelmää ja kokoa sitä talteen toisen vuodenajan varalle, jotta voin säilyttää sen omaa itseäni varten; sillä katso, hän sanoi, näin pitkän ajan olen sitä ravinnut, ja se on tuottanut paljon hedelmää.

21 Ja tapahtui, että palvelija sanoi isännälleen: Miksi tulit tänne istuttamaan tämän puun, tai tämän puun oksan? Sillä

katso, se oli koko viinitarhasi maan karuin kohta.

22 Ja viinitarhan herra sanoi hänelle: Älä neuvo minua; minä tiesin, että se oli karu kohta maata; niinpä minä sain sinulle, että olen ravinnut sitä näin pitkän ajan, ja sinä näet, että se on tuottanut paljon hedelmää.

23 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Katso tänne; katso, minä olen istuttanut toisenkin oksan puusta; ja sinä tiedät, että tämä maan kohta oli karumpi kuin ensimmäinen. Mutta katso puuta. Minä olen ravinnut sitä näin pitkän ajan, ja se on tuottanut paljon hedelmää; kerää sen tähden se ja kokoa se talteen toisen vuodenajan varalle, jotta voin säilyttää sen omaa itseäni varten.

24 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi jälleen palvelijalleen: Katso tänne ja näe toinenkin "oksa, jonka olen istuttanut; näethän, että minä olen ravinnut sitäkin, ja se on tuottanut paljon hedelmää.

25 Ja hän sanoi palvelijalle: Katso tänne ja näe viimeinen. Katso, tämän minä olen istuttanut "hyvään kohtaan maata; ja minä olen ravinnut sitä näin pitkän ajan, ja vain osa puusta on tuottanut jaloa hedelmää, ja ^btoinen osa puusta on tuottanut villiä hedelmää; katso, minä olen

ravinnut tätä puuta samoin kuin toisiakin.

26 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Leikkaa pois ne oksat, jotka eivät ole tuottaneet hyvää "hedelmää, ja heitä ne tuleen.

27 Mutta katso, palvelija sanoi hänelle: Leikatkaamme sitä ja kääntäkäämme maata sen ympäriltä ja ravitkaamme sitä vähän kauemmin, jotta se kenties tuottaisi sinulle hyvää hedelmää, niin että voit koota sitä talteen toisen vuodenajan varalle.

28 Ja tapahtui, että viinitarhan herra ja viinitarhan herran palvelija ravitsivat kaikkea viinitarhan hedelmää.

29 Ja tapahtui, että oli kulu-
nut pitkä aika, ja viinitarhan herra sanoi "palvelijalleen: Tule, menkäämme alas viinitarhaan tehdäksemme taas työtä viinitarhassa. Sillä katso, ^aaika lähestyy, ja pian tulee "loppu; sen vuoksi minun on koottava talteen hedelmää toisen vuodenajan varalle, omaa itseäni varten.

30 Ja tapahtui, että viinitarhan herra ja palvelija menivät alas viinitarhaan; ja he tulivat sen puun luokse, jonka luonnolliset oksat oli katkaistu pois ja johon villioksat oli oksastettu; ja katso, puu notkui "kaikenlaista hedelmää.

31 Ja tapahtui, että viinitarhan herra maistoi hedelmää, jokaista lajia määränsä mukaisesti. Ja

24a Hes. 17:22–24;
Alma 16:17;
3. Nefi 15:21–24.
25a 1. Nefi 2:20.
b 3. Nefi 10:12–13.

26a Matt. 7:15–20;
Alma 5:36;
OL 97:7.
29a OL 101:55; 103:21.
b PKO Myöhemmät ajat.

c 2. Nefi 30:10;
MK Jaak. 6:2.
30a PKO Luopumus.

viinitarhan herra sanoi: Katso, näin pitkän ajan me olemme ravinneet tätä puuta, ja minä olen koonnut itseäni varten talteen paljon hedelmää toisen vuoden ajan varalle.

32 Mutta katso, tällä kertaa se on tuottanut paljon hedelmää, *”eikä mikään siitä ole hyvää. Ja katso, siinä on kaikenlaista huonoa hedelmää; eikä siitä ole minulle mitään hyötyä, huolimatta kaikesta työstämme; ja nyt tämän puun menettäminen surettaa minua.*

33 Ja viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Mitä me teemme puulle, jotta voisin jälleen säilyttää siitä hyvää hedelmää omaa itseäni varten?

34 Ja palvelija sanoi isännälleen: Katso, koska sinä oksastit villin oliivipuun oksat puuhun, ne ovat ravinneet juuria, niin että ne ovat elossa eivätkä ole menehtyneet; sen vuoksi sinä näet, että ne ovat vielä hyvät.

35 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Puusta ei ole minulle mitään hyötyä, eikä sen juurista ole minulle mitään hyötyä, niin kauan kuin se tuottaa kelvotonta hedelmää.

36 Kuitenkin minä tiedän, että juuret ovat hyvät, ja minä olen säilyttänyt ne omaa tarkoitustani varten; ja suuren voimansa tähden ne ovat tähän asti tuottaneet villioksista hyvää hedelmää.

37 Mutta katso, villioksat ovat kasvaneet ja ovat tulleet sen juuria *”voimakkaammiksi; ja koska villioksat ovat voittaneet sen*

juuret, se on tuottanut paljon kelvotonta hedelmää; ja koska se on tuottanut niin paljon kelvotonta hedelmää, sinä näet, että se alkaa menehtyä; ja pian siitä tulee kypsä heitettäväksi tuleen, ellemme tee jotakin sen säilyttämiseksi.

38 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalleen: Menkäämme alas viinitarhan etäisimpiin osiin katsomaan, ovatko luonnollisetkin oksat tuottaneet kelvotonta hedelmää.

39 Ja tapahtui, että he menivät alas viinitarhan etäisimpiin osiin. Ja tapahtui, että he näkivät, että luonnollistenkin oksien hedelmä oli turmeltunut, eli *”ensimmäisen ja toisen ja myös viimeisen; ja ne kaikki olivat turmeltuneet.*

40 Ja viimeisen *”villihedelmät olivat voittaneet sen osan puusta, joka tuotti hyvää hedelmää, niin että oksa oli kuivettunut ja kuollut.*

41 Ja tapahtui, että viinitarhan herra itki ja sanoi palvelijalle: *”Mitä muuta olisin voinut tehdä viinitarhalleni?*

42 Katso, minä tiesin, että kaikki viinitarhan hedelmät, paitsi nämä, olivat turmeltuneet. Ja nyt nämäkin, jotka ovat kerran tuottaneet hyvää hedelmää, ovat turmeltuneet; ja nyt mitkään viinitarhani puut eivät kelpaa muuhun kuin maahan kaadettaviksi ja tuleen heitettäväksi.

43 Ja katso, tämän viimeisen, jonka oksa on kuivettunut, minä istutin *”hyvään kohtaan maata;*

32a JS–H 1:19.

37a OL 45:28–30.

39a MK Jaak. 5:20, 23, 25.

40a Morm. 6:6–18.

41a 2. Nefi 26:24.

43a 2. Nefi 1:5.

niin, nimittäin sellaiseen, jota pidin kaikkia muita viinitarhani maan osia oivallisempana.

44 Ja sinä näit, että minä myös hakkasin maahan sen, mikä oli ^atiellä tässä kohdassa maata, niin että saatoin istuttaa tämän puun sen sijaan.

45 Ja sinä näit, että osa siitä tuotti hyvää hedelmää ja osa siitä tuotti villihedelmää; ja koska minä en leikannut sen oksia ja heittänyt niitä tuleen, katso, ne ovat voittaneet hyvän oksan, niin että se on kuivettunut.

46 Ja nyt, katso, kaikesta viinitarhani hoidosta huolimatta sen puut ovat turmeltuneet, niin etteivät ne tuota hyvää hedelmää; ja nämä minä olin toivonut voivani säilyttää kootakseni talteen niiden hedelmää toisen vuodenajan varalle, omaa itseäni varten. Mutta katso, niistä on tullut villin oliivipuun kaltaisia, eivätkä ne kelpaa muuhun kuin maahan ^akaadettaviksi ja tuleen heitettäväiksi; ja niiden menettäminen surettaa minua.

47 Mutta mitä muuta minä olisin voinut tehdä viinitarhassani? Olenko minä antanut käteni herpaantua, niin etten ole ravinnut sitä? Ei, minä olen ravinnut sitä, ja minä olen kääntänyt maata ympäriinsä, ja minä olen leikannut sitä, ja minä olen lannoittanut sitä; ja minä olen ^aojentanut kättäni melkein kaiken päivää, ja ^bloppu lähestyy. Ja viinitarhani kaikkien puiden maahan kaataminen ja niiden

heittäminen tuleen palamaan surettaa minua. Kuka on turmellut viinitarhani?

48 Ja tapahtui, että palvelija sanoi isännälleen: Eikö se johdu viinitarhasi korkeudesta – eivätkö sen oksat ole voittaneet juuria, jotka ovat hyvät? Ja koska oksat ovat voittaneet sen juuret, katso, ne ovat kasvaneet nopeammin kuin juurien voima, ottaen voiman itsellensä. Katso, minä sanon, eikö tämä ole syy siihen, että sinun viinitarhasi puut ovat turmeltuneet?

49 Ja tapahtui, että viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Menkäämme kaatamaan maahan viinitarhan puut ja heittämään ne tuleen, niin että ne eivät ole tiellä viinitarhassani, sillä minä olen tehnyt kaiken. Mitä muuta minä olisin voinut tehdä viinitarhani hyväksi?

50 Mutta katso, palvelija sanoi viinitarhan herralle: Säästä sitä vielä vähän ^akauemmin.

51 Ja herra sanoi: Kyllä, minä säästän sitä vielä vähän kauemmin, sillä viinitarhani puiden menettäminen surettaa minua.

52 Ja nyt, ottakaamme ^aoksia näistä, jotka olen istuttanut viinitarhani etäisimpiin osiin, ja oksastakaamme ne siihen puuhun, josta ne ovat peräisin; ja leikatkaamme puusta ne oksat, joiden hedelmä on kaikkein karvainta, ja oksastakaamme niiden sijaan puun luonnollisia oksia.

53 Ja tämän minä teen, jotta

44a Et. 13:20–21.

46a 3. Nefi 27:11.

47a 2. Nefi 28:32;

MK Jaak. 6:4.

b PKO Maailma:

Maailman loppu.

50a MK Jaak. 5:27.

52a PKO Israel: Israelin kokoaminen.

puu ei menehtyisi, jotta voisin kenties säilyttää itselläni sen juuret omaa tarkoitustani varten.

54 Ja katso, puun luonnollisten oksien juuret, jotka minä istutin, minne tahdoin, ovat yhä elossa; ja nyt, voidakseni säilyttää nekin omaa tarkoitustani varten otan tämän puun oksia ja ^aoksastan ne niihin. Eli minä oksastan niihin niiden kantapuun oksia voidakseni säilyttää juuretkin omaa itseäni varten, niin että kun ne ovat kyllin vahvat, ne kenties voivat tuottaa minulle hyvää hedelmää, ja minulla voi vielä olla iloa viinitarhani hedelmästä.

55 Ja tapahtui, että he ottivat luonnollisesta puusta, joka oli villiintynyt, ja oksastivat luonnollisiin puihin, jotka myös olivat villiintyneet.

56 Ja he ottivat myös luonnollisista puista, jotka olivat villiintyneet, ja oksastivat niiden kantapuuhun.

57 Ja viinitarhan herra sanoi palvelijalle: Älä leikkaa puista muita villioksia kuin ne, jotka ovat kaikkein karvaimpia; ja oksasta niihin sen mukaisesti kuin olen sanonut.

58 Ja me ravitsemme jälleen viinitarhan puita ja karsimme niiden oksia; ja me leikkaamme puista ne oksat, jotka ovat lahoja, jotka väistämättä menehtyisivät, ja heitämme ne tuleen.

59 Ja tämän minä teen, jotta niiden juuret kenties voimistuisivat

hyvyytensä tähden ja oksien vaihtumisen tähden, jotta hyvät voittaisivat kelvottomat.

60 Ja koska minä olen säilyttänyt luonnolliset oksat ja niiden juuret ja olen oksastanut luonnolliset oksat takaisin kantapuuhunsa ja olen säilyttänyt niiden kantapuun juuret, jotta viinitarhani puut kenties jälleen voisivat tuottaa hyvää ^ahedelmää; ja voidakseni jälleen iloita viinitarhani hedelmästä ja voidakseni kenties riemuita suuresti siitä, että olen säilyttänyt ensimmäisen hedelmän juuret ja oksat –

61 ryhdy siis toimeen ja kutsu ^apalvelijoita, jotta ^btekisimme kaikin voimin uutterasti työtä viinitarhassa valmistaaksemme keinon, jotta voisin jälleen tuottaa luonnollista hedelmää, mikä luonnollinen hedelmä on hyvää ja kaikkia muita hedelmiä kallisarvoisempaa.

62 Ryhtykäämme siis tekemään työtä kaikin voimin tämän viimeisen kerran, sillä katso, loppu lähestyy, ja tämä on viimeinen kerta, kun minä leikkaan viinitarhaani.

63 Oksastakaa oksat; aloittakaa ^aviimeisistä, jotta ne tulisivat ensimmäisiksi ja jotta ensimmäiset tulisivat viimeisiksi, ja kääntäkää maata puiden ympäriltä, sekä vanhojen että nuorien, ensimmäisten ja viimeisten, ja viimeisten ja ensimmäisten, jotta kaikki vielä viimeisen kerran tulisivat ravituiksi.

54a 1. Nefi 15:12–16.

60a Jes. 27:6.

61a MK Jaak. 6:2;

OL 24:19.

b OL 39:11, 13, 17.

63a 1. Nefi 13:42;

Et. 13:10–12.

64 Ja nyt, kääntäkää maata niiden ympäriltä ja leikatkaa niitä ja lannoittakaa niitä vielä kerran, viimeisen kerran, sillä loppu lähestyy. Ja jos nämä viimeiset oksakset kasvavat ja tuottavat luonnollista hedelmää, niin valmistakaa niille keino, jotta ne voivat kasvaa.

65 Ja kun ne alkavat kasvaa, poistakaa ne oksat, jotka tuottavat karvasta hedelmää, hyvien voimakkuuden ja niiden koon mukaisesti; älkääkää "poistako huonoja oksia yhdellä kertaa, etteivät niiden juuret olisi liian vahvat oksaksille ja niiden oksakset menehtyisi ja minä menettäisi viinitarhani puita.

66 Sillä viinitarhani puiden menettäminen surettaa minua; poistakaa sen vuoksi huonot sitä mukaa kuin hyvät kasvavat, jotta juuri ja latvus olisivat yhtä voimakkaat, kunnes hyvät voitavat huonot ja huonot kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, jotta ne eivät ole tiellä viinitarhassani; ja niin minä hävitän huonot viinitarhastani.

67 Ja luonnollisen puun oksat minä oksastan takaisin luonnolliseen puuhun;

68 ja luonnollisen puun oksat minä oksastan puun luonnollisiin oksiin; ja näin minä yhdistän ne jälleen, jotta ne tuottavat luonnollista hedelmää, ja ne tulevat olemaan yhtä.

69 Ja huonot "heitetään pois, niin, nimittäin koko minun

viinitarhani maasta; sillä katso, vain tämän kerran minä leikkaan viinitarhaani.

70 Ja tapahtui, että viinitarhan herra lähetti "palvelijansa; ja palvelija meni ja teki, niin kuin herra oli käskenyt häntä, ja toi toisia palvelijoita; ja heitä oli ^bvähän.

71 Ja viinitarhan herra sanoi heille: Ryhtykää "työhön viinitarhassa kaikin voimin. Sillä katso, tämä on ^bviimeinen kerta, kun minä ravitsen viinitarhaani, sillä loppu on käsillä, ja toinen vuodenaika tulee jou-tuin; ja jos te teette työtä kai-kin voimin minun kanssani, te saatte "iloita siitä hedelmästä, jota minä kokoan talteen itseäni varten sen ajan varalle, joka pian on tuleva.

72 Ja tapahtui, että palvelijat menivät tekemään työtä kaikin voimin; ja viinitarhan herra teki myös työtä heidän kanssansa; ja he tottelivat viinitarhan herran käskyjä kaikessa.

73 Ja viinitarhassa alkoi jälleen olla luonnollista hedelmää; ja luonnolliset oksat alkoivat kasvaa ja kukoistaa tavattomasti; ja villioksia alettiin leikata ja heittää pois; ja he pitivät niiden juuren ja latvuksen tasasuhteisina niiden voiman mukaan.

74 Ja näin he tekivät työtä hyvin uutterasti viinitarhan herran käskyjen mukaisesti, kunnes huonot oli heitetty pois viinitarhasta, ja herra oli säilyttänyt

65a OL 86:6–7.

69a 1. Nefi 22:15–17, 23;
2. Nefi 30:9–10.

70a OL 101:55; 103:21.

b 1. Nefi 14:12.

71a Matt. 21:28;
MK Jaak. 6:2–3;
OL 33:3–4.

b OL 39:17; 43:28–30.

c OL 18:10–16.

itsellään puut, jotka tuottivat taas luonnollista hedelmää; ja ne tulivat kuin ^ayhdeksi; ja hedelmät olivat yhtäläisiä; ja viinitarhan herra oli säilyttänyt itsellään luonnollisen hedelmän, joka oli hänelle kaikkein kallisarvoisinta alusta asti.

75 Ja tapahtui, että kun viinitarhan herra näki, että hänen hedelmänsä oli hyvää ja ettei hänen viinitarhansa ollut enää turmeltunut, hän kutsui palvelijansa ja sanoi heille: Katso, tämän viimeisen kerran me olemme ravinneet viinitarhaani; ja te näette, että minä olen tehnyt tahtoni mukaisesti; ja minä olen säilyttänyt luonnollisen hedelmän, niin että se on hyvää, samoin kuin se oli alussa. Ja te olette ^asiunattuja, sillä koska olette olleet uutteria tehdessänne työtä minun kansani viinitarhassani ja olette pitäneet minun käskyni ja olette tuottaneet minulle jälleen ^bluonnollisen hedelmän, niin ettei viinitarhani ole enää turmeltunut, ja huono on heitetty pois, katso, te saatte iloita kanssani viinitarhani hedelmästä.

76 Sillä katso, minä kokoan talteen viinitarhani hedelmää ^apitkäksi aikaa omaa itseäni varten toisen vuodenajan varalle, joka tulee joutuin; ja viimeisen kerran minä olen ravinnut viinitarhaani

ja leikannut sitä ja kääntänyt sen maata ja lannoittanut sitä; ja nyt, minä kokoan talteen hedelmää omaa itseäni varten pitkäksi aikaa, sen mukaisesti kuin olen puhunut.

77 Ja kun tulee aika, jolloin kelvotonta hedelmää tulee jälleen viinitarhaani, silloin minä käsken koota hyvät ja huonot; ja hyvät minä säilytän itselleni, ja huonot minä heitän omaan paikkaansa. Ja sen jälkeen tulee toinen ^avuodenaika ja loppu; ja viinitarhani minä ^bpoltatan tulella.

LUKU 6

Herra pelastaa Israelin viimeisinä aikoina. Maailma poltetaan tulella. Ihmisten täytyy seurata Kristusta välttyäkseen tuli- ja tulikivi-järveltä. Noin 544–421 eKr.

Ja nyt, katso, veljeni, kuten sainoin teille, että profetoisin, katso, tämä on profetiani – että se, mitä tämä profeetta ^aSenos puhui Israelin huoneesta verraten sitä jaloön oliivipuuhun, on varmasti tapahtuva.

2 Ja se päivä, jolloin hän ojentaa kätensä vielä toisen kerran ^apelastaakseen kansansa, on se päivä, niin, nimittäin viimeinen kerta, jolloin Herran ^bpalvelijat lähtevät hänen ^cvoimassaan ^draivitsemaan ja leikkaamaan hänen

74a OL 38:27.

75a 1. Nefi 13:37.

b pko Israel.

76a 1. Nefi 22:24–26.

pkö Tuhatvuotinen valtakunta.

77a Ilm. 20:2–10;

OL 29:22–24;

43:29–33;

88:110–116.

b pko Maailma:

Maailman loppu.

6 1a MK Jaak. 5:1.

2a 1. Nefi 22:10–12;

OL 110:11.

pkö Evankeliumin palautus.

b MK Jaak. 5:61.

c 1. Nefi 14:14.

d MK Jaak. 5:71.

‘viinitarhaansa; ja sen jälkeen loppu tulee pian.

3 Ja kuinka siunattuja ovatkaan ne, jotka ovat tehneet uutterasti työtä hänen viinitarhassaan; ja kuinka kirottuja ovatkaan ne, jotka karkotetaan omaan paikkaansa! Ja maailma ^a‘poltetaan tulella.

4 Ja kuinka armollinen onkaan meidän Jumalamme meille, sillä hän muistaa ^a‘Israelin huoneen, sekä juuret että oksat; ja hän ojentaa sille ^b‘käsinsä kaiken päivää; ja se on ^c‘uppiniskaista ja vastustelevaa kansaa; mutta kaikki, jotka eivät paaduta sydäntään, pelastuvat Jumalan valtakuntaan.

5 Sen vuoksi, rakkaat veljeni, minä pyydän teitä vakavin sanoin, että tekisitte parannuksen ja tulisitte täysin vilpittömin sydämin ja ^a‘pysyisitte uskollisina Jumalalle, niin kuin hän on uskollinen teille. Ja niin kauan kuin hänen armonsa ^b‘käsivarsi on ojennettuna teitä kohti päivän valossa, älkää paaduttako sydäntänne.

6 Niin, jos te tänään kuulette hänen ääntänsä, älkää paaduttako sydäntänne; sillä miksi haluatte ^a‘kuolla?

7 Sillä katso, kun teitä on kaiken päivää ravittu Jumalan

hyvällä sanalla, tahdotteko sen jälkeen tuottaa kelvotonta hedelmää, niin että teidät täytyy ^a‘kaataa maahan ja heittää tuleen?

8 Katso, tahdotteko hylätä nämä sanat? Hylkäätekö profeettojen sanat, ja hylkäätekö kaikki ne sanat, jotka on puhuttu Kristuksesta, sen jälkeen kun niin monet ovat hänestä puhuneet, ja kiellättekö Kristuksen hyvän sanan ja Jumalan voiman ja Pyhän Hengen ^a‘lahjan, ja sammutatteko Pyhän Hengen ja teettekö pilkkaa suuresta lunastussuunnitelmasta, joka on teitä varten laadittu?

9 Ettekö tiedä, että jos teette tämän, niin lunastuksen ja ylösnousemuksen voima, joka on Kristuksessa, saattaa teidät seisomaan häpeän ja kauhean ^a‘syylisyyden vallassa Jumalan ^b‘tuomioistuimen edessä?

10 Ja ^a‘oikeudenmukaisuuden voiman mukaisesti, sillä oikeudenmukaisuutta ei voida kieltää, teidän on mentävä siihen ^b‘tuli- ja tulikivijärveen, jonka liekit ovat sammumattomat ja jonka savu kohooa ylös aina ja ikuisesti, mikä tuli- ja tulikivijärvi on ^c‘loputon ^d‘piina.

11 Oi rakkaat veljeni, tehkää siis parannus ja menkää sisälle

2e pko Herran viinitarha.

f 2. Nefi 30:10.

3a 2. Nefi 27:2;

MK Jaak. 5:77;

3. Nefi 25:1.

4a 2. Sam. 7:24.

b MK Jaak. 5:47.

c Moosia 13:29.

5a pko Ykseys.

b Alma 5:33–34;

3. Nefi 9:14.

6a Hes. 18:21–23.

7a Alma 5:51–52;

3. Nefi 27:11–12.

8a pko Pyhän Hengen lahja.

9a Moosia 15:26.

pkö Syllisyys.

b pko Viimeinen tuomio.

10a pko Oikeudenmukaisuus.

b 2. Nefi 28:23.

pkö Helvetti.

c OL 19:10–12.

d pko Tuomio.

“ahtaasta portista ja kulkekaa eteenpäin sitä tietä, joka on ka-pea, kunnes saatte iankaikkisen elämän.

12 Oi, olkaa “viisaita; mitä muuta voin sanoa?

13 Lopuksi jätän teille jäähy-väiset, kunnes kohtaan teidät Jumalan mieluisan tuomioistui-men edessä, joka tuomioistuin täyttää jumalattomat “kauhealla kauhulla ja pelolla. Aamen.

LUKU 7

Serem kieltää Kristuksen, kiistelee Jaakobin kanssa ja vaatii merkkiä, ja Jumala lyö häntä. Kaikki profee-tat ovat puhuneet Kristuksesta ja hänen sovituksestaan. Nefiläiset ovat eläneet elämänsä vaeltajina, ahdistuksissa syntyneinä ja la-manilaisten vihaamina. Noin 544–421 eKr.

Ja nyt tapahtui muutaman vuo-den kuluttua, että Nefin kansan keskuuteen tuli mies, jonka nimi oli Serem.

2 Ja tapahtui, että hän alkoi saarnata kansan keskuudessa ja julistaa sille, ettei mitään Kristusta tulisi. Ja hän saarnasi paljon sellaista, mikä oli kan-saa mielistelevää; ja tämän hän teki voidakseen kumota opin Kristuksesta.

3 Ja hän ponnisteli uutterasti voidakseen eksyttää ihmisten sydämet, niin että hän eksyt-tikin monien sydämet; ja tie-täen, että minä, Jaakob, uskoin Kristukseen, joka oli tuleva, hän

etsi usein tilaisuutta tulla minun luokseni.

4 Ja hän oli oppinut, niin että hän taisi täydellisesti kansan kielen; sen vuoksi hän saattoi mielistellä paljon ja puhua hyvin voimallisesti, Perkeleen voiman mukaisesti.

5 Ja hän toivoi voivansa järkyt-tää minut uskostani, huolimatta niistä monista “ilmoituksista ja monista asioista, joita olin näh-nyt näistä asioista; sillä minä olin todella nähnyt enkeleitä, ja he olivat palvelleet minua. Ja minä olin myös kerran toisensa jälkeen kuullut Herran äänen puhuvan minulle todellisin sa-noin; sen vuoksi minua ei voinut järkyttää.

6 Ja tapahtui, että hän tuli minun luokseni, ja tällä tavoin hän puhui minulle sanoen: Veli Jaakob, minä olen etsinyt paljon tilaisuutta puhuakseni sinulle, sillä olen kuullut ja tiedänkin, että sinä kuljet paljon ympäri saarnaten sitä, mitä sinä sa-not evankeliumiksi eli opiksi Kristuksesta.

7 Ja sinä olet eksyttänyt pal-jon tätä kansaa, niin että se vääristelee Jumalan oikean tien eikä “noudata Mooseksen lakia, joka on oikea tie, ja kääntää Mooseksen lain sellaisen olen-non palvelemiseksi, jonka sinä sanot tulevan monen sadan vuoden kuluttua. Ja nyt, katso, minä, Serem, julistan sinulle, että tämä on jumalanpilkkua, sillä ei kukaan ihminen tiedä sellaisista

asioista, sillä hän ^bei voi tietää tulevista asioista. Ja tällä tavalla Serem kiisteli kanssani.

8 Mutta katso, Herra Jumala vuodatti ^aHenkeänsä minun sieluuni, niin että minä saatoin hänet häpeään kaikissa hänen sanoissaan.

9 Ja minä sanoin hänelle: Kielätkö sinä Kristuksen, joka on tuleva? Ja hän sanoi: Jos olisi olemassa joku Kristus, minä en kieltäisi häntä; mutta minä tiedän, ettei mitään Kristusta ole, ei ole ollut eikä tule koskaan olemaan.

10 Ja minä sanoin hänelle: Uskotko sinä kirjoituksia? Ja hän sanoi: Uskon.

11 Ja minä sanoin hänelle: Sitte sinä et ymmärrä niitä, sillä ne totisesti todistavat Kristuksesta. Katso, minä sanon sinulle, ettei kukaan profeetoista ole kirjoittanut eikä ^aprofetoinut puhumatta tästä Kristuksesta.

12 Eikä tässä ole kaikki – se on ilmaistu minulle, sillä minä olen kuullut ja nähnyt; ja se on myös ilmaistu minulle Pyhän Hengen ^avoimalla; sen vuoksi minä tiedän, että ellei sovitusta olisi, koko ihmissuvun täytyisi joutua ^bkadotetuksi.

13 Ja tapahtui, että hän sanoi minulle: Näytä minulle ^amerkki tällä Pyhän Hengen voimalla, josta sinä niin paljon tiedät.

14 Ja minä sanoin hänelle: Mikä minä olen kiusaamaan Jumalaa näyttämään sinulle merkkiä sellaisesta, minkä tiedät olevan ^atotta? Sinä kiellät kuitenkin sen, koska olet ^bPerkeleestä. Älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni; mutta jos Jumala lyö sinua, olkoon se sinulle merkinä siitä, että hänellä on valta sekä taivaassa että maan päällä, ja myös siitä, että Kristus on tuleva. Ja tapahtukoon sinun tahtosi, oi Herra, eikä minun.

15 Ja tapahtui, että kun minä, Jaakob, olin puhunut nämä sanat, Herran voima valtasi hänet, niin että hän kaatui maahan. Ja tapahtui, että häntä ruokittiin monen päivän ajan.

16 Ja tapahtui, että hän sanoi kansalle: Kokoontukaa yhteen huomispäivänä, sillä minä kuolen; ja nyt, minä haluan puhua kansalle, ennen kuin kuolen.

17 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä suuri joukko ihmisiä kokoontui yhteen; ja hän puhui heille selkeästi ja kielsi sen, mitä oli heille opettanut, ja tunnusti Kristuksen ja Pyhän Hengen voiman ja enkelien palveluksen.

18 Ja hän puhui heille selkeästi, että ^aPerkeleen voima oli ^bpettänyt hänet. Ja hän puhui helvetistä ja iankaikkisuudesta ja iankaikkisesta rangaistuksesta.

19 Ja hän sanoi: Minä pelkään,

7b Alma 30:13.

8a pko Innoitus.

11a Ilm. 19:10;

1. Nefi 10:5;

MK Jaak. 4:4;

Moosia 13:33–35;

OL 20:26.

pkö Jeesus Kristus.

12a pko Jumala, jumaluus:

Pyhä Henki Jumala;

Pyhä Henki.

b 2. Nefi 2:21.

13a Matt. 16:1–4;

Alma 30:43–60.

pkö Merkki.

14a Alma 30:41–42.

b Alma 30:53.

18a pko Perkele.

b Alma 30:53.

pkö Pettäminen.

että olen tehnyt ^aanteeksiantamattoman synnin, sillä olen valehdellut Jumalalle; sillä minä kielsin Kristuksen ja sanoin uskovani kirjoituksia; ja ne totisesti todistavat hänestä. Ja koska olen näin valehdellut Jumalalle, pelkään suuresti, että tilani on oleva ^bkauhea; mutta minä tunnustan Jumalalle.

20 Ja tapahtui, että kun hän oli sanonut nämä sanat, hän ei voinut sanoa muuta; ja hän ^aheitti henkensä.

21 Ja kun ihmiset olivat kuulleet hänen puhuvan nämä asiat, juuri kun hän oli heittämisillään henkensä, he hämmästyivät tavattomasti, niin että Jumalan voima tuli heidän päälleen, ja he ^ajoutuivat sen valtaan, niin että kaatuivat maahan.

22 Nyt, tämä oli minulle, Jaakobille, mieluista, sillä olin pyytänyt sitä Isältäni, joka on taivaassa; sillä hän oli kuullut huutoni ja vastannut rukoukseeni.

23 Ja tapahtui, että rauha ja rakkaus Jumalaa kohtaan palautui taas kansan keskuuteen; ja se ^atutki kirjoituksia eikä enää kuunnellut tämän jumalattoman miehen sanoja.

24 Ja tapahtui, että monia tapoja keksittiin lamanilaisten ^avoittamiseksi takaisin ja palauttamiseksi totuuden tuntemiseen; mutta se kaikki oli ^bturhaa, sillä he nauttivat ^csodista ja

^averenvuodatuksesta, ja heillä oli iankaikkinen ^aviha meitä veljiään vastaan. Ja he pyrkivät jatkuvasti hävittämään meitä aseidensa voimalla.

25 Sen vuoksi Nefin kansa linnoittautui heitä vastaan aseilansa ja kaikin voimin, turvaten Jumalaan ja pelastuksensa ^akallioon; sen vuoksi se selviytyi vielä voittajana vihollisistaan.

26 Ja tapahtui, että minä, Jaakob, aloin olla vanha; ja koska tämän kansan aikakirjaa pidetään Nefin ^atoisissa levyissä, sen vuoksi minä päätän tämän aikakirjan julistaen, että olen kirjoittanut parhaan tietoni mukaisesti, sanomalla, että aika on kulunut myötämme, ja myös ^belämämme on kulunut, niin kuin se olisi ollut meille unta; me olemme yksinäistä ja vakavaa kansaa, vaeltajia, Jerusalemissa karkotettuja, erämaassa ahdistuksessa syntyneitä ja veljiemme vihaamia, mikä aiheutti sotia ja kiistoja; sen vuoksi me surimme kaiken elinaikamme.

27 Ja minä, Jaakob, käsitin, että minun oli pian mentävä hautaani; sen vuoksi minä sanoin pojalleni ^aEnosille: Ota nämä levyt. Ja minä kerroin hänelle, mitä veljeni Nefi oli ^bkäskennyt minun tehdä, ja hän lupasi olla kuuliainen käskyille. Ja minä päätän kirjoittamiseni näihin levyihin, mikä kirjoittaminen on

19a pko Anteeksi-
antamaton synty.

b Moosia 15:26.

20a Jer. 28:15–17.

21a Alma 19:6.

23a Alma 17:2.

24a En. 1:20.

b En. 1:14.

c Moosia 10:11–18.

d Jar. 1:6;

Alma 26:23–25.

e 2. Nefi 5:1–3;

Moosia 28:2.

25a pko Kallio.

26a 1. Nefi 19:1–6;

Jar. 1:14–15.

pko Levyt.

b Jaak. 4:14.

27a En. 1:1.

b MK Jaak. 1:1–4.

ollut vähäistä; ja lukijalle minä jätän jäähyväiset toivoen, että

monet veljistäni lukisivat sanani. Veljet, jääkää hyvästi.

ENOSIN KIRJA

Enos rukoilee voimallisesti ja saa syntinsä anteeksi. Herran ääni tulee hänen mieleensä luvaten lamanilaisille pelastuksen jonakin tulevana aikana. Nefiläiset yrittivät voittaa lamanilaisia takaisin. Enos riemuitsee Lunastajastaan. Noin 420 eKr.

KATSO, tapahtui, että minä, ^aEnos, tiesin ^bisäni vanhurskaaksi mieheksi, sillä hän ^copetti minua omalla kielellään sekä ^dkasvatti ja ojensi minua Herran tahdon mukaan – ja siunattu olkoon sen tähden minun Jumalani nimi –

2 ja minä kerron teille ^akampailusta, joka minulla oli Jumalan edessä, ennen kuin sain syntini ^banteeksi.

3 Katso, minä menin metsiin eläimiä metsästäämään; ja sanat, joita olin usein kuullut isäni puhuvan iankaikkisesta elämästä ja pyhien ^ailosta, ^bpainuivat syvälle sydämeeni.

4 Ja minun sielullani oli ^anälkä; ja minä ^bpolvistuin maahan Luojani eteen, ja minä huusin

hänen puoleensa voimallisessa ^crukouksessa ja anomisessa oman sieluni puolesta; ja kaiken päivää minä huusin hänen puoleensa; niin, ja kun yö tuli, minä yhä korotin korkealle ääneni, niin että se ylti taivaisiin.

5 Ja minulle tuli ^aääni sanoen: Enos, sinun syntisi on annettu sinulle anteeksi, ja sinä olet oleva siunattu.

6 Ja minä, Enos, tiesin, ettei Jumala voinut valehdella; sen vuoksi syyllisyyteni oli pyyhitty pois.

7 Ja minä sanoin: Herra, kuinka se on tapahtunut?

8 Ja hän sanoi minulle: ^aUskosi tähden Kristukseen, jota et ole koskaan ennen kuullut etkä nähnyt. Ja monta vuotta kuluu, ennen kuin hän ilmaisee itsensä lihassa; mene siis, uskosi on tehnyt sinut ^bpuhtaaksi.

9 Nyt, tapahtui, että kun olin kuullut nämä sanat, aloin ^atoivoa veljieni nefiläisten parasta; sen vuoksi minä ^bvuodatin koko sieluni Jumalalle heidän puolestaan.

1 ^{1a} PKO Enos, Jaakobin poika.

^b 2. Nefi 2:2–4.

^c 1. Nefi 1:1–2.

^d Ef. 6:4.

2a 1. Moos. 32:25–33; Alma 8:10.

PKO Parannus.

^b PKO Syntien

anteeksisaaminen.

3a PKO Ilo.

^b 1. Nefi 10:17–19; Alma 36:17–21.

4a 2. Nefi 9:51;

3. Nefi 12:6.

^b PKO Kunnioitus.

^c PKO Rukous.

5a PKO Ilmoitus.

8a Et. 3:12–13.

PKO Usko.

^b Matt. 9:22.

9a 1. Nefi 8:12;

Alma 36:24.

^b 2. Nefi 33:3;

Morm. s. 1:8;

Alma 34:26–27.

10 Ja kamppaillessani näin hengessä, katso, Herran ääni tuli jälleen ^amieleeni sanoen: Minä muistan veljiäsi sen mukaisesti, kuinka tunnollisesti he pitävät minun käskyni. Minä olen ^bantanut heille tämän maan, ja se on pyhä maa, enkä minä ^ckiroa sitä muuten kuin pahuuden tähden; sen vuoksi minä muistan veljiäsi, niin kuin olen sanonut, ja heidän rikkomuksensa minä saatan murhetta tuottaen heidän itsensä päälle.

11 Ja kun minä, Enos, olin kuulut nämä sanat, uskoni Herraan alkoi olla järkähtämätön; ja minä rukoilin häntä monasti pitkään kamppailien veljieni lamanilaisien puolesta.

12 Ja tapahtui, että kun olin ^arukoillut ja tehnyt työtä hyvin uutterasti, Herra sanoi minulle: Minä annan sinulle ^btoiveidesi mukaan, uskosi tähden.

13 Ja nyt, katso, tämä oli se toive, jota häneltä toivoin – että jos kansani, nefiläiset, lankeaisi rikkomukseen ja mahdollisesti ^atuhoutuisi, ja lamanilaiset eivät tuhoutuisi, niin Herra Jumala ^bvarjelisi kansani, nefiläisten, aikakirjan, vaikka pyhän käsivartensa voimalla, jotta se voitaisiin jonakin tulevana aikana ^ctuoda julki lamanilaisille, niin että heidät kenties voitaisiin ^djohdattaa pelastukseen –

14 sillä tällä hetkellä meidän ponnistelumme heidän palauttamiseksensa oikeaan uskoon olivat ^aturhia. Ja he vannoivat vihassaan, että jos vain mahdollista, he ^bhävittäisivät meidän aikakirjamme ja meidät sekä kaikki meidän isiemme perimätiedot.

15 Ja nyt, koska minä tiesin, että Herra Jumala kykeni ^avarjelemaan meidän aikakirjamme, minä huusin alati hänen puoleensa, sillä hän oli sanonut minulle: Mitä tahansa te uskossa pyydätte, uskoen saavanne sen Kristuksen nimessä, te saatte sen.

16 Ja minulla oli usko, ja minä huusin Jumalan puoleen, että hän ^avarjelisi ^baikakirjat; ja hän teki minun kanssani liiton, että hän ^ctoisi ne lamanilaisille julki itse hyväksi näkemänään aikana.

17 Ja minä, Enos, tiesin, että tapahtuisi hänen tekemänsä liiton mukaisesti; sen vuoksi sieluni sai levon.

18 Ja Herra sanoi minulle: Myös sinun isäsi ovat pyytäneet minulta tätä, ja heille tapahtuu heidän uskonsa mukaisesti; sillä heidän uskonsa oli samankaltainen kuin sinun.

19 Ja nyt tapahtui, että minä, Enos, kuljin Nefin kansan keskuudessa profetoiden tulevista asioista ja todistaen siitä, mitä olin kuullut ja nähnyt.

20 Ja minä todistan, että Nefin

10a pko Innoitus; Mieli.

b 1. Nefi 2:20.

c Et. 2:7–12.

12a Morm. 5:21; 9:36.

b Ps. 37:4;

1. Nefi 7:12;

Hel. 10:5.

13a Morm. 6:1, 6.

b Morm. s. 1:6–11;

Alma 37:2.

c Alma 37:19;

Et. 12:22; OL 3:18.

d Alma 9:17.

14a MK Jaak. 7:24.

b Morm. 6:6.

15a pko Pyhät kirjoitukset:

Pyhiä kirjoituksia varjeltava.

16a 3. Nefi 5:13–15;

OL 3:19–20;

10:46–50.

b pko Mormonin kirja.

c 2. Nefi 27:6.

kansa pyrki uutterasti tuomaan lamanilaisia takaisin oikeaan uskoon Jumalaan. Mutta "työmme oli turhaa; heidän vihansa oli piintynyttä, ja heidän paha luontonsa johti heitä, niin että heistä tuli villi ja julma ja ^bverenhimoinen kansa, täynnä 'epäjumalien palvontaa ja saastaisuutta; he söivät petoeläimiä, asuivat teltoissa ja vaelsivat ympäriinsä erämaassa lyhyt nahkainen lannevaate vyötäisillään ja pää ajeltuna; ja he olivat taitavia ^djouksen, sapelin ja kirveen käytössä. Ja monet heistä söivät pelkästään raakaa lihaa; ja he pyrkivät jatkuvasti hävittämään meitä.

21 Ja tapahtui, että Nefin kansa viljeli maata ja ^a'kasvatti kaikenlaista viljaa ja hedelmiä ja katraita ja laumoja ja kaikenlaisia erilaatuisia karjakatraita ja vuohia ja villivuohia ja myös paljon hevosia.

22 Ja meidän keskuudessamme oli tavattoman monia ^a'profeettoja. Ja kansa oli ^b'uppiniskaista kansaa, hidasta ymmärtämään.

23 Ja ainoastaan tavaton ^a'koivuus, ^b'saarnaaminen ja profeetoiminen sodista ja kiistoista ja hävityksistä ja sen jatkuva ^c'muistuttaminen kuolemasta ja iankaikkisuuden kestosta ja Jumalan tuomioista ja voimasta ja kaikesta tästä – sen ^d'jatkuva herättelemineen pysymään Herran

pelossa – sanon, että ainoastaan tämä sekä tavattoman suora puhe esti sitä syöksymästä jou-tuin tuhoon. Ja tällä tavoin minä kirjoitan siitä.

24 Ja minä näin sotia nefiläisten ja lamanilaisten välillä elinai-kani kuluessa.

25 Ja tapahtui, että minä aloin olla vanha, ja sataseitsemän-kymmentäyhdeksän vuotta oli kulunut siitä, kun isämme Lehi ^a'lähti Jerusalemistä.

26 Ja minä käsitin, että minun oli pian mentävä hautaani, ja Jumalan voima oli vaikuttanut minuun niin, että minun oli saarnattava ja profetoitava tälle kansalle ja julistettava sanaa sen totuuden mukaisesti, joka on Kristuksessa. Ja minä olen julistanut sitä koko elinai-kani, ja minä olen riemuinnut siitä enemmän kuin siitä, mikä on maailmasta.

27 Ja pian minä menen ^a'leposijalleni, joka on minun Lunastajani luona; sillä minä tiedän, että hänessä minä saan levon. Ja minä riemuitsen siitä päivästä, jolloin ^b'kuolevainen ruumiini pukeutuu ^c'kuolemattomuuteen ja seisoo hänen edessään; silloin minä näen iloiten hänen kasvonsa, ja hän sanoo minulle: Tule minun luokseni, sinä siunattu, sinulle on sija valmistettuna minun Isäni ^d'huoneissa. Aamen.

20a Moroni 9:6.

b Jar. 1:6.

c Moosia 9:12.

pkö Epäjumalien palvonta.

d Moosia 10:8.

21a Moosia 9:9.

22a Morm. s. 1:16–18.

b Jar. 1:3.

23a 1. Nefi 16:2;

2. Nefi 33:5.

b pkö Saarnaaminen.

c Hel. 12:3.

d Jar. 1:12;

Alma 31:5.

25a 1. Nefi 2:2–4.

27a pkö Lepo.

b pkö Kuolevaisuus.

c pkö Kuolemattomuus.

d Joh. 14:2–3;

Et. 12:32–34;

OL 72:4; 98:18.

JAROMIN KIRJA

Nefiläiset noudattavat Mooseksen lakia, odottavat Kristuksen tulemista ja menestyvät maassa. Monet profeetat tekevät työtä pittääkseen kansan totuuden tiellä. Noin 399–361 eKr.

NYT, katso minä, Jarom, kirjoitan muutaman sanan isäni Enosin käskyn mukaisesti ^asukuluettelomme pitämiseksi.

2 Ja koska ^anämä levyt ovat ^bpienet ja koska nämä asiat ^ckirjoitetaan siinä tarkoituksessa, että ne olisivat veljemme ^dlamanilaisten hyödyksi, sen vuoksi on välttämätöntä, että minä kirjoitan vähän; mutta minä en kirjoita profetoimisistani enkä ilmoituksistani. Sillä mitä minä voisin kirjoittaa sen lisäksi, mitä isäni ovat kirjoittaneet? Sillä eivätkö he ole ilmoittaneet pelastussuunnitelmaa? Minä sanon teille: Ovat; ja minusta tämä riittää.

3 Katso, on välttämätöntä, että tämän kansan keskuudessa tehdään paljon ihmisten sydämen kovuuden ja heidän korviensa kuurouden ja heidän mielensä sokeuden ja heidän niskansa ^ajäykkyyden tähden; kuitenkin Jumala on heille tavattoman

armollinen eikä ole vielä ^bhävittänyt heitä maan päältä.

4 Ja meidän joukossamme on monia, jotka saavat paljon ^ailmoituksia, sillä eivät he kaikki ole uppiniskaisia. Ja kaikilla, jotka eivät ole uppiniskaisia ja joilla on usko, on ^byhitys Pyhään Henkeen, joka antaa ilmoitusta ihmislapsille heidän uskonsa mukaisesti.

5 Ja nyt, katso, kaksisataa vuotta oli kulunut, ja Nefin kansa oli tullut vahvaksi maassa. Se ^anoudatti tarkoin Mooseksen lakia ja pyhitti ^bsapatinpäivän Herralle. Eikä se ^crienannut; eikä se ^dpilkannut Jumalaa. Ja maan lait olivat tavattoman ankaria.

6 Ja se oli levinnyt suureen osaan maata, ja myös lamanilaiset. Ja he olivat tavattoman paljon lukuisampia kuin nefiläiset, ja he rakastivat ^amurhaa ja joivat eläinten verta.

7 Ja tapahtui, että he tulivat monta kertaa taistelemaan meitä nefiläisiä vastaan. Mutta meidän ^akuninkaamme ja johtajamme olivat voimallisia miehiä uskossa Herraan, ja he opettivat kansalle Herran teitä; sen vuoksi me pidimme puolemmme lamanilaisia vastaan ja ajoimme heidät pois ^bmailtamme ja aloimme

1 ^{1a} 1. Nefi 3:12; 5:14.

2 ^a MK Jaak. 3:14;
Omni 1:1.

^b 1. Nefi 6.

^c rko Pyhät kirjoitukset:
Pyhien kirjoitusten
arvo.

^d 2. Nefi 27:6; Morm. 5:12.

3 ^a En. 1:22–23.

^b Et. 2:8–10.

4 ^a Alma 26:22; Hel. 11:23;
OL 107:18–19.

rko Ilmoitus.

^b rko Pyhä Henki.

5 ^a 2. Nefi 25:24;
Alma 34:13–14.

^b 2. Moos. 35:2.

rko Lepopäivä.

^c rko Rienaaminen.

^d rko Jumalanpilikka.

6 ^a MK Jaak. 7:24;
En. 1:20.

7 ^a MK Jaak. 1:9, 11, 15.
^b Morm. s. 1:14.

linnoittaa kaupunkejamme ja muita perintösijojamme.

8 Ja me lisäännymme suuresti ja levisimme maassa ja tulimme tavattoman rikkaiksi kullasta ja hopeasta ja kalleuksista ja taidokkaista puuteoksista, rakennuksista ja koneista sekä raudasta ja kuparista ja pronssista ja teräksestä, ja teimme kaikenlaisia erilaatuisia työkaluja maanviljelykseen, ja ^asota-aseita – nimittäin teräväkärkisiä nuolia ja viiniä ja heittokeihäitä ja keihäitä ja kaikkia sotavarusteluja.

9 Ja koska me olimme näin valmiina kohtaamaan lamanilaiset, he eivät menestyneet meitä vastaan. Mutta kävi toteen Herran sana, jonka hän oli puhunut isillemme sanoen: Mikäli te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa.

10 Ja tapahtui, että Herran profeetat uhkasivat Nefin kansaa Jumalan sanan mukaisesti, että ellei se pitäisi käskyä vaan lankeaisi rikkomukseen, se ^ahävitettäisiin maan päältä.

11 Sen vuoksi profeetat ja papit ja opettajat tekivät uutterasti työtä

kehottaen sangen pitkämielisesti kansaa uutteruuteen, opettaen ^aMooseksen lakia ja sitä, mitä tarkoitusta varten se oli annettu, taivuttaen sitä ^bodottamaan Messiaista ja uskomaan, että hän tulee, ^cikään kuin hän olisi jo tullut. Ja tällä tavoin he opettivat sitä.

12 Ja tapahtui, että näin tekemällä he estivät sen ^ahävittämisen maasta; sillä he ^bpistelivät sanalla sen sydämiä herätellen sitä alati parannukseen.

13 Ja tapahtui, että kaksisataa kolmekymmentäkahdeksan vuotta oli kulunut sotien ja kiistojen ja erimielisyyksien jatkuessa suuren osan ajasta.

14 Enkä minä, Jarom, kirjoita enempää, sillä levyt ovat pienet. Mutta katso, veljeni, te voitte katsoa Nefin ^atoisista levyistä; sillä katso, niihin on kaiverrettu aikakirjat sodistamme kuninkaiden kirjoitusten mukaisesti eli niiden aikakirjojen mukaan, joita he ovat kirjoittaneet.

15 Ja minä luovutan nämä levyt poikani Omnin käsiin, jotta niitä pidettäisiin isieni ^akäskyjen mukaisesti.

OMNIN KIRJA

Omni, Amaron, Kemis, Abinadom ja Amaleki pitävät kukin vuorollaan aikakirjoja. Moosia löytää

Sarahemlan kansan, joka tuli Jerusalemlasta Sidkian aikana. Moosiasta tehdään heidän kuninkaansa.

8a Moosia 10:8.
10a 1. Nefi 12:19–20;
Omni 1:5.
11a MK Jaak. 4:5;
Alma 25:15–16.

b 2. Nefi 11:4;
Et. 12:18–19.
c 2. Nefi 25:24–27;
Moosia 3:13; 16:6.
12a Et. 2:10.

b Alma 31:5.
14a 1. Nefi 9:2–4.
15a MK Jaak. 1:1–4.

Sarahemlassa asuneet Mulekin jälkeläiset olivat löytäneet Korian-tumrin, viimeisen jerediläisen. Kuningas Benjamin tulee Moosian seuraajaksi. Ihmisten tulee uhrata sielunsa uhriksi Kristukselle. Noin 323–130 eKr.

KATSO, tapahtui, että minä, Omni, sain isältäni Jaromilta käskyn, että minun tulee kirjoittaa jonkin verran näihin levyihin sukuluettelomme säilyttämiseksi –

2 sen vuoksi minä tahdon teidän tietävän, että minä taistelin elinaikanani paljon miekalla varjellakseni kansaani nefiläisiä joutumasta vihollistensa lamanilaisten käsiin. Mutta katso, minä itse olen jumalaton mies, enkä minä ole pitänyt Herran säädöksiä ja käskyjä, niin kuin minun olisi pitänyt.

3 Ja tapahtui, että kaksisataa-seitsemänkymmentäkuusi vuotta oli kulunut, ja meillä oli monia rauhan aikoja; ja meillä oli monia vakavan sodan ja verenvuodatuksen aikoja. Niin, ja lopulta kaksisataakahdeksänkymmentäkaksi vuotta oli kulunut, ja minä olin pitänyt näitä levyjä isieni ^akäskyjen mukaisesti; ja minä uskoin ne poikani Amaronin haltuun. Ja minä lopetan.

4 Ja nyt minä, Amaron, kirjoitan isäni kirjaan kaiken sen, mitä kirjoitan, ja sitä on vähän.

5 Katso, tapahtui, että kolmesataakaksikymmentä vuotta oli kulunut, ja jumalattomampi osa nefiläisistä oli ^ahävitetty.

6 Sillä Herra ei sallinut, johdettuaan heidät pois Jerusalemin maasta ja estettyään ja varjeltuaan heitä joutumasta vihollistensa käsiin, niin, hän ei sallinut, että ne sanat eivät kävisi toteen, jotka hän oli puhunut meidän isillemme, sanoen, että mikäli te ette pidä minun käskyjäni, te ette menesty maassa.

7 Sen vuoksi Herra rankaisi heitä suurella tuomiolla; kuitenkin hän säästi vanhurskaat, niin etteivät he menehtyneet, vaan hän pelasti heidät heidän vihollistensa käsistä.

8 Ja tapahtui, että minä luovutin levyt veljelleni Kemisille.

9 Nyt minä, Kemis, kirjoitan sen vähän, mitä kirjoitan, samaan kirjaan kuin veljeni; sillä katso, minä näin, mitä hän viimeksi kirjoitti, että hän kirjoitti sen omalla kädellään; ja hän kirjoitti sen sinä päivänä, jona hän luovutti ne minulle. Ja tällä tavoin me pidämme aikakirjoja, sillä se on meidän isiemme käskyjen mukaista. Ja minä lopetan.

10 Katso, minä, Abinadom, olen Kemisin poika. Katso, tapahtui, että minä näin paljon sotaa ja kiistaa kansani nefiläisten ja lamanilaisten välillä; ja minä olen omalla miekallani ottanut hengiltä monta lamanilaista puolustaessani veljiäni.

11 Ja katso, tämän kansan aikakirja on kaiverrettu levyihin, jotka ovat kuninkaiden hallussa, polvesta polveen; enkä minä tiedä mistään muusta ilmoituksesta kuin siitä, mitä

on kirjoitettu, enkä myöskään profetiasta; niinpä on kirjoitettu riittävästi. Ja minä lopetan.

12 Katso, minä olen Amaleki, Abinadomin poika. Katso, minä puhun teille jonkin verran Moosiasta, josta tehtiin Sarahemlan maan kuningas; sillä katso, Herra kehotti häntä pakenemaan ^a“Nefin maasta, ja kaikkien, jotka tahtoivat kuulla Herran ääntä, tuli myös ^blähteä maasta hänen kanssaan erämaahan –

13 ja tapahtui, että hän teki, niin kuin Herra oli häntä käsenyt. Ja he lähtivät maasta erämaahan, kaikki, jotka tahtoivat kuulla Herran ääntä; ja heitä johdatettiin monilla saarnoilla ja profetioilla. Ja heitä ojennettiin alati Jumalan sanalla, ja hänen käsivartensa voima johdatti heitä erämaan halki, kunnes he tulivat alas maahan, jota kutsutaan Sarahemlan maaksi.

14 Ja he löysivät kansan, jota kutsuttiin Sarahemlan kansaksi. Nyt, ^a“Sarahemlan kansan keskuudessa oli suuri riemu, ja myös Sarahemla riemuitsi tavattomasti, koska Herra oli lähettänyt Moosian väen, mukanaan ^bpronssilevyt, jotka sisälsivät juutalaisten aikakirjan.

15 Katso, tapahtui, että Moosia sai tietää, että ^a“Sarahemlan kansa oli tullut Jerusalemissa siihen aikaan, kun Juudan kuningas ^bSidkia vietiin vankina Babyloniin.

16 Ja se matkasi erämaassa, ja

Herran käsi johdatti sen suurten vesien ylitse siihen maahan, josta Moosia sen löysi; ja se oli asunut siellä siitä lähtien.

17 Ja siihen aikaan, kun Moosia löysi sen, se oli tullut tavattoman lukuisaksi. Kuitenkin sillä oli ollut monia sotia ja vakavia kiistoja, ja sitä oli kaatunut miekkaan kerran toisensa jälkeen; ja sen kieli oli turmeltunut; eikä se ollut tuonut mitään ^a“aikakirjoja mukanaan, ja se kielsi Luojansa olemassaolon; eikä Moosia eikä Moosian väki voinut ymmärtää sitä.

18 Mutta tapahtui, että Moosia käski opettaa sille hänen kiel-tään. Ja tapahtui, että kun sille oli opetettu Moosian kieltä, Sarahemla esitti isiensä sukuluettelon muistinsa mukaisesti; ja se on kirjoitettu, mutta ei näihin levyihin.

19 Ja tapahtui, että Sarahemlan ja Moosian kansat ^a“liittyivät yhteen, ja ^bMoosia nimitettiin niiden kuninkaaksi.

20 Ja tapahtui Moosian aikana, että hänelle tuotiin iso kivi, jossa oli kaiverruksia; ja hän ^a“käänsi kaiverrukset Jumalan lahjan ja voiman avulla.

21 Ja niissä kerrottiin eräästä ^a“Koriantumrasta ja hänen kansansa surmatuista. Ja Sarahemlan kansa löysi Koriantumrin, ja tämä asui sen keskuudessa yhdeksän kuun ajan.

22 Se puhui myös muutaman

12a 2. Nefi 5:6–9.

b MK Jaak. 3:4.

14a pko Sarahemla.

b 1. Nefi 3:3, 19–20;
5:10–22.

15a Moosia 25:2.

b Jer. 39:1–10;
Hel. 8:21.

17a Moosia 1:2–6.

19a Moosia 25:13.

b Omni 1:12.

20a Moosia 8:13–19.
pko Näkijä.

21a Et. 12:1.

pko Koriantumr.

sanan hänen isistään. Ja hänen ensimmäiset vanhempansa olivat lähteneet ^atornilta siihen aikaan, kun Herra ^bsekoitti kansan kielen; ja Herran ankaruus koh-tasi heitä hänen tuomioidensa mukaisesti, jotka ovat oikeudenmukaisia; ja heidän ^cluunsa lepäävät hajallaan pohjoisenpuoleisessa maassa.

23 Katso, minä, Amaleki, synnyin Moosian aikana; ja olen elänyt niin kauan, että olen nähnyt hänen kuolemansa; ja hänen poikansa ^aBenjamin hallitsee hänen jälkeensä.

24 Ja katso, minä olen nähnyt kuningas Benjaminin aikana vakavan sodan ja paljon verenvuodatusta nefiläisten ja lamaanilaisten välillä. Mutta katso, nefiläiset pääsivät heihin nähden paljon edullisempaan asemaan, nimittäin niin että kuningas Benjamin ajoi nämä pois Sarahemlan maasta.

25 Ja tapahtui, että minä aloin olla vanha; ja koska minulla ei ole jälkeläisiä ja tiedän kuningas ^aBenjaminin olevan vanhurskas mies Herran edessä, minä sen tähden ^bluovutan nämä levyt hänelle kehottaen kaikkia ihmisiä tulemaan Jumalan, Israelin Pyhän, luokse ja uskomaan profetoimiseen ja ilmoituksiin ja enkelien palvelukseen ja kielillä puhumisen lahjaan ja kielten tulkitsemisen lahjaan ja kaikkeen,

mikä ^chyvää on; sillä ei ole mitään, mikä on hyvää, paitsi jos se tulee Herralta; ja se, mikä on pahaa, tulee Perkeleeltä.

26 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä tahdon teidän ^atulevan Kristuksen luokse, joka on Israelin Pyhä, ja pääsevän osallisiksi hänen pelastuksestaan ja hänen lunastuksensa voimasta. Niin, tulkaa hänen luoksensa ja ^buhratkaa koko sielunne ^cuhriksi hänelle ja ^dpaastotkaa ja rukoilkaa jatkuvasti ja kestäkää loppuun asti; ja niin totta kuin Herra elää, te pelastutte.

27 Ja nyt tahtoisin puhua jonkin verran erästä joukosta, joka meni ylös erämaahan palataksseen Nefin maahan; sillä oli suuri joukko niitä, jotka halusivat ottaa perintömaansa haltuunsa.

28 Sen vuoksi he menivät ylös erämaahan. Ja heidän johtajansa oli vahva ja mahtava mies ja uppiniskainen mies; niinpä hän aiheutti kiistan heidän keskuudessaan, ja he kaikki saivat ^asurmansa erämaassa, viittäkymmentä lukuun ottamatta, ja he palasivat takaisin Sarahemlan maahan.

29 Ja tapahtui, että he ottivat mukaansa myös huomattavan joukon muita ja lähtivät jälleen matkaan erämaahan.

30 Ja minulla, Amalekilla, oli veli, joka myös meni heidän mukaansa, enkä minä ole sen

22a Et. 1:1–5.

b 1. Moos. 11:6–9;

Moosia 28:17; Et. 1:33.

c Moosia 8:8.

23a Morm. s. 1:3.

25a Morm. s. 1:17–18;

Moosia 29:13.

b Morm. s. 1:10.

c Alma 5:40; Et. 4:12;

Moroni 7:15–17.

26a MK Jaak. 1:7;

Alma 29:2;

Moroni 10:32.

b PKO Uhri.

c 3. Nefi 9:20.

d PKO Paasto,

paastoaminen.

28a Moosia 9:1–4.

jälkeen saanut tietää heistä. Ja minä laskeudun kohta hautaani,

ja ”nämä levyt ovat täynnä. Ja minä päätän puheeni.

MORMONIN SANAT

Mormon lyhentää Nefin isot levyt. Hän panee pienet levyt muiden levyjen joukkoon. Kuningas Benjamin vakiinnuttaa rauhan maassa. Noin 385 jKr.

JA nyt minä, ”Mormon, aion luovuttaa tekemäni aikakirjan poikani Moronin käsiin; katso, minä olen nähnyt melkein kaiken kansani nefiläisten tuhon.

2 Ja ”monta sataa vuotta Kristuksen tulemisen jälkeen minä luovutan nämä aikakirjat poikani käsiin; ja minä luulen, että hän tulee näkemään koko kansani tuhoutumisen. Mutta suokoon Jumala, että hän jäisi eloon kansan jälkeen, jotta hän voisi kirjoittaa jonkin verran siitä ja jonkin verran Kristuksesta, jotta se kenties jonakin päivänä olisi sille ^bhyödyksi.

3 Ja nyt, minä puhun jonkin verran siitä, mitä olen kirjoittanut; sillä tehtyäni ”lyhennelmän ^bNefin levyistä aina tämän kuningas Benjaminin, josta Amaleki puhui, hallituskauteen asti, tutkin ”aikakirjoja, jotka oli luovutettu käsiini, ja löysin nämä

levyt, jotka sisälsivät tämän lyhyen kertomuksen profeetoista, Jaakobista aina tämän kuningas ”Benjaminin hallituskauteen asti, ja myös paljon Nefin sanoja.

4 Ja se, mitä näissä levyissä on, on minulle ”mieluisaa Kristuksen tulemista koskevien profetioiden tähden; ja isäni tiesivät, että monet niistä ovat toteutuneet; niin, ja minäkin tiedän, että kaikki, mitä meistä on profetoitu aina tähän päivään asti, on toteutunut, ja kaiken, mikä ulottuu tätä päivää pitemmälle, täytyy varmasti tapahtua –

5 Niinpä minä valitsin ”nämä asiat päättääkseni aikakirjani niihin, minkä loppuosan aikakirjastani otan ^bNefin levyistä; enkä voi kirjoittaa ”sadattakaan osaa kansani asioista.

6 Mutta katso, minä otan nämä levyt, jotka sisältävät nämä profetiat ja ilmoitukset, ja liitän ne aikakirjani loppuosaan, sillä ne ovat minusta oivalliset; ja minä tiedän, että ne tulevat olemaan oivalliset veljilleni.

30a 1. Nefi 6.

[MORMONIN SANAT]

1 1a 3. Nefi 5:9–12;

Morm. 1:1–4; 8:1, 4–5.

PKO Mormon,

nefiläinen profeetta.

2a Morm. 6:5–6.

b OL 3:16–20.

3a OL 10:44.

b OL 10:38–40.

c Moosia 1:6;

Hel. 3:13–15;

Morm. 4:23.

d Omni 1:23.

4a 1. Nefi 6:5.

5a ELI jakeessa 4 mainitut hänelle mieluisat asiat.

b 1. Nefi 9:2.

c 3. Nefi 5:8–11; 26:6–12.

7 Ja minä teen tämän ^aviisasta tarkoitusta varten, sillä näin kuulen kuiskauksen, minussa olevan Herran Hengen vaikutuksen mukaisesti. Ja nyt, minä en tiedä kaikkea, mutta Herra ^btietää kaiken, mikä on tuleva; sen vuoksi hän vaikuttaa minussa niin, että teen hänen tahtonsa mukaisesti.

8 Ja ^arukoukseni Jumalalle koskee veljiäni, että he vielä kerran tulisivat tuntemaan Jumalan, niin, Kristuksen lunastuksen, jotta he vielä kerran olisivat ^bihastuttava kansa.

9 Ja nyt minä, Mormon, ryhdyn päättämään aikakirjaani, jonka otan Nefin levyistä; ja minä teen sitä sen tiedon ja ymmärryksen mukaisesti, jonka Jumala on minulle antanut.

10 Ja nyt, tapahtui, että kun Amaleki oli ^aluovuttanut nämä levyt kuningas Benjaminin käsiin, hän otti ne ja pani ^bmuiden levyjen joukkoon, jotka sisälsivät ^ckuninkaiden polvesta polveen perintönä jättämät aikakirjat aina kuningas Benjaminin aikaan asti.

11 Ja kuningas Benjaminin jälkeen ne periytyivät polvesta polveen, kunnes ne ovat joutuneet ^aminun käsiini. Ja minä, Mormon, rukouilen Jumalaa, että ne varjeltuisivat tämän jälkeenkin. Ja minä tiedän, että ne varjeltuvat, sillä niihin on kirjoitettu

suuria asioita, joiden perusteella kansani ja sen veljet tullaan ^btuomitsemaan suurena ja viimeisenä päivänä sen Jumalan sanan mukaisesti, joka on kirjoitettu.

12 Ja nyt, tästä kuningas Benjaminista – hänellä oli jonkin verran kiistoja oman kansansa keskuudessa.

13 Ja tapahtui myös, että lamanilaisten sotajoukot tulivat alas ^aNefin maasta taistelemaan hänen kansaansa vastaan. Mutta katso, kuningas Benjamin kokosi yhteen sotajoukkonsa ja piti puolensa heitä vastaan, ja hän taisteli oman käsivartensa voimalla Labanin ^bmiekalla.

14 Ja Herran voimalla he taistelivat vihollisiaan vastaan, kunnes he olivat surmanneet monta tuhatta lamanilaista. Ja tapahtui, että he taistelivat lamanilaisia vastaan, kunnes olivat ajaneet heidät pois kaikilta perintömailtaan.

15 Ja tapahtui, että kun oli ollut väärä ^akristuksia, ja heidän suunsa oli suljettu ja heitä rangaistu rikostensa mukaisesti,

16 ja kun oli ollut väärä profeettoja ja väärä saarnaajia ja opettajia kansan keskuudessa, ja kaikkia näitä oli rangaistu rikostensa mukaisesti, ja kun oli ollut paljon kiistaa ja monia loikkauksia lamanilaisten puolelle, katso, tapahtui, että kuningas Benjamin niiden pyhien

7a 1. Nefi 9:5; 19:3;

OL 3:12–20;

10:1–19, 30–47.

b PKO Kaikkietävyys.

8a 2. Nefi 33:3–4;

En. 1:11–12.

b 2. Nefi 30:6.

10a Omni 1:25, 30.

b 1. Nefi 9:4.

c Jar. 1:14.

11a 3. Nefi 5:8–12;

Morm. 1:1–5.

b 2. Nefi 25:18; 29:11;

33:11–15;

3. Nefi 27:23–27.

13a Omni 1:12.

b 1. Nefi 4:9; 2. Nefi 5:14;

MK Jaak. 1:10;

Moosia 1:16;

OL 17:1.

15a PKO Antikristus.

“profeettojen avulla, joita oli hänen kansansa keskuudessa – 17 sillä katso, kuningas Benjamin oli “pyhä mies, ja hän halitsi kansaansa vanhurskaasti; ja maassa oli monia pyhiä miehiä, ja he puhuivat Jumalan sanaa ^bvoimalla ja valtuudella; ja he

olivat hyvin “ankaria kansan uppiniskaisuuden tähden –

18 näiden avulla siis kuningas Benjamin, tehden työtä ruumiinsa kaikin voimin ja koko sielunsa kyvyin, ja myös profeetat, vakiinnutti vielä kerran rauhan maassa.

MOOSIAN KIRJA

LUKU 1

Kuningas Benjamin opettaa pojilleen heidän isiensä kielen ja profetiat. Heidän uskontonsa ja sivistyksensä ovat säilyneet eri levyissä pidettyjen aikakirjojen tähden. Moosia valitaan kuninkaaksi, ja aikakirjat ja muut esineet annetaan hänen haltuunsa. Noin 130–124 eKr.

EIKÄ nyt kiistaa ollut enää koko “Sarahemlan maassa, kaiken kuningas Benjaminille kuuluvan kansan keskuudessa, niin että kuningas Benjaminilla oli jatkuva rauha kaikkina loppuina elinpäivinänsä.

2 Ja tapahtui, että hänellä oli kolme poikaa, ja hän antoi heille nimeksi Moosia ja Helorum ja Helaman. Ja hän käski “opettaa heille kaiken heidän isiensä ^bkielestä, jotta heistä siten tulisi ymmärtäväisiä miehiä ja jotta he tietäisivät profetioista, jotka

oli puhuttu heidän isiensä suulla ja jotka Herran käsi oli heille antanut.

3 Ja hän opetti heille myös aikakirjoista, jotka oli kaiverrettu pronssilevyihin, sanoen: Poikani, minä tahdon teidän muistavan, että ellei olisi näitä “levyjä, jotka sisältävät nämä aikakirjat ja nämä käskyt, me kärsisimme ^btietämättömyydestä vielä tällä nykyhetkelläkin, tuntematta Jumalan salaisuuksia.

4 Sillä ei ollut mahdollista, että isämme Lehi olisi voinut muistaa kaikki nämä asiat opettaakseen niitä lapsilleen, ellei apuna olisi ollut näitä levyjä; sillä koska hänelle oli opetettu egyptiläisten “kieli, hän osasi sen tähden lukea näitä kaiverruksia ja opettaa niitä lapsilleen, niin että he siten saattoivat opettaa niitä lapsilleen ja täyttää siten Jumalan käskyt aina tähän nykyhetkeen asti.

5 Minä sanon teille, poikani,

16a En. 1:22.

17a Alma 13:26.

b Alma 17:2–3.

c Moroni 9:4;

OL 121:41–43.

[MOOSIA]

1 1a Omni 1:13.

2a Moosia 4:14–15;

OL 68:25, 28.

b Morm. 9:32.

3a pko Levyt.

b Alma 37:8–9.

4a JS–H 1:64.

että ilman näitä esineitä, jotka Jumalan käsi on säilyttänyt ja ^avarjellut, jotta me voisimme ^blukea ja ymmärtää hänen ^csalaisuuksiaan ja pitää hänen käskynsä aina silmiemme edessä, isämmekin olisivat vaipuneet epäuskoon, ja me olisimme olleet samanlaisia kuin veljemme lamanilaiset, jotka eivät tiedä mitään näistä asioista eivätkä edes usko niihin, kun niitä opetetaan heille, isiensä ^dperimätietojen tähden, jotka eivät ole oikeita.

6 Oi poikani, minä tahdon teidän muistavan, että nämä sanat ovat totta ja myös että nämä aikakirjat ovat ^atotta. Ja katso, myös Nefin levyt, jotka sisältävät meidän isiemme aikakirjat ja sanat siitä ajasta alkaen, kun he lähtivät Jerusalemistä, aina tähän asti, ja ne ovat totta; ja me voimme tietää niiden olevan varmasti totta, koska meillä on ne silmiemme edessä.

7 Ja nyt, poikani, minä tahdon, että te muistaisitte ^atutkia niitä tarkasti, jotta siitä olisi teille hyötyä; ja minä tahdon teidän ^bpitävän Jumalan käskyt, jotta ^cmenestyisitte maassa niiden ^dlupausten mukaisesti, jotka Herra antoi isillemme.

8 Ja kuningas Benjamin opetti pojillensa paljon muutakin, mitä ei ole kirjoitettu tähän kirjaan.

9 Ja tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli lakannut opettamasta poikiaan, hän kävi vanhaksi ja hän käsitti, että hänen oli hyvin pian mentävä kaiken maan tietä; sen tähden hän näki hyväksi antaa kuninkuuden yhdelle pojistansa.

10 Sen tähden hän käski tuoda Moosian eteensä; ja nämä ovat sanat, jotka hän puhui hänelle, sanoen: Poikani, minä tahdon sinun antavan kuulutuksen kautta koko tämän maan, kaiken tämän kansan eli ^aSarahemlan kansan ja Moosian kansan keskuudessa, jotka asuvat maassa, jotta ne sitten voitaisiin koota yhteen; sillä huomispäivänä minä kuulutan tälle kansalleni omasta suustani, että sinä olet ^bkuningas ja hallitsija tälle kansalle, jonka Herra, meidän Jumalamme, on meille antanut.

11 Ja edelleen minä annan tälle kansalle ^animen, jotta se siitä voidaan erottaa kaikista niistä kansoista, jotka Herra Jumala on tuonut pois Jerusalemin maasta; ja tämän minä teen, koska se kansa on pitänyt tarkoin Herran käskyt.

12 Ja minä annan sille nimen, jota ei koskaan pyyhitä pois, paitsi ^arikkomuksen tähden.

13 Niin, ja edelleen minä sanon sinulle, että jos tämä Herran suuresti suosima kansa lankeaa

5a pko Pyhät kirjoitukset:

Pyhiä kirjoituksia varjeltava.

b 5. Moos. 6:6–8.

c pko Jumalan salaisuudet.

d Moosia 10:11–17.

6a 1. Nefi 1:3;

2. Nefi 33:10–11;

Moroni 10:27.

7a pko Pyhät kirjoitukset.

b Moosia 2:22;

Alma 50:20–22.

c Ps. 122:6;

1. Nefi 2:20.

d Alma 9:12–14.

10a Omni 1:14.

b Moosia 2:30.

11a Moosia 5:8–12.

12a pko Synti.

^arikkomukseen ja siitä tulee jumalaton ja avionrikkajakansa, niin Herra luopuu siitä, niin että siitä tulee siten ^bheikko veljiensä lailla; eikä hän enää ^cvarjele sitä verrattomalla ja ihmeellisellä voimallaan, niin kuin hän tähän asti on varjellut isiämme.

14 Sillä minä sanon sinulle, että ellei hän olisi ojentanut käsi-
sivarttaan meidän isiemme varjelukseksi, he olisivat varmasti joutuneet lamanilaisten käsiin ja heidän vihansa uhreiksi.

15 Ja tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli päättänyt nämä sanat pojalleen, hän antoi hänen vastuulleen kaikki valtakunnan asiat.

16 Ja edelleen hän antoi hänen vastuulleen aikakirjat, jotka oli kaiverrettu ^apronssilevyihin, sekä Nefin levyt sekä Labanin ^bmiekan ja ^cpallon eli suunnan-osoittajan, joka johdatti meidän isämme erämaan poikki ja jonka Herran käsi oli valmistanut heidän kunkin johdattamiseksi sen avulla, sen varteen ottamisen ja tunnollisuuden mukaisesti, jota he hänelle osoittivat.

17 Sen tähden, kun he olivat uskottomia, he eivät menestyneet eivätkä edistyneet matkallaan, vaan ^aajautuivat taaksepäin ja vetivät Jumalan suuttumuksen päällensä; ja sen tähden heitä lyötiin nälänhädällä ja ankarilla ahdingoilla, herättämään heidät muistamaan velvollisuutensa.

18 Ja nyt, tapahtui, että Moosia meni ja teki, niin kuin hänen isänsä oli käsenyt häntä, ja kuulutti kaikille ihmisille, jotka olivat Sarahemlan maassa, että he kokoontuisivat sen vuoksi yhteen mennäkseen ylös temp-
pelille kuulemaan sanoja, jotka hänen isänsä puhuisi heille.

LUKU 2

Kuningas Benjamin puhuu kansalleen. Hän muistuttaa hallitus-kautensa oikeudenmukaisuudesta, puolueettomuudesta ja hengellisyydestä. Hän neuvoo kansaa palvelemaan taivaallista Kuningastaan. Ne, jotka kapinoivat Jumalaa vastaan, joutuvat kärsimään piinaa, joka on kuin sammumaton tuli. Noin 124 eKr.

Ja tapahtui, että kun Moosia oli tehnyt, niin kuin hänen isänsä oli käsenyt häntä, ja antanut kuulutuksen kautta koko maan, että ihmiset kokoontuivat yhteen kautta koko maan mennäkseen ylös temppelille kuulemaan sanoja, jotka kuningas Benjamin puhuisi heille.

2 Ja heitä oli suuri joukko, jopa niin paljon, ettei heitä laskettu; sillä he olivat lisääntyneet suuresti ja tulleet suureksi maassa.

3 Ja he ottivat myös katraidensa ^aesikoisia uhratakseen ^bteuras- ja ^cpolttouhreja Mooseksen lain ^dmukaisesti;

13a Hepr. 6:4–6.

b Hel. 4:24–26.

c OL 103:8–10.

16a Moosia 1:3.

b 1. Nefi 4:8–19;

Morm. s. 1:13;

OL 17:1.

c 1. Nefi 16:10.

17a 1. Nefi 18:12–13.

2 3a 1. Moos. 4:4.

b pko Uhri.

c 1. Nefi 5:9.

d 2. Nefi 25:24;

Alma 30:3;

34:13–14.

4 ja myös kiittääkseen Her-
raa, Jumalaansa, joka oli tuonut
heidät pois Jerusalemin maasta
ja joka oli pelastanut heidät
heidän vihollistensa käsistä ja
^animittänyt vanhurskaita mie-
hiä heidän ^bopettajikseen ja
myös vanhurskaan miehen hei-
dän kuninkaakseen, joka oli
vakiinnuttanut rauhan ^cSara-
hemlan maassa ja joka oli opet-
tanut heitä ^dpitämään Juma-
lan käskyt, jotta he voisivat
riemuita ja täytyä ^erakkau-
desta Jumalaa ja kaikkia ihmisiä
kohtaan.

5 Ja tapahtui, että kun he tulivat
ylös temppelille, he pystyttivät
telttansa ympäriinsä, kukin mies
^aperheensä mukaan, johon kuu-
luivat hänen vaimonsa ja hänen
poikansa ja tyttärensä ja heidän
poikansa ja heidän tyttärensä
vanhimmasta aina nuorimpaan
asti, kunkin perheen ollessa eril-
lään toisistaan.

6 Ja he pystyttivät telttansa
temppelin ympärille, kukin mies
^atelttansa ovi temppeliin päin,
jotta he siten voisivat jäädä telt-
toihinsa ja kuulla sanat, jotka
kuningas Benjamin puhuisi
heille;

7 sillä koska väkijoukko oli niin
suuri, että kuningas Benjamin
ei voinut opettaa heitä kaikkia
temppelin seinien sisäpuolella,
hän käski sen vuoksi pystyttää
tornin, jotta hänen kansansa

kuulisi sanat, jotka hän puhuisi
sille.

8 Ja tapahtui, että hän alkoi pu-
hua kansallensa tornista; eivätkä
he kaikki voineet kuulla hänen
sanojaan väkijoukon suuruuden
tähden; sen tähden hän kirjoi-
tutti ne sanat, jotka hän puhui,
ja lähetti ne niiden keskuuteen,
jotka eivät olleet hänen äänensä
kuuluvilla, jotta hekin saisivat
hänen sanansa.

9 Ja nämä ovat ne sanat, jotka
hän ^apuhui ja kirjoitutti, sanoen:
Veljeni, kaikki te, jotka olette
kokoontuneet yhteen, te jotka
voitte kuulla minun sanani,
jotka puhun teille tänä päivänä;
sillä minä en ole käskenyt teitä
tulemaan tänne ylös suhtautuak-
senne ^bkevytmielisesti niihin sa-
noihin, jotka minä puhun, vaan
jotta te ^ckuuntelisitte minua ja
aukaisisitte korvanne, jotta
kuulisitte, ja ^dsydämenne, jotta
ymmärtäisitte, ja ^emielenne, jotta
Jumalan ^fsalaisuudet voitaisiin
paljastaa nähdäkseenne.

10 Minä en ole käskenyt teitä
tulemaan tänne ylös, jotta te
^apelkäisitte minua tai jotta te
ajattelisitte, että minä itse olen
enemmän kuin kuolevainen
ihminen.

11 Vaan minä olen teidän kal-
taisenne, altis kaikenlaisille
ruumiin ja mielen heikkouksille;
kuitenkin tämä kansa on valin-
nut ja isäni on vihkinnyt minut,

4a pko Kutsumus.
b Moosia 18:18–22.
pko Opettaminen.
c Omni 1:12–15.
d Joh. 15:10.
e pko Rakkaus.

5a pko Perhe.
6a 2. Moos. 33:8–10.
9a Moosia 8:3.
b OL 6:12.
c pko Kuulla.
d Moosia 12:27;

3. Nefi 19:33.
e pko Mieli.
f pko Jumalan
salaisuudet.
10a pko Pelko.

ja Herran käsi on sallinut minun olla tämän kansan hallitsijana ja kuninkaana; ja hänen verraton voimansa on suojellut ja varjellut minua palvellakseni teitä koko siitä väkevyydestä, mielestä ja voimasta, jonka Herra on suonut minulle.

12 Minä sanon teille, että koska minun on sallittu viettää elämäni päivät teidän palvelussanne aina tähän aikaan asti, enkä ole tavoitellut teiltä ^a”kultaa enkä hopeaa enkä minkäänlaisia rikkauksia;

13 enkä ole sallinut teitä suljettavan vankityrmiin, enkä teidän tekevän toisistanne orjia, enkä murhaavan tai ryöstävän tai varastavan tai tekevän avio-rikoksia, enkä tosiaankaan ole sallinut teidän harjoittaa min-
käänlaista jumalattomuutta, vaan olen opettanut teille, että teidän tulee pitää Herran käskyt kaikessa, mitä hän on käskenyt teidän tehdä –

14 ja minä olen tosiaankin itse ^a”tehnyt työtä omin käsin palvellakseni teitä ja jotta teitä ei rasitettaisi veroilla ja jotta teidän päällenne ei tulisi mitään, mikä olisi raskasta kantaa – ja kaikesta tästä, mitä olen puhunut, te itse olette todistajina tänä päivänä.

15 Kuitenkaan, veljeni, en ole tehnyt tätä kerskuakseni, enkä kerro tätä syyttääkseni sillä teitä, vaan kerron teille tämän,

jotta te tietäisitte, että minä voin vastata puhtaalla ^a”omalla-tunnolla Jumalan edessä tänä päivänä.

16 Katso, minä sanon teille, että sanoessani teille viettäneeni elinaikani teidän palveluksenne, en halua kerskua, sillä minä olen ollut vain Jumalan palveluksessa.

17 Ja katso, minä kerron teille tämän, jotta te oppisitte ^a”viisautta; jotta oppisitte, että kun olette ^b”lähimmäistenne ^c”palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa.

18 Katso, te olette kutsuneet minua kuninkaaksenne; ja jos minä, jota te kutsutte kuninkaaksenne, teen työtä ^a”palvellakseni teitä, niin eikö teidän pitäisi tehdä työtä palvellaksenne toisianne?

19 Ja myös katso, jos minä, jota te kutsutte kuninkaaksenne, ja joka on viettänyt elämänsä päivät teidän palveluksessanne ja ollut kuitenkin Jumalan palveluksessa, ansaitseen mitään kiitosta teiltä, oi kuinka teidän pitäisikään ^a”kiittää taivaallista Kuningastanne!

20 Minä sanon teille, veljeni, että vaikka te antaisitte kaiken kiitoksen ja ^a”ylistyksen, mihin koko sielunne kykenee, sille ^b”Jumalalle, joka on luonut teidät ja on suojellut ja varjellut teitä ja on antanut teille aihetta

12a Ap. t. 20:33–34.

14a 1. Kor. 9:18.

15a pko Omatunto.

17a pko Viisaus.

b pko Sisar;

Veli.

c Matt. 25:40;

Jaak. 1:27;

OL 42:29–31.

pko Palveleminen.

18a Matt. 20:26–27.

19a pko Kiitollisuus.

20a 1. Nefi 18:16.

b pko Jumala, jumaluus.

riemuita ja on suonut teidän elää rauhassa keskenänne –

21 minä sanon teille, että vaikka te palvelisitte häntä, joka on luonut teidät alusta alkaen ja varjeelee teitä päivästä päivään suomalla teille hengen, jotta te voisitte elää ja liikkua ja toimia oman ^atahtonne mukaisesti, ja vieläpä ylläpitämällä teitä hetkestä toiseen – minä sanon, että vaikka te palvelisitte häntä koko täydestä sielustanne, te olisitte kuitenkin ^barvottomia palvelijoita.

22 Ja katso, hän ei vaadi teiltä muuta kuin että ^apidätte hänen ^bkäskynsä; ja hän on luvannut teille, että jos te pidätte hänen käskynsä, te menestytte maassa; eikä hän koskaan ^cpoikkea siitä, mitä hän on sanonut; sen tähden, jos te ^dpidätte hänen käskynsä, hän siunaa teitä ja antaa teidän menestyä.

23 Ja nyt, ensiksikin hän on luonut teidät ja suonut teille teidän elämänne, josta te olette hänelle velkaa.

24 Ja toiseksi hän vaatii, että te teette, niin kuin hän on käskennyt teitä, minkä vuoksi hän ^asiunaa teitä heti, jos niin teette; ja sen tähden hän on maksanut teille. Ja te olette yhä velkaa hänelle ja olette ja tulette olemaan aina ja ikuisesti; mitä kerskailemista teillä siis on?

25 Ja nyt minä kysyn: Voitteko te sanoa mitään itsestänne? Minä

vastaan teille: Ette. Te ette voi sanoa olevanne edes sen veroisia kuin maan tomu; kuitenkin teidät ^aluotiin maan ^btomusta; mutta katso, se kuuluu hänelle, joka teidät loi.

26 Enkä minä, tosiaankaan minä, jota te kutsutte kuninkaaksenne, ole yhtään parempi kuin te itse olette, sillä minäkin olen tomu. Ja te näette, että minä olen vanha ja luovutan kohta tämän kuolevaisen ruumiin äidilensä maalle.

27 Ja nyt, kuten sanoin teille palvelleeni teitä ^avaeltaen puhalla omallatunnolla Jumalan edessä, niin olen tällä hetkellä käskennyt teidän kokoontua yhteen, jotta minut voitaisiin havaita nuhteettomaksi ja jotta teidän ^bverenne ei tulisi minun päälleni, kun seison Jumalan tuomittavana siitä, mitä käskyjä hän on antanut teistä minulle.

28 Minä sanon teille, että olen käskennyt teidän kokoontua yhteen, jotta voisin ^apuhdistaa vaatteeni teidän verestänne tänä ajankohtana, kun menen kohta hautaani, jotta voisin mennä rauhassa ja ^bkuolematon henkeni voisi yhtyä ^cylhäisten kuorojen lauluun oikeamielisen Jumalan ylistykseksi.

29 Ja edelleen minä sanon teille, että olen käskennyt teidän kokoontua yhteen, jotta voisin julistaa teille, etten minä voi enää olla

21 *a* pko Tahdonvapaus.

b Luuk. 17:7–10.

22 *a* 3. Moos. 25:18–19;

2. Nefi 1:9.

b pko Jumalan käsky.

c OL 3:1–2.

d OL 14:7; 58:2–3.

24 *a* pko Siunaus, siunaaminen.

25 *a* pko Luominen.

b 1. Moos. 3:19;

MK Jaak. 2:21.

27 *a* pko Vaeltaminen

Jumalan kanssa.

b MK Jaak. 1:19.

28 *a* MK Jaak. 2:2.

b pko Henki.

c Morm. 7:7.

teidän opettajanne enkä teidän kuninkaanne;

30 sillä tälläkin hetkellä koko ruumiini vapisee tavattomasti yrittäessäni puhua teille; mutta Herra Jumala vahvistaa minua ja on sallinut minun puhua teille ja on käskenyt minun julistaa teille tänä päivänä, että poikani Moosia on teidän kuninkaanne ja hallitsijanne.

31 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän tekevän, niin kuin olette tähänkin asti tehneet. Niin kuin olette pitäneet minun käskyni ja myös isäni käskyt ja olette menestyneet ja olette varjeltuneet joutumasta vihollistenne käsiin, niin jos te samoin pidätte poikani käskyt eli Jumalan käskyt, jotka annetaan teille hänen kauttaan, te menestytte maassa, eikä teidän vihollisillanne ole teihin valtaa.

32 Mutta oi kansani, varo, ettei keskuudessasi synny ^akiistoja ja ettet tahdo totella pahaa henkeä, josta isäni Moosia puhui.

33 Sillä katso, rangaistus on langetettu sille, joka tahtoo totella tuota henkeä; sillä jos hän tahtoo totella häntä ja pysyy ja kuolee synneissään, hän juo ^atuomion omalle sielulleen; sillä hän saa palkakseen ^bikuisen rangaistuksen, koska on rikkonut Jumalan lakia vastoin omaa tietoaan.

34 Minä sanon teille, ettei joukossanne ole ketään – paitsi pienet lapsenne, joille ei ole opetettu

näitä asioita – joka ei tiedä, että teidän ikuisena velkananne taivaalliselle Isälleen on antaa hänelle kaikki, mitä teillä on ja mitä olette; ja teille on myös opetettu aikakirjoista, jotka sisältävät pyhien profeettojen puhumat profetiat aina siihen aikaan asti, kun meidän isämme Lehi lähti Jerusalemissa;

35 ja myös kaikesta, mitä isämme ovat puhuneet tähän asti. Ja vielä, katso, he puhuivat sitä, mistä he saivat Herralta käskyn; sen tähden ne ovat oikeat ja todet.

36 Ja nyt, minä sanon teille, veljeni, että jos te sen jälkeen, kun te tiedätte ja teille on opetettu kaikki tämä, rikotte ja toimitte vastoin sitä, mitä on puhuttu, niin te vetäydytte pois Herran Hengestä, niin ettei sillä voi olla sijaa teissä teidän opastamiseksi viisauden poluilla, jotta voisitte saada siunausta ja menestystä ja varjelusta –

37 minä sanon teille, että ihmisen, joka näin tekee, ^akapinoi avoimesti Jumalaa vastaan; sen tähden hän tahtoo totella pahaa henkeä ja tulee kaiken vanhurskauden viholliseksi; sen tähden Herralla ei ole sijaa hänessä, sillä hän ei asu ^bepäpyhissä temppeleissä.

38 Sen tähden, ellei se ihminen ^atee parannusta vaan pysyy ja kuolee Jumalan vihollisena, jumalallisen ^boikeudenmukaisuuden vaatimukset herättävät

32a 3. Nefi 11:29–30.

33a PKO Tuomio.

b OL 19:6, 10–12.

37a Moosia 3:12;

Hel. 8:24–25.

PKO Kapinointi.

b Alma 7:21.

38a PKO Parannus.

b PKO Oikeudenmukaisuus.

hänen kuolemattoman sielunsa elävään tietoisuuteen omasta ‘syyllisyydestään, mikä saa hänet vetäytymään pois Herran luota ja täyttää hänen rintansa syyllisyydellä ja tuskalla ja piinalla, mikä on kuin sammumaton tuli, jonka liekki kohooa ylös aina ja ikuisesti.

39 Ja nyt minä sanon teille, ettei ‘armolla ole oikeutta siihen ihmiseen; sen tähden hänen lopullinen tuomionsa on kestää milloinkaan päättymätöntä piinaa.

40 Oi, kaikki te vanhat miehet ja myös te nuoret miehet ja te pienet lapset, jotka voitte ymmärtää sanani, sillä minä olen puhunut teille selkeästi, jotta te voisitte ymmärtää: Minä rukouilen, että te heräisitte ‘muistamaan niiden kauhean tilanteen, jotka ovat langenneet rikkomukseen.

41 Ja edelleen minä tahdon teidän ajattelevan niiden siunattua ja ‘onnellista tilaa, jotka pitävät Jumalan käskyt. Sillä katso, he ovat ^bsiunattuja kaikessa, sekä ajallisessa että hengellisessä; ja jos he pysyvät ‘uskollisina loppuun asti, heidät otetaan vastaan ^dtaivaaseen, niin että he voivat siten asua Jumalan luona milloinkaan päättymättömän onnen tilassa. Oi muistakaa, muistakaa, että nämä asiat ovat totta; sillä Herra Jumala on ne puhunut.

LUKU 3

Kuningas Benjamin jatkaa puhettaan. Herra Kaikkivaltias on palveleva ihmisten keskuudessa tomumajassa. Veri tihkuu jokaisesta huokosesta, kun Hän sovitaa maailman synnit. Hänen nimensä on ainoa, jonka kautta pelastus tulee. Ihmiset voivat riisua päältäään luonnollisen ihmisen ja tulla pyhiksi sovituksen kautta. Jumalattomien piina on oleva kuin tuli- ja tulikivi järvi. Noin 124 eKr.

Ja jälleen, veljeni, minä haluan kiinnittää huomiotanne, sillä minulla on vielä vähän puhuttavaa teille; sillä katso, minulla on sanottavaa teille siitä, mikä on tuleva.

2 Ja ne asiat, joista minä teille kerron, on minulle ilmaissut ‘enkeli Jumalan luota. Ja hän sanoi minulle: Herää; ja minä heräsin, ja katso, hän seisoi edessäni.

3 Ja hän sanoi minulle: Herää ja kuule sanat, jotka minä sinulle sanon; sillä katso, minä olen tullut ilmoittamaan sinulle suuren ilon ‘ilosanomaa.

4 Sillä Herra on kuullut sinun rukouksesi ja punninnut sinun vanhurskautesi ja on lähettänyt minut ilmoittamaan sinulle, jotta riemuitsisit ja jotta sinä julistaisit kansallesi, että sekin täytyisi ilosta.

5 Sillä katso, aika tulee, eikä ole kaukana, jolloin ‘Herra Kaikki-

38c pko Syyllisyys.

39a Alma 34:8–9, 15–16.
pko Armeliaisuus.

40a Alma 5:18.

41a 4. Nefi 1:15–18.

pko Ilo.

b pko Siunaus,
siunaaminen.

c OL 6:13.

d pko Taivas.

3 2a pko Enkelit.

3a Luuk. 2:10–11.

5a pko Jehova.

valtiasta, joka hallitsee, joka oli ja on kaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen, tulee voimassa alas taivaasta ihmislasten keskuuteen ja asuu ^btomumajassa ja kulkee ihmisten keskuudessa tehden voimallisia ^cihmeitä, kuten parantaen sairaita, herättäen kuolleita, saaden rammatt kävelemään, sokeat saamaan näkönsä ja kuurot kuulemaan ja parantaen kaikenlaisia tauteja.

6 Ja hän on ajava ulos ^ariivaajia eli pahoja henkiä, jotka asuvat ihmislasten sydämessä.

7 Ja katso, hän on kärsivä ^akoetuksia ja ruumiin tuskaa, ^bnälkää, janoa ja uupumusta, jopa enemmän kuin ihminen voi ^ckärsiä kuolematta; sillä katso, ^dveri tihkuu jokaisesta huokosesta, niin suuri on oleva hänen ^epiinansa hänen kansansa jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

8 Ja hänen nimensä on oleva ^aJeesus Kristus, Jumalan ^bPoika, taivaan ja maan ^cIsä, kaiken Luoja alusta asti; ja hänen ^däitinsä nimi on oleva ^eMaria.

9 Ja katso, hän tulee omiensa

luokse, jotta ^apelastus voisi tulla ihmislapsille, niin, ^buskon kautta hänen nimeensä; ja kaiken tämän jälkeenkin he pitävät häntä ihmisenä ja sanovat, että hänessä on ^criivaaja, ja ^druoskivat häntä ja ^eristiinnaulitsevat hänet.

10 Ja hän on ^anouseva ^bkolmantena päivänä kuolleista; ja katso, hän seisoo ^ctuomitsemassa maailmaa; ja katso, kaikki tämä tapahtuu, jotta ihmislapsia kohdaisi vanhurskas tuomio.

11 Sillä katso, ja myöskin hänen ^averensä ^bsovittaa niiden synnit, jotka ovat ^clangenneet Aadamin rikkomuksen tähden, jotka ovat kuolleet tuntematta Jumalan tahtoa heitä kohtaan tai jotka ovat tehneet syntiä ^dtietämättään.

12 Mutta voi, voi sitä, joka tietää, että hän ^akapinoi Jumalaa vastaan! Sillä pelastus ei tule kenellekään sellaiselle, paitsi parannuksen ja uskon kautta ^bHermaan Jeesukseen Kristukseen.

13 Ja Herra Jumala on lähettänyt pyhiä profeettojaan kaikkien ihmislasten keskuuteen julistamaan näitä asioita jokaiselle suvulle, kansakunnalle ja

5b Moosia 7:27;
Alma 7:9–13.

c Matt. 4:23–24;
Ap. t. 2:22;
1. Nefi 11:31.
pko Ihme.

6a Mark. 1:32–34.

7a pko Kiusaus.

b Matt. 4:1–2.

c OL 19:15–18.

d Luuk. 22:44.

e Jes. 53:4–5.

8a pko Jumala, jumaluus:
Poika Jumala.

b Alma 7:10.

c Hel. 14:12;
3. Nefi 9:15.

d Matt. 1:16;

1. Nefi 11:14–21.

e pko Maria, Jeesuksen
äiti.

9a pko Pelastus.

b pko Usko.

c Joh. 8:48.

d Mark. 15:15.

e Luuk. 18:33;

1. Nefi 19:10;

2. Nefi 10:3.

pko Ristiinnaulitseminen.

10a pko Ylösnousemus.

b Matt. 16:21;

2. Nefi 25:13;

Hel. 14:20–27.

c pko Tuomitseminen.

11a pko Veri.

b pko Sovitus.

c pko Aadamin ja Eevan
lankeemus.

d 2. Nefi 9:25–26.

12a Moosia 2:36–38;

Hel. 8:25.

pko Kapinointi.

b pko Herra.

kielelle, niin että siten kaikki, jotka uskovat, että Kristus on tuleva, saisivat syntinsä ^aanteeksi ja voisivat riemuita tavattoman suuresti iloiten, aivan ^bkuin hän olisi jo tullut heidän keskuuteensa.

14 Mutta Herra Jumala näki, että hänen kansansa oli uppiniskainen kansa, ja hän antoi sille lain, nimittäin ^aMooseksen lain.

15 Ja monia merkkejä ja ihmeitä ja ^avertauskuvia ja kuvajaisia hän näytti sille tulemisestaan; ja myös pyhät profeetat puhuivat sille hänen tulemisestaan; ja kuitenkin se paadutti sydämensä eikä ymmärtänyt, ettei ^bMooseksen laki hyödytä mitään paitsi hänen verensä sovituksen kautta.

16 Ja vaikka olisikin mahdollista, että pienet ^alapset voisivat tehdä syntiä, he eivät voisi pelastua; mutta minä sanon sinulle, että he ovat ^bsiunattuja; sillä katso, samoin kuin he Aadamin tähden eli luonnostaan lankeavat, samoin Kristuksen veri sovittaa heidän syntinsä.

17 Ja edelleen minä sanon sinulle, ettei ^amuuta nimeä anneta eikä mitään muuta keinoa eikä tapaa, jonka kautta ^bpelastus voi tulla ihmislapsille, kuin vain

^aKristuksen, Herran Kaikkivaltiaan nimessä ja nimen kautta.

18 Sillä katso, hän tuomitsee, ja hänen tuomionsa on oikeudenmukainen; eikä lapsi, joka lapsuudessaan kuolee, huku; mutta ihmiset juovat tuomion omalle sielulleen, elleivät he nöyrry ja ^atule pienten lasten kaltaisiksi ja usko, että pelastus oli ja on ja on tuleva Kristuksen, Herran Kaikkivaltiaan ^bsovitusveressä ja sen kautta.

19 Sillä ^aluonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen ja on ollut Aadamin ^blankeemuksesta asti ja on oleva aina ja ikuisesti, ellei hän ^ctaivu ^dPyhän Hengen kutsuun ja riisu päältään luonnollista ihmistä ja tule ^epyhäksi Kristuksen, Herran sovituksen kautta ja tule ^flapsen kaltaiseksi, alistuvaksi, sävyisäksi, nöyräksi, kärsivälliseksi, sellaiseksi, joka on täynnä rakkautta ja halukas alistumaan kaikkeen, mitä Herra näkee hyväksi panna hänen kannettavakseen, niin kuin lapsi alistuu isänsä tahtoon.

20 Ja edelleen minä sanon sinulle, että on tuleva aika, jolloin ^atieto Vapahtajasta leviää kautta ^bjokaisen kansakunnan, suvun, kielen ja kansan.

13a pko Syntien anteeksisaaminen.
b 2. Nefi 25:24–27;
Jar. 1:11.

14a pko Mooseksen laki.

15a pko Jeesus Kristus:
Vertauskuvia Kristuksesta.
b Moosia 13:27–32.

16a pko Lapsi.
b Moroni 8:8–9.

17a Ap. t. 4:10–12;
2. Nefi 31:21.

b pko Pelastus.

c pko Jeesus Kristus:
Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.

18a Matt. 18:3.

b Moosia 4:2; Hel. 5:9.

19a 1. Kor. 2:11–14;
Moosia 16:2–3.

pkö Luonnollinen ihminen.

b pko Aadamin ja Eevan lankeemus.

c 2. Aik. 30:8.

d Moroni 10:4–5.

pkö Pyhä Henki.

e pko Pyhä.

f 3. Nefi 9:22.

20a OL 3:16.

b pko Lähetystyö.

21 Ja katso, kun se aika tulee, ei ketään paitsi pienet lapset havaita ^anuhteettomiksi Jumalan edessä muuten kuin parannuksen ja uskon kautta Herran Jumalan Kaikkivaltiaan nimeen.

22 Eikä nytkään, kun olet opettanut kansallesi sen, mitä Herra, sinun Jumalasi, on käskennyt sinun opettaa, ei silloinkaan heitä havaita sen nuhteettomamiksi Jumalan silmissä, vaan ainoastaan niiden sanojen mukaisesti, jotka minä olen sinulle puhunut.

23 Ja nyt minä olen puhunut ne sanat, jotka Herra Jumala on käskennyt minun puhua.

24 Ja näin sanoo Herra: Ne ovat selvänä todistuksena tätä kansaa vastaan tuomiopäivänä; ja niiden mukaan se tuomitaan, kukin tekojensa mukaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja.

25 Ja jos ne ovat pahoja, heidät jätetään oman syyllisyytensä ja iljetystensä kauhean ^anäkymän valtaan, mikä saa heidät vetäytymään pois Herran luota ^bkurjuuden ja loputtoman piinan tilaan, josta he eivät enää voi palata; sen tähden he ovat juoneet tuomion omalle sielullensa.

26 Sen tähden he ovat juoneet Jumalan vihan maljasta, mistä oikeudenmukaisuus ei voi heitä estää sen enempää kuin se saattoi estää ^aAadamia lankeamasta, koska hän nautti kiellettyä

^bhedelmää; sen tähden ^carmolla ei voi enää olla oikeutta heihin ikuisesti.

27 Ja heidän ^apiinansa on kuin ^btuli- ja tulikivijärvi, jonka liekit ovat sammumattomat ja jonka savu kohooa ylös aina ja ikuisesti. Näin Herra on minua käskennyt. Aamen.

LUKU 4

Kuningas Benjamin jatkaa puhettaan. Pelastus tulee sovituksen tähden. Uskokaa Jumalaan, jotta pelastuisitte. Säilyttäkää syntienne anteeksianto uskollisuuden kautta. Antakaa omaisuudestanne köyhille. Tehkää kaikki viisaasti ja järjestyksessä. Noin 124 eKr.

Ja nyt, tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli lakannut puhumasta sanoja, jotka Herran enkeli oli hänelle antanut, niin hän loi katseensa ympärilleen väkijoukkoon, ja katso, se oli langennut maahan, sillä Herran ^apelko oli vallannut sen.

2 Ja se oli nähnyt itsensä omassa ^alihallisessa tilassaan, jopa maan tomuakin ^bvähäisempänä. Ja he kaikki huusivat kuuluvasti yhteen ääneen sanoen: Oi armahda ja pelasta meidät Kristuksen ^csovitusveren kautta, niin että me saisimme syntimme anteeksi ja sydämemme voisi puhdistua; sillä me uskomme Jeesukseen Kristukseen, Jumalan Poikaan,

21a pko Vastuullisuus.

25a Alma 5:18; 12:14–15.

b Morm. 8:38.

26a Morm. 9:12.

b 1. Moos. 3:1–12;

2. Nefi 2:15–19;

Alma 12:21–23.

c pko Armeliaisuus.

27a pko Syyllisyys.

b 2. Nefi 9:16;

MK Jaak. 6:10;

OL 76:36.

4 1a pko Pelko.

2a pko Lihallinen.

b Hel. 12:7–8.

c Moosia 3:18;

Hel. 5:9.

joka ^aloi taivaan ja maan ja kai-
ken ja joka on tuleva alas ihmis-
lasten keskuuteen.

3 Ja tapahtui, että kun he olivat
puhuneet nämä sanat, Herran
Henki tuli heidän päällensä,
ja he täyttyivät ilosta saatuaan
^aanteeksiannon synneistään ja
saatuaan ^bomantunnonrauhan
suuren ^cuskon tähden, joka heillä
oli Jeesukseen Kristukseen, joka
oli tuleva niiden sanojen mukai-
sesti, jotka kuningas Benjamin
oli puhunut heille.

4 Ja kuningas Benjamin aukaisi
jälleen suunsa ja alkoi puhua
heille sanoen: Ystäväni ja vel-
jeni, sukuni ja kansani, haluan
jälleen kiinnittää huomiotanne,
jotta voisitte kuulla ja ymmärtää
lopun sanoistani, jotka puhun
teille.

5 Sillä katso, jos tieto ^aJumalan
hyvyydestä on tällä hetkellä
herättänyt teidät tietoisuuteen
omasta mitättömyydestänne ja
arvottomasta ja langenneesta
tilastanne –

6 minä sanon teille, että jos
te olette tulleet ^atuntemaan
Jumalan hyvyyden ja hänen
verrattoman voimansa ja hänen
viisautensa ja hänen kärsiväl-
lisyytensä ja hänen pitkämieli-
syytensä ihmislapsia kohtaan,
ja myös sen ^bsovituksen, joka
on ollut valmistettuna maail-
man ^cperustamisesta asti, jotta

pelastus siten tulisi sille, joka
panisi ^aturvansa Herraan ja pi-
täisi tarkoin hänen käskynsä ja
pysyisi uskossa aina elämänsä
loppuun asti; tarkoitan kuole-
vaisen ruumiin elämää –

7 minä sanon, että tämä on
ihminen, joka saa pelastuksen
sovituksen kautta, joka on ollut
valmistettuna maailman perus-
tamisesta asti koko ihmissuvulle,
kaikille, jotka koskaan ovat ol-
leet Aadamin ^alankeemuksesta
alkaen tai jotka ovat tai jotka
koskaan tulevat olemaan, aina
maailman loppuun asti.

8 Ja tämä on se tapa, jolla pe-
lastus tulee. ^aEikä ole muuta
pelastusta kuin tämä, josta on
puhuttu; eikä ole muita ehtoja,
joilla ihminen voi pelastua, kuin
ne ehdot, joista olen kertonut
teille.

9 Uskokaa Jumalaan; uskokaa,
että hän on ja että hän on luonut
kaiken sekä taivaassa että maan
päällä; uskokaa, että hänellä on
kaikki ^aviisaus ja kaikki valta
sekä taivaassa että maan päällä;
uskokaa, että ihminen ei ^bkä-
sitä kaikkea, minkä Herra voi
käsittää.

10 Ja vielä, uskokaa, että teidän
täytyy ^atehdä parannus syn-
neistänne ja hylätä ne ja nöyryä
Jumalan edessä, ja pyytäkää
vilpittömin sydämin, että hän
^bantaa teille anteeksi; ja nyt, jos

2d pko Luominen.

3a pko Syntien
anteeksisaaminen.

b pko Omatunto.

c pko Usko.

5a Moos. 1:10.

6a pko Jumala, jumaluus.

b pko Sovitus.

c Moosia 15:19.

d Ps. 36:8;

2. Nefi 22:2;

Hel. 12:1.

pko Luottamus.

7a pko Aadamin ja Eevan
lankeemus.

8a Ap. t. 4:12;

2. Nefi 31:21;

Moosia 3:17.

9a Room. 11:33–34;

MK Jaak. 4:8–13.

b Jes. 55:9.

10a pko Parannus.

b OL 61:2.

c Matt. 7:24–27.

‘uskotte kaiken tämän, katsokaa että ^dteette sen.

11 Ja vielä minä sanon teille, niin kuin olen sanonut ennenkin, että koska olette tulleet tuntemaan Jumalan kirkkauden, tai jos olette tunteneet hänen hyvyyttään tai ^amaistaneet hänen rakkauttaan ja olette saaneet syntinne ^banteeksi, mikä saa teidän sielussanne aikaan näin tavattoman suuren ilon, niin minä tahdon teidän muistavan ja pitävän aina muistissa Jumalan suuruuden ja oman ^cmitättömyytenne ja hänen ^dhyvyytensä ja pitkämielisyytensä teitä ansiotomia luotuja kohtaan ja nöyrytyvän aina ^enöyryyden syvyyksiin asti, ^fhuutaen avuksi Herran nimeä päivittäin ja pysyen lujina uskossa siihen, mikä on tuleva, minkä enkelin suu puhui.

12 Ja katso, minä sanon teille, että jos te tämän teette, te saatte aina riemuita ja olla täynnä Jumalan ^arakkautta ja ^bsäilyttää aina syntienne anteeksiannon; ja te kehitytte hänen kirkkautensa tuntemisessa, joka teidät loi, eli sen tuntemisessa, mikä on oikeaa ja totta.

13 Eikä teillä ole halua vahingoittaa toisianne vaan elää ^arauhassa ja kohdella jokaista sen mukaan kuin hän ansaitsee.

14 Ettekä te salli ^alastenne olevan nälkäisiä tai alastomia; ettekä te salli heidän rikkovan Jumalan lakeja ja ^btaistelevan ja riitelevän keskenään ja palvelevan Perkelettä, joka on synnin mestari tai joka on se paha henki, josta isämme ovat puhuneet, että hän on kaiken vanhurskauden vihollinen.

15 Vaan te ^aopetatte heitä ^bkulkemaan totuuden ja vakavamielisyyden teitä; te opetatte heitä ^crakastamaan toisiaan ja palvelemaan toisiaan.

16 Ja myös te itse ^aautatte niitä, jotka teidän apuanne tarvitsevat; te annatte omaisuudestanne sille, joka tarvitsee; ettekä te salli ^bkerjäläisen anovan teiltä turhaan ettekä käännytä häntä pois menehtymään.

17 Kenties sinä ^asanot: Se ihminen on itse aiheuttanut oman kurjuutensa; sen tähden minä estän kättäni enkä anna hänelle ruoastani enkä anna hänelle omaisuudestani, jottei hän kärsisi, sillä hänen rangaistuksensa ovat oikeuden mukaisia –

18 mutta minä sanon sinulle, oi ihminen, että jokaisella, joka näin tekee, on suuri syy tehdä parannus, ja ellei hän tee parannusta siitä, mitä hän on tehnyt,

10 *d* 2. Nefi 31:19–21.

11 *a* Alma 36:24–26.

b pko Syntien anteeksisaaminen.

c Moos. 1:10.

d 2. Moos. 34:6; Moroni 8:3.

e pko Nöyryys.

f pko Rukous.

12 *a* pko Rakkaus.

b Moosia 4:26;

Alma 4:13–14; 5:26–35;

OL 20:31–34.

13 *a* pko Rauhantekijä.

14 *a* 1. Tim. 5:8;

OL 83:4.

b pko Kiista.

15 *a* OL 68:25–28;

Moos. 6:58.

pko Opettaminen.

b pko Vaeltaminen

Jumalan kanssa.

c Moosia 18:21.

16 *a* pko Palveleminen; Rakkaus.

b 5. Moos. 15:7–11;

Sananl. 21:13;

Jes. 10:1–2.

17 *a* Sananl. 17:5.

hän hukkuu ikiajoiksi, eikä hänellä ole mitään sijaa Jumalan valtakunnassa.

19 Sillä katso, emmekö me kaikki ole kerjäläisiä? Emmekö me kaikki ole riippuvaisia samasta Olennosta, nimittäin Jumalasta, kaiken sen omaisuuden suhteen, mitä meillä on, sekä ruoan että vaatetuksen ja kullan ja hopean ja kaikkien rikkauksien, joita meillä on kaikenlaisia?

20 Ja katso, juuri tällä hetkellä te olette huutaneet avuksi hänen nimeään ja pyytäneet syntejänne anteeksi. Ja onko hän sallinut teidän pyytää turhaan? Ei; hän on vuodattanut Henkensä teidän päällenne ja on saanut teidän sydämenne täyttymään ^ailosta ja on saanut teidän suunne mykistymään, niin että ette ole löytäneet sanoja; niin tavattoman suuri oli ilonne.

21 Ja nyt, jos Jumala, joka on luonut teidät ja josta te olette riippuvaisia elämänne ja kaiken sen suhteen, mitä teillä on ja mitä te olette, suo teille mitä oikeaa pyydättekin uskossa, uskoen saavanne, oi kuinka teidän silloin pitäisikään ^aantaa toisilenne siitä omaisuudesta, jota teillä on.

22 Ja jos te ^aarvostelette ihmistä, joka anoo teiltä omaisuuttanne, jotta ei menehtyisi, ja tuomitsette hänet, kuinka paljon oikeudenmukaisempi tuleekaan

olemaan teidän tuomionne siitä, että ^bpidätätte itsellänne omaisuutenne, joka ei kuulu teille vaan Jumalalle, jolle teidän henkennekin kuuluu; ettekä te kuitenkaan ano mitään ettekä tee parannusta siitä, mitä olette tehneet.

23 Minä sanon teille: Voi sitä ihmistä, sillä hänen omaisuutensa katoaa hänen mukanaan; ja nyt, minä sanon tämän niille, jotka ovat ^arikkaita, mitä tulee tämän maailman tavaraan.

24 Ja vielä minä sanon köyhille, teille, joilla ei ole mutta on kuitenkin riittävästi pysyäkseen hengissä päivästä päivään; tarkoitan kaikkia teitä, jotka torjutte kerjäläisen, koska teillä ei ole; minä tahdon teidän sanovan sydämessänne näin: Minä en anna, koska minulla ei ole, mutta jos minulla olisi, minä ^aantaisin.

25 Ja nyt, jos te sanotte näin sydämessänne, te pysytte syyttöminä; muuten teidät ^atuomitaan, ja teidän tuomionne on oikeudenmukainen, sillä te himoitsette sitä, mitä ette ole saaneet.

26 Ja nyt, näiden asioiden tähden, joista olen teille puhunut – eli säilyttääksenne syntienne anteeksiannon päivästä päivään, jotta voisitte ^avaeltaa syyttöminä Jumalan edessä – minä tahdon teidän ^bantavan omaisuudestanne ^cköyhille, kunkin sen

20a pko Ilo.

21a pko Hyvinvoinnin turvaaminen; Palveleminen.

22a Matt. 7:1–2;

Joh. 7:24.

b 1. Joh. 3:17.

23a OL 56:16.

24a Mark. 12:44.

25a OL 56:17.

26a pko Vaeltaminen Jumalan kanssa.

b MK Jaak. 2:17–19.

c Sak. 7:10; Alma 1:27.

pko Almu.

mukaisesti, mitä hänellä on, kuten ^aruokkimalla nälkäisiä, vaattettamalla alastomia, käymällä katsomassa sairaita ja antamalla heille apua sekä hengellisesti että ajallisesti, heidän puutteensa mukaisesti.

27 Ja katsokaa, että tämä kaikki tehdään viisaasti ja järjestyksessä, sillä ihmistä ei vaadita juoksemaan ^anopeammin kuin hänellä on voimaa. Ja vielä, on tarpeen, että hän on uuttera, jotta hän siten voisi voittaa palkinnon; sen tähden kaikki on tehtävä järjestyksessä.

28 Ja minä tahdon teidän muistavan, että jokaisen, joka teidän joukossanne lainaa lähimmäiseltään, tulee palauttaa lainaamansa, niin kuin on sopinut, tai muuten teet syntiä ja saat kenties lähimmäisesikin tekemään syntiä.

29 Ja lopuksi, minä en voi sanoa teille kaikkea, missä voitte tehdä syntiä, sillä on monenlaisia keinoja ja tapoja, jopa niin monia, etten voi niitä luetella.

30 Mutta tämän verran voin sanoa teille, että ellette ^avalvo itseänne ja ^bajatuksianne ja ^csanojanne ja tekojanne ja noudata Jumalan käskyjä ja pysy uskossa siihen, mitä olette kuulleet meidän Herramme tulemisesta, aina elämänne loppuun asti, teidän täytyy hukkuu. Ja nyt, oi ihminen, muista, äläkä huku.

LUKU 5

Pyhistä tulee Kristuksen poikia ja tyttäriä uskon kautta. Heitä kutsutaan silloin Kristuksen nimellä. Kuningas Benjamin kehottaa heitä olemaan lujia ja järkkymättömiä hyvissä teoissa. Noin 124 eKr.

Ja nyt, tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli puhunut näin kansalleen, hän lähetti sen keskuuteen sanoman haluten tietää kansaltaan, uskoiko se ne sanat, jotka hän oli puhunut sille.

2 Ja he kaikki huusivat yhteen ääneen sanoen: Kyllä, me uskomme joka sanan, jonka sinä olet puhunut meille; ja me tiedämme myös niiden varmasti olevan totta Herran Kaikkivaltiaan Hengen tähden, joka on saanut aikaan voimallisen ^amuutoksen meissä eli meidän sydämessämme, niin ettei meillä ole enää halua tehdä ^bpahaa vaan tehdä alati hyvää.

3 Ja Jumalan äärettömän hyvyyden ja hänen Henkensä ilmoitusten kautta meillä itsellämme on suuria näkyjä siitä, mikä on tuleva; ja jos olisi tarpeen, voisimme profetoida kaikesta.

4 Ja meidän uskomme siihen, mitä kuninkaamme on meille puhunut, on johdattanut meidät tähän suureen tietoon, minkä tähden me riemuitsemme näin tavattoman suuresti iloiten.

26d Jes. 58:10–11;
OL 104:17–18.

27a OL 10:4.

30a Alma 12:14.
PKO Vartija.

b Mark. 7:18–23.

PKO Ajatukset.

c Matt. 15:18–20.

PKO Rienaaminen.

5 2a Alma 5:14.

PKO Uudestisyntyminen Jumalasta.
b Alma 19:33.

5 Ja me olemme halukkaita tekemään Jumalamme kanssa ^aliiton, että teemme hänen tahtonsa ja olemme kuuliaisia hänen käskyilleen kaikessa, mitä hän meidän kāskee tehdä, kaikkina loppuina elinpäivinäimme, jotta emme tuottaisi päällemme ^bmilloinkaan päättymätöntä piinaa, niin kuin ^cenkeli on puhunut, jotta emme joisi Jumalan vihan maljasta.

6 Ja nyt, nämä ovat ne sanat, jotka kuningas Benjamin toivoi heiltä; ja sen tähden hän sanoi heille: Te olette puhuneet toivomiani sanoja; ja liitto, jonka te olette tehneet, on vanhurskas liitto.

7 Ja nyt, sen liiton tähden, jonka olette tehneet, teitä kutsutaan Kristuksen ^alapsiksi, hänen pojikseen ja hänen tyttärिक्षeen; sillä katso, tänä päivänä hän on hengellisesti ^bsynnyttänyt teidät; sillä te sanotte, että teidän ^csydämenne on muuttunut uskon kautta hänen nimeensä; sen tähden te olette ^dsyntyneet hänestä ja olette tulleet hänen ^epojiksensa ja hänen tyttäriksensä.

8 Ja tässä nimessä teidät tehdään ^avapaiksi, ^beiikā ole muuta nimeä, jossa teidät voidaan tehdä vapaiksi. Muuta ^cnimeä ei ole annettu, jonka kautta pelastus

tulee; sen tähden minä tahdon, että te ^dotatte päällemme Kristuksen nimen, kaikki te, jotka olette tehneet Jumalan kanssa liiton, että olette kuuliaisia elämänne loppuun asti.

9 Ja tapahtuu, että jokaisen, joka tekee tämän, havaitaan olevan Jumalan oikealla puolella, sillä hän on tunteva sen nimen, jolla häntä kutsutaan; sillä häntä kutsutaan Kristuksen nimellä.

10 Ja nyt tapahtuu, että jokaista, joka ei ota Kristuksen nimeä päällensä, on kutsuttava jollakin ^amuulla nimellä; sen tähden hän havaitsee olevansa Jumalan ^bvasemmalla puolella.

11 Ja minä tahdon teidän myös muistavan, että tämä on se ^animi, jonka minä sanoin antavani teille ja jota ei koskaan pyyhittäisi pois, paitsi rikkomuksen tähden; varokaa sen tähden, että ette riko, jottei nimeä pyyhittäisi pois teidän sydämeštänne.

12 Minä sanon teille: Minä tahdon, että te muistatte ^apitää nimen aina sydämeenne kirjoitettuna, jottei teidän havaita olevan Jumalan vasemmalla puolella, vaan te kuulette ja tunnette äänen, jolla teitä kutsutaan, ja myös nimen, jolla hän teitä kutsuu.

13 Sillä kuinka ihminen ^atuntee

5a Moosia 18:10.

b Moosia 3:25–27.

c Moosia 3:2.

7a Moosia 27:24–26;

Moos. 6:64–68.

pko Jumalan pojat ja tyttäret.

b pko Syntyminen.

c pko Sydän.

d Moosia 15:10–11.

pko Uudestisyntyminen Jumalasta.

e OL 11:30.

8a Room. 6:18;

Gal. 5:1;

Hel. 14:30.

b Ap. t. 4:10, 12;

Alma 21:9.

c Moosia 26:18.

d Ap. t. 11:26;

Alma 46:15.

10a Alma 5:38–39.

b Matt. 25:33.

11a Moosia 1:11–12.

pko Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen.

12a OL 18:23–25.

13a Moosia 26:24–27.

isännän, jota hän ei ole palvellut ja joka on hänelle vieras ja on kaukana hänen sydämensä ajatuksista ja aikeista?

14 Ja vielä, ottaako joku aasin, joka kuuluu hänen lähimmäiselleen, ja pitää sen? Minä sanon teille: Ei; hän ei salli edes sen käyvän laitumella katraidensa joukossa vaan ajaa sen pois ja karkottaa sen. Minä sanon teille, että aivan samoin on oleva teidän laitanne, ellette tunne nimeä, jolla teitä kutsutaan.

15 Sen tähden minä tahdon teidän olevan lujia ja järkkymättömiä, tekevän aina runsaasti hyviä tekoja, jotta Kristus, Herra Jumala Kaikkivaltias, voi ^asinetöidä teidät omikseen, niin että teidät voitaisiin johdattaa taivaaseen, jotta saisitte ikuisen pelastuksen ja iankaikkisen elämän hänen viisautensa ja voimansa ja oikeudenmukaisuutensa ja armonsa kautta, joka ^bloi kaiken taivaassa ja maan päällä ja joka on Jumala kaiken yläpuolella. Aamen.

LUKU 6

Kuningas Benjamin kirjoittaa muistiin ihmisten nimet ja nimittää pappeja opettamaan heitä. Moosia hallitsee vanhurskaana kuninkaana. Noin 124–121 eKr.

Ja nyt, lakattuaan puhumasta kansalle kuningas Benjamin näki hyväksi ^amerkitä muistiin

kaikkien niiden nimet, jotka olivat tehneet Jumalan kanssa liiton, että he pitivät hänen käskynsä.

2 Ja tapahtui, ettei ollut yhtäkään sielua, paitsi pienet lapset, joka ei olisi tehnyt liittoa ja ottanut päällensä Kristuksen nimeä.

3 Ja vielä, tapahtui, että kun kuningas Benjamin oli saanut kaiken tämän päätökseen ja oli vihkinyt poikansa ^aMoosian kansansa hallitsijaksi ja kuninkaaksi ja antanut hänelle kaikki valtakuntaa koskevat ohjeet sekä ^bnimittänyt pappeja ^copettamaan ihmisiä, jotta he siten kuulisivat ja tuntisivat Jumalan käskyt, ja herättämään heidät muistamaan ^dvalan, jonka he olivat tehneet, hän lähetti väkijoukon pois, ja he palasivat kukin perheineen omaan kotiinsa.

4 Ja ^aMoosia alkoi hallita isänsä jälkeen. Ja hän alkoi hallita kolmannellakymmenennellä ikävuodellaan, eli kaikkiaan noin neljänsadanseitsemänkymmenenkuuden vuoden kuluttua ^bajasta, jolloin Lehi lähti Jerusalemissa.

5 Ja kuningas Benjamin eli kolme vuotta, ja hän kuoli.

6 Ja tapahtui, että kuningas Moosia vaelsi Herran teitä ja noudatti hänen tuomioitaan ja säädöksiään ja piti hänen käskynsä kaikessa, mitä hän käski hän tehdä.

7 Ja kuningas Moosia käski

15a pko Kutsumus ja valinta;
Pyhitys.
b Kol. 1:16;
Moosia 4:2;

Alma 11:39.
6 1a OL 128:8.
3a Moosia 1:10; 2:30.
b pko Asettaminen.
c Alma 4:7.

d Moosia 5:5–7.
4a pko Moosia,
Benjaminin poika.
b 1. Nefi 1:4.

kansansa viljellä maata. Ja hän itsekin viljeli maata, jottei hän siten "tulisi taakaksi kansalleen, jotta hän tekisi sen mukaisesti, mitä hänen isänsä oli kaikessa tehnyt. Eikä koko hänen kansansa keskuudessa ollut kiistaa kolmeen vuoteen.

LUKU 7

Ammon löytää Lehi-Nefin maan, missä Limhi on kuninkaana. Limhin kansa on lamanilaisten orjuudessa. Limhi kertoo sen historian. Profeetta (Abinadi) oli todistanut, että Kristus on kaiken Jumala ja Isä. Ne, jotka kylvävät saastaisuutta, korjaavat pyörretuulta, ja ne, jotka turvaavat Herraan, pääsevät vapaiksi. Noin 121 eKr.

Ja nyt, tapahtui, että kun kuningas Moosialla oli ollut jatkuva rauha kolmen vuoden ajan, hän halusi saada tietoja niistä ihmisistä, jotka olivat "lähteneet asumaan ylös Lehi-Nefin maahan eli Lehi-Nefin kaupunkiin, sillä hänen kansansa ei ollut kuullut heistä mitään siitä lähtien, kun he lähtivät ^bSarahemlan maasta; sen tähden se väsytti hänet kyselemisellään.

2 Ja tapahtui, että kuningas Moosia salli kuudentoista heidän vahvoista miehistään mennä ylös Lehi-Nefin maahan ottamaan selkoa heidän veljistään.

3 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä he lähtivät ylös matkaan mukanaan eräs Ammon, joka oli vahva ja väkevä mies ja

Sarahemlan jälkeläinen, ja hän oli myös heidän johtajansa.

4 Ja nyt, he eivät tienneet, mitä reittiä heidän piti kulkea erämaassa päästäkseen ylös Lehi-Nefin maahan; sen tähden he vaelsivat erämaassa monta päivää, jopa neljäkymmentä päivää he vaelsivat.

5 Ja kun he olivat vaeltaneet neljäkymmentä päivää, he tulivat kukkulalle, joka on "Silomin maan pohjoispuolella, ja sinne he pystyttivät telttansa.

6 Ja Ammon otti veljistään kolme, ja heidän nimensä olivat Amaleki, Helem ja Hem, ja he menivät alas "Nefin maahan.

7 Ja katso, he kohtasivat Nefin maassa ja Silomin maassa olevan kansan kuninkaan, ja kuninkaan henkivartijat ympäröivät heidät, ja heidät otettiin kiinni ja sidottiin ja pantiin vankilaan.

8 Ja tapahtui heidän oltuaan kaksi päivää vankilassa, että heidät tuotiin jälleen kuninkaan eteen, ja heidän siteensä irrotettiin; ja he seisoivat kuninkaan edessä, ja heidän sallittiin tai pikemminkin käskettiin vastata kysymyksiin, joita hän heiltä kysyi.

9 Ja hän sanoi heille: Katso, minä olen "Limhi, Nooan poika, joka oli sen Senifin poika, joka tuli ylös Sarahemlan maasta periäkseen tämän maan, joka oli heidän isiensä maa, ja josta tehtiin kuningas kansan äänellä.

10 Ja nyt, minä haluan tietää

7a 2. Kor. 11:9.

7 1a Omni 1:27–30.

b Omni 1:13.

5a Moosia 9:6, 8, 14.

6a 2. Nefi 5:8.

9a Moosia 11:1.

syyn, miksi te rohkenitte tulla lähelle kaupungin muureja, kun minä itse olin henkivartijoineni portin ulkopuolella?

11 Ja nyt, tästä syystä minä olen sallinut teidän varjeltua, jotta voisin kysellä teiltä, tai muuten olisin käskennyt henkivartijoideni ottaa teidät hengiltä. Teillä on lupa puhua.

12 Ja nyt, kun Ammon näki, että hänellä oli lupa puhua, hän astui eteenpäin ja kumarsi kuninkaan edessä; ja noustessaan jälleen hän sanoi: Oi kuningas, minä olen hyvin kiitollinen Jumalan edessä tänä päivänä siitä, että olen vielä elossa ja minulla on lupa puhua; ja minä yritän puhua rohkeasti;

13 sillä olen varma, että jos sinä olisit tuntenut minut, et olisi sallinut minun kantaa näitä siteitä. Sillä minä olen Ammon, ja olen "Sarahemlan jälkeläinen, ja olen tullut ylös Sarahemlan maasta ottamaan selkoa veljistämme, jotka Senif toi ylös siitä maasta.

14 Ja nyt, tapahtui, että kun Limhi oli kuullut Ammonin sanat, hän tuli tavattoman iloiseksi ja sanoi: Nyt, tiedän varmasti, että veljeni, jotka olivat Sarahemlan maassa, ovat vielä elossa. Ja nyt, minä riemuitsen, ja huomispäivänä annan kansanikin riemuita.

15 Sillä katso, me olemme lamanilaisten orjuudessa, ja meitä "verotetaan verolla, joka on raskas kestää. Ja nyt, katso, vel-

jemme vapauttavat meidät orjuudestamme eli lamanilaisten käsistä, ja meistä tulee heidän orjiansa; sillä meidän on parempi olla nefiläisten orjia kuin mak-saa pakkoveroa lamanilaisten kuninkaalle.

16 Ja nyt, kuningas Limhi kielsi henkivartijoitaan enää sitomasta Ammonia ja hänen veljiään, vaan käski heidän mennä kukkulalle, joka oli Silomin pohjoispuolella, ja tuoda veljensä kaupunkiin, jotta he siten voisivat syödä ja juoda ja levätä matkansa vai-voista, sillä he olivat kärsineet paljon; he olivat kärsineet nälkää, janoa ja uupumusta.

17 Ja nyt, tapahtui seuraavana päivänä, että kuningas Limhi lähetti kaiken kansansa keskuuteen kuulutuksen, jotta se siten kokoontuisi "temppelille kuulemaan sanoja, jotka hän puhuisi sille.

18 Ja tapahtui, että kun he olivat kokoontuneet yhteen, hän puhui heille tällä tavoin sanoen: Oi, te minun kansani, nostakaa pääanne ja olkaa lohdutetut, sillä katso, aika on käsillä, tai ei ole kaukana, jolloin emme ole enää vihollistemme vallan alla, huolimatta monista taisteluistamme, jotka ovat olleet turhia; kuitenkin minä luotan siihen, että me käymme vielä menestyksekkään taistelun.

19 Nostakaa sen tähden pääanne ja riemuitkaa ja pankaa turvanne "Jumalaan, siihen Jumalaan, joka oli Abrahamin ja Iisakin

ja Jaakobin Jumala, sekä siihen Jumalaan, joka ^btoi Israelin lapset pois Egyptin maasta ja antoi heidän kulkea Punaisenmeren poikki kuivaa myöten ja ruokki heitä ^amannalla, jotta he eivät menehtyisi erämaassa; ja paljon muuta hän teki heidän hyväkseen.

20 Ja vielä, tuo sama Jumala on tuonut meidän isämme pois Jerusalemin ^amaasta ja on suojellut ja varjellut kansaansa aina tähän asti; ja katso, meidän pahojen tekojemme ja iljetystemme tähden hän on saattanut meidät orjuuteen.

21 Ja te kaikki olette todistajia tänä päivänä, että Senif, josta tehtiin tämän kansan kuningas, koska hän oli ^aylen innokas perimään isiensä maan, minkä tähden hän joutui kuningas Lamanin viekkauden ja juonittelun pettämäksi; tämä kun oli tehnyt kuningas Senifin kanssa sopimuksen ja oli luovuttanut hänen käsiinsä hallintaoikeudet osassa maata eli nimittäin Lehi-Nefin kaupungissa ja Silomin kaupungissa ja ympäröivällä seudulla –

22 ja tämän kaiken hän teki ainoana tarkoituksenaan ^asaattaa tämä kansa valtansa alle eli orjuuteen. Ja katso, tällä hetkellä me maksamme pakkoveroa lamanilaisten kuninkaalle puolet maissistamme ja ohrastamme ja vieläpä kaikesta erilaisesta

viljastamme ja puolet katraittemme ja laumojemme kasvusta; ja vieläpä puolet kaikesta siitakin, mitä meillä on tai mitä me omistamme, lamanilaisten kuningas vaatii meiltä, taikka meidän henkemme.

23 Ja nyt, eikö tämä ole raskasta kestää? Ja eikö tämä meidän ahdinkomme ole suuri? Nyt, katso, kuinka suuri syy meillä onkaan surra.

24 Niin, minä sanon teille, suuret ovat ne syyt, jotka meillä on surra; sillä katso, kuinka monet veljistämme on surmattu, ja heidän verensä on vuodatettu turhaan, ja kaikki pahuuden tähden.

25 Sillä jos tämä kansa ei olisi langennut rikkomukseen, Herra ei olisi sallinut tämän suuren pahan kohdata sitä. Mutta katso, se ei tahtonut kuulla hänen sanojaan, vaan sen keskuudessa syntyi kiistoja, jopa niin paljon, että se vuodatti verta keskuudessaan.

26 Ja Herran ^aprofeetan se on surmannut, eli Jumalan valitun miehen, joka puhui sille sen jumalattomuudesta ja iljetyksistä ja profetoi monista tulevista asioista, niin, jopa Kristuksen tulemisesta.

27 Ja koska hän sanoi sille Kristuksen olevan ^aJumala, kaiken Isä, ja sanoi hänen ottavan ihmisen muodon, ja se olisi se ^bmuoto, jonka mukaan ihminen

19 b 2. Moos. 12:40–41;
Alma 36:28.

c 2. Moos. 16:15, 35;
4. Moos. 11:7–8;
Joos. 5:12.

20 a 1. Nefi 2:1–4.

21 a Moosia 9:1–3.

22 a Moosia 10:18.

26 a Moosia 17:12–20.

27 a rko Jumala, jumaluus.

b 1. Moos. 1:26–28;

Et. 3:14–17;

OL 20:17–18.

alussa luotiin; eli toisin sanoen hän sanoi, että ihminen luotiin Jumalan 'kuvan mukaan ja että Jumala tulisi alas ihmislasten keskuuteen ja pukeutuisi lihaan ja vereen ja kulkisi maan päällä –

28 ja nyt, koska hän sanoi näin, se otti hänet hengiltä; ja paljon muutakin se teki, mikä tuotti Jumalan vihan sen päälle. Kuka siis kummastelee, että se on orjuudessa ja että sitä lyödään ankarilla ahdingoilla?

29 Sillä katso, Herra on sanonut: Minä en ^aauta kansaani sen rikkomuksen päivänä, vaan minä tukin sen tiet, niin ettei se menesty, ja sen teot ovat kompastuskivenä sen edessä.

30 Ja vielä hän sanoo: Jos minun kansani kylvää ^asaastaisuutta, se saa ^bkorjata sen akanat pyörretuudessa; ja sen vaikutus on myrkkyä.

31 Ja vielä hän sanoo: Jos minun kansani kylvää saastaisuutta, se saa korjata ^aitätuuulta, joka tuottaa viipymättä tuhon.

32 Ja nyt, katso, Herran lupaus on täyttynyt, ja te olette lyötyjä ja ahdistettuja.

33 Mutta jos te ^akäännytte Herran puoleen täysin vilpittömin sydämin ja panette turvanne häneen ja palvelette häntä kokonaan hartain mielin, jos tämän teette, hän vapauttaa teidät orjuudesta oman tahtonsa ja mielensä mukaisesti.

LUKU 8

Ammon opettaa Limhin kansaa. Hän saa tietää kahdestakymmenestä neljästä jerediläisten levystä. Näkijät voivat kääntää muinaisia aikakirjoja. Mikään lahja ei ole näkijän lahjaa suurempi. Noin 121 eKr.

Ja tapahtui, että kun kuningas Limhi oli lakannut puhumasta kansalleen – sillä hän puhui sille monia asioita, ja olen kirjoittanut niistä vain muutamia tähän kirjaan – hän kertoi kansalleen kaiken sen veljistä, jotka olivat Sarahemlan maassa.

2 Ja hän käski Ammonin nousta väkijoukon eteen ja kertoa heille kaiken, mitä heidän veljilleen oli tapahtunut siitä ajasta lähtien, kun Senif oli lähtenyt ylös maasta, aina siihen aikaan asti, jolloin hän itse tuli ylös siitä maasta.

3 Ja hän esitti heille myös viimeiset sanat, jotka kuningas Benjamin oli opettanut heille, ja selitti ne kuningas Limhin kansalle, jotta se ymmärtäisi kaikki sanat, jotka hän oli puhunut.

4 Ja tapahtui, että kun hän oli tehnyt kaiken tämän, kuningas Limhi lähetti väkijoukon pois ja käski heitä jokaista palaamaan omaan kotiinsa.

5 Ja tapahtui, että hän käski tuoda Ammonin eteen levyt, jotka sisälsivät hänen kansansa ^aaikakirjat siitä ajasta alkaen,

27c Moosia 13:33–34;
15:1–4.

29a 1. Sam. 12:15;
2. Aik. 24:20.

30a PKO Saastaisuus.

b Gal. 6:7–8;

OL 6:33.

PKO Sadonkorjuu.

31a Jer. 18:17;

Moosia 12:6.

33a Morm. 9:6.

8 5a Moosia 9–22.

jolloin he olivat lähteneet Sarahemlan maasta, jotta hän voisi lukea ne.

6 Nyt, niin pian kuin Ammon oli lukenut aikakirjan, kuningas kysyi häneltä, osasiko hän kääntää kieliä, ja Ammon sanoi hänelle, ettei hän osannut.

7 Ja kuningas sanoi hänelle: Murheissani kansani ahdinkojen tähden minä lähetin neljäkymmentäkolme kansastani matkaan erämaahan, jotta he siten löytäisivät Sarahemlan maan, niin että voisimme pyytää veljiämme vapauttamaan meidät orjuudesta.

8 Ja he eksyivät erämaahan monen päivän ajaksi, mutta he olivat silti uutteria; eivätkä he löytäneet Sarahemlan maata vaan palasivat tähän maahan kuljettuaan monien vesien välisessä maassa, löydettyään maan, joka oli ihmisten ja eläinten luiden peitossa sekä kaikenlaisten rakennusten raunioiden peitossa, löydettyään maan, jossa oli asunut kansa, joka oli ollut yhtä lukuisa kuin Israelin joukot.

9 Ja todisteeksi siitä, että se, mitä he olivat sanoneet, on totta, he ovat tuoneet ^akaksikymmentäneljä levyä, jotka ovat täynnä kaiverruksia, ja ne ovat puhdasta kultaa.

10 Ja katso, he ovat tuoneet myös ^arintahaarniskoita, jotka ovat isoja, ja ne ovat ^bpronssia ja kuparia ja täysin ehjiä.

11 Ja vielä, he ovat tuoneet miekkoja, niiden kahvat ovat tuhoutuneet, ja niiden terät olivat

ruosteensyömiä; eikä maassa ole ketään, joka osaa tulkita kieltä tai kaiverruksia, jotka ovat levyissä. Sen tähden minä sanoin sinulle: Osaatko sinä kääntää?

12 Ja minä sanon sinulle vielä: Tiedätkö sinä ketään, joka osaa kääntää? Sillä minä haluan, että nämä aikakirjat käännetään meidän kielellemme; sillä kenties ne antavat meille tietoa sen kansan jäännöksestä, joka on tuhoutunut, jolta nämä aikakirjat ovat peräisin; tai kenties ne antavat meille tietoa itse tästä kansasta, joka on tuhoutunut; ja minä haluan tietää sen tuhon syyn.

13 Nyt Ammon sanoi hänelle: Minä voin varmasti sanoa sinulle, oi kuningas, miehen, joka osaa ^akääntää aikakirjat, sillä hänellä on jotakin, millä hän voi katsoa ja kääntää kaikkia aikakirjoja, jotka ovat ikivanhaa perua; ja se on lahja Jumalalta. Ja esineitä kutsutaan ^bkääntäjiksi, eikä kukaan voi katsoa niihin, ellei häntä käsketä, jottei hän katsoisi sellaista, mitä hänen ei pitäisi, ja menehtyisi. Ja sitä, jota käsketään katsomaan niihin, kutsutaan ^cnäkijäksi.

14 Ja katso, sen kansan kuningas, joka on Sarahemlan maassa, on mies, jota on käsketty teemmään näin ja jolla on tämä suurenmoinen lahja Jumalalta.

15 Ja kuningas sanoi, että näkijä on suurempi kuin profeetta.

16 Ja Ammon sanoi, että näkijä on myös ilmoituksensaaja ja profeetta; eikä suurempaa lahjaa voi

9a Et. 1:1–2.
10a Et. 15:15.

b Et. 10:23.
13a Moosia 28:10–17.

b PKO Urim ja tummin.
c PKO Näkijä.

olla kenelläkään, paitsi jos hänellä olisi Jumalan voima, jota ei kenelläkään voi olla; kuitenkin ihminen voi saada Jumalta suuren voiman.

17 Mutta näkijä voi tietää menneistä ja myös tulevaisista, ja heidän kauttaan kaikki ilmoitetaan, tai pikemminkin salaiset asiat tuodaan julki ja kätkeytyt asiat tulevat valoon, ja asiat, jotka eivät ole tiedossa, ilmaistaan heidän kauttaan, ja heidän kauttaan ilmaistaan myös asioita, joita ei muuten voitaisi tietää.

18 Näin Jumala on järjestänyt keinon, jolla ihminen voi uskon kautta tehdä voimallisia ihmeitä; sen tähden hän tulee suureksi hyödyksi lähimmäisilleen.

19 Ja nyt, kun Ammon oli la kannut puhumasta näitä sanoja, kuningas riemuitsi tavattomasti ja kiitti Jumalaa sanoen: Epäilemättä näihin levyihin sisältyy "suuri salaisuus, ja nämä kääntäjät on epäilemättä valmistettu sitä tarkoitusta varten, että kaikki tällaiset salaisuudet ilmaistaisiin ihmislapsille.

20 Oi kuinka ihmeelliset ovat Herran teot, ja kuinka kauan hän suvaitsee kansaansa; niin, ja kuinka sokea ja läpitunkematon on ihmislasten ymmärrys, sillä he eivät etsi viisautta eivätkä halua "sen hallitsevan heitä!

21 Niin, he ovat kuin villikattoras, joka pakenee paimenelta ja hajaantuu ja jota metsän pedot ajavat ja syövät.

SENIFIN AIKAKIRJA – Kertomus hänen kansastaan siitä ajasta alkaen, kun se lähti Sarahemlan maasta, siihen aikaan asti, kun se vapautui lamanilaisten käsistä.

Käsittää luvut 9–22.

LUKU 9

Senif johtaa joukon Sarahemlasta ottamaan haltuunsa Lehi-Nefin maan. Lamanilaisten kuningas sallii heidän periä maan. Lamani-laisten ja Senifin kansan välillä on sota. Noin 200–187 eKr.

MINULLE, Senifille, oli opetettu kaikki nefiläisten kielestä, ja olin saanut tietää "Nefin maasta eli isiemme ensimmäisestä perintömaasta, ja minut oli lähetetty vakoojaksi lamanilaisten keskuuteen vakoilemaan heidän joukkojaan, jotta meidän sota-joukkomme voisi käydä heidän kimppuunsa ja tuhota heidät – mutta kun minä näin sen, mikä heidän keskuudessaan oli hyvää, minä halusin, ettei heitä hävitettäisi.

2 Sen tähden minä väittelin veljieni kanssa erämaassa, sillä minä tahdoin hallitsijamme tekävän heidän kanssaan sopimuksen; mutta koska hän oli ankara ja verenhimoinen mies, hän käski surmata minut; mutta minä pelastuin paljon verenvuodatuksen kautta, sillä isä taisteli isää vastaan ja veli veljeä vastaan, kunnes suurin

19a Et. 3:21–28; 4:4–5.

20a ELI Viisauts,
feminiininen sana

hepreassa ja kreikassa.
Sananl. 9:1;
Matt. 11:19.

9 1a 2. Nefi 5:5–8;
Omni 1:12.

osa sotajoukostamme oli tuhoutunut erämaassa; ja me palasimme, ne meistä, jotka olivat säästyneet, Sarahemlan maahan kertomaan tuon tarinan heidän vaimoilleen ja lapsilleen.

3 Ja kuitenkin, koska minä olin ylen innokas perimään isieni maan, kokosin kaikki, jotka halusivat lähteä ottamaan haltuunsa sen maan, ja lähdin jälleen matkaan erämaahan menäksemme ylös siihen maahan; mutta meitä lyötiin nälänhädällä ja ankarilla ahdingoilla, sillä me olimme hitaita muistamaan Her-raa Jumalaamme.

4 Kuitenkin, vaellettuamme monta päivää erämaassa me pysytimme telttamme paikkaan, jossa veljemme oli surmattu, joka oli lähellä isiemme maata.

5 Ja tapahtui, että minä menin jälleen neljän mieheni kanssa kaupunkiin kuninkaan luokse saadakseni tietää kuninkaan asenteen ja saadakseni tietää, voisinko mennä maahan väkeni kanssa ottamaan sen rauhassa haltuunme.

6 Ja minä menin kuninkaan luokse, ja hän teki kanssani liiton, että voisin ottaa haltuuni Lehi-Nefin maan ja Silomin maan.

7 Ja hän käski myös oman kansansa lähteä maasta, ja minä ja väkeni menimme maahan ottaaksemme sen haltuunme.

8 Ja me aloimme rakentaa rakennuksia ja korjata kaupungin muureja, niin, nimittäin

Lehi-Nefin kaupungin ja Silomin kaupungin muureja.

9 Ja me aloimme viljellä maata, niin, nimittäin kaikenlaisilla siemenillä, maissin ja vehnän ja ohran ja neasin ja seumin siemenillä ja kaikenlaisten hedelmien siemenillä; ja me aloimme lisääntyä ja menestyä maassa.

10 Nyt oli kuningas Lamanin viekkautta ja juonittelua, että hän luovutti maan, jotta me ottaisimme sen haltuunme, "saataakseen kansani orjuuteen.

11 Ja nyt tapahtui, että kun me olimme asuneet maassa kahden-toista vuoden ajan, että kuningas Laman alkoi käydä levottomaksi, ettei vain kansani mitenkään vahvistuisi maassa ja että he eivät voisi kukistaa sitä ja saattaa sitä orjuuteen.

12 Nyt he olivat laiskaa ja "epäjumalia palvovaa kansaa; sen tähden he halusivat saattaa meidät orjuuteen, jotta he voisivat elää ylellisyydessä meidän kättemme työllä, niin, jotta he voisivat kestitä itseään ketojemme katrailla.

13 Sen tähden tapahtui, että kuningas Laman alkoi yllyttää kansaansa taistelemaan minun kansaani vastaan; sen tähden maassa alkoi olla sotia ja kiistoja.

14 Sillä hallitus kauteni kolmantatoista vuonna Nefin maassa, kaukana Silomin maan eteläpuolella, kun kansani juotti ja ruokki katraitaan ja viljeli maitaan,

lukuisa joukko lamanilaisia kävi sen kimppuun ja alkoi surmata sitä ja viedä sen katraita ja sen peltojen viljaa.

15 Niin, ja tapahtui, että he pakenivat – kaikki, joita ei ollut saatu kiinni – aina Nefin kau-punkiin asti ja pyysivät minulta suojelusta.

16 Ja tapahtui, että minä aseistin heidät jousilla ja nuolilla, miekoilla ja sapeleilla ja nuijilla ja lingoilla ja kaikenlaisilla aseilla, mitä saatoimme keksiä, ja minä ja kansani lähdimme taistelemaan lamanilaisia vastaan.

17 Niin, Herran voimassa me lähdimme taistelemaan lamanilaisia vastaan, sillä minä ja kansani huusimme voimallisesti Herran puoleen, että hän pelastaisi meidät vihollistemme käsistä, sillä me olimme heränneet muistamaan isiemme vapautumista.

18 Ja Jumala *”kuuli meidän huutomme ja vastasi rukouksiimme; ja me lähdimme hänen väkevyyydessään; niin, me lähdimme lamanilaisia vastaan, ja yhdessä päivässä ja yössä me surmasimme kolmetuhatta neljäkymmentäkolme; me surmasimme heitä aina siihen asti, kunnes olimme ajaneet heidät pois maastamme.*

19 Ja minä itse autoin omin käsin hautaamaan heidän kuolleensa. Ja katso, meidän suureksi murheeksemme ja valitukseksemme kaksisataaseitsemänkymmentäyhdeksän veljeämme oli surmattu.

LUKU 10

Kuningas Laman kuolee. Hänen kansansa on villiä ja julmaa ja uskoo väärin perimätietoihin. Senif ja hänen kansansa pääsevät siitä voitolle. Noin 187–160 eKr.

Ja tapahtui, että me aloimme jälleen vahvistaa valtakuntaa ja aloimme jälleen pitää rauhassa maata hallussamme. Ja minä käskin tehdä kaikenlaisia sota-aseita, jotta minulla siten olisi aseita kansalleni sellaisen ajan varalta, jolloin lamanilaiset tulisivat jälleen sotimaan minun kansaani vastaan.

2 Ja minä asetin vartijoita ympäri maata, jotta lamanilaiset eivät enää kävisi kimppuamme yllättäen ja tuhoaisi meitä; ja siten minä suojelin kansaani ja katraitani ja varjelin niitä joutumasta vihollistemme käsiin.

3 Ja tapahtui, että me saimme pitää isiemme maata perintönämme monta vuotta, eli kahdenkymmenen kahden vuoden ajan.

4 Ja minä käskin miesten viljellä maata ja kasvattaa kaikenlaista *”viljaa ja kaikenlaisia erilaatuisia hedelmiä.*

5 Ja minä käskin naisten kehittää ja ahertaa ja tehdä työtä ja valmistaa kaikenlaista hienoa pellavaa, niin, kaikenlaista *”kangasta, jotta voisimme peittää alastomuutemme; ja näin me menestyimme maassa – näin meillä oli jatkuva rauha maassa kahdenkymmenen kahden vuoden ajan.*

6 Ja tapahtui, että kuningas "Laman kuoli, ja hänen poikansa alkoi hallita hänen jälkeensä. Ja hän alkoi yllyttää kansaansa kapinaan minun kansaani vastaan; sen tähden he alkoivat valmistautua sotaan ja tulla taistelemaan minun kansaani vastaan.

7 Mutta minä olin lähettänyt vakoojiani ympäri "Semlonin maata päästäkseni selville heidän varusteluistaan, jotta voisin olla varuillani heitä vastaan, niin etteivät he voisi käydä kansani kimppuun ja tuhota sitä.

8 Ja tapahtui, että he tulivat Silomin maan pohjoispuolelle monilukuisine joukkoineen, miehet "aseistettuina ^bjousin ja nuolin ja miekoin ja sapelein ja kivin ja lingoin; ja heidän päänsä oli ajeltu paljaaksi, ja he olivat vyöttäneet kupeensa nahkaisella lannevaatteella.

9 Ja tapahtui, että minä käskin piilottaa kansani naiset ja lapset erämaahan; ja minä käskin myös kaikkien vanhojen miesteni, jotka voivat kantaa aseita, sekä kaikkien nuorten miesteni, jotka kykenivät kantamaan aseita, kokoontua yhteen lähteäkseen taistelemaan lamanilaisia vastaan; ja minä sijoitin heidät riveihinsä, kunkin miehen ikänsä mukaisesti.

10 Ja tapahtui, että me lähdimme taistelemaan lamanilaisia vastaan, ja minä, tosiaan minä vanhalla iälläni, lähdin taistelemaan

lamanilaisia vastaan. Ja tapahtui, että me lähdimme taistelemaan Herran "voimassa.

11 Nyt, lamanilaiset eivät tienneet mitään Herrasta eivätkä Herran voimasta; sen tähden he luottivat omaan voimaansa. Kuitenkin he olivat vahvaa kansaa, mitä ihmisvoimaan tulee.

12 He olivat "villiä ja julmaa ja verenhimoista kansaa, joka uskoi isiensä ^bperimätietoon, joka on tämä: He uskoivat, että heidät oli ajettu pois Jerusalemin maasta isiensä pahojen tekojen tähden ja että heidän veljensä olivat tehneet heille vääryyttä erämaassa ja että heille oli tehty vääryyttä myös merta ylitettäessä;

13 ja vielä, että heille oli tehty vääryyttä heidän ollessaan "ensimmäisessä perintömaassaan, kun he olivat kulkeneet meren poikki, ja kaikki tämä siitä syystä, että Nefi oli uskollisempi Herran käskyjen pitämisessä – sen tähden hän oli Herran ^bsuosiossa, sillä Herra kuuli hänen rukouksensa ja vastasi niihin, ja hän ryhtyi johtamaan heidän matkaansa erämaassa.

14 Ja hänen veljensä olivat vihaisia hänelle, koska he eivät "ymmärtäneet Herran menettelyä; he olivat ^bvihaisia hänelle myös vesillä, koska he paaduttivat sydämensä Herraa vastaan.

15 Ja vielä he olivat hänelle vihaisia heidän saavuttuaan

6a Moosia 9:10–11; 24:3.

7a Moosia 11:12.

8a Jar. 1:8.

b Alma 3:4–5.

10a pko Luottamus.

12a Alma 17:14.

b 2. Nefi 5:1–3.

13a 1. Nefi 18:23.

b 1. Nefi 17:35.

14a 1. Nefi 15:7–11.

b 1. Nefi 18:10–11.

luvattuun maahan, koska he sanoivat, että hän oli ottanut kansan "hallitsemisen heidän käsistään; ja he yrittivät tappaa hänet.

16 Ja vielä, he olivat hänelle vihasia, koska hän lähti erämaahan, niin kuin Herra oli käskennyt häntä, ja otti pronssilevyihin kaiverretut "aikakirjat, sillä he sanoivat, että hän ^bryösti ne.

17 Ja niin he ovat opettaneet lapsiaan, että heidän tulee vihata heitä ja että heidän tulee murhata heitä ja että heidän tulee ryöstää ja rosvota heitä ja tehdä kaikkensa hävittääkseen heidät; sen tähden heillä on iankaikkinen viha Nefin lapsia kohtaan.

18 Juuri tästä syystä kuningas Laman on viekkaudellaan ja valheellisella juonittelullaan ja kauniilla lupauksillaan pettänyt minut, niin että olen tuonut tämän kansani ylös tähän maahan heidän hävitettäväkseen; niin, ja me olemme kärsineet nämä monet vuodet tässä maassa.

19 Ja nyt minä, Senif, kerrotuani tämän kaiken kansalleni lamanilaisista kannustin sitä lähtemään taistelemaan kaikin voimin, pannen turvansa Herraan; sen tähden me taistelimme heitä vastaan kasvotusten.

20 Ja tapahtui, että me ajoimme heidät jälleen pois maastamme; ja me surmasimme heitä suuressa teurastuksessa jopa niin paljon, ettemme laskeneet heitä.

21 Ja tapahtui, että me palasimme takaisin omaan maahanamme, ja kansani alkoi jälleen paimentaa katraitaan ja viljellä maataan.

22 Ja nyt, koska minä olen vanha, annoin kuninkuuden yhdelle pojistani; sen tähden en sano enempää. Ja Herra siunatkoon kansaani. Aamen.

LUKU 11

Kuningas Nooa hallitsee jumalattomasti. Hän viettää holtitonta elämää vaimojensa ja sivuvaimojensa kanssa. Abinadi profetoi, että kansa joutuu orjuuteen. Kuningas Nooa tavoittelee hänen henkeään. Noin 160–150 eKr.

Ja nyt tapahtui, että Senif antoi kuninkuuden Nooalle, yhdelle pojistaan; sen tähden Nooa alkoi hallita hänen jälkeensä; eikä hän vaeltanut isänsä teitä.

2 Sillä katso, hän ei pitänyt Jumalan käskyjä vaan vaelsi oman sydämensä halujen mukaisesti. Ja hänellä oli monta vaimoa ja "sivuvaimoa. Ja hän ^bsai kansansa tekemään syntiä ja tekemään sitä, mikä oli iljettävää Herran silmissä. Niin, ja he harjoittivat "haureutta ja kaikenlaista jumalattomuutta.

3 Ja hän kantoi veroa viidenneksen kaikesta, mitä he omistivat, viidenneksen heidän kullastaan ja hopeastaan ja viidenneksen heidän "siffistään ja

15a 2. Nefi 5:3.

16a 2. Nefi 5:12.

b Alma 20:10, 13.

11 2a MK Jaak. 3:5.

b 1. Kun. 14:15–16;

Moosia 29:31.

c 2. Nefi 28:15.

3a HEPR läheisiä sanoja:

"loistava", "päällystää tai silata metallilla".

kuparistaan ja pronssistaan ja raudastaan, ja viidenneksen heidän syöttäiläistään, ja myös viidenneksen heidän kaikesta viljastaan.

4 Ja kaiken tämän hän otti itsensä ja vaimojensa ja sivuvaimojensa sekä pappiensa ja heidän vaimojensa ja sivuvaimojensa elatukseksi; näin hän oli muuttanut valtakunnan asiat.

5 Sillä hän pani viralta kaikki papit, jotka hänen isänsä oli vihkinyt, ja vihki heidän sijaansa uusia, sellaisia jotka olivat ylpistyneet sydämensä kopeudessa.

6 Niin, ja heitä elätettiin näin heidän laiskuudessaan ja epäjumalien palvonnassaan ja hau-reudessaan niillä veroilla, jotka kuningas Nooa oli määrännyt kansalleen; näin kansa teki tavattomasti työtä ylläpitäen pahuutta.

7 Niin, ja heistäkin tuli epäjumalien palvojia, koska kuningas ja papit pettivät heidät tyhjillä ja mielistelevillä sanoillaan; sillä he puhuivat heille mielisteleviä asioita.

8 Ja tapahtui, että kuningas Nooa rakensi monia loistavia ja avaria rakennuksia; ja hän koristeli ne hienoilla puutöillä ja kaikenlaisilla kalleuksilla, kullalla ja hopealla ja raudalla ja pronssilla ja siffillä ja kuparilla;

9 ja hän rakensi myös itselleen avaran palatsin ja sen keskelle valtaistuimen, mikä kaikki oli hienoa puuta ja oli koristeltu kullalla ja hopealla ja kalleuksilla.

10 Ja hän käski myös työmie-

tensä tehdä temppelin seinien sisäpuolelle kaikenlaisia hienoja töitä hienosta puusta ja kuparista ja pronssista.

11 Ja istuimet, jotka oli varattu ylipapeille ja jotka olivat kaikkia muita istuimia ylempänä, hän koristeli puhtaalla kullalla; ja hän rakennutti niiden eteen rintanojan, johon he voisivat nojata vartaloaan ja käsivarsiaan puhuessaan valheellisia ja tyhjänpäiväisiä sanoja hänen kansalleen.

12 Ja tapahtui, että hän rakensi temppelin lähelle "tornin, niin, hyvin korkean tornin, vieläpä niin korkean, että hän saattoi sen huipulla seistessään nähdä yli koko Silomin maan ja myös Semlonin maan, jota lamani-laiset pitivät hallussaan; ja hän saattoi nähdä jopa kaiken ympärillä olevan maan yli.

13 Ja tapahtui, että hän rakennutti Silomin maahan monia rakennuksia; ja hän rakennutti suuren tornin Silomin maan pohjoispuolella olevalle kukkuralle, joka oli ollut Nefin lasten turvapaikka siihen aikaan, kun he pakenivat maasta; ja näin hän käytti rikkaudet, jotka hän sai verottamalla kansaansa.

14 Ja tapahtui, että hän kiinnitti sydämensä rikkauksiinsa, ja hän kulutti aikaansa holtittomaan elämään vaimojensa ja sivuvaimojensa kanssa; ja niin myös hänen pappinsa kuluttivat aikaansa porttojen kanssa.

15 Ja tapahtui, että hän istutti viinitarhoja ympäri maata, ja

hän rakensi viinikuurnia ja teki runsaasti viiniä; ja sen tähden hänestä tuli ^aviininlatkija, ja myös hänen kansastaan.

16 Ja tapahtui, että lamanilaiset alkoivat käydä hänen kansansa, pienten joukkojen, kimppuun ja surmata sitä sen vainioilla ja sen ollessa paimentamassa katraitaan.

17 Ja kuningas Nooa lähetti vartijoita ympäri maata pitämään heidät loitolla; mutta hän ei lähettänyt riittävän paljon, ja lamanilaiset kävivät heidän kimppuunsa ja tappoivat heitä ja ajoivat monia heidän katraistaan pois maasta; näin lamanilaiset alkoivat hävittää heitä ja purkaa vihaansa heihin.

18 Ja tapahtui, että kuningas Nooa lähetti sotajoukkonsa heitä vastaan, ja heidät ajettiin takaisin, eli ne ajoivat heidät takaisin joksikin aikaa; sen tähden ne palasivat riemuiten saaliistaan.

19 Ja nyt, tämän suuren voiton tähden he ylpistyivät sydämensä kopeudessa; he ^akerskuivat omasta voimastaan sanoen, että viisikymmentä heikäläistä pystyi pitämään puolensa tuhansia lamanilaisia vastaan; ja näin he kerskuivat ja nauttivat verestä ja veljiensä veren vuodattamisesta, ja tämä heidän kuninkaansa ja pappiensa jumalattomuuden tähden.

20 Ja tapahtui, että heidän joukossaan oli mies, jonka nimi oli

^aAbinadi; ja hän kulki heidän keskuudessaan ja alkoi profetoida sanoen: Katso, näin sanoo Herra, ja näin hän on käskennyt minua, sanoen: Mene sanomaan tälle kansalle: Näin sanoo Herra – Voi tätä kansaa, sillä minä olen nähnyt sen iljetykset ja sen jumalattomuuden ja sen haureuden; ja ellei se tee parannusta, minä rankaisen sitä vihassani.

21 Ja ellei se tee parannusta ja käännä Herran Jumalansa puoleen, katso, minä annan sen sen vihollisten käsiin, niin, ja se saatetaan ^aorjuuteen, ja sen vihollisten käsi ahdistaa sitä.

22 Ja tapahtuu, että se tietää, että minä olen Herra, sen Jumala, ja olen ^akiivas Jumala, joka rankaisen kansani pahat teot.

23 Ja tapahtuu, että ellei tämä kansa tee parannusta ja käännä Herran Jumalansa puoleen, se saatetaan orjuuteen; eikä kukaan sitä vapauta, ellei Herra, Kaikkivaltias Jumala.

24 Niin, ja tapahtuu, että kun se huutaa minun puoleeni, minä olen ^ahidas kuulemaan sen huutoja; niin, ja minä sallin sen vihollisten lyödä sen.

25 Ja ellei se tee parannusta säkissä ja tuhkassa ja huuda voimallisesti Herran Jumalansa puoleen, minä en ^akuule sen rukouksia enkä päästä sitä sen ahdingoista; ja näin sanoo Herra, ja näin hän on käskennyt minua.

26 Nyt tapahtui, että kun

15a pko Viisauden sana.

19a OL 3:4.

pkO Ylpeys.

20a pko Abinadi.

21a Moosia 12:2; 20:21;

21:13–15; 23:21–23.

22a 2. Moos. 20:5;

5. Moos. 6:15;

Moosia 13:13.

24a Miiika 3:4;

Moosia 21:15.

25a Jes. 1:15; 59:2.

Abinadi oli puhunut sille nämä sanat, se vihastui häneen ja yritti ottaa hänen henkensä; mutta Herra pelasti hänet sen käsistä.

27 Nyt, kun kuningas Nooa oli kuullut sanoista, jotka Abinadi oli puhunut ihmisille, hänkin vihastui; ja hän sanoi: Kuka on Abinadi minua ja kansaani tuomitsemaan, tai "kuka on Herra tuottamaan sellaisen suuren ahdingon kansalleni?

28 Minä käsken teidän tuoda Abinadin tänne, jotta voin surmata hänet, sillä hän on sanonut tällaista yllyttääkseen kansaani vihoittelemaan toinen toisellensa ja herättääkseen kiistoja kansani keskuudessa; sen tähden minä surmaan hänet.

29 Nyt ihmisten silmät olivat "sokaistut; sen tähden he ^bpaaduttivat sydämensä Abinadin sanoja vastaan, ja siitä alkaen he yrittivät ottaa hänet kiinni. Ja kuningas Nooa paadutti sydämensä Herran sanaa vastaan eikä tehnyt parannusta pahoista teoistaan.

LUKU 12

Abinadi vangitaan, koska hän profetoi kansan tuhosta ja kuningas Nooan kuolemasta. Väärät papit lainaavat kirjoituksia ja ovat noudattavinaan Mooseksen lakia. Abinadi alkaa opettaa heille kymmentä käskyä. Noin 148 eKr.

Ja tapahtui, että kahden vuoden kuluttua Abinadi tuli heidän keskuuteensa valepuvussa, niin etteivät he tunteneet häntä, ja alkoi profetoida heidän keskuudessaan sanoen: Näin Herra on käskenyt minua, sanoen: Abinadi, mene profetoimaan tälle minun kansalleni, sillä se on paaduttanut sydämensä minun sanojani vastaan; se ei ole tehnyt parannusta pahoista teoistaan; sen tähden minä ^arankaisen sitä vihassani, niin, hehkuvassa vihassani minä rankaisen sitä sen pahoista teoista ja iljetyksistä.

2 Niin, voi tätä sukupolvea! Ja Herra sanoi minulle: Ojenna kätesi ja profetoi sanoen: Näin sanoo Herra: Tapahtuu, että tämä sukupolvi saatetaan pahojen tekojensa tähden ^aorjuuteen ja sitä lyödään ^bposkelle; niin, ja se joutuu ihmisten ajamaksi ja surmattavaksi; ja ilman haaskalinnut ja koirat, niin, ja villipedot syövät sen lihan.

3 Ja tapahtuu, että kuningas Nooan ^ahenki on samanarvoinen kuin vaate kuumassa ^buunissa; sillä hän on tietävä, että minä olen Herra.

4 Ja tapahtuu, että minä lyön tätä kansaani ankarilla ahdingoilla, niin, nälänhädällä ja ^arut-totaudilla; ja minä saatan sen ^bvalittamaan kaiken päivää.

5 Niin, ja minä sidotutan sen

27 a 2. Moos. 5:2;
Moosia 12:13.

29 a Moos. 4:4.
b Alma 33:20;
Et. 11:13.

12 1 a Jes. 65:6.
2 a Moosia 11:21; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.
b Moosia 21:3–4.
3 a Moosia 12:10.

b Moosia 19:20.
4 a OL 97:26.
b Moosia 21:9–10.

selkään ^akuormia, ja sitä ajetaan edellä kuin tyhmää aasia.

6 Ja tapahtuu, että minä lähettän sen keskuuteen rakeita, ja ne lyövät sitä; ja sitä lyödään myös ^aitätuulella; ja myös ^bhyönteiset vaivaavat sen maata ja syövät sen viljan.

7 Ja sitä lyödään suurella ruttaudilla – ja kaiken tämän minä teen sen ^apahojen tekojen ja iljetysten tähden.

8 Ja tapahtuu, että ellei se tee parannusta, minä ^ahävitän sen kokonaan maan päältä; mutta se jättää jälkeensä ^baikakirjan, ja minä varjelen sen toisille kansakunnille, jotka saavat maan haltuunsa; niin, tämänkin minä teen paljastaakseni tämän kansan iljetykset toisille kansakunnille. Ja Abinadi profetoi monia asioita tätä kansaa vastaan.

9 Ja tapahtui, että se oli hänelle vihoissaan; ja ihmiset ottivat hänet kiinni ja veivät sidottuna kuninkaan eteen ja sanoivat kuninkaalle: Katso, me olemme tuoneet eteesi miehen, joka on profetoinut pahaa kansastasi ja sanoo, että Jumala hävittää sen.

10 Ja hän profetoi pahaa myös sinun elämästäsi ja sanoo, että henkesi on oleva kuin vaate palavassa uunissa.

11 Ja vielä hän sanoo, että sinä olet oleva kuin korsi, kuin kedon kuiva korsi, jonka ylitse eläimet juoksevat tallaten sen jalkoihinsa.

12 Ja vielä, hän sanoo, että sinä

olet oleva kuin ohdakkeen kukinto, joka täysin tuleentuneena tuulen puhaltaessa ajautuu yli maan. Ja hän väittää, että Herra on näin puhunut. Ja hän sanoo kaiken tämän kohtaavan sinua, ellet tee parannusta, ja tämä sinun pahojen tekojesi tähden.

13 Ja nyt, oi kuningas, mitä suurta pahaa sinä olet tehnyt, tai mitä suuria syntejä sinun kansasi on tehnyt, että Jumalan tai tämän miehen pitäisi meidät tuomita?

14 Ja nyt, oi kuningas, katso, me olemme syyttömiä, etkä sinä, oi kuningas, ole tehnyt syntiä; tämä mies on siis valehdellut sinusta, ja hän on profetoinut turhia.

15 Ja katso, me olemme vahvoja, emme me joudu orjuuteen tai vihollistemme vangeiksi; niin, ja sinä olet menestynyt maassa ja menestyt vastakin.

16 Katso, tässä on se mies, me annamme hänet sinun käsiisi; voit tehdä hänelle, niin kuin hyväksi näet.

17 Ja tapahtui, että kuningas Nooa käski heittää Abinadin vankilaan; ja hän käski ^apappien kokoontua yhteen voidakseen neuvotella heidän kanssaan, mitä hänen pitäisi hänelle tehdä.

18 Ja tapahtui, että he sanoivat kuninkaalle: Tuo hänet tänne, jotta voimme kuulustella häntä; ja kuningas käski tuoda hänet heidän eteensä.

19 Ja he alkoivat kuulustella

5a Moosia 21:3.

6a Jer. 18:17;

Moosia 7:31.

b 2. Moos. 10:1–12.

7a OL 3:18.

8a Alma 45:9–14.

b Morm. 8:14–16.

17a Moosia 11:11.

häntä saadakseen hänet puhumaan ristiin, jotta he siten saisivat jotakin, mistä häntä syyttää; mutta hän vastasi heille rohkeasti ja piti puolensa kaikkia heidän kysymyksiään vastaan, niin, heidän hämmästyksekseen; sillä hän ”piti puolensa heitä vastaan kaikissa heidän kysymyksissään ja saattoi heidät ymmälle kaikissa heidän sanoissaan.

20 Ja tapahtui, että yksi heistä sanoi hänelle: Mitä tarkoittavat ne sanat, jotka on kirjoitettu ja joita isämme ovat opettaneet, sanoen:

21 ”Kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat! Hän julistaa rauhaa, hän tuo hyvän ilosanoman, hän julistaa pelastusta, hän sanoo Siionille: Sinun Jumalasi hallitsee;

22 vartijasi korottavat äänensä, yhteen ääneen he laulavat, sillä omin silmin he näkevät, kun Herra tuo takaisin Siionin;

23 puhjetkaa iloon, laulakaa yhdessä, te Jerusalemin rauniot, sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin;

24 Herra on paljastanut pyhän ”käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme pelastuksen?

25 Ja nyt Abinadi sanoi heille: Oletteko te ”pappeja ja opettavianne tätä kansaa ja ymmärtävinänne profetoimisen henkeä,

ja kuitenkin haluatte tietää minulta, mitä nämä asiat tarkoittavat?

26 Minä sanon teille: Voi teitä, kun vääristelette Herran tiet! Sillä jos te ymmärrätte nämä asiat, te ette ole niitä opettaneet; sen tähden te olette vääristelleet Herran tiet.

27 Te ette ole halunneet ”ymmärtää sydämessänne; sen tähden te ette ole olleet viisaita. Mitä te siis opetatte tälle kansalle?

28 Ja he sanoivat: Me opetamme Mooseksen lakia.

29 Ja jälleen hän sanoi heille: Jos te opetatte ”Mooseksen lakia, miksi ette pidä sitä? Miksi te kiinnitätte sydämenne rikauksiin? Miksi te harjoitatte^b haureutta ja kulutatte voimanne porttojen kanssa, niin, ja saatte tämän kansan tekemään syntiä, niin että Herralla on syytä lähettää minut profetoimaan tätä kansaa vastaan, niin, nimitäin suurta onnettomuutta tälle kansalle?

30 Ettekö tiedä, että minä puhun totta? Kyllä, te tiedätte, että minä puhun totta, ja teidän pitäisi vapista Jumalan edessä.

31 Ja tapahtuu, että teitä lyödään pahojen tekojenne tähden, sillä te olette sanoneet opettavanne Mooseksen lakia. Ja mitä te tiedätte Mooseksen laista? ”Tuleeko pelastus Mooseksen lain kautta? Mitä sanotte?

32 Ja he vastasivat ja sanoivat

19a OL 100:5–6.

21a Jes. 52:7–10;
Nah. 2:1.

24a 1. Nefi 22:11.

25a Moosia 11:5.

27a PKO Ymmärrys.

29a PKO Mooseksen laki.

b PKO Aviorikos.

31a Moosia 3:15; 13:27–32;
Alma 25:16.

pelastuksen tulevan Mooseksen lain kautta.

33 Mutta nyt Abinadi sanoi heille: Minä tiedän, että jos te pidätte Jumalan käskyt, te pelastutte, eli jos te pidätte ne käskyt, jotka Herra antoi Moosekselle *“Siinain vuorella, sanoen:*

34 *“Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka ^btoin sinut pois Egyptin maasta, orjuuden talosta.*

35 Sinulla ei saa olla *“muuta Jumalaa minun edelläni.*

36 Älä tee itsellesi mitään pat-sasta äläkä mitään kuvaa mistään ylhäällä taivaassa äläkä mistään, mitä on alhaalla maassa.

37 Nyt Abinadi sanoi heille: Oletteko tehneet kaiken tämän? Minä sanon teille: Ei, ette ole. Ja oletteko *“opettaneet tälle kansalle, että sen tulee tehdä kaikki tämä? Minä sanon teille: Ei, ette ole.*

LUKU 13

Jumalallinen voima suojelee Abinadia. Hän opettaa kymmenen käskyä. Pelastus ei tule yksin Mooseksen lain kautta. Jumala itse on suorittava sovituksen ja lunastava kansansa. Noin 148 eKr.

Ja nyt, kun kuningas oli kuullut nämä sanat, hän sanoi papeilleen: Pois tämä mies, ja surmatkaa hänet; sillä mitä tekemistä meillä on hänen kanssaan, sillä hän on järjiltään.

2 Ja he astuivat esiin ja yrittivät

käydä häneen käsiksi, mutta hän piti puolensa heitä vastaan ja sanoi heille:

3 Älkää koskeko minuun, sillä Jumala lyö teitä, jos te käytte minuun käsiksi, sillä minä en ole esittänyt sitä sanomaa, jonka Herra lähetti minut esittämään, enkä ole sanonut teille sitä, mitä te *“pyysitte minua sanomaan; sen tähden Jumala ei salli, että minut hävitetään tällä hetkellä.*

4 Vaan minun on täytettävä ne käskyt, jotka Jumala on minulle antanut; ja koska minä olen sanonut teille totuuden, te olette minulle vihoissanne. Ja vielä, koska minä olen puhunut Jumalan sanaa, te olette tuominneet minut, että minä olen järjiltäni.

5 Nyt tapahtui Abinadin puhuttua nämä sanat, että kuningas Nooan väki ei uskaltanut käydä häneen käsiksi, sillä Herran Henki oli hänen päällänsä; ja hänen kasvonsa *“loistivat suurta kirkkautta, niin kuin Mooseksen Siinain vuorella, hänen puhuesaan Herran kanssa.*

6 Ja hän puhui Jumalan *“voimalla ja valtuudella, ja hän jatkoi sanojaan sanoen:*

7 Te näette, ettei teillä ole valtaa surmata minua; sen tähden minä päätän sanomani. Niin, ja minä huomaan, että se *“viiltää teidän sydäntänne, koska minä sanon teille totuuden teidän pahoista teoistanne.*

33 a 2. Moos. 19:9, 16–20;
Moosia 13:5.

34 a 2. Moos. 20:2–4.
b 2. Moos. 12:51;
1. Nefi 17:40;

Moosia 7:19.
35 a Hoos. 13:4.
rko Epäjumalien
palvonta.
37 a Moosia 13:25–26.

13 3 a Moosia 12:20–24.
5 a 2. Moos. 34:29–35.
6 a rko Voima.
7 a 1. Nefi 16:2.

8 Niin, ja minun sanani täyttävät teidät ihmetyksellä ja hämmästyksellä ja vihalla.

9 Mutta minä päätän sanomani, eikä sitten ole väliä, minne minä menen, jos pelastun.

10 Mutta tämän verran minä teille sanon, että se, mitä te teette minulle tämän jälkeen, on ikään kuin ^amalli ja kuvajainen siitä, mitä on tuleva.

11 Ja nyt minä luen teille loppuosan Jumalan ^akäskyistä, sillä minä huomaan, että ne eivät ole kirjoitettuina teidän sydämessänne; minä huomaan, että te olette tavoitelleet ja opettaneet pahuutta suurimman osan elämästänne.

12 Ja nyt, tehän muistatte, että minä sanoin teille: Älä tee itsellesi mitään patsasta äläkä mitään kuvaa niistä, jotka ovat ylhäällä taivaassa tai jotka ovat alhaalla maassa tai jotka ovat vedessä maan alla.

13 Ja vielä: Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä. Sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiiivas Jumala, joka kosten isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen, niille, jotka vihaavat minua;

14 mutta minä osoitan armoa niille tuhansille, jotka rakastavat minua ja noudattavat minun käskyjäni.

15 Älä käytä väärin Herran, Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei

pidä syyttömänä sitä, joka käyttää väärin hänen nimeään.

16 Muista ^alepopäivä pyhittääksesi sen.

17 Kuutena päivänä tee työtä ja tee kaikki työsi,

18 mutta seitsemäntenä päivänä, Herran, sinun Jumalasi, sapattina, et saa tehdä mitään työtä, et sinä eikä sinun poikasi eikä tyttäresi, orjasi eikä orjattaresi, ei juhtasi eikä muukalaisesi, joka on porttiesi sisäpuolella;

19 sillä ^akuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on; sen vuoksi Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen.

20 ^aKunnioita isääsi ja äitiäsi, että saisit elää kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

21 Älä ^atapa.

22 Älä tee ^aaviorikosta. Älä ^bvarasta.

23 Älä todista ^avalheellisesti lähimmäistäsi vastaan.

24 Älä ^ahimoitse lähimmäisesi taloa, älä himoitse lähimmäisesi vaimoa, älä hänen orjaansa äläkä orjatartaan, älä hänen härkäänsä, älä hänen aasiansa äläkä mitään, mikä on lähimmäisesi.

25 Ja tapahtui, että kun Abinadi oli päättänyt nämä sanansa, hän sanoi heille: Oletteko te opettaneet tälle kansalle, että sen tulee tehdä tarkoin kaikki tämä pitääkseen nämä käskyt?

10a Moosia 17:13–19;
Alma 25:10.

11a 2. Moos. 20:1–17.

16a PKO Lepopäivä.

19a 1. Moos. 1:31.

20a Mark. 7:10.

21a Matt. 5:21–22;

OL 42:18.

PKO Murha.

22a PKO Aviorikos.

b PKO Varastaminen.

23a Sananl. 24:28.

PKO Valehtelevä.

24a PKO Himo.

26 Minä sanon teille: Ette; sillä jos te olisitte, Herra ei olisi käsenyt minun tulla profetoimaan pahaa tästä kansasta.

27 Ja nyt te olette sanoneet, että pelastus tulee Mooseksen lain kautta. Minä sanon teille, että on välttämätöntä, että te noudatatte ^a“Mooseksen lakia toistaiseksi, mutta minä sanon teille, että tulee aika, jolloin ^bei enää ole välttämätöntä noudattaa Mooseksen lakia.

28 Ja edelleen minä sanon teille, että ^a“pelastus ei tule yksin ^blaista; ja ellei olisi ^csovitusta, jonka Jumala itse on suorittava kansansa syntien ja pahojen tekojen tähden, että heidän olisi väistämättä hukuttava Mooseksen laista huolimatta.

29 Ja nyt minä sanon teille, että oli välttämätöntä, että Israelin lapsille annettiin laki, niin, nimittäin hyvin ^aankara laki, sillä he olivat uppiniskainen kansa, ^bnopeita tekemään pahaa ja hitaita muistamaan Herraa Jumalaansa;

30 sen tähden heille annettiin ^a“laki, niin, menojen ja ^btoimitusten laki, jota heidän tuli tiukasti ^cnoudattaa päivästä päivään, jotta he muistaisivat Jumalan ja velvollisuutensa häntä kohtaan.

31 Mutta katso, minä sanon

teille, että kaikki nämä olivat ^a“vertauskuvia siitä, mikä on tuleva.

32 Ja nyt, ymmärsivätkö he lain? Minä sanon teille: Eivät, kaikki eivät ymmärtäneet lakia, ja tämä heidän sydämensä paa-tumuksen tähden; sillä he eivät ymmärtäneet, ettei kukaan voisi pelastua, paitsi Jumalan ^a“lunastuksen kautta.

33 Sillä katso, eikö Mooses profetoinut heille Messiaan tulemisesta ja että Jumala lunastaisi kansansa? Niin, ja tosiaankin ^a“kaikki profeetat, jotka ovat profetoineet maailman alusta asti – eivätkö he ole puhuneet enemmän tai vähemmän näistä asioista?

34 Eivätkö he ole sanoneet, että ^a“Jumala itse tulisi alas ihmislasten keskuuteen ja ottaisi itselleen ihmisen muodon ja kulkisi väkevän voimallisena maan päällä?

35 Niin, ja eivätkö he ole myös sanoneet, että hän toteuttaisi kuolleiden ^a“ylösnousemuksen ja että häntä itseään sorrettaisiin ja ahdistettaisiin?

LUKU 14

Jesaja puhuu messiaanisesti. Messiaan nöyryyttämistä ja kärsimystä selitetään. Hän antaa sielunsa

27 ^a pko Mooseksen laki.
^b 3. Nefi 9:19–20; 15:4–5.

28 ^a Gal. 2:16.
pko Lunastus;
Pelastus.
^b Gal. 2:21;
Moosia 3:14–15;
Alma 25:15–16.
^c pko Sovitus.

29 ^a Joos. 1:7–8.
^b Alma 46:8.
30 ^a 2. Moos. 20.
^b pko Toimitukset.
^c MK Jaak. 4:5.
31 ^a Moosia 16:14;
Alma 25:15.
pko Vertauskuvallisuus.

32 ^a 2. Nefi 25:23–25.
33 ^a 1. Nefi 10:5;
MK Jaak. 4:4; 7:11.
34 ^a Moosia 7:27; 15:1–3.
pko Jumala, jumaluus.
35 ^a Jes. 26:19;
2. Nefi 2:8.

uhriksi synnistä ja puhuu rikkojien puolesta. Vertaa Jesaja 53. Noin 148 eKr.

NIIN, eikö Jesajakin sano: Kuka on uskonut meidän sanomamme, ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?

2 Sillä hän kasvaa hänen edessään kuin hento taimi ja kuin vesa kuivasta maasta; ei hänellä ole vartta, ei komeutta; ja kun me näemme hänet, ei ole kauneutta, johon mieltymisimme.

3 Hän on halveksittu ja ihmisten torjuma, murheiden mies ja surun tuttava, ja me ikään kuin peitimme kasvomme häneltä; hän oli halveksittu, emmekä me häntä minään pitäneet.

4 Totisesti hän on ^akantanut meidän ^bsurumme ja ottanut taakakseen meidän murheemme; kuitenkin me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivattuna.

5 Mutta hän oli haavoitettu meidän ^arikkomustemme tähden, hän oli runneltu meidän pahojen tekojemme tähden; rangaistus oli hänen päällensä, jotta meillä olisi rauha, ja hänen haavojensa hinnalla me olemme ^bparantuneet.

6 Me kaikki olemme kulkeneet harhaan kuin ^alampaat, jokainen meistä kääntyi omalle tielleen,

ja Herra on pannut hänen kannettavakseen meidän kaikkien pahat teot.

7 Häntä sorrettiin ja ahdistettiin, mutta ^ahän ei suutansa avan-
nut; hänet viedään kuin ^bkaritsa teuraaksi, ja niin kuin lammas keritsijäinsä edessä on ääneti, niin ei hän suutansa avannut.

8 Hänet otettiin vankeudesta ja tuomiolta, ja kuka julistaa hänen sukupolvensa? Sillä hänet hävitettiin pois elävien maasta; hänet lyötiin hengiltä minun kansani rikkomusten tähden.

9 Ja hän sai haudan jumalattomien joukossa, ja ^arikkaalta kuoltuansa; koska hän ei ollut tehnyt mitään ^bpahaa, eikä vilppiä ollut hänen suussansa.

10 Mutta Herra näki hyväksi runnella häntä; hän on pannut hänet suremaan; kun sinä annat hänen sielunsa uhriksi synnin tähden, hän saa nähdä ^ajälkeläisensä, hän elää kauan, ja Herran tahto täyttyy hänen kädestään.

11 Hän saa nähdä sielunsa vai-
van ja tulee ravituksi; tiedollansa minun vanhurskas palvelijani tekee vanhurskaiksi monet, sillä heidän pahat tekonsa hän ^akantaa.

12 Sen tähden minä jaan hänelle osan suurten joukossa, ja hän saa jakaa saalista mahtavien

14 4a Alma 7:11–12.

b Matt. 8:17.

5a Moosia 15:9;

Alma 11:40.

b 1. Piet. 2:24–25.

6a Matt. 9:36;

2. Nefi 28:14;

Alma 5:37.

7a Mark. 15:3.

pko Jeesus Kristus.

b pko Jumalan Karitsa;

Pääsiäinen,

juutalaisten.

9a Matt. 27:57–60;

Mark. 15:27, 43–46.

pko Joosef

Arimatialainen.

b Joh. 19:4.

10a Moosia 15:10–13.

11a 3. Moos. 16:21–22;

1. Piet. 3:18;

OL 19:16–19.

kanssa; koska hän vuodatti sie-lunsa kuolemaan, ja hänet luet-tiin rikkojien joukkoon; ja hän kantoi monien synnit ja ^a”puhui rikkojien puolesta.

LUKU 15

Kuinka Kristus on sekä Isä että Poika. Hän puhuu kansansa puolesta ja kantaa sen rikkomukset. Se ja kaikki pyhät profeetat ovat hänen jälkeläisiään. Hän toteuttaa ylösnousemuksen. Pienillä lapsilla on iankaikkinen elämä. Noin 148 eKr.

Ja nyt Abinadi sanoi heille: Minä tahdon teidän ymmärtävän, että ^a”Jumala itse on tuleva alas ihmislasten keskuuteen ja ^blunastava kansansa.

2 Ja koska hän ^a”asuu lihassa, häntä kutsutaan Jumalan Pojaksi, ja koska hän alistaa lihan ^bIsän tahtoon, hän on Isä ja Poika –

3 Isä, ^a”koska hän ^bsikisi Jumalan voimasta, ja Poika lihan tähden; näin hänestä tuli Isä ja Poika –

4 ja he ovat ^a”yksi Jumala, eli taivaan ja maan todellinen ^bian-kaikkinen ^cIsä.

5 Ja niin liha tultuaan Hengen

alaiseksi eli Poika Isän alaiseksi, jotka ovat yksi Jumala, ^a”kärsii kiusauksia eikä anna kiusaukselle myöten, vaan sallii kansansa pilkkaavan ja ^bruoskivan häntä ja karkottavan ja ^ckieltävän hänet.

6 Ja kaiken tämän jälkeen, hänen tehtyään monia voimalisia ihmeitä ihmislasten keskuudessa, hänet viedään, aivan niin, ^a”kuten Jesaja sanoi, niin kuin lammas keritsijän edessä on ääneti, niin ei hän suutansa ^bavannut;

7 niin, aivan samoin hänet viedään ^a”ristiinnaulittavaksi ja surmattavaksi; siten liha tulee kuoleman alaiseksi, Pojan ^btahto sulautuu Isän tahtoon.

8 Ja näin Jumala katkaisee kuoleman ^a”siteet, koska hän on saanut ^bvoiton kuolemasta; koska hän antaa vallan ^c”puhua ihmislasten puolesta Pojalle,

9 joka on noussut taivaaseen; joka on täynnä armahtavaisuutta; joka on täynnä myötätuntoa ihmislapsia kohtaan; joka seisoo heidän ja oikeudenmukaisuuden välissä; joka on katkaissut kuoleman siteet, ottanut ^a”päällensä heidän pahuutensa

12a 2. Nefi 2:9; Moosia 15:8; Moroni 7:27–28.

151a 1. Tim. 3:16; Moosia 13:33–34. pko Jeesus Kristus.

b pko Lunastus.

2a Moosia 3:5; 7:27; Alma 7:9–13.

b Jes. 64:7;

Joh. 10:30; 14:8–10; Moosia 5:7;

Alma 11:38–39;

Et. 3:14.

3a OL 93:4.

b Luuk. 1:31–33;

Moosia 3:8–9;

Alma 7:10; 3. Nefi 1:14.

4a 5. Moos. 6:4;

Joh. 17:20–23.

pko Jumala, jumaluus.

b Alma 11:39.

c Moosia 3:8; Hel. 14:12;

3. Nefi 9:15; Et. 4:7.

5a Luuk. 4:2;

Hepr. 4:14–15.

b Joh. 19:1.

c Mark. 8:31;

Luuk. 17:25.

6a Jes. 53:7.

b Luuk. 23:9; Joh. 19:9;

Moosia 14:7.

7a pko Ristiinnaulitseminen.

b Luuk. 22:42; Joh. 6:38; 3. Nefi 11:11.

8a Moosia 16:7;

Alma 22:14.

b Hoos. 13:14;

1. Kor. 15:55–57.

c 2. Nefi 2:9.

9a Jes. 53;

Moosia 14:5–12.

ja rikkomuksensa ja joka on lunastanut heidät ja ^btyydyttänyt oikeudenmukaisuuden vaatimukset.

10 Ja nyt minä sanon teille: Kuka julistaa hänen sukupolvensa? Katso, minä sanon teille, että kun hänen sielunsa on annettu uhriksi synnin tähden, hän saa nähdä ^ajälkeläisensä. Ja mitä te nyt sanotte? Ja ketkä ovat hänen jälkeläisiään?

11 Katso, minä sanon teille, että jokainen, joka on kuulunut ^aprofeettojen sanoja, niin, kaikkien pyhien profeettojen, jotka ovat profetoineet Herran tulemisesta – minä sanon teille, että kaikki ne, jotka ovat kuunnelleet heidän sanojaan ja uskoneet, että Herra lunastaisi kansansa, ja ovat odottaneet sitä aikaa saadakseen syntinsä anteeksi, minä sanon teille, että nämä ovat hänen jälkeläisiään, eli he ovat Jumalan ^bvaltakunnan perillisiä.

12 Sillä nämä ovat niitä, joiden synnit ^ahän on kantanut; nämä ovat niitä, joiden puolesta hän on kuollut lunastaakseen heidät heidän rikkomuksistaan. Ja nyt, eivätkö he ole hänen jälkeläisiään?

13 Niin, ja eivätkö profeetat, jokainen, joka on aukaissut suunsa profetoimaan, joka ei ole langennut rikkomukseen, tarkoitan

kaikkia pyhiä profeettoja aina maailman alusta asti? Minä sanon teille, että he ovat hänen jälkeläisiään.

14 Ja nämä ovat niitä, jotka ovat ^ajulistaneet rauhaa, jotka ovat tuoneet hyvää ilosanomaa, jotka ovat julistaneet pelastusta ja sanoneet Siionille: Sinun Jumalasi hallitsee!

15 Ja oi, kuinka ihanat olivat vuorilla heidän jalkansa!

16 Ja vielä, kuinka ihanat ovat vuorilla niiden jalat, jotka yhä julistavat rauhaa!

17 Ja vielä, kuinka ihanat ovat vuorilla niiden jalat, jotka julistavat rauhaa tämän jälkeen, niin, tästedes ja ikuisesti!

18 Ja katso, minä sanon teille, ettei tässä ole kaikki. Sillä oi kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan ^ajalat! Hän on ^brauhan perustaja, niin, nimitäin Herra, joka on lunastanut kansansa; niin, hän, joka on suonut pelastuksen kansallensa;

19 sillä ellei olisi lunastusta, jonka hän on suorittanut kansansa puolesta ja joka oli valmistettuna maailman ^aperustamisesta asti, minä sanon teille, että ellei tätä olisi, koko ihmissuvun olisi täytynyt ^bhukkua.

20 Mutta katso, kuoleman siteet katkaistaan, ja Poika hallitsee, ja hänellä on valta kuolleisiin; sen

9b pko Sovitus.

10a Jes. 53:10;

Moosia 5:7; 27:25;

Moroni 7:19.

11a OL 84:36–38.

b pko Jumalan
valtakunta eli taivaan
valtakunta;

Pelastus.

12a Moosia 14:12;

Alma 7:13; 11:40–41.

14a Jes. 52:7;

Room. 10:15;

1. Nefi 13:37;

Moosia 12:21–24.

pko Lähetystyö.

18a 3. Nefi 20:40;

OL 128:19.

b Joh. 16:33.

pko Rauha.

19a Moosia 4:6.

b 2. Nefi 9:6–13.

tähden hän toteuttaa kuolleiden ylösnousemuksen.

21 Ja tulee ylösnousemus, nimittäin ^aensimmäinen ylösnousemus, niin, nimittäin niiden ylösnousemus, jotka ovat olleet ja jotka ovat ja jotka tulevat olemaan, aina Kristuksen ylösnousemukseen asti – sillä se on oleva hänen nimensä.

22 Ja nyt, kaikkien profeettojen ylösnousemus ja kaikkien niiden, jotka ovat uskoneet heidän sanoihinsa, eli kaikkien niiden, jotka ovat pitäneet Jumalan käskyt, tulee ensimmäisessä ylösnousemuksessa; sen tähden he ovat ensimmäinen ylösnousemus.

23 Heidät herätetään ^aasumaan Jumalan luona, joka on lunastanut heidät; siten heillä on iankaikkinen elämä Kristuksen kautta, joka on ^bkatkaissut kuoleman siteet.

24 Ja nämä ovat niitä, joilla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; ja nämä ovat niitä, jotka ovat kuolleet ennen kuin Kristus tuli, tietämättömydessään, ilman että heille on julistettu ^apelastusta. Ja näin Herra toteuttaa näiden palauttamisen, ja heillä on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa, eli heillä on iankaikkinen elämä, koska Herra on lunastanut heidät.

25 Ja myös pienillä ^alapsilla on iankaikkinen elämä.

26 Mutta katsokaa ja ^apelätkää ja vapiskaa Jumalan edessä, sillä teidän pitäisi vapista; sillä Herra ei lunasta sellaisia, jotka ^bkapinoivat häntä vastaan ja ^ckuolevat synneissään, niin, nimittäin ketään niistä, jotka ovat menehtyneet synneissään maailman alusta asti, jotka ovat tietten tahtoen kapinoineet Jumalaa vastaan, jotka ovat tunteet Jumalan käskyt eivätkä ole tahtoneet pitää niitä; ^dnämä ovat niitä, joilla ei ole ^eosaa ensimmäisessä ylösnousemuksessa.

27 Eikö teidän sen tähden pitäisi vapista? Sillä pelastus ei tule kenellekään sellaiselle, sillä Herra ei ole lunastanut ketään sellaista; niin, eikä Herra voikaan lunastaa sellaisia, sillä hän ei voi kieltää itseään; sillä hän ei voi kieltää ^aoikeudenmukaisuutta, kun sillä on oikeutensa.

28 Ja nyt minä sanon teille, että on tuleva aika, jolloin Herran pelastus ^ajulistetaan jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle.

29 Niin, Herra, sinun ^avartijasi korottavat äänensä, yhteen ääneen he laulavat, sillä he näkevät omin silmin, kun Herra tuo takaisin Siionin;

30 puhjetkaa iloon, laulakaa

21 *a* Alma 40:16–21.

23 *a* Ps. 24:3–4;

1. Nefi 15:33–36;

OL 76:50–70.

b PKO Kuolema, fyysinen.

24 *a* 2. Nefi 9:25–26;

OL 137:7.

25 *a* OL 29:46; 137:10.

PKO Pelastus: Lasten pelastus.

26 *a* 5. Moos. 5:29;

MK Jaak. 6:9.

b 1. Nefi 2:21–24.

c Hes. 18:26;

1. Nefi 15:32–33;

Moroni 10:26.

d Alma 40:19.

e OL 76:81–86.

27 *a* Alma 34:15–16; 42:1.

28 *a* PKO Lähetystyö.

29 *a* PKO Vartija.

yhdessä, te Jerusalemin rauniot, sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin;

31 Herra on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme pelastuksen.

LUKU 16

Jumala lunastaa ihmiset näiden kadotetusta ja langenneesta tilasta. Ne, jotka ovat lihallisia, ovat edelleen ikään kuin lunastusta ei olisikaan. Kristus toteuttaa ylösnousemuksen loputtomaan elämään tai loputtomaan tuomioon. Noin 148 eKr.

Ja nyt, tapahtui, että kun Abinadi oli puhunut nämä sanat, hän ojensi kätensä ja sanoi: Tulee aika, jolloin kaikki näkevät Herran ^apelastuksen; jolloin jokainen kansakunta, suku, kieli ja kansa näkee omin silmin ja ^btunnustaa Jumalan edessä, että hänen tuomionsa ovat oikeudenmukaisia.

2 Ja silloin jumalattomat ^akarotetaan, ja heillä on syytä valittaa ja ^bitkeä ja vaikeroida ja kiristellä hampaitaan; ja tämä siksi, etteivät he tahtoneet kuulla Herran ääntä;

sen tähden Herra ei lunasta heitä.

3 Sillä he ovat ^alihallisia ja perkeleellisiä, ja ^bPerkeleellä on valta heihin, niin, nimittäin sillä vanhalla käärmeellä, joka ^cpetti meidän ensimmäiset vanhemmamme, mikä oli syynä heidän ^dlankeemukseensa; mikä oli syynä siihen, että koko ihmis-suku tuli lihalliseksi, aistilliseksi, perkeleelliseksi, ^eerottaen pahan hyvästä ja alistuen Perkeleen valtaan.

4 Niin koko ihmissuku joutui ^akadotetuksi; ja katso, se olisi ollut loputtomasti kadotettu, ellei Jumala olisi lunastanut kansaansa sen kadotetusta ja langenneesta tilasta.

5 Mutta muistakaa, että se, joka edelleenkin pysyy omassa ^alihallisessa luonnossaan ja jatkaa synnin ja Jumalan vastaisen kapinoinnin teillä, jää langenneeseen tilaansa, ja Perkeleellä on kaikki valta häneen. Sen tähden hän on, ikään kuin mitään ^blunastusta ei olisi suoritettu, sillä hän on Jumalan vihollinen; ja myös Perkele on Jumalan vihollinen.

6 Ja nyt, ellei Kristus olisi tullut maailmaan – puhuakseni tulevista asioista, ^aikään kuin ne olisivat jo tulleet – ei olisi voinut olla mitään lunastusta.

16 1 ^a PKO Pelastus.

^b Moosia 27:31.

2 ^a OL 63:53–54.

^b Matt. 13:41–42;

Luuk. 13:28;

Alma 40:13.

3 ^a Gal. 5:16–25;

Moosia 3:19.

PKO Luonnollinen ihminen.

^b 2. Nefi 9:8–9.

PKO Perkele.

^c 1. Moos. 3:1–13;

Moos. 4:5–19.

^d PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.

^e 2. Nefi 2:17–18, 22–26.

4 ^a Alma 42:6–14.

5 ^a Alma 41:11.

PKO Lihallinen.

^b PKO Lunastus.

6 ^a Moosia 3:13.

7 Ja ellei Kristus olisi noussut kuolleista ja olisi katkaissut kuoleman siteitä, niin ettei hauta saisi voittoa eikä kuolemalla olisi ^apistintä, ei olisi voinut olla mitään ylösnousemusta.

8 Mutta ^aylösnousemus on ole-massa; sen tähden hauta ei saa voittoa, ja ^bkuoleman pistin on nieltä Kristuksessa.

9 Hän on maailman ^avalo ja elämä, eli valo, joka on loputon, jota ei voida milloinkaan pimentää, niin, ja myös elämä, joka on loputon, niin ettei kuolemaa voi enää olla.

10 Vieläpä tämä kuolevainen pukeutuu ^akuolemattomuuteen, ja tämä katoava pukeutuu katoamattomuuteen ja joutuu ^bJumalan tuomioistuimen eteen, hänen ^ctuomittavaksensa tekonsa mukaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja –

11 jos ne ovat hyviä, ^aloputtoman elämän ja onnen ylösnousemukseen; ja jos ne ovat pahoja, ^bloputtoman tuomion ylösnousemukseen, luovutettavaksi Perkeleelle, joka on alistanut heidät valtaansa, mikä on tuomio –

12 koska he ovat kulkeneet oman lihallisen tahtonsa ja halujensa mukaisesti eivätkä ole koskaan huutaneet avuksi Herraa armon käsivarsien ollessa ojennettuina heitä kohti;

sillä ^aarmon käsivarret olivat ojennettuina heitä kohti, eivätkä he tahtoneet; heitä varoitettiin heidän pahoista teoistaan, eivätkä he silti tahtoneet luopua niistä, ja heitä käskettiin tekemään parannus, eivätkä he silti tahtoneet tehdä parannusta.

13 Ja nyt, eikö teidän pitäisi vapista ja tehdä parannus synneistänne ja muistaa, että vain Kristuksessa ja hänen kauttansa te voitte pelastua?

14 Sen tähden, jos te opettatte ^aMooseksen lakia, opettakaa myös, että se on tulevaisten kuvajainen –

15 opettakaa heille, että lunastus tulee Kristuksen, Herran, kautta, joka on todellinen ^aian-kaikkinen Isä. Aamen.

LUKU 17

Alma uskoo Abinadin sanat ja kirjoittaa ne. Abinadi kärsii polttokuoleman. Hän profetoi murhaajilleen sairautta ja polttokuoleman. Noin 148 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Abinadi oli päättänyt nämä sanat, että kuningas käski ^apappien ottaa hänet kiinni ja otattaa hänet hengiltä.

2 Mutta heidän joukossaan oli yksi, jonka nimi oli ^aAlma,

7a Hoos. 13:14;
Moosia 15:8, 20.

8a Alma 42:15.
pko Ylösnousemus.
b Jes. 25:8;

1. Kor. 15:54–55;
Morm. 7:5.

9a OL 88:5–13.

pko Valo, Kristuksen.
10a Alma 40:2.

pko Kuolemattomuus.
b pko Viimeinen
tuomio.

c Alma 41:3–6.

11a pko Iankaikkinen
elämä.

b pko Tuomio.

12a pko Armeliaisuus.

14a pko Mooseksen laki.

15a Moosia 3:8; 5:7;
Et. 3:14.

17 1a Moosia 11:1, 5–6.

2a Moosia 23:6, 9–10.

pko Alma vanhempi.

hänkin oli Nefin jälkeläinen. Ja hän oli nuori mies, ja hän^buskoi sanat, jotka Abinadi oli puhunut, sillä hän tiesi siitä pahuudesta, josta Abinadi oli todistanut heitä vastaan; sen tähden hän alkoi pyytää kuninkaalta, ettei tämä olisi vihoissaan Abinadille vaan sallisi tämän lähteä rauhassa.

3 Mutta kuningas vihastui enemmän ja käski karkottaa Alman heidän keskuudestaan ja lähetti palvelijoitansa hänen peräänsä surmaamaan hänet.

4 Mutta hän pakeni heidän edeltään ja piiloutui, niin etteivät he löytäneet häntä. Ja ollessaan piilossa monta päivää hän^akirjoitti kaikki sanat, jotka Abinadi oli puhunut.

5 Ja tapahtui, että kuningas käski henkivartijoidensa saartaa Abinadin ja ottaa hänet kiinni; ja he sitoivat hänet ja heittivät hänet vankilaan.

6 Ja kolmen päivän kuluttua, neuvoteltuaan pappiensa kanssa, hän käski jälleen tuoda hänet eteensä.

7 Ja hän sanoi hänelle: Abinadi, me olemme löytäneet syytöksen sinua vastaan, ja sinä ansaitset kuoleman.

8 Sillä sinä olet sanonut, että "Jumala itse tulisi alas ihmislasten keskuuteen; ja nyt, tästä syystä sinut otetaan hengiltä, ellet peru jokaista sanaa, jonka olet puhunut pahaa minusta ja kansastani.

9 Nyt Abinadi sanoi hänelle:

Minä sanon sinulle, että minä en peru sanoja, jotka olen puhunut sinulle tästä kansasta, sillä ne ovat totta; ja jotta voisit tietää niiden olevan varmasti totta, minä olen antautunut sinun käsiisi.

10 Niin, ja minä kärsin jopa kuolemaan asti, enkä minä peru sanojani, ja ne tulevat olemaan todistuksena sinua vastaan. Ja jos te surmaatte minut, te vuodattatte^a viatonta verta, ja tämäkin on oleva todistuksena teitä vastaan viimeisenä päivänä.

11 Ja nyt kuningas Nooa oli vapauttamaisillaan hänet, sillä hän pelkäsi hänen sanaansa; sillä hän pelkäsi, että Jumalan tuomiot kohtaisivat häntä.

12 Mutta papit korottivat äänsä häntä vastaan ja alkoivat syyttää häntä sanoen: Hän on herjannut kuningasta. Sen tähden kuningas yltyi vihaan häntä vastaan, ja hän luovutti hänet surmattavaksi.

13 Ja tapahtui, että he ottivat hänet ja sitoivat hänet ja löivät hänen ihoaansa oksilla, niin, aina kuolemaan asti.

14 Ja nyt, kun liekit alkoivat korventaa häntä, hän huusi heille sanoen:

15 Katso, niin kuin te olette tehneet minulle, niin tapahtuu, että sinun jälkeläisesi saattavat monet kärsimään tuskat, joita minä kärsin, nimittäin^a "poltto-kuoleman tuskat; ja tämä siksi, että he uskovat Herran Jumalansa pelastukseen.

2b Moosia 26:15.

4a PKO Pyhät kirjoitukset.

8a Moosia 13:25, 33–34.

10a Alma 60:13.

15a Moosia 13:9–10;

Alma 25:4–12.

16 Ja tapahtuu, että teitä ahdistetaan kaikenlaisilla taudeilla pahojen tekojenne tähden.

17 Niin, ja teitä ^alyödään joka taholta, ja teitä ajetaan ja hajotetaan sinne tänne, niin kuin villit ja julmat pedot ajavat villi-
katrasta.

18 Ja sinä päivänä teitä metsäsetetään ja teihin tartutaan teidän vihollistenne kädellä, ja silloin te kärsitte, niin kuin minä kärsin, ^apolttokuoleman tuskat.

19 Siten Jumala ^akostaa niille, jotka hävittävät hänen kansaansa. Oi Jumala, ota vastaan sieluni.

20 Ja nyt, kun Abinadi oli sanonut nämä sanat, hän kaatui kärsittyään polttokuoleman; niin, ja hänet otettiin hengiltä, koska hän ei tahtonut kieltää Jumalan käskyjä, ja hän sinetöi sanojensa totuuden kuolemallaan.

LUKU 18

Alma saarnaa salaa. Hän selittää kasteen liiton ja kastaa Mormonin vesissä. Hän perustaa Kristuksen kirkon ja asettaa pappeja. He hankivat itse elantonsa ja opettavat kansaa. Alma ja hänen väkensä pakenevat kuningas Nooaan erämaahan. Noin 147–145 eKr.

Ja nyt, tapahtui, että Alma, joka oli paennut kuningas Nooan palvelijoita, ^ateki parannuksen synneistään ja pahoista teoistaan ja kulki salaa ihmisten

keskuudessa ja alkoi opettaa Abinadin sanoja –

2 eli siitä, mikä oli tuleva, ja myös kuolleiden ylösnousemuksesta ja ihmisten ^alunastuksesta, joka oli toteutuva Kristuksen ^bvoiman ja kärsimysten ja kuoleman ja hänen ylösnousemuksensa ja taivaaseennousemisensa kautta.

3 Ja kaikkia, jotka tahtoivat kuulla hänen sanaansa, hän opetti. Ja hän opetti heitä salaa, jotta se ei tulisi kuninkaan tietoon. Ja monet uskoivat hänen sanoihinsa.

4 Ja tapahtui, että kaikki, jotka uskoivat häntä, menivät ^apaikkaan, jonka nimi oli Mormon ja joka oli saanut nimensä kuninkaalta ja joka oli maan rajoilla ja jossa villipedot olivat ajoittain eli eri vuodenaikoina olleet vitsauksena.

5 Nyt, Mormonissa oli puhdasvetinen lähde, ja Alma meni sinne, ja siellä oli veden lähellä pienten puiden muodostama tiheikkö, jonne hän piiloutui päiväs-aikaan kuninkaan etsinnöiltä.

6 Ja tapahtui, että kaikki, jotka uskoivat häntä, menivät sinne kuulemaan hänen sanojaan.

7 Ja tapahtui, että monen päivän jälkeen melkoinen joukko oli kokoontunut yhteen Mormonin paikalle kuulemaan Alman sanoja. Niin, kaikki, jotka uskoivat hänen sanaansa, olivat kokoontuneet yhteen kuulemaan häntä. Ja hän ^aopetti heitä ja

17a Moosia 21:1–5, 13.

18a Moosia 19:18–20.

19a PKO Kosto.

18 1a Moosia 23:9–10.

2a PKO Lunastus.

b PKO Sovitus.

4a Alma 5:3.

7a Alma 5:11–13.

saarnasi heille parannusta ja lunastusta ja uskoa Herraan.

8 Ja tapahtui, että hän sanoi heille: Katso, tässä ovat Mormonin vedet (sillä siksi niitä kutsuttiin), ja nyt, koska te ^ahaluatte tulla Jumalan ^blammastarhaan ja tulla nimitetyiksi hänen kansakseen ja olette ^chalukkaita kantaamaan toistenne kuormia, jotta ne olisivat keveitä;

9 niin, ja olette halukkaita suremaan surevien kanssa, niin, ja lohduttamaan niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa, ja olemaan Jumalan ^atodistajina kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla, missä lienettekin, aina kuolemaan asti, jotta Jumala lunastaisi teidät ja teidät luettaisiin ^bensimmäiseen ylösnousemukseen kuuluvien joukkoon, jotta saisitte ^ciankaikkisen elämän –

10 nyt minä sanon teille, että jos tämä on teidän sydämenne halu, mitä teillä on sitä vastaan, että teidät ^akastetaan Herran nimeen, todistukseksi hänen edessään, että te olette tehneet hänen kanssaan ^bliiton, että palvelette häntä ja pidätte hänen käskynsä, jotta hän vuodattaisi Henkeään runsaammin teidän päällenne?

11 Ja nyt kun ihmiset olivat kuulleet nämä sanat, he taputtivat käsiään ilosta ja huudahtivat:

Tämä on meidän sydämemme halu.

12 Ja nyt tapahtui, että Alma otti Helamin, joka oli yksi ensimmäisistä, ja meni seisomaan veteen ja huusi sanoen: Oi Herra, vuodata Henkesi palvelijasi päälle, jotta hän tekisi tämän työn sydämen pyhydessä.

13 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, Herran ^aHenki oli hänen päällänsä, ja hän sanoi: Helam, minä ^bkastan sinut Kaikkivaltialta Jumalalta saamallani ^cvaltuudella todistukseksi siitä, että olet tehnyt liiton palvella häntä, kunnes kuolevainen ruumiisi on kuollut; ja vuodatettakoon Herran Henki päällesi; ja suokoon hän sinulle iankaikkisen elämän Kristuksen ^dlunastuksen kautta, hänen, jota hän on valmistanut maailman ^eperustamisesta asti.

14 Ja kun Alma oli sanonut nämä sanat, sekä Alma että Helam ^ahautautuivat veteen; ja he nousivat ja tulivat pois vedestä riemuiten, Hengen täyttiminä.

15 Ja vielä Alma otti toisen ja meni toisen kerran veteen ja kastoi hänet ensimmäisen mukaisesti, paitsi ettei enää itse hautautunut veteen.

16 Ja tällä tavoin hän kastoi jokaisen, joka meni Mormonin paikalle; ja heitä oli määrältään noin kaksisataaneljä sielua; niin,

8a OL 20:37.

b pko Jeesuksen Kristuksen kirkko.

c pko Myötätunto.

9a pko Lähetystyö; Todistaminen; Todistaja.

b Moosia 15:21–26.

c pko Iankaikkinen elämä.

10a 2. Nefi 31:17.

pkö Kaste, kastaminen.

b pko Liitto.

13a pko Pyhä Henki.

b 3. Nefi 11:23–26;

OL 20:72–74.

c UK 1:5.

pkö Pappeus.

d pko Lunastus.

e Moos. 4:2; 5:9.

14a pko Kaste, kastaminen; Uputuskaste.

ja heidät ^akastettiin Mormonin vesissä, ja he olivat täynnä Jumalan ^barmoa.

17 Ja heitä kutsuttiin siitä ajasta alkaen Jumalan ^akirkoksi eli Kristuksen kirkoksi. Ja tapahtui, että jokainen, joka kastettiin Jumalan voimalla ja valtuudella, liitettiin hänen kirkkoonsa.

18 Ja tapahtui, että Alma Jumalalta saamallaan ^avaltuudella asetti pappeja; hän nimittäin asetti yhden papin kutakin viittäkymmentä kohden heidän joukostaan saarnaamaan heille ja ^bopettamaan heille Jumalan valtakuntaa koskevia asioita.

19 Ja hän kielsi heitä opettamasta mitään muuta kuin niitä asioita, joita hän oli opettanut ja mitä oli puhuttu pyhien profeettojen suulla.

20 Aivan niin, hän kielsi heitä ^asaarnaamasta mitään muuta kuin parannusta ja uskoa Herraan, joka oli lunastanut kansansa.

21 Ja hän antoi heille käskyn, ettei heillä pidä olla mitään ^akiistaa keskenään, vaan että heidän tulee nähdä asiat ^bsamanlaisina, ja heillä tulee olla yksi usko ja yksi kaste, ja heidän sydäntensä tulee olla yhteen liittyneinä ^cyksessä ja rakkaudessa toisiaan kohtaan.

22 Ja näin hän käski heidän

saarnata. Ja näin heistä tuli Jumalan ^alapsia.

23 Ja hän käski heitä viettämään ^asapatinpäivää ja pitämään sen pyhänä ja myös joka päivä kiittämään Herraa Jumalaansa.

24 Ja hän antoi heille myös käskyn, että pappien, jotka hän oli asettanut, tuli ^atehdä omin käsin työtä elannokseen.

25 Ja joka viikko oli varattu yksi päivä, jona heidän oli määrä kokoontua yhteen opettamaan kansaa ja ^apalvelemaan Herraa Jumalaansa, sekä kokoontua yhteen niin usein kuin heidän vallassaan oli.

26 Eivätkä papit saaneet olla elantonsa suhteen kansasta riippuvaisia, vaan työstään heidän tuli saada Jumalan ^aarmoa, jotta he vahvistuisivat Hengessä ja heillä olisi ^btietoa Jumalasta, jotta he voisivat opettaa Jumalalta saadulla voimalla ja valtuudella.

27 Ja vielä Alma käski kirkon väen antaa omaisuudestaan, ^akunkin sen mukaisesti, mitä hänellä oli; jolla oli runsaammin, hänen tuli antaa runsaammin; ja jolla oli vain vähän, häneltä tuli vaatia vain vähän; ja jolla ei ollut, hänelle tuli antaa.

28 Ja siten heidän tuli antaa omaisuudestaan omasta vapaasta tahdostaan ja hyvästä

16a Moosia 25:18.

b pko Armo.

17a 3. Nefi 26:21; 27:3–8.

pkö Jeesuksen
Kristuksen kirkko.

18a pko Pappesus.

b pko Opettaminen.

20a OL 15:6; 18:14–16.

21a 3. Nefi 11:28–30.

pkö Kiista.

b Matt. 6:22;

OL 88:67–68.

c pko Ykseys.

22a Moosia 5:5–7;

Moos. 6:64–68.

23a Moosia 13:16–19;

OL 59:9–12.

24a Ap. t. 20:33–35;

Moosia 27:3–5;

Alma 1:26.

25a pko Jumalan
palveleminen.

26a pko Armo.

b pko Tieto.

27a Ap. t. 2:44–45;

4. Nefi 1:3.

halustaan Jumalaa kohtaan, ja niille papeille, jotka olivat tarvitsevia, niin, ja jokaiselle tarvitsevalle, alastomalle sielulle.

29 Ja tämän hän sanoi heille, koska oli saanut käskyn Jumalalta; ja he ^avaelsivat oikeamielisesti Jumalan edessä ^bantaen toisilleen sekä ajallisesti että hengellisesti tarpeidensa ja puutteidensa mukaisesti.

30 Ja nyt tapahtui, että kaikki tämä tehtiin Mormonissa, eli ^aMormonin vesien äärellä, metsässä, joka oli lähellä Mormonin vesiä; niin, kuinka kauniita ovatkaan Mormonin paikka, Mormonin vedet ja Mormonin metsä niiden silmissä, jotka siellä tulivat tuntemaan Lunastajansa; niin, ja kuinka siunattuja he ovatkaan, sillä he saavat laulaa hänen ylistyksekseen ikuisesti.

31 Ja tämä tapahtui maan ^araja-seudulla, jotta se ei tulisi kuninkaan tietoon.

32 Mutta katso, tapahtui, että huomattuaan liikehdintää kansan keskuudessa kuningas lähetti palvelijoitansa pitämään sitä silmällä. Sen tähden sinä päivänä, jolloin he olivat kokoontumassa yhteen kuulemaan Herran sanaa, heidät paljastettiin kuninkaalle.

33 Ja nyt kuningas sanoi, että Alma yllytti kansaa kapinaan häntä vastaan; sen tähden hän lähetti sotajoukkonsa tuhoamaan heidät.

34 Ja tapahtui, että Alma ja

Herran kansa ^asaivat tietää kuninkaan sotajoukon tulosta; sen tähden he ottivat telttansa ja perheensä ja lähtivät erämaahan.

35 Ja heitä oli määrältään noin neljäsataaviisikymmentä sielua.

LUKU 19

Gideon yrittää surmata kuningas Nooan. Lamanilaiset hyökkäävät maahan. Kuningas Nooa kärsii polttokuoleman. Limhi hallitsee pakkoveron alaisena kuninkaana. Noin 121 eKr.

Ja tapahtui, että kuninkaan sotajoukko palasi etsittyään turhaan Herran kansaa.

2 Ja nyt, katso, kuninkaan joukot olivat pienet, koska niitä oli vähennetty, ja loppuosa kansasta alkoi jakaantua.

3 Ja vähäisempi osa alkoi syytää uhkauksia kuningasta vastaan, ja heidän keskuudessaan alkoi olla suurta kiistaa.

4 Ja nyt heidän joukossaan oli mies, jonka nimi oli Gideon, ja hän oli vahva mies ja kuninkaan vihollinen; sen tähden hän veti miekkansa ja vannoi vihassaan, että hän surmaisi kuninkaan.

5 Ja tapahtui, että hän taisteli kuningasta vastaan; ja kun kuningas näki, että tämä oli kukistamaisillaan hänet, hän pakeni ja juoksi ja kiipesi ylös ^atorniin, joka oli lähellä temppeeliä.

6 Ja Gideon ajoi häntä takaa ja oli pääsemäisillään ylös torniin surmatakseen kuninkaan, ja

29a pko Vaeltaminen
Jumalan kanssa.
b pko Hyvinvoinnin

turvaaminen.
30a Moosia 26:15.
31a Moosia 18:4.

34a Moosia 23:1.
19 5a Moosia 11:12.

kuningas loi katseen ympärilleen Semlonin maata kohti, ja katso, lamanilaisten sotajoukko oli maan rajojen sisäpuolella.

7 Ja nyt kuningas huusi sielunsa piinassa sanoen: Gideon, säästä minut, sillä lamanilaiset ovat kimpussamme, ja he hävittävät meidät; ja he hävittävät minun kansani.

8 Ja nyt kuningas ei ollut niinkään paljon huolissaan kansastaan kuin hän oli omasta hengestään; kuitenkin Gideon säästi hänen henkensä.

9 Ja kuningas käski kansan paeta lamanilaisten edeltä, ja hän itse meni sen edellä, ja he pakenivat erämaahan naisineen ja lapsineen.

10 Ja tapahtui, että lamanilaiset ajoivat heitä takaa ja saivat heidät kiinni ja alkoivat surmata heitä.

11 Nyt tapahtui, että kuningas antoi heille käskyn, että kaikkien miesten tuli jättää vaimonsa ja lapsensa ja paeta lamanilaisten edeltä.

12 Nyt oli monia, jotka eivät tahtoneet jättää heitä vaan jäivät mieluummin menehtymään heidän kanssaan. Ja muut jättivät vaimonsa ja lapsensa ja pakenivat.

13 Ja tapahtui, että ne, jotka jäivät vaimojensa ja lastensa luokse, käskivät kauniiden tyttäriensä astua esiin pyytämään lamanilaisilta, etteivät nämä surmaisi heitä.

14 Ja tapahtui, että lamanilaiset tunsivat myötätuntoa heitä

kohtaan, sillä he ihastuivat heidän naistensa kauneuteen.

15 Sen tähden lamanilaiset säästivät heidän henkensä ja ottivat heidät vangeiksi ja veivät heidät takaisin Nefin maahan ja antoivat heille luvan pitää maata hallussaan sillä ehdolla, että he luovuttaisivat kuningas Nooan lamanilaisten käsiin ja luovuttaisivat omaisuuttansa, jopa puolet kaikesta, mitä he omistivat, puolet kullastaan ja hopeastaan ja kaikista kalleuksistaan, ja näin heidän tulisi maksaa pakko-veroa lamanilaisten kuninkaalle vuodesta vuoteen.

16 Ja nyt vangeiksi otettujen joukossa oli yksi kuninkaan pojista, nimeltä "Limhi.

17 Ja nyt Limhi toivoi, ettei hänen isäänsä tuhottaisi; kuitenkin Limhi ei ollut tietämätön isänsä pahoista teoista, sillä hän itse oli oikeamielinen mies.

18 Ja tapahtui, että Gideon lähetti salaa miehiä erämaahan etsimään kuningasta ja niitä, jotka olivat hänen kanssaan. Ja tapahtui, että he tapasivat kansan erämaassa, kaikki muut paitsi kuninkaan ja hänen pappinsa.

19 Nyt he olivat vannoneet sydämessään, että he palaisivat Nefin maahan ja että jos heidän vaimonsa ja lapsensa olisi surmattu, sekä ne, jotka olivat jääneet näiden luokse, he yrittäisivät kostaa ja menehtyisivät myös heidän kanssaan.

20 Ja kuningas kielsi heitä palaamasta; ja he vihastuivat

kuninkaalle ja panivat hänet kärsimään vieläpä "polttokuoleman.

21 Ja he aikoivat ottaa papitkin kiinni ja ottaa heidät hengiltä, mutta nämä pakenivat heidän edeltään.

22 Ja tapahtui, että he olivat palaamassa Nefin maahan, ja he tapasivat Gideonin miehet. Ja Gideonin miehet kertoivat heille kaikesta, mitä oli tapahtunut heidän vaimoilleen ja lapsilleen, ja että lamanilaiset olivat antaneet heille luvan pitää maata hallussaan maksamalla lamanilaisille pakkoverona puolet kaikesta, mitä he omistivat.

23 Ja kansa kertoi Gideonin miehille, että se oli surmannut kuninkaan ja että hänen pappinsa olivat paenneet heiltä kauemmas erämaahan.

24 Ja tapahtui, että tapaa-misensa jälkeen he palasivat Nefin maahan riemuiten, koska heidän vaimojaan ja lapsiaan ei ollut surmattu; ja he kertoivat Gideonille, mitä he olivat tehneet kuninkaalle.

25 Ja tapahtui, että lamanilaisten kuningas vannoi heille "valan, ettei hänen kansansa surmaisi heitä.

26 Ja myös Limhi, joka oli kuninkaan poika ja jolle "kansaa oli uskonut kuninkuuden, vannoi lamanilaisten kuninkaalle valan, että hänen kansansa maksaisi hänelle pakkoveroa, jopa puolet kaikesta siitä, mitä he omistivat.

27 Ja tapahtui, että Limhi alkoi vahvistaa valtakuntaa ja

vakiinnuttaa rauhaa kansansa keskuudessa.

28 Ja lamanilaisten kuningas asetti vartijoita ympäri maata voidakseen pitää Limhin kansan maassa, niin ettei se lähtisi erämaahan; ja hän maksoi vartijoil-lensa siitä pakkoverosta, jonka hän sai nefiläisiltä.

29 Ja nyt kuningas Limhillä oli jatkuva rauha valtakunnassaan kahden vuoden ajan, koska lamanilaiset eivät häirinneet heitä eivätkä pyrkinneet hävittämään heitä.

LUKU 20

*Nooan papit ryöstävät lamanilais-
ten tyttäriä. Lamanilaiset sotivat
Limhiä ja hänen kansaansa vas-
taan. Lamanilaisten joukot torju-
taan ja taivutetaan rauhaan. Noin
145–123 eKr.*

Nyt Semlonissa oli paikka, jonne lamanilaisten tyttaret kokoon-tuivat yhteen laulamaan ja tanssimaan ja iloa pitämään.

2 Ja tapahtui, että eräänä päi-vänä pieni joukko heitä oli ko-koontunut yhteen laulamaan ja tanssimaan.

3 Ja nyt kuningas Nooan papit häpesivät palata Nefin kaupun-kiin, niin, ja he myös pelkäsivät kansan surmaavan heidät; sen tähden he eivät uskaltaneet pa-lata vaimojensa ja lastensa luo.

4 Ja viivyttyään erämaassa ja löydettyään lamanilaisten tyttä-ret he piiloutuivat tarkkailemaan heitä;

5 Ja kun vain muutamia heistä oli kokoontunut yhteen tanssimaan, he tulivat esiin piilopaikoistaan ja ottivat heidät ja veivät heidät erämaahan; niin, kaksikymmentäneljä lamanilaisten tytärtä he veivät erämaahan.

6 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset huomasivat tyttäriensä kadonneen, he vihastuivat Limhin kansalle, sillä he ajattelivat, että se oli ollut Limhin kansa.

7 Sen tähden he lähettivät sotajoukkonsa liikkeelle; niin, jopa itse kuningas kulki väkensä edellä; ja he menivät ylös Nefin maahan hävittääkseen Limhin kansan.

8 Ja nyt Limhi oli havainnut heidät tornista; kaikki heidän sotavarustelunsakin hän havaitsi; sen tähden hän kokosi kansansa yhteen ja asettui väijymään heitä kedoille ja metsiin.

9 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat tulleet lähelle, Limhin kansa alkoi hyökätä heidän kimppuunsa väijytyspaikoistaan ja alkoi surmata heitä.

10 Ja tapahtui, että taistelusta tuli tavattoman ankara, sillä he taistelivat kuin leijonat saaliistaan.

11 Ja tapahtui, että Limhin kansa alkoi ajaa lamanilaisia edellään; kuitenkin heitä ei ollut puoliksikaan niin lukuisasti kuin lamanilaisia. Mutta he "taistelivat henkensä edestä ja vaimojensa ja lastensa puolesta; sen tähden he ponnistivat kaikki voimansa, ja kuin lohikäärmeet he taistelivat.

12 Ja tapahtui, että he löysivät lamanilaisten kuninkaan heidän kuolleidensa joukosta, mutta hän ei ollut kuollut vaan oli haavoittunut, ja hänet oli jätetty maahan; niin pikainen oli hänen väkensä pako.

13 Ja he ottivat hänet ja sitoivat hänen haavansa ja toivat hänet Limhin eteen ja sanoivat: Katso, tässä on lamanilaisten kuningas; hän on haavan saatuaan kaatunut heidän kuolleidensa joukkoon, ja he ovat jättäneet hänet; ja katso, me olemme tuoneet hänet sinun eteesi, ja anna meidän nyt surmata hänet.

14 Mutta Limhi sanoi heille: Älkää surmatko häntä, vaan tuokaa hänet tänne, jotta näkisin hänet. Ja he toivat hänet. Ja Limhi sanoi hänelle: Mitä syytä sinulla on tulla sotimaan kansaani vastaan? Katso, minun kansani ei ole rikkonut "valaa, jonka minä vannoin sinulle; miksi sinä siis rikoit valan, jonka vannoit kansalleni?

15 Ja nyt kuningas sanoi: Minä olen rikkonut valan, koska sinun kansasi vei minun kansani tyttäriä; sen tähden minä vihassani käskin kansani tulla sotimaan sinun kansaasi vastaan.

16 Ja nyt Limhi ei ollut kuullut mitään tästä asiasta; sen tähden hän sanoi: Minä tutkin kansani keskuudessa, ja jokaisen, joka on tehnyt tämän, on kuoltava. Sen tähden hän teetti tutkinnan kansansa keskuudessa.

17 Nyt kun "Gideon, joka oli kuninkaan sotapäällikkö, oli

kuullut tämän, hän meni sano-
maan kuninkaalle: Minä pyydän
sinua, malta mielesi äläkä tutki
tätä kansaa äläkä pane tätä sen
syyksi.

18 Sillä etkö muista isäsi pap-
peja, jotka tämä kansa yritti
hävittää? Ja eivätkö he ole erä-
maassa? Ja eivätkö he ole niitä,
jotka ovat varastaneet lamani-
laisten tyttäret?

19 Ja nyt, katso, ja kerro kunin-
kaalle tästä, jotta hän kertoisi
kansalleen, niin että se leppyisi
meille; sillä katso, se valmistau-
tuu jo hyökkäämään meidän
kimppuumme; ja katso myös,
meitä on vain muutama.

20 Ja katso, se tulee monilukui-
sine sotajoukkoinen; ja ellei kun-
ingas lepytä sitä meitä kohtaan,
meidän täytyy menehtyä.

21 Sillä eivätkö ole "toteu-
tuneet Abinadin sanat, jotka
hän profetoi meitä vastaan – ja
kaikki tämä sen tähden, että
emme tahtoneet kuulla Herran
sanoja ja kääntyä pois pahoista
teoistamme?

22 Ja lepyttäkäämme nyt kun-
ingas, ja me täytämme sen
valan, jonka olemme hänelle
vannoneet; sillä on parempi,
että olemme orjuudessa kuin että
menetämme henkemme; teh-
käämme sen tähden loppu näin
paljon veren vuodattamisesta.

23 Ja nyt Limhi kertoi kun-
inkaalle kaiken isästään ja
"papeista, jotka olivat paenneet
erämaahan, ja pani heidän
tyttäriensä viemisen heidän
syykseen.

24 Ja tapahtui, että kuningas
leppyi hänen kansalleen; ja hän
sanoi heille: Menkäämme kan-
saani vastaan aseettomina; ja
minä vannon teille valalla, ettei
minun kansani surmaa teidän
kansaanne.

25 Ja tapahtui, että he seurasi-
vat kuningasta ja menivät aseet-
tomina lamanilaisia vastaan.
Ja tapahtui, että he kohtasivat
lamanilaiset; ja lamanilaisten
kuningas kumartui maahan
heidän edessään ja vetosi Limhin
kansan puolesta.

26 Ja kun lamanilaiset näkivät
Limhin kansan olevan aseet-
ton, he tunsivat "myötätuntoa
sitä kohtaan ja leppyivät sille ja
palasivat kuninkaansa kanssa
rauhassa omaan maahansa.

LUKU 21

*Lamanilaiset lyövät ja voittavat
Limhin kansan. Limhin kansa koh-
taa Ammonin ja kääntyy. Se kertoo
Ammonille kahdestakymmenestä-
neljästä jeredilaisten levystä. Noin
122–121 eKr.*

Ja tapahtui, että Limhi ja hänen
kansansa palasivat Nefin kau-
punkiin ja alkoivat jälleen asua
rauhassa maassa.

2 Ja tapahtui, että monen päi-
vän jälkeen lamanilaiset alkoi-
vat jälleen yltyä vihaan nefiläi-
siä vastaan, ja he alkoivat tulla
ympäriinsä maan rajoille.

3 Nyt he eivät uskaltaneet sur-
mata heitä sen valan tähden,
jonka heidän kuninkaansa oli
vannonut Limhille, mutta he

löivät heitä ^aposkelle ja käyttivät valtaa heihin ja alkoivat panna heidän selkäänsä raskaita ^bkuormia ja ajaa heitä kuin tyhmää aasia –

4 niin, kaikki tämä tapahtui, jotta Herran sana toteutuisi.

5 Ja nyt nefiläisten ahdingot olivat suuret, eikä heillä ollut mitään keinoa pelastua heidän kästään, sillä lamanilaiset olivat saartaneet heidät joka puolelta.

6 Ja tapahtui, että kansa alkoi nurista kuninkaalle ahdinkojensa tähden; ja se alkoi haluta lähteä taistelemaan heitä vastaan. Ja se ahdisti ankarasti kuningasta valituksillaan; sen tähden hän salli sen tehdä halunsa mukaisesti.

7 Ja se kokoontui jälleen ja pukeutui varusteisiinsa ja lähti lamanilaisia vastaan ajaakseen heidät pois maastaan.

8 Ja tapahtui, että lamanilaiset löivät sen ja ajoivat sen takaisin ja surmasivat monta siitä.

9 Ja nyt Limhin kansan keskuudessa oli suuri ^asuru ja valitus lesken surressa miestään, pojan ja tyttären surressa isäänsä ja veljien veljiään.

10 Nyt maassa oli hyvin paljon leskiä, ja he valittivat voimallisesti päivästä päivään, sillä suuri lamanilaisten pelko oli vallannut heidät.

11 Ja tapahtui, että heidän jatkuvat valituksensa nostattivat loput Limhin kansasta vihaan

lamanilaisia vastaan, ja he lähtivät jälleen taistelemaan, mutta heidät ajettiin taas takaisin, ja he kärsivät suuria menetyksiä.

12 Ja he menivät vielä kolmannenkin kerran ja kärsivät samalla tavalla; ja ne, joita ei ollut surmattu, palasivat takaisin Nefin kaupunkiin.

13 Ja he nöyrytyivät aina tomuun asti alistuen orjuuden ikeeseen, alistuen lyötäväksi ja ajettaviksi sinne tänne ja rasitettaviksi vihollistensa halun mukaisesti.

14 Ja he ^anöyrytyivät aina nöyryyden syvyyksiin asti, ja he huusivat voimallisesti Jumalan puoleen; niin, vieläpä kaiken päivää he huusivat Jumalansa puoleen, että hän vapauttaisi heidät heidän ahdingoistaan.

15 Ja nyt Herra oli ^ahidas kuulemaan heidän huutoaan heidän pahuutensa tähden; kuitenkin Herra kuuli heidän huutonsa ja alkoi pehmittää lamanilaisten sydämiä, niin että he alkoivat helpottaa heidän taakkojaan; mutta Herra ei nähnyt hyväksi vapauttaa heitä orjuudesta.

16 Ja tapahtui, että he alkoivat vähitellen menestyä maassa ja alkoivat kasvattaa viljaa runsaammin, ja katraita ja laumoja, niin etteivät he kärsineet nälkää.

17 Nyt naisia oli suuri määrä, enemmän kuin oli miehiä; sen tähden kuningas Limhi antoi käskyn, että jokaisen miehen tuli ^aantaa ^bleskien ja heidän lastensa

21 3a Moosia 12:2.

b Moosia 12:5.

9a Moosia 12:4.

14a Moosia 29:20.

pko Nöyryys.

15a Sananl. 15:29;

Moosia 11:23–25;

OL 101:7–9.

17a Moosia 4:16, 26.

b pko Leski.

elatuksen, jotta he eivät menehtyisi nälkään; ja tämän he tekivät surmattujensa lukumäärän suuruuden tähden.

18 Nyt Limhin kansa pysytteli yhtenä joukkona niin paljon kuin mahdollista ja turvasi viljansa ja katraansa;

19 eikä kuningas itse uskaltautunut kaupungin muurien ulkopuolelle, ellei hän ottanut henkivartijoitaan mukaansa, peläten, että hän voisi jotenkin joutua lamanilaisten käsiin.

20 Ja hän käski väkensä tarkkailla ympäröivää maata, jotta he voisivat jotenkin saada kiinni ne papit, jotka olivat paenneet erämaahan ja jotka olivat ryöstäneet lamanilaisten ”tyttäriä ja jotka olivat saattaneet niin suuren tuhon kohtaamaan heitä.

21 Sillä he halusivat ottaa heidät kiinni voidakseen rangaista heitä, sillä he olivat tulleet yöllä Nefin maahan ja vieneet heidän viljaansa ja monia heidän kalleksistaan; sen tähden he asetuivat väijymään heitä.

22 Ja tapahtui, ettei lamanilaisien ja Limhin kansan välillä ollut enää levottomuutta aina siihen aikaan asti, kun ”Ammon ja hänen veljensä tulivat maahan.

23 Ja ollessaan henkivartijoinen kaupungin porttien ulkopuolella kuningas löysi Ammonin ja hänen veljensä; ja luullen heitä Nooan papeiksi hän käski sen tähden ottaa heidät kiinni ja sitoa ja heittää ”vankilaan. Ja jos

he olisivat olleet Nooan pappeja, hän olisi käskenyt ottaa heidät hengiltä.

24 Mutta kun hän huomasi, etteivät he olleet, vaan että he olivat hänen veljiään ja tulleet Sarahemlan maasta, hänet täytti tavattoman suuri ilo.

25 Nyt kuningas Limhi oli lähettänyt ennen Ammonin tuloa ”pienen joukon miehiä etsimään Sarahemlan maata; mutta he eivät löytäneet sitä, ja he eksyivät erämaahan.

26 He löysivät kuitenkin maan, joka oli ollut asuttu; niin, maan, joka oli kuivien ”luiden peitossa; niin, maan, joka oli ollut asuttu ja joka oli hävitetty; ja luullen sen olleen Sarahemlan maa he palasivat Nefin maahan ja olivat saapuneet maan rajoille vain muutamia päiviä ennen Ammonin tuloa.

27 Ja he toivat mukanaan aikakirjan, nimittäin sen kansan aikakirjan, jonka luut he olivat löytäneet; ja se oli kaiverrettu metallilevyihin.

28 Ja nyt Limhi täyttyi jälleen ilosta kuullessaan Ammonin suusta, että kuningas Moosialla oli Jumalalta ”lahja, jonka avulla hän saattoi kääntää tällaisia kaiverruksia; niin, ja myös Ammon riemuitsi.

29 Mutta Ammon ja hänen veljensä olivat täynnä murhetta, koska niin monet heidän veljistään olivat saaneet surmansa;

30 ja myös koska kuningas Nooa

20a Moosia 20:5.

22a Moosia 7:6–13.

23a Hel. 5:21.

25a Moosia 8:7.

b Moosia 7:14.

26a Moosia 8:8.

28a Omni 1:20–22;

Moosia 28:11–16.

ja hänen pappinsa olivat saaneet ihmiset tekemään niin monia syntejä ja pahoja tekoja Jumalaa vastaan; ja he surivat myös Abinadin ^akuolemaa sekä Alman ja niiden hänen mukanaan menneiden ihmisten ^blähtöä, jotka olivat muodostaneet Jumalan kirkon Jumalan voimalla ja vallalla ja uskolla niihin sanoihin, jotka Abinadi oli puhunut.

31 Niin, he surivat heidän lähtöään, sillä he eivät tienneet, minne he olivat paenneet. Nyt he olisivat ilomielin liittyneet heihin, sillä he olivat itsekin tehneet liiton Jumalan kanssa luvaten palvella häntä ja pitää hänen käskynsä.

32 Ja nyt Ammonin tulon jälkeen kuningas Limhikin oli tehnyt liiton Jumalan kanssa, ja myös monet hänen kansastaan, että he palvelevat häntä ja pitävät hänen käskynsä.

33 Ja tapahtui, että kuningas Limhi ja monet hänen kansastaan halusivat ottaa kasteen, mutta maassa ei ollut ketään, jolla olisi ollut ^avaltuus Jumalalta. Ja Ammon kieltäytyi tekemästä tätä pitäen itseään ansiottomana palvelijana.

34 Sen tähden he eivät silloin muodostaneet kirkkoa vaan odottivat Herran Henkeä. Nyt he halusivat tulla sellaisiksi kuin Alma ja hänen veljensä, jotka olivat paenneet erämaahan.

35 He halusivat ottaa kasteen osoituksena ja todistuksena siitä, että he olivat halukkaita

palvelemaan Jumalaa kaikesta sydäimestään; kuitenkin he lykkäsivät sitä tuonnemmaksi; ja heidän kastamisestaan ^akerrotaan myöhemmin.

36 Ja nyt Ammonin ja hänen väkensä ja kuningas Limhin ja hänen väkensä pyrkimyksenä oli vain vapautua lamanilaisten käsistä ja orjuudesta.

LUKU 22

Suunnitelmia laaditaan kansan pakenemiseksi lamanilaisten orjuudesta. Lamanilaiset juotetaan juovuksiin. Kansa pakenee, palaa Sarahemlan maahan ja tulee kuningas Moosian alaiseksi. Noin 121 eKr.

Ja nyt tapahtui, että Ammon ja kuningas Limhi alkoivat kysyä kansalta neuvoa, kuinka he vapautuisivat orjuudesta; ja tosiaankin he käskivät kaiken kansan kokoontua yhteen, ja tämän he tekivät saadakseen kuulla kansan äänen asiasta.

2 Ja tapahtui, etteivät he keksineet muuta keinoa vapautua orjuudesta kuin ottaa naisensa ja lapsensa ja katraansa ja laumansa ja telttansa ja lähteä erämaahan, sillä koska lamanilaisia oli niin lukuisasti, Limhin kansan oli mahdotonta taistella heitä vastaan ajatellen vapautuvansa orjuudesta miekalla.

3 Nyt tapahtui, että Gideon meni kuninkaan eteen ja sanoi hänelle: Nyt, oi kuningas, sinä olet tähän asti kuullut minun sanojani monta kertaa, kun

30a Moosia 17:12–20.

b Moosia 18:34–35.

33a PKO Valtuus.

35a Moosia 25:17–18.

olemme taistelleet veljiämme lamanilaisia vastaan.

4 Ja nyt, oi kuningas, ellet sinä ole havainnut minua hyödyttömäksi palvelijaksi, eli jos olet tähän asti yhtään kuunnellut sanojani ja ne ovat olleet sinulle hyödyksi, niin minä pyydän, että kuuntelisit sanojani tälläkin kertaa, niin minä olen sinun palvelijasi ja vapautan tämän kansan orjuudesta.

5 Ja kuningas salli hänen puhua. Ja Gideon sanoi hänelle:

6 Katso kaupungin takana olevan taemman muurin läpi johtavaa takatietä. Lamanilaiset, eli lamanilaisten vartijat, ovat yöllä juovuksissa; lähettäkäämme sen tähden kuulutus kaiken tämän kansan keskuuteen, että se kokoaa yhteen katraansa ja laumansa voidakseen ajaa ne yöllä erämaahan.

7 Ja minä menen sinun käskysi mukaisesti maksamaan viimeisen viiniveron lamanilaisille, ja he tulevat juovuksiin; ja me menemme heidän leirinsä vasemmalla puolella olevaa salaista tietä, kun he ovat juovuksissa ja unessa.

8 Näin me lähdemme naisiemme ja lapsinemme, katrainemme ja laumoinemme erämaahan; ja me kierrämme Silomin maan.

9 Ja tapahtui, että kuningas kuuli Gideonin sanoja.

10 Ja kuningas Limhi käski kansansa koota katraansa yhteen, ja hän lähetti viiniveron lamanilaisille, ja hän lähetti enemmänkin

viiniä lahjaksi heille; ja he joivat runsaasti viiniä, jonka kuningas Limhi lähetti heille.

11 Ja tapahtui, että kuningas Limhin kansa lähti yöllä erämaahan katraineen ja laumoineen, ja he kiersivät Silomin maan erämaassa ja suuntasivat kulkunsa kohti Sarahemlan maata Ammonin ja hänen veljiensä johdolla.

12 Ja he olivat ottaneet erämaahan mukaan kaiken kultansa ja hopeansa ja kaikki kalleutensa, jotka he saattoivat kantaa, ja he myöskin muonavaransa, ja he jatkoivat matkaansa.

13 Ja oltuaan monta päivää erämaassa he saapuivat Sarahemlan maahan ja liittyivät Moosian kansaan ja tulivat hänen alamaisekseen.

14 Ja tapahtui, että Moosia otti heidät vastaan iloiten; ja hän sai myös heidän ^aaikakirjansa sekä ^baikakirjat, jotka Limhin kansa oli löytänyt.

15 Ja nyt tapahtui, että kun lamanilaiset olivat havainneet, että Limhin kansa oli lähtenyt maasta yöllä, he lähettivät sotajoukon erämaahan ajamaan heitä takaa;

16 ja ajettuaan heitä takaa kaksi päivää he eivät enää pystyneet seuraamaan heidän jälkiään; sen tähden he eksyivät erämaahan.

Kertomus Almasta ja Herran kansasta, jotka kuningas Nooan väki ajoi erämaahan.

Käsittää luvut 23 ja 24.

LUKU 23

Alma kieltäytyy kuninkuudesta. Hän palvelee ylipappina. Herra kurittaa kansaansa, ja lamanilaiset valloittavat Helamin maan. Kuningas Nooan jumalattomien pappien johtaja Amulon hallitsee lamanilaisten kuninkaan alaisena. Noin 145–122 eKr.

Nyt Alma oli saanut Herralta varoituksen, että kuningas Nooan sotajoukot kävisivät heidän kimppuunsa, ja hän oli ilmaissut sen kansalleen; sen tähden he kokosivat yhteen katraansa ja ottivat viljaansa ja lähtivät erämaahan kuningas Nooan sotajoukkojen edeltä.

2 Ja Herra vahvisti heitä, niin ettei kuningas Nooan väki saanut heitä kiinni hävittääkseen heidät.

3 Ja he pakenivat kahdeksan päivän matkan päähän erämaahan.

4 Ja he tulivat erääseen maahan, niin, nimittäin hyvin kauniiseen ja ihanaan maahan, puhtaan veden maahan.

5 Ja he pystyttivät telttansa ja alkoivat viljellä maata ja alkoivat rakentaa rakennuksia; niin, he olivat ahkeria ja tekivät työtä tavattomasti.

6 Ja kansa halusi Alman kuninkaakseen, sillä hän oli kansansa rakastama.

7 Mutta hän sanoi sille: Katso, ei ole hyväksi, että meillä olisi kuningas, sillä näin sanoo

Herra: ^aÄlkää pitäkö yhtä lihaa toista korkeammassa arvossa, eli yksi ihminen älköön luulko olevansa toisen yläpuolella; sen tähden minä sanon teille, ettei ole hyväksi, että teillä olisi kuningas.

8 Jos kuitenkin olisi mahdollista, että te voisitte aina saada oikeamielisiä miehiä kuninkaiksenne, teillä olisi hyvä olla kuningas.

9 Mutta muistakaa kuningas Nooan ja hänen pappiensa ^apahuutta; ja minä itsekin ^bjäin ansaan ja tein paljon sellaista, mikä oli iljettävää Herran silmissä, ja se sai minut tekemään ankarasti parannusta;

10 paljon ^aahdistuksen jälkeen Herra kuitenkin kuuli huutoni ja vastasi rukouksiini ja on tehnyt minut välineeksi käsissään saattaessaan ^bniin monia teistä tuntemaan totuutensa.

11 Kuitenkaan en tästä kersku, sillä minä olen ansioton itsestäni kerskumaan.

12 Ja nyt minä sanon teille: Te olette olleet kuningas Nooan sorron alla ja olette olleet hänen ja hänen pappiensa orjuudessa, ja he ovat johdattaneet teidät pahuuteen; sen tähden te olitte pahuuden ^asiteissä.

13 Ja nyt, koska te olette Jumalan voimalla vapautuneet näistä kahleista, niin, nimittäin kuningas Nooan ja hänen väkensä käsistä ja myös pahuuden kahleista, niin minä toivon, että te

23 ^{7a} Moosia 27:3–5.
^{9a} Sananl. 16:12;
 Moosia 11:1–15.

^b Moosia 17:1–4.
^{10a} OL 58:4.
^b Moosia 18:35.

12 ^a 2. Nefi 28:19–22.

“pysytte lujina tässä ^bvapaudessa, jolla teidät on tehty vapaiksi, ettekä salli ^ckenenkään olla kuninkaananne.

14 Älkää myöskään salliko kenenkään olla ^aopettajananne tai palvelijananne, ellei hän ole Jumalan mies, joka vaeltaa hänen teitensä ja pitää hänen käskynsä.

15 Näin Alma opetti kansalleen, että jokaisen tulee ^a“rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään, jotta heidän keskuudessaan ei olisi ^bkiistaa.

16 Ja nyt, Alma oli heidän ^a“ylipappinsa, koska hän oli heidän kirkkonsa perustaja.

17 Ja tapahtui, ettei kukaan saanut ^a“valtuutta saarnata tai opettaa muuten kuin hänen kauttaan Jumalalta. Sen tähden hän vihki kaikki heidän pappinsa ja kaikki heidän opettajansa, eikä ketään vihitty, elleivät he olleet vanhurskaita miehiä.

18 Sen tähden he valvoivat kansaansa ja ^a“ravitsivat sitä sillä, mikä kuuluu vanhurskauteen.

19 Ja tapahtui, että he alkoivat menestyä tavattomasti siinä maassa; ja he nimittivät maan Helamiksi.

20 Ja tapahtui, että he lisääntyivät ja menestyivät tavattomasti Helamin maassa, ja he rakensivat kaupungin, jonka he nimittivät Helamin kaupungiksi.

21 Mutta Herra näkee hyväksi ^a“kurittaa kansaansa; niin, hän

koettelee sen ^b“kärsivällisyyttä ja uskoa.

22 Kuitenkin, jokainen, joka panee ^a“turvansa häneen, ^b“ylenetään viimeisenä päivänä. Ja näin oli tämän kansan laita.

23 Sillä katso, minä osoitan teille, että heidät saatettiin orjuuteen, eikä heitä voinut kukaan vapauttaa, paitsi Herra, heidän Jumalansa, niin, nimittäin Abrahamin ja Iisakin ja Jaakobin Jumala.

24 Ja tapahtui, että hän vapautti heidät ja osoitti heille väkevän voimansa, ja suuri oli heidän riemunsa.

25 Sillä katso, tapahtui, että heidän ollessaan Helamin maassa, nimittäin Helamin kaupungissa, ja viljellessään ympäröivää maata, katso, lamanilaisten sotajoukko oli maan rajoilla.

26 Nyt tapahtui, että Alman veljet pakenivat pelloiltaan ja kokoontuivat yhteen Helamin kaupunkiin; ja he olivat hyvin peloissaan lamanilaisten ilmaantumisesta.

27 Mutta Alma meni heidän keskuuteensa ja kehotti heitä olemaan pelkäämättä ja muistamaan Herraa Jumalaansa, niin hän vapauttaisi heidät.

28 Sen tähden he tukahduttivat pelkonsa ja alkoivat huutaa Herran puoleen, että hän pehmittäisi lamanilaisten sydämet, niin että he säästäisivät heidät ja heidän vaimonsa ja lapsensa.

13a Gal. 5:1.

b PKO Vapaus.

c Moosia 29:13.

14a Moosia 18:18–22.

15a PKO Rakkaus.

b 3. Nefi 11:28–29.

16a Moosia 26:7.

17a PKO Pappeus;
Valtuus.

18a 1. Tim. 4:6.

21a Hel. 12:3; OL 98:21.

PKO Kuritus.

b PKO Kärsivällisyys.

22a PKO Luottamus.

b 1. Nefi 13:37.

29 Ja tapahtui, että Herra pehmitti lamanilaisten sydämet. Ja Alma ja hänen veljensä menivät ja antautuivat heidän käsiinsä; ja lamanilaiset ottivat haltuunsa Helamin maan.

30 Nyt lamanilaisten sotajoukot, jotka olivat ajaneet takaa kuningas Limhin kansaa, olivat olleet monta päivää eksyksissä erämaassa.

31 Ja katso, he olivat löytäneet nuo kuningas Nooan papit paikasta, jota he kutsuivat Amuloniksi; ja he olivat alkaneet pitää Amulonin maata hallussaan ja olivat alkaneet viljellä maata.

32 Nyt noiden pappien johtajan nimi oli Amulon.

33 Ja tapahtui, että Amulon vetosi lamanilaisiin, ja hän lähetti myös heidän vaimojaan, jotka olivat lamanilaisten ”tyttäriä, vetoamaan veljiinsä, etteivät he hävittäisi heidän miehiään.

34 Ja lamanilaiset tunsivat ”myötätuntoa Amulonia ja hänen veljiään kohtaan eivätkä hävittäneet heitä heidän vaimojensa tähden.

35 Ja Amulon ja hänen veljensä liittyivät lamanilaisiin, ja he kulivat erämaassa etsimässä Nefin maata, kun he löysivät Helamin maan, jota Alma ja hänen veljensä pitivät hallussaan.

36 Ja tapahtui, että lamanilaiset lupasivat Almalle ja hänen veljilleen, että jos he näyttäisivät heille tien, joka johti Nefin maahan, niin he soisivat heidän pitää henkensä ja vapautensa.

37 Mutta kun Alma oli näyttä-

nyt lamanilaisille tien, joka johti Nefin maahan, he eivät pitäneet lupaustaan vaan asettivat Almalle ja hänen veljilleen ”vartijoita ympäri Helamin maata.

38 Ja loput heistä menivät Nefin maahan; ja osa heistä palasi Helamin maahan ja toi mukanaan myös niiden vartijoiden vaimot ja lapset, jotka oli jätetty maahan.

39 Ja lamanilaisten kuningas oli suonut Amulonille oikeuden olla Helamin maassa olevan kansansa kuningas ja hallitsija; hänellä ei kuitenkaan olisi valtaa tehdä mitään vastoin lamanilaisien kuninkaan tahtoa.

LUKU 24

Amulon vainoaa Almaa ja hänen kansaansa. Heidät on määrää surmata, jos he rukoilevat. Herra saa heidän kuormansa tuntumaan keveiltä. Hän vapauttaa heidät orjuudesta, ja he palaavat Sarahemlaan. Noin 145–122 eKr.

Ja tapahtui, että Amulon pääsi suosioon lamanilaisten kuninkaan silmissä; sen tähden lamanilaisten kuningas salli, että hänet ja hänen veljensä nimitettiin kansansa opettajiksi, niin, nimittäin sen kansan, joka oli Semlonin maassa ja Silomin maassa ja Amulonin maassa.

2 Sillä lamanilaiset olivat ottaneet haltuunsa kaikki nämä maat; sen tähden lamanilaisten kuningas oli nimittänyt kuninkaat kaikkiin näihin maihin.

3 Ja nyt lamanilaisten kunin-

kaan nimi oli Laman, sillä hänet oli nimitetty isänsä nimen mukaan; ja sen tähden häntä kutsuttiin kuningas Lamaniksi. Ja hän oli monilukuisen kansan kuningas.

4 Ja hän nimitti Amulonin veljiä opettajiksi jokaiseen maahan, jota hänen kansansa piti hallussaan; ja niin Nefin kieltä alettiin opettaa kaiken lamanilaisten kansan keskuudessa.

5 Ja se oli toisiaan kohtaan ystävällistä kansaa, mutta se ei tuntenut Jumalaa; eivätkä Amulonin veljet opettaneet sille mitään Herrasta, sen Jumalasta, eivätkä Mooseksen laista, eivätkä he opettaneet sille Abinadin sanoja;

6 vaan he opettivat sitä pitämään aikakirjojaan ja kirjoittamaan toisilleen.

7 Ja niin lamanilaiset alkoivat rikastua ja alkoivat käydä kauppaa keskenään ja tulla mahtaviksi ja alkoivat olla viekasta ja viisasta kansaa, mitä maailman viisauteen tulee, niin, hyvin viekasta kansaa, joka nautti kaikenlaisesta jumalattomuudesta ja rosvouksesta, ellei se tapahtunut heidän omien veljiensä keskuudessa.

8 Ja nyt tapahtui, että Amulon alkoi käyttää *a* valtaa Almaan ja hänen veljiinsä ja alkoi vainota häntä ja käskeä lapsiaan vainoamaan heidän lapsiaan.

9 Sillä Amulon tiesi, että Alma oli ollut *a* yksi kuninkaan pa-peista ja että hän oli se, joka

uskoi Abinadin sanat ja joka ajettiin pois kuninkaan edestä, ja sen tähden hän oli vihastunut häneen; sillä hän oli kuningas Lamanin alamainen, mutta hän käytti silti valtaa heihin ja määräsi heille *b* töitä ja asetti heille työnsijohtajia.

10 Ja tapahtui, että heidän ah-dinkonsa olivat niin suuret, että he alkoivat huutaa voimallisesti Jumalan puoleen.

11 Ja Amulon käski heidän lakata huutamasta; ja hän asetti heille vartijoita tarkkailemaan heitä, niin että jokainen, jonka havaittaisiin huutavan avuksi Jumalaa, otettaisiin hengiltä.

12 Eivätkä Alma ja hänen väkensä korottaneet ääntään Herran Jumalansa puoleen vaan *a* vuodattivat sydämensä hänelle; ja hän tiesi heidän sydämensä ajatukset.

13 Ja tapahtui, että Herran ääni tuli heille heidän ahdingoissaan sanoen: Nostakaa päännne ja olkaa turvallisella mielellä, sillä minä tiedän sen liiton, jonka te olette tehneet minun kanssani; ja minä teen liiton kansani kanssa ja vapautan sen orjuudesta.

14 Ja minä myös kevennän ne kuormat, jotka on pantu teidän harteillenne, niin että te ette voi edes tuntea niitä selässänne, edes ollessanne orjuudessa; ja tämän minä teen, jotta te tämän jälkeen olisitte minun *a* todistajinani ja jotta te tietäisitte varmasti, että minä, Herra

24 8a OL 121:39.

9a Moosia 17:1–4; 23:9.

b Moosia 21:3–6.

12a pko Rukous.

14a pko Todistaja.

Jumala, muistan kansaani sen ^bahdingoissa.

15 Ja nyt tapahtui, että Alman ja hänen veljiensä kannettavaksi pannut kuormat kevenivät, eli Herra ^avahvisti heitä niin, että he saattoivat kantaa ^bkuormansa helposti, ja he alistuivat iloiten ja ^ckärsivällisesti kaikkeen Herran tahtoon.

16 Ja tapahtui, että niin suuri oli heidän uskonsa ja kärsivällisyytensä, että Herran ääni tuli jälleen heille sanoen: Olkaa turvallaisella mielellä, sillä huomispäivänä minä vapautan teidät orjuudesta.

17 Ja hän sanoi Almalle: Kulje tämän kansan edellä, ja minä kuljen sinun kanssasi ja vapautan tämän kansan ^aorjuudesta.

18 Nyt tapahtui, että Alma ja hänen kansansa kokosivat yön aikana katraansa yhteen ja myös viljansa; niin, vieläpä koko yön ajan he kokosivat katraitaan yhteen.

19 Ja aamulla Herra antoi lamaanilaisten vaipua ^asyvään uneen, niin, ja kaikki heidän työnjohtajansakin olivat sikeässä unessa.

20 Ja Alma ja hänen kansansa lähtivät erämaahan; ja kun he olivat kulkeneet koko päivän, he pystyttivät telttansa eräseen laaksoon ja nimittivät laakson Almaksi, koska hän johti heidän kulkuaan erämaassa.

21 Niin, ja Alman laaksossa he vuodattivat ^akiitoksensa Jumalalle, koska hän oli ollut heille

armollinen ja keventänyt heidän kuormansa ja vapauttanut heidät orjuudesta; sillä he olivat olleet orjuudessa, eikä kukaan muu voinut heitä vapauttaa paitsi Herra, heidän Jumalansa.

22 Ja he kiittivät Jumalaa, eli kaikki heidän miehensä ja kaikki heidän naisensa ja kaikki heidän lapsensa, jotka osasivat puhua, korottivat äänensä Jumalansa ylistykseen.

23 Ja nyt Herra sanoi Almalle: Kiiruhda ja joudu kansasi kanssa pois tästä maasta, sillä lamaanilaiset ovat heränneet ja ajavat sinua takaa; joudu sen tähden pois tästä maasta, niin minä pysäytän lamaanilaiset tähän laaksoon, etteivät he tule pitemmälle ajamaan takaa tätä kansaa.

24 Ja tapahtui, että he lähtivät laaksosta ja kulkivat erämaahan.

25 Ja oltuaan erämaassa kaksitoista päivää he saapuivat Sarahemlan maahan; ja kuningas Moosia myös otti heidät iloiten vastaan.

LUKU 25

Mulekin jälkeläisistä Sarahemlassa tulee nefiläisiä. He saavat tietää Alman ja Senifin kansasta. Alma kastaa Limhin ja koko hänen kansansa. Moosia valtuuttaa Alman perustamaan Jumalan kirkon. Noin 122 eKr.

Ja nyt kuningas Moosia käski kaikkien ihmisten kokoontua yhteen.

14b pko Vastoinikäyminen.

15a Matt. 11:28–30.

b Alma 31:38; 33:23.

c OL 54:10.

pkö Kärsivällisyys.

17a pko Orjuus.

19a 1. Sam. 26:12.

21a pko Kiitollisuus.

2 Nyt ei ollut niin paljon Nefin lapsia eli niin paljon niitä, jotka olivat Nefin jälkeläisiä, kuin oli Sarahemlan ^akansaa – Sarahemlan, joka oli ^bMulekin jälkeläinen – ja niitä, jotka tulivat hänen mukanaan erämaahan.

3 Eikä Nefin kansaa ja Sarahemlan kansaa ollut niin paljon kuin oli lamanilaisia; niin, heitä ei ollut puoliksikaan niin lukuisasti.

4 Ja nyt kaikki Nefin kansa oli kokoontunut yhteen, ja samoin kaikki Sarahemlan kansa, ja ne olivat kokoontuneet yhteen kahdeksi joukoksi.

5 Ja tapahtui, että Moosia luki ja luetutti Senifin aikakirjat kansalleen; niin, hän luki Senifin kansan aikakirjat siitä ajasta alkaen, kun he lähtivät Sarahemlan maasta, siihen asti, kun he palasivat takaisin.

6 Ja hän luki myös kertomuksen Almasta ja hänen veljistään ja kaikista heidän ahdingoistaan siitä ajasta alkaen, kun he lähtivät Sarahemlan maasta, siihen aikaan asti, kun he palasivat takaisin.

7 Ja nyt, kun Moosia oli lakannut lukemasta aikakirjoja, hänen kansansa, joka oli jäänyt maahan, joutui ihmetyksen ja hämmästyksen valtaan.

8 Sillä se ei tiennyt mitä ajatella; sillä katsoessaan niitä, jotka olivat vapautuneet ^aorjuudesta, se täyttyi tavattoman suurella ilolla.

9 Ja taas, kun se ajatteli veljiään,

jotka lamanilaiset olivat surmanneet, sen täytti murhe ja se jopa vuodatti monia murheen kyyneliä.

10 Ja taas, kun se ajatteli Jumalan välitöntä hyvyttä ja hänen voimaansa, kun hän vapautti Alman ja hänen veljensä lamanilaisten käsistä ja orjuudesta, se korotti äänensä ja kiitti Jumalaa.

11 Ja taas, kun se ajatteli lamanilaisia, jotka olivat sen veljiä, heidän syntistä ja saastaista tilaansa, sen täytti ^atuska ja piina heidän ^bsielujensa hyvinvoinnin tähden.

12 Ja tapahtui, että ne, jotka olivat Amulonin ja hänen veljiensä lapsia – niiden, jotka olivat ottaneet vaimoksi lamanilaisten tyttäriä – olivat tyytymättömiä isiensä käytökseen, eivätkä he enää halunneet itseään kutsuttavan isiensä nimillä; sen tähden he ottivat itsellensä Nefin nimen, jotta heitä kutsuttaisiin Nefin lapsiksi ja heidät luettaisiin niiden joukkoon, joita kutsuttiin nefiläisiksi.

13 Ja nyt koko Sarahemlan kansa ^aluettiin nefiläisiin ja tämä siksi, että kuninkuutta ei ollut annettu keillekään muille kuin Nefin jälkeläisille.

14 Ja nyt tapahtui, että kun Moosia oli lakannut puhumasta ja lukemasta kansalle, hän pyysi Almaakin puhumaan kansalle.

15 Ja Alma puhui sille, kun se oli kokoontunut yhteen suuri joukoiksi, ja hän meni joukon luota toisen luo saarnaten

25 2a Omni 1:13–19.

b Hel. 6:10.

pko Mulek.

8a Moosia 22:11–13.

11a Moosia 28:3–4;

Alma 13:27.

b pko Sielu: Sielujen

arvo.

13a Omni 1:19.

kansalle parannusta ja uskoa Herraan.

16 Ja hän kehotti Limhin kansaa ja veljiään, kaikkia niitä, jotka olivat vapautuneet orjuudesta, muistamaan, että Herra oli heidät vapauttanut.

17 Ja tapahtui, että kun Alma oli opettanut kansalle monia asioita ja lakannut puhumasta sille, että kuningas Limhi halusi, että hänet kastettaisiin; ja kaikki hänen kansansa halusi, että heidätkin kastettaisiin.

18 Sen tähden Alma meni veteen ja kastoi heidät; eli hän ^akastoi heidät samalla tavalla kuin veljensä ^bMormonin vesissä; niin, ja kaikki, jotka hän kastoi, kuuluivat Jumalan kirkkoon; ja tämä heidän uskonsa vuoksi Alman sanoihin.

19 Ja tapahtui, että kuningas Moosia salli Alman perustaa seurakuntia kautta koko Sarahemlan maan ja antoi hänelle ^avallan asettaa pappeja ja opettajia jokaiseen seurakuntaan.

20 Ja näin tehtiin, koska ihmisiä oli niin paljon, ettei yksi opettaja voinut heitä kaikkia hallita; eivätkä he kaikki voineet kuulla Jumalan sanaa yhdessä kokouksessa;

21 sen tähden he kokoontuivat yhteen eri joukkoina, joita kutsuttiin seurakunniksi; jokaisella seurakunnalla oli pappinsa ja opettajansa, ja jokainen pappi saarnasi sanaa sen mukaan kuin Alman suu hänelle puhui.

22 Ja niin, vaikka olikin monta seurakuntaa, ne kaikki olivat yksi kirkko, niin, nimittäin Jumalan ^akirkko; sillä missään seurakunnissa ei saarnattu mitään muuta kuin parannusta ja uskoa Jumalaan.

23 Ja nyt Sarahemlan maassa oli seitsemän seurakuntaa. Ja tapahtui, että jokainen, joka halusi ottaa päällensä Kristuksen, tai Jumalan, ^animen, liittyi Jumalan seurakuntaan;

24 ja heitä kutsuttiin Jumalan ^akansaksi. Ja Herra vuodatti Henkensä heidän päällensä, ja heitä siunattiin, ja he menestyivät maassa.

LUKU 26

Uskottomat johdattavat monia kirkon jäseniä syntiin. Almalle luovataan iankaikkinen elämä. Ne, jotka tekevät parannuksen ja ottavat kasteen, saavat anteeksi. Syntiset kirkon jäsenet, jotka tekevät parannuksen ja tunnustavat Almalle ja Herralle, saavat anteeksi; muuten heitä ei lueta kirkon kansaan. Noin 120–100 eKr.

NYT tapahtui, että nousevassa polvessa oli monia, jotka eivät voineet ymmärtää kuningas Benjaminin sanoja, koska he olivat pieniä lapsia siihen aikaan, kun hän puhui kansalleen; eivätkä he uskoneet isiensä perimätietoja.

2 He eivät uskoneet, mitä oli sanottu kuolleiden ylösnousemuk-

18a Moosia 21:35.
b Moosia 18:8–17.
19a PKO Pappeus.

22a Moosia 18:17.
23a PKO Jeesus Kristus:
Jeesuksen Kristuksen

nimen päallemme
ottaminen.
24a PKO Liitto.

sesta, eivätkä he uskoneet Kristuksen tulemiseen.

3 Ja nyt, epäuskonsa tähden he eivät voineet “ymmärtää Jumalan sanaa; ja heidän sydämensä paatui.

4 Eivätkä he tahtoneet ottaa kastetta, eivätkä he tahtoneet liittyä kirkkoon. Ja he olivat uskonsa puolesta eri kansaa ja pysyivät aina siitä lähtien sellaisina, nimittäin “lihallisessa ja syntisessä tilassaan, sillä he eivät tahtoneet huutaa avuksi Herraa Jumalaansa.

5 Ja nyt Moosian hallituskaudella heitä ei ollut puoliksikaan niin lukuisasti kuin Jumalan kansaa, mutta veljien keskinäisten “erimielisyyksien tähden heitä alkoi olla lukuisammin.

6 Sillä tapahtui, että he pettivät mielistele villä sanoillaan monia, jotka olivat kirkossa, ja saivat heidät tekemään monia syntejä; sen tähden kirkon kävi välttämättömäksi “ojentaa niitä kirkossa olevia, jotka tekivät syntiä.

7 Ja tapahtui, että opettajat toivat heidät pappien eteen ja luovuttivat heidät papeille; ja papit toivat heidät Alman eteen, joka oli “ylipappi.

8 Nyt kuningas Moosia oli antanut Almalle vallan kirkkoon nähden.

9 Ja tapahtui, että Alma ei heistä tiennyt, mutta heitä vastaan oli monia todistajia; niin, ihmiset

nousivat runsaasti todistamaan heidän pahuudestaan.

10 Nyt mitään sellaista ei ollut aikaisemmin tapahtunut kirkossa; sen tähden Alma tuns huolta hengessään ja käski tuoda heidät kuninkaan eteen.

11 Ja hän sanoi kuninkaalle: Katso, tässä on monta, jotka olemme tuoneet sinun eteesi ja joita heidän veljensä syyttävät; niin, ja heidät on tavattu monenlaisista pahoista teoista. Eivätkä he tee parannusta pahoista teoistaan; sen tähden me olemme tuoneet heidät sinun eteesi, jotta sinä tuomitsisit heidät heidän rikostensa mukaisesti.

12 Mutta kuningas Moosia sanoi Almalle: Katso, minä en heitä tuomitse; sen tähden minä “luovutan heidät sinun käsiisi tuomittaviksi.

13 Ja nyt Alman henki oli jälleen huolissaan, ja hän meni kysymään Herralta, mitä hänen pitäisi tämän asian suhteen tehdä, sillä hän pelkäsi tekevänsä väärin Jumalan silmissä.

14 Ja tapahtui, että kun hän oli vuodattanut koko sielunsa Jumalalle, Herran ääni tuli hänelle sanoen:

15 Siunattu olet sinä, Alma, ja siunattuja ovat ne, jotka kastettiin “Mormonin vesissä. Sinä olet siunattu suuren ^buskosi tähden pelkkiin palvelijani Abinadin sanoihin.

16 Ja siunattuja ovat he suuren

26 3a pko Ymmärrys.

4a pko Luonnollinen ihminen.

5a pko Kiistä;

Luopumus.

6a Alma 5:57–58; 6:3.

pko Varoittaminen.

7a Moosia 29:42.

12a OL 42:78–93.

15a Moosia 18:30.

b Moosia 17:2.

pko Usko.

uskonsa tähden niihin pelkkiin sanoihin, joita sinä olet puhunut heille.

17 Ja siunattu olet sinä, koska olet perustanut ^akirkon tämän kansan keskuuteen; ja heitä vahvistetaan, ja he tulevat olemaan minun kansani.

18 Niin, siunattu on tämä kansa, joka on halukas kantaamaan minun ^animeäni; sillä minun nimelläni sitä kutsutaan; ja se on minun.

19 Ja koska sinä olet kysynyt minulta rikkojasta, sinä olet siunattu.

20 Sinä olet minun palvelijani; ja minä teen sinun kanssasi liiton, että sinä saat ^aiankaikkisen elämän; ja sinun tulee palvella minua ja lähteä minun nimesäni ja koota yhteen minun lampaani.

21 Ja se, joka kuulee minun ääneni, on minun ^alampaani; ja hänet teidän tulee ottaa kirkkoon, ja hänet minäkin otan vastaan.

22 Sillä katso, tämä on minun kirkkoni; jokainen, joka ^akastetaan, tulee kastaa parannukseen. Ja jokaisen, jonka te otatte vastaan, tulee uskoa minun nimeeni; ja hänelle minä annan auliisti ^banteeksi.

23 Sillä minä olen se, joka ^aottaa

päällensä maailman synnit; sillä minä olen se, joka on ^bluonut heidät; ja minä olen se, joka suo loppuun asti uskovalle sijan oikealla puolellani.

24 Sillä katso, minun nimelläni heitä kutsutaan; ja jos he ^atuntevat minut, he tulevat esiin ja saavat iankaikkisesti sijan minun oikealla puolellani.

25 Ja tapahtuu, että kun ^atoinen pasuuna soi, silloin ne, jotka eivät ole koskaan minua ^btunteneet, tulevat esiin ja seisovat minun edessäni.

26 Ja silloin he tietävät, että minä olen Herra, heidän Jumalansa, että minä olen heidän Lunastajansa; mutta he eivät tahtoneet tulla lunastetuiksi.

27 Ja silloin minä julistan heille, etten ole koskaan heitä ^atuntenut; ja he ^bmenevät pois ^cikuiseen tuleen, joka on valmistettu Perkeleelle ja hänen enkeleilleen.

28 Ja nyt minä sanon sinulle, että joka ei ^akuule minun ääntäni, häntä alkää ottako minun kirkkooni, sillä häntä minä en ota vastaan viimeisenä päivänä.

29 Ja nyt minä sanon sinulle: Mene; ja ^atuomitse jokainen, joka rikkoo minua vastaan, niiden ^bsyntien mukaisesti, jotka hän on tehnyt; ja jos hän ^ctunnustaa

17a Moosia 25:19–24.

18a Moosia 1:11; 5:8.
pko Jeesus Kristus:
Jeesuksen Kristuksen
nimen päällemme
ottaminen.

20a pko Iankaikkinen
elämä;
Valitseminen;
Valitut.

21a pko Hyvä paimen.

22a 2. Nefi 9:23.

pko Kaste,
kastaminen.
^b pko Anteeksianto;
Syntien
anteeksisaaminen.

23a pko Lunastaja.

^b pko Luominen.

24a Joh. 17:3.

25a OL 88:99, 109.

^b OL 76:81–86.

27a Matt. 7:21–23.

^b Luuk. 13:27.

^c OL 76:43–44.

28a 2. Nefi 9:31;

OL 1:14.

29a pko Tuomitseminen.

^b pko Vastuullisuus.

^c 3. Nefi 1:25.

pko Tunnustaminen.

syntinsä sinun ja minun edessäni ja ^a”tekee parannuksen villittömin sydämin, anna hänelle ^aanteeksi, niin minäkin annan hänelle anteeksi.

30 Niin, ja ^a”niin usein kuin minun kansani ^b”tekee parannuksen, minä annan sille anteeksi sen rikkomukset minua vastaan.

31 Ja teidänkin tulee antaa toisillenne rikkomuksenne ^a”anteeksi, sillä totisesti minä sanon teille: Joka ei anna anteeksi lähimmäisensä rikkomuksia, kun hän sanoo tekevänsä parannuksen, on saattanut itsensä tuomion alaiseksi.

32 Nyt minä sanon sinulle: Mene; ja ketään, joka ei tee parannusta synneistään, ei pidä lukea minun kansaani; ja tätä noudatettakoon tästä alkaen.

33 Ja tapahtui, että kun Alma oli kuullut nämä sanat, hän kirjoitti ne muistiin, jotta ne olisivat hänellä ja jotta hän voisi tuomita tuon kirkon kansan Jumalan käskyjen mukaisesti.

34 Ja tapahtui, että Alma meni ja tuomitsi ne, jotka oli tavattu pahasta teosta, Herran sanan mukaisesti.

35 Ja jokaisen, joka teki parannuksen synneistään ja ^a”tunnusti ne, hän luki kirkon kansaan;

36 ja niitä, jotka eivät tahtoneet tunnustaa syntejään ja tehdä parannusta pahuudestaan, ei

luettu kirkon kansaan, ja heidän nimensä ^a”pyyhittiin pois.

37 Ja tapahtui, että Alma johti kaikkia kirkon asioita; ja he alkoivat jälleen olla rauhassa ja menestyä tavattomasti kirkon asioissa, ja he vaelisivat tarkoin Jumalan edessä, ottivat vastaan monia ja kastoivat monia.

38 Ja nyt kaikkea tätä Alma ja hänen työtoverinsa kirkon johdossa tekivät, vaeltaen kaikessa tunnollisuudessa, opettaen Jumalan sanaa kaikessa, kärsien kaikenlaisia ahdinkoja, joutuen kaikkien niiden vainoamiksi, jotka eivät kuuluneet Jumalan kirkkoon.

39 Ja he ojensivat veljiään, ja heitäkin ^a”ojennettiin, kutakin Jumalan sanalla syntyensä mukaisesti – eli niiden syntien mukaisesti, joita hän oli tehnyt, sillä Jumala oli käskennyt heitä ^b”rukoilemaan lakkaamatta ja ^c”kiittämään kaikessa.

LUKU 27

Moosia kieltää vainoamisen ja vaatii tasa-arvoisuutta. Alma nuorempi ja Moosian neljä poikaa yrittävät hävittää kirkon. Enkeli ilmestyy ja käskää heidän kääntyä pois pahalta tieltään. Alma tehdään mykäksi. Koko ihmissuvun täytyy syntyä uudesti saadakseen pelastuksen. Alma ja Moosian pojat julistavat ilosanomaa. Noin 100–92 eKr.

29d pko Parannus.
e pko Anteeksianto.
30a Moroni 6:8.
b Hes. 33:11, 15–16;
Ap. t. 3:19–20;
Moosia 29:19–20.

31a 3. Nefi 13:14–15;
OL 64:9–10.
35a pko Tunnustaminen.
36a 2. Moos. 32:33;
Alma 1:24.
pko Elämän kirja;

Kirkosta erottaminen.
39a pko Varoittaminen.
b 2. Nefi 32:8–9.
c pko Kiitollisuus.

Ja nyt tapahtui, että epäuskoisten kirkkoon kohdistamat vainot tulivat niin suuriksi, että kirkko alkoi nurista ja valittaa johtajilleen asiasta; ja se valitti Almalle. Ja Alma esitti asian heidän kuninkaalleen Moosialle. Ja Moosia kysyi neuvoa papeiltaan.

2 Ja tapahtui, että kuningas Moosia lähetti kautta ympäröivän maan kuulutuksen, ettei kukaan epäuskoinen saanut ^avainota ketään niistä, jotka kuulivat Jumalan kirkkoon.

3 Ja kautta kaikkien seurakuntien oli ankara kielto, ettei niiden keskuudessa saanut olla mitään vainoja, että ^atasa-arvoisuuden tuli vallita kaikkien ihmisten kesken;

4 etteivät he saaneet antaa ylpeyden eivätkä korskeuden häiritä ^arauhaansa, että jokaisen tuli ^bpitää lähimmäistään itsensä veroisena tehden omin käsin työtä elannokseen.

5 Niin, ja kaikkien heidän pappiensa ja opettajiensa tuli ^atehdä omin käsin työtä elannokseen kaikissa tapauksissa paitsi sairaina tai suuren puutteen alaisina; ja näin tehden he saivat mitä runsaimmin Jumalan ^barmoa.

6 Ja maassa alkoi taas olla paljon rauhaa; ja kansa alkoi olla hyvin monilukuinen ja alkoi levittäytyä laajalle maan päällä, eli pohjoiseen ja etelään, itään ja

länteen, rakentaen suuria kaupunkoja ja kyliä joka puolelle maata.

7 Ja Herra muisti heitä ja antoi heidän menestystä, ja heistä tuli suuri ja vauras kansa.

8 Nyt Moosian pojat luettiin epäuskoisten joukkoon, ja myös yksi Alman ^apojista luettiin heidän joukkoonsa, ja häntä kutsuttiin Almaksi hänen isänsä mukaan; kuitenkin hänestä tuli hyvin jumalaton ja ^bepäjumalia palvova mies. Ja hän oli monisanainen mies ja puhui hyvin mielitelevästi kansalle; sen tähden hän johdatti monia kansasta tekemään hänen pahojen tekojensa mukaisesti.

9 Ja hänestä tuli suuri este Jumalan kirkon menestykselle; ja hän ^avarasti kansan sydämet, aiheutti paljon erimielisyyttä kansan keskuudessa ja antoi Jumalan viholliselle tilaisuuden käyttää valtaansa heihin.

10 Ja nyt tapahtui, että hänen kulkiessaan ympäriinsä hävittämässä Jumalan kirkkoa – sillä hän kulki Moosian poikien kanssa salaa ympäriinsä yrittäen hävittää kirkon ja johtaa harhaan Herran kansaa, vastoin Jumalan ja myös kuninkaan käskyjä –

11 ja kuten sanoin teille, kun he kulkivat ympäriinsä ^akapinoiden Jumalaa vastaan, katso, Herran ^benkeli ilmestyi heille; ja hän laskeutui ikään kuin pilven

27 2a PKO Vaino.

3a Moosia 23:7; 29:32.

4a PKO Rauha.

b PKO Arvostaminen.

5a Moosia 18:24, 26.

b PKO Armo.

8a PKO Alma, Alman poika.

b PKO Epäjumalien palvonta.

9a 2. Sam. 15:1–6.

11a PKO Kapinointi.

b PKO Enkelit.

c Ap. t. 9:1–9;

Alma 8:15.

sisässä; ja hän puhui ikään kuin ukkosen äänellä, mikä järisytti maata, jolla he seisoivat;

12 ja niin suuri oli heidän hämmästyksensä, että he kaatuivat maahan eivätkä ymmärtäneet niitä sanoja, joita hän puhui heille.

13 Mutta hän huusi jälleen, sanoen: Alma, nouse ja astu esiin, sillä miksi sinä vainoat Jumalan kirkkoa? Sillä Herra on sanonut: ”Tämä on minun kirkkoni, ja minä vahvistan sen, eikä sitä kukista mikään muu kuin kansani rikkomukset.

14 Ja vielä enkeli sanoi: Katso, Herra on kuullut kansansa ^arukoukset ja myös palvelijansa Alman – joka on isäsi – rukoukset; sillä hän on suuresti uskoen rukoillut sinun tähtesi, että sinut johdattaisiin tuntemaan totuus; sen tähden minä olen tullut tätä tarkoitusta varten, saadakseni sinut vakuuttuneeksi Jumalan voimasta ja valtuudesta, jotta hänen palvelijoidensa ^brukouksiin vastattaisiin heidän uskonsa mukaisesti.

15 Ja nyt, katso, voitko sinä kiistää Jumalan voiman? Sillä katso, eikö minun ääneni järisytä maata? Ja etkö myös näe minut edessäsi? Ja minut on lähetetty Jumalan luota.

16 Nyt minä sanon sinulle: Mene, ja muista isiesi vankeutta Helamin maassa ja Nefin maassa; ja muista, kuinka suuria hän on tehnyt heidän hyväkseen; sillä he olivat orjuudessa, ja hän on

”vapauttanut heidät. Ja nyt minä sanon sinulle, Alma: Kulje tietäsi, äläkä enää pyri hävittämään kirkkoa, jotta heidän rukouksiinsa vastattaisiin, äläkä tee sitä, vaikka itse haluaisitkin tulla hylätyksi.

17 Ja nyt tapahtui, että nämä olivat viimeiset sanat, jotka enkeli puhui Almalle, ja hän lähti.

18 Ja nyt Alma ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, kaatuivat jälleen maahan, sillä suuri oli heidän hämmästyksensä; sillä he olivat omin silmin nähneet Herran enkelin, ja hänen äänensä oli kuin ukkonen, joka järisytti maata; ja he tiesivät, ettei mikään muu kuin Jumalan voima voinut järisyttää maata ja saada sitä vapisemaan, ikään kuin se halkeaisi.

19 Ja nyt Alman hämmästyksesi oli niin suuri, että hän tuli mykäksi, niin ettei hän voinut avata suutaan; niin, ja hän tuli heikoksi, jopa niin ettei hän voinut enää liikuttaa käsiään; sen tähden ne, jotka olivat hänen kanssaan, ottivat hänet ja kantoivat häntä avuttomana, kunnes hänet laskettiin isänsä eteen.

20 Ja he kertoivat hänen isälleen kaiken, mitä heille oli tapahtunut; ja hänen isänsä riemuitsi, sillä hän tiesi sen tapahtuneen Jumalan voimasta.

21 Ja hän käski väkijoukon koontua yhteen katsomaan, mitä Herra oli tehnyt hänen pojalleen ja myös niille, jotka olivat hänen kanssaan.

22 Ja hän käski pappien koontua yhteen; ja he alkoivat

13a pko Jeesus Kristus:
Kirkon pää.

14a Alma 10:22.
b Morm. 9:36–37.

16a Moosia 23:1–4.

paastota ja rukoilla Herraa Jumalaansa, että hän aukaisisi Alman suun, jotta hän voisi puhua, ja myös että hänen jäsenensä saisivat voimansa – jotta kansan silmät avautuisivat näkemään ja tuntemaan Jumalan hyvyiden ja kirkkauden.

23 Ja tapahtui heidän paastotuaan ja rukoiltuaan kahden päivän ja kahden yön ajan, että Alman jäsenet saivat voimansa, ja hän nousi ja alkoi puhua heille pyytäen heitä olemaan turvallisella mielellä.

24 Sillä, hän sanoi, minä olen tehnyt parannuksen synneistäni, ja Herra on minut ^alunastanut; katso, minä olen Hengestä syntynyt.

25 Ja Herra sanoi minulle: Älä ihmettele, että koko ihmissuvun, eli miesten ja naisten, kaikkien kansakuntien, sukujen, kielten ja kansojen, täytyy ^asyntyä uudesti, eli syntyä Jumalasta, ^bmuuttua ^clihallisesta ja langenneesta tilastaan vanhurskauden tilaan ja tulla Jumalan lunastamiksi, tullen hänen pojikseen ja tyttäricksen.

26 Ja niin heistä tulee uusia luotuja; ja elleivät he tee tätä, he eivät ^amitenkään voi periä Jumalan valtakuntaa.

27 Minä sanon teille: Ellei näin tapahdu, heidät täytyy hylätä; ja tämän minä tiedän, koska olin joutumaisillani hylätyksi.

28 Kuitenkin kärsittyäni paljon ahdistusta ja tehtyäni parannusta lähes kuolemaan asti Herra on armossaan nähnyt hyväksitemmät minut pois ^aikuisesta palamisesta, ja minä olen syntynyt Jumalasta.

29 Minun sieluni on lunastettu katkeruuden sapesta ja pahuuden kahleista. Minä olin pimeimmässä kuilussa, mutta nyt minä näen Jumalan ihmeellisen valon. Minun sieluani ^akidutti iankaikkinen piina, mutta minut on temmattu pois, eikä sieluni enää tunne tuskaa.

30 Minä hylkäsin Lunastajani ja kielsin sen, mistä isämme ovat puhuneet; mutta nyt, jotta voitaisiin ennalta nähdä, että hän on tuleva ja että hän muistaa jokaisen luomansa luodun, hän ilmaisee itsensä kaikille.

31 Niin, ^ajokainen polvi on notkistuva ja jokainen kieli tunnustava hänen edessään. Aivan niin, viimeisenä päivänä, kun kaikki ihmiset joutuvat hänen ^btuomittavikseen, silloin he tunnustavat, että hän on Jumala; silloin ne, jotka elävät maailmassa ^cilman Jumalaa, tunnustavat, että ikuisen rangaistuksen tuomio on heille oikeudenmukainen; ja he värisevät ja vapisevat ja he vetäytyvät pois hänen ^dkaikkitutkivan silmänsä katseen alla.

32 Ja nyt tapahtui, että Alma

24a 2. Nefi 2:6–7.
pko Lunastus.

25a Room. 6:3–11;
Moosia 5:7;
Alma 5:14;
Moos. 6:59.
pko Uudestisynty-

minen Jumalasta.
^b Moosia 3:19; 16:3.

^c pko Lihallinen.
26a Joh. 3:5.
28a 2. Nefi 9:16.
29a Moosia 2:38.
31a Fil. 2:9–11;

Moosia 16:1–2;
OL 88:104.

^b pko Jeesus Kristus:
Tuomari.
^c Alma 41:11.
^d pko Jumala,
jumaluus.

alkoi tästä lähtien opettaa kansaa, ja samoin ne, jotka olivat Alman kanssa silloin, kun enkeli ilmestyi heille; ja he kulkivat ympäriinsä kautta koko maan julistaen kaikille ihmisille sitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet, ja saarnaten Jumalan sanaa suuressa ahdistuksessa, sillä ne, jotka eivät uskoneet, vainosivat heitä suuresti, ja monet heistä löivät heitä.

33 Mutta kaikesta tästä huolimatta he antoivat kirkolle paljon lohtua, vahvistivat sen jäsenten uskoa ja kehottivat heitä pitkämielisesti ja paljon työtä tehden pitämään Jumalan käskyt.

34 Ja neljä heistä oli Moosian "poikia; ja heidän nimensä olivat Ammon ja Aaron ja Omner ja Himni; nämä olivat Moosian poikien nimet.

35 Ja he kulkivat kautta koko Sarahemlan maan ja kaikkien ihmisten keskuudessa, jotka olivat kuningas Moosian vallan alla, pyrkien innokkaasti hyvitämään kaiken sen vahingon, mitä he olivat tehneet kirkolle, tunnustaen kaikki syntinsä ja julistaen kaikkea sitä, mitä he olivat nähneet, ja selittäen profetioita ja kirjoituksia kaikille, jotka halusivat kuulla niitä.

36 Ja näin he olivat välineinä Jumalan käsissä saattamalla monia tuntemaan totuuden, eli tuntemaan Lunastajansa.

37 Ja kuinka siunattuja he ovatkaan! Sillä he "julistivat rauhaa; he julistivat ^bhyvää ilosanomaa; ja he julistivat kansalle, että Herra hallitsee.

LUKU 28

Moosian pojat lähtevät saarnaamaan lamanilaisille. Moosia kääntää jerediläisten levyt kahta näki-jänkiveä käyttäen. Noin 92 eKr.

Nyt tapahtui, että kun Moosian "pojat olivat tehneet kaiken tämän, he ottivat pienen joukon mukaansa ja palasivat isänsä, kuningaan, luo ja pyysivät häneltä, että hän sallisi heidän mennä näiden valitsemiensa kanssa ylös ^bNefin maahan saarnataksseen sitä, mitä olivat kuulleet, ja julistaakseen Jumalan sanaa veljilleen lamanilaisille –

2 voidakseen kenties johdattaa heidät tuntemaan Herran Jumalansa ja saada heidät vakuutuneiksi isiensä pahuudesta, ja voidakseen kenties parantaa heidät heidän "vihastaan nefiläisiä kohtaan, jotta heidätkin voitaisiin saattaa riemuitsemaan Herrassa Jumalassaan, jotta heistä voisi tulla ystävällisiä toisillensa ja jotta ei enää olisi kiistoja koko siinä maassa, jonka Herra, heidän Jumalansa, oli antanut heille.

3 Nyt he halusivat, että pelastusta julistettaisiin jokaiselle luodulle, sillä he eivät voineet

34a pko Ammon, Moosian poika.

37a Jes. 52:7;
Moosia 15:14–17.

pko Saarnaaminen.

b pko Evankeliumi.

28 1a Moosia 27:34.

b Omni 1:12–13;

Moosia 9:1.

2a MK Jaak. 7:24.

^akestää sitä, että yksikään ^bi-hmissielu hukkuisi; niin, jopa ajatuksetkin siitä, että yksikin sielu joutuisi kestäämään ^cloputonta piinaa, värisyttivät ja vavisuttivat heitä.

4 Ja näin Herran Henki vaikutti heihin, sillä he olivat synnintekijöistä kaikkein ^aviheliäisimpiä. Ja Herra näki hyväksi äärettömässä ^barmossaan säästää heidät; kuitenkin he kärsivät paljon sielun piinaa pahojen tekojensa tähden, kärsivät paljon ja pelkäsivät, että heidät hylättäisiin iäksi.

5 Ja tapahtui, että he pyysivät isältään monta päivää, että he saisivat mennä ylös Nefin maahan.

6 Ja kuningas Moosia meni ja kysyi Herralta, pitäisikö hänen antaa poikiensa mennä ylös lamanilaisten keskuuteen saarnaamaan sanaa.

7 Ja Herra sanoi Moosialle: Anna heidän mennä ylös, sillä monet tulevat uskomaan heidän sanoihinsa, ja he saavat iankaikisen elämän; ja minä ^apelastan sinun poikasi lamanilaisten käsistä.

8 Ja tapahtui, että Moosia salli heidän mennä ja tehdä, niin kuin he olivat pyytäneet.

9 Ja he ^alähtivät matkaan erämaahan mennäkseen ylös saarnaamaan sanaa lamanilaisten

keskuuteen; ja minä ^bkerron heidän tekemisistään tämän jälkeen.

10 Nyt kuningas Moosialla ei ollut ketään, kenelle hän olisi antanut kuninkuuden, sillä kukaan hänen pojistaan ei halunnut ottaa kuninkuutta vastaan.

11 Sen tähden hän otti aikakirjat, jotka oli kaiverrettu ^apronssilevyihin sekä Nefin levyihin, ja kaikki ne esineet, joita hän oli pitänyt ja varjellut Jumalan käskyn mukaisesti, käännettyään ja kirjoituttuaan aikakirjat, jotka olivat Limhin kansan löytämissä ^bkultalevyissä, jotka Limhin käsi oli hänelle antanut;

12 ja tämän hän teki kansansa suuren innon tähden, sillä se oli määrättömän halukas saamaan tietoja niistä ihmisistä, jotka olivat tuhoutuneet.

13 Ja nyt hän käänsi ne niiden kahden ^akiven avulla, jotka oli kiinnitetty sankojen kahteen kehykseen.

14 Nyt nämä esineet ovat olleet valmistettuina alusta asti ja ovat periytyneet polvesta polveen kielten kääntämistä varten;

15 ja Herran käsi on pitänyt ja varjellut niitä paljastaakseen kansansa pahat teot ja iljetykset jokaiselle luodulle, joka pitäisi maata hallussaan;

3a Alma 13:27;
3. Nefi 17:14;
Moos. 7:41.
b pko Sielu: Sielujen arvo.
c MK Jaak. 6:10;

OL 19:10–12.
4a Moosia 27:10.
b pko Armeliaisuus.
7a Alma 19:22–23.
9a Alma 17:6–9.
b Alma 17–26.

11a pko Pronssilevyt.
b pko Kultalevyt.
13a pko Urin ja tummim.

16 ja jokaista, jolla nämä esineet ovat, kutsutaan “näkijäksi muinaisten aikojen tapaan.

17 Nyt, kun Moosia oli saanut nämä aikakirjat käännettyksi, katso, ne kertoivat kansasta, joka oli “tuhoutunut, siitä ajasta, jolloin se tuhoutui, taaksepäin aina ^bsuuren tornin rakentamiseen asti, silloin kun Herra ^csekoitti ihmisten kielen ja heidät hajotettiin laajalle kaikkialla maan päällä, niin, ja vielä siitäkin ajasta taaksepäin Aadamin luomiseen asti.

18 Nyt tämä kertomus sai Moosian kansan suremaan tavattomasti, niin, heidät täytti murhe; mutta he saivat siitä paljon tietoa, mistä he riemuitsivat.

19 Ja tämä kertomus kirjoitetaan myöhemmin; sillä katso, on hyväksi, että kaikki ihmiset saavat tietää sen, mitä tässä kertomuksessa on kirjoitettu.

20 Ja nyt, kuten sanoin teille, että kun kuningas Moosia oli tehnyt tämän, hän otti ^apronssi-levyt ja kaikki esineet, joita hän oli säilyttänyt, ja uskoi ne Alman haltuun, joka oli Alman poika – eli kaikki aikakirjat sekä ^bkääntäjät – ja uskoi ne hänen haltuunsa ja käski hänen pitää ja ^cvarjella niitä sekä pitää aikakirjaa kansasta ja jättää ne perintönä sukupolvesta toiseen, samoin kuin ne olivat periytyneet siitä ajasta asti, jolloin Lehi lähti Jerusalemistä.

LUKU 29

Moosia ehdottaa, että kuninkaan sijaan valittaisiin tuomareita. Väärämieliset kuninkaat johdattavat kansansa syntiin. Alma nuorempi valitaan ylituomariksi kansan äänellä. Hän on myös kirkon yli-pappi. Alma vanhempi ja Moosia kuolevat. Noin 92–91 eKr.

Nyt, kun Moosia oli tehnyt tämän, hän lähetti sanan kautta koko maan, kaiken kansan keskuuteen, haluten tietää sen tahdon siitä, kenen pitäisi olla sen kuningas.

2 Ja tapahtui, että kansan ääni tuli sanoen: Me haluamme poikasi Aaronin olevan meidän kuninkaamme ja hallitsijamme.

3 Nyt Aaron oli mennyt ylös Nefin maahan; sen tähden kuningas ei voinut antaa kuninkuutta hänelle, eikä Aaron tahtonutkaan ottaa kuninkuutta itselleen; eikä kukaan Moosian ^apojista ollut halukas ottamaan kuninkuutta itselleen.

4 Sen tähden kuningas Moosia lähetti jälleen sanan kansan keskuuteen, niin, nimittäin kirjoitetun sanan hän lähetti kansan keskuuteen. Ja nämä olivat ne sanat, jotka oli kirjoitettu, sanoen:

5 Katso, oi sinä minun kansani, eli minun veljeni, sillä sellaisina minä teitä pidän, minä tahdon teidän harkitsevan sitä asiaa, jota teitä on pyydetty

16a Moosia 8:13–18.

pko Näkijä.

17a Moosia 8:7–12.

b Et. 1:1–5.

c 1. Moos. 11:6–9.

20a Alma 37:3–10.

b pko Urim ja tummim.

c pko Pyhät kirjoitukset:

Pyhiä kirjoituksia varjeltava.

29 3a Moosia 27:34.

harkitsemaan – sillä te haluatte saada ^akuninkaan.

6 Nyt minä ilmoitan teille, että se, jolle kuninkuus oikeutetusti kuuluu, on kieltäytynyt eikä ota kuninkuutta itselleen.

7 Ja nyt, jos toinen nimitettäisiin hänen sijaansa, katso, minä pelkään, että teidän keskuudessanne syntyisi kiistoja. Ja kukaties poikani, jolle kuninkuus kuuluu, vihastuisi ja vetäisi osan tätä kansaa mukaansa, mikä aiheuttaisi sotia ja kiistoja teidän keskuudessanne, ja mistä seuraisi paljon verenvuodatusta ja Herran tien vääristelyä, niin, ja monien ihmissielujen tuhoutuminen.

8 Nyt minä sanon teille: Olkaamme viisaita ja harkitkaamme näitä asioita, sillä meillä ei ole oikeutta tuhota poikaani, eikä meillä olisi oikeutta tuhota ketään muutakaan, jos hänet nimitettäisiin hänen sijaansa.

9 Ja jos poikani kääntyisi takaisin ylpeyteensä ja turhuuksiinsa, hän peruisi sen, mitä hän oli sanonut, ja vaatisi oikeuttansa kuninkuuteen, mikä saisi hänet ja myös tämän kansan tekemään paljon syntiä.

10 Ja olkaamme nyt viisaita ja katsokaamme eteenpäin näitä asioita ja tehkäämme sellaista, mikä varmistaa tämän kansan rauhan.

11 Sen tähden minä olen teidän kuninkaanne lopun elinaikani, mutta ^animittäkäämme kuitenkin ^btuomareita tuomitsemaan tätä kansaa lakimme mukaisesti;

ja me järjestämme uudelleen tämän kansan asiat, sillä me nimitämme viisaita miehiä tuomareiksi, jotka tuomitsevat tätä kansaa Jumalan käskyjen mukaisesti.

12 Nyt on parempi, että ihmisen tuomitsisi Jumala eikä ihminen, sillä Jumalan tuomiot ovat aina oikeudenmukaisia, mutta ihmisen tuomiot eivät aina ole oikeudenmukaisia.

13 Ja nyt, jos olisi mahdollista, että te saisitte kuninkaiksenne ^avanhurskaita miehiä, jotka pitäisivät voimassa Jumalan lait ja tuomitsisivat tätä kansaa hänen käskyjensä mukaisesti, niin, jos te voisitte saada kuninkaiksenne miehiä, jotka tekisivät, niin kuin isäni ^bBenjamin teki tälle kansalle – minä sanon teille, että jos näin aina voisi olla, silloin olisi hyväksi, että teillä olisi aina kuninkaita hallitsemassa teitä.

14 Ja minä itsekin olen ponnistellut kaikin voimin ja kyvyin, jotka minulla on ollut, opettaakseni teille Jumalan käskyjä ja vakiinnuttaakseni rauhan kautta maan, niin ettei olisi sotia eikä kiistoja, ei varastelua eikä rosvousta, ei murhia eikä minkäänlaista pahuutta;

15 ja jokaista, joka on tehnyt pahaa, minä olen ^arangaissut hänen tekemänsä rikoksen mukaisesti, sen lain mukaisesti, jonka isämme ovat meille antaneet.

16 Nyt minä sanon teille, että koska kaikki ihmiset eivät ole oikeamielisiä, ei ole hyväksi,

5a 1. Sam. 8:9–19.
11a Moosia 29:25–27.

b 2. Moos. 18:13–24.
13a Moosia 23:8, 13–14.

b Morm. s. 1:17–18.
15a Alma 1:32–33.

että teillä olisi kuningas tai kuninkaita hallitsemassa teitä.

17 Sillä katso, kuinka paljon ^apahuutta yksi ^bjumalaton kuningas teettää, niin, ja kuinka suurta tuhoa!

18 Niin, muistakaa kuningas Nooa, hänen ^ajumalattomuuttaan ja hänen iljetyksiään, sekä hänen kansansa jumalattomuutta ja iljetyksiä. Katsokaa, kuinka suuri tuho heitä kohtasi; ja pahojen tekojensa tähden heidät myös saatettiin ^borjuuteen.

19 Ja ellei olisi heidän kaikkietävän Luojansa väliintuloa, ja tämä heidän vilpittömän parannuksensa vuoksi, heidän olisi väistämättä täytynyt jäädä orjuuteen tähän asti.

20 Mutta katso, hän vapautti heidät, koska he ^anöyrytyivät hänen edessään; ja koska he ^bhuusivat voimallisesti hänen puoleensa, hän vapautti heidät orjuudesta; ja näin Herra toimii voimallaan kaikissa tapauksissa ihmislasten keskuudessa, ojentaen ^carmon käsivarren niitä kohti, jotka panevat ^dturvansa häneen.

21 Ja katso, nyt minä sanon teille, että te ette voi syöstä valtaistuimelta pahaa kuningasta muuten kuin monien kiistojen ja paljon verenvuodatuksen kautta.

22 Sillä katso, hänellä on jumalattomia ^aystäviä, ja hän pitää henkivartijansa ympärillään; ja

hän repii niiden lait, jotka ovat hallinneet vanhurskaasti ennen häntä; ja hän polkee jalkoihinsa Jumalan käskyt;

23 ja hän säättää lakeja ja lähettää niitä kansansa keskuuteen, nimittäin oman ^ajumalattomuutensa mukaisia lakeja, ja hän käskee hävittää jokaisen, joka ei tottele hänen lakejaan; ja hän lähettää sotajoukkonsa sotimaan jokaista vastaan, joka kapinoi häntä vastaan, ja jos hän voi, hän tuhoaa heidät; ja näin väärämielinen kuningas vääristelee kaiken vanhurskauden tiet.

24 Ja nyt, katso, minä sanon teille, ettei ole hyväksi, että sellaiset iljetykset tulisivat teidän osaksenne.

25 Valitkaa sen tähden itsellenne tämän kansan äänellä tuomareita, jotta teitä tuomittaisiin niiden lakien mukaisesti, jotka isämme ovat teille antaneet, jotka ovat oikeat ja jotka Herran käsi heille antoi.

26 Nyt ei ole tavallista, että kansa haluaa mitään sellaista, mikä on vastoin oikeaa, mutta on tavallista, että kansan vähäisempi osa haluaa sellaista, mikä ei ole oikein; sen tähden noudattakaa tätä ja tehkää siitä itsellenne laki – toimittaaksenne asianne kansan äänen mukaan.

27 Ja ^ajos tulee aika, jolloin kansan ääni valitsee pahuuden,

17a Alma 46:9–10.

b Moosia 23:7–9.

18a Moosia 11:1–15.

b 1. Sam. 8:10–18;

Moosia 12:1–8;

Et. 6:22–23.

20a Moosia 21:13–15.

b 2. Moos. 2:23–25;

Alma 43:49–50.

c Hes. 33:11, 15–16;

Moosia 26:30.

d PKO Luottamus.

22a 1. Kun. 12:8–14.

23a PKO Jumalattomuus.

27a Alma 10:19.

silloin Jumalan tuomioiden on aika kohdata teitä; niin, silloin hän rankaisee teitä suurella tuholla, niin kuin hän on tähänkin asti rangaissut tätä maata.

28 Ja nyt, jos teillä on tuomareita, eivätkä he tuomitse teitä sen lain mukaisesti, joka on annettu, te voitte saattaa heidät ylemmän tuomarin tuomittaviksi.

29 Jos ylemmät tuomarinne eivät tuomitse vanhurskaita tuomioita, käskekää pienen joukon alempia tuomareitanne koontua yhteen, ja heidän tulee tuomita ylemmät tuomarinne kansan äänen mukaisesti.

30 Ja minä käsken teidän tehdä tämän Herran pelossa; ja minä käsken teidän tehdä tämän ja olla ilman kuningasta, niin että jos nämä ihmiset tekevät syntejä ja pahoja tekoja, ne tulevat vastattaviksi heidän itsensä päälle.

31 Sillä katso, minä sanon teille: Monien ihmisten synnit ovat johdaneet heidän kuninkaidensa pahoi-
sta teoista; sen tähden heidän pahat tekonsa ovat vastattavina heidän kuninkaidensa päällä.

32 Ja nyt minä toivon, ettei tätä "eriarvoisuutta enää olisi tässä maassa, etenkin tämän minun kansani keskuudessa, vaan minä toivon, että tämä maa olisi ^bvapauden maa ja jokainen voisi yhtäläisesti nauttia oikeuksistaan ja vapauksistaan, niin kauan kuin Herra näkee hyväksi, että me saamme elää ja periä maan, niin, aina niin kauan

kuin kukaan jälkeläisistämme on jäljellä maassa.

33 Ja paljon muutakin kuningas Moosia kirjoitti heille ilmaisten heille kaikki vanhurskaan kuninkaan koettelemukset ja huolet, niin, kaiken sielun väivännäön kansansa tähden ja myös kaikki kansan nurinat kuninkaalleen; ja hän selitti sen kaiken sille.

34 Ja hän sanoi sille, että näin ei saisi olla, vaan että kuorman tulisi olla koko kansan kannettava, niin että jokainen kantaisi oman osansa.

35 Ja hän ilmaisi sille myös kaikki ne haitat, joiden alaisina se kamppailisi, jos sillä olisi väärämielinen kuningas hallitsemassa;

36 eli kaikki hänen pahat tekonsa ja iljetyksensä ja kaikki sodat ja kiistat ja verenvuodatuksen ja varastelun ja rosvouksen ja haureuden harjoittamisen ja kaikenlaiset pahat teot, joita ei voi luetella – sanoen sille, että tällaista ei saisi olla, että se on selvästi vastoin Jumalan käskyjä.

37 Ja nyt tapahtui, että kun kuningas Moosia oli lähettänyt tämän kansan keskuuteen, se tuli vakuuttuneeksi hänen sanojensa totuudesta.

38 Sen tähden se lakkasi haluamasta kuningasta ja alkoi tavattoman innokkaasti toivoa, että jokaisella olisi yhtäläiset mahdollisuudet kautta koko maan; niin, ja jokainen ilmaisi haluavansa vastata omista synneistään.

32a Alma 30:11.

b 2. Nefi 1:7; 10:11.

PKO Vapaus.

c Alma 27:9.

39 Sen tähden tapahtui, että he kokoontuivat yhteen joukoittain kautta maan antamaan äänensä siitä, ketkä olisivat heidän tuomareitaan, jotka tuomitsisivat heitä sen "lain mukaisesti, joka heille oli annettu; ja he olivat tavattoman riemuissaan siitä^b vapaudesta, joka heille oli suotu.

40 Ja heidän rakkautensa Moosiaa kohtaan lujittui; niin, he arvostivat häntä enemmän kuin ketään muuta ihmistä, sillä he eivät pitäneet häntä tyrannina, joka tavoitteli etua, eli sitä voittoa, joka turmelee sielun; sillä hän ei ollut vaatinut heiltä rikkauksia, eikä hän nauttinut verenvuodattuksesta, vaan hän oli vakiinnuttanut "rauhan maassa, ja hän oli suonut kansansa vapautua kaikenlaisesta orjuudesta; sen tähden se arvosti häntä, niin, tavattomasti, määrättömästi.

41 Ja tapahtui, että he nimitivät "tuomareita hallitsemaan heitä eli tuomitsemaan heitä lain mukaisesti; ja tämän he tekivät kautta koko maan.

42 Ja tapahtui, että Alma nimettiin ensimmäiseksi ylituomariksi, ja hän oli myös ylipappi,

koska hänen isänsä oli antanut sen viran hänelle ja antanut hänen vastuulleen kaikki kirkon asiat.

43 Ja nyt tapahtui, että Alma "vaelsi Herran teitä ja piti hänen käskynsä ja tuomitsi vanhurskaita tuomioita; ja jatkuva rauha vallitsi kautta maan.

44 Ja näin alkoi tuomarien hallituskausi kautta koko Sarahemlan maan, kaiken sen kansan keskuudessa, jota kutsuttiin nefiläisiksi; ja Alma oli ensimmäinen ja ylituomari.

45 Ja nyt tapahtui, että hänen isänsä kuoli ollessaan kahdeksankymmentäkaksi vuotta vanha; ja hän oli elänyt täyttääkseen Jumalan käskyt.

46 Ja tapahtui, että Moosiakin kuoli hallitus kautensa kolmantenäkymmenentenäkolmantena vuonna ollessaan "kuusikymmentäkolme vuotta vanha, kaikkiaan viidensadanyhdeksän vuoden kuluttua siitä, kun Lehi lähti Jerusalemistä.

47 Ja näin päättyi Nefin kansan kuninkaiden hallituskausi; ja näin päättyivät Alman, heidän kirkkonsa perustajan, elinpäivät.

ALMAN POJAN

ALMAN KIRJA

Alman kertomus, hänen, joka oli Alman poika, Nefin kansan ensimmäinen ylituomari sekä kirkon ylipappi. Kertomus tuomarien

39 a Alma 1:14.

b PKO Vapaus.

40 a PKO Rauhantekijä.

41 a Moosia 29:11.

43 a PKO Vaeltaminen
Jumalan kanssa.

46 a Moosia 6:4.

hallituskaudesta ja sodista ja kiistoista kansan keskuudessa. Ja myös kertomus nefiläisten ja lamanilaisten välisestä sodasta ensimmäisen ylituomarin Alman aikakirjan mukaisesti.

LUKU 1

Nehor opettaa vääriä oppeja, perustaa kirkon, aloittaa pappisvallan ja surmaa Gideonin. Nehor teloitetaan rikoksistaan. Pappisvalta ja vainot leviävät kansan keskuudessa. Papit elättävät itsensä, kansa pitää huolen köyhistä, ja kirkko menestyy. Noin 91–87 eKr.

NYT tapahtui, että Nefin kansan tuomarien hallituskauden ensimmäisenä vuonna, tästä ajasta alkaen, kuningas Moosian ^amentyä kaiken maan tietä, hänen taisteltuaan hyvän taistelun vaeltaan oikeamielisesti Jumalan edessä, jättämättä ketään hallitsemaan jälkeensä – kuitenkin hän oli säätänyt ^blakeja, ja ne olivat kansan hyväksymiä; sen tähden sen velvollisuutena oli pysyä niissä laeissa, jotka hän oli laatinut.

2 Ja tapahtui, että Alman ensimmäisenä hallitusvuotena tuomarinistuimella hänen eteensä tuotiin tuomittavaksi ^amies, joka oli iso ja kuulu paljosta voimastaan.

3 Ja hän oli kulkenut ympäriinsä kansan keskuudessa saarnaten sille sitä, mitä hän ^akutsui Jumalan sanaksi, ^bvastustaen kirkkoa, julistaen kansalle, että jokaisesta papista ja opettajasta

pitäisi tulla ^csuosittu; eikä heidän pitäisi ^dtehdä työtä omin käsin, vaan kansan pitäisi elättää heidät.

4 Ja hän myös todisti kansalle, että koko ihmissuku pelastuu viimeisenä päivänä ja ettei sen tarvinnut pelätä eikä vapista, vaan se voisi nostaa päänsä ja riemuja, sillä Herra oli luonut kaikki ihmiset ja oli myös lunastanut kaikki ihmiset; ja lopulta kaikilla ihmisillä on iankaikkinen elämä.

5 Ja tapahtui, että hän opetti näitä asioita niin paljon, että monet uskoivat hänen sanoihinsa, jopa niin monet, että he alkoivat elättää häntä ja antaa hänelle rahaa.

6 Ja hän alkoi ylpistyä sydämensä kopeudessa ja käyttää hyvin kalliita vaatteita, niin, ja alkoi jopa perustaa ^akirkkoa saarnaamisensa mukaisesti.

7 Ja tapahtui hänen ollessaan menossa saarnaamaan niille, jotka uskoivat hänen sanaansa, että hän tapasi miehen, joka kuului Jumalan kirkkoon, niin, nimittäin yhden heidän opettajistaan; ja hän alkoi kiistellä ankaraasti hänen kanssaan voidakseen eksyttää kirkon väen; mutta mies piti puolensa häntä vastaan ojentaen häntä Jumalan ^asanoilla.

1 ^{1a} Moosia 29:46.

^b Jar. 1:5;

Alma 4:16;

Hel. 4:22.

2 ^a Alma 1:15.

3 ^a Hes. 13:3.

^b PKO Antikristus.

^c Luuk. 6:26;

1. Nefi 22:23.

^d Moosia 18:24, 26; 27:5.

6 ^a 1. Nefi 14:10.

7 ^a PKO Jumalan sana.

8 Nyt miehen nimi oli ^aGideon, ja juuri hän oli välineenä Jumalan käsissä Limhin kansan vapauttamisessa orjuudesta.

9 Nyt, koska Gideon piti puolensa häntä vastaan Jumalan sanoilla, hän vihastui Gideoniiin ja veti esiin miekkansa ja alkoi lyödä häntä. Nyt, koska monet vuodet painoivat Gideonia, hän ei sen tähden pystynyt pitämään puoliaan hänen iskujaan vastaan; sen tähden hän sai miekasta ^asurmansa.

10 Ja kirkon väki otti kiinni miehen, joka hänet surmasi, ja toi hänet Alman eteen ^atuomitavaksi niiden rikosten mukaan, joita hän oli tehnyt.

11 Ja tapahtui, että hän seisoj Alman edessä ja ajoi asiaansa hyvin rohkeasti.

12 Mutta Alma sanoi hänelle: Katso, tämä on ensimmäinen kerta, kun ^apappisvalta on tuotu tämän kansan keskuuteen. Ja katso, sinä et ole syyllistynyt ainoastaan pappisvaltaan, vaan olet yrittänyt toteuttaa sen väkivalloin miekalla; ja jos pappisvalta toteutettaisiin väkivalloin tämän kansan keskuudessa, se koituisi sen täydelliseksi tuhoksi.

13 Ja sinä olet vuodattanut vanhurskaan miehen veren, niin, miehen, joka on tehnyt paljon hyvää tämän kansan keskuudessa; ja jos me säästäisimme

sinut, hänen verensä tulisi ^akostoksi meidän päällemme.

14 Sen tähden sinut ^atuomitaan kuolemaan sen lain mukaisesti, jonka Moosia, viimeinen kuninkaamme, on meille antanut; ja tämä kansa on sen hyväksynyt; sen tähden tämän kansan on pysyttävä laissa.

15 Ja tapahtui, että he tarttuivat häneen – ja hänen nimensä oli ^aNehor – ja he veivät hänet Mantin kukkulan laelle, ja siellä hänet pakotettiin, tai pikemminkin hän tunnusti, taivaiden ja maan välillä, että se, mitä hän oli opettanut kansalle, oli vastoin Jumalan sanaa; ja siellä hän kärsi häpeällisen ^bkuoleman.

16 Tämä ei kuitenkaan tehnyt loppua pappisvallan leviämisestä kaikkialla maassa, sillä oli monia, jotka rakastivat maailman turhuutta, ja he kulkivat saarnaten vääriä oppeja; ja tämän he tekivät ^arikkauksien ja kunnian tähden.

17 Kuitenkaan he eivät uskaltaneet lain pelosta ^avalehdella, jos se tulisi tietoon, sillä valehtelijoita rangaistiin; sen tähden he väittivät saarnaavansa uskonsa mukaisesti, eikä nyt lailla voinut olla mitään valtaa kehenkään ihmiseen ^bhänen uskonsa tähden.

18 Eivätkä he uskaltaneet ^avarastaa, lain pelosta, sillä sellaisia rangaistiin; eivätkä he uskaltaneet ryöstää eivätkä murhata,

8a Moosia 20:17; 22:3.

9a Alma 6:7.

10a Moosia 29:42.

12a 2. Nefi 26:29.

pko Pappisvalta.

13a pko Kosto.

14a pko Kuoleman-rangaistus.

15a Alma 1:2.

b 5. Moos. 13:1–9.

16a pko Rikkaus;
Turhuus.

17a pko Rehellisyys;
Valehteleminen.

b Alma 30:7–12;

UK 1:11.

18a pko Varastaminen.

sillä ^bmurhaajaa rangaistiin ^ckuoleamalla.

19 Mutta tapahtui, että jokainen, joka ei kuulunut Jumalan kirkkoon, alkoi vainota niitä, jotka kuuluivat Jumalan kirkkoon ja olivat ottaneet Kristuksen nimen päällensä.

20 Niin, he vainosivat heitä ja ahdistivat heitä kaikenlaisilla sanoilla, ja tämä heidän nöyryytensä tähden, koska he eivät olleet ylpeitä omissa silmissään ja koska he julistivat Jumalan sanaa toisilleen ^ailmaiseksi ja maksutta.

21 Nyt kirkon väen keskuudessa oli ankara laki, ettei kenenkään kirkkoon kuuluvan pitänyt nousta ^avainoamaan niitä, jotka eivät kuuluneet kirkkoon, ja ettei heidän omassa keskuudessaan pitänyt olla vainoa.

22 Kuitenkin heidän joukossaan oli monia, jotka alkoivat olla ylpeitä ja alkoivat kiistellä kiivaasti vastustajiensa kanssa, jopa tappeluksi asti, eli he löivät toisiaan nyrkeillään.

23 Nyt tämä tapahtui Alman hallituskauden toisena vuonna, ja se aiheutti kirkolle paljon ahdistusta, eli se aiheutti kirkolle paljon koettelemuksia.

24 Sillä monien sydän paatui, ja heidän nimensä ^apyyhitettiin pois, niin ettei heitä enää muistettu Jumalan kansan keskuudessa. Ja monet myös

itse ^bvetäytyivät pois heidän joukostaan.

25 Nyt tämä oli suuri koettelemus niille, jotka pysyivät lujina uskossa; kuitenkin he olivat lujia ja järkkymättömiä Jumalan käskyjen pitämisessä, ja he kestivät ^akärsivällisesti sen vainon, jota heidän päällensä kasattiin.

26 Ja kun papit jättivät ^atyönsä julistaakseen Jumalan sanaa kansalle, jätti kansakin työnsä kuullakseen Jumalan sanaa. Ja kun pappi oli julistanut heille Jumalan sanaa, he kaikki palasivat tunnollisesti takaisin töihinsä; eikä pappi pitänyt itseään kuulijoitansa ylempi-arvoisena, sillä saarnaaja ei ollut kuulijaa parempi, eikä opettaja ollut oppilasta parempi; ja näin he olivat kaikki samanarvoisia, ja he kaikki tekivät työtä, kukin ^bvoimiensa mukaisesti.

27 Ja he ^aantoivat omaisuudestaan, kukin sen mukaisesti, mitä hänellä oli, ^bköyhille ja tarvitseville ja sairaille ja ahdistetuille, eivätkä he käyttäneet kalliita vaatteita, mutta he olivat silti siistejä ja viehättäviä.

28 Ja näin he järjestivät kirkon asiat; ja niin heillä alkoi jälleen olla jatkuva rauha kaikista vainoistaan huolimatta.

29 Ja nyt, kirkon vakauden tähden he alkoivat olla tavattoman ^arikkaita, ja heillä oli runsaasti

18b pko Murha.
c pko Kuoleman-
rangaistus.

20a Jes. 55:1–2.

21a pko Vaino.

24a 2. Moos. 32:33;

Moosia 26:36;

Alma 6:3.
pko Kirkosta
erottaminen.

b Alma 46:7.

pko Luopumus.

25a pko Kärsivällisyys.

26a Moosia 18:24, 26;

27:3–5.

b Moosia 4:27; OL 10:4.

27a pko Almu.

b Luuk. 18:22;

Moosia 4:26;

OL 42:29–31.

29a pko Rikkaus.

kaikkeaa, mitä he tarvitsivat – runsaasti katraita ja laumoja ja kaikenlaisia syöttiläitä, ja myös runsaasti viljaa ja kultaa ja hopeaa ja kalleuksia, ja runsaasti ^bsilkkiä ja kerrattua pellavaa ja kaikenlaista hyvää yksinkertaista kangasta.

30 Ja niinpä he ^asuotuisissa oloissaan eivät lähettäneet pois ketään, joka oli ^abalaston tai joka oli nälkäinen tai joka oli janoinen tai joka oli sairas tai joka ei ollut ravittu; eivätkä he kiinnittäneet sydäntään rikkauksiin; sen tähden he olivat anteliaita kaikille, sekä vanhoille että nuorille, sekä orjille että vapaille, sekä miehille että naisille, kuuluivatpa he kirkkoon tai eivät, eivätkä he ^ckatso-neet henkilöön vaan siihen, kuka oli tarvitseva.

31 Ja näin he menestyivät ja tulivat paljon vauraammiksi kuin ne, jotka eivät kuuluneet heidän kirkkoonsa.

32 Sillä ne, jotka eivät kuuluneet heidän kirkkoonsa, antautuivat taikuuteen ja ^eepäjumalien palvontaan tai ^bjoutilaisuuteen ja ^cjoutaviin puheisiin ja ^dkateuteen ja riitelyyn; he käyttivät kalliita vaatteita; he ^eylpistyivät omien silmiensä kopeudessa; he vainosivat, valehtelivat, varastivat, ryöstivät, harjoittivat haurautta ja murhasivat ja tekivät kaikenlaista jumalattomuutta; kuitenkin laki pantiin täytntöön kaikkien niiden kohdalla,

jotka sitä rikkoivat, mikäli se oli mahdollista.

33 Ja tapahtui, että kun lakia näin toteutettiin heihin, kunkin joutuessa kärsimään sen mukaisesti, mitä oli tehnyt, he rauhoituivat eivätkä uskaltaneet tehdä mitään jumalattomuutta, jos se tulisi tietoon; sen tähden Nefin kansan keskuudessa oli paljon rauhaa tuomarien hallituskauden viidenteen vuoteen asti.

LUKU 2

Amlisi pyrkii kuninkaaksi, ja hänet hylätään kansan äänellä. Hänen seuraajansa tekevät hänestä kuninkaan. Amlisilaiset sotivat nefiläisiä vastaan ja kärsivät tappion. Lamanilaiset ja amlisilaiset yhdistävät joukkonsa ja kärsivät tappion. Alma surmaa Amlisin. Noin 87 eKr.

Ja tapahtui heidän hallituskautensa viidennen vuoden alussa, että kansan keskuudessa alkoi olla kiistaa, sillä eräs mies, jonka nimi oli Amlisi, joka oli hyvin viekas mies eli viisas mies, mitä maailman viisauteen tulee, joka oli samaa joukkoa kuin se lain mukaan teloitettu mies, joka surmasi ^aGideonin miekalla –

2 nyt tämä Amlisi oli viekkauksellaan vetänyt paljon ihmisiä mukaansa, jopa niin paljon, että he alkoivat olla hyvin mahtavia, ja he alkoivat yrittää asettaa Amlisia kansan kuninkaaksi.

29b Alma 4:6.

30a MK Jaak. 2:17–19.

b pko Köyhät.

c Alma 16:14; OL 1:35.

32a pko Epäjumalien

palvonta.

b pko Laiskuus.

c pko Pahan puhuminen.

d pko Kateus.

e MK Jaak. 2:13;

Alma 31:25;

Morm. 8:28.

pkö Ylpeys.

2 1a Alma 1:8.

3 Nyt tämä huolestutti kirkon väkeä ja myös kaikkia niitä, jotka eivät olleet taipuneet Amlisin vakuutteluihin, sillä he tiesivät, että heidän lakinsa mukaan tällaiset asiat oli vahvistettava kansan ^aäänellä.

4 Sen tähden, jos Amlisin olisi mahdollista saada kansan ääni puolelleen, hän jumalattomana miehenä ^ariistäisi heiltä heidän oikeutensa ja kirkon vapaudet, sillä hänen tarkoituksenaan oli tuhota Jumalan kirkko.

5 Ja tapahtui, että ihmiset kokoontuivat yhteen kautta koko maan, kukin mielipiteensä mukaisesti, olipa se Amlisin puolesta tai häntä vastaan, eri ryhmiksi, joilla oli paljon väitte-lyä ja hämmästyttäviä ^akiistoja keskenään.

6 Ja niin he kokoontuivat yhteen antamaan äänensä asiasta; ja se esitettiin tuomareille.

7 Ja tapahtui, että kansan ääni oli Amlisia vastaan, niin ettei hänestä tehty kansan kunin-gasta.

8 Nyt tämä aiheutti suurta iloa niiden sydämessä, jotka olivat häntä vastaan; mutta Amlisi yllytti ne, jotka olivat hänen puolellaan, vihaan niitä vas-taan, jotka eivät olleet hänen puolellaan.

9 Ja tapahtui, että he kokoon-tuivat yhteen ja vihkivät Amlisin kuninkaakseen.

10 Nyt, kun Amlisista tehtiin

heidän kuninkaansa, hän käski heidän tarttua aseisiin vel-jään vastaan, ja tämän hän teki voidakseen alistaa heidät valtaansa.

11 Nyt Amlisin väki tunnettiin Amlisin nimellä, ja sitä kutsut-tiin ^aamlisilaisiksi, ja loppuosaa kutsuttiin ^bnefiläisiksi eli Juma-lan kansaksi.

12 Ja nyt nefiläisten kansa oli selvillä amlisilaisten aikeesta, ja sen tähden se valmistautui koh-taamaan heidät; eli se aseistautui miekoilla ja sapeleilla ja jousilla ja nuolilla ja kivillä ja lingoilla ja kaikenlaisilla erilaatuisilla ^asota-aseilla.

13 Ja niin se oli valmiina koh-taamaan amlisilaiset heidän tul-lessaan. Ja sen lukumäärän mu-kaisesti määrättiin päälliköitä ja ylempiä päälliköitä ja ylimpiä päälliköitä.

14 Ja tapahtui, että Amlisi aseisti miehensä kaikenlaisilla erilaatuisilla sota-aseilla, ja hän-kin määräsi väellensä esimiehiä ja johtajia johtamaan sitä sotaan veljiänsä vastaan.

15 Ja tapahtui, että amlisilaiset tulivat Amnihun kukkulalle, joka oli itään päin ^aSidonvir-rasta, joka virtasi ^bSarahem-lan maan sivuitse, ja siellä he ryhtyivät sotimaan nefiläisiä vastaan.

16 Nyt, koska Alma oli Nefin kansan ^aylituomari ja päämies, hän lähti sen tähden väkensä

3a Moosia 29:25–27;

Alma 4:16.

4a Alma 10:19;

Hel. 5:2.

5a 3. Nefi 11:29.

11a Alma 3:4.

b MK Jaak. 1:13–14;

Moosia 25:12;

Alma 3:11.

12a Moosia 10:8;

Hel. 1:14.

15a Alma 3:3.

b Omni 1:13–15.

16a Moosia 29:42.

mukana eli päälliköidensä ja ylimpien päälliköidensä mukana, niin, sotajoukkojensa kärjessä taisteluun amlisilaisia vastaan.

17 Ja he alkoivat surmata amlisilaisia kukkulalla Sidonin itäpuolella. Ja amlisilaiset taistelivat nefiläisiä vastaan hyvin voimakkaasti, niin että monia nefiläisiä kaatui amlisilaisten edessä.

18 Kuitenkin Herra vahvisti nefiläisten kättä, niin että he surmasivat amlisilaisia suuressa teurastuksessa, niin että he alkoivat paeta heitä.

19 Ja tapahtui, että nefiläiset ajoivat amlisilaisia takaa koko sen päivän ja surmasivat heitä paljossa teurastuksessa, niin että amlisilaisista ^asai surmansa kaksitoistatuhatta viisisataa kolmekymmentäkaksi sielua, ja nefiläisistä sai surmansa kuusituhatta viisisataa kaksikymmentäkaksi sielua.

20 Ja tapahtui, että kun Alma ei enää voinut ajaa amlisilaisia takaa, hän käski väkensä pystyttämään telttansa ^aGideonin laaksoon, laaksoon, joka oli nimetty sen Gideonin mukaan, jonka ^bNehorin käsi oli surmannut miekalla; ja tähän laaksoon nefiläiset pystyttivät telttansa yöksi.

21 Ja Alma lähetti vakoojia seuraamaan amlisilaisten jäljennöstä saadakseen tietää heidän suunnitelmistaan ja juonistaan, jotta hän voisi olla varuillaan heitä vastaan voidakseen varjella kansansa tuholta.

22 Ja ne, jotka hän oli lähettänyt tarkkailemaan amlisilaisten leiriä, olivat nimeltään Seram ja Amnor ja Manti ja Limher; nämä olivat ne, jotka lähtivät miehineen tarkkailemaan amlisilaisten leiriä.

23 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä he palasivat hyvin kiireesti nefiläisten leiriin, suuresti hämmästyksissään ja suuren pelon vallassa, ja sanoivat:

24 Katso, me seurasimme ^aamlisilaisten sotajoukkoa, ja suureksi hämmästyseksemme me näimme Minonin maassa, Sarahemlan maan yläpuolella, ^bNefin maan tiellä monilukuisen lamanilaisten sotajoukon; ja katso, amlisilaiset ovat liittyneet heihin.

25 Ja he ovat meidän veljämme kimpussa siinä maassa, ja nämä pakenevat heidän edellään katraineen ja vaimoineen ja lapsineen meidän kaupunkiamme kohti; ja ellemme me pidä kiirettä, he saavat kaupunkimme valtaansa, ja meidän isämme ja vaimomme ja lapsemme saavat surmansa.

26 Ja tapahtui, että Nefin väki otti telttansa ja lähti Gideonin laaksosta kohti kaupunkiaan, joka oli ^aSarahemlan kaupunki.

27 Ja katso, kun he olivat ylittämässä Sidonvirtaa, lamanilaiset ja amlisilaiset, joita vaikutti olevan miltei yhtä ^apaljon kuin meren hiekkaa, kävivät heidän kimppuunsa hävittääkseen heidät.

19a Alma 3:1–2, 26; 4:2.

20a Alma 6:7.

b Alma 1:7–15; 14:16.

24a Alma 3:4, 13–18.

b 2. Nefi 5:8.

26a Omni 1:14, 18.

27a Jar. 1:6.

28 Kuitenkin Herran käsi oli "vahvistanut nefiläisiä, koska he olivat rukoilleet voimallisesti häntä pelastamaan heidät heidän vihollistensa käsistä; sen tähden Herra kuuli heidän huutonsa ja vahvisti heitä, ja lamanilaiset ja amlisilaiset kaatuivat heidän edessään.

29 Ja tapahtui, että Alma taisteli miekalla Amlisia vastaan kasvotusten, ja he taistelivat voimallisesti keskenään.

30 Ja tapahtui, että Alma, joka oli Jumalan mies, koska häntä kannusti suuri "usko, huusi sanoen: Oi Herra, armahda ja säästä henkeni, jotta voisin olla välineenä sinun käsissäsi tämän kansan pelastamiseksi ja varjelemiseksi.

31 Nyt, kun Alma oli sanonut nämä sanat, hän taisteli jälleen Amlisia vastaan; ja hän vahvistui niin, että hän surmasi Amlisin miekalla.

32 Ja hän taisteli myös lamanilaisten kuningasta vastaan, mutta lamanilaisten kuningas pakeni perääntyen Alman tieltä ja lähetti henkivartijansa taistelemaan Almaa vastaan.

33 Mutta Alma henkivartijoi-
neen taisteli lamanilaisten kun-
ninkaan henkivartijoita vastaan,
kunnes oli surmannut tai ajanut
heidät takaisin.

34 Ja niin hän tyhjensi alueen,
tai pikemminkin Sidonvirran
länsipuolisen partaan, heittä-
mällä surmattujen lamanilais-
ten ruumiit Sidonin vesiin, jotta
hänen väkensä saisi siten tilaa

kulkea ylitse ja taistella lama-
nilaisia ja amlisilaisia vastaan
Sidonvirran länsipuolella.

35 Ja tapahtui, että kun he
kaikki olivat ylittäneet Sidon-
virran, niin lamanilaiset ja am-
lisilaiset alkoivat paeta heidän
edellään, vaikka heitä oli niin
lukuisasti, ettei heitä voinut
laskea.

36 Ja he pakenivat nefiläisten
edellä kohti erämaata, joka oli
lännessä ja pohjoisessa, maan
rajojen yli; ja nefiläiset ajoivat
heitä takaa kaikin voimin ja sur-
masivat heitä.

37 Niin, heitä oltiin joka suun-
nalla vastassa ja surmattiin ja
ajettiin, kunnes he hajaantuivat
länteen ja pohjoiseen, kunnes
he olivat saapuneet erämaahan,
jonka nimi oli Hermounts; ja se
oli sitä osaa erämaasta, jonka vit-
sauksena olivat villit ja saaliin-
himoiset pedot.

38 Ja tapahtui, että monet kuo-
livat erämaassa haavoihinsa, ja
nuo pedot ja ilman haaskalinnut
söivät heidät; ja heidän luunsa
on löydetty ja on koottu kasoiksi
maan päälle.

LUKU 3

*Amlisilaiset olivat merkinneet
itsensä profeetallisen sanan mu-
kaisesti. Lamanilaiset oli kirottu
kapinoimisensa tähden. Ihmiset
saattavat itse kirouksensa pääl-
lensä. Nefiläiset voittavat vielä
toisen lamanilaisten sotajoukon.
Noin 87–86 eKr.*

Ja tapahtui, että nefiläiset, jotka

eivät olleet saaneet ^asurmaansa sota-aseista, haudattuaan ne, jotka olivat saaneet surmansa – nyt surmattujen määrää ei laskettu heidän lukumääränsä suuruuden tähden – saatuaan kuolleensa haudatuiksi he kaikki palasivat maillensa ja taloihinsa ja vaimojensa ja lastensa luo.

2 Nyt monet naiset ja lapset olivat saaneet miekasta surmansa, ja myös monet heidän katraistaan ja laumoistaan; ja myös monet heidän viljapelloistaan olivat tuhoutuneet, sillä miesjoukot olivat tallanneet ne maahan.

3 Ja nyt, kaikki lamanilaiset ja amlisilaiset, jotka olivat saaneet surmansa Sidonvirran partaalla, heitettiin ^aSidonin vesiin; ja katso, heidän luunsa ovat ^bmeren syvyyksissä, ja niitä on paljon.

4 Ja ^aamlisilaiset erottuivat nefiläisistä, sillä he olivat ^bmerkinneet itsensä punaisella otsaansa lamanilaisten tapaan; he eivät kuitenkaan olleet ajelleet päättänsä niin kuin lamanilaiset.

5 Nyt lamanilaisten pää oli ajeltu; ja he olivat ^aalasti, paitsi että heillä oli nahka vyötettynä kupeilleen sekä varusteensa, jotka oli vyötetty heidän ympärilleen, ja jousensa ja nuolensa ja kivensä ja linkonsa ja niin edelleen.

6 Ja lamanilaisten iho oli tumma sen merkin mukaisesti, joka oli pantu heidän isiinsä ja joka oli heille ^akiros heidän rikkomuk-

sestaan ja kapinoimisestaan veljiään vastaan, joita olivat Nefi, Jaakob ja Joosef ja Sam, jotka olivat vanhurskaita ja pyhiä miehiä.

7 Ja heidän veljensä pyrkivät hävittämään heidät; sen tähden heidät kirottiin; ja Herra Jumala pani heihin ^amerkin, eli Lamaniin ja Lemueliin ja myös Ismaelin poikiin ja ismaelilaisiin naisiin.

8 Ja tämä tapahtui, jotta heidän jälkeläisensä erottuisivat heidän veljiensä jälkeläisistä, jotta Herra Jumala siten voisi varjella kansansa, ettei se ^asekoittuisi ja uskoisi väärin ^bperimätietoihin, mikä koituisi sen tuhoksi.

9 Ja tapahtui, että jokainen, joka sekoitti siemenensä lamanilaisten siemeneen, tuotti saman kirouksen jälkeläistensä päälle.

10 Sen tähden jokaista, joka antoi lamanilaisten eksyttää itsensä, kutsuttiin sillä nimellä, ja häneen pantiin merkki.

11 Ja tapahtui, että kaikkia, jotka eivät tahtoneet uskoa lamanilaisten ^aperimätietoon vaan uskoivat niihin aikakirjoihin, jotka oli tuotu Jerusalemin maasta, sekä isiensä perimätietoon, joka oli oikeaa, ja jotka uskoivat Jumalan käskyihin ja pitivät ne, kutsuttiin siitä lähtien nefiläisiksi eli Nefin kansaksi –

12 ja juuri he ovat pitäneet ^atotuudenmukaisia aikakirjoja kansastaan sekä lamanilaisten kansasta.

3 1a Alma 2:19; 4:2.

3a Alma 2:15.

b Alma 44:22.

4a Alma 2:11.

b Alma 3:13–19.

5a En. 1:20;

Moosia 10:8;

Alma 42:18–21.

6a 2. Nefi 5:21; 26:33.

PKO Kiros.

7a 1. Nefi 12:23.

8a PKO Avioliitto:

Eriuskoisten avioliitto.

b Moosia 10:11–18;

Alma 9:16.

11a Alma 17:9–11.

12a Moosia 1:6;

Et. 4:6–11.

13 Nyt palaamme takaisin amlisilaisiin, sillä heihinkin pantiin "merkki, eli he panivat itseensä merkin, niin, nimittäin punaisen merkin otsaansa.

14 Näin Jumalan sana on toteutunut, sillä nämä ovat ne sanat, jotka hän sanoi Nefille: Katso, lamanilaiset minä olen kironnut, ja minä panen heihin merkin, jotta heidät ja heidän jälkeläisensä erotettaisiin sinusta ja sinun jälkeläisistäsi tästedes ja ikuisesti, elleivät he tee parannusta jumalattomuudestaan ja "käänny minun puoleeni, jotta minä voisin armahtaa heitä.

15 Ja vielä: Minä panen merkin siihen, joka sekoittaa siemenensä sinun veljiisi, niin että hekin olisivat kirottuja.

16 Ja vielä: Minä panen merkin siihen, joka taistelee sinua ja sinun jälkeläisiäsi vastaan.

17 Ja vielä minä sanon, ettei sitä, joka luopuu sinusta, pidä enää kutsua sinun jälkeläiseksesi; ja minä siunaan sinut ja jokaisen, jota kutsutaan sinun jälkeläiseksesi tästedes ja ikuisesti; ja nämä olivat Herran lupaukset Nefille ja hänen jälkeläisilleen.

18 Nyt amlisilaiset eivät tieneet, että he toteuttivat Jumalan sanat alkaessaan merkitä itseään otsaan; he olivat kuitenkin nousseet avoimeen "kapinaan Jumalaa vastaan; sen tähden oli välttämätöntä, että kirous kohotasi heitä.

19 Nyt minä tahdon teidän

käsittävän, että he itse tuottivat "kirouksen päällensä; ja samoin jokainen, joka kirotaan, tuottaa itse oman tuomionsa päällensä.

20 Nyt tapahtui, että ei montakaan päivää sen taistelun jälkeen, jonka lamanilaiset ja amlisilaiset taistelivat Sarahemlan maassa, toinen lamanilaisten sotajoukko tuli Nefin kansan kimppeun "samassa paikassa, missä ensimmäinen sotajoukko kohtasi amlisilaiset.

21 Ja tapahtui, että sotajoukko lähetettiin ajamaan heidät pois maasta.

22 Nyt Alma, joka itse oli "haavoittunut, ei tällä kertaa mennyt taistelemaan lamanilaisia vastaan,

23 mutta hän lähetti monilukuisen sotajoukon heitä vastaan, ja he menivät ja surmasivat monia lamanilaisia ja ajoivat loput heistä maansa rajojen ulkopuolelle.

24 Ja sen jälkeen he palasivat takaisin ja alkoivat vakiinnuttaa rauhaa maassa, eivätkä heidän vihollisensa enää vähään aikaan ahdistaneet heitä.

25 Nyt kaikki tämä tapahtui, eli kaikki nämä sodat ja kiistat alkoivat ja päättyivät tuomarien hallituskauden viidentenä vuonna.

26 Ja yhden vuoden aikana tuhansia ja kymmeniätuhansia sieluja lähetettiin iankaikkiseen maailmaan, jotta he saisivat "palkkansa tekojensa mukaan,

13a Alma 3:4.

14a 2. Nefi 30:4–6.

18a 4. Nefi 1:38.

pko Kapinointi.

19a 2. Nefi 5:21–25;

Alma 17:15.

20a Alma 2:24.

22a Alma 2:29–33.

26a pko Teot.

olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja, saamaan iankaik-kisen onnen tai iankaikkisen kurjuuden sen mukaisesti, mitä henkeä he olivat tahtoneet totella, olipa se hyvä henki tai paha henki.

27 Sillä jokainen saa ^apalkkansa siltä, jota hän tahtoo ^btotella, ja tämä profetian hengen sanojen mukaan; tapahtukoon sen tähden totuuden mukaisesti. Ja näin päättyy tuomarien hallituskauden viides vuosi.

LUKU 4

Alma kastaa tuhansia käännyn-näisiä. Pahuus tulee kirkkoon, ja kirkon edistyminen estyy. Nefiä nimitetään ylituomariksi. Alma omistautuu ylipappina palvelutyöhön. Noin 86–83 eKr.

Nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentena vuonna, ettei ^aSarahemlan maassa ollut kiistoja eikä sotia;

2 mutta kansa tuns i ahdistusta, niin, suurta ahdistusta veljiensä ^amenetyksestä ja myös katraidensa ja laumojensa menettämisestä ja myös viljapeltojensa menettämisestä, jotka lamanilaiset olivat tallanneet jalkoihinsa ja tuhonneet.

3 Ja niin suuret olivat heidän ahdinkonsa, että jokaisella sielulla oli syytä surra; ja he uskoivat, että ne olivat Jumalan

tuomioita, jotka oli lähetetty heidän päällensä heidän jumalattomuutensa ja iljetystensä tähden; sen tähden he heräsivät muistamaan velvollisuutensa.

4 Ja he alkoivat täydellisemmin vahvistaa kirkkoa; niin, ja monia ^akastettiin Sidonin vesissä ja liitettiin Jumalan kirkkoon; niin, Alman käsi kastoi heidät, Alman, jonka hänen isänsä Alman käsi oli vihkinnyt kirkon kansan ^bylipapiksi.

5 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden seitsemäntenä vuonna, että noin kolmetuhatta viisisataa sielua liittyi Jumalan ^akirkkoon ja kastettiin. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden seitsemäs vuosi; ja koko sen ajan oli jatkuva rauha.

6 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kahdeksantena vuonna, että kirkon väki alkoi käydä ylpeäksi tavattomien ^arikkauksiensa ja ^bhienojen silkkiensä ja kerrattujen pellaviensa tähden ja monien katraidensa ja laumojensa ja kultansa ja hopeansa ja kaikenlaisten kal-leuksiansa tähden, joita he olivat ahkeruudellaan saaneet; ja kaikesta tästä he ylpistyivät omien silmiensä kopeudessa, sillä he alkoivat käyttää hyvin kalliita vaatteita.

7 Nyt tämä aiheutti paljon ahdistusta Almalle, niin, ja monille niistä ihmisistä, joita Alma

27a Moosia 2:31–33;

Alma 5:41–42.

b Room. 6:16;

Hel. 14:29–31.

PKO Kuuliaisuus.

4 1a Omni 1:12–19.

2a Alma 2:19; 3:1–2, 26.

4a Moosia 18:10–17.

b Moosia 29:42.

5a Moosia 25:18–23;

3. Nefi 26:21.

6a PKO Rikkaus.

b Alma 1:29.

oli ^avihkinyt kirkon opettajiksi ja papeiksi ja vanhimmiksi, niin, monet heistä olivat ras-kaasti murheissaan sen juma-lattomuuden tähden, jota he näkivät alkaneen olla kansansa keskuudessa.

8 Sillä he katsoivat ja näkivät suureksi murheekseen, että kir-kon väki alkoi ylpistyä silmiensä ^akopeudessa ja kiinnittää sydä-mensä rikkauksiin ja maailman turhuuksiin, niin että se alkoi halveksia toisiaan ja se alkoi vainota niitä, jotka ^beivät usko-neet sen oman tahdon ja mielen mukaisesti.

9 Ja näin tänä tuomarien hal-lituskauden kahdeksantena vuonna kirkon väen keskuudessa alkoi olla suuria ^akiistoja, eli oli ^bkateutta ja riitaa ja pahansuo-paisuutta ja vainoja ja ylpeyttä, joka ylitti jopa niiden ylpeyden, jotka eivät kuuluneet Jumalan kirkkoon.

10 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kahdeksas vuosi; ja kirkon jumalattomuus oli suuri kompastuskivi niille, jotka eivät kuuluneet kirkkoon; ja niin kir-kon edistyminen alkoi heiketä.

11 Ja tapahtui yhdeksännen vuoden alkaessa, että Alma näki kirkon jumalattomuuden, ja hän näki myös, että kirkon ^aesimerkki alkoi johdattaa niitä, jotka eivät uskoneet, yhdestä pahasta teosta

toiseen, aiheuttaen näin kansan tuhon.

12 Niin, hän näki suurta eri-arvoisuutta kansan keskuudessa joidenkin ylentäessä itsensä ylpeydessään halveksien toisia, kääntäen selkensä ^atarvitseville ja alastomille ja niille, jotka olivat ^bnälkäisiä, ja niille, jotka olivat janoisia, ja niille, jotka olivat sai-raita ja ahdistettuja.

13 Nyt tämä aiheutti paljon va-litusta kansan keskuudessa, kun taas toiset alensivat itsensä aut-tamalla niitä, jotka olivat heidän apunsa tarpeessa, kuten ^aanta-malla omaisuudestaan köyhille ja tarvitseville, ruokkimalla näl-käisiä ja kärsimällä kaikenlaisia ^bahdinkoja Kristuksen ^ctähden, joka oli tuleva profetian hengen mukaisesti;

14 odottaen sitä aikaa, ^asäilyt-täen siten syntyensä anteeksi-annon; ollen täynnä suurta ^biloa kuolleiden ylösnousemuksesta Jeesuksen Kristuksen tahdon ja voiman ja kuoleman siteistä vapautuksen mukaisesti.

15 Ja nyt tapahtui, että Alma al-koi käydä hyvin murheelliseksi nähtyään Jumalan nöyrien seu-raajien ahdingot ja vainot, joita loput hänen kansastaan heidän päällensä kasasivat, ja nähdes-sään kaiken heidän ^aeriarvoisuu-tensa; kuitenkin Herran Henki ei jättänyt häntä.

7a pko Valtuus.

8a pko Turhuus;
Ylpeys.

b Alma 1:21.

9a pko Kiista.
b pko Kateus.

11a 2. Sam. 12:14;

Alma 39:11.

12a Jes. 3:14;
MK Jaak. 2:17.

b Moosia 4:26.

13a pko Almu.
b pko Vastoinkäyminen.
c 2. Kor. 12:10.

14a Moosia 4:12;

Alma 5:26–35.

pko Syyttömäksi
julistaminen.

b pko Ilo.

15a OL 38:27; 49:20.

16 Ja hän valitsi viisaan miehen, joka oli kirkon vanhinten joukosta, ja antoi hänelle vallan kansan ^aäänen mukaisesti, jotta hänellä olisi valta säätää ^blakeja niiden lakien mukaisesti, jotka oli annettu, ja panna ne täytännön kansan jumalattomuuden ja rikosten mukaisesti.

17 Nyt tämän miehen nimi oli Nefiha, ja hänet nimitettiin ^aylituomariksi; ja hän istui tuomarinistuimella tuomitsemassa ja hallitsemassa kansaa.

18 Nyt Alma ei antanut hänelle kirkon ylipapin virkaa, vaan piti ylipapin viran itsellään; mutta tuomarinistuimen hän luovutti Nefihalle.

19 Ja tämän hän teki, jotta hän ^aitse voisi lähteä kansansa keskuuteen eli Nefin kansan keskuuteen, voidakseen saarnata sille Jumalan ^bsanaa, ^cherättääkseen sen ^dmuistamaan velvollisuutensa ja voidakseen Jumalan sanalla painaa alas kaiken ylpeyden ja juonittelun ja kaikki kiistat, joita hänen kansansa keskuudessa oli, sillä hän ei nähnyt mitään muuta keinoa voittaa sitä takaisin kuin esittämällä puhtaan ^etodistuksen sitä vastaan.

20 Ja niin Alma Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksännen vuoden alkaessa luovutti tuomarinistuimen ^aNefihalle ja omistautui kokonaan Jumalan pyhän järjestyksen

^bylipappeudelle, sanasta todistamiselle ilmoituksen ja profetian hengen mukaisesti.

Sanat, jotka Alma, ylipappi Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, puhui kansalle sen kaupungeissa ja kylissä kaikkialla maassa.

Alkaa luvusta 5.

LUKU 5

Saadakseen pelastuksen ihmisten täytyy tehdä parannus ja pitää käskyt, syntyä uudesti, puhdistaa vaatteensa Kristuksen verellä, olla nöyriä ja riisua pois ylpeys ja kateus ja tehdä vanhurskauden tekoja. Hyvä paimen kutsuu kansansa. Ne, jotka tekevät pahoja tekoja, ovat Perkeleen lapsia. Alma todistaa oppinsa totuudesta ja käskää ihmisiä tekemään parannuksen. Vanhurskaiden nimet kirjoitetaan elämän kirjaan. Noin 83 eKr.

NYT tapahtui, että Alma alkoi ^apuhua ^bJumalan sanaa kansalle, ensin Sarahemlan maassa ja sieltä kautta koko maan.

2 Ja nämä ovat sanat, jotka hän puhui Sarahemlan kaupungissa perustetun kirkon kansalle oman aikakirjansa mukaisesti sanoen:

3 Minä, Alma, jonka minun isäni Alma on ^avihkinnyt Jumalan

16a Alma 2:3–7.

b Alma 1:1, 14, 18.

17a Alma 50:37.

19a Alma 7:1.

b Alma 31:5;

OL 11:21–22.

c En. 1:23.

d Moosia 1:17;

Hel. 12:3.

e PKO Todistaminen.

20a Alma 8:12.

b Moosia 29:42;

Alma 5:3, 44, 49.

5 1a Alma 4:19.

b Alma 5:61.

3a PKO Asettaminen.

kirkon ^bylipapiksi, koska hänellä oli voima ja ^cvaltuus Jumalalta tehdä tällaista, katso, minä sanon teille, että hän alkoi perustaa kirkkoa ^dmaahan, joka oli Nefin rajoilla, eli siihen maahan, jota kutsuttiin Mormonin maaksi; niin, ja hän kastoi veljiään Mormonin vesissä.

4 Ja katso, minä sanon teille: He ^apelastuivat kuningas Nooan väen käsistä Jumalan armosta ja voimalla.

5 Ja katso, sen jälkeen lamani-laisten kädet saattoivat heidät ^aorjuuteen erämaassa; niin, minä sanon teille, että he olivat vankeudessa, ja jälleen Herra vapautti heidät ^borjuudesta sanansa voimalla; ja meidät tuotiin tähän maahan, ja täällä me aloimme perustaa Jumalan kirkkoa kautta tämänkin maan.

6 Ja nyt, katso, minä sanon teille, veljeni, te jotka kuulutte tähän kirkkoon: Oletteko riittävästi pitäneet muistissa isienne vankeuden? Niin, ja oletteko riittävästi pitäneet muistissa hänen armonsa ja pitkämielisyytensä heitä kohtaan? Ja edelleen, oletteko riittävästi pitäneet muistissa, että hän on vapauttanut heidän sielunsa helvetistä?

7 Katso, hän muutti heidän sydämensä; niin, hän herätti heidät syvästä unesta, ja he heräsivät Jumalalle. Katso, he olivat pimeyden keskellä; kuitenkin

heidän sieluaan valaisi ikuisen sanan valo; niin, heidän ympärillään olivat kuoleman ^asiteet ja helvetin ^bkahleet, ja heitä odotti ikuinen tuho.

8 Ja nyt minä kysyn teiltä, veljeni: Tuhoutuivatko he? Katso, minä sanon teille: Ei, eivät tuhoutuneet.

9 Ja vielä minä kysyn: Katkesivatko kuoleman siteet, ja helvetin kahleet, jotka olivat heidän ympärillään, kirposivatko ne? Minä sanon teille: Kyllä, ne kirposivat, ja heidän sielunsa avartui, ja he lauloivat lunastavaa rakkautta. Ja minä sanon teille, että he ovat pelastettuja.

10 Ja nyt minä kysyn teiltä: Millä ehdoilla heidät on ^apelastettu? Niin, mitä perusteita heillä oli toivoa pelastusta? Mikä on syy siihen, että heidät päästettiin kuoleman siteistä, niin, ja myös helvetin kahleista?

11 Katso, minä voin sanoa teille – eikä isäni Alma uskonut sanoihin, jotka puhuttiin ^aAbinadin suulla? Ja eikä hän ollut pyhä profeetta? Eikö hän puhunut Jumalan sanoja ja isäni Alma uskonut niitä?

12 Ja hänen uskonsa mukaisesti hänen sydämessään tapahtui voimallinen ^amuutos. Katso, minä sanon teille, että tämä kaikki on totta.

13 Ja katso, hän ^asaarnasi sanaa teidän isillenne, ja heidänkin

3b Alma 4:4, 18, 20.

c Moosia 18:13;

3. Nefi 11:25.

d Moosia 18:4;

3. Nefi 5:12.

4a Moosia 23:1–3.

5a Moosia 23:37–39;

24:8–15.

b Moosia 24:17.

7a Moosia 15:8.

b Alma 12:11; OL 138:23.

10a PKO Lunastus-

suunnitelma;

Pelastus.

11a Moosia 17:1–4.

12a PKO Kääntyminen, kääntymys.

13a Moosia 18:7.

sydämessään tapahtui voimallinen muutos, ja he nöyrytyivät ja panivat ^bturvansa todelliseen ja ^celävään Jumalaan. Ja katso, he olivat uskollisia ^dloppuun asti; sen tähden he pelastuivat.

14 Ja nyt, katso, minä kysyn teiltä, kirkon veljeni: Oletteko te hengellisesti ^asyntyneet Jumalasta? Oletteko saaneet hänen kuvansa kasvoihinne? Oletteko kokeneet tämän voimallisen ^bmuutoksen sydämessänne?

15 Osoitatteko te uskoa hänen lunastukseensa, joka teidät ^aloi? Katsotteko eteenpäin uskon silmin ja näettekö tämän kuolevaisen ruumiin kuolemattomuuteen herätettynä ja tämän katoavan katoamattomuuteen ^bherätettynä seisovan Jumalan edessä ^ctuomittavana niiden tekojen mukaan, jotka kuolevaisessa ruumiissa on tehty?

16 Minä sanon teille: Voitteko kuvitella kuulevanne Herran äänen sanovan teille sinä päivänä: Tulkaa minun luokseni, te ^asiunatut, sillä katso, teidän tekonne ovat olleet vanhurskauden tekoja maan päällä?

17 Vai kuvitteletteko te, että voitte valehdella Herralle sinä päivänä ja ^asanoo: Herra, meidän tekomme ovat olleet vanhurskaita tekoja maan päällä – ja että hän pelastaa teidät?

18 Tai voitteko muuten kuvitella itsenne tuoduiksi Jumalan tuomioistuimen eteen sielu täynnä syyllisyyttä ja katumusta, ^amuistaen kaiken syyllisyytenne, niin, täydellisesti muistaen kaiken jumalattomuutenne, niin, muistaen, että olette uhmanneet Jumalan käskyjä?

19 Minä sanon teille: Voitteko sinä päivänä kohottaa katseenne Jumalaan puhtain sydämin ja tahrattomin käsin? Minä sanon teille: Voitteko kohottaa katseenne Jumalan ^akuva kasvoihinne uurrettuna?

20 Minä sanon teille: Voitteko ajatella olevanne pelastettuja, kun olette antautuneet tulemaan Perkeleen ^aalamaisiksi?

21 Minä sanon teille: Te tulette tietämään sinä päivänä, että ette voi ^apelastua, sillä kukaan ihminen ei voi pelastua, ellei hänen ^bvaatteitaan ole pesty valkoisiksi; niin, hänen vaatteensa on ^cpuhdistettava, kunnes ne on pesty puhtaiksi kaikista tahroista hänen verellään, josta isämme ovat puhuneet ja joka on tuleva lunastamaan kansansa sen synneistä.

22 Ja nyt minä kysyn teiltä, veljeni: Miltä teistä itse kustakin tuntuu, jos joudutte seisomaan Jumalan tuomioistuimen edessä vaatteet ^averen ja kaikenlaisen

13b pko Luottamus.
c Morm. 9:28; OL 20:19.
d pko Kestäminen.

14a Moosia 27:24–27;
Alma 22:15.
pko Uudestisyntyminen Jumalasta.

b Room. 8:11–17;
Moosia 5:2; Moos. 6:65.

pko Kääntäminen,
kääntämys.

15a pko Luominen.

b pko Ylösnousemus.

c pko Viimeinen tuomio.

16a Matt. 25:31–46.

17a 3. Nefi 14:21–23.

18a Hes. 20:43; 2. Nefi 9:14;
Moosia 3:25;

Alma 11:43.

19a 1. Joh. 3:1–3.

20a Moosia 2:32.

21a pko Pelastus.

b 1. Nefi 12:10;

Alma 13:11–13;
3. Nefi 27:19–20.

c pko Puhtaus.

22a Jes. 59:3.

^bsaastaisuuden tahraamina? Katso, mitä nämä asiat todistavat teitä vastaan?

23 Katso, eivätkö ne ^a“todista, että te olette murhaajia, niin, ja myös, että olette syylistyneet kaikenlaiseen jumalattomuuteen?

24 Katsokaa, veljeni, luuletteko te, että sellaisella voi olla sija istuutua Jumalan valtakunnassa ^a“Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin sekä kaikkien pyhien profeettojen kanssa, joiden vaatteet ovat puhtaiksi pestyt ja ovat tahrattomat, puhtaat ja valkoiset?

25 Minä sanon teille: Ei; ellette tee meidän Luojaastamme valehtelijaa alusta asti tai luule, että hän on ollut valehtelija alusta asti, ette voi luulla, että sellaisilla voi olla sija taivaan valtakunnassa; vaan heidät karkotetaan pois, sillä he ovat Perkeleen valtakunnan ^a“lapsia.

26 Ja nyt, katso, minä sanon teille, veljeni: Jos olette kokeneet sydämen ^a“muutoksen ja jos olette tuntenneet halua laulaa lunastavan rakkauden ^b“laulua, tahtoisin kysyä, ^c“voitteko nyt tuntea sellaista?

27 Oletteko vaeltaneet säilyttäen itsenne ^a“nuhteettomina Jumalan edessä? Voisitteko sanoa mielessänne, jos teidät tällä hetkellä kutsuttaisiin kuolemaan, että olette olleet riittävän ^b“nöyriä, että vaatteenne on pesty puhtaiksi ja tehty valkoisiksi

Kristuksen verellä, hänen, joka on tuleva ^c“lunastamaan kansansa sen synneistä?

28 Katso, oletteko riisuneet ^a“ylpeyden päältäanne? Minä sanon teille: Ellette ole, ette ole valmiita kohtaamaan Jumalaa. Katso, teidän on valmistauduttava joutuin, sillä taivaan valtakunta on pian käsillä, eikä sellaisella ole iankaikkista elämää.

29 Katso, minä sanon: Onko joukossanne joku, joka ei ole riisunut päältään ^a“kateutta? Minä sanon teille, että sellainen ei ole valmis, ja minä tahdon hänen valmistautuvan joutuin, sillä hetki on aivan käsillä, eikä hän tiedä, milloin se aika tulee; sillä sellaista ei havaita syyttömäksi.

30 Ja vielä minä sanon teille: Onko joukossanne joku, joka tekee ^a“pilkkaa veljestään tai joka kasaa vainoa hänen päällensä?

31 Voi sellaista, sillä hän ei ole valmis, ja aika on käsillä, jolloin hänen on tehtävä parannus, tai hän ei voi pelastua!

32 Aivan niin, voi teitä kaikkia pahuuden ^a“tekijöitä; tehkää parannus, tehkää parannus, sillä Herra Jumala on näin puhunut!

33 Katso, hän lähettää kutsun ^a“kaikille ihmisille, sillä armon ^b“käsivarret ovat ojennettuina heitä kohti, ja hän sanoo: Tehkää parannus, niin minä otan teidät vastaan.

22 *b* PKO Saastaisuus.

23 *a* Jes. 59:12.

24 *a* Luuk. 13:28.

25 *a* 2. Nefi 9:9.

26 *a* PKO Kääntyminen, kääntymys.

b Alma 26:13.

c Moosia 4:12;

OL 20:31–34.

27 *a* PKO Syyttömäksi julistaminen.

b PKO Nöyryys.

c PKO Lunastus.

28 *a* PKO Ylpeys.

29 *a* PKO Kateus.

30 *a* PKO Pahan puhuminen.

32 *a* Ps. 5:4.

33 *a* Alma 19:36;

3. Nefi 18:25.

b MK Jaak. 6:5;

3. Nefi 9:14.

34 Niin, hän sanoo: "Tulkaa minun luokseni, niin te saatte nauttia elämän puun ^bhedelmää; niin te saatte ^cvapaasti syödä ja juoda elämän ^dleipää ja vettä;

35 niin, tulkaa minun luokseni ja tuokaa julki vanhurskauden tekoja, niin teitä ei kaadeta maahan eikä heitetä tuleen –

36 sillä katso, aika on käsillä, jolloin jokaisella, joka ei ^atuota hyvää hedelmää, eli jokaisella, joka ei tee vanhurskauden tekoja, on syytä valittaa ja surra.

37 Oi te pahuuden tekijät, te jotka pöyhkeilette maailman ^aturhuudessa, te jotka olette väittäneet tuntevanne vanhurskauden tiet mutta olette kuitenkin kulkeneet ^bharhaan kuin ^clampaat ilman paimenta, vaikka paimen on ^dkutsunut teitä ja yhä kutsuu teitä, mutta te ette tahdo ^ekuunnella hänen ääntänsä!

38 Katso, minä sanon teille, että hyvä ^apaimen kutsuu teitä; niin, ja hän kutsuu teitä omassa nimessään, joka on Kristuksen nimi; ja jos te ette halua ^bkuunnella ^chyvän paimenen ääntä, sitä ^dnimeä, jolla teitä kutsutaan,

katso, te ette ole hyvän paimenen lampaita.

39 Ja nyt, jos te ette ole hyvän paimenen lampaita, mistä ^alaumasta te olette? Katso, minä sanon teille, että ^bPerkele on teidän paimenenne ja te olette hänen laumastaan; ja nyt, kuka voi kieltää tämän? Katso, minä sanon teille, että jokainen, joka kieltää tämän, on ^cvalehtelija ja Perkeleen ^dlapsi.

40 Sillä minä sanon teille, että kaikki, mikä on ^ahyvää, tulee Jumalalta, ja kaikki, mikä on paha, tulee Perkeleeltä.

41 Sen tähden, jos ihminen tekee ^ahyviä tekoja, hän kuuntelee hyvän paimenen ääntä ja seuraa häntä, mutta jokaisesta, joka tekee pahoja tekoja, tulee Perkeleen ^blapsi, sillä hän kuuntelee hänen ääntänsä ja seuraa häntä.

42 Ja jokaisen, joka näin tekee, täytyy saada ^apalkkansa häneltä; sen tähden hän saa ^bpalkaksensa ^ckuoleman, mitä tulee siihen, mikä kuuluu vanhurskauteen, ja on kuollut kaikille hyville teoille.

43 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän kuulevan minua,

34a 2. Nefi 26:24–28;

3. Nefi 9:13–14.

b 1. Nefi 8:11; 15:36.

c 2. Nefi 9:50–51;

Alma 42:27.

d pko Elämän leipä.

36a Matt. 3:10; 7:15–20;

3. Nefi 14:19;

OL 97:7.

37a pko Turhuus.

b 2. Nefi 12:5; 28:14;

Moosia 14:6.

c Matt. 9:36.

d Sananl. 1:24–27;

Jes. 65:12.

e Jer. 26:4–5;

Alma 10:6.

38a pko Hyvä paimen.

b 3. Moos. 26:14–20;

OL 101:7.

c 3. Nefi 15:24; 18:31.

d Moosia 5:8;

Alma 34:38.

39a Matt. 6:24;

Luuk. 16:13.

b Moosia 5:10.

pko Perkele.

c 1. Joh. 2:22.

d 2. Nefi 9:9.

40a Omni 1:25;

Et. 4:12;

Moroni 7:12, 15–17.

41a 3. Nefi 14:16–20.

pko Teot.

b Moosia 16:3–5;

Alma 11:23.

42a Alma 3:26–27;

OL 29:45.

b Room. 6:23.

c Hel. 14:16–18.

pko Kuolema,
hengellinen.

sillä minä puhun koko sieluni voimalla; sillä katso, minä olen puhunut teille selkeästi, niin että ette voi erehtyä, eli olen puhunut Jumalan käskyjen mukaisesti.

44 Sillä minut on kutsuttu puhumaan tällä tavalla Jumalan "pyhän järjestyksen mukaisesti, joka on Kristuksessa Jeesuksessa; niin, minun on käsketty nousta todistamaan tälle kansalle siitä, mitä isämme ovat puhuneet tulevista asioista.

45 Eikä tässä ole kaikki. Ettekö luule minun itse "tietävän näitä asioita? Katso, minä todistan teille tietäväni, että nämä asiat, joista olen puhunut, ovat totta. Ja kuinka luulette minun tietävän niiden olevan varmasti totta?

46 Katso, minä sanon teille, että Jumalan Pyhä Henki on "ilmaissut ne minulle. Katso, minä olen ^bpaastonnut ja rukoillut monta päivää, jotta voisin itse tietää nämä asiat. Ja nyt minä tiedän itse, että ne ovat totta, sillä Herra Jumala on ilmaissut ne minulle Pyhän Hengensä kautta; ja tämä on "ilmoituksen henki, joka on minussa.

47 Ja edelleen minä sanon teille, että minulle on näin ilmoitettu, että meidän isiemme puhumat sanat ovat totta, aivan niin, sen profetian hengen mukaisia, joka minussa on ja joka on myös Jumalan Hengen ilmoittama.

48 Minä sanon teille tietäväni itse, että kaikki, mitä minä sanon teille siitä, mikä on tuleva, on totta; ja minä sanon teille tietäväni, että Jeesus Kristus on tuleva, eli Poika, Isän Ainosyntyinen, täynnä armoa ja laupeutta ja totuutta. Ja katso, hän on se, joka tulee ottamaan pois maailman synnit, eli jokaisen ihmisen synnit, joka uskoo lujasti hänen nimeensä.

49 Ja nyt minä sanon teille, että tämä on se "järjestys, jonka mukaisesti minut on kutsuttu, niin, saarnaamaan rakkaille veljilleni, niin, ja jokaiselle, joka asuu maassa, niin, saarnaamaan kaikille, sekä vanhoille että nuorille, sekä orjille että vapaille; niin, minä sanon teille: iäkkäille ja myös keski-ikäisille ja nousevalle sukupolvelle; niin, huutamaan heille, että heidän täytyy tehdä parannus ja ^bsyntyä uudesti.

50 Niin, näin sanoo Henki: Tehkää parannus, kaikki te maan ääret, sillä taivaan valtakunta on pian käsillä; niin, Jumalan Poika tulee "kirkkaudessaan, väkevyydessään, ylhäisyydessään, voimassaan ja vallassaan. Niin, rakkaat veljeni, minä sanon teille, että Henki sanoo: Katso kaiken maan ^bKuninkaan kirkkautta; ja myös taivaan Kuningas on hyvin pian

44a Alma 13:6.

45a pko Todistaminen.

46a 1. Kor. 2:9–16.

b pko Paasto, paastoaminen.

c pko Ilmoitus.

49a pko Kutsumus; Pappaus.

b pko Uudestisyntyminen Jumalasta.

50a pko Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Kirkkaus.

b Ps. 24; Matt. 2:2;

Luuk. 23:2;

2. Nefi 10:14;

OL 38:21–22;

128:22–23;

Moos. 7:53.

pkö Jeesus Kristus; Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.

loistava kaikkien ihmislasten keskuudessa.

51 Ja Henki sanoo minulle myös, niin, huutaa minulle voimallisella äänellä sanoen: Mene sanomaan tälle kansalle: Tehkää parannus, sillä ellette tee parannusta, te ette mitenkään voi periä ^ataivaan valtakuntaa.

52 Ja vielä minä sanon teille Hengen sanovan: Katso, ^akirves on pantu puun juurelle; sen tähden jokainen puu, joka ei tuota hyvää hedelmää, ^bkaadetaan maahan ja heitetään tuleen, niin, tuleen, joka ei voi palaa loppuun, nimittäin sammumattomaan tuleen. Katsokaa ja muistakaa, että Pyhä on näin puhunut.

53 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä sanon teille: Voitteko väittää näitä sanoja vastaan, niin, voitteko hylätä nämä asiat ja ^apolkea Pyhän jalkoihinne; niin, voitteko pöyhkeillä sydämenne ^bkopeudessa; niin, pidätekö edelleenkin ^ckalliita vaatetta ja kiinnitättekö sydämenne maailman turhuuksiin, ^drikkauksiinne?

54 Niin, luuletteko edelleenkin, että olette toisianne parempia; niin, vainoatteko edelleenkin veljiänne, jotka nöyryyvät ja vaeltavat Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, jolla heidät on tuotu tähän kirkkoon – ja jotka Pyhä

Henki on ^apyhittänyt, ja he tuovat julki tekoja, joissa parannus näkyy –

55 niin, käännättekö edelleenkin selkänne ^aköyhille ja tarvitseville ja epäättekö heiltä omaisuutenne?

56 Ja lopuksi, kaikki te, jotka edelleenkin pysytte jumalattomuudessanne, minä sanon teille, että nämä ovat niitä, jotka kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, elleivät he joutuin tee parannusta.

57 Ja nyt minä sanon teille, kaikki te, jotka haluatte seurata ^ahyvän paimenen ääntä: Tulkaa pois jumalattomien joukosta ja olkaa ^berillänne, älkääkö koskeko mihinkään saastaiseen, mitä heillä on; ja katso, heidän nimensä ^cpyyhitään pois, niin että jumalattomien nimiä ei lueta vanhurskaiden nimien joukkoon, jotta toteutuisi Jumalan sana, joka sanoo: Jumalattomien nimiä ei pidä sekoittaa minun kansani nimien joukkoon,

58 sillä vanhurskaiden nimet kirjoitetaan ^aelämän kirjaan, ja heille minä suon perintöosan oikealla puolellani. Ja nyt, veljeni, mitä teillä on sanottavana tätä vastaan? Minä sanon teille: Ei ole väliä, puhuttekko sitä vastaan, sillä Jumalan sanan täytyy toteutua.

59 Sillä kukapa teidän joukos-

51 *a* pko Taivas.

52 *a* Luuk. 3:9; OL 97:7.

b MK Jaak. 5:46; 6:7;

3. Nefi 27:11–12.

53 *a* 1. Nefi 19:7.

b pko Ylpeys.

c 2. Nefi 28:11–14;

Morm. 8:36–39.

d Ps. 62:11;

OL 56:16–18.

54 *a* pko Pyhitys.

55 *a* Ps. 109:15–16;

MK Jaak. 2:17;

Hel. 6:39–40.

57 *a* pko Hyvä paimen.

b Esra 6:21; 9:1;

Neh. 9:2; 2. Tess. 3:6;

OL 133:5, 14.

c 5. Moos. 29:19;

Moroni 6:7; OL 20:8.

58 *a* pko Elämän kirja.

sanne oleva paimen, jolla on paljon lampaita, ei vartioisi niitä, jotta sudet eivät tulisi ja söisi hänen katrastaan? Ja katso, jos susi tulee hänen katraaseensa, eikö hän aja sitä pois? Kyllä, ja lopulta hän tuhoaa sen, jos voi.

60 Ja nyt minä sanon teille, että hyvä paimen kutsuu teitä; ja jos te kuuntelette hänen ääntänsä, hän tuo teidät laumaansa, ja te olette hänen lampaitaan; ja hän käskee teitä olemaan laskematta saaliinhimoista sutta keskuuteenne, jottei teitä tuhottaisi.

61 Ja nyt minä, Alma, käsken teitä ^ahänen sanoillaan, joka minua on käskennyt, tekemään tarkoin niiden sanojen mukaisesti, jotka minä olen teille puhunut.

62 Teille, jotka kuulutte kirkkoon, minä puhun käskynä, ja niille, jotka eivät kuulu kirkkoon, minä puhun kutsuna, sanoen: Tulkaa ja ottakaa kaste parannukseen, jotta tekin pääsisitte osallisiksi ^aelämän puun hedelmästä.

LUKU 6

Sarahemlan seurakunta puhdistetaan ja saatetaan järjestykseen. Alma menee Gideonin saarnamaan. Noin 83 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli lakannut puhumasta Sarahemlan kaupunkiin perustetun seurakunnan väelle, hän ^aasetti

pappeja ja ^bvanhimpia johtamaan ja ^cvalvomaan seurakuntaa panemalla ^akätensä heidän päällensä Jumalan järjestyksen mukaisesti.

2 Ja tapahtui, että jokainen, joka ei kuulunut kirkkoon ja joka teki parannuksen synneistään, ^akastettiin parannukseen ja otettiin vastaan kirkkoon.

3 Ja tapahtui myös, että jokainen, joka kuului kirkkoon ja joka ei tehnyt ^aparannusta jumalattomuudestaan ja nöyrytynyt Jumalan edessä – tarkoitan niitä, jotka olivat ylpistyneet sydämensä ^bkopeudessa – hylättiin, ja heidän nimensä ^cpyyhittiin pois, niin ettei heidän nimiään luettu vanhurskaiden nimien joukkoon.

4 Ja näin alettiin lujittaa seurakunnan järjestystä Sarahemlan kaupungissa.

5 Nyt minä tahdon teidän ymmärtävän, että Jumalan sana oli vapaasti kaikkien kuultavissa, niin ettei keneltäkään kielletty oikeutta kokoontua kuulemaan Jumalan sanaa.

6 Mutta Jumalan lapsia käskettiin kokoontumaan usein yhteen ja liittymään ^apaastoon ja voimalliseen rukoukseen niiden sielun hyvinvoinnin puolesta, jotka eivät tunteneet Jumalaa.

7 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli tehnyt nämä järjestelyt, hän lähti heidän luotaan, eli

61 *a* Alma 5:44.
62 *a* 1. Nefi 8:10; 11:21–23.
6 *1 a* PKO Asettaminen.
b PKO Vanhin.
c OL 52:39.
d PKO Kätten

päällepaneminen.
2 *a* PKO Kaste, kastaminen.
3 *a* Moosia 26:6.
b PKO Ylpeys.
c 2. Moos. 32:33;

Moosia 26:36;
Alma 1:24; 5:57–58.
PKO Kirkosta erottaminen.
6 *a* PKO Paasto, paastaminen.

siitä seurakunnasta, joka oli Sarahemlan kaupungissa, ja meni Sidonvirran ylitse sen itäpuolelle *a*Gideonin laaksoon, jonne oli rakennettu kaupunki, jota kutsuttiin Gideonin kaupungiksi ja joka oli laaksossa, jota kutsuttiin Gideoniksi ja joka oli nimetty sen miehen mukaan, jonka Nehorin käsi oli miekalla ^bsurmannut.

8 Ja Alma meni ja alkoi julistaa Jumalan sanaa Gideonin laaksoon perustetulle seurakunnalle ilmoituksen mukaisesti sen sanan totuudesta, jota hänen isänsä olivat puhuneet, ja sen profetian hengen mukaisesti, joka hänessä oli, ja *a*todistuksen mukaisesti Jeesuksesta Kristuksesta, Jumalan Pojasta, joka oli tuleva lunastamaan kansansa sen synneistä, ja sen pyhän järjestyksen mukaisesti, jolla hänet oli kutsuttu. Ja näin on kirjoitettu. Aamen.

Alman sanat, jotka hän puhui Gideonin väelle oman aikakirjansa mukaan.

Käsittää luvun 7.

LUKU 7

Kristus on syntyvä Mariasta. Hän päästää kuoleman siteet ja kantaa kansansa synnit. Ne, jotka tekevät parannuksen, ottavat kasteen ja pitävät käskyt, saavat iankaikkisen elämän. Saastaisuus ei voi periä

Jumalan valtakuntaa. Nöyryyttä, uskoa, toivoa ja rakkautta vaaditaan. Noin 83 eKr.

KATSO, rakkaat veljeni, koska minun on sallittu tulla teidän luoksenne, sen tähden yritän *a*”puhua teille omalla kielelläni, eli omalla suullani, koska tämä on ensimmäinen kerta, kun olen puhunut teille suuni sanoilla, sillä minä olen ollut täysin sidottuna ^btuomarinistuimen hoitoon ja minulla on ollut niin paljon tekemistä, etten voinut tulla teidän luoksenne.

2 Enkä minä olisi voinut tulla nyt tälläkään kertaa, ellei tuomarinistuinta olisi *a*”annettu toiselle, jotta hän hallitsisi minun sijastani; ja Herra on suuressa armossaan suonut minun tulla teidän luoksenne.

3 Ja katso, minä olen tullut suurin toivein ja haluten hartaasti, että saisin huomata teidän nöyrytyneen Jumalan edessä ja jatkuvasti anoneen hänen armoansa, että saisin huomata teidän olevan nuhteettomia hänen edessään, että saisin huomata, että te ette ole siinä kauheassa pulassa, jossa veljemme Sarahemlassa olivat.

4 Mutta siunattu olkoon Jumalan nimi, sillä hän on antanut minun tietää, niin, on antanut minun tavattoman suureksi ilokseni tietää, että he ovat jälleen vakaasti hänen vanhurskautensa tiellä.

5 Ja Jumalan Hengen mukai-

7a Alma 2:20.
b Alma 1:9.

8a Ilm. 19:10.
7 1a Alma 4:19.

b Moosia 29:42.
2a Alma 4:16–18.

sesti, joka minussa on, minä luotan siihen, että saan iloita myös teistä; mutta en halua, että iloni teistä tulisi niin paljon ahdistuksen ja murheen kautta kuin minulla on ollut veljistäni Sarahemlassa; sillä katso, iloni heistä tulee vasta kärsittyäni paljon ahdistusta ja murhetta.

6 Mutta katso, minä luotan siihen, että te ette ole niin suuren epäuskon tilassa kuin veljenne olivat; minä luotan siihen, että te ette ole ylpistyneet sydämenne kopeudessa; niin, minä luotan siihen, että te ette ole kiinnittäneet sydäntänne rikkauksiin ja maailman turhuuksiin; niin, minä luotan siihen, että te ette palvo ^aepäjumalia, vaan että te palvelette todellista ja ^belävää Jumalaa ja että te odotatte ikuisessa uskossa syntienne anteek-siantoa, joka on tuleva.

7 Sillä katso, minä sanon teille, että monenlaista on tuleva; ja katso, on yksi asia, joka on tärkeämpi kuin ne kaikki – sillä katso, se ^aaika ei ole kaukana, jolloin Lunastaja elää ja tulee kansansa keskuuteen.

8 Katso, minä en sano, että hän tulee meidän keskuuteemme asuessaan kuolevaisessa majas-sansa, sillä katso, Henki ei ole sanonut minulle, että näin tapahtuisi. Nyt, mitä tähän tulee,

en tiedä; mutta tämän verran tiedän, että Herralla Jumalalla on valta tehdä kaikki, mikä on hänen sanansa mukaista.

9 Mutta katso, Henki on sanonut minulle tämän verran sanoen: Huuda tälle kansalle sanoen: ^aTehkää parannus ja valmistakaa Herralle tietä ja vael-takaa hänen polkujansa, jotka ovat suoria, sillä katso, taivaan valtakunta on käsillä, ja Jumalan Poika ^btulee maan päälle.

10 Ja katso, hän ^asyntyy Jeru-salemessa, joka on meidän esi-isiemme ^bmaa, ^cMariasta, joka on ^dneitsyt, kallisarvoinen ja val-littu astia, jonka Pyhän Hengen voima peittää varjollaan ja joka tulee ^eraskaaksi ja synnyttää po-
jan, aivan niin, Jumalan Pojan.

11 Ja hän kulkee kärsien kai-kenlaisia kipuja ja ^aahdinkoja ja koetuksia, ja tämä, jotta toteu-tuisi sana, joka sanoo hänen ot-tavan päällensä kansansa kivut ja sairaudet.

12 Ja hän ottaa päällensä ^akuo-leman päästääkseen kuoleman siteet, jotka sitovat hänen kan-saansa; ja hän ottaa päällensä heidän heikkoutensa, jotta hänen sisimpänsä täyttyisi armolla, lihan mukaisesti, jotta hän osaisi lihan mukaisesti ^bauttaa kansaansa sen heikkouksien mukaisesti.

6a 2. Nefi 9:37;
Hel. 6:31.

b Dan. 6:27.

7a Alma 9:26.

9a Matt. 3:2–4;

Alma 9:25.

b Moosia 3:5;

7:27; 15:1–2.

10a Jes. 7:14; Luuk. 1:27.

b 1. Aik. 9:3;

2. Aik. 15:9;

1. Nefi 1:4;

3. Nefi 20:29.

c Moosia 3:8.

PKO Maria, Jeesuksen
äiti.

d 1. Nefi 11:13–21.

e Matt. 1:20;

Moosia 15:3.

11a Jes. 53:3–5;

Moosia 14:3–5.

12a 2. Nefi 2:8;

Alma 12:24–25.

PKO Ristiinnaulitse-
minen.

b Hepr. 2:18; 4:15;

OL 62:1.

13 Nyt Henki ^atietää kaiken; kuitenkin Jumalan Poika kärsii lihan mukaisesti voidakseen ^bottaa päällensä kansansa synnit, voidakseen pyyhkiä pois sen rikkomukset vapautuksensa voiman mukaisesti; ja nyt, katso, tämä on se todistus, joka minussa on.

14 Nyt minä sanon teille, että teidän on tehtävä parannus ja ^asynnyttävä uudesti; sillä Henki sanoo, että ellette synny uudesti, ette voi periä taivaan valtakuntaa; tulkaa sen tähden ja ottakaa kaste parannukseen, jotta teidät pestäisiin synneistänne, jotta teillä olisi usko Jumalan Karitsaan, joka ottaa pois maailman synnit ja joka on voimallinen pelastamaan ja puhdistamaan kaikesta vääryydestä.

15 Niin, minä sanon teille: Tulkaa älkääkä pelätkö, ja hylätkää jokainen synti, joka helposti ^akietoutuu teihin ja joka sitoo teidät tuhoon; niin, tulkaa ja menkää osoittamaan Jumalallenne, että te olette halukkaita tekemään parannuksen synneistänne ja tehkää hänen kanssaan liitto, että pidätte hänen käskynsä; ja todistakaa se hänelle tänä päivänä menemällä kasteen vesiin.

16 Ja jokainen, joka tekee tämän ja pitää siitä lähtien Jumalan käskyt, hän on muistava, että minä sanon hänelle, niin, hän on muistava minun sanoneen hänelle: Hän on saava

iankaikkisen elämän, sen Pyhän Hengen todistuksen mukaisesti, joka minussa todistaa.

17 Ja nyt, rakkaat veljeni, uskotteko nämä asiat? Katso, minä sanon teille: Kyllä, minä tiedän, että te uskotte ne; ja sen, että te uskotte ne, minä tiedän minussa olevan Hengen ilmoituksesta. Ja nyt, koska teidän uskonne siihen on vahva, nimittäin siihen, mitä minä olen puhunut, iloni on suuri.

18 Sillä niin kuin jo alussa sanoin teille toivoneeni suuresti, että te ette olisi samanlaisessa pulassa kuin veljenne, niin olen myös huomannut, että toiveeni ovat täyttyneet.

19 Sillä minä huomaan, että te olette vanhurskauden poluilla; minä huomaan, että te olette sillä polulla, joka johtaa Jumalan valtakuntaan; niin, minä huomaan, että te teette hänen ^apolkunsu suoriksi.

20 Minä huomaan, että teille on ilmaistu hänen sanansa todistuksella, ettei hän voi vaeltaa ^amutkaisia polkuja; eikä hän poikkeaa siitä, mitä hän on sanonut; eikä hänessä ole häivettä kääntymisestä oikealta vasemmalle, eli siitä, mikä on oikein, siihen, mikä on väärin; sen tähden hänen kulkunsa on yhtä iankaikkista kiertokulkua.

21 Eikä hän asu ^aepäpyyhissä temppeleissä; eikä saastaisuutta eikä mitään epäpuhdasta voida

13a pko Jumala, jumaluus.

b Moosia 15:12.

pko Sovitus.

14a pko Uudestisyntyminen Jumalasta.

15a 2. Nefi 4:18.

19a Matt. 3:3.

20a 1. Nefi 10:19;

Alma 37:12;

OL 3:2.

21a 1. Kor. 3:16–17; 6:19;

Moosia 2:37;

Alma 34:36.

ottaa vastaan Jumalan valtakuntaan; sen tähden minä sanon teille, että tulee aika, niin, ja se tulee viimeisenä päivänä, jolloin se, joka on saastainen, jää^bsaastaisuuteensa.

22 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä olen sanonut tämän teille voidakseni herättää teidät tiedostamaan velvollisuutenne Jumalaa kohtaan, jotta vaeltaisitte nuhteettomina hänen edessään, jotta vaeltaisitte Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, jonka mukaisesti teidät on otettu vastaan.

23 Ja nyt minä tahdon teidän olevan ”nöyriä ja olevan myöntyviä ja lempeitä, sopuisia, täynnä kärsivällisyyttä ja pitkämielisyyttä, itsenne hillitseviä kaikessa, tarkkoja Jumalan käskyjen pitämisessä kaikkina aikoina; että pyytäisitte kaikkea, mitä ikinä tarvitsette, sekä hengellistä että ajallista, antaen aina kiitokset Jumalalle kaikesta, mitä ikinä saatte.

24 Ja katsokaa, että teillä on ”usko, toivo ja rakkaus, niin silloin teidän hyvät tekonne ovat aina runsaat.

25 Ja Herra siunatkoon teitä ja pitäköön vaatteenne tahrattomina, jotta teidät voitaisiin viimein saattaa istuutumaan sijallenne Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin ja maailman alusta asti olleiden pyhien profeettojen kanssa, vaatteenne ”tahratto-

mina niin kuin heidän vaatteensa ovat tahrattomat, taivaan valtakunnassa, tarvitsematta enää lähteä pois.

26 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä olen puhunut teille nämä sanat sen Hengen mukaisesti, joka minussa todistaa; ja minun sieluni riemuitsee tavattomasti sen suuren tarkkuuden ja varteen ottamisen tähden, jota olette osoittaneet sanalleni.

27 Ja nyt, Jumalan ”rauha olkoon teidän päällänne ja teidän talojenne ja maidenne päällä ja teidän katraidenne ja laumojenne päällä ja kaiken sen päällä, mitä te omistatte, naistenne ja lastenne päällä, teidän uskonne ja hyvien tekojenne mukaisesti tästä lähtien ja ikuisesti. Ja näin minä olen puhunut. Aamen.

LUKU 8

Alma saarnaa ja kastaa Melekissä. Hänet torjutaan Ammonihassa, ja hän lähtee. Enkeli käskee häntä palaamaan ja huutamään parannusta kansalle. Amulek ottaa hänet vastaan, ja he saarnaavat kahdestaan Ammonihassa. Noin 82 eKr.

Ja nyt tapahtui, että Alma palasi ”Gideonin maasta opetettuaan Gideonin kansalle monia asioita, joita ei voida kirjoittaa, ja vakiinnutettuaan kirkon järjestyksen, kuten hän oli aikaisemmin tehnyt Sarahemlan maassa; niin, hän palasi omaan taloonsa

21 b 1. Nefi 15:33–35;
2. Nefi 9:16;
Morm. 9:14;
OL 88:35.

23 a pko Nöyryys.
24 a 1. Kor. 13;
Et. 12:30–35;
Moroni 7:33–48.

25 a 2. Piet. 3:14.
27 a pko Rauha.
8 1 a Alma 2:20; 6:7.

Sarahemlaan lepäämään teke-
mästään työstä.

2 Ja näin päättyi Nefin kansan
tuomarien hallituskauden yhdek-
säs vuosi.

3 Ja Nefin kansan tuomarien
hallituskauden kymmenen-
nen vuoden alussa tapahtui,
että Alma lähti sieltä ja kulki
Melekin maahan ^aSidonvirran
länsipuolelle, länteen erämaan
rajamaille.

4 Ja hän alkoi opettaa ihmisiä
Melekin maassa Jumalan ^apyhän
järjestyksen mukaisesti, jolla
hänet oli kutsuttu; ja hän alkoi
opettaa ihmisiä kautta koko
Melekin maan.

5 Ja tapahtui, että hänen luok-
sensa tuli ihmisiä kaikkialta erä-
maan puoleiselta rajaseudulta.
Ja heitä kastettiin kautta koko
maan,

6 niin että kun hän oli päättänyt
työnsä Melekissä, hän lähti sieltä
ja kulki kolmen päivän matkan
Melekin maan pohjoispuolelle; ja
hän tuli kaupunkiin, jota kutsut-
tiin Ammonihaksi.

7 Nyt Nefin kansan tapana oli
kutsua maitaan ja kaupunkejaan
ja kyliään, niin, jopa pikkuky-
liääinkin, sen nimellä, joka oli
ensimmäisenä ottanut ne hal-
tuunsa; ja näin oli Ammonihan
maan laita.

8 Ja tapahtui, että kun Alma oli
tullut Ammonihan kaupunkiin,
hän alkoi saarnata heille Juma-
lan sanaa.

9 Nyt Saatana oli saanut suuren
^avallan Ammonihan kaupungin
asukkaiden sydämessä; sen täh-
den he eivät tahtoneet kuunnella
Alman sanoja.

10 Kuitenkin Alma näki paljon
^avaivaa hengessä, ^bpainiskellen
Jumalan kanssa ^cvoimallisessa
rukouksessa, jotta hän vuodat-
taisi Henkensä kaupungissa
olevien ihmisten päälle; jotta hän
myös sallisi hänen kastaa heidät
parannukseen.

11 Mutta he paaduttivat sydä-
mensä sanoen hänelle: Katso, me
tiedämme, että sinä olet Alma;
ja me tiedämme, että sinä olet
sen kirkon ylipappi, jonka olet
perustanut moniin paikkoihin
maata perimätietosi mukaisesti;
emmekä me ole sinun kirkkoasi
emmekä usko sellaisiin mielettö-
miin perimätietoihin.

12 Ja nyt me tiedämme, että
koska emme ole sinun kirk-
koasi, me tiedämme, ettei sinulla
ole meihin valtaa; ja sinä olet
luovuttanut tuomarinistuimen
^aNefihalle, sen tähden sinä et ole
meidän ylituomarimme.

13 Nyt kun kansa oli sanonut
tämän ja väittänyt kaikkia hänen
sanojaan vastaan ja herjannut
häntä ja sylkenyt hänen pääl-
leen ja käsenyt karkottaa hänet
heidän kaupungistaan, hän lähti
sieltä ja kulki kohti kaupunkia,
jota kutsuttiin Aaroniksi.

14 Ja tapahtui, että hänen olles-
saan matkalla sinne murheen

3a Alma 16:6–7.

4a OL 107:2–4.

pko Melkisedekin
pappeus.

9a 2. Nefi 28:19–22;

OL 10:20.

10a Alma 17:5.

b En. 1:1–12.

c 3. Nefi 27:1.

pko Rukous.

12a Alma 4:20.

painamana, kärsien paljon "ahdistusta ja sielun piinaa niiden ihmisten jumalattomuuden tähden, jotka olivat Ammonihan kaupungissa, tapahtui Alman näin ollessa murheen painamana, katso, että Herran ^benkeli ilmestyi hänelle sanoen:

15 Siunattu olet sinä, Alma; nosta sen tähden pääsi ja riemuitse, sillä sinulla on suuri syy riemuita; sillä sinä olet ollut uskollinen Jumalan käskyjen pitämisessä siitä ajasta lähtien, kun sait ensimmäisen sanomasi häneltä. Katso, minä sen sinulle ^atoin.

16 Ja katso, minut on lähetetty käskemään sinua palaamaan Ammonihan kaupunkiin ja saarnaamaan jälleen kaupungin väelle; niin, saarnaamaan heille. Niin, sano heille: Elleivät he tee parannusta, Herra Jumala ^ahävittää heidät.

17 Sillä katso, tällä hetkellä he suunnittelevat hävittävänsä sinun kansasi vapauden (sillä näin sanoo Herra), mikä on vastoin niitä säädöksiä ja tuomioita ja käskyjä, jotka hän on antanut kansalleen.

18 Nyt tapahtui, että kun Alma oli saanut sanomansa Herran enkeliltä, hän palasi joutuin Ammonihan maahan. Ja hän meni kaupunkiin toista tietä, eli sitä tietä, joka on Ammonihan kaupungin eteläpuolella.

19 Ja kun hän meni kaupunkiin, hän oli nälissään, ja hän sanoi

eräälle miehelle: Annatko nöyrälle Jumalan palvelijalle jotakin syötävää?

20 Ja mies sanoi hänelle: Minä olen nefiläinen, ja minä tiedän, että sinä olet pyhä Jumalan profeetta, sillä sinä olet se mies, josta ^aenkeli sanoi näyssä: Ota vastaan. Tule sen tähden kansani talooni, niin minä annan sinulle ruoastani; ja minä tiedän, että sinä olet oleva siunaukseksi minulle ja huoneelleni.

21 Ja tapahtui, että mies otti hänet taloonsa, ja miehen nimi oli ^aAmulek; ja hän toi leipää ja lihaa ja pani Alman eteen.

22 Ja tapahtui, että Alma söi leipää ja tuli kylläiseksi; ja hän ^asiunasi Amulekia ja hänen perhekuntaansa ja kiitti Jumalaa.

23 Ja kun hän oli syönyt ja tulut kylläiseksi, hän sanoi Amulekille: Minä olen Alma, ja olen Jumalan kirkon ^aylipappi kautta maan.

24 Ja katso, minut on kutsuttu saarnaamaan Jumalan sanaa koko tämän kansan keskuudessa ilmoituksen ja profetian hengen mukaisesti; ja minä olin tässä maassa, eivätkä he tahtoneet ottaa minua vastaan vaan ^akarkottivat minut, ja minä aioin kääntää selkäni tälle maalle iäksi.

25 Mutta katso, minun on käsketty palata takaisin profetoimaan tälle kansalle, niin, ja todistaa sitä vastaan sen pahoista teoista.

14a pko Vastoinkäyminen.

b Alma 10:7–10, 20.

pkko Enkelit.

15a Moosia 27:11–16.

16a Alma 9:12, 18, 24.

20a Alma 10:7–9.

21a pko Amulek.

22a Alma 10:11.

23a Alma 5:3, 44, 49;

13:1–20.

24a Alma 8:13.

26 Ja nyt, Amulek, koska sinä olet ruokkinut minua ja ottanut minut luoksesi, sinä olet siunnattu; sillä minä olin nälissäni, koska olin paastonnut monta päivää.

27 Ja Alma viipyi Amulekin luona monta päivää, ennen kuin hän alkoi saarnata kansalle.

28 Ja tapahtui, että kansa kävi entistä karkeammaksi pahoissa teoissaan.

29 Ja Almalle tuli sana, joka kuului: Mene, ja sano myös palvelijalleni Amulekille: Mene profetoimaan tälle kansalle sanoen: "Tehkää parannus, sillä näin sanoo Herra: Ellette te tee parannusta, minä rankaisen tätä kansaa vihassani; niin, enkä minä käännä pois hehkuvaa vihaani.

30 Ja Alma meni, ja samoin Amulek, kansan keskuuteen julistamaan sille Jumalan sanoja; ja he olivat täynnä Pyhää Henkeä.

31 Ja heille oli annettu sellainen "voima, ettei heitä voitu sulkea vankityrmiin, eikä kenenkään ollut mahdollista surmata heitä; kuitenkin he eivät käyttäneet^b voimaansa, ennen kuin heidät oli sidottu siteisiin ja heitetty vankilaan. Nyt, tämä tapahtui, jotta Herra voisi osoittaa voimansa heissä.

32 Ja tapahtui, että he menivät ja alkoivat saarnata ja profetoida kansalle sen hengen ja voiman mukaisesti, jonka Herra oli heille antanut.

Alman sanat ja myös Amulekin sanat, jotka julistettiin kansalle, joka oli Ammonihan maassa. Ja heidät myös heitetään vankilaan, ja he vapautuvat Jumalan ihmeellisellä voimalla, joka oli heissä, Alman aikakirjan mukaan.

Käsittää luvut 9–14.

LUKU 9

Alma käskee Ammonihan kansaa tekemään parannuksen. Herra on oleva armollinen lamanilaisille viimeisinä aikoina. Jos nefiläiset hylkäävät valon, lamanilaiset hävittävät heidät. Jumalan Poika tulee pian. Hän lunastaa ne, jotka tekevät parannuksen, ottavat kasteen ja uskovat hänen nimeensä. Noin 82 eKr.

Ja jälleen, kun Jumala oli käskennyt minua, Almaa, lähtemään Amulekin kanssa saarnaamaan jälleen tälle kansalle eli ihmisille, jotka olivat Ammonihan kaupungissa, tapahtui, kun aloin saarnata heille, että he alkoivat kiistellä kanssani sanoen:

2 Kuka sinä olet? Luuletko sinä, että me uskomme "yhden miehen todistusta, vaikka hän saarnaisi meille, että maa katoaa?

3 Nyt he eivät ymmärtäneet sanoja, joita he puhuivat, sillä he eivät tienneet, että maa katoaisi.

4 Ja he sanoivat myös: Me emme usko sanoihisi, vaikka profetoisit,

29a Alma 9:12, 18.
PKO Parannus.

31a 1. Nefi 1:20.
b Alma 14:17–29.

9 2a 5. Moos. 17:6.

että tämä suuri kaupunki hävitetään "yhdessä päivässä.

5 Nyt he eivät tienneet, että Jumala voi tehdä niin ihmeellisiä tekoja, sillä he olivat kovasydämistä ja uppiniskaista kansaa.

6 Ja he sanoivat: "Kuka on Jumala, joka ^bei valtuuta enempää kuin yhden miehen tämän kansan keskuuteen julistamaan sille totuutta sellaisista suurista ja ihmeellisistä asioista?

7 Ja he astuivat esiin käydykseen minuun käsiksi; mutta katso, he eivät tehneet sitä. Ja minä seisoin rohkeana julistaen heille, niin, minä todistin heille rohkeasti sanoen:

8 Katso, oi te jumalaton ja "kieroutunut sukupolvi, kuinka olette voineet unohtaa isienne perimätiedon, niin, kuinka pian olettekaan unohtaneet Jumalan käskyt.

9 Ettekö muista, että Jumalan "käsi toi isämme Lehin pois Jerusalemissa? Ettekö muista, että hän johdatti heidät kaikki erämaan halki?

10 Ja oletteko unohtaneet näin pian, kuinka monta kertaa hän pelasti meidän isämme heidän vihollistensa käsistä ja varjeli heidät tuholta, tosiaankin, omien veljiensä käsissä?

11 Niin, ja ilman hänen verratonta voimaansa ja armoaan ja pitkämielisyyttään meitä kohtaan meidät olisi väistämättä hävitetty maan päältä paljon ennen

tätä aikakautta, ja meidät olisi kenties jätetty ^aloputtoman kurjuuden ja onnettomuuden tilaan.

12 Katso, nyt minä sanon teille, että hän käsksee teitä tekemään parannuksen; ja ellette tee parannusta, ette voi mitenkään periä Jumalan valtakuntaa. Mutta katso, ei tässä kaikki – hän on käskenyt teitä tekemään parannuksen, tai hän "hävittää teidät kokonaan maan päältä; niin, hän rankaisee teitä vihassaan, eikä hän ^bhehkuvaassa vihassaan käänny pois.

13 Katso, ettekö muista sanoja, jotka hän puhui Lehille, sanoen näin: "Mikäli te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa? Ja vielä on sanottu näin: Mikäli te ette pidä minun käskyjäni, teidät erotetaan pois Herran luota.

14 Nyt minä tahdon teidän muistavan, että mikäli lamani-laiset eivät ole pitäneet Jumalan käskyjä, heidät on "erotettu pois Herran luota. Nyt me näemme, että Herran sana on käynyt toteen tässä asiassa ja lamanilaiset on erotettu pois hänen luotaan, siitä asti kun heidän rikkomuksensa maassa alkoivat.

15 Kuitenkin minä sanon teille, että heidän osansa on tuomiopäivänä "siedettävämpi kuin teidän, jos te pysytte synneissänne, niin, ja vieläpä siedettävämpi heille tässä elämässä kuin teille, ellette tee parannusta.

4a Alma 16:9–10.

6a 2. Moos. 5:2;
Moosia 11:27;
Moos. 5:16.

b Alma 10:12.

8a Alma 10:17–25.

9a 1. Nefi 2:1–7.

11a Moosia 16:11.

12a Alma 8:16;
10:19, 23, 27.

b Alma 8:29.

13a 2. Nefi 1:20;

Moosia 1:7;

Alma 37:13.

14a 2. Nefi 5:20–24;
Alma 38:1.

15a Matt. 11:22, 24.

16 Sillä on monia lupauksia, jotka on ^aulotettu koskemaan lamanilaisia; sillä heidän isiensä ^bperimätiedot saivat aikaan sen, että he jäivät ^ctietämättömyyden tilaan; sen tähden Herra on oleva heille armollinen ja ^dpidentävä heidän olemassaolonsa maassa.

17 Ja jonakin aikakautena heidät ^ajohdatetaan uskomaan hänen sanaansa ja tietämään isiensä perimätietojen vääryys; ja monet heistä pelastuvat, sillä Herra on armollinen kaikille, jotka ^bhuutavat avuksi hänen nimeänsä.

18 Mutta katso, minä sanon teille, että jos te edelleenkin pysytte jumalattomuudessanne, niin teidän elinaikaanne ei pidennetä maassa, sillä ^alamanilaiset lähetetään teidän kimp-puunne; ja ellette tee parannusta, he tulevat aikana, jota ette tiedä, ja teitä rangaistaan ^btäydellisellä hävityksellä; ja se tapahtuu Herran hehkuvan ^cvihan mukaisesti.

19 Sillä hän ei salli teidän elävän pahoissa teoissanne tuhoten hänen kansaansa. Minä sanon teille: Ei, mieluummin hän sallisi sen, että lamanilaiset ^ahävittäisivät kaiken hänen kansansa, jota kutsutaan Nefin kansaksi, jos olisi mahdollista, että se voisi ^blangeta synteihin ja rikkomuksiin, kun Herra sen Jumala on antanut sille niin paljon valoa ja niin paljon tietoa,

20 niin, kun se on ollut niin Herran suuresti suosima kansa, eli kun se on ollut suuremmassa suosiossa kuin mikään muu kansakunta, suku, kieli tai kansa; kun se on saanut ^atietoonsa halunsa ja uskonsa ja rukoustensa mukaisesti kaiken siitä, mikä on ollut ja mikä on ja mikä on tuleva;

21 kun sille on lähetetty Jumalan Henki; kun se on puhunut enkelien kanssa ja kun Herran ääni on puhunut sille ja se on saanut profetian hengen ja ilmoituksen hengen sekä monia lahjoja – kielillä puhumisen lahjan ja saarnaamisen lahjan ja Pyhän Hengen lahjan ja ^akääntämisen lahjan –

22 niin, ja kun Jumala on ^avapauttanut sen Jerusalemin maasta Herran kädellä; kun se on pelastunut nälänhädältä ja sairaudelta ja kaikenlaisilta erilaatuisilta taudeilta ja kun se on vahvistunut taistelussa, niin ettei sitä voitaisi tuhota; kun se on tuotu pois ^borjuudesta kerran toisensa jälkeen ja kun sitä on suojeltu ja varjeltu tähän asti, ja se on menestynyt, kunnes se on joka tavalla rikas –

23 ja nyt, katso, minä sanon teille, että jos tämä kansa, joka on saanut niin monia siunauksia Herran kädestä, rikkoo sitä valoa ja tietoa vastaan, joka sillä on, minä sanon teille, että jos näin

16a Alma 17:15.
b Moosia 10:12 (ks. jakeet 11–17).
c Moosia 3:11.
d Hel. 15:10–12.
17a En. 1:13.
b Alma 38:5;

OL 3:8.
18a Alma 16:2–3.
b Alma 16:9.
c Alma 8:29.
19a 1. Nefi 12:15, 19–20;
Alma 45:10–14.
b Alma 24:30.

20a PKO Ilmoitus.
21a Omni 1:20;
Moosia 8:13–19;
28:11–17.
22a 2. Nefi 1:4.
b Moosia 27:16.

tapahtuu, että jos se lankeaa rikkomukseen, lamanilaisten osa olisi paljon ^asiedettävämpi kuin sen.

24 Sillä katso, Herran ^alupaukset ulottuvat koskemaan lamanilaisia mutta eivät teitä, jos te rikkotte; sillä eikö Herra ole selvästi luvannut ja lujasti säätänyt, että jos te kapinoitte häntä vastaan, niin teidät hävitetään kokonaan maan päältä?

25 Ja nyt, tästä syystä, jotta teitä ei hävitettäisi, Herra on lähettänyt enkelinsä käymään monien kansaansa kuuluvien luona julistamassa heille, että heidän on mentävä ja huudettava voimallisesti tälle kansalle, sanoen: ^aTehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on käsillä;

26 ^aeikä ole monta päivää siihen, kun Jumalan Poika tulee kirkkautessaan, ja hänen kirkkautensa on oleva Isän ^bAinosyntyisen kirkkaus, hänen, joka on täynnä ^carmoaa, oikeutta ja totuutta, täynnä kärsivällisyyttä, ^dlaupeutta ja pitkämielisyyttä, nopea ^ekuulemaan kansansa huudot ja vastaamaan sen rukouksiin.

27 Ja katso, hän tulee ^alunastamaan ne, jotka ^bkastetaan parannukseen, uskon kautta hänen nimeensä.

28 Valmistakaa sen tähden Herralle tietä, sillä aika on käsillä, jolloin kaikki ihmiset korjaavat palkan ^ateoistansa sen mukai-

sesti, mitä he ovat olleet – jos he ovat olleet vanhurskaita, he ^bkorjaavat sielunsa pelastuksen, Jeesuksen Kristuksen voiman ja vapautuksen mukaisesti; ja jos he ovat olleet pahoja, he korjaavat sielunsa ^ctuomion, Perkeleen voiman ja orjuuttamisen mukaisesti.

29 Nyt, katso, tämä on enkelin ääni, joka huutaa kansalle.

30 Ja nyt, ^arakkaat veljeni, sillä te olette minun veljiäni ja teidän tulisi olla rakkaita, ja teidän tulisi tuoda julki tekoja, joissa parannus näkyy, koska teidän sydämenne on perin paatunut Jumalan sanaa vastaan ja koska te olette ^bkadotettu ja langennut kansa.

31 Nyt tapahtui, että kun minä, Alma, olin puhunut nämä sanat, katso, kansa oli vihoissaan minulle, koska minä olin sanonut sille, että se oli kovasydäminen ja ^auppiniskainen kansa.

32 Ja myös, koska minä olin sanonut sille, että se oli kadotettu ja langennut kansa, se oli minulle vihoissaan ja yritti käydä minuun käsiksi voidakseen heittää minut vankilaan.

33 Mutta tapahtui, että Herra ei sallinut sen sillä kertaa ottaa minua kiinni ja heittää minua vankilaan.

34 Ja tapahtui, että Amulek meni ja astui esiin ja alkoi myös saarnata sille. Ja nyt kaikkia

23a Matt. 11:22–24.

24a 2. Nefi 30:4–6; OL 3:20.

25a Alma 7:9; Hel. 5:32.

26a Alma 7:7.

b PKO Ainosyntyinen.

c PKO Armo.

d PKO Armeliaisuus.

e 5. Moos. 26:7.

27a PKO Lunastus.

b PKO Kaste,
kastaminen.

28a OL 1:10; 6:33.

b Ps. 7:17.

c PKO Tuomio.

30a 1. Joh. 4:11.

b Alma 12:22.

31a 2. Nefi 25:28;
Moosia 3:14.

Amulekin ^asanoja ei ole kirjoitettu, mutta osa hänen sanoistaan on kirjoitettu tähän kirjaan.

LUKU 10

Lehi polveutui Manassesta. Amulek kertoo, kuinka enkeli käski hänen pitää huolta Almasta. Vanhurskaiden rukousten ansiosta kansa säästyy. Jumalattomat lainopettajat ja tuomarit laskevat perustuksen kansan tuholle. Noin 82 eKr.

NYT nämä ovat ^asanat, jotka ^bAmulek saarnasi ihmisille, jotka olivat Ammonihan maassa, sanoen:

2 Minä olen Amulek; minä olen Aminadin jälkeläisen Ismaelin pojan Giddonan poika; ja tämä oli se sama Aminadi, joka käänsi kirjoituksen, joka oli temppelin seinällä ja jonka Jumalan sormi oli kirjoittanut.

3 Ja Aminadi oli Jerusalemin maasta tulleen Lehin pojan Nefin jälkeläinen, joka Lehi oli sen ^aJoosefin, jonka hänen veljiensä kädet ^bmyivät Egyptiin, pojan ^cManassen jälkeläinen.

4 Ja katso, minä olen myös mies, jonka maine ei ole vähäinen kaikkien niiden keskuudessa, jotka minut tuntevat; niin, ja katso, minulla on monia sukulaisia ja ^aystäviä, ja olen myös hankkinut paljon rikkauksia ahkerilla käsilläni.

5 Kuitenkaan minä kaikesta

tästä huolimatta en ole koskaan tiennyt paljon Herran teistä ja hänen ^asalaisuuksistaan ja ihmeellisestä voimastaan. Sanoin, etten ollut koskaan tiennyt paljon näistä asioista, mutta katso, minä erehdyn, sillä minä olen nähnyt paljon hänen salaisuuksistaan ja hänen ihmeellisestä voimastaan, aivan niin, tämän kansan hengissä säilymisessä.

6 Kuitenkin minä paadutin sydämeni, sillä minua ^akutsuttiin monta kertaa, enkä tahtonut ^bkuulla; minä siis tiesin näistä asioista, vaikka en tahtonut tietää; sen tähden minä jatkoin kapinoimista Jumalaa vastaan sydämeni jumalattomuudessa aina tämän seitsemännen kuukauden neljänteen päivään asti, mikä on tuomarien hallituskauden kymmenentenä vuonna.

7 Ollessani matkalla katsomaan erästä hyvin läheistä sukulaista, katso, Herran ^aenkeli ilmestyi minulle ja sanoi: Amulek, palaa omaan taloosi, sillä sinun on ruokittava Herran profeettaa, eli pyhää miestä, joka on valittu Jumalan mies, sillä hän on ^bpaastonnut monta päivää tämän kansan syntien tähden, ja hän on nälissään, ja sinun on ^cotettava hänet vastaan taloosi ja ruokittava häntä, ja hän on siunaava sinua ja sinun huonettasi, ja Herran siunaus on oleva sinun ja huoneesi päällä.

8 Ja tapahtui, että minä tottelin

34a Alma 10.
10 1a Alma 9:34.
b Alma 8:21-29.
3a рко Joosef, Jaakobin poika.
b 1. Moos. 37:29-36.

c 1. Moos. 41:51;
1. Aik. 9:3.
4a Alma 15:16.
5a рко Jumalan salaisuudet.
6a Alma 5:37.

b OL 39:9.
7a Alma 8:20.
b Alma 5:46; 6:6.
рко Paasto, paastaminen.
c Ap. t. 10:30-35.

ja teoistaan. Jumalattomat tulevat kärsimään hengellisen kuoleman. Tämä kuolevainen elämä on koe-tustila. Lunastussuunnitelma toteuttaa ylösnousemuksen ja – uskon kautta – syntien anteeksi-annon. Parannuksentekijöillä on oikeus armoon ainosyntyisen Pojan kautta. Noin 82 eKr.

NYT, kun Alma näki, että Amulekin sanat olivat vaijantaneet Seesromin – sillä tämä näki, että Amulek oli saanut hänet kiinni hänen ^avalheestaan ja petokses-taan hänen tuhoamiseksi – ja näki, että hän alkoi vapista syy-lisyytensä ^btunnossa, hän avasi suunsa ja alkoi puhua hänelle ja vahvistaa Amulekin sanoja ja selittää asioita vielä enemmän eli valottaa kirjoituksia vielä enemmän kuin Amulek oli tehnyt.

2 Nyt ympärillä olevat ihmiset kuulivat sanat, jotka Alma puhui Seesromille; sillä väkijoukko oli suuri, ja hän puhui tällä tavalla:

3 Nyt, Seesrom, sinä näet, että olet jäänyt kiinni valheestasi ja juonittelustasi, sillä sinä et ole valehdellut ainoastaan ihmisille, vaan olet valehdellut Jumalalle; sillä katso, hän tietää kaikki si-nun ^aajatuksesi, ja sinä näet, että hänen Henkensä on ilmaissut sinun ajatuksesi meille;

4 ja sinä näet, että me tie-dämme, että suunnitelmasi oli hyvin kataa suunnitelma, Perkeleen kataluuden mukaan, valehdellaksesi tälle kansalle ja

pettääksesi sitä, jotta saisit sen meitä vastaan, herjaamaan meitä ja karkottamaan meidät –

5 nyt tämä oli sinun ^avastus-tajasi suunnitelma, ja hän on käyttänyt valtaansa sinussa. Nyt minä tahdon sinun muistavan, että sen, minkä sanon sinulle, minä sanon kaikille.

6 Ja katso, minä sanon teille kaikille, että tämä oli vastusta-jan ansa, jonka hän on asetta-nut saadakseen tämän kansan kiinni voidakseen saattaa teidät valtansa alle, voidakseen kietoa teidät ^akahleisiinsa, voidak-seen kahlehtia teidät alas ikui-seen tuhoon orjuutensa vallan mukaisesti.

7 Nyt, kun Alma oli puhunut nämä sanat, Seesrom alkoi va-pista vielä enemmän, sillä hän oli yhä enemmän vakuuttunut Jumalan voimasta; ja hän oli vakuuttunut myös siitä, että Al-malla ja Amulekillä oli hänestä tieto, sillä hän oli vakuuttunut siitä, että he tiesivät hänen sydä-mensä ajatukset ja aiheet; sillä heille oli annettu voima tietää nämä asiat profetian hengen mukaisesti.

8 Ja Seesrom alkoi kysellä heiltä innokkaasti saadak-seen tietää enemmän Jumalan valtakunnasta. Ja hän sanoi Almalle: Mitä tämä tarkoittaa, mitä Amulek on puhunut kuol-leiden ylösnousemuksesta, että kaikki nousevat kuolleista, sekä vanhurskaat että jumalattomat, ja heidät saatetaan seisomaan

12 1a Alma 11:20–38.

b pko Omatunto.

3a MK Jaak. 2:5;

Alma 10:17;

OL 6:16.

5a pko Perkele.

6a Alma 5:7–10.

sillä te asetatte ^cansoja ja pyydyksiä saadaksenne kiinni Jumalan pyhät.

18 Te laaditte suunnitelmia ^avääristelläkseenne vanhurskaiden tiet ja vetääksenne Jumalan vihan päällemme, jopa tämän kansan täydelliseksi tuhoksi.

19 Niin, syystä sanoi Moosia, joka oli viimeinen kuninkaamme, kun hän aikoi luopua kuninkuudesta eikä hänellä ollut ketään, kenelle sen antaa, joten hän määräsi, että tätä kansaa tulee hallita sen omilla äänillä – niin, syystä hän sanoi, että jos tulisi aika, jolloin tämä kansa äänellään ^avalitsisi pahuuden, eli jos tulisi aika, jolloin tämä kansa lankeaisi rikkomukseen, se olisi kypsä tuhoon.

20 Ja nyt minä sanon teille, että syystä Herra tuomitsee teidän pahat tekonne; syystä hän huutaa tälle kansalle ^aenkeliensä äänellä: Tehkää te parannus, tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on käsillä.

21 Niin, syystä hän huutaa enkeliensä äänellä: ^aMinä tulen alas kansani keskuuteen oikeus ja oikeudenmukaisuus käsissäni.

22 Niin, ja minä sanon teille, että ilman niiden vanhurskaiden ^arukouksia, joita nyt on maassa, teitä rangaistaisiin jo nyt täydellisellä tuholla, ei kuitenkaan ^bvedenpaisumuksella, kuten ihmisiä Nooan aikana, vaan

nälänhädällä ja ruttotaudilla ja miekalla.

23 Mutta vanhurskaiden ^arukousten tähden te säästytte; nyt sen tähden, jos te karkotatte vanhurskaat keskuudestanne, Herra ei estä kättään vaan käy hehkuvaan vihassaan teitä vastaan; silloin teitä lyödään nälänhädällä ja ruttotaudilla ja miekalla, ja ^baika on pian käsillä, ellette tee parannusta.

24 Ja nyt tapahtui, että ihmiset vihastuivat vielä enemmän Amulekille, ja he huusivat sanoen: Tämä mies herjaa meidän lakejamme, jotka ovat oikeudenmukaisia, ja meidän viisaita lainopettajiamme, jotka olemme valinneet.

25 Mutta Amulek ojensi kätensä ja huusi vielä voimallisemmin heille sanoen: Oi teitä, jumalaton ja kieroutunut sukupolvi, miksi Saatana on saanut niin suuren vallan teidän sydämessänne? Miksi antaudutte hänelle, niin että hän saa teidät valtaansa ^asokaistakseen silmänne, niin että ette ymmärrä sanoja, jotka puhutaan niiden totuuden mukaisesti?

26 Sillä katso, olenko minä todistanut teidän lakianne vastaan? Te ette ymmärrä; te sanotte, että minä olen puhunut teidän lakianne vastaan, mutta minä en ole, vaan olen puhunut lakinne puolesta, teidän tuomioksenne.

17^c OL 10:21–27.

18^a Ap. t. 13:10.

19^a Moosia 29:27;

Alma 2:3–7; Hel. 5:2.

20^a Alma 8:14–16; 13:22.

21^a Moosia 13:34.

22^a Jaak. 5:16;

Moosia 27:14–16.

^b 1. Moos. 8:21;

3. Nefi 22:8–10.

pkO Vedenpaisumus.

23^a pkO Rukous.

^b Alma 34:32–35.

25^a 2. Kor. 4:4;

Alma 14:6.

27 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että tämän kansan tuhon perustus alkaa olla laskettu teidän "lainopettajienne ja tuomarien vääryydellä.

28 Ja nyt tapahtui, että kun Amulek oli puhunut nämä sanat, kansa huusi häntä vastaan sanoen: Nyt me tiedämme, että tämä mies on Perkeleen lapsi, sillä hän on "valehdellut meille; sillä hän on puhunut meidän lakiamme vastaan. Ja nyt hän sanoo, ettei hän ole puhunut sitä vastaan.

29 Ja vielä hän on herjannut meidän lainopettajiamme ja tuomareitamme.

30 Ja tapahtui, että lainopettajat panivat sen sydämeensä pitääkseen nämä asiat mielessä häntä vastaan.

31 Ja heidän joukossaan oli eräs, jonka nimi oli Seesrom. Nyt hän oli ensimmäisenä "syyttämässä Amulekia ja Almaa, koska hän oli etevimpiä heidän joukostaan ja hänellä oli paljon liiketoimia kansan keskuudessa.

32 Nyt näiden lainopettajien tarkoituksena oli voiton saanti; ja he saivat voittoa työnsä mukaisesti.

LUKU 11

Nefiläisten rahajärjestelmä esitellään. Amulek väittelee Seesromin kanssa. Kristus ei pelasta ihmisiä heidän synneissään. Vain ne, jotka perivät taivaan valtakunnan, pelastuvat. Kaikki ihmiset nousevat ylös kuolemattomuuteen.

Ylösnousemuksen jälkeen ei ole kuolemaa. Noin 82 eKr.

Nyt Moosian laissa oli, että jokaisen, joka oli lain tuomari – eli niiden, jotka oli nimitetty tuomareiksi – tuli saada palkkaa sen ajan mukaisesti, jonka he tekivät työtä tuomitessaan niitä, jotka tuotiin heidän eteensä tuomittaviksi.

2 Jos nyt joku oli velkaa toiselle eikä tahtonut maksaa sitä, minkä hän oli velkaa, hänestä valitettiin tuomarille; ja tuomari käytti valtuuksiaan ja lähetti virkamiehet tuomaan hänet eteensä; ja hän tuomitsi hänet lain ja niiden todisteiden mukaisesti, joita häntä vastaan esitettiin, ja niin hänen oli pakko maksaa se, mitä hän oli velkaa, tai häneltä riistettiin kaikki tai hänet karkotettiin varkaana ja rosvana kansan keskuudesta.

3 Ja tuomari sai palkkaa aikansa mukaisesti – kultaseninen päivästä, tai hopeasenumin, joka on samanarvoinen kuin kultasenine; ja tämä on annetun lain mukaisesti.

4 Nyt nämä ovat heidän erilaisien kulta- ja hopearahojensa nimet, niiden arvojen mukaisesti. Ja nimet ovat nefiläisten antamia, sillä he eivät määränneet niiden arvoja niiden juutalaisten tapaan, jotka olivat Jerusalemissa, eivätkä he myöskään mitanneet juutalaisten tapaan, vaan he muuttivat rahojensa arvoja ja mittojaan kansan mielen ja olosuhteiden mukaisesti

jokaisen sukupolven aikana aina niiden tuomarien hallituskautteen asti, jotka kuningas Moosia oli ^aasettanut.

5 Nyt rahojen arvo on näin – kultasenine, kultaseon, kultasum ja kultalimna.

6 Hopeasenum, hopea-amnor, hopeaesrom ja hopeaonti.

7 Hopeasenum oli samanarvoinen kuin kultasenine, ja kumpikin vastasi ohramitallista, ja myös mitallista mitä tahansa viljaa.

8 Nyt kultaseon oli määrältään kaksi kertaa seninen arvoinen.

9 Ja kultasum oli kaksi kertaa seonin arvoinen.

10 Ja kultalimna oli niiden kaikkien arvoinen.

11 Ja hopea-amnor oli yhtä suuri kuin kaksi senumia.

12 Ja hopeaesrom oli yhtä suuri kuin neljä senumia.

13 Ja onti oli yhtä suuri kuin ne kaikki.

14 Nyt nämä ovat heidän pienempien rahojensa arvot –

15 Siblön on puoli senumia, siblön siis vastaa puolta ohramitallista.

16 Ja siblum on puoli siblonia.

17 Ja lea on puoli siblumia.

18 Nämä siis ovat heidän rahayksikkönsä heidän rahojensa arvojen mukaan.

19 Nyt kulta-antion on samanarvoinen kuin kolme siblonia.

20 Nyt, ainoana tarkoituksena oli voiton saaminen, koska he saivat palkkansa työnsä mukaisesti;

sen tähden he yllyttivät kansaa mellakointiin ja kaikenlaisiin levottomuuksiin ja jumalattomuuteen, jotta heillä olisi enemmän työtä, jotta he ^asaisivat rahaa niiden oikeusjuttujen mukaisesti, jotka heidän eteensä tuotiin; sen tähden he yllyttivät kansaa Almaa ja Amulekia vastaan.

21 Ja tämä Seesrom alkoi kuulustella Amulekia sanoen: Tahdotko vastata minulle muuttamiin kysymyksiin, jotka sinulta kysyn? Nyt Seesrom oli mies, joka oli etevä Perkeleen ^ajuonissa hävittääkseen sen, mikä oli hyvää; sen tähden hän sanoi Amulekille: Tahdotko vastata kysymyksiin, jotka sinulle esitän?

22 Ja Amulek sanoi hänelle: Kyllä, jos se on sen Herran ^aHengen mukaista, joka on minussa; sillä minä en sano mitään, mikä on vastoin Herran Henkeä. Ja Seesrom sanoi hänelle: Katso, tässä on kuusi hopeaontia, ja kaikki nämä minä annan sinulle, jos kiellät Korkeimman Olennon olemassaolon.

23 Nyt Amulek sanoi: Oi sinä helvetin ^alapsi, miksi ^bkiusaat minua? Etkö tiedä, ettei vanhurskas antaudu mihinkään sellaisiin kiusauksiin?

24 Uskotko sinä, ettei ole Jumalaa? Minä sanon sinulle: Ei, sinä tiedät, että Jumala on, mutta sinä rakastat ^avoittoa enemmän kuin häntä.

25 Ja nyt sinä olet valehdellut Jumalan edessä minulle. Sinä

11 4a Moosia 29:40–44.

20a Alma 10:32.

21a Alma 10:13.

22a PKO Pyhä Henki.

23a Alma 5:41.

b PKO Kiusaus.

24a 1. Tim. 6:10;

Tit. 1:11.

sanoit minulle: Katso, nämä kuusi ontia, jotka ovat suuri-arvoiset, minä annan sinulle – vaikka sinulla oli sydämessäsi aikomus pitää ne itselläsi antamatta minulle; ja sinä halusit vain, että minä kieltäisin todellisen ja elävän Jumalan, jotta sinä saisit syyn tuhota minut. Ja nyt, katso, tästä suuresta pahasta sinä saat palkkasi.

26 Ja Seesrom sanoi hänelle: Sinä sanot, että on olemassa todellinen ja elävä Jumala?

27 Ja Amulek sanoi: Kyllä, on olemassa todellinen ja elävä Jumala.

28 Nyt Seesrom sanoi: Onko olemassa enemmän kuin yksi Jumala?

29 Ja hän vastasi: Ei.

30 Niin Seesrom sanoi hänelle jälleen: Kuinka tiedät nämä asiat?

31 Ja hän sanoi: "Enkeli on ilmaissut ne minulle.

32 Ja Seesrom sanoi taas: Kuka on se, joka on tuleva? Onko hän Jumalan Poika?

33 Ja hän sanoi hänelle: Kyllä.

34 Ja Seesrom sanoi jälleen: Pelastaako hän kansansa sen "synneissä? Ja Amulek vastasi ja sanoi hänelle: Minä sanon sinulle, ettei hän sitä tee, sillä hänen on mahdotonta kieltää sanaansa.

35 Nyt Seesrom sanoi kansalle: Katsokaa, että muistatte nämä asiat; sillä hän sanoi, että

on vain yksi Jumala; kuitenkin hän sanoo, että Jumalan Poika on tuleva, mutta hän ei pelasta kansaansa – ikään kuin hänellä olisi valta käskää Jumalaa.

36 Nyt Amulek sanoi hänelle jälleen: Katso, sinä olet valehdellut, sillä sinä sanot minun puhuneen ikään kuin minulla olisi valta käskää Jumalaa, koska sanoin, että hän ei pelasta kansaansa sen synneissä.

37 Ja minä sanon sinulle jälleen, ettei hän voi pelastaa sitä sen "synneissä, sillä minä en voi kieltää hänen sanaansa, ja hän on sanonut, ettei mikään ^bepäpuhdas voi periä ^ctaivaan valtakuntaa; kuinka te siis voitte pelastua, ellette peri taivaan valtakuntaa? Sen tähden te ette voi pelastua synneissänne.

38 Nyt Seesrom sanoi hänelle jälleen: Onko Jumalan Poika todella iankaikkinen Isä?

39 Ja Amulek sanoi hänelle: Kyllä, hän on todella taivaan ja maan ja ^akaiken niissä olevan ^biankaikkinen Isä; hän on alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen;

40 ja hän tulee ^amaailmaan ^blunastamaan kansansa; ja hän ^cottaa päällensä niiden rikkomukset, jotka uskovat hänen nimensä; ja nämä ovat niitä, jotka saavat iankaikkisen elämän, eikä pelastus tule kenellekään muulle.

41 Sen tähden jumalattomat

31 *a* Alma 10:7–10.

34 *a* Hel. 5:10–11.

37 *a* 1. Kor. 6:9–10.

b 1. Nefi 15:33;

Alma 40:26;

3. Nefi 27:19.

pko Jumalattomuus.

c *pko* Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta.

39 *a* Kol. 1:16; Moosia 4:2.

b Jes. 9:5.

40 *a* *pko* Maailma.

b Room. 11:26–27.

c 2. Moos. 34:6–7;

Jes. 53:5; 1. Joh. 2:2;

Moosia 14:5; 15:12;

OL 19:16–19.

jäävät ikään kuin ^alunastusta ei olisi suoritettu, paitsi että kuoleman siteet on päästetty; sillä katso, tulee aika, jolloin ^bkaikki nousevat kuolleista ja seisovat Jumalan edessä ja heidät ^ctuomitaan tekojensa mukaan.

42 Nyt, on kuolema, jota nimitetään ajalliseksi kuolemaksi, ja Kristuksen kuolema päästää tämän ajallisen kuoleman ^asiteet, niin että kaikki herätetään tästä ajallisesta kuolemasta.

43 Henki ja ruumis ^ayhdistetään jälleen täydellisessä muodossaan; sekä jäsenet että nivelet palautetaan oikeaan muotoonsa, aivan niin kuin me nyt tällä hetkellä olemme, ja meidät saatetaan seisomaan Jumalan eteen, tietäen, mitä me nyt tiedämme, ja meillä on selvä ^bmuisto kaikesta ^csyyllisyydestämme.

44 Nyt, tämä palauttaminen tulee kaikille, sekä vanhoille että nuorille, sekä orjille että vapaille, sekä miehille että naisille, sekä jumalattomille että vanhurskaille, eikä edes hiuskarvakaan heidän päästään joudu hukkaan, vaan kaikki ^apalautetaan täydelliseen muotoonsa, niin kuin se on nyt eli ruumiissa, ja saatetaan ja haastetaan Pojan Kristuksen ja

^bIsän Jumalan ja Pyhän Hengen – jotka ovat ^cyksi iankaikkinen Jumala – tuomioistuimen eteen ^dtuomittaviksi tekojensa mukaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja.

45 Nyt, katso, minä olen puhunut teille kuolevaisen ruumiin kuolemasta sekä kuolevaisen ruumiin ^aylösnousemuksesta. Minä sanon teille, että tämä kuolevainen ruumis ^bherätetään ^ckuolemattomaksi ruumiiksi, toisin sanoen kuolemasta, nimitäin ensimmäisestä kuolemasta elämään, niin etteivät he voi enää ^dkuolla; heidän henkensä yhdistyy heidän ruumiiseensa, niin ettei niitä koskaan eroteta; näin kokonaisuudesta tulee ^ehengellinen ja kuolematon, niin etteivät he voi enää kokea katoavaisuutta.

46 Nyt, kun Amulek oli lopettanut nämä sanat, kansa alkoi jälleen olla hämmästyksissään, ja Seesromkin alkoi vapista. Ja näin päättyivät Amulekin sanat, tai tässä on kaikki, mitä minä olen kirjoittanut.

LUKU 12

Alma puhuu Seesromille. Jumalan salaisuudet voidaan antaa vain uskollisille. Ihmiset tuomitaan ajatuksistaan, uskostaan, sanoistaan

41a Alma 12:18;
OL 88:33.
b Ilm. 20:12–13;
Alma 42:23.
c PKO Viimeinen
tuomio.
42a Alma 12:16.
43a 2. Nefi 9:13;
Alma 40:23.

b 2. Nefi 9:14;
Moosia 3:25;
Alma 5:18.
c PKO Syyllisyys.
44a Alma 41:12–15.
b PKO Jumala, jumaluus:
Isä Jumala.
c 3. Nefi 11:27, 36.
PKO Jumala, jumaluus.

d Ilm. 20:12–13.
45a Alma 40:23;
OL 88:16.
b PKO Ylösnousemus.
c PKO Kuolemattomuus.
d Ilm. 21:4;
OL 63:49; 88:116.
e 1. Kor. 15:44.

ja teoistaan. Jumalattomat tulevat kärsimään hengellisen kuoleman. Tämä kuolevainen elämä on koe-tustila. Lunastussuunnitelma toteuttaa ylösnousemuksen ja – uskon kautta – syntien anteeksi-annon. Parannuksentekijöillä on oikeus armoon ainosyntyisen Pojan kautta. Noin 82 eKr.

NYT, kun Alma näki, että Amulekin sanat olivat vaijantaneet Seesromin – sillä tämä näki, että Amulek oli saanut hänet kiinni hänen ^avalheestaan ja petokses-taan hänen tuhoamiseksi – ja näki, että hän alkoi vapista syy-lisyytensä ^btunnossa, hän avasi suunsa ja alkoi puhua hänelle ja vahvistaa Amulekin sanoja ja selittää asioita vielä enemmän eli valottaa kirjoituksia vielä enemmän kuin Amulek oli tehnyt.

2 Nyt ympärillä olevat ihmiset kuulivat sanat, jotka Alma puhui Seesromille; sillä väkijoukko oli suuri, ja hän puhui tällä tavalla:

3 Nyt, Seesrom, sinä näet, että olet jäänyt kiinni valheestasi ja juonittelustasi, sillä sinä et ole valehdellut ainoastaan ihmisille, vaan olet valehdellut Jumalalle; sillä katso, hän tietää kaikki si-nun ^aajatuksesi, ja sinä näet, että hänen Henkensä on ilmaissut sinun ajatuksesi meille;

4 ja sinä näet, että me tie-dämme, että suunnitelmasi oli hyvin kataa suunnitelma, Perkeleen kataluuden mukaan, valehdellaksesi tälle kansalle ja

pettääksesi sitä, jotta saisit sen meitä vastaan, herjaamaan meitä ja karkottamaan meidät –

5 nyt tämä oli sinun ^avastus-tajasi suunnitelma, ja hän on käyttänyt valtaansa sinussa. Nyt minä tahdon sinun muistavan, että sen, minkä sanon sinulle, minä sanon kaikille.

6 Ja katso, minä sanon teille kaikille, että tämä oli vastusta-jan ansa, jonka hän on asetta-nut saadakseen tämän kansan kiinni voidakseen saattaa teidät valtansa alle, voidakseen kietoa teidät ^akahleisiinsa, voidak-seen kahlehtia teidät alas ikui-seen tuhoon orjuutensa vallan mukaisesti.

7 Nyt, kun Alma oli puhunut nämä sanat, Seesrom alkoi va-pista vielä enemmän, sillä hän oli yhä enemmän vakuuttunut Jumalan voimasta; ja hän oli vakuuttunut myös siitä, että Al-malla ja Amulekillä oli hänestä tieto, sillä hän oli vakuuttunut siitä, että he tiesivät hänen sydä-mensä ajatukset ja aiheet; sillä heille oli annettu voima tietää nämä asiat profetian hengen mukaisesti.

8 Ja Seesrom alkoi kysellä heiltä innokkaasti saadak-seen tietää enemmän Jumalan valtakunnasta. Ja hän sanoi Almalle: Mitä tämä tarkoittaa, mitä Amulek on puhunut kuol-leiden ylösnousemuksesta, että kaikki nousevat kuolleista, sekä vanhurskaat että jumalattomat, ja heidät saatetaan seisomaan

12 1a Alma 11:20–38.

b PKO Omatunto.

3a MK Jaak. 2:5;

Alma 10:17;

OL 6:16.

5a PKO Perkele.

6a Alma 5:7–10.

Jumalan eteen tuomittaviksi tekojensa mukaan?

9 Ja nyt Alma alkoi selittää näitä asioita hänelle sanoen: Monien on annettu tuntea Jumalan ^asalaisuudet, mutta heidät on pantu ankaran käskyn alaisiksi, ettei heidän pidä julistaa hänen sanaansa ^bkuin sitä mukaa, minkä osan siitä hän suo ihmislapsille sen varteen ottamisen ja tarkkuuden mukaisesti, jota he hänelle osoittavat.

10 Ja sen tähden se, joka ^apaaduttaa sydämensä, saa ^bvähäisemmän osan sanaa; ja sille, joka ^cei paaduta sydäntään, ^dannetaan suurempi osa sanaa, kunnes hänen annetaan tuntea Jumalan salaisuudet, kunnes hän tuntee ne täysin.

11 Ja niille, jotka paaduttavat sydämensä, annetaan ^avähäisempi osa sanaa, ^bkunnes he eivät tiedä mitään hänen salaisuuksistaan; ja sen jälkeen Perkele ottaa heidät vangeiksi ja johdattaa heidät tahtonsa mukaisesti alas tuhoon. Nyt tätä tarkoitetaan ^chelvetin ^dkahleilla.

12 Ja Amulek on puhunut selkeästi ^akuolemasta ja siitä, kuinka meidät herätetään tästä kuolevaisuudesta kuolemattomuuden tilaan ja saatetaan Jumalan

tuomioistuimen eteen ^btuomittaviksi tekojemme mukaan.

13 Silloin, jos meidän sydämemme on paatunut, niin, jos olemme paaduttaneet sydämemme sanaa vastaan siinä määrin, ettei sitä ole meistä löydetty, niin meidän tilamme on oleva kauhea, sillä silloin meidät tuomitaan.

14 Sillä meidän ^asanamme tuomitsevat meidät, niin, kaikki meidän tekomme tuomitsevat meidät; meitä ei havaita tahrattomiksi, ja meidän ajatuksemekin tuomitsevat meidät; ja tässä kauheassa tilassa me emme rohkene kohottaa katsettamme Jumalaamme; ja me olisimme iloisia, jos voisimme käskää kallioita ja ^bvuoria kaatumaan päällemme ^ckätkemään meidät hänen edestään.

15 Mutta näin ei voi olla; meidän on tultava esiin ja seistävä hänen edessään hänen kirkkaudessaan ja hänen voimassaan ja hänen väkevyydessään, ylhäisyydessään ja vallassaan ja tunnustettava ikuiseksi ^ahäpeäksemme, että kaikki hänen ^btuomionsa ovat oikeudenmukaisia, että hän on oikeudenmukainen kaikissa teoissansa ja että hän on armollinen

9a Alma 26:22.

pko Jumalan salaisuudet.

b Joh. 16:12; Alma 29:8; 3. Nefi 26:8–11; Et. 4:7.

10a 2. Nefi 28:27; Et. 4:8.

b OL 93:39.

c pko Nöyryys.

d 2. Nefi 28:30;

OL 50:24.

11a Matt. 25:29.

b pko Luopumus.

c Sananl. 9:18;

2. Nefi 2:29.

pko Helvetti.

d Joh. 8:34;

2. Nefi 28:19.

12a Alma 11:41–45.

b pko Viimeinen tuomio.

14a Matt. 12:36; Jaak. 3:6; Moosia 4:29–30.

b Hoos. 10:8;

2. Nefi 26:5.

c Job 34:22;

2. Nefi 12:10.

15a Moosia 3:25.

b 2. Piet. 2:9.

pko Oikeudenmukaisuus.

ihmislapsille ja että hänellä on kaikki valta pelastaa jokainen, joka uskoo hänen nimeensä ja tuottaa hedelmää, josta parannus näkyy.

16 Ja nyt, katso, minä sanon teille: Silloin tulee kuolema, nimittäin toinen ^akuolema, joka on hengellinen kuolema; silloin on aika, jolloin jokainen, joka kuolee synneissään – siis ^bajallisen kuoleman – ^ckuolee myös hengellisen kuoleman; niin, hän kuolee sen suhteen, mikä kuuluu vanhurskauteen.

17 Silloin on aika, jolloin heidän piinansa on kuin ^atuli- ja tulikivi-järvi, jonka liekki kohoaa ylös aina ja ikuisesti; ja silloin on aika, jolloin heidät kahlitaan alas ikuiseen tuhoon Saatanan vallan ja orjuuden mukaisesti, sillä hän on alistanut heidät valtaansa tah tonsa mukaisesti.

18 Silloin, minä sanon teille, he tulevat olemaan ikään kuin mitään ^alunastusta ei olisi suoritettu, sillä heitä ei voida lunastaa Jumalan oikeudenmukaisuuden mukaisesti; eivätkä he voi ^bkuolla, koska katoavaisuutta ei enää ole.

19 Nyt tapahtui, että kun Alma oli lakannut puhumasta näitä sanoja, kansa alkoi olla yhä enemmän hämmästyksissään;

20 mutta oli eräs Antiona,

joka oli ylimpiä hallitusmiehiä heidän keskuudessaan ja tuli ja sanoi hänelle: Mitä on tämä, mitä olet sanonut, että ihminen muk nousee kuolleista ja hänet muutetaan tästä kuolevaisesta ^akuole-mattomaan tilaan, niin ettei sielu voi koskaan kuolla?

21 Mitä se kirjoitusten kohta tarkoittaa, jossa sanotaan, että Jumala asetti ^akerubit ja leimuavan miekan ^bEedenin puutarhan itäpuolelle, etteivät ensimmäiset vanhempamme menisi nauttimaan elämän puun hedelmää ja eläisi ikuisesti? Ja näin me näemme, ettei heidän ollut mitenkään mahdollista elää ikuisesti.

22 Nyt Alma sanoi hänelle: Juuri tämän asian minä aion selittää. Nyt me näemme, että Aadam ^alankesi nauttimalla kiellettyä ^bhedelmää, Jumalan sanan mukaisesti, ja näin me näemme, että hänen lankeemuksensa tähden koko ihmissuvusta tuli ^ckadotettu ja langennut kansa.

23 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että jos Aadamin olisi ollut mahdollista ^anauttia elämän puun hedelmää silloin, ei olisi ollut kuolemaa ja sana olisi ollut mitätön ja tehnyt Jumalasta valehtelijan, sillä hän sanoi: ^bJos sinä syöt, olet kuoleman oma.

16a pko Kuolema, hengellinen.

b Alma 11:40–45.

c 1. Nefi 15:33; Alma 40:26.

17a Ilm. 19:20; 21:8; Moosia 3:27.

18a Alma 11:41.

b Ilm. 21:4;

Alma 11:45; OL 63:49.

20a pko Kuolemattomuus.

21a 1. Moos. 3:24;

Alma 42:2;

Moos. 4:31.

pkö Kerubit.

b pko Eeden.

22a pko Aadamin ja Eevan

lankeemus.

b 1. Moos. 3:6;

2. Nefi 2:15–19;

Moosia 3:26.

c Moosia 16:4–5.

23a Alma 42:2–9.

b 1. Moos. 2:17.

24 Ja me näemme, että ^akuolema tulee ihmissuvun osaksi, eli se kuolema, josta Amulek on puhunut ja joka on ajallinen kuolema; mutta ^bihmiselle suotiin aika, jonka kuluessa hän voi tehdä parannuksen; sen tähden tästä elämästä tuli koetustila, aika ^cvalmistautua kohtaamaan Jumala, aika valmistautua siihen loputtomaan tilaan, josta olemme puhuneet ja joka on kuolleiden ylösnousemuksen jälkeen.

25 Nyt, ellei olisi ollut ^alunastussuunnitelmaa, joka on ollut laadittuna maailman perustamisesta asti, ei olisi voinut olla kuolleiden ^bylösnousemusta; mutta oli laadittu lunastussuunnitelma, joka on toteuttava kuolleiden ylösnousemuksen, josta on puhuttu.

26 Ja nyt, katso, jos olisi ollut mahdollista, että ensimmäiset vanhempamme olisivat voineet mennä nauttimaan ^aelämän puusta, he olisivat olleet ikuisesti onnettomia, sillä heillä ei olisi ollut valmistavaa tilaa; ja niin ^blunastussuunnitelma olisi tehty tyhjäksi ja Jumalan sana olisi ollut mitätön, vailla mitään vaikutusta.

27 Mutta katso, niin ei ollut, vaan ihmisille ^amäärättiin, että heidän on kuoltava; ja kuoleman

jälkeen heidän on tultava ^btuomiolle, sille samalle tuomiolle, josta me olemme puhuneet ja joka on loppu.

28 Ja kun Jumala oli määrännyt, että nämä tulisivat ihmisen osaksi, katso, sitten hän näki hyväksi, että ihminen tietäisi asioista, jotka hän oli määrännyt heidän osakseen;

29 sen tähden hän lähetti ^aenkeleitä puhumaan heidän kanssaan, ja he antoivat ihmisten nähdä hänen kirkkautensa.

30 Ja siitä lähtien he alkoivat huutaa avuksi hänen nimeään; sen tähden Jumala ^apuhui ihmisten kanssa ja ilmaisi heille ^blunastussuunnitelman, joka oli ollut valmistettuna maailman ^cperustamisesta asti; ja tämän hän ilmaisi heille heidän uskonsa ja parannuksensa ja heidän pyhien tekojensa mukaisesti.

31 Sen vuoksi hän antoi ^akäskyjä ihmisille heidän ensin rikottuaan ^bensimmäiset käskyt, jotka koskevat sitä, mikä on ajallista, ja tultuaan jumalien kaltaisiksi, ^cerottaen hyvän pahasta, asettuen asemaan, jossa voivat toimia – tai asetettuina asemaan, jossa voivat ^dtoimia – tahtonsa ja mielensä mukaisesti, tehdäkseen joko pahaa tai hyvää

24a pko Kuolema, fyysinen.

b 2. Nefi 2:21;

Moos. 5:8–12.

c Alma 34:32–35.

25a pko Lunastussuunnitelma.

b 2. Nefi 2:8;

Alma 7:12; 42:23.

26a 1. Moos. 2:9;

1. Nefi 15:36;

Alma 32:40.

b Alma 34:8–16; 42:6–28;
Moos. 6:59–62.

27a Job 7:1;

Hepr. 9:27;

OL 42:48.

b pko Viimeinen tuomio.

29a Moroni 7:25, 31;

OL 29:42.

30a Moos. 5:4–5; 6:51.

b pko Lunastussuunnitelma.

c Moosia 18:13;

Alma 13:3, 5, 7–8.

31a pko Jumalan käskyt.

b 1. Moos. 2:16–17;

2. Nefi 2:18–19.

c 1. Moos. 3:22–23;

Moos. 4:11.

d 2. Nefi 2:16.

pkö Tahdonvapaus.

32 sen tähden ^ailmaistuaan heille lunastussuunnitelman Jumala antoi heille käskyjä, ettei heidän pitänyt tehdä pahaa, koska siitä oli rangaistuksena toinen ^bkuolema, joka oli ikuinen kuolema sen suhteen, mikä kuuluu vanhurskauteen; sillä sellaisiin lunastussuunnitelmalla ei voinut olla valtaa, sillä Jumalan suuren hyvyyden mukaisesti ei ^coikeudenmukaisuuden töitä voinut hävittää.

33 Mutta Jumala kutsui ihmisiä Poikansa nimessä (sillä tämä oli se lunastussuunnitelma, joka oli laadittu) sanoen: Jos te teette parannuksen etkä paaduta sydäntänne, niin minä armahdan teitä ainosyntyisen Poikani kautta;

34 sen tähden jokaisella, joka tekee parannuksen eikä paaduta sydäntään, on minun ainosyntyisen Poikani kautta oikeus ^aarmoon syntiensä ^banteeksisäämiseksi; ja nämä pääsevät minun ^clepooni.

35 Ja jokainen, joka paaduttaa sydämensä ja tekee pahaa, katso, minä vannon vihassani, ettei hän pääse minun lepooni.

36 Ja nyt, veljeni, katso, minä sanon teille, että jos te paaduttatte sydämenne, te ette pääse Herran lepoon; sen tähden teidän pahuutenne vihoittaa hänet, niin että hän lähettää vihansa alas teidän päällenne niin kuin

ensimmäisessä ^avihastuksessa, niin, sanansa mukaisesti viimeisessä vihastuksessa samoin kuin ensimmäisessä, teidän sielujenne ikuiseksi ^btuhoksi; siis sanansa mukaisesti viimeiseksi kuolemaksi samoin kuin ensimmäiseksi.

37 Ja nyt, veljeni, koska me tiedämme nämä asiat ja ne ovat totta, tehkäämme parannus ja älkäämme paaduttako sydäntämme, ettemme ^avihoittaisi Herraa Jumalaamme niin, että vetäisimme hänen vihansa päällemme näissä hänen toisissa käskyissään, jotka hän on antanut meille; vaan menkäämme Jumalan ^blepoon, joka on valmistettuna hänen sanansa mukaisesti.

LUKU 13

Miehiä kutsutaan ylipapeiksi heidän suuren uskonsa ja hyvien tekojensa tähden. Heidän tulee opettaa käskyjä. Vanhurskauden kautta heidät pyhitetään ja he pääsevät Herran lepoon. Melkisedek oli yksi näistä. Enkelit julistavat ilosanomaa kaikkialla maassa. He julistavat Kristuksen todellista tulemistä. Noin 82 eKr.

Ja vielä, veljeni, minä tahtoisin suunnata mielenne siihen aikaan, jolloin Herra Jumala antoi nämä käskyt lapsilleen; ja minä tahdon teidän muistavan, että Herra Jumala ^aasetti pappeja

32a Moos. 5:4–9.

b pko Kuolema, hengellinen.

c Moosia 15:27;

Alma 34:15–16; 42:15.

34a pko Armeliaisuus.

b pko Syntien

anteeksisääminen.

c pko Lepo.

36a MK Jaak. 1:7–8;

Alma 42:6, 9, 14.

b pko Tuomio.

37a 1. Nefi 17:30;

MK Jaak. 1:8;

Hel. 7:18.

b Alma 13:6–9.

13 1a Abr. 2:9, 11.

pyhän järjestyksensä mukaisesti, mikä oli hänen Poikansa järjestyksen mukaisesti, opettamaan näitä asioita kansalle.

2 Ja nuo papit asetettiin hänen Poikansa ^a”järjestyksen mukaisesti sillä ^btavoin, että ihmiset siitä tietäisivät, millä tavoin odottaa hänen Poikaansa lunastukseksi.

3 Ja tämä on se tapa, jonka mukaisesti heidät asetettiin – he olivat ^a”kutsuttuja ja ^b”valmistettuja maailman ^c”perustamisesta asti Jumalan ^d”ennalta tietämisen mukaisesti heidän suuren uskonsa ja hyvien tekojensa vuoksi; ensiksi heidän annettiin ^e”valita hyvä tai paha; sen tähden, koska he valitsivat hyvän ja osoittivat tavattoman suurta ^f”uskkoa, heidät on ^g”kutsuttu pyhällä kutsumuksella, eli sillä pyhällä kutsumuksella, joka on valmistettu yhdessä valmistavan lunastuksen kanssa ja sen mukaisesti sellaisia varten.

4 Ja niin heidät on ^a”kutsuttu tähän pyhään kutsumukseen uskonsa vuoksi, kun taas toiset hylkäävät Jumalan Hengen sydämensä paatumuksen ja mielensä sokeuden vuoksi, vaikka heillä muuten olisi voinut olla yhtä suuri ^b”oikeus kuin veljillään.

5 Eli sanalla sanoen, ensiksi he olivat ^a”samassa asemassa veljiensä kanssa; siten tämä pyhä kutsumus on maailman perustamisesta asti valmistettuna sellaisia varten, jotka eivät paa-
duta sydäntään, ainosyntyisen Pojan sovituksessa ja sovituksen kautta, Pojan, joka valmistettiin –

6 ja näin heidät on kutsuttu tällä pyhällä kutsumuksella ja asetettu Jumalan pyhän järjestyksen ylipappeuteen opettamaan hänen käskyjään ihmislapsille, jotta hekin pääsisivät hänen ^a”lepoonsa –

7 tämä ylipappuus oli hänen Poikansa järjestyksen mukaisesti, joka järjestys oli maailman perustamisesta asti, eli toisin sanoen oli ^a”vailla päivien alkua tai vuosien loppua, oli valmistettuna iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen ^b”hänen kaiken ennalta tietämisen mukaisesti –

8 nyt heidät ^a”asetettiin tällä tavoin – heidät kutsuttiin pyhällä kutsumuksella ja asetettiin pyhällä toimituksella, ja he ottivat päällensä pyhän järjestyksen ylipappeuden, mikä kutsumus ja toimitus ja ylipappuus on vailla alkua tai loppua;

9 näin heistä tulee ikuisesti ^a”ylipappeja Isän Ainosyntyisen

2a OL 107:2-4.

b Alma 13:16.

3a OL 127:2.

pko Ennalta
asettaminen;
Valitseminen.

b OL 138:55-56.

c Alma 12:25, 30.

pko Kuolevaisuutta

edeltävä elämä.

d OL 38:2.

e pko Tahdonvapaus.

f pko Usko.

g pko Kutsumus;

Pappeus.

4a Et. 12:10.

b 1. Nefi 17:32-35.

5a 2. Nefi 26:28.

6a Alma 12:37; 16:17.

pko Lepo.

7a Hepr. 7:3.

b pko Jumala, jumaluus.

8a OL 84:33-42.

pko Melkisedekin
pappeus.

9a pko Ylipappi.

järjestyksen mukaisesti, Pojan, joka on vailla päivien alkua tai vuosien loppua ja joka on täynnä ^barmoaa, oikeutta ja totuutta. Ja niin on. Aamen.

10 Nyt, kuten sanoin pyhästä järjestyksestä eli tästä ^aylipappeudesta, oli monia, jotka asetettiin ja jotka tulivat Jumalan ylipapeiksi, ja se tapahtui heidän suuren uskonsa ja ^bparannuksensa vuoksi ja heidän vanhurskautensa vuoksi Jumalan edessä, koska he halusivat mieluummin tehdä parannuksen ja tehdä vanhurskauden tekoja kuin hukkuu;

11 sen tähden heidät kutsuttiin tämän pyhän järjestyksen mukaisesti ja ^apyhitettiin ja heidän ^bvaatteensa pestiin valkoisiksi Karitsan verellä.

12 Nyt, kun ^aPyhä Henki oli ^bpyhittänyt heidät ja heidän vaatteensa oli tehty valkoisiksi ja he olivat ^cpuhtaita ja tahrattomia Jumalan edessä, he eivät voineet olla ^dkammoamatta ^esyntiä; ja oli monia, tavattoman monia, jotka tehtiin puhtaiksi ja jotka pääsivät Herran Jumalansa lepoon.

13 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän nöyrytyvän Jumalan edessä ja tuottavan ^ahedelmää, josta parannus näkyy, jotta tekin pääsisitte siihen lepoon.

14 Niin, nöyrytykää niin kuin ihmiset ^aMelkisedekin aikana, hänen joka myös oli ylipappi tämän saman järjestyksen mukaisesti, josta olen puhunut, ja joka myös otti päällensä ylipappeuden ikuisesti.

15 Ja tälle samalle Melkisedekille ^aAbraham maksoi ^bkymmenykset; niin, eli meidän isämme Abraham maksoi kymmenyksenä kymmenennen osan kaikesta, mitä hän omisti.

16 Nyt nämä ^atoimitukset annettiin tällä tavoin, jotta ihmiset niiden avulla voisivat katsoa odottaen Jumalan Poikaan, sillä se oli hänen järjestyksensä ^bvertauskuva, tai se oli hänen järjestyksensä – ja tämä jotta he voisivat odottaa häneltä syntiensä anteeksiantoa, jotta he pääsisivät Herran lepoon.

17 Nyt tämä Melkisedek oli Salemin maan kuningas, ja hänen kansansa oli vahvistunut pahuudessa ja iljetyksissä; niin, he kaikki olivat kulkeneet harhaan; he olivat täynnä kaikenlaista jumalattomuutta;

18 mutta Melkisedek, joka oli osoittanut voimallista uskoa ja saanut ylipappeuden viran Jumalan ^apyhän järjestyksen mukaisesti, saarnasi parannusta kansalleen. Ja katso, se teki

9b 2. Nefi 2:6.

PKO Armo.

10a OL 84:18–22.

^b PKO Parannus.

11a Moos. 6:59–60.

^b 1. Nefi 12:10;

Alma 5:21–27;

3. Nefi 27:19–20.

12a PKO Pyhä Henki.

^b Room. 8:1–9.

PKO Pyhitys.

^c PKO Puhtaus.

^d Sananl. 8:13;

Alma 37:29.

^e Moosia 5:2;

Alma 19:33.

13a Luuk. 3:8.

14a JSR 1. Moos. 14:25–40

(Liiteosa);

OL 84:14.

PKO Melkisedek.

15a PKO Abraham.

^b 1. Moos. 14:18–20;

Mal. 3:8–10.

PKO Kymmenykset.

16a PKO Toimitukset.

^b PKO Vertaus-

kuullisuus.

18a PKO Melkisedekin

pappeus.

parannuksen; ja Melkisedek vakiinnutti rauhan maassa elin-aikanaan; sen tähden häntä kut-suttiin rauhan ruhtinaaksi, sillä hän oli Salemin kuningas; ja hän hallitsi isänsä alaisena.

19 Nyt, ennen häntä oli ^amo-nia, ja myös hänen jälkeensä oli monia, mutta ^byksikään ei ollut suurempi; sen tähden hänet on aivan erityisesti mainittu.

20 Nyt minun ei tarvitse sanoa muuta asiasta; mitä olen sanonut, riittääköön. Katso, ^akirjoitukset ovat edessänne; jos te ^bvääris-telette niitä, se koituu omaksi tuhoksenne.

21 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli sanonut nämä sanat heille, hän ojensi kätensä heitä kohti ja huusi voimallisella äänellä sanoen: Nyt on aika tehdä ^aparannus, sillä pel-lastuksen päivä lähestyy;

22 niin, ja Herran ääni julistaa sitä enkelien ^asuulla kaikille kansakunnille; niin, julistaa sitä, jotta ne saisivat suuren ilon ilosanoman; niin, ja hän kuuluttaa tätä ilosanomaa kaiken kansansa keskuudessa, niin, jopa niillekin, jotka on hajotettu laajalle maan päällä; sen vuoksi se on tullut meille.

23 Ja se ilmaistaan meille ^asel-kein sanoin, jotta ymmärtäi-simme, jotta emme voi erehtyä; ja tämä siksi, että me olemme ^bvaeltajia vieraassa maassa;

sen tähden me olemme näin suuressa suosiossa, sillä tätä ilosanomaa on julistettu meille viinitarhamme kaikissa osissa.

24 Sillä katso, enkelit ^ajulistavat sitä tällä hetkellä monille meidän maassamme; ja tämän tarkoituk-sena on valmistaa ihmislasten sydämiä ottamaan vastaan hä-nen sanansa hänen tullessaan kirkkaudessaan.

25 Ja nyt me vain odotamme kuulevamme ilouutisia hänen tulemisestaan julistettavan meille enkelien suulla; sillä aika tulee, emme ^atiedä kuinka pian. Toivon Jumalan nimessä, että se tapah-tuisi minun elinaikanani; mutta olipa se ennemmin tai myöhem-min, siitä minä riemuitsen.

26 Ja se ilmaistaan ^avanhurs-kaille ja pyhille miehille enkelien suulla hänen tullessaan, jotta isiemme sanat toteutuisivat sen mukaisesti, mitä he ovat puhu-neet hänestä, mikä oli sen pro-fetian hengen mukaisesti, joka heissä oli.

27 Ja nyt, veljeni, minä ^atoivon sydämeni pohjasta, niin, jopa tuskallista huolta tuntien, että te kuuntelisitte sanojani ja panisitte pois syntinne ettekä lykkäisi pa-rannuksenne aikaa;

28 vaan että te nöyrtyisitte Herran edessä ja huutaisitte avuksi hänen pyhää nimeään ja ^avalvoisitte ja rukoilisitte alati,

19a Hel. 8:18;
OL 84:6–16; 107:40–55.
b OL 107:1–4.
20a PKO Pyhät kirjoitukset.
b 2. Piet. 3:16;
Alma 41:1.
21a PKO Parannus.

22a Alma 10:20.
23a 2. Nefi 25:7–8;
31:3; 32:7;
MK Jaak. 4:13;
Et. 12:39.
b MK Jaak. 7:26.
24a Alma 10:10; 39:19.

25a 1. Nefi 10:4;
3. Nefi 1:13.
26a Aam. 3:7;
Luuk. 2:8–11.
27a Moosia 28:3.
28a PKO Rukous;
Vartija.

ettei teitä ^bkiusattaisi enempää kuin voitte kestää ja että Pyhä Henki näin johdattaisi teitä, teistä tulisi nöyriä, ^csävyisiä, myöntyviä, kärsivällisiä, olisitte täynnä rakkautta ja kaikkea pitkämielisyyttä;

29 teillä ^aolisi usko Herraan; teillä olisi toivo, että saatte iankaikkisen elämän; teillä olisi Jumalan ^brakkaus aina sydämesänne, jotta teidät ylennettäisiin viimeisenä päivänä ja te pääsisitte hänen ^clepoonsa.

30 Ja Herra suokoon teille parannuksen, jotta ette saattaisi hänen vihaansa päällemme, jotta teitä ei sidottaisi ^ahelvetin kahleilla, jotta ette kärsisi toista ^bkuolemaa.

31 Ja Alma puhui kansalle paljon muitakin sanoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan.

LUKU 14

Alma ja Amulek vangitaan, ja heitä lyödään. Uskovat ja heidän pyhät kirjoituksensa poltetaan tulella. Herra ottaa nämä marttyyrit kirkkauteen. Vankilan muurit halkeavat ja sortuvat. Alma ja Amulek vapautuvat, ja heidän vainoojansa saavat surmansa. Noin 82–81 eKr.

Ja tapahtui, että kun hän oli lakannut puhumasta ihmisille, monet heistä uskoivat hänen sanoihinsa ja alkoivat tehdä parannusta ja tutkia ^akirjoituksia.

2 Mutta suurin osa heistä halusi hävittää Alman ja Amulekin, sillä he olivat vihoissaan Almalle tämän ^asuorien sanojen tähden Seesromille; ja he sanoivat myös, että Amulek oli ^bvalehdellut heille ja oli herjannut heidän lakiaan ja myös heidän lainopettajiaan ja tuomareitaan.

3 Ja he olivat vihoissaan myös Almalle ja Amulekille; ja koska he olivat todistaneet niin suoraan heidän jumalattomuuttaan vastaan, he yrittivät salaa ottaa heidät hengiltä.

4 Mutta tapahtui, että he eivät ottaneet, vaan he tarttuivat heihin ja sitoivat heidät vahvoilla köysillä ja veivät heidät maan ylituomarin eteen.

5 Ja ihmiset menivät todistamaan heitä vastaan – todistaen, että he olivat herjanneet lakia ja heidän lainopettajiaan ja maan tuomareita sekä kaikkea maassa olevaa kansaa sekä todistaneet, että oli vain yksi Jumala ja että hän lähettäisi Poikansa ihmisten keskuuteen, mutta hän ei pelastaisi heitä; ja monia tällaisia asioita ihmiset todistivat Almaa ja Amulekia vastaan. Nyt tämä tapahtui maan ylituomarin edessä.

6 Ja tapahtui, että Seesrom hämmästyí sanoista, jotka oli puhuttu; ja hän tiesi myös siitä mielen sokeudesta, jonka hän oli saanut kansan keskuudessa aikaan valheellisilla sanoillaan,

28b 1. Kor. 10:13.

c pko Kärsivällisyys;
Sävyisyys.

29a Alma 7:24.

b OL 20:31; 76:116.

pko Rakkaus.

c OL 84:24.

30a pko Helvetti; Tuomio.

b pko Kuolema,
hengellinen.

14 1a 2. Kun. 22:8–13;

pko Pyhät
kirjoitukset.

2a Alma 12:3–7.

b Alma 10:27.

ja "tietoisuus hänen omasta syyllisyydestään alkoi ^braastaa hänen sieluaan; niin, hän alkoi olla helvetin tuskien saartama.

7 Ja tapahtui, että hän alkoi huutaa kansalle sanoen: Katso, minä olen "syyllinen, ja nämä miehet ovat tahrattomia Jumalan edessä. Ja hän alkoi siitä lähtien vedota heidän puolestaan; mutta he herjasivat häntä sanoen: Oletko sinäkin riivaajan vallassa? Ja he sylkivät hänen päälleen ja ^bkarkottivat hänet keskuudestaan, ja myös kaikki ne, jotka uskoivat Alman ja Amulekin puhumiin sanoihin; ja he karkottivat heidät ja lähettivät miehiä heittämään heitä kivillä.

8 Ja he toivat heidän vaimonsa ja lapsensa koolle, ja jokaisen, joka uskoi tai jota oli opetettu uskomaan Jumalan sanaan, he käskivät heittää tuleen; ja he toivat myös heidän aikakirjansa, jotka sisälsivät pyhät kirjoitukset, ja heittivät nekin tuleen, jotta ne palaisivat ja tuhoutuisivat tulessa.

9 Ja tapahtui, että he ottivat Alman ja Amulekin ja veivät heidät marttyyrikuoleman paikalle, jotta he näkisivät niiden tuhon, jotka poltettiin tulessa.

10 Ja kun Amulek näki niiden naisten ja lasten tuskat, jotka paloivat tulessa, hänkin tunsu tuskaa, ja hän sanoi Almalle: Kuinka voimme katsella tätä kauheaa näkyä? Ojentakaamme

sen tähden kätemme ja käyttäkäämme sitä "Jumalan voimaa, joka meissä on, ja pelastakaamme heidät liekeistä.

11 Mutta Alma sanoi hänelle: Henki estää minua ojentamasta kättäni, sillä katso, Herra ottaa heidät vastaan ylös luoksensa "kirkkauteen; ja hän sallii heidän tehdä tämän, eli että ihmiset tekevät tämän heille sydämensä paatumuksen mukaisesti, jotta ne ^btuomiot, jotka hän vihasaan heille lähettää, olisivat oikeudenmukaisia; ja "viattomien ^dveri on oleva todisteena heitä vastaan, niin, ja huutava voimallisesti heitä vastaan viimeisenä päivänä.

12 Nyt Amulek sanoi Almalle: Katso, kenties he polttavat meidätkin.

13 Ja Alma sanoi: Tapahtukoon Herran tahdon mukaisesti. Mutta katso, meidän työemme ei ole tehty; sen tähden he eivät polta meitä.

14 Nyt tapahtui, että kun tuleen heitettyjen ruumiit olivat palaneet ja samoin aikakirjat, jotka oli heitetty heidän mukanaan, maan ylituomari tuli ja seisahdutti Alman ja Amulekin eteen heidän ollessaan sidottuina, ja hän löi heitä kädellään poskelle ja sanoi heille: Haluatteko vielä sen jälkeen, mitä olette nähneet, saarnata tälle kansalle, että se heitetään "tuli- ja tulikivi-järveen?

6a pko Omatunto.

b Alma 15:5.

7a Alma 11:21–37.

b Alma 15:1.

10a Alma 8:30–31.

11a pko Kirkkaus.

b Ps. 37:8–13;

Alma 60:13;

OL 103:3.

pko Oikeuden-

mukaisuus.

c Moosia 17:10.

d pko Marttyyri.

14a Alma 12:17.

15 Katso, te näette, ettei teillä ollut voimaa pelastaa niitä, jotka oli heitetty tuleen; eikä myöskään Jumala pelastanut heitä sen tähden, että he olivat teidän uskoanne. Ja tuomari löi heitä jälleen poskelle ja kysyi: Mitä te puolestanne sanotte?

16 Ja tämä tuomari oli sen "Nehorin joukkoa ja uskoa, joka surmasi Gideonin.

17 Ja tapahtui, etteivät Alma ja Amulek vastanneet hänelle mitään; ja hän löi heitä taas ja luovutti heidät virkamiehille heitettäväksi vankilaan.

18 Ja kun he olivat olleet vankilaan heitettyinä kolme päivää, tuli monia "lainopettajia ja tuomareita ja pappeja ja opettajia, jotka olivat Nehorin uskonsuuntaa, ja he tulivat vankilaan katsomaan heitä ja kuulustelivat heitä monista sanoista, mutta he eivät vastanneet heille mitään.

19 Ja tapahtui, että tuomari seisoi heidän edessään ja sanoi: Miksi ette vastaa tämän kansan sanoihin? Ettekö tiedä, että minulla on valta heittää teidät liekkeihin? Ja hän käski heidän puhua, mutta he eivät vastanneet mitään.

20 Ja tapahtui, että he lähtivät ja menivät menojaan mutta tulivat taas seuraavana päivänä; ja tuomari myös löi heitä jälleen poskelle. Ja moni muukin tuli lyömään heitä sanoen: Vieläkö haluatte nousta tuomitsemaan tätä kansaa ja arvostelemaan meidän lakiamme? Jos teillä

on niin suuri voima, miksi ette "vapauta itseänne?

21 Ja paljon sellaista he sanoivat heille kiristellen heille hampaitaan ja sylkien heidän päälleen ja sanoen: Miltä me näytämme, kun meidät tuomitaan?

22 Ja paljon sellaista, niin, kaikenlaista sellaista he sanoivat heille; ja näin he pilkkasivat heitä monta päivää. Ja he epäsiivät heiltä ravinnon, jotta heidän tulisi nälkä, ja veden, jotta heidän tulisi jano; ja he myös ottivat heiltä heidän vaatteensa, niin että he olivat alasti; ja niin heidät sidottiin vahvoilla köysillä ja suljettiin vankilaan.

23 Ja tapahtui heidän kärsittyään siten monta päivää (ja se tapahtui kahdentenatoista päivänä, kymmenentenä kuukautena, Nefin kansan tuomarien hallituskauden kymmenentenä vuonna), että Ammonihan maan ylituomari ja monia heidän opettajiaan ja lainopettajiaan meni siihen vankilaan, jossa Alma ja Amulek olivat köysillä sidottuina.

24 Ja ylituomari seisahtui heidän eteensä ja löi heitä taas ja sanoi heille: Jos teillä on Jumalan voima, vapauttakaa itsenne näistä siteistä, niin sitten me uskomme, että Herra hävittää tämän kansan sinun sanojesi mukaisesti.

25 Ja tapahtui, että he kaikki menivät ja löivät heitä sanoen samat sanat, vieläpä viimeistä myöten; ja kun viimeinen oli puhunut heille, Jumalan "voima

16a Alma 1:7–15.

18a Alma 10:14; 11:20.

20a Matt. 27:39–43.

25a Alma 8:31.

oli Alman ja Amulekin päällä, ja he nousivat seisomaan jaloillaan.

26 Ja Alma huusi sanoen: Kuinka kauan meidän on kärsittävä näitä suuria "ahdinkoja, oi Herra? Oi Herra, anna meille voimaa uskomme mukaisesti, joka meillä on Kristukseen, niin että vapaudumme. Ja he katkaisivat köydet, joilla heidät oli sidottu; ja kun ihmiset näkivät tämän, he alkoivat paeta, sillä tuhon pelko oli vallannut heidät.

27 Ja tapahtui, että heidän pelkonsa oli niin suuri, että he kaa-tuivat maahan eivätkä päässeet "vankilan ulko-ovelle; ja maa järjisi voimallisesti, ja vankilan muurit halkesivat kahtia, niin että ne sortuivat maahan; ja yli-tuomari ja lainopettajat ja papit ja opettajat, jotka löivät Almaa ja Amulekia, saivat surmansa niiden sortuessa.

28 Ja Alma ja Amulek tulivat ulos vankilasta, eivätkä he olleet vahingoittuneet, sillä Herra oli suonut heille voiman heidän uskonsa mukaisesti, joka heillä oli Kristukseen. Ja he tulivat oikopäätä ulos vankilasta, ja he olivat "päässeet siteistään, ja vankila oli sortunut maahan, ja jokainen sielu sen muurien sisäpuolella, Almaa ja Amulekia lukuun ottamatta, oli saanut surmansa; ja he tulivat oikopäätä kaupunkiin.

29 Nyt, kun ihmiset olivat kuulleet kovaa meteliä, he kerääntyivät juosten yhteen suurin joukoin

saadakseen tietää sen syyn; ja kun he näkivät Alman ja Amulekin tulevan ulos vankilasta, ja sen muurit olivat sortuneet maahan, he pelästyivät suuresti ja pakenivat Alman ja Amulekin luota, niin kuin vuohi vohlansa kanssa pakenee kahta leijonaa; ja niin he pakenivat Alman ja Amulekin luota.

LUKU 15

Alma ja Amulek menevät Sidomiin ja perustavat seurakunnan. Alma parantaa Seesromin, joka liittyy kirkkoon. Monia kastetaan, ja kirkko menestyy. Alma ja Amulek menevät Sarahemlaan. Noin 81 eKr.

Ja tapahtui, että Alman ja Amulekin käskettiin lähteä siitä kaupungista; ja he lähtivät ja tulivat aina Sidomin maahan asti; ja katso, sieltä he löysivät kaikki ne ihmiset, jotka olivat lähteneet "Ammonihan maasta, jotka oli ^bkarkotettu ja joita oli kivitetty, koska he uskoivat Alman sanoihin.

2 Ja he kertoivat heille kaiken, mitä oli tapahtunut heidän "vaimoilleen ja lapsilleen, ja myös itsestään ja ^bvoimastaan, jolla he olivat vapautuneet.

3 Ja myös Seesrom makasi sairaana Sidomissa, polttavassa kuumeessa, joka oli aiheutunut hänen mielensä suurista ahdistuksista hänen "jumalattomuutensa vuoksi, sillä hän luuli,

26a Jaak. 5:10–11;
Moosia 17:10–20;
OL 121:7–8.

27a Ap. t. 16:26;

Et. 12:13.

28a MK Jaak. 4:6;
3. Nefi 28:19–22.

15 1a Alma 16:2–3, 9, 11.

b Alma 14:7.

2a Alma 14:8–14.

b Alma 14:28.

3a Alma 14:6–7.

ettei Almaa ja Amulekia enää ollut; ja hän luuli, että heidät oli surmattu hänen pahuutensa tähden. Ja tämä suuri synty ja hänen monet muut syntinsä raastoivat hänen mieltään, kunnes se kävi tavattoman raskaaksi, eikä siitä ollut vapautusta; sen tähden häntä alkoi korventaa polttava hehku.

4 Nyt, kun hän kuuli, että Alma ja Amulek olivat Sidomin maassa, hänen sydämensä alkoi rohkaistua; ja hän lähetti heille heti sanan pyytäen heitä tulemaan luoksensa.

5 Ja tapahtui, että he menivät heti noudattaen sanomaa, jonka hän oli lähettänyt heille; ja he menivät Seesromin taloon; ja he löysivät hänet hänen vuoteeltaan sairaana, hyvin heikkona polttavasta kuumesta; ja myös hänen mielensä oli tavattoman raskas hänen pahojen tekojensa tähden; ja heidät nähdessään hän ojensi kätensä ja pyysi heiltä, että he parantaisivat hänet.

6 Ja tapahtui, että Alma sanoi hänelle ottaen häntä kädestä: "Uskotko sinä Kristuksen pelastavaan voimaan?"

7 Ja hän vastasi ja sanoi: Kyllä, minä uskon joka sanan, mitä sinä olet opettanut.

8 Ja Alma sanoi: Jos sinä uskot Kristuksen lunastukseen, sinut voidaan ^aparantaa.

9 Ja hän sanoi: Kyllä, minä uskon sinun sanojesi mukaisesti.

10 Ja silloin Alma huusi Herran puoleen sanoen: Oi Herra, meidän Jumalamme, armahda tätä miestä ja ^aparanna hänet hänen uskonsa mukaisesti, joka on Kristukseen.

11 Ja kun Alma oli sanonut nämä sanat, Seesrom ^ahypähti jaloilleen ja alkoi kävellä; ja tämä tapahtui kaikkien ihmisten suureksi hämmästykseksi; ja tieto tästä kulki kautta koko Sidomin maan.

12 Ja Alma kastoi Seesromin Herralle, ja hän alkoi siitä lähtien saarnata kansalle.

13 Ja Alma perusti Sidomin maahan seurakunnan ja vihki maahan pappeja ja opettajia kastamaan Herralle jokaisen, joka halusi tulla kastetuksi.

14 Ja tapahtui, että heitä oli monia, sillä heitä kerääntyi yhteen koko seudulta ympäri Sidomia, ja heidät kastettiin.

15 Mutta mitä tulee niihin ihmisiin, jotka olivat Ammonihan maassa, he pysyivät yhä kovasydämisinä ja uppiniskaisena kansana, eivätkä he tehneet parannusta synneistään vaan lukivat Alman ja Amulekin voiman kokonaan Perkeleen ansioksi; sillä he olivat ^aNehorin uskonsuuntaa eivätkä uskoneet parannuksen tekoon synneistään.

16 Ja tapahtui, että Alma ja Amulek – sillä Amulek oli ^aluopunut Jumalan sanan tähden kaikesta kullastaan ja hopeastaan ja kalleuksistaan, jotka

6a Mark. 9:23.

8a PKO Parantaminen.

10a Mark. 2:1–12.

11a Ap. t. 3:1–11.

15a Alma 1:2–15.

16a Luuk. 14:33;

Alma 10:4.

olivat Ammonihan maassa, ja ne, jotka olivat kerran olleet hänen ystäviään, ja myös hänen isänsä ja hänen sukulaisensa olivat hänet ^bhylänneet;

17 sen tähden Alma perustettuaan seurakunnan Sidomiin ja nähtyään suuren ^apysähdyksen, niin, nähtyään, että ihmiset lakkasivat olemasta sydämeltään kopeita ja alkoivat ^bnöyrytä Jumalan edessä ja alkoivat koontua pyhäkköihinsä ^cpalvelemaan Jumalaa alttarin edessä, ^dvalvoen ja rukoillen alati, että heidät pelastettaisiin Saatanalta ja ^ekuolemalta ja tuholta –

18 nyt, kuten sanoin, nähtyään kaiken tämän Alma otti sen tähden Amulekin mukaansa ja tuli Sarahemlan maahan ja vei hänet omaan taloonsa ja auttoi häntä hänen ahdistuksissaan ja vahvisti häntä Herrassa.

19 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kymmenes vuosi.

LUKU 16

Lamanilaiset hävittävät Ammonihan kansan. Soram johtaa nefiläiset voittoon lamanilaisista. Alma ja Amulek ja monet muut saarnaavat sanaa. He opettavat, että ylösnousemuksensa jälkeen Kristus ilmestyy nefiläisille. Noin 81–77 eKr.

Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdententoista vuonna, toisen kuukauden

viidentenä päivänä, kun Sarahemlan maassa oli ollut paljon rauhaa eikä ollut ollut sotia eikä kiistoja tiettyyn vuosimäärään, kunnes toisen kuukauden viidentenä päivänä yhdententoista vuonna sotahuuto kuultiin kautta maan.

2 Sillä katso, lamanilaisten sotajoukot olivat tulleet erämaan puolelta maan rajojen sisäpuolelle aina ^aAmmonihan kaupunkiin asti ja alkoivat surmata ihmisiä ja hävittää kaupunkia.

3 Ja nyt tapahtui, että ennen kuin nefiläiset saattoivat koota riittävän sotajoukon ajaakseen heidät pois maasta, he olivat ^ahävittäneet ihmiset, jotka olivat Ammonihan kaupungissa, ja myös joitakin Nooan rajoilla, ja vieneet muita vankeina erämaahan.

4 Nyt tapahtui, että nefiläiset halusivat saada takaisin ne, jotka oli viety vankeina erämaahan.

5 Sen tähden se, joka oli määrätty nefiläisten sotajoukkojen ylimmäksi päälliköksi (ja hänen nimensä oli Soram, ja hänellä oli kaksi poikaa, Lehi ja Aha) – nyt, koska Soram ja hänen kaksi poikaansa tiesivät, että Alma oli kirkon ylipappi, ja olivat kuulleet, että hänellä oli profetian henki, he menivät sen tähden hänen luoksensa ja tiedustelivat häneltä, minne Herra halusi heidän menevän erämaassa etsimään veljiään, jotka lamanilaiset olivat ottaneet vangeiksi.

16b pko Vaino.
17a Alma 16:21.
b pko Nöyryys.
c pko Jumalan

palveleminen.
d pko Rukous;
Vartija.
e pko Kuolema,

hengellinen.
16 2a Alma 15:1, 15–16.
3a Alma 9:18.

6 Ja tapahtui, että Alma ^akysyi asiasta Herralta. Ja Alma palasi ja sanoi heille: Katso, lamanilaiset ylittävät Sidonvirran eteläisessä erämaassa, kaukana Mantin maan rajojen tuolla puolen. Ja katso, siellä te kohtaatte heidät Sidonvirran itäpuolella, ja siellä Herra vapauttaa sinulle veljesi, jotka lamanilaiset ovat ottaneet vangeiksi.

7 Ja tapahtui, että Soram ja hänen poikansa ylittivät Sidonvirran sotajoukkoineen ja marssivat Mantin rajojen tuolle puolen eteläiseen erämaahan, joka oli Sidonvirran itäpuolella.

8 Ja he kävivät lamanilaisten sotajoukkojen kimppuun, ja lamanilaiset hajotettiin ja ajettiin erämaahan; ja he ottivat veljensä, jotka lamanilaiset olivat ottaneet vangeiksi, eikä vangeiksi otetuista ollut menetetty ainoatakaan sielua. Ja heidän veljensä toivat heidät ottamaan haltuunsa omat maansa.

9 Ja näin päättyi tuomarien yhdestoista vuosi; lamanilaiset oli ajettu maasta ja Ammonihan kansa oli ^ahävitetty, eli jokainen elävä sielu ammonihalaisista oli ^bhävitetty, ja myös heidän suuri kaupunkinsa, josta he sanoivat, ettei Jumala voisi sitä hävittää sen suuruuden tähden.

10 Mutta katso, ^ayhtenä päivänä se jäi autioksi, ja koirat ja erämaan villipedot raatelivat raadot.

11 Mutta monen päivän kulut-

tua heidän kuolleet ruumiinsa koottiin kasoiksi maan pinnalle, ja ne peitettiin ohuella maapeitteellä. Ja nyt niiden löyhkä oli niin väkevä, etteivät ihmiset menneet moniin vuosiin ottamaan Ammonihan maata haltuunsa. Ja sitä kutsuttiin Nehorilaisten Hävitykseksi, sillä surmansa saaneet olivat ^aNehorin uskon-suuntaa; ja heidän maansa jäivät autoioiksi.

12 Eivätkä lamanilaiset tulleet enää sotimaan nefiläisiä vastaan aina Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljääntoista vuoteen asti. Ja niin Nefin kansalla oli kolme vuotta jatkuva rauha koko maassa.

13 Ja Alma ja Amulek kulkivat saarnaamassa parannusta ihmisille heidän ^atemppeleissään ja pyhäköissään ja myös heidän ^bsynagogissaan, jotka oli rakennettu juutalaisten tapaan.

14 Ja kaikille, jotka halusivat kuulla heidän sanojaan, he julistivat Jumalan sanaa, henkilöön lainkaan ^akatsomatta, alati.

15 Ja näin Alma ja Amulek kulkivat, ja myös monet muut, jotka oli valittu tähän työhön, saarnaamaan sanaa kautta koko maan. Ja kirkko vakiintui yleisesti kautta maan, koko ympäröivällä seudulla, kaiken nefiläisten kansan keskuudessa.

16 Eikä heidän keskuudessaan ollut mitään ^aeriarvoisuutta; Herra vuodatti Henkensä

6a Alma 43:23–24.

9a Alma 8:16; 9:18–24;
Morm. 6:15–22.

b Alma 25:1–2.

10a Alma 9:4.

11a Alma 1:15; 24:28–30.

13a 2. Nefi 5:16.

b Alma 21:4–6, 20.

14a Alma 1:30.

16a Moosia 18:19–29;
4. Nefi 1:3.

kaikkialle maahan valmistaakseen ihmislasten mieltä tai valmistaakseen heidän ^bsydäntään ottamaan vastaan sen sanan, jota heidän keskuudessaan opetetettiin hänen tullessaan –

17 jotta he eivät paatuisi sanaa vastaan, jotta he eivät olisi uskottomia ja jatkaisi tuhoon, vaan jotta he ottaisivat sanan vastaan iloiten, ja niin kuin ^aoksa oksastetaan tosi ^bviinipuuhun, he voisivat päästä Herran Jumalansa ^clepoon.

18 Nyt ne ^apapit, jotka kulkivat kansan keskuudessa, saarnasivat kaikkia valheita ja ^bpetoksia ja ^ckateutta ja riitoja ja pahansuopaisuutta ja herjauksia ja varastelua, ryöstämistä, rosvousta, murhaamista, avionrikkomista ja kaikenlaista irstautta vastaan huutaen, että tällaista ei saanut olla –

19 puhuen niistä asioista, joiden täytyi pian tulla, eli puhuen Jumalan Pojan ^atulemisesta, hänen kärsimyksistään ja kuolemastaan ja myös kuolleiden ylösnousemuksesta.

20 Ja monet ihmiset kysyivät sitä paikkaa, jonne Jumalan Poika tulisi; ja heille opetettiin, että hän ^ailmestyisi heille ^bylösnousemuksensa jälkeen, ja tämän ihmiset kuulivat suuresti riemuiten ja iloiten.

21 Ja nyt kun kirkko oli vakiinutettu kautta koko maan – kun

se oli saanut ^avoiton Perkeleestä ja Jumalan sanaa saarnattiin puhtaudessaan koko maassa ja Herra vuodatti siunauksiaan kansalle – näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljästoista vuosi.

Kertomus Moosian pojista, jotka hylkäsivät oikeutensa kuninkuuteen Jumalan sanan tähden ja menivät ylös Nefin maahan saarnaamaan lamanilaisille; heidän kärsimyksensä ja vapautumisensa – Alman aikakirjan mukaan.

Käsittää luvut 17–27.

LUKU 17

Moosian pojilla on profetian ja ilmoituksen henki. He menevät kukin omaa tietään julistamaan sanaa lamanilaisille. Ammon menee Ismaelin maahan, ja hänestä tulee kuningas Lamonin palvelija. Ammon pelastaa kuninkaan katraat ja surmaa hänen vihollisensa Sebusin veden luona. Jakeet 1–3 noin 77 eKr. Jae 4 noin 91–77 eKr. Jakeet 5–39 noin 91 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli matkalla Gideonin maasta etelään päin, Mantin maahan, katso, hän ^atapasi hämmästykseseen Moosian ^bpojat matkalla Sarahemlan maata kohti.

16 *b* pko Särkynyt sydän.

17 *a* MK Jaak. 5:24.

b pko Herran viinitarha.

c Alma 12:37; 13:10–13.

18 *a* Alma 15:13.

b pko Pettäminen.

c pko Kateus.

19 *a* pko Jeesus Kristus:

Profetioita Jeesuksen

Kristuksen syntymästä

ja kuolemasta.

20 *a* 2. Nefi 26:9;

3. Nefi 11:7–14.

b 1. Nefi 12:4–6.

21 *a* Alma 15:17.

17 *1 a* Alma 27:16.

b Moosia 27:34.

2 Nyt nämä Moosian pojat olivat Alman kanssa silloin, kun enkeli ^aensiksi ilmestyi hänelle; sen tähden Alma riemuitsi tavattomasti nähdessään veljensä, ja mikä vielä lisäsi hänen iloaan, he olivat yhä hänen veljiään Herrassa; niin, ja he olivat vahvistuneet totuuden tuntemisessa, sillä he olivat miehiä, joilla oli terve ymmärrys, ja he olivat ^btutkineet tarkoin kirjoituksia tunteakseen Jumalan sanan.

3 Mutta ei tässä ole kaikki; he olivat omistautuneet paljon ^arukoukselle ja paastolle; sen tähden heillä oli profetian henki ja ilmoituksen henki, ja kun he ^bopettivat, he opettivat Jumalan voimalla ja valtuudella.

4 Ja he olivat opettaneet Jumalan sanaa neljäntoista vuoden ajan lamanilaisten keskuudessa, ja heillä oli ollut paljon ^amenestystä, niin että he olivat ^bjohdattaneet monia tuntemaan totuuden; niin, heidän sanojensa voimasta monia saatettiin Jumalan alttarin eteen huutamaan avuksi hänen nimeään ja ^ctunnustamaan syntinsä hänen edessään.

5 Nyt nämä ovat ne olosuhteet, jotka liittyivät heidän matkoihinsa, sillä heillä oli monia ahdinkoja; he kärsivät paljon sekä ruumiissa että mielessä, kuten

nälkää, janoa ja uupumusta ja myös paljon ^avaivaa hengessä.

6 Nyt nämä olivat heidän matkansa: Kun he olivat ^ajättäneet hyvästit isälleen Moosialle tuomarien ensimmäisenä vuonna ^bkieltäytyttyään kuninkuudesta, jonka heidän isänsä halusi heille luovuttaa – ja tämä oli myös kansan tahto –

7 he lähtivät kuitenkin Sarahemlan maasta ja ottivat miekansa ja keihäänsä ja jousensa ja nuolensa ja linkonsa, ja tämän he tekivät hankkiakseen itselleen ravintoa erämaassa ollessaan.

8 Ja niin he lähtivät erämaahan joukkonsa kanssa, jonka he olivat valinneet, mennäkseen ylös Nefin maahan saarnaamaan Jumalan sanaa lamanilaисille.

9 Ja tapahtui, että he matkasivat monta päivää erämaassa, ja he paastosivat paljon ja ^arukoilivat paljon, jotta Herra soisi heille osan Hengestään kulkemaan heidän kanssaan ja pysymään heidän kanssaan, jotta he voisivat olla ^bvälineenä Jumalan käsissä johdattaakseen, jos mahdollista, veljensä lamanilaiset tuntemaan totuuden, tietämään, kuinka jumalattomia olivat heidän isiensä ^cperinteet, jotka eivät olleet oikeita.

10 Ja tapahtui, että Herra ^asiunasi heitä ^bHengellään ja sanoi

2a Moosia 27:11–17.

b pko Pyhät kirjoitukset.

3a pko Paasto, paastominen; Rukous.

b pko Opettaminen: Hengen avulla opettaminen.

4a Alma 29:14.

b pko Lähetystyö.

c pko Tunnustaminen.

5a Alma 8:10.

6a Moosia 28:1, 5–9.

b Moosia 29:3.

9a Alma 25:17.

pko Rukous.

b Moosia 23:10;

Alma 26:3.

c Alma 3:10–12.

10a OL 5:16.

b pko Pyhä Henki.

10c Alma 26:27.

heille: Olkaa ^cturvallisella mielellä. Ja he olivat turvallisella mielellä.

11 Ja Herra sanoi heille myös: Menkää veljienne lamaanilaisten keskuuteen ja vahvistakaa minun sanaani; mutta olkaa ^akärsivällisiä ja pitkämielisiä ahdingoissa, jotta voisitte osoittaa heille hyvää esimerkkiä minussa, niin minä teen teidät välineeksi käsissäni monien sielujen pelastukseksi.

12 Ja tapahtui, että Moosian poikien sekä heidän kanssaan olleiden sydän rohkaistui menemään lamaanilaisten luokse julistamaan heille Jumalan sanaa.

13 Ja heidän saavuttuaan lamaanilaisten maan rajoille tapahtui, että he ^aerosivat toisistaan ja lähtivät turvaten Herraan, että he tapaisivat jälleen ^belonkorjuunsa päättyessä, sillä he arvelivat, että työ, johon he olivat ryhtyneet, oli suuri.

14 Ja varmasti se oli suuri, sillä he olivat ryhtyneet saarnaamaan Jumalan sanaa ^avillille ja paatuneelle ja julmalle kansalle, kansalle, joka nautti nefiläisten murhaamisesta ja ryöstämisestä ja rosvoamisesta; ja heidän sydämensä oli kiintynyt rikkauksiin eli kultaan ja hopeaan ja kallisarvoisiin kiviin, mutta he pyrkivät saamaan niitä murhaamalla ja rosvoamalla, jotta heidän ei tarvitsisi tehdä niiden vuoksi työtä omin käsin.

15 Näin he olivat hyvin velttou

kansaa, josta monet palvoivat epäjumalia, ja Jumalan ^akirous oli kohdannut heitä heidän isiensä ^bperinteiden tähden; kuitenkin Herran lupaukset ulottuivat koskemaan heitä parannuksen ehdoilla.

16 Tämä siis oli ^asyy, jonka tähden Moosian pojat olivat ryhtyneet työhön, voidakseen kenties johdattaa heidät parannukseen ja voidakseen kenties johdattaa heidät tuntemaan lunastussuunnitelman.

17 Sen tähden he erosivat toisistaan ja menivät heidän keskuuteensa kukin yksinään, sen Jumalan sanan ja voiman mukaisesti, joka kullekin oli annettu.

18 Nyt Ammon oli päällikkö heidän joukossaan, tai pikemminkin hän auttoi heitä, ja hän lähti heidän luotaan ^asiunattuaan heidät, kunkin asemansa mukaisesti, julistettuaan heille Jumalan sanaa, eli autettuaan heitä ennen lähtöään; ja niin he lähtivät kukin matkaansa kautta maan.

19 Ja Ammon meni Ismaelin maahan, jota kutsuttiin ^aIsmaelin poikien mukaan, joista myös tuli lamaanilaisia.

20 Ja kun Ammon meni Ismaelin maahan, lamaanilaiset ottivat hänet ja sitoivat hänet, kuten heidän tapanaan oli sitoa kaikki nefiläiset, jotka joutuivat heidän käsiinsä, ja viedä heidät kuninkaan eteen; ja niin kuningas sai mielensä mukaan surmata heidät

11 *a* Alma 20:29.
pko Kärsivällisyys.

13 *a* Alma 21:1.
b Matt. 9:37.

14 *a* Moosia 10:12.
15 *a* Alma 3:6–19;
3. Nefi 2:15–16.
b Alma 9:16–24; 18:5.

16 *a* Moosia 28:1–3.
18 *a* pko Siunaus,
siunaaminen.
19 *a* 1. Nefi 7:4–6.

tai pitää heitä orjuudessa tai heittää heidät vankilaan tai karkottaa heidät maastaan, tahtonsa ja mielensä mukaan.

21 Ja niin Ammon vietiin Ismaelin maata hallitsevan kuninkaan eteen; ja hänen nimensä oli Lamoni, ja hän oli Ismaelin jälkeläinen.

22 Ja kuningas kysyi Ammonilta, halusiko hän asua maassa lamanilaisten keskuudessa eli hänen kansansa keskuudessa.

23 Ja Ammon sanoi hänelle: Kyllä, minä haluan asua tämän kansan keskuudessa jonkin aikaa, niin, ja kenties aina kuolinpäivääni asti.

24 Ja tapahtui, että kuningas Lamoni mieltyi suuresti Ammoniin ja käski päästää hänen siteensä; ja hän tahtoi Ammonin ottavan yhden hänen tyttäristään vaimoksi.

25 Mutta Ammon sanoi hänelle: Ei, vaan minä olen sinun palvelijasi. Sen tähden Ammonista tuli kuningas Lamoniin palvelija. Ja tapahtui, että hänet pantiin muiden palvelijoiden joukossa vartioimaan Lamoniin katraita lamanilaisten tavan mukaisesti.

26 Ja kun hän oli ollut kuninkaan palveluksessa kolme päivää, kun hän oli lamanilaisten palvelijoiden kanssa, jotka olivat katraineen menossa vesipaikalle, jota kutsuttiin Sebusin vedeksi – ja kaikki lamanilaiset ajavat katraansa sinne, jotta ne saisivat vettä –

27 ja nyt, kun Ammon ja kuninkaan palvelijat olivat ajamassa katraitaan tälle vesipaikalle,

katso, tietty määrä lamanilaisia, jotka olivat olleet juottamassa katraitaan, nousi ja hajotti Ammonin ja kuninkaan palvelijoiden katraat, ja he hajottivat ne niin, että ne pakenivat moniin suuntiin.

28 Nyt kuninkaan palvelijat alkoivat nurista sanoen: Nyt kuningas surmaa meidät kuten veljemmekin, koska nämä jumalattomat miehet hajottivat heidän katraansa. Ja he alkoivat itkeä tavattomasti, sanoen: Katso, meidän katraamme ovat jo hajalla.

29 Nyt he itkivät, koska he pelkäsivät, että heidät surmataisiin. Nyt, kun Ammon näki tämän, hänen sydämensä paisui ilosta hänen rinnassaan; sillä, hän sanoi, minä osoitan näille palvelustoverilleni voimani eli sen voiman, joka minussa on, palauttamalla nämä katraat kuninkaalle, jotta voittaisimme näiden palvelustoverieni sydämet voidakseni johdattaa heidät uskomaan sanoihini.

30 Ja nyt, nämä olivat Ammonin ajatukset, kun hän näki niiden ahdingon, joita hän kutsui veljikseen.

31 Ja tapahtui, että hän suostutteli heitä sanoen: Veljeni, olkaa rohkealla mielellä ja menkäämme etsimään katraita, ja me kokoamme ne yhteen ja tuomme ne takaisin vesipaikalle; ja siten me säilytämme katraat kuninkaalle, eikä hän surmaa meitä.

32 Ja tapahtui, että he menivät etsimään katraitaan, ja he seurasivat Ammonia ja kiiruhtivat eteenpäin hyvin nopeasti ja pysäyttivät kuninkaan katraat

ja kokosivat ne takaisin yhteen vesipaikalle.

33 Ja nuo miehet nousivat jälleen hajottamaan heidän katraitaan; mutta Ammon sanoi veljilleen: Saartakaa katraat ympäröiinsä, etteivät ne pakene; ja minä menen taistelemaan näitä miehiä vastaan, jotka hajottavat katraitamme.

34 Ja nyt, he tekivät niin kuin Ammon käski heitä, ja hän meni ja asettui taistelemaan niitä vastaan, jotka seisovat Sebusin vesien luona; eikä heidän lukumääränsä ollut vähäinen.

35 Sen tähden he eivät pelänneet Ammonia, sillä he luulivat, että yksi heidän miehistään voisi surmata hänet heidän mielensä mukaan, sillä he eivät tienneet, että Herra oli luvannut Moosialle ”pelastavansa hänen poikansa heidän käsistään; eivätkä he tieneet mitään Herrasta; sen tähden he nauttivat veljiensä tuhosta, ja tästä syystä he nousivat hajottamaan kuninkaan katraita.

36 Mutta ”Ammon astui esiin ja alkoi singota lingollaan kiviä heitä kohti; niin, hän linkosi kiviä heidän joukkoonsa väkevällä voimalla, ja näin hän surmasi ^btietyn määrän heistä, niin että he alkoivat hämmästellä hänen voimaansa; kuitenkin he vihasuivat veljiensä surmaamisesta ja päättivät, että hänen on kuoltava; sen tähden, kun he näkivät, etteivät voineet osua häneen kivillään, he tulivat nuijinensa surmaamaan hänet.

37 Mutta katso, joka mieheltä, joka kohotti nuijansa lyödäkseen Ammonia, hän löi käsivarren poikki miekallaan; sillä hän piti puolensa heidän lyöntejään vastaan iskemällä heidän käsivarsiaan miekkansa terällä, niin että he alkoivat olla hämmästyksissään ja alkoivat paeta hänen edeltään; niin, eikä heidän lukumääränsä ollut vähäinen; ja hän pakotti heidät pakenemaan käsivartensa voimalla.

38 Nyt kuusi heistä oli kaatunut lingosta, mutta miekallaan hän ei surmannut ketään muuta kuin heidän johtajansa; ja hän löi poikki jokaisen käsivarren, joka häntä vastaan nostettiin, eikä niitä ollut vähän.

39 Ja ajettuaan heidät kauas pois hän palasi, ja he juottivat katraansa ja veivät ne takaisin kuninkaan laitumelle ja menivät sen jälkeen kuninkaan luo kantaen käsivarsia, jotka Ammonin miekka oli lyönyt poikki niiltä, jotka yrittivät surmata hänet; ja ne vietiin kuninkaan luo todisteeksi siitä, mitä he olivat tehneet.

LUKU 18

Kuningas Lamoni luulee, että Ammon on Suuri Henki. Ammon opettaa kuninkaalle luomisesta, Jumalan kanssakäymisestä ihmisten kanssa ja lunastuksesta, joka tulee Kristuksen kautta. Lamoni uskoo ja kaatuu maahan kuin kuolleena. Noin 90 eKr.

35a Moosia 28:7;
Alma 19:22–23.

36a Et. 12:15.
b Alma 18:16.

c Alma 18:3.

Ja tapahtui, että kuningas Lamoni käski palvelijoidensa astua esiin todistamaan kaikesta siitä, mitä he olivat tässä asiassa nähneet.

2 Ja kun he kaikki olivat todistaneet siitä, mitä olivat nähneet, ja hän oli saanut tietää Ammonin uskollisuudesta hänen katraidensa varjelemisessa ja myös hänen suuresta voimastaan taistelussa niitä vastaan, jotka yrittivät surmata hänet, hän hämmästyti tavattomasti ja sanoi: Varmasti tämä on enemmän kuin ihminen. Katso, eikö tämä ole Suuri Henki, joka lähettää tällaisia suuria rangaistuksia tälle kansalle sen murhien tähden?

3 Ja he vastasivat kuninkaalle ja sanoivat: Sitä, onko hän Suuri Henki vai ihminen, me emme tiedä, mutta sen verran me tiedämme, että kuninkaan viholliset ^aeivät voi häntä surmata, eivätkä he voi hajottaa kuninkaan katraita, kun hän on meidän kanssamme, hänen taitavuutensa ja suuren voimansa tähden; sen tähden me tiedämme, että hän on kuninkaan ystävä. Ja nyt, oi kuningas, me emme usko, että ihmisellä on niin suuri voima, sillä me tiedämme, ettei häntä voi surmata.

4 Ja nyt, kun kuningas kuuli nämä sanat, hän sanoi heille: Nyt minä tiedän, että hän on Suuri Henki; ja hän on tullut alas tällä hetkellä varjelemaan teidän henkenne, jotta minä en ^asurmaisi teitä, niin kuin surmasin teidän veljenne. Nyt tämä on se

Suuri Henki, josta isämme ovat puhuneet.

5 Nyt tämä oli Lamonin perimätieto, jonka hän oli saanut isältään, että oli olemassa "Suuri Henki. Mutta vaikka he uskoivat Suureen Henkeen, he luulivat, että kaikki, mitä he tekivät, oli oikein; kuitenkin Lamoni alkoi pelätä tavattomasti, peläten tehneensä väärin surmatessaan palvelijoitansa;

6 sillä hän oli surmannut monia heistä, koska heidän veljensä olivat hajottaneet heidän katraansa vesipaikalla; ja siksi, koska heidän katraansa olivat hajalla, heidät oli tapettu.

7 Nyt näiden lamanilaisten tapana oli nousta Sebusin vesien luona hajottamaan ihmisten katraita voidakseen siten ajaa monia hajalle joutuneita omalle maallensa, sillä sellainen rosvious oli tapana heidän keskuudessaan.

8 Ja tapahtui, että kuningas Lamoni kysyi palvelijoitansa, sanoen: Missä on tämä mies, jolla on niin suuri voima?

9 Ja he sanoivat hänelle: Katso, hän on ruokkimassa hevosiasi. Nyt kuningas oli käskennyt palvelijoitaan, ennen kuin he menivät juottamaan katraitaan, laittamaan hänen hevosensa ja vaununsa valmiiksi ja vieämään hänet Nefin maahan, sillä Lamonin isä, joka oli koko maan kuningas, oli määrännyt suuret pidot Nefin maassa.

10 Nyt, kun kuningas Lamoni kuuli, että Ammon oli

18 3a Alma 17:34–38.

4a Alma 17:28–31.

5a Alma 19:25–27.

pkO Jumala, jumaluus.

laittamassa valmiiksi hänen hevosiaan ja vaunujaan, hän hämmästyí vielä enemmän Ammonin uskollisuutta ja sanoi: Varmasti ei kaikkien palvelijoideni joukossa ole ollut yhtään palvelijaa, joka olisi ollut niin uskollinen kuin tämä mies, sillä vieläpä hän muistaa kaikki minun káskyni pannakseen ne täytántöön.

11 Nyt minä tiedán varmasti, että tämä on Suuri Henki, ja minä haluaisin pyytää häntä tulemaan luokseni, mutta en uskalla.

12 Ja tapahtui, että kun Ammon oli saanut hevoset ja vaunut valmiiksi kuningasta ja hänen palvelijoitaan varten, hän meni kuninkaan luo ja hän náki, että kuninkaan kasvojen ilme oli muuttunut; sen tähden hän aikoi káántyá takaisin hänen luotaan.

13 Ja yksi kuninkaan palvelijoista sanoi hänelle: Rabbana, mikä káánnettyná merkitsee mahtava tai suuri kuningas – sillä he pitivät kuninkaitaan mahtavina – ja niin hän sanoi hänelle: Rabbana, kuningas toivoo sinun jäävän.

14 Sen tähden Ammon káántyi kuninkaaseen päin ja sanoi hänelle: Mitá tahdot minun tekeván hyväksesi, oi kuningas? Eiká kuningas vastannut hänelle yhteen tuntiin, heidän aikansa mukaisesti, sillä hän ei tiennyt, mitä hänelle sanoisi.

15 Ja tapahtui, että Ammon sanoi hänelle jälleen: Mitá haluat

minusta? Mutta kuningas ei vastannut hänelle.

16 Ja tapahtui, että Ammon, joka oli täynná Jumalan Henkeá, tiesi sen tähden kuninkaan ^aajatukset. Ja hän sanoi hänelle: Senkö vuoksi, että olet kuullut minun puolustaneen palvelijoitasi ja kátraitasi ja surmanneen seitsemán heidän veljistään lingolla ja miekalla ja lyöneen poikki muiden kásivarret puolustaakseni sinun kátraitasi ja palvelijoitasi, katso, tástákö aiheutuu ihmetyksesi?

17 Miná sanon sinulle: Mistá johtuu, että ihmetyksesi on niin suuri? Katso, miná olen ihminen, ja olen palvelijasi; sen tähden miná teen kaiken, mitä pyydát ja mikä on oikein.

18 Nyt, kun kuningas oli kuulut nämá sanat, hän ihmetteli jälleen, sillä hän huomasi, että Ammon pystyi ^alukemaan hänen ajatuksensa; mutta tástá huolimatta kuningas Lamoni avasi suunsa ja sanoi hänelle: Kuka siná olet? Oletko siná se Suuri Henki, joka ^btietáá kaiken?

19 Ammon vastasi ja sanoi hänelle: En ole.

20 Ja kuningas sanoi: Kuinka siná tiedát minun sydámeni ajatukset? Voit puhua rohkeasti ja kertoa minulle náistä asioista; ja kerro minulle myös, millá voimalla siná surmasit veljiáni, jotka hajottivat kátraitani, ja löit poikki heidän kásivartensa –

21 ja nyt, jos kerrot minulle náistä asioista, miná annan

16a Alma 12:3.

18a PKO Erottamisen lahja.

b PKO Jumala, jumaluus.

24a Alma 38:12.

sinulle, mitä ikinä pyydät; ja jos olisi tarpeen, minä suojeleisin sinua sotajoukkoineni, mutta minä tiedän, että sinä olet voimallisempi kuin ne kaikki; kuitenkin, mitä ikinä sinä minulta pyydät, sen minä sinulle suon.

22 Nyt Ammon, joka oli viisas mutta kuitenkin viaton, sanoi Lamonille: Kuunteletko minun sanojani, jos kerron sinulle, millä voimalla minä näitä teen? Ja tätä minä sinulta pyydän.

23 Ja kuningas vastasi hänelle ja sanoi: Kyllä, minä uskon joka sanasi. Ja niin hänet saatiin juonnella ansaan.

24 Ja Ammon alkoi puhua hänelle ^arohkeasti ja sanoi hänelle: Uskotko, että on olemassa Jumala?

25 Ja hän vastasi ja sanoi hänelle: En tiedä, mitä se tarkoittaa.

26 Ja silloin Ammon sanoi: Uskotko, että on olemassa Suuri Henki?

27 Ja hän sanoi: Kyllä.

28 Ja Ammon sanoi: Tämä on Jumala. Ja Ammon sanoi hänelle vielä: Uskotko, että tämä Suuri Henki, joka on Jumala, on luonut kaiken, mikä on taivaassa ja maan päällä?

29 Ja hän sanoi: Kyllä, minä uskon, että hän on luonut kaiken, mitä on maan päällä, mutta taivaita minä en tunne.

30 Ja Ammon sanoi hänelle: Taivaat ovat paikka, jossa Jumala

asuu ja kaikki hänen pyhät enkelinsä.

31 Ja kuningas Lamoni sanoi: Onko se maan yläpuolella?

32 Ja Ammon sanoi: Kyllä, ja hän katsoo alas kaikkiin ihmislapsiin, ja hän tietää kaikki sydämen ^aajatukset ja aikeet, sillä hänen kädellään heidät kaikki on luotu alusta asti.

33 Ja kuningas Lamoni sanoi: Minä uskon kaiken tämän, mitä sinä olet puhunut. Onko sinut lähettänyt Jumala?

34 Ammon sanoi hänelle: Minä olen ihminen; ja ^aihminen luotiin alussa Jumalan kuvan mukaan, ja hänen Pyhä Henkensä on kutsunut minut ^bopettamaan näitä asioita tälle kansalle, jotta heidät johdatettaisiin tuntemaan se, mikä on oikeaa ja totta;

35 ja minussa asuu osa siitä ^aHengestä, joka antaa minulle ^btietoa ja myös voimaa uskoni ja haluni mukaisesti, jotka ovat Jumalaan.

36 Nyt, kun Ammon oli sanonut nämä sanat, hän aloitti maailman luomisesta ja myös Aadamin luomisesta ja kertoi hänelle kaiken ihmisen lankeemuksesta ja ^aluki kansan aikakirjoista ja ^bpyhistä kirjoituksista, jotka ^cprofeetat olivat puhuneet, aina siihen aikaan asti, kun heidän isänsä Lehi lähti Jerusalemistä, ja pani ne hänen eteensä.

37 Ja hän kertoi heille (sillä hän puhui kuninkaalle ja hänen

32a Aam. 4:13;
3. Nefi 28:6;
OL 6:16.

34a Moosia 7:27;
Et. 3:13–16.

^b PKO Opettaminen:
Hengen avulla
opettaminen.

35a PKO Innoitus.
^b PKO Tieto.

36a Moosia 1:4;
Alma 22:12; 37:9.

^b PKO Pyhät kirjoitukset.
^c Ap. t. 3:18–21.

palvelijoilleen) myös kaikista heidän isiensä matkoista erämaassa ja kaikista heidän kärsimyksistensä nälkäisinä ja janoisina ja heidän vaivannäöstänsä ja niin edelleen.

38 Ja hän kertoi heille myös Lamanin ja Lemuelin ja Ismaelin poikien kapinoista, niin, kaikista heidän kapinoistaan hän kertoi heille; ja hän selitti heille kaikki aikakirjat ja kirjoitukset siitä ajasta asti, kun Lehi lähti Jerusalemistä, aina tähän hetkeen asti.

39 Mutta ei tässä kaikki; sillä hän selitti heille ^alunastussuunnitelman, joka oli valmistettuna maailman perustamisesta asti, ja hän ilmaisi heille myös Kristuksen tulemisesta, ja kaikki Herran teot hän heille ilmaisi.

40 Ja tapahtui, että kun hän oli sanonut kaiken tämän ja selittänyt sen kuninkaalle, että kuninkas uskoi kaikki hänen sanansa.

41 Ja hän alkoi huutaa Herran puoleen sanoen: Oi Herra, armahda; sen runsaan ^aar mosi mukaisesti, joka sinulla on ollut Nefin kansaa kohtaan, armahda minua ja kansaani.

42 Ja nyt, kun hän nyt oli sanonut tämän, hän kaatui maahan ikään kuin kuolleena.

43 Ja tapahtui, että hänen palvelijansa ottivat hänet ja kantoivat hänet hänen vaimonsa luo ja laskivat hänet vuoteelle; ja hän makasi ikään kuin kuolleena kahden päivän ja kahden yön ajan; ja hänen vaimonsa ja hänen poikansa ja hänen tyttärensä

surivat häntä lamanilaisten tapaan, valittaen suuresti hänen menetystään.

LUKU 19

Lamoni saa ikuisen elämän valon ja näkee Lunastajan. Hänen perhekuntansa joutuu hurmoksiin, ja monet näkevät enkeleitä. Ammon varjeltuu ihmeellisellä tavalla. Hän kasvaa monia ja perustaa seurakunnan heidän keskuuteensa. Noin 91 eKr.

Ja tapahtui, että kahden päivän ja kahden yön kuluttua he aikoivat ottaa hänen ruumiinsa ja panna sen hautakammioon, jonka he olivat tehneet kuolleidensa hautaamista varten.

2 Nyt kuningatar oli kuullut Ammonin maineesta; sen tähden hän lähetti sanan ja käski hänen tulla luokseen.

3 Ja tapahtui, että Ammon teki, niin kuin häntä käskettiin, ja meni kuningattaren luo ja pyysi saada tietää, mitä tämä tahtoi hänen tekevän.

4 Ja tämä sanoi hänelle: Mieheni palvelijat ovat ilmaisseet minulle, että sinä olet pyhän Jumalan ^aprofeetta ja että sinulla on voima tehdä monia voimallisia tekoja hänen nimessään;

5 sen tähden, jos näin on, tahdon sinun menevän katsomaan miestäni, sillä hän on maannut vuoteellaan kahden päivän ja kahden yön ajan, ja toiset sanovat, ettei hän ole kuollut, mutta toiset sanovat, että hän on kuollut ja että hän haisee ja että

hänet pitäisi panna hautakammioon; mutta mitä minuun tulee, minusta hän ei haise.

6 Nyt, tätä Ammon halusi, sillä hän tiesi, että kuningas Lamoni oli Jumalan voiman vallassa; hän tiesi, että epäuskon synkkä ^averho oli väistymässä hänen mielestään ja se ^bvalo, joka valaisi hänen mielensä ja joka oli Jumalan kirkkauden valo ja joka oli hänen hyvyytensä ihmeellinen valo – niin, tämä valo oli valanut hänen sieluunsa sellaisen ilon, pimeyden pilven hälvettyä – ja että iankaikkisen elämän valo oli syttynyt hänen sielussaan, niin, hän tiesi, että tämä oli voittanut hänen luonnollisen ruumiinsa ja hänet oli viety pois Jumalassa –

7 sen tähden se, mitä kuningatar häneltä pyysi, oli hänen ainoa halunsa. Sen tähden hän meni katsomaan kuningasta, niin kuin kuningatar oli häntä pyytänyt; ja hän näki kuninkaan ja hän tiesi, ettei tämä ollut kuollut.

8 Ja hän sanoi kuningattarelle: Hän ei ole kuollut, vaan hän nukkuu Jumalassa, ja huomispäivänä hän nousee jälleen; sen tähden älkää haudatko häntä.

9 Ja Ammon sanoi hänelle: Uskotko sinä tämän? Ja hän sanoi hänelle: En ole saanut muuta todistetta kuin sinun sanasi ja palvelijoidemme sanan; kuitenkin

minä uskon, että tapahtuu, niin kuin olet sanonut.

10 Ja Ammon sanoi hänelle: Siunattu olet sinä suuren uskosi tähden; minä sanon sinulle, nainen: Näin suurta ^auskoa ei ole ollut koko nefiläisten kansan keskuudessa.

11 Ja tapahtui, että hän valvoi miehensä vuoteen vierellä siitä alkaen aina siihen Ammonin mainitsemaan aikaan asti seuraavana päivänä, jolloin hänen oli määrä nousta.

12 Ja tapahtui, että hän nousi Ammonin sanojen mukaisesti; ja kun hän nousi, hän ojensi kätensä naiselle ja sanoi: Siunattu olkoon Jumalan nimi, ja siunattu olet sinä.

13 Sillä niin totta kuin sinä elät, katso, minä olen nähnyt Lunastajani; ja hän on tuleva ja ^asyntyvä ^bnaisesta, ja hän lunastaa koko ihmissuvun, joka uskoo hänen nimeensä. Nyt, kun hän oli sanonut nämä sanat, hänen sydämensä paisui hänen rinnassaan, ja hän vaipui jälleen ilosta; ja kuningattarin vaipui maahan Hengen vallassa.

14 Nyt, kun Ammon näki, että Herran Henki vuodatettiin hänen ^arukoustensa mukaisesti lamanilaisten, hänen veljiensä, päälle, jotka olivat aiheuttaneet niin paljon surua nefiläisten eli kaiken Jumalan kansan keskuudessa pahojen tekojensa ja

6a 2. Kor. 4:3–4.

pkO Välivero.

b pkO Valo, Kristuksen.

10a Luuk. 7:9.

pkO Usko.

13a pkO Jeesus Kristus:

Profetioita Jeesuksen

Kristuksen syntymästä

ja kuolemasta.

b 1. Nefi 11:13–21.

14a OL 42:14.

^bperinteidensä tähden, hän lan-
kesi polvilleen ja alkoi vuodattaa
sieluaan Jumalalle rukouksessa
ja kiitoksessa siitä, mitä hän oli
tehnyt hänen veljiensä hyväksi;
ja hänkin oli ^cilon vallassa, ja niin
he kaikki kolme olivat ^dvaipu-
neet maahan.

15 Nyt, kun kuninkaan palveli-
jat olivat nähneet, että he olivat
kaatuneet, hekin alkoivat huutaa
Jumalan puoleen, sillä Herran
pelko oli vallannut heidätkin,
sillä juuri ^ehe olivat seisseet ku-
ninkaan edessä ja todistaneet
hänelle Ammonin suuresta
voimasta.

16 Ja tapahtui, että he huusivat
avuksi Herran nimeä kaikin
voimin, kunnes he kaikki olivat
kaatuneet maahan lukuun otta-
matta yhtä lamanilaista naista,
jonka nimi oli Abis ja joka oli ol-
lut kääntyneenä Herraan monta
vuotta isänsä merkillisen näyn
vuoksi –

17 niinpä, koska hän oli kään-
tynyt Herraan eikä ollut kos-
kaan ilmaissut sitä, sen tähden
nähdessään kaikkien Lamonin
palvelijoiden kaatuneen maahan
ja myös valtiattarensa, kuningat-
taren, ja kuninkaan ja Ammonin
makaavan pitkänään maassa
hän tiesi, että kyseessä oli Juma-
lan voima; ja arvellen, että tämä
mahdollisuus – ilmaisemalla ih-
misille, mitä heidän keskuudes-
saan oli tapahtunut – että tämän
näyn näkeminen ^esaisi heidät
uskomaan Jumalan voimaan; sen

tähden hän juoksi talosta taloon
ilmaisten sen ihmisille.

18 Ja he alkoivat kokoontua
kuninkaan talolle. Ja sinne tuli
suuri joukko ihmisiä, ja hämmäs-
tyksekseen he näkivät kunin-
kaan ja kuningattaren ja heidän
palvelijansa pitkänään maassa, ja
he kaikki makasivat siinä ikään
kuin kuolleina; ja he näkivät
myös Ammonin, ja katso, hän
oli nefiläinen.

19 Ja nyt ihmiset alkoivat nu-
rista keskenään; jotkut sanoivat,
että jokin suuri paha oli koh-
dannut heitä, tai kuningasta ja
hänen huonettansa, koska hän
oli sallinut nefiläisen ^ejäädä
maahan.

20 Mutta toiset nuhtelivat heitä
sanoen: Kuningas on tuottanut
tämän pahan huoneensa päälle,
koska hän surmasi palvelijansa,
joiden katraat oli hajotettu ^eSebu-
sin vesien luona.

21 Ja heitä taas nuhtelivat ne
miehet, jotka olivat nousseet
Sebusin vesien luona ja ^ehajot-
taneet kuninkaalle kuuluvia
katraita, sillä he olivat vihois-
saan Ammonille, koska hän
oli surmannut sellaisen joukon
heidän veljiään Sebusin vesien
luona puolustaessaan kuninkaan
katraita.

22 Nyt, heistä yksi, jonka veli
oli saanut ^esurmansa Ammonin
miekasta, oli tavattoman vi-
hoissaan Ammonille, veti esiin
miekkansa ja meni iskemään
sillä Ammonia surmatakseen

14b Moosia 1:5.
c PKO Ilo.
d Alma 27:17.

15a Alma 18:1–2.
17a Moosia 27:14.
19a Alma 17:22–23.

20a Alma 17:26; 18:7.
21a Alma 17:27; 18:3.
22a Alma 17:38.

hänet; ja kohottaessaan miekan iskeäkseen häntä, katso, hän kaatui kuolleena.

23 Nyt me näemme, ettei Ammonia voinut surmata, sillä "Herra oli sanonut hänen isälleen Moosialle: Minä säästän hänet, ja hänelle tapahtuu sinun uskosi mukaisesti – sen tähden Moosia^b uskoi hänet Herran huomaan.

24 Ja tapahtui, että kun väkijoukko näki, että se mies, joka oli kohottanut miekan surmatukseen Ammonin, oli kuollut, pelko valtasi heidät kaikki, eivätkä he uskaltaneet ojentaa kättään koskeakseen häneen tai kehenkään niistä, jotka olivat kaatuneet; ja he alkoivat jälleen ihmetellä keskenään, mikä saattoi olla syynä tähän suureen voimaan, tai mitä tämä kaikki saattoi tarkoittaa.

25 Ja tapahtui, että heidän joukossaan oli monia, jotka sanoivat, että Ammon oli "Suuri Henki, ja toiset sanoivat, että hän oli Suuren Hengen lähettäjä;

26 mutta toiset nuhtelivat heitä kaikkia sanoen, että hän oli hirviö, joka oli lähetetty nefiläisten luota heitä piinaamaan.

27 Ja oli muutamia, jotka sanoivat, että Suuri Henki oli lähettänyt Ammonin ahdistamaan heitä heidän pahojen tekojensa tähden ja että Suuri Henki oli aina ollut nefiläisten kanssa, oli aina pelastanut heidät heidän käsistään; ja he sanoivat, että tämä Suuri Henki oli hävittänyt

niin monia heidän veljistään lamanilaisista.

28 Ja näin heidän keskinäinen kiistelynsä alkoi olla tavattoman ankaraa. Ja heidän näin kiistellössään tuli se "palvelijatar, joka oli saanut väkijoukon koolle, ja kun hän näki kiistelyn, joka oli väkijoukon keskuudessa, hän tuli tavattoman murheelliseksi, aina kyyneliin asti.

29 Ja tapahtui, että hän meni ja otti kuningatarta kädestä saadakseen kenties nostetuksi hänet maasta; ja niin pian kuin hän kosketti hänen kättään, hän nousi seisomaan jaloilleen ja huusi kovalla äänellä sanoen: Oi siunattu Jeesus, joka on pelastanut minut "kauheasta helvetistä! Oi siunattu Jumala, ^barmahda tätä kansaa!

30 Ja tämän sanottuaan hän risti kätensä iloa täynnä ja puhui monia sanoja, joita ei ymmärretty; ja tehtyään tämän hän otti kuningasta, Lamonia, kädestä, ja katso, hän nousi seisomaan jaloilleen.

31 Ja nähdessään kiistelyn kansansa keskuudessa hän meni heti ja alkoi nuhdella heitä ja opettaa heille niitä "sanoja, joita hän oli kuullut Ammonin suusta; ja kaikki, jotka kuulivat hänen sanansa, uskoivat ja kääntyivät Herraan.

32 Mutta heidän joukossaan oli monia, jotka eivät tahtoneet kuulla hänen sanojaan; sen tähden he menivät pois.

23a Moosia 28:7;

Alma 17:35.

^b PKO Luottamus.

25a Alma 18:2–5.

28a Alma 19:16.

29a 1. Nefi 14:3.

^b PKO Armeliaisuus.

31a Alma 18:36–39.

33 Ja tapahtui, että kun Ammon nousi, hänkin puhui heille, ja samoin tekivät kaikki Lamonin palvelijat; ja he kaikki julistivat kansalle yhtä ja samaa asiaa – että heidän sydämensä oli ^amuuttunut, ettei heillä ollut enää halua tehdä ^bpahaa.

34 Ja katso, monet julistivat kansalle, että he olivat nähneet ^aenkeleitä ja olivat puhuneet heidän kanssaan; ja niin he olivat kertoneet heille siitä, mikä on Jumalan, ja hänen vanhurskaudestaan.

35 Ja tapahtui, että oli monia, jotka uskoivat heidän sanoihinsa; ja kaikki, jotka uskoivat, ^akastettiin; ja heistä tuli vanhurskas kansa, ja he perustivat seurakunnan keskuuteensa.

36 Ja näin Herran työ alkoi lamaniilaisten keskuudessa; näin Herra alkoi vuodattaa Henkeään heidän päällensä; ja me näemme, että hänen käsivartensa on ojentettuna ^akaikille ihmisille, jotka tekevät parannuksen ja uskovat hänen nimeensä.

LUKU 20

Herra lähettää Ammonin Middoniin vapauttamaan vangitut veljensä. Ammon ja Lamoni tapaaavat Lamonin isän, joka on koko maan kuningas. Ammon pakottaa vanhan kuninkaan hyväksymään hänen veljiensä vapauttamisen. Noin 91 eKr.

Ja tapahtui, että kun he olivat

perustaneet seurakunnan siihen maahan, että kuningas Lamoni pyysi Ammonia lähtemään kanssaan Nefin maahan voidakseen näyttää hänet isälleen.

2 Ja Herran ääni tuli Ammonille sanoen: Älä mene ylös Nefin maahan, sillä katso, kuningas tavoittelee sinun henkeäsi, vaan mene Middonnin maahan, sillä katso, veljesi Aaron ja myös Muloki ja Amma ovat vankilassa.

3 Nyt tapahtui, että kuultuaan tämän Ammon sanoi Lamonille: Katso, oma veljeni ja uskonveljeni ovat vankilassa Middonissa, ja minä menen vapauttamaan heidät.

4 Nyt Lamoni sanoi Ammonille: Minä tiedän, että sinä Herran ^avoimasta voit tehdä kaiken. Mutta katso, minä lähden sinun kanssasi Middonnin maahan, sillä Middonnin maan kuningas, jonka nimi on Antiomno, on minun ystäväni; sen tähden minä lähden Middonnin maahan suostutellakseni maan kuningasta, niin hän päästää veljesi ^bvankilasta. Nyt Lamoni sanoi hänelle: Kuka sinulle kertoi, että veljesi ovat vankilassa?

5 Ja Ammon sanoi hänelle: Ei kukaan muu kuin Jumala ole kertonut minulle; ja hän sanoi minulle: Mene vapauttamaan veljesi, sillä he ovat vankilassa Middonnin maassa.

6 Nyt, kun Lamoni oli kuullut tämän, hän käski palvelijoidensa

33a pko Uudestisyntyminen Jumalasta.
b Moosia 5:2;
Alma 13:12.

34a pko Enkelit.
35a pko Kaste,
kastaminen.
36a 2. Nefi 26:33;

Alma 5:33.
20 4a Alma 26:12.
b Alma 20:28–30.

laittaa hänen ^ahevosensa ja vau-
nunsu valmiiksi.

7 Ja hän sanoi Ammonille: Tule,
minä lähden sinun kanssasi alas
Middonin maahan, ja siellä minä
pyydän kuninkaalta, että hän
päästäisi veljesi vankilasta.

8 Ja tapahtui, että kun Ammon
ja Lamoni olivat matkalla sinne,
he kohtasivat Lamonin isän, joka
oli ^akoko maan kuningas.

9 Ja katso, Lamonin isä sanoi
hänelle: Miksi ette tulleet ^apitoi-
hin sinä suurena päivänä, kun
minä valmistin pidot pojilleni ja
kansalleni?

10 Ja hän sanoi myös: Minne
sinä olet menossa tämän nefiläi-
sen kanssa, joka on yksi ^avaleh-
telijan lapsista?

11 Ja tapahtui, että Lamoni ker-
toi hänelle, minne hän oli me-
nossa, sillä hän pelkäsi loukata
häntä.

12 Ja hän kertoi hänelle myös
koko syyn siihen, miksi hän oli
jäänyt omaan valtakuntaansa
eikä mennyt isänsä luo pitoihin,
jotka hän oli valmistanut.

13 Ja nyt, kun Lamoni oli ker-
tonut hänelle kaiken tämän,
katso, hänen hämmästykseseen
hänen isänsä oli hänelle vihois-
saan ja sanoi: Lamoni, sinä olet
menossa vapauttamaan näitä
nefiläisiä, jotka ovat valehtelijan
poikia. Katso, hän ryösti meidän
isämme, ja nyt hänen lapsensa-
kin ovat tulleet keskuutemme
voidakseen viekkauksellaan ja
valheillaan pettää meitä, niin

että he voisivat jälleen ryöstää
meiltä omaisuutemme.

14 Nyt Lamonin isä käski häntä
surmaamaan Ammonin mie-
kalla. Ja hän kielsi häntä myös
menemästä Middonin maahan ja
käski hänen sen sijaan palata hä-
nen kanssaan ^aIsmaelin maahan.

15 Mutta Lamoni sanoi hänelle:
Minä en surmaa Ammonia enkä
palaa Ismaelin maahan, vaan
menen Middonin maahan va-
pauttamaan Ammonin veljet,
sillä minä tiedän, että he ovat
vanhurskaita miehiä ja tosi
Jumalan pyhiä profeettoja.

16 Nyt, kun hänen isänsä oli
kuullut nämä sanat, hän oli
vihoissaan hänelle ja veti esiin
miekkansa lyödäkseen hänet
maahan.

17 Mutta Ammon astui esiin ja
sanoi hänelle: Katso, älä surmaa
poikaasi; vaikka ^aparempi olisi
hänen kuolla kuin sinun, sillä
katso, hän on tehnyt ^bparannuk-
sen synneistään, mutta jos sinä
kuolisit tällä hetkellä, vihassasi,
sinun sielusi ei voisi pelastua.

18 Ja vielä, on hyväksi, että mal-
tat mielesi, sillä jos sinä ^asurmai-
sit poikasi, joka on syytön mies,
hänen verensä huutaisi maasta
Herran, hänen Jumalansa, puo-
leen kosta tulemaan sinun pääl-
lesi; ja kenties sinä kadottaisit
^bsielusi.

19 Nyt, kun Ammon oli sanonut
hänelle nämä sanat, hän vastasi
hänelle sanoen: Minä tiedän,
että jos surmaisın poikani,

6a Alma 18:9–10.

8a Alma 22:1.

9a Alma 18:9.

10a Moosia 10:12–17.

14a Alma 17:19.

17a Alma 48:23.

b Alma 19:12–13.

18a PKO Murha.

b OL 42:18.

niin vuodattaisiin viattoman veren, sillä sinä hänet olet pyrkinyt tuhoamaan.

20 Ja hän ojensi kätensä surmataksaan Ammonin. Mutta Ammon piti puolensa hänen lyöntejään vastaan ja myös iski häntä käsivarteen, niin ettei hän voinut käyttää sitä.

21 Nyt, kun kuningas näki, että Ammon voisi surmata hänet, hän alkoi pyytää Ammonilta, että tämä säästäisi hänen henkensä.

22 Mutta Ammon kohotti miekansa ja sanoi hänelle: Katso, minä isken sinua, ellet suo minulle sitä, että veljeni pääsevät vankilasta.

23 Nyt kuningas, peläten menettävänsä henkensä, sanoi: Jos säästät minut, suon sinulle kaiken, mitä vain pyydät, jopa puolet valtakunnasta.

24 Nyt, kun Ammon näki vai kuttaneensa vanhaan kuninkaaseen halunsa mukaisesti, hän sanoi hänelle: Jos sinä suot, että veljeni pääsevät vankilasta ja myös että Lamoni saa pitää kuninkuutensa ja ettet pahastu häneen vaan sallit hänen tehdä oman halunsa mukaisesti ^a kaikessa, mitä hän ajattelee, niin minä säästän sinut; muuten isken sinut maahan.

25 Nyt, kun Ammon oli sanonut nämä sanat, kuningas alkoi riemuista henkensä tähden.

26 Ja kun hän näki, ettei Ammonilla ollut mitään halua tuhota häntä, ja kun hän myös näki sen suuren rakkauden, joka hänellä

oli hänen poikaansa Lamonia kohtaan, hän hämmästyi tavattomasti ja sanoi: Koska tässä on kaikki, mitä olet pyytänyt – että minä päästäisin veljesi ja sallisin poikani Lamonin pitää kuninkuutensa – katso, minä suon sinulle, että poikani saa pitää kuninkuutensa tästä lähtien ja ikuisesti; enkä minä enää hallitse häntä –

27 ja minä suon sinulle myös, että veljesi pääsevät vankilasta, ja sinä ja veljesi saatte tulla minun luokseni valtakuntaani, sillä minä haluan suuresti nähdä sinua. Sillä kuningas oli suuresti hämmästynyt niistä sanoista, jotka hän oli puhunut, ja myös niistä sanoista, jotka hänen poikansa Lamoni oli puhunut; sen tähden hän ^ahalusi saada niistä tietoa.

28 Ja tapahtui, että Ammon ja Lamoni jatkoivat matkaansa Middonin maata kohti. Ja Lamoni pääsi suosioon maan kuninkaan silmissä; sen tähden Ammonin veljet tuotiin ulos vankilasta.

29 Ja kun Ammon tapasi heidät, hän oli perin murheellinen, sillä katso, he olivat alasti, ja heidän ihonsa oli tavattoman hiertynyt, koska heidät oli sidottu vahvoilla köysillä. Ja he olivat myös kärsineet nälkää, janoa ja kaikenlaisia ahdinkoja; kuitenkin he olivat ^akärsivällisiä kaikissa kärsimyksissään.

30 Ja oli käynyt niin, että heidän osanaan oli ollut joutua paatuneemman ja uppiniskaisemman

kansan käsiin; sen tähden he eivät tahtoneet kuunnella heidän sanojaan, ja he olivat karkottaneet heidät ja lyöneet heitä ja ajaneet heitä talosta taloon ja paikasta paikkaan, kunnes he olivat saapuneet Middonin maahan; ja siellä heidät oli otettu kiinni ja heitetty vankilaan ja sidottu "vahvoilla köysillä ja pidetty vankilassa monta päivää, ja Lamoni ja Ammon vapauttivat heidät.

Kertomus Aaronin ja Mulokin ja heidän veljiensä saarnaamisesta lamanilaisille.

Käsittää luvut 21–25.

LUKU 21

Aaron opettaa amalekilaisille Kristuksesta ja hänen sovituksestaan. Aaron ja hänen veljensä vangitaan Middonissa. Vapauduttuaan he opettavat synagogissa ja saavat monia käännyttäisiään. Lamoni suo Ismaelin maan kansalle uskonnonvapauden. Noin 90–77 eKr.

NYT, kun Ammon ja hänen veljensä "erosivat toisistaan lamanilaisten maan rajoilla, katso, Aaron lähti matkaan sitä maata kohti, jota lamanilaiset nimittivät Jerusalemiiksi, nimittäen sitä isiensä synnyinmaan mukaan; ja se oli kaukana Mormonin rajoilla.

2 Nyt lamanilaiset ja amalekilaiset ja "Amulonin kansa olivat

rakentaneet suuren kaupungin, jota kutsuttiin Jerusalemiiksi.

3 Nyt lamanilaiset olivat itsekin kyllin paatuneita, mutta amalekilaiset ja amulonilaiset olivat vielä paatuneempia; sen tähden he saivat lamanilaiset paaduttamaan sydämensä, jotta he vahvistuisivat pahuudessa ja iljetyksissään.

4 Ja tapahtui, että Aaron tuli Jerusalemin kaupunkiin ja alkoi ensin saarnata amalekilaisille. Ja hän alkoi saarnata heille heidän synagogissaan, sillä he olivat rakentaneet synagogia nehorilaisten "joukon mukaisesti; sillä monet amalekilaisista ja amulonilaisista kuuluivat nehorilaisten joukkoon.

5 Ja nyt, kun Aaron meni yhteen heidän synagogistaan saarnaamaan ihmisille ja kun hän oli puhumassa heille, katso, eräs amalekilainen nousi ja alkoi kiistellä hänen kanssaan sanoen: Mitä tuo on, mistä sinä olet todistanut? Oletko nähnyt "enkelin? Mikseivät enkelit ilmesty meille? Katso, eikö tämä kansa ole yhtä hyvä kuin sinun kansasi?

6 Sinä sanot myös, että ellemme tee parannusta, me hukumme. Mistä sinä tiedät meidän sydämemme ajatuksen ja aikeen? Mistä sinä tiedät, että meillä on syytä tehdä parannus? Mistä sinä tiedät, että me emme ole vanhurskas kansa? Katso, me olemme rakentaneet pyhäkköjä, ja me kokoonnumme yhteen

palvelemaan Jumalaa. Me uskomme, että Jumala pelastaa kaikki ihmiset.

7 Nyt Aaron sanoi hänelle: Uskotko sinä, että Jumalan Poika on tuleva lunastamaan ihmissuvun sen synneistä?

8 Ja mies sanoi hänelle: Me emme usko, että sinä tiedät mitään sellaista. Me emme usko näihin mielettömiin perimätietoihin. Me emme usko, että sinä tiedät tulevista ^aasioista, emmekä me usko, että sinun isäsi, emmekä myöskään, että meidän isämme tiesivät niistä asioista, joista he puhuivat, siitä mikä on tuleva.

9 Nyt Aaron alkoi avata heille kirjoituksia Kristuksen tulemisesta ja myös kuolleiden ylösnousemuksesta ja siitä, ettei ihmissuvulle voinut olla ^alunastusta muuten kuin Kristuksen kuoleman ja kärsimysten ja hänen verensä ^bsovituksen kautta.

10 Ja tapahtui hänen alkaessaan selittää näitä asioita heille, että he vihastuivat hänelle ja alkoivat pilkata häntä; eivätkä he tahtoneet kuulla sanoja, joita hän puhui.

11 Sen tähden, kun hän näki, etteivät he tahtoneet kuulla hänen sanojaan, hän lähti heidän synagogastaan ja tuli kylään, jota kutsuttiin Ani-Antiksi, ja siellä hän löysi Mulokin saarnaamassa sanaa heille, ja myös Amman ja hänen veljensä. Ja he kiistelivät sanasta monien kanssa.

12 Ja tapahtui, että he näkivät kansan paaduttavan sydämensä; sen tähden he lähtivät ja tulivat Middonsin maahan. Ja he saarnasivat sanaa monille, ja harvat uskoivat niihin sanoihin, joita he opettivat.

13 Mutta Aaron ja muutamia hänen veljistään otettiin kiinni ja heitettiin vankilaan, ja loput heistä pakenivat Middonsin maasta ympäröiville seuduille.

14 Ja ne, jotka oli heitetty vankilaan, ^akärsivät monenlaista, ja Lamoni ja Ammonin kädet vapauttivat heidät, ja heidät ravittiin ja vaetetettiin.

15 Ja he menivät jälleen julistamaan sanaa, ja näin he vapautuivat ensimmäisen kerran vankilasta; ja näin he olivat kärsineet.

16 Ja he menivät minne vain Herran ^aHenki heitä johdatti, saarnaten Jumalan sanaa jokaisessa amalekilaisten synagogassa ja jokaisessa lamanilaisten kokouksessa, johon he pääsivät.

17 Ja tapahtui, että Herra alkoi siunata heitä, niin että he johdattivat monia tuntemaan totuuden, eli he saivat monet ^avakuuttuneiksi synneistään ja isiensä perinteistä, jotka eivät olleet oikeita.

18 Ja tapahtui, että Ammon ja Lamoni palasivat Middonsin maasta Ismaelin maahan, joka oli heidän perintömaansa.

19 Eikä kuningas Lamoni sallinut Ammonin palvella häntä, tai olla hänen palvelijansa.

8a MK Jaak. 7:1–8.

9a Moosia 5:8;

Alma 38:9.

b PKO Sovitus.

14a Alma 20:29.

16a Alma 22:1.

17a OL 18:44.

20 Mutta hän käski rakentaa synagogia Ismaelin maahan, ja hän käski kansansa eli niiden ihmisten, jotka olivat hänen valtansa alla, kokoontua yhteen.

21 Ja hän riemuitsi heistä ja opetti heille monia asioita. Ja hän julisti heille myös, että he olivat kansa, joka oli hänen alaisensa, ja että he olivat vapaa kansa, että he olivat vapaita kuninkaan, hänen isänsä, sorrosta; sillä hänen isänsä oli suonut hänelle, että hän saisi hallita ihmisiä, jotka olivat Ismaelin maassa ja koko ympäröivässä maassa.

22 Ja hän julisti heille myös, että heillä olisi "vapaus palvella Herraa Jumalaansa halunsa mukaisesti kaikkialla, missä olivatkin, jos he olivat kuningas Lamonin vallan alaisessa maassa.

23 Ja Ammon saarnasi kuningas Lamonin kansalle; ja tapahtui, että hän opetti sille kaikkea sitä, mikä kuuluu vanhurskauteen. Ja hän kehotti sitä päivittäin hyvin uutterasti, ja se otti varteen hänen sanansa ja oli innokas pitämään Jumalan käskyt.

LUKU 22

Aaron opettaa Lamonin isälle luomisesta, Aadamin lankeemuksesta ja lunastussuunnitelmasta Kristuksen kautta. Kuningas ja koko hänen perhekuntansa kääntyvät. Maan jako nefiläisten ja lamaanilaisten kesken selitetään. Noin 90–77 eKr.

NYT, kun Ammon näin opetti

jatkuvasti Lamonin kansaa, palaamme Aaronin ja hänen veljiensä kertomukseen; sillä hänen lähdettyään Middonin maasta Henki "johdatti hänet Nefin maahan, vieläpä sen kuninkaan taloon, joka oli koko maan kuningas ^bIsmaelin maata lukuun ottamatta; ja hän oli Lamonin isä.

2 Ja tapahtui, että hän meni hänen luoksensa kuninkaan palatsiin veljiensä kanssa ja kumarsi kuninkaan edessä ja sanoi hänelle: Katso, oi kuningas, me olemme ne Ammonin veljet, jotka sinä olet "vapauttanut vankilasta.

3 Ja nyt, oi kuningas, jos sinä säästät henkemme, me olemme palvelijoitasi. Ja kuningas sanoi heille: Nouskaa, sillä minä suon teille teidän henkenne, enkä minä salli teidän olevan palvelijoitani vaan vaadin, että te opetatte minua, sillä minä olen ollut mielessäni jonkin verran levoton veljenne Ammonin sanojen jalomielisyyden ja suuruuden tähden; ja minä haluan tietää syyn, miksi hän ei ole tullut ylös Middonista teidän kanssanne.

4 Ja Aaron sanoi kuninkaalle: Katso, Herran Henki on kutsunut hänet toisaalle; hän on mennyt Ismaelin maahan opettamaan Lamonin kansaa.

5 Nyt kuningas sanoi heille: Mitä tämä on, mitä te sanoitte Herran Hengestä? Katso, tämä on se asia, joka minua vaivaa.

6 Ja mitä tämäkin on, mitä Ammon sanoi: ^a”Jos te teette parannuksen, te pelastutte, ja jos te ette tee parannusta, teidät karkotetaan viimeisenä päivänä?”

7 Ja Aaron vastasi hänelle ja sanoi hänelle: Uskotko, että on olemassa Jumala? Ja kuningas sanoi: Minä tiedän, että amalekilaiset sanovat, että on olemassa Jumala, ja olen sallinut heidän rakentaa pyhäkköjä, jotta he voisivat kokoontua palvelemaan häntä. Ja jos sinä nyt sanot, että on olemassa Jumala, katso, minä ^a”uskon.

8 Ja nyt, kun Aaron kuuli tämän, hänen sydämensä alkoi riemuita, ja hän sanoi: Katso, niin totta kuin sinä elät, oi kuningas, on olemassa Jumala.

9 Ja kuningas sanoi: Onko Jumala se ^a”Suuri Henki, joka toi meidän isämme pois Jerusalemin maasta?”

10 Ja Aaron sanoi hänelle: Kyllä, hän on se Suuri Henki, ja hän on ^a”luonut kaiken sekä taivaassa että maan päällä. Uskotko sinä tämän?”

11 Ja hän sanoi: Kyllä, minä uskon, että Suuri Henki on luonut kaiken, ja minä haluan sinun kertovan minulle kaikista näistä asioista, niin minä ^a”uskon sinun sanasi.

12 Ja tapahtui, että kun Aaron näki, että kuningas uskoisi hänen

sanojaan, hän alkoi Aadamin luomisesta, ^a”lukien kuninkaalle kirjoituksia – kuinka Jumala loi ihmisen oman kuvansa mukaan ja että Jumala antoi hänelle käskyjä ja että rikkomuksen tähden ihminen oli langennut.

13 Ja Aaron selitti hänelle kirjoitukset Aadamin ^a”luomisesta asti, esittäen hänelle ihmisen lankeemuksen ja heidän lihalaisen tilansa ja myös ^b”lunastussuunnitelman, joka oli ollut valmistettuna maailman ^c”perustamisesta asti Kristuksen kautta kaikille, jotka uskoisivat hänen nimeensä.

14 Ja koska ihminen oli ^a”langennut, hän ei voinut ^b”ansaita mitään itsestään, vaan Kristuksen kärsimykset ja kuolema ^c”sovittavat heidän syntinsä uskon ja parannuksen kautta ja niin edelleen; ja että hän katkaisee kuoleman siteet, ettei ^d”hauta saa voittoa ja että kuoleman pistin olisi nieltä kirkkauden toivossa; ja Aaron selitti kaikki nämä asiat kuninkaalle.

15 Ja tapahtui, että kun Aaron oli selittänyt nämä asiat kuninkaalle, tämä sanoi: ^a”Mitä minun pitää tehdä, jotta saisin tämän iankaikkisen elämän, josta olet puhunut? Niin, mitä minun pitää tehdä, jotta ^b”syntyisin Jumalasta ja saisin tämän jumalattoman hengen kitketyksi juurineen

6a Alma 20:17–18.

7a OL 46:13–14.

9a Alma 18:18–28.

10a PKO Luominen.

11a PKO Usko.

12a 1. Nefi 5:10–18;
Alma 37:9.

13a 1. Moos. 1:26–28.

b PKO Lunastussuunnitelma.

c 2. Nefi 9:18.

14a PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.

b 2. Nefi 25:23;

Alma 42:10–25.

c Alma 34:8–16.

PKO Sovitus.

d Jes. 25:8;

1. Kor. 15:55.

15a Ap. t. 2:37.

b Alma 5:14, 49.

rinnastani ja saisin hänen Henkensä, jotta täyttyisin ilosta eikä minua hylättäisi viimeisenä päivänä? Katso, hän sanoi, minä jätän 'kaiken, mitä omistan, niin, minä luovun kuninkuudestani, jotta saisin tämän suuren ilon.

16 Mutta Aaron sanoi hänelle: Jos sinä tätä "haluat, jos kumarrut Jumalan edessä, niin, jos teet parannuksen kaikista synneistäsi ja kumarrut Jumalan edessä ja huudat avuksi hänen nimeään uskossa, uskoen saavasi, niin sinä saat ^btoivon, jota haluat.

17 Ja tapahtui, että kun Aaron oli sanonut nämä sanat, kuningas "kumartui Herran eteen polvillensa; niin, hän jopa heittäytyi pitkäkseen maahan ja ^bhuusi voimallisesti, sanoen:

18 Oi Jumala, Aaron on kertonut minulle, että on olemassa Jumala; ja jos on olemassa Jumala ja jos sinä olet Jumala, ilmaise itsesi minulle, niin minä luovun kaikista synneistäni tunteakseni sinut ja jotta minut herätettäisiin kuolleista ja pelastettaisiin viimeisenä päivänä. Ja nyt, kun kuningas oli sanonut nämä sanat, hän kaatui maahan ikään kuin kuolleena.

19 Ja tapahtui, että hänen palvelijansa juoksivat kertomaan kuningattarelle kaiken, mitä kuninkaalle oli tapahtunut. Ja hän tuli kuninkaan luo, ja kun hän näki tämän makaavan kuin

kuolleena sekä Aaronin ja hänen veljiensä seisovan ikään kuin he olisivat aiheuttaneet hänen kaatumisensa, hän vihastui heille ja käski palvelijoidensa eli kuninkaan palvelijoiden ottaa heidät kiinni ja surmata heidät.

20 Nyt palvelijat olivat nähneet syyn kuninkaan kaatumiseen; sen tähden he eivät uskaltaneet käydä käsiksi Aaroniin ja hänen veljiinsä; ja he vetosivat kuningattareen sanoen: Miksi sinä käsket meidän surmata nämä miehet, kun, katso, yksi heistä on "väkevämpi kuin me kaikki? Sen tähden me kaadumme heidän edessään.

21 Nyt, kun kuningatar näki palvelijoiden pelon, hänkin alkoi pelätä tavattomasti, että jokin paha kohtaisi häntä. Ja hän käski palvelijoidensa mennä kutsumaan väkeä, jotta he surmaisivat Aaronin ja hänen veljensä.

22 Nyt, kun Aaron näki kuningattaren päättäväisyyden ja myös tiesi kansan sydänten paatumuksen, hän pelkäsi, että suuri joukko väkeä kokoontuisi yhteen ja sen keskuudessa olisi suurta kiistaa ja levottomuutta; sen tähden hän ojensi kätensä ja nosti kuninkaan maasta ja sanoi hänelle: Nouse. Ja hän nousi ja loilleen saaden voimansa.

23 Nyt tämä tapahtui kuningattaren ja monien palvelijoiden läsnä ollessa. Ja kun he näkivät sen, he ihmettelivät suuresti ja alkoivat pelätä. Ja kuningas

15c Matt. 13:44–46;
19:16–22.

16a PKO Kääntäminen,

kääntämys.
b Et. 12:4.
17a OL 5:24.

b PKO Rukous.
20a Alma 18:1–3.

astui esiin ja alkoi ^aopettaa heitä. Ja hän opetti heitä niin, että koko hänen perhekuntansa ^bkääntyi Herraan.

24 Nyt kuningattaren käs-kystä suuri joukko ihmisiä oli kokoontunut yhteen, ja heidän keskuudessaan alkoi olla paljon nurinaa Aaronin ja hänen veljiensä tähden.

25 Mutta kuningas astui esiin heidän keskelleen ja opetti heitä. Ja he leppyivät Aaronille ja niille, jotka olivat hänen kanssaan.

26 Ja tapahtui, että kun kuningas näki ihmisten leppyneen, hän käski Aaronin ja hänen veljiensä astua esiin väkijoukon keskelle ja saarnata sanaa sille.

27 Ja tapahtui, että kuningas lähetti ^akuulutuksen kautta koko maan, kaiken kansansa keskuuteen, joka oli koko hänen maassansa ja joka oli kaikilla ympäröivillä seuduilla, maassa, joka rajoittui idässä ja lännessä aina mereen asti ja jonka erotti ^bSarahemlan maasta kapea erämaakaistale, joka ulottui itäisestä merestä läntiseen mereen ja ympäriinsä merenrannikon rajamaille ja sen erämaan rajamaille, joka oli pohjoisessa Sarahemlan maan vieressä, Mantin rajojen kautta, idästä länttä kohti virtaavan Sidonvirran latvan ohitse – ja näin lamanilaiset ja nefiläiset oli erotettu toisistaan.

28 Nyt, ^ajoutilaampi osa lamanilaisista eli erämaassa ja asui teltoissa; ja he olivat levinneet koko erämaahan Nefin maan länsiosassa, niin, ja myös Sarahemlan maan länsipuolelle merenrannikon rajamaille ja Nefin maan länsiosaan, isiensä ensimmäisen perintöosan sijaintipaikkaan, ja näin rajoittuen merenrannikkoon.

29 Ja monia lamanilaisia oli myös idässä merenrannikolla, jonne nefiläiset olivat heidät ajaneet. Ja näin nefiläiset olivat lähes lamanilaisten saartamia; mutta nefiläiset olivat ottaneet haltuunsa kaikki erämaahan rajoittuvat maan pohjoiset osat Sidonvirran latvoilla, idästä länteen, ympäriinsä erämaan puolelta, pohjoisessa, kunnes he tulivat maahan, jota he nimittivät ^aRunsaudeksi.

30 Ja se rajoittui maahan, jota he nimittivät ^aHävitykseksi, ja se oli niin kaukana pohjoisessa, että se ulottui siihen maahan asti, joka oli ollut asuttu ja joka oli hävitetty, jonka ^bluista me olemme puhuneet, jonka Sarahemlan kansa löysi, koska se oli heidän ^censimmäinen maihinnousupaikkansa.

31 Ja he tulivat sieltä ylös eteläiseen erämaahan. Näin pohjoispuolella olevaa maata kutsuttiin ^aHävitykseksi, ja eteläpuolella olevaa maata kutsuttiin Runsau-

23a pko Opettaminen;
Palveleminen;
Saarnaaminen.
b pko Kääntyminen,
kääntymys.

27a Alma 23:1–4.
b Omni 1:13–17.
28a 2. Nefi 5:22–25.
29a Alma 52:9; 63:5.
30a Alma 50:34;

Morm. 4:1–3.
b Moosia 8:7–12;
28:11–19.
c Hel. 6:10.
31a Hel. 3:5–6.

deksi, koska se on erämaa, joka on täynnä kaikenlaisia erilaatuisia villieläimiä, joista osa oli tullut pohjoisenpuoleisesta maasta ruoan hakuun.

32 Ja nyt, nefiläisellä oli vain puolentoista päivän "matka itäiseltä läntiselle merelle Runsauden ja Hävityksenmaan välistä rajalinjaa pitkin; ja näin Nefin maa ja Sarahemlan maa olivat lähes veden saartamat, ja pohjoisenpuoleisen maan ja etelänpuoleisen maan välillä oli pieni^b maakannas.

33 Ja tapahtui, että nefiläiset olivat asuttaneet Runsaudenmaan aina itäisestä läntiseen mereen asti, ja näin nefiläiset viisauudessaan olivat vartijoineen ja sotajoukkoineen sulkeneet lamanilaiset etelään, niin etteivät he enää saisi haltuunsa alueita pohjoisesta, jotta he eivät voisi levittäytyä pohjoisenpuoleiseen maahan.

34 Sen tähden lamanilaiset eivät enää voineet saada haltuunsa alueita muualta kuin Nefin maasta ja ympäröivästä erämaasta. Nyt tämä oli nefiläisten viisauden mukaista – sillä koska lamanilaiset olivat heidän vihollisiaan, he eivät sallineet heidän ahdistelujaan joka taholta, ja myös, jotta heillä olisi maa, jonne he voisivat paeta halunsa mukaisesti.

35 Ja nyt minä tämän sanottuani palaan takaisin kertomukseen Ammonista ja Aaronista, Omnerista ja Himnistä ja heidän veljistään.

LUKU 23

Uskonnonvapaus julistetaan. Lamanilaiset kääntyvät seitsemässä maassa ja kaupungissa. He nimitävät itseään antinefilehiläisiksi ja vapautuvat kirouksesta. Amalekilaiset ja amulonilaiset hylkäävät totuuden. Noin 90–77 eKr.

KATSO, nyt tapahtui, että lamanilaisten kuningas lähetti kaiken kansansa keskuuteen "kuulutuksen, ettei heidän pitänyt käydä käsiksi Ammoniin tai Aaroniin tai Omneriin tai Himniin eikä kehenkään heidän veljistään, jotka kulkisivat saarnaamassa Jumalan sanaa, missä paikassa he olisivatkin missään osassa heidän maataan.

2 Niin, hän lähetti heidän keskuuteensa säädöksen, ettei heidän pitänyt käydä heihin käsiksi sitoakseen heitä tai heittääkseen heitä vankilaan; eikä heidän pitänyt sylkeä heitä eikä lyödä heitä eikä karkottaa heitä synagogistaan eikä ruoskia heitä; eikä heidän pitänyt kivitää heitä, vaan heillä tuli olla vapaa pääsy heidän taloihinsa ja myös heidän temppeleihinsä ja pyhäkköihinsä.

3 Ja niin he saattoivat lähteä saarnaamaan sanaa halunsa mukaisesti, sillä kuningas oli kääntynyt Herraan, ja koko hänen perhekuntansa; sen tähden hän lähetti kuulutuksensa kautta maan kansalleen, jottei Jumalan sanalle olisi mitään estettä, vaan se voisi levitä kautta koko maan, jotta hänen kansansa saataisiin

vakuuttuneeksi isiensä "perinteiden jumalattomuudesta ja jotta heidät saataisiin vakuuttuneiksi siitä, että he olivat kaikki veljiä ja ettei heidän pitänyt murhata eikä rosvota eikä varastaa eikä tehdä aviorikosta eikä tehdä minkäänlaista jumalattomuutta.

4 Ja nyt tapahtui, että kun kuningas oli lähettänyt tämän kuulutuksen, niin Aaron ja hänen veljensä kulkivat kaupungista kaupunkiin ja yhdestä jumalanpalvelushuoneesta toiseen perustaen seurakuntia ja vihkien kautta maan lamanilaisten keskuuteen pappeja ja opettajia saarnaamaan ja opettamaan Jumalan sanaa heidän keskuudessaan; ja näin heillä alkoi olla suurta menestystä.

5 Ja tuhansia johdatettiin tuntemaan Herra, niin, tuhansia johdatettiin uskomaan nefiläisten "perimätietoihin, ja heille opetettiin niitä "aikakirjoja ja profetioita, jotka olivat periytyneet aina tähän aikaan asti.

6 Ja niin totta kuin Herra elää, yhtä varmasti kukaan niistä, jotka uskoivat, eli kukaan niistä, jotka Ammonin ja hänen veljiensä saarnaaminen johdatti tuntemaan totuuden ilmoituksen ja profetian hengen mukaisesti ja Jumalan voiman tehdessä ihmeitä heidän kauttaan – niin, minä sanon teille, niin totta kuin Herra elää, kukaan niistä lamanilaisista, jotka uskoivat heidän

saarnaamiseensa ja "kääntyivät Herraan, ei ^bkoskaan luopunut.

7 Sillä heistä tuli vanhurskas kansa; he laskivat kapinaaseensa eivätkä enää taistelleet Jumalaa vastaan eivätkä ketään veljiään vastaan.

8 Nyt, nämä ovat "ne, jotka kääntyivät Herraan:

9 se lamanilainen kansa, joka oli Ismaelin maassa;

10 ja myös osa siitä lamanilaisesta kansasta, joka oli Middonin maassa;

11 ja myös osa siitä lamanilaisesta kansasta, joka oli Nefin kaupungissa;

12 ja myös osa siitä lamanilaisesta kansasta, joka oli "Silomin maassa ja joka oli Semlonin maassa ja Lemuelin kaupungissa ja Simnilomin kaupungissa.

13 Ja nämä ovat niiden lamani-laisten kaupunkien nimet, jotka "kääntyivät Herraan; ja nämä ovat ne, jotka laskivat kapinaaseensa, eli kaikki sota-aseensa; ja he olivat kaikki lamanilaisia.

14 Ja amalekilaiset eivät "kääntyneet, paitsi yksi ainoa, eivätkä myöskään ketkään ^bamulonilaisista, vaan he paaduttivat sydämensä ja myös lamanilaisten sydämet siinä osassa maata, missä he asuivatkin, niin, ja kaikissa kylissensä ja kaikissa kaupungeissansa.

15 Sen tähden olemme maininneet kaikki ne lamanilaisten kaupungit, joissa tehtiin parannus

3a Alma 26:24.

5a Alma 37:19.

b Alma 63:12.

PKO Pyhät kirjoitukset.

6a PKO Kääntäminen, kääntämys.

b Alma 27:27.

8a Alma 26:3, 31.

12a Moosia 22:8, 11.

13a Alma 53:10.

14a Alma 24:29.

b Moosia 23:31–39.

ja tultiin tuntemaan totuus ja käännettiin.

16 Ja nyt tapahtui, että kuningas ja ne, jotka olivat kääntyneet, halusivat että heillä olisi nimi, jotta heidät siitä erotettaisiin veljistään; sen tähden kuningas neuvotteli Aaronin ja monien heidän pappiensa kanssa nimestä, jonka he ottaisivat itselleen, jotta heidät voitaisiin erottaa.

17 Ja tapahtui, että he kutsuivat itseään nimellä "antinefilehiläiset; ja heitä kutsuttiin tällä nimellä, eikä heitä enää kutsuttu lamanilaisiksi.

18 Ja he alkoivat olla sangen ahkeraa väkeä; niin, ja he olivat ystävällisiä nefiläisiä kohtaan; sen tähden he ryhtyivät kanssa-käymiseen heidän kanssaan, eikä Jumalan "kirus enää seurannut heitä.

LUKU 24

Lamanilaiset tulevat Jumalan kansan kimppuun. Antinefilehiläiset riemuitsevat Kristuksessa, ja enkelit käyvät heidän luonaan. He haluavat mieluummin kärsiä kuoleman kuin puolustautua. Lisää lamanilaisia kääntyy. Noin 90–77 eKr.

Ja tapahtui, että amalekilaiset ja amulonilaiset kiihottivat amalekilaisia ja amulonilaisia ja lamanilaisia, jotka olivat Amulonin maassa sekä Helamin maassa ja jotka olivat "Jerusalemien maassa

ja sanalla sanoen kaikkialla ympäröivässä maassa ja jotka eivät olleet kääntyneet eivätkä olleet ottaneet itselleen ^bAnti-Nefi-Lehin nimeä, vihaan veljiään vastaan.

2 Ja heidän vihansa kävi tavattoman ankaraksi heitä vastaan, jopa niin että he alkoivat kapi-noida kuningastaan vastaan, niin etteivät tahtoneet pitää häntä kuninkaanansa; sen tähden he tarttuivat aseisiin Anti-Nefi-Lehin kansaa vastaan.

3 Nyt kuningas antoi kuninkuuden pojallensa, ja hän antoi hänelle nimeksi Anti-Nefi-Lehi.

4 Ja kuningas kuoli sinä samana vuonna kuin lamanilaiset alkoivat varustautua sotaan Jumalan kansaa vastaan.

5 Nyt, kun Ammon ja hänen veljensä ja kaikki ne, jotka olivat tulleet ylös hänen mukaansa, näkivät lamanilaisten varustelut veljiensä tuhoamiseksi, he tulivat Midianin maahan, ja siellä Ammon tapasi kaikki veljensä; ja sieltä he tulivat Ismaelin maahan voidakseen "neuvotella Lamonin sekä hänen veljensä Anti-Nefi-Lehin kanssa, mitä heidän pitäisi tehdä puolustautuakseen lamanilaisia vastaan.

6 Nyt kaikkien niiden ihmisten joukossa, jotka olivat kääntyneet Herraan, ei ollut yhtäkään sielua, joka olisi tarttunut aseisiin veljiään vastaan; ei, he eivät edes tahtoneet mitenkään

17a pko Antinefilehiläiset.

18a 1. Nefi 2:23;

2. Nefi 30:5–6;

3. Nefi 2:14–16.

24 1a Alma 21:1.

b Alma 25:1, 13.

5a Alma 27:4–13.

varustautua sotaan; niin, ja heidän kuninkaansakin kielsi heitä, ettei heidän pitäisi.

7 Nyt, nämä ovat ne sanat, jotka hän sanoi kansalle asiasta: Minä kiitän Jumalaani, rakas kansani, että meidän suuri Jumalamme on hyvydessä lähettänyt nämä veljemme nefiläiset luoksemme saarnaamaan meille ja saamaan meidät vakuuttuneiksi jumalatomien isiemme ^aperinteistä.

8 Ja katso, minä kiitän suurta Jumalaani siitä, että hän on antanut meille osan Hengestään pehmittämään sydämemme, niin että olemme ryhtyneet kanssakäymiseen näiden veljien, nefiläisten, kanssa.

9 Ja katso, minä kiitän myös Jumalaani siitä, että me ryhtymällä tähän kanssakäymiseen olemme tulleet vakuuttuneiksi ^asynneistämme ja niistä monista murhista, joita olemme tehneet.

10 Ja minä kiitän myös Jumalaani, niin, suurta Jumalaani siitä, että hän on suonut meidän tehdä parannuksen tästä ja myös että hän on antanut meille ^aanteeksi ne monet synnit ja murhat, joita me olemme tehneet, ja ottanut ^bsyyllisyyden pois sydämeistämme Poikansa ansioiden kautta.

11 Ja nyt, katso, veljeni, koska tämä on ollut kaikki, mihin olemme pystyneet (koska olimme kadotetuimmat koko ihmissuvusta) tehdäksemme parannuksen kaikista syn-

neistämme ja niistä monista murhista, joita olemme tehneet, ja saadaksemme Jumalan ^aottamaan ne pois meidän sydämeistämme – sillä se oli kaikki, mihin pystyimme tehdäksemme riittävän parannuksen Jumalan edessä, jotta hän ottaisi pois tahramme –

12 nyt, rakkaimmat veljeni, koska Jumala on ottanut pois meidän tahramme ja miekkamme ovat tulleet kirkkaiksi, niin älkäämme enää tahratko miekkojamme veljien vereen.

13 Katso, minä sanon teille: Ei, pitäkäämme miekkamme niin, etteivät ne tahrannu veljien vereen, sillä jos me jälleen tahrallisimme miekkamme, kenties niitä ei voida enää ^apestä kirkkaiksi suuren Jumalamme Pojan verellä, joka vuodatetaan meidän syntiemme sovitukseksi.

14 Ja suuri Jumala on armahtanut meitä ja ilmaissut nämä asiat meille, jotta emme hukkuisi; niin, ja hän on ilmaissut nämä asiat meille etukäteen, koska hän rakastaa meidän ^asielujamme, samoin kuin hän rakastaa meidän lapsiamme; sen tähden hän tulee armossaan luoksemme enkeliensä välityksellä, jotta ^bpelastussuunnitelma ilmaistaisiin meille, samoin kuin tuleville sukupolville.

15 Oi kuinka armollinen onkaan meidän Jumalamme! Ja nyt, katso, koska olemme tehneet kaikkemme, jotta tahramme

7a Moosis 1:5.

9a OL 18:44.

10a Dan. 9:9.

b PKO Syyllisyys.

11a Jes. 53:4–6.

13a Ilm. 1:5.

14a PKO Sielu: Sielujen arvo.

b PKO Lunastussuunnitelma.

otettaisiin meistä pois, ja meidän miekkamme on tehty kirkkaiksi, kätkekäämme ne, jotta ne pysyisivät kirkkaina todistukseksi Jumalallemme viimeisenä päivänä eli sinä päivänä, jolloin meidät viedään seisomaan hänen eteensä tuomittaviksi, että me emme ole tahranneet miekkojamme veljiemme veressä sen jälkeen, kun hän julisti meille sanansa ja on siten tehnyt meidät puhtaiksi.

16 Ja nyt, veljeni, jos veljemme yrittävät hävittää meidät, katso, me kätkemme miekkamme, aivan niin, hautaamme ne syvälle maahan, jotta ne pysyisivät kirkkaina todistukseksi viimeisenä päivänä siitä, ettemme ole koskaan niitä käyttäneet; ja jos veljemme hävittävät meidät, katso, me ^amenemme Jumalamme luokse ja pelastumme.

17 Ja nyt tapahtui, että kun kuningas oli päättänyt nämä sanat ja kaikki kansa oli kokoontunut yhteen, he ottivat miekkansa ja kaikki aseet, joita käytettiin ihmisveren vuodattamiseen, ja he ^ahautasivat ne syvälle maahan.

18 Ja he tekivät tämän, koska se oli heidän näkemyksensä mukaan todistus Jumalalle ja myös ihmisille, etteivät he enää ^akoskaan käyttäisi aseita ihmisveren vuodattamiseen; ja tämän he tekivät vakuuttaen ja tehden ^bliiton Jumalan kanssa, että he mieluummin ^cantaisivat oman

henkensä kuin vuodattaisivat veljiensä verta, ja mieluummin antaisivat veljelle kuin ottaisivat häneltä pois, ja mieluummin tekisivät runsaasti työtä käsillään kuin kuluttaisivat elinaikansa joutilaisuudessa.

19 Ja näin me näemme, että kun nämä lamanilaiset johdatettiin uskomaan ja tuntemaan totuus, he olivat ^avahvoja ja olivat valmiit mieluummin kärsimään vaikka kuoleman kuin tekemään syntiä; ja näin me näemme, että he hautasivat rauhanaseensa, eli he hautasivat sota-aseensa rauhan puolesta.

20 Ja tapahtui, että heidän veljensä lamanilaiset varustautuivat sotaan ja tulivat ylös Nefin maahan tarkoituksenaan tuhota kuningas ja asettaa toinen hänen sijaansa sekä hävittää Anti-Nefi-Lehin kansa maasta.

21 Nyt, kun ihmiset näkivät, että he olivat tulossa heidän kimppuunsa, he menivät kohtaamaan heitä ja ^aheittäytyivät maahan pitkälleen heidän eteensä ja alkoivat huutaa avuksi Herran nimeä; ja niin he olivat tässä asennossa, kun lamanilaiset alkoivat hyökätä heidän kimppuunsa ja alkoivat surmata heitä miekalla.

22 Ja näin he mitään vastarintaa kohtaamatta surmasivat heistä tuhat viisi; ja me tiedämme, että he ovat siunattuja, sillä he ovat menneet asumaan Jumalansa luokse.

16a Alma 40:11–15.

17a Hel. 15:9.

18a Alma 53:11.

b pko Liitto.

c pko Uhri.

19a pko Usko.

21a Alma 27:3.

23 Nyt, kun lamanilaiset näkivät, etteivät heidän veljensä paenneet miekkaa eivätkä väistyneet sivuun oikealle eivätkä vasemmalle, vaan että he makasivat maassa ja ^amenehtyivät ja ylistivät Jumalaa vieläpä menehtyessäänkin miekan alla –

24 nyt, kun lamanilaiset näkivät tämän, he ^alakkasivat surmaamasta heitä; ja oli monia, joiden sydän oli ^bpaisunut heidän rinnassaan niiden heidän veljiensä tähden, jotka olivat kaatuneet miekan alla, sillä he katuivat sitä, mitä olivat tehneet.

25 Ja tapahtui, että he heittivät sota-aseensa maahan eivätkä enää tahtoneet ottaa niitä, sillä murhat, joita he olivat tehneet, viilsivät heitä; ja he heittäytyivät maahan samoin kuin veljensä luottaen niiden armelaisuuteen, joiden käsivarsi oli kohotettuna surmaamaan heidät.

26 Ja tapahtui, että Jumalan kansaan liittyi sinä päivänä useampi kuin oli niiden määrä, jotka oli surmattu; ja ne, jotka oli surmattu, olivat vanhurskaita ihmisiä; sen tähden meillä ei ole mitään syytä epäillä heidän ^apelastumisestaan.

27 Eikä heidän joukossaan surmattu yhtäkään jumalatonta; mutta enemmän kuin tuhat johdatettiin tuntemaan totuus; näin me näemme, että Herra toimii monin ^atavoin kansansa pelastukseksi.

28 Nyt suurin osa niistä lamanilaisista, jotka surmasivat niin monia veljiään, oli amalekilaisia ja amulonilaisia, joista suurin osa oli ^anehorilaisten ^bjoukkoa.

29 Nyt, niiden joukossa, jotka liittyivät Herran kansaan, ei ollut ^ayhtäkään amalekilaista tai amulonilaista tai sellaista, joka oli Nehorin joukkoa, vaan he olivat Lamanin ja Lemuelin todellisia jälkeläisiä.

30 Ja näin me voimme selvästi tietää, että kun jokin kansa on kerran ollut Jumalan Hengen ^avalaisema ja on saanut suurta ^btietoa asioista, jotka kuuluvat vanhurskauteen, ja sen jälkeen ^clangennut syntiin ja rikkomukseen, heistä tulee vielä ^dpaatuneempia, ja näin heidän tilansa tulee pahemmaksi, kuin jos he eivät olisi koskaan tienneet näitä asioita.

LUKU 25

Lamanilaisten hyökkäykset leviävät. Nooan pappien jälkeläiset menehtyvät kuten Abinadi oli profetoinut. Monet lamanilaiset kääntyvät ja liittyvät Anti-Nefi-Lehin kansaan. He uskovat Kristukseen ja noudattavat Mooseksen lakia. Noin 90–77 eKr.

Ja katso, nyt tapahtui, että nuo lamanilaiset vihastuivat vielä enemmän, koska he olivat surmanneet veljiään; sen tähden

23a Alma 26:32.

24a Alma 25:1.

b pko Myötätunto.

26a Ilm. 14:13.

27a Jes. 55:8–9;

Alma 37:6–7.

28a Alma 1:15; 2:1, 20.

b Alma 21:4.

29a Alma 23:14.

30a Matt. 12:45.

b Hepr. 10:26;

Alma 47:36.

c 2. Nefi 31:14; Alma 9:19.

pko Luopumus.

d 2. Piet. 2:20–21.

he vanhoivat kosta nefiläisille; eivätkä he enää sillä kertaa yrittäneet tappaa ^aAnti-Nefi-Lehin kansaa,

2 vaan he ottivat sotajoukkonsa ja menivät Sarahemlan maan rajoille ja hyökkäsivät niiden ihmisten kimppuun, jotka olivat Ammonihan maassa, ja ^ahävittivät heidät.

3 Ja sen jälkeen heillä oli nefiläisiä vastaan monia taisteluja, joissa heitä ajettiin takaa ja surmattiin.

4 Ja surmattujen lamanilaisten joukossa olivat melkein kaikki Nooan pappien Amulonin ja hänen veljiensä ^ajälkeläiset, ja he saivat surmansa nefiläisten kädestä;

5 ja loput, jotka olivat paenneet itäiseen erämaahan ja anastaneet vallan ja määräämisaseman lamanilaisten keskuudessa, pakottivat monet lamanilaiset ^amenehtymään tulella uskonsa tähden –

6 sillä kärsittyään paljon menehtyksiä ja niin monia ahdinkoja monet ^aheistä alkoivat havahtua muistamaan ^bsanoja, joita Aaron ja hänen veljensä olivat saarnanneet heille heidän maassaan; sen tähden he lakkasivat uskomasta isiensä ^cperimätietoihin ja alkoivat uskoa Herraan ja siihen, että hän antoi suuren voiman nefiläisille; ja niin monet heistä kääntyivät erämaassa.

7 Ja tapahtui, että ne johtajat,

jotka olivat ^aAmulonin lasten jäännöstä, otattivat heidät ^bhengiltä, niin, kaikki ne, jotka uskoivat näihin asioihin.

8 Nyt nämä marttyyrikuolemat saivat aikaan sen, että monet heidän veljistään yltyivät vihaan; ja erämaassa alkoi olla kiistaa; ja lamanilaiset alkoivat ^avainota Amulonin ja hänen veljiensä jälkeläisiä ja alkoivat surmata heitä; ja he pakenivat itäiseen erämaahan.

9 Ja katso, lamanilaiset vainoavat heitä tänäkin päivänä. Näin toteutuivat Abinadin sanat, jotka hän sanoi niiden pappien jälkeläisistä, jotka pakottivat hänet kärsimään polttokuoleman.

10 Sillä hän sanoi heille: Se, mitä te ^ateette minulle, on malli siitä, mikä on tuleva.

11 Ja nyt Abinadi oli ensimmäinen, joka kärsi polttokuoleman uskonsa tähden Jumalaan; nyt tätä hän tarkoitti, että monet kärsisivät ^apolttokuoleman, niin kuin hän oli kärsinyt.

12 Ja hän sanoi Nooan papeille, että heidän jälkeläisensä otataisivat monia hengiltä samalla tavalla kuin hänet otettiin, ja että heidät hajotettaisiin laajalle ja surmattaisiin, niin kuin villipedot ajavat paimenetonta lammasta ja surmaavat sen; ja nyt, katso, nämä sanat kävivät toteen, sillä lamanilaiset ajoivat heitä takaa, ja heitä vainottiin ja heitä surmattiin.

25 1a PKO Antinefilehiläiset.

2a Alma 8:16; 16:9.

4a Moosia 23:35.

5a Moosia 17:15.

6a ELI lamanilaiset.

b Alma 21:9.

c Alma 26:24.

7a Alma 21:3; 24:1, 28–30.

b PKO Marttyyri.

8a Moosia 17:18.

10a Moosia 13:10.

11a Moosia 17:13.

13 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät, etteivät he pystyneet kukistamaan nefiläisiä, he palasivat takaisin omaan maahansa; ja monet heistä tulivat asumaan Ismaelin maahan ja Nefin maahan ja liittyivät Jumalan kansaan, joka oli ^aAnti-Nefi-Lehin kansa.

14 Ja hekin ^ahautasivat sota-aseensa, niin kuin heidän veljensä olivat tehneet, ja he alkoivat olla vanhurskas kansa; ja he vaelsivat Herran teitä ja pitivät tarkoin hänen käskynsä ja säädöksensä.

15 Niin, ja he noudattivat Mooseksen lakia, sillä oli välttämättöntä, että he noudattivat toistaiseksi Mooseksen lakia, sillä se ei ollut kokonaan täytetty. Mutta ^aMooseksen laista huolimatta he odottivat Kristuksen tulemista pitäen Mooseksen lakia hänen tulemisensa ^bvertauskuvana ja uskoen, että heidän oli noudatettava noita ^culkoisia menoja siihen asti, kun hänet ilmoitettaisiin heille.

16 Nyt he eivät luulleet ^apelastuksen tulevan ^bMooseksen lain kautta, vaan Mooseksen laki oli vahvistaakseen heidän uskoaan Kristukseen; ja niin he säilyttivät uskon kautta ^ctoivon iankaikkiseen pelastukseen, turvaten profetian henkeen, joka puhui noista tulevista asioista.

17 Ja nyt, katso, Ammon ja Aaron ja Omner ja Himni ja

heidän veljensä riemuitsivat tavattomasti siitä menestyksestä, jota heillä oli ollut lamanilaisten keskuudessa, koska he näkivät, että Herra oli suonut heille heidän ^arukoustensa mukaisesti ja että hän oli myös antanut sanansa käydä heille toteen jokaista yksityiskohtaa myöten.

LUKU 26

Ammon riemuitsee Herrassa. Herra vahvistaa uskollisia, ja heille annetaan tietoa. Uskon avulla ihmiset voivat saattaa tuhansia sieluja parannukseen. Jumalalla on kaikki valta, ja hän käsittää kaiken. Noin 90–77 eKr.

Ja nyt, nämä ovat Ammonin sanat veljilleen, ja ne kuuluvat näin: Veljeni ja uskonveljeni, katso, minä sanon teille: Kuinka suuri syy meillä onkaan riemuita, sillä olisimmeko voineet Sarahemlan maasta ^alähtiesämme luulla, että Jumala olisi suonut meille näin suuria siunauksia?

2 Ja nyt, minä kysyn, mitä suuria siunauksia hän on meille suonut? Osaatteko sanoa?

3 Katso, minä vastaan teidän puolestanne; sillä meidän veljemme lamanilaiset olivat pimeydessä, aivan niin, pimeimmässä kuilussa, mutta katso, kuinka ^amonet heistä on johdatettu näkemään Jumalan ihmeellinen valo! Ja tämä on se

13a Alma 23:16–17.

14a Alma 24:15; 26:32.

15a MK Jaak. 4:5;

Jar. 1:11.

rko Mooseksen laki.

b Moosia 3:14–15; 16:14.

c Moosia 13:29–32.

16a Moosia 12:31–37;

13:27–33.

b 2. Nefi 11:4.

c 1. Tess. 5:8–9.

17a Alma 17:9.

26 1a Moosia 28:9;

Alma 17:6–11.

3a Alma 23:8–13.

siunaus, joka meille on suotu, että meistä on tehty ^bvälineitä Jumalan käsissä tämän suuren työn toteuttamiseksi.

4 Katso, ^atuhannet heistä riemuitsevat, ja heidät on tuotu Jumalan lammastarhaan.

5 Katso, ^avainio oli kypsynyt, ja siunattuja olette te, sillä te panitte ^bsirpin työhön ja korjasitte kaikin voimin, niin, kaiken päivää te teitte työtä; ja katso-kaa ^clyhteidenne määrää! Ja ne kootaan aittoihin, jotta ne eivät joudu hukkaan.

6 Niin, niitä ei myrsky piekse maahan viimeisenä päivänä, eivätkä pyörretuulet niitä tuiverra, vaan kun ^amyrsky tulee, ne ovat yhteen koottuina paikassaan, niin ettei myrsky niihin yllä; eivätkä ne kulkeudu rajujen tuulien mukana, minne vain viholinen tahtoo ne viedä.

7 Vaan katso, ne ovat ^aelonkorjuun Herran käsissä, ja ne ovat hänen; ja hän ^bkohottaa ne viimeisenä päivänä.

8 Siunattu olkoon meidän Jumalamme nimi; ^alaulakaamme hänen ylistyksekseen, niin, ^bkiittäkäämme hänen pyhää nimeään, sillä hän tekee vanhurskauden ikuisesti.

9 Sillä ellemme me olisi tulleet ylös Sarahemlan maasta, näitä meidän suuresti rakastamiamme

veljiä, jotka ovat niin suuresti rakastaneet meitä, kiduttaisi vieläkin ^aviha meitä kohtaan, niin, ja he olisivat olleet myös vieraita Jumalalle.

10 Ja tapahtui, että kun Ammon oli sanonut nämä sanat, hänen veljensä Aaron nuhteli häntä sanoen: Ammon, minä pelkään, että ilosi innostaa sinua kerskumaan.

11 Mutta Ammon sanoi hänelle: Minä en ^akersku omasta voimastani enkä omasta viisaudestani, mutta katso, minun ^biloni on täysi, niin, sydämeni on ääriään myöten täynnä iloa, ja minä riemuitsen Jumalastani.

12 Niin, minä tiedän, että en ole mitään; voimiltani minä olen heikko; sen tähden en ^akersku itsestäni, vaan kerskun Jumalastani, sillä hänen ^bvoimassaan minä voin tehdä kaiken; niin, katso, monta voimallista ihmettä me olemme tehneet tässä maassa, mistä ylistämme hänen nimeään ikuisesti.

13 Katso, kuinka monta tulla hatta veljeämme hän onkaan päästänyt ^ahelvetin tuskista, ja heidät on johdatettu ^blaulamaan lunastavaa rakkautta, ja tämä hänen sanansa voiman tähden, joka meissä on; eikö meillä sen tähden ole suuri syy riemuista?

14 Niin, meillä on syytä

3b 2. Kor. 4:5;
Moosia 23:10.

4a Alma 23:5.

5a Joh. 4:35–37; OL 4:4.

b Joel 4:13.

c OL 33:7–11; 75:2, 5.

6a Hel. 5:12;

3. Nefi 14:24–27.

7a PKO Sadonkorjuu.

b Moosia 23:22;

Alma 36:28.

8a OL 25:12.

b PKO Kiitollisuus.

9a Moosia 28:1–2.

11a 2. Kor. 7:14.

b OL 18:14–16.

PKO Ilo.

12a Jer. 9:23;

Alma 29:9.

b Ps. 18:33–41;

Fil. 4:13;

1. Nefi 17:3.

13a PKO Helvetti.

b Alma 5:26.

ylistää häntä ikuisesti, sillä hän on Korkein Jumala ja on päästänyt meidän veljemme helvetin ^a‘kahleista.

15 Niin, heitä ympäröi ikuinen pimeys ja hävitys, mutta katso, hän on tuonut heidät ikuiseseen ^a‘valoonsa, niin, ikuisen pelastukseen, ja heitä ympäröi hänen rakkautensa verraton runsaus; niin, ja me olemme olleet välineinä hänen käsissään tämän suuren ja ihmeellisen työn tekemisessä.

16 Sen tähden ^a‘iloitkaamme, niin, me ^b‘iloitsemme Herrasta; ja me riemuitsemme, sillä meidän ilomme on täysi; niin, me ylistämme Jumalaamme ikuisesti. Katso, kuka voi liikaa Herrasta iloita? Niin, kuka voi sanoa liikaa hänen suuresta voimastaan ja hänen ^c‘armostaan ja hänen pitkämielisyydestään ihmislapsia kohtaan? Katso, minä sanon teille: En voi sanoa pienintäkään osaa siitä, mitä tunnen.

17 Kuka olisi luullut, että meidän Jumalamme olisi niin armollinen, että tempasi meidät pois kauheasta, syntisestä ja saastaisesta tilastamme?

18 Katso, me kuljimme jopa vihassa, voimallisin uhkauksin, ^a‘tuhotaksemme hänen kirkkonsa.

19 Oi, miksi hän ei sitten määrännyt meitä kauheaan tuhoon,

niin, miksi hän ei antanut rangaistuksensa miekan iskeä meihin ja tuominnut meitä ikuisen toivottomuuteen?

20 Oi, sieluni melkein kuin kaikkooa sitä ajatellessa. Katso, hän ei toteuttanut oikeudenmukaisuuttaan meitä kohtaan, vaan on suuressa armossaan tuonut meidät sen ikuisen kuoleman ja kurjuuden ^a‘kuilun ylitse, tosiaankin sielumme pelastukseksi.

21 Ja nyt, katso, veljeni, kuka ^a‘luonnollinen ihminen tietää nämä asiat? Minä sanon teille, ettei ole ketään, joka ^b‘tietää nämä asiat, paitsi katuivat.

22 Niin, sen, joka tekee ^a‘parannuksen ja osoittaa ^b‘uskoa ja tuo julki hyviä tekoja ja rukoilee alati, lakkaamatta – sellaisen annetaan tuntea Jumalan ^c‘salaisuudet, niin, sellaisen annetaan ilmoittaa asioita, joita ei ole koskaan ilmoitettu; niin, ja sellaisen annetaan johdattaa tuhansia sieluja parannukseen, niin kuin meidän on annettu johdattaa nämä veljemme parannukseen.

23 Nyt muistattekko, veljeni, että me sanoimme veljillemme Sarahemlan maassa, että me menemme ylös Nefin maahan saarnaamaan veljillemme lamanilaisille, ja he nauroivat meille pilkallisesti?

24 Sillä he sanoivat meille:

14a Alma 12:11.

15a pko Valo, Kristuksen.

16a Room. 15:17;

1. Kor. 1:31.

b 2. Kor. 10:15–18;

OL 76:61.

c Ps. 36:6–7.

18a Moosia 27:8–10.

20a 2. Nefi 1:13;

Hel. 3:29–30.

21a pko Luonnollinen ihminen.

b 1. Kor. 2:9–16;

MK Jaak. 4:8.

22a Alma 36:4–5.

pkö Parannus.

b pko Usko.

c pko Jumalan salaisuudet.

Luuletteko te voivanne johdattaa lamanilaiset tuntemaan totuuden? Luuletteko saavanne lamanilaiset vakuuttuneiksi isiensä "perinteiden vääryydestä – hehän ovat ^buppiniskaista kansaa, jonka sydämet nauttivat verenvuodatuksesta ja jonka elinaika on kulunut mitä karkeimmassa pahuudessa ja jonka tiet ovat olleet rikkojan teitä alusta asti? Nyt, veljeni, muistatthan, että näin he puhuivat.

25 Ja edelleen he sanoivat: Tarttukaamme aseisiin heitä vastaan hävittääksemme heidät ja heidän pahuutensa maasta, etteivät he kukista meitä ja hävitä meitä.

26 Mutta katso, rakkaat veljeni, me emme tulleet erämaahan aikomuksenaamme hävittää veljemme, vaan aikomuksenaamme kenties pelastaa muutamia heidän sieluistaan.

27 Nyt, kun sydämemme oli masentunut ja aioimme kääntyä takaisin, katso, Herra ^alohdutti meitä ja sanoi: Menkää veljienne lamanilaisten keskuuteen ja kestäkää ^bkärsivällisesti ^cahdinkonne, niin minä annan teille menestystä.

28 Ja nyt, katso, me olemme tulleet ja olleet heidän keskuudessaan; ja me olemme olleet kärsivällisiä kärsimyksissämme ja me olemme kärsineet kaikkea puutetta; niin, me olemme kulkeneet talosta taloon luottaen maailman armeliaisuuteen – ei pelkästään

maailman armeliaisuuteen vaan Jumalan armeliaisuuteen.

29 Ja me olemme menneet heidän taloihinsa ja opettaneet heitä, ja me olemme opettaneet heitä heidän kaduillaan; niin, ja me olemme opettaneet heitä heidän kukkuloillaan, ja me olemme myös menneet heidän temppeleihinsä ja synagogiinsa ja opettaneet heitä; ja meitä on karkotettu ja pilkattu ja syljetty ja lyöty poskelle, ja meitä on kivitetty ja otettu kiinni ja sidottu vahvoilla köysillä ja heitetty vankilaan; ja Jumalan voiman ja viisauden kautta me olemme jälleen vapautuneet.

30 Ja me olemme kärsineet kaikenlaisia ahdinkoja, ja kaiken tämän voidaksemme kenties olla keinona jonkun sielun pelastamiseen; ja me arvelimme, että ^ailomme olisi täysi, jos kenties voisimme olla keinona joidenkuiden pelastamiseen.

31 Nyt, katso, me voimme katsoa ja nähdä työmme hedelmät, ja onko niitä vähän? Minä sanon teille: Ei, niitä on ^apaljon; niin, ja me voimme nähdä heidän vilpittömyytensä heidän rakkautensa tähden heidän veljiään ja myös meitä kohtaan.

32 Sillä katso, he ^auhraisivat mielummin henkensä kuin ottaisivat vihollisensa hengen; ja he ovat ^bhaudanneet sota-aseensa syvälle maahan rakkautensa tähden veljiään kohtaan.

33 Ja nyt, katso, minä sanon

24a Moosia 10:11–17.

b Moosia 13:29.

27a Alma 17:9–11.

b PKO Kärsivällisyys.

c Alma 20:29–30.

PKO Vastoinkäyminen.

30a OL 18:15–16.

31a Alma 23:8–13.

32a Alma 24:20–24.

b Alma 24:15.

teille: Onko koko maassa ollut niin suurta rakkautta? Katso, minä sanon teille: Ei, ei ole, edes nefiläisten keskuudessa.

34 Sillä katso, he tarttuisivat aseisiin veljiään vastaan; he eivät sallisi itseään surmattavan. Mutta katsokaa, kuinka monet näistä ovat antaneet henkensä; ja me tiedämme, että he ovat menneet Jumalansa luokse rakkautensa tähden ja vihansa tähden syntiä kohtaan.

35 Nyt, eikö meillä ole syytä riemuista? On, minä sanon teille, ettei maailman alusta asti koskaan ole ollut ihmisiä, joilla olisi ollut niin suuri syy riemuista kuin meillä; niin, ja iloni innostaa minua jopa kerskumaan Jumalastani, sillä hänellä on kaikki ^avalta, kaikki viisaus ja kaikki ymmärrys; hän ^bkäsittää kaiken, ja hän on ^carmollinen Olento, jopa niin, että pelastaa ne, jotka tekevät parannuksen ja uskovat hänen nimeensä.

36 Nyt, jos tämä on kerskumista, niin minä tahdonkin kerskua, sillä tämä on minun elämäni ja valoni, iloni ja pelastukseni ja lunastukseni ikuisesta onnettomuudesta. Niin, siunattu on minun Jumalani nimi, hänen, joka on muistanut tätä kansaa, joka on Israelin puun ^aoksa ja on eksynyt omasta joukostaan vieraaseen maahan; niin, minä sanon: Siunattu olkoon minun Jumalani nimi, hänen, joka

on muistanut meitä, vieraassa maassa ^bvaeltajia.

37 Nyt, veljeni, me näemme, että Jumala muistaa jokaista ^akansaa, missä tahansa maassa se onkin; niin, hän laskee kansansa, ja hänen armahtavaisuutensa on kaiken maan yllä. Nyt tämä on minun iloni ja suuri kiitokseni; niin, ja minä kiitän Jumalaani ikuisesti. Aamen.

LUKU 27

Herra käskee Ammonia johtamaan Anti-Nefi-Lehin kansan turvaan. Alman tavatessaan Ammonin ilouuvuttaa hänen voimansa. Nefiläiset antavat antinefilehiläisille Jeresonin maan. Heitä kutsutaan Ammonin kansaksi. Noin 90–77 eKr.

Nyt tapahtui, että kun ne lamaanilaiset, jotka olivat lähteneet sotaan nefiläisiä vastaan, olivat huomanneet monien taistelujensa jälkeen heidän tuhoamiseksi, että oli turhaa tavoitella heidän tuhoaan, he palasivat takaisin Nefin maahan.

2 Ja tapahtui, että amalekilaiset olivat menetyksensä tähden tavattoman vihaisia. Ja kun he näkivät, etteivät he saaneet kostetuksi nefiläisille, he alkoivat yllyttää kansaa vihaan ^aveljiään, ^bAnti-Nefi-Lehin kansaa, vastaan; sen tähden he alkoivat jälleen hävittää heitä.

3 Nyt tämä kansa kieltäytyi ^ajälleen tarttumasta aseisiinsa,

35 *a* PKO Voima.

b OL 88:41.

c PKO Armeliaisuus.

36 *a* 1. Moos. 49:22–26;

MK Jaak. 2:25; 5:25.

b MK Jaak. 7:26.

37 *a* Ap. t. 10:34–35;

2. Nefi 26:33.

27 *2 a* Alma 43:11.

b Alma 25:1.

PKO Antinefilehiläiset.

3 *a* Alma 24:21–26.

ja se salli vihollistensa surmata sitä halunsa mukaan.

4 Nyt, kun Ammon ja hänen veljensä näkivät tämän hävitystyön niiden keskuudessa, joita he niin suuresti rakastivat, ja niiden keskuudessa, jotka olivat niin suuresti rakastaneet heitä – sillä heitä kohdeltiin ikään kuin he olisivat enkeleitä, jotka oli lähetetty Jumalan luota pelastamaan heidät ikuisesta tuhosta – sen tähden, kun Ammon ja hänen veljensä näkivät tämän suuren tuhon, heissä heräsi myötätunto, ja he ”sanoivat kuninkaalle:

5 Kootkaamme tämä Herran kansa yhteen ja menkäämme alas Sarahemlan maahan veljimme nefiläisten luo ja paetkaamme vihollistemme käsistä, jotta meitä ei tuhottaisi.

6 Mutta kuningas sanoi heille: Katso, nefiläiset hävittävät meidät niiden monien murhien ja syntien tähden, joita olemme tehneet heitä vastaan.

7 Ja Ammon sanoi: Minä menen kysymään Herralta, ja jos hän sanoo meille: Menkää alas veljimme luo, niin lähdettekö?

8 Ja kuningas sanoi hänelle: Kyllä, jos Herra käsklee meidän mennä, me menemme alas veljimme luo, ja me olemme heidän orjiaan, kunnes olemme hyvittäneet heille ne monet murhat ja synnit, jotka olemme tehneet heitä vastaan.

9 Mutta Ammon sanoi hänelle: On vastoin veljimme lakia, jonka minun isäni sääti,

että heidän keskuudessaan olisi ”orjia; menkäämme siis alas ja luottakaamme veljimme armeilaisuuteen.

10 Mutta kuningas sanoi hänelle: Kysy Herralta, ja jos hän käsklee meidän mennä, me menemme; muuten menehdymme tässä maassa.

11 Ja tapahtui, että Ammon meni kysymään Herralta, ja Herra sanoi hänelle:

12 Vie tämä kansa pois tästä maasta, jottei se menehdy; sillä Saatanalla on suuri valta amalekilaisten sydämiin, ja he yllyttävät lamanilaisia vihaan veljiään vastaan, jotta he surmaisivat heidät; lähde sen tähden pois tästä maasta; ja siunattu on tämä kansa tässä sukupolvessa, sillä minä varjelen sitä.

13 Ja nyt tapahtui, että Ammon meni ja kertoi kuninkaalle joka sanan, jonka Herra oli hänelle sanonut.

14 Ja he kokosivat yhteen kaiken väkensä, eli koko Herran kansan, ja kokosivat yhteen kaikki katraansa ja laumansa ja lähtivät maasta ja tulivat erämaahan, joka erotti Nefin maan Sarahemlan maasta, ja tulivat lähelle maan rajoja.

15 Ja tapahtui, että Ammon sanoi heille: Katso, minä ja veljeni menemme Sarahemlan maahan, ja te jäätte tänne, kunnes me palaamme; ja me koettelemme veljimme sydäntä, tahtovatko he teidän tulevan maahansa.

16 Ja tapahtui, että kun Ammon oli menossa maahan, että hän ja

hänen veljensä tapasivat Alman siellä ^apaikalla, josta on puhuttu; ja katso, tämä oli riemullinen tapaaminen.

17 Nyt Ammonin ^ailo oli niin suuri, että se täytti hänet; niin, hän oli Jumalansa ilon vallassa, niin että se ^buuvutti hänen voimansa, ja hän ^ckaatui jälleen maahan.

18 Nyt, eikö tämä ollut suurta iloa? Katso, tämä on iloa, jota ei saa kukaan muu kuin todella katuva ja nöyry onnen etsijä.

19 Nyt Alman ilo hänen tavatessaan veljensä oli todella suuri, ja myös Aaronin, Omnerin ja Himnin ilo; mutta katso, heidän ilonsa ei ollut sellaista, että se olisi ylittänyt heidän voimansa.

20 Ja nyt tapahtui, että Alma johdatti veljensä takaisin Sarahemlan maahan, nimittäin omaan taloonsa. Ja he menivät kertomaan ^aylituomarille kaiken, mitä heille oli tapahtunut Nefin maassa, heidän veljiensä lamanilaisten keskuudessa.

21 Ja tapahtui, että ylituomari lähetti kautta koko maan kuu-lutuksen pyytäen kansan ääntä veljiensä, jotka olivat Anti-Nefi-Lehin kansa, päästämisestä maahan.

22 Ja tapahtui, että kansan ääni tuli sanoen: Katso, me luovutamme Jersonin maan, joka on idässä meren rannalla ja joka rajoittuu Runsaudenmaahan ja joka on Runsaudenmaan eteläpuolella; ja tämä

Jersonin maa on maa, jonka me annamme veljillemme perinnöksi.

23 Ja katso, me panemme sotajoukkomme Jersonin maan ja Nefin maan väliin voidaksemme suojella veljiämme Jersonin maassa, ja tämän me teemme veljiemme puolesta, koska he pelkäävät tarttua aseisiin veljiään vastaan, etteivät tekisi syntiä; ja tämä heidän suuri pelkonsa aiheutui heidän ankarasta katumuksestaan, jota he tunsivat monien murhiensa ja kauhean jumalattomuutensa vuoksi.

24 Ja nyt, katso, tämän me teemme veljillemme, jotta he voivat periä Jersonin maan; ja me suojellemme sotajoukoillamme heitä heidän vihollisiltaan sillä ehdolla, että he antavat meille osan omaisuudestaan avustaakseen meitä sotajoukkojemme ylläpidossa.

25 Nyt, tapahtui, että kun Ammon oli kuullut tämän, hän palasi Anti-Nefi-Lehin kansan luo, ja myös Alma mukanaan, erämaahan, minne se oli pysyttänyt telttansa, ja ilmaisi sille kaikki nämä asiat. Ja myös Alma kertoi sille ^akääntymisestään Ammonin ja Aaronin ja veljiensä kanssa.

26 Ja tapahtui, että se sai aikaan suuren ilon sen keskuudessa. Ja se meni alas Jersonin maahan ja otti haltuunsa Jersonin maan; ja nefiläiset nimittivät sen Ammonin kansaksi; sen tähden

16a Alma 17:1–4.
17a pko ilo.

b 1. Nefi 1:7.
c Alma 19:14.

20a Alma 4:16–18.
25a Moosia 27:10–24.

se tunnettiin sillä nimellä aina siitä lähtien.

27 Ja se oli Nefin kansan keskuudessa, ja se luettiin myös niiden joukkoon, jotka kuuluivat Jumalan kirkkoon. Ja se oli myös tunnettu palavuudestaan Jumalaa kohtaan sekä ihmisiä kohtaan, sillä se oli täysin "rehellinen ja oikeamielinen kaikessa; ja se oli ^bluja uskossa Kristukseen loppuun asti.

28 Ja se kammosi suuresti veljiensä veren vuodattamista, eikä sitä voitu koskaan taivuttaa tarttumaan aseisiin veljiään vastaan; eikä se koskaan pelännyt kuolemaa missään määrin, koska sillä oli toivo ja näkemys Kristuksesta ja ylösnousemuksesta; sen tähden kuolema oli sille nieltä Kristuksen voitolla siitä.

29 Sen tähden se oli valmis mielummin kärsimään "kuoleman kaikkein pahimmalla ja tuskallisimmalla tavalla, minkä sen veljet saattoivat aiheuttaa, kuin tarttumaan miekkaan tai sapeliin lyödäkseen heitä.

30 Ja näin se oli innokas ja rakastettu kansa, Herran suuresti suosima kansa.

LUKU 28

Lamanilaiset lyödään hirvittävässä taistelussa. Kymmenentuhannet saavat surmansa. Jumalattomat määrätään loputtoman onnettomuuden tilaan, vanhurskaat saavuttavat milloinkaan

päättymättömän onnen. Noin 77–76 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Ammonin kansa oli asettunut Jeresonin maahan ja myös kirkko oli perustettu "Jeresonin maahan ja nefiläisten sotajoukkoja oli asetettu ympäri Jeresonin maan, niin, kaikille Sarahemlan maata ympäröiville rajoille, katso, lamanilaisten sotajoukot olivat seuranneet veljiään erämaahan.

2 Ja näin siellä oli hirvittävä taistelu, niin, vieläpä sellainen, jollaista ei ollut koskaan koettu koko sen maan kansan keskuudessa siitä ajasta asti, kun Lehi lähti Jerusalemistä; niin, ja kymmeniätuhansia lamanilaisia surmattiin ja hajotettiin laajalle.

3 Niin, ja myös Nefin kansan keskuudessa oli hirvittävä teurastus; kuitenkin lamanilaiset "ajettiin pois ja hajotettiin, ja Nefin kansa palasi takaisin maahansa.

4 Ja nyt tämä oli aikaa, jolloin kuului suuri suru ja valitus kautta koko maan koko Nefin kansan keskuudessa –

5 eli miehiään surevien leskien itku ja myös poikiaan surevien isien ja veljeä surevan tyttären, niin, isää surevan veljen; ja näin suremisen itku kuului kaikkien niiden keskuudessa, jotka survivat surmattuja sukulaisiaan.

6 Ja nyt tämä oli todella murheellinen päivä, niin, vakavaa aikaa ja paljon "paaston ja rukouksen aikaa.

27a rko Rehellisyys.

b Alma 23:6.

29a Alma 24:20–23.

28 1a Alma 27:22; 30:1, 19.

3a Alma 30:1.

6a Alma 30:2.

7 Ja näin päättyy Nefin kansan tuomarien hallituskauden viidestoista vuosi.

8 Ja tämä on kertomus Ammonista ja hänen veljistään, heidän matkoistaan Nefin maassa, heidän kärsimyksistään maassa, heidän murheistaan ja ahdingoistaan ja heidän ^akäsitämättömästä ilostaan, ja veljien vastaanottamisesta ja turvasta Jersonin maassa. Ja nyt Herra, kaikkien ihmisten Lunastaja, siunatkoon heidän sieluaan ikuisesti.

9 Ja tämä on kertomus sodista ja kiistoista nefiläisten keskuudessa ja myös nefiläisten ja lamanilaisten välisistä sodista; ja tuomarien hallituskauden viidestoista vuosi on päättynyt.

10 Ja aika ensimmäisestä vuodesta viidenteentoista on tuonut tullessaan monien tuhansien henkien tuhon; niin, se on tuonut tullessaan kauhean verenvuodatuksen näyttämön.

11 Ja monien tuhansien ruumiit on laskettu alas maahan, samalla kun monien tuhansien ruumiit ^alahoavat kasoissa maan pinnalla; niin, ja monet tuhannet ^bsurevat sukulaistensa menetystä, koska heillä on Herran lupausten mukaan syytä pelätä, että heidät määrätään loputtoman onnettomuuden tilaan.

12 Samalla monet tuhannet muut surevat todella sukulaistensa menetystä, mutta he iloit-

sevat ja riemuitsevat toivossa ja jopa tietävät, että Herran ^alupausten mukaan heidät herätetään asumaan Jumalan oikealla puolella milloinkaan päättymättömän onnen tilassa.

13 Ja näin me näemme, kuinka suuri ihmisen ^aeriarvoisuus on synnin ja rikkomuksen tähden ja Perkeleen vallan tähden, joka johtuu niistä viekkaista ^bsuunnitelmista, joita hän on keksinyt saadakseen ihmisten sydämet satimeen.

14 Ja näin me näemme suuren kutsun, joka ihmisille on annettu tehdä uutterasti työtä Herran ^aviinitarhoissa; ja näin me näemme suuren syyn murheeseen ja myös riemuun – murheeseen kuoleman ja tuhon tähden ihmisten keskuudessa, ja iloon Kristuksen ^bvalon tähden, joka vie elämään.

LUKU 29

Alma haluaa huutaa parannusta enkelin palavuudella. Herra antaa opettajia kaikille kansakunnille. Alma kerskuu Herran työstä ja Ammonin ja hänen veljiensä menestyksestä. Noin 76 eKr.

OI jospa olisin enkeli ja voisin toteuttaa sydämeni toiveen, että voisin lähteä puhumaan Jumalan pasuunalla, äänellä, joka järjestyttäisi maata, ja huutaa parannusta joka kansalle!

2 Niin, minä julistaisin jokaiselle sielulle kuin ukkosen

8a Alma 27:16–19.

11a Alma 16:11.

b Alma 48:23;

OL 42:45–46.

12a Alma 11:41.

13a 1. Nefi 17:35.

b 2. Nefi 9:28.

14a pko Herran viinitarha.

b pko Valo, Kristuksen.

äänellä parannusta ja lunastussuunnitelmaa, jotta he tekisivät parannuksen ja ^atulisivat meidän Jumalamme luokse, niin ettei koko maan päällä enää olisi murhetta.

3 Mutta katso, minä olen ihminen ja teen syntiä toiveesani, sillä minun pitäisi tyytyä siihen, mitä Herra on osakseni antanut.

4 Minun ei pitäisi toiveissani harata oikeamielisen Jumalan ehdotonta säädöstä vastaan, sillä minä tiedän, että hän suo ihmisille heidän ^ahalunsa mukaisesti, olipa se kuolemaksi tai elämäksi; niin, minä tiedän, että hän antaa ihmisille, niin, säätää heille säädöksiä, jotka ovat muuttumattomia, heidän ^btahtonsa mukaisesti, olipa se pelastukseksi tai tuhoksi.

5 Niin, ja minä tiedän, että hyvä ja paha on tullut kaikkien ihmisten eteen; se, joka ei erota hyvää pahasta, on nuhteeton, mutta sille, joka ^atietää hyvän ja pahan, annetaan hänen halunsa mukaisesti, halusipa hän hyvää tai pahaa, elämää tai kuolemaa, iloa tai ^bomantunnonvaivoja.

6 Nyt, koska tiedän nämä asiat, miksi haluaisin enempää kuin tehdä sen työn, johon minut on kutsuttu?

7 Miksi haluaisin, että olisin enkel, jotta voisin puhua kaikille maan äärille?

8 Sillä katso, Herra antaa

^akaikille kansakunnille niiden omaa kansaa ja ^bkieltä olevia opettamaan hänen sanaansa, niin, viisaudessa kaikkea sitä, mitä hän ^cnäkee hyväksi heidän saada; sen tähden me näemme, että Herra neuvoo viisaudessa, sen mukaisesti, mikä on oikeaa ja totta.

9 Minä tiedän sen, mitä Herra on käkenyt minun tehdä, ja minä kerskun siitä. Minä en ^akersku itsestäni vaan kerskun siitä, mitä Herra on minun käkenyt tehdä; niin, ja tämän vuoksi minä kerskun, että kenties voin olla väline Jumalan käsissä jonkun sielun johdattamisessa parannukseen; ja tämä on minun iloni.

10 Ja katso, kun näen monien veljieni todella katuvaan ja tulevan Herran Jumalansa luokse, silloin sieluni täyttyy ilosta; silloin muistan, ^amitä Herra on tehnyt hyväkseni, aivan niin, että hän on kuullut rukoukseni; niin, ja silloin muistan hänen armahtavan käsivartensa, jonka hän ojensi minua kohti.

11 Niin, ja minä muistan myös isieni vankeuden; sillä minä tiedän varmasti, että ^aHerra vapautti heidät orjuudesta ja siten perusti kirkkonsa; niin, Herra Jumala, Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala vapautti heidät orjuudesta.

29 ^{2a} Omni 1:26;
3. Nefi 21:20.

^{4a} Ps. 37:4.

^b PKO Tahdonvapaus.

^{5a} 2. Nefi 2:18, 26;

Moroni 7:15–19.

PKO Erottamisen lahja.

^b PKO Omatunto.

^{8a} 2. Nefi 29:12.

^b OL 90:11.

^c Alma 12:9–11.

^{9a} Alma 26:12.

^{10a} Moosia 27:11–31.

^{11a} Moosia 24:16–21;

Alma 5:3–5.

12 Niin, minä olen aina muistanut isieni vankeuden; ja se sama Jumala, joka "vapautti heidät egyptiläisten käsistä, vapautti heidät orjuudesta.

13 Niin, ja se sama Jumala perusti kirkkonsa heidän keskuuteensa; niin, ja se sama Jumala on kutsunut minut pyhällä kutsumuksella saarnaamaan sanaa tälle kansalle ja on antanut minulle paljon menestystä, mistä minun "iloni on täysi.

14 Mutta minä en iloitse ainoastaan omasta menestyksestäni, vaan iloni on vielä täydempi ylhäällä Nefin maassa olleiden veljieni "menestyksen tähden.

15 Katso, he ovat tehneet tavattomasti työtä ja tuottaneet paljon hedelmää; ja kuinka suuri tuleekaan olemaan heidän palkkansa!

16 Nyt, kun ajattelen näiden veljieni menestystä, sieluni kulkeutuu pois, jopa niin että se ikään kuin eroaa ruumiista, niin suuri on minun iloni.

17 Ja nyt, suokoon Jumala näille veljilleni, että he saisivat istuutua sijalleen Jumalan valtakunnassa, niin, ja myös kaikille niille, jotka ovat heidän työnsä hedelmiä, etteivät he enää menisi pois vaan että he ylistäisivät häntä ikuisesti. Ja suokoon Jumala, että tapahtuisi sanojeni mukaisesti, niin kuin olen puhunut. Aamen.

LUKU 30

Korihor, antikristus, pilkkaa Kristusta, sovitusta ja profetian henkeä. Hän opettaa, ettei ole mitään Jumalaa, ihmisen lankeemusta, rangaistusta synnistä eikä Kristusta. Alma todistaa, että Kristus on tuleva ja että kaikki osoittaa, että on olemassa Jumala. Korihor vaatii merkkiä, ja hänet tehdään mykäksi. Perkele oli ilmestynyt Korihorille enkelinä ja opettanut hänelle, mitä sanoa. Korihor tullaan maahan ja hän kuolee. Noin 76–74 eKr.

KATSO, nyt tapahtui, että kun Ammonin "kansa oli asettunut Jersonin maahan, niin, ja myös kun lamanilaiset oli ^bajettu pois maasta ja maan kansa oli haudannut heidän kuolleensa –

2 nyt heidän kuolleitaan ei laskettu niiden lukumäärän suuruuden tähden, eikä myöskään nefiläisten kuolleita laskettu – mutta tapahtui heidän haudattuaan kuolleensa sekä paasto- ja suru- ja rukouspäivien mentyä (ja tämä tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentenatoista vuonna), että kautta koko maan alkoi olla jatkuva rauha.

3 Niin, ja ihmiset pitivät huolen Herran käskyjen noudattamisesta, ja he noudattivat tarkasti Jumalan ^atoimituksia Mooseksen lain mukaisesti, sillä heitä oli opetettu ^bpitämään Mooseksen laki, kunnes se olisi täytetty.

12a 2. Moos. 14:30–31.

13a OL 18:14–16.

14a Alma 17:1–4.

30 1a Alma 27:25–26.

pko Antinefilehiläiset.

b Alma 28:1–3.

3a pko Mooseksen laki.

b 2. Nefi 25:24–27;

Alma 25:15.

4 Ja niin kansalla ei ollut mitään levottomuutta koko Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentenatoista vuonna.

5 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden seitsemännentoista vuoden alkaessa oli jatkuva rauha.

6 Mutta seitsemännentoista vuoden loppupuolella tapahtui, että Sarahemlan maahan tuli eräs mies, ja hän oli ^aantikristus, sillä hän alkoi saarnata kansalle niitä profetioita vastaan, joita profeetat olivat puhuneet Kristuksen tulemisesta.

7 Eikä ollut mitään lakia ihmisen ^auskoa vastaan, sillä oli ehdottomasti Jumalan käskyjen vastaista, että olisi olemassa laki, joka saattaisi ihmiset eriarvoiseen asemaan.

8 Sillä näin sanotaan kirjoituksissa: ^aValitkaa tänä päivänä, ketä palvelette.

9 Nyt, jos ihminen halusi palvella Jumalaa, hänellä oli siihen oikeus, tai pikemminkin, jos hän uskoi Jumalaan, hänellä oli oikeus palvella häntä; mutta jos hän ei uskonut häneen, ei ollut mitään lakia hänen rankaisemisekseen.

10 Mutta jos hän murhasi, häntä rangaistiin ^akuolemalla; ja jos hän ryösti, häntä myös rangaistiin; ja jos hän varasti, häntä myös rangaistiin; ja jos hän teki aviorikoksen, häntä myös rangaistiin; niin, kaikesta tästä jumalattomuudesta heitä rangaistiin.

11 Sillä oli olemassa laki, että ihmiset tuli tuomita rikostensa mukaisesti. Mutta ei ollut mitään lakia ihmisen uskoa vastaan; sen tähden ihmistä rangaistiin vain rikoksista, joita hän oli tehnyt; sen tähden kaikki ihmiset olivat ^asamanarvoisessa asemassa.

12 Ja tämä antikristus, jonka nimi oli Korihor (eikä laki voinut estää häntä) alkoi saarnata kansalle, ettei mitään Kristusta tulisi. Ja tähän tapaan hän saarnasi, sanoen:

13 Voi teitä, joita sitoo mieletön ja turha toivo, miksi kytkette itsenne sellaisen mielettömyyden ikeeseen? Miksi odotatte Kristusta? Sillä kukaan ihminen ei voi tietää mitään siitä, mikä on tuleva.

14 Katso, nämä asiat, joita te kutsutte profetioiksi, jotka te sanotte pyhien profeettojen jättäneen perinnöksi, katso, ne ovat teidän isienne mielettömiä perimätietoja.

15 Kuinka te tiedätte niiden olevan varmasti totta? Katso, te ette voi tietää asioista, joita ette ^anäe; sen tähden te ette voi tietää, että joku Kristus on tuleva.

16 Te katsotte tulevaisuuteen ja sanotte näkevänne syntyenne anteeksiannon. Mutta katso, se on hullun mielen vaikutusta, ja tämä teidän mielenne häiriintyminen johtuu teidän isienne perimätiedoista, jotka eksyttävät teidät uskomaan sellaisiin asioihin, jotka eivät ole totta.

6a pko Antikristus.
7a Alma 1:17.
8a Joos. 24:15.

pko Tahdonvapaus.
10a pko Kuoleman-
rangaistus.

11a Moosia 29:32.
15a Et. 12:5–6.

17 Ja paljon muuta tällaista hän sanoi heille; hän sanoi heille, ettei ihmisten syntejä voinut sovitaa, vaan jokaisen ihmisen kävi tässä elämässä sen mukaisesti, kuinka kukin luotu menetteli – sen tähden jokainen menestyi kykyjensä mukaisesti – ja että jokainen voitti voimiensa mukaisesti eikä mikään, mitä ihminen teki, ollut rikos.

18 Ja näin hän saarnasi heille johdattaen monien sydämen harhaan, saaden heidät nostamaan päänsä jumalattomuudessaan, niin, johdattaen monia naisia ja myös miehiä harjoittamaan hau-reutta – sanoen heille, että kun ihminen oli kuollut, se oli hänen loppunsa.

19 Nyt tämä mies meni myös Jersonin maahan saarnaamaan näitä asioita Ammonin kansalle, joka oli kerran ollut lamanilaisten kansaa.

20 Mutta katso, he olivat viisaampia kuin monet nefiläiset, sillä he ottivat hänet kiinni ja sitoivat hänet ja veivät hänet Ammonin eteen, joka oli sen kansan ylipappi.

21 Ja tapahtui, että hän käski viedä hänet pois maasta. Ja hän tuli Gideonin maahan ja alkoi saarnata heillekin; ja täällä hänellä ei ollut paljon menestystä, sillä hänet otettiin kiinni ja sidottiin ja vietiin maan ylipapin ja myös ylituomarin eteen.

22 Ja tapahtui, että ylipappi sanoi hänelle: Miksi sinä kuljet ympäriinsä vääristelemässä Herran teitä? Miksi sinä opetat

tälle kansalle, ettei mitään Kristusta tule, keskeyttäen sen riemuitsemisen? Miksi sinä puhut kaikkia pyhien profeettojen profetioita vastaan?

23 Nyt ylipapin nimi oli Gid-dona. Ja Korihor sanoi hänelle: Siksi että minä en opeta teidän isienne mielettömiä perimätietoja ja siksi että minä en opeta tätä kansaa sitomaan itseään mielettömiin toimituksiin ja menoihin, joita papit muinoin ovat asettaneet anastaakseen vallan ja määräämisaseman heihin nähden, pitääkseen heidät tietämättömyydessä, jotta he eivät voisi nostaa päätään vaan olisivat alistettuina sanojesi mukaisesti.

24 Te sanotte, että tämä kansa on vapaa kansa. Katso, minä sanon, että se on orjuudessa. Te sanotte, että nuo ikivanhat profetiat ovat totta. Katso, minä sanon, että te ette tiedä, että ne ovat totta.

25 Te sanotte, että tämä kansa on syyllinen ja langennut kansa jonkun vanhemman rikkomuksen tähden. Katso, minä sanon, ettei lapsi ole syyllinen vanhempiensa tähden.

26 Ja te sanotte myös, että Kristus on tuleva. Mutta katso, minä sanon, että te ette tiedä, että Kristus tulee. Ja te sanotte myös, että hänet surmataaan maailman^asyntien tähden –

27 ja näin te eksytätte tätä kansaa isienne mielettömien perimätietojen mukaisesti ja oman halunne mukaisesti; ja te

pidätte sitä alistettuna, ikään kuin orjuudessa, jotta te voisitte elää ylellisyydessä sen kätten työllä, niin että se ei uskalla kottaa katsettaan rohkeasti eikä uskalla nauttia oikeuksistaan ja vapauksistaan.

28 Niin, se ei uskalla käyttää sitä, mikä on sen omaa, ettei vain loukkaisi pappejaan, jotka kytkevät sitä ikeeseen halunsa mukaisesti ja ovat perimätiedoillaan ja unillaan ja päähänpistoillaan ja näyillään ja keksityillä salaisuuksillaan johdattaneet sen uskomaan, että ellei se tekisi heidän sanojensa mukaisesti, se loukkaisi jotakin tuntematonta olentoa, jonka he sanovat olevan Jumala – olento, jota ei ole koskaan nähty eikä tunnettu, jota ei ole koskaan ollut eikä tule koskaan olemaan.

29 Nyt, kun ylipappi ja ylituomari näkivät hänen sydämensä paatumuksen, niin, kun he näkivät, että hän herjasi, nimittäin Jumalaa, he eivät vastanneet hänen sanoihinsa mitään vaan käskivät sitoa hänet; ja he luovuttivat hänet virkamiesten käsiin ja lähettivät hänet Sarahemlan maahan, jotta hänet voitaisiin viedä Alman ja ylituomarin eteen, joka oli koko maan päämies.

30 Ja tapahtui, että kun hänet vietiin Alman ja ylituomarin eteen, hän jatkoi samaan tapaan kuin hän teki Gideonin maassa; niin, hän jatkoi "Jumalan pilkkaamista.

31 Ja hän nousi puhumaan suuria, "pöyhkeitä sanoja Alman edessä ja herjasi pappeja ja opettajia syyttäen heitä kansan eksyttämisestä isiensä typerien perimätietojen mukaisesti, jotta he saisivat elää ylellisyydessä kansan työllä.

32 Nyt Alma sanoi hänelle: Sinä tiedät, että me emme elä ylellisyydessä tämän kansan työllä, sillä katso, minä olen tuomarien hallituskauden alusta aina tähän asti tehnyt omin käsin työtä elannokseni huolimatta monista matkoistani ympäri maata julistamassa Jumalan sanaa kansalleni.

33 Ja huolimatta niistä monista töistä, joita olen kirkossa tehnyt, en ole koskaan saanut edes "yhden seninen vertaa työstäni, eikä myöskään kukaan veljistäni, paitsi tuomarinistuimella; ja silloin olemme saaneet ajastamme vain lain mukaisesti.

34 Ja nyt, jos emme saa mitään töistämme kirkossa, mitä meidän hyödyttää tehdä työtä kirkossa, paitsi julistaaksemme totuutta, jotta voisimme riemuista veljemme "ilosta?

35 Miksi sinä sitten sanot, että me saarnaamme tälle kansalle saadaksemme etua, kun sinä itse tiedät, että me emme saa etua? Ja nyt, uskotko sinä, että me petämme tätä kansaa ja että se saa aikaan tällaisen ilon sen sydämissä?

36 Ja Korihor vastasi hänelle: Uskon.

37 Ja silloin Alma sanoi hänelle: Uskotko sinä, että on olemassa Jumala?

38 Ja hän vastasi: En.

39 Nyt Alma sanoi hänelle: Kiellätkö vielä, että on olemassa Jumala, ja kiellätkö myös Kristuksen? Sillä katso, minä sanon sinulle: Minä tiedän, että on olemassa Jumala ja myös että Kristus on tuleva.

40 Ja nyt, mitä todisteita sinulla on siitä, ettei ole olemassa Jumalaa tai ettei Kristusta tule? Minä sanon sinulle, ettei sinulla ole mitään muuta kuin oma sanasi.

41 Mutta katso, minulle on kaikki todistuksena siitä, että nämä asiat ovat totta; ja myös sinulle on kaikki todistuksena siitä, että ne ovat totta; ja kiellätkö ne? Uskotko, että nämä asiat ovat totta?

42 Katso, minä tiedän, että sinä uskot, mutta sinä olet valheellisen hengen vallassa ja olet riisunut pois Jumalan Hengen, niin ettei sillä voi olla sijaa sinussa, vaan Perkeleellä on valta sinuun, ja hän kuljettaa sinua ympäri puolen juonia, jotta voisi hävittää Jumalan lapset.

43 Ja nyt Korihor sanoi Almalle: Jos näytät minulle merkin, niin että voin tulla vakuuttuneeksi siitä, että on olemassa Jumala – niin, näytä minulle, että hänellä on voima, niin silloin tulen vakuuttuneeksi sanojesi totuudesta.

44 Mutta Alma sanoi hänelle: Sinä olet saanut merkkejä kyllin; tahdotko panna Jumalasi koe-tukselle? Tahdotko sanoa: Näytä minulle merkki, kun sinulla on ^akaikkien näiden veljiesi ja myös kaikkien pyhien profeettojen todistus? Kirjoitukset on pantu eteesi, niin, ja ^bkaikki osoittaa, että on olemassa Jumala, niin, nimittäin ^cmaa ja kaikki, mitä sen päällä on, niin, ja sen ^dliike, niin, ja myös kaikki ^eplaneetat, jotka liikkuvat säännöllisessä järjestyksessään, todistavat, että on olemassa Korkein Luoja.

45 Ja kuljetko sinä sittenkin ympäri eksyttäen tämän kansan sydämiä, todistaen heille, ettei mitään Jumalaa ole olemassa? Ja kiellätkö sittenkin kaikki nämä todistukset? Ja hän sanoi: Kyllä minä kiellän, ellet näytä minulle merkkiä.

46 Ja nyt tapahtui, että Alma sanoi hänelle: Katso, minä olen murheissani sinun sydämesi paatumuksen tähden, eli että tahdot yhä vastustaa totuuden henkeä, niin että sielusi saattaa tuhoutua.

47 Mutta katso, on parempi, että sinun sielusi joutuu kadotetuksi, kuin että olisit keinona monien sielujen saattamisessa alas tuhoon valheellisilla ja mielistelevillä sanoillasi; sen tähden, jos vielä kiellät, katso, Jumala lyö sinua niin, että tulet mykäksi, niin ettet enää koskaan aukaise

40a Ps. 14:1.

41a pko Todistaja.

43a MK Jaak. 7:13–21;
OL 46:8–9.

pko Merkki.

44a Moosia 13:33–34.

b Ps. 19:2;
OL 88:47.

c Job 12:7–10.

d Hel. 12:11–15.

e Moos. 6:63.

47a 1. Nefi 4:13.

suutasi, jotta et enää petä tätä kansaa.

48 Nyt Korihor sanoi hänelle: Minä en kiellä Jumalan olemassaoloa, mutta en usko, että on olemassa Jumala; ja minä sanon myös, että sinä et tiedä, että on olemassa Jumala; ja ellet näytä minulle merkkiä, minä en usko.

49 Nyt Alma sanoi hänelle: Tämän minä annan sinulle merkiksi, että sinut ^atehdään mykäksi sanojeni mukaisesti; ja minä sanon, että Jumalan nimessä sinut tehdään mykäksi, niin ettei sinulla enää ole puhekykyä.

50 Nyt, kun Alma oli sanonut nämä sanat, Korihor tehtiin mykäksi, niin ettei hänellä ollut puhekykyä, Alman sanojen mukaisesti.

51 Ja nyt, kun ylituomari näki tämän, hän ojensi kätensä ja kirjoitti Korihorille sanoen: Oletko vakuuttunut Jumalan voimasta? Kenessä sinä toivoit Alman näytävän merkkinsä? Tahdoitko, että hän olisi vaivannut muita näyttäkseen sinulle merkin? Katso, hän on näyttänyt sinulle merkin; ja nyt, vieläkö tahdot kiistää?

52 Ja Korihor ojensi kätensä ja kirjoitti sanoen: Minä tiedän, että olen mykkä, sillä en voi puhua; ja minä tiedän, ettei mikään muu kuin Jumalan voima voinut tätä minulle tuottaa; niin, ja minä olen ^atiennyt aina, että on olemassa Jumala.

53 Mutta katso, Perkele on ^apettänyt minua, sillä hän ^bilmestyi

minulle enkelin hahmossa ja sanoi minulle: Mene voittamaan tämä kansa takaisin, sillä se on kokonaisuudessaan kulkenut harhaan tuntematonta Jumalaa seuraten. Ja hän sanoi minulle: ^cJumalaa ei ole; niin, ja hän opetti minulle, mitä minun piti sanoa. Ja minä olen opettanut hänen sanojaan, ja minä opetin niitä, koska ne olivat mieleen ^dlihalliselle mielelle; ja minä opetin niitä, kunnes minulla oli paljon menestystä, niin että minä totisesti uskoin niiden olevan totta; ja tästä syystä minä vastustin totuutta, kunnes tuotin tämän suuren kirouksen päälleni.

54 Nyt, kun hän oli sanonut tämän, hän pyysi Almaa ruokoilemaan Jumalaa, että kirous otettaisiin häneltä pois.

55 Mutta Alma sanoi hänelle: Jos tämä kirous otettaisiin sinulta pois, sinä eksyttäisit jälleen tämän kansan sydämiä; sen tähden sinulle tapahtuu, niin kuin Herra tahtoo.

56 Ja tapahtui, että kirousta ei otettu Korihorilta pois vaan hänet karkotettiin, ja hän kulki ympäriinsä talosta taloon kerjäten ruokansa.

57 Nyt tietoa siitä, mitä Korihorille oli tapahtunut, julistettiin heti kautta koko maan; niin, ylituomari lähetti kaikille maassa oleville ihmisille kuulutuksen julistaen niille, jotka olivat uskoneet Korihorin sanoihin, että heidän on joutuin tehtävä

49a 2. Aik. 13:20.

52a Alma 30:42.

53a MK Jaak. 7:14.

b 2. Kor. 11:14;

2. Nefi 9:9.

c Ps. 10:4.

d pko Lihallinen.

parannus, ettei sama tuomio kohtaisi heitä.

58 Ja tapahtui, että he kaikki tulivat vakuuttuneiksi Korihorin jumalattomuudesta; sen tähden he kaikki kääntyivät jälleen Herraan, ja tämä teki lopun Korihorin pahuuden tapaisesta pahuudesta. Ja Korihor kulki ympäriinsä talosta taloon kerjäten ruokaa elannokseen.

59 Ja tapahtui, että kun hän kulki kansan keskuudessa – eli kansan, joka oli eronnut nefiläisistä ja nimitti itseään soramilaisiksi, koska sitä johti mies, jonka nimi oli Soram – ja kun hän kulki heidän keskuudessaan, katso, hänet juostiin kumoon ja häntä tallattiin, kunnes hän kuoli.

60 Ja näin me näemme sen ihmisen lopun, joka vääristelee Herran tiet; ja näin me näemme, ettei ^aPerkele ^bauta lapsiaan viimeisenä päivänä vaan vetää heidät joutuin alas ^chelvettiin.

LUKU 31

Alma johtaa lähetystyötä lupuneiden soramilaisten takaisin voittamiseksi. Soramilaiset kieltävät Kristuksen, uskovat väärään käsitykseen valitsemisesta ja palvelevat Jumalaa vakiorukouksin. Lähetysaarnaat täyttyvät Pyhällä Hengellä. Ilo Kristuksessa voittaa heidän ahdinkonsa. Noin 74 eKr.

Nyt tapahtui, että kun Alma oli Korihorin lopun jälkeen saanut sanan, että soramilaiset vääristelivät Herran teitä ja että Soram, joka oli heidän johtajansa, johdatti kansan sydämiä ^akumartamaan mykkiä ^bepäjumalia, hänen sydämensä alkoi jälleen ^csurra kansan pahuuden tähden.

2 Sillä Almalle aiheutti suurta ^amurhetta tietää pahuudesta kansansa keskuudessa; sen tähden hänen sydämensä oli tavattoman murheellinen siksi, että soramilaiset olivat eronneet nefiläisistä.

3 Nyt soramilaiset olivat kerräntyneet yhteen, maahan, jota he nimittivät Antionumiksi, joka oli Sarahemlan maan itäpuolella ja joka rajoittui lähes merenrannikkoon ja joka oli Jersonin maan eteläpuolella ja joka myös rajoittui etelässä erämaahan, joka erämaa oli täynnä lamanilaisia.

4 Nyt nefiläiset pelkäsivät suuresti, että soramilaiset solmisivat suhteita lamanilaisiin ja että siitä koituisi suuria menetyksiä nefiläisten puolelle.

5 Ja nyt, koska ^asanan ^bsaarnaamisella oli suuri taipumus ^cjohdattaa kansaa tekemään sitä, mikä oli oikein – niin, sillä oli ollut kansan mieleen voimallimpi vaikutus kuin miekalla tai millään muulla, mitä heille

60a pko Perkele.
b Alma 3:26–27;
5:41–42;
OL 29:45.
c pko Helvetti.
31 1a 2. Moos. 20:5;

Moosia 13:13.
b 2. Nefi 9:37.
pko Epäjumalien
palvonta.
c Alma 35:15.
2a Moosia 28:3;

3. Nefi 17:14; Moos. 7:41.
5a Hepr. 4:12; MK Jaak. 2:8;
Alma 36:26.
b En. 1:23; Alma 4:19.
pko Saarnaaminen.
c Jar. 1:11–12; OL 11:2.

oli tapahtunut – sen tähden Alma ajatteli olevan hyväksi, että he koekilisivat Jumalan sanan voimaa.

6 Sen tähden hän otti Ammonin ja Aaronin ja Omnerin; ja Himnin hän jätti Sarahemlan seurakuntaan; mutta kolme ensin mainittua hän otti mukaansa, ja myös Amulekin ja Seesromin, jotka olivat Melekissä; ja hän otti myös kaksi pojistaan.

7 Nyt vanhinta poikaansa hän ei ottanut mukaansa, ja hänen nimensä oli ^aHelaman; mutta niiden nimet, jotka hän otti mukaansa, olivat Siblon ja Korian-ton; ja nämä ovat niiden nimet, jotka menivät hänen kanssaan ^bsoramilaisten keskuuteen saarnaamaan heille sanaa.

8 Nyt soramilaiset olivat nefiläisistä ^aluopuneita; sen tähden heille oli saarnattu Jumalan sanaa.

9 Mutta he olivat ^alangenneet suuriin erheisiin, sillä he eivät tahtoneet pitää tarkoin Jumalan käskyjä ja hänen säädöksiään Mooseksen lain mukaisesti.

10 Eivätkä he myöskään tahtoneet noudattaa kirkon menoja, rukoilla ja anoa Jumalaa jatkuvasti, päivittäin, jotta he eivät joutuisi kiusaukseen.

11 Niin, sanalla sanoen he vääristelivät hyvin monta kertaa Herran teitä; sen tähden, tästä syystä Alma ja hänen veljensä menivät maahan saarnaamaan sanaa heille.

12 Nyt, kun he olivat tulleet

maahan, katso, he huomasivat hämmästyksekseen, että soramilaiset olivat rakentaneet synagogia ja että he kokoontuivat yhteen yhtenä päivänä viikossa, jota päivää he kutsuivat Herran päiväksi; ja he palvelivat Jumalaa tavalla, jollaista Alma ja hänen veljensä eivät olleet koskaan nähneet;

13 sillä keskelle heidän synagogaansa oli rakennettu paikka, seisomapaikka, joka oli korkealla pään yläpuolella; ja sen huipulle sopi vain yksi ihminen.

14 Ja nyt, jokaisen, joka halusi ^a”palvella Jumalaa, oli mentävä seisomaan sen huipulle ja ojentettava kätensä taivasta kohti ja huudettava kovalla äänellä sanoen:

15 Pyhä, pyhä Jumala; me uskomme, että sinä olet Jumala, ja me uskomme, että sinä olet pyhä ja että sinä olit henki ja että sinä olet henki ja että sinä tulet olemaan henki ikuisesti.

16 Pyhä Jumala, me uskomme, että sinä olet erottanut meidät veljistämme, emmekä me usko veljiemme perimätietoon, jonka heidän isänsä lapsellisuudessaan ovat jättäneet heille perinnöksi, vaan me uskomme, että sinä olet ^a”valinnut meidät ^b”pyhiksi lapsiksesi; ja sinä olet myös ilmaissut meille, ettei mitään Kristusta tule.

17 Mutta sinä olet sama eilen, tänään ja ikuisesti; ja sinä olet ^a”valinnut meidät pelastumaan,

7a pko Helaman, Alman poika.
b Alma 30:59.

8a Alma 24:30.
9a pko Luopumus.
14a Matt. 6:1–7.

16a Alma 38:13–14.
b Jes. 65:3, 5.
17a pko Turhuus.

kun taas kaikki meidän ympärillämme on valittu heitettäväksi sinun vihassasi alas helvettiin; tästä pyhydestä, oi Jumala, me kiitämme sinua; ja me kiitämme sinua myös siitä, että sinä olet valinnut meidät, ettei meitä voida eksyttää veljemme mielettömien perimätietojen mukaisesti, jotka sitovat heidät uskoon Kristuksesta, mikä johdattaa heidän sydämensä vaeltamaan kauas sinusta, meidän Jumalastamme.

18 Ja jälleen me kiitämme sinua, oi Jumala, siitä, että me olemme valittu ja pyhä kansa. Aamen.

19 Nyt tapahtui, että kun Alma ja hänen veljensä ja poikansa olivat kuulleet nämä rukoukset, he olivat aivan määrättömän hämmästyneitä.

20 Sillä katso, jokainen meni esittämään nämä samat rukoukset.

21 Nyt he kutsuivat paikkaa Rameumptomiksi, mikä on käännettynä pyhä koroke.

22 Nyt, tältä korokkeelta he esittivät jokainen aivan saman rukouksen Jumalalle kiittäen Jumalaansa siitä, että hän oli valinnut heidät ja ettei hän ollut eksyttänyt heitä heidän veljiensä perimätiedon mukaisesti ja ettei heidän sydäntään ollut viekoteltu uskomaan tuleviin asioihin, joista he eivät mitään tienneet.

23 Nyt, kun kaikki ihmiset olivat tällä tavoin esittäneet kiitokset, he palasivat koteihinsa

eivätkä ^akoskaan puhuneet Jumalastaan enempää, ennen kuin olivat jälleen kokoontuneet pyhän korokkeen äärelle esittääkseen kiitokset tapansa mukaisesti.

24 Nyt, kun Alma näki tämän, hänen sydämensä tuli ^amurheeliseksi, sillä hän näki, että he olivat jumalaton ja kieroutunut kansa; niin, hän näki, että heidän sydämensä oli kiintynyt kultaan ja hopeaan ja kaikenlaisiin hienoihin tavaroihin.

25 Niin, ja hän näki myös, että heidän sydämensä oli ^aylpistynyt kopeudessaan suureen kerskailuun.

26 Ja hän korotti äänensä taivaaseen ja ^ahuusi sanoen: Oi kuinka kauan, oi Herra, sallit palvelijoidesi asua täällä alhaalla lihassa näkemässä näin karkeaa jumalattomuutta ihmislasten keskuudessa?

27 Katso, oi Jumala, he ^ahuutavat sinun puoleesi, ja kuitenkin heidän sydämensä on heidän kopeutensa vallassa. Katso, oi Jumala, he huutavat sinun puoleesi suullansa, samanaikaisesti kun ^bpöyhkeilevät vieläpä suurellisesti maailman turhuuksilla.

28 Katso, oi Jumalani, heidän kalliita vaatteitaan ja sormuksiaan ja ^arannerenkaitaan ja kultakorujaan ja kaikkia heidän kalleuksiaan, joilla he ovat koristautuneet; ja katso, heidän sydämensä on kiintynyt niihin; ja kuitenkin he huutavat sinun

23a Jaak. 1:21–25.

24a 1. Moos. 6:5–6.

25a MK Jaak. 2:13;

Alma 1:32.

26a Moos. 7:41–58.

27a Jes. 29:13.

b PKO Ylpeys.

28a Jes. 3:16–24.

puoleesi ja sanovat: Me kiitämme sinua, oi Jumala, sillä me olemme sinun valittu kansasi, kun taas muut hukkuvat.

29 Niin, ja he sanovat, että sinä olet ilmaissut heille, ettei mitään Kristusta tule.

30 Oi Herra Jumala, kuinka kauan sinä sallit tällaista jumalattomuutta ja epäuskoa olevan tämän kansan keskuudessa? Oi Herra, anna minulle voimaa, jotta voin kestää heikkouteni. Sillä minä olen heikko, ja tällainen jumalattomuus tämän kansan keskuudessa tuottaa tuskaa sielulleni.

31 Oi Herra, minun sydämeni on tavattoman murheellinen; lohduta sinä minun sieluani ^aKristuksessa. Oi Herra, suo minulle voimaa, jotta voin kärsivällisesti kestää nämä ahdingot, jotka tulevat osakseni tämän kansan pahuuden tähden.

32 Oi Herra, lohduta sinä minun sieluani ja anna minulle menestystä, ja myös työtovereilleni, jotka ovat kanssani – eli Ammonille ja Aaronille ja Omnerille sekä Amulekille ja Seesromille ja myös ^akahdelle pojalleni – aivan niin, lohduta sinä näitä kaikkia, oi Herra. Niin, lohduta heidän sielujaan Kristuksessa.

33 Suo heille voimaa, jotta he voivat kestää ahdinkonsa, jotka tulevat heidän osakseen tämän kansan pahuuden tähden.

34 Oi Herra, suo ^ameille menes-

tystä heidän tuomisessaan jälleen sinun luoksesi Kristuksessa.

35 Katso, oi Herra, heidän ^asielunsa ovat kallisarvoisia, ja monet heistä ovat veljiämme; anna meille sen tähden, oi Herra, voimaa ja viisautta, jotta voimme tuoda nämä veljemme jälleen sinun luoksesi.

36 Nyt tapahtui, että kun Alma oli sanonut nämä sanat, että hän ^apani ^bkätensä kaikkien niiden päälle, jotka olivat hänen kanssaan. Ja katso, kun hän pani kätensä heidän päälleen, he täytyivät Pyhällä Hengellä.

37 Ja sen jälkeen he erosivat toisistaan eivätkä ^ahuolettineet siitä, mitä söisivät tai mitä joisivat tai mitä pukisivat päällensä.

38 Ja Herra piti heistä huolen, niin ettei heidän tarvinnut kärsiä nälkää eikä janoa; niin, ja hän antoi heille myös voimaa, niin ettei heidän tarvinnut kärsiä minkäänlaisia ^aahdinkoja, joita ilo Kristuksessa ei olisi voittanut. Nyt tämä oli Alman rukouksen mukaista; ja tämä, koska hän rukoili ^buskossa.

LUKU 32

Alma opettaa köyhiä, joiden ahdingot olivat tehneet heistä nöyriä. Usko on toivo siitä, mikä ei näy mutta on totta. Alma todistaa, että enkelit palvelevat miehiä, naisia ja lapsia. Alma vertaa sanaa

31 *a* Joh. 16:33.

32 *a* Alma 31:7.

34 *a* 2. Nefi 26:33.

35 *a* pko Sielu: Sielujen arvo.

36 *a* 3. Nefi 18:36–37.

b pko Kätten päällepaneminen.

37 *a* Matt. 6:25–34; 3. Nefi 13:25–34.

38 *a* Matt. 5:10–12;

Moosia 24:13–15;

Alma 33:23.

b pko Usko.

siemeneen. Se täytyy kylvää ja sitä täytyy ravita. Silloin se kasvaa puuksi, josta poimitaan iankaikkisen elämän hedelmiä. Noin 74 eKr.

Ja tapahtui, että he lähtivät ja alkoivat saarnata Jumalan sanaa kansalle mennessä heidän synagogiinsa ja taloihinsa; niin, ja he saarnasivat sanaa heidän kaduillaankin.

2 Ja tapahtui, että tehtyään paljon työtä heidän keskuudessaan he alkoivat kokea menestystä ^aköyhän kansanluokan keskuudessa, sillä katso, nämä karkotettiin synagogista vaatetuksensa karkeuden tähden –

3 sen tähden heidän ei sallittu mennä synagogiinsa palvelemaan Jumalaa, sillä heitä pidettiin saastaisina; sen tähden he olivat ^aköyhiä; niin, heidän veljensä pitivät heitä kuonana; sen tähden he olivat köyhiä, mitä tulee maailman tavaroihin, ja he olivat myös sydämeltään köyhiä.

4 Nyt, kun Alma oli opettamassa ja puhumassa kansalle Onidan kukkulalla, hänen luoksansa tuli suuri väkijoukko, joka oli niitä, joista olemme puhuneet ja jotka olivat sydämeltään ^aköyhiä sen vuoksi että olivat köyhiä, mitä tulee maailman tavaroihin.

5 Ja he tulivat Alman luo; ja se, joka oli ensimmäisenä heidän joukossaan, sanoi hänelle: Katso, ^amitä näiden minun veljeni pitää tehdä, sillä he

ovat kaikkien ihmisten, niin, ja etenkin pappiemme halveksimia köyhyytensä tähden; sillä he ovat ^bkarkottaneet meidät synagogistamme, joiden rakentamiseksi me olemme omin käsin tehneet runsaasti työtä; ja he ovat karkottaneet meidät suuren köyhyytemme tähden, eikä meillä ole mitään paikkaa, missä palvella Jumalaamme; ja katso, ^cmitä meidän pitää tehdä?

6 Ja nyt, kun Alma kuuli tämän, hän kääntyi ympäri, kasvot suoraan häntä kohti, ja katsoi suuresti iloiten; sillä hän näki, että heidän ^aahdinkonsa olivat todella tehneet heistä ^bnöyriä ja että he olivat ^cvalmiita kuulemaan sanaa.

7 Sen tähden hän ei sanonut enempää muulle väkijoukolle vaan ojensi kätensä ja huusi niille, jotka hän näki ja jotka olivat todella katuvia, ja sanoi heille:

8 Minä näen, että te olette sydämeltänne ^anöyriä, ja jos niin, te olette siunattuja.

9 Katso, teidän veljenne on sanonut: Mitä meidän pitää tehdä, sillä meidät on karkotettu synagogistamme, niin ettemme voi palvella Jumalaamme?

10 Katso, minä sanon teille: Luuletteko te, ettette voi ^apalvella Jumalaa muualla kuin vain synagogissanne?

11 Ja edelleen tahtoisin kysyä: Luuletteko te, että teidän tulee

32 2a PKO Köyhät.

3a Alma 34:40.

4a PKO Köyhät:

Hengessä köyhät.

5a Sananl. 18:23.

b Alma 33:10.

c Ap. t. 2:37–38.

6a PKO Vastoinkäyminen.

b PKO Nöyryys.

c Alma 16:16–17;

OL 101:8.

8a Matt. 5:3–5.

10a PKO Jumalan
palveleminen.

palvella Jumalaa vain kerran viikossa?

12 Minä sanon teille: On hyvä, että teidät on karkotettu synagogistanne, jotta olisitte nöyriä ja jotta oppisitte ^aviisautta, sillä teidän on välttämätöntä oppia viisautta; sillä siitä syystä, että teidät on karkotettu ja että veljenne halveksivat teitä suuren ^bköyhyytenne tähden, teidät on johdatettu sydämen nöyryyteen; sillä teidät on pakostakin tehty nöyriksi.

13 Ja nyt, koska teidän on pakko olla nöyriä, te olette siunattuja, sillä toisinaan, jos ihmisen on pakko olla nöyrä, hän tavoittelee parannusta; ja nyt totisesti jokainen, joka tekee parannuksen, saa armon; ja se, joka saa armon ja ^akestää loppuun asti, pelastuu.

14 Ja nyt, kun sanoin teille, että te olette siunattuja, koska teidät pakotettiin olemaan nöyriä, ettekö luule, että vielä siunatumpia ovat ne, jotka itse todella nöyrtyvät sanan tähden?

15 Niin, se, joka todella nöyrtyy ja tekee parannuksen synneistään ja kestää loppuun asti, on oleva siunattu – niin, paljon siunatumpi kuin ne, joiden on pakko olla nöyriä suuren köyhyytensä tähden.

16 Sen tähden siunattuja ovat ne, jotka ^anöyrtyvät ilman, että heidän on pakko olla nöyriä; eli pikemminkin, toisin sanoen

siunattu on se, joka uskoo Jumalan sanaan ja joka ottaa kasteen ilman sydämen itsepäisyyttä, niin, ilman että heidät johdetaan tietämään tai suorastaan pakotetaan tietämään sana, ennen kuin he uskovat.

17 Niin, on monia, jotka sanovat: Jos sinä näytät meille jonkin ^amerkin taivaasta, silloin me varmasti tiedämme totuuden; silloin me uskomme.

18 Nyt minä kysyn: Onko tämä uskoa? Katso, minä sanon teille: Ei, sillä jos ihminen tietää jonkin asian, hänellä ei ole mitään syytä ^auskoa, sillä hän tietää sen.

19 Ja nyt, kuinka paljon kiro-tumpi onkaan se, joka ^atietää Jumalan tahdon eikä tee sitä, kuin se, joka vain uskoo tai jolla on vain syytä uskoa ja lankeaa rikkomukseen?

20 Nyt tästä teidän on tuomit-tava. Katso, minä sanon teille, että se on toisaalta samanlainen kuin toisaaltakin; ja jokaiselle tapahtuu tekojensa mukaisesti.

21 Ja nyt, kuten uskosta sanoin – usko ei ole ^atäydellistä tietoa jostakin; sen tähden, jos teillä on uskoa, te ^btoivotte sellaista, mikä ei ^cnäy mutta on totta.

22 Ja nyt, katso, minä sanon teille ja minä tahdon teidän muistavan, että Jumala on armollinen kaikille, jotka uskovat hänen nimeensä; sen tähden hän haluaa ensiksi teidän uskovan, niin, nimittäin hänen sanaansa.

12a Saarn. 4:13.
b Sananl. 16:8.
13a Alma 38:2.
16a PKO Nöyryys.

17a PKO Merkki.
18a Et. 12:12, 18.
19a Joh. 15:22–24.
21a Joh. 20:29;

Hepr. 11.
b PKO Toivo.
c Et. 12:6.

23 Ja nyt, hän julistaa sanansa enkelien kautta ihmisille, ^aeikä vain miehille vaan myös naisille. Eikä tässä kaikki; pienille ^blapsille annetaan monta kertaa sanoja, jotka saattavat viisaat ja oppineet ymmälle.

24 Ja nyt, rakkaat veljeni, koska olette halunneet tietää minulta, mitä teidän pitää tehdä, koska teitä on ahdistettu ja teidät on karkotettu – nyt minä en halua teidän luulevan, että minun tarkoitukseni on tuomita teitä muuten kuin sen mukaisesti, mikä on totta –

25 sillä minä en tarkoita, että teidät kaikki on pakotettu nöyrytymään, sillä minä tosisesti uskon, että teidän joukossanne on joitakuita, jotka nöyrtyisivät, olivatpa he minkälaisissa olosuhteissa tahansa.

26 Nyt, kuten sanoin uskosta – että se ei ollut täydellistä tietoa – aivan samoin on minun sanojeni laita. Te ette voi aluksi tietää niiden olevan täydellisen varmasti totta, sen enempää kuin usko on täydellistä tietoa.

27 Mutta katso, jos te heräätte ja herätätte kykynne, jopa niin että kokeillette sanojani, ja osoitatte vähäsen uskoa, niin, vaikka ette voisi enempää kuin ^ahaluta uskoa, antakaa tämän halun tehdä työtä itsessänne, kunnes uskotte sillä tavalla, että voitte antaa sijaa osalle sanoistani.

28 Nyt, vertaamme sanaa ^asiemenen. Nyt, jos te annatte sijaa,

niin että ^bsydämeenne voidaan kylvää ^csiemen, katso, jos se on oikea siemen eli hyvä siemen, jos te ette ^depäuskollanne heitä sitä pois, niin että vastustatte Herran Henkeä, katso, se alkaa paisua teidän rinnassanne; ja kun te tunnette nämä paisumisen liikkeet, te alatte sanoa itsöksenne: Tämän täytyy olla hyvä siemen, eli sanan täytyy olla hyvä, sillä se alkaa avartaa sieluani; niin, se alkaa valaista ^eymmärrystäni, niin, se alkaa olla minusta ihana.

29 Nyt, katso, eikö tämä lisäisi teidän uskoanne? Minä sanon teille: Kyllä; mutta se ei ole kasvanut täydelliseksi tiedoksi.

30 Mutta katso, kun siemen paisuu ja itää ja alkaa kasvaa, silloin teidän on sanottava, että siemen on hyvä, sillä katso, se paisuu ja itää ja alkaa kasvaa. Ja nyt, katso, eikö tämä vahvista teidän uskoanne? Kyllä, se vahvistaa teidän uskoanne, sillä te sanotte: Minä tiedän, että tämä on hyvä siemen, sillä katso, se itää ja alkaa kasvaa.

31 Ja nyt, katso, oletteko varmoja, että tämä on hyvä siemen? Minä sanon teille: Kyllä; sillä jokainen siemen tuottaa oman ^alajinsa mukaan.

32 Sen tähden, jos siemen kasvaa, se on hyvä, mutta jos se ei kasva, katso, se ei ole hyvä; sen tähden se heitetään pois.

33 Ja nyt, katso, koska te olette kokeilleet ja kylväneet siemenen ja se paisuu ja itää ja alkaa

23a Joel 3:1–2.

b Matt. 11:25;

Luuk. 10:21;

3. Nefi 26:14–16;

OL 128:18.

27a Mark. 11:24.

28a Luuk. 8:11.

b Alma 33:1.

c PKO Sydän.

d Matt. 17:20.

e PKO Ymmärrys.

31a 1. Moos. 1:11–12.

kasvaa, teidän täytyy tietää, että siemen on hyvä.

34 Ja nyt, katso, onko teidän "tietonne täydellistä? Kyllä, teidän tietonne on täydellistä siinä asiassa, ja teidän ^buskonne on uinuvaa; ja tämä koska te tiedätte, sillä te tiedätte, että sana on paisuttanut teidän sieluanne, ja te tiedätte myös, että se on itänyt, että ymmärryksenne alkaa valaistua ja että ^cmielenne alkaa avartua.

35 Oi, eikö tämä sitten ole todellista? Minä sanon teille: Kyllä, sillä se on ^avaloa, ja kaikki, mikä on valoa, on hyvää, sillä sen voi erottaa; sen tähden teidän on tiedettävä, että se on hyvää; ja nyt, katso, kun olette maistaneet tätä valoa, onko teidän tietonne täydellistä?

36 Katso, minä sanon teille: Ei; eikä teidän myöskään pidä hylätä uskoanne, sillä te olette vasta osoittaneet uskoanne kylvääksenne siemenen, jotta voisitte kokeilla tietääksenne, oliko siemen hyvä.

37 Ja katso, kun puu alkaa kasvaa, te sanotte: Ravitkaamme sitä hyvin huolellisesti, jotta se juurtuisi, jotta se kasvaisi ja tuottaisi meille hedelmää. Ja nyt, katso, jos te ravitsette sitä hyvin huolellisesti, se juurtuu ja kasvaa ja tuottaa hedelmää.

38 Mutta jos te ^alaiminlyötte puun ettekä huolehdi sen ravinnosta, katso, se ei juurru; ja kun

aurinko tulee ja paahtaa sitä, niin koska sillä ei ole juurta, se kuivettuu, ja te vedätte sen maasta ja heitätte sen pois.

39 Nyt, tämä ei johdu siitä, ettei siemen ollut hyvä, eikä siitä, ettei sen hedelmä olisi haluttavaa, vaan se johtuu siitä, että teidän ^amaanne on hedelmätön ettekä te ravitse puuta; sen tähden te ette voi saada siitä hedelmää.

40 Ja siten, jos te ette ravitse sanaa, odottaen uskollisesti sen hedelmää, te ette voi koskaan poimia ^aelämän puun hedelmää.

41 Mutta jos te uskollanne ravitsette sanaa, niin, ravitsette puuta, kun se alkaa kasvaa, hyvin uutterasti ja ^akärsivällisesti, odottaen siitä hedelmää, se juurtuu; ja katso, se on oleva puu, joka ^bversoo ikuiseen elämään.

42 Ja ^auutteruutenne ja uskonne ja kärsivällisyytenne ansiosta ravitessanne sanaa, jotta se juurtuisi teissä, katso, lopulta te saatte poimia sen ^bhedelmää, joka on mitä kallisarvoisinta, joka on makeampaa kuin kaikki, mikä on makeaa, ja joka on valkoisempaa kuin kaikki, mikä on valkoista, niin, ja puhtaampaa kuin kaikki, mikä on puhdasta; ja te saatte kestitä itseänne tällä hedelmällä kyllicksenne, niin ettei teidän ole nälkä eikä jano.

43 Silloin, veljeni, te saatte korjata palkan uskostanne ja uutteruudestanne ja kärsivällisyydes-

34a pko Tieto.

b Et. 3:19.

c pko Mieli.

35a Joh. 3:18–21.

pko Valo, Kristuksen.

38a pko Luopumus.

39a Matt. 13:5.

40a 1. Moos. 2:9;

1. Nefi 15:36.

41a pko Kärsivällisyys.

b Alma 33:23;

OL 63:23.

42a pko Ahkeruus.

b 1. Nefi 8:10–12.

tänne ja pitkämielisyydestänne odottaessanne, että puu tuottaisi teille hedelmää.

LUKU 33

Senos opetti, että ihmisten tulee rukoilla ja palvella Jumalaa kaikkialla ja että tuomiot käännetään pois Pojan tähden. Senok opetti, että armo suodaan Pojan tähden. Mooses oli korottanut erämaassa Jumalan Pojan vertauskuvan. Noin 74 eKr.

NYT, kun Alma oli puhunut nämä sanat, he lähettivät hänelle sanan haluten tietää, pitäisikö heidän uskoa ^ayhteen Jumalaan voidakseen saada tätä hedelmää, josta hän oli puhunut, eli kuinka heidän pitäisi kylvää ^bsiemen eli sana, josta hän oli puhunut ja josta sanonut, että se piti kylvää heidän sydämeensä; eli millä tavalla heidän pitäisi alkaa osoittaa uskoaan.

2 Ja Alma sanoi heille: Katso, te olette sanoneet, että te ^aette voineet palvella Jumalaanne, koska teidät on karkotettu synagogistanne. Mutta katso, minä sanon teille: Jos te luulette, että ette voi palvella Jumalaa, te erehdytte suuresti ja teidän pitäisi tutkia ^bkirjoituksia; jos te luulette niiden opettaneen teille tätä, te ette ymmärrä niitä.

3 Muistatteko lukeneenne, mitä profeetta ^aSenos muinoin on

sanonut rukouksesta eli Jumalan ^bpalvelemisesta?

4 Sillä hän sanoi: Sinä olet armollinen, oi Jumala, sillä sinä olet kuullut rukoukseni silloinkin, kun olin erämaassa; niin, sinä olit armollinen rukoillesani niiden tähden, jotka olivat ^avihollisiani, ja käänsit heidät puolelleni.

5 Niin, oi Jumala, ja sinä olit armollinen minulle, kun huusin sinun puoleesi ^apellollani; kun huusin sinun puoleesi rukouksessani, ja sinä kuulit minua.

6 Ja jälleen, oi Jumala, kun minä menin talooni, sinä kuulit minua rukouksessani.

7 Ja kun minä menin ^ahuoneeseeni, oi Herra, ja rukoilin sinua, sinä kuulit minua.

8 Niin, sinä olet armollinen lapsillesi, kun he huutavat sinun puoleesi, jotta sinä heitä kuulisit, eivätkä ihmiset, ja sinä kuulet heitä.

9 Niin, oi Jumala, sinä olet ollut minulle armollinen ja kuullut minun huutoni väkesi keskellä.

10 Niin, ja sinä olet myös kuullut minua, kun viholliseni ovat minut ^akarkottaneet ja ovat minua halveksineet; niin, sinä kuulit minun huutoni ja olit vihoissasi vihollisilleni, ja sinä rankaisit heitä vihassasi joutuisalla tuholla.

11 Ja sinä kuulit minua ahdinkojeni ja vilpittömyyteni

33 1a 2. Nefi 31:21;
Moosia 15:2–4.
b Alma 32:28–43.
2a Alma 32:5.
b Alma 37:3–10.
3a PKO Pyhät kirjoituk-

set: Kadonneet pyhät
kirjoitukset;
Senos.
b PKO Jumalan
palveleminen.
4a Matt. 5:44.

5a Alma 34:20–25.
7a Matt. 6:5–6;
Alma 34:26.
10a Alma 32:5.

tähden; ja Poikasi tähden sinä olet ollut minulle näin armollinen; sen tähden minä huudan sinun puoleesi kaikissa ahdingoissani, sillä sinussa on minun iloni; sillä sinä olet kääntänyt tuomiosi pois minusta Poikasi tähden.

12 Ja nyt Alma sanoi heille: Uskotteko näitä ^akirjoituksia, joita ihmiset muinoin ovat kirjoittaneet?

13 Katso, jos uskotte, teidän on uskottava, mitä ^aSenos sanoi, sillä katso, hän sanoi: Sinä olet kääntänyt pois tuomiosi Poikasi tähden.

14 Nyt, katso, veljeni, minä tahdoisin kysyä: Oletteko te lukeneet kirjoituksia? Jos olette, kuinka voitte olla uskomatta Jumalan Poikaan?

15 Sillä ^aei ole kirjoitettu, että Senos yksin olisi puhunut näistä asioista, vaan myös ^bSenok puhui näistä asioista –

16 sillä katso, hän sanoi: Sinä olet vihoissasi, oi Herra, tälle kansalle, koska se ei tahdo ymmärtää sinun armotekojasi, jotka olet suonut sille Poikasi tähden.

17 Ja nyt, veljeni, te näette, että toinenkin profeetta muinoin on todistanut Jumalan Pojasta, ja koska ihmiset eivät tahtoneet ymmärtää hänen sanojaan, he ^akivittivät hänet kuoliaaksi.

18 Mutta katso, tässä ei ole

kaikki; nämä eivät ole ainoat, jotka ovat puhuneet Jumalan Pojasta.

19 Katso, ^aMooses puhui hänestä; niin, ja katso, autiomaassa ^bkohotettiin ^cvertauskuva, jotta jokainen, joka siihen katsoisi, saisi elää. Ja monet katsoivat ja jäivät eloon.

20 Mutta harvat ymmärsivät niiden asioiden merkityksen, ja tämä heidän sydämensä paatumuksen tähden. Mutta oli monia, jotka olivat niin paatuneita, etteivät he tahtoneet katsoa; sen tähden he menehtyivät. Nyt syy, miksi he eivät tahtoneet katsoa, on se, etteivät he uskoneet, että se ^aparantaisi heidät.

21 Oi veljeni, jos te voisitte parantua vain luomalla katseen ympärillenne, jotta parantuisitte, ettekö katsoisi nopeasti; vai paaduttaisitteko mieluummin sydämenne epäuskossa ja olisitteko velttöjä, niin että ette loisi katsetta ympärillenne, niin että menehtyisitte?

22 Jos niin, onnettomuus kohtaa teitä; mutta jos ei niin, luokaa silloin katse ympärillenne ja ^aalkakaa uskoa Jumalan Poikaan, että hän tulee lunastamaan kansansa ja että hän on kärsivä ja kuoleva sen syntien ^bsovituksiksi ja että hän on jälleen ^cnouseva kuolleista, mikä on saava aikaan ^dylösnousemuksen, niin että kaikki

12a pko Pyhät kirjoitukset.

13a Alma 34:7.

15a MK Jaak. 4:4.

b 1. Nefi 19:10;

Alma 34:7.

17a pko Marttyyri.

19a 5. Moos. 18:15, 18;

Alma 34:7.

b Joh. 3:14;

Hel. 8:14–15.

c 4. Moos. 21:9;

2. Nefi 25:20;

Moosia 3:15.

20a 1. Nefi 17:40–41.

22a Alma 32:27–28.

b Alma 22:14; 34:8–9.

c pko Ylösnousemus.

d Alma 11:44.

ihmiset joutuvat hänen eteensä viimeisenä päivänä, tuomiopäivänä, tuomittaviksi ^atekojensa mukaan.

23 Ja nyt, veljeni, minä pyydän, että te ^akylvätte tämän sanan sydämeenne, ja kun se alkaa paisua, niin myös ravitsette sitä uskollanne. Ja katso, siitä tulee puu, joka ^bversoo teissä ikuiseen elämään. Ja suokoon Jumala silloin teille, että teidän ^ckuor-
manne olisivat keveitä ilon tähden hänen Pojastaan. Ja kaiken tämän te voitte tosiaankin tehdä, jos tahdotte. Aamen.

LUKU 34

Amulek todistaa, että sana on Kristuksessa pelastukseksi. Ellei sovitusta tapahdu, koko ihmissuvun täytyy hukkua. Koko Mooseksen laki viittaa Jumalan Pojan uhriin. Iankaikkinen lunastussuunnitelma perustuu uskoon ja parannukseen. Rukoilkaa ajallisia ja hengellisiä siunauksia. Tämä elämä on ihmisille aika valmistautua kohtaamaan Jumala. Tehkää pelastuaksenne työtä peläten Jumalan edessä. Noin 74 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli puhunut nämä sanat heille, hän istuutui maahan, ja ^aAmulek nousi ja alkoi opettaa heitä sanoen:

2 Veljeni, minusta on mahdoll-
tonta, että te olisitte tietämät-
tömiä niistä asioista, joita on

puhuttu Kristuksen tulemisesta, hänen, jonka me opetamme olevan Jumalan Poika; niin, minä tiedän, että ^anäitä asioita opetettiin teille runsaasti ennen teidän luopumistanne meidän joukostamme.

3 Ja koska te olette pyytäneet rakasta veljeäni ilmaisemaan teille, mitä teidän pitäisi tehdä ahdinkojenne tähden, hän on puhunut teille jonkin verran valmistakseen mieltänne, niin, ja hän on kehottanut teitä uskoon ja kärsivällisyyteen –

4 niin, vieläpä, että teillä olisi sen verran uskoa, että edes ^akylväisitte sanan sydämeenne, jotta voisitte kokeilla sen hyvyyttä.

5 Ja me olemme nähneet, että se suuri kysymys, joka teillä on mielessänne, on, onko sana Jumalan Pojassa vai eikö mitään Kristusta tule.

6 Ja te näitte myös, että veljeni on osoittanut teille moneen kertaan, että ^asana on Kristuksessa pelastukseksi.

7 Veljeni on viitannut Senosin sanoihin, että lunastus tulee Jumalan Pojan kautta, ja myös Senokin sanoihin; ja hän on vedonnut myös Moosekseen osoittaakseen, että nämä asiat ovat totta.

8 Ja nyt, katso, minä ^atodistan teille omasta puolestani, että nämä asiat ovat totta. Katso, minä sanon teille, että minä

22e pko Teot.

23a Alma 33:1; 34:4.

b Alma 32:41;

OL 63:23.

c Alma 31:38.

34 1a Alma 8:21.

2a Alma 16:13–21.

4a Alma 33:23.

6a Joh. 1:1, 14.

8a pko Todistaminen.

tiedän, että Kristus on tuleva ihmislasten keskuuteen ottaakseen päällensä kansansa rikkomukset ja että hän on ^bsovittava maailman synnit; sillä Herra Jumala on näin puhunut.

9 Sillä on välttämätöntä, että ^asovitus suoritetaan; sillä iankaikkisen Jumalan suuren ^bsuunnitelman mukaan sovitus täytyy suorittaa, tai muuten koko ihmissuvun täytyisi väistämättä hukkua; niin, kaikki ovat paatuneita; niin, kaikki ovat ^clangenneita ja kadotettuja, ja heidän täytyisi hukkua, elleivät he voisi pelastua sovituksen kautta, jonka suorittaminen on välttämätöntä.

10 Sillä on välttämätöntä, että on suuri ja viimeinen ^auhri; niin, ei ihmis- eikä eläin- eikä minkäänlainen lintu-uhri, sillä se ei ole inhimillinen uhri, vaan sen on oltava ^bääretön ja iankaikkinen ^cuhri.

11 Nyt ei ole yhtäkään ihmistä, joka voi uhrata oman verensä toisen syntien sovituksiksi. Nyt, jos ihminen murhaa, katso, ottaako meidän lakimme, joka on ^aoikeudenmukainen, hengen hänen veljeltään? Minä sanon teille: Ei.

12 Vaan laki vaatii hengen siltä, joka on ^amurhannut; sen tähden ei mikään vähempi kuin

ääretön sovitus riitä maailman synteihin.

13 Sen tähden on välttämätöntä, että on suuri ja viimeinen uhri, ja silloin verenvuodatus lakkaa, eli on tarkoituksenmukaista, että se ^alakkaa; silloin ^bMooseksen laki täyttyy; niin, se täyttyy kokonaan, jokainen kirjain ja pieninkin piirto, eikä yksikään ole hävinnyt.

14 Ja katso, tämä on ^alain koko ^btarkoitus – jokainen rahtu viittaa tuohon suureen ja viimeiseen ^cuhriin; ja tuo suuri ja viimeinen uhri on oleva Jumalan Poika, niin, ääretön ja iankaikkinen.

15 Ja näin hän on tuova ^apelastuksen kaikille niille, jotka uskovat hänen nimeensä; tämä on tämän viimeisen uhrin tarkoitus: saada aikaan armahtavuus, joka voittaa oikeudenmukaisuuden ja saa aikaan keinon, jolla ihmiset voivat saada parannukseen johtavan uskon.

16 Ja näin ^aarmo voi tyydyttää ^boikeudenmukaisuuden vaatimukset ja sulkee heidät turvallisten käsivarsien suojaan, kun se, joka ei osoita parannukseen johtavaa uskoa, on koko oikeudenmukaisuuden ^cvaatimusten lain alainen; sen tähden suuri ja iankaikkinen ^dlunastussuunnitelma toteutuu vain sen

8b pko Sovitus.

9a Alma 33:22.

b Alma 12:22–33;
Moos. 6:62.

c pko Aadamin ja Eevan
lankeemus.

10a Moos. 5:6–7.

b 2. Nefi 9:7.

c pko Uhri.

11a 5. Moos. 24:16;

Moosia 29:25.

12a pko Kuoleman-
rangaistus; Murha.

13a 3. Nefi 9:17, 19–20.

b 3. Nefi 15:5.

14a pko Mooseksen laki.

b Alma 30:3.

c OL 138:35.

15a pko Pelastus.

16a pko Armeliaisuus.

b pko Oikeuden-
mukaisuus.

c Alma 12:32.

d pko Lunastus-
suunnitelma.

kohdalla, jolla on parannukseen johtava usko.

17 Suokoon sen tähden Jumala teille, veljeni, että te alkaisitte osoittaa parannukseen johtavaa ^auskoanne, että alkaisitte ^bhuutaa avuksi hänen pyhää nimeään, jotta hän armahtaisi teitä;

18 niin, huutakaa häneltä armoa, sillä hän on voimallinen pelastamaan.

19 Niin, nöyrytkää ja rukoilkaa häntä jatkuvasti.

20 Huutakaa hänen puoleensa kedoillanne ollessanne, niin, kaikkien katraidenne puolesta.

21 ^aHuutakaa hänen puoleensa taloissanne, niin, koko perhekuntanne puolesta, sekä aamuin, keskipäivin että illoin.

22 Niin, huutakaa hänen puoleensa vihollistenne voimaa vastaan.

23 Niin, ^ahuutakaa hänen puoleensa ^bPerkelettä vastaan, joka on kaiken ^cvanhurskauden vihollinen.

24 Huutakaa hänen puoleensa peltojenne sadon puolesta, jotta siinä menestyisitte.

25 Huutakaa ketojenne katraiden puolesta, jotta ne lisääntyisivät.

26 Mutta tässä ei ole kaikki; teidän täytyy vuodattaa sielunne ^ahuoneissanne ja salaisissa paikoissanne ja erämaassanne.

27 Niin, ja kun te ette huuda Heran puoleen, olkoon ^asydämenne

^btäysi, alati viipyen rukouksessa hänen puoleensa omaksi parhaaksenne ja myös ympärillänne olevien parhaaksi.

28 Ja nyt, katso, rakkaat veljeni, minä sanon teille: Älkää luulko, että tässä on kaikki; sillä jos te tämän kaiken tehtyänne käännytätte pois ^atarvitsevat ja alastomat ettekä käy sairaiden ja ahdistettujen luona ja ^banna omaisuudestanne, jos teillä on, niille, jotka tarvitsevat – minä sanon teille: Jos te ette mitään näistä tee, katso, teidän ^crukouksenne on ^dturha eikä teitä mitään hyödytä, ja te olette kuin teko-pyhät, jotka kieltävät uskon.

29 Sen tähden, jos te ette muista olla ^arakastavia, te olette kuin kuona, jonka metallinpuhdistajat heittävät pois (koska se ei ole minkään arvoista) ja joka tullaan ihmisten jalkoihin.

30 Ja nyt, veljeni, minä tahdon teidän näin monia todistuksia saatuanne ja nähtyänne, että pyhät kirjoitukset todistavat näistä asioista, tulevan ja tuottavan parannukseen johtavia ^ahedelmiä.

31 Niin, minä tahdon, että te tullette ettekä enää paaduta sydäntänne, sillä katso, nyt on teidän pelastuksenne aika ja ^apäivä; ja sen tähden, jos te teette parannuksen ettekä paaduta sydäntänne, suuri lunastussuunnitelma toteutuu heti teidän kohdallanne.

32 Sillä katso, tämä elämä on

17a pko Usko.

b pko Rukous.

21a Ps. 5:2–4;

3. Nefi 18:21.

23a 3. Nefi 18:15, 18.

b pko Perkele.

c pko Vanhurskaus.

26a Matt. 6:5–6.

27a pko Sydän.

b pko Pohtiminen.

28a pko Köyhät.

b pko Almu.

c Matt. 15:7–8.

d Moroni 7:6–8.

29a pko Rakkaus.

30a Matt. 3:8;

Alma 13:13.

31a Room. 13:11–12.

ihmisille aika ^avalmistautua kohtaamaan Jumala; niin, katso, tämän elämän päivä on ihmisille päivä tehdä työnsä.

33 Ja nyt, kuten sanoin teille aikaisemmin, koska te olette saaneet näin monia todistuksia, minä sen tähden pyydän teitä, ettette ^alykkää ^bparannuksenne päivää loppuun asti, sillä tämän elämän päivän jälkeen, joka on annettu meille valmistautuaksemme iankaikkisuuteen, katso, ellemme käytä aikaamme hyvin tässä elämässä ollessamme, sen jälkeen tulee ^cpimeyden ^dyö, jossa ei mitään työtä voida tehdä.

34 Te ette voi sanoa joutuessanne tuohon kauheaan ^ataitekohtaan: Minä tahdon tehdä parannuksen, minä tahdon palata Jumalani luokse. Ei, te ette voi sanoa näin, koska sillä samalla hengellä, jonka vallassa ruumiinne on sillä hetkellä, kun te lähdette tästä elämästä, sillä samalla hengellä on voima pitää teidän ruumistanne vallassaan tuossa iankaikkisessa maailmassa.

35 Sillä katso, jos te olette lykänneet parannuksenne päivää aina kuolemaan asti, katso, teistä on tullut Perkeleen hengen ^aalaisia, ja hän ^bsinetöi teidät omikseen; sen tähden Herran Henki on vetäytynyt teistä, eikä sillä

ole teissä sijaa, ja Perkeleellä on teihin kaikki valta; ja tämä on jumalattomien lopullinen tila.

36 Ja tämän minä tiedän, koska Herra on sanonut, ettei hän asu ^aepäpyhissä temppeleissä, mutta ^bvanhurskaiden sydämissä hän asuu; niin, ja hän on myös sanonut, että vanhurskaat saavat istuutua sijalleen hänen valtakunnassaan tarvitsematta enää lähteä pois; mutta heidän vaatteensa täytyy tehdä valkoisiksi Karitsan verellä.

37 Ja nyt, rakkaat veljeni, minä pyydän, että te muistatte nämä asiat ja teette ^atyötä pelastuakseen peläten Jumalan edessä, ettekä enää kiellä Kristuksen tulemistä;

38 ettekä enää ^ataistele Pyhää Henkeä vastaan vaan otatte sen vastaan ja otatte Kristuksen ^bnimen päällenne; että te nöyrrytte aina tomuun asti ja ^cpalvelette Jumalaa, missä tahansa paikassa olettekin, hengessä ja totuudessa; ja että te elätte ^dkiittäen päivittäin niistä monista armoteoista ja siunauksista, joita hän teille lahjoittaa.

39 Niin, ja myös minä kehoitan teitä, veljeni, olemaan alati ^avalppaita rukoilemaan, etteivät Perkeleen ^bkiusaukset eksytäisi teitä, ettei hän saisi teitä

32a 2. Nefi 2:21;

Alma 12:24; 42:4–6.

33a Hel. 13:38;

OL 45:2.

b pko Parannus.

c pko Kuolema, hengellinen; Pimeys, hengellinen.

d Joh. 9:4; OL 45:17.

34a Alma 40:13–14.

35a 2. Nefi 28:19–23.

b 2. Nefi 9:9.

36a Moosia 2:37;

Alma 7:21;

Hel. 4:24.

b pko Vanhurskaus.

37a Fil. 2:12.

38a pko Kiista.

b Moosia 5:8;

Alma 5:38.

c pko Jumalan palveleminen.

d Ps. 69:31;

OL 59:7.

pko Kiitollisuus.

39a pko Vartija.

b pko Kiusaus.

valtaansa, ettei teistä tulisi hänen alaisiaan viimeisenä päivänä; sillä katso, hän ^cei teitä millään hyvällä palkitse.

40 Ja nyt rakkaat veljeni, minä tahdon kehottaa teitä olemaan ^a“kärsivällisiä ja kestämaan kaikenlaiset ahdingot, että ette ^bherjaa niitä, jotka karkottavat teidät suuren köyhyytenne tähden, ettei vain teistä tulisi heidän kaltaisiaan synnintekijöitä;

41 vaan että te olette kärsivällisiä ja kestätte nuo ahdingot vahvassa toivossa, että saatte jonakin päivänä levätä kaikista ahdingoistanne.

LUKU 35

Sanan saarnaaminen tekee tyhjäksi soramilaisten juonen. He karkottavat käännyttäiset, jotka sitten liittyvät Ammonin kansaan Jersonissa. Alma murehtii kansan jumalattomuuden tähden. Noin 74 eKr.

NYT tapahtui, että kun Amulek oli päättänyt nämä sanat, he vetäytyivät väkijoukosta ja tulivat Jersonin maahan.

2 Niin, ja loputkin veljet tulivat Jersonin maahan saarnattuaan sanaa soramilaisille.

3 Ja tapahtui, että kun soramilaisten suositumpi osa oli neuvotellut yhdessä niistä sanoista, joita oli saarnattu heille, he vihastuivat sanan tähden, sillä se tuhosi heidän ^a“juonensa; sen tähden he eivät tahtoneet kuulla sanoja.

4 Ja he lähettivät sanan ja kosivat yhteen kaiken kansan kautta koko maan ja neuvottelivat heidän kanssaan sanoista, joita oli puhuttu.

5 Nyt heidän hallitsijansa ja pappinsa ja opettajansa eivät antaneet kansan tietää, mitä he halusivat; ja nyt he ottivat salaa selville kaiken kansan mielipiteet.

6 Ja tapahtui, että kun he olivat saaneet selville kaiken kansan mielipiteet, ne, jotka olivat Alman ja hänen veljiensä puhumien sanojen kannalla, karkotettiin maasta; ja heitä oli monia, ja hekin tulivat Jersonin maahan.

7 Ja tapahtui, että Alma ja hänen veljensä opettivat heitä.

8 Nyt soramilaisten kansa oli vihoissaan Jersonin maassa olevalle Ammonin kansalle, ja soramilaisten ylin hallitsija, joka oli hyvin jumalaton mies, lähetti Ammonin kansalle sanan pyytäen, että se karkottaisi maastaan kaikki ne, jotka heidän puoleltaan tulivat sen maahan.

9 Ja hän syyti monia uhkauksia sitä vastaan. Ja nyt Ammonin kansa ei pelännyt heidän sanojaan; sen tähden he eivät karkottaneet heitä vaan ottivat vastaan kaikki köyhät soramilaiset, jotka tulivat heidän luoksensa; ja he ^a“ravitsivat heitä ja vaatettivat heitä ja antoivat heille maita heidän perinnökseen; ja he huolehtivat heistä heidän puutteidensa mukaisesti.

10 Nyt tämä ylltytti soramilaisia

39c Alma 30:60.

40a pko Kärsivällisyys.

b OL 31:9.

35 3a pko Pappisvalta.

9a Moosia 4:26.

pkko Hyvinvoinnin

turvaaminen.

vihaan Ammonin kansaa vastaan, ja he alkoivat sekoittaa lamanilaisiin ja yllyttää näitäkin vihaan sitä vastaan.

11 Ja siksi soramilaiset ja lamanilaiset alkoivat varustautua sotaan Ammonin kansaa vastaan ja myös nefiläisiä vastaan.

12 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden seitsemästoista vuosi.

13 Ja Ammonin kansa lähti Jersonin maasta ja tuli Melekin maahan ja antoi Jersonin maassa tilaa nefiläisten sotajoukoille, jotta ne voisivat taistella lamanilaisten sotajoukkoja ja soramilaisten sotajoukkoja vastaan; ja näin alkoi sota lamanilaisten ja nefiläisten välillä tuomarien hallituskauden kahdeksantenatoista vuonna; ja heidän sodistaan ”kerrotaan myöhemmin.

14 Ja Alma ja Ammon ja heidän veljensä sekä Alman kaksi poikaa palasivat Sarahemlan maahan oltuaan välineinä Jumalan käsissä ”monien soramilaisten johdattamisessa parannukseen; ja kaikki, jotka johdatettiin parannukseen, ajettiin pois maastansa, mutta heillä on perintö-maita Jersonin maassa, ja he ovat tarttuneet aseisiin suojellakseen itseään ja vaimojaan ja lapsiaan ja maitaan.

15 Nyt, koska Alma suri kansansa pahuutta, eli niitä sotia ja verenvuodatuksia ja kiistoja, joita heidän keskuudessaan oli, ja koska hän oli ollut julistamassa

sanaa tai lähettänyt julistamaan sanaa kaiken kansan keskuudessa jokaisessa kaupungissa ja koska hän näki, että ihmisten sydämet alkoivat paatua ja että he alkoivat ”loukkaantua sanan ankaruuden tähden, hänen sydämensä oli tavattoman murheellinen.

16 Sen tähden hän kutsutti poikansa koolle voidakseen antaa heille kullekin erikseen ”ohjeensa siitä, mikä kuuluu vanhurskauteen. Ja meillä on kertomus hänen käskyistään, jotka hän antoi heille oman aikakirjansa mukaan.

Alman käskyt pojalleen Helamanille.

Käsittää luvut 36 ja 37.

LUKU 36

Alma todistaa Helamanille, että hän kääntyi nähtyään enkelin. Hän kärsi tuomitun sielun tuskia; hän huusi avuksi Jeesuksen nimeä ja syntyi sitten Jumalasta. Ihana ilo täytti hänen sielunsa. Hän näki enkelijoukkoja ylistämässä Jumalaa. Monet käännynnäiset ovat maistaneet ja nähneet, mitä hän on maistanut ja nähnyt. Noin 74 eKr.

”POIKANI, kallista korvasi sanoil-
leni, sillä minä vannon sinulle,
että mikäli sinä pidät Jumalan
käskyt, sinä menestyt maassa.

2 Minä tahdon sinun tekevän,
niin kuin minä olen tehnyt,

muistaen meidän isiemme ^avankeutta, sillä he olivat orjuudessa, eikä kukaan voinut heitä vapauttaa, paitsi Abrahamin ^bJumala ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala; ja hän totisesti vapautti heidät heidän ahdingoistaan.

3 Ja nyt, oi poikani Helaman, katso, sinä olet nuoruudessasi, ja sen tähden minä pyydän sinulta, että kuulisit sanojani ja oppisit minusta, sillä minä tiedän, että jokainen, joka panee turvansa Jumalaan, saa vahvistusta ^akoetelemuksissaan ja vastoinkäymisissään ja ahdingoissaan, ja hänet ^bylennetään viimeisenä päivänä.

4 Enkä minä tahdo sinun luulevan, että minä itsestäni ^atiedän – en ajallisesti vaan hengellisesti, en ^blihallselta mieleltä vaan Jumalalta.

5 Nyt, katso, minä sanon sinulle: Ellen olisi ^asyntynyt Jumalasta, en olisi ^btiennyt näitä asioita; mutta Jumala on pyhän enkelinsä suulla ilmaissut nämä asiat minulle, ei kuitenkaan oman ^carvollisuuteni tähden;

6 sillä minä kuljin ympäriinsä Moosian poikien kanssa pyrkien ^ahävittämään Jumalan kirkkoa; mutta katso, Jumala lähetti pyhän enkelinsä pysäyttämään meidät matkalla.

7 Ja katso, hän puhui meille ikään kuin ukkosen äänellä, ja

koko maa ^avapisi jalkojemme alla; ja me kaikki kaaduimme maahan, sillä Herran ^bpelko valtasi meidät.

8 Mutta katso, ääni sanoi minulle: Nouse. Ja minä nousin seisomaan ja näin enkelin.

9 Ja hän sanoi minulle: Vaikka itse tahdotkin tuhoutua, älä enää pyri tuhoamaan Jumalan kirkkoa.

10 Ja tapahtui, että minä kaaduin maahan; ja ^akolmeen päivään ja kolmeen yöhön en voinut avata suutani enkä käyttää jäseniäni.

11 Ja enkeli puhui minulle muutakin, minkä veljeni kuulivat, mutta minä en sitä kuullut, sillä kun kuulin sanat: Vaikka itse tahdotkin tuhoutua, älä enää pyri tuhoamaan Jumalan kirkkoa – minä pelästyin ja hämmästyin niin suuresti sitä, että minä kenties tuhoutuisin, että kaaduin maahan enkä kuullut enää mitään.

12 Mutta minua kidutti ^aian-kaikkinen piina, sillä kaikki syntini raastoivat ja kiduttivat sie luani mitä suurimmassa määrin.

13 Niin, minä muistin kaikki syntini ja pahat tekoni, joiden takia helvetin tuskat ^apiinasivat minua, niin, minä käsitin, että olin kapinoinut Jumalaani vastaan ja etten ollut pitänyt hänen pyhiä käskyjään.

14 Niin, ja minä olin murhannut

2a Moosia 23:23;
24:17–21.

b 2. Moos. 3:6;
Alma 29:11.

3a Room. 8:28.
b Moosia 23:21–22.

4a 1. Kor. 2:11;

Alma 5:45–46.
PKO Tieto.

b PKO Lihallinen.
5a PKO Uudestisyntyminen Jumalasta.

b Alma 26:21–22.
c PKO Kelvollisuus.

6a Moosia 27:10.

7a Moosia 27:18.
b PKO Pelko: Jumalan pelko.

10a Moosia 27:19–23.
12a OL 19:11–15.

13a PKO Syyllisyys.

monia hänen lapsiaan, tai pikemminkin eksyttänyt heidät turmioon; niin, ja sanalla sanoen pahat tekoni olivat olleet niin suuret, että ajatuskin tulemisesta Jumalani eteen kidutti sieluani sanomattomalla kauhulla.

15 Oi, minä ajattelin, kunpa "voisin tulla karkotetuksi ja hävitä olemattomiin, sekä sieluni että ruumiini, ettei minua voitaisi viedä seisomaan Jumalani eteen tuomittavaksi ^bteoistani.

16 Ja nyt, kolmen päivän ja kolmen yön ajan minua kiduttivat, niin, "tuomitun sielun tuskat.

17 Ja tapahtui, että ollessani näin piinan kiduttama, ollessani monien syntieni muiston "raastama, katso, minä muistin myös kuulleen isäni profetioivan kansalle erään Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, tulemisesta sovittamaan maailman synnit.

18 Nyt, kun mieleni takertui tähän ajatukseen, huusin sydämessäni: Oi Jeesus, sinä Jumalan Poika, armahda minua, joka olen katkeruuden "sapessa ja kuoleman ikuisten ^bkahleiden kietomana.

19 Ja nyt, katso, kun tätä ajattelin, en enää voinut muistaa tuskiani; niin, syntieni muisto ei enää "raastanut minua.

20 Ja oi, mikä "ilo, ja minkä

ihmeellisen valon minä näin; niin, minun sieluni täyttyi yhtä suuresta ilosta kuin tuskani oli ollut!

21 Niin, minä sanon sinulle, poikani, ettei voinut olla mitään niin suurta ja katkeraa kuin tuskani olivat. Niin, ja sanon sinulle vielä, poikani, ettei toisaalta voi olla mitään niin suurta ja ihanaa kuin iloni oli.

22 Niin, minä käsitin näkeväni, niin kuin isämme "Lehi näki, Jumalan istumassa valtaistumellaan, ympärillään lukemattomia enkelijoukkoja laulamassa ja ylistämässä Jumalaansa; niin, ja minun sieluni ikävöi sinne.

23 Mutta katso, minun jäseneni saivat takaisin "voimansa, ja minä nousin jaloilleni ja toin julki kansalle, että olin ^bsyntynyt Jumalasta.

24 Niin, ja siitä lähtien aina tähän asti minä olen ponnistellut lakkaamatta johdattaakseni sieluja parannukseen, johdattaakseni heitä "maistamaan sitä suurta iloa, jota minä olen maistanut, jotta hekin syntyisivät Jumalasta ja ^btäyttyisivät Pyhällä Hengellä.

25 Niin, ja nyt, katso, oi poikani, Herra antaa minulle tavattoman suurta iloa työni hedelmistä;

26 sillä sen "sanan tähden,

15a Ilm. 6:15–17;

Alma 12:14.

b Alma 41:3;

OL 1:9–10.

16a PKO Tuomio.

17a 2. Kor. 7:10.

18a ELI äärettömän suuren katumuksen vallassa.

b 2. Nefi 9:45; 28:22;

Alma 12:11;

Moos. 7:26.

19a PKO Syyllisyys.

20a PKO Ilo.

22a 1. Nefi 1:8.

23a Moos. 1:10.

b Alma 5:14.

PKO Uudestisyntyminen Jumalasta.

24a 1. Nefi 8:12;

Moosia 4:11.

b 2. Nefi 32:5;

3. Nefi 9:20.

PKO Pyhä Henki.

26a Alma 31:5.

jonka hän on suonut minulle, katso, monet ovat syntyneet Jumalasta ja maistaneet, niin kuin minä olen maistanut, ja nähneet omin silmin, niin kuin minä olen nähnyt; sen tähden he tietävät nämä asiat, joista olen puhunut, niin kuin minä tiedän; ja se tieto, joka minulla on, on Jumalalta.

27 Ja minä olen saanut tukea kaikenlaisissa koettelemuksissa ja vastoinikäymisissä ja kaikenlaisissa ahdingoissa; niin, Jumala on vapauttanut minut vankilasta ja kahleista ja kuolemasta; niin, ja minä turvaan häneen, ja hän "vapauttaa minut vieläkin.

28 Ja minä tiedän, että hän "herättää minut viimeisenä päivänä asumaan kanssaan ^bkirkkaudessa; niin, ja minä ylistän häntä ikuisesti, sillä hän on "tuonut meidän isämme pois Egyptistä ja hän on hukuttanut ^degyptiläiset Punaiseenmereen; ja hän johdatti heidät voimallaan luvattuun maahan; niin, ja hän on vapauttanut heidät orjuudesta ja vankeudesta kerran toisensa jälkeen.

29 Niin, ja hän on myös tuonut meidän isämme pois Jerusalemin maasta; ja hän on myös ikuisella voimallaan vapauttanut heidät "orjuudesta ja vankeudesta kerran toisensa jälkeen aina tähän päivään asti; ja minä olen aina pitänyt muistissa heidän

vankeutensa; niin, ja sinunkin tulisi pitää muistissa heidän vankeutensa, niin kuin minä olen tehnyt.

30 Mutta katso, poikani, tässä ei ole kaikki; sillä sinun tulisi tietää, kuten minä tiedän, että "mikäli sinä pidät Jumalan käskyt, sinä menestyt maassa; ja sinun tulee myös tietää, että mikäli sinä et pidä Jumalan käskyjä, sinut erotetaan pois hänen luotaan. Nyt tämä on hänen sanansa mukaan.

LUKU 37

Pronssilevyt ja muut kirjoitukset säilytetään johdattamaan sieluja pelastukseen. Jerediläiset hävitettiin heidän jumalattomuutensa tähden. Heidän salaiset valansa ja liittonsa on salattava kansalta. Kysy Herralta neuvoa kaikissa tekemisissäsi. Niin kuin Liahona opasti nefiläisiä, niin Kristuksen sana johdattaa ihmisiä iankaikkiseen elämään. Noin 74 eKr.

Ja nyt, poikani Helaman, minä käsken sinua ottamaan "aikakirjat, jotka on ^buskottu minulle;

2 ja minä käsken sinua myös pitämään aikakirjaa tästä kansasta Nefin levyissä, niin kuin minä olen tehnyt, ja säilyttämään pyhinä kaikki nämä esineet, jotka minä olen säilyttänyt, niin kuin minä ne olen säilyttänyt; sillä niitä säilytetään "viisasta tarkoitusta varten.

27a Ps. 34:18.

28a 3. Nefi 15:1.

b pko Kirkkaus.

c 2. Moos. 12:51.

d 2. Moos. 14:26–27.

29a Moosia 24:17; 27:16;

Alma 5:5–6.

30a 2. Nefi 1:9–11;

Alma 50:19–22.

37 1a Alma 45:2–8.

b Moosia 28:20.

2a En. 1:13–18;

Morm. s. 1:6–11;

Alma 37:9–12.

3 Ja nämä ^apronssilevyt, jotka sisältävät nämä kaiverrukset ja joissa on pyhien kirjoitusten aikakirjat ja joissa on meidän esi-isiemme sukuluettelo aivan alusta asti –

4 katso, meidän isämme ovat profetoineet, että ne säilyvät ja periytyvät sukupolvelta toiselle ja että Herran käsi säilyttää ja varjelee ne, kunnes ne menevät jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle, niin että ne tulevat tietämään niihin sisältyvät ^asalaisuudet.

5 Ja nyt, katso, jos ne säilytetään, niiden täytyy säilyttää kirkkautensa; niin, ja ne tulevat säilyttämään kirkkautensa, niin, ja samoin kaikki levyt, jotka sisältävät sitä, mikä on pyhää kirjoitusta.

6 Nyt sinä saatat luulla, että tämä on minun ^ajärjettömyyteni; mutta katso, minä sanon sinulle, että ^bpienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria, ja pienet keinot saattavat monta kertaa viisaat ymmälle.

7 Ja Herra Jumala toimii ^avälikkappaleiden kautta toteuttaakseen suuret ja iankaikkiset tarkoituksensa, ja hyvin ^bpienin keinoin Herra saattaa viisaat ymmälle ja toteuttaa monien sielujen pelastuksen.

8 Ja nyt, tähän asti näiden esi-neiden säilyttäminen on ollut Jumalan viisauden mukaista, sillä

katso, ne ovat ^aavartaneet tämän kansan muistia, niin, ja saaneet monet vakuuttuneiksi teidensä erheellisyydestä ja johdattaneet heidät tuntemaan Jumalansa sielunsa pelastukseksi.

9 Niin, minä sanon sinulle, että ^ailman näitä asioita, jotka näissä levyissä olevat aikakirjat sisältävät, Ammon ja hänen veljensä eivät olisi voineet saada niin monia tuhansia lamanilaisia ^bvakuuttuneiksi heidän isiensä perimätiedon vääryydestä; niin, nämä aikakirjat ja niiden ^csanat johdattivat heidät parannukseen, toisin sanoen ne johdattivat heidät tuntemaan Herran Jumalansa ja riemuitsemaan Jeesuksessa Kristuksessa, Lunastajassaan.

10 Ja kukaties ne tulevat olemaan se keino, jolla monia tuhansia heistä, niin, ja myös monia tuhansia meidän uppiniskaisista veljistämme nefiläisistä, jotka nyt paaduttavat sydämensä synnissä ja pahoissa teoissa, johdatetaan tuntemaan Lunastajansa.

11 Nyt näitä salaisuuksia ei ole vielä täysin ilmaistu minulle; sen tähden minä maltan mieleni.

12 Ja riittäköön, jos sanon vain, että ne säilytetään viisasta tarkoitusta varten, joka tarkoitus on Jumalan tiedossa; sillä hän ^aneuvoo viisaasti kaikkia töitensä, ja hänen polkunsa ovat suoria, ja hänen kulkunsa on ^btyhtä iankaikkista kiertokulkua.

3a 1. Nefi 5:10–19.
PKO Pronssilevyt.

4a PKO Jumalan
salaisuudet.

6a 1. Kor. 2:14.
b 1. Nefi 16:28–29;

OL 64:33; 123:15–17.
7a Jes. 55:8–9.

b 2. Kun. 5:1–14.

8a 2. Tim. 3:15–17;

Moosia 1:3–5.

9a Moosia 1:5.

b Alma 18:36; 22:12.

c PKO Evankeliumi.

12a 2. Nefi 9:28;

MK Jaak. 4:10.

b 1. Nefi 10:19;

Alma 7:20.

13 Oi muista, muista, poikani Helaman, kuinka ^aankaria Jumalan käskyt ovat. Ja hän sanoi: ^bJos te pidätte minun käskyni, te ^cmenestytte maassa – mutta jos te ette pidä hänen käskyjään, teidät erotetaan pois hänen luotaan.

14 Ja nyt muista, poikani, että Jumala on ^auskonut sinulle nämä esineet, jotka ovat ^bpyhiä, jotka hän on pitänyt pyhinä ja jotka hän myös tulee säilyttämään ja varjelemaan omaa ^cviisasta tarkoitustansa varten osoittaakseen voimansa tuleville sukupolville.

15 Ja nyt, katso, minä sanon sinulle profetian hengen avulla, että jos sinä rikot Jumalan käskyt, katso, nämä esineet, jotka ovat pyhiä, otetaan sinulta pois Jumalan voimalla ja sinut luovutetaan Saatanan haltuun, jotta hän voi seuloa sinua kuin akanoita tuulessa.

16 Mutta jos sinä pidät Jumalan käskyt ja teet näillä esineillä, jotka ovat pyhiä, sen mukaisesti, mitä Herra sinun kääntää (sillä sinun on anottava Herralta kaikkea, mitä sinun on niillä tehtävä), katso, ei mikään maan tai helvetin voima voi ^aottaa niitä sinulta pois, sillä Jumala on voimallinen toteuttamaan kaikki sanansa.

17 Sillä hän täyttää kaikki lupauksensa, jotka hän sinulle antaa, sillä hän on täyttänyt

lupauksensa, jotka hän on antanut meidän isillemme.

18 Sillä hän lupasi heille, että hän ^asäilyttäisi nämä esineet omaa viisasta tarkoitustansa varten voidakseen näyttää voimansa tuleville sukupolville.

19 Ja nyt, katso, yhden tarkoituksen hän on toteuttanut, nimitäin palauttanut ^amonet tuhannet lamanilaiset jälleen totuuden tuntemukseen; ja hän on osoittanut voimansa niissä, ja hän on vieläkin osoittava voimansa niissä ^btuleville sukupolville; sen tähden ne tullaan säilyttämään.

20 Sen tähden minä käsken sinua, poikani Helaman, toteuttamaan kaikki sanani tarkasti ja pitämään tarkasti Jumalan käskyt, niin kuin ne on kirjoitettu.

21 Ja nyt, minä puhun sinulle noista ^akahdestakymmenestä neljästä levystä, että pitäisit ne tallessa, jotta salaisuudet ja pimeyden teot ja heidän ^bsalaiset tekonsa – eli niiden ihmisten salaiset teot, jotka on tuhottu – voitaisiin ilmaista tälle kansalle, eli jotta kaikki heidän murhansa ja ryöstönsä ja rosvouksensa ja kaikki heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä voitaisiin ilmaista tälle kansalle; niin, ja jotta säilyttäisit nämä ^ckääntäjät.

22 Sillä katso, Herra näki, että hänen kansansa alkoi toimia pimeydessä, eli tehdä salaisia murhia ja iljetyksiä; sen tähden

13a 2. Nefi 9:41.

b Alma 9:13;

3. Nefi 5:22.

c Moosia 1:7;

Alma 50:20.

14a OL 3:5.

b pko Pyhä.

c 1. Nefi 9:3–6.

16a JS–H 1:59.

18a OL 5:9.

19a Alma 23:5.

b En. 1:13;

Morm. 7:8–10.

21a Et. 1:1–5.

b pko Salaliitto.

c pko Urim ja

tummim.

Herra sanoi, että elleivät he tekisi parannusta, heidät hävitettäisiin maan päältä.

23 Ja Herra sanoi: Minä valmistan palvelijalleni Gaselemille ^a“kiven, joka säteilee pimeydessä valoa, paljastaakseni kansalleni, joka palvelee minua, paljastaakseni heille heidän veljiensä teot, eli heidän salaiset tekonsa, heidän pimeyden tekonsa ja heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä.

24 Ja nyt, poikani, nämä kääntäjät valmistettiin, jotta toteutuisi Jumalan sana, jonka hän puhui sanoen:

25 Minä olen ^a“tuova julki pimeydestä valoon kaikki heidän salaiset tekonsa ja iljetyksensä, ja elleivät he tee parannusta, minä ^b“hävitän heidät maan päältä; ja minä tuon valoon kaikki heidän salaisuutensa ja iljetyksensä, jokaiselle kansakunnalle, joka tämän jälkeen pitää maata hallussaan.

26 Ja nyt, poikani, me näemme, etteivät he tehneet parannusta; sen tähden heidät on hävitetty, ja tähän asti Jumalan sana on toteutunut; niin, heidän salaiset iljetyksensä on tuotu ilmi pimeydestä ja ilmaistu meille.

27 Ja nyt, poikani, minä käsken sinua pitämään salassa kaikki heidän valansa ja liittonsa ja sopimuksensa heidän salaisissa iljetyksissään; niin, ja kaikki heidän ^a“merkkinsä ja ihmeensä sinun tulee pidättää tältä kansalta,

niin ettei se niitä tiedä, ettei vain mahdollisesti sekin lankeaisi pimeyteen ja tuhoutuisi.

28 Sillä katso, koko tämän maan yllä on ^a“kirus, että tuho kohtaa kaikkia noita pimeyden työn tekijöitä Jumalan voiman mukaisesti, kun he ovat täysin kypsiä; sen tähden minä toivon, ettei tämä kansa tuhoutuisi.

29 Sen tähden sinun tulee salata tältä kansalta nämä heidän ^a“valojensa ja liittojensa salaiset suunnitelmat, ja sinun tulee ilmaista sille vain heidän jumalattomuutensa ja murhansa ja iljetyksensä; ja sinun tulee opettaa sitä ^b“kammoamaan sellaista jumalattomuutta ja iljetyksiä ja murhia, ja sinun tulee myös opettaa sille, että nämä ihmiset hävitettiin heidän jumalattomuutensa ja iljetystensä ja murhiensa tähden.

30 Sillä katso, he murhasivat kaikki Herran profeetat, jotka tulivat heidän keskuuteensa julistamaan heille heidän pahoista teoistaan, ja niiden veri, jotka he murhasivat, huusi Herran, heidän Jumalansa puoleen kostoa niille, jotka olivat heidän murhaajiaan; ja niin Jumalan tuomiot kohtasivat näitä pimeyden töiden ja salaliittojen tekijöitä.

31 Niin, ja kirottu olkoon maa aina ja ikuisesti noille pimeyden töiden ja salaliittojen tekijöille, niin että he ovat tuhon omat, elleivät he tee parannusta ennen kuin ovat täysin kypsiä.

32 Ja nyt, poikani, muista sanat,

23a Moosia 8:13.
25a OL 88:108–110.
b Moosia 21:26.

27a Hel. 6:22.
28a Alma 45:16;
Et. 2:7–12.

29a Hel. 6:25.
b Alma 13:12.

jotka olen sinulle puhunut; älä usko noita salaisia suunnitelmia tälle kansalle, vaan opeta sille ikuista ^a”vihaa syntiä ja pahuutta vastaan.

33 ^a”Saarnaa sille parannusta ja uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen; opeta sitä nöyrytymään ja olemaan ^b”sävyisä ja sydämeltään nöyrä; opeta sitä vastustamaan Perkeleen jokaista ^c”kiusausta uskollaan Herraan Jeesukseen Kristukseen.

34 Opeta sitä olemaan koskaan väsymättä hyviin tekoihin ja olemaan sävyisä ja sydämeltään nöyrä, sillä sellaiset löytävät ^a”levon sielullensa.

35 Oi muista, poikani, ja opi ^a”viisautta nuoruudessasi, niin, opi nuoruudessasi pitämään Jumalan käskyt.

36 Niin, ja ^a”huuda Jumalan puoleen kaiken elantosi puolesta; niin, olkoot kaikki tekemisesi Herralle, ja minne menetkin, tapahtukoon se Herrassa; niin, suuntautukoot kaikki ajatuksesi Herraan; niin, kohdistukoon sydämesi kiintymys Herraan ikuisesti.

37 Kysy Herralta ^a”neuvoa kaikissa tekemisissäsi, niin hän ohjaa sinua hyväksesi; niin, kun laskeudut levolle illalla, laskeudu levolle Herran huomaa, jotta hän valvoisi sinua sinun nukkuessasi; ja kun nouset aamulla, olkoon sydämesi täynnä ^b”kiitosta

Jumalalle; ja jos teet tämän, sinut ylennetään viimeisenä päivänä.

38 Ja nyt, poikani, minulla on jotakin sanottavaa siitä esineestä, jota meidän isämme kutsuvat palloksi tai suunnanosoittajaksi – tai meidän isämme kutsuivat sitä ^a”Liahonaksi, mikä on käännettynä suunnannäyttäjä; ja Herra valmisti sen.

39 Ja katso, kukaan ihminen ei voi tehdä mitään, mikä olisi niin taidokasta tekoa. Ja katso, se valmistettiin näyttämään meidän isillemme, mitä reittiä heidän piti kulkea erämaassa.

40 Ja se toimi heille heidän ^a”uskonsa mukaisesti Jumalaan; sen tähden, jos heillä oli uskoa luottaa siihen, että Jumala voi käskää noiden osoittimien osoittaa, mitä tietä heidän piti kulkea, katso, se tapahtui; sen tähden he saivat tämän ihmeen ja myös monia muita ihmeitä Jumalan voimalla päivästä päivään.

41 Kuitenkin, koska nuo ihmeet tehtiin ^a”vähäisin keinoin, se näytti heille ihmeellisiä tekoja. He olivat velttoja ja unohtivat osoittaa uskoaan ja uutteruuttaan, ja silloin nuo ihmeelliset teot lakkasivat, eikä heidän matkansa edistynyt;

42 sen tähden he viipyivät erämaassa, tai eivät kulkeneet suoraan reittiä, ja heitä ahdisti nälkä ja jano heidän rikkomustensa tähden.

32a 2. Nefi 4:31.

33a PKO Saarnaaminen.

b PKO Sävyisyys.

c PKO Kiusaus.

34a Ps. 37:4–7;

Matt. 11:28–30.

35a PKO Viisaus.

36a PKO Rukous.

37a MK Jaak. 4:10;

OL 3:4.

b OL 46:32.

38a 1. Nefi 16:10; 18:12;

OL 17:1.

40a 1. Nefi 16:28.

41a Alma 37:6–7.

43 Ja nyt, poikani, minä tahdon sinun ymmärtävän, että nämä asiat eivät ole vailla vertauskuvallisuutta; sillä kun meidän isämme olivat veltoja ottamaan varteen tämän suunnannäyttäjän (nyt nämä asiat olivat ajallisia), he eivät menestyneet; aivan samoin on hengellisten asioiden laita.

44 Sillä katso, on yhtä helppoa ottaa varteen Kristuksen ^asana, joka osoittaa sinulle suoran reitin ikuisen autuuteen, kuin oli isillemme ottaa varteen tämä suunnannäyttävä, joka osoitti heille suoran reitin luvattuun maahan.

45 Ja nyt minä sanon: Eikö tässä ole vertauskuva? Sillä aivan yhtä varmasti kuin tämä suunnanosoittaja toi meidän isämme sen reittiä seuraamalla luvattuun maahan, samoin Kristuksen sanat, jos me seuraamme niiden reittiä, vievät meidät tämän murheen laakson tuolle puolen paljon parempaan lupauksen maahan.

46 Oi poikani, älkäämme olko ^aveltoja keinon ^bhelppouden tähden, sillä niin oli isiemme laita; sillä niin heille oli valmistettu, että jos he katsoisivat, he saisivat ^celää; aivan samoin on meidän laitamme. Keino on valmistettu, ja jos me katsomme, me voimme elää ikuisesti.

47 Ja nyt, poikani, katso, että pidät huolen näistä pyhistä

esineistä; niin, katso, että turvaudut Jumalaan ja elät. Mene tämän kansan luokse ja julista sanaa ja ole vakaa. Poikani, jää hyvästi.

Alman käskyt pojalleen Siblonille.

Käsittää luvun 38.

LUKU 38

Siblonia vainottiin vanhurskauden tähden. Pelastus on Kristuksessa, joka on maailman elämä ja valo. Hillitse kaikki intohimosi. Noin 74 eKr.

POIKANI, kallista korvasi sanoilteni, sillä minä sanon sinulle samoin kuin sanoin Helamanille, että mikäli sinä pidät Jumalan käskyt, sinä menestyt maassa; ja mikäli sinä et pidä Jumalan käskyjä, sinut erotetaan pois hänen luotaan.

2 Ja nyt, poikani, minä luotan siihen, että saan sinusta suurta iloa vakautesi ja uskollisuutesi tähden Jumalalle; sillä kuten sinä olet nuoruudessasi alkanut turvautua Herraan Jumalaasi, aivan samoin toivon sinun ^aedelleenkin pitävän hänen käskynsä, sillä siunattu on se, joka ^bkestää loppuun asti.

3 Minä sanon sinulle, poikani, että minulla on jo ollut sinusta suurta iloa uskollisuutesi ja

44a Ps. 119:105;

1. Nefi 11:25;

Hel. 3:29–30.

46a 1. Nefi 17:40–41.

b Joh. 14:5–6;

2. Nefi 9:41; 31:17–21;

OL 132:22, 25.

c Joh. 11:25;

Hel. 8:15;

3. Nefi 15:9.

38 2a Alma 63:1–2.

b 2. Nefi 31:15–20;

3. Nefi 15:9;

27:6, 16–17.

uutteruutesi ja kärsivällisyytesi ja pitkämielisyytesi tähden ^aso-ramilaisten kansan keskuudessa.

4 Sillä minä tiedän, että sinä olit kahleissa; niin, ja minä tiedän myös, että sinua kivitettiin sanan tähden; ja sinä kestit kaiken tämän ^akärsivällisesti, koska Herra oli ^bkanssasi; ja nyt sinä tiedät, että Herra vapautti sinut.

5 Ja nyt, poikani Siblon, minä tahdon sinun muistavan, että siinä määrin kuin sinä panet ^aturvasi Jumalaan, siinä määrin sinut myös ^bvapautetaan koettelemuksistasi ja ^cvastoinikäymisistäsi ja ahdingoistasi ja sinut ylennetään viimeisenä päivänä.

6 Nyt, poikani, minä en tahdo sinun luulevan, että minä tiedän nämä asiat itsestäni, vaan Jumalan Henki, joka on minussa, ilmaisee nämä asiat minulle; sillä ellen olisi ^asyntynyt Jumalasta, en olisi tiennyt näitä asioita.

7 Mutta katso, Herra lähetti suuressa armossaan ^aenkelinsä julistamaan minulle, että minun oli lopetettava ^btuhotyö hänen kansansa keskuudessa; niin, ja minä olen nähnyt enkelin kasvoista kasvoihin, ja hän puhui minun kanssani, ja hänen äänensä oli kuin ukkonen, ja se järjeytti koko maata.

8 Ja tapahtui, että minä olin kolme päivää ja kolme yötä mitä katkerimmassa sielun tuskassa

ja piinassa; enkä minä saanut syntejäni ^aanteeksi, ennen kuin huusin armoa Herralta Jeesukselta Kristukselta. Mutta katso, minä huusin hänen puoleensa ja löysin rauhan sielulleni.

9 Ja nyt, poikani, minä olen ker-tonut sinulle tämän, jotta oppisit viisautta, jotta oppisit minulta, ettei ole ^amitään muuta keinoa tai tapaa, jolla ihminen voi pelastua, kuin vain Kristuksessa ja Kristuksen kautta. Katso, hän on maailman elämä ja ^bvalo. Katso, hän on totuuden ja vanhurskauten sana.

10 Ja nyt, samoin kuin sinä olet alkanut opettaa sanaa, samoin tahdon sinun opettavan edelleen; ja minä tahdon sinun olevan uut-tera ja itsesi hillitsevä kaikessa.

11 Katso, ettet ylpisty kopeu-teen; niin, katso, ettet ^akersku omasta viisaudestasi etkä suu-resta voimastasi.

12 Ole rohkea mutta älä mää-räile, ja katso myös, että hillitset kaikki intohimosi, jotta täyttyisit rakkaudella; katso, että vältät joutilaisuutta.

13 Älä rukoile niin kuin sora-milaiset, sillä sinä olet nähnyt, että he rukoilevat, jotta ihmiset kuulisivat, ja jotta heitä ylistettäisiin viisaudestaan.

14 Älä sano: Oi Jumala, minä kiitän sinua, että me olemme ^aparempia kuin veljemme; vaan

3a Alma 31:7.

4a pko Kärsivällisyys.

b Room. 8:35–39.

5a Alma 36:27.

pkö Luottamus.

b Matt. 11:28–30.

c OL 3:8; 121:7–8.

6a Alma 36:26;

OL 5:16.

pkö Uudestisynty-minen Jumalasta.

7a Moosia 27:11–17.

b Alma 26:17–18;

36:6–11.

8a pko Syntien

anteeksisaaminen.

9a Hel. 5:9.

b Moosia 16:9.

11a pko Ylpeys.

14a Alma 31:16.

sano: Oi Herra, anna anteeksi minun ^bansiottomuuteni ja muista veljiäni armossa – niin, tunnusta ansiottomuutesi Jumalan edessä kaikkina aikoina.

15 Ja Herra siunatkoon sieluasi ja ottakoon sinut viimeisenä päivänä vastaan valtakuntaansa istuutumaan rauhassa. Mene nyt, poikani, ja opeta sanaa tälle kansalle. Ole vakaa. Poikani, jää hyvästi.

Alman käskyt pojalleen Korian-tonille.

Käsittää luvut 39–42.

LUKU 39

Sukupuolisynti on iljetys. Korian-tonin synnit estivät soralilaisia ottamasta vastaan sanaa. Kristuk-sen lunastus vaikuttaa takautu-vasti pelastaen ennen sitä eläneet uskolliset. Noin 74 eKr.

Ja nyt, poikani, minulla on jon-kin verran enemmän sanottavaa sinulle kuin sanoin veljellesi; sillä katso, etkö ole havainnut veljesi vakautta, hänen uskollisuuttaan ja tarkkuuttaan Jumalan käs-kyjen pitämisessä? Katso, eikö hän ole näyttänyt sinulle hyvää esimerkkiä?

2 Sillä sinä et ottanut varteen sanojani niin paljon kuin vel-jesi ^asoralilaisten kansan kes-kuudessa. Nyt tämä minulla on

sinua vastaan: Sinä jatkoit kers-kumista voimastasi ja viisaudes-tasi.

3 Eikä tässä ole kaikki, poikani. Sinä teit sen, mikä oli minulle raskasta; sillä sinä hylkäsit pal-velutyön ja menit Sironin maa-han lamanilaisten rajalle ^aportto Isabelin luo.

4 Niin, hän ^avarasti monien sydämen, mutta tämä ei ollut mikään puolustus sinulle, poi-kani. Sinun olisi pitänyt hoitaa sitä palvelutyötä, joka sinulle oli uskottu.

5 Etkö tiedä, poikani, että ^atällainen on iljetystä Herran silmissä, niin, iljettävin kaikista synneistä lukuun ottamatta viat-toman veren vuodattamista tai Pyhän Hengen kieltämistä?

6 Sillä katso, jos sinä ^akiellät Pyhän Hengen, kun sillä kerran on ollut sija sinussa, ja sinä tie-dät kieltäväsi sen, katso, tämä on synti, joka on ^banteeksiantama-ton; niin, eikä kenenkään, joka murhaa vastoin Jumalan valoa ja tietoa, ole helppo saada ^can-teeksi; niin, minä sanon sinulle, poikani, ettei hänen ole helppo saada anteeksi.

7 Ja nyt, poikani, Jumala tietää, kuinka toivon, ettet olisi ^asyyl-listynyt niin suureen rikokseen. En tahtoisi viipyä rikoksissasi raastaakseni sieluasi, ellei se olisi sinun hyväksesi.

8 Mutta katso, sinä et voi kätkeä rikoksiasi Jumalalta, ja ellet tee

14b Luuk. 18:10–14.
39 2a Alma 38:3.
3a PKO Aistillisuus.
4a Sananl. 7:6–27.

5a PKO Sukupuolinen
moraalittomuus.
6a OL 76:35–36.
b PKO Anteeksi-

antamaton synti.
c OL 64:10.
PKO Anteeksianto.
7a PKO Syllisyys.

parannusta, ne tulevat olemaan todistuksena sinua vastaan viimeisenä päivänä.

9 Nyt, poikani, minä tahdon sinun tekevän parannuksen ja hylkäävän syntisi ja ettet enää seuraa silmiesi ^ahimoja vaan ^bkiellät itseltäsi kaiken tällaisen, sillä ellet tee näin, et voi mitenkään periä Jumalan valtakuntaa. Oi muista ja ota se asiaksesi, ja kiellä itseltäsi tällainen.

10 Ja minä käsken sinua ottamaan asiaksesi, että kysyt neuvoa vanhemmilta veljiltäsi hankkeissasi, sillä katso, sinä olet nuoruudessasi ja tarvitset veljiesi ohjausta. Ja ota varteen heidän neuvonsa.

11 Älä salli minkään turhan tai mielettömän eksyttää itseäsi; älä salli Perkeleen eksyttää sydäntäsi jälleen noiden jumalattomien porttojen luo. Katso, oi poikani, kuinka suuren pahuuden sinä tuotit ^asoramilaisille; sillä kun he näkivät sinun ^bkäytöksesi, he eivät tahtoneet uskoa minun sanoihini.

12 Ja nyt Herran Henki sanoo minulle: ^aKäske lapsiasi tekemään hyvää, etteivät he vain eksyttäisi monen ihmisen sydäntä turmioon; sen tähden minä käsken sinua, poikani, Jumalan pelossa, lopettamaan pahat tekosi;

13 kääntymään Herran puoleen kaikesta mielestäsi, väkevyydestäsi ja voimastasi; olemaan eksyttämättä useampien sydämiä

tekemään mitään jumalatonta, vaan sen sijaan palaamaan heidän luokseen ja ^atunnustamaan pahat tekosi ja sen vääryyden, mitä olet tehnyt.

14 ^aÄlä tavoittele rikkauksia äläkä tämän maailman turhuuksia, sillä katso, et voi viedä niitä mukanasasi.

15 Ja nyt, poikani, minä tahdon sanoa sinulle jotakin Kristuksen tulemisesta. Katso, minä sanon sinulle, että hän on se, joka varmasti on tuleva ottamaan pois maailman synnit; niin, hän tulee julistamaan kansalleen pelastuksen ilosanomaa.

16 Ja nyt, poikani, tämä oli se palvelutyö, johon sinut oli kutsuttu: julistamaan tätä ilosanomaa tälle kansalle, valmistamaan sen mieltä, tai pikemmin, jotta pelastus voisi tulla sille, jotta se voisi valmistaa ^alastensa mieltä kuulemaan sanaa hänen tullessaan.

17 Ja nyt minä kevennän jonkin verran mieltäsi tässä asiassa. Katso, sinä ihmettelet, miksi näiden asioiden tulee olla tiedossa niin kauan etukäteen. Katso, minä sanon sinulle: Eikö ihmisielu ole tänä aikana Jumalalle yhtä arvokas kuin sielu tulee olemaan hänen tullessaan?

18 Eikö ole yhtä välttämätöntä, että lunastussuunnitelma ilmaistaan tälle kansalle yhtä hyvin kuin sen lapsillekin?

19 Eikö Herran ole yhtä helppo

9a pko Lihallinen.

b 3. Nefi 12:30.

11a Alma 35:2–14.

b Room. 2:21–23; 14:13;

Alma 4:11.

12a pko Jumalan käskyt;

Opettaminen.

13a Moosia 27:34–35.

14a Matt. 6:25–34;

MK Jaak. 2:18–19;

OL 6:6–7; 68:31–32.

16a pko Perhe:

Vanhempien

velvollisuudet.

tänä aikana lähettää enkelinsä julistamaan tätä ilosanomaa meille kuin meidän lapsillemmekin tai kuin tulemisensa jälkeen?

LUKU 40

Kristus saa aikaan kaikkien ihmisten ylösnousemuksen. Vanhurskaat kuolleet menevät paratiisiin ja jumalattomat ulkoiseen pimeyteen odottamaan ylösnousemuksensa päivää. Kaikki palautetaan oikeaan ja täydelliseen muotoonsa ylösnousemuksessa. Noin 74 eKr.

NYT, poikani, on jotakin muutaakin, mitä tahtoisin sanoa sinulle, sillä minä huomaan, että kuolleiden ylösnousemus vaivaa mieltäsi.

2 Katso, minä sanon sinulle, ettei ole ylösnousemusta – eli tahtoisin sanoa toisin sanoin, että tämä kuolevainen ei pukeudu ^akuolemattomuuteen, tämä katoava ei ^bpukeudu katoamattomuuteen, ^cennen kuin Kristuksen tulemisen jälkeen.

3 Katso, hän saa aikaan kuolleiden ^aylösnousemuksen. Mutta katso, poikani, ylösnousemusta ei ole vielä. Nyt minä paljastan sinulle salaisuuden; on kuitenkin monia ^bsalaisuuksia, jotka on ^cpidetty, niin ettei niitä tiedä kukaan muu kuin Jumala itse. Mutta minä ilmaisen sinulle yhden asian, josta olen hartaasti kysynyt Jumalalta saadakseni

tietää – nimittäin ylösnousemuksesta.

4 Katso, on määrätty aika, jolloin kaikki ^atulevat esiin kuolleista. Nyt, milloin tämä aika tulee, ei tiedä kukaan, mutta Jumala tietää ajan, joka on määrätty.

5 Nyt, onko yksi aika vai ^atoinen aika vai kolmas aika, jolloin ihmiset tulevat esiin kuolleista, sillä ei ole väliä; sillä Jumala ^btietää kaikki nämä asiat; ja minulle riittää, kun tiedän, että näin on – että on määrätty aika, jolloin kaikki nousevat kuolleista.

6 Nyt kuoleman hetken ja ylösnousemuksen hetken välillä täytyy olla aikaa.

7 Ja nyt tahtoisin kysyä: Mitä ihmisten ^asielulle tapahtuu tästä kuoleman hetkestä ylösnousemukselle määrättyyn aikaan asti?

8 Nyt onko ihmisten määrä nousta useampana kuin yhtenä aikana, sillä ei ole väliä; sillä kaikki eivät kuole samalla kertaa, eikä tällä ole väliä; Jumalalle kaikki on kuin yksi päivä, ja aika on mitattu vain ihmisille.

9 Ihmisille on siis määrätty aika, jolloin he nousevat kuolleista, ja kuoleman hetken ja ylösnousemuksen välillä on aika. Ja nyt, mitä tulee tähän väliaikaan, mitä ihmisten sieluille tapahtuu, on asia, jota olen hartaasti

40 2a Moosia 16:10–13.
pko Kuolemattomuus.
b 1. Kor. 15:53–54.
c 1. Kor. 15:20.
3a pko Ylösnousemus.

b pko Jumalan salaisuudet.
c OL 25:4; 124:41.
4a Joh. 5:28–29.
5a Moosia 26:24–25;

OL 43:18; 76:85.
b pko Jumala, jumaluus.
7a Alma 40:21;
OL 138.
pko Sielu.

kysynyt Herralta saadakseni tietää; ja tämä on asia, josta minä tiedän.

10 Ja kun tulee aika, jolloin kaikki nousevat, silloin he tietävät, että Jumala tietää kaikki ^aajat, jotka ihmiselle on määrätty.

11 Nyt, mitä tulee sielun tilaan ^akuoleman ja ylösnousemuksen välillä – katso, enkeli on ilmaissut minulle, että kaikkien ihmisten henget, niin pian kuin ne ovat lähteneet tästä kuolevaisesta ruumiista, niin, kaikkien ihmisten henget, olivatpa he hyviä tai pahoja, otetaan ^bkotiin sen Jumalan luokse, joka antoi heille elämän.

12 Ja silloin tapahtuu, että niiden henget, jotka ovat vanhurskaita, otetaan vastaan ^aonnen tilaan, jota sanotaan ^bparatiisiksi, ^clevon tilaksi, ^drauhan tilaksi, missä he saavat levätä kaikista vaivoistaan ja kaikesta huolesta ja murheesta.

13 Ja silloin tapahtuu, että jumalattomien henget, niin, jotka ovat pahoja – sillä katso, heillä ei ole mitään osaa eikä osuutta Herran Hengestä, sillä katso, he valitsivat pahat teot mielummin kuin hyvät; sen tähden Perkeleen henki meni heihin ja otti haltuunsa heidän huoneensa – ja nämä karkotetaan ^aulkoiseen pimeyteen; siellä ^bitketään ja valitetaan ja kiristellään hampaita,

ja tämä heidän oman pahuutensa tähden, koska heitä johdetaan vankeina Perkeleen tahdon mukaisesti.

14 Nyt tämä on ^ajumalattomien sielujen tila, niin, pimeydessä, ja heitä kohtaavan Jumalan vihan tulisen suuttumuksen kauhea, ^bpelokas odotuksen tila; näin he jäävät tähän ^ctilaan, samoin kuin vanhurskaat paratiisiin, ylösnousemuksensa aikaan asti.

15 Nyt, on muutamia, jotka ovat ymmärtäneet, että tämä sielun onnen tila ja kurjuuden tila ennen ylösnousemusta olisi ensimmäinen ylösnousemus. Niin, minä myönnän, että sitä voidaan kutsua ylösnousemukseksi, hengen tai sielun herättämistä ja niiden määräämistä onneen tai kurjuuteen niiden sanojen mukaisesti, jotka on puhuttu.

16 Ja katso, vielä on puhuttu, että on ^aensimmäinen ^bylösnousemus, kaikkien niiden ylösnousemus, jotka ovat olleet tai jotka ovat tai jotka tulevat olemaan aina Kristuksen kuolleista ylösnousemukseen asti.

17 Nyt, me emme luule, että tämä ensimmäinen ylösnousemus, josta on puhuttu tällä tavalla, voisi olla sielujen ylösnousemus ja niiden ^amäärääminen onneen tai kurjuuteen. Et voi luulla, että se tarkoittaa tätä.

18 Katso, minä sanon sinulle:

10a Ap. t. 17:26.

11a Luuk. 16:22–26;

1. Piet. 3:18–19; 4:6;

OL 76:71–74; 138.

b Saarn. 12:7;

2. Nefi 9:38.

12a pko Ilo.

b pko Paratiisi.

c pko Lepo.

d OL 45:46.

pko Rauha.

13a pko Helvetti.

b Matt. 8:12; Moosia 16:2.

14a OL 138:20.

b MK Jaak. 6:13;

Moos. 7:1.

c Alma 34:34.

16a MK Jaak. 4:11;

Moosia 15:21–23.

b pko Ylösnousemus.

17a OL 76:17, 32, 50–51.

Ei, vaan se tarkoittaa niiden sielun ja ruumiin yhdistämistä jälleen, jotka elävät Aadamin ajasta aina Kristuksen "ylösnousemukseen asti.

19 Nyt, yhdistetäänkö kaikkien sanottujen ihmisten sielu ja ruumis yhdellä kertaa, jumalattomien niin kuin vanhurskaidenkin, minä en sano; riittääköön, kun sanon, että he kaikki tulevat esiin, eli toisin sanoen heidän ylösnousemuksensa tapahtuu "ennen niiden ylösnousemusta, jotka kuolevat Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen.

20 Nyt, poikani, minä en sano, että heidän ylösnousemuksensa tulee Kristuksen ylösnousemuksen yhteydessä; mutta katso, sanon mielipiteenäni, että vanhurskaiden sielu ja ruumis yhdistetään jälleen Kristuksen ylösnousemuksen ja hänen "taivaaseennousemisensa yhteydessä.

21 Mutta tapahtuuko se hänen ylösnousemuksensa yhteydessä vai sen jälkeen, minä en sano; mutta tämän verran sanon, että kuoleman ja ruumiin ylösnousemuksen välissä on "aika ja sielun tila joko ^bonnessa tai ^ckurjuudessa aina siihen Jumalan määräämään aikaan asti, jolloin kuolleet tulevat esiin ja heidät yhdistetään jälleen, sekä sielu että ruumis, ja ^dtuodaan seisomaan Jumalan eteen ja tuomitaan tekojensa mukaan.

22 Niin, tämä saa aikaan niiden asioiden palauttamisen, joista on puhuttu profeettojen suulla.

23 "Sielu ^bpalautetaan ^cruumiiseen ja ruumis sieluun; niin, ja jokainen jäsen ja nivel palautetaan ruumiiseensa; niin, edes hiuskarva päästä ei joudu hukkaan, vaan kaikki palautetaan oikeaan ja täydelliseen muotoonsa.

24 Ja nyt, poikani, tämä on se palauttaminen, josta on "puhuttu profeettojen suulla –

25 ja silloin vanhurskaat loistavat Jumalan valtakunnassa.

26 Mutta katso, jumalattomille tulee kauhea "kuolema, sillä he kuolevat, mitä tulee asioihin, jotka kuuluvat vanhurskauden asioihin; sillä he ovat epäpuhtaita, eikä mikään ^bepäpuhtas voi periä Jumalan valtakuntaa, vaan heidät karkotetaan, ja heidän osakseen jää nauttia töidensä eli tekojensa hedelmiä, jotka teot ovat olleet pahoja; ja he juovat katkeran maljan pohjasakat.

LUKU 41

Ylösnousemuksessa ihmiset tulevat esiin loputtoman onnen tai loputtoman kurjuuden tilaan. Jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea. Lihalliset ihmiset ovat vailla Jumalaa maailmassa. Jokainen ihminen saa palauttamisessa takaisin kuolevaisuudessa hankkimansa

18a Matt. 27:52–53.

19a Moosia 15:26.

20a pko Taivaaseennouseminen.

21a Luuk. 23:39–43.

b pko Paratiisi.

c pko Helveti.

d Alma 42:23.

23a ELI henki.

OL 88:15–17.

pko Sielu.

b 2. Nefi 9:12–13;

Alma 11:40–45.

c pko Ruumis.

24a Jes. 26:19.

26a 1. Nefi 15:33;

Alma 12:16.

b Alma 11:37.

luonteenpiirteet ja ominaisuudet.
Noin 74 eKr.

Ja nyt, poikani, minulla on jotakin sanottavaa siitä palauttamisesta, josta on puhuttu, sillä katso, jotkut ovat ^avääristelleet kirjoituksia ja kulkeneet kauas ^bharhaan tämän asian tähden. Ja minä huomaan, että tämä asia on vaivannut sinunkin mieltäsi. Mutta katso, minä selitän sen sinulle.

2 Minä sanon sinulle, poikani, että palauttamisen suunnitelma on välttämätön Jumalan oikeudenmukaisuuden mukaan; sillä on välttämätöntä, että kaikki palautetaan oikeaan järjestykseensä. Katso, on välttämätöntä ja oikeudenmukaista Kristuksen voiman ja ylösnousemuksen mukaisesti, että ihmisen sielu palautetaan ruumiiseensa ja että jokainen ^aruumiinosa palauteaan ennalleen.

3 Ja on välttämätöntä Jumalan ^aoikeudenmukaisuuden mukaan, että ihmiset ^btuomitaan ^ctekojensa mukaan, ja jos heidän tekonsa ovat olleet hyviä tässä elämässä ja heidän sydämensä halut ovat olleet hyviä, että heidätkin viimeisenä päivänä ^dpalautetaan siihen, mikä on hyvää.

4 Ja jos heidän tekonsa ovat pahoja, ne ^apalautetaan heille

pahuuden tähden. Sen tähden kaikki palautetaan oikeaan järjestykseensä, kaikki luonnolliseen muotoonsa – ^bkuolevainen herätetään kuolemattomuuteen, ^ckatoava katoamattomuuteen – herätetään ^dloputtomaan onneen perimään Jumalan valtakunta tai loputtomaan kurjuuteen perimään Perkeleen valtakunta, toinen toiselle puolelle, toinen toiselle –

5 toinen herätetään onneen sen mukaisesti, kuinka hän on onnea halunnut, tai hyvään sen mukaisesti, kuinka hän on hyvää halunnut; ja toinen pahaan sen mukaisesti, kuinka hän on pahaa halunnut, sillä niin kuin hän on halunnut tehdä pahaa kaiken päivää, niin hän saa palkkansa pahuudesta, kun yö tulee.

6 Ja niin on myös toisaalta. Jos hän on tehnyt parannuksen synneistään ja halunnut vanhurskautta päiviensä loppuun asti, samoin hänet palkitaan vanhurskaudella.

7 ^aNämä ovat niitä, jotka ovat Herran lunastamia; niin, nämä ovat niitä, jotka otetaan pois, jotka päästetään siitä loputtomasta pimeyden yöstä; ja niin he seisovat tai kaatuvat, sillä katso, he ovat ^bomia tuomareitaan, tekivätpä hyvää tai tekivätpä pahaa.

41 1 a 2. Piet. 1:20; 3:16;
Alma 13:20.

b PKO Luopumus.

2 a Alma 40:23.

3 a PKO Oikeudenmukaisuus.

b PKO Tuomitseminen;
Vastuullisuus.

c PKO Teot.

d Hel. 14:31.

4 a Alma 42:28.

b 2. Nefi 9:12–13;

OL 138:17.

PKO Ylösnousemus.

c 1. Kor. 15:51–55.

d PKO Iankaikkinen

elämä.

7 a OL 76:50–70.

b 2. Nefi 2:26;

Alma 42:27;

Hel. 14:30.

PKO Tahdonvapaus.

8 Nyt, Jumalan säädöksiä ei voi "muuttaa; ja nyt, keino on valmistettu, niin että jokainen, joka tahtoo, voi kulkea sitä ja pelastua.

9 Ja nyt, katso, poikani, älä enää "kertaakaan uskaltaudu rikkomään Jumalaasi vastaan niissä opinkohdissa, joissa tähän asti olet uskaltautunut tekemään syntiä.

10 Älä luule, koska on puhuttu palauttamisesta, että sinut palautetaan synnistä onneen. Katso, minä sanon sinulle: "Jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea.

11 Ja nyt, poikani, kaikki ihmiset, jotka ovat "luonnontilassa, tai tahtoisin sanoa ^blihallisessa tilassa, ovat katkeruuden sapessa ja pahuuden kahleissa; he ovat "vailla Jumalaa maailmassa, ja he ovat vaeltaneet vastoin Jumalan luonnetta; sen tähden he ovat tilassa, joka on vastoin onnen luonnetta.

12 Ja nyt, katso, merkitseekö sana palauttaminen sitä, että jokin otetaan luonnollisesta tilasta ja se asetetaan luonnottomaan tilaan, tai että se asetetaan luontonsa vastaiseen tilaan?

13 Oi poikani, näin ei ole, vaan sana palauttaminen merkitsee pahan antamista takaisin pahasta tai lihallisen lihallisesta tai perkeleellisen perkeleellisestä – hyvän siitä, mikä on hyvää; vanhurskaan siitä, mikä on vanhurskasta; oikeudenmukaisen siitä, mikä on oikeuden-

mukaista; armollisen siitä, mikä on armollista.

14 Sen tähden, poikani, katso että olet armollinen veljillesi; menettele "oikeudenmukaisesti, ^btuomitse vanhurskaasti ja tee alati "hyvää, ja jos sinä kaiken tämän teet, silloin saat palkkasi; niin, ^darmo palautetaan sinulle takaisin, oikeudenmukaisuus palautetaan sinulle takaisin, vanhurskas tuomio palautetaan sinulle takaisin, ja sinut palkitaan jälleen hyvällä.

15 Sillä se, mikä sinusta lähtee, palaa takaisin sinulle ja palauteaan; sen tähden sana palauttaminen tuomitsee synnintekijän täydellisemmin eikä ollenkaan häntä julista syyttömäksi.

LUKU 42

Kuolevaisuus on koetus aika, jotta ihminen voisi tehdä parannuksen ja palvella Jumalaa. Lankeemus tuotti ajallisen ja hengellisen kuoleman koko ihmisluvulle. Lunastus tulee parannuksen kautta. Jumala itse sovittaa maailman synnit. Armo on niitä varten, jotka tekevät parannuksen. Kaikki muut ovat Jumalan oikeudenmukaisuuden alaisia. Armo tulee sovituksen tähden. Vain todella katuva pelastuvat. Noin 74 eKr.

Ja nyt, poikani, minä huomaa, että on jotakin muutakin, mikä vaivaa mieltäsi ja mitä et voi ymmärtää – mikä koskee

8a OL 1:38.

9a OL 42:23–28.

10a Ps. 32:10;

Jes. 57:20–21;

Hel. 13:38.

11a Moosia 3:19.

PKO Luonnollinen
ihminen.

b PKO Lihallinen.

c Ef. 2:12.

14a PKO Rehellisyys.

b Joh. 7:24;

OL 11:12.

c OL 6:13; 58:27–28.

d PKO Armeliaisuus.

Jumalan ^aoikeudenmukaisuutta synnintekijän rankaisemisessa; sillä sinä yrität arvella, että on epäoikeudenmukaista määrätä synnintekijä kurjuuden tilaan.

2 Nyt, katso, poikani, minä selitän tämän asian sinulle. Sillä katso, sen jälkeen kun Herra Jumala ^alähetti meidän ensimmäiset vanhempamme pois ^bEedenin puutarhasta viljelemään maata, josta heidät oli otettu – niin, hän ajoi pois ihmisen ja hän asetti Eedenin puutarhan itäpäähän ^ckerubit ja leimuavan, joka suuntaan kääntyivän miekan vartioimaan ^aelämän puuta –

3 nyt me näemme, että ihmisestä oli tullut kuin Jumala, tietäen hyvän ja pahan; ja jotta hän ei ojentaisi kättänsä ja ottaisi myös elämän puusta ja söisi ja eläisi ikuisesti, Herra Jumala asetti kerubit ja leimuavan miekan, jottei hän nauttisi hedelmää –

4 ja näin me näemme, että ihmiselle suotiin aika tehdä parannus, niin, ^akoetusaika, aika tehdä parannus ja palvella Jumalaa.

5 Sillä katso, jos Aadam olisi ojentanut heti kätensä ja nauttinut elämän puusta, hän olisi elänyt ikuisesti, Jumalan sanan

mukaisesti, ilman mitään aikaa parannuksentekoon; niin, ja myös Jumalan sana olisi ollut mitätön, ja suuri pelastussuunnitelma olisi tehty tyhjäksi.

6 Mutta katso, ihmisen oli määrä ^akuolla – sen tähden, niin kuin heidät erotettiin elämän puusta, heidät piti hävittää maan päältä – ja ihmisestä tuli ikuisesti kadotettu, niin, hänestä tuli ^blangennut ihminen.

7 Ja nyt, sinä näet tästä, että meidän ensimmäiset vanhempamme ^aerotettiin sekä ajallisesti että hengellisesti pois Herran luota; ja näin me näemme, että heistä tuli vapaita seuraamaan omaa ^btahtoansa.

8 Nyt, katso, ei ollut hyväksi, että ihminen pelastettaisiin tästä ajallisesta kuolemasta, sillä se tekisi tyhjäksi suuren ^aonnensuunnitelman.

9 Sen tähden, koska sielu ei voinut koskaan kuolla ja ^alankeemus oli tuottanut koko ihmissuvulle niin hengellisen kuoleman kuin ajallisenkin, toisin sanoen heidät oli erotettu pois Herran luota, oli välttämätöntä, että ihmissuku pelastettaisiin tästä hengellisestä kuolemasta.

10 Ja nyt, koska heistä oli tullut ^alihallisia, aistillisia ja

42 1a 2. Nefi 26:7;
Moosia 15:26–27.
PKO Oikeuden-
mukaisuus.

2a 1. Moos. 3:23–24;
Moos. 4:28–31.

b PKO Eeden.

c PKO Kerubit.

d 1. Moos. 2:9.

4a Alma 34:32–33.

6a PKO Kuolema,
fyysinen.

b Moosia 16:3–5.

PKO Aadam ja Eevan
lankeemus.

7a 2. Nefi 2:5; 9:6;
Hel. 14:16.

PKO Kuolema,

hengellinen.

b PKO Tahdonvapaus.

8a Alma 34:9;

Moos. 6:62.

9a PKO Aadam ja Eevan
lankeemus.

10a PKO Lihallinen.

perkeleellisiä ^bluonnoltaan, tästä ^ckoetustilasta tuli heille tila, jossa valmistautua; siitä tuli valmistautumistila.

11 Ja nyt muista, poikani, että ellei lunastussuunnitelmaa olisi (jos se syrjäytettäisiin), heti heidän kuoltuaan heidän sielunsa olisi ^aonneton, koska heidät olisi erotettu pois Herran luota.

12 Ja nyt, ei ollut mitään keinoa pelastaa ihmisiä tästä langenneesta tilasta, jonka ihminen oli tuottanut itselleen oman tottelemattomuutensa tähden;

13 sen tähden oikeudenmukaisuuden mukaisesti ^alunastussuunnitelmaa ei voitu toteuttaa, paitsi sillä ehdolla, että ihmiset tekevät ^bparannuksen tässä koetustilassa, niin, tässä valmistautumistilassa; sillä ellei näitä ehtoja olisi, armolla ei voisi olla vaikutusta, paitsi jos se tekisi tyhjäksi oikeudenmukaisuuden työn. Nyt oikeudenmukaisuuden työtä ei voida tehdä tyhjäksi; jos niin olisi, Jumala ^clakkaisi olemasta Jumala.

14 Ja näin me näemme, että koko ihmiskunta oli ^alangennut ja oli ^boikeudenmukaisuuden otteessa, niin, Jumalan oikeudenmukaisuuden, joka määräsi heidät ikuisesti erotetuiksi pois hänen luotaan.

15 Ja nyt, armonsuunnitelmaa

ei voitaisi toteuttaa, ellei sovittua suoritettaisi; sen tähden Jumala itse ^asovittaa maailman synnit toteuttaakseen ^barmonsuunnitelman, tyydyttääkseen ^coikeudenmukaisuuden vaatimukset, jotta Jumala voisi olla ^dtäydellinen, oikeudenmukainen Jumala ja myös armollinen Jumala.

16 Nyt, parannus ei voisi tulla ihmisten osaksi, ellei olisi rangaistusta, joka myös olisi ^aiankaikkinen niin kuin sielun elämä olisi, säädetty vastakohtaksi onnensuunnitelmalle, joka myös olisi yhtä iankaikkinen kuin sielun elämä.

17 Nyt, kuinka ihminen voisi tehdä parannuksen, ellei hän tekisi ^asyntiä? Kuinka hän voisi tehdä syntiä, jos ei olisi ^blakia? Kuinka voisi olla laki, ellei olisi rangaistusta?

18 Nyt, oli säädetty rangaistus ja annettu oikeudenmukainen laki, joka tuotti ^aomantunnonvaivoja ihmiselle.

19 Nyt, jos ei olisi annettu lakia – jos ihminen ^amurhaisi, hänen olisi kuoltava – niin pelkäisikö hän kuolevansa, jos hän murhaisi?

20 Ja ellei myöskään olisi annettu lakia syntiä vastaan, ihmiset eivät pelkäisi tehdä syntiä.

21 Ja ellei mitään ^alakia olisi

10b pko Luonnollinen ihminen.

c pko Kuolevaisuus.

11a 2. Nefi 9:7–9.

13a pko Lunastussuunnitelma.

b pko Parannus.

c 2. Nefi 2:13–14.

14a Alma 22:13–14.

b 2. Nefi 2:5.

15a 2. Nefi 9:7–10;

Moosia 16:7–8.

pkö Sovitus.

b pko Armeliaisuus.

c pko Oikeudenmukaisuus.

d 3. Nefi 12:48.

16a OL 19:10–12.

17a pko Synti.

b Room. 4:15.

18a pko Omatunto.

19a pko Murha.

21a 2. Nefi 9:25–26;

Moosia 3:11.

annettu, jos ihmiset tekisivät syntiä, mitä oikeudenmukaisuus voisi tehdä, tai myöskään armo, sillä niillä ei olisi mitään oikeutta luotuun?

22 Mutta laki on annettu ja rangaistus säädetty ja ^aparannus suotu, minkä parannuksen armo vaatii; muuten oikeudenmukaisuus vaatii luodun ja panee täytäntöön lain, ja laki langettaa rangaistuksen – ellei niin olisi, oikeudenmukaisuuden työt tehtäisiin tyhjiksi ja Jumala lakkaisi olemasta Jumala.

23 Mutta Jumala ei lakkaa olemasta Jumala, ja ^aarmo vaatii katuvan, ja armo tulee ^bsovituksen tähden; ja sovitus saa aikaan kuolleiden ^cylösnousemuksen, ja kuolleiden ylösnousemus tuo ihmiset ^dtakaisin Jumalan eteen; ja näin heidät palautetaan hänen eteensä ^etuomittaviksi tekojensa mukaan, lain ja oikeudenmukaisuuden mukaan.

24 Sillä katso, oikeudenmukaisuus esittää kaikki vaatimuksensa, ja myös armo vaatii itselleen kaiken, mikä on sen omaa; ja niin ainoastaan todella katuvat pelastuvat.

25 Mitä, luuletko, että armo voi ryöstää ^aoikeudenmukaisuudelta? Minä sanon sinulle: Ei, ei rahtuakaan. Jos niin, Jumala lakkaisi olemasta Jumala.

26 Ja näin Jumala toteuttaa

suuret ja iankaikkiset ^atarkoituksensa, jotka ovat olleet valmistettuina maailman ^bperustamisesta asti. Ja näin tapahtuu ihmisten pelastus ja lunastus ja myös heidän tuhonsa ja kurjuutensa.

27 Sen tähden, oi poikani, ^ajokainen, joka tahtoo tulla, voi tulla ja nauttia vapaasti elämän vettä; eikä kenenkään, joka ei tahdo tulla, ole pakko tulla; mutta viimeisenä päivänä hänelle ^bpalautetaan hänen ^ctekojensa mukaisesti.

28 Jos hän on halunnut tehdä ^apahaa eikä ole tehnyt parannusta elinaikanaan, katso, hänelle tapahtuu paha sen mukaan kuin Jumala sen palauttaa.

29 Ja nyt, poikani, minä toivon, ettet enää antaisi näiden asioiden vaivata itseäsi ja antaisit vain syntiesi vaivata itseäsi sillä vaivalla, joka johdattaa sinut parannukseen.

30 Oi poikani, minä toivon, ettet enää kieltäisi Jumalan oikeudenmukaisuutta. Älä yritä puolustella itseäsi vähimmässäkään määrin syntiesi tähden kieltämällä Jumalan oikeudenmukaisuuden, vaan anna sinä Jumalan oikeudenmukaisuuden ja hänen armonsa ja pitkämielisyytensä täysin vallita sydämessäsi ja anna sen alentaa itsesi tomuun asti ^anöyryydessä.

22a pko Parannus.

23a pko Armeliaisuus.

b pko Sovitus.

c 2. Nefi 2:8; 9:4;
Alma 7:12; 11:41–45;
12:24–25;
Hel. 14:15–18;
Morm. 9:13.

d Alma 40:21–24.

e pko Viimeinen tuomio.

25a pko Oikeudenmukaisuus.

26a 2. Nefi 2:14–30;
Moos. 1:39.

b Alma 13:3;

3. Nefi 1:14.

27a Alma 5:34;

Hel. 14:30.

pkö Tahdonvapaus.

b Alma 41:15.

c Jes. 59:18; Ilm. 20:12.

28a Alma 41:2–5.

30a pko Nöyryys.

31 Ja nyt, oi poikani, Jumala on kutsunut sinut saarnaamaan sanaa tälle kansalle. Ja nyt, poikani, kulje tietäsi, julista sanaa vilpittömästi ja vakaasti, jotta voisit johdattaa sieluja parannukseen, jotta suurella armonsuunnitelmalla olisi heihin oikeus. Ja Jumala suokoon sinulle minun sanani mukaisesti. Aamen.

LUKU 43

Alma ja hänen poikansa saarnavat sanaa. Soramilaisista ja muista nefiläisluopioista tulee lamanilaisia. Lamanilaiset tulevat sotimaan nefiläisiä vastaan. Moroni aseistaa nefiläiset puolustusvarusteilla. Herra ilmoittaa Almalle lamanilaisten taistelusuunnitelman. Nefiläiset puolustavat kotejaan, vapauksiaan, perheitään ja uskontoaan. Moronin ja Lehin sotajoukot piirittävät lamanilaiset. Noin 74 eKr.

Ja nyt tapahtui, että Alman pojat lähtivät kansan keskuuteen julistamaan sille sanaa. Eikä Alma itsekään voinut jäädä lepäämään, ja hänkin lähti.

2 Nyt me emme sano heidän saarnaamisestaan enempää, paitsi että he saarnasivat sanaa ja totuutta profetian ja ilmoituksen hengen mukaisesti; ja he saarnasivat Jumalan ”pyhän järjestyksen mukaisesti, jolla heidät oli kutsuttu.

3 Ja nyt minä palaan kertomukseen nefiläisten ja lamanilaisten välisistä sodista tuomarien

hallituskauden kahdeksantentoista vuonna.

4 Sillä katso, tapahtui, että ”soramilaisista tuli lamanilaisia; ja nyt, nefiläisten kansa näki kahdeksantentoista vuoden alussa, että lamanilaiset olivat käymässä heidän kimppuunsa; sen tähden he varustautuivat sotaan, eli he kokosivat sotajoukkonsa yhteen Jersonin maahan.

5 Ja tapahtui, että lamanilaisia tuli tuhansittain, ja he tulivat Antionumin maahan, joka on soramilaisten maa; ja mies nimeltä Serahemna oli heidän johtajansa.

6 Ja nyt, koska amalekilaiset olivat taipuvaisempia jumalattomuuteen ja murhanhimoisuuteen kuin lamanilaiset itsestään olivat, sen tähden Serahemna nimitti lamanilaisille ylimpiä päälliköitä, ja he kaikki olivat amalekilaisia ja soramilaisia.

7 Nyt tämän hän teki voidakseen säilyttää heidän vihansa nefiläisiä kohtaan, jotta hän voisi saattaa heidät valtansa alle toteuttaakseen omat aikeensa.

8 Sillä katso, hänen aikeinaan oli yllyttää lamanilaiset vihaan nefiläisiä vastaan; tämän hän teki voidakseen anastaa suuren vallan heihin ja myös voidakseen saada nefiläiset valtaansa saattamalla heidät orjuuteen.

9 Ja nyt nefiläisten aikeena oli vahvistaa maitaan ja talojaan ja ”vaimojaan ja lapsiaan voidakseen varjella heidät vihollistensa käsistä ja myös, jotta he voisivat säilyttää oikeutensa ja vapautensa,

niin, ja myös ^briippumattomuutensa, jotta he voisivat palvella Jumalaa halunsa mukaisesti.

10 Sillä he tiesivät, että jos he joutuisivat lamanilaisten käsiin, niin jokaisen, joka “palvelisi ^bhengessä ja totuudessa Jumalaa, todellista ja elävää Jumalaa, lamanilaiset hävittäisivät.

11 Niin, ja he tiesivät myös lamanilaisten äärimmäisen vihan heidän “veljiään kohtaan, jotka olivat Anti-Nefi-Lehin kansaa, jota kutsuttiin Ammonin kansaksi – eivätkä he tahtoneet tarttua aseisiin, niin, he olivat tehneet liiton eivätkä tahtoneet rikkoa sitä – sen tähden, jos he joutuisivat lamanilaisten käsiin, heidät hävitettäisiin.

12 Eivätkä nefiläiset halunneet sallia, että heidät hävitettäisiin; sen tähden he antoivat heille maita heidän perinnökseen.

13 Ja Ammonin kansa antoi nefiläisille suuren osan omaisuudestaan heidän sotajoukkojensa tukemiseksi; ja näin nefiläisten oli pakko yksin pitää puolensa lamanilaisia vastaan, jotka olivat sekoitus Lamanian ja Lemuelian ja Ismaelin poikia ja kaikkia niitä, jotka olivat luopuneet nefiläisistä: amalekilaisia ja soramilaisia ja Nooan pappien “jälkeläisiä.

14 Nyt noita jälkeläisiä oli lähes yhtä lukuisasti kuin nefiläisiä; ja näin nefiläisten oli pakko taistella veljiänsä vastaan jopa verta vuodattaen.

15 Ja tapahtui, että koska la-

manilaisten sotajoukot olivat kokoontuneet yhteen Antionumin maahan, katso, nefiläisten sotajoukot olivat valmiina kohtaamaan ne Jersonin maassa.

16 Nyt, nefiläisten johtaja eli mies, joka oli nimitetty nefiläisten ylimmäksi päälliköksi – nyt ylin päällikkö otti komentoonsa kaikki nefiläisten sotajoukot – ja hänen nimensä oli Moroni;

17 ja Moroni otti heidän sotiansa komennon ja johdon kokonaan käsiinsä. Ja hän oli vain kahdenkymmenenviiden vuoden ikäinen, kun hänet nimitettiin nefiläisten sotajoukkojen ylimmäksi päälliköksi.

18 Ja tapahtui, että hän kohtasi lamanilaiset Jersonin rajoilla, ja hänen väkensä oli aseistettu miekoin ja sapelein ja kaikenlaisin sota-asein.

19 Ja kun lamanilaisten sotajoukot näkivät, että Nefin kansa, tai että Moroni oli varustanut väkensä rintahaarniskoin ja käsi-varsisuojauskin, niin, sekä kilvin, joilla suojata päätään, ja he olivat myös pukeutuneet paksuihin vaatteisiin –

20 nyt Serahemnan sotajoukko ei ollut varustautunut millään sellaisella; sillä oli vain miekansa ja sapelinsa, jousensa ja nuolensa, kivensä ja linkonsa, ja he olivat “alasti, lukuun ottamatta nahkaa, joka oli vyötetty heidän kupeilleen; niin, kaikki olivat alasti, paitsi soramilaiset ja amalekilaiset;

9b pko Vapaus.
10a pko Jumalan
palveleminen.

b Joh. 4:23–24.
11a Alma 24:1–3, 5, 20;
25:1, 13; 27:2, 21–26.

13a Alma 25:4.
20a En. 1:20.

21 mutta he eivät olleet varustautuneet rintahaarniskoin eivätkä kilvin – sen tähden he pelkäsivät tavattomasti nefiläisten sotajoukkoja heidän varusteidensa tähden, vaikka heidän lukumääränsä oli niin paljon suurempi kuin nefiläisten.

22 Katso, nyt tapahtui, etteivät he rohjenneet hyökätä nefiläisten kimppuun Jersonin rajoilla; sen tähden he lähtivät Antionumin maasta erämaahan ja kiersivät erämaassa kaukaa Sidonvirran latvan kautta päästäkseen Mantin maahan ja ottaakseen haltuunsa maan, sillä he arvelivat, etteivät Moronin sotajoukot tienneet, minne he olivat menneet.

23 Mutta tapahtui, että niin pian kuin he olivat lähteneet erämaahan, Moroni lähetti vakoojia erämaahan tarkkailemaan heidän leiriään; ja tietäen Alman profetioista Moroni lähetti myös eräät miehet hänen luoksensa pyytäen häntä kysymään Herralta, ”minne nefiläisten sotajoukkojen pitäisi mennä puolustautuakseen lamanilaisia vastaan.

24 Ja tapahtui, että Herran sana tuli Almalle, ja Alma ilmoitti Moronin sanansaattajille, että lamanilaisten sotajoukot marsisivat kiertoteitse erämaassa tullakseen Mantin maahan, jotta ne voisivat aloittaa hyökkäyksen kansan heikompaa osaa vastaan. Ja nuo sanansaattajat menivät viemään sanoman Moronille.

25 Nyt Moroni jätti osan sotajoukostaan Jersonin maahan, ettei vain mitenkään osa lamanilaisista tulisi siihen maahan ja ottaisi haltuunsa kaupunkia, otti jäljellä olevan osan sotajoukostaan ja marssi Mantin maahan.

26 Ja hän käski kaikkien ihmisten sillä suunnalla maata kokoontua yhteen taistelemaan lamanilaisia vastaan, ”puolustamaan maitaan ja maataan, oikeuksiaan ja vapauksiaan; sen tähden he olivat valmistautuneet lamanilaisten tulohetken varalta.

27 Ja tapahtui, että Moroni käski sotajoukkonsa kätkeytyä laaksoon, joka oli lähellä Sidonvirran rantaa, joka oli Sidonvirran länsipuolella erämaassa.

28 Ja Moroni asetti vakoojia ympäriinsä, jotta hän tietäisi, milloin lamanilaisten sotajoukko tulisi.

29 Ja nyt, kun Moroni tiesi lamanilaisten aikomuksen, että heidän aikomuksenaan oli hävittää veljensä tai alistaa heidät ja saattaa heidät orjuuteen voidakseen perustaa itselleen valtakunnan koko maahan,

30 ja koska hän myös tiesi, että nefiläisten ainoana haluna oli säilyttää maansa ja ”vapautensa ja kirkkonsa, sen tähden hän ei pitänyt syntinä sitä, että hän puolustaisi heitä sotajuonen avulla; sen tähden hän otti vakoojiensa avulla selville, mitä reittiä lamanilaiset kulkisivat.

31 Sen tähden hän jakoi sotajoukkonsa ja toi osan toiselle

puolelle laaksoon ja kätki heidät Riplan kukkulan itä- ja eteläpuolelle,

32 ja loppuosan hän kätki läntiseen laaksoon, Sidonvirran länsipuolelle ja siten alas Mantin maan rajoille asti.

33 Ja sijoitettuaan näin sotajoukkonsa halunsa mukaisesti hän oli valmis kohtaamaan heidät.

34 Ja tapahtui, että lamanilaiset tulivat kukkulan pohjoispuolelta, missä osa Moronin sotajoukosta oli kätkössä.

35 Ja kun lamanilaiset olivat ohittaneet Riplan kukkulan ja tulivat laaksoon ja alkoivat ylittää Sidonvirtaa, sotajoukko, joka oli kätkeytynyt kukkulan eteläpuolelle ja jota johti mies nimeltä "Lehi – ja hän johti sotajoukkonsa esiin ja saartoi lamanilaiset itäpuolelta heidän selustastaan.

36 Ja tapahtui, että nähdessään nefiläisten käyvän kimppuunsa selustastaan lamanilaiset kääntyivät ympäri ja alkoivat taistella Lehin sotajoukkoa vastaan.

37 Ja kuoleman työ alkoi molemmin puolin, mutta se oli hirvittävämpi lamanilaisten puolella, sillä heidän "alastomuutensa oli alttiina nefiläisten ankarille iskuille heidän miekoillaan ja sapeleillaan, jotka tuottivat kuolemaa melkein joka lyönnillä.

38 Kun taas toisaalta nefiläisten keskuudessa kaatui mies silloin tällöin heidän miekastaan ja verenhukasta, sillä he olivat

elintärkeitä ruumiinosiltaan suojatut, eli elintärkeät ruumiinosat oli suojattu lamanilaisten iskuilta heidän "rintahaarniskoiltaan ja käsivarsisuojauksillaan ja pääkilvillään; ja näin nefiläiset jatkoivat kuoleman työtä lamanilaisten keskuudessa.

39 Ja tapahtui, että lamanilaiset pelästyivät suurta tuhoa keskuudessaan, niin että he alkoivat paeta Sidonvirralle päin.

40 Ja Lehi ja hänen miehensä ajoivat heitä takaa; ja Lehi ajoi heidät Sidonin vesiin, ja he kulivat Sidonin vesien poikki. Ja Lehi piti sotajoukkonsa Sidonvirran partaalla, niin etteivät ne menneet yli.

41 Ja tapahtui, että Moroni ja hänen sotajoukkonsa kohtasivat lamanilaiset laaksossa Sidonvirran toisella puolella ja alkoivat hyökätä heidän kimppuunsa ja surmata heitä.

42 Ja lamanilaiset pakenivat taas heidän edellään Mantin maata kohti, ja Moronin sotajoukot kohtasivat heidät taas.

43 Nyt tässä tapauksessa lamanilaiset taistelivat ankarasti; niin, koskaan ei lamanilaisten tiedetty taistelleen niin tavattoman voimakkaasti ja rohkeasti, ei, ei edes alusta asti.

44 Ja heitä innoittivat "soramilaiset ja amalekilaiset, jotka olivat heidän ylimpiä päälliköitään ja johtajiaan, ja Serahemna, joka oli heidän ylin päällikkönsä eli heidän ylin johtajansa ja komentajansa; niin, he taistelivat kuin

35a Alma 49:16.
37a Alma 3:5.

38a Alma 44:8–9.
44a Alma 43:6.

lohikäärmeet, ja monet nefiläisistä saivat surmansa heidän käsistään, niin, sillä he löivät monelta heiltä pääkilven kahtia ja he lävistivät monelta heiltä rintahaarniskan ja löivät monelta heiltä käsivarren irti, ja näin lamanilaiset löivät hehkuvassa vihassaan.

45 Kuitenkin nefiläisiä innoitti parempi asia, sillä he eivät ^ataistelleet kuninkuuden eivätkä vallan puolesta, vaan he taistelivat kotiensä ja ^bvapauksiensa, vaimojensa ja lastensa ja kaikkensa puolesta, niin, jumalanpalvelusmenojensa ja kirkkonsa puolesta.

46 Ja he tekivät sen, minkä he tunsivat ^avelvollisuudekseen, jonka he olivat velkaa Jumalalleen, sillä Herra oli sanonut heille ja myös heidän isilleen näin: ^bMikäli te ette syyllisty ^censimmäiseen hyökkäykseen ettekä toiseen, teidän ei pidä sallia itseänne surmattavan vihollistenne käten kautta.

47 Ja vielä, Herra on sanonut näin: Teidän tulee ^apuolustaa perheitänne jopa verenvuodattukseen asti. Tästä syystä siis nefiläiset taistelivat lamanilaisia vastaan, puolustaakseen itseään ja perheitään ja maitaan, maataan ja oikeuksiaan ja uskontoaan.

48 Ja tapahtui, että kun Moronin miehet näkivät lamanilaisten kiihkon ja vihan, he aikoivat vetäytyä ja paeta heitä. Ja huomattessaan heidän tarkoituksensa

Moroni lähetti innoittamaan heidän sydäntään näillä ajatuksilla – eli ajatuksilla heidän maistaan, vapaudestaan, niin, orjuuttamattomuudestaan.

49 Ja tapahtui, että he kääntyivät lamanilaisia päin, ja he ^ahuusivat yhteen ääneen Herran Jumalansa puoleen vapautensa ja orjuuttamattomuutensa puolesta.

50 Ja he alkoivat pitää voimallisesti puolensa lamanilaisia vastaan; ja samalla hetkellä kun he huusivat Herran puoleen vapautensa puolesta, lamanilaiset alkoivat paeta heidän edellään, ja he pakenivat aina Sidonin vesille asti.

51 Nyt, lamanilaisia oli lukuisammin, niin, enemmän kuin kaksi kertaa nefiläisten määrä; kuitenkin heidät ajettiin niin, että he kokoontuivat yhteen yhdeksi joukoksi laaksoon Sidonvirran partaalle.

52 Moronin sotajoukot siis saartoivat heitä ympäriinsä, niin, nimittäin virran molemmin puolin, sillä katso, idässä olivat Lehin miehet.

53 Sen tähden, kun Serahemna näki Lehin miehet Sidonvirran itäpuolella ja Moronin sotajoukot Sidonvirran länsipuolella, että nefiläiset olivat saartaneet heidät, he kauhistuivat.

54 Nyt, kun Moroni näki heidän kauhunsa, hän käski miestensä lopettaa heidän verensä vuodattamisen.

45a Alma 44:5.

b pko Vapaus.

46a pko Velvollisuus.

b Alma 48:14;

OL 98:33–36.

c 3. Nefi 3:21;

OL 98:23–24.

47a OL 134:11.

49a 2. Moos. 2:23–25;

Moosia 29:20.

LUKU 44

Moroni käskee lamanilaisten tehdä rauhan liiton, tai heidät hävitetään. Serahemna torjuu tarjouksen, ja taistelu alkaa uudestaan. Moronin sotajoukot lyövät lamanilaiset. Noin 74-73 eKr.

Ja tapahtui, että he lopettivat ja vetäytyivät heistä askeleen. Ja Moroni sanoi Serahemnalle: Katso, Serahemna, me emme halua olla verenvuodattajia. Sinä tiedät, että te olette meidän käsis-
sissämme, kuitenkin me emme halua surmata teitä.

2 Katso, me emme ole tulleet taistelemaan teitä vastaan vuodattaaksemme teidän vertanne vallan tähden, emmekä me halua saattaa ketään orjuuden ikeeseen. Mutta juuri tästä syystä te olette hyökänneet meidän kimppuumme; niin, ja te olette meille vihoissanne meidän uskontomme tähden.

3 Mutta nyt, te näette, että Herra on meidän kanssamme; ja te näette, että hän on antanut teidät meidän käsiimme. Ja nyt minä haluan teidän ymmärtävän, että tämä on tehty meille meidän uskontomme tähden ja meidän uskomme tähden Kristukseen. Ja nyt te näette, että te ette voi hävittää tätä meidän uskoamme.

4 Nyt te näette, että tämä on Jumalan tosi usko; niin, te näette, että Jumala vahvistaa ja suojelee ja varjelee meitä niin kauan kuin me olemme uskolisia hänelle ja uskollemme ja

uskonnollemme; eikä Herra milloinkaan salli, että meidät hävitetään, paitsi jos me lankeaisimme rikkomukseen ja kieltäisimme uskomme.

5 Ja nyt, Serahemna, minä käsken sinua sen kaikkivoivan Jumalan nimessä, joka on vahvistanut meidän käsivartemme, niin että me olemme saaneet teidät valtaamme; uskomme, uskontomme ja "jumalanpalvelusmenojemme tähden ja kirkkomme tähden ja sen pyhän velvollisuuden tähden, joka meillä on puolustaa vaimojamme ja lapsiamme; sen ^bvapauden tähden, joka sitoo meidät maihimme ja maahamme; niin, ja myös sen Jumalan pyhän sanan pitämisen tähden, jolle olemme velkaa kaikesta onnestamme, ja kaiken sen tähden, mikä on meille kalleinta –

6 niin, eikä tässä ole kaikki; minä käsken sinua koko teidän elämänhalunne tähden luovuttamaan sota-aseenne meille, niin me emme tavoittele teidän vertanne vaan säästämme teidän henkenne, jos menette tiehenne ettekä enää tule sotimaan meitä vastaan.

7 Ja nyt, jos te ette tätä tee, katso, te olette meidän käsis-
sämme, ja minä käsken miesteni hyökätä teidän kimppuunne ja iskeä kuoleman haavat teidän ruumiiseen, niin että teistä tehdään loppu; ja silloin me näemme, kenellä on valta tähän kansaan; niin, me näemme, kuka saatetaan orjuuteen.

8 Ja nyt tapahtui, että kun Serahemna oli kuullut nämä sanat, hän tuli esiin ja luovutti miekkansa ja sapelinsa ja jousensa Moronin käsiin ja sanoi hänelle: Katso, tässä ovat sota-aseemme; me luovutamme ne teille, mutta me emme suostu vannomaan teille "valaa, jonka tiedämme rikkovamme ja myös lastemme rikkovan; mutta otakaa meidän sota-aseemme ja sallikaa meidän lähteä erämaahan; muuten me pidämme miekkamme ja joko menehdymme tai voitamme.

9 Katso, me emme ole teidän uskoanne; me emme usko, että Jumala on antanut meidät teidän käsiinne, vaan me uskomme, että teidän viekkauteenne on varjellut teidät meidän miekoiltamme. Katso, teidän "rintahaarniskanne ja kilpenne teitä ovat varjelleet.

10 Ja nyt, kun Serahemna oli lakannut puhumasta näitä sanoja, Moroni palautti miekan ja sota-aseet, jotka hän oli saanut, Serahemnalle sanoen: Katso, me päätämme taistelun.

11 Nyt minä en voi perua niitä sanoja, jotka olen puhunut; sen tähden, niin totta kuin Herra elää, te ette lähde, ellette lähtiessänne vanno valaa, että ette enää palaa sotimaan meitä vastaan. Nyt, koska te olette meidän käsissämme, me vuodatamme teidän verenne maahan, tai te alistutte ehtoihin, jotka minä olen esittänyt.

12 Ja nyt, kun Moroni oli sano-

nut nämä sanat, Serahemna otti takaisin miekkansa, ja hän oli vihoissaan Moronille ja ryntäsi eteenpäin surmatakseen Moronin, mutta kun hän kohotti miekkansa, katso, yksi Moronin sotilasta löi sen maahan, ja se katkesi kahvasta; ja hän iski myös Serahemnaa, niin että hänen päänahkansa irtosi ja putosi maahan. Ja Serahemna peräännytti heidän edestään sotilaidensa keskelle.

13 Ja tapahtui, että se sotilas, joka seisoi lähellä ja joka iski Serahemnan päänahan irti, nosti hiuksista päänahan maasta ja pani sen miekkansa kärkeen ja ojensi sen heitä kohti sanoen heille kovalla äänellä:

14 Samoin kuin tämä päänahka, joka on teidän päällikkönne päänahka, on pudonnut maahan, samoin tekin kaadutte maahan, ellette luovuta sota-aseitanne ja tee lähtiessänne rauhan liittoa.

15 Nyt oli monia, jotka nämä sanat kuullessaan ja nähdessään miekassa olevan päänahan pelästyivät, ja monet tulivat ja heittivät sota-aseensa maahan Moronin jalkojen juureen ja tekivät rauhan liiton. Ja kaikkien, jotka tekivät "rauhan liiton, he sallivat lähteä erämaahan.

16 Nyt tapahtui, että Serahemna oli tavattoman vihastunut, ja hän yllytti jäljelle jääneitä sotilaitaan vihaan, taistelemaan voimakkaammin nefiläisiä vastaan.

17 Ja nyt Moroni vihastui lamaanilaisten itsepäisyyden tähden; sen tähden hän käski väkensä hyökätä heidän kimppuunsa ja surmata heidät. Ja tapahtui, että he alkoivat surmata heitä; niin, ja lamaanilaiset taistelivat miekoillaan ja kaikin voimin.

18 Mutta katso, heidän alaston ihonsa ja paljas päänsä oli alttiina nefiläisten teräville miekoille; niin, katso, heitä lävistettiin ja lyötiin; niin, ja heitä kaatui tavattoman nopeasti nefiläisten miekkojen edessä; ja he alkoivat tulla maahan lakaistuiksi niin kuin Moronin sotilas oli profetoinut.

19 Nyt, kun Serahemna näki, että he kaikki olivat joutumaisillaan tuhotuiksi, hän huusi voimakkaasti Moronille luvaten, että jos he säästäisivät heidän jäljelle jääneiden hengen, hän sekä hänen väkensä tekisivät heidän kanssaan liiton, etteivät he "koskaan tulisi sotimaan heitä vastaan.

20 Ja tapahtui, että Moroni käski kuoleman työn jälleen lopetettavaksi väen keskuudessa. Ja hän otti sota-aseet lamaanilaisilta, ja kun he olivat tehneet hänen kanssaan rauhan "liiton, heidän sallittiin lähteä erämaahan.

21 Nyt heidän kuolleidensa lukumäärää ei luettu lukumäärän suuruuden tähden; niin, heidän kuolleidensa määrä oli tavattoman suuri sekä nefiläisten että lamaanilaisten puolella.

22 Ja tapahtui, että he heittivät

kuolleen Sidonin vesiin, ja ne ovat kulkeutuneet pois ja hautautuneet meren syvyyksiin.

23 Ja nefiläisten eli Moronin sotajoukot palasivat ja tulivat koteihinsa ja mailleensa.

24 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksastoista vuosi. Ja näin päättyi Alman aikakirja, joka oli kirjoitettu Nefin levyihin.

Kertomus Nefin kansasta ja heidän sodistaan ja erimielisyyksistään Helamanin aikana, Helamanin aikakirjan mukaan, jota hän piti elinaikanaan.

Käsittää luvut 45–62.

LUKU 45

Helaman uskoo Alman sanat. Alma profetoi nefiläisten tuhosta. Hän siunaa ja kiroaa maan. Henki saattoi ottaa Alman ylös niin kuin Mooseksen. Erimielisyys kasvaa kirkossa. Noin 73 eKr.

KATSO, nyt tapahtui, että Nefin kansa oli tavattoman riemuissaan, koska Herra oli jälleen pelastanut sen sen vihollisten käsistä; sen tähden se kiitti Herraa Jumalaansa, niin, ja se "paastosi paljon ja rukoili paljon, ja se palveli Jumalaa tavattoman suuresti iloiten.

2 Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksäntenätoista vuonna, että Alma tuli poikansa Helamanin

luo ja sanoi hänelle: Uskotko sinä ne sanat, jotka minä puhuin sinulle niistä ^aaikakirjoista, joita on pidetty?

3 Ja Helaman sanoi hänelle: Kyllä minä uskon.

4 Ja Alma sanoi taas: Uskotko sinä Jeesukseen Kristukseen, joka on tuleva?

5 Ja hän sanoi: Kyllä, minä uskon joka sanan, jonka sinä olet puhunut.

6 Ja Alma sanoi hänelle taas: ^aPidätkö sinä minun käskyni?

7 Ja hän sanoi: Kyllä, minä pidän sinun käskysi koko sydämeistäni.

8 Silloin Alma sanoi hänelle: Siunattu olet sinä; ja Herra antaa sinun ^amenestyä tässä maassa.

9 Mutta katso, minulla on jotakin ^aprofetoitavaa sinulle, mutta sitä, mitä minä sinulle profetoin, sinun ei pidä ilmaista; niin, sitä, mitä minä profetoin sinulle, ei pidä ilmaista ennen kuin profetia on toteutunut; kirjoita siis ne sanat, jotka minä sanon.

10 Ja nämä ovat ne sanat: Katso, minä näen ilmoituksen hengen mukaisesti, joka minussa on, että tämä sama kansa, nefiläiset, vaipuu ^aepäuskoon ^bneljänsadan vuoden kuluttua ajasta, jolloin Jeesus Kristus ilmaisee itsensä heille.

11 Niin, ja silloin he näkevät sotia ja ruttotauteja, niin, nälän-

hätiä ja verenvuodatusta, kunnes Nefin kansasta tulee ^aloppu –

12 niin, ja tämä siksi, että se vaipuu epäuskoon ja lankeaa pimeyden tekoihin ja ^airstauteen ja kaikenlaisiin pahoihin tekoihin; niin, minä sanon sinulle, että koska se tekee syntiä niin suurta valoa ja tietoa vastaan, niin, minä sanon sinulle, että siitä päivästä lukien ei edes neljäs sukupolvi kokonaan katoa, ennen kuin tämä suuri pahuus tulee.

13 Ja kun se suuri päivä tulee, katso, hyvin pian tulee aika, jolloin niitä, jotka nyt, tai niiden jälkeläisiä, jotka nyt luetaan Nefin kansaan, ^aei enää lueta Nefin kansaan.

14 Mutta jokainen, joka jää jäljelle eikä tuhoudu tuona suurena ja pelottavana päivänä, ^aluetaan lamanilaisiin ja hänestä tulee heidän kaltaisensa, kaikista, paitsi muutamasta, joita kutsutaan Herran opetuslapsiksi; ja heitä lamanilaiset ajavat takaa, ^bkunnes heistä tulee loppu. Ja nyt, pahuuden tähden tämä profetia toteutuu.

15 Ja nyt tapahtui, että kun Alma oli sanonut nämä asiat Helamanille, hän siunasi hänet ja myös muut poikansa; ja hän siunasi myös maan ^avanhurskaiden tähden.

16 Ja hän sanoi: Näin sanoo Herra Jumala – ^aKirottu olkoon

2a Alma 37:1–5; 50:38.

6a PKO Jumalan käskyt;
Kuuliaisuus.

8a 1. Nefi 4:14;
Alma 48:15–16, 25.

9a PKO Profetia,
profetoiminen.

10a PKO Epäusko;
Luopumus.

b 1. Nefi 12:10–15;
Hel. 13:9;
Morm. 8:6–7.

11a Jar. 1:10;
Morm. 8:2–3, 6–7.

12a PKO Himo.

13a Hel. 3:16.

14a Moroni 9:24.

b Moroni 1:1–3.

15a Alma 46:10; 62:40.

16a 2. Nefi 1:7;
Alma 37:31; Et. 2:8–12.

maa, niin, tämä maa, tuhoksi jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle, joka tekee sitä, mikä on jumalatonta, kun ne ovat täysin kypsiä; ja niin kuin olen sanonut, niin on oleva, sillä tämä on Jumalan kirous ja ^bsiunaus maalle, sillä Herra ei voi suvaita syntiä ^avähäisimmässäkään määrin.

17 Ja nyt, kun Alma oli sanonut nämä sanat, hän siunasi ^akirkon, eli kaikki ne, jotka pysyisivät lujina uskossa siitä ajasta lähtien.

18 Ja kun Alma oli tehnyt tämän, hän lähti Sarahemlan maasta ikään kuin mennäkseen Melekin maahan. Ja tapahtui, ettei hänestä kuultu enää koskaan; hänen kuolemastaan tai hautaamisestaan me emme tiedä.

19 Katso, tämän me tiedämme, että hän oli vanhurskas mies; ja kirkossa levisi sana, että Henki otti hänet ylös tai Herran käsi ^ahautasi hänet niin kuin Moosesen. Mutta katso, kirjoitukset sanovat, että Herra otti Moosesen luoksensa, ja me arvelemme, että hän on ottanut myös Alman hengessä luoksensa; tästä syystä me emme siis tiedä mitään hänen kuolemastaan ja hautaamisestaan.

20 Ja nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksännentoista vuoden alussa, että Helaman lähti kansan keskuuteen julistamaan sille sanaa.

21 Sillä katso, heidän lamani-laisten kanssa käymiensä sotien

tähden ja niiden monien pienten erimielisyyksien ja levottomuuksien tähden, joita oli ollut kansan keskuudessa, kävi välttämättömäksi, että Jumalan ^asanaa julistettaisiin heidän keskuudessaan, niin, ja että järjestys saataisiin aikaan kautta kirkon.

22 Sen tähden Helaman ja hänen veljensä lähtivät järjestämään jälleen kirkkoa koko maassa, eli jokaisessa kaupungissa kautta koko sen maan, jota Nefin kansa piti hallussaan. Ja tapahtui, että he nimittivät pappeja ja opettajia kautta koko maan kaikkiin seurakuntiin.

23 Ja nyt tapahtui, että kun Helaman ja hänen veljensä olivat nimittäneet pappeja ja opettajia kaikkiin seurakuntiin, että heidän keskuudessaan syntyi ^aerimielisyyttä, eivätkä he tahtoneet ottaa varteen Helamanin ja hänen veljiensä sanoja,

24 vaan he kävivät kopeiksi, koska he ylpistyivät sydämessään tavattoman suurten ^arikkauksiensa tähden; sen tähden he kävivät rikkaiksi ^bomissa silmissään eivätkä tahtoneet ottaa varteen heidän sanojaan, että vaeltaisivat oikeamielisesti Jumalan edessä.

LUKU 46

Amalikkia pyrkii juonittelemalla kuninkaaksi. Moroni kohottaa vapauden tunnuksen. Hän yhdistää kansan puolustamaan uskontoaan.

16 b OL 130:21.

c OL 1:31.

17 a PKO Jeesuksen

Kristuksen kirkko.

19 a PKO Muutetut olennot.

21 a Alma 31:5.

23 a 3. Nefi 11:28–29.

24 a PKO Rikkaus.

b PKO Ylpeys.

Tosi uskovia kutsutaan kristityiksi. Joosefin jäännös tulee säilymään. Amalikkia ja luopiot pakenevat Nefin maahan. Ne, jotka eivät halua kannattaa vapauden asiaa, otetaan hengiltä. Noin 73–72 eKr.

Ja tapahtui, että kaikki, jotka eivät tahtoneet kuulla Helamanin ja hänen veljiensä sanoja, kokoontuivat yhteen veljiään vastaan.

2 Ja nyt, katso, he olivat niin tavattoman vihastuneita, että päättivät surmata heidät.

3 Nyt niiden johtaja, jotka olivat vihastuneita veljiinsä, oli iso ja vahva mies, ja hänen nimensä oli Amalikkia.

4 Ja Amalikkia halusi tulla kuninkaaksi, ja ne ihmiset, jotka olivat vihastuneita, halusivat myös, että hänestä tulisi heidän kuninkaansa; ja he olivat suurimmaksi osaksi maan ^aalempia tuomareita, ja he tavoittelivat valtaa.

5 Ja Amalikkian mielistely, että jos he tukisivat häntä ja asettaisivat hänet kuninkaakseen, niin hän tekisi heistä kansan hallitsijoita, oli vaikuttanut heihin.

6 Näin Amalikkia eksytti heidät luopumukseen Helamanin ja hänen veljiensä saarnaamisesta huolimatta, niin, siitä huolimatta, että he pitivät tavattoman hyvin huolta kirkosta, sillä he olivat kirkon ylipappeja.

7 Ja kirkossa oli monia, jotka uskoivat Amalikkian mielisteleisiin sanoihin, sen tähden he

luopuivat kirkostakin; ja näin Nefin kansan asiat olivat tavattoman arveluttavalla ja vaarallisella tolalla huolimatta heidän suuresta ^avoitostaan, jonka he olivat saaneet lamanilaisista, ja heidän suuresta riemustaan, joka heillä oli ollut, koska Herran käsi oli vapauttanut heidät.

8 Näin me näemme, kuinka ^anopeasti ihmislapset unohtavat Herran Jumalansa, niin, kuinka nopeita he ovat tekemään pahaa ja olemaan Paholaisen eksytettävissä.

9 Niin, ja me näemme myös, kuinka suurta ^ajumalattomuutta yksi perin jumalaton mies voi saada aikaan ihmislasten keskuudessa.

10 Niin, me näemme, että koska Amalikkia oli viekkaiden juonien mies ja monien mielitelevien sanojen mies, niin hän eksytti monien ihmisten sydämen tekemään jumalattomuutta, niin, ja yrittämään hävittää Jumalan kirkkoa ja hävittämään ^avapauden perustusta, jonka Jumala oli heille suonut eli jonka siunauksen Jumala oli lähettänyt maan päälle ^bvanhurskaiden tähden.

11 Ja nyt tapahtui, että kun Moroni, joka oli nefiläisten sotajoukkojen ^aylin komentaja, oli kuullut näistä luopumisista, hän vihastui Amalikkialle.

12 Ja tapahtui, että hän repäisi vaatteensa, ja hän otti siitä kappaleen ja kirjoitti siihen: Meidän Jumalamme, uskontomme ja

46 4a Moosia 29:11, 28–29.

7a Alma 44:19–20.

8a Hel. 12:2, 4–5.

9a Moosia 29:17–18.

10a 2. Nefi 1:7;

Moosia 29:32.

b 2. Nefi 1:7.

11a Alma 43:16–17.

vapautemme ja rauhamme, vai-
mojemme ja lastemme “muis-
toksi – ja hän kiinnitti sen salon
päähän.

13 Ja hän kiinnitti pääkilpensä
ja rintahaarniskansa ja kilpensä
ja vyötti varusteensa kupeilleen,
ja hän otti salon, jonka päässä
oli hänen repäisty vaatteensa
(ja hän kutsui sitä vapauden
tunnukseksi), ja hän kumartui
maahan ja rukoihi voimallisesti
Jumalaansa, että vapauden siu-
naukset olisivat hänen veljiensä
päällä, niin kauan kuin olisi jäl-
jellä joukko kristittyjä pitämässä
maata hallussaan –

14 sillä näin ne, jotka eivät
kuuluneet kirkkoon, kutsuivat
kaikkia Kristukseen totisesti us-
kovia, jotka kuuluivat Jumalan
kirkkoon.

15 Ja ne, jotka kuuluivat kirk-
koon, olivat uskollisia; niin,
kaikki ne, jotka olivat Kristuk-
seen totisesti uskovia, ottivat
ilomieliin päällensä Kristuksen
“nimen eli ^bkristittyjen nimen,
niin kuin heitä kutsuttiin heidän
uskonsa tähden Kristukseen,
joka oli tuleva.

16 Ja sen tähden Moroni tällä
hetkellä rukoihi, että kristittyjen
asialle ja maan vapaudelle kävisi
suotuisasti.

17 Ja tapahtui, että kun hän oli
vuodattanut sielunsa Jumalalle,
hän nimitti kaiken “Hävityksen-
maan eteläpuolella olevan maan,
niin, ja sanalla sanoen kaiken
maan sekä pohjoisessa että

etelässä valituksi maaksi ja va-
pauden maaksi.

18 Ja hän sanoi: Varmasti Ju-
mala ei salli meitä, joita halveksi-
taan, koska otamme Kristuksen
nimen päällemme, tallattavan
maahan ja tuhottavan, ennen
kuin me aiheutamme sen omilla
rikkomuksillamme.

19 Ja kun Moroni oli sanonut
nämä sanat, hän meni kansan
joukkoon heiluttaen “vaattees-
taan repäistyä osaa ilmassa, jotta
kaikki näkisivät kirjoituksen,
jonka hän oli kirjoittanut re-
päistyyn osaan, ja huusi kovalla
äänellä sanoen:

20 Katso, kaikki, jotka tahtovat
puolustaa tätä tunnusta maassa,
tulkoot esiin Herran voimassa ja
tehkööt liiton, että he puolusta-
vat oikeuksiaan ja uskontoaan,
jotta Herra Jumala siunaisi heitä.

21 Ja tapahtui, että kun Moroni
oli kuuluttanut nämä sanat,
katso, ihmiset tulivat juosten
koolle varusteet kupeilleen vyö-
tettyinä, repäisten vaatteensa
merkiksi eli liitoksi, etteivät he
hylkäisi Herraa Jumalaansa, eli
toisin sanoen, jos he rikkoisivat
Jumalan käskyjä eli lankeaisivat
rikkomukseen ja “häpeäisivät ot-
taa päällensä Kristuksen nimen,
Herra repäisisi heidät niin kuin
he olivat repäisseet vaatteensa.

22 Nyt tämä oli se liitto, jonka
he tekivät, ja he heittivät vaat-
teensa Moronin jalkoihin sanoen:
Me teemme liiton Jumalamme
kanssa, että meidät saa hävittää

12a Neh. 4:14;
Alma 44:5.
15a Moosia 5:7–9.

b Ap. t. 11:26;
1. Piet. 4:16.
17a Alma 22:30–31.

19a pko Merkkiviiri.
21a 1. Nefi 8:25–28;
Morm. 8:38.

niin kuin veljemme pohjoisen-puoleisessa maassa, jos me lankeamme rikkomukseen; niin, hän voi heittää meidät vihollistemme jalkoihin, niin kuin me olemme heittäneet vaatteemme sinun jalkoihisi, jalkojen alle tallattaviksi, jos me lankeamme rikkomukseen.

23 Moroni sanoi heille: Katso, me olemme Jaakobin jälkeläisten jäännös; niin, me olemme "Joosefin" jälkeläisten jäännös, hänen, jonka "puvun hänen veljensä repivät moniksi kappaleiksi; niin, ja nyt, katso, muistakaamme pitää Jumalan käskyt, tai meidän veljemme repivät meidän vaatteemme, ja meidät heitetään vankilaan tai myydään tai surmataan.

24 Niin, säilyttäkäämme vapautemme Joosefin "jäännöksenä; niin, muistakaamme Jaakobin sanat ennen kuolemaansa, sillä katso, hän näki, että osa Joosefin puvun jäännöksestä oli säilynyt eikä ollut lahonnut. Ja hän sanoi: Samoin kuin tämä minun poikani vaateen jäännös on säilynyt, samoin Jumalan käsi säilyttää minun poikani jälkeläisten "jäännöksen ja ottaa sen luoksensa, kun taas loppuosa Joosefin jälkeläisistä tuhoutuu niin kuin hänen vaatteensa jäännös.

25 Nyt, katso, tämä tuottaa minun sielulleni murhetta; kuitenkin minun sieluni iloitsee po-jastani sen hänen jälkeläistensä

osan tähden, joka otetaan Juma-lan luokse.

26 Nyt, katso, näin Jaakob puhui.

27 Ja nyt kukaties ne, jotka ovat luopuneet meistä, ovat se Joosefin jälkeläisten jäännös, joka tuhoutuu niin kuin hänen vaatteensa? Niin, ja samoin käy meille itsellemmekin, ellemme pysy lujina Kristuksen uskossa.

28 Ja nyt tapahtui, että kun Moroni oli sanonut nämä sanat, hän lähti ja lähetti myös sanan maan kaikkiin osiin, joissa oli luopumisia, ja kokosi yhteen kaikki ihmiset, jotka halusivat säilyttää vapautensa, pitämään puolensa Amalikkiaa vastaan ja niitä vastaan, jotka olivat luopuneet ja joita kutsuttiin amalikkialaisiksi.

29 Ja tapahtui, että kun Amalikkia näki, että Moronin väkeä oli lukuisammin kuin amalikkialaisia – ja hän näki myös, että hänen väkensä epäili sen asian oikeutta, johon he olivat ryhtyneet – hän sen tähden peläten, ettei saavuttaisi tarkoitustaan, otti väestänsä ne, jotka tahtoivat, ja lähti Nefin maahan.

30 Nyt Moroni ajatteli, ettei ollut hyväksi, että lamanilaiset saisivat lisää voimia; sen tähden hän aikoi katkaista Amalikkian väen tien tai ottaa heidät kiinni ja tuoda sen takaisin ja ottaa Amalikkian hengiltä; niin, sillä hän tiesi, että hän yllyttäisi lamanilaiset vihaan heitä vastaan ja saisi heidät tulemaan taistelemaan

23a rko Joosef, Jaakobin poika.
b 1. Moos. 49:22–26;

1. Nefi 5:14–15.
c 1. Moos. 37:3, 31–36.
24a Aam. 5:15;

3. Nefi 5:21–24; 10:17.
b 2. Nefi 3:5–24;
Et. 13:6–7.

heitä vastaan; ja tämän hän tiesi Amalikkian tekevän saavuttaakseen tarkoituksensa.

31 Sen tähden Moroni ajatteli olevan hyväksi, että hän ottaisi sotajoukkonsa, jotka olivat koontuneet yhteen ja aseistautuneet ja tehneet liiton rauhan säilyttämiseksi – ja tapahtui, että hän otti sotajoukkonsa ja marssi telttoineen erämaahan katkaisakseen Amalikkian kulkureitin erämaassa.

32 Ja tapahtui, että hän teki tahtonsa mukaan ja marssi erämaahan ja pysäytti Amalikkian sotajoukot.

33 Ja tapahtui, että Amalikkia pakeni pieni joukko miehiään mukanaan, ja jäljelle jääneet luovutettiin Moronin käsiin ja vietiin takaisin Sarahemlan maahan.

34 Nyt, koska Moroni oli ylituomarien ja kansan äänen "nimittämä mies, hänellä oli sen tähden tahtonsa mukaisesti valta nefiläisten sotajoukkoihin, muodostaa niitä ja käyttää määräämisvaltaa niihin.

35 Ja tapahtui, että hän käski ottaa hengiltä jokaisen amalikkialaisen, joka ei tahtonut tehdä liittoa, että tukisi vapauden asiaa, jotta he voisivat säilyttää vapaan hallitusmuodon; ja oli vain muutamia, jotka kieltäytyivät vapauden liitosta.

36 Ja tapahtui myös, että hän käski kohottaa vapauden tunnuksen jokaiseen torniin koko nefiläisten hallussa olevassa

maassa; ja näin Moroni pystytti vapauden viirin nefiläisten keskuudessa.

37 Ja heillä alkoi jälleen olla rauha maassa; ja niin he säilyttivät rauhan maassa lähes tuomarien hallituskauden yhdeksäntoista vuoden loppuun asti.

38 Ja Helaman ja "ylipapit säilyttivät myös järjestyksen kirkossa; niin, jopa neljän vuoden ajan heillä oli paljon rauhaa ja riemua kirkossa.

39 Ja tapahtui, että oli monia, jotka kuolivat "uskoen lujasti, että Herra Jeesus Kristus oli lunastanut heidän sielunsa; näin he lähtivät maailmasta riemuiten.

40 Ja oli muutamia, jotka kuolivat kuumeisiin, joita eräinä vuodenaikoina oli maassa hyvin usein – mutta ei niinkään paljon kuumeisiin niiden monien "kasvien ja juurien oivallisten ominaisuuksien tähden, jotka Jumala oli valmistanut poistamaan syyn sairauksiin, joille ihmiset olivat ilmaston luonteen takia alttiina –

41 vaan oli monia, jotka kuolivat vanhuuttaan; ja ne, jotka kuolivat Kristuksen uskossa, ovat "onnellisia hänessä, kuten meillä on täysi syy uskoa.

LUKU 47

Amalikkia käyttää petosta, murhaa ja juonittelua päästäkseen lamanilaisten kuninkaaksi. Nefiläisluopiot ovat jumalattomampia ja julmempia kuin lamanilaiset. Noin 72 eKr.

NYT me palaamme aikakirjasamme Amalikkiaan ja niihin, jotka olivat "paenneet hänen kanssaan erämaahan, sillä katso, hän oli ottanut ne, jotka lähtivät hänen kanssaan, ja meni ylös ^bNefin maahan lamanilaisten keskuuteen ja yllytti lamanilaiset vihaan Nefin kansaa vastaan, niin että lamanilaisten kuningas lähetti kautta koko maansa kaiken kansansa keskuuteen kuulutuksen, että sen tuli kokoontua jälleen yhteen mennäkseen taistelemaan nefiläisiä vastaan.

2 Ja tapahtui, että kun kuultus oli levinnyt heidän keskuuteensa, he olivat tavattoman peloissaan; niin, he pelkäsivät pahastuttaa kuningasta, ja he pelkäsivät myös mennä taistelemaan nefiläisiä vastaan, etteivät vain menettäisi henkeään. Ja tapahtui, että he eivät tahtoneet, eli suurin osa heistä ei tahtonut totella kuninkaan käskyjä.

3 Ja nyt tapahtui, että kuningas vihastui heidän tottelemattomuutensa vuoksi; sen tähden hän antoi Amalikkian komentoon sen osan sotajoukostaan, joka oli kuuliainen hänen käskyilleen, ja käski hänen mennä pakottamaan heidät aseisiin.

4 Nyt, katso, tätä Amalikkia halusikin, sillä koska hän oli hyvin katala mies tekemään pahaa, hän laati sen tähden sydämessään suunnitelman syöstä lamanilaisten kuningas valtaistuimelta.

5 Ja nyt hän oli saanut komentoonsa ne osat lamanilaisista,

jotka olivat kuninkaan puolella, ja hän pyrki pääsemään niiden suosioon, jotka eivät olleet kuuliaisia; sen tähden hän meni paikkaan, jota kutsuttiin "Onidaksi, sillä sinne kaikki lamanilaiset olivat paenneet; sillä he havaitsivat sotajoukon tulevan, ja luullen sen olevan tulossa heitä hävittämään he pakenivat sen tähden Onidaan, asepaikalle.

6 Ja he olivat nimittäneet erään miehen kuninkaakseen ja johtajakseen, koska he olivat tehneet mielessään lujan päätöksen, etteivät he alistuisi menemään nefiläisiä vastaan.

7 Ja tapahtui, että he olivat kokoontuneet yhteen vuoren huipulle, jota kutsuttiin Antipakseksi, valmiina taisteluun.

8 Nyt Amalikkian aikomuksena ei ollut ryhtyä taisteluun heitä vastaan kuninkaan käskyjen mukaisesti, vaan katso, hänen aikomuksenaan oli päästä lamanilaisten sotajoukkojen suosioon voidakseen asettua niiden johtoon ja syöstä kuninkaan valtaistuimelta ja anastaa kuninkuuden.

9 Ja katso, tapahtui, että hän käski sotajoukkonsa pystyttää telttansa laaksoon, joka oli lähellä Antipasvuorta.

10 Ja tapahtui, että hän lähetti yöllä salaisen lähettilään Antipasvuorelle pyytäen, että vuorella olevien johtaja, jonka nimi oli Lehonti, tulisi alas vuoren juurelle, sillä hän halusi puhua hänen kanssaan.

11 Ja tapahtui, että kun Lehonti sai sanoman, hän ei uskaltanut mennä alas vuoren juurelle. Ja tapahtui, että Amalikkia lähetti vielä toisen kerran sanan pyytäen häntä tulemaan alas. Ja tapahtui, että Lehonti ei tahtonut; ja hän lähetti vielä kolmannen kerran sanan.

12 Ja tapahtui, että kun Amalikkia huomasi, ettei hän saanut Lehontia tulemaan alas vuorelta, hän meni ylös vuorelle lähes Lehontin leiriin asti ja lähetti vielä neljännen kerran sanomansa Lehontille pyytäen, että hän tulisi alas ja että hän toisi henkivartijansa mukanaan.

13 Ja tapahtui, että kun Lehonti oli tullut henkivartijoineen alas Amalikkian luo, että Amalikkia pyysi häntä tulemaan sotajoukkoineen alas yön aikana ja saartamaan ne leireissään olevat miehet, jotka kuningas oli antanut hänen komentoonsa, niin hän luovuttaisi heidät Lehontin käsiin, jos hän tekisi hänestä (Amalikkiasta) koko sotajoukon toisen johtajan.

14 Ja tapahtui, että Lehonti tuli alas miehineen ja saartoi Amalikkian miehet, niin että ennen kuin he heräsivät päivän koitteessa, he olivat Lehontin sotajoukkojen saartamina.

15 Ja tapahtui, että kun he näkivät olevansa saarroksissa, he vetosivat Amalikkiaan, että hän sallisi heidän liittyä veljiinsä, jotta he eivät tuhoutuisi. Nyt juuri tätä Amalikkia halusi.

16 Ja tapahtui, että hän luovutti

miehensä "vastoin kuninkaan käskyjä. Nyt tätä Amalikkia halusikin voidakseen toteuttaa aikeensa kuninkaan syöksemiseksi valtaistuimelta.

17 Nyt lamanilaisten keskuudessa oli tapana, jos heidän ylin johtajansa tapettiin, nimittää toiseksi ylin johtaja heidän ylimmäksi johtajakseen.

18 Ja tapahtui, että Amalikkia käski yhden palvelijansa antaa Lehontille vähitellen myrkyä, niin että hän kuoli.

19 Nyt, kun Lehonti oli kuollut, lamanilaiset nimittivät Amalikkian johtajakseen ja ylimmäksi komentajakseen.

20 Ja tapahtui, että Amalikkia marssi sotajoukkoineen (sillä hän oli saavuttanut haluamansa) Nefin maahan Nefin kaupunkiin, joka oli pääkaupunki.

21 Ja kuningas tuli ulos häntä vastaan henkivartijoinensa, sillä hän luuli, että Amalikkia oli täyttänyt hänen käskynsä ja että Amalikkia oli koonnut yhteen niin suuren sotajoukon menäkseen taistelemaan nefiläisiä vastaan.

22 Mutta katso, kun kuningas tuli ulos häntä vastaan, Amalikkia käski palvelijoidensa mennä kuningasta vastaan. Ja he menivät ja kumartuivat kuninkaan edessä ikään kuin osoittaakseen hänelle kunnioitusta hänen suuruutensa tähden.

23 Ja tapahtui, että kuningas ojensi kätensä merkiksi heidän nousta, kuten lamanilaisilla oli rauhan merkiksi tapana, minkä

tavan he olivat omaksuneet nefiläisiltä.

24 Ja tapahtui, että kun hän oli antanut ensimmäiselle merkin nousta maasta, katso, tämä pisti kuningasta sydämeen, ja hän kaatui maahan.

25 Nyt kuninkaan palvelijat pakenivat, ja Amalikkian palvelijat kohottivat huudon sanoen:

26 Katso, kuninkaan palvelijat ovat pistäneet häntä sydämeen, ja hän on kaatunut, ja he ovat paenneet; katso, tulkaa ja nähkää.

27 Ja tapahtui, että Amalikkia käski sotajoukkojensa marssia eteenpäin katsomaan, mitä kuninkaalle oli tapahtunut; ja kun he olivat tulleet paikalle ja löytäneet kuninkaan makaamasta verissään, Amalikkia oli vihasuvinaan ja sanoi: Jokainen, joka rakasti kuningasta, lähteköön ajamaan takaa hänen palvelijoihin, jotta he saisivat surmansa.

28 Ja tapahtui, että kaikki ne, jotka rakastivat kuningasta, astuivat nämä sanat kuullessaan esiin ja lähtivät ajamaan takaa kuninkaan palvelijoita.

29 Nyt kun kuninkaan palvelijat näkivät sotajoukon ajavan heitä takaa, he pelästyivät jälleen ja pakenivat erämaahan ja tulivat Sarahemlan maahan ja liittyivät "Ammonin kansaan.

30 Ja sotajoukko, joka heitä ajoi takaa, palasi ajettuaan heitä turhaan takaa; ja niin Amalikkia sai petoksellaan kansan sydämet puolelleen.

31 Ja tapahtui seuraavana päi-

vänä, että hän meni Nefin kaupunkiin sotajoukkoineen ja otti kaupungin haltuunsa.

32 Ja nyt tapahtui, että kun kuningatar oli kuullut, että kuningas oli surmattu – sillä Amalikkia oli lähettänyt lähettilään kuningattaren luo ilmoittamaan hänelle, että kuninkaan olivat hänen palvelijansa surmanneet, että hän oli sotajoukkoineen ajanut heitä takaa, mutta se oli ollut turhaa, ja he olivat päässeet pakoon –

33 sen tähden, kun kuningatar oli saanut tämän sanoman, hän lähetti Amalikkialle sanan pyytäen häntä säästämään kaupungin asukkaita; ja hän pyysi häntä myös tulemaan luoksensa, ja hän pyysi häntä myös tuomaan todistajia mukanaan todistamaan kuninkaan kuolemasta.

34 Ja tapahtui, että Amalikkia otti saman palvelijan, joka oli surmannut kuninkaan, ja kaikki ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja meni kuningattaren luo siihen paikkaan, missä hän istui; ja he kaikki todistivat hänelle, että kuninkaan olivat hänen omat palvelijansa surmanneet; ja he sanoivat myös: He ovat paenneet; eikö tämä todista heitä vastaan? Ja näin he hälvensivät kuningattaren epäilykset kuninkaan kuolemasta.

35 Ja tapahtui, että Amalikkia pyrki kuningattaren suosioon ja otti hänet vaimoksi; ja niin hän petoksellaan ja viekkaiden palvelijoidensa avulla sai kuninkuuden itselleen; niin,

hänet tunnustettiin kuninkaaksi kautta koko maan, kaiken lamanilaisten kansan keskuudessa, joka ^akoostui lamanilaisista ja lemuellilaisista ja ismaelilaisista ja kaikista nefiläisluopioista Nefin hallituskaudelta aina tähän hetkeen asti.

36 Nyt näistä ^aluopioista, vaikka he olivat saaneet saman opetuksen ja saman tiedon kuin nefiläiset, niin, vaikka heitä oli opetettu samaan Herran ^btuntemiseen, tuli kuitenkin, niin kummallista kuin se onkin, pian luopumisen jälkeen paatuneempia ja ^ckatumattomampia ja villimpiä, jumalattomampia ja julmempia kuin lamanilaiset – he imivät itseensä lamanilaisten perinteet, antautuivat velttouteen ja kaikenlaiseen irstauteen; niin, unohtivat kokonaan Herran Jumalansa.

LUKU 48

Amalikkia kiihottaa lamanilaiset nefiläisiä vastaan. Moroni valmistaa väkensä puolustamaan kristittyjen asiaa. Hän riemuitsee vapaudesta ja riippumattomuudesta ja on voimallinen Jumalan mies. Noin 72 eKr.

Ja nyt tapahtui, että niin pian kuin Amalikkia oli saanut kuninkuuden, hän alkoi innostaa lamanilaisten sydämiä Nefin kansaa vastaan; niin, hän nimitti miehiä puhumaan lamanilaisille heidän torneistaan nefiläisiä vastaan.

2 Ja näin hän innosti heidän sydämiään nefiläisiä vastaan, niin että hän tuomarien hallituskauden yhdeksännentoista vuoden loppupuolella, toteutettuaan aikeensa tähän asti eli päästyään lamanilaisten kuninkaaksi, pyrki myös hallitsemaan koko maata, niin, ja kaikkia ihmisiä, jotka maassa olivat, niin nefiläisiä kuin lamanilaisiakin.

3 Hän siis oli toteuttanut aikeensa, sillä hän oli paaduttanut lamanilaisten sydämet ja sokaisut heidän mielensä ja yllyttänyt heidät vihaan, niin että hän oli koonnut yhteen monilukuisen joukon lähtemään taisteluun nefiläisiä vastaan.

4 Sillä hän oli päättänyt kansansa suuren lukumäärän perusteella kukistaa nefiläiset ja saattaa heidät orjuuteen.

5 Ja näin hän nimitti ^aylimpiä päälliköitä soralilaisista, koska he tunsivat parhaiten nefiläisten voimat ja heidän turvapaikkansa ja heidän kaupunkiansa heikoimmat kohdat; sen tähden hän nimitti heitä sotajoukkojensa ylimmiksi päälliköiksi.

6 Ja tapahtui, että he ottivat leirinsä ja siirtyivät Sarahemlan maata kohti erämaassa.

7 Nyt tapahtui, että sillä aikaa kun Amalikkia oli näin hankkinut valtaa petoksella ja vilpillä, Moroni toisaalta oli ^avalmistanut kansan mieltä olemaan uskollinen Herralle Jumalalleen.

35a MK Jaak. 1:13–14.

36a PKO Luopumus.

b Hepr. 10:26–27;

Alma 24:30.

c Jer. 8:12.

48 5a Alma 43:6.

7a Alma 49:8.

8 Niin, hän oli vahvistanut nefiläisten sotajoukkoja ja pystyttänyt pieniä linnakkeita eli turvapaikkoja, luonut maavalleja sotajoukkojensa ympäri ja myös rakentanut kivimuureja niiden ympärille, heidän kaupunkiensä ja maidensa rajojen ympäri, niin, yltympäri maata.

9 Ja heidän heikoimpiin linnoituksiinsa hän sijoitti suuremman määrän miehiä; ja näin hän linnoitti ja vahvisti maata, joka oli nefiläisten hallussa.

10 Ja näin hän valmistautui "puolustamaan heidän vapauttaan, maitaan, vaimojaan ja lapsiaan ja heidän rauhaansa ja sitä, että he voisivat elää Herralle Jumalallensa ja että he voisivat säilyttää sen, mitä heidän vihollisensa nimittivät kristittyjen asiaksi.

11 Ja Moroni oli vahva ja mah-tava mies; hän oli mies, jolla oli oivallinen "ymmärrys; niin, mies, joka ei nauttinut veren-vuodatuksesta; mies, jonka sielu iloitsi maansa vapaudesta ja riippumattomuudesta sekä veljiensä säilymisestä vapaina orjuudesta;

12 niin, mies, jonka sydän paisui kiitoksesta hänen Jumalalleen niistä monista oikeuksista ja siunauksista, joita hän soi kansalleen; mies, joka teki tavattomasti työtä kansansa "parhaaksi ja turvallisuudeksi.

13 Niin, ja hän oli mies, joka oli

luja Kristuksen uskossa, ja hän oli valalla "vannonut puolustavansa kansaansa, oikeuksiaan ja maataan ja uskontoaan vaikka verensä vuodattaen.

14 Nyt nefiläisiä oli opetettu puolustautumaan vihollisiaan vastaan vaikka verta vuodattaen, jos se oli välttämätöntä; niin, ja heitä oli myös opetettu olemaan koskaan "hyökkäämättä, niin, ja olemaan koskaan kohottamatta miekkaa muita kuin vihollista vastaan, paitsi henkensä varjelemiseksi.

15 Ja tämä oli heidän uskonsa, että heidän näin tehdessään Jumala antaisi heidän menestystä maassa, eli toisin sanoen, jos he olisivat uskollisia Jumalan käskyjen pitämisessä, niin hän antaisi heidän menestystä maassa; niin, kehottaisi heitä pakenemaan tai valmistautumaan sotaan heidän vaaransa mukaisesti;

16 ja myös, että Jumala ilmaisisi heille, minne heidän pitäisi mennä puolustautumaan vihollisiaan vastaan, ja näin Herra pelastaisi heidät; ja tämä oli Moronin usko, ja hänen sydämensä riemuitsi siitä, "ei verenvuodatuksesta vaan hyvän tekemisestä, kansansa suojelemisesta, niin, Jumalan käskyjen pitämisestä, niin, ja pahuuden vastustamisesta.

17 Niin, totisesti, totisesti minä sanon teille: Jos kaikki ihmiset

10a Alma 46:12–13.
11a PKO Ymmärrys.
12a PKO Hyvinvoinnin
turvaaminen.

13a Alma 46:20–22.
14a Alma 43:46–47;
3. Nefi 3:20–21;
Morm. 3:10–11;

OL 98:16.
16a Alma 55:19.

olisivat olleet ja olisivat ja tulisivat aina olemaan Moronin kaltaisia, katso, itse helvetin voimat olisivat iäksi järkkyneet; niin, "Perkeleellä ei olisi koskaan valtaa ihmislasten sydämiin.

18 Katso, hän oli samanlainen mies kuin Moosian poika Ammon, niin, ja myös muut Moosian pojat, niin, ja myös Alma ja hänen poikansa, sillä he olivat kaikki Jumalan miehiä.

19 Nyt, katso, Helaman ja hänen veljensä eivät olleet yhtään vähemmän hyödyksi kansalleen kuin Moroni oli, sillä he saarnasivat Jumalan sanaa, ja he kastosivat parannukseen jokaisen, joka kuunteli heidän sanojaan.

20 Ja näin he kulkivat, ja kansa "nöyrytyi heidän sanojensa tähden, niin että se oli Herran suuressa ^bsuosiossa, eikä sillä näin ollut sotia eikä kiistoja keskuudessaan, niin, jopa neljään vuoteen.

21 Mutta kuten olen sanonut, yhdeksännentoista vuoden loppupuolella, niin, huolimatta sen omassa keskuudessa vallitsevasta rauhasta, sen oli pakko vasten tahtoaan taistella veljiään lamanilaisia vastaan.

22 Niin, eivätkä sen sodat lamanilaisten kanssa sanalla sanoen lakanneet moneen vuoteen sen suuresta vastentahtoisuudesta huolimatta.

23 Nyt, se oli "murheissaan joutuessaan tarttumaan aseisiin lamanilaisia vastaan, sillä se ei

nauttinut verenvuodatuksesta; niin, eikä tässä ollut kaikki – se oli murheissaan joutuessaan olemaan välikappaleena niin monen veljensä lähettämisessä tästä maailmasta iankaikkiseen maailmaan valmistautumattomina kohtaamaan Jumalansa.

24 Kuitenkaan he eivät voineet sallia oman henkensä ottamista, niin että heidän "vaimonsa ja lapsensa joutuisivat niiden raakalaismaisen julman joukkoteurastuksen kohteeksi, jotka olivat kerran heidän veljiään, niin, ja olivat ^bluopuneet kirkostaan ja olivat jättäneet heidät ja lähteneet hävittämään heitä liittymällä lamanilaisiin.

25 Niin, he eivät voineet kestää sitä, että heidän veljensä riemuitsivat nefiläisten verestä, niin kauan kuin olisi niitä, jotka pitäisivät Jumalan käskyt, sillä Herran lupaus oli, että jos he pitäisivät hänen käskynsä, he menestyisivät maassa.

LUKU 49

Maahan hyökkäävät lamanilaiset eivät pysty valtaamaan linnoitettuja Ammonihan ja Nooan kaupunkeja. Amalikkia kiroaa Jumalan ja vannoo juovansa Moronin verta. Helaman ja hänen veljensä vahvistavat edelleen kirkkoa. Noin 72 eKr.

Ja nyt tapahtui yhdeksännentoista vuoden yhdentenätoista kuukautena, kuukauden kymmenentenä päivänä, että lama-

17a 1. Nefi 22:26;
3. Nefi 6:15.
20a pko Nöyryys.

b 1. Nefi 17:35.
23a OL 42:45.
24a Alma 46:12.

b pko Luopumus.

nilaisten sotajoukkojen nähtiin lähestyvän Ammonihan maata.

2 Ja katso, kaupunki oli rakennettu uudelleen, ja Moroni oli sijoittanut sotajoukon kaupungin rajoille, ja he olivat luoneet maata ympärilleen suojaksi lamanilaisten nuolilta ja kiviltä, sillä katso, he taistelivat kivillä ja nuolilla.

3 Katso, minä sanoin, että "Ammonihan kaupunki oli rakennettu uudelleen. Minä sanon teille, niin, että se oli osittain rakennettu uudelleen, ja koska lamanilaiset olivat kerran hävittäneet sen kansan pahuuden tähden, he arvelivat, että siitä tulisi jälleen helppo saalis heille.

4 Mutta katso, kuinka suuri olikaan heidän pettymyksensä, sillä katso, nefiläiset olivat luoneet ympärilleen maavallin, joka oli niin korkea, etteivät lamanilaiset voineet singota kiviään ja nuoliaan heitä kohti niin, että niillä olisi ollut vaikutusta, eivätkä he voineet käydä heidän kimppuunsa muualta kuin heidän sisäänkäyntipaikkansa kautta.

5 Nyt tällä kertaa lamanilaisten ylimmät päälliköt olivat tavottoman hämmästyneitä nefiläisten viisaudesta turvapaikkojensa varustamisessa.

6 Nyt lamanilaisten johtajat olivat luulleet suuren lukumääränsä tähden, niin, he luulivat, että he voisivat käydä heidän kimppuunsa, niin kuin he olivat tähän asti tehneet; niin, ja he olivat myös varustautuneet kilvin

ja rintahaarniskoin, ja he olivat myös varustautuneet nahkavaattein, niin, hyvin paksuin vaattein peittääkseen alastomuutensa.

7 Ja näin varustautuneina he luulivat helposti kukistavansa veljensä ja alistavansa heidät orjuuden ikeeseen tai surmaavansa ja teurastavansa heitä mielensä mukaisesti.

8 Mutta katso, heidän mitä suurimmaksi hämmästykseen he olivat "valmistautuneet heidän varalleen tavalla, jollaista ei ollut koskaan tunnettu Lehin lasten keskuudessa. Nyt he olivat valmiina lamanilaisten varalta taistellakseen Moronin ohjeiden mukaisella tavalla.

9 Ja tapahtui, että lamanilaiset eli amalikkialaiset hämmästyivät tavattomasti sitä, millä tavalla he olivat varustautuneet sotaan.

10 Nyt, jos kuningas Amalikkia olisi tullut alas "Nefin maasta sotajoukkonsa kärjessä, hän olisi kenties käskenyt lamanilaisten hyökätä nefiläisten kimppuun Ammonihan kaupungin luona, sillä katso, hän ei välittänyt kansansa verestä.

11 Mutta katso, Amalikkia ei itse tullut alas taistelemaan. Ja katso, hänen ylimmät päällikönsä eivät uskaltaneet hyökätä nefiläisten kimppuun Ammonihan kaupungin luona, sillä Moroni oli muuttanut asioiden hoitoa nefiläisten keskuudessa niin, että lamanilaiset pettyivät heidän piilopaikkojensa vuoksi

eivätkä voineet käydä heidän kimppuunsa.

12 Sen tähden he vetäytyivät erämaahan ja ottivat leirinsä ja marssivat Nooan maata kohti arvellen sen olevan heille lähinnä paras paikka hyökätä nefiläisten kimppuun.

13 Sillä he eivät tienneet, että Moroni oli linnoittanut eli rakentanut turvalinnakkeet jokaiseen kaupunkiin koko ympäröivässä maassa; sen tähden he marssivat eteenpäin Nooan maahan lujan päättäväisinä; niin, heidän ylimmät päällikkönsä astuivat esiin ja vannoinvat valan, että he hävittäisivät tuon kaupungin asukkaat.

14 Mutta katso, heidän hämmästykseseen Nooan kaupunki, joka oli tähän asti ollut heikko kohta, oli nyt Moronin avulla tullut vahvaksi, niin, jopa voittaen Ammonihan kaupungin vahvuuden.

15 Ja nyt, katso, tämä oli Moronin viisauden mukaista, sillä hän oli arvellut, että he pelästyisivät Ammonihan kaupungin luona, ja koska Nooan kaupunki oli tähän asti ollut maan heikoin kohta, he marssisivat sen tähden sinne taistelemaan; ja näin tapahtui hänen halunsa mukaisesti.

16 Ja katso, Moroni oli nimitänyt Lehin tuon kaupungin miesten ylimmäksi päälliköksi; ja hän oli se sama Lehi, joka oli taistellut lamanilaisia vastaan Sidonvirran itäpuolella olevassa laaksossa.

17 Ja nyt, katso, tapahtui, että

kun lamanilaiset olivat huomanneet, että kaupunki oli Lehin komennossa, he pettyivät jälleen, sillä he pelkäsivät Lehiä tavattomasti; kuitenkin heidän ylimmät päällikkönsä olivat valalla vannoneet hyökkäävänsä kaupunkiin; sen tähden he etenivät sotajoukkoineen.

18 Nyt, katso, lamanilaiset eivät päässeet heidän suojalinnakkeisiinsa mistään muualta kuin sisäänkäynnin kautta, koska luotu valli oli korkea ja ympärille kaivettu kaivanto oli syvä, sisäänkäynnin kohtaa lukuun ottamatta.

19 Ja näin nefiläiset olivat valmiina hävittämään kaikki, jotka yrittäisivät kiivetä ylös päästäkseen linnakkeeseen jotakin muuta kautta, sinkoamalla yli kiviä ja nuolia heitä kohti.

20 Näin he olivat valmiina, eli joukko heidän vahvimpia miehiään miekkoineen ja linkoineen, lyömään maahan kaikki, jotka yrittäisivät tulla heidän turvapaikkaansa sisäänkäynnin kautta; ja näin he olivat valmiina puolustautumaan lamanilaisia vastaan.

21 Ja tapahtui, että lamanilaisten päälliköt toivat sotajoukkonsa sisäänkäyntipaikan edustalle ja alkoivat taistella nefiläisiä vastaan päästäkseen heidän turvapaikkaansa; mutta katso, heidät ajettiin takaisin kerran toisensa jälkeen, niin että heitä surmattiin suunnattomassa teurastuksessa.

22 Nyt, kun he huomasivat,

etteivät he pystyneet saamaan nefiläisiä valtaansa kulkutien kautta, he alkoivat kaivaa heidän maavallejansa mataliksi saadakseen kulkutien sotajoukoillensa, jotta heillä olisi yhtäläinen mahdollisuus taistella; mutta katso, heitä kohti singotut kivet ja nuolet kaatoivat heidät maahan näissä yrityksissä, ja sen sijaan että he olisivat täyttäneet heidän kaivantonsa purkamalla maavallit, ne täytyivät jossain määrin heidän kuolleista ja haavoittuneista ruumiistaan.

23 Näin nefiläisillä oli täysi valta vihollisiinsa; ja näin lamanilaiset yrittivät hävittää nefiläisiä, kunnes kaikki heidän ylimmät päällikkönsä oli surmattu; niin, ja yli tuhat lamanilaista oli surmattu, kun taas toisaalta nefiläisistä ei ainoatakaan sielua ollut surmattu.

24 Noin viisikymmentä oli haavoittunut ollessaan alttiina lamanilaisten nuolille kulkutien läpi, mutta heidän kilpensä ja rintahaarniskansa ja pääkilpensä olivat suojanneet heitä, niin että heidän haavansa olivat heidän jaloissaan, ja monet niistä olivat hyvin pahoja.

25 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät, että kaikki heidän ylimmät päällikkönsä oli surmattu, he pakenivat erämaahan. Ja tapahtui, että he palasivat Nefin maahan ilmoittamaan suurista menetyksistään kuninkaalleen Amalikkialle, joka oli syntynään nefiläinen.

26 Ja tapahtui, että hän oli tavattoman vihoissaan väelleen, koska hän ei ollut saavuttanut haluamaansa nefiläisiin nähden; hän ei ollut alistanut heitä orjuuden ikeeseen.

27 Niin, hän oli tavattoman vihastunut, ja hän ^akirosi Jumalan ja myös Moronin ^bvalalla vanhoen juovansa hänen vertansa; ja tämä sen tähden, että Moroni oli pitänyt Jumalan käskyt tehdessään valmisteluja kansansa turvallisuudeksi.

28 Ja tapahtui, että toisaalta Nefin kansa ^akiitti Herraa Jumalaansa hänen verrattomasta voimastaan hänen pelastaessaan heidät heidän vihollistensa käsistä.

29 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksästoista vuosi.

30 Niin, ja heidän keskuudessaan oli jatkuva rauha ja tavattoman suurta menestystä kirkossa sen varten ottamisen ja tarkkuuden tähden, jota he osoittivat Jumalan sanalle, jota heille julistivat Helaman ja Siblon ja Korianton ja Ammon ja hänen veljensä, niin, ja kaikki ne, jotka oli asetettu Jumalan ^apyhän järjestyksen mukaisesti, kastettu parannukseen ja lähetetty saarnaamaan kansan keskuuteen.

LUKU 50

Moroni linnoittaa nefiläisten maita. He rakentavat monia uusia kaupunkeja. Sodat ja tuhot ovat

27a PKO Jumalanpilikka.
b Ap. t. 23:12.

28a PKO Kiitollisuus.
30a Alma 43:2.

kohdanneet nefiläisiä heidän jumalattomuutensa ja iljetystensä aikoina. Teankum lyö Moriontin ja hänen luopionsa. Nefiha kuolee, ja hänen poikansa Pahoran nousee tuomarinistuimelle. Noin 72–67 eKr.

Ja nyt tapahtui, että Moroni ei lakannut varustautumasta sotaan eli puolustamaan kansaansa lamanilaisia vastaan, sillä hän käski sotajoukkojensa alkaa tuomarien hallituskauden kahdenkymmenennen vuoden alussa, että heidän tulee alkaa luoda maakasoja kaikkien kaupunkien ympärille kautta koko sen maan, joka oli nefiläisten hallussa.

2 Ja näiden maavallien päälle hän käski panna hirsii eli rakentaa miehen korkuisia hirsivarustuksia kaupunkien ympäri.

3 Ja hän käski, että noiden hirsivarustusten päällä piti olla ympäriinsä hirsien päälle rakennettu aita terävistä paaluista; ja ne olivat vahvoja ja korkeita.

4 Ja hän käski pystyttää torneja, jotka kohosivat noiden paaluvastustusten yläpuolelle, ja hän käski rakentaa noihin torneihin turvapaikkoja, niin etteivät lamanilaisten kivet ja nuolet voisi vahingoittaa heitä.

5 Ja he olivat valmistautuneet niin, että saattoivat heittää niiden huipulta kiviä mielensä ja voimiensa mukaisesti ja surmata sen, joka yrittäisi lähestyä kaupungin muureja.

6 Näin Moroni valmisti linnoit-

tuksia heidän vihollistensa tulon varalta jokaisen kaupungin ympärille koko maassa.

7 Ja tapahtui, että Moroni käski sotajoukkojensa mennä itäiseen erämaahan, ja ne menivät ja ajoivat kaikki lamanilaiset, jotka olivat itäisessä erämaassa, heidän omille maille, jotka olivat Sarahemlan maan eteläpuolella.

8 Ja Nefin maa ulottui suoraan itäisestä merestä läntiseen.

9 Ja tapahtui, että kun Moroni oli ajanut kaikki lamanilaiset pois itäisestä erämaasta, joka oli heidän omassa hallussaan olevien maiden pohjoispuolella, hän käski Sarahemlan maassa ja ympärillä olevassa maassa olevia asukkaita menemään itäiseen erämaahan, aina merenrannikon rajamaille, ja ottamaan maan haltuunsa.

10 Ja hän sijoitti sotajoukkoja myös etelään, heidän alueidensa rajamaille, ja käski niiden pystyttää linnoituksia, jotta he voisivat pitää sotajoukkonsa ja kansansa turvassa vihollistensa käsistä.

11 Ja näin hän poisti kaikki lamanilaisten linnoitukset itäisessä erämaassa, niin, ja myös lännessä, ja linnoitti nefiläisten ja lamanilaisten välisen, Sarahemlan maan ja Nefin maan välisen rajalinjan läntisestä merestä alkaen Sidonvirran latvan ohitse – nefiläisten pitäessä hallussaan kaikkea pohjoisenpuoleista maata, niin, nimittäin kaikkea Runsaudenmaan pohjoispuolella olevaa maata, mielensä mukaan.

12 Näin Moroni sotajoukkoi-
nensa – joiden määrä lisääntyi
päivittäin, koska hänen varus-
tuksensa antoivat heille var-
muuden turvasta – pyrki pois-
tamaan lamanilaisten voimat ja
vallan heidän hallussaan olevista
maista, niin ettei näillä olisi mi-
tään valtaa heidän hallussaan
oleviin maihin.

13 Ja tapahtui, että nefiläiset
aloittivat kaupungin perustami-
sen, ja he antoivat kaupungille
nimeksi Moroni; ja se oli itäisen
meren rannalla; ja se oli etelässä,
lamanilaisten alueiden rajalinjan
lähellä.

14 Ja he aloittivat kaupungin
perustamisen myös Moronin
kaupungin ja Aaronin kaupun-
gin välille, Aaronin ja Moronin
rajaan liittyen; ja he antoivat
kaupungille eli maalle nimeksi
Nefiha.

15 Ja he alkoivat sinä samana
vuonna rakentaa monia kaupun-
keja myös pohjoiseen, yhden eri-
koisella tavalla, ja he nimittivät
sen Lehiksi ja se oli pohjoisessa
merenrannikon rajamailla.

16 Ja näin päättyi kahdeskym-
menes vuosi.

17 Ja näissä suotuisissa oloissa
Nefin kansa oli Nefin kansan
tuomarien hallituskauden kah-
dennenkymmenennenyhdennen
vuoden alussa.

18 Ja he menestyivät tavatto-
masti, ja heistä tuli tavattoman
rikkaita; niin, ja he lisääntyivät
ja vahvistuivat maassa.

19 Ja näin me näemme, kuinka
armollisesti ja oikeamielisesti

Herra kaikessa menettelee to-
teuttaakseen kaikki sanansa
ihmislapsille; niin, me voimme
nähdä, että tälläkin hetkellä käy-
vät toteen hänen sanansa, jotka
hän puhui Lehille sanoen:

20 Siunattu olet sinä ja sinun
lapsesi; ja he ovat siunattuja; mi-
käli he pitävät minun käskyni,
he menestyvät maassa. Mutta
muista, että mikäli he eivät pidä
minun käskyjäni, heidät "erote-
taan pois Herran luota.

21 Ja me näemme, että nämä
lupaukset ovat käyneet toteen
Nefin kansalle, sillä sen riidat
ja kiistat, niin, sen murhat ja
rosvoukset, sen epäjumalien pal-
vonta, haureus ja iljetykset, joita
sen keskuudessa oli, toivat sille
sen sodat ja tuhot.

22 Ja ne, jotka olivat uskollisia
Herran käskyjen pitämisessä,
pelastuivat kaikkina aikoina,
kun taas tuhannet heidän
jumalattomista veljistään on
jätetty orjuuteen tai menehty-
mään miekasta tai vaipumaan
epäuskoon ja sekoittumaan
lamanilaisiin.

23 Mutta katso, koskaan ei
Nefin kansan keskuudessa ollut
sitten Nefin päivien "onnellisem-
paa aikaa kuin Moronin päivinä,
niin, nimittäin tänä aikana, tuo-
marien hallituskauden kahden-
tenäkymmenentenäyhdentenä
vuonna.

24 Ja tapahtui, että tuomarien
hallituskauden kahdeskymmenes-
kahdeskin vuosi päättyi rauhan
vallitessa, ja myös kahdes-
kymmeneskolmas vuosi.

25 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden kahdennenkymmenennenneljännekin vuoden alussa Nefin kansan keskuudessa olisi ollut rauha, ellei olisi ollut *“kiistaa, joka heidän keskuudessaan syntyi Lehin maasta ja Moriantonin maasta, joka liittyi Lehin rajaan; ne molemmat olivat merenrannikon rajamailla.*

26 Sillä katso, ne ihmiset, jotka pitivät Moriantonin maata hallussaan, vaativat itselleen osaa Lehin maasta; sen tähden heidän välillään alkoi olla kiivasta kiistaa, niin että Moriantonin väki tarttui aseisiin veljiään vastaan, ja se päätti surmata heidät miekalla.

27 Mutta katso, ne ihmiset, jotka pitivät Lehin maata hallussaan, pakenivat Moronin leiriin ja vetosivat häneen saadakseen apua, sillä katso, he eivät olleet väärässä.

28 Ja tapahtui, että kun Moriantonin väki, jota johti mies nimeltä Morianton, huomasi Lehin väen paenneen Moronin leiriin, se pelkäsi tavattomasti, että Moronin sotajoukko kävisi sen kimppuun ja tuhoaisi sen.

29 Sen tähden Morianton pani sen sydämiin ajatuksen, että sen tulisi paeta pohjoispuolella olevaan maahan, joka oli täynnä suuria vesistöjä, ja ottaa haltuunsa pohjoispuolella oleva maa.

30 Ja katso, he olisivat panneet toimeen tämän suunnitelman (mikä olisi ollut valitettava asia), mutta katso, Morianton oli hyvin

kiivas mies, ja sen tähden hän oli vihoissaan eräälle palvelijattarelleen ja hyökkäsi hänen kimppuunsa ja pieksi häntä kovin.

31 Ja tapahtui, että tämä pakeni ja tuli Moronin leiriin ja kertoi Moronille kaiken asiasta sekä heidän aikeistaan paeta pohjoispuoleiseen maahan.

32 Nyt, katso, Moroni pelkäsi Runsaudenmaassa olevia ihmisiä – tai pikemminkin, että he kuulisivat Moriantonin sanoja ja liittyisivät tämän väkeen, ja näin hän saisi valtaansa nuo osat maata, mikä olisi alkuna vakaville seurauksille Nefin kansan keskuudessa, niin, seurauksille, jotka johtaisivat heidän *“vapautensa kukistumiseen.*

33 Sen tähden Moroni lähetti sotajoukon leireineen pysäyttämään Moriantonin väen estääkseen sen paon pohjoispuoleiseen maahan.

34 Ja tapahtui, että he eivät pysäyttäneet sitä ennen kuin se oli tullut *“Hävityksenmaan rajoille, ja siellä he pysäyttivät heidät kapealla kulkutiellä, joka johti meren rantaa pitkin pohjoispuoleiseen maahan, niin, meren rantaa pitkin lännessä ja idässä.*

35 Ja tapahtui, että Moronin lähettämä sotajoukko, jota johti mies nimeltä Teankum, koh-tasi Moriantonin väen; ja niin itsepäistä oli Moriantonin väki (hänen jumalattomuutensa ja mielistelevien sanojensa vaikutuksesta), että heidän välillään alkoi taistelu, jossa Teankum

surmasi Moriantonin ja löi hänen sotajoukkonsa ja otti sen vangiksi ja palasi Moronin leiriin. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeskymmenesneljäs vuosi.

36 Ja näin Moriantonin väki tuotiin takaisin. Ja kun se oli tehnyt liiton, että se säilyttää rauhan, se palautettiin Moriantonin maahan, ja sen ja Lehin väen välillä syntyi sopu; ja heidätkin palautettiin maillensa.

37 Ja tapahtui samana vuonna, jona rauha palautettiin Nefin kansalle, että toinen ylituomari Nefiha kuoli hallittuaan tuomarinistuimella täysin oikeamielisesti Jumalan edessä.

38 Kuitenkin hän oli torjunut Alman pyynnön ottaa haltuunsa ne aikakirjat ja ne esineet, joita Alma ja hänen isänsä pitivät kaikkein pyhimpinä; sen tähden Alma oli uskonut ne poikansa Helamanin haltuun.

39 Katso, tapahtui, että Nefihan poika nimitettiin nousemaan tuomarinistuimelle isänsä jälkeen, eli hänet nimitettiin kansan ylituomariksi ja päämieheksi valalla ja pyhällä toimituksella tuomitsemaan vanhurskaasti ja säilyttämään kansan rauha ja vapaus ja suomaan sille sen pyhät oikeudet palvella Herra Jumalaansa, niin, tukemaan ja puolustamaan Jumalan asiaa kaiken elinaikansa ja saattamaan jumalattomat rangaistukseen heidän rikoksensa mukaisesti.

40 Nyt, katso, hänen nimensä oli Pahoran. Ja Pahoran nousi isänsä istuimelle ja aloitti hal-

lituskautensa Nefin kansan keskuudessa kahdennenkymmenennenneljännen vuoden lopussa.

LUKU 51

Kuninkaankannattajat yrittävät muuttaa lakia ja valita kuninkaan. Kansa kannattaa äänellään Pahorania ja vapaudenkannattajia. Moroni pakottaa kuninkaankannattajat puolustamaan heidän maataan, tai muuten heidät otetaan hengiltä. Amalikkia ja lamanilaiset valtaavat monia linnoitettuja kaupunkeja. Teankum torjuu lamanilaisten hyökkäyksen maahan ja surmaa Amalikkian hänen telttaansa. Noin 67–66 eKr.

Ja nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien kahdennenkymmenennenviidennen vuoden alussa, heidän saatuaan Lehin väen ja Moriantonin väen välillä aikaan rauhan heidän maistaan ja aloitettuaan kahdennenkymmenennenviidennen vuoden rauhassa;

2 kuitenkin he eivät kauan saaneet rauhaa täysin säilymään maassa, sillä kansan keskuudessa alkoi olla kiistaa ylituomari Pahoranista; sillä katso, osa kansasta halusi, että muutamia tiettyjä lainkohtia muutettaisiin.

3 Mutta katso, Pahoran ei halunnut muuttaa eikä sallia muutettavan lakia; sen tähden hän ei kuullut niitä, jotka olivat lähettäneet mielipiteensä ja anomuksensa lain muuttamisesta.

4 Sen tähden ne, jotka halusivat lakia muutettavan, olivat

vihoissaan hänelle ja halusivat, ettei hän enää olisi maan ylituomarina; sen tähden asiasta nousi kiivas väittely, mutta ei verenvuodatukseseen asti.

5 Ja tapahtui, että niitä, jotka halusivat, että Pahoran syöstäisiin tuomarinistuimelta, kutsuttiin kuninkaankannattajiksi, sillä he halusivat lakia muutettavan tavalla, joka kukistaisi vapaan hallitusmuodon ja asettaisi maalle kuninkaan.

6 Ja ne, jotka halusivat Pahoranin jäävän maan ylituomariksi, ottivat nimekseen vapaudenkannattajat; ja tällainen oli jako heidän keskuudessaan, sillä vapaudenkannattajat olivat vanoneet eli tehneet liiton, että he puolustaisivat oikeuksiaan ja uskontonsa vapauksia vapaan hallitusmuodon avulla.

7 Ja tapahtui, että tämä heidän kiistakysymyksensä ratkaistiin kansan äänellä. Ja tapahtui, että kansan ääni tuli vapaudenkannattajien puolesta, ja Pahoran sai pitää tuomarinistuimen, mikä sai aikaan paljon riemua Pahoranin veljien sekä monien vapauden kannalla olevien keskuudessa, jotka myös vaiensivat kuninkaankannattajat, niin etteivät he uskaltaneet vastustaa, vaan heidän oli pakko hyväksyä vapauden asia.

8 Nyt ne, jotka olivat kuninkaiden kannalla, olivat "ylhäistä syntyperää, ja he tavoittelivat kuninkuutta; ja heitä tukivat ne, jotka pyrkivät valtaan ja määräämisasemaan kansaan nähden.

9 Mutta katso, tämä oli vaarallista aikaa sellaisille kiistoille Nefin kansan keskuudessa, sillä katso, Amalikkia oli jälleen yllyttänyt lamanilaisten kansan sydämet nefiläisten kansaa vastaan, ja hän oli kokoamassa yhteen sotilaita maansa kaikista osista ja aseistamassa heitä ja valmistautumassa sotaan perin innokkaasti, sillä hän oli "vannonut juovansa Moronin verta.

10 Mutta katso, me saamme nähdä, että hänen antamansa lupaus oli hätiköity; kuitenkin hän valmistautui ja valmisti sotajoukkojaan tulemaan taistelemaan nefiläisiä vastaan.

11 Nyt hänen sotajoukkonsa eivät olleet niin suuria kuin ne olivat tähän asti olleet, koska monet tuhannet olivat saaneet surmansa nefiläisten kädestä; mutta heidän suurista menetyksistään huolimatta Amalikkia oli koonnut yhteen ihmeen suuren sotajoukon, niin että hän ei pelännyt tulla alas Sarahemlan maahan.

12 Aivan niin, Amalikkia itsekin tuli sinne lamanilaisten kärkeä. Ja se tapahtui tuomarien hallituskauden kahdentenakymmenentenäviidentenä vuonna; ja se tapahtui samaan aikaan kuin he olivat alkaneet ratkoa ylituomari Pahorania koskevia kiista-asioitaan.

13 Ja tapahtui, että kun ne miehet, joita sanottiin kuninkaankannattajiksi, olivat kuulleet lamanilaisten olevan tulossa alas taistelemaan heitä vastaan, he iloitsivat sydämessään; ja he

kieltäytyivät tarttumasta aseisiin, sillä he olivat niin vihastuneita ylituomariin sekä "vapauden kannalla oleviin, etteivät he tahtoneet tarttua aseisiin puolustaakseen maataan.

14 Ja tapahtui, että kun Moroni näki tämän sekä sen, että lamanilaiset olivat tulossa maan rajojen sisäpuolelle, hän vihastui tavattomasti noiden ihmisten itsepäisyyden tähden, joiden pelastamiseksi hän oli tehnyt työtä niin perin uutterasti; niin, hän oli tavattoman vihastunut; hänen sielunsa oli täynnä vihaustusta heitä kohtaan.

15 Ja tapahtui, että hän lähetti kansan äänen mukaisen anomuksen maan päämiehelle pyytäen häntä lukemaan sen ja antamaan hänelle (Moronille) vallan pakottaa nuo luopiot puolustamaan maataan tai ottaa heidät hengiltä.

16 Sillä hänen ensimmäisenä huolenaan oli tehdä loppu tällaisista kiistoista ja erimielisyyksistä kansan keskuudessa, sillä katso, tämä oli tähän asti ollut kaiken heidän tuhonsa syynä. Ja tapahtui, että se hyväksyttiin kansan äänen mukaisesti.

17 Ja tapahtui, että Moroni käski sotajoukkonsa lähteä noita kuninkaankannattajia vastaan painamaan alas heidän ylpeytensä ja ylhäisyytensä ja lyömään heidät maan tasalle, elleivät he tarttuisi aseisiin ja tukisi vapauden asiaa.

18 Ja tapahtui, että sotajoukot

marssivat heitä vastaan; ja ne painoivat alas heidän ylpeytensä ja ylhäisyytensä, niin että kun he kohottivat sota-aseensa taistellakseen Moronin miehiä vastaan, heidät lyötiin maahan ja hävitettiin maan tasalle.

19 Ja tapahtui, että noita "luopioita lyötiin miekalla maahan neljätuhatta; ja ne heidän johtajistaan, jotka eivät saaneet taistelussa surmaansa, otettiin kiinni ja heitettiin vankilaan, sillä heidän oikeudenkäynteihinsä ei ollut tällä hetkellä aikaa.

20 Ja loppuosa noista luopioista antautui vapauden viirille mieluummin kuin miekalla maahan lyötäviksi, ja heidät pakotettiin kohottamaan "vapauden tunnus torneihinsa ja kaupunkeihinsa ja tarttumaan aseisiin maansa puolustamiseksi.

21 Ja näin Moroni teki lopun noista kuninkaankannattajista, niin ettei ollut ketään, joka olisi tunnettu kuninkaankannattajan nimellä; ja näin hän teki lopun niiden ihmisten itsepäisyydestä ja ylpeydestä, jotka väittivät olevansa ylhäistä verta; ja heidät painettiin alas nöyrytymään veljiensä kaltaisiksi ja taistelemaan urheasti pysyäkseen vapaina orjuudesta.

22 Katso, tapahtui, että sillä aikaa kun "Moroni näin hävitti sodat ja kiistat oman kansansa keskuudesta ja alisti sen rauhaan ja sivistykseen ja antoi käskyjä valmistautuakseen sotaan lamanilaisia vastaan, katso,

lamanilaiset olivat tulleet Moronin maahan, joka oli merenrannikon rajamailla.

23 Ja tapahtui, että nefiläiset eivät olleet kyllin vahvoja Moronin kaupungissa; sen tähden Amalikkia ajoi heidät pois surmaten monia. Ja tapahtui, että Amalikkia otti haltuunsa kaupungin, niin, haltuunsa kaikki heidän linnoituksensa.

24 Ja ne, jotka pakenivat Moronin kaupungista, tulivat Nefihan kaupunkiin; ja myös Lehin kaupungin väki kokoontui yhteen ja varustautui ja oli valmiina kohtaamaan lamanilaiset taistelussa.

25 Mutta tapahtui, että Amalikkia ei sallinut lamanilaisten mennä taistelemaan Nefihan kaupunkia vastaan, vaan piti heidät alhaalla merenrannikolla jättäen miehiä jokaiseen kaupunkiin pitämään sitä hallussaan ja puolustamaan sitä.

26 Ja näin hän jatkoi ottaen haltuunsa monta kaupunkia, Nefihan kaupungin ja Lehin kaupungin ja Moriantonin kaupungin ja Omnerin kaupungin ja Gidin kaupungin ja Mulekin kaupungin, jotka kaikki olivat itäisillä rajamailla merenrannikolla.

27 Ja näin lamanilaiset olivat Amalikkian viekkauksella saaneet lukemattomien joukkojensa ansiosta niin monta kaupunkia, jotka kaikki olivat vahvasti linnoitettuja Moronin "linnoitusten" tapaan ja jotka kaikki sopivat linnoituksiksi lamanilaisille.

28 Ja tapahtui, että he marssivat Runsaudenmaan rajoille ajaen nefiläisiä edellään ja surmaten monia.

29 Mutta tapahtui, että he kohtasivat Teankumin, joka oli "surmannut Moriantonin ja pysäyttänyt hänen väkensä hänen paetessaan.

30 Ja tapahtui, että hän pysäytti myös Amalikkian tämän ollessa monilukuisine sotajoukkoineen marssimassa ottamaan haltuunsa Runsaudenmaan sekä pohjoisenpuoleisen maan.

31 Mutta katso, hän kohtasi pettymyksen Teankumin ja hänen miestensä lyödessä hänet takaisin, sillä he olivat suuria sotureita; sillä jokainen Teankumin mies voitti lamanilaiset voimassa ja sotataidossa, niin että he saivat lamanilaisista yliotteen.

32 Ja tapahtui, että he ahdisivat heitä, niin että he surmasivat heitä, kunnes oli pimeä. Ja tapahtui, että Teankum ja hänen miehensä pystyttivät telttansa Runsaudenmaan rajoille, ja Amalikkia pystytti telttansa rannalle merenrannikon rajamaille, ja tällä tavalla heitä ajettiin.

33 Ja tapahtui, että yön tultua Teankum hiipi palvelijansa kanssa yöllä ulos ja meni Amalikkian leiriin; ja katso, uni oli saanut heidät valtaansa heidän suuren uupumuksensa tähden, mikä johtui päivän rasituksista ja kuumuudesta.

34 Ja tapahtui, että Teankum

hiipi salaa kuninkaan telttaan ja survaisi keihään hänen sydämeensä; ja hän aiheutti kuninkaan välittömän kuoleman, niin ettei tämä herättänyt palvelijoitaan.

35 Ja hän palasi salaa takaisin omaan leiriinsä, ja katso, hänen miehensä olivat unessa, ja hän herätti heidät ja kertoi heille kaiken, mitä hän oli tehnyt.

36 Ja hän käski sotajoukkojensa olla valmiina, siltä varalta, että lamanilaiset olisivat heränneet ja tulisivat heidän kimppuunsa.

37 Ja näin päättyy Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeskymmenesviides vuosi; ja näin päättyvät Amalikkian päivät.

LUKU 52

Ammoron seuraa Amalikkiaa lamanilaisten kuninkaana. Moroni, Teankum ja Lehi johtavat nefiläisiä voitokkaassa sodassa lamanilaisia vastaan. Mulekin kaupunki vallataan takaisin, ja Jaakob Soramilainen saa surmansa. Noin 66–64 eKr.

Ja nyt, tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdentakymmenentenäkuudentena vuonna, että katso, kun lamanilaiset heräsivät ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä aamuna, katso, he huomasivat Amalikkian olevan kuolleena omassa teltassaan; ja he näkivät myös, että Teankum oli valmiina ryhtymään taisteluun heitä vastaan sinä päivänä.

2 Ja nyt, kun lamanilaiset näkivät tämän, he kauhistuivat; ja he luopuivat aikeestaan marssia pohjoisenpuoleiseen maahan ja vetäytyivät kaikkine sotajoukkoihin Mulekin kaupunkiin ja etsivät turvaa linnoituksistaan.

3 Ja tapahtui, että Amalikkian veli nimitettiin kansan kuninkaaksi, ja hänen nimensä oli Ammoron; näin kuningas Ammoron, kuningas Amalikkian veli, nimitettiin hallitsemaan hänen jälkeensä.

4 Ja tapahtui, että hän käski kansansa puolustaa niitä kaupunkeja, jotka he olivat verta vuodattamalla vallanneet; sillä he eivät olleet vallanneet ainoatakaan kaupunkia ilman suurta verenhukkaa.

5 Ja nyt, Teankum näki, että lamanilaiset olivat päättäneet pitää hallussaan ne kaupungit, jotka he olivat vallanneet, ja ne osat maata, jotka he olivat saaneet haltuunsa; ja nähdessään myös heidän lukumääränsä valtavuuden Teankum ajatteli, ettei ollut hyvä yrittää hyökätä heitä vastaan heidän linnakkeissaan.

6 Mutta hän piti miehensä ympäristössä ikään kuin varustautuen sotaan; niin, ja hän todella valmistautuikin puolustautumaan heitä vastaan "pystytämällä muureja ympärilleen ja valmistamalla turvapaikkoja.

7 Ja tapahtui, että hän jatkoi näin varustautumista sotaan, kunnes Moroni oli lähettänyt suuren joukon miehiä hänen sotajoukkonsa vahvistukseksi.

8 Ja Moroni lähetti hänelle myös määräyksen, että hänen tuli pitää kaikki vangit, jotka joutuivat hänen käsiinsä, sillä koska lamanilaiset olivat ottaneet monia vankeja, hänen tuli pitää kaikki lamanilaisvangit lunnaina niistä, jotka lamanilaiset olivat ottaneet.

9 Ja hän lähetti hänelle myös määräyksen, että hänen tuli linnoittaa Runsaudenmaa ja varmistaa se "kapea kulkutie, joka johti pohjoisenpuoleiseen maahan, etteivät lamanilaiset saisi sitä kohtaa ja saisi valtaa ahdistaa heitä joka puolelta.

10 Ja Moroni lähetti hänelle myös sanan pyytäen häntä uskollisesti puolustamaan sitä maan kolkkaa ja etsimään jokaista tilaisuutta lyödä lamanilaisia sillä suunnalla niin paljon kuin kykenisi, jotta hän kenties voisi sotajuonen avulla tai jollakin muulla keinolla vallata takaisin ne kaupungit, jotka oli viety heidän käsistään, ja myös linnoittamaan ja vahvistamaan ympäristön kaupunkeja, jotka eivät olleet joutuneet lamanilaisten käsiin.

11 Ja hän sanoi hänelle myös: Minä tulisin teidän luoksenne, mutta katso, lamanilaiset ovat kimpussamme läntisen meren puoleisilla maan rajoilla, ja katso, minä lähdän heitä vastaan; sen tähden en voi tulla teidän luoksenne.

12 Nyt, kuningas (Ammoron) oli lähtenyt Sarahemlan maasta ja oli ilmoittanut kuningattarelle

veljensä kuolemasta ja oli koonnut yhteen suuren joukon miehiä ja oli marssinut nefiläisiä vastaan läntisen meren puoleisille rajamaille.

13 Ja näin hän yritti ahdistaa nefiläisiä ja vetää osan heidän joukoistaan siihen osaan maata, samalla kun hän oli käskenyt niiden, jotka hän oli jättänyt pitämään hallussaan valtaamiaan kaupunkeja, myös ahdistaa nefiläisiä itäisen meren puoleisilla rajamailla ja ottaa haltuunsa heidän maitaan niin paljon kuin kykenisivät, sotajoukkojensa voiman mukaisesti.

14 Ja näin nefiläiset olivat näissä vaarallisissa olosuhteissa Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdennenkymmenennen kuudennen vuoden päättyessä.

15 Mutta katso, tuomarien hallituskauden kahdentenäkymmenentenäseitsemäntenä vuonna tapahtui, että Teankum Moronin käskystä – joka oli perustanut sotajoukkoja suojelemaan maan eteläisiä ja läntisiä rajoja ja aloittanut marssinsa kohti Runsaudenmaata auttaakseen miehineen Teankumia heidän menettämiensä kaupunkien takaisin valtaamisessa –

16 ja tapahtui, että Teankum oli saanut määräyksen hyökätä Mulekin kaupunkiin ja vallata sen takaisin, jos se olisi mahdollista.

17 Ja tapahtui, että Teankum valmistautui hyökkäämään Mulekin kaupunkiin ja marssimaan sotajoukkoineen

lamanilaisia vastaan; mutta hän näki, että hänen oli mahdoton kukistaa heitä heidän ollessaan linnoituksissaan; sen tähden hän luopui aikeistaan ja palasi takaisin Runsaudenkaupunkiin odottamaan Moronin tuloa saadakseen voimia sotajoukollensa.

18 Ja tapahtui, että Moroni saapui sotajoukkoineen Runsaudenmaahan Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdennenkymmenennenseitsemännen vuoden loppupuolella.

19 Ja kahdennenkymmenennen-kahdeksannen vuoden alussa Moroni ja Teankum ja monet ylimmistä päälliköistä pitivät sotaneuvottelun – mitä heidän piti tehdä saadakseen lamanilaiset käymään taisteluun heitä vastaan, tai että he voisivat jollakin tavoin houkutellessa heidät ulos linnoituksistaan, niin että he voisivat saada heistä yliotteen ja vallata takaisin Mulekin kaupungin.

20 Ja tapahtui, että he lähettivät lähettiläitä Mulekin kaupunkia suojelevan lamanilaisten sotajoukon luo, heidän johtajansa luo, jonka nimi oli Jaakob, pyytämään häneltä, että hän tulisi sotajoukkoineen kohtaamaan heidät noiden kahden kaupungin välisillä tasangoilla. Mutta katso, Jaakob, joka oli soralainen, ei tahtonut tulla sotajoukkoineen kohtaamaan heitä tasangoilla.

21 Ja tapahtui, että koska toiveita heidän kohtaamisestaan tasaveroisissa oloissa ei ollut, Moroni päätti sen tähden suunnitelmasta, jolla hän saisi

lamanilaiset houkutelluiksi ulos linnoituksistaan.

22 Sen tähden hän käski Teankumin ottaa pienen joukon miehiä ja marssia alas lähelle merenrannikkoa, ja Moroni sotajoukkoineen marssi yöllä erämaahan Mulekin kaupungin länsipuolelle; ja näin, kun lamanilaisten vartijat seuraavana päivänä olivat havainneet Teankumin, he juoksivat kertomaan siitä johtajalleen Jaakobille.

23 Ja tapahtui, että lamanilaisten sotajoukot marssivat Teankumia vastaan luullen lukumääränsä avulla kukistavansa Teankumin hänen joukkojensa vähäisyyden tähden. Ja kun Teankum näki lamanilaisten sotajoukkojen tulevan häntä vastaan, hän alkoi vetäytyä merenrannikkoa pitkin pohjoiseen päin.

24 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät, että hän alkoi paeta, he rohkaistuivat ja ajoivat heitä kiihkeästi takaa. Ja sillä aikaa kun Teankum näin johdatti pois lamanilaisia, jotka ajoivat turhaan heitä takaa, katso, Moroni käski osan sotajoukostaan, joka oli hänen kanssaan, marssia kaupunkiin ja ottaa sen haltuunsa.

25 Ja näin he tekivät ja surmasivat kaikki ne, jotka oli jätetty suojelemaan kaupunkia, eli kaikki ne, jotka eivät luovuttaneet sota-aseitaan.

26 Ja niin Moroni oli saanut Mulekin kaupungin haltuunsa osalla sotajoukkoaan, samalla kun hän marssi loppuosan

kanssa kohtaamaan lamanilaisia, kun he palaisivat ajamasta takaa Teankumia.

27 Ja tapahtui, että lamanilaiset ajoivat Teankumia takaa, kunnes he tulivat lähelle Runsaudenkaupunkia, ja silloin Lehi ja pieni sotajoukko, joka oli jätetty suojelemaan Runsaudenkaupunkia, kohtasi heidät.

28 Ja nyt, katso, kun lamani-laisten ylimmät päälliköt olivat nähneet Lehin sotajoukkoineen tulevan heitä vastaan, he pakenivat suuren sekasorron vallassa, peläten, etteivät he kenties pääsisi Mulekin kaupunkiin, ennen kuin Lehi saisi heidät kiinni; sillä he olivat väsyneitä marssinsa tähden, ja Lehin miehet olivat levänneitä.

29 Nyt lamanilaiset eivät tieneet, että Moroni sotajoukkoineen oli heidän selustassaan, eivätkä he pelänneet muuta kuin Lehiä ja hänen miehiään.

30 Nyt Lehi ei halunnut ottaa heitä kiinni ennen kuin he kohtaisivat Moronin ja hänen sotajoukkonsa.

31 Ja tapahtui, että ennen kuin lamanilaiset olivat perääntyneet kauaksi, nefiläiset saartoivat heidät, Moronin miehet toiselta puolelta ja Lehin miehet toiselta, ja he kaikki olivat levänneitä ja täynnä voimaa, mutta lamanilaiset olivat väsyneitä pitkän marssinsa tähden.

32 Ja Moroni käski miestensä hyökätä heidän kimppuunsa, kunnes he luovuttaisivat sota-aseensa.

33 Ja tapahtui, että Jaakob, joka oli heidän johtajansa ja joka oli myös "soramilainen ja jolla oli lannistumaton mieli, hän johti lamanilaiset tavattoman raivoisaan taisteluun Moronia vastaan.

34 Koska Moroni oli heidän marssireitillään, Jaakob päätti sen tähden surmata heidät ja murtaa tiensä heidän lävitseen Mulekin kaupunkiin. Mutta katso, Moroni ja hänen miehensä olivat voimakkaampia; sen tähden he eivät väistyneet lamani-laisten tieltä.

35 Ja tapahtui, että he taistelivat molemmilla puolilla tavattoman raivoisasti, ja monet saivat surmansa molemmilla puolilla; niin, ja Moroni haavoittui, ja Jaakob tapettiin.

36 Ja Lehi ahdisti heidän selustaansa niin raivoisasti vahvoine miehineen, että selustassa olevat lamanilaiset luovuttivat sota-aseensa; ja loput heistä olivat aivan ymmällään eivätkä tieneet, minne mennä tai iskeä.

37 Nyt, kun Moroni näki heidän sekasortonsa, hän sanoi heille: Jos te tuotte sota-aseenne ja luovutatte ne, katso, me lakkaamme vuodattamasta vertanne.

38 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat kuulleet nämä sanat, heidän ylimmät päällikönsä, kaikki ne, jotka eivät olleet saaneet surmaansa, tulivat ja heittivät sota-aseensa maahan Moronin jalkojen juureen ja käskivät myös miehiään tekemään samoin.

39 Mutta katso, oli monia, jotka eivät tahtoneet; ja ne, jotka eivät tahtoneet luovuttaa miekkojaan, otettiin kiinni ja sidottiin, ja heidän sota-aseensa otettiin heiltä, ja heidät pakotettiin marssimaan veljiensä kanssa Runsaudenmaahan.

40 Ja vangiksi otettujen lukumäärä oli suurempi kuin niiden lukumäärä, jotka olivat saaneet surmansa, niin, suurempi kuin molemmilla puolilla surmansa saaneiden lukumäärä.

LUKU 53

Lamanilaisia vankeja käytetään Runsaudenkaupungin linnoittamiseen. Erimielisyydet nefiläisten keskuudessa johtavat lamanilaisien voittoihin. Helaman ottaa komentoonsa Ammonin kansan kaksituhatta nuorta poikaa. Noin 64–63 eKr.

Ja tapahtui, että he asettivat vartijoita lamanilaisvangeille ja pakottivat heidät menemään hautaamaan kuolleensa, niin, ja myös nefiläisten kuolleet, jotka oli surmattu; ja Moroni asetti miehiä vartioimaan heitä siksi aikaa, kun he tekivät työnsä.

2 Ja Moroni meni Lehin kanssa Mulekin kaupunkiin ja otti kaupungin komentoonsa ja antoi sen Lehille. Nyt, katso, tämä Lehi oli mies, joka oli ollut Moronin kanssa enimmässä osaa hänen kaikista taisteluistaan, ja hän oli Moronin ^akaltainen mies, ja he riemuitsivat toistensa

turvallisuudesta; niin, he olivat rakkaita toisilleen ja rakkaita myös koko Nefin kansalle.

3 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat saaneet haudatuksi kuolleensa ja myös nefiläisten kuolleet, heidät marssitettiin takaisin Runsaudenmaahan; ja Moronin määräysten mukaisesti Teankum käski heidän ryhtyä työhön kaivamaan kaivantoa Runsaudenmaan eli -kaupungin ympärille.

4 Ja hän käski heidän rakentaa hirsisen ^arintavarustuksen kaivannon sisemmälle partaalle, ja he loivat kaivannosta maata hirsistä rintavarustusta vasten; ja näin he teettivät lamanilaisilla työtä, kunnes he olivat ympäröineet Runsaudenkaupungin ympäriinsä vahvalla hirsi- ja maamuurilla, joka oli tavattoman korkea.

5 Ja tästä kaupungista tuli suuri linnoitus siitä lähtien, ja tässä kaupungissa he vartioivat lamanilaisvankejaan, aivan niin, sen muurin sisäpuolella, jonka he olivat panneet heidät omin käsin rakentamaan. Nyt Moronin oli pakko panna lamanilaiset tekemään työtä, koska heitä oli helppo vartioida työssään; ja hän halusi kaikki joukkonsa, kun hän hyökkäisi lamanilaisten kimppuun.

6 Ja tapahtui, että Moroni oli näin saanut voiton yhdestä lamanilaisten suurimmista sotajoukoista ja saanut valtaansa Mulekin kaupungin, joka oli yksi lamanilaisten vahvimmista

linnoituksista Nefin maassa; ja näin hän oli myös rakentanut linnoituksen, jossa pitää vankejaan.

7 Ja tapahtui, ettei hän enää yrittänyt taistella lamanilaisia vastaan sinä vuonna, vaan hän käytti miehiään sotavarusteluun, niin, ja linnoitusten tekemiseen varautuakseen lamanilaisia vastaan, niin, sekä heidän naisensa ja lastensa pelastamiseen nälänhädästä ja ahdingosta ja ravinnon hankkimiseen heidän sotajoukoilleen.

8 Ja nyt tapahtui, että lamani-laisten sotajoukot läntisen meren puolella etelässä olivat Moronin ollessa poissa jonkin nefiläisten keskuudessa ilmenneen juonittelun tähden – mikä aiheutti erimielisyyttä heidän keskuudessaan – voittaneet jonkin verran alueita nefiläisiltä, niin että he olivat saaneet valtaansa joukon heidän kaupunkiaan siinä osassa maata.

9 Ja niin he joutuivat omassa keskuudessaan olevan pahuuden eli omassa keskuudessaan olevien erimielisyyksien ja juonittelun tähden mitä vaarallisimpiin olosuhteisiin.

10 Ja nyt, katso, minulla on jotakin sanottavaa Ammonin ^akansasta, joka oli alussa lamanilaisia, mutta Ammon ja hänen veljensä, tai pikemmin-kin Jumalan voima ja sana, olivat ^bkäännyttäneet heidät Herraan; ja heidät oli tuotu alas

Sarahemlan maahan, ja nefiläiset olivat siitä lähtien suojelleet heitä.

11 Ja valansa tähden he olivat olleet estyneitä tarttumasta aseisiin veljiään vastaan, sillä he olivat vannoneet valan, että he ^aeivät enää koskaan vuodattaisi verta; ja valansa mukaisesti he olisivat menehtyneet, eli he olisivat sallineet itsensä joutua veljiensä käsiin, ellei Ammonilla ja hänen veljillään olisi ollut sääliä ja suurta rakkautta heitä kohtaan.

12 Ja tästä syystä heidät oli tuotu alas Sarahemlan maahan, ja nefiläiset olivat aina ^asuojelleet heitä.

13 Mutta tapahtui, että kun he näkivät vaaran ja ne monet ahdingot ja ahdistukset, joita nefiläiset heidän puolestaan kestivät, he liikuttuivat myötätunnosta ja ^ahalusivat tarttua aseisiin maansa puolustamiseksi.

14 Mutta katso, kun he aikoivat tarttua sota-aseisiinsä, Helamanin ja hänen veljiensä suostutellut saivat heistä voiton, sillä he olivat ^arikkomaisillaan ^bvalan, jonka he olivat tehneet.

15 Ja Helaman pelkäsi, että niin tekemällä he kadottaisivat sie-lunsa; sen tähden kaikkien niiden, jotka olivat tehneet tämän liiton, oli pakko katsella veljiensä ahdinkoa, jota nämä kärsivät vaarallisissa olosuhteissaan tänä aikana.

16 Mutta katso, tapahtui, että

10 *a* Alma 27:24–26.

b Alma 23:8–13.

11 *a* Alma 24:17–19.

12 *a* Alma 27:23.

13 *a* Alma 56:7.

14 *a* 4. Moos. 30:3.

b PKO Vala.

heillä oli monia poikia, jotka eivät olleet tehneet liittoa, että he eivät tarttuisi sota-aseisiinsa puolustautuakseen vihollisiaan vastaan; sen tähden he koontuivat tänä aikana yhteen, kaikki, jotka kykenivät tarttumaan aseisiin, ja he nimittivät itseään nefiläisiksi.

17 Ja he tekivät liiton luvaten taistella nefiläisten vapauden puolesta eli suojella maata henkensäkin antamalla, niin, nimittäin he tekivät liiton, että he eivät koskaan luopuisi vapaudestaan vaan taistelisivat kaikissa tapauksissa suojellakseen nefiläisiä ja itseään orjuudelta.

18 Nyt, katso, niitä nuoria miehiä oli kaksituhatta, jotka tekivät tämän liiton ja tarttuivat sota-aseisiinsa puolustaakseen maataan.

19 Ja nyt, katso, heistä ei ollut koskaan tähänkään asti ollut nefiläisille haittaa, ja nyt heistä tuli tänä aikana myös suuri tuki, sillä he tarttuivat sota-aseisiinsa, ja he tahtoivat Helamanin tulevan heidän johtajakseen.

20 Ja he olivat kaikki nuoria miehiä, ja he olivat tavattoman urheita, mitä tulee rohkeuteen sekä voimaan ja toimeliaisuuteen; mutta katso, tässä ei ollut kaikki – he olivat miehiä, jotka olivat aina uskollisia kaikessa, mitä heille uskottiin.

21 Niin, he olivat vilpittömiä ja vakaita miehiä, sillä heitä oli opetettu pitämään Jumalan

käskyt ja "vaeltamaan oikeamielisesti hänen edessään.

22 Ja nyt tapahtui, että Helaman marssi "kahdentuhannen nuoren sotilaansa johdossa maan rajoilla etelässä läntisen meren puolella olevien ihmisten tueksi.

23 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeskymmeneskahdeksas vuosi.

LUKU 54

Ammoron ja Moroni neuvottelevat vankien vaihtamisesta. Moroni vaatii lamanilaisia vetäytymään ja lopettamaan murhanhimoiset hyökkäyksensä. Ammoron vaatii nefiläisiä laskemaan aseensa ja tulemaan lamanilaisten alamaisiksi. Noin 63 eKr.

Ja nyt tapahtui tuomarien kahdennenkymmenennenyhdeksannen vuoden alussa, että "Ammoron lähetti Moronille sanan pyytäen häntä vaihtamaan vankeja.

2 Ja tapahtui, että Moroni tunsu suurta riemua tästä pyynnöstä, sillä hän halusi ne muonavarat, jotka annettiin lamanilaisvankien elantoon, oman kansansa elantoon; ja hän halusi myös omaa kansaansa sotajoukkonsa vahvistukseksi.

3 Nyt lamanilaiset olivat otaneet monia naisia ja lapsia, eikä kaikkien Moronin vankien eli Moronin ottamien vankien

17a Alma 56:47.
PKO Vapaus.
20a PKO Rohkeus.

b PKO Nuhteettomuus.
21a PKO Vaeltaminen
Jumalan kanssa.

22a Alma 56:3–5.
54 1a Alma 52:3.

joukossa ollut ainoatakaan naista eikä lasta; sen tähden Moroni päätti sotajuonesta saadakseen lamanilaisilta niin monta nefiläisvankia kuin mahdollista.

4 Sen tähden hän kirjoitti kirjeen ja lähetti sen Ammoronin palvelijan mukana, saman, joka oli tuonut kirjeen Moronille. Nyt nämä ovat ne sanat, jotka hän kirjoitti Ammoronille sanoen:

5 Katso, Ammoron, minä olen kirjoittanut sinulle jonkin verran tästä sodasta, jota sinä olet käynyt minun kansaani vastaan, tai pikemminkin, jota sinun ^aveljesi on käynyt sitä vastaan ja jota sinä olet yhä päättänyt jatkaa hänen kuolemansa jälkeen.

6 Katso, minä tahtoisin kertoa sinulle jonkin verran Jumalan ^aoikeudenmukaisuudesta ja hänen kaikkivaltiaan vihansa miekasta, joka häälyy ylläsi, ellet tee parannusta ja vedä sotajoukkosi omille maillesi eli hallussasi olevaan maahan, joka on Nefin maa.

7 Niin, minä tahtoisin kertoa sinulle nämä asiat, jos kykenisit niitä kuulemaan, eli minä tahtoisin kertoa sinulle siitä kauheasta ^ahelvetistä, joka odottaa ottaakseen vastaan sellaiset ^bmurhaajat kuin sinä ja veljesi olette olleet, ellet tee parannusta ja luovu murhanhimoisista aikeistasi ja palaa sotajoukkoinesi omille maillesi.

8 Mutta koska sinä olet kerran hylännyt nämä asiat ja olet tais-

tellut Herran kansaa vastaan, niin minä voin odottaa sinun tekevän taas samoin.

9 Ja nyt, katso, me olemme valmiina ottamaan teidät vastaan; niin, ja ellet luovu aikeistasi, katso, sinä vedät päällesi sen Jumalan vihan, jonka olet hylännyt, aina täydelliseen tuhoosi asti.

10 Mutta niin totta kuin Herra elää, meidän sotajoukkomme käyvät teidän kimppuunne, ellette vetäydy, ja pian teitä rangaistaan kuoleamalla, sillä me otamme takaisin kaupunkimme ja maamme; niin, ja me puolustamme uskontoamme ja Jumalamme asiaa.

11 Mutta katso, minä luulen, että puhun sinulle näistä asioista turhaan, eli minä luulen, että sinä olet helvetin ^alapsi; sen tähden minä päätän kirjeeni sanomalla sinulle, että minä en vaihda vankeja muuten kuin niillä ehdoilla, että sinä luovutat miehen ja hänen vaimonsa ja lapsensa yhdestä vangista; jos niin tapahtuu, että sinä sen teet, minä vaihdan.

12 Ja katso, ellet tätä tee, minä hyökkään sotajoukkoineni sinun kimppuusi; niin, minä aseistan naiseni ja lapsenikin, ja minä hyökkään sinun kimppuusi ja minä seuraan sinua jopa omaan maahasi asti, joka on ^aensimmäinen perintömaamme; niin, ja olkoon veri verestä, niin, henki hengestä; ja minä ryhdyn

5a Alma 48:1.

6a PKO Oikeudenmukaisuus.

7a PKO Helvetti.

b Alma 47:18, 22–24.
PKO Murha.

11a Joh. 8:42–44.

12a 2. Nefi 5:5–8.

taisteluun teitä vastaan, kunnes teidät on hävitetty maan päältä.

13 Katso, minä olen vihoissani, ja samoin kansani; te olette pyrkinneet murhaamaan meitä, ja me olemme vain pyrkinneet puolustautumaan. Mutta katso, jos te yhä pyritte tuhoamaan meidät, me pyrimme tuhoamaan teidät; niin, ja me tavoittemme maatamme, ensimmäistä perintömaatamme.

14 Nyt minä päätän kirjeeni. Minä olen Moroni; minä olen nefiläisten kansan johtaja.

15 Nyt tapahtui, että Ammoron tämän kirjeen saatuaan vihastui, ja hän kirjoitti toisen kirjeen Moronille, ja nämä ovat sanat, jotka hän kirjoitti sanoen:

16 Minä olen Ammoron, lamanilaisten kuningas; minä olen sen Amalikkian veli, jonka te olette "murhanneet. Katso, minä kostan hänen verensä teille, niin, ja minä tulen teidän kimppuunne sotajoukkoineni, sillä minä en pelkää sinun uhkauksiasi.

17 Sillä katso, teidän isänne tekivät vääryyttä veljilleen riistämällä heiltä "oikeuden hallita, kun se oikeutetusti heille kuului.

18 Ja nyt, katso, jos te laskette aseenne ja alistutte niiden hallittaviksi, joille hallitusvalta oikeutetusti kuuluu, silloin minä käsken väkeni laskea aseensa ja olla enää sotimatta.

19 Katso, sinä olet syytänyt monia uhkauksia minua ja kansaani vastaan, mutta katso, me emme pelkää sinun uhkauksiasi.

20 Kuitenkin minä suostun vaihtamaan vankeja pyyntösi mukaisesti, ilomielin, jotta voin säästää ruokani sotamiehille; ja me tulemme käymään sotaa, joka on iankaikkinen, joko alistaaksemme nefiläiset valtaamme tai heidän iankaikkiseksi tuhokseen.

21 Ja mitä tulee siihen Jumaan, jonka sinä sanot meidän hylänneen, katso, me emme tunne sellaista olentoa, ettekä tekään; mutta jos sellainen olento on olemassa, varmaankin hän on luonut meidät niin kuin teidätkin.

22 Ja jos on olemassa Perkele ja helvetti, katso, eikö hän lähetä teitä sinne asumaan veljeni kanssa, jonka te olette murhanneet ja jonka sinä olet vihjannut menneen sellaiseen paikkaan? Mutta katso, näillä asioilla ei ole väliä.

23 Minä olen Ammoron ja sen "Soramin jälkeläinen, jota teidän isänne painostivat ja jonka he toivat Jerusalemissa.

24 Ja katso nyt, minä olen rohkea lamanilainen; katso, tätä sotaa on käyty heidän vääryyksiensä kostamiseksi ja heidän hallitsemisoikeuksiensa puolustamiseksi ja saavuttamiseksi; ja minä päätän kirjeeni Moronille.

LUKU 55

Moroni kieltäytyy vaihtamasta vankeja. Lamanilaisvartijat houku-

tellaan tulemaan juovuksiin, ja nefiläisvangit vapautetaan. Gidin kaupunki vallataan ilman verenvuodatusta. Noin 63–62 eKr.

NYT tapahtui, että kun Moroni oli saanut tämän kirjeen, hän vihastui entisestään, koska hän tiesi, että Ammoron oli täysin tietoinen "petoksestaan, niin, hän tiesi Ammoronin tietävän, ettei mikään oikea syy ollut saanut häntä käymään sotaa Nefin kansaa vastaan.

2 Ja hän sanoi: Katso, minä en vaihda vankeja Ammoronin kanssa, ellei hän luovu aiheetaan, niin kuin olen kirjeessäni sanonut, sillä minä en anna hänen saada enempää valtaa kuin hänellä on.

3 Katso, minä tiedän sen paikan, jossa lamanilaiset vartioivat kansaani, jonka he ovat ottaneet vangiksi; ja koska Ammoron ei tahtonut suostua kirjeeseeni, katso, minä annan hänelle sanojeni mukaisesti, eli minä tavoittelen kuolemaa heidän keskuudessaan, kunnes he anovat rauhaa.

4 Ja nyt tapahtui, että nämä sanat sanottuaan Moroni käski etsiä miestensä joukosta löytääkseen kenties miehen, joka olisi Lamanin jälkeläinen heidän joukossaan.

5 Ja tapahtui, että löydettiin yksi, jonka nimi oli Laman, ja hän oli yksi Amalikkian murhaaman kuninkaan "palvelijoista.

6 Nyt Moroni käski Lamanin ja pienen joukon miehiään lähteä

niiden vartijoiden luo, jotka vartioivat nefiläisiä.

7 Nyt nefiläisiä vartioitiin Gidin kaupungissa; sen tähden Moroni valitsi Lamanin ja käski pienen joukon miehiä mennä hänen kanssaan.

8 Ja kun tuli ilta, Laman meni niiden vartijoiden luo, jotka vartioivat nefiläisiä, ja katso, he näkivät hänen tulevan ja huusivat hänelle; mutta hän sanoi heille: Älkää pelätkö; katso, minä olen lamanilainen. Katso, me olemme paenneet nefiläisten luota, ja he nukkuvat; ja katso, me olemme ottaneet heidän viiniään ja tuoneet mukanamme.

9 Nyt, kun lamanilaiset kuulivat nämä sanat, he ottivat hänet iloiten vastaan, ja he sanoivat hänelle: Antakaa meille viiniänne, jotta saisimme juoda; me olemme iloisia siitä, että te olette näin ottaneet viiniä mukaanne, sillä me olemme väsyneitä.

10 Mutta Laman sanoi heille: Säästäkäämme viinimme, kunnes menemme taistelemaan nefiläisiä vastaan. Mutta tämän sanominen sai heidät vain entistä halukkaammiksi juomaan viiniä;

11 sillä he sanoivat: Me olemme väsyneitä, juokaamme sen tähden viiniä; ja pian me saamme omat viiniannoksemme, jotka vahvistavat meitä lähtemään nefiläisiä vastaan.

12 Ja Laman sanoi heille: Voitte tehdä mitä haluatte.

13 Ja tapahtui, että he joivat runsaasti viiniä, ja se maistui

heistä mieluisalta; sen tähden he nauttivat sitä vielä runsaammin; ja se oli väkevää, koska se oli valmistettu väkeväksi.

14 Ja tapahtui, että he joivat ja olivat iloisia, ja pian he kaikki olivat juovuksissa.

15 Ja nyt, kun Laman ja hänen miehensä näkivät, että he kaikki olivat juovuksissa ja olivat syvässä unessa, he palasivat Moronin luo ja kertoivat hänelle kaiken, mitä oli tapahtunut.

16 Ja nyt tämä oli Moronin taroituksen mukaista. Ja Moroni oli varustanut miehensä sota-asein; ja hän meni Gidin kaupunkiin lamanilaisten ollessa syvässä unessa ja juovuksissa ja heitti sota-aseita vangeille, niin että he kaikki olivat aseistettuja;

17 niin, jopa heidän naisilleen ja kaikille niille heidän lapsistaan, jotka pystyivät sota-asetta käyttämään, kun Moroni oli aseistanut kaikki nuo vangit; ja kaikki tämä tehtiin syvän hiljaisuuden vallitessa.

18 Mutta jos he olisivat herättäneet lamanilaiset, katso, nämä olivat juovuksissa, ja nefiläiset olisivat voineet surmata heidät.

19 Mutta katso, tätä Moroni ei halunnut; hän ei nauttinut murhaamisesta eikä "verenvuodatuksesta, vaan hän iloitsi kansansa pelastamisesta tuholta; ja tästä syystä hän ei tekisi vääryyttä, hän ei tahtonut hyökätä lamanilaisten kimppuun ja tuhota heitä heidän ollessaan juovuksissa.

20 Mutta hän oli saavuttanut

haluamansa, sillä hän oli aseistanut ne nefiläisvangit, jotka olivat kaupungin muurin sisäpuolella, ja oli antanut heille vallan ottaa haltuunsa muurien sisäpuolella olevat osat.

21 Ja sitten hän käski kanssaan olevien miesten vetäytyä askeleen päähän heistä ja saartaa lamanilaisten sotajoukot.

22 Nyt, katso, tämä tehtiin yön aikana, niin että kun lamanilaiset aamulla heräsivät, he näkivät, että nefiläiset olivat saartaneet heidät ulkopuolelta ja että heidän vankinsa olivat aseistettuja sisäpuolella.

23 Ja näin he näkivät olevansa nefiläisten vallassa; ja näissä olosuhteissa he huomasivat, ettei heidän ollut hyvä taistella nefiläisiä vastaan; sen tähden heidän ylimmät päällikkönsä vaativat heidän sota-aseensa, ja he toivat ne ja heittivät ne maahan nefiläisten jalkojen juureen pyytäen armoa.

24 Nyt, katso, tätä Moroni halusi. Hän otti heidät sotavangeiksi ja otti kaupungin haltuunsa ja käski vapauttaa kaikki vangit, jotka olivat nefiläisiä; ja he liittyivät Moronin sotajoukkoon ja olivat suurena vahvistuksena hänen sotajoukolleen.

25 Ja tapahtui, että hän pani vangeiksi ottamansa lamanilaiset aloittamaan "työn Gidin kaupunkia ympäröivien linnoitusten vahvistamiseksi.

26 Ja tapahtui, että kun hän oli linnoittanut Gidin kaupungin halunsa mukaisesti, hän käski

viedä vankinsa Runsaudenkaupunkiin; ja hän myös vartioi tuota kaupunkia tavattoman vahvalla joukolla.

27 Ja tapahtui, että he pitivät lamanilaisten kaikista juoniteluista huolimatta kaikki ne vangit, jotka he olivat ottaneet, ja suojelivat heitä sekä pitivät hallussaan kaiken sen maan ja sen edullisemman aseman, jonka he olivat vallanneet takaisin.

28 Ja tapahtui, että nefiläiset alkoivat taas olla voitokkaita ja voittaa takaisin oikeuksiaan ja vapauksiaan.

29 Monta kertaa lamanilaiset yrittivät saartaa heidät yöllä, mutta näissä yrityksissä he menettivät monia vangeiksi.

30 Ja monta kertaa he yrittivät antaa viiniänsä nefiläisille voidakseen hävittää heidät myrkyllä tai juopumuksella.

31 Mutta katso, nefiläiset eivät olleet hitaita "muistamaan Herraa Jumalaansa tänä ahdistuksensa aikana. Heidä ei saatu heidän ansoihinsa; he eivät nimittäin nauttineet heidän viiniään antamatta ensin joillekuille lamanilaisvangeille.

32 Ja he olivat näin varovaisia, jottei heidän keskuudessaan annettaisi myrkyä, sillä jos heidän viininsä myrkyttäisi lamanilaisen, se myrkyttäisi myös nefiläisen; ja näin he kokeilivat kaikki heidän väkijuomansa.

33 Ja nyt tapahtui, että Moronista oli tarpeen valmistautua hyökkäämään Moriantonin kaupunkiin, sillä katso, lamanilaiset

olivat työllään linnoittaneet Moriantonin kaupunkia, kunnes siitä oli tullut vahva linnoitus.

34 Ja he toivat jatkuvasti uusia joukkoja siihen kaupunkiin ja myös uusia muonavaratäydennyksiä.

35 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeskymmenesyhdeksäs vuosi.

LUKU 56

Helaman lähettää kirjeen Moronille kertoen lamanilaisia vastaan käytävän sodan tilanteesta. Antipus ja Helaman saavuttavat suuren voiton lamanilaisista. Helamanin kaksituhatta nuorta poikaa taistelevat ihmeellisen voimakkaasti, eikä kukaan heistä saa surmaansa. Jae 1 noin 62 eKr. Jakeet 2–19 noin 66 eKr. Jakeet 20–57 noin 65–64 eKr.

Ja nyt tapahtui tuomarien hallituskauden kolmannenkymmenennen vuoden alussa, ensimmäisen kuukauden toisena päivänä, että Moroni sai Helamanilta kirjeen, jossa tämä ilmoitti kansan asioista sillä suunnalla maata.

2 Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän kirjoitti, sanoen: Suuresti rakastettu veljeni Moroni, niin Herrassa kuin sodankäyntimme ahdistuksissa; katso, rakas veljeni, minulla on jonkin verran kerrottavaa sinulle sodankäyntistämme tässä osassa maata.

3 Katso, "kaksituhatta niiden miesten poikaa, jotka Ammon toi alas Nefin maasta – sinähän

olet tiennyt, että nämä olivat sen Lamanin jälkeläisiä, joka oli isämme Lehin vanhin poika;

4 nyt ei minun tarvitse muistuttaa sinua heidän perimätiedoistaan tai epäuskostaan, sillä sinä tiedät kaikista näistä asioista –

5 sen tähden minulle riittää, kun kerron sinulle, että kaksituhatta näistä nuorista miehistä on tarttunut sota-aseisiinsa ja tahtonut minut johtajakseen, ja me olemme tulleet puolustamaan maatamme.

6 Ja nyt sinä tiedät myös siitä "liitosta, jonka heidän isänsä tekivät, etteivät he tarttuisi sota-aseisiinsa veljiään vastaan verta vuodattaakseen.

7 Muttakahdentenäkymmenentenäkuudentena vuonna, kun he näkivät meidän ahdinkomme ja ahdistuksemme heidän tähtensä, he olivat "rikkomaisillaan tekemänsä liiton ja tarttumaisillaan sota-aseisiinsa meidän puolustukseksemme.

8 Mutta minä en sallinut heidän rikkoa tätä tekemäänsä liittoa vaan arvelin Jumalan vahvistavan meitä niin, ettemme joutuisi kärsimään enempää heidän vannomansa valan täyttämisen tähden.

9 Mutta katso, tässä on yksi asia, josta me voimme suuresti iloita. Sillä katso, kahdentenäkymmenentenäkuudentena vuonna minä, Helaman, marssin näiden kahdentuhannen nuoren miehen johdossa Juudean kaupunkiin auttamaan Antipusta, jonka te

olitte nimittäneet siinä osassa maata olevan kansan johtajaksi.

10 Ja minä liitin kaksituhatta poikaani (sillä he ovat arvollisia kutsuttaviksi pojikseni) Antipuksen sotajoukkoon, mistä voimista Antipus riemuitsi tavattomasti; sillä katso, lamanilaiset olivat vähentäneet hänen sotajoukkoaan, koska heidän joukonsa olivat surmanneet suuren määrän meidän miehiämme, mistä syystä meidän on surtava.

11 Kuitenkin me voimme lohduttautua tällä ajatuksella, että he ovat kuolleet maansa ja Jumalansa asialla, niin, ja he ovat "onnellisia.

12 Ja lamanilaiset olivat myös pitäneet monia vankeja, jotka kaikki ovat ylimpiä päälliköitä, sillä kenenkään muun henkeä he eivät ole säästäneet. Ja me arvelemme heidän olevan nyt tällä hetkellä Nefin maassa; niin on, mikäli heitä ei ole surmattu.

13 Ja nyt nämä ovat ne kaupungit, jotka lamanilaiset ovat saaneet valtaansa vuodattamalla niin monien urheiden mies-temme verta:

14 Mantin maa eli Mantin kaupunki ja Seesromin kaupunki ja Kumenin kaupunki ja Antiparan kaupunki.

15 Ja nämä ovat ne kaupungit, jotka heillä oli hallussaan minun saapuessani Juudean kaupunkiin; ja minä tapasin Antipuksen ja hänen miehensä ahertamassa kaikin voimin kaupungin linnoittamiseksi.

16 Niin, ja he olivat uuvuksissa

sekä ruumiillisesti että henkisesti, sillä he olivat taistelleet urheasti päivällä ja ahertaneet yöllä pitääkseen kaupunkinsa hallussa; ja näin he olivat kärsineet kaikenlaisia suuria ahdistuksia.

17 Ja nyt he olivat päättäneet voittoa tällä paikalla tai kuolla; sen tähden voit hyvin kuvitella, että tämä pieni joukko, jonka minä toin mukani – eli nuominen poikani – antoi heille suuria toiveita ja paljon iloa.

18 Ja nyt tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät Antipuksen saaneen enemmän voimia sotajoukkoonsa, heidän oli pakko Ammoronin määräyksestä olla tulematta taistelemaan Juudean kaupunkia vastaan eli meitä vastaan.

19 Ja näin me olimme Herran suosiossa; sillä jos he olisivat käyneet kimppuumme tässä meidän heikkoudessamme, he olisivat kenties tuhonneet meidän pienen sotajoukkomme; mutta näin me varjelluimme.

20 Ammoron käski heidän pitää hallussaan ne kaupungit, jotka he olivat vallanneet. Ja näin päättyi kahdeskymmeneskuudes vuosi. Ja kahdennenkymmenennenseitsemännen vuoden alussa me olimme varustaneet kaupunkimme ja itsemme puolustusta varten.

21 Nyt me halusimme lamanilaisten käyvän kimppuumme, sillä me emme halunneet hyökätä heidän kimppuunsa heidän linnoituksiinsa.

22 Ja tapahtui, että me pidimme vakoojia ympäriinsä tarkkaile-

massa lamanilaisten liikkeitä, jotta he eivät kulkisi ohitsemme yöllä eivätkä päivällä hyökätäseen muihin kaupunkeihimme, jotka olivat pohjoisessa.

23 Sillä me tiesimme, ettei noissa kaupungeissa oltu kyllin vahvoja kohtaamaan heitä; sen tähden me halusimme – jos he kulkisivat ohitsemme – hyökätä heidän kimppuunsa heidän selustassaan ja näin ottaa heidät kiinni selustasta samaan aikaan kuin heidät kohdattaisiin edestä. Me arvelimme voivamme kukistaa heidät, mutta katso, me petyimme tässä toiveessamme.

24 He eivät uskaltaneet kulkea ohitsemme koko sotajoukkonsa kanssa, eivätkä he uskaltaneet osankaan kanssa, peläten, etteivät he olisi kyllin vahvoja ja että he kaatuisivat.

25 Eivätkä he uskaltaneet marsia alas Sarahemlan kaupunkia vastaan, eivätkä he uskaltaneet ylittää Sidonin latvaa Nefihan kaupunkiin.

26 Ja niin he päättivät pitää joukoillaan hallussaan ne kaupungit, jotka he olivat vallanneet.

27 Ja nyt tapahtui tämän vuoden toisessa kuussa, että meille tuotiin paljon muonavarjoja noiden kahdentuhannen poikani isiltä.

28 Ja meille lähetettiin myös kaksituhatta miestä Sarahemlan maasta. Ja niin me olimme varustautuneet kymmenellätuhannella miehellä ja muonavarjoilla heitä sekä heidän vaimojaan ja lapsiaan varten.

29 Ja kun lamanilaiset näin

näki­vät joukkojem­me määrän lisääntyvän päivittäin ja muonava­roja saapuvan elannoksemme, he alkoivat olla peloissaan ja alkoivat hyökkäillä katkaistakseen, mikäli mahdollista, meidän muonavarojen ja voimien saantimme.

30 Nyt, kun me näimme, että lamanilaiset alkoivat käydä tällä tavoin levottomiksi, me halusimme toteuttaa sotajuonen heitä vastaan; sen tähden Antipus määräsi, että minun oli pienine poikineni marssittava naapurikaupunkiin, ikään kuin olisimme viemässä muonava­roja naapurikaupunkiin.

31 Ja meidän oli määrä marssia läheltä Antiparan kaupunkia, ikään kuin olisimme menossa kauempana merenrannikon raja­mailla olevaan kaupunkiin.

32 Ja tapahtui, että me lähdimme marssimaan, ikään kuin mennäksemme muonavaroi­nemme tuohon kaupunkiin.

33 Ja tapahtui, että Antipus lähti marssimaan mukanaan osa sotajoukostaan, jättäen loppu­osan pitämään hallussaan kaupunkia. Mutta hän ei lähtenyt marssimaan, ennen kuin minä olin lähtenyt liikkeelle pienen sotajoukkoni kanssa ja tulin lähelle Antiparan kaupunkia.

34 Ja nyt, Antiparan kaupunkiin oli sijoitettu lamanilaisten vahvin sotajoukko, eli moni­lukuisin.

35 Ja tapahtui, että kun heidän vakoojansa olivat ilmoittaneet heille, he tulivat sotajoukkoineen ja marssivat meitä vastaan.

36 Ja tapahtui, että me pakenimme heidän edellään pohjoiseen päin. Ja näin me johdatimme pois lamanilaisten vahvimman sotajoukon,

37 niin, vieläpä melkoisen matkan päähän, niin että kun he näki­vät Antipuksen sotajoukon ajavan heitä takaa kaikin voimin, he eivät kääntyneet oikealle eivätkä vasemmalle vaan jatkoivat marssiaan suoraan meidän jälkeemme; ja luullaksemme heidän tarkoituksensa oli surmata meidät, ennen kuin Antipus saisi heidät kiinni, ja tämä siksi, etteivät he joutuisi meidän väkemme saartamiksi.

38 Ja nyt Antipus nähdessään meidän vaaramme joudutti sotajoukkonsa marssia. Mutta katso, oli yö; sen tähden he eivät saaneet meitä kiinni, eikä Antipus saanut heitä kiinni; sen tähden me leiriydyimme yöksi.

39 Ja tapahtui, että ennen aamun koittoa, katso, lamanilaiset ajoivat meitä takaa. Nyt me emme olleet kyllin vahvoja taistelemaan heitä vastaan; niin, enkä minä tahtonut sallia pienten poikieni joutuvan heidän käsiinsä; sen tähden me jatkoimme marssiamme, ja me lähdimme marssimaan erämaahan.

40 Nyt he eivät uskaltaneet kääntyä oikealle eivätkä vasemmalle, etteivät joutuisi saarroksiin; enkä minäkään tahtonut kääntyä oikealle enkä vasemmalle, etteivät he saisi minua kiinni emmekä me pystyisi pitämään puoliamme heitä vastaan vaan saisimme surmamme, ja

he pääsisivät pakoon; ja niin me pakenimme koko sen päivän erämaahan, kunnes tuli pimeä.

41 Ja tapahtui, että aamun valjetessa me taas näimme lamanilaisten tulevan kimppuamme, ja me pakenimme heidän edellään.

42 Mutta tapahtui, etteivät he ajaneet meitä takaa pitkällekkään, ennen kuin he pysähtyivät; ja se tapahtui seitsemännän kuukauden kolmannen päivän aamuna.

43 Ja nyt, me emme tienneet, oliko Antipus saanut heidät kiinni, mutta minä sanoin miehilleni: Katso, he ovat pysähtyneet varmaankin siinä tarkoituksessa, että me hyökkäisimme heidän kimppuunsa, jotta he saisivat meidät ansaansa;

44 mitä te siis sanotte, poikani, lähdettekö heitä vastaan taistelemaan?

45 Ja nyt minä sanon sinulle, rakas veljeni Moroni, että koskaan en ollut nähnyt niin suurta "rohkeutta, en kaikkien nefiläisten keskuudessa.

46 Sillä kuten minä olin aina nimittänyt heitä pojikseni (sillä he kaikki olivat hyvin nuoria), niin hekin sanoivat minulle: Isä, katso, meidän Jumalamme on kanssamme, eikä hän salli meidän kaatuvan; lähtekäämme siis; me emme surmaisi veljiämme, jos he jättäisivät meidät rauhaan; menkäämme siis, etteivät he vain kukistaisi Antipuksen sotajoukkoa.

47 Nyt he eivät olleet koskaan taistelleet, mutta he eivät

pelänneet kuolemaa, ja he ajattelivat enemmän isiensä "vapautta kuin omaa henkeänsä; niin, heidän ^bäitinsä olivat opettaneet heille, että jos he eivät epäilleet, Jumala pelastaisi heidät.

48 Ja he toistivat minulle äitiensä sanat, sanoen: Me emme epäile äitiemme tienneen sitä.

49 Ja tapahtui, että minä käännyn kaksinetuhansineni takaisin näitä lamanilaisia vastaan, jotka olivat ajaneet meitä takaa. Ja nyt, katso, Antipuksen sotajoukot olivat saaneet heidät kiinni, ja kauhistava taistelu oli alkanut.

50 Antipuksen sotajoukko, joka oli väsynyt pitkästä marsistaan niin lyhyessä ajassa, oli joutumaisillaan lamanilaisten käsiin; ja ellen minä olisi kääntynyt kaksinetuhansineni takaisin, he olisivat saavuttaneet tarkoituksensa.

51 Sillä Antipus oli kaatunut miekasta, ja monet hänen johtajistaankin väsymyksensä tähden, joka johtui heidän marsinsa nopeudesta – sen tähden Antipuksen miehet, jotka olivat ymmällään johtajiensa kaatamisen tähden, alkoivat väistyä lamanilaisten tieltä.

52 Ja tapahtui, että lamanilaiset rohkaistuivat ja alkoivat ajaa heitä takaa; ja niin lamanilaiset ajoivat heitä takaa sangen kiihkeästi, kun Helaman kaksinetuhansinensa kävi heidän selustansa kimppuun ja alkoi surmata heitä tavattomasti, niin että

45a Alma 53:20–21.

47a Alma 53:16–18.

b Alma 57:21.

pko Äiti.

koko lamanilaisten sotajoukko pysähtyi ja kääntyi Helamania päin.

53 Nyt, kun Antipuksen väki näki, että lamanilaiset olivat kääntyneet ympäri, he kokosivat yhteen miehensä ja kävivät taas lamanilaisten selustan kimppuun.

54 Ja nyt tapahtui, että me, Nefin kansa, Antipuksen väki ja minä kaksinetuhansineni, saarroimme lamanilaiset ja surmasimme heitä, niin, niin paljon, että heidän oli pakko luovuttaa sota-aseensa ja antautua sotavangeiksi.

55 Ja nyt tapahtui, että kun he olivat antautuneet meille, katso, minä laskin ne nuoret miehet, jotka olivat taistelleet kanssani, peläten, että monet heistä olivat saaneet surmansa.

56 Mutta katso, suureksi ilokseni ”yksikään sielu heistä ei ollut kaatunut maahan; niin, ja he olivat taistelleet ikään kuin Jumalan voimalla; niin, koskaan ei tiedetty miesten taistelleen niin ihmeellisellä voimalla; ja niin väkevällä voimalla he hyökkäsivät lamanilaisten kimppuun, että he pelästyttivät heidät; ja tästä syystä lamanilaiset antautuivat sotavangeiksi.

57 Ja koska meillä ei ollut vangeillemme mitään paikkaa, jossa voisimme vartioida heitä estääksemme heitä pääsemästä lamanilaisten sotajoukkoihin, sen tähden me lähetimme heidät Sarahemlan maahan ja osan niistä Antipuksen miehistä, jotka eivät

olleet saaneet surmaansa, heidän mukanaan; ja jäljelle jääneet minä otin ja liitin heidät nuoriin ”ammonilaisiini ja marssin takaisin Juudean kaupunkiin.

LUKU 57

Helaman kertoo Antiparan valtauksesta ja Kumenin antautumisesta ja myöhemmästä puolustamisesta. Hänen ammonilaisnuorukaisensa taistelevat urheasti; kaikki haavoittuvat, mutta kukaan ei saa surmaansa. Gid ilmoittaa lamanilaisvankien surmaamisesta ja paosta. Noin 63 eKr.

Ja nyt tapahtui, että minä sain kuningas Ammoronilta kirjeen, jossa sanottiin, että jos minä luovuttaisin ne sotavangit, jotka me olimme ottaneet, niin hän luovuttaisi meille Antiparan kaupungin.

2 Mutta minä lähetin kuninkaalle kirjeen, että me olimme varmoja siitä, että meillä oli riittävästi joukkoja Antiparan kaupungin valtaamiseen voimallamme, ja me pitäisimme epäviisaana luovuttaa vankeja tuota kaupunkia vastaan, ja että me luovuttaisimme vankimme vain vaihtamalla.

3 Ja Ammoron torjui kirjeeni, sillä hän ei tahtonut vaihtaa vankeja; sen tähden me aloimme varustautua lähtemään Antiparan kaupunkia vastaan.

4 Mutta Antiparan väki lähti kaupungista ja pakeni heidän muihin kaupunkeihinsa, jotka

olivat heidän hallussaan, niitä linnoittamaan; ja näin Antiparan kaupunki joutui meidän käsiimme.

5 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kahdeskymmeneskahdeksas vuosi.

6 Ja tapahtui, että kahdennenkymmenennenyhdeksän vuoden alussa me saimme muonavaratäydennystä ja myös lisäyksen sotajoukkoomme Sarahemlan maasta ja ympäröivästä maasta, lukumäärältään kuusituhatta miestä, lisäksi kuusikymmentä ammonilaisten "poikaa, jotka olivat tulleet liittyäkseen veljiinsä, minun pieneen kahdentuhannen joukkooni. Ja nyt, katso, me olimme vahvoja, niin, ja meille oli tuotu myös runsaasti muonavaraja.

7 Ja tapahtui, että me halusimme käydä taisteluun sitä sotajoukkoa vastaan, joka oli sijoitettu suojelemaan Kumenin kaupunkia.

8 Ja nyt, katso, minä osoitan sinulle, että me toteutimme pian halumme; niin, vahvoilla joukoillamme tai osalla vahvoista joukoistamme me saarroimme yöllä Kumenin kaupungin vähän ennen kuin heidän piti saada muonavaratäydennystä.

9 Ja tapahtui, että me leiriydyimme kaupungin ympärille moneksi yöksi; mutta me nukuimme miekkojemme päällä ja pidimme vartijoita, niin etteivät lamanilaiset voineet käydä kimppuamme yöllä ja surmata meitä, mitä he yrittivät monta

kertaa; mutta niin monta kertaa kuin he tätä yrittivät, heidän verensä vuoti.

10 Vihdoin heidän muonavaransa saapuivat, ja he aikoivat mennä kaupunkiin yöllä. Ja me emme olleetkaan lamanilaisia vaan nefiläisiä; sen tähden me sieppasimme heidät ja heidän muonavaransa.

11 Ja huolimatta siitä, että lamanilaisia tällä tavoin estettiin saamasta ruokavaroja, he päättivät silti pitää kaupungin; sen tähden meidän kävi välttämättömäksi ottaa nuo muonavarat ja lähettää ne Juudeaan, ja vankimme Sarahemlan maahan.

12 Ja tapahtui, ettei ollut kulunut montakaan päivää, ennen kuin lamanilaiset alkoivat menettää kaikki toiveet avusta; sen tähden he luovuttivat kaupungin meidän käsiimme, ja niin me olimme toteuttaneet aikeemme saada Kumenin kaupunki valtaamme.

13 Mutta tapahtui, että meidän vankejamme oli niin lukuisasti, että lukumäärämme valtavuudesta huolimatta meidän oli pakko käyttää kaikkia joukkojamme heidän vartioimiseensa tai ottaa heidät hengiltä.

14 Sillä katso, he yrittivät karata suurin joukoin ja taistelivat kivillä ja nuijilla tai millä tahansa, mitä käsiinsä saivat, niin että me surmasimme heitä yli kaksituhatta, sen jälkeen kun he olivat antautuneet sotavankeiksi.

15 Sen tähden meille kävi vält-

tämättömäksi ottaa heidät hengiltä tai saattaa heidät miekka kädessä alas Sarahemlan maahan; ja muonavarammekin riittivät tuskin omalle väellemme, huolimatta siitä, mitä olimme ottaneet lamanilaisilta.

16 Ja nyt, noissa vaaranalaisissa olosuhteissa näistä sotavangeista päättäminen tuli hyvin vakavaksi asiaksi; kuitenkin me päätimme lähettää heidät alas Sarahemlan maahan; sen tähden me valitsimme osan miehistämme ja annoimme vankiemme viemisen alas Sarahemlan maahan heidän vastuulleen.

17 Mutta tapahtui, että he palasivat seuraavana päivänä. Ja nyt, katso, me emme kysyneet heiltä vangeista, sillä katso, lamanilaiset olivat kimpussamme, ja he palasivat juuri ajoissa pelastamaan meidät joutumasta heidän käsiinsä. Sillä katso, Ammoron oli lähettänyt heidän avukseen uuden muonavaratäydennyksen ja myös mieslukuisen sotajoukon.

18 Ja tapahtui, että ne miehet, jotka me lähetimme vankien mukaan, saapuivat juuri ajoissa pysäyttämään heidät, kun he olivat kukistamaisillaan meidät.

19 Mutta katso, minun pieni kahdentuhannen kuudenkymmenen joukkoni taisteli raivokkaasti; niin, he olivat taipumattomia lamanilaisten edessä ja jakoivat kuolemaa kaikille niille, jotka vastustivat heitä.

20 Ja kun loppuosa sotajoukostamme oli väistymäisillään

lamanilaisten tieltä, katso, nuo kaksituhatta kuusikymmentä olivat taipumattomia ja lannistumattomia.

21 Niin, ja he tottelivat ja pitivät huolen, että täyttivät jokaisen käskysanan täsmällisesti, niin, ja heille tapahtui heidän uskonsa mukaisesti; ja minä muistin ne sanat, jotka he sanoivat minulle "äitiensä opettaneen heille.

22 Ja nyt, katso, näille minun pojilleni ja niille miehille, jotka oli valittu viemään vankeja, me olemme kiitollisuudenvelassa tästä suuresta voitosta, sillä juuri he löivät lamanilaiset; sen tähden heidät ajettiin takaisin Mantin kaupunkiin.

23 Ja me pidimme Kumenin kaupunkimme emmekä kaikki tuhoutuneet miekasta; kuitenkin me olimme kärsineet suuria menetyksiä.

24 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat paenneet, minä annoin heti määräyksen, että ne minun mieheni, jotka olivat haavoittuneet, oli vietävä pois kuolleiden joukosta, ja käskin sitoa heidän haavansa.

25 Ja tapahtui, että minun kahdestatuhannesta kuudestakymmenestäni kaksisataa oli tainnut verenhukasta; kuitenkin Jumalan hyvyyden mukaisesti ja meidän suureksi hämmästyseksemme sekä koko sotajoukomme iloksi "ainoakaan sielu heistä ei menehtynyt; niin, eikä heidän joukossaan ollut yhtäkään sielua, joka ei ollut saanut monia haavoja.

26 Ja nyt, meidän koko sota-joukkoamme hämmästytti heidän varjeltumisensa, eli se, että he säästyivät, vaikka tuhat veljeämme sai surmansa. Ja syystä me luemme sen Jumalan ihmeellisen ^avoiman ansioksi, heidän tavattoman suuren ^buskonsa tähden siihen, mitä heitä oli opetettu uskomaan – että oli olemassa oikeudenmukainen Jumala ja että jokainen, joka ei epäillyt, varjeltuisi hänen ihmeellisellä voimallaan.

27 Nyt tämä oli näiden usko, joista olen puhunut; he ovat nuoria, ja heidän mielensä on luja, ja he turvaavat alati Jumalaan.

28 Ja nyt tapahtui, että kun me olimme näin huolehtineet haavoittuneista miehistämme ja haudanneet kuolleemme sekä lamanilaisten kuolleet, joita oli paljon, katso, me kysyimme Gidiltä niistä vangeista, joiden kanssa he olivat lähteneet menemään alas Sarahemlan maahan.

29 Nyt Gid oli sen joukon ylin päällikkö, joka määrättiin saattamaan heidät siihen maahan.

30 Ja nyt, nämä ovat ne sanat, jotka Gid sanoi minulle: Katso, me lähdimme menemään alas Sarahemlan maahan vankeinemme. Ja tapahtui, että me tapasimme sotajoukkojemme vakoojat, jotka oli lähetetty tarkkailemaan lamanilaisten leiriä.

31 Ja he huusivat meille sanoen: Katso, lamanilaisten sotajoukot marssivat kohti Kumenin

kaupunkia; ja katso, ne hyökkäävät väkemme kimppuun, niin, ja hävittävät heidät.

32 Ja tapahtui, että meidän vankimme kuulivat heidän huutonsa, mikä sai heidät rohkaistumaan, ja he nousivat kapinaan meitä vastaan.

33 Ja tapahtui, että heidän kapinansa tähden me käänsimme miekkamme heitä vastaan. Ja tapahtui, että he juoksivat yhtenä joukkona meidän miekkoihimme, ja suurin osa heistä sai siinä surmansa; ja loput heistä murtautuivat läpi ja pakenivat meiltä.

34 Ja katso, kun he olivat paenneet emmekä me voineet saada heitä kiinni, me lähdimme marsimaan pikaisesti kohti Kumenin kaupunkia; ja katso, me saavuimme ajoissa voidaksemme auttaa veljiämme kaupungin suojelemisessa.

35 Ja katso, me olemme jälleen pelastuneet vihollistemme kädestä. Ja siunattu on meidän Jumalamme nimi, sillä katso, hän meidät on pelastanut; niin, hän on tehnyt tämän suuren asian meille.

36 Nyt tapahtui, että kun minä, Helaman, olin kuullut nämä Gidin sanat, minut täytti tavaton ilo Jumalan hyvyydestä, kun hän oli varjellut meitä, jotta emme kaikki menehtyisi; niin, ja minä luotan siihen, että niiden sielut, jotka ovat saaneet surmansa, ovat ^apäässeet Jumalansa lepoon.

LUKU 58

Helaman, Gid ja Teomner valtaavat Mantin kaupungin sotajuonen avulla. Lamanilaiset vetäytyvät. Ammonin kansan pojat varjeltuvat puolustaessaan lujina vapauttaaan ja uskoaan. Noin 63–62 eKr.

Ja katso, nyt tapahtui, että meidän seuraava tavoitteemme oli vallata Mantin kaupunki, mutta katso, meillä ei ollut mitään keinoa saada heitä pois kaupungista pienillä joukoillamme. Sillä katso, he muistivat sen, mitä me olimme tähän mennessä tehneet; sen tähden me emme voineet "houkutella heitä pois linnoituksistaan.

2 Ja he olivat niin paljon lukuisampia kuin meidän sotajoukkomme oli, että me emme uskaltaneet lähteä hyökkäämään heitä vastaan heidän linnoituksiinsa.

3 Niin, ja meidän kävi välttämättömäksi käyttää miehiämme niiden maan osien puolustamiseen, jotka olimme alueistamme saaneet takaisin; sen tähden meidän kävi välttämättömäksi odottaa, että saisimme lisää voimia Sarahemlan maasta ja myös uuden muonavaratäyden-nyksen.

4 Ja tapahtui, että minä siksi lähetin lähettilään maamme päämiehen luo perehdyttämään häntä kansamme asioihin. Ja tapahtui, että me odotimme saavamme muonavaroja ja voimia Sarahemlan maasta.

5 Mutta katso, tämä hyödytti meitä vain vähän, sillä lamani-

laisetkin saivat paljon voimia päivästä päivään, ja myös paljon muonavaroja; ja tällaiset meidän olosuhteemme olivat tänä ajankohtana.

6 Ja lamanilaiset hyökkäilivät meitä vastaan aika ajoin päättäen hävittää meidät sotajuonen avulla; me emme kuitenkaan voineet tulla taistelemaan heitä vastaan heidän piilopaikkojensa ja linnoitustensa tähden.

7 Ja tapahtui, että me odotimme näissä vaikeissa olosuhteissa monen kuukauden ajan, kunnes olimme menehtymäisillämme ravinnon puutteeseen.

8 Mutta tapahtui, että me saimme ruokaa, jota vartioituna meille toi avuksemme tullut kahdentuhannen miehen sotajoukko; ja tämä on kaikki apu, mitä me saimme puolustaaksemme itseämme ja maatamme joutumasta vihollistemme käsiin, niin, taistellaksemme luke-matonta vihollista vastaan.

9 Ja nyt me emme tienneet näiden vaikeuksiemme syytä eli sitä syytä, miksi meille ei lähetetty lisää voimia; sen tähden me olimme murheissamme ja myös täynnä pelkoa, etteivät vain Jumalan tuomiot mitenkään kohtaisi maatamme, meidän kukistumiseksemme ja täydelliseksi tuhoksemme.

10 Sen tähden me vuodatimme sielumme rukouksessa Jumalalle, jotta hän vahvistaisi meitä ja pelastaisi meidät vihollistemme käsistä, niin, ja antaisi meille myös voimaa voidaksemme

pitää kaupunkimme ja maamme ja omaisuutemme kansamme ylläpitämiseksi.

11 Niin, ja tapahtui, että Herra, meidän Jumalamme, siunasi meitä varmuudella siitä, että hän pelastaisi meidät, niin, siten että hän puhui rauhaa meidän sielullemme ja soi meille suuren uskon ja sai meidät toivomaan pelastumistamme hänessä.

12 Ja me rohkaistuimme pienine joukkoinemme, jotka olimme saaneet, ja päätimme lujasti, että me voitamme vihollisemme ja "puolustamme maitamme ja omaisuuttamme ja vaimojamme ja lapsiamme ja ^bvapautemme asiaa.

13 Ja niin me lähdimme kaikin voimin lamanilaisia vastaan, jotka olivat Mantin kaupungissa; ja me pystytimme telttamme kaupungin lähellä olevan erämaan puoleiselle kaupungin laidalle.

14 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä, kun lamanilaiset näkivät meidän olevan sen erämaan rajamailla, joka oli lähellä kaupunkia, he lähettivät vakoojansa ympärillemme saadakseen selville sotajoukkomme lukumäärän ja voimat.

15 Ja tapahtui, että kun he näkivät, että me emme olleet lukumäärältämme vahvoja, ja koska he pelkäsivät meidän katkaisevan yhteyden heidän ruokavaroihinsa, elleivät he tulisi taistelemaan meitä vastaan ja tappaisi meitä, sekä koska he arvelivat voivansa tuhota meidät

helposti monilukuisilla joukoillaan, he alkoivat sen tähden varustautua tulemaan taistelemaan meitä vastaan.

16 Ja kun me näimme, että he varustautuivat tulemaan meitä vastaan, katso, minä käskin Gidin pieni joukko miehiä mukanaan kätkeytyä erämaahan sekä Teomnerin ja pienen joukon miehiä kätkeytyä myös erämaahan.

17 Nyt Gid ja hänen miehensä olivat oikealla ja muut vasemmalla; ja kun he olivat näin kätkeytyneet, katso, minä jäin jäljelle jääneen sotajoukkoni kanssa siihen samaan paikkaan, minne olimme ensin pystyttäneet telttamme sen hetken varalta, jolloin lamanilaiset tulisivat taistelemaan.

18 Ja tapahtui, että lamanilaiset tulivat monilukuisine sotajoukkoihin meitä vastaan. Ja kun he olivat tulleet ja aikoivat hyökätä kimppuamme miekoin, minä käskin miesteni – niiden, jotka olivat kanssani – vetäytyä erämaahan.

19 Ja tapahtui, että lamanilaiset seurasivat perässämme hyvin nopeasti, sillä he olivat tavattoman halukkaita saamaan meidät kiinni voidakseen surmata meidät; sen tähden he seurasivat meitä erämaahan; ja me kuljimme Gidin ja Teomnerin välistä, niin etteivät lamanilaiset huomanneet heitä.

20 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset olivat kulkeneet ohi eli kun sotajoukko oli kulkenut ohi, Gid ja Teomner nousivat

piilopaikoistaan ja katkaisivat lamanilaisten vakoojien tien, niin etteivät he palaisi kaupunkiin.

21 Ja tapahtui, että katkaisuaan heidän tiensä he juoksivat kaupunkiin ja kävivät kaupunkia suojelemaan jätettyjen vartijoiden kimppuun, niin että he tuhosivat heidät ja ottivat haltuunsa kaupungin.

22 Nyt tämä tapahtui, koska lamanilaiset sallivat johdattaa koko sotajoukkonsa, vain muutamia vartijoita lukuun ottamatta, erämaahan.

23 Ja tapahtui, että Gid ja Teomner olivat tällä tavoin saaneet heidän linnoituksensa valtaansa. Ja tapahtui, että me, kuljettuamme paljon erämaassa, suuntasimme kulkumme kohti Sarahemlan maata.

24 Ja kun lamanilaiset näkivät, että he marssivat kohti Sarahemlan maata, he pelkäsivät tavattomasti, että oli laadittu jokin suunnitelma heidän johdattamiseksi tuhoon; sen tähden he alkoivat vetäytyä jälleen erämaahan, aivan niin, takaisin samaa tietä, jota he olivat tulleet.

25 Ja katso, oli yö, ja he pysyttivät telttansa, sillä lamanilaisten ylimmät päälliköt olivat arvelleet, että nefiläiset olivat väsyneitä marssistaan; ja luullen ajaneensa koko heidän sotajoukkoaan sen tähden he eivät ajatelleet lainkaan Mantin kaupunkia.

26 Nyt tapahtui, että minä

käskin yöllä miesteni olla nukkumatta ja sen sijaan marssia eteenpäin toista tietä Mantin maata kohti.

27 Ja tämän meidän yöllisen marssimme tähden, katso, me olimme seuraavana päivänä lamanilaisten edellä, niin että saavuimme ennen heitä Mantin kaupunkiin.

28 Ja niin tapahtui, että me tällä sotajuonella otimme haltuumme Mantin kaupungin ilman verenvuodatusta.

29 Ja tapahtui, että kun lamanilaisten sotajoukot saapuivat kaupungin lähelle ja näkivät, että me olimme valmiina kohtaamaan heidät, he hämmästyivät tavattomasti ja pelästyivät suuresti, niin että he pakenivat erämaahan.

30 Niin, ja tapahtui, että lamanilaisten sotajoukot pakenivat koko tästä osasta maata. Mutta katso, he ovat vieneet mukanaan maasta monia naisia ja lapsia.

31 Ja "ne kaupungit, jotka lamanilaiset olivat vallanneet, kaikki niistä ovat tänä ajankohdana meidän hallussamme, ja meidän isämme ja naisemme ja lapsemme ovat palaamassa koteihinsa, kaikki paitsi ne, jotka lamanilaiset ovat ottaneet vangeiksi ja vieneet pois.

32 Mutta katso, meidän sotajoukkomme ovat pieniä pitämään hallussaan niin suurta määrää kaupunkeja ja niin suuria alueita.

33 Mutta katso, me turvaamme

Jumalaamme, joka on antanut meille voiton noista maista, niin että olemme saaneet nuo kaupungit ja nuo maat, jotka ovat olleet omiamme.

34 Nyt me emme tiedä syytä siihen, että hallitus ei suo meille lisää voimia; eivätkä ne miehetkään, jotka tulivat meidän luoksemme, tiedä, miksi me emme ole saaneet enemmän voimia.

35 Katso, varmaankin teillä on huono menestys ja te olette vetäneet pois joukot siihen osaan maata; jos niin, me emme halua nurista.

36 Ja jos niin ei ole, katso, me pelkäämme, että hallituksessa on jotakin "eripuraisuutta, niin että he eivät lähetä enempää miehiä avuksemme, sillä me tiedämme, että heitä on lukuisammin kuin he ovat lähettäneet.

37 Mutta katso, sillä ei ole väliä – me turvaamme siihen, että Jumala "pelastaa meidät huolimatta sotajoukkojemme heikkoudesta, niin, ja pelastaa meidät vihollistemme käsistä.

38 Katso, tämä on kahdeskymmenesyhdeksäs vuosi, jälkipuoli, ja maamme ovat meidän hallussamme, ja lamanilaiset ovat paenneet Nefin maahan.

39 Ja ne Ammonin kansan pojat, joista olen niin ylistävästi puhunut, ovat minun kanssani Mantin kaupungissa; ja Herra on tukenut heitä, niin, ja varjellut heitä kaatumasta miekasta, niin ettei "ainoakaan sielu ole saanut surmaansa.

40 Mutta katso, he ovat saaneet monia haavoja; kuitenkin he pysyvät lujina siinä "vapaudessa, jolla Jumala on tehnyt heidät vapaiksi, ja he muistavat tarkasti Herran Jumalansa päivästä päivään; niin, he pitävät tarkoin hänen säädöksensä ja tuomionsa ja käskynsä alati, ja heidän uskonsa profetioihin siitä, mitä on tuleva, on vahva.

41 Ja nyt, rakas veljeni Moroni, Herra, meidän Jumalamme, joka on lunastanut meidät ja tehnyt meidät vapaiksi, pitäköön sinut alati luonaan; niin, ja hän suosi koon tätä kansaa, niin että teillä voisi olla menestystä kaiken sen haltuun saamisessa, mitä lamanilaiset ovat meiltä ottaneet ja mikä oli meidän elannoksemme. Ja nyt, katso, minä päätän kirjeeni. Minä olen Helaman, Alman poika.

LUKU 59

Moroni pyytää Pahorania vahvistamaan Helamanin joukkoja. Lamanilaiset valtaavat Nefihan kaupungin. Moroni on vihainen hallitukselle. Noin 62 eKr.

Nyt tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmantenakymmenentenä vuonna, että saatuaan ja luettuaan Helamanin "kirjeen Moroni oli tavattoman riemuissaan onnesta eli suuresta menestyksestä, jota Helamanilla oli ollut niiden maiden takaisin saamisessa, jotka oli menetetty.

2 Niin, ja hän ilmoitti siitä kai-

kelle väelleen koko maassa ympäröivänsä siinä osassa, missä hän oli, jotta hekin riemuitsisivat.

3 Ja tapahtui, että hän lähetti heti ^akirjeen ^bPahoranille pyytäen, että hän käskisi koota yhteen miehiä vahvistukseksi Helamanille tai Helamanin sotajoukoille, niin että hän voisi pitää helposti hallussaan sen osan maasta, jonka hän oli niin ihmeellisesti onnistunut saamaan takaisin.

4 Ja tapahtui, että kun Moroni oli lähettänyt tämän kirjeen Sarahemlan maahan, hän alkoi jälleen laatia suunnitelmaa saadaakseen haltuunsa loput niistä maista ja kaupungeista, jotka lamanilaiset olivat vieneet heiltä.

5 Ja tapahtui, että samanaikaisesti kun Moroni näin varustautui lähtemään taistelemaan lamanilaisia vastaan, katso, lamanilaiset hyökkäsivät Nefihan väen kimppuun, joka oli koottu yhteen Moronin kaupungista ja Lehin kaupungista ja Moriantonin kaupungista.

6 Niin, nimittäin ne, joiden oli ollut pakko paeta Mantin maasta ja ympäröivästä maasta, olivat tulleet ja liittyneet lamanilaisiin tässä osassa maata.

7 Ja koska he olivat näin tavattoman monilukuisia, niin, ja saivat voimia päivästä päivään, he kävivät Ammoronin käskystä Nefihan väkeä vastaan, ja he alkoivat surmata heitä tavattoman suuressa teurastuksessa.

8 Ja heidän sotajoukkonsa olivat niin monilukuisia, että

Nefihan jäljelle jääneen väen oli pakko paeta heitä; ja he tulivat ja liittyivät Moronin sotajoukkoon.

9 Ja nyt, koska Moroni oli luullut, että Nefihan kaupunkiin lähetettäisiin miehiä auttamaan väkeä pitämään se kaupunki hallussaan, ja tietäen olevan helpompaa estää kaupunkia joutumasta lamanilaisten käsiin kuin vallata sitä heiltä takaisin, hän luuli, että he pitäisivät tuon kaupungin helposti hallussaan.

10 Sen tähden hän piti kaikki joukkonsa pitääkseen hallussaan ne paikat, jotka hän oli saanut takaisin.

11 Ja nyt, kun Moroni näki, että Nefihan kaupunki oli menetetty, hän oli tavattoman murheellinen ja alkoi epäillä kansan jumalattomuuden tähden, mahtaisivatko he joutua veljiensä käsiin.

12 Ja näin oli kaikkien hänen ylimpien päälliköidensä laita. Hekin epäilivät ja ihmettelivät kansan jumalattomuuden tähden, ja tämä lamanilaisten menestyksen tähden heihin nähden.

13 Ja tapahtui, että Moroni oli vihoissaan hallitukselle sen ^avälinpitämättömyydestä maansa vapaudesta.

LUKU 60

Moroni valittaa Pahoranille siitä, että hallitus on laiminlyönyt sotajoukkoja. Herra sallii vanhurskaiden saada surmansa. Nefiläisten on käytettävä kaikki voimansa ja keinonsa pelastautuakseen viholisiltaan. Moroni uhkaa taistella

hallitusta vastaan, ellei hänen sotajoukoilleen toimiteta apua. Noin 62 eKr.

Ja tapahtui, että hän kirjoitti jälleen maan päämiehelle, joka oli Pahoran, ja nämä ovat sanat, jotka hän kirjoitti, sanoen: Katso, minä osoitan kirjeeni Sarahemlan kaupungissa olevalle Pahoranille, joka on maan ^aylituomari ja päämies, sekä kaikille niille, jotka tämä kansa on valinnut hallitsemaan ja johtamaan tämän sodan asioita.

2 Sillä katso, minulla on jotakin tuomitsevaa sanottavana heille; sillä katso, te itse tiedätte, että teidät on nimitetty kokoamaan yhteen miehiä ja aseistamaan heidät miekoin ja sapelein ja kaikenlaisin erilaatuisin sota-asein ja lähettämään heitä lamanilaisia vastaan kaikkialle, missä he tulisivat maahamme.

3 Ja nyt, katso, minä sanon teille, että minä itse sekä minun mieheni ja myös Helaman ja hänen miehensä olemme kärsineet tavattoman suuria kärsimyksiä, aivan niin, nälkää, janoa ja uupumusta ja kaikenlaatuisia erilaisia ahdinkoja.

4 Mutta katso, jos tämä olisi kaikki, mitä olemme kärsineet, me emme nurisisi emmekä valittaisi.

5 Mutta katso, suuri on ollut teurastus meidän väkemme keskuudessa, eli tuhansia on kaatunut miekasta, vaikka olisi voinut olla toisin, jos te olisitte antaneet sotajoukoillemme riittävästi

voimia ja apua heille. Niin, suuri on ollut teidän laiminlyöntinne meitä kohtaan.

6 Ja nyt, katso, me haluamme tietää syyn tähän tavattoman suureen laiminlyöntiin, niin, me haluamme tietää ajattelemattomuutenne syyn.

7 Voitteko ajatella istuvanne valtaistuimillanne ajatuksettoman tylsyyden tilassa, samanaikaisesti kun vihollisenne levittävät kuoleman työtä ympärillänne, niin, kun he murhaavat tuhansia teidän veljiänne –

8 eli juuri niitä, jotka ovat odottaneet teiltä suojelusta eli ovat asettaneet teidät asemaan, jossa olisitte voineet tulla heidän avukseen? Niin, te olisitte voineet lähettää heille sotajoukkoja, vahvistaa heitä ja pelastaa tuhansia heistä kaatumasta miekasta.

9 Mutta katso, tässä ei ole kaikki – te olette evänneet heiltä muonavaranne, niin että monet ovat taistelleet ja verensä vuodattaen antaneet henkensä, koska he ovat niin suuresti halunneet tämän kansan parasta; niin, ja tämän he ovat tehneet ollessaan ^amenehtymäisillään nälkään teidän tavattoman suuren laiminlyöntinne tähden heitä kohtaan.

10 Ja nyt, rakkaat veljeni – sillä teidän pitäisi olla rakkaita; niin, ja teidän olisi pitänyt havahtua toimimaan uutterammin tämän kansan parhaaksi ja vapaudeksi; mutta katso, te olette laiminlyöneet sitä niin,

että tuhansien veri on tuleva teidän päällenne kostoksi, niin, sillä Jumalan tiedossa olivat kaikki heidän huutonsa ja kärsimyksensä –

11 katso, saatoitteko te luulla, että voitte istua valtaistuimillanne ja voitte Jumalan tavattoman hyvyyden tähden olla tekemättä mitään, ja hän pelastaisi teidät? Katso, jos olette näin luulleet, olette luulleet turhaan.

12 ^aLuuletteko te, että koska näin monia veljiänne on tapettu, se johtuu heidän jumalattomuudesta? Minä sanon teille: Jos olette näin luulleet, olette luulleet turhaan, sillä minä sanon teille, että on monia, jotka ovat kaatuneet miekasta, ja katso, se on teidän tuomioksenne;

13 sillä Herra sallii ^avanhurskaiden tulla surmatuiksi, jotta hänen rangaistuksensa ja tuomionsa kohtaisivat jumalattomia; sen tähden teidän ei tarvitse luulla, että vanhurskaat ovat kadotettuja, koska he ovat saaneet surmansa, vaan katso, he pääsevät Herran Jumalansa lepoon.

14 Ja nyt, katso, minä sanon teille: Minä pelkään tavattomasti, että Jumalan tuomiot kohtaavat tätä kansaa sen tavattoman velttouden tähden, niin, nimittäin meidän hallituksemme velttouden tähden ja sen tavattoman suuren laiminlyönnin tähden veljiään kohtaan, eli niitä kohtaan, jotka on surmattu.

15 Sillä ilman ^ajumalattomuutta, joka ensin alkoi meidän

johdossamme, me olisimme voineet pitää puolemme vihollisiamme vastaan, niin etteivät he olisi saaneet meitä valtaansa.

16 Niin, ellei olisi ollut ^asotaa, joka puhkesi omassa keskuudessamme, niin, ilman näitä ^bkuninkaankannattajia, jotka aiheuttivat niin paljon verenvuodatusta omassa keskuudessamme, niin, jos sinä aikana, kun taistelimme keskenämme, olisimme yhdistäneet voimamme niin kuin olemme tähän asti tehneet, niin, ellei olisi ollut sitä vallan ja määräämisaseman halua, joka noilla kuninkaankannattajilla meihin nähden oli; jos he olisivat olleet uskollisia vapautemme asialle ja yhtä meidän kanssamme ja lähteneet vihollisiamme vastaan sen sijaan, että tarttuivat miekoihinsa meitä vastaan, mikä aiheutti niin paljon verenvuodatusta omassa keskuudessamme – niin, jos olisimme lähteneet heitä vastaan Herran voimassa, me olisimme hajottaneet vihollisemme, sillä se olisi tapahtunut hänen sanansa toteutumisen mukaisesti.

17 Mutta katso, nyt lamanilaiset ovat käymässä kimpppuumme ottaen haltuunsa maitamme, ja he murhaavat miekalla väkeämme, niin, naisiamme ja lapsiamme, sekä vievät heitä vankeina mukanaan pannen heidät kärsimään kaikenlaisia ahdinkoja, ja tämä niiden suuren jumalattomuuden tähden, jotka pyrkivät valtaan ja määräämisasemaan,

niin, nimittäin noiden kuninkaankannattajien.

18 Mutta miksi sanoisin paljon tästä asiasta? Sillä varmaan te itsekkin pyritte määräämisemaan. Varmaan tekin olette maanne pettureita.

19 Vai oletteko lyöneet meidät laimin siitä syystä, että olette maamme sydämessä ja olette turvallisuuden ympäröiminä, niin että ette käske lähettää meille ravintoa ettekä myöskään miehiä sotajoukkojemme vahvistukseksi?

20 Oletteko unohtaneet Herran Jumalanne käskyt? Niin, oletteko unohtaneet isiemme orjuuden? Oletteko unohtaneet ne monet kerrat, kun olemme pelastuneet vihollistemme käsistä?

21 Vai luuletteko te, että Herra vieläkin pelastaa meidät, sillä aikaa kun me istumme valtaistuimillamme emmekä käytä hyväksemme niitä keinoja, joita Herra on meille järjestänyt?

22 Niin, aiotteko istua joutilaina tuhansien, niin, ja kymmenientuhansien sellaisten ympäröiminä, jotka myös istuvat joutilaina, samanaikaisesti kun ympärillänne maan rajoilla on tuhansia, jotka kaatuvat miekasta, niin, haavoittuvat ja vuotavat verta?

23 Luuletteko te, että Jumala pitää teitä syyttöminä teidän istuessanne paikoillanne ja nähdessänne nämä asiat? Katso, minä sanon teille: Ei. Nyt minä tahtoisin teidän muistavan, että Jumala on sanonut, että astian

”sisäpuoli on puhdistettava ensin, ja sitten on astian ulkopuolikin puhdistettava.

24 Ja nyt, ellette tee parannusta siitä, mitä olette tehneet, ja ala nousta toimeen ja lähetä ravintoa ja miehiä meille sekä Helamanille, jotta hän voisi vahvistaa niitä osia maastamme, jotka hän on saanut takaisin, ja jotta mekin voisimme saada takaisin loput maamme näissä osissa, katso, meidän täytyy lakata taistelemasta lamanilaisia vastaan, kunnes olemme ensin puhdistaneet astiamme sisäpuolen, niin, nimittäin hallituksemme korkeimman johdon.

25 Ja ellette te suostu kirjeeseeni ja tule ja osoita minulle todellista vapauden ”henkeä ja ponnistele vahvistaaksenne ja lujittaaksenne meidän sotajoukkojamme ja suo niille ravintoa niiden ylläpitämiseksi, katso, minä jätän osan vapaudenkannattajistani pitämään hallussa tätä osaa maastamme, ja minä jätän heille Jumalan voiman ja siunaukset, niin ettei mikään muu voima voi vaikuttaa heitä vastaan –

26 ja tämä heidän suuren uskonsa ja heidän kärsivällisyytensä tähden heidän ahdistuksissaan –

27 ja minä tulen teidän luokseenne, ja jos joukossanne on joku, joka haluaa vapautta, niin, jos edes vapauden kipinä on jäljellä, katso, minä yllytän kapinoita teidän keskuudessanne, kunnes niistä, jotka haluavat anastaa

vallan ja määräämisaseman, on tehty loppu.

28 Niin, katso, minä en pelkää teidän valtaanne enkä määräämisasemaanne, vaan "Jumalaani minä pelkään; ja hänen käskyjensä mukaisesti minä tartun miekkaani puolustaakseni maani asiaa, ja teidän jumalat-tomuutenne tähden me olemme kärsineet niin paljon menetyksiä.

29 Katso, on aika, niin, se aika on nyt käsillä, että ellette herätä itseänne puolustamaan maatanne ja pienokaisianne, rangaistuksen "miekka häälyy yllänne, niin, ja se iskee teitä ja rankaisee teitä aina täydelliseen tuhoonne asti.

30 Katso, minä odotan teiltä apua, ja ellette te tuo meille huojennusta, katso, minä tulen teidän luoksenne, tosiaankin Sarahemlan maahan, ja isken teitä miekalla, niin ettei teillä ole enää voimaa estää tämän kansan edistymistä meidän vapautemme asiassa.

31 Sillä katso, Herra ei salli teidän elää ja vahvistua pahoissa teoissanne tuhotaksenne hänen vanhurskaan kansansa.

32 Katso, voitteko luulla, että Herra säästää teidät ja langettaa tuomion lamanilaisia vastaan, kun heidän vihansa on aiheutunut heidän isiensä perinteistä, niin, ja sen ovat kaksinkertaistaneet ne, jotka ovat luopuneet meistä, kun taas teidän pahuutenne johtuu teidän rakkaudestanne kunniaan ja maailman turhuuteen?

33 Te tiedätte rikkovanne Jumalan lakeja, ja te tiedätte polkevanne ne jalkoihinne. Katso, Herra sanoo minulle: Elleivät ne, jotka te olette nimittäneet päämiehiksenne, tee parannusta synneistään ja pahoista teoistaan, lähtekää taistelemaan heitä vastaan.

34 Ja nyt, katso, minun, Moronin, on pakko tekemäni liiton mukaisesti pitää Jumalani käskyt; sen tähden minä tahdon teidän pysyvän Jumalan sanassa ja lähettävän joutuin minulle muonavarojanne ja miehiänne, ja myös Helamanille.

35 Ja katso, ellette tee tätä, minä tulen teidän luoksenne joutuin, sillä katso, Jumala ei salli meidän menehtyä nälkään; sen tähden hän antaa meille teidän ruoastanne, vaikka sen täytyisi tapahtua miekan avulla. Nyt, katsokaa, että toteutatte Jumalan sanan.

36 Katso, minä olen Moroni, teidän ylin päällikkönne. Minä en "tavoittele valtaa vaan pyrin vetämään sen alas. Minä en tavoittele maailman kunniaa vaan Jumalani kirkkautta ja maani vapautta ja parasta. Ja näin minä päätän kirjeeni.

LUKU 61

Pahoran kertoo Moronille kapinaan noususta ja kapinasta hallitusta vastaan. Kuninkaankannattajat valtaavat Sarahemlan ja ovat liitossa lamanilaisten kanssa.

Pahoran pyytää sotilaallista apua kapinallisia vastaan. Noin 62 eKr.

KATSO, nyt tapahtui, että pian sen jälkeen kun Moroni oli lähettänyt kirjeensä ylimmälle päämiehelle, hän sai kirjeen "Pahoranilta, ylimmältä päämieheltä. Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän sai:

2 Minä, Pahoran, joka olen tämän maan ylin päämies, lähetän nämä sanat Moronille, sotajoukon ylimmälle päällikölle. Katso, minä sanon sinulle, Moroni, että minä en iloitse sinun suurista "ahdingoistasi, niin, ne surettavat sieluani.

3 Mutta katso, on niitä, jotka iloitsevat sinun ahdingoistasi jopa niin, että he ovat nousseet kapinaan minua sekä niitä kansaani kuuluvia vastaan, jotka ovat "vapaudenkannattajia, niin, ja kapinaan nousseita on tavattoman lukuisasti.

4 Ja ne, jotka ovat pyrkinneet ottamaan minulta tuomarinistuimen, ovat olleet syynä tähän suureen pahuuteen, sillä he ovat mielistelleet paljon, ja he ovat eksyttäneet monien ihmisten sydämet, mikä tulee aiheuttamaan ankaran ahdistuksen meidän keskuudessamme; he ovat evänneet meidän muonavaramme ja uhkaillleet vapaudenkannattajiamme, niin etteivät he ole tulleet teidän luoksenne.

5 Ja katso, he ovat ajaneet minut pois tieltään, ja minä olen paennut Gideonin maahan mukanani

niin paljon miehiä kuin minun oli mahdollista saada.

6 Ja katso, minä olen lähettänyt kuulutuksen kautta koko tämän osan maata, ja katso, heitä kerääntyy luoksemme päivitäin, aseisiinsa, puolustaakseen maataan ja "vapauttaan ja kostaakseen meidän kokemamme vääryydet.

7 Ja heitä on tullut meidän luoksemme siinä määrin, että ne, jotka ovat nousseet kapinaan meitä vastaan, ovat uhattuina, jopa niin, että he pelkäävät meitä eivätkä uskalla tulla meitä vastaan taistelemaan.

8 He ovat saaneet valtaansa Sarahemlan maan eli kaupungin; he ovat nimittäneet itselleen kuninkaan, ja hän on kirjoittanut lamanilaisten kuninkaalle solmien siten hänen kanssaan liiton, jossa liitossa hän on sopinut pitävänsä hallussaan Sarahemlan kaupunkia, jota hallussaan pitämällä hän arvelee antavansa lamanilaisille mahdollisuuden valloittaa loput maasta, ja hänet asetetaan tämän kansan kuninkaaksi, kun lamanilaiset ovat valloittaneet sen.

9 Ja nyt, sinä olet kirjeessäsi tuominnut minut, mutta sillä ei ole väliä; minä en ole vihoisani, vaan riemuitsen sydämesi suuruudesta. Minä, Pahoran, en pyri valtaan vaan ainoastaan pitämään tuomarinistuimeni voidakseni säilyttää kansani oikeudet ja vapauden. Minun sieluni pysyy lujana siinä vapaudessa,

jossa Jumala on tehnyt meidät "vapaiksi.

10 Ja nyt, katso, me vastustamme jumalattomuutta vaikka verta vuodattamalla. Me emme vuodattaisi lamanilaisten verta, jos he pysyisivät omassa maassaan.

11 Me emme vuodattaisi veljiemme verta, jos he eivät nousisi kapinaan ja tarttuisi miekkaan meitä vastaan.

12 Me alistuisimme orjuuden ikeeseen, jos Jumalan oikeuden mukaisuus sitä edellyttäisi tai jos hän käskisi meitä niin tekemään.

13 Mutta katso, hän ei käske meitä alistumaan vihollistemme valtaan vaan "turvaamaan häneen, niin hän pelastaa meidät.

14 Sen tähden, rakas veljeni Moroni, vastustakaamme pahaa, ja kaikkea sitä pahaa, mitä emme pysty "vastustamaan sanoillamme, niin, kuten kapinoita ja luopumisia, vastustakaamme miekoillamme, jotta voisimme säilyttää vapautemme, jotta voisimme riemuilla suuresta oikeudesta kirkkoomme ja Lunastajamme ja Jumalamme asiasta.

15 Tule sen tähden joutuin luokseni muutamien miestesi kanssa ja jätä loput Lehin ja Teankumin vastuulle; anna heille valta käydä sotaa siinä osassa maata Jumalan "Hengen mukaisesti, joka on myös heissä oleva vapauden henki.

16 Katso, minä olen lähettänyt heille vähän muonavaroja, jotta

he eivät menehtyisi, ennen kuin sinä voit tulla luokseni.

17 Kokoa yhteen kaikki joukot, mitä voit, marssiessasi tänne, niin me lähdemme joutuin noita luopioita vastaan Jumalamme voimassa sen uskon mukaisesti, joka meissä on.

18 Ja me otamme haltuumme Sarahemlan kaupungin, jotta saisimme enemmän ruokaa lähettäväksi Lehille ja Teankumille; niin, me lähdemme heitä vastaan Herran voimassa, ja me teemme lopun tästä suuresta pahuudesta.

19 Ja nyt, Moroni, minä iloitsen kirjeesi saamisesta, sillä minä olin jonkin verran huolissani siitä, mitä meidän pitäisi tehdä, olisiko meidän oikein lähteä veljiämme vastaan.

20 Mutta sinä olet sanonut: Elleivät he tee parannusta, Herra on käskennyt sinun lähteä heitä vastaan.

21 Katso, että "vahvistat Lehiä ja Teankumia Herrassa; käske heidän olla pelkäämättä, sillä Jumala pelastaa heidät, niin, ja myös kaikki ne, jotka pysyvät lujina siinä vapaudessa, jolla Jumala on tehnyt heidät vapaiksi. Ja nyt minä päätän kirjeeni rakkaalle veljelleni Moronille.

LUKU 62

Moroni marssii Pahoranin avuksi Gideonin maahan. Kuninkaan-kannattajat, jotka kieltäytyvät

9a Joh. 8:31–36;
OL 88:86.
13a PKO Luottamus;

Usko.
14a Alma 43:47.
15a 2. Kor. 3:17.

PKO Pyhä Henki.
21a Sak. 10:12.

puolustamasta maataan, otetaan hengiltä. Pahoran ja Moroni valtaavat takaisin Nefihan. Monet lamanilaiset liittyvät Ammonin kansaan. Teankum surmaa Ammonin ja saa puolestaan surmansa. Lamanilaiset ajetaan maasta, ja rauha vakiinnutetaan. Helaman palaa palvelutyöhön ja vahvistaa kirkkoa. Noin 62–57 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Moroni oli saanut tämän kirjeen, hänen sydämensä rohkaistui ja täyttyi tavattoman suuresta ilosta Pahoranin uskollisuuden tähden, ettei hänkin ollut maansa vapauden ja asian ^apetturi.

2 Mutta hän myös suri tavattomasti niiden pahuuden tähden, jotka olivat ajaneet Pahoranin tuomarinistuimelta, niin, sanalla sanoen niiden tähden, jotka olivat kapinoineet maataan ja myös Jumalaansa vastaan.

3 Ja tapahtui, että Moroni otti pienen joukon miehiä Pahoranin toiveen mukaisesti ja antoi loput sotajoukostaan Lehin ja Teankumin komentoon ja lähti marssiin kohti Gideonin maata.

4 Ja hän kohotti ^avapauden ^bviirin joka paikkaan, minne hän meni, ja hankki niin paljon joukkoja kuin saattoi koko marsillaan kohti Gideonin maata.

5 Ja tapahtui, että tuhannet kerääntyivät yhteen hänen viirinsä luo ja tarttuivat miekkoihinsa puolustaakseen vapauttaan, jotta eivät joutuisi orjuuteen.

6 Ja niin, koottuaan yhteen kaikki miehet, mitä saattoi koko marssinsa aikana, Moroni tuli Gideonin maahan; ja yhdistämällä hänen joukkonsa Pahoranin joukkoihin heistä tuli tavattoman vahvoja, vieläpä vahvempia kuin Pakuksen miehistä, Pakuksen joka oli niiden luopioiden ^akuningas, jotka olivat ajaneet ^bvapaudenkannattajat pois Sarahemlan maasta ja olivat ottaneet haltuunsa maan.

7 Ja tapahtui, että Moroni ja Pahoran menivät sotajoukkoinen alas Sarahemlan maahan ja lähtivät kaupunkia vastaan ja kohtasivat Pakuksen miehet, niin että he joutuivat taisteluun.

8 Ja katso, Pakus surmattiin, ja hänen miehensä otettiin vangeiksi, ja Pahoran palautettiin tuomarinistuimelleen.

9 Ja Pakuksen miehet saivat oikeudenkäyntinsä lain mukaisesti, ja myös ne kuninkaankannattajat, jotka oli otettu kiinni ja heitetty vankilaan; ja heidät ^ateloitettiin lain mukaisesti, eli nuo Pakuksen miehet ja nuo kuninkaankannattajat, jokainen, joka ei tahtonut tarttua aseisiin puolustaakseen maataan vaan tahtoi taistella sitä vastaan, otettiin hengiltä.

10 Ja niin kävi välttämättömäksi noudattaa tiukasti tätä lakia heidän maansa turvallisuuden tähden; niin, ja jokainen, jonka havaittiin kieltävän heidän

62 1a Alma 60:18.

4a pko Vapaus.

b Alma 46:12–13, 36.

pk0 Merkkiiviiri.

6a Alma 61:4–8.

b Alma 51:5–7.

9a pko Kuolemanrangaistus.

vapautensa, teloitettiin joutuin lain mukaisesti.

11 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmaskymmenes vuosi Moronin ja Pahoranin palautettua rauhan Sarahemlan maahan, oman kansansa keskuuteen, ja tuotettua kuoleman kaikille niille, jotka eivät olleet uskollisia vapauden asialle.

12 Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien kolmannenkymmennennyhdennen vuoden alussa, että Moroni käski heti lähettää muonavaroja ja lähettää myös kuudentuhannen miehen sotajoukon Helamanille, hänen avukseen maan sen osan säilyttämisessä.

13 Ja hän käski myös lähettää kuudentuhannen miehen sotajoukon, mukanaan riittävä määrä ravintoa, Lehin ja Teankumin sotajoukoille. Ja tapahtui, että tämä tehtiin maan linnoittamiseksi lamanilaisia vastaan.

14 Ja tapahtui, että Moroni ja Pahoran jättivät suuren joukon miehiä Sarahemlan maahan ja lähtivät suuri joukko miehiä mukanaan marssimaan kohti Nefihan maata päätettyään kukistaa siinä kaupungissa olevat lamanilaiset.

15 Ja tapahtui, että ollessaan marssimassa sitä maata kohti he ottivat kiinni suuren joukon lamanilaisten miehiä ja surmasivat monia heistä ja ottivat heidän muonavaransa ja sota-aseensa.

16 Ja tapahtui heidän otettuaan heidät kiinni, että he panivat

heidät tekemään liiton, etteivät he enää tarttuisi sota-aseisiinsa nefiläisiä vastaan.

17 Ja kun he olivat tehneet tämän liiton, heidät lähetettiin asumaan Ammonin kansan pariin, ja niiden lukumäärä, joita ei ollut surmattu, oli noin neljätuhatta.

18 Ja tapahtui, että kun he olivat lähettäneet heidät pois, he jatkoivat marssiaan kohti Nefihan maata. Ja tapahtui, että kun he olivat tulleet Nefihan kaupunkiin, he pystyttivät telttansa Nefihan tasangolle, joka on lähellä Nefihan kaupunkia.

19 Nyt Moroni halusi lamanilaisten tulevan taistelemaan heitä vastaan tasangolla, mutta lamanilaiset tiesivät heidän tavattoman suuren rohkeutensa ja näkivät heidän lukumääränsä suuruuden, eivätkä sen tähden uskaltaneet tulla heitä vastaan; sen tähden he eivät tulleet taistelemaan sinä päivänä.

20 Ja kun yö tuli, Moroni lähti liikkeelle yön pimeydessä ja tuli muurin harjalle vakoilemaan, mihin osaan kaupunkia lamanilaiset sotajoukkoineen olivat leiriytyneet.

21 Ja tapahtui, että he olivat idässä, sisäänkäynnin luona; ja he olivat kaikki unessa. Ja nyt Moroni palasi sotajoukkonsa luo ja käski heidän kiireesti valmistaa vahvoja köysiä ja tikkaita laskettaviksi muurin harjalta alas muurin sisäpuolelle.

22 Ja tapahtui, että Moroni käski miestensä lähteä marssimaan ja tulla muurin harjalle ja laskeutua alas siihen osaan

kaupunkia, niin, nimittäin länteen, minne lamanilaiset sotajoukkoineen eivät olleet leiriyttyneet.

23 Ja tapahtui, että heidät kaikki laskettiin yöllä alas kaupunkiin heidän vahvojen köysiensä ja tik-kaidensa avulla; siten, kun aamu tuli, he olivat kaikki kaupungin muurien sisäpuolella.

24 Ja nyt, kun lamanilaiset heräsivät ja näkivät, että Moronin sotajoukot olivat muurien sisäpuolella, he kauhistuivat tavattomasti, niin että he pakenivat ulos kulkutien kautta.

25 Ja nyt, kun Moroni näki, että he pakenivat hänen edellään, hän käski miestensä marssia eteenpäin heitä vastaan ja surmasi monia ja saartoi monia muita ja otti heidät vangeiksi; ja loput heistä pakenivat Moronin maahan, joka oli merenrannikon rajamailla.

26 Näin Moroni ja Pahoran olivat saaneet Nefihan kaupungin valtaansa menettämättä yhtäkään sielua, ja monet lamanilaiset saivat surmansa.

27 Nyt tapahtui, että monet vankeina olevista lamanilaisista halusivat liittyä "Ammonin kansaan ja tulla vapaaksi kansaksi.

28 Ja tapahtui, että kaikille, jotka halusivat, se sallittiin heidän halunsa mukaisesti.

29 Sen tähden kaikki lamanilaisvangit liittyivät Ammonin kansaan ja alkoivat tehdä tavattomasti työtä viljellen maata, kasvattaen kaikenlaista viljaa ja erilaatuisia katraita ja laumoja; ja

näin nefiläiset pääsivät suuresta taakasta; niin, he pääsivät kaikista lamanilaisvangeista.

30 Nyt tapahtui, että saatuaan Nefihan kaupungin haltuunsa, otettuaan monia vankeja, mikä vähensi lamanilaisten sotajoukkoja tavattomasti, ja saatuaan takaisin monia nefiläisiä, jotka oli otettu vangeiksi, mikä vahvisti Moronin sotajoukkoa tavattomasti, Moroni sen tähden lähti Nefihan maasta Lehin maahan.

31 Ja tapahtui, että kun lamanilaiset näkivät, että Moroni oli hyökkäämässä heidän kimp- puunsa, he pelästyivät taas ja pakenivat Moronin sotajoukon edellä.

32 Ja tapahtui, että Moroni ja hänen sotajoukkonsa ajoivat heitä takaa kaupungista kaupunkiin, kunnes Lehi ja Teankum kohtasivat heidät; ja lamanilaiset pakenivat Lehiä ja Teankumia aina alas merenrannikon rajamaille asti, kunnes he tulivat Moronin maahan.

33 Ja lamanilaisten sotajoukot oli kaikki koottu yhteen, niin että ne olivat kaikki yhtenä joukkona Moronin maassa. Nyt Ammoron, lamanilaisten kuningas, oli myös heidän kanssaan.

34 Ja tapahtui, että Moroni ja Lehi ja Teankum leiriytyivät sotajoukkoineen Moronin maan rajamaiden alueelle, niin että lamanilaiset oli saarrettu erämaan rajamailla etelässä ja erämaan rajamailla idässä.

35 Ja näin he leiriytyivät yöksi. Sillä katso, nefiläiset ja myös

lamanilaiset olivat väsyneitä pitkästä marssista; sen tähden he eivät päättäneet mistään sota-juonesta yön aikana, Teankumia lukuun ottamatta, sillä hän oli tavattoman vihoissaan Ammoronille, koska hän piti Ammoronia ja hänen veljeään Amalikkiaa "syypäinä tähän suureen ja pitkäaikaiseen sotaan heidän ja lamanilaisten välillä, mikä oli aiheuttanut niin paljon sotaa ja verenvuodatusta, niin, ja niin paljon nälänhätää.

36 Ja tapahtui, että Teankum lähti vihoissaan lamanilaisten leiriin ja laskeutui alas kaupungin muurien toiselle puolelle. Ja hän kulki köysi mukanaan paikasta paikkaan, niin että hän löysi kuninkaan; ja hän "heitti häntä keihäällä, joka lävisti hänet läheltä sydäntä. Mutta katso, kuningas herätti palvelijansa, ennen kuin hän kuoli, niin että he ajoivat Teankumia takaa ja surmasivat hänet.

37 Nyt tapahtui, että kun Lehi ja Moroni saivat tietää, että Teankum oli kuollut, he tulivat tavattoman murheellisiksi, sillä katso, hän oli ollut mies, joka oli taistellut urheasti maansa puolesta, niin, todellinen vapauden ystävä, ja hän oli kärsinyt hyvin monia tavattoman raskaita ahdinkoja. Mutta katso, hän oli kuollut ja oli mennyt kaiken maan tietä.

38 Nyt tapahtui, että Moroni lähti seuraavana päivänä marssiin ja kävi lamanilaisten kimp- puun, niin että he surmasivat

heitä suuressa teurastuksessa; ja he ajoivat heidät pois maasta; ja he pakenivat, niin etteivät he sillä kertaa palanneet nefiläisiä vastaan.

39 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmaskymmenesyhdes vuosi, ja näin heillä oli ollut sotia ja verenvuodatuksia ja nälänhätää ja ahdinkoa monen vuoden ajan.

40 Ja Nefin kansan keskuudessa oli ollut murhia ja kiistoja ja mel- lakoita ja kaikenlaista pahuutta; kuitenkin, "vanhurskaiden tähden, niin, vanhurskaiden rukous- ten tähden, heidät oli säästetty.

41 Mutta katso, nefiläisten ja lamanilaisten välisen sodan tavattoman suuren pituuden tähden monista oli tullut paatu- neita, sodan tavattoman suuren pituuden tähden; ja monet oli- vat pehmenneet "ahdinkojensa tähden, niin että he nöyrytyivät Jumalan edessä aina nöyryyden syvyyteen asti.

42 Ja tapahtui, että linnoitet- tuaan maan niitä osia, jotka oli- vat eniten alttiina lamanilaisille, kunnes ne olivat kyllin vahvat, Moroni palasi Sarahemlan kau- punkiin; ja myös Helaman palasi perintöpaikalleen, ja rauha va- kiinnutettiin taas kerran Nefin kansan keskuudessa.

43 Ja Moroni luovutti sotajouk- kojensa komennon poikansa käsiin, jonka nimi oli Moroniha, ja hän vetäytyi omaan taloonsa voidakseen viettää lopun elinai- kansa rauhassa.

35a Alma 48:1.

36a Alma 51:33–34.

40a Alma 45:15–16.

41a PKO Vastoinkäyminen.

44 Ja Pahoran palasi tuomarin-istuimelleen, ja Helaman otti jälleen asiakseen saarnata kansalle Jumalan sanaa, sillä niin monien sotien ja kiistojen tähden oli käynyt tarpeelliseksi, että järjestys saataisiin jälleen aikaan kirkossa.

45 Sen tähden Helaman ja hänen veljensä lähtivät julistamaan Jumalan sanaa hyvin voimakkaasti saaden monet ihmiset "vakuuttuneiksi jumalattomuudesta, mikä sai heidät tekemään parannuksen synneistään ja ottamaan kasteen Herraan Jumalaansa.

46 Ja tapahtui, että he perustivat jälleen Jumalan kirkon kautta koko maan.

47 Niin, ja lakia koskevia säännöksiä tehtiin. Ja heidän "tuomarinensa ja ylituomarinensa valittiin.

48 Ja Nefin kansa alkoi jälleen menestyä maassa ja alkoi lisääntyä ja "vahvistua jälleen tavattomasti maassa. Ja he alkoivat rikastua tavattomasti.

49 Mutta rikkauksistaan tai voimastaan tai vauraudestaan huolimatta he eivät ylpistyneet silmiensä kopeudessa, eivätkä he olleet hitaita muistamaan Herraa Jumalaansa, vaan he nöyrytyivät tavattomasti hänen edessään.

50 Niin, he muistivat, kuinka suuria Herra oli tehnyt heille, että hän oli vapauttanut heidät kuolemasta ja kahleista ja vankiloista ja kaikenlaisista

ahdingoista, ja hän oli vapauttanut heidät heidän vihollistensa käsistä.

51 Ja he rukoilivat Herraa Jumalaansa alati, niin että Herra siunasi heitä, sanansa mukaisesti, niin että he vahvistuivat ja menestyivät maassa.

52 Ja tapahtui, että kaikki tämä tapahtui. Ja Helaman kuoli Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmantenakymmenentenä viidentenä vuonna.

LUKU 63

Siblon ja myöhemmin Helaman ottavat haltuunsa pyhät aikakirjat. Monet nefiläiset kulkevat pohjoisenpuoleiseen maahan. Hagot rakentaa laivoja, jotka purjehtivat läntisellä merellä. Moroniha voittaa lamanilaiset taistelussa. Noin 56–52 eKr.

Ja tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden kolmantenakymmenennenkuudennen vuoden alussa, että "Siblon otti haltuunsa ne ^bpyhät esineet, jotka Alma oli antanut Helamalle.

2 Ja hän oli oikeudenmukainen mies, ja hän vaelsi oikeamielisesti Jumalan edessä; ja hän pyrki tarkoin tekemään hyvää alati, pitämään Herran Jumalansa käskyt, ja niin myös hänen veljensä.

3 Ja tapahtui, että myös Moroni kuoli. Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kolmaskymmeneskuudes vuosi.

45a OL 18:44.

47a Moosia 29:39.

48a Alma 50:20.

63 1a Alma 38:1–2.

b Alma 37:1–12.

pko Pyhä.

4 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden kolmantenakymmenentenäseitsemäntenä vuonna suuri joukko miehiä, määrältään jopa viisituhatta neljäsataa miestä, lähti vaimoineen ja lapsineen Sarahemlan maasta siihen maahan, joka oli ^a”pohjoisessa.

5 Ja tapahtui, että Hagot, joka oli tavattoman taitava mies, sen tähden meni ja rakensi itselleen tavattoman suuren laivan Runsaudenmaan rajamailla, Hävityksenmaan lähellä, ja laski sen vesille läntiseen mereen sen ^a”kapean kannaksen lähellä, joka johti pohjoisenpuoleiseen maahan.

6 Ja katso, oli monia nefiläisiä, jotka menivät siihen ja lähtivät purjehtimaan paljon muonavarjoja mukanaan, ja myös monia naisia ja lapsia; ja he suuntasivat kulkunsa pohjoiseen päin. Ja näin päättyi kolmaskymmenesseitsemäs vuosi.

7 Ja kolmantenakymmenentenäkahdeksantena vuonna tämä mies rakensi muita laivoja. Ja ensimmäinenkin laiva palasi, ja monet muut ihmiset menivät siihen, ja hekin ottivat paljon muonavarjoja ja lähtivät jälleen pohjoisenpuoleista maata kohti.

8 Ja tapahtui, ettei heistä koskaan kuultu mitään. Ja me luulemme, että he hukkuivat meren syvyyksiin. Ja tapahtui, että eräs toinenkin laiva lähti purjehtimaan, emmekä me tiedä, minne se meni.

9 Ja tapahtui, että tänä vuonna lähti monia ihmisiä ^a”pohjoisenpuoleiseen maahan. Ja näin päättyi kolmaskymmeneskahdeksas vuosi.

10 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kolmantenakymmenentenäyhdeksäntenä vuonna, että Siblonkin kuoli, ja Korianton oli lähtenyt pohjoisenpuoleiseen maahan laivalla viedäkseen muonavarjoja niille ihmisille, jotka olivat lähteneet siihen maahan.

11 Sen tähden kävi välttämättömäksi, että Siblon uskoi nuo pyhät esineet ennen kuolemaansa ^a”Helamanin pojan haltuun, jonka nimi oli Helaman, koska häntä kutsuttiin isänsä nimen mukaan.

12 Nyt, katso, kaikki ne ^a”kaiverukset, jotka olivat Helamanin hallussa, kirjoitettiin ja lähetettiin ihmislasten keskuuteen kautta koko maan, lukuun ottamatta niitä osia, joita Alma oli kieltänyt ^b”ilmaisemasta.

13 Kuitenkin nämä esineet tuli pitää pyhinä ja ^a”jättää perintönä sukupolvelta toiselle; sen tähden ne oli tänä vuonna uskottu Helamanin haltuun ennen Siblonin kuolemaa.

14 Ja tänä vuonna tapahtui myös, että joitakin luopioita oli mennyt lamanilaisten puolelle, ja heitä yllytettiin jälleen vihaan nefiläisiä vastaan.

15 Ja tänä samana vuonna he myös tulivat monilukuisin sotajoukoin sotimaan ^a”Moronihan

4a Alma 22:31.

5a Alma 22:32;
Et. 10:20.

9a Hel. 3:11–12.

11a Katso Helamanin
kirjan johdanto.

12a Alma 18:36.

b Alma 37:27–32.

13a Alma 37:4.

15a Alma 62:43.

väkeä vastaan eli Moronihan sotajoukkoa vastaan, jolloin heidät lyötiin ja ajettiin jälleen takaisin omiin maihinsa, ja he kärsivät suuria menetyksiä.

16 Ja näin päättyi Nefin kansan

tuomarien hallituskauden kolmas-kymmenesyhdeksäs vuosi.

17 Ja näin päättyi Alman ja hänen poikansa Helamanin sekä hänen poikansa Siblonin kertomus.

HELAMANIN KIRJA

Kertomus nefiläisistä. Heidän sotansa ja kiistansa ja mellakkansa. Ja myös monien pyhien profeettojen profetiat ennen Kristuksen tulemista Helamanin, joka oli Helamanin poika, aikakirjojen mukaan sekä hänen poikiensa aikakirjojen mukaan aina Kristuksen tulemiseen asti. Ja myös monia lamanilaisia käännytetään. Kertomus heidän kääntymisestään. Kertomus lamanilaisten vanhurskaudesta ja nefiläisten jumalattomuudesta ja iljetyksistä aina Kristuksen tulemiseen asti Helamanin ja hänen poikiensa aikakirjan mukaan, jota kutsutaan Helamanin kirjaksi, ja niin edelleen.

LUKU 1

Pahoran toisesta tulee ylituomari, ja Kiskumen murhaa hänet. Pakumeni nousee tuomarinistuimelle. Koriantumr johtaa lamanilaisten sotajoukkoja, valtaa Sarahemlan ja surmaa Pakumenin. Moroniha lyö lamanilaiset ja valtaa Sarahemlan takaisin, ja Koriantumr saa surmansa. Noin 52–50 eKr.

JA nyt katso, tapahtui Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljänneskymmenennen vuoden alussa, että nefiläisten kansan keskuudessa alkoi olla eräs vakava vaikeus.

2 Sillä katso, "Pahoran oli kuollut ja mennyt kaiken maan tietä; sen tähden alkoi olla vakavaa kiistaa siitä, kuka niiden

veljesten joukosta, jotka olivat Pahoranin poikia, saisi tuomarinistuimen.

3 Nyt nämä ovat niiden nimet, jotka kiistelivät tuomarinistumesta ja jotka saivat myös kansan kiistelemään: Pahoran, Paanki ja Pakumeni.

4 Nyt nämä eivät ole kaikki Pahoranin pojat (sillä hänellä oli monia), mutta nämä ovat ne, jotka kiistelivät tuomarinistumesta; sen tähden kansa jakaantui heidän takiansa kolmeen ryhmään.

5 Kuitenkin tapahtui, että Pahoran nimitettiin kansan "äänellä Nefin kansan ylituomariksi ja päämieheksi.

6 Ja tapahtui, että kun Pakumeni näki, ettei hän voinut saada

tuomarinistuinta haltuunsa, hän yhtyi kansan ääneen.

7 Mutta katso, Paanki ja se osa kansasta, joka halusi hänet päämiehekseen, olivat tavattoman vihastuneita; sen tähden hän aikoi mielistellä noita ihmisiä saadakseen heidät nousemaan kapinaan veljiään vastaan.

8 Ja tapahtui, että kun hän aikoi tehdä tämän, katso, hänet otettiin kiinni ja tutkittiin kansan äänen mukaisesti ja tuomittiin kuolemaan, sillä hän oli noussut kapinaan ja yrittänyt hävittää kansan "vapauden.

9 Nyt, kun ne ihmiset, jotka halusivat hänet päämiehekseen, näkivät, että hänet tuomittiin kuolemaan, sen tähden he vihastuivat, ja katso, he lähettivät erään Kiskumenin Pahoranin tuomarinistuimen luo ja murhasivat Pahoranin hänen istuessaan tuomarinistuimella.

10 Ja Pahoranin palvelijat ajoivat häntä takaa, mutta katso, niin joutuisea oli Kiskumenin pako, ettei kukaan saanut häntä kiinni.

11 Ja hän meni niiden luokse, jotka olivat hänet lähettäneet, ja he kaikki tekivät liiton, eli vanhoivat ikuisen Luojansa kautta, etteivät he kertoisi kenellekään, että Kiskumen oli murhannut Pahoranin.

12 Sen tähden Kiskumenia ei tunnettu Nefin kansan keskuudessa, sillä hän oli valepuvussa sillä hetkellä, kun hän murhasi Pahoranin. Ja Kiskumen ja hänen joukkonsa, joka oli tehnyt

liiton hänen kanssaan, sekoittui kansan keskuuteen, niin ettei heitä kaikkia voitu löytää; mutta kaikki, jotka löydettiin, tuomittiin "kuolemaan.

13 Ja nyt, katso, Pakumeni nimitettiin kansan äänen mukaisesti kansan ylituomariksi ja päämieheksi hallitsemaan veljensä Pahoranin jälkeen, ja se oli hänen oikeutensa mukaista. Ja kaikki tämä tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenä vuonna; ja se päättyi.

14 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenäyhdyntenä vuonna, että lamanilaiset olivat koonneet yhteen lukemattoman sotajoukon miehiä ja aseistaneet heidät miekoin ja sapelein ja jousin ja nuolin ja pääkilvin ja rintakilvin ja kaikenlaisin erilaatuisin kilvin.

15 Ja he tulivat jälleen alas voidakseen käydä taisteluun nefiläisiä vastaan. Ja heitä johti mies, jonka nimi oli Koriantumr, ja hän oli Sarahemlan jälkeläinen, ja hän oli nefiläisten keskuudesta lähtenyt luopio; ja hän oli iso ja väkevä mies.

16 Sen tähden lamanilaisten kuningas, jonka nimi oli Tubalot ja joka oli "Ammoronin poika, arveli, että Koriantumr väkevänä miehenä pystyisi pitämään puolensa nefiläisiä vastaan voimallaan sekä suurella viisaudellaan, niin että hän hänet lähettämällä saisi nefiläiset valtaansa.

17 Sen tähden hän yllytti heitä vihaan, ja hän kokosi yhteen

sotajoukkonsa ja nimitti Korian-
tumrin niiden johtajaksi ja käski
niiden marssia alas Sarahemlan
maahan taistelemaan nefiläisiä
vastaan.

18 Ja tapahtui, että niin monien
kiistojen ja niin monien hallitus-
vaikeuksien tähden Sarahemlan
maassa ei ollut pidetty riittävästi
vartijoita, sillä he olivat luulleet,
etteivät lamanilaiset uskaltaneet
tulla heidän maidensa sydämeen
hyökätäkseen tuohon suureen
Sarahemlan kaupunkiin.

19 Mutta tapahtui, että Korian-
turm marssi monilukuisen jouk-
konsa kärjessä ja tuli kaupungin
asukkaiden kimppuun, ja heidän
marssinsa oli niin tavattoman
nopeaa, ettei nefiläisillä ollut ai-
kaa koota yhteen sotajoukkojaan.

20 Ja nyt, Korianturm löi maa-
han vartion kaupungin sisään-
käynnin luona ja marssi koko
sotajoukkoineen kaupunkiin,
ja he surmasivat jokaisen, joka
vastusti heitä, niin että he ottivat
haltuunsa koko kaupungin.

21 Ja tapahtui, että Pakumeni,
joka oli ylituomari, pakeni Ko-
riantumria aina kaupungin
muureille asti. Ja tapahtui, että
Korianturm löi häntä muuria
vasten, niin että hän kuoli. Ja
näin päättyivät Pakumenin
päivät.

22 Ja nyt, kun Korianturm näki,
että hänellä oli Sarahemlan kau-
punki vallassaan, ja näki, että
nefiläiset olivat paenneet heitä ja
saaneet surmansa tai joutuneet
kiinni ja heidät oli heitetty van-
kilaan ja että hän oli saanut val-
taansa koko maan vahvimman

linnoituksen, hänen sydämensä
rohkaistui, niin että hän aikoi
lähteä koko maata vastaan.

23 Eikä hän nyt viipynyt Sara-
hemlan maassa vaan marssi
suuren sotajoukon kanssa kohti
Runsaudenkaupunkia, sillä hän
oli päättänyt lähteä raivaamaan
tiensä miekalla saadakseen hal-
tuunsa maan pohjoisosat.

24 Ja olettaen, että heidän suu-
rimmat voimansa olivat maan
keskustassa, hän lähti sen tähden
marssimaan antamatta heille ai-
kaa kokoontua yhteen muuten
kuin pieniksi joukoiksi; ja tällä
tavalla he hyökkäsivät heidän
kimppuunsa ja löivät heidät
maahan.

25 Mutta katso, tämä Korian-
tumrin marssi maan keskustan
halki antoi Moronihalle paljon
edullisemmän aseman heihin
nähdén, surmansa saaneiden
nefiläisten suuresta määrästä
huolimatta.

26 Sillä katso, Moroniha oli
luullut, etteivät lamanilaiset us-
kaltaneet tulla maan keskustaan,
vaan että he hyökkäisivät rajoilla
ympäriinsä olevia kaupunkeja
vastaan, niin kuin he olivat
tähän asti tehneet; sen tähden
Moroniha oli käskenyt heidän
vahvojen sotajoukkojensa pitää
hallussaan noita rajoilla ympä-
riinsä olevia osia.

27 Mutta katso, lamanilaiset
eivät pelänneet hänen toiveensa
mukaisesti, vaan he olivat tulleet
maan keskustaan ja vallanneet
pääkaupungin, joka oli Sara-
hemlan kaupunki, ja marssivat
maan tärkeimpien osien halki

surmaten ihmisiä suuressa teurastuksessa, niin miehiä, naisia kuin lapsiakin, ja ottaen haltuunsa monia kaupunkeja ja monia linnoituksia.

28 Mutta saatuaan tietää tästä Moroniha lähetti heti Lehin sotajoukkoineen kiertotietä pysäyttämään heidät, ennen kuin he tulisivat Runsaudenmaahan.

29 Ja näin hän teki; ja hän pysäytti heidät, ennen kuin he tulivat Runsaudenmaahan, ja ryhtyi heidän kanssaan taisteluun, niin että he alkoivat perääntyä takaisin kohti Sarahemlan maata.

30 Ja tapahtui, että Moroniha pysäytti heidän perääntymisensä ja ryhtyi heidän kanssaan taisteluun, niin että siitä tuli tavattoman verinen taistelu; niin, monet saivat surmansa, ja surmansa saaneiden joukosta löydettiin myös "Koriantumr.

31 Ja nyt, katso, lamanilaiset eivät voineet perääntyä mihinkään suuntaan, eivät pohjoiseen eivätkä etelään eivätkä itään eivätkä länteen, sillä nefiläiset saartoivat heitä joka puolelta.

32 Ja näin Koriantumr oli vienyt lamanilaiset nefiläisten keskelle, niin että he olivat nefiläisten vallassa, ja hän itse oli saanut surmansa, ja lamanilaiset antautuivat nefiläisten käsiin.

33 Ja tapahtui, että Moroniha otti Sarahemlan kaupungin jälleen haltuunsa ja käski päästää vangeiksi otetut lamanilaiset lähtemään rauhassa maasta.

34 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden neljäskymmenesyhdes vuosi.

LUKU 2

Helamanista, Helamanin pojasta, tulee ylituomari. Gadianton johtaa Kiskumenin joukkoa. Helamanin palvelija surmaa Kiskumenin, ja Gadiantonin joukko pakenee erämaahan. Noin 50–49 eKr.

Ja tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenäkahdentena vuonna Moronihan vakiinnutettua jälleen rauhan nefiläisten ja lamanilaisten välille, että katso, ei ollut ketään, joka olisi noussut tuomarinistuimelle; sen tähden kansan keskuudessa alkoi jälleen olla kiistaa siitä, kuka nousisi tuomarinistuimelle.

2 Ja tapahtui, että Helaman, joka oli Helamanin poika, nimitettiin kansan äänellä nousemaan tuomarinistuimelle.

3 Mutta katso, "Kiskumen, joka oli murhannut Pahoranin, väijyi ottaakseen myös Helamanin hengiltä; ja häntä tuki hänen joukkonsa, joka oli tehnyt liiton, ettei kukaan saisi tietää hänen jumalattomuuttaan.

4 Sillä oli eräs "Gadianton, joka oli tavattoman etevä monisanaisuudessa sekä juonissaan harjoittamaan salaista murha- ja ryöstötyötä; sen tähden hänestä tuli Kiskumenin joukon johtaja.

5 Sen tähden hän mielisteli heitä sekä Kiskumenia, että jos

he asettaisivat hänet tuomarinistuimelle, hän soisi joukkoonsa kuuluville sen, että heidät asetettaisiin valtaan ja määräämiseen kansan keskuudessa; sen tähden Kiskumen pyrki ottamaan Helamanin hengiltä.

6 Ja tapahtui hänen mennessään tuomarinistuinta kohti ottamaan Helamania hengiltä, että katso, yksi Helamanin palvelijoista, joka oli ollut ulkona yöllä ja saanut valepuvussa tiedon niistä suunnitelmista, jotka tämä joukko oli laatinut ottaakseen Helamanin hengiltä –

7 ja tapahtui, että hän tapasi Kiskumenin, ja hän antoi hänelle merkin; sen tähden Kiskumen ilmaisi hänelle haluamansa tarkoituksen pyytäen häneltä, että hän veisi hänet tuomarinistuimen luo, jotta hän voisi murhata Helamanin.

8 Ja kun Helamanin palvelija oli saanut tietää kaiken, mitä oli Kiskumenin sydämessä ja että hänen tarkoituksenaan oli murhata ja myös että kaikkien hänen joukkoonsa kuuluvien tarkoituksena oli murhata ja ryöstää ja saada valtaa (ja tämä oli heidän "salainen suunnitelmansa ja liitonsa), Helamanin palvelija sanoi Kiskumelle: Menkäämme tuomarinistuimen luo.

9 Nyt tämä oli tavattomasti Kiskumenin mieleen, sillä hän luuli voivansa toteuttaa aikeensa; mutta katso, heidän ollessaan menossa tuomarinistuimen luo Helamanin palvelija pisti Kiskumienia sydämeen, niin että hän

kaatui voihekaisematta kuolleen. Ja hän juoksi kertomaan Helamalle kaiken, mitä hän oli nähnyt ja kuullut ja tehnyt.

10 Ja tapahtui, että Helaman lähetti ottamaan kiinni tätä rosvojen ja salamurhaajien joukkoa, jotta heidät voitaisiin teloitaa lain mukaisesti.

11 Mutta katso, kun Gadianton oli huomannut, ettei Kiskumen palannut, hän pelkäsi, että hänet otettaisiin hengiltä; sen tähden hän käski joukkonsa seurata itseään. Ja he pakenivat maasta salaista tietä erämaahan; ja niin, kun Helaman lähetti ottamaan heitä kiinni, heitä ei löydetty mistään.

12 Ja enemmän tästä Gadiantonista puhutaan myöhemmin. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljäskymmeneskahdes vuosi.

13 Ja katso, tämän kirjan lopussa te saatte nähdä, että tämä "Gadianton koitui Nefin kansan kukistukseksi, niin, melkein täydelliseksi tuhoksi.

14 Katso, minä en tarkoita Helamanin kirjan loppua, vaan tarkoitan Nefin kirjan loppua, josta olen ottanut koko sen kertomuksen, jonka olen kirjoittanut.

LUKU 3

Monia nefiläisiä muuttaa pohjoisenpuoleiseen maahan. He rakentavat taloja sementistä ja pitävät monia aikakirjoja. Kymmeniätuhansia käännytetään ja kastetaan. Jumalan sana johdattaa ihmisiä

pelastukseen. Helamanin poika Nefi nousee tuomarinistuimelle. Noin 49–39 eKr.

Ja nyt tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenäkolmantena vuonna, ettei Nefin kansan keskuudessa ollut mitään kiistaa, lukuun ottamatta vähäistä ylpeyttä, jota oli kirkossa ja joka aiheutti jonkin verran erimielisyyttä kansan keskuudessa, mitkä asiat ratkaistiin neljännenkymmenennen kolmannen vuoden lopulla.

2 Eikä kansan keskuudessa ollut mitään kiistaa neljäntenäkymmenentenäneljäntenä vuonna; eikä neljäntenäkymmenentenäviidenenäkin vuonna ollut paljon kiistaa.

3 Ja tapahtui neljäntenäkymmenentenäkuudentena, että oli paljon kiistaa ja monia mellakoita, joiden vuoksi tavattoman monia lähti Sarahemlan maasta ja meni "pohjoisenpuoleiseen maahan otamaan maan perintöosakseen.

4 Ja he kulkivat tavattoman pitkän matkan, niin että he tulivat "suurten vesien ja monien virtojen äärelle.

5 Niin, ja he levisivät maan kaikkiin osiin, kaikkiin niihin osiin, jotka eivät olleet jääneet autioiksi ja puuttomiksi niiden monien asukkaiden tähden, joiden perintönä maa oli aikaisemmin ollut.

6 Ja nyt mikään osa maasta ei ollut autio, puita lukuun otta-

matta; mutta maassa aikaisemmin asuneen kansan "tuhon suuruuden tähden sitä sanottiin ^bautioksi.

7 Ja koska maassa oli vain vähän puuta, sinne lähteneistä ihmisistä tuli tavattoman eteviä sementin käyttäjiä; sen tähden he rakensivat sementistä taloja, joissa he asuivat.

8 Ja tapahtui, että he lisääntyivät ja levisivät ja menivät etelänpuoleisesta maasta pohjoisenpuoleiseen maahan ja levisivät niin, että he alkoivat peittää koko maan eteläisestä merestä pohjoiseen mereen, läntisestä "merestä itäiseen mereen.

9 Ja pohjoisenpuoleisessa maassa olevat ihmiset asuivat teltoissa ja sementistä tehdyissä taloissa, ja he sallivat kaikkien maasta nousevien puiden kasvaa, jotta he aikanaan saisivat puutavaraa rakentaakseen talonsa, niin, kaupunkinsa ja temppelinsä ja synagogansa ja pyhäkkönsä ja kaikenlaiset rakennuksensa.

10 Ja tapahtui puutavaran ollessa tavattoman vähissä pohjoisenpuoleisessa maassa, että sitä lähetettiin paljon "laivaamalla.

11 Ja näin pohjoisenpuoleisessa maassa olevat ihmiset saivat mahdollisuuden rakentaa monia kaupunkeja sekä puusta että sementistä.

12 Ja tapahtui, että myös monet Ammonin "kansasta, jotka olivat syntyjään lamanilaisia, menivät tähän maahan.

3 *3a* Alma 63:4.
4 *a* Moosia 8:8;
Morm. 6:4.

6 *a* Moosia 21:25–27.
b Alma 22:31.
8 *a* Alma 22:27, 32.

10 *a* Alma 63:5–8.
12 *a* Alma 27:21–26.

13 Ja nyt monet tähän kansaan kuuluvat ovat pitäneet tämän kansan tekemisistä monia aikakirjoja, jotka kertovat heistä yksityiskohtaisesti ja hyvin laajasti.

14 Mutta katso, sadattakaan osaa tämän kansan tekemisistä eli kertomuksesta lamanilaisista ja nefiläisistä ja heidän sodistaan ja kiistoista ja mellakoista ja heidän saarnaamisestaan ja profetioistaan ja merenkulustaan ja laivanrakennuksestaan ja heidän ^atemppelien ja synagogien ja pyhäkköjen rakentamisestaan ja heidän vanhurskaudestaan ja jumalattomuudestaan ja murhastaan ja ryöstöistään ja rosvouksestaan ja kaikenlaisista iljetyksistä ja haureudesta ei voida sisällyttää tähän kirjaan.

15 Mutta katso, on olemassa monia kirjoja ja paljon kaikenlaisia aikakirjoja, ja niitä ovat pitäneet pääasiassa nefiläiset.

16 Ja nefiläiset ovat ^ajättäneet ne perintönä sukupolvesta toiseen, aina siihen asti kun he ovat langenneet rikkomukseen ja heitä on murhattu, rosvottu ja metsästetty ja ajettu ja surmattu ja hajotettu maan päälle, ja he ovat sekoittuneet lamanilaisiin, niin ettei heitä ^benää kutsuta nefiläisiksi, ja heistä on tullut jumalattomia ja villejä ja julmia, aivan niin, tullut lamanilaisia.

17 Ja nyt minä palaan takaisin kertomukseeni; ja nyt se, mistä olen puhunut, oli tapahtunut sen jälkeen, kun Nefin kansan

keskuudessa oli ollut suuria kiistoja ja levottomuuksia ja sotia ja mellakoita.

18 Tuomarien hallituskauden neljäskymmeneskuudes vuosi päättyi;

19 ja tapahtui, että maassa oli yhä suurta kiistaa, niin, vieläpä neljäntenäkymmenentenäseitsemäntenä vuonna ja neljäntenäkymmenentenäkahdeksantena-kin vuonna.

20 Kuitenkin Helaman hallitsi tuomarinistuimella oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti; niin, hän noudatti tarkoin Jumalan säädöksiä ja tuomioita ja käskyjä, ja hän teki alati sitä, mikä oli oikein Jumalan silmissä, ja hän vaelsi isänsä teitä, niin että hän menestyi maassa.

21 Ja tapahtui, että hän sai kaksi poikaa. Hän antoi vanhemmalle nimen ^aNefi ja nuoremmalle nimen ^bLehi. Ja he alkoivat varttua Herralle.

22 Ja tapahtui, että sodat ja kiistat alkoivat laantua vähäisessä määrin nefiläisten kansan keskuudessa Nefin kansan tuomarien hallituskauden neljännenkymmenennenkahdeksannen vuoden loppupuolella.

23 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden neljäntenäkymmenentenäyhdeksäntenä vuonna, että koko maahan vakiintui jatkuva rauha, ainoastaan niitä salaliittoja lukuun ottamatta, joita rosvo ^aGadianton oli perustanut maan asutumpiin osiin ja

14a 2. Nefi 5:16;
MK Jaak. 1:17;
3. Nefi 11:1.
16a 1. Nefi 5:16–19;

Alma 37:4.
^b Alma 45:12–14.
21a ^bko Nefi, Helamanin poika.

^b ^bko Lehi, nefiläinen lähetyssaarnaaja.
23a Hel. 2:4.

jotka siihen aikaan eivät olleet hallituksen johdossa olevien tiedossa; sen tähden niitä ei hävitetty maasta.

24 Ja tapahtui, että tänä samana vuonna kirkossa oli tavattoman suurta menestystä, niin että tuhansia liittyi kirkkoon ja kastettiin parannukseen.

25 Ja niin suuri oli kirkon menestys ja niin monet ne siunaukset, joita kansalle vuodatettiin, että itse ylipapit ja opettajatkin olivat määrättömän hämmästyneitä.

26 Ja tapahtui, että Herran työ menestyi, niin että monia sieluja, niin, jopa kymmeniätuhansia, kastettiin ja he liittyivät Jumalan kirkkoon.

27 Näin me voimme nähdä, että Herra on armollinen kaikille, jotka vilpittömin sydämin huutavat avuksi hänen pyhää nimeään.

28 Niin, näin me näemme, että taivaan ^aportti on avoinna ^bkaikille, nimittäin niille, jotka uskovat Jeesuksen Kristuksen, joka on Jumalan Poika, nimeen.

29 Niin, me näemme, että jokainen, joka tahtoo, voi tarttua Jumalan ^asanaan, joka on ^belävä ja voimallinen ja joka hajottaa kaikki Perkeleen viekkauudet ja ansat ja juonet ja johdattaa Kristuksen ihmisen kaitaa ja ^ckapeaa tietä pitkin sen ikuisen kurjuuden ^dkuilun ylitse, joka on valmiina nielemään jumalattomat –

30 ja vie heidän sielunsa, niin, heidän kuolemattomat sielunsa Jumalan ^aoikealle puolelle taivaan valtakuntaan, istumaan Abrahamin ja Iisakin ja Jaakobin ja kaikkien pyhien isiemme kanssa, eivätkä ne enää lähde pois.

31 Ja tänä vuonna oli jatkuva riemu Sarahemlan maassa ja kaikilla ympäröivillä seuduilla, aivan koko siinä maassa, jota nefiläiset pitivät hallussaan.

32 Ja tapahtui, että neljännen kymmenennenyhdeksännen vuoden lopun vallitsi rauha ja tavattoman suuri ilo; niin, ja myös tuomarien hallituskauden viidentenäkympmenentenä vuonna oli jatkuva rauha ja suuri ilo.

33 Ja myös tuomarien hallituskauden viidentenäkympmenentenäkyhdentenä vuonna oli rauha, lukuun ottamatta ylpeyttä, joka alkoi tunkeutua kirkkoon – ei Jumalan kirkkoon, vaan niiden ihmisten sydämeen, jotka väittivät kuuluvansa Jumalan kirkkoon –

34 ja he ylpistyivät ^akopeudessa jopa niin, että vainosivat monia veljiään. Nyt tämä oli suuri vääryys, jonka takia kansan nöyrempi osa joutui kärsimään suuria vainoja ja kestäämään paljon ahdinkoa.

35 Kuitenkin he ^apaastosivat ja ^brukoilivat usein ja tulivat vahvemmiksi ja vahvemmiksi ^cnöyryydessään ja lujemmiksi

28a 2. Nefi 31:9, 17.

b Ap. t. 10:28;

Room. 2:10–11.

29a pko Jumalan sana.

b Hepr. 4:12;

OL 11:2.

c 2. Nefi 9:41; 33:9.

d 1. Nefi 15:28–30.

30a Matt. 25:33–34.

34a pko Ylpeys.

35a pko Paasto,

paastoaminen.

b pko Rukous.

c pko Nöyryys.

ja lujemmiksi Kristuksen uskossa, niin että heidän sielunsa täyttyi ilolla ja lohdutuksella, niin, jopa niin, että heidän sydämensä ^apuhdistui ja ^epyhittyi, mikä pyhittyminen tulee siitä, että he ^fantoivat sydämensä Jumalalle.

36 Ja tapahtui, että viideskymmeneskahdeskin vuosi päättyi rauhassa, lukuun ottamatta sitä tavattoman suurta ylpeyttä, joka oli päässyt ihmisten sydämiin; ja se johtui heidän tavattoman suurista ^arikkauksistaan ja heidän menestyksestään maassa; ja se kasvoi heissä päivästä päivään.

37 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden viidentenäkyminen kolmantena vuonna, että Helaman kuoli, ja hänen vanhempi poikansa Nefi alkoi hallita hänen jälkeensä. Ja tapahtui, että hän hallitsi tuomarinistuimella oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti; niin, hän piti Jumalan käskyt ja vaelsi isänsä teitä.

LUKU 4

Nefiläisluopiot ja lamanilaiset yhdistävät joukkonsa ja valtaavat Sarahemlan maan. Nefiläisten tappiot johtuvat heidän jumalattomuudestaan. Kirkko riutuu, ja ihmisistä tulee heikkoja kuin lamanilaiset. Noin 38–30 eKr.

Ja tapahtui viidentenäkyminen neljäntenä vuonna, että

kirkossa oli monia erimielisyyksiä, ja kansan keskuudessa oli myös eräs ^akiista, niin että oli paljon verenvuodatusta.

2 Ja kapinalliset surmattiin tai ajettiin pois maasta, ja he menivät lamanilaisten kuninkaan luo.

3 Ja tapahtui, että he yrittivät yllyttää lamanilaisia sotaan nefiläisiä vastaan, mutta katso, lamanilaiset olivat tavattoman peloissaan, niin etteivät he tahdoneet kuunnella noiden luopioiden sanoja.

4 Mutta tapahtui tuomarien hallituskauden viidentenäkyminen neljäntenä vuonna, että oli ^aluopioita, jotka menivät nefiläisten puolelta lamanilaisten puolelle, ja heidän onnistui niiden toisten kanssa yllyttää heidät vihaan nefiläisiä vastaan; ja koko sen vuoden he varustautuivat sotaan.

5 Ja viidentenäkyminen neljäntenä vuonna he tulivat alas taistelemaan nefiläisiä vastaan, ja he aloittivat kuoleman työn; ja niin heidän onnistui tuomarien hallituskauden viidentenäkyminen neljädeksäntenä vuonna saada haltuunsa Sarahemlan maa sekä kaikki maat aina siihen maahan asti, joka oli lähellä Runsaudenmaata.

6 Ja nefiläiset ja Moronihan sotajoukot ajettiin aina Runsaudenmaahan asti;

7 ja siellä he linnoittautuivat lamanilaisia vastaan läntisestä

35d pko Puhtaus.
e pko Pyhitys.
f 2. Aik. 30:8;

Moosia 3:19.
36a pko Rikkaus.
4 1a 3. Nefi 11:29.

4a Hel. 5:17.

merestä aina itäiseen asti; nefiläisellä oli päivän matka sitä linjaa pitkin, jonka he olivat linnoittaneet ja jolle sijoittaneet sotajoukkonsa puolustamaan pohjoista maataan.

8 Ja näin nuo nefiläisluopiot olivat lamanilaisten monilukuisen sotajoukon avulla saaneet haltuunsa koko sen nefiläisten alueen, joka oli etelänpuoleisessa maassa. Ja kaikki tämä tapahtui tuomarien hallituskauden viidentenäkympmentenäkahdeksantena ja -yhdeksäntenä vuonna.

9 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kuudentenäkympmentenä vuonna, että Moronihan onnistui sotajoukkoineen saada haltuunsa monia osia maasta; niin, he saivat takaisin monta kaupunkia, jotka olivat joutuneet lamanilaisten käsiin.

10 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kuudentenäkympmentenäyhdentenä vuonna, että heidän onnistui saada takaisin jopa puolet kaikista alueistaan.

11 Nyt tätä nefiläisten suurta menetystä ja heidän keskuudessaan ollutta suurta teurastusta ei olisi tapahtunut ilman heidän jumalattomuuttaan ja iljetystään, joka oli heidän keskuudessaan; niin, ja sitä oli niidenkin keskuudessa, jotka väittivät kuuluvansa Jumalan kirkkoon.

12 Ja se johtui heidän sydämensä ^akopeudesta heidän suurten ^brikkauksiensa tähden, niin, se johtui siitä, että he sortivat ^cköyhiä

eväten ravintonsa nälkäisiltä, eväten vaatetuksensa alastomilta ja lyöden nöyriä veljiään poskelle, pilkaten sitä, mikä oli pyhää, kieltäen profetian ja ilmoituksen hengen, murhaten, rosvoten, valehdellen, varastaen, tehden aviorikoksia, yltyen suuriin kiistoihin ja loikaten Nefin maahan lamanilaisten keskuuteen –

13 ja tämän suuren jumalattomuutensa ja omasta voimastaan ^akerskailemisensa tähden he jäivät oman voimansa varaan; sen tähden he eivät menestyneet, vaan lamanilaiset ahdistivat ja löivät heitä ja ajoivat heitä edellään, kunnes he olivat menettäneet melkein kaikki hallussaan olleet maat.

14 Mutta katso, Moroniha saarnasi kansalle monia asioita sen jumalattomuuden tähden, ja myös ^aNefi ja Lehi, jotka olivat Helamanin pojat, saarnasivat kansalle monia asioita, niin, ja profetoivat sille monia asioita sen pahoista teoista ja siitä, mikä sitä kohtaisi, ellei se tekisi parannusta synneistään.

15 Ja tapahtui, että se teki parannuksen, ja siinä määrin kuin se teki parannusta, se alkoi menestyä.

16 Sillä kun Moroniha näki, että se teki parannuksen, hän rohkeni johtaa sitä paikasta paikkaan ja kaupungista kaupunkiin, kunnes se oli saanut takaisin puolet omaisuudestaan ja puolet kaikista maistaan.

12a Ob. 1:3–4;
OL 101:42.
b 1. Tim. 6:17;

2. Nefi 9:42.
c OL 42:30–31.
13a pko Ylpeys.

14a Hel. 3:21.

17 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kuudeskymmenesyhdes vuosi.

18 Ja tapahtui tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenäkahdentena vuonna, ettei Moroniha saanut haltuunsa enempää alueita lamanilaisilta.

19 Sen tähden he luopuivat aikeestaan saada haltuunsa loput maistaan, sillä lamanilaiset olivat niin monilukuisia, että nefiläisten kävi mahdottomaksi saada enempää valtaa heihin; sen tähden Moroniha käytti kaikkia sotajoukkojaan niiden osien puolustamiseen, jotka hän oli vallannut.

20 Ja tapahtui, että lamanilaisten lukumäärän suuruuden tähden nefiläiset pelkäsivät suuresti, että heidät kukistettaisiin ja tallattaisiin maahan ja surmataisiin ja hävitettäisiin.

21 Niin, he alkoivat muistaa Alman profetioita sekä Moosian sanoja; ja he näkivät, että he olivat olleet uppiniskaista kansaa ja etteivät he olleet pitäneet Jumalan käskyjä minkään arvoisina;

22 ja että he olivat muuttaneet ja polkeneet jalkoihinsa Moosian ^alait eli sen, minkä Herra käski hänen antaa kansalle; ja he näkivät, että heidän lakinsa olivat tulleet turmeltuneiksi ja että heistä oli tullut jumalaton kansa, niin että he olivat jumalattomia samoin kuin lamanilaiset.

23 Ja heidän pahuutensa tähden kirkko oli alkanut ^ariutua;

ja he alkoivat epäillä profetian henkeä ja ilmoituksen henkeä; ja Jumalan tuomiot olivat heidän silmiensä edessä.

24 Ja he näkivät, että heistä oli tullut ^aheikkoja niin kuin heidän veljistään lamanilaisista ja ettei Herran Henki enää varjellut heitä; niin, se oli vetäytynyt heistä pois, koska Herran ^bHenki ei asu ^cepäpyhissä temppeleissä.

25 Sen tähden Herra lakkasi varjelemasta heitä ihmeellisellä ja verrattomalla voimallaan, sillä he olivat langenneet ^eepäuskon ja kauhean jumalattomuuden tilaan; ja he näkivät, että lamanilaisia oli tavattoman paljon lukuisammin kuin heitä, ja elleivät he olisi ^buskollisia Herralle Jumalalleen, heidän täytyisi väistämättä menehtyä.

26 Sillä katso, he näkivät, että lamanilaisten voima oli yhtä suuri kuin heidän voimansa, nimittäin mies mieheltä. Ja niin he olivat langenneet tähän suureen rikkomukseen; niin, siten heistä oli tullut heikkoja rikkomuksensa tähden ^amuutamassa vuodessa.

LUKU 5

Nefi ja Lehi omistautuvat saarnaamiselle. Heidän nimensä innoittavat heitä pitämään esivanhempiaan elämänsä esikuvina. Kristus lunastaa ne, jotka tekevät parannuksen. Nefi ja Lehi saavat monia käännyttäjiä ja joutuvat vankilaan, ja tuli

22a Alma 1:1.

23a PKO Luopumus.

24a Moosia 1:13.

^b PKO Pyhä Henki.

^c Moosia 2:37;

Alma 7:21; 34:36.

25a PKO Epäusko.

^b MK Jaak. 6:5.

26a Alma 46:8;

Hel. 12:3–4.

ympäröi heidät. Pimeyden pilvi varjoaa kolmesataa ihmistä. Maa järisee, ja ääni käskää ihmisiä tekemään parannuksen. Nefi ja Lehi puhuvat enkelien kanssa, ja tuli ympäröi väkijoukon. Noin 30 eKr.

Ja tapahtui, että tänä samana vuonna, katso, ^aNefi luovutti tuomarinistuimen miehelle, jonka nimi oli Sesoram.

2 Sillä koska heidän lakinsa ja hallitusmuotonsa vahvistettiin kansan ^aäänellä ja niitä, jotka ^bvalitsivat pahan, oli lukuisammin kuin niitä, jotka valitsivat hyvän, he olivat sen tähden kypsymässä tuhoon, sillä lait olivat turmeltuneet.

3 Niin, eikä tässä ollut kaikki; he olivat uppiniskaista kansaa, niin ettei heitä voinut hallita lain ja oikeuden mukaisesti, paitsi heidän tuhokseen.

4 Ja tapahtui, että Nefi oli väsynyt heidän pahuutensa tähden, ja hän ^aluopui tuomarinistuimesta ja otti saarnataksaan Jumalan sanaa koko lopun elinaikansa, ja myös hänen veljensä Lehi, koko lopun elinaikansa;

5 sillä he muistivat sanat, jotka heidän isänsä Helaman puhui heille. Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän puhui:

6 Katso, poikani, minä pyydän, että te muistatte pitää Jumalan käskyt, ja minä tahdon teidän julistavan kansalle näitä sanoja.

Katso, minä olen antanut teille niiden ensimmäisten ^avanhempiemme nimet, jotka tulivat Jerusalemin maasta, ja tämän minä olen tehnyt, jotta te nimenne muistaessanne muistaisitte heidät, ja heidät muistaessanne muistaisitte heidän tekonsa, ja heidän tekonsa muistaessanne tietäisitte, että on sanottu sekä kirjoitettu, että ne olivat ^bhyviä.

7 Ja nyt, poikani, minä tahdon teidän tekevän sitä, mikä on hyvää, jotta teistä voitaisiin sanoa ja myös kirjoittaa, niin kuin heistä on sanottu ja kirjoitettu.

8 Ja nyt, poikani, katso, minä toivon teiltä jotakin muutakin, mikä toivomus on, että ette tekisi näitä asioita voidaksenne kerskua, vaan että tekisitte nämä asiat kootaksenne itsellenne taivaaseen ^aaarten, joka on iankaikkinen ja joka ei häviä, niin, että saisitte tuon ^bkallisarvoisen iankaikkisen elämän lahjan, joka meidän on syytä uskoa annetun isillemme.

9 Oi muistakaa, muistakaa, poikani, ne ^asanat, jotka kuningas Benjamin puhui kansalleen; niin, muistakaa, ettei ole mitään muuta keinoa eikä tapaa, jolla ihminen voi pelastua, kuin vain sen Jeesuksen Kristuksen ^bsovitukset kautta, joka on tuleva; niin, muistakaa, että hän tulee ^clunastamaan ^dmaailman.

10 Ja muistakaa myös ne ^asanat,

5 1a Hel. 3:37.
2a Moosia 29:25–27.
b Alma 10:19.
4a Alma 4:15–20.
6a 1. Nefi 1:1, 5.
b 2. Nefi 33.

8a 3. Nefi 13:19–21.
b OL 14:7.
9a Moosia 2:9.
b Moosia 3:17–18.
PKO Sovitus.
c PKO Lunastus.

d PKO Maailma: Ihmiset, jotka eivät tottele käskyjä.
10a Alma 11:34.

jotka Amulek puhui Seesromille Ammonihan kaupungissa, sillä hän sanoi hänelle, että Herra tulisi varmasti lunastamaan kansansa, mutta että hän ei tulisi lunastamaan heitä heidän synneissään vaan lunastamaan heidät heidän synneistään.

11 Ja hän on saanut Isältä valan lunastaa heidät heidän synneistään parannuksen tähden; sen tähden hän on ^alähettänyt enkelinsä julistamaan sanomaa sen parannuksen ehdoista, joka johdattaa Lunastajan voimaan, heidän sielujensa pelastukseksi.

12 Ja nyt, poikani, muistakaa, muistakaa, että teidän on rakennettava ^aperustuksenne meidän Lunastajamme ^bkalliolle, hänen, joka on Kristus, Jumalan Poika, niin että kun Perkele lähettää väkevät tuulensa, niin, nuolensa pyörretuulessa, niin, kun kaikki hänen rakeensa ja hänen väkevä ^cmyrskyensä pieksevät teitä, sillä ei ole valtaa teihin vetääkseen teidät alas kurjuuden ja loputtoman onnettomuuden kuiluun, sen kallion tähden, jolle teidät on rakennettu, joka on varma perustus, perustus, jolle rakentaessaan ihmiset eivät voi sortua.

13 Ja tapahtui, että nämä olivat ne sanat, jotka Helaman ^aopetti pojilleen; niin, hän opetti heille monia asioita, joita ei ole kirjoitettu, ja myös monia asioita, jotka on kirjoitettu.

14 Ja he muistivat hänen sanansa; ja sen tähden he menivät Jumalan käskyt pitäen opettamaan Jumalan sanaa kaiken Nefin kansan keskuuteen, alkaen Runsaudenkaupungista;

15 ja sieltä Gidin kaupunkiin; ja Gidin kaupungista Mulekin kaupunkiin;

16 ja tosiaankin kaupungista toiseen, kunnes he olivat kulkeneet kaiken Nefin kansan keskuudessa, joka oli etelänpuoleisessa maassa; ja sieltä Sarahemlan maahan, lamanilaisten keskuuteen.

17 Ja tapahtui, että he saarnasivat suurella voimalla, niin että he saattoivat häpeään monet niistä ^aluopioista, jotka olivat menneet sinne nefiläisten puolelta, niin että he tulivat ja tunnustivat syntinsä ja heidät kastettiin parannukseen, ja he palasivat heti nefiläisten luo yrittääkseen hyvittää heille ne vääryydet, joita he olivat tehneet.

18 Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi saarnasivat lamanilaisille niin suurella voimalla ja valtuudella, sillä heille oli annettu voima ja valtuus, niin että he voivat ^apuhua, ja myös se, mitä heidän tuli puhua, annettiin heille.

19 Sen tähden he puhuivat hämmästyttäen suuresti lamanilaisia, saaden heidät ^avakuutuneiksi, niin että Sarahemlan maassa ja ympäristössä olevista

11a Alma 13:24–25.

12a Jes. 28:16;
MK Jaak. 4:16.

b Matt. 7:24–27;
OL 6:34;
Moos. 7:53.

pko Kallio;
Kulmakivi.

c 3. Nefi 14:25, 27.

13a Moosia 1:4.
17a Hel. 4:4.
18a OL 100:5–8.

pko Profetia,
profetoiminen.

19a pko Kääntäminen,
kääntämys;
Lähetystyö.

lamanilaisista kahdeksantuhatta kastettiin parannukseen ja saatiin vakuuttuneiksi isiensä perinteiden jumalattomuudesta.

20 Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi lähtivät sieltä mennäkseen Nefin maahan.

21 Ja tapahtui, että eräs lamanilaisten sotajoukko otti heidät kiinni ja heitti ”vankilaan, niin, juuri siihen samaan vankilaan, johon Limhin palvelijat olivat heittäneet Ammonin ja hänen veljensä.

22 Ja heidän oltuaan vankilaan heitettyinä monta päivää ilman ruokaa, katso, heitä mentiin hakemaan vankilasta surmattaviksi.

23 Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi olivat ikään kuin ”tulen ympäröimät, jopa niin että he eivät uskaltaneet käydä heihin käsiksi, peläten palavansa. Kuitenkaan Nefi ja Lehi eivät palaneet; ja he ikään kuin seisoivat tulen keskellä eivätkä palaneet.

24 Ja kun he näkivät, että he olivat ”tulipatsaan ympäröiminä ja ettei se polttanut heitä, heidän sydämensä rohkaistui.

25 Sillä he näkivät, etteivät lamanilaiset uskaltaneet käydä heihin käsiksi, eivätkä he uskaltaneet tulla heidän lähelleen, vaan seisoivat ikään kuin hämmästyksestä mykistyneinä.

26 Ja tapahtui, että Nefi ja Lehi astuivat esiin ja alkoivat puhua heille sanoen: Älkää pelätkö, sillä katso, Jumala on näyttänyt

teille tämän ihmeellisen asian, jolla teille näytetään, että te ette voi käydä meihin käsiksi surmatakseenne meidät.

27 Ja katso, kun he olivat sانونeet nämä sanat, maa järisi tavattomasti, ja vankilan muurit järkkyivät, ikään kuin ne olisivat olleet sortumaisillaan maahan, mutta katso, ne eivät sortuneet. Ja katso, ne, jotka olivat vankilassa, olivat lamanilaisia ja nefiläisiä, jotka olivat luopioita.

28 Ja tapahtui, että ”pimeyden pilvi peitti heidät varjoonsa, ja kauhea, vakava pelko valtasi heidät.

29 Ja tapahtui, että tuli ”ääni, ikään kuin pimeyden pilven yläpuolelta, joka sanoi: Tehkää parannus, tehkää parannus, älkääkä enää yrittäkö tuhota palvelijoitani, jotka minä olen lähettänyt teidän luoksenne julistamaan hyvää sanomaa.

30 Ja tapahtui, kun he kuulivat tämän äänen ja käsittivät, ettei se ollut ukkosen ääni eikä se ollut kova, melskeinen ääni, vaan katso, se oli täydellisen lempeä ”hiljainen ääni, ikään kuin se olisi ollut kuiskaus, ja se tunkeutui aivan sieluun asti –

31 ja äänen lempeydestä huolimatta, katso, maa järisi tavattomasti ja vankilan muurit vapisivat jälleen, ikään kuin sortumaisillaan maahan; ja katso, pimeyden pilvi, joka oli peittänyt heidät varjoonsa, ei hälvennyt –

32 ja katso, ääni tuli jälleen

21a Moosia 7:6–7; 21:23.

23a 2. Moos. 3:2.

24a 2. Moos. 14:24;

1. Nefi 1:6; OL 29:12;

JS–H 1:16.

28a 2. Moos. 14:20.

29a 3. Nefi 11:3–14.

30a 1. Kun. 19:12;

OL 85:6.

sanoen: Tehkää parannus, tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on käsillä; älkääkään enää yrittäkö tuhota palvelijoitani. Ja tapahtui, että maa järisi jälleen, ja muurit vapisivat.

33 Ja vielä kolmannenkin keran ääni tuli ja puhui heille ihmeellisiä sanoja, joita ihminen ei voi lausua; ja muurit vapisivat jälleen, ja maa järisi ikään kuin se olisi ollut halkeamaisillaan.

34 Ja tapahtui, etteivät lamani-laiset voineet paeta sen pimeyden pilven tähden, joka peitti heitä varjollaan; niin, eivätkä he kyenneet liikkumaan sen pelonkaan tähden, joka heidät valtasi.

35 Nyt heidän joukossaan oli eräs, joka oli syntyjään nefiläinen, joka oli kerran kuulunut Jumalan kirkkoon mutta oli luopunut siitä.

36 Ja tapahtui, että hän kääntyi ympäri, ja katso, hän näki pimeyden pilven läpi Nefin ja Lehin kasvot; ja katso, ne ^aloistivat tavattomasti, aivan kuin enkelien kasvot. Ja hän näki, että he kohottivat katseensa taivasta kohti, ja he olivat sellaisessa asennossa kuin olisivat puhuneet tai korottaneet äänensä jollekulle olenolle, jonka he näkivät.

37 Ja tapahtui, että tämä mies huusi väkijoukolle, että he kääntyisivät katsomaan. Ja katso, heille annettiin voimaa, niin että he kääntyivät katsomaan; ja he näkivät Nefin ja Lehin kasvot.

38 Ja he sanoivat miehelle: Katso, mitä tämä kaikki tarkoittaa, ja kenen kanssa nämä miehet puhuvat?

39 Nyt miehen nimi oli Amminadab. Ja Amminadab sanoi heille: He puhuvat Jumalan enkelien kanssa.

40 Ja tapahtui, että lamanilaiset sanoivat hänelle: ^a”Mitä meidän pitää tehdä, että tämä pimeyden pilvi otettaisiin pois peittämästä meitä varjollaan?”

41 Ja Amminadab sanoi heille: Teidän on tehtävä ^a”parannus ja huudettava ääntä avuksi, kunnes saatte ^buskon Kristukseen, josta Alma ja Amulek ja Seesrom teille opettivat; ja kun te tämän teette, pimeyden pilvi otetaan pois peittämästä teitä varjollaan.

42 Ja tapahtui, että he kaikki alkoivat huutaa avuksi hänen ääntään, joka oli järissyttänyt maata; niin, he huusivat aina siihen asti, kunnes pimeyden pilvi hälveni.

43 Ja tapahtui, että kun he loivat katseensa ympärille ja näkivät, että pimeyden pilvi oli hälvennyt peittämästä heitä varjollaan, katso, he näkivät, tosiaankin jokainen sielu, olevansa tulipatsaan ^a”ympäröiminä.

44 Ja Nefi ja Lehi olivat heidän keskellään; niin, he olivat ympäröidyt; niin, he olivat ikään kuin leimuavan tulen keskellä, kuitenkin se ei vahingoittanut heitä, eikä se tarttunut vankilan seiniin; ja he täyttyivät sillä

36a 2. Moos. 34:29–35;
Ap. t. 6:15.

40a Ap. t. 2:37–39.
41a PKO Parannus.

b PKO Usko.
43a 3. Nefi 17:24; 19:14.

“ilolla, joka on sanoin kuvaamaton ja täynnä kirkkautta.

45 Ja katso, Jumalan “Pyhä Henki tuli alas taivaasta ja tuli heidän sydämeensä, ja he täyttivät ikään kuin tulella, ja he osasivat ^bpuhua ihmeellisiä sanoja.

46 Ja tapahtui, että ääni, niin, suloinen ääni, ikään kuin se olisi ollut kuiskaus, tuli heille sanoen:

47 “Rauha, rauha olkoon teille teidän uskonne tähden Rakkaaseeni, joka on ollut maailman perustamisesta asti.

48 Ja nyt, kun he kuulivat tämän, he kohottivat katseensa ikään kuin nähdäkseen, mistä ääni tuli; ja katso, he näkivät “taivaat avoinna, ja enkeleitä tuli alas taivaasta palvelemaan heitä.

49 Ja niitä, jotka näkivät ja kuulivat tämän, oli noin kolmesataa sielua; ja heitä pyydettiin lähtemään ja olemaan ihmettelemättä, eikä heidän pitänyt myöskään epäillä.

50 Ja tapahtui, että he lähtivät ja opettivat kansaa julistaen kaikkialla ympäröivillä seuduilla kaikkea sitä, mitä he olivat kuulleet ja nähneet, niin että suurin osa lamanilaisista tuli vakuutuneeksi siitä niiden todisteiden suuruuden tähden, joita he olivat saaneet.

51 Ja kaikki, jotka tulivat “va-
kuuttuneiksi, luopuivat sota-
aseistaan ja myös vihastaan ja
isiansä perinteistä.

52 Ja tapahtui, että he luovuttivat nefiläisille heidän omat maansa.

LUKU 6

Vanhurskaat lamanilaiset saarnaavat jumalattomille nefiläisille. Molemmat kansat menestyvät rauhan ja runsauden aikana. Synnin alkuunpanija Lusifer yllyttää jumalattomien ihmisten ja Gadian-tonin rosvojen sydämiä murhaan ja jumalattomuuteen. Rosvot anastavat vallan nefiläisten hallituksessa. Noin 29–23 eKr.

Ja tapahtui, että kun tuomarien hallituskauden kuudeskymmeneskahdes vuosi oli päättynyt, tämä kaikki oli tapahtunut, ja lamanilaisista, suurimmasta osasta heistä, oli tullut vanhurskas kansa, niin että heidän “vanhurskautensa ylitti nefiläisten vanhurskauden heidän uskonsa lujuuden ja vakauden tähden.

2 Sillä katso, oli monia nefiläisiä, joista oli tullut “paatuneita ja katumattomia ja perin jumalattomia, niin että he hylkäsivät Jumalan sanan ja kaiken saarnaamisen ja profetoimisen, jota heidän keskuuteensa tuli.

3 Kuitenkin kirkon väellä oli suuri ilo lamanilaisten kääntymisen tähden, niin, Jumalan kirkon tähden, joka oli perustettu heidän keskuuteensa. Ja he olivat “ystäviä keskenään, ja he riemuitsivat keskenään, ja heillä oli suuri ilo.

44a pko Ilo.

45a 3. Nefi 9:20; Et. 12:14.

b pko Hengen lahjat.

47a pko Rauha.

48a 1. Nefi 1:8.

51a Alma 31:5.

6 1a Hel. 13:1.

2a Room. 1:28–32.

3a pko Ystävyys.

4 Ja tapahtui, että monet lamanilaisista tulivat alas Sarahemlan maahan ja julistivat nefiläisten kansalle, millä tavalla he olivat "kääntyneet, ja kehottivat heitä uskoon ja parannukseen.

5 Niin, ja monet saarnasivat tavattoman suurella voimalla ja valtuudella saaden monia heistä vaipumaan nöyryyden syvyyksiin, olemaan Jumalan ja Karitsan nöyriä seuraajia.

6 Ja tapahtui, että monet lamanilaisista menivät pohjoisenpuoleiseen maahan; ja myös Nefi ja Lehi menivät pohjoisenpuoleiseen "maahan saarnaamaan kansalle. Ja näin päättyi kuudeskymmeneskolmas vuosi.

7 Ja katso, koko maassa oli rauha, niin että nefiläiset menivät mihin osaan maata vain tahtoivat, olipa se nefiläisten tai lamanilaisten keskuuteen.

8 Ja tapahtui, että lamanilaisetkin menivät minne vain tahtoivat, olipa se lamanilaisten tai nefiläisten keskuuteen; ja niin he olivat vapaasti kanssakäymisissä keskenään ostaakseen ja myydäkseen ja saadakseen voittoa mielensä mukaisesti.

9 Ja tapahtui, että heistä tuli tavattoman rikkaita, sekä lamanilaisista että nefiläisistä; ja heillä oli tavattoman runsaasti kultaa ja hopeaa ja kaikenlaisia kallisarvoisia metalleja sekä eteläisessä maassa että pohjoisessa maassa.

10 Nyt eteläistä maata kutsuttiin Lehiksi, ja pohjoista maata

kutsuttiin "Mulekiksi, mikä oli Sidkian pojan mukaan, sillä Herra toi Mulekin pohjoiseen maahan ja Lehin eteläiseen maahan.

11 Ja katso, näissä kummasakin maassa oli kaikenlaista kultaa ja hopeaa ja erilaatuisia kallisarvoisia metalleja, ja oli myös taitavia työmiehiä, jotka käsittelivät kaikenlaista metallia ja puhdistivat sitä; ja näin heistä tuli rikkaita.

12 He kasvattivat runsaasti viljaa sekä pohjoisessa että etelässä, ja he kukoistivat tavattomasti sekä pohjoisessa että etelässä. Ja he lisääntyivät ja vahvistuivat tavattomasti maassa. Ja he kasvattivat monia katraita ja laumoja ja monia syöttiläitä.

13 Katso, heidän naisensa ahersivat ja kehräsivät ja tekivät kaikenlaisia kankaita kerratusta pellavasta ja erilaatuisia kankaita verhotakseen alastomuutensa. Ja näin kuudeskymmenesneljäs vuosi kului rauhassa.

14 Ja myös kuudentenakymmenentenäviidentenä vuonna heillä oli suuri ilo ja rauha, ja paljon saarnaamista ja monia profetioita siitä, mikä oli tuleva. Ja näin kului kuudeskymmenesviides vuosi.

15 Ja tapahtui, että tuomarien hallituskauden kuudentenakymmenentenäkuudentena vuonna, katso, jonkun tuntemattoman käsi murhasi "Sesoramien hänen istuessaan tuomarinistumella. Ja tapahtui, että samana

4a pko Kääntyminen,
kääntymys.
6a Alma 63:4–9;

Hel. 3:11–12.
10a Moosia 25:2–4;
Hel. 8:21.

15a Hel. 5:1.

vuonna myös hänen poikansa, jonka kansa oli nimittänyt hänen sijaansa, murhattiin. Ja näin päättyi kuudeskymmeneskuudes vuosi.

16 Ja kuudennenkymmenennen-seitsemännen vuoden alussa kansa alkoi jälleen käydä tavattoman jumalattomaksi.

17 Sillä katso, Herra oli siunannut sitä maailman rikkauksilla niin kauan, ettei se ollut yltynyt vihaan, sotiin eikä verenvuodatuksen; sen tähden se alkoi kiinnittää sydämensä rikkauksiinsa; niin, he alkoivat tavoitella etua voidakseen kohota toinen toistansa ylemmäksi; sen tähden he alkoivat tehdä "salamurhia ja ryöstää ja rosvota etua saadakseen.

18 Ja nyt, katso, nuo murhaajat ja rosvot olivat sitä joukkoa, jonka Kiskumen ja "Gadianton olivat muodostaneet. Ja nyt oli tapahtunut, että oli monia Gadiantonin joukkoon kuuluvia, nimittäin nefiläisten keskuudessa. Mutta katso, heitä oli lukuisammin lamanilaisten jumalattomamman osan keskuudessa. Ja heitä kutsuttiin Gadiantonin rosvoiksi ja murhaajiksi.

19 Ja he murhasivat ylituomari Sesoramin ja hänen poikansa heidän ollessaan tuomarintuomareilla; ja katso, heitä ei löydetty.

20 Ja nyt tapahtui, että kun lamanilaiset huomasivat, että heidän keskuudessaan oli rosvoja, he tulivat tavattoman murheellisiksi; ja he käyttivät kaikkia

vallassaan olevia keinoja hävittääkseen heidät maan päältä.

21 Mutta katso, Saatana yllytti nefiläisten enemmistön sydämiä, niin että he liittyivät noihin rosvojoukkoihin ja yhtyivät heidän liittoihinsa ja valoihinsa, että he suojelisivat ja varjelisivat toisiaan missä tahansa vaikeissa olosuhteissa, joihin he joutuisivat, jotta he eivät joutuisi kärsimään murhistaan ja rosvouksistaan ja varkauksistaan.

22 Ja tapahtui, että heillä oli merkkinsä, niin, "salaiset merkkinsä ja salasanansa; ja tämä siksi, että he voisivat tunnistaa veljen, joka oli tehnyt liiton, niin että mitä tahansa jumalattomuutta hänen veljensä tekisi-kin, häntä ei veli vahingoittaisi, eivätkä ne, jotka kuuluivat hänen joukkoonsa, joka oli tehnyt tämän liiton.

23 Ja niin he voisivat murhata ja rosvota ja varastaa ja harjoittaa haureutta ja tehdä kaikenlaista jumalattomuutta vastoin maansa lakeja ja myös Jumalansa lakeja.

24 Ja kuka ikinä heidän joukkoonsa kuuluvista ilmoittaisi maailmalle heidän "jumalattomuudestaan ja iljetyksistään, hänet tutkittaisiin, ei heidän maansa lakien mukaisesti vaan heidän jumalattomien lakiansa mukaisesti, jotka Gadianton ja Kiskumen olivat antaneet.

25 Nyt, katso, näitä salaisia "valoja ja liittoja Alma kielsi poikaansa ilmaisemasta maailmalle, etteivät ne vain olisi

välikkappaleena kansan saattamisessa tuhoon.

26 Nyt, katso, nuo ^asalaiset valat ja liitot eivät tulleet Gadiantonin tietoon aikakirjoista, jotka luovutettiin Helamanille, vaan katso, ne pani Gadiantonin sydämeen se ^bsama olento, joka houkutteli ensimmäiset vanhempamme nauttimaan kiellettyä hedelmää –

27 niin, se sama olento, joka juonitteli ^aKainin kanssa, että jos hän murhaisi veljensä Abelin, se ei tulisi maailman tietoon. Ja hän punoi juonia Kainin ja hänen seuraajiensa kanssa siitä lähtien.

28 Ja tuo sama olento myös pani ihmisten sydämeen ajatuksen ^arakentaa tornin, joka olisi niin korkea, että he pääsisivät taivaaseen. Ja tuo sama olento viekotteli ihmisiä, jotka tulivat tuolta tornilta tähän maahan; hän levitti pimeyden tekoja ja iljetyksiä kaikkialle maan päälle, kunnes hän veti kansan alas ^btäydelliseen tuhoon ja ikuiseen helvettiin.

29 Niin, tuo sama olento pani ^aGadiantonin sydämeen ajatuksen jatkaa yhä pimeyden ja salamurhien työtä; ja hän on tehnyt sitä jatkuvasti ihmisen alusta aina tähän aikaan asti.

30 Ja katso, hän on kaiken synnin ^aalkuunpanija. Ja katso, hän jatkaa pimeyden ja salamurhien töitään ja jättää heidän juonensa ja valansa ja liittonsa

ja heidän kauhean jumalattomat suunnitelmansa perintönä polvesta polveen, siinä määrin kuin saa valtaa ihmislasten sydämissä.

31 Ja nyt, katso, hän oli saanut suuren vallan nefiläisten sydämissä, niin, niin että heistä oli tullut tavattoman jumalattomia; niin, suurin osa heistä oli kääntynyt pois vanhurskauden tieltä ja ^apolki jalkoihinsa Jumalan käskyt ja kääntyi omille teilleen ja rakensi itselleen epäjumalia kullastaan ja hopeastaan.

32 Ja tapahtui, että kaikki tämä pahuus kohtasi heitä vain ^amuutaman vuoden kuluessa, niin että suurin osa siitä oli kohdannut heitä Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudentenkymmenentenäseitsemäntenä vuonna.

33 Ja he tulivat pahemmiksi myös kuudentenkymmenentenäkahdeksantena vuonna vanhurskaiden suureksi murheeksi ja valitukseksi.

34 Ja näin me näemme, että nefiläiset alkoivat vaipua epäuskoon ja tulla jumalattomammiksi ja iljettävämmiksi, kun taas lamanilaiset alkoivat kehittyä tavattomasti Jumalansa tuntemisessa; niin, he alkoivat pitää hänen säädöksensä ja käskynsä ja vaeltaa vilpittömästi ja oikeamielisesti hänen edessään.

35 Ja näin me näemme, että Herran Henki alkoi ^avetäytyä

26a Moos. 5:29, 49–52.

b 3. Nefi 6:28;

Moos. 4:6–12.

27a Moos. 5:18–33.

28a 1. Moos. 11:1–4;

Et. 1:3.

b Et. 8:9, 15–25.

29a Hel. 2:4–13.

30a Alma 5:39–42;

Moroni 7:12, 17;

Moos. 4:4.

31a 1. Nefi 19:7.

32a Alma 46:8.

35a Moosia 2:36;

OL 121:37.

pois nefiläisistä heidän sydämensä jumalattomuuden ja paa-
tumuksen tähden.

36 Ja näin me näemme, että Herra alkoi vuodattaa Henkeään lamanilaisille, koska he alttiisti ja auliisti uskoivat hänen sanoihinsa.

37 Ja tapahtui, että lamanilaiset ajoivat takaa Gadian-
tonin rosvojoukkoa; ja he saarnasivat Jumalan sanaa sen jumalattomamman osan keskuudessa, niin että tämä rosvojoukko hävitettiin kokonaan lamanilaisten keskuudesta.

38 Ja tapahtui toisaalta, että nefiläiset vahvistivat heitä ja tukivat heitä, jumalattomamasta osasta alkaen, kunnes he olivat levittäytyneet koko nefiläisten maahan ja vietelleet harhaan suurimman osan vanhurskaista, kunnes he olivat vajonneet niin alas, että uskoivat heidän tekoihinsa ja osallistui-
vat heidän saaliinsa jakoon ja liittyivät heihin salamurhissaan ja -liitoissaan.

39 Ja näin he saivat yksin hallitusvallan, niin että he polkivat jalkoihinsa ja löivät ja raastoivat "köyhiä ja sävyisiä ja Jumalan nöyriä seuraajia ja käänsivät heille selkensä.

40 Ja näin me näemme, että he olivat kauheassa tilassa ja "kypsymässä ikuiseen tuhoon.

41 Ja tapahtui, että näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kuudeskymmenes-
kahdeksas vuosi.

HELAMANIN POJAN NEFIN PROFE-
TIA. Jumala uhkaa Nefin kansaa, että hän rankaisee sitä vihas-
saan, sen täydelliseksi tuhoksi, ellei se tee parannusta jumalat-
tomuudestaan. Jumala lyö Nefin kansaa ruttotaudilla; se tekee parannuksen ja kääntyy hänen puoleensa. Lamanilainen Samuel profetoi nefiläisille.

Käsittää luvut 7–16.

LUKU 7

Nefi hylätään pohjoisessa, ja hän palaa Sarahemlaan. Hän rukoilee puutarhatornissaan ja kutsuu sitten ihmisiä tekemään parannuksen, tai he menehtyvät. Noin 23–21 eKr.

KATSO, nyt tapahtui nefiläisten kansan tuomarien hallituskau-
den kuudentenakymmenentenä-
yhdeksäntenä vuonna, että Nefi, Helamanin poika, "palasi Sara-
hemlan maahan pohjoisenpuo-
leisesta maasta.

2 Sillä hän oli ollut pohjoisen-
puoleisessa maassa olevien ihmisten keskuudessa saarnaa-
massa heille Jumalan sanaa, ja hän oli profetoinut heille monia asioita;

3 ja he olivat hylänneet kaikki hänen sanansa, niin ettei hän voinut jäädä heidän keskuu-
teensa vaan palasi takaisin synnyinmaahansa.

4 Ja nähdessään kansan sellai-
sen kauhean jumalattomuuden tilassa ja noiden Gadian-
tonin

rosvojen istuvan tuomarin-istuimilla – he olivat anastaneet vallan ja määräämisaseman maassa, syrjäyttäneet Jumalan käskyt eivätkä tehneet vähimmässäkään määrin oikein hänen edessään, eivät tehneet oikeutta ihmislapsille,

5 he tuomitsivat vanhurskaat heidän vanhurskautensa tähden, jättivät syylliset ja jumalattomat rankaisematta heidän rahansa tähden, ja lisäksi pysyäkseen virassa hallituksen johdossa, hallitsemassa ja tekemässä tahtonsa mukaisesti, niin että he saisivat etua ja *”maailman kunniaa, ja lisäksi, jotta he voisivat helpommin tehdä aviorikoksia ja varastaa ja tappaa ja tehdä oman tahtonsa mukaisesti.*

6 Nyt tämä suuri pahuus oli kohdannut nefiläisiä muutaman vuoden kuluessa; ja kun Nefi näki sen, hänen sydämensä paisui murheesta hänen rinnassaan, ja hän huudahti sielunsa tuskassa:

7 Oi, jospa olisin voinut elää siihen aikaan, kun isäni Nefi alun perin tuli Jerusalemin maasta, niin että olisin voinut iloita hänen kanssaan luvatussa maassa; silloin hänen kansansa oli sopuisa, luja Jumalan käskyjen pitämisessä ja hitaasti johdatettavissa pahoihin tekoihin; ja he olivat nopeita kuulemaan Herran sanoja –

8 niin, jos olisin voinut elää siihen aikaan, silloin minun sieluni olisi iloinnut veljieni vanhurskaudesta.

9 Mutta katso, minun osanani

on, että elän näinä aikoina ja että sieluni täyttyy murheesta tämän veljieni jumalattomuuden tähden.

10 Ja katso, nyt tapahtui, että tämä tapahtui tornissa, joka oli Nefin puutarhassa, joka oli valtatien varrella, joka johti päätorille, joka oli Sarahemlan kaupungissa; ja nyt, Nefi oli kumartunut puutarhassaan olevassa tornissa, joka torni oli myös lähellä puutarhaporttia, jonka vieritse valtatie kulki.

11 Ja tapahtui, että eräät miehet olivat kulkemassa ohitse ja näkivät Nefin hänen vuodattaessaan sieluaan Jumalalle tornissa; ja he juoksivat kertomaan ihmisille, mitä olivat nähneet, ja ihmiset tulivat koolle joukoittain saadakseen tietää syyn niin suureen suruun kansan jumalattomuuden tähden.

12 Ja nyt, kun Nefi nousi, hän näki ihmisjoukot, jotka olivat kokoontuneet yhteen.

13 Ja tapahtui, että hän avasi suunsa ja sanoi niille: Katso, *”miksi te olette kokoontuneet yhteen? Jotta voisin kertoa teille pahuudestanne?*

14 Niin, koska minä olen kiivennyt ylös torniini voidakseni vuodattaa sieluni Jumalalleni sydämeni tavattoman murheen tähden, joka johtuu teidän pahuudestanne!

15 Ja minun suruni ja valitukseni tähden te olette kokoontuneet yhteen ja ihmettelette; niin, ja teidän on suuresti syytäkin ihmetellä; niin, teidän tulee

ihmetellä, koska te olette antaneet periksi, niin että Perkele on saanut niin suuren vallan teidän sydämessänne.

16 Niin, kuinka olette saattaneet antaa periksi sen houkutuksille, joka yrittää syöstä teidän sielunne alas ikuisen kurjuuteen ja loputtomaan onnettomuuteen?

17 Oi, tehkää parannus, tehkää parannus! ^aMiksi tahdotte kuolla? Kääntykää, kääntykää Herran Jumalanne puoleen. Miksi hän on teidät hylännyt?

18 Siksi, että te olette paaduttaneet sydämenne; niin, te ette tahdo kuulla ^ahyvän paimenen ääntä; niin, te olette ^bvihoittaneet hänet itseänne vastaan.

19 Ja katso, ellette tee parannusta, niin sen sijaan, että ^ako-koaisi teidät, katso, hän hajottaa teidät, niin että teistä tulee koirien ja villipetojen ruokaa.

20 Oi, kuinka olette saattaneet unohtaa Jumalanne juuri samana päivänä kuin hän on teidät pelastanut?

21 Mutta katso, te teitte sen etua saadaksenne, saadaksenne ihmisten kiitosta, niin, ja jotta saisitte kultaa ja hopeaa. Ja te olette kiinnittäneet sydämenne tämän ^amaailman rikkauksiin ja turhuuksiin, joiden tähden te murhaatte ja rosvoatte ja varastatte ja sanotte ^bväärän todistuksen lähimmäistänne vastaan ja teette kaikenlaista pahaa.

22 Ja tästä syystä teitä kohtaa onnettomuus, ellette tee parannusta. Sillä jos te ette tee parannusta, katso, tämä suuri kaupunki sekä kaikki ympäristössä olevat suuret kaupungit, jotka ovat meidän hallussamme olevassa maassa, otetaan pois, niin ettei teillä ole enää mitään sijaa niissä; sillä katso, Herra ei enää, kuten on tähän asti tehnyt, suo teille ^avoimaa pitää puolianne vihollisianne vastaan.

23 Sillä katso, näin sanoo Herra: Minä en näytä voimaani jumalatomille, yhdelle enempää kuin toisellekaan, paitsi niille, jotka tekevät parannuksen synneistään ja kuulevat minun sanojani. Ja nyt, minä tahdon teidän huomaavan, veljeni, että lamanilaisen käy ^aparemmin kuin teidän, ellette tee parannusta.

24 Sillä katso, he ovat vanhurskaampia kuin te, sillä he eivät ole tehneet syntiä sitä suurta tietoa vastaan, jonka te olette saaneet; sen tähden Herra on heille armollinen; niin, hän ^apidentää heidän elinaikansa ja enentää heidän jälkeläisensä, silloinkin kun teidät ^bhävitetään kokonaan, ellette tee parannusta.

25 Niin, voi teitä sen suuren iljetyksen tähden, joka on tullut keskuuteenne; ja te olette yhtyneet siihen, nimittäin siihen ^asalaiseen joukkoon, jonka Gadian ton perusti!

17a Hes. 18:23, 31–32.

18a Hes. 34:12;

Joh. 10:14–16;

Alma 5:38–41, 57–60.

pkö Hyvä paimen.

b MK Jaak. 1:8;

Alma 12:36–37.

19a 3. Nefi 10:4–7.

21a pkö Maailmallisuus.

b 2. Moos. 20:16;

Matt. 15:19–20.

22a Moosia 7:29.

23a Hel. 15:11–15.

24a Alma 9:16;

OL 5:33.

b Alma 9:19.

25a Hel. 3:23.

26 Niin, "onnettomuus on kohtaava teitä sen ylpeyden tähden, jonka te olette sallineet päästä sydämeenne ja joka on nostanut teidät sen yläpuolelle, mikä on hyvää, teidän tavattoman suurten ^brikkauksienne tähden!

27 Niin, voi teitä teidän jumalattomuutenne ja iljetystenenne tähden!

28 Ja ellette te tee parannusta, te menehdytte; niin, teidän maannekin otetaan teiltä, ja teidät hävitetään maan päältä.

29 Katso nyt, en minä itsestäni sano, että tämä kaikki tapahtuu, koska minä en itsestäni "tiedä näitä asioita; mutta katso, minä tiedän, että nämä asiat ovat totta, koska Herra Jumala on ilmaissut ne minulle, sen tähden minä todistan, että ne tulevat tapahtumaan.

LUKU 8

Turmeltuneet tuomarit yrittävät kiihottaa kansaa Nefiä vastaan. Abraham, Mooses, Senos, Senok, Esias, Jesaja, Jeremia, Lehi ja Nefi todistivat kaikki Kristuksesta. Nefi ilmoittaa innoituksen kautta ylituomarin murhasta. Noin 23–21 eKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Nefi oli sanonut nämä sanat, katso, siellä oli miehiä, jotka olivat tuomareita ja jotka myös kuuluivat Gadian-tonin salaiseen joukkoon, ja he olivat vihoissaan ja he huusivat häntä vastaan, sanoen kansalle: Miksi ette ota kiinni tätä miestä

ja tuo häntä tuomittavaksi sen rikoksen mukaisesti, jonka hän on tehnyt?

2 Miksi katselette tätä miestä ja kuuntelette hänen herjaustaan tätä kansaa vastaan ja meidän lakiamme vastaan?

3 Sillä katso, Nefi oli puhunut heille heidän lakinsa turmeltuneisuudesta; niin, Nefi puhui paljon sellaista, mitä ei voida kirjoittaa; eikä hän puhunut mitään, mikä olisi ollut vastoin Jumalan käskyä.

4 Ja nuo tuomarit olivat hänelle vihoissaan, koska hän "puhui heille selkeästi heidän salaisista pimeyden teoistaan; kuitenkin he eivät itse uskaltaneet käydä häneen käsiksi, sillä he pelkäsivät, että kansa huuttaisi heitä vastaan.

5 Sen tähden he huusivat kansalle sanoen: Miksi te sallitte tämän miehen herjata meitä? Sillä katso, hän tuomitsee koko tämän kansan aina tuhoon asti; niin, ja myös, että nämä meidän suuret kaupunkimme otetaan meiltä, niin ettei meillä ole niissä mitään sijaa.

6 Ja nyt me tiedämme, että tämä on mahdotonta, sillä katso, me olemme voimakkaita ja meidän kaupunkimme suuria; sen tähden meidän vihollisemme eivät voi saada meitä valtaansa.

7 Ja tapahtui, että he yllyttivät näin kansaa vihaan Nefiä vastaan ja herättivät kiistoja sen keskuudessa, sillä oli muutamia, jotka huusivat: Antakaa tämän

26a Jes. 5:8–25.

b MK Jaak. 2:13.

29a Alma 5:45–46.

8 4a 1. Nefi 16:2–3.

miehen olla, sillä hän on hyvä mies, ja se, mitä hän sanoo, tapahtuu varmasti, ellemme me tee parannusta;

8 niin, katso, meitä kohtaavat kaikki tuomiot, joista hän on meille todistanut, sillä me tiedämme, että hän on todistanut meille oikein meidän pahoista teoistamme. Ja katso, niitä on paljon, ja hän "tietää yhtä hyvin kaiken sen, mikä meitä on kohtaava, kuin hän tietää meidän pahoista teoistamme;

9 niin, ja katso, ellei hän olisi ollut profeetta, hän ei olisi voinut todistaa noista asioista.

10 Ja tapahtui, että niiden ihmisten pelko, jotka pyrkivät ottamaan Nefin hengiltä, esti heitä käymästä häneen käsiksi; sen tähden hän alkoi jälleen puhua heille nähdessään, että oli päässyt suosioon muutamien silmissä, niin että loput heistä pelkäsivät.

11 Sen tähden hänen oli pakko puhua heille enemmän, sanoen: Katso, veljeni, ettekö ole luke-neet, että Jumala antoi yhdelle miehelle, nimittäin Moosekselle, voiman lyödä "Punaisenmeren vesiä, ja ne jakaantuivat kahtia, niin että israelilaiset, jotka olivat meidän isiämme, pääsivät sen poikki kuivaa maata pitkin, ja vedet peittivät egyptiläisten sotajoukot ja nielaisivat ne?

12 Ja nyt, katso, jos Jumala

antoi tälle miehelle sellaisen voiman, niin miksi väittelette keskenänne ja sanotte, ettei hän ole antanut minulle voimaa, jolla voin tietää niistä tuomioista, jotka kohtaavat teitä, ellette tee parannusta?

13 Mutta katso, te ette kiellä vain minun sanojani, vaan te kiellätte myös kaikki ne sanat, jotka meidän isämme ovat puhuneet, ja myös ne sanat, jotka puhui tämä mies, Mooses, jolle oli annettu niin suuri voima, niin, ne sanat, jotka hän on puhunut Messiaan tulemisesta.

14 Niin, eikö hän todistanut, että Jumalan Poika on tuleva? Ja niin kuin hän "nosti korkealle pronssisen käärmeen autio-maassa, niin korotetaan hänet, joka on tuleva.

15 Ja samoin kuin kaikki, jotka katsoivat tuohon käärmeeseen, saivat "elää, samoin kaikki, jotka katsovat Jumalan Poikaan uskoen, murtunein mielin, saavat ^belää ja saavat sen elämän, joka on iankaikkinen.

16 Ja nyt, katso, ei vain Mooses todistanut näistä asioista, vaan myös "kaikki pyhät profeetat hänen ajoistaan aina Abrahamin aikoihin asti.

17 Niin, ja katso, "Abraham näki hänen tulemisensa ja täytyi ilolla ja riemuitsi.

18 Niin, ja katso, minä sanon teille, että ei vain Abraham

8a Hel. 7:29.

11a 2. Moos. 14:16;

1. Nefi 17:26;

Moosia 7:19; OL 8:2–3;

Moos. 1:25.

14a 4. Moos. 21:6–9;

2. Nefi 25:20;

Alma 33:19–22.

PKO Jeesus Kristus:

Vertauskuvia

Kristuksesta.

15a 1. Nefi 17:41;

Alma 37:45–47;

3. Nefi 15:9.

^b Joh. 11:25.

16a MK Jaak. 4:4–5; 7:11.

17a 1. Moos. 22:8–14;

Joh. 8:56.

tiennyt näistä asioista, vaan ennen Abrahamin aikoja oli ^amonia, joita kutsuttiin Jumalan ^bjärjestyksen mukaan, niin, nimittäin hänen Poikansa järjestyksen mukaan; ja tämä, jotta ihmisille ilmaistaisiin hyvin monta tuhatta vuotta ennen hänen tulemistaan lunastuksen tulevan heillekin.

19 Ja nyt minä tahdon teidän tietävän, että Abrahamin aikojen jälkeenkin on ollut monia profeettoja, jotka ovat todistaneet näistä asioista; niin, katso, profeetta ^aSenos todisti rohkeasti, minkä vuoksi hänet surmattiin.

20 Ja katso, myös ^aSenok, ja myös Esias, ja myös ^bJesaja ja ^cJeremia (Jeremia oli se sama profeetta, joka todisti ^dJerusalem hävityksestä), ja nyt me tiedämme, että Jerusalem hävitettiin Jeremian sanojen mukaisesti. Oi miksi sitten ei Jumalan Poika tulisi hänen profetiansa mukaisesti?

21 Ja nyt kiistättekö sen, että ^aJerusalem hävitettiin? Sanoteko, etteivät Sidkian ^bpojat saaneet surmaansa, kaikki paitsi ^cMulek? Niin, ja ettekö ymmärrä, että Sidkian jälkeläiset ovat meidän keskuudessamme, ja heidät ajettiin pois Jerusalemin maasta? Mutta katso, tässä ei ole kaikki –

22 meidän isämme Lehi ajettiin pois Jerusalemistä, koska hän todisti näistä asioista. Myös Nefi todisti näistä asioista, ja myös melkein kaikki meidän isämme aina tähän aikaan asti; niin, he ovat todistaneet Kristuksen ^atulemisesta ja ovat odottaneet hänen päiväänsä, joka on tuleva, ja riemuinneet siitä.

23 Ja katso, hän on Jumala, ja hän on heidän kanssaan, ja hän ilmaisi itsensä heille sanoen, että hän oli heidät lunastanut; ja he antoivat hänelle kunnian sen tähden, mikä on tuleva.

24 Ja nyt, koska te tiedätte nämä asiat ettekä voi niitä kieltää, paitsi jos valehtelette, te olette sen tähden tehneet tässä syntiä, sillä te olette hylänneet kaikki nämä asiat huolimatta niin monista todisteista, joita olette saaneet; niin, nimittäin te olette saaneet ^akaiken, sekä sen, mitä on taivaassa, että kaiken sen, mitä on maassa, todistukseksi siitä, että ne ovat totta.

25 Mutta katso, te olette hylänneet totuuden ja ^akapinoineet pyhää Jumalaanne vastaan; ja tälläkin hetkellä, sen sijaan että kokoaisitte itsellenne ^bvaarteita taivaaseen, missä mikään ei turmellu ja minne mikään epäpuhdas ei voi tulla, te kasaatte

18a Alma 13:19;
OL 84:6–16; 136:37.

b pko Melkisedekin
pappeus.

19a Alma 34:7.

20a 1. Nefi 19:10;
3. Nefi 10:15–16.
pko Pyhät kirjoitukset:
Kadonneet pyhät
kirjoitukset.

b Jes. 53.

c 1. Nefi 5:13; 7:14.

d Jer. 26:18;

1. Nefi 1:4.

21a 2. Nefi 6:8;

Omni 1:15.

b 2. Kun. 25:7;

Jer. 39:6; 52:10.

c Hes. 17:22–23;

Hel. 6:10.

22a pko Jeesus Kristus:

Profetioita Jeesuksen
Kristuksen syntymästä
ja kuolemasta.

24a Alma 30:44;

Moos. 6:63.

25a Moosia 2:36–38; 3:12.

b Hel. 5:8;

3. Nefi 13:19–21.

itsellenne vihaa ‘tuomion päiväksi.

26 Niin, tälläkin hetkellä te olette murhienne ja ^a‘haureutenne ja jumalattomuutenne tähden kypsymässä ikuiseen tuhoon; niin, ja ellette tee parannusta, se kohtaa teitä pian.

27 Niin, katso, se on nyt aivan teidän ovillanne; niin, menkää tuomarinistuimen luo ja tutkikaa; ja katso, teidän tuomarinne on murhattu, ja hän ^a‘makaa verissään; ja hänet on murhannut hänen ^b‘veljensä, joka pyrkii istumaan tuomarinistuimelle.

28 Ja katso, he molemmat kuuluvat teidän salaiseen joukkoonne, jonka ^a‘alkuunpanija on Gadianon ja Paholainen, joka pyrkii hävittämään ihmisten sielun.

LUKU 9

Sanansaattajat löytävät ylituomarin kuolleen tuomarinistuimen vierestä. Heidät vangitaan ja myöhemmin vapautetaan. Nefi tunnistaa Seantumien murhaajaksi innoituksen kautta. Muutamat tunnustavat Nefin profeetaksi. Noin 23–21 eKr.

KATSO, nyt tapahtui, että kun Nefi oli puhunut nämä sanat, eräät miehet heidän joukostaan juoksivat tuomarinistuimen luo; aivan niin, niitä, jotka menivät, oli viisi, ja mennessään he sanoivat keskenään:

2 Katso, nyt me saamme tietää

varmasti, onko tämä mies profeetta ja onko Jumala käsenyt hänen profetoida tällaisia ihmeellisiä asioita meille. Katso, me emme usko, että hän on käsenyt; niin, me emme usko hänen olevan profeetta; kuitenkin jos tämä, mitä hän on sanonut ylituomarista, on totta, että hän on kuollut, niin silloin me uskomme, että muutkin hänen puhumansa sanat ovat totta.

3 Ja tapahtui, että he juoksivat kaikin voimin ja tulivat sisään tuomarinistuimen luo; ja katso, ylituomari oli kaatunut maahan ja ^a‘makasi verissään.

4 Ja nyt, katso, kun he näkivät tämän, he hämmästyivät tavattomasti, niin että kaatuivat maahan, sillä he eivät olleet uskoneet sanoja, jotka Nefi oli ylimmäisestä tuomarista puhunut.

5 Mutta nyt, kun he näkivät, he uskoivat, ja heidät valtasi pelko, että kaikki Nefin puhumat tuomiot kohtaisivat kansaa; sen tähden he vapisivat ja olivat kaatuneet maahan.

6 Nyt, heti kun tuomari oli murhattu – hänen veljensä pisti häntä valepuvussa, ja hän pakeni, ja palvelijat juoksivat kertomaan kansalle, kohottaen sen keskuudessa huudon murhasta;

7 ja katso, kansa kokoontui yhteen tuomarinistuimen paikalle – ja katso, hämmästykseseen se näki nuo viisi miestä, jotka olivat kaatuneet maahan.

8 Ja nyt, katso, kansa ei tiennyt

25c OL 10:20–23;
121:23–25.

26a PKO Haureus.

27a Hel. 9:3, 15.

b Hel. 9:6, 26–38.

28a Hel. 6:26–30.

9 3a Hel. 8:27.

mitään siitä väkijoukosta, joka oli kokoontunut yhteen Nefin “puutarhalle; sen tähden ihmiset sanoivat toisilleen: Nämä miehet ovat tuomarin murhaajia, ja Jumala on lyönyt heidät, niin etteivät he voineet paeta meitä.

9 Ja tapahtui, että he tarttuivat heihin ja sitoivat heidät ja heittivät heidät vankilaan. Ja kaikkialle lähetettiin julistus, että tuomari oli surmattu ja että murhaajat oli otettu kiinni ja heitetty vankilaan.

10 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä kansa kokoontui yhteen suremaan ja “paastoamaan, surmatun suuren ylituomarin hautajaisiin.

11 Ja näin myös ne tuomarit, jotka olivat Nefin puutarhalla ja kuulivat hänen sanansa, olivat myös kokoontuneet yhteen hautajaisiin.

12 Ja tapahtui, että he kyselivät ihmisiltä, sanoen: Missä ovat ne viisi, jotka lähetettiin kysymään, oliko ylituomari kuollut? Ja he vastasivat ja sanoivat: Näistä viidestä, jotka te sanotte lähettäneenne, me emme tiedä; mutta on viisi murhaajaa, jotka me olemme heittäneet vankilaan.

13 Ja tapahtui, että tuomarit pyysivät tuomaan heidät; ja heidät tuotiin, ja katso, he olivat ne viisi, jotka oli lähetetty; ja katso, tuomarit kyselivät heiltä tietoja asiasta, ja he kertoivat heille kaiken, mitä olivat tehneet, sanoen:

14 Me juoksimme ja tulimme

tuomarinistuimen luo, ja nähdesämme kaiken niin kuin Nefi oli todistanut, me hämmästyimme niin, että kaaduinme maahan; ja kun toivuimme hämmästykseltämme, katso, meidät heitettiin vankilaan.

15 Nyt, mitä tämän miehen murhaan tulee, me emme tiedä, kuka sen on tehnyt; ja me tiedämme vain sen verran, että juoksimme ja tulimme pyyntönne mukaisesti, ja katso, hän oli kuollut, Nefin sanojen mukaisesti.

16 Ja nyt tapahtui, että tuomarit selittivät asian kansalle ja huusivat Nefiä vastaan sanoen: Katso, me tiedämme, että tämän Nefin on täytynyt sopia jonkun kanssa tuomarin surmaamisesta julistaakseen sen sitten meille, jotta hän voisi käännättää meidät uskoonsa, jotta hän voisi ylentää itsensä suureksi mieheksi, Jumalan valitsemaksi ja profeetaksi.

17 Ja nyt, katso, me paljastamme tämän miehen, ja hän tunnustaa rikoksensa ja ilmaisee meille tämän tuomarin todellisen murhaajan.

18 Ja tapahtui, että ne viisi vapautettiin hautauspäivänä. Kuitenkin he moittivat tuomareita niiden sanojen johdosta, joita he olivat puhuneet Nefiä vastaan, ja väittelivät heidän kanssaan yksi toisensa jälkeen, niin että he vaiensivat heidät.

19 Kuitenkin he käskivät ottaa Nefin kiinni ja sitoa ja tuoda hänet väkijoukon eteen, ja he

alkoivat kuulustella häntä eri tavoin saadakseen hänet puhumaan ristiin, jotta he voisivat syyttää häntä, niin että hänet tuomitaan kuolemaan –

20 Ja he sanoivat hänelle: Sinä olet salaliittolainen; kuka on se mies, joka on tehnyt tämän murhan? Kerro nyt meille ja tunnusta rikoksesi; ja he sanoivat: Katso, tässä on rahaa, ja me suomme sinun myös pitää henkesi, jos kerrot meille ja tunnustat sen sopimuksen, jonka olet tehnyt hänen kanssaan.

21 Mutta Nefi sanoi heille: Oi teitä ^amielettömiä, teitä sydämel-tänne ympärileikkaamattomia, teitä sokeita ja teitä ^buppiniskaisia ihmisiä, tiedätekö, kuinka kauan Herra, teidän Jumalanne, sallii teidän jatkaa tällä synnin tiellänne?

22 Oi, valittamaan ja ^asuremaan teidän pitäisi ryhtyä sen suuren hävityksen tähden, joka teitä tällä hetkellä odottaa, elle te parannusta.

23 Katso, te sanotte minun sopineen jonkun miehen kanssa, että hän murhaisi ylituomarimme Seesoramin. Mutta katso, minä sanon teille, että tämä johtuu siitä, että minä olen todistanut teille, jotta voisitte tietää tästä asiasta, niin, nimittäin todistukseksi teille siitä, että minä tiesin jumalattomuudesta ja iljetyksistä, joita keskuudessanne on.

24 Ja koska minä olen tehnyt tämän, te sanotte minun sopineen

jonkun miehen kanssa, että hän tekisi tämän; niin, koska minä näytin teille tämän merkin, te olette minulle vihoissanne ja tavoittelette henkeäni.

25 Ja nyt, katso, minä näytän teille toisen merkin ja katson, tavoitteletteko te minun henkeäni tämän vuoksi.

26 Katso, minä sanon teille: Menkää Seesoramin ^aveljen Seantummin taloon ja sanokaa hänelle:

27 Sopiko Nefi, joka väittää olevansa profeetta ja joka profetoi niin paljon pahaa tästä kansasta, sinun kanssasi, että sinä murhaat Seesoramin, joka on veljesi?

28 Ja katso, hän sanoo teille: Ei.

29 Ja te sanotte hänelle: Oletko sinä murhannut veljesi?

30 Ja hän seisoo peloissaan, tietämättä mitä sanoa. Ja katso, hän vastaa teille kieltävästi, ja hän on olevinaan hämmästynyt; kuitenkin hän julistaa teille olevansa syytön.

31 Mutta katso, te tutkitte häntä ja löydätte verta hänen viittansa liepeistä.

32 Ja tämän nähtyänne te sanotte: Mistä tämä veri on peräisin? Emmekö tiedäkin, että se on sinun veljesi verta?

33 Ja silloin hän vapisee ja kalpenee, ikään kuin kuolema olisi hänet kohdannut.

34 Ja silloin te sanotte: Tämän pelon ja tämän kasvoillesi tulleen kalpeuden tähden, katso, me tiedämme, että sinä olet syyllinen.

21a Ap. t. 7:51.
b pko Kapinointi.

22a Moosia 7:24.
26a Hel. 8:27.

35 Ja silloin hänet valtaa vielä suurempi pelko, ja silloin hän tunnustaa teille eikä enää kiellä tehneensä tätä murhaa.

36 Ja silloin hän sanoo teille, etten minä, Nefi, tiedä mitään asiasta, ellei sitä ole annettu minulle Jumalan voimasta. Ja silloin te tiedätte, että minä olen rehellinen mies ja että Jumala on lähettänyt minut teidän luokseenne.

37 Ja tapahtui, että he menivät ja tekivät sen mukaan kuin Nefi oli heille sanonut. Ja katso, hänen puhumansa sanat olivat totta, sillä niiden sanojen mukaisesti hän kielsi, ja niiden sanojen mukaisesti hän myös tunnusti.

38 Ja hänet pantiin todistamaan, että hän itse tosiaan oli murhaaja, niin että ne viisi vapautettiin, ja myös Nefi.

39 Ja oli muutamia nefiläisiä, jotka uskoivat Nefin sanoihin; ja oli myös muutamia, jotka uskoivat viiden todistuksen tähden, sillä he olivat kääntyneet vankilassa ollessaan.

40 Ja nyt kansan keskuudessa oli muutamia, jotka sanoivat, että Nefi oli profeetta.

41 Ja oli toisia, jotka sanoivat: Katso, hän on jumala, sillä ellei hän olisi jumala, hän ei voisi tietää kaikkea. Sillä katso, hän on kertonut meille meidän sydämemme ajatukset ja on kertonut meille muutakin; ja hän on jopa saattanut meidän tietoomme ylituomarimme oikean murhaajan.

LUKU 10

Herra antaa Nefille sinetöimisvoiman. Hän saa voiman sitoa ja päästää maan päällä ja taivaassa. Hän käskää ihmisiä tekemään parannuksen, tai he hukkuvat. Henki kuljettaa häntä väkijoukosta toiseen. Noin 21–20 eKr.

Ja tapahtui, että ihmisten kesken syntyi hajaannusta, niin että he hajaantuivat sinne tänne ja menivät matkoihinsa jättäen Nefin yksin siihen, missä hän seisoi heidän keskellään.

2 Ja tapahtui, että Nefi lähti kulkemaan omaa taloaan kohti ^a”pohdiskellen niitä asioita, jotka Herra oli näyttänyt hänelle.

3 Ja tapahtui, että kun hän näin pohdiskeli – ollen sangen allapäin nefiläisten kansan jumalattomuuden, heidän salaisten pimeyden tekojensa ja murhiensa ja rosvouksiensa ja kaikenlaisten pahojen tekojensa tähden – ja tapahtui hänen näin pohdiskellessaan sydämessään, että katso, ääni tuli hänelle sanoen:

4 Siunattu olet sinä, Nefi, sen tähden, mitä olet tehnyt, sillä minä olen nähnyt, kuinka sinä olet ^a”väsymättä julistanut tälle kansalle sanaa, jonka minä olen sinulle antanut. Etkä sinä ole pelännyt sitä etkä yrittänyt turvata ^b”omaa henkeäsi, vaan olet pyrkinyt tekemään minun ^c”tahtoni ja pitämään minun käskyni.

5 Ja nyt, koska sinä olet tehnyt

10 2a pko Pohtiminen.
4a pko Ahkeruus.

b pko Uhri.
c 3. Nefi 11:11.

tämän niin väsymättömästi, katso, minä siunaan sinua ikuisesti; ja minä teen sinusta väkevän sanassa ja toimessa, uskossa ja teoissa, jopa niin, että ^a”kaikki tapahtuu sinulle ^b”sanasi mukaisesti, sillä sinä ^c”et pyydä sellaista, mikä on vastoin minun tahtoani.

6 Katso, sinä olet Nefi, ja minä olen Jumala. Katso, minä julistan sinulle enkelieni läsnä ollessa, että sinä saat vallan tähän kansaan ja lyöt maata ^a”nälänhädällä ja rutolla ja hävityksellä tämän kansan jumalattomuuden mukaisesti.

7 Katso, minä annan sinulle voiman, niin että, mitä sinä ^a”sinetöit maan päällä, se on sinetöity taivaassa, ja mitä sinä vapautat maan päällä, se on vapautettu taivaassa; ja niin sinulla on voima tämän kansan keskuudessa.

8 Ja niin, jos sinä sanot tälle temppelille, että se halkeaa kah tia, se tapahtuu.

9 Ja jos sinä sanot tälle ^a”vuoralle: Luhistu maan tasalle, se tapahtuu.

10 Ja katso, jos sinä sanot, että Jumala on lyövä tätä kansaa, se tapahtuu.

11 Ja nyt, katso, minä käsken sinun mennä julistamaan tälle kansalle, että näin sanoo Herra Jumala, joka on Kaikkivaltias: Ellette tee parannusta, teitä lyödään jopa niin, että ^a”tuhoudutte.

12 Ja katso, nyt tapahtui, että kun Herra oli puhunut nämä sanat Nefille, hän pysähtyi eikä mennyt omaan taloonsa vaan palasi väkijoukkojen luo, jotka olivat hajaantuneet ympäri maata, ja alkoi julistaa niille Herran sanaa, joka hänelle oli puhuttu heidän tuhostaan, elleivät he tekisi parannusta.

13 Nyt, katso, huolimatta siitä suuresta ihmeestä, jonka Nefi oli tehnyt kertoessaan heille ylituomarin kuolemasta, he paaduttivat sydämensä eivätkä kuulleet Herran sanoja.

14 Sen tähden Nefi julisti heille Herran sanaa, sanoen: Ellette tee parannusta, näin sanoo Herra, teitä lyödään jopa niin, että tuhoudutte.

15 Ja tapahtui, että kun Nefi oli julistanut heille sanan, katso, he paaduttivat yhä sydämensä eivätkä tahtoneet kuulla hänen sanojaan; sen tähden he herjasivat häntä ja yrittivät käydä häneen käsiksi voidakseen heittää hänet vankilaan.

16 Mutta katso, Jumalan voima oli hänen kanssaan, eivätkä he voineet ottaa häntä kiinni heittääkseen hänet vankilaan, sillä Henki otti hänet ja vei pois heidän keskeltään.

17 Ja tapahtui, että hän kulki näin Hengen mukana väkijoukon luota toisen luo julistaen Jumalan sanaa, kunnes hän oli julistanut sen niille kaikille tai

5a 3. Nefi 18:20;
OL 88:63–65.

b En. 1:12.

c 2. Nefi 4:35;
OL 46:30.

6a Hel. 11:4–18.

7a Matt. 16:19.

rko Sinetöiminen.

9a Matt. 17:20;

MK Jaak. 4:6;

Morm. 8:24;

Et. 12:30.

11a Hel. 5:2.

lähettänyt sen kaiken kansan keskuuteen.

18 Ja tapahtui, etteivät he tah-toneet kuulla hänen sanojaan; ja alkoi olla kiistoja, niin että he jakaantuivat toisiaan vastaan ja alkoivat surmata toisiaan mie-kalla.

19 Ja niin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden seitse-mäskymmenesyhdes vuosi.

LUKU 11

Nefi saa Herran vaihtamaan sodan nälänhätään. Monia ihmisiä menehtyy. Kansa tekee parannuksen, ja Nefi pyytää Herralta hartaasti sadetta. Nefi ja Lehi saavat monia ilmoituksia. Gadiantonin rosvot valtaavat alaa maassa. Noin 20–6 eKr.

Ja nyt tapahtui tuomarien hal-lituskauden seitsemäntenäkymmenentenäkahdentena vuonna, että kiistat lisääntyivät, niin että sotia oli kautta koko maan koko Nefin kansan keskuudessa.

2 Ja juuri tämä "salainen ros-vojoukko jatkoi tätä tuhotyötä ja jumalattomuutta. Ja tätä sotaa jatkui koko sen vuoden; ja se jatkui myös seitsemäntenäkymmenentenäkolmantena vuonna.

3 Ja tapahtui, että tänä vuonna Nefi huusi Herran puoleen sanoen:

4 Oi Herra, älä salli, että tämä kansa hävitetään miekalla, vaan, oi Herra, anna mieluummin "nälänhädän tulla maahan he-rättämään ihmiset muistamaan

Herraa Jumalaansa, niin kenties he tekevät parannuksen ja kään-tyvät sinun puoleesi.

5 Ja niin tapahtui Nefin sanojen mukaisesti. Ja maassa oli suuri nälänhätä koko Nefin kansan keskuudessa. Ja niin nälänhätä jatkui seitsemäntenäkymmenen-tenäneljäntenä vuonna, ja tuho-työ miekalla lakkasi mutta kävi ankaraksi nälänhädän aiheutta-mana.

6 Ja tämä tuhotyö jatkui myös seitsemäntenäkymmenentenä-viidentenä vuonna. Sillä maata lyötiin niin, että se oli kuiva eikä antanut viljaa viljankorjuu-aikana, ja koko maata lyötiin niin lamanilaisten kuin nefiläisten-kin keskuudessa, niin että heitä lyötiin siten, että heitä menehtyi tuhansittain maan jumalatto-mammissa osissa.

7 Ja tapahtui, että kansa näki olevansa menehtymäisillään nä-länhätään, ja se alkoi "muistaa Herraa Jumalaansa; ja se alkoi muistaa Nefin sanoja.

8 Ja kansa alkoi vedota ylituo-mareihinsa ja johtajiinsa, että he sanoisivat Nefille: Katso, me tiedämme, että sinä olet Jumalan mies, ja sen tähden huuda Her-ran, meidän Jumalamme puoleen, että hän kääntäisi pois meiltä tä-män nälänhädän, etteivät kaikki ne "sanat, jotka sinä olet puhunut meidän tuhostamme, toteutuisi.

9 Ja tapahtui, että tuomarit sanoivat Nefille niiden sanojen mukaan, joita oli pyydetty. Ja tapahtui, että kun Nefi näki, että

kansa oli tehnyt parannuksen ja nöyrytyi säkkivaatteessa, hän huusi jälleen Herran puoleen sanoen:

10 Oi Herra, katso, tämä kansa tekee parannuksen; ja se on hävittänyt Gadiantonin joukon pois keskuudestaan, niin että siitä on tehty loppu, ja se on haudannut sen salaiset suunnitelmat maahan.

11 Nyt, oi Herra, käännäthän pois vihasi tämän heidän nöyryytensä tähden ja annat vihasi tyydyttyä niiden jumalattomien miesten tuhosta, jotka olet jo tuhonnut.

12 Oi Herra, käännäthän pois vihasi, niin, hehkuvan vihasi, ja annat tämän nälänhädän lakata tässä maassa.

13 Oi Herra, kuulethan minua ja annat tapahtua minun sanojeni mukaisesti ja lähetät ^asadetta maan päälle, jotta se tuotaisi hedelmäänsä ja viljaansa viljankorjuuaikana.

14 Oi Herra, sinä kuulit ^aminun sanojani, kun sanoin: Tulkoon nälänhätä, jotta miekan rutto tauti lakkaisi; ja minä tiedän, että sinä tälläkin kertaa kuulet minun sanojani, sillä sinä sanoit näin: Jos tämä kansa tekee parannuksen, minä säästän sen.

15 Niin, oi Herra, ja sinä näet, että se on tehnyt parannuksen sen nälänhädän ja ruttotaudin ja tuhon tähden, joka sitä on kohdannut.

16 Ja nyt, oi Herra, käännäthän

pois vihasi ja koetathan jälleen, palveleeko se sinua? Ja jos niin, oi Herra, sinä voit siunata sitä sanojesi mukaisesti, jotka olet puhunut.

17 Ja tapahtui, että seitsemäntenäkymmenentenäkuudentena vuonna Herra käänsi pois vihansa kansasta ja antoi ^asateen langeta maahan, niin että se tuotti hedelmäänsä hedelmällisenä aikanaan. Ja tapahtui, että se tuotti viljaansa viljankorjuuaikanaan.

18 Ja katso, ihmiset riemuitsivat ja ylistivät Jumalaa, ja koko maa oli täynnä riemua; eivätkä he enää yrittäneet ottaa Nefiä hengiltä, vaan he pitivät häntä ^asuurena profeettana ja Jumalan miehenä, jolle Jumala oli antanut suuren voiman ja valtuuden.

19 Ja katso, hänen veljensä Lehi ei ollut ^arahtuakaan häntä jäljessä niissä asioissa, jotka kuuluvat vanhurskauteen.

20 Ja niin tapahtui, että Nefin kansa alkoi jälleen menestyä maassa ja alkoi rakentaa raunioitaan ja alkoi lisääntyä ja levitä, kunnes se peitti koko maan sekä pohjoisessa että etelässä, läntisestä merestä itäiseen mereen.

21 Ja tapahtui, että seitsemäskymmeneskuudes vuosi päättyi rauhan vallitessa. Ja seitsemäskymmenesseitsemäs vuosi alkoi rauhan vallitessa; ja ^akirkko levisi kautta koko maan, ja suurin osa kansasta, sekä nefiläisistä että lamanilaisista, kuului

13a 1. Kun. 18:1, 41–46.

14a Hel. 11:4.

17a 5. Moos. 11:13–17.

18a Hel. 10:5–11.

19a Hel. 5:36–44.

21a rko Jeesuksen

Kristuksen kirkko.

kirkkoon; ja heillä oli tavattoman suuri rauha maassa; ja näin päättyi seitsemäskymmenesseitsemäs vuosi.

22 Ja heillä oli rauha myös seitsemäntenäkymmenentenäkahdeksantena vuonna, lukuun ottamatta muutamia kiistoja opinkohdista, joita profeetat olivat kirjoittaneet.

23 Ja seitsemäntenäkymmenentenäyhdeksäntenä vuonna alkoi olla paljon riitaa. Mutta tapahtui, että Nefi ja Lehi ja monet heidän veljistään, jotka tiesivät oikeista opinkohdista, koska saivat monia ilmoituksia päivittäin, saarnasivat sen tähden kansalle, tehden lopun heidän riitelystään sinä samana vuonna.

24 Ja tapahtui, että Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksantenäkymmenentenä vuonna oli tietty joukko Nefin kansasta luopuneita, jotka olivat muutamia vuosia aikaisemmin menneet lamanilaisten puolelle ja ottaneet itselleen lamanilaisten nimen, ja myös tietty joukko lamanilaisten todellisia jälkeläisiä, jotka he, eli nuo luopiot, yllyttivät vihaan; sen tähden he aloittivat sodan veljiänsä vastaan.

25 Ja he murhasivat ja rosvosivat, ja sitten he perääntyivät takaisin vuoristoon ja erämaahan ja piilopaikkoihin ja piiloutuivat, jottei heitä löydettäisi, ja saivat päivittäin lisääntyä joukkoihinsa, koska oli luopioita, jotka liittyivät heihin.

26 Ja niin heistä aikaa myöten, niin, eikä monenkaan vuoden

kuluessa, tuli tavattoman suuri rosvojoukko; ja he etsivät esiin kaikki Gadiantonin salaiset suunnitelmat, ja niin heistä tuli Gadiantonin rosvoja.

27 Nyt, katso, nämä rosvot tekivät suurta vahinkoa, niin, jopa suurta hävitystä Nefin kansan keskuudessa ja myös lamanilaisen kansan keskuudessa.

28 Ja tapahtui, että kävi välttämättömäksi tehdä loppu tästä hävitystyöstä; sen tähden he lähettivät vahvoista miehistä kootun sotajoukon erämaahan ja vuorille etsimään tätä rosvojoukkoa ja hävittämään sen.

29 Mutta katso, tapahtui, että heidät ajettiin sinä samana vuonna takaisin vieläpä omille maillensa. Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmenes vuosi.

30 Ja tapahtui kahdeksannenäkymmenennenyhdeksennen vuoden alussa, että he lähtivät jälleen tätä rosvojoukkoa vastaan ja hävittivät monia; ja heillekin aiheutui paljon tuhoa.

31 Ja heidän oli jälleen pakko palata erämaasta ja vuorilta omille maillensa, vuoristossa ja erämaassa vitsauksena olevien rosvojen tavattoman suuren lukumäärän tähden.

32 Ja tapahtui, että näin päättyi tämä vuosi. Ja rosvojen määrä lisääntyi ja he vahvistuivat yhä, niin että he uhmasivat nefiläisten ja myös lamanilaisten koko sotajoukkoja; ja heidän takiaan kansan valtasi suuri pelko kaikkialla maassa.

33 Niin, sillä he kävivät monissa osissa maata tehden niille suurta tuhoa, eli tappoivat monia ja veivät toisia vankeina erämaahan, niin, ja varsinkin heidän naisiaan ja lapsiaan.

34 Nyt tämä suuri pahuus, joka kohtasi kansaa sen pahojen tekojen tähden, herätti sen jälleen muistamaan Herraa Jumalaansa.

35 Ja näin päättyi tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmenesyhdes vuosi.

36 Ja kahdeksantenakymmenentenäkahdentena vuonna he alkoivat jälleen ^aunohtaa Herran Jumalansa. Ja kahdeksantenakymmenentenäkolmantena vuonna he alkoivat vahvistua pahuudessa. Eivätkä he kahdeksantenakymmenentenäneljäntenä vuonna parantaneet tapojaan.

37 Ja tapahtui kahdeksantenakymmenentenäviidentenä vuonna, että he vahvistuivat vahvistumistaan ylpeydessään ja jumalattomuudessaan, ja niin he kypsyivät jälleen tuhoon.

38 Ja näin päättyi kahdeksaskymmenesviides vuosi.

LUKU 12

Ihmiset ovat epävakaita ja mieltöttömiä ja nopeita tekemään pahaa. Herra kurittaa kansaansa. Ihmisten mitättömyyttä verrataan Jumalan voimaan. Ihmiset saavat

tuomiopäivänä ikuisen elämän tai ikuisen tuomion. Noin 6 eKr.

Ja näin me voimme nähdä ihmislasten sydänten petollisuuden sekä epävakaisuuden; niin, me voimme nähdä, että Herra suuressa, äärettömässä hyvydessään siunaa niitä, jotka panevat ^aturvansa häneen, ja antaa heidän ^bmenestystä.

2 Niin, ja me voimme nähdä, että juuri sillä hetkellä, kun hän antaa kansalleen menestystä, nimittäin sen peltojen ja katraiden ja laumojen lisääntymisenä ja kultana ja hopeana ja kaikenlaisina erilaatuisina ja erilaisina kalleuksina; säästään sen hengen ja pelastaen sen sen vihollisten käsistä; pehmittäen sen vihollisten sydämet, niin etteivät he julistaisi sotia sitä vastaan; niin, ja sanalla sanoen tehden kaiken kansansa parhaaksi ja onneksi; niin, sillä hetkellä se ^apaaduttaa sydämensä ja unohtaa Herran Jumalansa ja ^bpolkee Pyhän jalkoihinsa – niin, ja tämä sen mukavuuden ja tavattoman suuren vaurauden tähden.

3 Ja näin me näemme, että ellei Herra ^akurita kansaansa monilla ahdingoilla, niin, ellei hän rankaise sitä kuolemalla ja kauhulla ja nälänhädällä ja kaikenlaisilla ruttotaudeilla, se ei häntä ^bmuista.

4 Oi kuinka tyhmiä ja kuinka turhamaisia ja kuinka pahoja ja

36a Alma 46:8.
12 1a Ps. 36:8–9;
2. Nefi 22:2;
Moosia 4:6.
pko Luottamus.

b 2. Aik. 26:5;
Ps. 1:2–3.
2a pko Luopumus.
b Alma 5:53;
3. Nefi 28:35.

3a Moosia 23:21;
OL 98:21; 101:8.
b Aam. 4:6–11.

perkeleellisiä ja kuinka ^anopeita tekemään pahaa ja kuinka hitaita tekemään hyvää ovatkaan ihmislapset; niin, kuinka nopeita kuulemaan Paholaisen sanoja ja kiinnittämään ^bsydämensä maailman turhuuksiin!

5 Niin, kuinka nopeita ^aylpistymään kopeudessa; niin, kuinka nopeita kerskumaan ja tekemään kaikenlaista sellaista, mikä on pahaa; ja kuinka hitaita he ovatkaan muistamaan Herran Jumalansa ja kallistamaan korvansa hänen neuvoilleen, niin, kuinka hitaita ^bvaeltamaan viisauden polkuja!

6 Katso, he eivät halua Herran Jumalansa, joka heidät on ^aluonut, ^bhallitsevan ja vallitsevan heitä; huolimatta hänen suuresta hyvyydestään ja hänen armostaan heitä kohtaan he eivät pidä hänen neuvojaan minkään arvoisina, eivätkä he tahdo häntä oppaaksensa.

7 Oi kuinka suuri onkaan ihmislasten ^amitättömyys; aivan niin, he ovat vähäisempiä kuin maan tomu.

8 Sillä katso, maan tomu liikkuu sinne tänne, hajotakseen meidän suuren ja ikuisen Jumalamme käskystä.

9 Niin, katso, hänen äänestään kukkulat ja vuoret vapisevat ja ^ajärkkyvät.

10 Ja hänen äänensä ^avoimasta ne murtuvat ja tulevat tasaisiksi, niin, niin kuin laakso.

11 Niin, hänen äänensä voimasta ^akoko maa vapisee;

12 niin, hänen äänensä voimasta perustukset huojuvat aina sisintä myöten.

13 Niin, ja jos hän sanoo maalle: Liiku, se liikkuu.

14 Niin, jos hän sanoo ^amaalle: ^bMene taaksepäin, niin että se ^cpidentää päivää monella tunnilla, se tapahtuu;

15 ja niin hänen sanansa mukaisesti maa menee taaksepäin, ja ihmisestä näyttää, että aurinko seisoo paikallaan; niin, ja katso, näin on, sillä todellakin maa liikkuu eikä aurinko.

16 Ja katso, myös jos hän sanoo suuren syvyyden ^avesille: ^bKuivukaa, se tapahtuu.

17 Katso, jos hän sanoo tälle vuorelle: Kohoa ylös ja ^asiirry tuon kaupungin ylle ja putoa sen päälle, niin että se hautautuu, katso, se tapahtuu.

18 Ja katso, jos ihminen ^akätkee aarteensa maahan ja Herra sanoo: Olkoon se ^bkirottu sen pahuuden tähden, joka sen on kätkenyt, katso, se on oleva kirottu.

19 Ja jos Herra sanoo: Ole kirottu, niin ettei kukaan ihminen löydä sinua tästä hetkestä vastedes ja ikuisesti, katso, kukaan

4a 2. Moos. 32:8.

b Matt. 15:19;
Hepr. 3:12.

5a Sananl. 29:23.

b pko Ylpeys.
pko Vaeltaminen
Jumalan kanssa.

6a Jes. 45:9;
OL 58:30;

Moos. 7:32–33.

b OL 60:4.
7a Jes. 40:15, 17;

Moosia 4:19;
Moos. 1:10.

9a 3. Nefi 22:10.

10a 1. Nefi 17:46.

11a Morm. 5:23;
Et. 4:9.

14a Joos. 10:12–14.

b Jes. 38:7–8.

c 2. Kun. 20:8–11.

16a Matt. 8:27.

b Jes. 44:27; 51:10.

17a 3. Nefi 8:10.

18a Morm. 1:18;

Et. 14:1.

b Hel. 13:17.

ihminen ei sitä saa vastedes eikä ikuisesti.

20 Ja katso, jos Herra sanoo ihmiselle: Pahojen tekojesi tähden sinä olet oleva kirottu ikuisesti, se tapahtuu.

21 Ja jos Herra sanoo: Pahojen tekojesi tähden sinut erotetaan pois minun luotani, hän antaa niin tapahtua.

22 Ja voi sitä, jolle hän sanoo näin, sillä se tapahtuu sille, joka pahaa tekee, eikä hän voi pelastua; ja nyt, tästä syystä, jotta ihmiset voisivat pelastua, on parannus julistettu.

23 Ja nyt, siunattuja ovat ne, jotka tekevät parannuksen ja kuulevat Herran Jumalansa ääntä; sillä nämä ovat niitä, jotka "pelastuvat.

24 Ja suokoon Jumala suuressa täyteydessänsä, että ihmiset voitaisiin johdattaa parannukseen ja hyviin tekoihin, jotta heidät voitaisiin palauttaa armoon "armosta, tekojensa mukaan.

25 Ja minä tahdon kaikkien ihmisten pelastuvan. Mutta me luemme, että suurena ja viimeisenä päivänä on muutamia, jotka hylätään eli jotka karkotetaan Herran luota;

26 niin, jotka määrätään loputtoman kurjuuden tilaan, niin että toteutuvat sanat, jotka sanovat: Ne, jotka ovat tehneet hyvää, saavat "ikuisen elämän, ja ne, jotka ovat tehneet pahaa, saavat ikuisen ^btuomion. Ja näin on. Aamen.

Samuel Lamanilaisen profetia nefiläisille.

Käsittää luvut 13–15.

LUKU 13

Samuel Lamanilainen profetoi, että nefiläiset tuhoutuvat, elleivät he tee parannusta. Heidät ja heidän rikkautensa kirotaan. He hylkäävät profeetat ja kivittävät heitä, ovat pahojen henkien saartamia ja etsivät onnea pahan tekemisestä. Noin 6 eKr.

Ja nyt tapahtui kahdeksantenkymmenentenäkuudentena vuonna, että nefiläiset pysyivät yhä jumalattomuudessa, niin, suuressa jumalattomuudessa, kun taas "lamanilaiset pitivät tarkasti huolen Jumalan käskyjen noudattamisesta Mooseksen lain mukaisesti.

2 Ja tapahtui, että tänä vuonna oli eräs Samuel, lamanilainen, joka tuli Sarahemlan maahan ja alkoi saarnata kansalle. Ja tapahtui, että hän saarnasi monta päivää parannusta kansalle, ja hänet karkotettiin, ja hän aikoi palata omaan maahansa.

3 Mutta katso, hänelle tuli Herran ääni, että hänen tuli palata takaisin ja profetoida kansalle kaikki, mitä hänen "sydämeensä tulisi.

4 Ja tapahtui, että hänen ei sallittu tulla kaupunkiin; sen tähden hän meni ja nousi sen muurille ja ojensi kätensä

23a pko Pelastus.

24a pko Armo.

26a Matt. 25:46;

Joh. 5:28–29;

Room. 6:13.

b pko Tuomio.

13 1a Hel. 15:4–5.

3a OL 100:5.

ja huusi kovalla äänellä ja profetoiti kansalle kaiken, mitä Herra pani hänen sydämeensä.

5 Ja hän sanoi sille: Katso, minä, Samuel, lamanilainen, puhun Herran sanoja, jotka hän panee minun sydämeeni; ja katso, hän on pannut sydämeeni sanottavaksi tälle kansalle, että oikeudenmukaisuuden ^amiekka häälyy tämän kansan yllä; ja ennen kuin neljäsataa vuotta kuluu, oikeudenmukaisuuden miekka iskee tätä kansaa.

6 Niin, ankara ^ahävitys odottaa tätä kansaa, ja se tulee varmasti tämän kansan osaksi, eikä mikään muu voi tätä kansaa pelastaa kuin parannus ja usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, joka varmasti tulee maailmaan ja kärsii paljon ja joka surmataan kansansa puolesta.

7 Ja katso, Herran ^aenkeli on julistanut sen minulle, ja hän toi ^bilosanoman sielulleni. Ja katso, minut lähetettiin teidän luokseenne julistamaan sitä teillekin, jotta te saisitte ilosanoman; mutta katso, te ette tahtoneet ottaa minua vastaan.

8 Sen tähden, näin sanoo Herra: Nefiläisten kansan sydänten kovuuden tähden, elleivät he tee parannusta, minä otan sanani pois heiltä ja minä ^avedän Henkeni pois heistä enkä kärsi heitä enää, ja minä käännän heidän veljiensä sydämet heitä vastaan.

9 Ja ennen kuin ^aneljäsataa vuotta on kulunut, minä annan lyödä heitä; niin, minä rankaisen heitä miekalla ja nälänhädällä ja ruttotaudilla.

10 Niin, minä rankaisen heitä hehkuvassa vihassani, ja ^aneljännessä sukupolvessa on vihollisianne, jotka saavat elää nähdäkseen teidän täydellisen tuhon; ja tämä tapahtuu varmasti, ellette tee parannusta, sanoo Herra; ja neljänteen sukupolveen kuuluvat tuottavat teille tuhon.

11 Mutta jos te teette parannuksen ja ^apalaatte Herran Jumalanne luo, minä käännän pois vihani, sanoo Herra; niin, näin sanoo Herra: Siunattuja ovat ne, jotka tekevät parannuksen ja kääntyvät minun puoleeni, mutta voi sitä, joka ei parannusta tee.

12 Niin, ^avoi tätä suurta Sarahemlan kaupunkia, sillä katso, niiden tähden, jotka ovat vanhurskaita, se pelastuu; niin, voi tätä suurta kaupunkia, sillä minä näen, sanoo Herra, että on monia, jopa suurin osa tästä suuresta kaupungista, jotka paaduttavat sydämensä minua vastaan, sanoo Herra.

13 Mutta siunattuja ovat ne, jotka tekevät parannuksen, sillä heidät minä säästän. Mutta katso, ellei olisi niitä vanhurskaita, jotka ovat tässä suuressa kaupungissa, katso, minä antaisin

5a Alma 60:29;

3. Nefi 2:19.

6a Alma 45:10–14;

Hel. 15:17.

7a Alma 13:26.

b Jes. 52:7.

8a Hel. 6:35.

9a Alma 45:10–12.

10a 1. Nefi 12:12;

2. Nefi 26:9;

3. Nefi 27:32.

11a 3. Nefi 10:5–7.

12a 3. Nefi 8:8, 24; 9:3.

”tulen tulla alas taivaasta hävittäämään sen.

14 Mutta katso, vanhurskaiden tähden se säästyy. Mutta katso, tulee aika, sanoo Herra, että kun te karkotatte vanhurskaat keskuudestanne, silloin te olette kypsiä tuhoon; niin, voi tätä suurta kaupunkia siinä olevan jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

15 Niin, ja voi Gideonin kaupunkia siinä olevan jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

16 Niin, ja voi kaikkia kaupunkoja, jotka ovat ympäri maata ja jotka ovat nefiläisten hallussa, niissä olevan jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

17 Ja katso, ^akirous kohtaa maata, sanoo Herra Sebaot, niiden ihmisten tähden, jotka ovat maassa, nimittäin heidän jumalattomuutensa ja iljetystensä tähden.

18 Ja tapahtuu, sanoo Herra Sebaot, niin, meidän suuri ja tosi Jumalamme, ettei kukaan, joka ^akätkee aarteita maahan, löydä niitä enää maan suuren kirouksen tähden, paitsi jos hän on vanhurskas ihminen ja kätkee sen Herran huomaan.

19 Sillä minä tahdon, sanoo Herra, että he kätkevät aarteensa minun huomaani; ja kirottuja olkoot ne, jotka eivät kätke aarteitaan minun huomaani; sillä muut kuin vanhurskaat eivät kätke aarteitaan minun huomaani; ja

se, joka ei kätke aarteitaan minun huomaani, on kirottu, ja samoin aarre, eikä kukaan voi sitä lunastaa maan kirouksen tähden.

20 Ja tulee päivä, jolloin he kätkevät aarteensa, koska he ovat kiinnittäneet sydämensä rikkauksiin; ja koska he ovat kiinnittäneet sydämensä rikkauksiinsa ja tahtovat kätkeä aarteensa, kun he pakenevat vihollisiaan, koska he eivät tahdo kätkeä niitä minun huomaani, olkoot he kirottuja ja samoin heidän aarteensa; ja sinä päivänä heitä lyödään, sanoo Herra.

21 Katsokaa, te tämän suuren kaupungin asukkaat, ja ^akuulkaa minun sanojani; niin, kuulkaa niitä sanoja, jotka Herra sanoo, sillä katso, hän sanoo, että te olette kirottuja rikkauksienne tähden, ja myös teidän rikkautenne ovat kirottuja, koska te olette kiinnittäneet sydämenne niihin ettekä ole kuulleet hänen sanojaan, joka ne teille antoi.

22 Te ette muista Herraa Jumalaanne siinä, millä hän on teitä siunannut, vaan te muistatte aina ^arikkauksianne, kiittämättä niistä Herraa Jumalaanne; niin, teidän sydämenne ei ole kääntynyt Herran puoleen, vaan se paisuu suuresta ^bylpeydestä aiheuttaen kerskumista ja suurta paisumista, ^ckateutta, riitaa, pahansuopaisuutta, vainoa ja murhia ja kaikenlaisia pahoja tekoja.

23 Tästä syystä Herra Jumala

13a 1. Moos. 19:24;
2. Kun. 1:9–16;
3. Nefi 9:11.
17a Hel. 12:18.

18a Morm. 1:18;
Et. 14:1.
21a PKO Kuulla.
22a Luuk. 12:34.

PKO Maailmallisuus;
Rikkaus.
b PKO Ylpeys.
c PKO Kateus.

on antanut kirouksen kohdata maata ja myös teidän rikkauksianne, ja tämä teidän pahuutenne tähden.

24 Niin, voi tätä kansaa tämän ajan tähden, joka on tullut, jolloin te ^akarkotatte profeetat ja pilkkaatte heitä ja heitätte heitä kivillä ja surmaatte heidät ja teette heille kaikenlaista pahaa, samoin kuin ihmiset tekivät muinaisena aikana.

25 Ja nyt, kun te puhutte, te sanotte: Jos me olisimme eläneet muinoin ^aisiemme aikana, me emme olisi surmanneet profeettoja; me emme olisi kivittäneet heitä ja karkottaneet heitä.

26 Katso, te olette pahempia kuin he; sillä niin totta kuin Herra elää, jos joku ^aprofeetta tulee teidän keskuuteenne ja julistaa teille Herran sanaa, joka todistaa teidän synneistänne ja pahoista teoistanne, te ^bvihasutte hänelle ja karkotatte hänet ja etsitte kaikenlaisia keinoja ottaaksenne hänet hengiltä; niin, te sanotte, että hän on väärä ^cprofeetta ja että hän on synnintekijä ja Perkeleestä, koska hän ^dtodistaa, että teidän tekonne ovat pahoja.

27 Mutta katso, jos joku ihminen tulee teidän keskuuteenne ja sanoo: Tehkää tämä, eikä siinä ole mitään pahaa; tehkää tuo, ettekä joudu kärsimään; niin, hän sanoo: Vaeltakaa oman

sydämenne kopeuden mukaisesti; niin, vaeltakaa silmienne kopeuden mukaisesti ja tehkää mitä ikinä sydämenne haluaa – ja jos joku ihminen tulee teidän keskuuteenne ja sanoo näin, te otatte hänet vastaan ja sanotte, että hän on ^aprofeetta.

28 Niin, te ylennätte hänet ja annatte hänelle omaisuudestanne; te annatte hänelle kultaanne ja hopeaanne ja puette hänet kalliisiin vaatteisiin; ja koska hän puhuu teille ^amielisteleviä sanoja ja hän sanoo, että kaikki on hyvin, niin te ette hänestä vikaa löydä.

29 Oi te jumalaton ja kieroutunut sukupolvi, te paatunut ja uppiniskainen kansa, kuinka kauan luulette Herran teitä kärsivän? Niin, kuinka kauan sallitte ^atyhmien ja ^bsokeiden oppaiden johdattaa itseänne? Niin, kuinka kauan ^cvalitsette pimeyden mieluummin kuin ^dvalon?

30 Niin, katso, Herran viha on jo syttynyt teitä vastaan; katso, hän on kironnut maan teidän pahuutenne tähden.

31 Ja katso, tulee aika, jolloin hän kiroaa teidän rikkautenne, niin että niistä tulee ^aliukkaita, niin että ette voi niitä pitää, ja köyhyyttenne päivinä te ette voi pitää niitä.

32 Ja köyhyyttenne päivinä te huudatte Herran puoleen, ja turhaan te huudatte, sillä teidän hävityksenne on jo kohdannut teitä,

24a 2. Aik. 36:15–16;

1. Nefi 1:20.

25a Ap. t. 7:51.

26a 2. Aik. 18:7;

Luuk. 16:31.

b Jes. 30:9–10.

c Matt. 13:57.

d Gal. 4:16.

27a Miika 2:11.

pko Pappisvalta.

28a 2. Tim. 4:3–4.

29a 2. Nefi 28:9.

b Matt. 15:14.

c Joh. 3:19.

d Job 24:13.

31a Morm. 1:17–18.

ja teidän tuhonne on varmistettu; ja silloin te itkette ja valitatte sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot. Ja silloin te valitatte ja sanotte:

33 Oi ^akunpa olisin tehnyt parannuksen enkä olisi tappanut profeettoja ja ^bkivittänyt heitä ja karkottanut heitä. Niin, sinä päivänä te sanotte: Oi kunpa olisimme muistaneet Herraa Jumalaamme sinä päivänä, kun hän antoi meille rikkautemme, niin silloin ne eivät olisi tulleet liukkaiksi, niin että olisimme menettäneet ne; sillä katso, meidän rikkautemme ovat meiltä menneet.

34 Katso, me panemme työkalun tähän, ja huomispäivänä se on poissa; ja katso, meidän miekkamme on otettu meiltä sinä päivänä, kun olemme etsineet niitä taistelua varten.

35 Niin, me olemme kätkeneet aarteemme, ja ne ovat luisuneet meiltä pois maan kirouksen tähden.

36 Oi kunpa olisimme tehneet parannuksen sinä päivänä, kun Herran sana tuli meille, sillä katso, maa on kirottu, ja kaikki on tullut liukkaaksi, emmekä voi sitä pitää.

37 Katso, me olemme pahojen henkien ympäröimiä, niin, me olemme sen enkelien saartamia, joka on pyrkinyt hävittämään sielumme. Katso, meidän pahat tekomme ovat suuret. Oi Herra, etkö voi kääntää vihaasi pois meistä? Ja näin te puhutte niinä päivinä.

38 Mutta katso, teidän ^akoetus-aikanne on ohitse; te olette ^blykänneet pelastuksenne päivää, kunnes on ikuisesti liian myöhäistä ja teidän tuhonne on varmistettu; niin, sillä te olette koko elinaikanne tavoitelleet sitä, mitä ette voineet saada, ja te olette tavoitelleet ^connea tekemällä pahaa, mikä on vastoin sen vanhurskauden luonnetta, joka on meidän suuressa ja iankaikisessa Päämiehessämme.

39 Oi te maan asukkaat, kunpa kuulisitte sanojani! Ja minä rukoilen, että Herran viha kääntettäisiin pois teistä ja että te tekisitte parannuksen ja pelastuisitte.

LUKU 14

Samuel ennustaa, että yö on valloisa ja että uusi tähti ilmaantuu Kristuksen syntymän aikaan. Kristus lunastaa ihmiset ajallisesta ja hengellisestä kuolemasta. Hänen kuolemansa merkkejä ovat kolmen päivän pimeys, kallioiden halkeaminen ja suuret luonnonmullistukset. Noin 6 eKr.

Ja nyt tapahtui, että ^aSamuel Lamanilainen profetoi hyvin paljon muutakin, mitä ei voida kirjoittaa.

2 Ja katso, hän sanoi heille: Katso, minä annan teille merkin, sillä tulee vielä viisi vuotta, ja katso, sitten tulee Jumalan Poika lunastamaan kaikki ne, jotka uskovat hänen nimeensä.

3 Ja katso, tämän minä annan

33a Morm. 2:10–15.
b Matt. 23:37.

38a Morm. 2:15.
b Alma 34:33–34.

c Alma 41:10–11.
14 1a Hel. 13:2.

teille ^amerkiksi hänen tulemisensa ajasta; sillä katso, taivaalla on suuria valoja, niin ettei hänen tulemisensa edellisenä yönä ole pimeä, niin että ihmisestä näytää niin kuin olisi päivä.

4 Sen tähden yksi päivä ja yö ja päivä on ikään kuin se olisi yksi päivä, eikä yötä olisi, ja tämä on teille merkinä, sillä te tiedätte auringon nousevan ja myös laskevan; sen tähden tiedetään varmasti, että on kaksi päivää ja yö; kuitenkin yö ei pimene, ja se on ^ahänen syntymäänsä edeltävä yö.

5 Ja katso, nousee uusi ^atähti, jollaista ette ole koskaan nähneet; ja myös tämä on teille merkki.

6 Ja katso, ei tässä kaikki, taivaalla on monia merkkejä ja ihmeitä.

7 Ja tapahtuu, että te kaikki hämmästytte ja kummeksutte, niin että ^akaadutte maahan.

8 Ja tapahtuu, että jokainen, joka ^auskoo Jumalan Poikaan, saa ikuisen elämän.

9 Ja katso, näin Herra on enkelinsä kautta käskenyt minun tulla kertomaan tämän teille; niin, hän on käskenyt minun profetoida nämä asiat teille; niin, hän on sanonut minulle: Huuda tälle kansalle: Tehkää parannus ja valmistakaa Herralle tie.

10 Ja nyt, koska minä olen lamanilainen ja olen puhunut

teille ne sanat, jotka Herra on minua käskenyt ja koska ne olivat kovia teitä vastaan, te olette vihoissanne minulle ja pyritte ottamaan minut hengiltä ja olette ^akarkottaneet minut keskuudestanne.

11 Ja te kuulette minun sanani, sillä tätä tarkoitusta varten minä olen noussut tämän kaupungin muureille, jotta te saisitte kuulla ja tietää Jumalan tuomioista, jotka odottavat teitä pahojen tekojenne tähden, ja myös jotta saisitte tietää parannuksen ehdot;

12 ja myös jotta saisitte tietää Jeesuksen Kristuksen tulemisesta, Jumalan Pojan, taivaan ja maan ^aIsän, kaiken Luojan alusta asti; ja jotta saisitte tietää hänen tulemisensa merkeistä, niin että te voisitte uskoa hänen nimeensä.

13 Ja jos te ^auskotte hänen nimeensä, te teette parannuksen kaikista synneistänne, niin että te siten voitte saada ne anteeksi hänen ^bansiodensa kautta.

14 Ja katso, vielä toisen merkin minä annan teille, nimittäin merkin hänen kuolemastaan.

15 Sillä katso, hänen on totisesti kuoltava, jotta ^apelastus voi tulla; eli hänen täytyy ja on välttämättöntä kuolla saadakseen aikaan kuolleiden ^bylösnousemuksen, jotta ihmiset siten voidaan tuoda Herran eteen.

3a 3. Nefi 1:15.

4a PKO Jeesus Kristus:
Profetioita Jeesuksen
Kristuksen syntymästä
ja kuolemasta.

5a Matt. 2:1–2;

3. Nefi 1:21.

7a 3. Nefi 1:16–17.

8a Joh. 3:16.

10a Hel. 13:2.

12a Moosia 3:8;

3. Nefi 9:15; Et. 4:7.

PKO Jeesus Kristus.

13a Ap. t. 16:30–31.

b OL 19:16–20.

15a PKO Vapahtaja.

b Alma 42:23.

PKO Ylösnousemus.

16 Eli, katso, tämä kuolema saa aikaan ylösnousemuksen ja ^alunastaa koko ihmissuvun ensimmäisestä kuolemasta – siitä hengellisestä kuolemasta; sillä koko ihmissuku, joka on Aadamin ^blankeemuksen tähden ^cerotettu pois Herran luota, katsotaan ^akuolleeaksi sekä siihen nähden, mikä on ajallista että siihen nähden, mikä on hengellistä.

17 Mutta katso, Kristuksen ylösnousemus ^alunastaa ihmissuvun, niin, vieläpä koko ihmissuvun, ja tuo sen takaisin Herran eteen.

18 Niin, ja se toteuttaa parannuksen ehdon, että ketään, joka tekee parannuksen, ei kaadeta maahan eikä heitetä tuleen, mutta jokainen, joka ei tee parannusta, kaadetaan maahan ja heitetään tuleen; ja heidän osakseen tulee jälleen hengellinen kuolema, eli toinen kuolema, sillä heidät erotetaan jälleen pois siitä, mikä kuuluu vanhurskauteen.

19 Sen tähden tehkää parannus, tehkää parannus, että ette, koska tiedätte nämä asiat mutta ette niitä tee, antautuisi tuomion alaisiksi ja joutuisi tähän toiseen kuolemaan.

20 Mutta katso, kuten minä sanoin teille toisesta ^amerkistä, hänen kuolemansa merkistä, katso, sinä päivänä, jona hän kärsii kuoleman, aurinko ^bpimenee

ja kieltäytyy antamasta valoaan teille, ja samoin kuu ja tähdet; eikä tässä maassa ole mitään valoa ^ckolmeen päivään, nimittäin siitä hetkestä alkaen, kun hän kärsii kuoleman, aina siihen asti, kun hän nousee kuolleista.

21 Niin, sinä hetkenä, kun hän antaa henkensä, on ^aukko-senjiylinää ja salamoita monen tunnin ajan, ja maa järisee ja vavahtelee; ja kalliot, jotka ovat tämän maan pinnalla, jotka ovat sekä maan päällä että sen alla, jotka te tällä hetkellä tiedätte vankoiksi, eli suurin osa siitä on yhtenäistä vankkaa massaa, ^bmurtuvat;

22 niin, ne halkeavat kahtia, ja siitä lähtien niitä ^atavataan halkinaisina ja säröisinä ja murtuneina palasina kaikkialta maan päältä, eli sekä maan päältä että sen alta.

23 Ja katso, on oleva suuria rajuilmoja, ja monet vuoret maldtavat laakson kaltaisiksi, ja monista paikoista, joita nyt sanotaan laaksoiksi, tulee vuoria, joiden korkeus on suuri.

24 Ja monet valtatiet sortuvat, ja monet ^akaupungit tulevat autoioiksi.

25 Ja monet ^ahaudat aukenevat ja luovuttavat monia kuolleita; ja monet pyhät ilmestyvät monille.

26 Ja katso, näin ^aenkeli on

16a pko Lunastus-suunnitelma.

b pko Aadamin ja Eevan lankeemus.

c Alma 42:6–9.

d pko Kuolema,

hengellinen.

17a pko Lunastus.

20a 3. Nefi 8:5–25.

b Luuk. 23:44.

c Moosia 3:10.

21a 3. Nefi 8:6.

b 3. Nefi 10:9.

22a 3. Nefi 8:18.

24a 3. Nefi 9:3–12.

25a Matt. 27:50–54;

3. Nefi 23:9–11.

26a Alma 13:26.

minulle puhunut; sillä hän sanoi minulle, että olisi ukkosen-jylinää ja salamoita monen tunnin ajan.

27 Ja hän sanoi minulle, että tämä tapahtuisi ukkosen ja salamoinnin ja rajuilman kestäessä ja että *“pimeys peittäisi koko maan pinnan kolmen päivän ajan.*

28 Ja enkeli sanoi minulle, että monet tulevat näkemään suurrempia asioita kuin nämä, jotta he uskoisivat, että *“nämä merkit ja nämä ihmeet tapahtuvat kaikkialla tässä maassa, jottei ihmislasten keskuudessa olisi mitään syytä epäuskoon –*

29 ja tämä, jotta jokainen, joka uskoo, voisi pelastua, ja jokaiselle, joka ei usko, tulisi vanhurskas *“tuomio; ja myös, jos heidät tuomitaan, he saattavat itse oman tuomionsa päällensä.*

30 Ja nyt muistakaa, muistakaa, veljeni, että jokainen, joka hukkuu, hukkuu omasta syystään ja jokainen, joka tekee pahaa, tekee sitä omasta tahdostaan, sillä katso, te olette *“vapaita; te saatte toimia omasta puolestanne; sillä katso, Jumala on antanut teille ^btiedon, ja hän on tehnyt teidät vapaita.*

31 Hän on antanut teille kyvyn *“erottaa hyvä pahasta, ja hän on antanut teille kyvyn ^bvalita elämä tai kuolema; ja te voitte tehdä hyvää ja tulla*

“palautetuiksi siihen, mikä on hyvää, tai saada sen, mikä on hyvää, palautetuksi itsellenne; tai te voitte tehdä pahaa ja saada sen, mikä on pahaa, palautetuksi itsellenne.

LUKU 15

Herra kuritti nefiläisiä, koska hän rakasti heitä. Kääntyneet lamanilaiset ovat vahvoja ja lujia uskossa. Herra on armollinen lamanilaisille myöhemmin aikoina. Noin 6 eKr.

Ja nyt, rakkaat veljeni, katso, minä julistan teille, että ellette tee parannusta, teidän talonne jäävät teiltä *“autioiksi.*

2 Niin, ellette tee parannusta, teidän naisillanne on suuri syy surra sinä päivänä, kun he imettävät, sillä te yritätte paeta, eikä mitään turvapaikkaa ole; niin, ja voi niitä, jotka ovat *“raskaana, sillä he ovat raskasliikkeisiä eivätkä voi paeta; sen tähden heidät poljetaan maahan ja jätetään menehtymään.*

3 Niin, voi tätä kansaa, jota sanotaan Nefin kansaksi, ellei se tee parannusta, kun se näkee kaikki nämä merkit ja ihmeet, jotka sille näytetään; sillä katso, se on ollut Herran valittu kansa; niin, Nefin kansaa hän on rakastanut, ja hän on sitä myös *“kurittanut; niin, sen pahojen tekojen päivinä hän on sitä*

27a 1. Nefi 19:10;

3. Nefi 8:3.

28a 1. Nefi 12:4–5.

29a PKO Viimeinen tuomio.

30a 2. Nefi 2:26–29;

Moos. 6:56.

PKO Tahdonvapaus.

b PKO Tieto.

31a Moroni 7:16.

b 2. Nefi 2:28–29;

Alma 3:26–27.

c Alma 41:3–5.

15 1a Matt. 23:37–38.

2a Matt. 24:19.

3a Sananl. 3:12;

Hepr. 12:5–11;

OL 95:1.

kurittanut, koska hän rakastaa sitä.

4 Mutta katsokaa, veljeni, lamanilaisia hän on vihannut, koska heidän tekonsa ovat olleet pahoja jatkuvasti, ja tämä heidän isiensä ^aperinteiden pahuuden tähden. Mutta katso, pelastus on tullut heille nefiläisten saarnaamisen kautta, ja tätä tarkoitusta varten Herra on ^bpidentänyt heidän elinaikansa.

5 Ja minä tahdon teidän näkevän, että ^asuurin osa heistä on velvollisuutensa polulla, ja he vaeltavat tarkoin Jumalan edessä ja noudattavat tarkoin hänen käskyjensä ja säädöksiensä ja tuomioitansa Mooseksen lain mukaisesti.

6 Niin, minä sanon teille, että suurin osa heistä tekee näin, ja he pyrkivät väsymättömän uutterasti johdattamaan loput veljistään tuntemaan totuuden; sen tähden monia liittyy heidän joukkoonsa päivittäin.

7 Ja katso, te tiedätte itse, koska olette sen nähneet, että heistä kaikki, jotka on johdattu tuntemaan totuus ja tuntemaan isiensä jumalattomat ja iljettävät perinteet ja on johdattu uskomaan pyhiin kirjoituksiin eli pyhien profeettojen profetioihin, jotka on kirjoitettu, mikä johdattaa heidät uskomaan Herraan ja parannukseen, mitkä usko ja parannus

saavat heissä aikaan sydämen ^amuutoksen –

8 ja nyt kaikki, jotka ovat tähän päässeet, kuten itse tiedätte, ovat ^avahvoja ja lujia uskossa ja siinä, millä heidät on tehty vapaiksi.

9 Ja te tiedätte myös, että he ovat ^ahaudanneet sota-aseensa, ja he pelkäävät tarttua niihin, etteivät vain mitenkään tekisi syntiä; niin, te voitte nähdä, että he pelkäävät tehdä syntiä – sillä katso, he antautuvat vihollistensa tallattaviksi ja surmataviksi eivätkä tahdo kohottaa miekkojaan heitä vastaan, ja tämä heidän uskonsa vuoksi Kristukseen.

10 Ja nyt, heidän lujuutensa tähden heidän uskoessaan siihen, mihin he uskovat, eli heidän vahvuutensa tähden, kun he kerran ovat valistuneet, katso, Herra siunaa heitä ja pidentää heidän elinaikansa heidän pahuudestaan huolimatta –

11 niin, vaikka he vaipuisivat epäuskoon, Herra ^apidentää heidän elinaikansa, kunnes tulee aika, josta meidän isämme ja myös profeetta ^bSenos ja monet muut profeetat ovat puhuneet, veljiemme lamanilaisten ^cpalauttamisesta takaisin totuuden tuntemiseen –

12 niin, minä sanon teille, että myöhempinä aikoina Herran ^alupaukset on ulotettu koskemaan

4a rko Perimätiedot.

b Alma 9:16.

5a Hel. 13:1.

7a rko Kääntäminen, kääntämys.

8a Alma 23:6;

27:27;

3. Nefi 6:14.

9a Alma 24:17–19.

11a Alma 9:16.

b Hel. 8:19.

c 2. Nefi 30:5–8.

12a En. 1:12–13.

veljiämme lamanilaisia; ja huolimatta niistä monista ahdingoista, joita heillä tulee olemaan, ja huolimatta siitä, että heitä ^bajetaan maan päällä sinne tänne ja metsästetään ja lyödään ja hajotetaan laajalle, eikä turvapaikkaa ole, Herra on oleva heille ^carmollinen.

13 Ja tämä on sen profetian mukaista, että heidät ^ajohdetaan jälleen oikeaan tietoon, joka on tieto heidän Lunastajastaan ja suuresta ja todellisesta ^bpaimenestaan, ja heidät luetaan hänen lampaidensa joukkoon.

14 Sen tähden minä sanon teille: Heidän on ^aparempi kuin teidän, ellette tee parannusta.

15 Sillä katso, ^ajos ne voimalliset teot, jotka on näytetty teille, olisi näytetty heille, niin, heille, jotka ovat vaipuneet epäuskoon isiensä perimätietojen tähden, te voisitte itsekkin nähdä, etteivät he enää koskaan olisi vaipuneet epäuskoon.

16 Sen tähden sanoo Herra: Minä en kokonaan hävitä heitä, vaan saatan heidät viisauteni päivänä palaamaan takaisin luokseni, sanoo Herra.

17 Ja nyt, katso, Herra sanoo nefiläisten kansasta: Elleivät he tee parannusta ja noudata tarkoin minun tahtoani, minä hävitän heidät ^akokonaan, sanoo Herra, heidän epäuskonsa tähden, huolimatta niistä monista

voimallisista teoista, joita minä olen tehnyt heidän keskuudessaan; ja niin totta kuin Herra elää, näin tulee tapahtumaan, sanoo Herra.

LUKU 16

Nefi kastaa ne nefiläiset, jotka uskovat Samuelia. Parannusta tekemättömien nefiläisten nuolet ja kivet eivät voi surmata Samuelia. Jotkut paaduttavat sydämensä, ja toiset näkevät enkeleitä. Ne, jotka eivät usko, sanovat, ettei ole järkevää uskoa Kristukseen ja hänen tulemiseensa Jerusalemiin. Noin 6–1 eKr.

Ja nyt, tapahtui, että oli monia, jotka kuulivat Samuel Lamanilaisen sanat, jotka hän puhui kaupungin muureilla. Ja kaikki, jotka uskoivat hänen sanaansa, lähtivät etsimään Nefiä; ja kun he olivat tavoittaneet ja löytäneet hänet, he tunnustivat hänelle syntinsä eivätkä kieltäneet, haluten, että heidät kastettaisiin Herralle.

2 Mutta kaikki ne, jotka eivät uskoneet Samuelin sanoihin, vihastuivat hänelle; ja he heittivät kiviä muurilla olevaa Samuelia kohti, ja monet ampuivat myös nuolia häntä kohti hänen seistessään muurilla; mutta Herran Henki oli hänen kanssaan, niin etteivät he voineet osua häneen kivillään eivätkä nuolillaan.

12b Morm. 5:15.
c 1. Nefi 13:31;
2. Nefi 10:18–19;

MK Jaak. 3:5–6.
13a 3. Nefi 16:12.
b rko Hyvä paimen.

14a Hel. 7:23.
15a Matt. 11:20–23.
17a Hel. 13:6–10.

3 Nyt, kun he näkivät, etteivät voineet osua häneen, oli vielä paljon muita, jotka uskoivat hänen sanoihinsa, niin että he menivät Nefin luo kastettaviksi.

4 Sillä katso, Nefi kastoi ja profetoi ja saarnasi huutaen parannusta kansalle, näyttäen merkkejä ja ihmetekojä, tehden ^aihmeitä kansan keskuudessa, jotta he tietäisivät, että Kristuksen oli ^bpian tultava –

5 kertoen heille asioista, joiden oli pian tultava, jotta he tietäisivät ja muistaisivat niiden tulemisen hetkellä, että ne oli ilmaistu heille etukäteen, jotta he uskoisivat; sen tähden kaikki, jotka uskoivat Samuelin sanoihin, menivät hänen luokseen kastettaviksi, sillä he tulivat parannusta tehden ja tunnustaen syntinsä.

6 Mutta suurin osa heistä ei uskonut Samuelin sanoihin; sen tähden, kun he näkivät, etteivät voineet osua häneen kivillään ja nuolillaan, he huusivat päälliköilleen sanoen: Ottakaa tämä mies kiinni ja sitokaa hänet, sillä katso, hänessä on riivaaja, ja hänessä olevan riivaajan voiman tähden me emme voi osua häneen kivillämme ja nuolillamme; sen tähden ottakaa hänet kiinni ja sitokaa hänet ja viekää hänet pois.

7 Ja kun he menivät käydäkseen häneen käsiksi, katso, hän heittäytyi alas muurilta ja pakeni pois heidän mailtaan, niin, aina omaan maahansa asti, ja alkoi

saarnata ja profetoida oman kansansa keskuudessa.

8 Ja katso, hänestä ei enää koskaan kuultu nefiläisten keskuudessa; ja näin olivat kansan asiat.

9 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmeneskuudes vuosi.

10 Ja näin päättyi myös tuomarien hallituskauden kahdeksaskymmenesseitsemäs vuosi suurimman osan kansasta pysyessä ylpeydessään ja jumalattomuudessaan ja vähemmistön vaeltaessa tarkemmin Jumalan edessä.

11 Ja tällaiset olivat olot myös tuomarien hallituskauden kahdeksantenäkymmenentenäkahdeksantena vuonna.

12 Ja kansan asioissa tapahtui vain vähän muutosta, paitsi että kansa alkoi olla pahuudessa paa-tuneempaa ja tehdä enemmän ja enemmän sitä, mikä oli vastoin Jumalan käskyjä, tuomarien hallituskauden kahdeksantenäkymmenentenäyhdeksäntenä vuonna.

13 Mutta tuomarien hallituskauden yhdeksäntenäkymmenentenä vuonna tapahtui, että kansalle annettiin ^asuuria merkkejä ja ihmeitä, ja profeettojen sanat ^balkoivat toteutua.

14 Ja ^aenkeleitä ilmestyi ihmisille, viisaille ihmisille, ja julisti heille suuren ilon ilosanomaa; niin kirjoitukset alkoivat tänä vuonna toteutua.

15 Kuitenkin ihmiset alkoivat paaduttaa sydäntään, kaikki paitsi kaikkein uskovin osa heistä, sekä nefiläisistä että myös lamanilaisista, ja alkoivat luottaa "omaan voimaansa ja omaan viisauteensa, sanoen:

16 Joitakin asioita niin monista he ovat saattaneet arvata oikein, mutta katso, me tiedämme, etteivät kaikki nämä suuret ja ihmeelliset teot, joista on puhuttu, voi tapahtua.

17 Ja he alkoivat järkeillä ja väitellä keskenään sanoen:

18 "Ei ole järkevää, että sellainen olento kuin Kristus tulisi; jos tulisi ja hän olisi Jumalan Poika, taivaan ja maan Isä, niin kuin on puhuttu, miksei hän näyttäydy meille samoin kuin niille, jotka ovat Jerusalemissa?

19 Niin, miksei hän näyttäydy tässä maassa yhtä hyvin kuin Jerusalemin maassa?

20 Mutta katso, me tiedämme, että tämä on jumalaton "perimätieto, jonka isämme ovat jättäneet perintönä meille saadakseen meidät uskomaan johonkin suureen ja ihmeelliseen, mikä tapahtuisi, mutta ei meidän keskuudessamme vaan maassa, joka on kaukana, maassa, jota me emme tunne; sen tähden he voivat pitää meidät tietämättömyydessä, sillä me emme voi omin silmin^b nähdä, että se on totta.

21 Ja Paholaisen viekkailta ja salaperäisillä taidoilla he aikovat saada aikaan jonkin suuren salaisuuden, jota me emme voi ymmärtää ja joka pitää meidät alistettuina heidän sanojensa palvelijoiksi ja myös heidän palvelijoihinsa, sillä me luotamme siihen, että he opettavat meille sanaa; ja näin he pitävät meidät tietämättömyydessä, jos me antaudumme heille, koko elinaikamme.

22 Ja ihmiset kuvittelivat sydämessään paljon muuta, mikä oli mieletöntä ja "turhaa, ja he olivat hyvin levottomia, sillä Saatana yllytti heitä tekemään pahaa jatkuvasti; niin, hän kulki ympäri levittäen huhuja ja kiistoja kaikkialle maahan voidakseen paaduttaa ihmisten sydämet sitä vastaan, mikä oli hyvää, ja sitä vastaan, mikä oli tuleva.

23 Ja huolimatta niistä merkeistä ja ihmeteoista, joita tehtiin Herran kansan keskuudessa, ja monista ihmeistä, joita tehtiin, Saatana sai suuren vallan ihmisten sydämissä kaikkialla maassa.

24 Ja näin päättyi Nefin kansan tuomarien hallituskauden yhdeksäskymmenes vuosi.

25 Ja näin päättyi Helamanin kirja Helamanin ja hänen poikiensa aikakirjan mukaan.

15a Jes. 5:21.
18a Alma 30:12–13.

20a PKO Perimätiedot.
b Et. 12:5–6, 19.

22a PKO Turhuus.

KOLMAS NEFI

NEFIN KIRJA

SEN NEFIN POJAN, JOKA OLI HELAMANIN POIKA

Ja Helaman oli sen Helamanin poika, joka oli Alman poika, ja tämä oli Alman poika, ja Alma oli sen Nefin jälkeläinen, joka oli sen Lehin poika, joka tuli Jerusalemissa Juudan kuninkaan Sidkian ensimmäisenä hallitusvuotena.

LUKU 1

Nefi, Helamanin poika, lähtee maasta, ja hänen poikansa Nefi pitää aikakirjoja. Vaikka merkkejä ja ihmeitä on runsaasti, jumalattomat suunnittelevat surmaavansa vanhurskaat. Kristuksen syntymäyö tulee. Merkki annetaan, ja uusi tähti nousee. Valheet ja petokset lisääntyvät, ja Gadiantonin rosvot teurastavat monia. Noin 1–4 jKr.

NYT tapahtui, että yhdeksänkymmenesyhdes vuosi oli kulunut, ja siitä ajasta, jolloin Lehi lähti Jerusalemissa, oli "kuusisataa vuotta; ja sinä vuonna Lakoneus oli maan ylituomarina ja päämiehenä.

2 Ja Helamanin poika Nefi oli lähtenyt Sarahemlan maasta antettuaan vanhimman poikansa "Nefin vastuulle ^bpronssilevyt ja kaikki aikakirjat, joita oli pidetty, ja kaikki ne esineet, joita oli pidetty pyhinä Lehin Jerusalemissa lähdöstä asti.

3 Sitten hän lähti maasta, ja sitä, "minne hän meni, ei kukaan ihmisen tiedä; ja hänen poikansa Nefi piti aikakirjoja hänen jäl-

keensä, nimittäin tämän kansan aikakirjaa.

4 Ja tapahtui, että yhdeksänkymmenennenkahdennen vuoden alussa, katso, profeettojen profetiat alkoivat täyttyä täydellisemmin, sillä kansan keskuudessa alkoi tapahtua suurempia merkkejä ja suurempia ihmeitä.

5 Mutta oli muutamia, jotka alkoivat sanoa, että aika, jolloin Samuel Lamanilaisen "puhumien sanojen piti käydä toteen, oli mennyt.

6 Ja he alkoivat riemuita veljiensä kustannuksella, sanoen: Katso, aika on mennyt, eivätkä Samuelin sanat ole toteutuneet; sen tähden teidän ilonne ja uskonne tähän asiaan on ollut turhaa.

7 Ja tapahtui, että he aiheuttivat suuren metelin kautta maan, ja ne ihmiset, jotka uskoivat, alkoivat olla hyvin murheellisia siitä, etteivät ne asiat, joista oli puhuttu, jotenkin ehkä tapahtuisikaan.

8 Mutta katso, he odottivat herkeämättä sitä päivää ja sitä yötä ja sitä päivää, joka olisi

1 1a 2. Nefi 25:19.

2a PKO Nefi, Helamanin

pojan Nefin poika.

b Alma 37:3–5.

3a 3. Nefi 2:9.

5a Hel. 14:2–4.

kuin yksi päivä, ikään kuin yötä ei olisi, jotta he saisivat tietää, ettei heidän uskonsa ollut ollut turhaa.

9 Nyt tapahtui, että epäuskoi-set määräsivät päivän, jolloin kaikki ne, jotka uskoivat noihin perimätietoihin, ^aotettaisiin hengiltä, ellei tapahtuisi sitä merkkiä, jonka profeetta Samuel oli antanut.

10 Nyt tapahtui, että kun Nefin poika Nefi näki tämän kansansa jumalattomuuden, hänen sydämensä tuli tavattoman murheelliseksi.

11 Ja tapahtui, että hän meni ulos ja kumartui maahan ja huusi voimallisesti Jumalaansa kansansa puolesta eli niiden, jotka aiottiin ottaa hengiltä, koska he uskoivat isiensä perimätietoihin.

12 Ja tapahtui, että hän huusi voimallisesti Herran puoleen ^a”koko sen päivän; ja katso, Herran ääni tuli hänelle sanoen:

13 Nosta pääsi ja ole rohkealla mielellä, sillä katso, aika on käsillä ja tänä yönä merkki annetaan, ja ^a”huomispäivänä minä tulen maailmaan osoittamaan maailmalle, että minä toteutan kaiken sen, mitä olen käskenyt ^b”puhua pyhien profeettojeni suulla.

14 Katso, minä ^a”tulen omieni luokse ^b”toteuttaakseni kaiken, mitä olen ilmaissut ihmislapsille maailman ^c”perustamisesta asti, ja tehdäkseni ^d”sekä Isän

että Pojan tahdon – Isän minun tähteni, ja Pojan minun lihani tähden. Ja katso, aika on käsillä, ja tänä yönä merkki annetaan.

15 Ja tapahtui, että sanat, jotka Nefille tulivat, toteutuivat sen mukaisesti kuin ne oli puhuttu; sillä katso, auringon laskeutessa ^a”ei tullut pimeää, ja ihmiset alkoivat olla hämmästyksissään, koska ei tullut pimeää, kun yö tuli.

16 Ja monet, jotka eivät olleet uskoneet profeettojen sanoihin, ^a”kaatuivat maahan ja kävivät ikään kuin kuolleiksi, sillä he tiesivät, että se suuri ^b”hävityssuunnitelma, jonka he olivat laatineet profeettojen sanoihin uskovia varten, oli rauennut; sillä merkki, joka oli annettu, oli jo käsillä.

17 Ja he alkoivat tietää, että Jumalan Pojan oli pian ilmesyttävä; niin, sanalla sanoen kaikki ihmiset koko maan päällä lännestä itään, sekä pohjoisessa maassa että eteläisessä maassa, olivat niin tavattoman hämmästyneitä, että he kaatuivat maahan.

18 Sillä he tiesivät, että profeetat olivat todistaneet näistä asioista monia vuosia ja että merkki, joka oli annettu, oli jo käsillä; ja he alkoivat pelätä pahuutensa ja epäuskonsa tähden.

19 Ja tapahtui, ettei koko sinä yönä tullut pimeää, vaan oli niin valoisaa kuin olisi ollut keskipäivä. Ja tapahtui, että aurinko

9a rko Marttyyri.

12a En. 1:4;

Alma 5:46.

13a Luuk. 2:10–11.

b rko Jeesus Kristus:

Profetioita Jeesuksen
Kristuksen syntymästä
ja kuolemasta.

14a Joh. 1:11.

b Matt. 5:17–18.

c Alma 42:26.

d OL 93:3–4.

15a Hel. 14:3.

16a Hel. 14:7.

b 3. Nefi 1:9.

nousi jälleen aamulla oikean järjestyksensä mukaisesti, ja he tiesivät sen olevan se päivä, jona Herra "syntyisi, sen merkin tähden, joka oli annettu.

20 Ja kaikki, niin, jokainen rah-tukin, oli tapahtunut profeettojen sanojen mukaisesti.

21 Ja tapahtui myös, että ilmes-tyi uusi "tähti, sanan mukaisesti.

22 Ja tapahtui, että tästä het-kestä lähtien Saatana alkoi levittää valheita ihmisten kes-kuuteen paaduttaakseen heidän sydämensä, jotta he eivät uskoisi niihin merkkeihin ja ihmeisiin, joita he olivat nähneet; mutta näistä valheista ja petoksista huolimatta suurin osa ihmisistä uskoi ja kääntyi Herraan.

23 Ja tapahtui, että Nefi kulki kansan keskuudessa, ja myös monet muut, kastaen parannuk-seen, mihin sisältyi suuri syntien "anteeksianto. Ja niin kansalla alkoi jälleen olla rauha maassa.

24 Eikä ollut kiistoja, paitsi että muutamat alkoivat saarnata yrit-täen kirjoitusten avulla osoittaa, ettei ollut enää "välttämätöntä noudattaa Mooseksen lakia. Nyt tässä asiassa he erehtyivät, koska eivät olleet ymmärtäneet kirjoituksia.

25 Mutta tapahtui, että pian he kääntyivät ja tulivat vakuuttu-neiksi siitä, että olivat väärässä, sillä heille ilmaistiin, ettei lakia vielä ollut "täytetty ja että se oli täytettävä jokaista rahtua

myöten; niin, heille tuli sana, että se oli täytettävä, niin, ettei yksi-kään kirjain tai pieninkään piirto siitä häviäisi, ennen kuin se olisi kaikki täytetty; sen tähden hei-dät tänä samana vuonna johda-tettiin tuntemaan erehdyksensä, ja he ^btunnustivat virheensä.

26 Ja näin kului yhdeksäskym-meneskahdes vuosi tuoden kan-salle ilosanoman niiden merk-kien tähden, jotka tapahtuivat kaikkien pyhien profeettojen profetian sanojen mukaisesti.

27 Ja tapahtui, että myös yh-deksäskymmeneskolmas vuosi kului rauhassa, lukuun otta-matta "Gadiantonin rosvoja, jotka asuivat vuorilla ja olivat maassa vitsauksena; sillä niin vahvoja heidän linnoituksensa ja piilopaikkansa olivat, ettei kansa saanut heitä kukistetuksi; sen tähden he tekivät monia murhia ja panivat toimeen suuren teu-rastuksen kansan keskuudessa.

28 Ja tapahtui, että yhdeksän-tenäkymmenentenäneljäntenä vuonna heidän määränsä alkoi lisääntyä suuresti, koska oli monia nefiläisluopioita, jotka pa-kenivat heidän luoksensa, mikä aiheutti paljon murhetta niille nefiläisille, jotka jäivät maahan.

29 Ja myös lamanilaisten kes-kuudessa oli syytä suureen murheeseen, sillä katso, heillä oli paljon lapsia, jotka kasvoivat ja alkoivat vahvistua vuosiltaan, niin että heistä tuli itsenäisiä,

19a Luuk. 2:1–7.

21a Matt. 2:1–2;
Hel. 14:5.

23a PKO Syntien

anteeksisaaminen.

24a Alma 34:13.

25a Matt. 5:17–18.

b Moosisa 26:29.

27a PKO Gadiantonin
rosvot.

ja joita muutamit "soramilaiset" johdattivat valheillaan ja mielistelevillä sanoillaan liittymään noihin Gadiantonin rosvoihin.

30 Ja näin olivat lamanilaisetkin ahdingossa ja heidän uskonsa ja vanhurskautensa alkoi heiketä nousevan sukupolven jumalattomuuden tähden.

LUKU 2

Jumalattomuus ja iljetykset lisääntyvät kansan keskuudessa. Nefiläiset ja lamanilaiset liittyvät yhteen puolustautuakseen Gadiantonin rosvoja vastaan. Kääntyneistä lamanilaisista tulee valkoisia, ja heitä kutsutaan nefiläisiksi. Noin 5–16 jKr.

Ja tapahtui, että näin kului myös yhdeksäskymmenesviides vuosi, ja ihmiset alkoivat unohdtaa ne merkit ja ihmeet, joista he olivat kuulleet, ja alkoivat olla yhä vähemmän hämmästyneitä jostakin taivaan merkistä tai ihmeestä, niin että he alkoivat olla sydämeltään paatuneita ja mieleltään sokeita ja lakkasivat uskomasta kaikkeen siihen, mitä olivat nähneet ja kuulleet –

2 kuvitellen sydämessään sellaisia turhuuksia, että sen olivat ihmiset ja Perkeleen voima saaneet aikaan ihmisten "sydänten eksyttämiseksi ja pettämiseksi; ja näin Saatana sai jälleen valtaansa ihmisten sydämet, niin että hän sokaisi heidän silmänsä ja eksytti heidät uskomaan, että

oppi Kristuksesta oli mieletön ja turha.

3 Ja tapahtui, että ihmiset alkoivat vahvistua jumalattomuudessa ja iljetyksissä, eivätkä he uskoneet, että enää annettaisiin merkkejä tai ihmeitä; ja Saatana "kulki ympäri eksyttäen ihmisten sydämiä, kiusaten heitä ja saaden heidät tekemään suurta jumalattomuutta maassa.

4 Ja näin kului yhdeksäskymmeneskuudes vuosi; ja myös yhdeksäskymmenesseitsemäs vuosi; ja myös yhdeksäskymmeneskahdeksas vuosi; ja myös yhdeksäskymmenesyhdeksäs vuosi;

5 ja sata vuotta oli kulunut myös "Moosian päivistä, hänen, joka oli Nefin kansan kuningas.

6 Ja kuusisataayhdeksän vuotta oli kulunut siitä, kun Lehi lähti Jerusalemissa.

7 Ja yhdeksän vuotta oli kulunut siitä ajasta, kun annettiin merkki, josta profeetat olivat puhuneet, että Kristus tulisi maailmaan.

8 Nyt nefiläiset alkoivat laskea aikansa tästä ajankohdasta, jolloin merkki annettiin, eli Kristuksen tulemisesta; sen tähden yhdeksän vuotta oli kulunut.

9 Eikä Nefi, joka oli sen Nefin isä, jonka vastuulla aikakirjat olivat, "palannut Sarahemlan maahan, eikä häntä löydetty mistään koko maasta.

10 Ja tapahtui, että kansa pysyi yhä jumalattomuudessa huolimatta paljosta saarnaamisesta ja profetoimisesta, jota sen

29a Alma 30:59.

2 2a PKO Pettäminen.

3a OL 10:27.

5a Moosia 29:46–47.

9a 3. Nefi 1:2–3.

keskuuteen lähetettiin; ja näin kului myös kymmenes vuosi; ja myös yhdestoista vuosi kului pahuudessa.

11 Ja tapahtui kolmantenatoista vuonna, että sotia ja kiistoja alkoi olla kautta koko maan, sillä Gadiantonin rosvot olivat tulleet niin monilukuisiksi ja surmasivat niin monia ihmisiä ja hävittivät niin monia kaupunkeja ja levittivät niin paljon kuolemaa ja verilöylyä kautta maan, että kaikkien ihmisten, sekä nefiläisten että lamanilaisten, kävi välttämättömäksi tarttua aseisiin heitä vastaan.

12 Sen tähden kaikki lamani-laiset, jotka olivat kääntyneet Herraan, liittyivät veljiinsä nefiläisiin, ja heidän oli pakko oman henkensä ja naistensa ja lastensa hengen turvaamiseksi tarttua aseisiin noita Gadiantonin rosvoja vastaan, niin, ja myös puolustaa oikeuksiaan sekä kirkkonsa ja jumalanpalveluksensa oikeuksia sekä vapauttaan ja riippumattomuuttaan.

13 Ja tapahtui, että ennen kuin tämä kolmastoista vuosi oli kulunut, nefiläisiä uhkasi täydellinen tuho tämän sodan tähden, josta oli tullut tavattoman ankara.

14 Ja tapahtui, että ne lamani-laiset, jotka olivat liittyneet nefiläisiin, luettiin nefiläisiin;

15 ja heidän ^akirouksensa otettiin heistä pois, ja heidän ihonsa tuli ^bvalkoiseksi kuten nefiläisten;

16 ja heidän nuorista miehistään ja heidän tyttäristään tuli tavattoman kauniita, ja heidät luettiin nefiläisiin, ja heitä kutsuttiin nefiläisiksi. Ja näin päättyi kolmastoista vuosi.

17 Ja tapahtui neljännenatoista vuoden alussa, että rosvojen ja Nefin kansan välinen sota jatkui ja kävi tavattoman ankaraksi; kuitenkin Nefin kansa sai jonkin verran yliotetta rosvoista, niin että se ajoi heidät pois mailtaan takaisin vuoristoon ja heidän piilopaikkoihinsa.

18 Ja näin päättyi neljästoista vuosi. Ja viidentenatoista vuonna he tulivat Nefin kansaa vastaan, ja Nefin kansan jumalattomuuden ja sen monien kiistojen ja mellakoiden tähden Gadiantonin rosvot saivat siitä monesti yliotteen.

19 Ja näin päättyi viidestoista vuosi, ja näin kansa oli monien ahdinkojen tilassa; ja tuhon ^amiekka häälyi sen yllä, niin että se oli iskemäisillään sen maahan, ja tämä sen pahuuden tähden.

LUKU 3

Gadiantonin rosvojen johtaja Giddianhi vaatii, että Lakoneus ja nefiläiset antautuvat ja luovuttavat maansa. Lakoneus nimittää Giddid-donin sotajoukkojen ylimmäksi päälliköksi. Nefiläiset kokoontuvat Sarahemlaan ja Runsauteen puolustautuakseen. Noin 16–18 jKr.

Ja nyt tapahtui, että kuudentenatoista vuonna Kristuksen

12a pko Vapaus.
b pko Vapaus.

15a Alma 17:15; 23:18.
b 2. Nefi 5:21; 30:6;

MK Jaak. 3:8.
19a Alma 60:29.

tulemisesta maan päämies Lakoneus sai kirjeen tämän rosvojoukon johtajalta ja päämieheltä; ja nämä olivat sanat, jotka oli kirjoitettu, sanoen:

2 Lakoneus, maan ylhäisin ja ylin päämies, katso, minä kirjoitan sinulle tämän kirjeen ja annan sinulle tavattoman suuren tunnustuksen lujuudestasi ja myös kansasi lujuudesta sen puolustamisessa, mitä te pidätte oikeutenanne ja vapautenanne; niin, te kestätte hyvin, ikään kuin jonkin jumalan käsi tukisi teitä puolustaessanne vapauttanne ja omaisuuttanne ja maatanne, tai sitä, mitä te siksi sanotte.

3 Ja minusta on sääli, ylhäisin Lakoneus, että te olette niin tyhmiä ja turhamaisia, että luulette voivanne pitää puolenne niin monia urheita miehiä vastaan, jotka ovat minun komennossani ja jotka nyt tällä hetkellä seisovat aseissaan ja odottavat perin innokkaina sanaa: Menkää alas nefiläisten kimppuun ja hävittäkää heidät.

4 Ja minä tunnen heidän lannistumattoman mielensä koeteltuani heitä taistelukentällä ja tiedän heidän ikuisen vihansa teitä kohtaan niiden monien vääryyksien tähden, joita te olette heille tehneet; sen tähden, jos he hyökkäisivät teitä vastaan, he rankaisisivat teitä täydellisellä tuholla.

5 Sen tähden minä olen kirjoittanut tämän kirjeen sinetöiden

sen omakätisesti, ajatellen teidän parastanne, teidän lujuutenne tähden siinä, minkä uskotte olevan oikein, ja teidän taistelukentällä osoittamanne mielenjalouden tähden.

6 Sen tähden minä kirjoitan sinulle pyytäen teitä luovuttamaan tälle minun väelleni kaupunkinne, maanne ja omaisuutenne mieluummin kuin että he käyvät teidän kimppuunne miekoin ja että teitä kohtaa tuho.

7 Eli toisin sanoen, antautukaa meille ja liittykää meihin ja tutustukaa meidän ^asalaisiin tekoihimme ja tulkaa veljiksemme, niin että olisitte meidän kaltaisiamme – ei orjiamme, vaan veljiämme ja osallisia kaikkeen omaisuuteemme.

8 Ja katso, minä ^avannon sinulle valalla, että jos te tämän teette, teitä ei hävitetä; mutta ellette tätä tee, minä valalla vannon sinulle, että tulevassa kuussa minä käsen sotajoukkojeni hyökätä teitä vastaan, eivätkä ne estä kättään eivätkä säästä vaan surmaavat teitä ja antavat miekan iskeä teitä, kunnes teistä tulee loppu.

9 Ja katso, minä olen Giddianhi, ja minä olen tämän Gadiantonin ^asalaseuran päämies, jonka seuran ja sen teot minä tiedän ^bhyviksi; ja ne ovat ^cikivanhaa perua, ja ne ovat periytyneet meille.

10 Ja minä kirjoitan tämän kirjeen sinulle, Lakoneus, ja toivon, että te luovutatte maanne ja omaisuutenne ilman verenvuodatusta, jotta tämä minun väkeni,

3 7a Hel. 6:22–26.
8a Et. 8:13–14.

9a PKO Salaliitto.
b Alma 30:53.

c Hel. 6:26–30;
Moos. 5:29, 49–52.

joka on luopunut teistä teidän jumalattomuutenne tähden, kun olette pidättäneet heiltä heidän oikeutensa hallita, saisi takaisin oikeutensa ja hallitusvallan; ja ellette tee tätä, minä kosten heidän kokemansa vääryydet. Minä olen Giddianhi.

11 Ja nyt tapahtui, että kun Lakoneus sai tämän kirjeen, hän hämmästyti tavattomasti Giddianhin julkeutta vaatia nefiläisten maata haltuunsa sekä uhkailla kansaa kostolla niiden kokemista vääryyksistä, jotka eivät olleet mitään vääryyttä kärsineet, paitsi että he olivat tehneet itselleen "vääryyttä loikkaamalla noiden jumalattomien ja iljettävien rosvojen puolelle.

12 Nyt katso, tämä päämies Lakoneus oli vanhurskas mies, eivätkä "rosvon vaatimukset ja uhkaukset voineet häntä pelästyttää; sen tähden hän ei välittänyt rosvojen päämiehen Giddianhin kirjeestä, vaan käski kansansa huutaa Herran puoleen saadakseen voimaa sen hetken varalle, jolloin rosnot tulisivat alas sitä vastaan.

13 Niin, hän lähetti kaiken kansan keskuuteen kuulutuksen, että sen tuli koota yhteen naisensa ja lapsensa, katraansa ja laumansa ja kaikki omaisuutensa, maataan lukuun ottamatta, yhteen paikkaan.

14 Ja hän käski rakentaa linnoituksia heidän ympärilleen, ja niiden vahvuuden tuli olla tavattoman suuri. Ja hän käski

sijoittaa sotajoukkoja, sekä nefiläisiä että lamanilaisia eli kaikkia niitä, jotka luettiin nefiläisiin, vartioiksi ympäriinsä vartioimaan heitä ja suojelemaan heitä rosvoilta päivällä ja yöllä.

15 Niin, hän sanoi heille: Niin totta kuin Herra elää, ellette tee parannusta kaikesta pahuudestanne ja huuda Herran puoleen, te ette mitenkään pelastu noiden Gadiantonin rosvojen käsistä.

16 Ja niin suuria ja ihmeellisiä Lakoneuksen sanat ja profetiat olivat, että ne saivat kaikki ihmiset pelon valtaan; ja he ponnistelivat kaikin voimin tehdäkseen Lakoneuksen sanojen mukaisesti.

17 Ja tapahtui, että Lakoneus nimitti ylimpiä päälliköitä kaikille nefiläisten sotajoukoille komentamaan niitä sillä hetkellä, kun rosnot tulisivat alas erämaasta heitä vastaan.

18 Nyt nimitettiin kaikkein ylin kaikista ylimmistä päälliköistä ja kaikkien nefiläisten sotajoukkojen suuri komentaja, ja hänen nimensä oli "Gidgiddoni.

19 Nyt kaikkien nefiläisten keskuudessa oli tapana nimittää heidän ylimmiksi päälliköikseen (paitsi heidän jumalattomuutensa aikoina) sellaisia, joilla oli ilmoituksen ja myös "profetian henki; sen tähden tämä Gidgiddoni oli suuri profeetta heidän keskuudessaan, kuten ylituomarin oli.

20 Nyt kansa sanoi Gidgiddonille: Rukoile Herraa, ja men-

11a Hel. 14:30.
12a Alma 54:5–11;

3. Nefi 4:7–10.
18a 3. Nefi 6:6.

19a PKO Profetia,
profetoiminen.

käämme ylös vuorille ja erämaahan hyökätäksemme rosvojen kimppuun ja tuhotaksemme heidät heidän omilla maillaan.

21 Mutta Gidgiddoni sanoi heille: Herra ^avarjelkoon; sillä jos me menisimme ylös heitä vastaan, Herra ^bantaisi meidät heidän käsiinsä; sen tähden me valmistaudumme keskellä omia maitamme ja kokoamme kaikki sotajoukkomme yhteen emmekä lähde heitä vastaan, vaan odotamme, kunnes he hyökkäävät meidän kimppuumme; sen tähden, niin totta kuin Herra elää, jos teemme näin, hän antaa heidät meidän käsiimme.

22 Ja tapahtui seitsemäntenätoista vuonna, vuoden loppupuolella, että Lakoneuksen kuulutus oli levinnyt kautta koko maan, ja he olivat ottaneet hevosensa ja vaununsa ja karjansa ja kaikki katraansa ja laumansa ja viljansa ja kaiken omaisuutensa ja marssivat tuhansin ja kymmentuhansin, kunnes he kaikki olivat menneet siihen paikkaan, jonne heidän oli määrä kokoontua yhteen puolustautuakseen vihollisiaan vastaan.

23 Ja se maa, joka oli määrätty, oli Sarahemlan maa ja maa, joka oli Sarahemlan maan ja Runsaudenmaan välissä, niin, siihen rajalinjaan asti, joka oli Runsaudenmaan ja Hävityksenmaan välillä.

24 Ja hyvin monia tuhansia ihmisiä, joita sanottiin nefiläisiksi, kokoontui yhteen tähän maahan. Nyt Lakoneus käski

heidän kokoontua yhteen etelänpuoleiseen maahan sen suuren kirouksen tähden, joka oli ^apohjoisenpuoleisen maan yllä.

25 Ja he linnoittautuivat vihollisiaan vastaan, ja he asuivat yhdessä maassa ja yhtenä joukkona, ja he pelkäsivät Lakoneuksen puhumia sanoja niin, että he tekivät parannuksen kaikista synneistään; ja he esittivät rukouksiaan Herralle Jumalalleen, että hän ^apelastaisi heidät sinä hetkenä, jona heidän vihostensa tulisivat alas taistelemaan heitä vastaan.

26 Ja he olivat tavattoman murheellisia vihollistensa tähden. Ja Gidgiddoni käski heidän tehdä kaikenlaisia ^asota-aseita, ja heillä tuli olla vahvat varusteet sekä pitkät kilvet ja pyöreät kilvet hänen ohjeidensa mukaisesti.

LUKU 4

Nefiläisten sotajoukot kukistavat Gadiantonin rosvo. Giddianhi surmataaan ja hänen seuraajansa Semnariha hirtetään. Nefiläiset ylistävät Herraa voitoistaan. Noin 19–22 jKr.

Ja tapahtui, että kahdeksannen-toista vuoden loppupuolella nuo rosvojen sotajoukot olivat valmistautuneet taisteluun ja alkoivat tulla alas ja hyökkäillä kukkuloilta ja vuoristosta ja erämaasta ja linnoituksistaan ja piilopaikoistaan ja alkoivat ottaa haltuunsa sekä eteläisessä maassa olevia että pohjoisessa

21 ^a Alma 48:14.
^b 1. Sam. 14:12.

24 ^a Alma 22:31.
25 ^a PKO Luottamus.

26 ^a 2. Nefi 5:14.

maassa olevia maita ja alkoivat ottaa haltuunsa kaikki maat, jotka nefiläiset olivat ^ahylänneet, ja kaupungit, jotka olivat jääneet autioiksi.

2 Mutta katso, niillä mailla, jotka nefiläiset olivat hylänneet, ei ollut villieläimiä eikä riistaa, eikä rosvoille ollut riistaa muualla kuin erämaassa.

3 Ja rosivot saattoivat elää ai-noastaan erämaassa, ravinnon puutteen tähden; sillä nefiläiset olivat jättäneet maansa autioiksi ja koonneet katraansa ja laumansa ja kaiken omaisuutensa, ja he olivat yhtenä joukkona.

4 Sen tähden rosvoilla ei ollut mitään mahdollisuutta rosvota ja saada ravintoa muuten kuin tulemalla avoimeen taisteluun nefiläisiä vastaan; ja nefiläiset olivat yhtenä joukkona, ja heitä oli sangen suuri määrä, ja he olivat varanneet itselleen muonavaroja ja hevosia ja karjaa ja kaikenlaisia katraita, niin että he voisivat pysyä hengissä seitsemän vuoden ajan, missä ajassa he toivoivat hävittävänsä rosivot maasta; ja näin kului kahdeksastoista vuosi.

5 Ja tapahtui, että yhdeksäntenätoista vuonna Giddianhi huomasi olevan välttämätöntä lähteä taistelemaan nefiläisiä vastaan, sillä he eivät voineet pysyä hengissä millään muulla tavalla kuin rosvoamalla ja ryöstämällä ja murhaamalla.

6 Eivätkä he uskaltaneet levitäytyä maahan, niin että olisivat voineet kasvattaa viljaa, etteivät vain nefiläiset tulisi heidän

kimppuunsa ja surmaisi heitä; sen tähden Giddianhi antoi sotajoukoilleen käskyn, että tänä vuonna niiden oli lähdettävä taistelemaan nefiläisiä vastaan.

7 Ja tapahtui, että he tulivat taistelemaan, ja se oli kuudennessa kuussa; ja katso, suuri ja kauhistava oli se päivä, jona he tulivat taistelemaan; ja he olivat vyöttäneet itsensä rosvojen tapaan, ja heillä oli lampaannahka lanteillaan, ja he olivat värjänneet itsensä verellä, ja heidän päänsä oli ajeltu, ja heillä oli pääkilvet päässään; ja suuret ja kauhistavat olivat Giddianhin sotajoukot näöltään varusteidensa tähden ja koska he olivat värjänneet itsensä verellä.

8 Ja tapahtui, että nähdessään, miltä Giddianhin sotajoukko näytti, nefiläisten sotajoukot lan-kesivat kaikki maahan ja kohottivat huutonsa Herran Jumalansa puoleen, että hän säästäisi heidät ja pelastaisi heidät heidän viholistensa käsistä.

9 Ja tapahtui, että kun Giddianhin sotajoukot näkivät tämän, ne alkoivat huutaa kovalla äänellä ilonsa tähden, sillä he luulivat, että nefiläiset olivat kaatuneet pelosta heidän sotajoukkojensa kauhistavuuden tähden.

10 Mutta tässä asiassa he pettyivät, sillä nefiläiset eivät pelänneet heitä, vaan he ^apelkäsivät Jumalaansa ja anoivat häneltä suojelusta; sen tähden, kun Giddianhin sotajoukot ryntäsivät heidän kimppuunsa, he olivat valmiina kohtaamaan ne;

niin, Herran voimalla he ottivat ne vastaan.

11 Ja taistelu alkoi tässä kuudennessa kuussa, ja suuri ja kauhistava oli silloin taistelu, niin, suuri ja kauhistava oli silloin teurastus, niin ettei niin suurta teurastusta ollut koskaan tunnettu koko Lehin kansan keskuudessa, siitä asti kun hän lähti Jerusalemistä.

12 Ja huolimatta Giddianhin esittämistä "uhkauksista ja valloista, katso, nefiläiset löivät heidät, niin että he perääntyivät heidän edellään.

13 Ja tapahtui, että "Gidgiddoni käski sotajoukkojensa ajaa heitä takaa aina erämaan rajamaille asti ja olla säästämättä ketään, joka joutuisi heidän käsiinsä matkan varrella; ja niin he ajoivat heitä takaa ja surmasivat heitä erämaan rajamaille asti, kunnes olivat täyttäneet Gidgiddonin käskyn.

14 Ja tapahtui, että Giddianhia, joka oli pitänyt puolensa taistellen rohkeasti, ajettiin takaa, kun hän pakeni; ja koska hän oli väsynyt paljosta taistelemisestaan, hänet saatiin kiinni ja surmattiin. Ja sellainen oli rosvo Giddianhin loppu.

15 Ja tapahtui, että nefiläisten sotajoukot palasivat takaisin turvapaikkaansa. Ja tapahtui, että tämä yhdeksästoista vuosi kului, eivätkä rosvo tulleet uudelleen taistelemaan, eivätkä he tulleet uudelleen myöskään kahdentenkymmenentenä vuonna.

16 Eivätkä he tulleet kahdentena-

kymmenentenäyhdentenkään vuonna taistelemaan, mutta he tulivat piirittämään Nefin kansaa joka puolelta, sillä he luulivat, että jos he eristäisivät Nefin kansan maistansa ja sulkisivat sen tiet joka puolelta ja jos he eristäisivät sen sen kaikista ulkopuolisista eduista, niin he saisivat sen antautumaan toiveidensa mukaisesti.

17 Nyt he olivat nimittäneet itselleen toisen johtajan, jonka nimi oli Semnariha; ja nyt, Semnariha oli käskenyt toteuttaa tämän piirityksen.

18 Mutta katso, tämä oli nefiläisille eduksi, sillä rosvojen oli mahdotonta jatkaa piiritystä kyllin kauan, jotta sillä olisi ollut mitään vaikutusta nefiläisiin, koska heillä oli paljon muonavarvoja varastoituna.

19 Ja koska muonavaroista oli puutetta rosvojen keskuudessa; sillä katso, heillä ei ollut hengissä pysyäkseen mitään muuta kuin lihaa, jota lihaa he hankkivat erämaasta;

20 ja tapahtui, että "villiriista kävi erämaassa vähiin, niin että rosvo olivat menehtymäisillään nälkään.

21 Ja nefiläiset marssivat jatkuvasti ulos, päivällä ja yöllä, ja hyökkäilivät heidän sotajoukkojensa kimppuun ja hävittivät heitä tuhansin ja kymmenintuhansin.

22 Ja niin Semnarihan väki alkoi haluta luopua aikeestaan sen suuren tuhon tähden, joka heitä kohtasi yöllä ja päivällä.

23 Ja tapahtui, että Semnariha antoi väelleen käskyn, että sen tuli vetäytyä piirityksestä ja marssia pohjoisenpuoleisen maan etäisimpiin osiin.

24 Ja nyt, kun Gidgiddoni oli selvillä heidän aikeestaan ja tiesi heidän heikkoutensa ravinnon puutteen ja heidän keskuudessaan tapahtuneen suuren teurastuksen tähden, hän lähetti sen tähden sotajoukkonsa yöllä katkaisemaan heidän perääntymistiensä ja sijoitti sotajoukkonsa heidän perääntymistielleen.

25 Ja tämän he tekivät yöaikaan ja pääsivät marssiessaan rosvojen edelle, niin että kun rosvoet seuraavana päivänä aloittivat marssinsa, he kohtasivat nefiläisten sotajoukot sekä edessään että selustassaan.

26 Ja myös etelässä olevat rosvoet eristettiin piilopaikkoihinsa. Ja kaikki tämä tehtiin Gidgiddonin käskystä.

27 Ja monia tuhansia antautui vangiksi nefiläisille, ja loput heistä surmattiin.

28 Ja heidän johtajansa Semnariha otettiin kiinni ja hirtettiin puuhun, niin, aina sen latvaan asti, niin että hän kuoli. Ja kun he olivat hirttäneet hänet kuoliaaksi, he kaatoivat puun maahan ja huusivat kovalla äänellä sanoen:

29 Herra varjelkoon kansansa vanhurskaudessa ja sydämen pyhydessä, niin että se saisi maahan kaadetuiksi kaikki,

jotka yrittävät surmata sitä vallan ja salaliittojen tähden, niin kuin tämä mies on maahan kaadettu.

30 Ja he riemuitsivat ja huusivat jälleen yhteen ääneen sanoen: Abrahamin "Jumala ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala suojelkoon tätä kansaa vanhurskaudessa, niin kauan kuin se^b huutaa turvaksi Jumalansa nimeä.

31 Ja tapahtui, että he puhkesivat kaikki kuin yhdestä suusta laulamaan ja "ylistämään Jumalaansa siitä suuresta asiasta, jonka hän oli tehnyt heidän hyväkseen varjellessaan heidät joutumasta heidän vihollistensa käsiin.

32 Niin, he huusivat: "Hoosianna Korkeimmalle Jumalalle. Ja he huusivat: Siunattu olkoon Herran Jumalan^b Kaikkivaltiaan, Korkeimman Jumalan nimi.

33 Ja heidän sydämensä paisui ilosta, niin että he vuodattivat paljon kyyneliä Jumalan suuren hyvyyden tähden, kun hän oli pelastanut heidät heidän vihollistensa käsistä; ja he tiesivät, että heidät oli pelastettu ikuisesta tuhosta heidän parannuksensa ja nöyryytensä tähden.

LUKU 5

Nefiläiset tekevät parannuksen ja hylkäävät syntinsä. Mormon kirjoittaa kansansa historian ja julistaa sille ikuista sanaa. Israel

30a Alma 29:11.

b Et. 4:15.

31a Alma 26:8.

PKO Kiitollisuus.

32a PKO Hoosianna.

b 1. Nefi 1:14.

PKO Jumala, jumaluus.

*tullaan kokoamaan pitkästä hajaan-
nuksestaan. Noin 22–26 jKr.*

JA nyt katso, koko nefiläisten kansan keskuudessa ei ollut yhtäkään elävää sielua, joka olisi vähääkään epäillyt kaikkien niiden pyhien profeettojen sanoja, jotka olivat puhuneet, sillä he tiesivät, että niiden täytyi toteutua.

2 Ja he tiesivät, että Kristuksen oli täytynyt tulla, niiden monien merkkien tähden, jotka oli annettu profeettojen sanojen mukaisesti; ja niiden asioiden tähden, jotka jo olivat tapahtuneet, he tiesivät, että kaiken olisi tapahduttava sen mukaisesti, mitä oli puhuttu.

3 Sen tähden he hylkäsivät kaikki syntinsä ja iljetyksensä ja haureutensa ja palvelivat Jumalaa hyvin uutterasti päivin ja öin.

4 Ja nyt tapahtui, että kun he olivat ottaneet kaikki rosvot vangiksi, niin ettei yksikään, joka ei saanut surmaansa, päässyt pakoon, he heittivät vankinsa vankilaan ja käskivät saarnata heille Jumalan sanaa; ja kaikki, jotka tekivät parannuksen synneistään ja tekivät liiton, etteivät enää murhaisi, päästettiin "vapaiksi.

5 Mutta kaikki, jotka eivät tehneet liittoa ja joilla nuo salamurhat olivat yhä edelleen sydämessään, eli kaikki, joiden havaittiin syytävän uhkauksia

veljiään vastaan, tuomittiin ja heitä rangaistiin lain mukaisesti.

6 Ja näin he tekivät lopun kaikista noista jumalattomista ja salaisista ja iljettävistä liitoista, joissa oli niin paljon jumalattomuutta ja oli tehty niin monia murhia.

7 Ja näin oli "kahdeskymmeneskahdes vuosi kulunut, ja samoin kahdeskymmeneskolmas ja kahdeskymmenesneljäs ja kahdeskymmenesviides; ja näin oli kaksikymmentäviisi vuotta kulunut.

8 Ja oli tapahtunut monia asioita, jotka joidenkin silmissä olisivat suuria ja ihmeellisiä, mutta niitä kaikkia ei voi kirjoittaa tähän kirjaan; niin, tämä kirja ei voi sisältää "sadattakaan osaa siitä, mitä niin monien ihmisten keskuudessa tapahtui kahdenkymmenenviiden vuoden aikana;

9 mutta katso, on olemassa "aikakirjoja, jotka sisältävät kaikki tämän kansan tekemiset; ja lyhyemmän mutta toden kertomuksen esitti Nefi.

10 Sen tähden minä olen tehnyt aikakirjani näistä asioista Nefin aikakirjan mukaan, joka oli kaiverrettuna levyihin, joita sanottiin Nefin levyiksi.

11 Ja katso, minä teen aikakirjaa levyihin, jotka olen omin käsin valmistanut.

12 Ja katso, minun nimeni on "Mormon ja olen saanut nimeni ^bMormonin maan mukaan, maan, jossa Alma perusti kir-

5 ^{4a} pko Vapaus.

7 ^a 3. Nefi 2:8.

8 ^a 3. Nefi 26:6–12.

9 ^a Hel. 3:13–15.

12 ^a Morm. 1:1–5.

^b Moosia 18:4;

Alma 5:3.

kon kansan keskuuteen, eli ensimmäisen seurakunnan, joka perustettiin sen keskuuteen sen rikkomuksen jälkeen.

13 Katso, minä olen Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan opetuslapsi. Hän on kutsunut minut julistamaan sanaansa kansansa keskuudessa, jotta se saisi ikuisen elämän.

14 Ja on käynyt tarpeelliseksi, että minä Jumalan tahdon mukaisesti – jotta niiden rukoukset, jotka ovat menneet pois ja jotka olivat pyhiä, toteutuisivat heidän uskonsa mukaisesti – teen ^aaikakirjan näistä tapahtumista, jotka ovat tapahtuneet –

15 niin, pienen aikakirjan siitä, mitä on tapahtunut siitä lähtien, kun Lehi lähti Jerusalemistä, aina tähän hetkeen asti.

16 Sen tähden minä teen aikakirjani niistä kertomuksista, joita ennen minua olleet ovat esittäneet, elinaikani alkuun asti;

17 ja sitten teen ^aaikakirjan niistä asioista, jotka olen omin silmin nähnyt.

18 Ja minä tiedän sen aikakirjan, jonka teen, olevan oikea ja tosi aikakirja; kuitenkin on monia asioita, joita me emme oman kielemme mukaisesti pysty ^akirjoittamaan.

19 Ja nyt minä lakkaan puhumasta itsestäni ja ryhdyn esittämään kertomustani asioista, jotka ovat olleet ennen minua.

20 Minä olen Mormon ja puhdas

Lehin jälkeläinen. Minulla on syytä ylistää Jumalaani ja Vaapahtajaani Jeesusta Kristusta siitä, että hän toi meidän isämme pois Jerusalemin maasta (eikä sitä tiennyt ^akukaan paitsi hän itse ja ne, jotka hän toi pois siitä maasta) ja että hän on antanut minulle ja kansalleni niin paljon tietoa sielumme pelastukseksi.

21 Hän on tosiaan siunannut ^aJaakobin ^bhuonetta ja ollut ^carmollinen Joosefin jälkeläisille.

22 Ja ^asikäli kuin Lehin lapset ovat pitäneet hänen käskynsä, hän on siunannut heitä ja antanut heidän menestyä sanansa mukaisesti.

23 Niin, ja varmasti hän jälleen johdattaa Joosefin jälkeläisten ^ajäännöksen ^btuntemaan Herran Jumalansa.

24 Ja niin totta kuin Herra elää, hän ^akokooa maan neljältä ilmansuunnalta koko Jaakobin jälkeläisten jäännöksen, joka on hajallaan kaikkialla maan päällä.

25 Ja samoin kuin hän on tehnyt liiton koko Jaakobin huoneen kanssa, samoin on hänen Jaakobin huoneen kanssa tekemänsä liitto toteutuva hänen hyväksi näkemänänsä aikana, niin että koko Jaakobin huone tuntee ^ajälleen sen liiton, jonka hän on tehnyt heidän kanssaan.

26 Ja silloin he ^atuntevat

14a En. 1:13–18; OL 3:19–20.

17a Morm. 1:1.

18a Et. 12:25.

20a 1. Nefi 4:36.

21a 1. Moos. 32:29.

b rko Israel.

c 5. Moos. 33:13–17.

22a 2. Nefi 1:20.

23a Alma 46:24.

b 2. Nefi 3:12.

24a rko Israel: Israelin kokoaminen.

25a 3. Nefi 16:5.

26a 2. Nefi 30:5–8;

3. Nefi 20:29–34.

Lunastajansa, joka on Jeesus Kristus, Jumalan Poika; ja silloin heidät kootaan maan neljältä ilmansuunnalta omiin maihinsa, joista heidät on hajotettu; ja niin totta kuin Herra elää, niin tapahtuu. Aamen.

LUKU 6

Nefiläiset menestyvät. Syntyy ylpeyttä, rikkautta ja luokkaeroja. Erimielisyydet repivät kirkkoa. Saatana johdattaa ihmisiä avoimeen kapinaan. Monet profeetat huutavat parannusta ja saavat surmansa. Heidän murhaajansa vehkeilevät kaapatakseen hallitusvallan. Noin 26–30 jKr.

Ja nyt tapahtui, että nefiläisten kansa palasi kaikki omille mailleen kahdentenakymmenentenä kuudentena vuonna, joka mies perheinsä, kattrainensa ja laumoinensa, hevosinensa ja karjoinensa ja kaikkienensa, mitä heille kuului.

2 Ja tapahtui, etteivät he olleet syöneet kaikkia muonavarojansa; sen tähden he ottivat mukaansa kaiken, mitä eivät olleet syöneet, kaiken erilaisen viljansa ja kultansa ja hopeansa ja kaikki kalleutensa, ja he palasivat omille mailleen ja alueilleen sekä pohjoisessa että etelässä, sekä pohjoisenpuoleisessa että etelänpuoleisessa maassa.

3 Ja niille rosvoille, jotka olivat tehneet liiton, että pitäsivät rauhan maassa, ja jotka halusivat pysyä lamanilaisina,

he antoivat maita heidän lukumääränsä mukaisesti, jotta heillä olisi, millä pysyä hengissä omalla työllään; ja näin he vakiinnuttivat rauhan koko maassa.

4 Ja he alkoivat jälleen menestystä ja tulla mahtaviksi; ja kahdeskymmeneskuudes ja -seitsemäs vuosi kuluivat, ja maassa vallitsi suuri järjestys; ja he olivat laatineet lakinsa tasapuolisuuden ja oikeudenmukaisuuden mukaan.

5 Ja nyt koko maassa ei ollut mikään estämässä kansaa menestymästä jatkuvasti, ellei se lankeaisi rikkomukseen.

6 Ja nyt juuri Gidgiddoni ja tuomari Lakoneus ja ne, jotka oli nimitetty johtajiksi, olivat vakiinnuttaneet tämän suuren rauhan maassa.

7 Ja tapahtui, että monia uusia kaupunkeja rakennettiin ja monia vanhoja kaupunkeja korjattiin.

8 Ja monia valtateitä rakennettiin ja tehtiin monia teitä, jotka johtivat kaupungista toiseen ja maasta toiseen ja paikasta toiseen.

9 Ja näin kului kahdeskymmeneskahdeksas vuosi, ja kansalla oli jatkuva rauha.

10 Mutta tapahtui, että kahdentenakymmenentenäyhdeksäntenä vuonna kansan keskuudessa alkoi olla joitakin väittelyjä; ja tavattoman suurten rikkauksiensa tähden muuttamat ”ylpistyivät kopeuteen ja kerskailuun, niin, jopa suuriin vainoihin;

11 sillä maassa oli paljon kauppiaita ja myös paljon lainopettajia ja paljon virkamiehiä.

12 Ja ihmiset alkoivat jakautua luokkiin ^arikkauksiensa ja oppimismahdollisuuksiensa mukaan, niin, jotkut olivat tietämättömiä köyhyytensä tähden, ja toiset saivat paljon oppia rikkauksiensa tähden.

13 Jotkut ylpistyivät kopeudessa, ja toiset olivat tavattoman nöyriä; jotkut vastasivat herjauksella herjaukseen, kun taas toiset ottivat vastaan herjauksen ja ^avainon ja kaikenlaiset ahdistukset eivätkä kääntyneet ^bherjaamaan vastaan, vaan olivat nöyriä ja katuvia Jumalan edessä.

14 Ja niin tuli suuri eriarvoisuus kaikkialle maahan, niin että kirkko alkoi hajaantua, niin että kolmantenakymmenentenä vuonna kirkko oli hajonnut kaikkialla maassa, paitsi muutamien lamanilaisten keskuudessa, jotka olivat kääntyneet tosi uskoon; eivätkä he tahtoneet luopua siitä, sillä he olivat vahvoja ja lujia ja järkkymättömiä, haluten hyvin ^atarkasti pitää Herran käskyt.

15 Nyt tämän kansan pahuuden syy oli tämä: Saatanalla oli suuri valta, niin että hän yllytti ihmisiä tekemään kaikenlaista pahaa ja pöyhisti heidät ylpeydellä, houkutellen heitä tavoittelemaan valtaa ja

määräämisasemaa ja rikkauksia ja maailman turhuuksia.

16 Ja näin Saatana eksytti ihmisten sydämet tekemään kaikenlaista pahaa; sen tähden he saivat nauttia rauhaa vain muutamana vuodelta.

17 Ja niin kolmannenkymmenennen vuoden alussa – kun ihmiset oli pitkäksi aikaa jätetty Perkeleen ^akiusausten kuljetettaviksi, minne ikinä hän halusi heitä kuljettaa, ja tekemään kaikkea pahaa, mitä hän halusi heidän tekävän – ja niin he tämän kolmannenkymmenennen vuoden alussa olivat kauhean jumalattomuuden tilassa.

18 Nyt he eivät tehneet syntiä ^atietämättään, sillä he tunsivat Jumalan tahdon heitä kohtaan, sillä se oli opetettu heille; sen tähden he ^bkapinoivat tietten tahdon Jumalaa vastaan.

19 Ja nyt tämä tapahtui Lakoneuksen pojan Lakoneuksen aikana, sillä Lakoneus nousi isänsä istuimelle ja hallitsi kansaa sinä vuonna.

20 Ja alkoi olla taivaan ^ainnoitamia ja lähettämiä miehiä, jotka seisovat ihmisten keskuudessa kaikkialla maassa saarnaten ja todistaen rohkeasti ihmisten synneistä ja pahoista teoista ja todistaen heille lunastuksesta, jonka Herra suorittaisi kansansa puolesta, eli toisin sanoen Kristuksen ylösnousemuksesta; ja he todistivat rohkeasti hänen

12a 1. Tim. 6:17–19;
Hel. 4:12.

13a PKO Vaino.
b Matt. 5:39;

4. Nefi 1:34;
OL 98:23–25.

14a PKO Ahkeruus.
17a PKO Kiusaus.

18a Moosia 3:11.
b PKO Kapinointi.
20a PKO Innoitus;
Profeetta.

^bkuolemastaan ja kärsimyksistään.

21 Nyt monet kansasta olivat tavattoman vihoissaan niiden tähden, jotka todistivat näistä asioista; ja ne, jotka olivat vihoissaan, olivat pääasiassa ylituomareita ja niitä, jotka ^aolivat olleet ylipappeja ja lainopettajia; niin, kaikki ne, jotka olivat lainopettajia, olivat vihoissaan niille, jotka todistivat näistä asioista.

22 Nyt ei ollut ketään lainopettajaa eikä tuomaria eikä ylipappia, jolla olisi ollut valta tuomita ketään kuolemaan, ellei maan päämies allekirjoittanut heidän tuomiotaan.

23 Nyt monia niistä, jotka todistivat Kristukseen liittyvistä asioista ja todistivat rohkeasti, tuomarit ottivat kiinni ja ottivat hengiltä salaa, niin ettei tieto heidän kuolemastaan tullut maan päämiehelle ennen kuin heidän kuolemansa jälkeen.

24 Nyt katso, tämä oli vastoin maan lakeja, että joku otettiin hengiltä ilman maan päämieheltä saatua valtaa –

25 sen tähden Sarahemlan maahan, maan hallitsijalle tuli valitus näitä tuomareita vastaan, jotka olivat tuominneet Herran profeetat kuolemaan lainvastaisesti.

26 Nyt tapahtui, että heidät otettiin kiinni ja tuotiin tuomarin eteen tuomittaviksi rikoksesta, jonka he olivat tehneet,

kansan antaman ^alain mukaisesti.

27 Nyt tapahtui, että noilla tuomareilla oli paljon ystäviä ja sukulaisia; ja loputkin, aivan niin, melkein kaikki lainopettajat ja ylipapit kokoontuivat yhteen ja liittyivät niiden tuomarien sukulaisiin, jotka oli määrä tutkia lain mukaisesti.

28 Ja he tekivät keskenään ^aliiton, niin, nimittäin sen liiton, jonka ihmiset muinoin antoivat ja jonka liiton ^bPerkele oli antanut ja teettänyt liittoutuakseen kaikkea vanhurskautta vastaan.

29 Sen tähden he liittoutuivat Herran kansaa vastaan ja tekivät liiton, että hävittäisivät sen ja vapauttaisivat murhaan syylliset oikeuden otteesta, oikeuden, jota aiottiin jakaa lain mukaisesti.

30 Ja he uhmasivat maansa lakia ja oikeuksia, ja he tekivät keskenään liiton, että ottaisivat päämiehen hengiltä ja asettaisivat maalle ^akuninkaan, niin ettei maa enää olisi vapaa vaan olisi kuninkaiden alainen.

LUKU 7

Ylituomari murhataan, hallitusmuoto hävitetään, ja kansa jakaantuu heimoiksi. Antikristus Jaakobista tulee salaliiton kuningas. Nefi saarnaa parannusta ja uskoa Kristukseen. Enkelit palvelevat häntä päivittäin, ja hän herättää veljensä kuolleista. Monet tekevät

20 *b* pko Ristiinnaulitseminen;
Sovitus.
21 *a* OL 121:36–37.

pko Luopumus.
26 *a* Moosia 29:25;
Alma 1:14.
28 *a* pko Salaliitto.

b Hel. 6:26–30.
30 *a* 1. Sam. 8:5–7;
Alma 51:5.

parannuksen, ja heidät kastetaan. Noin 30–33 jKr.

NYT katso, minä osoitan teille, etteivät he asettaneet kunin-gasta maalle, vaan tänä samana vuonna eli kolmantenakymmenentenä vuonna he ottivat hengiltä eli murhasivat maan ylituomarin tuomaristuiemella.

2 Ja ihmiset jakaantuivat toisiaan vastaan, ja he erot-tautuivat toisistaan heimoiksi, kukin perheensä ja sukunsa ja ystäviensä mukaisesti; ja näin he hävittivät maan hallitusmuodon.

3 Ja jokainen heimo nimitti itselleen päällikön tai johtajan; ja näin heistä tuli heimoja ja heimojen johtajia.

4 Nyt katso, heidän joukossaan ei ollut yhtäkään miestä, jolla ei olisi ollut paljon perhettä ja monia sukulaisia ja ystäviä; sen tähden heidän heimoistaan tuli tavattoman suuria.

5 Nyt kaikki tämä tapahtui, eikä heidän keskuudessaan ollut vielä sotia; ja kaikki tämä pahuus oli kohdannut kansaa, koska se "antautui Saatanan valtaan.

6 Ja hallitusmuodon säännökset tehtiin tyhjiksi profeettojen murhaajien ystävien ja sukulaisten "salaliittojen tähden.

7 Ja he aiheuttivat suurta kiistaa maassa, niin että kansan vanhurskaammasta osasta oli melkein kokonaan tullut jumalattomia; niin, heidän kes-

kuudessaan oli vain muutamia vanhurskaita ihmisiä.

8 Ja niin ei ollut kulunut kuutta vuotta, kun suurin osa kansasta oli kääntynyt pois vanhurskaudestaan niin kuin koira "oksenukselleen tai kuin sika rype-mään ravassa.

9 Nyt tämä salaliitto, joka oli tuottanut niin suurta pahuutta kansalle, kokoontui yhteen ja asetti johtoonsa miehen, jota se kutsui Jaakobiksi;

10 ja se kutsui hänet kunin-kaakseen; sen tähden hänestä tuli tämän jumalattoman joukon kuningas, ja hän oli ylimpiä niistä, jotka olivat antaneet äänensä Jeesuksesta todistavia profeettoja vastaan.

11 Ja tapahtui, etteivät he olleet lukumäärältään niin vahvoja kuin ne kansan heimot, jotka olivat liittyneet yhteen, paitsi että niiden johtajat säätivät niiden lait, kukin heimonsa mukaisesti; kuitenkin he olivat vihollisia; vaikka he eivät olleet vanhurskas kansa, heitä kuitenkin yhdisti viha niitä kohtaan, jotka olivat tehneet liiton hallitusmuodon hävittämiseksi.

12 Ja nyt, koska Jaakob näki, että heidän vihollisiaan oli lukuisammin kuin heitä, hän sen tähden käski joukon kuninkaana väkeään lähtemään pakoon maan pohjoisimpaan osaan ja perustamaan sinne itselleen "valtakunnan, kunnes heihin liittyisi luopioita (sillä hän houkutteli heitä sillä, että

tulisi monia luopioita) ja heistä tulisi kyllin vahvoja taistelemaan kansan heimoja vastaan; ja he tekivät niin.

13 Ja niin nopea oli heidän marssinsa, ettei sitä voitu estää, ennen kuin he olivat menneet kansan ulottuvilta. Ja näin päättyi kolmaskymmenes vuosi, ja näin olivat Nefin kansan asiat.

14 Ja tapahtui kolmantenäkymmenentenäyhdenä vuonna, että he olivat jakaantuneet heimoiksi, kukin perheensä, sukunsa ja ystäviensä mukaisesti; he olivat kuitenkin päässeet sopimukseen, etteivät he ryhtyisi sotaan toisiaan vastaan, mutta heidän lakinsa ja hallintotapansa eivät olleet yhtenäisiä, sillä ne säädettiin niiden mielen mukaisesti, jotka olivat heidän päälliköitään ja johtajiaan. Mutta he säätivät hyvin ankaria lakeja, ettei toinen heimo saanut rikkoa toista vastaan, niin että jossakin määrin heillä oli rauha maassa; kuitenkin heidän sydämensä oli kääntynyt pois Herrasta, heidän Jumalastaan, ja he kivittivät profeettoja ja karkottivat heidät keskuudestaan.

15 Ja tapahtui, että "Nefi – jonka luona enkelit olivat käyneet ja joka myös kuuli Herran äänen ja joka siis oli nähnyt enkeleitä ja oli silminnäkijä ja oli saanut voiman tietää Kristuksen palvelutyöstä ja oli myös omin silmin nähnyt heidän nopean paluunsa vanhurskaudesta

jumalattomuuteensa ja iljetyksiinsä;

16 ja nyt, joka oli murheissaan heidän sydämensä paatuneisuudesta ja heidän mielensä sokeudesta – lähti sinä samana vuonna heidän keskuuteensa ja alkoi julistaa rohkeasti parannusta ja syntien anteeksi saamista uskon kautta Herraan Jeesukseen Kristukseen.

17 Ja hän opetti heille monia asioita, eikä kaikkia niitä voida kirjoittaa, eikä osa niistä olisi kyllin; sen tähden niitä ei ole kirjoitettu tähän kirjaan. Ja Nefi opetti "voimalla ja suurella valtuudella.

18 Ja tapahtui, että he olivat vihoissaan hänelle, koska hänellä oli suurempi voima kuin heillä, sillä heidän oli "mahdotonta olla uskomatta hänen sanoihinsa, sillä niin suuri oli hänen uskonsa Herraan Jeesukseen Kristukseen, että enkelit palvelivat häntä päivittäin.

19 Ja Jeesuksen nimessä hän ajoi ulos riivaajia ja "saastaisia henkiä, ja herättipä hän veljensäkin kuolleista, kun ihmiset olivat hänet kivittäneet ja hän oli kärsinyt kuoleman.

20 Ja ihmiset näkivät sen ja todistivat siitä ja olivat hänelle vihoissaan hänen voimansa tähden; ja hän teki myös "monia muita ihmeitä kansan nähden, Jeesuksen nimessä.

21 Ja tapahtui, että kolmaskymmenesyhdes vuosi kului, ja oli

15a 3. Nefi 1:2.
17a PKO Voima.
18a 2. Nefi 33:1;

Alma 4:19.
19a PKO Henki: Pahat
henget.

20a 3. Nefi 8:1.

vain muutamia, jotka kääntyivät Herraan; mutta kaikki, jotka kääntyivät, osoittivat todella kansalle, että he olivat saaneet Jumalan voiman ja Hengen, joka oli Jeesuksessa Kristuksessa, johon he uskoivat.

22 Ja kaikki, joista ajettiin ulos riivaajia ja jotka parannettiin sairauksistaan ja heikkouksistaan, toivat todella julki kansalle, että Jumalan Henki oli vaikuttanut heihin ja että he olivat parantuneet; ja hekin näyttivät merkkejä ja tekivät joitakin ihmeitä kansan keskuudessa.

23 Näin kului myös kolmaskymmeneskahdes vuosi. Ja Nefi huusi kansalle kolmannenkymmenennen kolmannen vuoden alussa, ja hän saarnasi heille parannusta ja syntien anteeksisaamista.

24 Nyt minä tahdon teidän myös muistavan, ettei ollut yhtäkään parannukseen saatettua, jota ei olisi ^akastettu vedellä.

25 Sen tähden Nefi asetti miehiä tähän palvelutyöhön, jotta kaikki ne, jotka tulisivat heidän luoksensa, kastettaisiin vedellä, ja tämä todisteeksi ja todistukseksi Jumalan edessä ja kansalle, että he olivat tehneet parannuksen ja saaneet syntinsä ^aanteeksi.

26 Ja tämän vuoden alussa oli monia, jotka kastettiin parannukseen; ja näin kului suurin osa vuodesta.

LUKU 8

Rajuilmat, maanjäristykset, tulipalot, pyörretuulet ja luonnonmulistikset todistavat Kristuksen ristiinnaulitsemisesta. Paljon ihmisiä menehtyy. Pimeys peittää maata kolmen päivän ajan. Jäljelle jääneet vaikeroivat kohtalooan. Noin 33–34 jKr.

Ja nyt tapahtui, että meidän aikakirjamme mukaan – ja me tiedämme aikakirjamme olevan tosi, sillä katso, aikakirjaa piti oikeamielinen mies, sillä hän totisesti teki monia ^aihmeitä Jeesuksen nimessä; eikä ollut ketään, joka olisi voinut tehdä ihmettä Jeesuksen ^bnimessä, ellei häntä ollut puhdistettu joka rahtua myöten pahuudestaan –

2 ja nyt tapahtui, ellei tämä mies tehnyt virhettä ajanlaskusamme, että ^akolmaskymmenes kolmas vuosi oli kulunut;

3 ja kansa alkoi odottaa hyvin hartaasti sitä merkkiä, jonka profeetta Samuel Lamanilainen oli antanut, eli aikaa, jolloin maan päällä olisi ^apimeys kolmen päivän ajan.

4 Ja kansan keskuudessa alkoi olla suuria epäilyksiä ja kiistoja, vaikka niin monia ^amerkkejä oli annettu.

5 Ja tapahtui kolmantenkymmenenten neljäntenä vuonna, ensimmäisessä kuussa, kuun neljäntenä päivänä, että nousi

24a pko Kaste, kastaminen.

25a OL 20:37.

pko Syntien anteeksisaaminen.

8 1a 3. Nefi 7:19–20; Morm. 9:18–19.

b Ap. t. 3:6;

MK Jaak. 4:6.

2a 3. Nefi 2:8.

3a 1. Nefi 19:10; Hel. 14:20, 27;

3. Nefi 10:9.

4a pko Ristiinnaulitseminen.

suuri myrsky, jollaista ei koskaan tiedetty olleen koko maassa.

6 Ja oli myös suuri ja kauhea rajuilma, ja oli kauhea ^aukon-ilma, niin että se ^bvavisutti koko maata, ikään kuin se olisi ollut halkeamaisillaan.

7 Ja oli tavattoman teräviä salamoita, jollaisista ei ollut koskaan tiedetty koko maassa.

8 Ja ^aSarahemlan kaupunki sytyti tuleen.

9 Ja Moronin kaupunki vajosi meren syvyyksiin, ja sen asukkaat hukkuivat.

10 Ja maa nousi ylös Moronihan kaupungin päälle, niin että kaupungin paikalle tuli suuri vuori.

11 Ja etelänpuoleisessa maassa oli suuri ja kauhea tuho.

12 Mutta katso, vielä suurempi ja kauheampi tuho oli pohjoisenpuoleisessa maassa, sillä katso, koko maan pinta muuttui rajuilman ja pyörreteuulien ja ukonilmojen ja salamoiden ja koko maan tavattoman suuren järähtelyn tähden;

13 ja ^avaltatie sortuivat ja tasaiset tiet tuhoutuivat ja monet tasaiset paikat tulivat louhikkoi-siksi.

14 Ja monet suuret ja huomattavat kaupungit ^avajosivat ja monet paloivat ja monet järkkyivät, kunnes niiden rakennukset olivat sortuneet maahan, ja niiden asukkaat saivat surmansa ja paikat jäivät autioiksi.

15 Ja muutamia kaupunkia jäi

jäljelle, mutta niiden vahingot olivat tavattoman suuret, ja monet niissä saivat surmansa.

16 Ja muutamat kulkeutuivat pois pyörretulessa, eikä kukaan tiedä, minne he menivät, paitsi että he tietävät, että he kulkeutuivat pois.

17 Ja niin koko maan pinta muutti muotoaan rajuilmojen ja ukonilmojen ja salamoiden ja maan järähtelyn tähden.

18 Ja katso, ^akalliot halkesivat kahtia; ne murtuivat koko maan päällä, niin että niitä tavattiin murtuneina palasina ja halkinaisina ja säröisinä kaikkialla maassa.

19 Ja tapahtui, että kun ukonilmat ja salamat ja myrsky ja rajuilma ja maan järähtelyt lakkasivat – sillä katso, niitä kesti noin ^akolmen tunnin ajan; ja jotkut sanoivat, että aika oli pitempi; kuitenkin kaikki nämä suuret ja kauheat asiat tapahtuivat noin kolmen tunnin aikana – ja sitten, katso, maan yllä oli pimeys.

20 Ja tapahtui, että kaikkialla maassa oli synkkä pimeys, niin että sen asukkaat, jotka eivät olleet kaatuneet, saattoivat ^atuntea pimeyden ^bhuurun;

21 eikä pimeyden tähden voinut olla mitään valoa eikä kynttilöitä eikä soihtuja; eikä heidän hienolla ja tavattoman kuivalla puullaankaan voinut sytyttää tulta, niin ettei voinut olla min-käänlaista valoa;

6a 1. Nefi 19:11;

Hel. 14:21.

b Matt. 27:45, 50–51.

8a 4. Nefi 1:7–8.

13a Hel. 14:24;

3. Nefi 6:8.

14a 1. Nefi 12:4.

18a Hel. 14:21–22.

19a Luuk. 23:44.

20a 2. Moos. 10:21–22.

b 1. Nefi 12:5; 19:11.

22 eikä näkynyt mitään valoa, ei tulta eikä pilkahdusta, ei aurinkoa eikä kuuta eikä tähtiä, sillä niin vahvat olivat pimeyden sumut, jotka olivat maan yllä.

23 Ja tapahtui, että sitä kesti "kolmen päivän ajan, niin ettei näkynyt mitään valoa; ja koko kansan keskuudessa oli jatkuvasti suuri suru ja valitus ja itku; niin, suuri oli ihmisten vaikerrus pimeyden ja sen suuren tuhon tähden, joka heitä oli kohdannut.

24 Ja yhtäällä heidän kuultiin huutavan sanoen: Oi kunpa olisimme tehneet parannuksen ennen tätä suurta ja kauhistavaa päivää, niin silloin veljemme olisivat säästyneet eivätkä olisi palaneet tuossa suuressa "Sarahemlan kaupungissa.

25 Ja toisaalla heidän kuultiin huutavan ja surevan sanoen: Oi kunpa olisimme tehneet parannuksen ennen tätä suurta ja kauhistavaa päivää, emmekä olisi tappaneet ja kivittäneet profeettoja emmekä karkottaneet heitä; silloin meidän äitimme ja ihanat tyttäremme ja lapsemme olisivat säästyneet eivätkä olisi hautautuneet tuossa suuressa Moronihan kaupungissa. Ja niin kansan valitus oli suuri ja kauhea.

LUKU 9

Kristuksen ääni julistaa pimeydessä monien ihmisten ja kaupunkien tuhoutuneen jumalattomuutensa

tähden. Hän julistaa myös jumalallisuutensa, ilmoittaa, että Moosesen laki on täytetty, ja kutsuu ihmisiä tulemaan luoksensa ja pelastumaan. Noin 34 jKr.

Ja tapahtui, että maan kaikkien asukkaiden keskuudessa koko tässä maassa kuului "ääni, joka huusi:

2 Voi, voi, voi tätä kansaa, "voi koko maan asukkaita, elleivät he tee parannusta, sillä Perkele ^bnauraa ja hänen enkelinsä riemuitsevat surmattujen, kansani ihanien poikien ja tyttörien tähden; ja pahuutensa ja iljetystensä tähden he ovat kaatuneet!

3 Katso, tuon suuren Sarahemlan kaupungin minä olen polttanut tulella, ja sen asukkaat.

4 Ja katso, tuon suuren Moronin kaupungin minä olen antanut vajota meren syvyyksiin ja sen asukkaiden hukkua.

5 Ja katso, tuon suuren Moronihan kaupungin minä olen peittänyt maalla, ja sen asukkaat, kätkeäkseen heidän pahuutensa ja iljetyksensä kasvojeni edestä, jottei profeettojen ja pyhien veri enää todista minulle heitä vastaan.

6 Ja katso, Gilgalin kaupungin minä olen antanut vajota ja sen asukkaiden hautautua maan syvyyksiin;

7 niin, ja Onihan kaupungin ja sen asukkaiden ja Mokumin kaupungin ja sen asukkaiden ja Jerusalemin kaupungin ja sen asukkaiden; ja minä olen antanut

23a 1. Nefi 19:10.
24a Hel. 13:12.

9 1a 1. Nefi 19:11;
3. Nefi 11:10.

2a Matt. 11:20–21.
b Moos. 7:26.

“vesien nousta niiden sijalle peittääkseni heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä kasvojeni edestä, jottei profeettojen ja pyhien veri enää todista minulle heitä vastaan.

8 Ja katso, Gadiandin kaupungin ja Gadiomnan kaupungin ja Jaakobin kaupungin ja Gim-gimnon kaupungin, kaikkien näiden minä olen antanut vajota ja tehnyt niiden sijoille “kukuloita ja laaksoja; ja niiden asukkaat minä olen haudannut maan syvyykseen peittääkseni heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä kasvojeni edestä, jottei profeettojen ja pyhien veri enää todistaisi minulle heitä vastaan.

9 Ja katso, tuon suuren Jaakobugatin kaupungin, jossa kuningas Jaakobin kansa asui, minä olen antanut palaa tuleessa heidän syntiensä ja jumalattomuutensa tähden, joka ylitti koko maailman kaiken jumalattomuuden heidän “salamurhiensa ja salaliittojensa tähden, sillä juuri he tuhosivat minun kansani rauhan ja maan hallitusmuodon; sen tähden minä annoin heidän palaa ^bhävittääkseni heidät kasvojeni edestä, jottei profeettojen ja pyhien veri todistaisi enää minulle heitä vastaan.

10 Ja katso, Lamanin kaupungin ja Josin kaupungin ja Gadin kaupungin ja Kiskumenin kaupungin minä olen antanut palaa

tulessa, ja niiden asukkaiden, heidän jumalattomuutensa tähden, kun he karkottivat profeetat ja kivittivät niitä, jotka minä lähetin julistamaan heille heidän jumalattomuudestaan ja iljetyksistään.

11 Ja koska he karkottivat heidät kaikki, niin ettei heidän keskuudessaan ollut yhtään vanhurskasta, minä lähetin alas “tulen ja hävitin heidät, jotta heidän jumalattomuutensa ja iljetyksensä olisivat peitetty kasvojeni edestä, jottei niiden profeettojen ja pyhien veri, jotka minä lähetin heidän keskuuteensa, huuttaisi minulle ^bmaasta heitä vastaan.

12 Ja “monien suurten tuhojen minä olen antanut kohdata tätä maata ja tätä kansaa sen jumalattomuuden ja iljetysten tähden.

13 Oi te kaikki, jotka olette “säästyneet, koska olitte vanhurskaampia kuin he, ettekö nyt palaa minun luokseni ja tee parannusta synneistänne ja käännä, jotta minä voin ^bparantaa teidät?

14 Niin, totisesti minä sanon teille, että jos te “tulette minun luokseni, te saatte ^biankaikkisen elämän. Katso, minun armon “käsivarteni on ojennettuna teitä kohti, ja jokaisen, joka tulee, minä otan vastaan; ja siunattuja ovat ne, jotka tulevat minun luokseni.

15 Katso, minä olen Jeesus

7a Hes. 26:19.

8a 1. Nefi 19:11.

9a Hel. 6:17–18, 21.

b Moosia 12:8.

11a 2. Kun. 1:9–16;

Hel. 13:13.

b 1. Moos. 4:10.

12a 3. Nefi 8:8–10, 14.

13a 3. Nefi 10:12.

b Jer. 3:22;

3. Nefi 18:32.

14a 2. Nefi 26:24–28;

Alma 5:33–36.

b Joh. 3:16.

c Alma 19:36.

Kristus, Jumalan Poika. Minä ^aloin taivaat ja maan ja kaiken, mitä niissä on. Minä olin Isän kanssa alusta asti. ^bMinä olen Isässä ja Isä minussa, ja minussa Isä on kirkastanut nimensä.

16 Minä tulín omieni luokse, ja minun omani eivät ^aottaneet minua vastaan. Ja minun tulemistani koskevat kirjoitukset ovat toteutuneet.

17 Ja kaikkien, jotka ovat ottaneet minut vastaan, minä olen ^aantanut tulla Jumalan lapsiksi; ja samoin minä annan kaikkien, jotka uskovat minun nimeeni, sillä katso, minun kauttani ^blunastus tulee, ja minussa ^cMooseksen laki on täytetty.

18 Minä olen maailman ^avalo ja elämä. Minä olen ^bAlfa ja Oomega, alku ja loppu.

19 Eikä teidän ^aenää pidä uhrata minulle verenvuodatusta; niin, teidän teuras- ja polttouhrienne on lakattava, sillä minä en hyväksy mitään teidän teuras- ja polttouhreistanne.

20 Ja teidän tulee uhrata minulle ^auhrina särkynyt sydän ja murtunut mieli. Ja jokaisen, joka tulee minun luokseni särkynein sydämin ja murtunein mielin, minä ^bkastan tulella ja Pyhällä Hengellä, samoin kuin lamani-laiset uskonsa tähden minuun

kääntymisensä hetkellä kastettiin tulella ja Pyhällä Hengellä, eivätkä he sitä tienneet.

21 Katso, minä olen tullut maailmaan tuomaan lunastuksen maailmalle, pelastamaan maailman synnistä.

22 Sen tähden minä otan vastaan jokaisen, joka tekee ^aparannuksen ja tulee minun luokseni niin kuin pieni ^blapsi, sillä sellaisten on Jumalan valtakunta. Katso, sellaisten puolesta minä olen ^cantanut henkeni ja ottanut sen jälleen; sen tähden tehkää parannus ja tulkaa minun luokseni, te maan ääret, ja pelastukaa.

LUKU 10

Maassa on hiljaisuus monen tunnin ajan. Kristuksen ääni lupaa koota kansansa, niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa. Vanhurskaampi osa kansasta on säästynyt. Noin 34–35 jKr.

Ja nyt katso, tapahtui, että kaikki maan asukkaat kuulivat nämä sanat ja olivat niiden todistajina. Ja näiden sanojen jälkeen maassa oli hiljaisuus monen tunnin ajan;

2 sillä niin suuri oli ihmisten hämmästyks, että he lakkasivat valittamasta ja vaikeroimasta

15a Joh. 1:1–3;

Kol. 1:16;

Hel. 14:12;

Et. 4:7;

OL 14:9.

b Joh. 17:20–22;

3. Nefi 11:27; 19:23, 29.

16a Joh. 1:11;

OL 6:21.

17a Joh. 1:12.

pko Ihminen: Ihmisen voi tulla taivaallisen Isän kaltainen; Jumalan pojat ja tyttäret.

b pko Lunastus.

c 3. Nefi 12:19, 46–47; 15:2–9.

18a pko Valo, Kristuksen.

b Ilm. 1:8.

pko Alfa ja Oomega.

19a Alma 34:13.

20a 3. Nefi 12:19;

OL 20:37.

b 2. Nefi 31:13–14.

22a pko Parannus.

b Mark. 10:15;

Moosia 3:19;

3. Nefi 11:37–38.

c Joh. 10:15–18.

niiden sukulaistensa menetystä, jotka olivat saaneet surmansa; sen tähden koko maassa oli hiljaisuus monen tunnin ajan.

3 Ja tapahtui, että kansalle tuli jälleen ääni sanoen, ja koko kansa kuuli ja oli sen todistajana:

4 Oi, te näiden ^asuurten sortuneiden kaupunkien asukkaat, jotka olette Jaakobin jälkeläisiä, niin, jotka olette Israelin huonetta, kuinka usein olenkaan koonnut teidät, niin kuin kanaemo kokoa poikasensa siipiensä suojaan, ja olen ^bravinnut teitä.

5 Ja vielä, ^akuinka usein olenkaan halunnut koota teidät, niin kuin kanaemo kokoa poikasensa siipiensä suojaan, niin, oi sinä Israelin huoneen kansa, joka olet langennut; niin, oi sinä Israelin huoneen kansa, te, jotka asutte Jerusalemissa, samoin kuin te, jotka olette langenneet; niin, kuinka usein olenkaan halunnut koota teidät, niin kuin kanaemo kokoa poikasensa, mutta te ette tahtoneet.

6 Oi sinä Israelin huone, jonka minä olen ^asäästänyt, kuinka usein minä olenkaan kokoava sinut, niin kuin kanaemo kokoa poikasensa siipiensä suojaan, jos teet parannuksen ja ^bpalaat minun luokseni täysin vilpittömin ^csydämin.

7 Mutta ellet, oi Israelin huone, sinun asuinpaikkasi tulevat autioiksi sinun isiesi kanssa teh-

dyn ^aliiton täyttymisen aikaan asti.

8 Ja nyt tapahtui, että kun ihmiset olivat kuulleet nämä sanat, katso, he alkoivat jälleen itkeä ja valittaa sukulaistensa ja ystäviensä menetyksen tähden.

9 Ja tapahtui, että näin nuo kolme päivää kuluivat. Ja oli aamu, ja ^apimeys hälveni maan yltä, ja maa lakkasi vavahtelemasta, ja kalliot lakkasivat halkeilemasta, ja hirvittävä jyryinä lakkasi, ja kaikki melske loppui.

10 Ja maa pysyi jälleen koossa, niin että se kesti, ja hengissä säästyneiden ihmisten suru ja itku ja vaikerrus lakkasi, ja heidän surunsa muuttui iloksi ja heidän valituksensa ylistykseksi ja kiitokseksi Herralle Jeesukselle Kristukselle, heidän Lunastajalleen.

11 Ja tähän asti olivat profeettojen puhumat kirjoitukset ^atoteutuneet.

12 Ja ^avanhurskaampi osa kansasta pelastui, ja se otti vastaan profeetat eikä kivittänyt heitä; ja ne, jotka eivät olleet vuodataneet pyhien verta, säästyivät –

13 ja he säästyivät eivätkä vajonneet ja hautautuneet maahan, eivätkä he hukkuineet meren syvyyksiin, eivätkä he palaneet tulesa eivätkä jääneet alle ja murskautuneet kuoliaiksi; eikä pyörretuuli vienyt heitä pois, eikä savun ja pimeyden huuru tukahduttanut heitä.

10 4a 3. Nefi 8:14.

b 1. Nefi 17:3.

5a Matt. 23:37;

OL 43:24–25.

6a 3. Nefi 9:13.

b 1. Sam. 7:3;

Hel. 13:11;

3. Nefi 24:7.

c Hes. 36:26.

7a rko Liitto.

9a 3. Nefi 8:19.

11a Ap. t. 3:18–20.

12a 2. Nefi 26:8;

3. Nefi 9:13.

14 Ja nyt, joka lukee, ymmärtäköön; se, jolla on kirjoitukset, "tutkikoon niitä ja nähköön ja katsokoon, eivätkö kaikki nämä tulen ja savun ja rajuilmojen ja pyörretuulien ja heidät vastaanottaakseen ^baukeavan maan ja kaiken tämän aiheuttamat kuolemat ja tuhot ole monien pyhien profeettojen profetioiden toteutumiseksi.

15 Katso, minä sanon teille: Niin, monet ovat todistaneet näistä asioista Kristuksen tullessa, ja heidät ^asurmattiin, koska he todistivat näistä asioista.

16 Niin, profeetta ^aSenos todisti näistä asioista, ja myös Senok puhui näistä asioista, koska he todistivat erityisesti meistä, jotka olemme heidän jälkeläistensä jäännös.

17 Katso, meidän isämme Jaakob todisti myös Joosefin jälkeläisten ^ajäännöksestä. Ja katso, emmekö me ole Joosefin jälkeläisten jäännös? Ja eivätkö nämä asiat, jotka todistavat meistä, ole kirjoitettuina pronssilevyihin, jotka meidän isämme Lehi toi Jerusalemistä?

18 Ja katso, minä osoitan teille, että kolmannenkymmenennen neljännen vuoden lopussa tapahtui, että Nefin kansalle, joka oli säästynyt, sekä niille lamani-laisiksi kutsutuille, jotka olivat säästyneet, osoitettiin suuri suosio, ja suuria siunauksia vuodattiin heidän päällensä, niin että

pian ^a"taivaaseennousemisensa jälkeen Kristus tosiaan ilmaisi itsensä heille –

19 ^a"näyttäen heille ruumiinsa ja opettaen heitä; ja kertomus hänen palvelutyöstään esitetään tämän jälkeen. Sen tähden minä tällä kertaa päätän sanani.

Jeesus Kristus näyttäytyi Nefin kansalle väkijoukon ollessa yhteen kokoontuneena Runsaudenmaassa ja palveli sitä; ja tällä tavoin hän näyttäytyi sille.

Käsittää luvut 11–26.

LUKU 11

Isä todistaa rakkaasta Pojastaan. Kristus ilmestyy ja julistaa sovittustaan. Ihmiset tunnustelevat haavojen jälkiä hänen käsissään, jaloissaan ja kyljessään. He huutavat hoosiannaa. Hän esittää kasteen muodon ja tavan. Kiistelyn henki on Perkeleestä. Kristuksen oppi on, että ihmisten tulee uskoa ja ottaa kaste ja ottaa vastaan Pyhä Henki. Noin 34 jKr.

Ja nyt tapahtui, että suuri joukko Nefin kansaa oli kokoontunut yhteen Runsaudenmaassa olevan temppelin ympärille; ja he ihmettelivät ja kummastelivat keskenään ja näyttivät toisilleen ^a"suurta ja ihmeellistä muutosta, joka oli tapahtunut.

2 Ja he keskustelivat myös tästä

14a pko Pyhät kirjoitukset:
Pyhien kirjoitusten
arvo.
b 1. Nefi 19:11;
2. Nefi 26:5.

15a pko Marttyyri.
16a Hel. 8:19–20.
17a 2. Nefi 3:4–5;
Alma 46:24;
3. Nefi 5:23–24.

18a Ap. t. 1:9–11.
19a 3. Nefi 11:12–15.
11 1a 3. Nefi 8:11–14.

Jeesuksesta Kristuksesta, jonka kuolemasta ^amerkki oli annettu.

3 Ja tapahtui, että he näin keskenään keskustellessaan kuulivat ^aäänen, ikään kuin se olisi tullut taivaasta; ja he loivat katseensa ympärilleen, sillä he eivät ymmärtäneet kuulemaansa ääntä; eikä se ollut terävä ääni, eikä se ollut kova ääni; kuitenkin ja siitä huolimatta, että se oli ^bvieno ääni, se tunkeutui kuulijoiden sisimpään, niin ettei heidän ruumiissaan ollut mitään jäsentä, jota se ei olisi saanut vapisemaan; niin, se tunkeutui aivan heidän sieluunsa asti ja sai heidän sydämensä palamaan.

4 Ja tapahtui, että he kuulivat jälleen äänen eivätkä ymmärtäneet sitä.

5 Ja vielä kolmannen kerran he kuulivat äänen ja aukaisivat korpansa kuullakseen sen; ja heidän katseensa kääntyivät sen kuulumisen suuntaan; ja he katsoivat herkeämättä taivasta kohti, mistä ääni tuli.

6 Ja katso, kolmannella kerralla he ymmärsivät kuulemansa äänen, ja se sanoi heille:

7 Nähkää minun ^arakas Poikani, ^bjohon minä olen mieltynyt, jossa minä olen kirkastanut nimeni – kuulkaa häntä.

8 Ja tapahtui heidän ymmärtäessään, että he loivat jälleen katseensa ylös kohti taivasta, ja

katso, he ^a“näkivät Miehen laskeutuvan taivaasta; ja hän oli pukeutunut valkoiseen viittaan, ja hän tuli alas ja seiso i heidän keskellään; ja koko väkijoukon katseet olivat kääntyneet häneen, eivätkä he uskaltaneet suutaan aukaista, nimittäin toinen toiselleen, eivätkä tienneet, mitä se merkitsi, sillä he luulivat enkelin ilmestyneen heille.

9 Ja tapahtui, että hän ojensi kätensä ja puhui kansalle sanoen:

10 Katso, minä olen Jeesus Kristus, jonka profeetat todistivat tulevan maailmaan.

11 Ja katso, minä olen maailman ^avalo ja elämä; ja minä olen juonut siitä katkerasta ^bmaljasta, jonka Isä on antanut minulle, ja olen kirkastanut Isän ^cottamalla päälleni maailman synnit, ja siten olen alistunut Isän ^dtahtoon kaikessa alusta asti.

12 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, koko väkijoukko lankesi maahan, sillä he muistivat, että heidän keskuudessaan oli ^a“profetoitu, että Kristus näyttäytyisi heille taivaaseennousemisensa jälkeen.

13 Ja tapahtui, että Herra puhui heille sanoen:

14 Nouskaa ja tulkaa minun luokseni voidaksenne ^a“pistää kätenne minun kylkeeni sekä voidaksenne ^btunnustella naulojen jälkiä käsissäni ja jaloissani, jotta tietäisitte, että minä olen

2a Hel. 14:20–27.

3a 5. Moos. 4:33–36;
Hel. 5:29–33.

b 1. Kun. 19:11–13;
OL 85:6.

7a Matt. 3:17; 17:5;

JS–H 1:17.

b 3. Nefi 9:15.

8a 1. Nefi 12:6; 2. Nefi 26:1.

11a pko Valo, Kristuksen.

b Matt. 26:39, 42.

c Joh. 1:29; OL 19:18–19.

d Mark. 14:36;

Joh. 6:38; OL 19:2.

12a Alma 16:20.

14a Joh. 20:27.

b Luuk. 24:36–39;

OL 129:2.

Israelin Jumala ja koko ^amaan Jumala ja surmattu maailman syntien tähden.

15 Ja tapahtui, että väkijoukko meni pistämään kätensä hänen kylkeensä ja tunnustelemaan naulojen jälkiä hänen käsissään ja jaloissaan; ja tämän he tekivät mennessään yksitellen, kunnes he kaikki olivat menneet ja näkivät omin silmin ja tunsivat omin käsin ja tiesivät varmasti ja todistivat, että ^ase oli hän, jonka profeetat olivat kirjoittaneet tulevan.

16 Ja kun he kaikki olivat menneet ja nähneet itse, he huusivat yhteen ääneen sanoen:

17 Hoosianna! Siunattu olkoon Korkeimman Jumalan nimi! Ja he lankesivat Jeesuksen jalkojen juureen ja ^apalvelivat häntä.

18 Ja tapahtui, että hän puhui ^aNefille (sillä Nefi oli väkijoukossa), ja hän käski hänen tulla luoksensa.

19 Ja Nefi nousi ja meni ja kumartui Herran eteen ja suuteli hänen jalkojaan.

20 Ja Herra käski hänen nousta. Ja hän nousi ja seisoi hänen edessään.

21 Ja Herra sanoi hänelle: Minä annan sinulle ^avallan ^bkastaa tämän kansan, kun minä jälleen olen noussut taivaaseen.

22 Ja vielä Herra kutsui ^amuita ja sanoi heille samoin; ja hän antoi heille vallan kastaa. Ja hän sanoi heille: Tällä tavoin teidän tulee kastaa; eikä teidän keskuudessanne pidä olla ^bkiistoja.

23 Totisesti minä sanon teille, että jokainen, joka tekee parannuksen synneistään teidän ^asanojenne tähden ja ^bhaluaa ottaa kasteen minun nimeeni, teidän tulee kastaa tällä tavoin: Katso, menkää alas veteen ^cseisomaan ja kastakaa heidät minun nimeeni.

24 Ja nyt katso, nämä ovat ne sanat, jotka teidän tulee sanoa, puhutellen heitä nimeltä, sanoen:

25 Jeesuksen Kristuksen minulle antamalla ^avaltuudella kastan sinut ^bIsän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Aamen.

26 Ja sitten ^aupottakaa heidät veteen ja tulkaa sitten pois vedestä.

27 Ja tällä tavoin teidän tulee kastaa minun nimeeni, sillä katso, totisesti minä sanon teille, että Isä ja Poika ja Pyhä Henki ovat ^ayhtä; ja minä olen Isässä ja Isä minussa, ja Isä ja minä olemme yhtä.

28 Ja siten kuin minä olen teitä käsenyt, siten kastakaa. Eikä teidän keskuudessanne pidä olla ^akiistoja, kuten tähän asti

14c Jes. 45:3; 3. Nefi 15:5.

d 1. Nefi 11:6.

15a pko Jeesus Kristus: Kristuksen ilmestymiset kuolemansa jälkeen.

17a pko Jumalan palveleminen.

18a 3. Nefi 1:2, 10.

21a pko Voima.

b pko Kaste,

kastaminen.

22a 1. Nefi 12:7;

3. Nefi 12:1.

b 3. Nefi 18:34.

23a 3. Nefi 12:2.

b pko Kaste, kastaminen: Vaatimukset kasteelle pääsemiseksi.

c 3. Nefi 19:10–13.

25a Moosia 18:13; OL 20:73.

pko Kaste, kastaminen: Oikea valtuus.

b pko Jumala, jumaluus.

26a pko Kaste, kastaminen: Upotuskaste.

27a Joh. 17:20–22;

3. Nefi 28:10; Morm. 7:7; OL 20:28.

28a 1. Kor. 1:10;

Ef. 4:11–14; OL 38:27.

on ollut; eikä teidän keskuudessanne pidä olla kiistoja minun oppini kohdista, niin kuin on tähän asti ollut.

29 Sillä totisesti, totisesti minä sanon teille, että se, jossa on ^akiistelyn ^bhenki, ei ole minusta vaan on Perkeleestä, joka on kiistelyn isä, ja hän yllyttää ihmisten sydämet kiistelemään vihaisina keskenään.

30 Katso, minun oppini ei ole yllyttää ihmisten sydämiä vihaisina toisiaan vastaan, vaan minun oppini on, että sellaisen on loputtava.

31 Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille, että minä julistan teille ^aoppini.

32 Ja tämä on minun ^aoppini, ja se on oppi, jonka Isä on antanut minulle; ja minä ^btodistan Isästä, ja Isä todistaa minusta, ja ^cPyhä Henki todistaa Isästä ja minusta; ja minä todistan, että Isä käskää kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään parannuksen ja uskomaan minuun.

33 Ja jokainen, joka uskoo minuun ja ottaa ^akasteen, ^bpelastuu; ja he ovat niitä, jotka ^cperivät Jumalan valtakunnan.

34 Ja jokainen, joka ei usko minuun ja jota ei kasteta, tuomitaan.

35 Totisesti, totisesti minä

sanon teille, että tämä on minun oppini, ja minä tulen Isän luota todistaakseni siitä; ja jokainen, joka ^auskoo minuun, uskoo myös Isään, ja hänelle Isä todistaa minusta, sillä hän lähettää hänelle ^btulen ja ^cPyhän Hengen.

36 Ja näin Isä todistaa minusta, ja Pyhä Henki todistaa hänelle Isästä ja minusta, sillä Isä ja minä ja Pyhä Henki olemme yhtä.

37 Ja vielä minä sanon teille: Teidän on tehtävä parannus ja ^atultava pienen lapsen kaltaisiksi ja otettava kaste minun nimeeni, tai te ette mitenkään voi saada näitä.

38 Ja vielä minä sanon teille: Teidän on tehtävä parannus ja otettava kaste minun nimeeni ja tultava pienen lapsen kaltaisiksi, tai te ette mitenkään voi periä Jumalan valtakuntaa.

39 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että tämä on minun oppini, ja jokainen, joka ^arakentaa tälle, rakentaa minun kalliolleni, eivätkä helvetin ^bportit voita heitä.

40 Ja jokainen, joka julistaa enemmän tai vähemmän kuin tämän ja väittää sitä minun opikseni, on pahasta eikä ole minun kalliolleni rakennettu, vaan hän rakentaa ^ahiekkaperustalle,

29a 2. Tim. 2:23–24;

Moosia 23:15.

PKO Kiista.

b JSR Ef. 4:26 (Liiteosa);

Moosia 2:32–33.

31a 2. Nefi 31:2–21.

32a PKO Kristuksen oppi.

b 1. Joh. 5:7.

c 3. Nefi 28:11;

Et. 5:4.

33a Mark. 16:16.

PKO Kaste,
kastaminen: Yleistä.

b PKO Pelastus.

c PKO Selestinen

kirkkaus.

35a Et. 4:12.

b 3. Nefi 9:20; 12:2.

c PKO Pyhä Henki.

37a Mark. 10:15;

Luuk. 18:17;

Moosia 3:19;

3. Nefi 9:22.

39a Matt. 7:24–29;

Hel. 5:12.

PKO Kallio.

b 3. Nefi 18:12–13.

40a 3. Nefi 14:24–27.

ja helvetin portit ovat auki ottaakseen sellaiset vastaan, kun tulvat tulevat ja tuulet pieksevät heitä.

41 Ja nyt, menkää tämän kansan keskuuteen ja julistakaa sanoja, joita minä olen puhunut, maan ääriin asti.

LUKU 12

Jeesus kutsuu ja valtuuttaa kaksitoista opetuslasta. Hän pitää nefiläisille samanlaisen puheen kuin vuorisaarna. Hän sanoo, ketkä ovat siunattuja. Hänen opetusensa ovat Mooseksen lakia korkeammat ja menevät sen edelle. Ihmisten käsketään olla täydellisiä, niin kuin hän ja hänen Isänsä ovat täydellisiä. Vertaa Matteus 5. Noin 34 jKr.

Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat Nefille ja niille, jotka oli kutsuttu (nyt niiden lukumäärä, jotka oli kutsuttu ja jotka olivat saaneet vallan ja valtuuden kastaa, oli ^akaksitoista), niin katso, hän ojensi kätensä väkijoukkoa kohti ja huusi sille sanoen: ^bSiunattuja olette te, jos otatte varteen näiden kahdentoista sanat, jotka minä olen ^cvalinnut teidän keskuudestanne palvelemaan teitä ja olemaan palvelijoitanne; ja heille minä olen antanut valan kastaa teidät vedellä, ja sen

jälkeen kun teidät on kastettu vedellä, katso, minä kastan teidät tulella ja Pyhällä Hengellä; sen tähden siunattuja olette te, jos te uskotte minuun ja otatte kasteen, sen jälkeen kun olette nähneet minut ja tiedätte, että minä olen.

2 Ja vielä, siunatumpia ovat ne, jotka ^auskovat teidän sanoihinne, koska te todistatte nähneenne minut ja tietävänne, että minä olen. Niin, siunattuja ovat ne, jotka uskovat teidän sanoihinne ja ^balentuvat nöyryyden syvyyksiin ja ottavat kasteen, sillä heille lähetetään ^ctuli ja Pyhä Henki, ja he saavat anteeksiannon synneistään.

3 Niin, siunattuja ovat hengessä ^aköyhät, jotka ^btulevat minun luokseni, sillä heidän on taivaan valtakunta.

4 Ja vielä, siunattuja ovat kaikki murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.

5 Ja siunattuja ovat ^asävyisät, sillä he perivät ^bmaan.

6 Ja siunattuja ovat kaikki ne, joilla on ^avanhurskauden ^bnälkä ja ^cjano, sillä heidät täytetään Pyhällä Hengellä.

7 Ja siunattuja ovat ^aarmeliaat, sillä he saavat armon.

8 Ja siunattuja ovat kaikki ^apuhdassydämiset, sillä he saavat ^bnähdä Jumalan.

9 Ja siunattuja ovat kaikki

12 1a 3. Nefi 13:25.

b pko Siunaus, siunaaminen.

c pko Kutsumus.

2a OL 46:13–14.

pkö Usko.

b Et. 4:13–15.

c 3. Nefi 11:35; 19:13.

3a OL 56:17–18.

pkö Nöyryys.

b Matt. 11:28–30.

5a Room. 12:16;

Moosia 3:19.

pkö Sävyisyys.

b pko Maa.

6a Sananl. 21:21.

b 2. Nefi 9:51; En. 1:4.

c Jer. 29:13.

7a pko Armeliaisuus.

8a pko Puhtaus.

b OL 93:1.

“rauhantekijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan ^blapsiksi.

10 Ja siunattuja ovat kaikki ne, joita minun nimeni tähden ^avainotaan, sillä heidän on taivaan valtakunta.

11 Ja siunattuja olette te, kun teitä minun tähteni herjataan ja vainotaan ja kun teitä vastaan valheellisesti puhutaan kaikenlaista pahaa;

12 sillä te saatte suuren ilon ja olette tavattoman iloisia, sillä suuri on teidän ^apalkkanne taivaassa; sillä niin vainottiin profeettoja, jotka olivat ennen teitä.

13 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Minä panen teidät maan ^asuolaksi; mutta jos suola menettää makunsa, millä maa suolataan? Suola ei sen jälkeen kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten jalkoihin tallattavaksi.

14 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Minä panen teidät tämän kansan valoksi. Ei ylhäällä vuorella oleva kaupunki voi olla kätöksä.

15 Katso, ^asytytetäänkö kynttilä ja pannaan vakan alle? Ei, vaan kynttilänjalkaan, ja se antaa valoa kaikille huoneessa oleville;

16 niin ^aloistakoon siis teidän valonne tämän kansan edessä, että se näkisi teidän hyvät tekonne ja ylistäisi Isäännä, joka on taivaassa.

17 Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan. En minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään;

18 sillä totisesti minä sanon teille: Ei yhtäkään kirjainta eikä pienintä piirtoa ole ^alaista hävinnyt, vaan minussa se kaikki on täytetty.

19 Ja katso, minä olen antanut teille Isäni lain ja käskyt, jotta te uskoisitte minuun ja jotta te tekisitte parannuksen synneistänne ja tulisitte minun luokseni ^asärkynein sydämin ja murtunein mielin. Katso, teillä on käskyt edessänne, ja ^blaki on täytetty.

20 Sen tähden tulkaa minun luokseni ja pelastukaa; sillä totisesti minä sanon teille, että ellette te pidä minun käskyjäni, jotka minä olen tällä hetkellä teille antanut, te ette missään tapauksessa pääse taivaan valtakuntaan.

21 Te olette kuulleet, että ihmiset muinaisena aikana ovat sanoneet, ja se on myös kirjoitettu teidän edessänne, että ^aälä tapa, ja jokainen, joka tappaa, on vaarassa joutua Jumalan tuomittavaksi;

22 mutta minä sanon teille, että jokainen, joka on vihoissaan veljelleen, on vaarassa joutua hänen tuomittavakseen. Ja jokainen, joka sanoo veljelleen: hölmö, on vaarassa joutua neuvoston

9a pko Rauhantekijä.
b pko Jumalan pojat ja tyttäret.

10a OL 122:5–9.

pkö Vaino.

12a Et. 12:4.

13a OL 101:39–40.

pkö Suola.

15a Luuk. 8:16.

16a 3. Nefi 18:24.

18a pko Mooseksen laki.

19a 3. Nefi 9:20.

pkö Särkynyt sydän.

b 3. Nefi 9:17.

21a 2. Moos. 20:13;

Moosia 13:21;

OL 42:18.

eteen; ja jokainen, joka sanoo: Sinä hullu, on vaarassa joutua helvetin tuleen.

23 Sen tähden, jos olet tulossa minun luokseni tai haluat tulla minun luokseni ja muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan –

24 mene veljesi luo ja tee ensin ^asovinto veljesi kanssa ja tule sitten minun luokseni täysin vilpittömin sydämin, niin minä otan sinut vastaan.

25 Sovi vastustajasi kanssa nopeasti, kun olet hänen kanssaan matkalla, ettei hän joskus ota sinua kiinni, ja sinut heitetään vankilaan.

26 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Sieltä sinä et mitenkään pääse pois, ennen kuin olet maksanut viimeisenkin ^aseninen. Ja voitko vankilassa ollessasi maksaa yhtäkään senineä? Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Et.

27 Katso, ihmiset muinaisena aikana ovat kirjoittaneet, että älä tee ^aaviorikosta;

28 mutta minä sanon teille, että jokainen, joka katsoo naista niin, että alkaa ^ahimoita häntä, on jo tehnyt aviorikoksen sydämesään.

29 Katso, minä annan teille käskyn, ettette salli minkään tällaisten asioiden päästä ^asydämeenne;

30 sillä on parempi, että kielätte itseltänne nämä asiat, siten ottaen ^aristinne, kuin että teidät heitetään helvettiin.

31 On kirjoitettu, että jokainen, joka eroaa vaimostaan, antakoon hänelle ^aerokirjan.

32 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että jokainen, joka ^ahylkää vaimonsa muun syyn kuin ^bhaureuden tähden, ajaa hänet tekemään ^caviorikoksen; ja joka nai hylätyn, tekee aviorikoksen.

33 Ja vielä on kirjoitettu: Älä vannoo väärin, vaan täytä Herhalle ^avalasi;

34 mutta totisesti, totisesti minä sanon teille: Älkää ^avannoko lainkaan; älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuini;

35 älkää maan kautta, sillä se on hänen jalkojensa koroke;

36 älä myöskään vannoo pääsi kautta, sillä et sinä voi muuttaa ainuttakaan hiusta mustaksi etkä valkoiseksi;

37 vaan olkoon teidän puheenne: Kyllä, kyllä; ei, ei; sillä kaikki, mitä näihin lisätään, on pahasta.

38 Ja katso, on kirjoitettu: ^aSilmä silmästä ja hammas hampaasta;

39 mutta minä sanon teille, ettei teidän pidä tehdä pahalle ^avastarintaa, vaan jos joku lyö sinua oikealle poskellesi, ^bkäännä hänelle toinenkin;

24a pko Anteeksianto.

26a Alma 11:3.

27a 2. Nefi 9:36;

OL 59:6.

28a OL 42:23.

pko Himo.

29a Ap. t. 8:22.

30a Matt. 10:38; 16:24;

Luuk. 9:23.

31a pko Avioero.

32a Mark. 10:11–12.

b pko Haureus.

c pko Aviorikos.

33a pko Vala.

34a pko Rienaaminen.

38a 3. Moos. 24:20.

39a 3. Nefi 6:13;

4. Nefi 1:34;

OL 98:23–32.

b pko Kärsivällisyys.

40 ja jos joku tahtoo haastaa sinut oikeuteen ja viedä paitasi, anna hänelle viittasikin;

41 ja jos joku pakottaa sinut kulkemaan virstan, kulje hänen kanssaan kaksi.

42 "Anna sille, joka sinulta pyytää, ja sille, joka haluaa lainata sinulta, älä käännä selkääsi.

43 Ja katso, on myös kirjoitettu, että rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihamiestäsi;

44 mutta katso, minä sanon teille: Rakastakaa "vihamiehianne, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, ja ^brukoilkaa niiden puolesta, jotka vahingoittavat teitä ja vainoavat teitä;

45 että olisitte taivaallisen Isänne lapsia; sillä hän antaa aurinkonsa nousta pahoille ja hyville.

46 Sen tähden se, mikä oli muinaisena aikana, mikä oli lainalla, on kaikki minussa täytetty.

47 "Vanha on kadonnut, ja kaikki on tullut uudeksi.

48 Sen tähden minä tahdon, että te olisitte "täydellisiä, niin kuin minä olen tai teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.

LUKU 13

Jeesus opettaa nefiläisille Herran rukouksen. Heidän tulee koota aarteita taivaaseen. Kahtatoista opetuslasta käsketään palvelutyössään

olemaan huolehtimatta ajallisista asioista. Vertaa Matteus 6. Noin 34 jKr.

TOTISESTI, totisesti minä sanon, että minä tahdon teidän antavan "almuja köyhille, mutta varokaa antamasta almujanne ihmisten edessä, jotta he näkisivät; muuten ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaassa.

2 Kun siis annatte almujanne, älkää toittako torvea edellänne, niin kuin tekopyhät tekevät synagogissa ja kaduilla, jotta saisivat "kunniaa ihmisiltä. Totisesti minä sanon teille: He ovat palkkansa saaneet.

3 Vaan kun annatte almuja, älköön vasen kätenne tietäkö, mitä oikea kätenne tekee;

4 jotta almunne olisivat salassa; ja Isänne, joka näkee salassa, itse palkitsee teidät julkisesti.

5 Ja kun "rukoilette, älkää tehkö tekopyhien tavoin, sillä he seisovat mielellään rukoilemassa synagogissa ja kadunkulmissa, jotta ihmiset näkisivät heidät. Totisesti minä sanon teille: He ovat palkkansa saaneet.

6 Vaan kun te rukoilette, menkää sisälle huoneeseenne, ja kun olette sulkeneet ovenne, rukoilkaa Isäänne, joka on salassa; ja Isänne, joka näkee salassa, palkitsee teidät julkisesti.

7 Mutta kun rukoilette, älkää tyhjää hokeko niin kuin pakanat, sillä he luulevat, että heitä

42a MK Jaak. 2:17–19;
Moosia 4:22–26.

44a Sananl. 24:17;
Alma 48:23.
b Ap. t. 7:59–60.

47a 3. Nefi 15:2, 7;
OL 22:1.
48a Matt. 5:48;
3. Nefi 27:27.
rko Täydellinen.

13 1a rko Almu.
2a OL 121:34–35.
5a rko Rukous.

kuullaan heidän paljon puheensa tähden.

8 Älkää siis olko heidän kaltaisiaan, sillä teidän Isänne ^atietää, mitä te tarvitsette, jo ennen kuin häneltä pyydätteekään.

9 ^aRukoilkaa siis te tällä ^btavalla: ^cIsä meidän, joka olet taivaassa, pyhitetty olkoon sinun nimesi.

10 Tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä niin kuin taivaassa.

11 Ja anna meille velkamme anteeksi, niin kuin me annamme anteeksi meidän velallisillemme.

12 Älkää ^ajohdata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

13 Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia ikuisesti. Aamen.

14 Sillä jos te annatte ihmisille ^aanteeksi heidän rikkomuksensa, antaa myös taivaallinen Isänne teille anteeksi;

15 mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi heidän rikkomuksiaan, ei Isännekään anna anteeksi teidän rikkomuksianne.

16 Edelleen, kun ^apaastoatte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin tekopyhät, sillä he muuttavat kasvonsa surkeiksi, jotta ihmiset huomaisivat heidän paastoavan. Totisesti minä sanon teille: He ovat palkkansa saaneet.

17 Vaan kun sinä paastoat, voittele pääsi ja pese kasvosi;

18 etteivät paastoamistasi näki-

si ihmiset vaan Isäsi, joka on ^asalassa; ja Isäsi, joka näkee salassa, palkitsee sinut julkisesti.

19 Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste turmelevat ja varkaat murtautuvat sisään ja varastavat;

20 vaan kootkaa itsellenne ^aaarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste turmele ja missä varkaat eivät murtaudu sisään ja varasta.

21 Sillä missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.

22 Ruumiin ^avalo on silmä; jos siis silmäsi on terve, valoa täynnä on koko ruumiisi.

23 Mutta jos silmäsi on huono, koko ruumiisi on täynnä pimeyttä. Jos siis se valo, joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan se pimeys!

24 Kukaan ei voi ^apalvella kahta herraa, sillä joko hän vihaa toista ja rakastaa toista, tai hän pitää toista arvossa ja halveksii toista. Te ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.

25 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän katsoi niihin kahteentoista, jotka hän oli valinnut, ja sanoi heille: Muistakaa sanat, jotka minä olen puhunut. Sillä katso, te olette ne, jotka minä olen valinnut ^apalvelemaan tätä kansaa. Sen tähden minä sanon teille: Älkää ^bhuolehtiko hengestänne, mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääk-

8a OL 84:83.

9a PKO Rukous.

b Matt. 6:9–13.

c PKO Jumala, jumaluus: Isä Jumala.

12a JSR Matt. 6:14 (Liiteosa).

14a Moosia 26:30–31; OL 64:9.

PKO Anteeksianto.

16a Jes. 58:5–7.

PKO Paasto, paastaminen.

18a OL 38:7.

20a Hel. 5:8; 8:25.

22a OL 88:67.

24a 1. Sam. 7:3.

25a PKO Palveleminen.

b Alma 31:37–38; OL 84:79–85.

ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?

26 Katsokaa ilman lintuja, sillä eivät ne kylvä eivätkä korjaa eivätkä kokoa aittoihin; kuitenkin teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljon parempia kuin ne?

27 Kuka teistä voi huolehtimalla lisätä mittaansa yhtäkään kyynärää?

28 Ja miksi te vaatetuksesta huolehditte? Katsokaa kedon liljoja, kuinka ne kasvavat; eivät ne aherra eivätkä kehrää;

29 ja kuitenkin minä sanon teille, ettei edes Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.

30 Sen tähden, jos Jumala näin pukee kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna heitetään uuniin, niin samoin hän pukee teidät, ellette ole vähäuskoisia.

31 Älkää siis huolehtiko sanoen: Mitä me syömmekö? tai: Mitä me juommekö? tai: Millä me itsemme vaatetamme?

32 Sillä teidän taivaallinen Isänne tietää, että te tarvitsette kaikkea tätä.

33 Vaan etsikää ensin Jumalan "valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin kaikki tämä annetaan teille lisäksi.

34 Älkää siis huolehtiko huomispäivästä, sillä huomispäivä huolehtii itsestään. Kullekin päivälle riittävät sen omat murheet.

LUKU 14

Jeesus käskee: Älkää tuomitko; pyytäkää Jumalalta; varokaa vääriä profeettoja. Hän lupaa pelastuksen niille, jotka tekevät Isän tahdon. Vertaa Matteus 7. Noin 34 jKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän kääntyi taas väkijoukon puoleen ja avasi sille taas suunsa sanoen: Totisesti, totisesti minä sanon teille: Älkää "tuomitko, ettei teitä tuomittaisi.

2 "Sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille vuorostaan mitataan.

3 Ja miksi näet roskan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa hirttä, joka on omassa silmässäsi?

4 Tai kuinka sanot veljellesi: Anna minun ottaa roska silmästäsi – ja katso, omassa silmässäsi on hirsi?

5 Sinä tekopyhä, ota ensin "hirsi omasta silmästäsi, niin sitten näet selvästi ottaa roskan veljesi silmästä.

6 Älkää antako koirille sitä, mikä on "pyhää, älkääkään heittääkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaa niitä jalkoihinsa ja käänny takaisin raatelemaan teitä.

7 "Pyytäkää, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan.

8 Sillä jokainen pyytävä saa, ja

33a Luuk. 12:31.
14 1a JSR Matt. 7:1–2
(Liiteosa);

Joh. 7:24.
2a Morm. 8:19.
5a Joh. 8:3–11.

6a PKO Pyhä.
7a 3. Nefi 27:29.
PKO Rukous.

etsijä löytää, ja sille, joka kolkuttaa, avataan.

9 Vai kuka teistä antaa pojalleen kiven, kun hän pyytää leipää?

10 Tai jos hän pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen?

11 Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa hyvää niille, jotka pyytävät häneltä?

12 Sen tähden kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekävän teille, ^atehkää te samoin heille, sillä tämä on laki ja profeetat.

13 Menkää sisään ^aahtaasta portista, sillä avara on se portti ja ^blavea se tie, joka vie tuhoon, ja monta on, jotka menevät siitä sisälle;

14 sillä ahdas on se ^aportti ja ^bkapea se tie, joka vie elämään, ja ^charvat ovat ne, jotka sen löytävät.

15 Varokaa ^avääriä profeettoja, jotka tulevat luoksenne lampaan vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevia susia.

16 Hedelmistään te heidät tunnette. Kootaanko orjantappuroista rypäleitä tai ohdakkeista viikunoita?

17 Aivan samoin jokainen hyvä puu tuottaa hyvää hedelmää, mutta huono puu tuottaa kelvotonta hedelmää.

18 Hyvä puu ei voi tuottaa keltotonta hedelmää eikä huono puu tuottaa hyvää hedelmää.

19 Jokainen puu, joka ei ^atuota hyvää hedelmää, kaadetaan maahan ja heitetään tuleen.

20 ^aHedelmistään te siis tunnette heidät.

21 Ei jokainen, joka sanoo minulle: Herra, Herra, pääse taivaan valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.

22 Monet ^asanovat minulle sinä päivänä: Herra, Herra, emmekö me ole profetoineet sinun nimesi ja sinun nimessäsi ajaneet pois riivaajia ja sinun nimesi tehneet monia ihmeellisiä tekoja?

23 Ja silloin minä tuon heille julki: Minä en ole koskaan ^atuntenut teitä; ^bmenkää pois minun luotani, te vääryydentekijät.

24 Sen tähden minä vertaan joakaista, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, järkevään mieheen, joka rakensi talonsa ^akalliolle –

25 ja alkoi ^asataa ja tulvat tulivat ja tuulet puhalsivat ja pieksivät sitä taloa; eikä se ^bsortunut, sillä se oli rakennettu kalliolle.

26 Ja jokaista, joka kuulee nämä minun sanani mutta ei tee niiden mukaan, on verrattava tyhmään mieheen, joka rakensi talonsa ^ahiekalles –

12a pko Myötätunto.

13a Luuk. 13:24;
3. Nefi 27:33.

b OL 132:25.

14a 2. Nefi 9:41;
31:9, 17–18;
OL 22.

b 1. Nefi 8:20.

c 1. Nefi 14:12.

15a Jer. 23:21–32;
2. Nefi 28:9, 12, 15.

19a Matt. 3:10;
Alma 5:36–41;
OL 97:7.

20a Luuk. 6:43–45;
Moroni 7:5.

22a Alma 5:17.

23a Moosia 5:13; 26:24–27.
b Luuk. 13:27.

24a pko Kallio.

25a Alma 26:6;
Hel. 5:12.

b Sananl. 12:7.
26a 3. Nefi 11:40.

27 ja alkoi sataa ja tulvat tulivat ja tuulet puhalsivat ja pieksivät sitä taloa; ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri.

LUKU 15

Jeesus ilmoittaa, että Mooseksen laki on hänessä täytetty. Nefiläiset ovat muita lampaita, joista hän puhui Jerusalemissa. Pahuuden tähden Jerusalemissa oleva Herran kansa ei tiedä Israelin hajotetuista lampaista. Noin 34 jKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli päättänyt nämä sanat, hän loi katseensa ympärilleen väkijoukkoon ja sanoi sille: Katso, te olette kuulleet asiat, jotka minä opetin, ennen kuin nousin Isäni luokse; sen tähden minä ^aherätän viimeisenä päivänä jokaisen, joka muistaa nämä minun sanani ja ^btekee niiden mukaan.

2 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän huomasi, että heidän joukossaan oli muutamia, jotka ihmettelivät ja kummastelivat, mitä hän tahtoi ^aMooseksen laista; sillä he eivät ymmärtäneet sanoja, että vanha oli kadonnut ja että kaikki oli tullut uudeksi.

3 Ja hän sanoi heille: Älkää ihmetelkö sitä, että minä sanoin teille, että kaikki vanha oli kadonnut ja että kaikki oli tullut uudeksi.

4 Katso, minä sanon teille, että se ^alaki, joka annettiin Moosekselle, on täytetty.

5 Katso, ^aminä olen se, joka antoi lain, ja minä olen se, joka teki liiton kansani Israelin kanssa; sen tähden laki on minussa täytetty, sillä minä olen tullut ^btäyttämään lain; sen tähden se on päättynyt.

6 Katso, minä ^aen kumoa profeettoja, sillä kaikki, mikä ei minussa ole täyttynyt, totisesti minä sanon teille, tulee kaikki täyttymään.

7 Ja sillä, että minä sanoin teille, että kaikki vanha on kadonnut, minä en kumoa sitä, mitä on puhuttu tulevista asioista.

8 Sillä katso, ^aliitto, jonka minä olen tehnyt kansani kanssa, ei ole kokonaan täyttynyt; mutta se laki, joka annettiin Moosekselle, on minussa päättynyt.

9 Katso, minä olen ^alaki ja ^bvalo. Turvautukaa minuun ja kestäkää loppuun asti, niin te saatte ^celää; sillä sille, joka ^dkestää loppuun asti, minä annan iankaikkisen elämän.

10 Katso, minä olen antanut teille ^akäskyt; pitäkää siis minun käskyni. Ja tämä on laki ja profeetat, sillä he todella ^btodistivat minusta.

11 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän sanoi niille kahdelletoista, jotka hän oli valinnut:

15 1a 1. Nefi 13:37; OL 5:35.
b Jaak. 1:22.
2a PKO Mooseksen laki.
4a Moosia 13:27–31;
3. Nefi 9:17–20.
5a 1. Kor. 10:1–4;

3. Nefi 11:14.
PKO Jehova.
b Alma 34:13.
6a 3. Nefi 23:1–5.
8a 3. Nefi 5:24–26.
9a 2. Nefi 26:1.

b PKO Valo, Kristuksen.
c Joh. 11:25;
OL 84:44.
d PKO Kestäminen.
10a 3. Nefi 12:20.
b Moosia 13:33.

12 Te olette minun opetuslapsiani, ja te olette valona tälle kansalle, joka on "Joosefin huoneen jäännös.

13 Ja katso, tämä on teidän "perintömaanne, ja Isä on antanut sen teille.

14 Eikä Isä ole milloinkaan antanut minulle käskyä, että minun pitäisi "kertoa siitä teidän veljille Jerusalemissa.

15 Eikä Isä myöskään ole milloinkaan antanut minulle käskyä, että minun pitäisi kertoa heille niistä "muista Israelin huoneen heimoista, jotka Isä on johdattanut pois maasta.

16 Tämän verran Isä käski minun kertoa heille:

17 Että minulla on muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; niitäkin minun tulee johdattaa, ja ne kuulevat minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi "paimen.

18 Ja nyt, uppiniskaisuuden ja epäuskon tähden he eivät "ymmärtäneet minun sanaani; sen tähden Isä kielsi minua sanomasta heille enempää tästä asiasta.

19 Mutta totisesti minä sanon teille, että Isä on minua káskennyt ja minä kerron sen teille, että teidät erotettiin heidän joukostaan heidän pahuutensa tähden; pahuutensa tähden he siis eivät teistä tiedä.

20 Ja totisesti minä sanon teille vielä, että Isä on erottanut heistä muut heimot, ja pahuutensa tähden he eivät niistä tiedä.

21 Ja totisesti minä sanon teille, että te olette niitä, joista minä sanoin: Minulla on "muuta lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; niitäkin minun tulee johdattaa, ja ne kuulevat minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.

22 Eivätkä he ymmärtäneet minua, sillä he luulivat niitä "pakanoiksi; sillä he eivät ymmärtäneet, että pakanat "käännytettäisiin heidän saarnaamisensa kautta.

23 Eivätkä he ymmärtäneet minua, kun sanoin, että ne saavat kuulla minun ääneni; eivätkä he ymmärtäneet minua, etteivät "pakanat saisi milloinkaan kuulla minun ääntäni – että minä en ilmaisisi itseäni heille muuten kuin "Pyhän Hengen kautta.

24 Mutta katso, te olette sekä kuulleet "minun ääneni että nähneet minut, ja te olette minun lampaitani, ja teidät luetaan niiden joukkoon, jotka Isä on "antanut minulle.

LUKU 16

Jeesus on käyvä muidenkin Israelin kadonneiden lampaiden luona. Myöhempinä aikoina evankeliumi

12a rko Joosef, Jaakobin poika.

13a 1. Nefi 18:22–23.

14a 3. Nefi 5:20.

15a 3. Nefi 16:1–4.

rko Israel: Israelin kymmenen

kadonnutta heimoa.

17a rko Hyvä paimen.

18a OL 10:59.

21a Joh. 10:14–16.

22a rko Pakanat.

b Ap. t. 10:34–48.

23a Matt. 15:24.

b 1. Nefi 10:11.

rko Pyhä Henki.

24a Alma 5:38;

3. Nefi 16:1–5.

b Joh. 6:37;

OL 27:14.

annetaan pakanoille ja sitten Israelin huoneelle. Herran kansa näkee omin silmin, kun hän tuo takaisin Siionin. Noin 34 jKr.

Ja totisesti, totisesti minä sanon teille, että minulla on ^a muita lampaita, jotka eivät ole tästä maasta eivätkä Jerusalemin maasta eivätkä missään osissa sitä maata, jossa minä olen ollut palvelemassa.

2 Sillä ne, joista minä puhun, ovat niitä, jotka eivät ole vielä kuulleet minun ääntäni, enkä minä ole milloinkaan ilmaissut itseäni heille.

3 Mutta minä olen saanut Isältä käskyn, että minun tulee mennä ^a heidän luoksensa, niin että he saavat kuulla minun ääneni ja heidät luetaan minun lampaideni joukkoon, jotta olisi yksi lauma ja yksi paimen; sen tähden minä menen näyttätymään heille.

4 Ja minä käsken teitä kirjoittamaan nämä ^a sanat, sen jälkeen kun minä olen mennyt, niin että jos käy niin, ettei Jerusalemissa oleva kansani, ne, jotka ovat nähneet minut ja olleet minun kanssani palvelutyössäni, pyydä Isältä minun nimessäni, että he saisivat Pyhän Hengen kautta tiedon teistä ja myös muista heimoista, joista he eivät tiedä,

niin että nämä sanat, jotka te kirjoitatte, säilytetään ja ilmaistaan ^b pakanoille, niin että kun pakanat ovat saaneet täyteen, heidän jälkeläistensä jäännös, joka hajotetaan maan päälle heidän epäuskonsa tähden, voitaisiin tuoda laumaan eli voitaisiin johdattaa ^c tuntemaan minut, Lunastajansa.

5 Ja silloin minä ^a kokoan heidät maan neljältä ilmansuunnalta, ja silloin minä toteutan sen ^b liiton, jonka Isä on tehnyt koko Israelin huoneen kansan kanssa.

6 Ja siunattuja ovat ^a pakanat uskonsa tähden minuun ^b Pyhän Hengen kautta, joka todistaa heille minusta ja Isästä.

7 Katso, heidän uskonsa tähden minuun, sanoo Isä, ja sinun epäuskosi tähden, oi Israelin huone, totuus tulee ^a myöhempinä aikoina pakanoille, jotta näiden asioiden täyteys ilmaistaisiin heille.

8 Mutta voi niitä pakanoita, jotka eivät usko, sanoo Isä – sillä vaikka he ovat tulleet tähän maahan ja ^a hajottaneet minun kansani, joka on Israelin huonetta, ja minun kansani, joka on Israelin huonetta, on ^b karkotettu heidän keskuudestaan, ja he ovat tallanneet sen jalkoihinsa;

9 ja Isän armotekojen tähden pakanoille ja myös Isän tuomioiden

16 1a 3. Nefi 15:15.

pkö Israel: Israelin kymmenen kadonnutta heimoa.

3a 3. Nefi 17:4.

4a pkö Pyhät kirjoitukset.

b 1. Nefi 10:14;
3. Nefi 21:6.

c Hes. 20:42–44;
3. Nefi 20:13.

5a pkö Israel: Israelin kokoaminen.

b 3. Nefi 5:24–26.

c 1. Nefi 22:9;
3. Nefi 21:26–29.

6a 1. Nefi 13:30–42;
2. Nefi 30:3.

b 2. Nefi 32:5;

3. Nefi 11:32, 35–36.
pkö Pyhä Henki.

7a pkö Evankeliumin palautus.

8a 1. Nefi 13:14;
Morm. 5:9, 15.

b 3. Nefi 20:27–29.

tähden minun kansalleni, joka on Israelin huonetta, totisesti, totisesti minä sanon teille, että kaiken tämän jälkeen, ja kun minä olen antanut lyödä ja ahdistaa ja "surmata ja karkottaa heidän keskuudestaan kansaani, joka on Israelin huonetta, ja heidän ruveta vihaamaan sitä ja ruveta viheltämään sille ja pilkkaamaan sitä heidän keskuudessaan –

10 ja näin Isä käskää minun sanoa teille: Sinä päivänä, kun pakanat tekevät syntiä minun evankeliumiani vastaan ja hylkäävät minun evankeliumini täyten ja "ylpistävät sydämensä kopeudessa kaikkien kansakuntien ja koko maan kaikkien kansojen yläpuolelle ja ovat täynnä kaikenlaisia valheita ja vilppiä ja ilkeyttä ja kaikenlaista tekopyhyyttä ja murhia ja ^bpappisvaltaa ja haureutta ja salaisia iljetyksiä, ja jos he tätä kaikkea tekevät ja hylkäävät minun evankeliumini täyten, katso, sanoo Isä, minä otan evankeliumini täyten pois heidän keskuudestaan.

11 Ja silloin minä "muistan liittoni, jonka olen tehnyt kansani kanssa, oi Israelin huone, ja minä tuon evankeliumini sille.

12 Ja minä näytän sinulle, oi Israelin huone, ettei pakanoilla ole valtaa sinuun, vaan minä muistan sinun kanssasi tekemäni

liiton, oi Israelin huone, ja sinä tulet "tuntemaan minun evankeliumini täyten.

13 Mutta jos pakanat tekevät parannuksen ja palaavat minun luokseni, sanoo Isä, katso, heidät "luetaan minun kansani joukkoon, oi Israelin huone.

14 Enkä minä salli Israelin huonetta olevan kansani kulkea heidän keskeltään ja tallata heitä maahan, sanoo Isä.

15 Mutta elleivät he käänny minun puoleeni ja kuule minun ääntäni, minä sallin heidän, niin, minä sallin kansani, oi Israelin huone, kulkea heidän keskeltään ja "tallata heidät maahan, ja he tulevat olemaan niin kuin suola, joka on menetänyt makunsa ja joka ei sen jälkeen kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja minun kansani jalkoihin tallattavaksi, oi Israelin huone.

16 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Näin Isä on käskennyt minua – että minun tulee antaa tälle kansalle tämä maa sen perinnöksi.

17 Ja silloin toteutuvat profeetta Jesajan "sanat, jotka sanovat:

18 "Vartijasi korottavat äänensä, yhteen ääneen he laulavat, sillä omin silmin he näkevät, kun Herra tuo takaisin Siionin.

19 Puhjetkaa riemuun, laulakaa yhdessä te Jerusalemin rauniot,

9a Aam. 9:1–4.

10a Morm. 8:35–41.

b 2. Nefi 26:29.

11a 3. Nefi 21:1–11;

Morm. 5:20.

12a Hel. 15:12–13.

13a Gal. 3:7, 29;

1. Nefi 15:13–17;

2. Nefi 10:18;

3. Nefi 30:2;

Abr. 2:9–11.

15a Miika 5:7–14;

3. Nefi 20:16–19;

21:12–21;

OL 87:5.

17a 3. Nefi 20:11–12.

18a Jes. 52:8–10;

Hes. 33:1–7.

PKO Vartija.

sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemin.

20 Herra on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja kaikki maan ääret saavat nähdä Jumalan pelastuksen.

LUKU 17

Jeesus käskää ihmisiä pohdiskelemaan hänen sanojaan ja rukoilemaan ymmärrystä. Hän parantaa heidän sairaansa. Hän rukoilee ihmisten puolesta kielellä, jota ei voida kirjoittaa. Enkelit palvelevat heidän pienokaisiaan, joita tuli ympäröi. Noin 34 jKr.

KATSO, nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän katsoi jälleen ympärilleen väkijoukkoon, ja hän sanoi sille: Katso, minun ^aaikani on käsillä.

2 Minä näen, että te olette heikkoja, että te ette voi ^aymmärtää kaikkia minun sanojani, jotka Isä on käskennyt minun puhua teille tällä hetkellä.

3 Menkää sen tähden koteihinne ja ^apohdiskelkaa sitä, mitä minä olen sanonut, ja pyytäkää Isältä minun nimessäni, että te voisitte ymmärtää, ja ^bvalmistakaa mieltänne ^chuomispäivää varten, niin minä tulen jälleen teidän luoksenne.

4 Mutta nyt minä ^amenen Isän luokse ja myös ^bnäyttätymään

Israelin ^ckadonneille heimoille, sillä Isälle ne eivät ole kadonneita, sillä hän tietää, minne hän on ne vienyt.

5 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli näin puhunut, hän loi jälleen katseensa ympärilleen väkijoukkoon ja näki sen olevan kyyneleissä ja katsovan herkeämättä häneen, ikään kuin pyytäkseen häntä viipymään vähän kauemmin heidän luonaan.

6 Ja hän sanoi heille: Katso, minun sisimpäni on täynnä ^amyötätuntoa teitä kohtaan.

7 Onko teillä keskuudessanne sairaita? Tuokaa heidät tänne. Onko teillä rampoja tai sokeita tai ontuvia tai raajarikkoja tai spitaalisia tai surkastuneita tai kuuroja tai millään tavalla vaivaisia? Tuokaa heidät tänne, niin minä parannan heidät, sillä tunnen myötätuntoa teitä kohtaan; sisimpäni on täynnä armoa.

8 Sillä minä huomaan, että te haluatte minun näyttävän teille, mitä olen tehnyt teidän veljilenne Jerusalemissa, sillä minä näen, että teidän ^auskonne on ^briittävä, jotta minä voisin parantaa teidät.

9 Ja tapahtui, että kun hän oli näin puhunut, koko väkijoukko meni sinne yhdessä sairaidensa ja vaivaistensa ja rampojensa ja sokeidensa ja mykkiensä ja kaikkien niiden kanssa, jotka olivat jollakin tavalla vaivaisia, ja hän

17 1a ELI on aika palata Isän luokse. Katso jae 4.
2a Joh. 16:12;
OL 78:17–18.
3a PKO Pohtiminen.

b OL 132:3.
c 3. Nefi 19:2.
4a 3. Nefi 18:39.
b 3. Nefi 16:1–3.
c PKO Israel: Israelin kymmenen

kadonnutta heimoa.
6a PKO Myötätunto.
8a Luuk. 18:42.
b 2. Nefi 27:23;
Et. 12:12.

”paransi heidät joka ainoan, kun heidät tuotiin hänen luoksensa.

10 Ja he kaikki, sekä parannetut että terveet, kumartuivat hänen jalkoihinsa ja palvelivat häntä; ja kaikki, jotka väkijoukolta pääsivät tulemaan, ”suutelivat hänen jalkojaan, niin että he kastelivat hänen jalkansa kyynelillään.

11 Ja tapahtui, että hän käski tuoda heidän ”pienet lapsensa.

12 Niin he toivat pienet lapsensa ja panivat heidät maahan hänen ympärilleen, ja Jeesus seisoi keskellä; ja väkijoukko antoi tietä, kunnes heidät kaikki oli tuotu hänen luoksensa.

13 Ja tapahtui, että kun heidät kaikki oli tuotu, ja Jeesus seisoi keskellä, hän käski väkijoukon ”polvistua maahan.

14 Ja tapahtui, että kun he olivat polvistuneet maahan, Jeesus huokasi itsekseen ja sanoi: Isä, minä olen ”murheissani Israelin huoneen kansan jumalattomuudesta.

15 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, hän itsekin polvistui maahan; ja katso, hän rukoili Isää, eikä sitä, mitä hän rukoili, voida kirjoittaa, ja väkijoukko, joka häntä kuuli, todisti.

16 Ja tällä tavalla he todistavat: Milloinkaan ennen ei ”silmä ole nähnyt eikä korva kuullut niin suuria ja ihmeellisiä asioita kuin me näimme ja kuulumme Jeesuksen puhuvan Isälle;

17 eikä mikään ”kieli voi puhua eikä kukaan ihminen kirjoittaa eikä ihmissydan käsittää niin suuria ja ihmeellisiä asioita kuin me sekä näimme että kuulumme Jeesuksen puhuvan; eikä kukaan voi käsittää sitä iloa, joka täytti sielumme sillä hetkellä, kun kuulumme hänen rukoilevan Isää meidän puolestamme.

18 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli lakannut rukoilemasta Isää, hän nousi; mutta niin suuri oli väkijoukon ”ilo, että se oli sen vallassa.

19 Ja tapahtui, että Jeesus puhui sille ja pyysi sitä nousemaan.

20 Ja se nousi maasta, ja hän sanoi sille: Siunattuja olette te uskonne tähden. Ja nyt katso, minun iloni on täysi.

21 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, hän ”itki, ja väkijoukko todisti siitä, ja hän otti heidän pienet lapsensa yksitellen ja ”siunasi heidät ja rukoili Isää heidän puolestaan.

22 Ja kun hän oli tehnyt tämän, hän itki jälleen;

23 ja hän puhui väkijoukolle ja sanoi sille: Katsokaa pienokaisianne.

24 Ja kun he katsoivat nähdäkseen, he loivat katseensa taivaalle, ja he näkivät taivaiden aukenevan, ja he näkivät enkeleitä laskeutuvan taivaasta ikään kuin tulen keskellä; ja he tulivat alas ja ”ympäröivät nuo pienokaiset, ja he olivat tulen

9a Moosia 3:5;
3. Nefi 26:15.

10a Luuk. 7:38.

11a Matt. 19:13–14;

3. Nefi 26:14, 16.

13a Luuk. 22:41;

Ap. t. 20:36.

14a Moos. 7:41.

16a Jes. 64:3; 1. Kor. 2:9;

OL 76:10, 114–119.

17a 2. Kor. 12:4.

18a рко llo.

21a Joh. 11:35.

b Mark. 10:14–16.

24a Hel. 5:23–24, 43–45.

ympäröiminä; ja enkelit palvelivat heitä.

25 Ja väkijoukko näki ja kuuli ja todisti, ja he tietävät, että heidän todistuksensa on tosi, sillä he kaikki näkivät ja kuulivat, jokainen itse; ja heitä oli luvultaan noin kaksituhatta viisisataa sielua, ja heissä oli miehiä, naisia ja lapsia.

LUKU 18

Jeesus asettaa sakramentin nefiläisten keskuudessa. Heidän käsketään rukoilla aina hänen nimessään. Ne, jotka syövät hänen lihaansa ja juovat hänen vertaan kelvottomina, tuomitaan. Opetuslapsille annetaan valta antaa Pyhä Henki. Noin 34 jKr.

Ja tapahtui, että Jeesus käski opetuslastensa tuoda hänelle vähän ^aleipää ja viiniä.

2 Ja heidän ollessaan hake-massa leipää ja viiniä hän käski väkijoukon istuutua maahan.

3 Ja kun opetuslapset olivat tuoneet ^aleipää ja viiniä, hän otti leipää ja mursi ja siunasi sen, ja hän antoi opetuslapsille ja käski heidän syödä.

4 Ja kun he olivat syöneet ja olivat kylläisiä, hän käski heidän antaa väkijoukolle.

5 Ja kun väkijoukko oli syönyt ja oli kylläinen, hän sanoi opetuslapsille: Katso, asetettakoon teidän joukostanne yksi, ja hänelle minä annan vallan ^amurtaa leipää ja siunata sen ja antaa sitä minun kirkkoni väelle, kaikille

niille, jotka uskovat ja jotka ottavat kasteen minun nimeeni.

6 Ja pitääkää aina huoli, että teette tämän niin kuin minä olen tehnyt, niin kuin minä olen murtautunut leivän ja siunannut sen ja antanut sitä teille.

7 Ja tehkää tämä minun ruumiini ^amuistoksi, jonka minä olen näyttänyt teille. Ja se on todistuksena Isälle siitä, että te muistatte minut aina. Ja jos te muistatte minut aina, minun Henkeni on oleva teidän kanssanne.

8 Ja tapahtui, että kun hän oli sanonut nämä sanat, hän käski opetuslastensa ottaa viiniä maljasta ja juoda sitä ja antaa myös väkijoukolle, että se joisi sitä.

9 Ja tapahtui, että he tekivät niin ja joivat sitä ja tulivat kylläisiksi; ja he antoivat väkijoukolle, ja se joi, ja se tuli kylläiseksi.

10 Ja kun opetuslapset olivat tehneet tämän, Jeesus sanoi heille: Siunattuja olette te tämän tähden, mitä olette tehneet, sillä tämä täyttää minun käskyni, ja tämä todistaa Isälle, että te haluatte tehdä sen, mitä minä olen käskenyt teidän tehdä.

11 Ja tehkää tämä aina niille, jotka tekevät parannuksen ja jotka ottavat kasteen minun nimeeni; ja tehkää se minun vereni muistoksi, jonka minä olen vuodattanut teidän tähtenne, jotta todistaisitte Isälle, että te aina muistatte minut. Ja jos te aina muistatte minut, minun Henkeni on oleva teidän kanssanne.

18 1a Matt. 26:26–28.

3a pko Sakramentti.

5a Moroni 4.

7a Moroni 4:3.

12 Ja minä annan teille käskyn, että teidän tulee tehdä näin. Ja jos te aina teette näin, te olette siunattuja, sillä te olette minun ^akalliolleni rakennettuja.

13 Mutta joka teidän keskuudessanne tekee enemmän tai vähemmän kuin tämän, ei ole rakennettu minun kalliolleni, vaan on rakennettu hiekka-perustalle, ja kun sade lankeaa ja tulvat tulevat ja tuulet puhaltavat ja pieksevät heitä, he ^asortuvat, ja ^bhelvetin portit ovat valmiina auki ottamaan heidät vastaan.

14 Sen tähden siunattuja olette te, jos te pidätte minun käskyni, jotka Isä on käskennyt minun antaa teille.

15 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Teidän täytyy valvoa ja ^arukoilla alati, ettei Perkele kiusaisi teitä ja eksyttäisi teitä vankeuteen.

16 Ja kuten minä olen teidän keskuudessanne rukoillut, niin rukoilkaa minun kirkossani, minun kansani keskuudessa, joka tekee parannuksen ja joka ottaa kasteen minun nimeeni. Katso, minä olen ^avalo; minä olen antanut teille ^besimerkin.

17 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat opetuslapsilleen, hän kääntyi jälleen väkijoukon puoleen ja sanoi sille:

18 Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille: Teidän täytyy valvoa ja rukoilla alati, ettette joutuisi kiusaukseen, sillä ^aSaatana haluaa saada teidät seuloakseen teitä niin kuin vehnää.

19 Sen tähden teidän täytyy aina rukoilla Isää minun nimes-säni;

20 ja ^amitä tahansa te pyydätte Isältä minun nimessäni, mikä on oikein, uskoen saavanne, katso, se teille annetaan.

21 ^aRukoilkaa perheissänne Isää, aina minun nimessäni, jotta vaimonne ja lapsenne olisivat siunattuja.

22 Ja katso, kokoontukaa usein yhteen, älkääkä kieltäkö ketään tulemasta luoksenne, kun koonnutte yhteen, vaan sallikaa heidän tulla luoksenne älkääkä kieltäkö heitä;

23 vaan ^arukoilkaa heidän puolestaan, älkääkä karkottako heitä; ja jos käy niin, että he tulevat teidän luoksenne usein, rukoilkaa heidän puolestaan Isää minun nimessäni.

24 Ja nyt, pitäkää ^avalonne korkealla, jotta se loistaisi maailmalle. Katso, minä olen ^bvalo, joka teidän on pidettävä korkealla – se, mitä te olette nähneet minun tekvän. Katso, te näette, että minä olen rukoillut Isää, ja te kaikki olette sen todistajina.

12a pko Kallio.

13a pko Luopumus.

b 3. Nefi 11:39.

15a Alma 34:17–27.

pko Rukous.

16a pko Valo, Kristuksen.

b pko Jeesus Kristus:

Jeesuksen Kristuksen
esimerkki.

18a Luuk. 22:31;

2. Nefi 2:17–18;

OL 10:22–27.

20a Matt. 21:22;

Hel. 10:5;

Moroni 7:26;

OL 88:63–65.

21a Alma 34:21.

23a 3. Nefi 18:30.

24a Matt. 5:16.

b Moosia 16:9.

25 Ja te näette, että minä olen käskennyt, ettei ^akukaan teistä menisi pois, ja sen sijaan olen käskennyt, että te tulisitte minun luokseni voidaksenne ^btuntee ja nähdä; samoin tehkää te maailmalle; ja jokainen, joka rikkoo tämän käskyn, sallii itsensä johdatettavan kiusaukseen.

26 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän käänsi jälleen katseensa opetuslapsiin, jotka hän oli valinnut, ja sanoi heille:

27 Katso, totisesti, totisesti minä sanon teille: Minä annan teille vielä yhden käskyn, ja sitten minun on mentävä ^aIsäni luokse voidakseni täyttää ^bmuut käskyt, jotka hän on antanut minulle.

28 Ja nyt katso, tämä on käsky, jonka minä teille annan, ettei teidän pidä tietten sallia kenenkään ^anauttia minun lihaani ja vertani ^bkelvottomana, kun te siunaatte ja annatte sen;

29 sillä jokainen, joka syö ja juo minun lihaani ja ^avertani ^bkelvottomana, syö ja juo tuomion sielulleen; sen tähden, jos te tiedätte, että joku on kelvoton syömään ja juomaan minun lihaani ja vertani, kieltäkää häntä.

30 Älkää kuitenkaan ^akarkotako häntä keskuudestanne vaan palvelkaa häntä ja rukoilkaa hänen puolestaan Isää minun

nimessäni; ja jos käy niin, että hän tekee parannuksen ja ottaa kasteen minun nimeeni, ottakaa silloin hänet vastaan ja antakaa hänelle minun lihaani ja vertani.

31 Mutta jos hän ei tee parannusta, häntä ei pidä lukea minun kansani joukkoon, jottei hän hävittäisi minun kansaani, sillä katso, minä tunnen ^alampaani, ja ne ovat luetut.

32 Älkää kuitenkaan karkotako häntä synagogistanne tai jumalanpalveluspaikoistanne, sillä sellaisia teidän tulee edelleen palvella; sillä kukaties he vielä palaavat ja tekevät parannuksen ja tulevat minun luokseni täysin vilpittömin sydämin, ja minä ^aparannan heidät; ja te olette keinona pelastuksen tuomisessa heille.

33 Ja nyt, pitäkää nämä sanat, jotka minä olen teidän käskennyt pitää, ettette joutuisi ^atuomion alaisiksi, sillä voi sitä, jonka Isä tuomitsee.

34 Ja minä annan teille nämä käskyt niiden kiistojen tähden, joita teidän keskuudessaanne on ollut. Ja siunattuja olette te, jos teidän keskuudessaanne ei ole ^akiistoja.

35 Ja nyt minä menen Isän luokse, sillä on välttämätöntä, että minä menen Isän luokse ^ateidän tähtenne.

25a Alma 5:33.

b 3. Nefi 11:14–17.

27a pko Jumala, jumaluus:
Isä Jumala.

b 3. Nefi 16:1–3.

28a 1. Kor. 11:27–30.

b Morm. 9:29.

29a pko Sakramentti;
Veri.

b OL 46:4.

30a OL 46:3.

31a Joh. 10:14; Alma 5:38;

3. Nefi 15:24.

32a 3. Nefi 9:13–14;

OL 112:13.

33a pko Tuomitseminen.

34a 3. Nefi 11:28–30.

35a 1. Joh. 2:1;

2. Nefi 2:9;

Moroni 7:27–28;

OL 29:5.

36 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli päättänyt nämä sanat, hän kosketti yksitellen ^a”kädellään ^bopetuslapsia, jotka hän oli valinnut, kunnes hän oli koskettanut heitä kaikkia, ja puhui heille koskettaessaan heitä.

37 Eikä väkijoukko kuullut sanoja, jotka hän puhui, sen tähden se ei todistanut; mutta opetuslapset todistivat, että hän antoi heille ^a”vallan antaa ^bPyhän Hengen. Ja minä osoitan teille tämän jälkeen, että tämä todistus on tosi.

38 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli koskettanut heitä kaikkia, tuli ^a”pilvi ja peitti väkijoukon varjoonsa, niin ettei se nähnyt Jeesusta.

39 Ja sen ollessa varjon peittämänä hän lähti heidän luotaan ja nousi taivaaseen. Ja opetuslapset näkivät ja todistivat, että hän nousi jälleen taivaaseen.

LUKU 19

Kaksitoista opetuslasta palvelevat kansaa ja rukoilevat saadakseen Pyhän Hengen. Opetuslapset kastetaan, ja he saavat Pyhän Hengen, ja enkelit palvelevat heitä. Jeesus rukoilee käyttäen sanoja, joita ei voida kirjoittaa. Hän todistaa näiden nefiläisten tavattoman suuresta uskosta. Noin 34 jKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli noussut taivaaseen, väkijoukko hajaantui, ja joka mies

otti vaimonsa ja lapsensa ja palasi omaan kotiinsa.

2 Ja heti, ennen kuin oli vielä pimeä, kansan keskuudessa levitettiin tietoa, että väkijoukko oli nähnyt Jeesuksen ja että hän oli palvellut sitä ja että hän näyttäytyisi väkijoukolle myös seuraavana päivänä.

3 Niin, ja koko yönkin ajan levitettiin tietoa Jeesuksesta, ja sanaa levitettiin kansalle niin, että monet, niin, tavattoman monet ponnistelivat tavattomasti koko sen yön voidakseen olla seuraavana päivänä sillä paikalla, missä Jeesus näyttäytyisi väkijoukolle.

4 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä, kun väkijoukko oli koolla, katso, Nefi ja hänen veljensä, jonka hän oli herättänyt kuolleista ja jonka nimi oli Timoteus, sekä hänen poikansa, jonka nimi oli Joona, sekä Matoni ja Matoniha, hänen veljensä, ja Kumen ja Kumenonhi ja Jeremia ja Semnon ja Joona ja Sidkia ja Jesaja – nyt nämä olivat Jeesuksen valitsemien opetuslasten nimet – ja tapahtui, että he menivät seisomaan väkijoukon keskelle.

5 Ja katso, väkijoukko oli niin suuri, että he käskivät sen jakaantua kahteentoista ryhmään.

6 Ja ne kaksitoista opettivat väkijoukkoa; ja katso, he käskivät väkijoukon polvistua maahan ja rukoilla Isää Jeesuksen nimessä.

36a pko Kätten
päällepaneminen.
b 1. Nefi 12:7;

3. Nefi 19:4.
37a pko Voima.
b pko Pyhän Hengen

lahja.
38a 2. Moos. 19:9, 16.

7 Ja myös opetuslapset rukoi-
livat Isää Jeesuksen nimessä.
Ja tapahtui, että he nousivat ja
palvelivat kansaa.

8 Ja kun he olivat opettaneet
niitä samoja sanoja, joita Jeesus
oli puhunut – lainkaan poik-
keamatta Jeesuksen puhumista
sanoista – katso, he polvistuivat
jälleen ja rukoilivat Isää Jeesuk-
sen nimessä.

9 Ja he rukoilivat sitä, mitä he
eniten halusivat; ja he halusivat,
että ”Pyhä Henki annettaisiin
heille.

10 Ja kun he olivat näin rukoi-
leet, he menivät veden ääreen, ja
väkijoukko seurasi heitä.

11 Ja tapahtui, että Nefi laskeu-
tui ”veteen, ja hänet kastettiin.

12 Ja hän nousi vedestä ja alkoi
kastaa. Ja hän kastoi kaikki ne,
jotka Jeesus oli valinnut.

13 Ja tapahtui, että kun heidät
kaikki oli ^akastettu ja he olivat
nousseet vedestä, Pyhä Henki
laskeutui heidän päälleen, ja he
täyttyivät ^bPyhällä Hengellä ja
tulella.

14 Ja katso, he olivat ikään kuin
tulen ”ympäröiminä, ja se tuli
alas taivaasta, ja väkijoukko näki
sen ja todisti siitä; ja enkeleitä tuli
alas taivaasta palvelemaan heitä.

15 Ja tapahtui, että enkelien ol-
lessa palvelemassa opetuslapsia,
katso, Jeesus tuli ja seisoi heidän
keskellään ja palveli heitä.

16 Ja tapahtui, että hän puhui
väkijoukolle ja käski sen polvis-

tua jälleen maahan ja myös ope-
tuslastensa polvistua maahan.

17 Ja tapahtui, että kun he kaikki
olivat polvistuneet maahan, hän
käski opetuslastensa rukoilla.

18 Ja katso, he alkoivat ru-
koilla, ja he rukoilivat Jeesusta,
kutsuen häntä Herraksensa ja
Jumalaksensa.

19 Ja tapahtui, että Jeesus lähti
heidän keskeltään ja meni vähän
matkan päähän heistä ja kumar-
tui maahan, ja hän sanoi:

20 Isä, minä kiitän sinua, että
olet antanut Pyhän Hengen
näille, jotka minä olen valinnut;
ja heidän uskonsa tähden mi-
nuun minä olen valinnut heidät
maailmasta.

21 Isä, minä rukoilin sinua,
että annat Pyhän Hengen kai-
kille niille, jotka uskovat heidän
sanoihinsa.

22 Isä, sinä olet antanut heille
Pyhän Hengen, koska he uskovat
minuun; ja sinä näet, että he us-
kovat minuun, koska sinä kuulet
heitä ja he rukoilevat minua; ja
he rukoilevat minua, koska minä
olen heidän kanssaan.

23 Ja nyt, Isä, minä rukoilin
sinua heidän puolestaan ja myös
kaikkien niiden puolesta, jotka
uskovat heidän sanoihinsa, että
he uskoisivat minuun, niin että
minä olisin heissä ^a”niin kuin
sinä, Isä, olet minussa, jotta me
olisimme ^b”yhtä.

24 Ja tapahtui, että kun Jeesus
oli näin rukoillut Isää, hän tuli

19 9a 3. Nefi 9:20.
11a 3. Nefi 11:23.
13a PKO Kaste,
kastaminen.
b 3. Nefi 12:2;

Morm. 7:10.
PKO Pyhän Hengen
lahja.
14a Hel. 5:23–24, 43–45;
3. Nefi 17:24.

23a 3. Nefi 9:15.
b Joh. 17:21–23.
PKO Ykseys.

opetuslastensa luokse, ja katso, he rukoilivat häntä yhä edelleen lakkaamatta; eivätkä he ^atoistelleet monia sanoja, sillä heille annettiin, mitä heidän tuli ^brukoilla, ja he olivat täynnä halua.

25 Ja tapahtui, että Jeesus siunasi heitä heidän rukoillessaan häntä, ja hänen kasvonsa hymyilivät heille, ja hänen ^akasvojensa valo loisti heihin, ja katso, he olivat yhtä ^bvalkeita kuin Jeesuksen kasvot sekä vaatteet; ja katso, niiden valkoisuus ylitti kaiken valkoisuuden, eikä maan päällä voisikaan olla mitään niin valkoista kuin niiden valkoisuus.

26 Ja Jeesus sanoi heille: Rukoilkaa yhä; eivätkä he lakanneet rukoilemasta.

27 Ja hän kääntyi jälleen heistä pois ja meni vähän matkan päähän ja kumartui maahan; ja hän rukoili jälleen Isää, sanoen:

28 Isä, minä kiitän sinua, että olet ^apuhdistanut ne, jotka minä olen valinnut, heidän uskonsa tähden, ja minä rukoilen heidän puolestaan ja myös niiden puolesta, jotka uskovat heidän sanoihinsa, että heidät puhdistettaisiin minussa uskon kautta heidän sanoihinsa, niin kuin heidät on puhdistettu minussa.

29 Isä, minä en rukoile maailman puolesta vaan niiden puolesta, jotka sinä olet antanut minulle ^amaailmasta, heidän uskonsa tähden, että heidät puhdis-

tettaisiin minussa, niin että minä olisin heissä niin kuin sinä, Isä, olet minussa, jotta me olisimme yhtä, jotta minut kirkastettaisiin heissä.

30 Ja kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän tuli jälleen opetuslastensa luokse, ja katso, he rukoilivat häntä herkeämättä, lakkaamatta; ja hän hymyili heille jälleen, ja katso, he olivat ^avalkeita niin kuin Jeesus.

31 Ja tapahtui, että hän meni jälleen vähän matkan päähän ja rukoili Isää;

32 eikä kieli voi puhua niitä sanoja, joilla hän rukoili, eikä ihminen voi ^akirjoittaa niitä sanoja, joilla hän rukoili.

33 Ja väkijoukko kuuli ja todistaa; ja sen sydämet olivat avoinna, ja se ymmärsi sydämesään sanat, joilla hän rukoili.

34 Mutta niin suuria ja ihmeellisiä olivat sanat, joilla hän rukoili, ettei niitä voi kirjoittaa eikä niitä voi ihminen ^alausua.

35 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli lakannut rukoilemasta, hän tuli jälleen opetuslasten luokse ja sanoi heille: Näin suurta ^auskoa en ole koskaan nähnyt kaikkien juutalaisten keskuudessa; sen vuoksi minä en voinut näyttää heille niin suuria ihmeitä, heidän ^bepäuskonsa tähden.

36 Totisesti minä sanon teille: Yksikään heistä ei ole nähnyt niin suuria asioita kuin te olette

24a Matt. 6:7.

b OL 46:30.

25a 4. Moos. 6:23–27.

b pko Kirkastuminen:
Kirkastetut olennot.

28a Moroni 7:48;

OL 50:28–29; 88:74–75.

pkö Puhtaus.

29a Joh. 17:6.

30a Matt. 17:2.

32a OL 76:116.

34a 2. Kor. 12:4;

3. Nefi 17:17.

35a pko Usko.

b Matt. 13:58.

pkö Epäusko.

nähneet, eivätkä he ole kuulleet niin suuria asioita kuin te olette kuulleet.

LUKU 20

Jeesus hankkii leipää ja viiniä ihmeellisellä tavalla ja siunaa ja antaa jälleen sakramentin kansalle. Jaakobin jäännös tulee tuntemaan Herran Jumalansa ja perii Amerikan mantereeseen. Jeesus on Mooseksen kaltainen profeetta, ja nefiläiset ovat profeettojen lapsia. Muut Herran kansasta kootaan Jerusalemiin. Noin 34 jKr.

Ja tapahtui, että hän käski väkijoukon lakata rukoilemasta, ja myös opetuslastensa. Ja hän antoi heille käskyn, ettei heidän pitänyt lakata ^arukoilemasta sydämessään.

2 Ja hän käski heidän nousta seisomaan jaloilleen. Ja he nousivat seisomaan jaloilleen.

3 Ja tapahtui, että hän jälleen mursi leipää ja siunasi sen ja antoi opetuslapsille syötäväksi.

4 Ja kun he olivat syöneet, hän käski heidän murtaa leipää ja antaa väkijoukolle.

5 Ja kun he olivat antaneet väkijoukolle, hän antoi heille myös viiniä juotavaksi ja käski heidän antaa väkijoukolle.

6 Nyt, eivät opetuslapset eikä väkijoukko olleet tuoneet ^aleipää eivätkä viiniä;

7 mutta hän totisesti ^aantoi

heille leipää syötäväksi ja myös viiniä juotavaksi.

8 Ja hän sanoi heille: Se, joka ^asyö tätä leipää, syö minun ruumistani sielullensa, ja se, joka juo tätä viiniä, juo minun vertani sielullensa; eikä hänen sielullaan ole koskaan nälkä eikä jano, vaan se on kylläinen.

9 Nyt, kun koko väkijoukko oli syönyt ja juonut, katso, se täytyi Hengellä; ja se huusi yhteen ääneen ja ylisti Jeesusta, jonka se sekä näki että kuuli.

10 Ja tapahtui, että kun he kaikki olivat ylistäneet Jeesusta, hän sanoi heille: Katso, nyt minä täytän sen käskyn, jonka Isä on antanut minulle tästä kansasta, joka on Israelin huoneen jäännös.

11 Te muistatte, että minä puhuin teille ja sanoin, että kun ^aJesajan ^bsanat toteutuvat – katso, ne on kirjoitettu, teillä on ne edessäanne, tutkikaa sen tähden niitä –

12 ja totisesti, totisesti minä sanon teille, että kun ne toteutuvat, silloin toteutuu ^aliitto, jonka Isä on tehnyt kansansa kanssa, oi Israelin huone.

13 Ja silloin ne ^ajäännökset, jotka ^bhajotetaan laajalle maan päälle, ^ckootaan idästä ja lännestä ja etelästä ja pohjoisesta, ja ne saatetaan ^dtuntemaan Herra Jumalansa, joka on lunastanut heidät.

20 1 *a* 2. Nefi 32:9;
Moosia 24:12.
6 *a* Matt. 14:19–21.
7 *a* Joh. 6:9–14.
8 *a* Joh. 6:50–58;
3. Nefi 18:7.

PKO Sakramentti.
11 *a* 2. Nefi 25:1–5;
Morm. 8:23.
b 3. Nefi 16:17–20; 23:1–3.
12 *a* 3. Nefi 15:7–8.
13 *a* 3. Nefi 16:11–12;

21:2–7.
b PKO Israel: Israelin
hajottaminen.
c PKO Israel: Israelin
kokoaminen.
d 3. Nefi 16:4–5.

14 Ja Isä on käskenyt minua antamaan teille tämän ^amaan perinnöksenne.

15 Ja minä sanon teille, että elleivät pakanat tee ^aparannustan siunauksen jälkeen, jonka ne tulevat saamaan, kun ne ovat hajottaneet minun kansani –

16 silloin te, jotka olette Jaakobin huoneen jäännös, menette niiden keskuuteen, ja te tulette olemaan niiden keskellä, joita on paljon; ja te tulette olemaan niiden keskuudessa niin kuin leijona metsäneläinten parissa ja niin kuin nuori ^aleijona lammas- katraiden keskellä, joka läpi kul- kiessansa sekä ^btallaa maahan että raatelee kappaleiksi, eikä kukaan voi pelastaa.

17 Sinun kätesi kohoaa vastus- tajiaksi vastaan, ja kaikki sinun vihollisesi tuhoutuvat.

18 Ja minä ^akokoan kansani yhteen, niin kuin mies kokoaa lyhteensä puimatantereelle.

19 Sillä minä teen kansalleni, jonka kanssa Isä on tehnyt liiton, niin, minä teen sinulle ^asarvet raudasta ja minä teen sinulle sorkat pronssista. Ja sinä muser- rat monta kansaa; ja minä vihin Herralle niiden saaliin ja koko maan Herralle niiden rikkaudet. Ja katso, minä olen se, joka sen tekee.

20 Ja tapahtuu, sanoo Isä, että

minun oikeudenmukaisuuteni ^amiekka häälyy niiden yllä sinä päivänä, ja elleivät ne tee pa- rannusta, se iskee niitä, sanoo Isä, aivan niin, kaikkia pakana- kansakuntia.

21 Ja tapahtuu, että minä vah- vistan ^akansaani, oi Israelin huone.

22 Ja katso, tämän kansan minä asetan asumaan tähän maahan sen ^aliiton toteuttami- seksi, jonka minä tein teidän isänne Jaakobin kanssa; ja se on oleva ^bUusi-Jerusalem. Ja taivaan voimat tulevat olemaan tämän kansan keskellä, aivan niin, ^cminä tulen olemaan teidän keskellänne.

23 Katso, minä olen se, josta Mooses puhui sanoen: Herra, teidän Jumalanne, on nostava teille veljienne keskuudesta esiin ^aprofeetan, minun kaltaiseni; kuulkaa häntä kaikessa, mitä hän teille sanoo. Ja tapahtuu, että jokainen sielu, joka ei sitä profeettaa kuule, erotetaan pois kansasta.

24 Totisesti minä sanon teille: Niin, ja ^akaikki profeetat Samue- lista alkaen ja siitä seuraavat, kaikki, jotka ovat puhuneet, ovat todistaneet minusta.

25 Ja katso, te olette profeet- tojen lapsia, ja te olette Israelin huonetta, ja te kuulutte siihen

14a pko Luvattu maa.

15a 3. Nefi 16:10–14.

16a Morm. 5:24;

OL 19:27.

b Miiika 5:7–8;

3. Nefi 16:14–15; 21:12.

18a Miiika 4:12.

19a Miiika 4:13.

20a 3. Nefi 29:4.

21a 3. Nefi 16:8–15.

22a 1. Moos. 49:22–26;

OL 57:2–3.

b Jes. 2:2–5;

3. Nefi 21:23–24;

Et. 13:1–12;

OL 84:2–4.

pko Uusi-Jerusalem.

c Jes. 59:20–21;

Mal. 3:1;

3. Nefi 24:1.

23a 5. Moos. 18:15–19;

Ap. t. 3:22–23;

1. Nefi 22:20–21.

24a Ap. t. 3:24–26;

1. Nefi 10:5;

MK Jaak. 7:11.

“liittoon, jonka Isä teki teidän isienne kanssa, sanoen Abrahamille: ^bSinun jälkeläisissäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat.

26 Isä on herättänyt minut ensin teille ja lähettänyt minut siunamaan teitä ^a“kääntämällä kunkin teistä pois pahoista teoistanne; ja tämä siksi, että te olette liiton lapsia –

27 ja sen jälkeen, kun teitä on siunattu, Isä toteuttaa sen liiton, jonka hän teki Abrahamin kanssa sanoen: ^a“Sinun jälkeläisissäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat – vuodattaakseen Pyhän Hengen minun kauttani pakanoiden päälle, mikä siunaus ^bpakanoille tekee heistä kaikkia muita mahtavampia, niin että he hajottavat minun kansani, oi Israelin huone.

28 Ja heistä tulee ^a“ruoska tämän maan kansalle. Mutta kun he ovat saaneet minun evankeliumini täyteen, niin jos he silloin paaduttavat sydämensä minua vastaan, minä palautan heidän pahat tekonsa heidän itsensä päälle, sanoo Isä.

29 Ja minä ^a“muistan liiton, jonka olen tehnyt kansani kanssa; ja minä olen tehnyt sen kanssa liiton, että minä ^bkokoan sen yhteen hyväksi näkemänäni aikana, että minä annan sille

jälleen sen perinnöksi sen isien ^c“maan, joka on ^d“Jerusalemien maa, joka on sille luvattu maa ikuisesti, sanoo Isä.

30 Ja tapahtuu, että tulee aika, jolloin minun evankeliumini täyteys saarnataan sille;

31 ja se ^a“uskoo minuun, että minä olen Jeesus Kristus, Jumalan Poika, ja rukoilee Isää minun nimessäni.

32 Silloin sen ^a“vartijat korottavat äänensä, ja yhteen ääneen he laulavat, sillä omin silmin he näkevät.

33 Silloin Isä kokoaa sen jälleen yhteen ja antaa sille Jerusalemien sen perintömaaksi.

34 Silloin se puhkeaa riemuun: ^a“Laulakaa yhdessä, te Jerusalemien rauniot, sillä Herra on antanut kansalleen lohdutuksen, hän on lunastanut Jerusalemien.

35 Isä on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansakuntien silmien edessä, ja kaikki maan ääret saavat nähdä Isän pelastuksen; ja Isä ja minä olemme yhtä.

36 Ja silloin on toteutuva se, mitä on kirjoitettu: ^a“Herää, herää jälleen, ja pukeudu voimaasi, oi Siion; pue yllesi kauniit vaatteesi, oi Jerusalem, pyhä kaupunki, sillä vastedes ei enää tule sinun sisällesi ympärileikkaamaton eikä epäpuhdas.

25a pko Abrahamin liitto.

b 1. Moos. 12:1–3; 22:18.

26a Sananl. 16:6.

27a Gal. 3:8;

2. Nefi 29:14;

Abr. 2:9.

b 3. Nefi 16:6–7.

28a 3. Nefi 16:8–9.

29a Jes. 44:21;

3. Nefi 16:11–12.

b pko Israel: Israelin kokoaminen.

c Aam. 9:14–15.

d pko Jerusalem.

31a 3. Nefi 5:21–26;

21:26–29.

32a Jes. 52:8;

3. Nefi 16:18–20.

pkko Vartija.

34a Jes. 52:9.

36a Jes. 52:1–3;

OL 113:7–10.

pkko Siion.

37 Ravista tomu yltäsi, nouse, istuudu sijallesi, oi Jerusalemi; irrota kahleet kaulastasi, oi vangittu tytär Siion.

38 Sillä näin sanoo Herra: Ilmaiseksi te olette itsenne myyneet, ja ilman rahaa teidät lunastetaan.

39 Totisesti, totisesti minä sanon teille, että minun kansani on tunteva minun nimeni; niin, sinä päivänä se tietää, että puhuja olen minä.

40 Ja silloin se sanoo: "Kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat! Hän ^bjulistaa rauhaa, hän tuo heille hyvän ilosanoman, hän julistaa pelastusta, hän sanoo Siionille: Sinun Jumalasi hallitsee!

41 Ja silloin kuuluu huuto: "Lähtekää, lähtekää, menkää pois sieltä, älkää koskeko siihen, mikä on ^bsaastaista; menkää pois sen keskeltä, pitäkää itsenne ^cpuhtaina, te Herran astioiden kantajat.

42 Sillä te ^aette lähde kiireesti ettekä kulje paeten, sillä Herra kulkee teidän edellänne, ja Israelin Jumala on teidän selustanne suojana.

43 Katso, minun palvelijani menestyy; hänestä tulee korotettu ja ylhäinen ja hyvin korkea.

44 Niin kuin monet hämmästyivät sinua – hänen kasvonsa olivat niin runnellut, pahemmin kuin kenenkään ihmisen,

ja hänen muotonsa pahemmin kuin ihmisten poikien –

45 niin hän on ^avihmova monet kansakunnat; hänen tähtensä kuninkaat sulkevat suunsa, sillä sen, mitä heille ei ole kerrottu, he saavat nähdä, ja sen, mistä he eivät ole kuulleet, he saavat kokea.

46 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Kaikki tämä on varmasti tapahtuva, niin kuin Isä on minua käsenyt. Silloin tämä liitto, jonka Isä on tehnyt kansansa kanssa, toteutuu, ja silloin ^aJerusalemmissä asuu jälleen minun kansani, ja se on oleva sen perintömaa.

LUKU 21

Israel kootaan, kun Mormonin kirja tulee julki. Pakanat asettuvat vapaana kansana asumaan Amerikkaan. He pelastuvat, jos he uskovat ja tottelevat; muuten heidät erotetaan pois ja hävitetään. Israel rakentaa Uuden-Jerusalemin, ja kadonneet heimot palaavat. Noin 34 jKr.

Ja totisesti minä sanon teille: Minä annan teille merkin, jotta voitte tietää ^aajan, jolloin tämä alkaa tapahtua – että minä koan pitkästä hajaannuksestaan kansani, oi Israelin huone, ja perustan jälleen Siionini sen keskuuteen;

2 ja katso, tämä on se, minkä

40 *a* Jes. 52:7;
Nah. 2:1;
Moosia 15:13–18;
OL 128:19.
b Mark. 13:10;

1. Nefi 13:37.
41 *a* Jes. 52:11–15.
b rko Puhdas ja
epäpuhdas.
c OL 133:5.

42 *a* 3. Nefi 21:29.
45 *a* Jes. 52:15.
46 *a* Et. 13:5, 11.
21 *1 a* rko Myöhemmät ajat.

minä annan teille merkiksi – sillä totisesti minä sanon teille, että kun nämä asiat, jotka minä julistan teille ja jotka minä julistan teille myöhemmin itse ja Pyhän Hengen voimalla, jonka Isä teille antaa, ilmaistaan pakanoille, jotta he tietäisivät tästä kansasta, joka on Jaakobin huoneen jäännös, ja tästä minun kansastani, jonka he hajottavat;

3 totisesti, totisesti minä sanon teille: Kun Isä ilmaisee ^anämä asiat heille ja ne tulevat Isän tahdosta heiltä teille,

4 sillä on Isän viisauden mu-
kaista, että heidät asetetaan asumaan tähän maahan ja tehdään ^avapaaksi kansaksi Isän voimasta, jotta nämä asiat tulisivat heiltä teidän jälkeläistenne jäännökselle, jotta toteutuisi Isän ^bliitto, jonka hän on tehnyt kansansa kanssa, oi Israelin huone;

5 sen tähden, kun nämä teot ja ne teot, jotka teidän keskuudessanne myöhemmin tapahtuvat, tulevat ^apakanoilta teidän ^bjälkeläisillenne, jotka vaipuvat epäuskoon pahuuden tähden;

6 sillä näin Isä on tarkoittanut niiden tulevan ^apakanoilta, jotta hän voi näyttää voimansa pakanoille siitä syystä, että pakanat, elleivät he paaduta sydäntään, voisivat tehdä parannuksen ja tulla minun luokseni ja ottaa

kasteen minun nimeeni ja tuntea minun oppini oikeat kohdat, jotta heidät voidaan ^blukea minun kansaani, oi Israelin huone;

7 ja kun tämä tapahtuu, että sinun ^ajälkeläisesi alkavat tietää nämä asiat – se on heille merkkinä, jotta he tietäisivät, että Isän työ on jo alkanut sen liiton toteuttamiseksi, jonka hän on tehnyt Israelin huoneeseen kuuluvien kanssa.

8 Ja kun se päivä tulee, tapahtuu, että kuninkaat sulkevat suunsa, sillä sen, mitä heille ei ole kerrottu, he saavat nähdä, ja sen, mistä he eivät ole kuulleet, he saavat kokea.

9 Sillä sinä päivänä Isä tekee minun tähteni teon, joka on suuri ja ^aihmeellinen teko heidän keskuudessaan; ja heidän keskuudessaan on niitä, jotka eivät usko sitä, vaikka mies sen heille julistaa.

10 Mutta katso, minun palvelijani henki on minun kädessäni; sen tähden he eivät häntä vahingoita, vaikka häntä heidän tähtensä ^arunnellaan. Mutta minä parannan hänet, sillä minä näytän heille, että minun ^bviisauteni on suurempi kuin Perkeleen viekkaus.

11 Sen tähden tapahtuu, että jokainen, joka ei usko minun, joka olen Jeesus Kristus, sanoihini,

3a Et. 4:17;

JS–H 1:34–36.

4a 1. Nefi 13:17–19;

OL 101:77–80.

b Morm. 5:20.

pkö Abrahamin liitto.

5a 3. Nefi 26:8.

b 2. Nefi 30:4–5;

Morm. 5:15;

OL 3:18–19.

6a 1. Nefi 10:14;

MK Jaak. 5:54;

3. Nefi 16:4–7.

b Gal. 3:7, 29;

3. Nefi 16:13;

Abr. 2:9–11.

7a 3. Nefi 5:21–26.

9a Jes. 29:14;

Ap. t. 13:41;

1. Nefi 22:8.

pkö Evankeliumin

palautus.

10a OL 135:1–3.

b OL 10:43.

jotka Isä käskee ^ahänen tuoda pakanoille julki ja jolle hän antaa voiman tuoda ne pakanoille julki (heille tapahtuu niin kuin Mooses sanoi), ^berotetaan pois minun kansastani, joka on liiton kansaa.

12 Ja minun kansani, joka on Jaakobin jäännös, on oleva pakanoiden joukossa, niin, niiden keskellä niin kuin ^aleijona metsäneläinten seassa, niin kuin nuori leijona lammaskatraiden keskellä, joka läpi kulkiessansa sekä ^btallaa maahan että raatelee kappaleiksi, eikä kukaan voi pelastaa.

13 Heidän kätensä kohoaa heidän vastustajiaan vastaan, ja kaikki heidän vihollisensa tuhoutuvat.

14 Niin, voi pakanoita, elleivät he tee ^aparannusta, sillä sinä päivänä tapahtuu, sanoo Isä, että minä hävitän sinun hevosesi keskuudestasi ja tuhoan sinun vaunusi;

15 ja minä hävitän sinun maasi kaupungit ja kukistan kaikki sinun linnoituksesi;

16 ja minä hävitän noituuden maastasi, eikä sinulla enää ole oleva ennustajia;

17 sinun ^aveistetyt kuvasi minä myös hävitän ja kuvapatsaasi keskuudestasi, etkä sinä enää palvele kättesi töitä;

18 ja sinun pakanatarhasi minä

vedän maasta sinun keskuudestasi; niin minä tuhoan sinun kaupunkisi.

19 Ja tapahtuu, että kaikesta ^avalheesta ja petoksesta ja kauteudesta ja riitelystä ja pappisvallasta ja haureudesta tehdään loppu.

20 Sillä tapahtuu, sanoo Isä, että jokaisen, joka ei tee parannusta ja tule minun rakkaan Poikani luokse, minä sinä päivänä erotan pois kansani keskuudesta, oi Israelin huone;

21 ja minä kosten heille vihassa niin kuin pakanoille niin, etteivät he ole sellaista kuulleet.

22 Mutta jos he tekevät parannuksen ja kuulevat minun sanonani eivätkä paaduta sydäntään, minä ^aperustan kirkkoni heidän keskuuteensa, ja he tulevat osallisiksi liitosta, ja heidät ^bluetaan tähän Jaakobin jäännökseen, jolle minä olen antanut tämän maan sen perinnöksi;

23 ja he auttavat minun kansaani, Jaakobin jäännöstä sekä kaikkia Israelin huoneeseen kuuluvia, jotka tulevat, rakentamaan kaupungin, jota kutsutaan ^aUudeksi-Jerusalemiksi.

24 Ja sitten he auttavat minun kansaani kokoamaan Uuteen-Jeruseleemiin ne, jotka on hajotettu kaikkialle maan päälle.

25 Ja silloin taivaan ^avoima on tuleva alas heidän keskuuteensa,

11a 2. Nefi 3:6–15;
Morm. 8:16, 25.

b OL 1:14.

12a Miiika 5:7–14;

3. Nefi 20:16.

b 3. Nefi 16:13–15.

14a 2. Nefi 10:18; 33:9.

17a 2. Moos. 20:3–4;
Moosia 13:12–13;

OL 1:16.

rko Epäjumalien
palvonta.

19a 3. Nefi 30:2.

22a rko Taloudenhoito-

kausi.

b 2. Nefi 10:18–19;

3. Nefi 16:13.

23a 3. Nefi 20:22;

Et. 13:1–12.

rko Uusi-Jerusalem.

25a 1. Nefi 13:37.

ja ^bminäkin olen heidän keskel-
lään.

26 Ja silloin Isän työ alkaa sinä päivänä, nimittäin kun tätä evankeliumia saarnataan tämän kansan jäännöksen keskuudessa. Totisesti minä sanon teille: Sinä päivänä Isän työ ^aalkaa kaikkien minun kansani hajotettujen keskuudessa, niin, nimittäin niiden ^bkadonneiden heimojen keskuudessa, jotka Isä on johdattanut pois Jerusalemistä.

27 Niin, työ alkaa kaikkien minun kansani ^ahajotettujen keskuudessa Isän valmistaessa keinon, niin että he voivat tulla minun luokseni, niin että he voivat huutaa avuksi Isää minun nimessäni.

28 Niin, ja silloin työ alkaa kaikkien kansakuntien keskuudessa Isän valmistaessa keinon, niin että hänen kansansa voidaan ^akoota kotiin perintömaahansa.

29 Ja se lähtee kaikista kansakunnista, eikä se lähde ^akiireessä eikä kulje paeten, sillä minä kuljen sen edellä, sanoo Isä, ja minä olen sen selustan suojana.

LUKU 22

Viimeisinä päivinä Siionia ja sen vaarnoja vahvistetaan ja Israel kootaan armossa ja lempeydessä. Se voittaa. Vertaa Jesaja 54. Noin 34 jKr.

Ja silloin tapahtuu se, mistä on kirjoitettu: Laula, oi hedelmätön, sinä, joka et ole synnyttänyt; puhkea ^alauluun ja huuda ääneen, sinä, joka et ole synnytyskipuja kokenut; sillä enemmän on lapsia yksinäisellä kuin aviovaimolla, sanoo Herra.

2 Tee telttasi sija suureksi, ja levitettäköön asumustesi kangasta; älä säästele, pidennä köytesi ja vahvista ^avaarnasi;

3 sillä sinä laajenet oikealle ja vasemmalle, ja sinun jälkeläisesi perivät ^apakanat ja asuttavat autiot kaupungit.

4 Älä pelkää, sillä ei sinua nöyryytetä, äläkä häpeile, sillä ei sinua saateta ^ahäpeään; sillä sinä unohdat nuoruutesi häpeän, etkä muista nuoruutesi häpeää etkä muista enää leskeytesi häpeää.

5 Sillä sinun luojasi, sinun aviomiehesi, Herra Sebaot on hänen nimensä; ja sinun Lunastajasi, Israelin Pyhä – häntä kutsutaan koko maan Jumalaksi.

6 Sillä Herra on kutsunut sinut niin kuin hylätyn ja hengessä murheellisen naisen ja nuoruuden vaimon, kun sinä olit hylätty, sanoo sinun Jumalasi.

7 Sillä pieneksi hetkeksi minä olen sinut hylännyt, mutta suurilla armoteoilla minä kokoan sinut.

8 Vihastuksen hetkellä minä kätkin kasvoni sinulta hetkeksi, mutta ikuisella hyvyydellä minä

25 ^b Jes. 2:2–4;

3. Nefi 24:1.

26 ^a 1. Nefi 14:17;

3. Nefi 21:6–7.

^b pko Israel: Israelin
kymmenen

kadonnutta heimoa.

27 ^a 3. Nefi 16:4–5.

28 ^a pko Israel: Israelin
kokoaminen.

29 ^a Jes. 52:12;
3. Nefi 20:42.

22 1 ^a pko Lau luu.

2 ^a pko Vaarna.

3 ^a pko Pakanat.

4 ^a 2. Nefi 6:7, 13.

^aarmahdan sinua, sanoo Herra, sinun Lunastajasi.

9 Sillä ^atämä on minulle niin kuin ^bNooan vedet, sillä niin kuin minä olen vannonut, etteivät Nooan vedet enää tulvisi maan yli, niin minä olen vannonut, etten sinuun vihastuisi.

10 Sillä ^avuoret väistykööt ja kukkulat horjukoot, mutta minun hyvytyeni ei sinusta ^bväisty eikä minun rauhanliittoni horju, sanoo Herra, joka sinua armahtaa.

11 Oi, sinä ahdistettu, myrskyn heittelemä ja lohduton! Katso, minä rakennan sinut kauniista ^ajalokivistä ja lasken sinun perustuksesi safiireista.

12 Ja minä teen sinun ikkunasi akaateista ja porttisi rubiineista ja kaikki ympärysmuurisi loistavista kivistä.

13 Ja Herra on opettava ^akaikkia sinun lapsiasi, ja suuri on sinun lastesi rauha.

14 ^aVanhurskaudessa sinut vahvistetaan; sinä olet kaukana sorrosta, sillä sinä et pelkää, ja kauhusta, sillä se ei tule lähellesi.

15 Katso, sinua vastaan tosin kokoonnutaan yhteen, mutta ei minun tahdostani; jokainen, joka kokoontuu yhteen sinua vastaan, kaatuu sinun tähtesi.

16 Katso, minä olen luonut sepän, joka lietsoo hehkuvia hiiliä ja joka takoo aseiden työllänsä; ja minä olen luonut tuhoajan tuhoamaan.

17 Ei mikään ase, joka taotaan sinua vastaan, tehoa; ja jokaisen kielen, joka herjaa sinua vastaan, sinä tuomitset tuomiolla. Tämä on Herran palvelijoiden perintö, ja heidän vanhurskautensa on minusta, sanoo Herra.

LUKU 23

Jeesus vahvistaa Jesajan sanat. Hän käskee kansan tutkia profeettoja. Samuel Lamanilaisen sanat ylösnousemuksesta lisätään heidän aikakirjoihinsa. Noin 34 jKr.

Ja nyt, katso, minä sanon teille, että teidän tulee ^atutkia näitä asioita. Niin, käskyn minä annan teille, että te tutkitte näitä asioita uutterasti, sillä suuria ovat ^bJesajan sanat.

2 Sillä totisesti hän puhui käsitellen kaikkea, mikä koskee kansaani, joka on Israelin huonetta; sen tähden hänen täytyy puhua myös pakanoille.

3 Ja kaikki, mitä hän puhui, on ollut ja ^aon oleva, aivan niiden sanojen mukaisesti, jotka hän puhui.

4 Ottakaa sen tähden varteen minun sanani; kirjoittakaa ne asiat, jotka minä olen teille sanonut, niin Isän ajan ja tahdon mukaisesti ne menevät pakanoille.

5 Ja jokainen, joka kuulee minun sanani ja tekee parannuksen ja ottaa kasteen, pelastuu.

8a pko Armeliaisuus.

9a Jes. 54:9.

b pko Vedenpaisumus.

10a Jes. 40:4.

b Ps. 94:14;

OL 35:25.

11a Ilm. 21:18–21.

13a Jer. 31:33–34.

14a pko Vanhurskaus.

23 1a pko Pyhät

kirjoitukset.

b 2. Nefi 25:1–5;

Morm. 8:23.

pko Jesaja.

3a 3. Nefi 20:11–12.

Tutkikaa “profeettoja, sillä on monia, jotka todistavat näistä asioista.

6 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän sanoi heille jälleen, selitettään heille kaikki kirjoitukset, jotka he olivat saaneet, hän sanoi heille: Katso, muitakin kirjoituksia, joita teillä ei ole, minä tahtoisin teidän kirjoittavan.

7 Ja tapahtui, että hän sanoi Nefille: Tuo aikakirja, jota te olette pitäneet.

8 Ja kun Nefi oli tuonut aikakirjat ja pannut ne hänen eteensä, hän loi katseensa niihin ja sanoi:

9 Totisesti minä sanon teille: Minä käskin palvelijani “Samuel Lamanilaisen todistaa tälle kansalle, että sinä päivänä, jona Isä kirkastaisi nimensä minussa, olisi ^bmonia “pyhiä, jotka ^anousisivat kuolleista ja ilmestyisivät monille ja palvelisivat heitä. Ja hän sanoi heille: Eikö niin ollut?

10 Ja hänen opetuslapsensa vastasivat hänelle ja sanoivat: Kyllä, Herra, Samuel profetoi sinun sanojesi mukaisesti, ja ne kaikki toteutuivat.

11 Ja Jeesus sanoi heille: Kuinka ette ole kirjoittaneet tätä, että monet pyhät nousivat ja ilmestyivät monille ja palvelivat heitä?

12 Ja tapahtui, että Nefi muisti, ettei tätä ollut kirjoitettu.

13 Ja tapahtui, että Jeesus käski kirjoittaa sen; sen tähden se kirjoitettiin sen mukaisesti kuin hän käski.

14 Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli “selittänyt kaikki heidän kirjoittamansa kirjoitukset yhdessä, hän käski heidän opettaa niitä asioita, joita hän oli heille selittänyt.

LUKU 24

Herran sanansaattaja on raivaava tietä toiselle tulemiselle. Kristus on tuomitseva. Israelia käsketään maksamaan kymmenykset ja uhrit. Muistokirjaa pidetään. Vertaa Malakia 3:1–18. Noin 34 jKr.

Ja tapahtui, että hän käski heidän kirjoittaa sanat, jotka Isä oli antanut Malakialle ja jotka hän sanoisi heille. Ja tapahtui, että kun ne oli kirjoitettu, hän selitti ne. Ja nämä ovat ne sanat, jotka hän puhui heille sanoen: Näin sanoi Isä Malakialle: Katso, minä lähettän “sanansaattajani, ja hän raivaa tietä minun edelläni, ja akkiä tulee temppeliinsä Herra, jota te etsitte, nimittäin liiton sanansaattaja, jota te kaipaatte; katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot.

2 Mutta kuka voi ^akestää hänen tulemisensa päivän, ja kuka jää jäljelle, kun hän ilmestyy? Sillä hän on niin kuin ^bmetallinpuhdistajan tuli ja niin kuin pesijän saippua.

5a Luuk. 24:25–27.

9a Hel. 13:2.

b Hel. 14:25.

c pko Pyhä.

d Matt. 27:52–53.

pko Ylösnousemus.

14a Luuk. 24:44–46.

24 1a OL 45:9.

2a 3. Nefi 25:1.

b Sak. 13:9;

OL 128:24.

pko Jeesuksen

Kristuksen toinen tuleminen;
Maa: Maan puhdistaminen.

3 Ja hän istuu kuin hopean su-
lattaja ja puhdistaja, ja hän puh-
distaa ^aLeevin pojat ja puhdistaa
heidät kuin kullan ja hopean,
niin että he voivat ^buhrata Her-
ralle uhrin vanhurskaasti.

4 Silloin Juudan ja Jerusalemin
uhri on Herralle mieleen niin
kuin muinaisina aikoina ja men-
neinä vuosina.

5 Ja minä tulen lähelle teitä
tuomitsemaan, ja minä todis-
tan pian taikojen tekijöitä ja
avionrikkomia ja väärinvannoja
vastaan ja niitä vastaan, jotka
sortavat palkkalaista palkan-
maksussa, leskeä ja ^aorpoa, ja
käännöttävät pois muukalaisen
eivätkä pelkää minua, sanoo
Herra Sebaot.

6 Sillä minä olen Herra, minä
en muutu; sen tähden te, Jaako-
bin pojat, ette pala.

7 Aina isienne ajoista asti te
olette ^apoikenneet minun toi-
mituksistani ettekä ole noudat-
taneet niitä. ^bKääntykää minun
puoleeni, niin minä käännyn
teidän puoleenne, sanoo Herra
Sebaot. Mutta te sanotte: Missä
meidän on käännyttävä?

8 Riistääkö ihminen Jumalalta?
Te olette kuitenkin riistäneet mi-
nulta. Mutta te sanotte: Missä me
olemme sinulta riistäneet? ^aKym-
menyksissä ja ^buhreissa.

9 Te olette kirouksella kirotut,
sillä te, koko tämä kansakunta,
olette riistäneet minulta.

10 Tuokaa täydet ^akymme-
nykset aarrekkamioon, jotta
huoneessani olisi ruokaa, ja koe-
telkaa minua nyt tällä tavalla,
sanoo Herra Sebaot, enkö minä
avaa teille taivaan ikkunat ja
vuodata teille ^bsiunausta, niin
ettei ole kylliksi tilaa ottaa sitä
vastaan.

11 Ja minä nuhtelen syöjää
teidän tähtenne, eikä se tuhoa
teidän maanne hedelmää; eikä
teidän viiniköynnöksenne ke-
dolla pudota hedelmänsä ennen
aikaansa, sanoo Herra Sebaot.

12 Ja kaikki kansakunnat sano-
vat teitä siunatuiksi, sillä te tu-
lette olemaan ihana maa, sanoo
Herra Sebaot.

13 Teidän sananne ovat olleet
uskaliaita minua vastaan, sanoo
Herra. Mutta te sanotte: Mitä
me olemme puhuneet sinua
vastaan?

14 Te olette sanoneet: Turha
on palvella Jumalaa, ja mitä
hyötyä on siitä, että me olemme
noudattaneet hänen toimituk-
siansa ja että olemme vaeltaneet
murheellisina Herran Sebaotin
edessä?

15 Ja nyt me sanomme ylpeitä
onnellisiksi; niin, ne, jotka te-
kevät pahaa, menestyvät; niin,
ne, jotka kiusaavat Jumalaa,
pelastuvat.

16 Silloin ne, jotka Herraa
pelkäsivät, ^apuhuivat usein
toisillensa, ja Herra kuunteli ja

3a 5. Moos. 10:8;

OL 84:31–34.

b OL 13.

5a Jaak. 1:27.

7a PKO Luopumus.

b Hel. 13:11;

3. Nefi 10:6;

Moroni 9:22.

8a PKO Kymmenykset.

b PKO Uhri.

10a OL 64:23; 119.

b PKO Siunaus,
siunaaminen.

16a Moroni 6:5.

kuuli; ja ^bmuistokirjaa kirjoitettiin hänen edessään niiden hyväksi, jotka pelkäsivät Herra ja jotka kunnioittivat hänen nimeään.

17 Ja he ovat minun, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jona minä ^akokoan jalokiveni; ja minä säästän heitä, niin kuin mies säästää omaa poikaansa, joka häntä palvelee.

18 Silloin te palaatte ja näette ^aeron vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele.

LUKU 25

Toisessa tulemisessa ylpeät ja jumalattomat poltetaan kuin oljenkorret. Elia tulee takaisin ennen tuota suurta ja pelottavaa päivää. Vertaa Malakia 3:19–24. Noin 34 jKr.

SILLÄ katso, se päivä tulee, joka ^apalaa kuin tulinen uuni; ja kaikki ^bylpeät, niin, ja kaikki, jotka tekevät sitä, mikä on jumalattonta, ovat oljenkorsia; ja tuleva päivä polttaa heidät, sanoo Herra Sebaot, niin ettei se jätä heistä juurta eikä oksaa.

2 Mutta teille, jotka pelkäätte minun nimeäni, nousee ^aVanhurskauden Poika parantaminen

siivissään; ja te astutte ulos ja ^bkasvatte kuin ^cjuottovasikat.

3 Ja te ^apoljette jumalattomat maahan, sillä he ovat tuhkaa teidän jalkapohjienne alla sinä päivänä, jona minä teen tämän, sanoo Herra Sebaot.

4 Muistakaa minun palvelijani Mooseksen laki, jonka minä annoin hänelle käskynä ^aHorebilla koko Israelia varten, säädöksi-neen ja tuomioineen.

5 Katso, ennen kuin tulee Herra ^apäivä, suuri ja pelottava, minä lähetän teille profeetta ^bElia;

6 ja hän ^akääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata kirouksella.

LUKU 26

Jeesus selittää kaikki asiat alusta loppuun asti. Imeväiset ja lapset puhuvat ihmeellisiä asioita, joita ei voida kirjoittaa. Kristuksen kirkkoon kuuluvien keskuudessa on kaikki yhteistä. Noin 34 jKr.

Ja nyt tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä asiat, hän selitti ne väkijoukolle; ja hän selitti sille kaikki asiat, sekä suuret että pienet.

16 ^b OL 85:9;
Moos. 6:5.
PKO Muistokirja.
17 ^a OL 101:3.
18 ^a PKO Erottamisen lahja.
25 1 ^a Jes. 24:6;
1. Nefi 22:15;
3. Nefi 24:2;
OL 29:9; 64:23–24;
133:64;

JS–H 1:37.
PKO Maa: Maan puhdistaminen.
^b 2. Nefi 20:33.
PKO Ylpeys.
2 ^a Et. 9:22.
^b OL 45:58.
^c Aam. 6:4;
1. Nefi 22:24.
3 ^a 3. Nefi 21:12.
4 ^a 2. Moos. 3:1–6.

5 ^a PKO Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.
^b 2. Kun. 2:1–2;
OL 2:1; 110:13–16;
128:17–18.
PKO Elia;
Kuolleiden pelastus;
Sinetöiminen.
6 ^a OL 2:2.

2 Ja hän sanoi: "Nämä kirjoitukset, joita teillä ei ollut mukanne, Isä käski minun antaa teille, sillä oli hänen viisautensa mukaista, että ne annettaisiin tuleville sukupolville.

3 Ja hän selitti kaikki asiat aivan alusta siihen asti, jolloin hän tulisi ^akirkkaudessaan – niin, aivan kaiken, mitä maan päällä tapahtuu, kunnes ^balkuaineet sulavat hehkuvassa kuumuudessa ja maa ^ckääritään kokoon kuin kirjakäärö ja taivaat ja maa katoavat;

4 ja aina ^asuureen ja viimeiseen päivään asti, jolloin kaikki kansa ja kaikki suvut ja kaikki kansakunnat ja kielet ^bseisoivat Jumalan edessä tuomittavina teoistaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja –

5 jos ne ovat hyviä, ikuisen elämän ^aylösousemukseen, ja jos ne ovat pahoja, tuomion ylösousemukseen, jotka ovat rinnakkaisia, toinen toisella puolen ja toinen toisella puolen, sen armon ja ^boikeudenmukaisuuden ja pyhyiden mukaisesti, joka on Kristuksessa, joka oli ^cennen maailman alkua.

6 Ja nyt tähän kirjaan ei voida kirjoittaa ^asadattakaan osaa

siitä, mitä Jeesus todella opetti kansalle;

7 mutta katso, ^aNefin levyt sisältävät suurimman osan siitä, mitä hän opetti kansalle.

8 Ja minä olen kirjoittanut nämä asiat, jotka ovat vähäisempi osa siitä, mitä hän opetti kansalle; ja minä olen kirjoittanut ne siinä tarkoituksessa, että ne saatettaisiin jälleen tälle kansalle ^apakanoilta niiden sanojen mukaisesti, jotka Jeesus on puhunut.

9 Ja kun he ovat ottaneet vastaan tämän, mikä heidän on hyvä saada ensin, heidän uskonsa koettelemiseksi, ja jos käy niin, että he uskovat nämä asiat, silloin heille ilmaistaan ^asuurempia asioita.

10 Ja jos käy niin, etteivät he usko näitä asioita, silloin suuremmat asiat ^aevätään heiltä heidän tuomiokseen.

11 Katso, minä aion kirjoittaa ne, kaiken sen, mikä oli kaiverrettuna Nefin levyihin, mutta Herra kielsi sen sanoen: Minä ^akoettelen kansani uskoa.

12 Sen tähden minä, Mormon, kirjoitan sitä, mitä Herra on minun käsenyt. Ja nyt minä, Mormon, päätän sanani ja ryhdyn

262a ELI Mal. 3, lainattu luvuissa
3. Nefi 24–25.
3a PKO Jeesus Kristus: Jeesuksen Kristuksen kirkkaus.
b Aam. 9:13;
2. Piet. 3:10, 12;
Morm. 9:2.
PKO Maailma: Maailman loppu;
Maa: Maan

puhdistaminen.
c Morm. 5:23.
4a Hel. 12:25;
3. Nefi 28:31.
b Moosia 16:10–11.
PKO Viimeinen tuomio.
5a Dan. 12:2;
Joh. 5:29.
b PKO Oikeudenmukaisuus.
c Et. 3:14.

PKO Jeesus Kristus: Kristuksen kuolevaisuutta edeltävä olemassaolo.
6a Joh. 21:25;
3. Nefi 5:8.
7a PKO Levyt.
8a 3. Nefi 21:5–6.
9a Et. 4:4–10.
10a Alma 12:9–11.
11a Et. 12:6.

kirjoittamaan sitä, mitä minun on käsketty.

13 Sen tähden minä tahdon teidän näkevän, että Herra todella opetti kansaa kolmen päivän ajan; ja sen jälkeen hän ^anäyttäytyi sille usein ja mursi usein ^bleipää ja siunasi sen ja antoi sitä sille.

14 Ja tapahtui, että hän opetti ja palveli väkijoukon ^alapsia, joista on puhuttu, ja hän ^bkirvoitti heidän kielensä, ja he puhuivat isilleen suuria ja ihmeellisiä asioita, vielä suurempia kuin hän oli ilmoittanut kansalle; ja hän kirvoitti heidän kielensä, niin että he osasivat puhua.

15 Ja tapahtui, että kun hän oli noussut taivaaseen – kun hän näyttäytyi heille toisen kerran ja oli mennyt Isän luokse ^aparannettuaan kaikki heidän sairaansa ja heidän rampansa ja avattuaan heidän sokeidensa silmät ja aukaistuaan kuurojen korvat ja oli myös tehnyt kaikenlaisia parantamisia heidän keskuudessaan ja herättänyt erään miehen kuolleista ja oli näyttänyt voimansa heille ja oli noussut Isän luokse –

16 katso, tapahtui seuraavana päivänä, että väkijoukko koontui yhteen, ja se sekä näki että kuuli näitä lapsia; niin, jopa ^aimeväisetkin aukaisivat suunsa ja puhuivat ihmeellisiä asioita;

ja niitä asioita, joita he puhuivat, kiellettiin ketään kirjoittamasta.

17 Ja tapahtui, että ^aopetuslapset, jotka Jeesus oli valinnut, alkoivat siitä lähtien ^bkastaa ja opettaa kaikkia, jotka tulivat heidän luoksensa; ja kaikki, jotka kastettiin Jeesuksen nimeen, täytyivät Pyhällä Hengellä.

18 Ja monet heistä näkivät ja kuulivat sanomattomia asioita, joita ^aei ole lupa kirjoittaa.

19 Ja he opettivat ja palvelivat toisiaan, ja heillä oli ^akaikki ^byhteistä keskuudessaan, ja jokainen kohteli oikeudenmukaisesti toinen toistaan.

20 Ja tapahtui, että he tekivät kaiken aivan niin kuin Jeesus oli heitä käkenyt.

21 Ja niitä, jotka kastettiin Jeesuksen nimeen, sanottiin Kristuksen ^akirkoksi.

LUKU 27

Jeesus käskee kutsua kirkkoa hänen nimellään. Hänen tehtävänsä ja sovitusuhrinsa muodostavat hänen evankeliuminsa. Ihmisten kaste-tään tehdä parannus ja ottaa kaste, jotta Pyhä Henki voi pyhittää heidät. Heidän tulee olla sellaisia kuin Jeesus on. Noin 34–35 jKr.

Ja tapahtui, että kun Jeesuksen opetuslapset kulkivat ja saarnasivat sitä, mitä he olivat sekä kuulleet että nähneet, ja kastoivat

13a Joh. 21:14.
b 3. Nefi 20:3–9.
pko Sakramentti.
14a 3. Nefi 17:11–12.
b Alma 32:23;
3. Nefi 26:16.
15a 3. Nefi 17:9.

pko Ihme;
Parantaminen.
16a Matt. 11:25.
17a 3. Nefi 19:4–13.
b 4. Nefi 1:1.
18a 3. Nefi 26:11.
19a 4. Nefi 1:3.

b pko Pyhittää,
pyhityksen laki.
21a Moosia 18:17.
pko Jeesuksen
Kristuksen kirkko.

Jeesuksen nimeen, tapahtui, että opetuslapset olivat kokoontuneet yhteen ja ^ayhtyneet voimalliseen rukoukseen ja ^bpaastoon.

2 Ja Jeesus ^anäyttäytyi heille jälleen, sillä he rukoilivat Isää hänen nimessään; ja Jeesus tuli ja seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: Mitä te tahdotte minun antavan teille?

3 Ja he sanoivat hänelle: Herra, me tahdomme, että sinä sanoisit meille nimen, jolla me kutsumme tätä kirkkoa, sillä kansan keskuudessa on kiistoja tästä asiasta.

4 Ja Herra sanoi heille: Totisesti, totisesti minä sanon teille: Miksi ihmiset nurisevat ja kiistelevät tämän asian tähden?

5 Eivätkö he ole lukeneet kirjoituksia, jotka sanovat, että teidän täytyy ottaa päällenne Kristuksen ^animi, joka on minun nimeni? Sillä tällä nimellä teitä kutsutaan viimeisenä päivänä;

6 ja jokainen, joka ottaa päällensä minun nimeni ja ^akestää loppuun asti, pelastuu viimeisenä päivänä.

7 Sen tähden kaikki, mitä teette, tehkää minun nimessäni; sen tähden kutsukaa kirkkoa minun nimelläni, ja huutakaa avuksi Isää minun nimessäni, niin että hän siunaa kirkkoa minun tähteni.

8 Ja kuinka se olisi ^aminun ^bkirkkoni, ellei sitä kutsuta minun

nimelläni? Sillä jos jotakin kirkkoa kutsutaan Mooseksen nimellä, silloin se on Mooseksen kirkko; tai jos sitä kutsutaan jonkun ihmisen nimellä, silloin se on jonkun ihmisen kirkko; mutta jos sitä kutsutaan minun nimelläni, silloin se on minun kirkkoni, jos on niin, että he ovat rakennetut minun evankeliumilleni.

9 Totisesti minä sanon teille, että te olette rakennetut minun evankeliumilleni; sen tähden teidän tulee kutsua kaikkea, mitä kutsutte, minun nimelläni; sen tähden jos te huudatte avuksi Isää kirkon puolesta, jos se tapahtuu minun nimessäni, Isä kuulee teitä;

10 ja jos kirkko on rakennettu minun evankeliumilleni, niin silloin Isä ilmaisee siinä omat tekonsa.

11 Mutta ellei sitä ole rakennettu minun evankeliumilleni vaan se on rakennettu ihmisten teoille tai Perkeleen teoille, totisesti minä sanon teille, heillä on iloa teoistansa jonkin aikaa, ja pian tulee loppu, ja heidät ^akaadetaan maahan ja heitetään tuleen, mistä ei paluuta ole.

12 Sillä heidän tekonsa ^aseuraavat heitä, sillä tekojensa tähden heidät kaadetaan maahan; muis-takaa sen tähden kaikki se, mitä minä olen teille sanonut.

13 Katso, minä olen antanut

27 1a OL 29:6.

b Alma 6:6.

pko Paasto,
paastoaminen.

2a 3. Nefi 26:13.

pko Jeesus Kristus:
Kristuksen ilmesty-

miset kuolemansa
jälkeen.

5a pko Jeesus Kristus:
Jeesuksen Kristuksen
nimen päällemme
ottaminen.

6a 3. Nefi 15:9.

8a OL 115:4.

b pko Jeesus Kristus:
Kirkon pää.

11a Alma 5:52.

12a Ilm. 14:13;
OL 59:2.

teille "evankeliumini, ja tämä on evankeliumi, jonka minä olen antanut teille – että minä tulini maailmaan tekemään Isäni ^btahdon, koska minun Isäni lähetti minut.

14 Ja minun Isäni lähetti minut, jotta minut ^akorotettaisiin ristille ja jotta minä sen jälkeen, kun minut oli korotettu ristille, voisin ^bvetää kaikki ihmiset luokseni, niin että niin kuin ihmiset ovat korottaneet minut, samoin Isä korottaisi ihmiset seisomaan minun edessäni ^ctuomittavina teoistaan, olivatpa ne hyviä tai olivatpa ne pahoja –

15 ja tästä syystä minut on ^akorotettu; sen tähden minä Isän vallan mukaisesti vedän kaikki ihmiset luokseni, jotta heidät voidaan tuomita tekojensa mukaan.

16 Ja tapahtuu, että jokainen, joka tekee ^aparannuksen ja ottaa ^bkasteen minun nimeeni, täytetään; ja jos hän ^ckestää loppuun asti, katso, häntä minä pidän syyttömänä Isäni edessä sinä päivänä, jona minä seison tuomitsemassa maailmaa.

17 Ja joka ei kestä loppuun asti, hänet myös kaadetaan maahan ja heitetään tuleen, josta ei enää voi palata, Isän ^aoikeudenmukaisuuden tähden.

18 Ja tämän sanan hän on anta-

nut ihmislapsille. Ja tästä syystä hän toteuttaa sanat, jotka hän on antanut, eikä hän valehtelee, vaan toteuttaa kaikki sanansa.

19 Eikä ^amikään epäpuhdas voi päästä hänen valtakuntaansa; sen tähden hänen ^blepoonsa ei pääse mikään paitsi ne, jotka ovat ^cpesseet vaatteensa minun veressäni, uskonsa tähden ja parannuksensa tähden kaikista synneistään ja uskollisuutensa tähden loppuun asti.

20 Nyt tämä on käsky: "Tehkää parannus, kaikki te maan ääret, ja tulkaa minun luokseni ja ^bottakaa kaste minun nimeeni, jotta te ^cpyhittyisitte ottamalla vastaan Pyhän Hengen, jotta voitte seisoa ^dtahrattomina minun edessäni viimeisenä päivänä.

21 Totisesti, totisesti minä sanon teille: Tämä on minun evankeliumini, ja te tiedätte, mitä teidän on minun kirkossani tehtävä, sillä niitä tekoja, joita te olette nähneet minun tekevän, teidänkin tulee tehdä; sillä mitä te olette nähneet minun tekevän, juuri sitä teidän tulee tehdä;

22 sen tähden, jos te tämän teette, te olette siunattuja, sillä teidät ylennetään viimeisenä päivänä.

23 Kirjoittakaa ne asiat, jotka

13a OL 76:40–42.

PKO Evankeliumi.

b Joh. 6:38–39.

14a 1. Nefi 11:32–33;

Moos. 7:55.

b Joh. 6:44;

2. Nefi 9:5;

OL 27:18.

c PKO Jeesus Kristus:

Tuomari.

15a PKO Sovitus.

16a PKO Parannus.

b PKO Kaste,

kastaminen.

c 1. Nefi 13:37.

PKO Kestäminen.

17a PKO Oikeuden-

mukaisuus.

19a Alma 11:37.

b OL 84:24.

PKO Lepo.

c Ilm. 1:5; 7:14;

Alma 5:21, 27;

13:11–13.

20a Et. 4:18.

b PKO Kaste,

kastaminen: Yleistä.

c PKO Pyhitys.

d OL 4:2.

olette nähneet ja kuulleet, paitsi niitä, jotka on ^akielletty.

24 Kirjoittakaa tämän kansan tulevista teoista, samoin kuin on kirjoitettu siitä, mitä on ollut.

25 Sillä katso, kirjoista, jotka on kirjoitettu ja jotka kirjoitetaan, tämä kansa ^atuomitaan, sillä niistä ihmiset tuntevat heidän ^btekonsa.

26 Ja katso, Isä on ^akirjoittanut kaiken; sen tähden maailma tuomitaan kirjoista, jotka kirjoitetaan.

27 Ja tietäkää, että ^ate tulette olemaan tämän kansan tuomareina sen tuomion mukaisesti, jonka minä teille annan ja joka on oikeudenmukainen. ^bMillaisia miehiä teidän siis tulee olla? Totisesti minä sanon teille: Sellaisia ^ckuin minä olen.

28 Ja nyt minä ^amenen Isän luokse. Ja totisesti minä sanon teille: Mitä tahansa te pyydättekin Isältä minun nimessäni, se annetaan teille.

29 Sen tähden ^apyytäkää, niin te saatte; kolkuttakaa, niin teille avataan; sillä pyytävä saa, ja sille, joka kolkuttaa, avataan.

30 Ja nyt, katso, minun iloni on suuri, aina täyteen asti, teidän sekä tämän sukupolven tähden; niin, ja samoin Isä riemuitsee

ja myös kaikki pyhät enkelit teidän ja tämän sukupolven tähden, sillä ^ayksikään heistä ei ole kadotettu.

31 Katso, minä tahdon teidän ymmärtävän, sillä minä tarkoitan niitä, jotka ^anyt ovat elossa ^btästä sukupolvesta; eikä yksikään heistä ole kadotettu, ja heidän tähtensä minulla on ^cilon täyteys.

32 Mutta katso, minua murehduttaa ^aneljäs sukupolvi tästä sukupolvesta, sillä hän eksyttää vangeiksi sen, samoin kuin hän eksytti kadotuksen pojan, sillä se myy minut hopeasta ja kullasta ja siitä, minkä ^bkoi tuhoaa ja minkä varkaat voivat sisään murtautumalla varastaa. Ja sinä päivänä minä rankaisen sitä kääntämällä sen teot sen itsensä päälle.

33 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli päättänyt nämä sanansa, hän sanoi opetuslapsilleen: Menkää sisään ^aahtaasta portista, sillä ahdas on se portti ja kapea on se tie, joka vie elämään, ja harvat sen löytävät; mutta avara on se portti ja lavea se tie, joka vie kuolemaan, ja monet kulkevat sitä, kunnes tulee yö, jolloin kukaan ei voi tehdä työtä.

23a 3. Nefi 26:16.

25a 2. Nefi 33:10–15;
Morm. s. 1:11.

b 1. Nefi 15:32–33.

26a 3. Nefi 24:16.
PKO Elämän kirja.

27a 1. Nefi 12:9–10;
Morm. 3:19.

b PKO Jeesus Kristus:
Jeesuksen Kristuksen

esimerkki.

c Matt. 5:48;
3. Nefi 12:48.

28a Joh. 20:17.

29a Matt. 7:7;
3. Nefi 14:7.

30a Joh. 17:12.

31a 3. Nefi 9:11–13;
10:12.

b 3. Nefi 28:23.

c PKO Ilo.

32a 2. Nefi 26:9–10;
Alma 45:10, 12.

b Matt. 6:19–21;
3. Nefi 13:19–21.

33a Matt. 7:13–14;
3. Nefi 14:13–14;
OL 22.

LUKU 28

Yhdeksän kahdestatoista opetuslapsesta haluaa ja saa lupauksen perinnöstä Kristuksen valtakunnassa, kun he kuolevat. Kolme nefiläistä haluaa ja saa vallan kuoleman yli jäädäkseen maan päälle, kunnes Jeesus tulee jälleen. Heidät muutetaan ja he näkevät sellaista, mistä ei ole lupa puhua, ja he palvelevat nyt ihmisten keskuudessa. Noin 34–35 jKr.

Ja tapahtui, että kun Jeesus oli sanonut nämä sanat, hän puhui opetuslapsilleen yksitellen, sanoen heille: Mitä sinä tahdot minulta, sen jälkeen kun minä olen mennyt Isän luokse?

2 Ja kolmea lukuun ottamatta he kaikki puhuivat sanoen: Me tahdomme, että elettyämme ihmisen iän meidän palvelutyömme, johon sinä olet meidät kutsunut, päättyisi, niin että voimme joutuin tulla sinun luoksesi sinun valtakuntaasi.

3 Ja hän sanoi heille: Te olette siunattuja, koska tätä minulta pyysitte; sen tähden, kun te olette seitsemänkymmenen kahden vuoden ikäisiä, te saatte tulla minun luokseni minun valtakuntaani; ja minun luonani te löydätte ^alevon.

4 Ja kun hän oli puhunut heille, hän kääntyi niiden kolmen puoleen ja sanoi heille:

Mitä te tahdotte minun tekemään teille, kun olen mennyt Isän luokse?

5 Ja he murehtivat sydämessään, sillä he eivät uskaltaneet puhua hänelle siitä, mitä he halusivat.

6 Ja hän sanoi heille: Katso, minä ^atunnen teidän ajatuksenne, ja te olette halunneet sitä, mitä ^bJohannes, rakkaani, joka oli kanssani palvelutyössäni ennen kuin juutalaiset minut korottivat, halusi minulta.

7 Sen tähden te olette siunattuja, sillä te ette ^akoskaan maista ^bkuolemaa, vaan te saatte elää nähdäkseenne kaiken, mitä Isä tekee ihmislapsille, kunnes kaikki on täytetty Isän tahdon mukaisesti, kun minä tulen kirkkaudessaani mukanani taivaan ^cvoimat.

8 Ettekä te koskaan kärsi kuoleman tuskaa, vaan kun minä tulen kirkkaudessaani, teidät muutetaan silmänräpäyksessä ^akuolevaisuudesta ^bkuolemattomuuteen, ja silloin te olette siunattuja minun Isäni valtakunnassa.

9 Ja vielä, teillä ei ole tuskaa lihassa asuessanne, eikä myöskään murhetta, paitsi maailman syntien tähden; ja kaiken tämän minä teen sen tähden, mitä te olette minulta halunneet, sillä te olette halunneet, että voisitte ^atuoda ihmisliuja minun luok-

28 ^{3a} PKO Lepo.

6a Aam. 4:13;

Alma 18:32.

b Joh. 21:21–23;

OL 7:1–4.

7a 4. Nefi 1:14;

Morm. 8:10–11;

Et. 12:17.

b PKO Muutetut olennot.

c 3. Nefi 20:22.

8a 3. Nefi 28:36–40.

PKO Kuolevaisuus.

b PKO Kuolemattomuus.

9a Fil. 1:23–24;

OL 7:5–6.

seni, niin kauan kuin maailma pysyy.

10 Ja tästä syystä te saatte ilon "täyteyden, ja te saatte istua minun Isäni valtakunnassa; niin, teidän ilonne on oleva täysi, samoin kuin Isä on antanut minulle ilon täyteyden, ja te tulette olemaan niin kuin minä olen, ja minä olen niin kuin Isä, ja Isä ja minä olemme ^byhä;

11 ja "Pyhä Henki todistaa Isästä ja minusta; ja Isä antaa Pyhän Hengen ihmislapsille minun tähteni.

12 Ja tapahtui, että kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän kosketti sormellaan heitä jokaista, paitsi niitä kolmea, joiden oli määrä jäädä, ja sitten hän meni pois.

13 Ja katso, taivaat aukenivat, ja heidät "temmattiin ylös taivaaseen, ja he näkivät ja kuulivat sanomattomia asioita.

14 Ja heitä "kiellettiin puhumasta, eikä heille myöskään annettu voimaa, että he olisivat voineet puhua siitä, mitä he näkivät ja kuulivat;

15 ja sitä, olivatko he ruumiissa vai poissa ruumiista, he eivät osanneet sanoa, sillä se näytti heistä ikään kuin he olisivat "kirkastuneet, niin että he muuttuivat tästä lihallisesta ruumiista kuolemattomaan tilaan voidakseen katsella sitä, mikä on Jumalasta.

16 Mutta tapahtui, että he

opettivat jälleen maan päällä; kuitenkin he eivät opettaneet niitä asioita, mitä olivat kuulleet ja nähneet, sen kiellon tähden, joka heille taivaassa annettiin.

17 Ja nyt, minä en tiedä, olivatko he kirkastumisensa päivästä lähtien kuolevaisia vai kuolemattomia;

18 mutta tämän verran minä tiedän sen aikakirjan mukaan, joka on annettu: He kulkivat maan päällä ja palvelivat kaikkia ihmisiä, liittäen kirkkoon kaikki, jotka uskoivat heidän saarnaamisensa, kastaen heitä, ja kaikki, jotka kastettiin, saivat Pyhän Hengen.

19 Ja ne, jotka eivät kuuluneet kirkkoon, heittivät heidät vankilaan. Eivätkä "vankilat voineet pidättää heitä, sillä ne halkesivat kahtia.

20 Ja heidät heitettiin alas maan sisään, mutta he löivät maata Jumalan sanalla, niin että he hänen "voimallansa vapautuivat maan syvyyksistä; ja sen tähden ei voitu kaivaa sellaisia kuoppia, jotka olisivat riittäneet pidättämään heitä.

21 Ja kolmesti heidät heitettiin "palavaan uuniin, eivätkä he kärsineet vahinkoa.

22 Ja kahdesti heidät heitettiin villipetojen "luolaan; ja katso, he leikkivät petojen kanssa, niin kuin lapsi imevän karitsan kanssa, eivätkä he kärsineet vahinkoa.

23 Ja tapahtui, että he kulkivat

10a OL 84:36–38.

b Joh. 17:20–23.

11a 2. Nefi 31:17–21;

3. Nefi 11:32.

13a 2. Kor. 12:2–4.

14a OL 76:114–116.

15a Moos. 1:11.

PKO Kirkastuminen.

19a Ap. t. 16:26;

Alma 14:26–28.

20a Morm. 8:24.

21a Dan. 3:22–27;

4. Nefi 1:32.

22a Dan. 6:17–24;

4. Nefi 1:33.

näin kaiken Nefin kansan keskuudessa ja saarnasivat Kristuksen ^aevankeliumia kaikelle kansalle koko maassa; ja he kääntyivät Herraan ja liittyivät Kristuksen kirkkoon, ja niin ^bsen sukupolven ihmiset olivat siunattuja, Jeesuksen sanan mukaisesti.

24 Ja nyt minä, Mormon, lakkaan joksikin aikaa puhumasta näistä asioista.

25 Katso, minä aioin kirjoittaa niiden ^animet, jotka eivät koskaan maistaisi kuolemaa, mutta Herra kielsi; sen tähden minä en kirjoita niitä, sillä ne salataan maailmalta.

26 Mutta katso, minä olen nähnyt heidät, ja he ovat palvelleet minua.

27 Ja katso, he tulevat olemaan pakanoiden keskuudessa, eivätkä pakanat tunne heitä.

28 He tulevat olemaan myös juutalaisten keskuudessa, eivätkä juutalaiset tunne heitä.

29 Ja tapahtuu, kun Herra viisaudessaan näkee hyväksi, että he palvelevat kaikkia Israelin ^ahajotettuja heimoja ja kaikkia kansakuntia, sukuja, kieliä ja kansoja ja tuovat niiden joukosta monia sieluja Jeesuksen luokse, niin että heidän halunsa toteutuu ja myös sen vakuuttavan Jumalan voiman tähden, joka heissä on.

30 Ja he ovat kuin Jumalan ^aenkelit, ja jos he rukoilevat Isää Jeesuksen nimessä, he voivat näyttäytyä kenelle tahansa ihmiselle, kenelle hyväksi näkevät.

31 Sen tähden he tekevät suuria ja ihmeellisiä tekoja ennen sitä ^asuurta ja tulevaa päivää, jolloin kaikkien ihmisten totisesti täytyy seisoa Kristuksen tuomioistuimen edessä;

32 ja myös pakanoiden keskuudessa he tekevät ^asuuren ja ihmeellisen teon ennen sitä tuomiopäivää.

33 Ja jos teillä olisi kaikki kirjoitukset, jotka kertovat kaikista Kristuksen ihmeellisistä teoista, Kristuksen sanojen mukaisesti te tietäisitte, että näiden asioiden täytyy varmasti tapahtua.

34 Ja voi sitä, joka ^aei kuule Jeesuksen sanoja eikä ^bniitäkään, jotka hän on valinnut ja lähettänyt heidän keskuuteensa; sillä joka ei ota vastaan Jeesuksen sanoja ja niiden sanoja, jotka hän on lähettänyt, ei ota vastaan häntä, ja sen tähden hän ei ota heitä vastaan viimeisenä päivänä;

35 ja heille olisi parempi, etteivät he olisi syntyneet. Sillä luuletko te voivanne välttyä loukatun Jumalan oikeudenmukaisuudesta, Jumalan, joka on ^apoljettu

23a pko Evankeliumi.

b 3. Nefi 27:30–31.

25a 3. Nefi 19:4.

29a pko Israel: Israelin hajottaminen; Israel: Israelin

kymmenen kadonnutta heimoa.

30a pko Enkelit.

31a Hel. 12:25; 3. Nefi 26:4–5.

32a 2. Nefi 25:17.

34a Et. 4:8–12.

b pko Profeetta.

35a Hel. 12:2.

ihmisten jalkoihin, jotta pelastus siten voisi tulla?

36 Ja nyt katso, kun minä puhuin niistä, jotka Herra oli valinnut, niin, nimittäin niistä kolmesta, jotka temmattiin taivaisiin, etten tiennyt, oliko heidät puhdistettu kuolevaisuudesta kuolemattomuuteen –

37 mutta katso, kirjoitettuani minä olen kysynyt Herralta, ja hän on ilmaissut minulle, että heidän ruumiissaan täytyi tapahtua muutos, tai muuten heidän täytyisi maistaa kuolemaa;

38 sen tähden, jotta he eivät maistaisi kuolemaa, heidän ruumiissaan tapahtui ^amuutos, jotteivät he kärsisi kipua eivätkä murhetta, paitsi maailman syntien tähden.

39 Nyt tämä muutos ei ollut samanlainen kuin se, joka tapahtuu viimeisenä päivänä; mutta heissä tapahtui muutos, niin ettei Saatana voinut saada heihin valtaa, ettei hän voinut ^akiusata heitä; ja heidät ^bpyhitettiin lihassa, niin että he olivat ^cpyhiä, eivätkä maan vallat voineet heitä estää.

40 Ja tähän tilaan heidän oli määrä jäädä Kristuksen tuomiopäivään asti; ja sinä päivänä heidän oli määrä kokea suurempi muutos ja tulla vastaanotetuiksi Isän valtakuntaan, eivätkä he enää lähtisi sieltä vaan asuivat Jumalan luona taivaissa iankaikkisesti.

LUKU 29

Mormonin kirjan julki tulo on merkki siitä, että Herra on alkanut koota Israelia ja toteuttaa liittotojaan. Ne, jotka hylkäävät hänen myöhempien aikojen ilmoituksensa ja lahjansa, kirotaan. Noin 34–35 jKr.

Ja nyt katso, minä sanon teille, että kun Herra näkee viisautessaan hyväksi, että nämä sanat ^atulevat pakanoille hänen sanansa mukaisesti, silloin te voitte tietää, että ^bliitto, jonka Isä on tehnyt Israelin lasten kanssa heidän palauttamisestaan heidän perintömaihinsa, alkaa jo toteutua.

2 Ja te voitte tietää, että Herran sanat, joita pyhät profeetat ovat puhuneet, toteutuvat kaikki; ettekä voi sanoa, että Herra ^aviivyttää tuloaan Israelin lasten luokse.

3 Ettekä te voi kuvitella sydämessänne, että ne sanat, jotka on puhuttu, ovat turhia, sillä katso, Herra muistaa liittonsa, jonka hän on tehnyt Israelin huoneen kansansa kanssa.

4 Ja kun te näette näiden sanojen tulevan ilmi keskuudessanne, silloin te ette voi enää ylenkatsoa Herran tekoja, sillä hänen ^aoikeudenmukaisuutensa ^bmiekka on hänen oikeassa kädesssä, ja katso, sinä päivänä, jos te ylenkatsotte hänen tekojansa, hän antaa sen pian voittaa teidät.

38a pko Muutetut olennot.

39a pko Kiusaus.

b pko Pyhitys.

c pko Pyhyys.

29 1a 2. Nefi 30:3–8.

b Morm. 5:14, 20.

2a Luuk. 12:45–48.

4a pko Oikeudenmukaisuus.

b 3. Nefi 20:20.

5 ^aVoi sitä, joka ^bylenkatsoo Herran tekoja; niin, voi sitä, joka ^ckieltää Kristuksen ja hänen työnsä!

6 Niin, ^avoi sitä, joka kieltää Herran ilmoitukset ja joka sanoo, ettei Herra enää toimi ilmoituksen tai profetian tai ^blahjojen tai kielten tai parantamisten tai Pyhän Hengen voiman kautta!

7 Niin, ja voi sitä, joka ^ahyötyäkseen sanoo sinä päivänä, ettei Jeesus Kristus voi tehdä mitään ^bihmettä; sillä siitä, joka näin tekee, tulee ^ckadotuksen pojan kaltainen, hänen, jolle ei ollut armoa Kristuksen sanan mukaan!

8 Niin, eikä teidän pidä enää viheltäen ^aivata eikä ^bylenkatsoa eikä pilkata ^cjuutalaisia eikä ketään Israelin huoneen jäännöksestä, sillä katso, Herra muistaa heidän kanssaan tekemänsä liiton, ja hän on tekevä heille sen mukaan kuin hän on vannonut.

9 Sen tähden teidän ei pidä luulla, että te voitte kääntää Herran oikean käden vasemmaksi, ettei hän antaisi tuomiota toteutukseen sen liiton, jonka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa.

LUKU 30

Myöhempien aikojen pakanointia käsketään tekemään parannus, tulemaan Kristuksen luokse, jotta heidät voidaan lukea Israelin huoneeseen. Noin 34–35 jKr.

KUUNNELKAA, oi te pakanat, ja kuulkaa Jeesuksen Kristuksen, elävän Jumalan Pojan sanat, jotka hän on ^akäsenyt minun puhua teistä, sillä katso, hän käskee minun kirjoittaa sanoen:

2 Kääntykää, kaikki te ^apakanat, jumalattomilta teiltänne ja ^btehkää parannus pahoista teoistanne, valheistanne ja petoksistanne ja haureudestanne ja salaisista iljetyksistänne ja epäjumalien palvonnastanne ja murhistanne ja pappisvallastanne ja kateudestanne ja riidoistanne ja kaikesta jumalattomuudestanne ja iljetyksistänne ja tulkaa minun luokseni ja ottakaa kaste minun nimeeni, jotta saisitte syntinne anteeksi ja täyttyisitte Pyhällä Hengellä, jotta teidät ^cluettaisiin minun kansaani, joka on Israelin huonetta.

5a 2. Nefi 28:15–16.

b Morm. 8:17;
Et. 4:8–10.

c Matt. 10:32–33.

6a Morm. 9:7–11, 15.

b rko Hengen lahjat.

7a rko Pappisvalta.

b 2. Nefi 28:4–6;

Morm. 9:15–26.

c rko Kadotuksen
pojat.

8a 1. Nefi 19:14.

b 2. Nefi 29:4–5.

c rko Juutalaiset.

30 1a 3. Nefi 5:12–13.

2a rko Pakanat.

b rko Parannus.

c Gal. 3:27–29;
2. Nefi 10:18–19;
3. Nefi 16:10–13;
21:22–25;
Abr. 2:10.

NELJÄS NEFI NEFIN KIRJA

JONKA TEKIJÄ ON NEFIN POIKA – YKSI JEESUKSEN
KRISTUKSEN OPETUSLAPSISTA

Kertomus Nefin kansasta hänen aikakirjansa mukaan.

Kaikki nefiläiset ja lamanilaiset kääntyvät Herraan. Heillä on kaikki yhteistä, he tekevät ihmeitä ja menestyvät maassa. Kahden vuosisadan kuluttua syntyy hajaannusta, pahuutta, väärää kirkkoja ja vainoja. Kolmensadan vuoden kuluttua sekä nefiläiset että lamanilaiset ovat jumalattomia. Ammaron kätkee pyhät aikakirjat. Noin 35–321 jKr.

JA tapahtui, että kolmaskymmenesneljäs vuosi kului, ja myös kolmaskymmenesviides, ja katso, Jeesuksen opetuslapset olivat muodostaneet Kristuksen kirkon kaikkiin ympäröiviin maihin. Ja kaikki, jotka tulivat heidän luoksensa ja tekivät todella parannuksen synneistään, kastettiin Jeesuksen nimeen, ja he saivat myös Pyhän Hengen.

2 Ja tapahtui kolmantenäkymmenentenäkuudentena vuonna, että kaikki ihmiset koko maassa olivat kääntyneet Herraan, sekä nefiläiset että lamanilaiset, eikä heidän keskuudessaan ollut mitään riitoja eikä kiistoja, ja jokainen kohteli oikeudenmukaisesti toinen toistaan.

3 Ja ^a”kaikki oli heille yhteistä

heidän keskuudessaan; sen tähden ei ollut rikkaita eikä köyhiä, ei orjia eikä vapaita, vaan heidät kaikki oli tehty vapaiksi ja osalliseksi taivaallisesta lahjasta.

4 Ja tapahtui, että myös kolmaskymmenesseitsemäs vuosi kului, ja maassa jatkui yhä rauha.

5 Ja Jeesuksen opetuslapset tekivät suuria ja ihmeellisiä tekoja, niin että he ^a”paransivat sairaita ja herättivät kuolleita ja saivat rammat kävelemään ja sokeat saamaan näkönsä ja kuurot kuulemaan; ja kaikenlaisia ^b”ihmeitä he tekivät ihmislasten keskuudessa; eivätkä he tehneet ihmeitä muutoin kuin vain Jeesuksen nimessä.

6 Ja näin kului kolmaskymmeneskahdeksas vuosi ja myös kolmaskymmenesyhdeksäs ja neljäskymmenesyhdes ja neljäskymmeneskahdes, niin, kunnes neljäkymmentäyhdeksän vuotta oli kulunut, ja myös viideskymmenesyhdes ja viideskymmeneskahdes, niin, ja kunnes viisikymmentäyhdeksän vuotta oli kulunut.

7 Ja Herra antoi heidän menestystä tavattomasti maassa, niin että he rakensivat jälleen kaupunkoja

1 3a Ap. t. 4:32; 3. Nefi 26:19.
PKO Pyhittää,

pyhityksen laki.
5a PKO Parantaminen.

b Joh. 14:12.
PKO Ihme.

sinne, missä oli kaupunkeja palanut.

8 Niin, jopa tuon suuren ^aSarahemlan kaupungin he rakennuttivat uudelleen.

9 Mutta monia kaupunkeja oli ^auponnut, ja vedet nousivat niiden sijaan; sen tähden näitä kaupunkeja ei voitu jälleenrakentaa.

10 Ja nyt, katso, tapahtui, että Nefin kansa vahvistui ja lisääntyi tavattoman nopeasti, ja siitä tuli tavattoman ^akaunis ja ihasuttava kansa.

11 Ja he menivät naimisiin ja heitä naitettiin, ja heitä siunattiin niiden paljojen lupausten mukaisesti, joita Herra oli heille antanut.

12 Eivätkä he vaeltaneet enää ^aMooseksen lain ^bmenojen ja toimitusten mukaan, vaan he vaelsivat niiden käskyjen mukaan, jotka he olivat saaneet Herraltaan ja Jumalaltaan, jatkaen ^cpaastoa ja rukouilemista ja kokoontuen usein yhteen sekä rukouilemaan että Herran sanaa kuulemaan.

13 Ja tapahtui, ettei koko kansan keskuudessa ollut kiistaa koko maassa; mutta Jeesuksen opetuslasten keskuudessa tehtiin voimallisia ihmeitä.

14 Ja tapahtui, että seitsemäskymmenesyhdes vuosi kului ja myös seitsemäskymmeneskahdes, niin, ja sanalla sanoen, kunnes seitsemänkymmentäyhdek-

sän vuotta oli kulunut, niin, itse asiassa sata vuotta oli kulunut, ja Jeesuksen opetuslapset, jotka hän oli valinnut, olivat kaikki menneet Jumalan ^aparatiisiin, lukuun ottamatta niitä ^bkolmea, joiden piti jäädä; ja muita ^copetuslapsia ^dasetettiin heidän sijaansa; ja myös monet siitä sukupolvesta olivat kuolleet.

15 Ja tapahtui, ettei maassa ollut mitään ^akiistaa, Jumalan rakkauten tähden, joka asui ihmisten sydämessä.

16 Eikä ollut ^akateutta eikä riitoja eikä mellakoita eikä hau-reutta eikä valehtelua eikä murhia eikä minkäänlaista ^birstautta; eikä totisesti voinut olla ^connellisempaa kansaa kaikkien niiden kansojen joukossa, jotka Jumalan käsi oli luonut.

17 Ei ollut rosvoja eikä murhaajia, eikä ollut lamanilaisia eikä mitään -laisia, vaan he olivat ^ayhtä, Kristuksen lapsia ja Jumalan valtakunnan perillisiä.

18 Ja kuinka siunattuja he olivatkaan! Sillä Herra siunasi heitä kaikissa heidän tekemisissään; aivan niin, heitä siunattiin ja heidän annettiin menestyä, kunnes satakymmenen vuotta oli kulunut; ja ensimmäinen sukupolvi Kristuksen jälkeen oli kuollut, eikä koko maassa ollut mitään kiistaa.

19 Ja tapahtui, että Nefi, hän

8a 3. Nefi 8:8.

9a 3. Nefi 9:4, 7.

10a Morm. 9:6.

12a PKO Mooseksen laki.

b 2. Nefi 25:30;

3. Nefi 15:2–8.

c Moroni 6:5;

OL 88:76–77.

14a PKO Paratiisi.

b 3. Nefi 28:3–9.

PKO Muutetut olennot.

c PKO Opetuslapsi.

d PKO Asettaminen.

15a PKO Rauha.

16a PKO Ykseys.

b PKO Himo.

c Moosia 2:41;

Alma 50:23.

PKO Ilo.

17a Joh. 17:21.

PKO Siion.

joka piti tätä viimeistä aikakirjaa (ja hän kirjoitti sitä ^aNefin levyihin), kuoli, ja hänen poikansa Aamos piti sitä hänen jälkeensä, ja hänkin kirjoitti sitä Nefin levyihin.

20 Ja hän piti sitä kahdeksankymmentäneljä vuotta, ja maassa oli yhä rauha, lukuun ottamatta pientä osaa kansasta, joka oli eronnut kirkosta ja ottanut itselleen lamanilaisten nimen; sen tähden maassa alkoi jälleen olla lamanilaisia.

21 Ja tapahtui, että Aamoskin kuoli (ja se tapahtui satayhdeksänkymmentäneljä vuotta Kristuksen tulemisen jälkeen), ja hänen poikansa Aamos piti aikakirjaa hänen jälkeensä; ja hänkin kirjoitti sitä Nefin levyihin, ja sekin kirjoitettiin Nefin kirjaan, joka on tämä kirja.

22 Ja tapahtui, että kaksisataa vuotta oli kulunut, ja toinen sukupolvi oli muutamia lukuun ottamatta kokonaan kuollut.

23 Ja nyt minä, Mormon, tahdon teidän tietävän, että ihmiset olivat lisääntyneet, niin että he olivat levittäytyneet koko maahan, ja että heistä oli tullut tavattoman rikkaita menestyksensä tähden Kristuksessa.

24 Ja nyt, tänä kahdentenasadantenayhdentenä vuonna heidän keskuudessaan alkoi olla niitä, jotka olivat ylpistyneet ^ako-peudessa, niin että he käyttivät kalliita vaatteita ja kaikenlaisia

hienoja helmiä ja maailman hienouksia.

25 Ja siitä lähtien he eivät enää pitäneet tavaroitaan ja omaisuuttaan ^ayhteisenä keskuudessaan.

26 Ja he alkoivat jakaantua luokkiin, ja he alkoivat perustaa itselleen ^akirkkoja ^betua saadakseen ja alkoivat kieltää Kristuksen tosi kirkon.

27 Ja tapahtui, että kun kaksisataakymmenen vuotta oli kulunut, maassa oli monia kirkkoja; niin, oli monia kirkkoja, jotka väittivät tuntevansa Kristuksen ja silti ne ^akielsivät suurimman osan hänen evankeliumistaan, niin että ne sallivat kaikenlaista jumalattomuutta ja antoivat sitä, mikä oli pyhää, sellaiselle, jolta se oli ^bkielletty kelvottomuuden tähden.

28 Ja tämä ^akirkko lisääntyi tavattomasti pahuuden tähden ja Saatanan voiman tähden, joka sai vallan heidän sydämissään.

29 Ja oli vielä yksi kirkko, joka kielsi Kristuksen; ja se ^avainosi Kristuksen tosi kirkon jäseniä heidän nöyryytensä tähden ja heidän uskonsa tähden Kristukseen, ja se halveksi heitä niiden monien ihmeiden tähden, joita heidän keskuudessaan tehtiin.

30 Sen tähden se käytti valtaansa ja määräämisvaltaansa niihin Jeesuksen opetuslapsiin, jotka olivat jääneet heidän luoksensa, ja se heitti heidät ^avankilaan; mutta heissä olevan Jumalan sanan voimasta vankilat

19a pko Levyt.
24a pko Ylpeys.
25a 4. Nefi 1:3.
26a 1. Nefi 22:23;
2. Nefi 28:3;

Morm. 8:32–38.
b OL 10:56.
pko Pappisvalta.
27a pko Luopumus.
b 3. Nefi 18:28–29.

28a pko Perkele: Perkeleen kirkko.
29a pko Vaino.
30a 3. Nefi 28:19–20.

halkesivat kahtia, ja he menivät pois tehden voimallisia ihmeitä heidän keskuudessaan.

31 Kuitenkin ja kaikista näistä ihmeistä huolimatta ihmiset paaduttivat sydämensä ja yrittivät tappaa heidät, samoin kuin juutalaiset Jerusalemissa yrittivät tappaa Jeesuksen, hänen sanansa mukaan.

32 Ja he heittivät heidät ^atuliin ^buuneihin, ja he tulivat ulos vahinkoa kärsimättä.

33 Ja he heittivät heidät myös villipetojen ^aluoliin, ja he leikkivät villipetojen kanssa niin kuin lapsi karitsan kanssa, ja he tulivat pois niiden keskeltä vahinkoa kärsimättä.

34 Kuitenkin ihmiset paaduttivat sydämensä, sillä monet papit ja väärät profeetat johdattivat heitä perustamaan monia kirkkoja ja tekemään kaikenlaista pahaa. Ja he ^alöivät Jeesuksen kansaa, mutta Jeesuksen kansa ei lyönyt takaisin. Ja niin he vaipuivat epäuskoon ja jumalattomuuteen vuosi vuodelta, kunnes kaksisataakolmekymmentä vuotta oli kulunut.

35 Ja nyt tapahtui tänä vuonna eli kahdentenasadantenakolmantenakymmenentenäyhdentenä vuonna, että kansan keskuudessa oli suuri hajaannus.

36 Ja tapahtui, että tänä vuonna syntyi kansa, jota kutsuttiin nefiläisiksi, ja he olivat Kristukseen todella uskovia; ja heidän joukossaan oli niitä, joita lamanilaiset

kutsuivat jaakobilaisiksi ja joosefilaisiksi ja soramilaisiksi;

37 sen tähden Kristukseen todella uskovia ja Kristusta todella palvelevia (joiden joukossa olivat ne ^akolme Jeesuksen opetuslasta, joiden piti jäädä), kutsuttiin nefiläisiksi ja jaakobilaisiksi ja joosefilaisiksi ja soramilaisiksi.

38 Ja tapahtui, että niitä, jotka hylkäsivät evankeliumin, kutsuttiin lamanilaisiksi ja lemuellilaisiksi ja ismaelilaisiksi; eivätkä he vaipuneet epäuskoon vaan he ^akapinoivat tietten tahtoen Kristuksen evankeliumia vastaan; ja he opettivat lapsiaan olemaan uskomatta, samoin kuin heidän isänsäkin alusta alkaen olivat vaipuneet.

39 Ja se johtui heidän isiensä jumalattomuudesta ja iljetyksistä, samoin kuin oli alussa. Ja heitä ^aopetettiin vihaamaan Jumalan lapsia, samoin kuin lamanilaisia opetettiin vihaamaan Nefin lapsia alusta asti.

40 Ja tapahtui, että kaksisataaneljäkymmentäneljä vuotta oli kulunut, ja näin olivat kansan asiat. Ja jumalattomampi osa kansasta vahvistui ja tuli tavattoman paljon lukuisammaksi kuin Jumalan kansa oli.

41 Ja he perustivat yhä edelleen kirkkoja itselleen ja koristelivat niitä kaikenlaisilla kalleuksilla. Ja näin kului kaksisataaviisikymmentä vuotta ja myös kaksisataakuusikymmentä vuotta.

42 Ja tapahtui, että kansan

32a Dan. 3:26–27.

b 3. Nefi 28:21.

33a 3. Nefi 28:22.

34a 3. Nefi 12:39;

OL 98:23–27.

37a 3. Nefi 28:6–7;

Morm. 8:10–11.

38a PKO Kapinointi.

39a Moosia 10:17.

jumalaton osa alkoi jälleen vahvistaa Gadiantonin salaisia valoja ja “liittoja.

43 Ja myös se kansa, jota kutsuttiin Nefin kansaksi, alkoi olla ylpeää sydämiltään tavattomien rikkauksiensa tähden ja tulla yhtä turhamaiseksi kuin veljensä lamanilaiset.

44 Ja tästä lähtien opetuslapset alkoivat murehtia maailman “syntien tähden.

45 Ja tapahtui, että kun kolmesataa vuotta oli kulunut, sekä Nefin kansa että lamanilaiset olivat käyneet tavattoman jumalattomiksi, toinen toisensa kaltaisiksi.

46 Ja tapahtui, että Gadiantonin rosvot levittäytyivät kaikkialle maahan; eikä ollut ketään muita vanhurskaita kuin Jeesuksen opetuslapset. Ja kultaa ja hopeaa he kokosivat varastoon runsaasti ja kävivät

kauppaa kaikenlaisella kauppatavaralla.

47 Ja tapahtui, että kun kolmesataaviisi vuotta oli kulunut (ja kansa pysyi yhä jumalattomuudessa), Aamos kuoli, ja hänen veljensä Ammaron piti aikakirjaa hänen jälkeensä.

48 Ja tapahtui, että kun kolmesataakaksikymmentä vuotta oli kulunut, Ammaron Pyhän Hengen vaatimuksesta kätki “aikakirjat, jotka olivat pyhiä – niin, aivan kaikki pyhät aikakirjat, jotka olivat siirtyneet perintönä polvesta polveen ja olivat pyhiä – aina kolmanteensadanteenkahdenteenkymmenenteen vuoteen Kristuksen tulemisesta.

49 Ja hän kätki ne Herran huomaan, jotta ne “tulisivat jälleen Jaakobin huoneen jäännökselle Herran profetioiden ja lupaus ten mukaisesti. Ja näin päättyy Ammaronin aikakirja.

MORMONIN KIRJA

LUKU 1

Ammaron antaa Mormonille pyhiä aikakirjoja koskevia ohjeita. Nefiläisten ja lamanilaisten välillä alkaa sota. Kolme nefiläistä otetaan pois. Jumalattomuus, epäusko, taikuus ja noituus vallitsevat. Noin 321–326 jKr.

JA nyt minä, “Mormon, teen ^baikakirjan siitä, mitä olen sekä

nähty että kuullut, ja annan sille nimeksi Mormonin kirja.

2 Ja niihin aikoihin kun “Ammaron kätki aikakirjat Herran huomaan, hän tuli minun luokseni (minä olin noin kymmenen vuoden ikäinen ja aloin saada jonkin verran ^bopetusta kansani opetustavan mukaan), ja Ammaron sanoi minulle: Minä huomaan, että sinä olet

42a PKO Salaliitto.

44a 3. Nefi 28:9.

48a Hel. 3:13, 15–16.

49a En. 1:13.

[MORMON]

1 1a PKO Mormon, nefiläinen profeetta.

b 3. Nefi 5:11–18.

2a 4. Nefi 1:47–49.

b Moosia 1:3–5.

vakavamielinen lapsi ja olet nopea havaitsemaan;

3 sen tähden, kun olet noin kahdenkymmenenneljän vuoden ikäinen, minä tahdon sinun muistavan sen, mitä olet havainnut tästä kansasta; ja kun olet sen ikäinen, mene Antumin maahan kukkulalle, jonka nimi on ^aSim; ja sinne minä olen tallettanut Herran huomaan kaikki tätä kansaa koskevat pyhät kaiverrukset.

4 Ja katso, ota ^aNefin levyt itsellesi ja jätä loput siihen paikkaan, missä ne ovat; ja kaiverra Nefin levyihin kaikki se, mitä olet havainnut tästä kansasta.

5 Ja minä, Mormon, joka olen ^aNefin jälkeläinen (ja minun isäni nimi oli Mormon), minä muistin sen, mitä Ammaron oli käskennyt minun tehdä.

6 Ja tapahtui, että kun minä olin yksitoista vuotta vanha, isäni vei minut etelänpuoleiseen maahan, aina Sarahemlan maahan asti.

7 Koko maa oli tullut täyteen rakennuksia, ja kansa oli melkein yhtä lukuisa kuin meren hiekka.

8 Ja tapahtui, että tänä vuonna alkoi sota nefiläisten välillä, joihin kuuluivat nefiläiset ja jaakobilaiset ja joosefilaiset ja soramilaiset; ja tämä sota oli nefiläisten ja lamanilaisten ja lemuelilaisten ja ismaelilaisten välillä.

9 Nyt lamanilaisia ja lemuelilaisia ja ismaelilaisia kutsuttiin lamanilaisiksi, ja kaksi osapuolta olivat nefiläiset ja lamanilaiset.

10 Ja tapahtui, että sota alkoi heidän keskuudessaan Sarahemlan rajoilla, Sidonin vesien lähellä.

11 Ja tapahtui, että nefiläiset olivat koonneet yhteen suuren joukon miehiä, jopa yli kolmekymmentätuhatta. Ja tapahtui, että heillä oli tänä samana vuonna joukko taisteluja, joissa nefiläiset löivät lamanilaiset ja surmasivat monia heistä.

12 Ja tapahtui, että lamanilaiset luopuivat aikeestaan, ja maahan saatiin aikaan rauha; ja rauha pysyi noin neljän vuoden ajan, niin ettei ollut verenvuodatusta.

13 Mutta jumalattomuus vallitsi koko maassa, niin että Herra otti pois ^arakkaat opetuslapsensa, ja ihmeiden teko ja parantaminen lakkasivat kansan pahuuden tähden.

14 Eikä Herralta tullut ^alahjoja, eikä ^bPyhä Henki tullut kenenkään päälle heidän jumalattomuutensa ja ^cepäuskonsa tähden.

15 Ja minä olin viidentoista vuoden ikäinen ja olin melko vakavamielinen; sen tähden Herra tuli minun luokseni ja minä sain maistaa ja tuntea Jeesuksen hyvyyttä.

16 Ja minä yritin saarnata tälle kansalle, mutta minun suuni suljettiin ja minua kiellettiin saarnaamasta sille, sillä katso, se oli tietten tahtoen ^akapinoinut Jumalaansa vastaan; ja rakkaat opetuslapset ^botettiin pois maasta kansan pahuuden tähden.

3a Et. 9:3.

4a Morm. s. 1:1, 11.

pko Levyt.

5a 3. Nefi 5:12, 20.

13a 3. Nefi 28:2, 12.

14a Moroni 10:8–18, 24.

b pko Pyhä Henki.

c pko Epäusko.

16a pko Kapinointi.

b Morm. 8:10.

17 Mutta minä jäin kansan keskuuteen, mutta minua kiellettiin saarnaamasta heille heidän sydäntensä paatumuksen tähden; ja heidän sydäntensä paatumuksen tähden maa ^akirottiin heidän tähtensä.

18 Ja nämä Gadiantonin rosvot, jotka olivat lamanilaisten keskuudessa, olivat vitsauksena maassa, niin että sen asukkaat alkoivat kätkeä ^aaarteitaan maahan; ja niistä tuli liukkaita, koska Herra oli kironnut maan, niin etteivät he voineet pitää niitä eivätkä saada niitä takaisin.

19 Ja tapahtui, että oli taikuutta ja noituutta ja magiaa; ja Paholaisen valta vaikutti koko maassa, niin että kaikki Abinadin ja myös Samuel Lamanilaisen sanat toteutuivat.

LUKU 2

Mormon johtaa nefiläisten sotajoukkoja. Veri ja verilöyly peittävät maan. Nefiläiset valittavat ja surevat tuomittujen murheen vallassa. Heidän armonaikansa on ohitse. Mormon saa haltuunsa Nefin levyt. Sodat jatkuvat. Noin 327–350 jKr.

Ja sinä samana vuonna tapahtui, että nefiläisten ja lamanilaisten välillä alkoi jälleen sota. Ja vaikka minä olin nuori, olin isokokoinen; sen tähden Nefin kansa nimitti minut johtajakseen eli sotajoukkojensa johtajaksi.

2 Sen tähden tapahtui, että

kuudentenatoista vuotenani minä lähdin nefiläisten sotajoukon johdossa lamanilaisia vastaan; kolmesataakaksikymmentäkuusi vuotta oli siis kulunut.

3 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakahdentenkymmentenäseitsemäntenä vuonna lamanilaiset kävivät kimppuumme tavattoman suurin voimin, niin että he pelästyttivät minun sotajoukkoni; sen tähden ne eivät tahtoneet taistella, ja ne alkoivat perääntyä kohti pohjoisia seutuja.

4 Ja tapahtui, että me tulimme Angolan kaupunkiin, ja me otimme kaupungin haltuumme ja valmistauduimme puolustautumaan lamanilaisia vastaan. Ja tapahtui, että me linnoitimme kaupunkia kaikin voimin, mutta kaikista meidän linnoituksistamme huolimatta lamanilaiset kävivät meidän kimppuumme ja ajoivat meidät pois kaupungista.

5 Ja he ajoivat meidät myös pois Daavidin maasta.

6 Ja me marssimme eteenpäin ja tulimme Joosuan maahan, joka oli lännessä merenrannikon rajamailla.

7 Ja tapahtui, että me kokosimme väkemme niin nopeasti kuin mahdollista saadaksemme sen kokoon yhdeksi joukoksi.

8 Mutta katso, maa oli täynnä rosvoja ja lamanilaisia, ja huolimatta siitä suuresta tuhosta, joka häilyi kansani yllä, se ei tehnyt parannusta pahoista teoistaan; sen tähden veri ja verilöyly levisivät kaikkialle maahan, sekä

nefiläisten puolella että lamanilaisten puolella; ja kautta koko maan oli täydellinen vallankumous.

9 Ja nyt, lamanilaisilla oli kuningas, ja hänen nimensä oli Aaron; ja hän tuli meidän kimp-puamme neljäkymmenen-neljäntuhannen sotajoukolla. Ja katso, minä pidin puoleni häntä vastaan neljälläkymmenelläkahdellatuhannella. Ja tapahtui, että minä löin hänet sotajoukoillani, niin että hän pakeni edeltäni. Ja katso, kaikki tämä tapahtui, ja kolmesataakolmekymmentä vuotta oli kulunut.

10 Ja tapahtui, että nefiläiset alkoivat tehdä parannusta pahuudestaan ja alkoivat huutaa, niin kuin profeetta Samuel oli profetoinut; sillä katso, kukaan ei voinut pitää sitä, mikä oli hänen omaansa, niiden varkaiden ja rosvojen ja murhaajien ja sen magian ja noituuden tähden, joita maassa oli.

11 Niin koko maassa alkoi olla suru ja valitus näiden asioiden tähden, ja etenkin Nefin kansan keskuudessa.

12 Ja tapahtui, että kun minä, Mormon, näin heidän valituk-sensa ja surunsa ja murheensa Herran edessä, minun sydämeni alkoi riemuita sisimmässäni, koska tunsin Herran armoteot ja pitkämielisyyden; sen tähden luulin, että hän olisi heille armollinen, niin että heistä tulisi jälleen vanhurskas kansa.

13 Mutta katso, tämä minun iloni Jumalan hyvyyden tähden oli turha, sillä heidän ^amurheensa ei johtanut parannukseen, vaan se oli pikemminkin ^btuomittujen murehtimista, koska Herra ei aina sallisi heidän saavan ^connea synnistä.

14 Eivätkä he tulleet Jeesuksen luokse särkynein ^asydämin ja murtunein mielin, vaan he ^bki-rosivat Jumalaa ja toivoivat kuolevansa. Kuitenkin he taistelivat miekalla henkensä edestä.

15 Ja tapahtui, että minun murheeni palasi minuun jälleen, ja minä näin, että ^aarmonaika ^boli heiltä ohitse sekä ajallisesti että hengellisesti, sillä minä näin tuhansittain heitä lyötävän maahan avoimessa kapinassa Jumalaansa vastaan ja kasattavan kuin lantaa maan päälle. Ja näin oli kulunut kolmesataaneljäkymmentäneljä vuotta.

16 Ja tapahtui, että kolman-tenasadantenaneljäntenäkymmenentenäviidentenä vuonna nefiläiset alkoivat paeta lamanilaisia, ja heitä ajettiin takaa, kunnes he tulivat aina Jasonin maahan asti, ennen kuin oli mahdollista pysäyttää heidän perääntymisensä.

17 Ja nyt, Jasonin kaupunki oli lähellä sitä ^amaata, minne Ammaron oli tallettanut aikakirjat Herran huomaan, jotta ne eivät tuhoutuisi. Ja katso, minä olin mennyt Ammaronin sanan mukaisesti ottamaan Nefin levyt

2 13a 2. Kor. 7:10;
Alma 42:29.
b PKO Tuomio.
c Alma 41:10.

14a PKO Särkynyt sydän.
b PKO Jumalanpilkkä.
15a Hel. 13:38;
PKO Armo.

b Jer. 8:20;
OL 56:16.
17a Morm. 1:1–4.

ja tein aikakirjaa Ammaronin sanojen mukaisesti.

18 Ja Nefin levyihin minä tein täydellisen kertomuksen kaikesta jumalattomuudesta ja iljetyksistä, mutta näihin "levyihin minä pidätyin tekemästä täydellistä kertomusta heidän jumalattomuudestaan ja iljetyksistään, sillä katso, jatkuva jumalattomuuden ja iljetysten näky on ollut silmiäni edessä siitä asti, kun olen ollut kyllin vanha ihmisen teitä katselemaan.

19 Ja voi minua heidän jumalattomuutensa tähden, sillä minun sydämeni on ollut täynnä murhetta heidän jumalattomuutensa tähden koko elinaikani; kuitenkin minä tiedän, että minut "ylennetään viimeisenä päivänä.

20 Ja tapahtui, että tänä vuonna Nefin kansaa jälleen metsästettiin ja ajettiin. Ja tapahtui, että meitä ajettiin takaa, kunnes olimme tulleet pohjoiseen maahan, jonka nimi oli Seem.

21 Ja tapahtui, että me linnoitimme Seemin kaupungin ja kokosimme sinne väkeämme niin paljon kuin mahdollista, voidaksemme kenties pelastaa heidät tuholta.

22 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenaneljäntäkymmenentenäkuudentena vuonna he alkoivat jälleen käydä meidän kimppuumme.

23 Ja tapahtui, että minä puhuin välleni ja kannustin sitä voimakkaasti, että se pitäisi rohkeasti puolensa lamanilaisten edessä ja

"taistelisi vaimojensa ja lastensa ja talojensa ja kotiensä puolesta.

24 Ja minun sanani antoivat heille jonkin verran pontta, niin etteivät he paenneet lamanilaisia vaan pitivät rohkeasti puolensa heitä vastaan.

25 Ja tapahtui, että me taiselimme kolmenkymmenentuhannen sotajoukolla viidenkymmentuhannen sotajoukkoa vastaan. Ja tapahtui, että me pidimme niin lujasti puolemma heitä vastaan, että he pakenivat meidän edeltämme.

26 Ja tapahtui, että kun he olivat paenneet, me ajoimme heitä sotajoukkoinemme takaa ja kohdasimme heidät jälleen ja löimme heidät; Herran voima ei kuitenkaan ollut meidän kanssamme; niin, me jäimme yksin, niin ettei Herran Henki pysynyt meissä; sen tähden meistä oli tullut yhtä heikkoja kuin veljemme.

27 Ja minun sydämeni murehti tämän minun kansani suuren onnettomuuden tähden, sen jumalattomuuden ja iljetysten tähden. Mutta katso, me lähdimme lamanilaisia ja Gadiantonin rosvoja vastaan, kunnes olimme jälleen ottaneet haltuamme perintömaamme.

28 Ja kolmassadasneljäskymmenesyhdeksäs vuosi oli kulu-
nut. Ja kolmantenasadantavii-
dentenä vuonna me teimme lamanilaisten ja Gadiantonin rosvojen kanssa sopimuksen, jossa jaoimme perintömaamme.

29 Ja lamanilaiset antoivat meille pohjoisenpuoleisen maan, niin, aina siihen ^akapeaan kulkuväylään asti, joka johti etelänpuoleiseen maahan. Ja me annoimme lamanilaisille koko etelänpuoleisen maan.

LUKU 3

Mormon huutaa parannusta nefiläisille. He saavat suuren voiton ja kerskuvat omasta voimastaan. Mormon kieltäytyy johtamasta heitä, ja hänen rukouksensa heidän puolestaan tapahtuvat ilman uskoa. Mormonin kirja kehoittaa Israelin kahtatoista heimoa uskomaan evankeliumiin. Noin 360–362 jKr.

Ja tapahtui, että lamanilaiset eivät tulleet uudelleen taistelemaan, ennen kuin oli kulunut vielä kymmenen vuotta. Ja katso, minä olin pitänyt kansani, nefiläiset, työssä valmistamassa maitaan ja aseitaan taistelun ajan varalta.

2 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Huuda tälle kansalle – Tehkää parannus ja tulkaa minun luokseni ja ottakaa kaste ja rakentakaa jälleen minun kirkkoani, niin te säästytte.

3 Ja minä huusin tälle kansalle, mutta se oli turhaa; eikä se käsittänyt, että Herra sen oli säästänyt ja suonut sille mahdollisuuden parannukseen. Ja katso, se paadutti sydämensä Herraa Jumalaansa vastaan.

4 Ja tapahtui, että kun tämä kymmenes vuosi oli kulunut eli

kaikkiaan kolmesataakuusikymmentä vuotta Kristuksen tulemisesta, lamanilaisten kuningas lähetti minulle kirjeen, josta sain tietää, että he valmistautuivat jälleen tulemaan taistelemaan meitä vastaan.

5 Ja tapahtui, että minä käskin kansani kokoontua Hävityksenmaahan erääseen kaupunkiin, joka oli rajamailla lähellä etelänpuoleiseen maahan johtavaa kapeaa kulkutietä.

6 Ja sinne me sijoitimme sotajoukkomme, jotta voisimme pysäyttää lamanilaisten sotajoukot, niin etteivät he saisi haltuunsa mitään meidän maisiamme; sen tähden me linnoitauduimme heitä vastaan kaikin voimin.

7 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakuudentenkymmenentenäyhdenä vuonna lamanilaiset tulivat alas Hävityksenkaupungin luo taistelemaan meitä vastaan; ja tapahtui, että sinä vuonna me löimme heidät, niin että he palasivat jälleen omille maille.

8 Ja kolmantenasadantenakuudentenkymmenentenäkahdenä vuonna he tulivat jälleen alas taistelemaan. Ja me löimme heidät jälleen ja surmasimme suuren määrän heistä, ja heidän kuolleensa heitettiin mereen.

9 Ja nyt, tämän suuren asian tähden, jonka minun kansani, nefiläiset, olivat tehneet, he alkoivat ^akerskua omasta voimastaan ja alkoivat vannoa taitaiden edessä, että he kostaisivat

niiden veljiensä veren, jotka heidän vihollisensa olivat surmanneet.

10 Ja he vannoivat taivaiden kautta sekä Jumalan valtaistui-
men kautta, että he ^alähtisivät
ylös taistelemaan vihollisiaan
vastaan ja hävittäisivät heidät
maasta.

11 Ja tapahtui, että minä, Mor-
mon, kieltäydyin tästä lähtien
kokonaan olemasta tämän kan-
san komentajana ja johtajana sen
jumalattomuuden ja iljetyksen
tähden.

12 Katso, minä olin johtanut
sitä, sen jumalattomuudesta
huolimatta minä olin monta
kertaa johtanut sen taisteluun
ja olin rakastanut sitä Jumalan
^arakkauden mukaisesti, joka oli
minussa, koko sydäimestäni; ja
sieluni oli vuodatettu rukouk-
sessa Jumalalleni kaiken päivää
sen puolesta; mutta se tapahtui
^bilman uskoa sen sydänten paa-
tumuksen tähden.

13 Ja kolmesti minä olen pelas-
tanut sen sen vihollisten käsistä,
eikä se ole tehnyt parannusta
synneistään.

14 Ja kun se oli vannonut kaiken
sen kautta, minkä meidän Her-
ramme ja Vapahtajamme Jeesus
Kristus oli siltä ^akieltänyt, että
se lähtisi vihollisiansa vastaan
taistelemaan ja kostaisi veljiensä
veren, katso, Herran ääni tuli
minulle sanoen:

15 ^aKosto on minun, ja minä

^bmaksan tekojen mukaan; ja
koska tämä kansa ei tehnyt pa-
rannusta, sen jälkeen kun minä
olin pelastanut sen, katso, se
hävitetään maan päältä.

16 Ja tapahtui, että minä kieltäy-
dyin kokonaan lähtemästä vihol-
lisiani vastaan; ja minä tein niin
kuin Herra oli käskenyt minua;
ja minä olin toimettona to-
distajana tuodakseni julki maa-
ilmalle kaiken sen, mitä näin ja
kuulin, sen Hengen ilmoitusten
mukaisesti, joka oli todistanut
tulevista asioista.

17 Sen tähden minä kirjoitan
^ateille, pakanat, ja myös sinulle,
Israelin huone, kun työ alkaa,
että sinä valmistautuisit palaa-
maan perintömaahasi;

18 niin, katso, minä kirjoitan
kaikille maan ääriille; niin, teille
Israelin kahdelletoista heimolle,
jotka ne kaksitoista, jotka Jeesus
valitsi opetuslapsiksensa Jerusa-
lemin maassa, tulevat ^atuomitse-
maan teidän tekojenne mukaan.

19 Ja minä kirjoitan myös tämän
kansan jäännökselle, jonka myös
ne ^akaksitoista, jotka Jeesus va-
litsi tässä maassa, tulevat tuomit-
semaan; ja ne toiset kaksitoista,
jotka Jeesus valitsi Jerusalemin
maassa, tulevat tuomitsemaan
heidät.

20 Ja nämä asiat Henki ilmai-
see minulle; sen tähden minä
kirjoitan teille kaikille. Ja tästä
syystä minä kirjoitan teille, jotta
tietäisitte, että teidän kaikkien

10a 3. Nefi 3:20–21;
Morm. 4:4.

12a PKO Rakkaus.
b Morm. 5:2.

14a 3. Nefi 12:34–37.

15a PKO Kosto.
b OL 82:23.

17a 2. Nefi 30:3–8;
3. Nefi 29:1.

18a Matt. 19:28;

Luuk. 22:29–30;
OL 29:12.

19a 1. Nefi 12:9–10.

on seistävä Kristuksen ^atuomioistuimen edessä, niin, jokaisen sielun, joka kuuluu Aadamin koko ^bihmissukuun; ja teidän on seistävä tuomittavina teoistanne, olivatpa ne hyviä tai pahoja;

21 ja myös, jotta te ^auskoisitte Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin, joka teillä on oleva keskuudessanne; ja myös, jotta ^bjuutalaisilla, Herran liittokansalla, olisi toinenkin ^ctodistus hänen lisäksensä, jonka he näkivät ja kuulivat, siitä, että Jeesus, jonka he surmasivat, oli ^dtodella Kristus ja todella Jumala.

22 Ja minä toivon, että voisin taivuttaa ^akaikki teidät maan ääret tekemään parannuksen ja valmistautumaan seisomaan Kristuksen tuomioistuimen edessä.

LUKU 4

Sota ja verilöyly jatkuvat. Jumalattomat rankaisevat jumalattomia. Vallitsee suurempi jumalattomuus kuin koskaan ennen koko Israelissa. Naisia ja lapsia uhrataan epäjumalille. Lamanilaiset alkavat hävittää nefiläisiä tieltään. Noin 363–375 jKr.

Ja nyt tapahtui, että kolmantenasadantenakuudentenakymmenentenäkolmantena vuonna nefiläiset lähtivät sotajoukkoi-neen Hävityksenmaasta ylös taistelemaan lamanilaisia vastaan.

2 Ja tapahtui, että nefiläisten sotajoukot ajettiin jälleen takaisin Hävityksenmaahan. Ja kun ne olivat vielä väsyneitä, veres lamanilaisten sotajoukko kävi niiden kimppuun; ja niillä oli ankara taistelu, jossa lamanilaiset ottivat haltuunsa Hävityksenkaupungin ja surmasivat monia nefiläisiä ja ottivat monia vankeja.

3 Ja loput pakenivat ja liittyivät Teankumin kaupungin asukkaisiin. Nyt Teankumin kaupunki oli merenrannikon rajamailla, ja se oli myös lähellä Hävityksenkaupunkia.

4 Ja ^asen tähden, että nefiläisten sotajoukot lähtivät lamanilaisia vastaan, ne alkoivat tulla lyödyiksi; sillä ilman sitä lamanilaiset eivät olisi voineet saada mitään valtaa heihin.

5 Mutta katso, Jumalan tuomiot voittavat jumalattomat, ja jumalattomien välityksellä jumalattomia ^arangaistaan; sillä juuri jumalattomat yllyttävät ihmislasten sydämiä verenvuodatuksen.

6 Ja tapahtui, että lamanilaiset valmistautuivat hyökkäämään Teankumin kaupunkia vastaan.

7 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakuudentenakymmenentenäneljäntenä vuonna lamanilaiset hyökkäsivät Teankumin kaupunkia vastaan voidakseen ottaa haltuunsa myös Teankumin kaupungin.

8 Ja tapahtui, että nefiläiset

20a pko Viimeinen tuomio.
b OL 27:11.
21a OL 3:20.

b pko Juutalaiset.
c 2. Nefi 25:18.
d 2. Nefi 26:12;
Moosia 7:27.

22a Alma 29:1.
4a Morm. 3:10.
5a OL 63:33.

löivät heidät takaisin ja ajoivat heidät pois. Ja kun nefiläiset näkivät, että he olivat ajaneet lamanilaiset pois, he kerskuivat jälleen omasta voimastaan; ja he etenivät omaan voimaansa turvautuen ja ottivat takaisin haltuunsa Hävityksenkaupungin.

9 Ja nyt tämä kaikki oli tapahtunut, ja molemmiin puolin oli surmattu tuhansia, sekä nefiläisiä että lamanilaisia.

10 Ja tapahtui, että kolmas-sadaskuudeskymmeneskuudes vuosi oli kulunut, ja lamanilaiset tulivat jälleen taistelemaan nefiläisiä vastaan; eivätkä nefiläiset silti tehneet parannusta tekemästään pahasta, vaan pysyivät jatkuvasti jumalattomuudessaan.

11 Ja kielen on mahdotonta kuvata tai ihmisen kirjoittaa täydellistä kuvausta siitä hirvittävästä veren ja verilöylyn näystä, joka oli kansan, sekä nefiläisten että lamanilaisten, keskuudessa; ja jokainen sydän paatui, niin että he nauttivat jatkuvasta verenvuodatuksesta.

12 Eikä niin suurta ^ajumalattomuutta ollut koskaan ollut kaikkien Lehin lasten keskuudessa eikä edes koko Israelin huoneen keskuudessa, Herran sanojen mukaan, kuin oli tämän kansan keskuudessa.

13 Ja tapahtui, että lamanilaiset ottivat haltuunsa Hävityksenkaupungin, ja tämä siksi, että heidän ^alukumääränsä ylitti nefiläisten määrän.

14 Ja he marssivat eteenpäin

myös Teankumin kaupunkia vastaan ja ajoivat asukkaat pois siitä ja ottivat monia vankeja, sekä naisia että lapsia, ja uhrasivat heidät uhreina ^aepäjumalillensa.

15 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakuudentenkymmenentenäseitsemäntenä vuonna nefiläiset vihoissaan siksi, että lamanilaiset olivat uhranneet heidän naisiaan ja heidän lapsiaan, lähtivät lamanilaisia vastaan tavattoman suuren vihan vallassa, niin että he löivät lamanilaiset jälleen ja ajoivat heidät pois mailtaan.

16 Eivätkä lamanilaiset enää tulleet uudestaan nefiläisiä vastaan ennen kuin kolmantenasadantenäseitsemäntenäkymmenentenäviidentenä vuonna.

17 Ja tänä vuonna he hyökkäsivät alas nefiläisiä vastaan kaikkine voiminensa; eikä heitä laskettu heidän lukumääränsä suuruuden tähden.

18 Ja ^atästä lähtien nefiläiset eivät saaneet mitään valtaa lamanilaisiin, vaan alkoivat hävitä näiden tieltä kuin kaste auringon edeltä.

19 Ja tapahtui, että lamanilaiset tulivat alas Hävityksenkaupunkia vastaan, ja Hävityksenmaassa käytiin tavattoman ankara taistelu, jossa he löivät nefiläiset.

20 Ja he pakenivat jälleen heidän edeltään, ja he tulivat Boasin kaupunkiin; ja siellä he pitivät tavattoman rohkeasti puolensa

12a 1. Moos. 6:5;
3. Nefi 9:9.

13a Morm. 5:6.
14a PKO Epäjumalien

palvonta.
18a Morm. 3:3.

lamanilaisia vastaan, niin että lamanilaiset eivät lyöneet heitä, ennen kuin he olivat tulleet toisen kerran.

21 Ja kun he olivat tulleet toisen kerran, nefiläisiä ajettiin ja teurastettiin tavattoman suuressa teurastuksessa; heidän naisiaan ja lapsiaan uhrattiin jälleen epäjumalille.

22 Ja tapahtui, että nefiläiset pakenivat jälleen heidän edeltään ottaen kaikki asukkaat mukaansa sekä kaupungeista että kylistä.

23 Ja nyt minä, Mormon, näin, että lamanilaiset olivat kukistamaisillaan maan, ja sen tähden minä menin "Simin kukkulalle ja otin esiin kaikki aikakirjat, jotka Ammaron oli kätkenyt Herran huomaan.

LUKU 5

Mormon johtaa jälleen nefiläisiä sotajoukkoja verisissä taisteluissa ja verilöylyissä. Mormonin kirja on tuleva julki, jotta kaikki israeliläiset tulisivat vakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus. Epäuskonsa tähden lamanilaiset hajotetaan ja Henki lakkaa kiistelemästä heidän kanssaan. He saavat evankeliumin pakanoilta myöhemmin aikoina. Noin 380–384 jKr.

Ja tapahtui, että minä menin nefiläisten keskuuteen ja peruutin sen "valan, jonka olin tehnyt, etten enää auttaisi heitä; ja he antoivat jälleen sotajoukkonsa minun komentooni, sillä he katsoivat minuun, ikään kuin minä

voisin vapauttaa heidät heidän ahdingoistaan.

2 Mutta katso, minä olin "vailla toivoa, sillä minä tiesin ne Herran tuomiot, jotka kohtaisivat heitä, sillä he eivät tehneet parannusta pahoista teoistaan vaan taistelivat henkensä edestä huutamatta avuksi sitä Olentoa, joka heidät oli luonut.

3 Ja tapahtui, että lamanilaiset hyökkäsivät meitä vastaan, kun me olimme paenneet Jordanin kaupunkiin; mutta katso, heidät ajettiin takaisin, niin etteivät he vallanneet kaupunkia sillä kertaa.

4 Ja tapahtui, että he hyökkäsivät taas meitä vastaan, ja me pidimme kaupungin hallussamme. Ja oli myös muita kaupunkeja, joita nefiläiset pitivät hallussaan, ja nämä linnoitukset katkaisivat heidän tiensä, niin etteivät he päässeet edessämme olevalle seudulle surmaamaan maamme asukkaita.

5 Mutta tapahtui, että kaikilla seuduilla, joiden kautta olimme kulkeneet ja joiden asukkaita ei ollut koottu turvaan, lamanilaiset surmasivat heidät, ja heidän pienet kaupunkinsa ja kylänsä ja suuret kaupunkinsa poltettiin tulella; ja näin oli kulunut kolmesataaseitsemänkymmentäyhdeksän vuotta.

6 Ja tapahtui, että kolmantenasadantenakahdeksantenakymmenentenä vuonna lamanilaiset tulivat jälleen taistelemaan meitä vastaan, ja me pidimme rohkeasti puolemmme heitä vastaan;

mutta se oli kaikki turhaa, sillä heidän lukumääränsä oli niin suuri, että he tallasivat nefiläisten väen jalkoihinsa.

7 Ja tapahtui, että me lähdimme jälleen pakoon, ja ne, jotka pakenivat nopeammin kuin lamanilaiset, pääsivät pakoon, ja ne, joiden pako ei ollut lamanilaisia nopeampaa, hävitettiin ja surmattiin.

8 Ja nyt katso, minä, Mormon, en halua raastaa ihmisten sielua panemalla heidän eteensä sellaisen kauhean veren ja verilöylyn näkymän, jollainen oli minun silmieni edessä; mutta tietäen, että nämä asiat täytyy varmasti ilmaista ja että kaikki salatut asiat täytyy ilmoittaa katoilta –

9 ja myös, että tiedon näistä asioista täytyy tulla tämän kansan jäännökselle ja myös pakanoille, joiden Herra on sanonut ^bhajottavan tämän kansan, eikä tätä kansaa pidettäisi minkään arvoisena heidän keskuudessaan – sen tähden minä kirjoitan pienen ^clyhennelmän, uskaltamatta esittää täydellistä kertomusta näkemästäni sen käskyn tähden, jonka olen saanut, ja myös jottei teillä olisi liian suuri murhe tämän kansan jumalattomuuden tähden.

10 Ja nyt katso, tämän minä puhun heidän jälkeläisilleen ja myös pakanoille, joilla on huoli Israelin huoneesta ja jotka

käsittävät ja tietävät, mistä heidän siunauksensa tulevat.

11 Sillä minä tiedän, että sellaiset tulevat murehtimaan Israelin huoneen onnettomuutta; niin, he tulevat murehtimaan tämän kansan tuhoa; he tulevat murehtimaan sitä, ettei tämä kansa ollut tehnyt parannusta, niin että se olisi päässyt Jeesuksen syleilyyn.

12 Nyt ^anämä asiat on kirjoitettu Jaakobin huoneen ^bjäännökselle, ja ne kirjoitetaan tällä tavalla, koska Jumala tietää, ettei jumalattomuus tuo niitä heille julki; ja ne on määrä ^ckätkeä Herran huomaan, jotta ne tulisivat julki hänen itse hyväksi näkemänään aikana.

13 Ja tämä on käsky, jonka minä olen saanut; ja katso, ne tulevat julki Herran käskyn mukaisesti, kun hän viisaudessaan näkee hyväksi.

14 Ja katso, ne menevät epäuskoisille ^ajuutalaisille; ja tätä tarkoitusta varten ne menevät – että he tulisivat ^bvakuuttuneiksi siitä, että Jeesus on Kristus, elävän Jumalan Poika; että Isä voi Rakkaimpansa kautta toteuttaa suuren ja iankaikkisen tarkoituksensa palauttamalla juutalaiset tai kaikki Israelin huoneeseen kuuluvat heidän perintömaahansa, jonka Herra, heidän Jumalansa, on antanut heille, toteuttaakseen ^cliittonsa;

15 ja myös, että ^atämän kansan

8a Luuk. 12:2–3;
2. Nefi 27:11; OL 1:3.
9a 4. Nefi 1:49.
b 3. Nefi 16:8.
c Morm. 1:1.

12a En. 1:16; Hel. 15:11–13.
pko Mormonin kirja.
b OL 3:16–20.
c Morm. 8:4, 13–14;
Moroni 10:1–2.

14a 2. Nefi 29:13; 30:7–8.
pko Juutalaiset.
b 2. Nefi 25:16–17.
c 3. Nefi 29:1–3.
15a 3. Nefi 21:3–7, 24–26.

jälkeläiset voivat täydellisemmin uskoa hänen evankeliuminsa, joka on ^btuleva pakanoilta heille julki; sillä tämä kansa ^chajotetaan, ja siitä ^dtulee tumma, saastainen ja inhottava kansa, sanoin kuvaamattomasti pahempi kuin on koskaan ollut meidän keskuudessamme, niin, jopa kuin on ollut lamanilaisten keskuudessa, ja tämä heidän epäuskonsa ja epäjumalien palvontansa tähden.

16 Sillä katso, Herran Henki on jo lakannut ^akiistelemästä heidän isiensä kanssa, ja he ovat ilman Kristusta ja Jumalaa maailmassa; ja heitä ajetaan ympäriinsä kuin ^bakanoita tuulessa.

17 He olivat kerran ihastuttava kansa, ja heillä oli Kristus ^apaimenenaan; niin, heitä johdatti tosiaankin Isä Jumala.

18 Mutta nyt, katso, heitä ^ajohdattaa Saatana, niin kuin tuuli kuljettaa akanoita tai niin kuin alus heittelehtii aalloilla ilman purjetta tai ankkuria tai ilman mitään, millä sitä ohjata; ja he ovat samanlaisia kuin se.

19 Ja katso, Herra on varannut heidän siunauksensa, jotka he olisivat voineet tässä maassa saada, ^apakanoille, jotka ottavat maan haltuunsa.

20 Mutta katso, tapahtuu, että pakanat ajavat ja hajottavat heitä; ja kun pakanat ovat ajaneet ja

hajottaneet heitä, katso, silloin Herra ^amuistaa ^bliiton, jonka hän teki Abrahamin ja koko Israelin huoneen kanssa.

21 Ja Herra muistaa myös vanhurskaiden ^arukoukset, jotka hänelle on esitetty heidän puolestaan.

22 Ja silloin, oi te pakanat, kuinka te voitte kestää Jumalan voiman edessä, ellette tee parannusta ja käännöy pois pahoilta teiltänne?

23 Ettekö tiedä, että te olette Jumalan käsissä? Ettekö tiedä, että hänellä on kaikki valta, ja hänen suuresta ^akäskystänsä maa ^bkääritään kokoon kuin kirjakäärö?

24 Tehkää sen tähden parannus ja nöyrytykää hänen edessään, ettei hän kävisi oikeuden mukaisesti teitä vastaan – ettei Jaakobin jälkeläisten jäännös kulkisi teidän keskuudessanne kuin ^aleijona ja repisi teitä kappaleiksi, eikä ketään ole pelastamassa.

LUKU 6

Nefiläiset kokoontuvat Kumoran maahan viimeisiin taisteluihin. Mormon kätkee pyhät aikakirjat Kumorankukkulaan. Lamanilaiset ovat voitokkaita, ja nefiläisten kansakunta tuhoutuu. Sadattuhannet saavat surmansa miekasta. Noin 385 jKr.

15b 1. Nefi 13:20–29, 38;

Morm. 7:8–9.

c 1. Nefi 10:12–14;

3. Nefi 16:8.

d 2. Nefi 26:33.

16a 1. Moos. 6:3;

Et. 2:15.

b Ps. 1:4.

17a pko Hyvä paimen.

18a 2. Nefi 28:21.

19a 3. Nefi 20:27–28.

20a 3. Nefi 16:8–12.

b pko Abrahamin liitto.

21a En. 1:12–18;

Morm. 9:36–37.

23a Hel. 12:8–17.

b 3. Nefi 26:3.

24a Miika 5:7;

3. Nefi 20:15–16.

Ja nyt minä päätän aikakirjani kansani, nefiläisten, ^atuhosta. Ja tapahtui, että me marssimme eteenpäin lamanilaisten edellä.

2 Ja minä, Mormon, kirjoitin kirjeen lamanilaisten kuninkaalle ja pyysin häneltä, että hän sallisi meidän koota kansamme yhteen Kumoran ^amaahan kukkulan luo, jota kutsuttiin Kumoraksi, ja siellä me voisimme ryhtyä taisteluun heitä vastaan.

3 Ja tapahtui, että lamanilaisten kuningas soi minulle sen, mitä pyysin.

4 Ja tapahtui, että me marssimme Kumoran maahan, ja me pystytimme telttamme Kumorankukkulan ympärille; ja se oli monien vesien, jokien ja lähteiden maa; ja täällä me toivoimme saavamme yliotteen lamanilaisista.

5 Ja kun kolmesataakahdeksankymmentäneljä vuotta oli kulunut, me olimme koonneet kaikki kansastamme jäljelle jääneet Kumoran maahan.

6 Ja tapahtui, että kun me olimme koonneet kaiken kansamme Kumoran maahan yhteen, katso, minä, Mormon, aloin olla vanha; ja koska tiesin, että se olisi kansani viimeinen taistelu, ja koska olin saanut Herralta käskyn, ettei minun pitänyt sallia isiltämme periytyneiden aikakirjojen, jotka olivat pyhiä, joutuvan lamanilaisten käsiin (sillä lamanilaiset tuhoaisivat ne), minä sen tähden tein ^atämän aikakirjan Nefin levyistä ja ^bkätkin

Kumorankukkulaan kaikki aikakirjat, jotka Herran käsi oli minun haltuuni uskonut, paitsi ^cnäitä muutamia levyjä, jotka annoin pojalleni ^dMoronille.

7 Ja tapahtui, että minun väkeni vaimoineen ja lapsineen näki nyt lamanilaisten ^asotajoukkojen marssivan heitä kohti; ja sen kauhean kuolemanpelon vallassa, joka täyttää kaikkien jumalattomien rinnan, he odottivat ottaakseen ne vastaan.

8 Ja tapahtui, että ne tulivat taistelemaan meitä vastaan, ja jokainen sielu täyttyi kauhusta niiden lukumäärän suuruuden tähden.

9 Ja tapahtui, että ne hyökkäsivät minun väkeni kimppuun miekoin ja jousin ja nuolin ja kirvein ja kaikenlaisin sota-asein.

10 Ja tapahtui, että minun mieheni lyötiin maahan, niin, nimittäin minun kymmenentuhattani, jotka olivat kanssani, ja minä kaaduin haavoittuneena heidän keskelleen; ja minut ohitettiin, niin ettei minun elämäni päätetty.

11 Ja kun ne olivat päässeet loppuun ja lyöneet maahan ^akaiken väkeni, paitsi kahtakymmentäneljää meistä (joiden joukossa oli minun poikani Moroni), ja me, jotka olimme jääneet eloon väkemme kuollessa, näimme seuraavana päivänä, lamanilaisten palattua leireihinsä, Kumorankukkulan laelta ne kymmenentuhatta väestäni,

6 1a 1. Nefi 12:19;
Jar. 1:10;
Alma 45:9–14;
Hel. 13:5–11.

2a Et. 9:3.
6a PKO Levyt.
b Et. 15:11.
c Morm. s. 1:2.

d Morm. 8:1.
7a 1. Nefi 12:15.
11a 1. Nefi 12:19–20;
Hel. 15:17.

jotka oli lyöty maahan ja joita minä olin kärjessä johtanut.

12 Ja me näimme myös ne kymmenentuhatta väestäni, joita poikani Moroni oli johtanut.

13 Ja katso, Gidgiddonan kymmenentuhatta olivat kaatuneet, ja myös hän heidän keskellään.

14 Ja Lama ja hänen kymmenentuhattaan olivat kaatuneet; ja Gilgal ja hänen kymmenentuhattaan olivat kaatuneet; ja Limha ja hänen kymmenentuhattaan olivat kaatuneet; ja Jeneum ja hänen kymmenentuhattaan olivat kaatuneet; ja Kumeniha ja Moroniha ja Antionum ja Siblom ja Seem ja Jos ja heidän kunkin kymmenentuhattansa olivat kaatuneet.

15 Ja tapahtui, että oli vielä kymmenen muuta, jotka kaatuvat miekasta ja heidän kunkin kymmenentuhattansa; aivan niin, ^akoko minun kansani, lukuun ottamatta niitä kahtakymmentäneljää, jotka olivat minun kanssani, sekä muutamia, jotka olivat paenneet eteläisiin maihin, ja muutamia, jotka olivat loikanneet lamanilaisten puolelle, oli kaatunut, ja heidän lihansa ja luunsa ja verensä virui maan pinnalla, koska ne olivat jääneet heidän surmaajiensa käsistä lahoamaan maan päällä ja hajoamaan ja palaamaan äitiinsä maahan.

16 Ja minun sieluani raastoi piina kansani surmattujen tähden, ja minä huusin:

17 Oi te kaunoiset, kuinka saatoitte poiketa Herran teiltä! Oi

te kaunoiset, kuinka saatoitte hylätä sen Jeesuksen, joka seisoi syli avoinna ottaakseen teidät vastaan!

18 Katso, ellette olisi tätä tehneet, te ette olisi kaatuneet. Mutta katso, te olette kaatuneet, ja minä suren teidän menetystänne.

19 Oi te kauniit pojat ja tyttäret, te isät ja äidit, te miehet ja vaimot, te kaunoiset, kuinka saatoitte kaatua!

20 Mutta katso, te olette menettänyt, eivätkä minun murehtimiseni voi tuoda teitä takaisin.

21 Ja pian tulee päivä, jolloin teidän kuolevaisenne on pukeuttava kuolemattomuuteen ja näiden ruumiiden, jotka nyt lahoavat katoavaisuudessa, on pian tultava ^akatoamattomiksi ruumiiksi; ja silloin teidän on seis-tävä Kristuksen tuomioistuimen edessä tuomittavina tekojenne mukaan; ja jos on niin, että te olette vanhurskaita, silloin te olette siunattuja isienne kanssa, jotka ovat menneet ennen teitä.

22 Oi kunpa olisitte tehneet parannuksen, ennen kuin tämä suuri tuho oli kohdannut teitä. Mutta katso, te olette menettänyt, ja Isä, niin, taivaan iankaikkinen Isä tuntee teidän tilanne; ja hän menettelee teidän suhteenne ^aoikeudenmukaisuutensa ja ^barmonsan mukaisesti.

LUKU 7

Mormon kehottaa myöhempien aikojen lamanilaisia uskomaan

15a Alma 9:24.
21a 1. Kor. 15:53–54.

22a pko Oikeuden-mukaisuus.

b pko Armeliaisuus.

Kristukseen, ottamaan vastaan hänen evankeliuminsa ja pelastumaan. Kaikki, jotka uskovat Raamattuun, uskovat myös Mormonin kirjaan. Noin 385 jKr.

Ja nyt, katso, minä haluan puhua jonkin verran tämän kansan ^ajäännökselle, joka säästyy, jos Jumala antaa heille minun sanani, jotta he voisivat tietää isiensä asioista; eli minä puhun teille, te Israelin huoneen jäännös; ja nämä ovat ne sanat, jotka minä puhun:

2 Tietäkää, että te olette ^aIsraelin huonetta.

3 Tietäkää, että teidän on tultava parannukseen, tai te ette voi pelastua.

4 Tietäkää, että teidän on laskeettava sota-aseenne, ettekä te saa enää nauttia verenvuodatuksesta ettekä enää tартtua niihin, paitsi jos Jumala käskää teitä.

5 Tietäkää, että teidän on tultava ^atuntemaan isänne ja tehtävä parannus kaikista synneistänne ja pahoista teoistänne ja ^buskottava Jeesukseen Kristukseen, että hän on Jumalan Poika ja että juutalaiset surmasivat hänet, ja Isän voimalla hän on noussut ylös, minkä kautta hän on saanut ^cvoiton haudasta; ja

hänessä on myös kuoleman pistin nieltä.

6 Ja hän saa aikaan kuolleiden ^aylösnousemuksen, jonka kautta ihminen on herätettävä seisomaan hänen ^btuomioistumuksensa edessä.

7 Ja hän on saanut aikaan maailman ^alunastuksen, jonka kautta sen, joka havaitaan ^bsyöttömäksi hänen edessään tuomiopäivänä, annetaan ^casua Jumalan luona hänen valtakunnassaan laulamassa lakkaamatonta ylistystä ylhäisten ^dkuorojen kanssa Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle, jotka ovat ^eyksi Jumala, ^fonnen tilassa, jolla ei ole loppua.

8 Tehkää sen tähden parannus ja ottakaa kaste Jeesuksen nimeen ja tarttukaa kiinni Kristuksen ^aevankeliumiin, joka pannaan teidän eteenne, ei vain tässä aikakirjassa vaan myös siinä ^baikakirjassa, joka tulee pakanoille ^cjuutalaisilta, joka aikakirja tulee pakanoilta ^dteille.

9 Sillä katso, ^atämä on kirjoitettu sitä tarkoitusta varten, että te uskoisitte siihen; ja jos te ^buskotte siihen, te uskotte tähänkin; ja jos te uskotte tähän, te saatte tietää isistänne sekä niistä ihmeellisistä teoista, joita Jumalan voimasta tapahtui heidän keskuudessaan.

7 1a Hel. 15:11–13.

2a Alma 10:3.

5a 2. Nefi 3:12.

b PKO Usko.

c Jes. 25:8;

Moosia 16:7–8.

6a PKO Ylösnousemus.

b PKO Jeesus Kristus:

Tuomari;

Viimeinen tuomio.

7a PKO Lunastus.

b PKO Syyttömäksi julistaminen.

c 1. Nefi 10:21;

OL 76:62;

Moos. 6:57.

d Moosia 2:28.

e OL 20:28.

PKO Jumala, jumaluus.

f PKO Ilo.

8a PKO Evankeliumi.

b PKO Raamattu.

c 2. Nefi 29:4–13.

d 1. Nefi 13:38.

9a PKO Mormonin kirja.

b 1. Nefi 13:38–41.

10 Ja te saatte myös tietää, että te olette Jaakobin jälkeläisten jäännös; sen tähden teidät luetaan ensimmäisen liiton kansaan, ja jos te uskotte Kristukseen ja teidät kastetaan, ensin vedellä, sitten tulella ja Pyhällä Hengellä, Vapahtajamme "esimerkkiä noudattaen, sen mukaisesti kuin hän on meitä käkenyt, teidän käy hyvin tuomion päivänä. Aamen.

LUKU 8

Lamanilaiset etsivät ja tuhoavat nefiläiset. Mormonin kirja on tuleva julki Jumalan voimasta. Voi niitä, jotka uhkuvat vihaa ja riitaa Herran työtä vastaan. Nefiläisten aikakirja tulee julki jumalattomuuden, rappion ja luopumuksen aikana. Noin 400–421 jKr.

KATSO, minä, "Moroni, päätän isäni Mormonin ^aaikakirjan. Katso, minulla on vain muutamia asioita kirjoitettavana, joista asioista isäni antoi minulle käskyn.

2 Ja nyt tapahtui, että Kumoran "suuren ja hirvittävän taistelun jälkeen, katso, ^blamanilaiset metsästivät etelänpuoleiseen maahan paenneita nefiläisiä, kunnes heidät kaikki oli hävitetty.

3 Ja myös minun isäni he tappoivat, ja minä olen tosiaan "yksin jäljellä kirjoittamassa murheellista tarinaa kansani tuhosta. Mutta katso, se on

mennyt, ja minä täytän isäni käskyn. Ja surmataanko minut, en tiedä.

4 Sen tähden minä kirjoitan ja kätken aikakirjat maahan; ja minne minä menen, sillä ei ole väliä.

5 Katso, minun isäni on tehnyt "tämän aikakirjan, ja hän on kirjoittanut, miksi hän sen teki. Ja katso, minä kirjoittaisin siitä myös, jos minulla olisi ^blevyissä tilaa, mutta minulla ei ole; eikä minulla ole yhtään metallia, sillä minä olen yksin. Minun isäni on surmattu taistelussa, ja kaikki minun sukulaiseni, eikä minulla ole ystäviä eikä minne mennä; ja kuinka kauan Herra sallii minun elää, en tiedä.

6 Katso, "neljäsataa vuotta on kulunut meidän Herramme ja Vapahtajamme tulemisesta.

7 Ja katso, lamanilaiset ovat metsästäneet minun kansaani, nefiläisiä, kaupungista toiseen ja paikasta toiseen, kunnes heitä ei enää ole; ja suuri on ollut heidän "sortumisensa; niin, suuri ja ihmeellinen on minun kansani, nefiläisten, tuho.

8 Ja katso, Herran käsi on sen tehnyt. Ja katso vielä, lamanilaiset ovat "sodassa keskenään, ja koko tämä maa on täynnä yhtä jatkuvaa murhaa ja verenvuodattusta; eikä sodan loppua tiedä kukaan.

9 Ja nyt, katso, minä en sano enempää heistä, sillä maassa ei

10 a 2. Nefi 31:5–9.

8 1a pko Moroni,
Mormonin poika.
b pko Levyt.

2a Morm. 6:2–15.

b OL 3:18.
3a Moroni 9:22.
5a Morm. 2:17–18.

b Morm. 6:6.

6a Alma 45:10.
7a 1. Nefi 12:2–3.
8a 1. Nefi 12:20–23.

ole ketään muita kuin lamanilaisia ja ^arosvoja.

10 Eikä ole ketään, joka tuntee tosi Jumalan, paitsi Jeesuksen ^aopetuslapset, jotka jäivät maahan, kunnes kansan jumalattomuus oli niin suuri, ettei Herra sallinut heidän ^bjäää kansan pariin; ja ovatko he maassa, sitä ei tiedä kukaan.

11 Mutta katso, minun ^aisäni ja minä olemme nähneet heidät, ja he ovat palvelleet meitä.

12 Ja jokainen, joka ottaa vastaan tämän aikakirjan eikä tuomitse sitä niiden vajavaisuuksien tähden, joita siinä on, saa tietää ^asuuremmista asioista kuin nämä. Katso, minä olen Moroni, ja jos olisi mahdollista, minä ilmaisisin teille kaikki asiat.

13 Katso, minä lakkaan puhumasta tästä kansasta. Minä olen Mormonin poika, ja minun isäni oli Nefin ^ajälkeläinen.

14 Ja minä olen sama, joka ^akätkee tämän aikakirjan Herran huomaan; sen levyillä ei ole mitään arvoa, Herran käskyn tähden. Sillä hän totisesti sanoo, ettei kenenkään pidä ^bsaada niitä hyötyäkseen, mutta sen kertomus on suuriarvoinen; ja sitä, joka tuo sen valoon, Herra siunaa.

15 Sillä kenelläkään ei voi olla voimaa tuoda sitä valoon, ellei Jumala sitä hänelle anna; sillä

Jumala tahtoo, että se tehdään ^asilmämääränä vain hänen kunniansa eli Herran ikivanhan ja kauan hajallaan olleen liittokansan parhaaksi.

16 Ja siunattu olkoon ^ase, joka tuo tämän valoon, sillä se ^btuodaan pimeydestä valoon Jumalan sanan mukaisesti; niin, se tuodaan esiin maasta, ja se loistaa pimeydestä ja tulee kansan tietoon; ja se tapahtuu Jumalan voimasta.

17 Ja jos siinä on ^avirheitä, ne ovat ihmisen virheitä. Mutta katso, me emme tiedä yhtään virhettä; Jumala kuitenkin tietää kaiken; sen tähden se, joka ^btuomitsee, varokoon, ettei ole vaarassa joutua helvetin tuleen.

18 Ja se, joka sanoo: Näytä minulle tai sinua lyödään, varokoon, ettei käske sellaista, minkä Herra on kieltänyt.

19 Sillä katso, joka ^atuomitsee pikaisesti, hänet vuorostaan tuomitaan pikaisesti, sillä hänen palkkansa on hänen tekojensa mukainen; sen tähden sitä, joka lyö, Herra vuorostaan lyö.

20 Katso, mitä kirjoituksissa sanotaan: ihminen ei saa lyödä eikä hän saa tuomita, sillä tuomio on minun, sanoo Herra, ja myös kosto on minun, ja minä maksan tekojen mukaan.

21 Ja joka uhkuu vihaa ja riitoja Herran työtä vastaan ja Herran

9a Morm. 2:8.

10a 3. Nefi 28:7; Et. 12:17.
pko Kolme nefiläistä
opetuslasta.

b Morm. 1:16.

11a 3. Nefi 28:24–26.

12a 3. Nefi 26:6–11.

13a 3. Nefi 5:20.

14a Moroni 10:1–2.

b JS-H 1:46.

15a OL 4:5.

16a 2. Nefi 3:6–7, 11, 13–14.

b Jes. 29:18;

2. Nefi 27:29.

17a Morm. 9:31, 33;

Et. 12:23–28.

b 3. Nefi 29:5; Et. 4:8.

19a JSR Matt. 7:1–2

(Liiteosa);

3. Nefi 14:1–2;

Moroni 7:14.

liittokansaa vastaan, joka on Israelin huone, ja sanoo: Me hävitämme Herran työn, eikä Herra muista liittoaan, jonka hän on tehnyt Israelin huoneen kanssa – hän on vaarassa joutua kaadetuksi maahan ja heitetyksi tuleen;

22 sillä Herran iankaikkiset ^atarkoitukset etenevät, kunnes kaikki hänen lupauksensa täyttyvät.

23 Tutkikaa ^aJesajan profetioita. Katso, minä en voi niitä kirjoittaa. Niin, katso, minä sanon teille, että ne pyhät, jotka ovat menneet ennen minua ja jotka ovat pitäneet tätä maata hallussaan, ^bhuutavat, aivan niin, tomusta he huutavat Herran puoleen; ja niin totta kuin Herra elää, hän muistaa sen liiton, jonka hän on tehnyt heidän kanssaan.

24 Ja hän tietää heidän ^arukouksensa, että ne olivat heidän veljiensä puolesta. Ja hän tietää heidän uskonsa, sillä hänen nimessään he saattoivat siirtää ^bvuoria; ja hänen nimessään he voivat saada maan järisemään; ja hänen sanansa voimalla he saivat ^cvankilat sortumaan maahan; niin, ei edes tulinen uuni voinut heitä vahingoittaa, eivätkä villipedot eivätkä myrk-

kykäärmeet, hänen sanansa voiman tähden.

25 Ja katso, heidän ^arukouksensa olivat myös hänen puolestaan, jonka Herra sallisi tuoda nämä asiat julki.

26 Eikä kenenkään tarvitse sanoa, etteivät ne tule, sillä varmasti ne tulevat, sillä Herra on näin puhunut; sillä ^amaasta ne tulevat Herran käden kautta, eikä kukaan voi sitä estää; ja se tapahtuu aikana, jolloin sanotaan, että ^bihmeet ovat lakanneet; ja se tapahtuu, ikään kuin joku puhuisi ^ckuolleista.

27 Ja se tapahtuu aikana, jolloin pyhien ^averi huutaa Herran puoleen ^bsalaliittojen ja pimeyden tekojen tähden.

28 Niin, se tapahtuu aikana, jolloin Jumalan voima kielletään ja ^akirkot tulevat saastutetuiksi ja ylpistyvät sydämensä kopeudessa; aivan niin, aikana, jolloin kirkkojen johtajat ja opettajat nousevat sydämensä kopeudessa jopa kadehtien niitä, jotka kuuluvat heidän kirkkoihinsa.

29 Niin, se tapahtuu aikana, jolloin ^akuullaan tulipaloista ja rajuilmoista ja ^bsavupilvistä vieraissa maissa;

30 ja kuullaan myös ^asodista, sotahuhuista ja maanjäristyksistä monin paikoin.

22a OL 3:3.

23a 3. Nefi 20:11; 23:1.

b Jes. 29:4;

2. Nefi 3:19–20; 26:16.

24a En. 1:12–18;

Morm. 9:36; OL 10:46.

b MK Jaak. 4:6;

Hel. 10:9.

c Alma 14:27–29.

25a Morm. 5:21.

26a Jes. 29:4;

2. Nefi 33:13.

b Morm. 9:15–26;

Moroni 7:27–29, 33–37.

c 2. Nefi 26:15–16;

Morm. 9:30;

Moroni 10:27.

27a Et. 8:22–24;

OL 87:6–7.

b pko Salaliitto.

28a 2. Tim. 3:1–7;

1. Nefi 14:9–10;

2. Nefi 28:3–32;

OL 33:4.

29a Joel 3:1–5;

2. Nefi 27:2–3.

b 1. Nefi 19:11;

OL 45:39–42.

30a Matt. 24:6;

1. Nefi 14:15–17.

31 Niin, se tapahtuu aikana, jolloin maan päällä on suurta saastaisuutta; on murhia ja ryöstämistä ja valhetta ja petoksia ja haureutta ja kaikenlaisia iljetyksiä; jolloin on monia, jotka sanovat: Tee tätä tai tee tuota, eikä sillä ole ^aväliä, sillä Herra ^btukee sellaisia viimeisenä päivänä. Mutta voi sellaisia, sillä he ovat katkeruuden ^csapessa ja pahuuden kahleissa.

32 Niin, se tapahtuu aikana, jolloin perustetaan kirkkoja, jotka sanovat: Tulkaa minun luokseni, niin te saatte rahojanne vastaan syntinne anteeksi.

33 Oi teitä jumalattomia ja kieroutuneita ja uppiniskaisia ihmisiä, miksi olette perustaneet itsellenne kirkkoja ^aetua saadaksenne? Miksi olette ^bmuuttaneet Jumalan pyhää sanaa voidaksenne tuottaa ^ctuomion sielulenne? Katso, turvautukaa Jumalan ilmoituksiin, sillä katso, sinä päivänä tulee aika, jolloin kaiken tämän täytyy toteutua.

34 Katso, Herra on näyttänyt minulle suuria ja ihmeellisiä asioita siitä, minkä on pian tapahtuttava, sinä aikana, jolloin nämä asiat tulevat julki teidän keskuudessanne.

35 Katso, minä puhun teille ikään kuin olisitte läsnä, ettekä te kuitenkaan ole. Mutta katso, Jeesus Kristus on näyttänyt tei-

dät minulle, ja minä tiedän teidän tekemisenne.

36 Ja minä tiedän, että te ^avaelatte sydämenne kopeudessa; eikä ole kuin vain muutamia, jotka eivät ^bylpisty sydämensä kopeudessa, mikä saa teidät käyttämään ^chyvin hienoja vaatteita ja johtaa kateuteen ja riitoihin ja pahansuopaisuuteen ja vainoihin ja kaikenlaisiin pahoihin tekoihin; ja teidän kirkkonne, niin, aivan joka ainoa, ovat saastuneet teidän sydämenne kopeuden tähden.

37 Sillä katso, te rakastatte ^arahaa ja omaisuuttanne ja hienoja vaatteitanne ja kirkkojenne koristeita enemmän kuin te rakastatte köyhiä ja tarvitsevia, sairaita ja ahdistettuja.

38 Oi te saastaiset, te tekopyhät, te opettajat, jotka myytte itsenne siitä, mikä turmelee, miksi olette saastuttaneet Jumalan pyhän kirkon? Miksi ^ahäpeätte ottaa Kristuksen nimen päällenne? Miksi ette ajattele, että suurempi arvoinen on loputon onni kuin se ^bkurjuus, joka ei koskaan kuole – maailman ^cylistyksenkö tähden?

39 Miksi te koristatte itseänne sellaisella, missä ei ole elämää, ja silti annatte nälkäisten ja tarvitsevien ja alastomien ja sairaiden ja ahdistettujen kulkea ohitsenne ettekä huomaa heitä?

40 Niin, miksi te perustatte

31 *a* 2. Nefi 28:21–22.

b 2. Nefi 28:8.

c Alma 41:11.

33 *a* PKO Pappisvalta.

b 1. Nefi 13:26–29.

c PKO Tuomio.

36 *a* PKO Vaeltaminen

Jumalan kanssa.

b MK Jaak. 2:13.

c Alma 5:53.

37 *a* 2. Nefi 28:9–16.

38 *a* Room. 1:16;

2. Tim. 1:8;

1. Nefi 8:25–28;

Alma 46:21.

b Moosia 3:25.

c 1. Nefi 13:9.

“salaisia iljetyksiänne etua saadaksenne ja saadaksenne lesket suremaan Herran edessä ja myös orvot suremaan Herran edessä ja myös heidän isiensä ja heidän aviomiestensä veren huutamaan maasta Herran puoleen kostoa teidän päällemme?”

41 Katso, koston miekka häälyy teidän yllänne, ja pian tulee aika, jolloin hän “kostaa pyhien veren teille, sillä hän ei kärsi heidän huutojaan kauemmin.

LUKU 9

Moroni kehottaa niitä, jotka eivät usko Kristukseen, tekemään parannuksen. Hän julistaa ihmeiden Jumalaa, joka antaa ilmoituksia ja vuodattaa lahjoja ja merkkejä uskollisille. Ihmeteot lakkaavat epäuskon tähden. Merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Ihmisiä kehoitetaan olemaan viisaita ja pitämään käskyt. Noin 401–421 jKr.

Ja nyt, minä puhun myös niistä, jotka eivät usko Kristukseen.

2 Katso, uskotteko te rangaisuksenne päivänä – katso, kun Herra tulee, niin, nimittäin sinä “suurena päivänä, jolloin ^bmaa kääritään kokoon kuin kirjakäärö ja alkuaineet ^csulavat hehkuvassa kuumuudessa, niin, sinä suurena päivänä, jolloin teidät viedään seisomaan Jumalan Karitsan eteen – sanotteko silloin, ettei Jumalaa ole?

3 Kiellättekö vielä silloinkin Kristuksen, tai voittekö katsella Jumalan Karitsaa? Luuletteko voivanne asua hänen kanssaan tietoisina syyllisyydestänne? Luuletteko, että voisitte olla onnellisia asuessanne tuon pyhän Olennon kanssa, kun sieluanne kiduttaa syyllisyydentunto siitä, että olette aina rikkoneet hänen lakejaan vastaan?

4 Katso, minä sanon teille, että teidän olisi onnettomampaa asua pyhän ja oikeudenmukaisen Jumalan kanssa, tietoisina saastaisuudestanne hänen edessään, kuin teidän olisi asua “tuomittujen sielujen kanssa ^bhelvetissä.

5 Sillä katso, kun teidät saatetaan näkemään “alastomuutenne Jumalan edessä sekä Jumalan kirkkaus ja Jeesuksen Kristuksen pyhyys, se sytyttää teissä sammumattoman tulen liekin.

6 Oi siis te ^aepäuskoiset, ^bkääntykää Herran puoleen; huutakaa voimallisesti Isän puoleen Jeesuksen nimessä, jotta teidät kenties havaittaisiin tahrattomiksi, ^cpuhtaiksi, ihaniksi ja valkoisiksi, ^dKaritsan veren puhdistamiksi, sinä suurena ja viimeisenä päivänä.

7 Ja vielä minä puhun teille, jotka ^akiellätte Jumalan ilmoitukset ja sanotte, että ne ovat lakanneet, ettei ole ilmoituksia eikä profetioita eikä lahjoja eikä parantamista eikä kielillä

40a pko Salaliitto.

41a 1. Nefi 22:14.

9 2a Mal. 3:23;

3. Nefi 28:31.

b Morm. 5:23;

OL 63:20–21.

pko Maailma:

Maailman loppu.

c 3. Nefi 26:3.

4a pko Tuomio.

b pko Helvetti.

5a 2. Nefi 9:14.

6a pko Epäusko.

b Hes. 18:23, 32;

OL 98:47.

c pko Puhtaus.

d pko Jumalan Karitsa.

7a 3. Nefi 29:6–7.

puhumista ja kielten ^btulkitsemista;

8 katso, minä sanon teille: Se, joka nämä asiat kieltää, ei tunne Kristuksen ^aevankeliumia; eli hän ei ole lukenut kirjoituksia, ja jos on, hän ei ^byymmärrä niitä.

9 Sillä emmekö me lue, että Jumala on ^asama eilen, tänään ja ikuisesti eikä hänessä ole vaihtelevaisuutta eikä muuttumisen häivää?

10 Ja nyt, jos te olette kuvitelleet itsellenne jumalan, joka vaihtelee ja jossa on muuttumisen häivää, niin silloin te olette kuvitelleet itsellenne jumalan, joka ei ole ihmeiden Jumala.

11 Mutta katso, minä näytän teille ihmeiden Jumalan, nimittäin Abrahamin Jumalan ja Iisakin Jumalan ja Jaakobin Jumalan; ja se on se sama ^aJumala, joka loi taivaat ja maan ja kaiken, mitä niissä on.

12 Katso, hän loi Aadamin, ja ^aAadamin kautta tuli ihmisen ^blankeemus. Ja ihmisen lankeemuksen tähden tuli Jeesus Kristus, nimittäin Isä ja Poika; ja Jeesuksen Kristuksen tähden tuli ihmisen ^clunastus.

13 Ja ihmisen lunastuksen tähden, joka tuli Jeesuksen Kristuksen kautta, heidät tuodaan takaisin Herran eteen; niin, tässä on kaikki ihmiset lunastettu,

koska Kristuksen kuolema saa aikaan ^aylösousemuksen, joka saa aikaan lunastuksen loputtomasta ^bunesta, josta unesta kaikki ihmiset herätetään Jumalan voimasta, kun pasuuna soi; ja he tulevat esiin, sekä pienet että suuret, ja kaikki tulevat seisomaan hänen tuomioistuihmentensa edessä lunastettuina ja päästettyinä tästä iankaikkisesta kuoleman ^csiteestä, joka kuolema on ajallinen kuolema.

14 Ja silloin heitä kohtaa Pyhän ^atuomio; ja silloin tulee aika, jolloin se, joka on ^bsaastainen, on yhä saastainen; ja se, joka on vanhurskas, on yhä vanhurskas; se, joka on onnellinen, on yhä onnellinen; ja se, joka on onneton, on yhä onneton.

15 Ja nyt, oi te kaikki, jotka olette kuvitelleet itsellenne jumalan, joka ei voi tehdä ^aihmeitä, minä tahtoisin kysyä teiltä, ovatko kaikki nämä asiat mennyttä, joista olen puhunut? Onko loppu jo tullut? Katso, minä sanon teille: Ei; eikä Jumala ole lakannut olemasta ihmeiden Jumala.

16 Katso, eikö kaikki se, mitä Jumala on tehnyt, ole ihmeellistä meidän silmissämme? Niin, ja kuka voi käsittää Jumalan ihmeellisiä ^atekoja?

17 Kuka voi sanoa, ettei se ollut

7b 1. Kor. 12:7–10; UK 1:7.

8a pko Evankeliumi.

b Matt. 22:29.

9a Hepr. 13:8;

1. Nefi 10:18–19;

Alma 7:20;

Moroni 8:18; OL 20:12.

11a 1. Moos. 1:1;

Moosia 4:2;

OL 76:20–24.

pko Jeesus Kristus.

12a Moosia 3:26.

b pko Aadamin ja Eevan lankeemus.

c pko Lunastus.

13a Hel. 14:15–18.

b OL 43:18.

c OL 138:16.

14a pko Viimeinen tuomio.

b Alma 7:21;

OL 88:35.

15a Moroni 7:35–37;

OL 35:8.

pko Ihme.

16a Ps. 40:6; OL 76:114;

Moos. 1:3–5.

ihme, että hänen ^asanastaan tai-
vas ja maa luotiin; ja hänen sa-
nansa voimalla ihminen ^bluotiin
maan ^ctomusta; ja hänen sanansa
voimalla on tehty ihmeitä?

18 Ja kuka voi sanoa, ettei Jeesus
Kristus tehnyt monia voimallisia
^aihmeitä? Ja monia voimallisia
ihmeitä tehtiin apostolien kätten
kautta.

19 Ja jos ^aihmeitä tehtiin silloin,
miksi Jumala on lakannut ole-
masta ihmeiden Jumala mutta
on silti muuttumaton Oleno? Ja
katso, minä sanon teille: Hän ei
muutu; jos muuttuisi, hän lak-
kaisi olemasta Jumala; eikä hän
lakkaa olemasta Jumala ja on
ihmeiden Jumala.

20 Ja syy siihen, miksi hän
lakkaa tekemästä ^aihmeitä ih-
mislasten keskuudessa, on se,
että he vaipuvat epäuskoon ja
poikkeavat oikealta tieltä eivätkä
tunne Jumalaa, johon heidän
tulisi ^bturvata.

21 Katso, minä sanon teille,
että joka uskoo Kristukseen,
mitään epäilemättä, ^amitä ikinä
hän pyytää Isältä Kristuksen
nimessä, se annetaan hänelle;
ja tämä lupaus on kaikille, aina
maan ääriin asti.

22 Sillä katso, näin sanoi Jeesus
Kristus, Jumalan Poika, opetus-
lapsilleen, joiden oli määrä jäädä,
ja myös kaikille opetuslapsilleen,

väkijoukon kuullen: ^aMenkää
kaikkeen maailmaan ja saar-
natkaa evankeliumia jokaiselle
luodulle;

23 ja joka uskoo ja ottaa kas-
teen, se pelastuu, mutta joka ei
usko, se ^atuomitaan;

24 ja nämä ^amerkit seuraavat
niitä, jotka uskovat: minun ni-
messäni he ajavat ulos ^briivaa-
jia; he puhuvat uusilla kielillä;
he nostavat käärmeitä; ja jos
he juovat jotakin tappavaa, se
ei vahingoita heitä; he panevat
^ckädet sairaiden päälle, ja he
paranevat;

25 ja jokaiselle, joka uskoo
minun nimeeni, mitään epäile-
mättä, minä ^avahvistan kaikki
sanani, aina maan ääriin asti.

26 Ja nyt, katso, kuka voi vas-
tustaa Herran tekoja? ^aKuka voi
kieltää hänen sanansa? Kuka
nousee Herran kaikkivaltiasta
voimaa vastaan? Kuka halveksii
Herran tekoja? Kuka halveksii
Kristuksen lapsia? Katsokaa, te
kaikki, jotka olette Herran teko-
jen ^bhalveksijoita, sillä te saatte
ihmetellä ja hukkua.

27 Oi älkää siis halveksiko äl-
kääkö ihmetelkö, vaan kuulkaa
Herran sanoja ja pyytäkää Isältä
Jeesuksen nimessä, mitä tahansa
tarvitsettekin. Älkää epäilkö
vaan olkaa uskovia, ja alkakaa
niin kuin muinaisina aikoina

17a MK Jaak. 4:9.
b pko Luominen.

c 1. Moos. 2:7;
Moosia 2:25.

18a Joh. 6:14.

19a OL 63:7–10.

20a Tuom. 6:11–13;
Et. 12:12–18;

Moroni 7:35–37.

b pko Luottamus.

21a Matt. 21:22;

3. Nefi 18:20.

22a Mark. 16:15–16.

pkö Lähetystyö.

23a pko Tuomio.

24a Mark. 16:17–18.

pkö Merkki.

b Ap. t. 16:16–18.

c pko Sairaan voitelu ja
siunaus.

25a pko Ilmoitus;

Todistaminen.

26a 3. Nefi 29:4–7.

b Sananl. 13:13.

ja "tulkaa Herran luokse koko^b sydämeštänne ja "tehkää työtä pelastuaksenne peläten ja vavisten hänen edessään.

28 Olkaa "viisaita koetusaikanne; riisukaa pois päältänne kaikki epäpuhtaus; älkää pyytäkö mitään kuluttaaksenne sen^b himoissanne, vaan pyytäkää horjumattoman lujina, ettette antaudu mihinkään kiusaukseen vaan että palvelette todellista ja "elävää Jumalaa.

29 Katsokaa, ettette ota kastetta "kelvottomina; katsokaa, ettette nauti Kristuksen sakramenttia^b kelvottomina, vaan katsokaa, että teette kaiken "kelvollisina ja teette sen Jeesuksen Kristuksen, elävän Jumalan Pojan nimessä; ja jos te tämän teette ja kestätte loppuun asti, teitä ei suinkaan ajeta pois.

30 Katso, minä puhun teille ikään kuin "puhuisin kuolleista; sillä minä tiedän, että te saatte minun sanani.

31 Älkää tuomitko minua minun vajavaisuuteni tähden älkääkä minun isääni hänen "vajavaisuutensa tähden, älkääkä niitä, jotka ovat kirjoittaneet ennen häntä, vaan antakaa sen sijaan kiitos Jumalalle siitä, että hän on ilmaissut teille meidän vajavaisuutemme, jotta te oppisitte olemaan viisaampia kuin me olemme olleet.

32 Ja nyt, katso, me olemme kirjoittaneet tämän aikakirjan tietomme mukaan kirjoitusmerkein, joita meidän keskuudessamme kutsutaan "uudistetuiksi egyptiläisiksi, koska ne ovat meillä periytyneet ja muuttuneet meidän puhetapamme mukaisesti.

33 Ja jos meidän levymme olisivat olleet kyllin suuret, olisimme kirjoittaneet hepreaksi; mutta myös heprea on meillä muutunut; ja jos olisimme voineet kirjoittaa hepreaksi, katso, teillä ei olisi ollut mitään vajavaisuutta aikakirjassamme.

34 Mutta Herra tietää sen, mitä me olemme kirjoittaneet, ja myös, ettei mikään muu kansa osaa meidän kieltämme; ja koska mikään muu kansa ei osaa meidän kieltämme, sen tähden hän on valmistanut "keinon sen tulkitsemiseksi.

35 Ja nämä asiat on kirjoitettu, jotta voisimme puhdistaa vaattemme "epäuskoon vaipuneiden veljemme verestä.

36 Ja katso, tämä, mitä me olemme veljillemme "halunneet, niin, nimittäin heidän palauttamisensa Kristuksen tuntemiseen, on kaikkien tässä maassa asuneiden pyhien rukousten mukaista.

37 Ja suokoon Herra Jeesus

27a Moroni 10:30–32.

b Joos. 22:5;
OL 64:22, 34.

pko Sydän.

c Fil. 2:12.

28a MK Jaak. 6:12.

b pko Him.

c Alma 5:13.

29a pko Kaste, kastaminen: Vaatimukset kasteelle pääsemiseksi.

b 1. Kor. 11:27–30;

3. Nefi 18:28–32.

c pko Kelvollisuus.

30a Morm. 8:26;

Moroni 10:27.

31a Morm. 8:17;

Et. 12:22–28, 35.

32a 1. Nefi 1:2; Moosia 1:4.

34a Moosia 8:13–18;

Et. 3:23, 28; OL 17:1.

35a 2. Nefi 26:15.

36a Morm. 8:24–26;

OL 10:46–49.

Kristus, että heidän rukouksiinsa vastattaisiin heidän uskonsa mukaisesti; ja muistakoon Isä Jumala sen liiton, jonka hän on

tehnyt Israelin huoneen kanssa; ja hän siunatkoon sitä ikuisesti, uskon kautta Jeesuksen Kristuksen nimeen. Aamen.

ETERIN KIRJA

Jerediläisten aikakirja, otettu niistä kahdestakymmenestäneljästä levystä, jotka Limhin kansa löysi kuningas Moosian aikana.

LUKU 1

Moroni lyhentää Eterin kirjoitukset. Eterin sukuluettelo esitetään. Jerediläisten kieltä ei sekoiteta Babylonin tornilla. Herra lupaa johdattaa heidät oivalliseen maahan ja tehdä heistä suuren kansakunnan.

JA nyt minä, ^aMoroni, ryhdyn kertomaan niistä muinaisista asukkaista, jotka Herran ^bkäsi hävitti tässä pohjoisessa maassa.

2 Ja minä otan kertomukseni niistä ^akahdestakymmenestäneljästä levystä, jotka Limhin kansa löysi, ja sitä kutsutaan Eterin kirjaksi.

3 Ja koska minä arvelen, että tämän aikakirjan ensimmäinen osa, joka puhuu maailman sekä Aadamin luomisesta ja sisältää kertomuksen siitä ajasta aina suureen ^atorniin asti ja kaikesta, mitä ihmislasten keskuudessa tapahtui siihen aikaan asti, on juutalaisilla –

4 sen tähden minä en kirjoita

niitä asioita, jotka tapahtuivat ^aAadamin ajoista siihen aikaan asti, mutta ne ovat levyissä; ja joka ne löytää, hänellä on valta saada täydellinen kertomus.

5 Mutta katso, minä en esitä täydellistä kertomusta, vaan osan kertomuksesta minä esitän, tornilta aina siihen asti, kun he tuhoutuivat.

6 Ja tällä tavalla minä esitän kertomuksen. Tämän aikakirjan kirjoitti ^aEter, ja hän oli Koriantorin jälkeläinen.

7 Koriantor oli Moronin poika.

8 Ja Moron oli Etemin poika.

9 Ja Etem oli Ahan poika.

10 Ja Aha oli Setin poika.

11 Ja Set oli Siblonin poika.

12 Ja Siblon oli Komin poika.

13 Ja Kom oli Koriantumin poika.

14 Ja Koriantum oli Amnigaddan poika.

15 Ja Amnigadda oli Aaronin poika.

16 Ja Aaron oli Hetin jälkeläinen, ja Het oli Heartomin poika.

1 ^{1a} pko Moroni, Mormonin poika.
^b Morm. 5:23;
OL 87:6–7.

2a Alma 37:21;
Et. 15:33.
3a Omni 1:22;
Moosia 28:17;

Hel. 6:28.
4a ELI samana aikana
kuin 1. Moos. 1–10.
6a Et. 12:2; 15:34.

17 Ja Heartom oli Libin poika.
 18 Ja Lib oli Kisin poika.
 19 Ja Kis oli Koromin poika.
 20 Ja Korom oli Leevin poika.
 21 Ja Leevi oli Kimin poika.
 22 Ja Kim oli Moriantonin poika.

23 Ja Morianton oli Riplakisin jälkeläinen.

24 Ja Riplakis oli Sesin poika.
 25 Ja Ses oli Hetin poika.
 26 Ja Het oli Komin poika.
 27 Ja Kom oli Koriantumin poika.

28 Ja Koriantum oli Emerin poika.

29 Ja Emer oli Omerin poika.
 30 Ja Omer oli Sulen poika.
 31 Ja Sule oli Kibin poika.
 32 Ja Kib oli Orihan poika, ja Oriha oli Jeredin poika;

33 joka ^aJered tuli veljensä ja heidän perheidensä kanssa ja muutamien muiden ja heidän perheidensä kanssa suurelta tornilta siihen aikaan, kun Herra ^bsekoitti ihmisten kielen ja vannoi vihassaan, että heidät hajotettaisiin kaikkialle maan ^cpäälle; ja Herran sanan mukaisesti ihmiset hajotettiin.

34 Ja koska ^aJeredin veli oli kookas ja väkevä mies ja Herran suuresti suosima mies, hänen veljensä Jered sanoi hänelle: Huuda Herran puoleen, ettei hän sekoita meitä, niin ettemme ymmärtäisi sanojamme.

35 Ja tapahtui, että Jeredin veli huusi Herran puoleen, ja Herra tunsu myötätuntoa Jerediä kohtaan; sen tähden hän ei sekoitta-

nut Jeredin kieltä, eikä Jerediä ja hänen veljeään sekoitettua.

36 Silloin Jered sanoi veljelleen: Huuda jälleen Herran puoleen, niin kenties hän kääntää pois vihansa niistä, jotka ovat ystäviämme, niin ettei hän sekoita heidän kieltään.

37 Ja tapahtui, että Jeredin veli huusi Herran puoleen, ja Herra tunsu myötätuntoa heidän ystäviään ja näiden perheitäkin kohtaan, niin ettei heitä sekoitettua.

38 Ja tapahtui, että Jered puhui jälleen veljelleen sanoen: Mene ja kysy Herralta, ajaako hän meidät pois maasta, ja jos hän ajaa meidät pois maasta, huuda hänen puoleensa, minne meidän on mentävä. Ja kenties Herra vie meidät maahan, joka on ^aoivalisempi kuin mikään muu koko maailmassa. Ja jos niin käy, olkaamme uskollisia Herralle, jotta saisimme sen perinnöksemme.

39 Ja tapahtui, että Jeredin veli huusi Herran puoleen sen mukaisesti, mitä Jeredin suu oli puhunut.

40 Ja tapahtui, että Herra kuuli Jeredin veljeä ja tunsu myötätuntoa häntä kohtaan ja sanoi hänelle:

41 Mene ja kokoa yhteen kaikenlaiset katraasi, sekä urokset että naaraat, ja myös kaikenlaista maan siementä, ja ^aperheesi, ja myös veljesi Jered ja hänen perheensä, ja myös ^bystäväsi ja heidän perheensä, ja Jeredin ystävät ja heidän perheensä.

42 Ja kun olet tehnyt tämän,

33a pko Jered.
 b 1. Moos. 11:6–9.
 c Moosia 28:17.

34a pko Jeredin veli.
 38a pko Luvattu maa.
 41a Et. 6:20.

b Et. 6:16.

“mene heidän edellään alas laaksoon, joka on pohjoisessa. Ja siellä minä kohtaan sinut, ja minä kuljen sinun ^bedelläsi maahan, joka on ^coivallisempi kuin mikään muu maa maailmassa.

43 Ja siellä minä siunaan sinua ja jälkeläisiäsi ja nostan itselleni sinun jälkeläisistäsi ja veljesi jälkeläisistä ja niiden jälkeläisistä, jotka lähtevät kanssasi, suuren kansakunnan. Eikä koko maan päällä tule olemaan suurempaa kansakuntaa kuin se, jonka minä nostan itselleni sinun jälkeläisistäsi. Ja näin minä teen sinulle, koska olet näin pitkän aikaa huutanut minun puoleeni.

LUKU 2

Jerediläiset valmistautuvat matkalleen luvattuun maahan. Se on oivallinen maa, jossa ihmisten on palveltava Kristusta tai heidät hävitetään. Herra puhuu Jeredin veljelle kolme tuntia. Jerediläiset rakentavat laivoja. Herra pyytää Jeredin veljeä ehdottamaan, kuinka laivat valaistaan.

Ja tapahtui, että Jered ja hänen veljensä ja heidän perheensä sekä Jeredin ja hänen veljensä ystävät ja heidän perheensä menivät alas laaksoon, joka oli pohjoisessa (ja laakson nimi oli ^aNimrod, ja sille oli annettu nimi mahtavan metsästäjän mukaan), kaikenlaisine katraineen, jotka he olivat koonneet yhteen, urokset ja naaraat.

2 Ja he asettivat myös ansoja ja pyydystivät ilman lintuja; ja he valmistivat myös astian, jossa he kuljettivat mukanaan vesien kaloja.

3 Ja heillä oli mukanaan myös deseret, joka käännettynä on hunajamehiläinen; ja niin he kuljettivat mukanaan mehiläisparvia ja kaikenlaista, mitä maassa oli, kaikenlaisia siemeniä.

4 Ja tapahtui, että kun he olivat tulleet alas Nimrodin laaksoon, Herra tuli alas ja puhui Jeredin veljen kanssa; ja hän oli ^apilven sisässä, eikä Jeredin veli nähnyt häntä.

5 Ja tapahtui, että Herra käski heidän mennä erämaahan, nimittäin sille seudulle, missä ihminen ei ollut koskaan ollut. Ja tapahtui, että Herra kulki heidän edellään ja puhui heidän kanssaan seisoen ^apilven sisässä ja antoi heille ohjeita, minne heidän tuli kulkea.

6 Ja tapahtui, että he kulkivat erämaassa ja rakensivat laivoja, joissa he kulkivat suurten vesien poikki, ja Herran käsi ohjasi heitä alati.

7 Eikä Herra sallinut heidän pysähtyä meren tuolle puolen erämaahan, vaan hän tahtoi heidän tulevan aina ^alupauksen maahan asti, joka oli kaikkia muita maita oivallisempi ja jonka Herra Jumala oli säilyttänyt vanhurskaalle kansalle.

8 Ja hän oli vannonut vihasaan Jeredin veljelle, että jokai-

42a 1. Nefi 2:1–2;
Abz. 2:3.
b OL 84:88.
c 1. Nefi 13:30.

2 1a 1. Moos. 10:8.
4a 4. Moos. 11:25;
OL 34:7–9;
JS–H 1:68.

5a 2. Moos. 13:21–22.
7a 1. Nefi 4:14.
PKO Luvattu maa.

sen, joka pitäisi tätä lupauksen maata hallussaan siitä vastedes ja ikuisesti, tuli ^a“palvella häntä, todellista ja ainoaa Jumalaa, tai heidät ^bhävitettäisiin, kun hänen vihansa täyteys kohtaisi heidät.

9 Ja nyt, me voimme nähdä Jumalan tätä maata koskevat säädökset, että se on lupauksen maa; ja mikä kansakunta sitä hallussaan pitääkin, sen on palveltava Jumalaa, tai se hävitetään, kun hänen vihansa täyteys kohtaa sen. Ja hänen vihansa täyteys kohtaa sen, kun se on kypsynyt pahuudessa.

10 Sillä katso, tämä on maa, joka on kaikkia muita maita oivallimpi; niinpä sen, joka pitää sitä hallussaan, on palveltava Jumalaa, tai hänet hävitetään, sillä se on Jumalan ikuinen säädös. Eikä heitä ^ahävitetä ennen pahuuden ^btäyteyttä maan lasten keskuudessa.

11 Ja tämä tulee teille, oi te ^a“pakanat, jotta te tietäisitte Jumalan säädökset – jotta te tekisitte parannuksen ettekä jatkaisi pahuudessaanne täyteen tulemiseen asti, jotta ette vetäisi Jumalan vihan täyteyttä päällenne, niin kuin maan asukkaat ovat tähän asti tehneet.

12 Katso, tämä on oivallinen maa, ja mikä kansakunta sitä hallussaan pitääkin, se on oleva ^a“vapaa orjuudesta ja vankeudesta ja kaikista muista kansakunnista taivaan alla, jos se vain

^bpalvelee maan Jumalaa, joka on Jeesus Kristus ja joka on ilmaistu siinä, mitä me olemme kirjoittaneet.

13 Ja nyt minä jatkan aikakirjaani; sillä katso, tapahtui, että Herra toi Jeredin ja hänen veljensä aina sen suuren meren rannalle asti, joka erottaa maat toisistaan. Ja kun he tulivat meren rantaan, he pystyttivät telttansa; ja he antoivat paikalle nimeksi Moriankumer; ja he asuivat teltoissa, ja asuivat teltoissa merenrannikolla neljän vuoden ajan.

14 Ja tapahtui neljän vuoden kuluttua, että Herra tuli jälleen Jeredin veljen luokse ja seisoi pilven sisässä ja puhui hänen kanssaan. Ja kolmen tunnin ajan Herra puhui Jeredin veljen kanssa ja ^a“nuhteli häntä, koska hän ei ollut muistanut ^bhuutaa avuksi Herran nimeä.

15 Ja Jeredin veli teki parannuksen pahasta, jota hän oli tehnyt, ja huusi avuksi Herran nimeä veljiensä puolesta, jotka olivat hänen kanssaan. Ja Herra sanoi hänelle: Minä annan anteeksi sinulle ja veljillesi teidän syntinne, mutta älkää enää syntiä tehkö, sillä teidän tulee muistaa, ettei minun ^a“Henkeni ainaisesti ^bkiistele ihmisen kanssa; jos te siis teette syntiä, kunnes olette täysin kypsiä, teidät erotetaan pois Herran luota. Ja nämä ovat minun ajatukseni

8a Et. 13:2.

b Jar. 1:3, 10;
Alma 37:28;
Et. 9:20.

10a 1. Nefi 17:37–38.

b 2. Nefi 28:16.

11a 2. Nefi 28:32.
12a pko Vapaus.
b Jes. 60:12.
14a pko Kuritus.

b pko Rukous.

15a Et. 15:19.
b 1. Moos. 6:3;
2. Nefi 26:11;
Morm. 5:16.

maasta, jonka minä annan teille perinnöksi, sillä se on oleva kaikkia muita maita ‘oivallisempi maa.

16 Ja Herra sanoi: Ryhtykää työhön ja rakentakaa laivoja samaan tapaan kuin olette tähän asti rakentaneet. Ja tapahtui, että Jeredin veli ryhtyi työhön ja myös hänen veljensä, ja he rakensivat laivoja samaan tapaan kuin olivat rakentaneet, Herran “ohjeiden mukaisesti. Ja ne olivat pieniä, ja ne olivat kevyitä veden pinnalla, aivan yhtä kevyitä kuin lintu veden pinnalla.

17 Ja ne rakennettiin sillä tavalla, että ne olivat tavattoman “tiiviitä, niin että ne pitivät vettä niin kuin astia; ja niiden pohja oli tiivis kuin astia; ja niiden kyljet olivat tiiviit kuin astia; ja niiden päät olivat suipot; ja niiden kansi oli tiivis kuin astia; ja niiden pituus oli puun pituus; ja niiden ovi, kun se oli kiinni, oli tiivis kuin astia.

18 Ja tapahtui, että Jeredin veli huusi Herran puoleen sanoen: Oi Herra, minä olen tehnyt sen työn, jonka sinä olet käskennyt minun tehdä, ja olen tehnyt laivat sen mukaan kuin sinä olet neuvonut minua.

19 Ja katso, oi Herra, niissä ei ole valoa; minne me ohjaamme? Ja sitä paitsi me menedhymme, sillä emme voi hengittää niissä, paitsi sitä ilmaa, mikä niissä on; sen tähden me menedhymme.

20 Ja Herra sanoi Jeredin veljelle: Katso, tee reikä kanteen

sekä pohjaan; ja kun tarvitset ilmaa, aukaiset reiän ja saat ilmaa. Ja jos vettä tulee sisään päällesi, katso, sulje reikä, ettette hukkuisi vedenpaljouteen.

21 Ja tapahtui, että Jeredin veli teki niin, sen mukaisesti kuin Herra oli käskennyt.

22 Ja hän huusi jälleen Herran puoleen sanoen: Oi Herra, katso, minä olen tehnyt aivan niin kuin sinä olet minua käskennyt, ja minä olen valmistanut alukset väkeäni varten, mutta katso, niissä ei ole valoa. Katso, oi Herra, annatko meidän kulkea tämän suuren veden poikki pimeässä?

23 Ja Herra sanoi Jeredin veljelle: Mitä sinä tahdot minun tekevän, että teillä olisi valoa aluksissanne? Sillä katso, teillä ei voi olla ikkunoita, sillä ne murskautuvat kappaleiksi; eikä teidän myöskään pidä ottaa tulta mukaanne, sillä teidän ei pidä kulkea tulen valossa.

24 Sillä katso, te tulette olemaan niin kuin valas meren keskellä, sillä vuorenkorkuiset aallot syöksyvät päällenne. Kuitenkin minä nostan teidät meren syvyyksistä, sillä “tuulet ovat läheneet minun suustani, ja myös ^bsateet ja vedenpaljoudet minä olen lähettänyt.

25 Ja katso, minä valmistan teidät tämän varalle, sillä te ette voi kulkea tämän suuren syvyyden poikki, ellen minä valmista teitä meren aaltojen ja liikkeelle lähteneiden tuulten ja tulevien vedenpaljouksien varalle.

15c Et. 9:20.

16a 1. Nefi 17:50–51.

17a Et. 6:7.

24a Et. 6:5.

b Ps. 148:8.

Mitä sinä sen tähden tahdot minun valmistavan teille, jotta teillä olisi valoa, kun olette nietyinä meren syvyyksissä?

LUKU 3

Jeredin veli näkee Herran sormen, kun Herra koskettaa kuuttatoista kiveä. Kristus näyttää henkiruumiinsa Jeredin veljelle. Niitä, joilla on täydellinen tieto, ei voida estää näkemästä väliverhon tuolle puolen. Kääntäjät varataan saattamaan jerediläisten aikakirja valoon.

Ja tapahtui, että Jeredin veli (nyt niiden alusten lukumäärä, jotka oli valmistettu, oli kahdeksan) meni vuorelle, jota he nimittivät Seleminvuoreksi sen tavattoman korkeuden tähden, ja sulatti kalliosta kuusitoista pientä kiveä; ja ne olivat valkoisia ja kirkkaita, ikään kuin läpinäkyvää lasia; ja hän vei ne käsissään vuoren huipulle ja huusi jälleen Herran puoleen sanoen:

2 Oi Herra, sinä olet sanonut, että me joudumme vedenpaljouksien keskelle. Katso nyt, oi Herra, äläkä ole vihainen palvelijallesi hänen heikkoutensa tähden sinun edessäsi, sillä me tiedämme, että sinä olet pyhä ja asut taivaissa ja että me olemme ansiottomia sinun edessäsi; ^alankeemuksen tähden meidän ^bluontomme on tullut jatkuvasti pahaksi; kuitenkin, oi Herra, sinä olet antanut meille käskyn, että meidän on huudettava avuksi

sinua, jotta me sinulta saisimme toiveidemme mukaan.

3 Katso, oi Herra, sinä olet lyönyt meitä meidän pahuutemme tähden ja ajanut meitä eteenpäin, ja nämä monet vuodet me olemme olleet erämaassa; kuitenkin sinä olet ollut meille ^aarmollinen. Oi Herra, katso minuun säälien ja käännä vihasi pois tästä kansastasi äläkä anna sen kulkea tämän raivoavan syvyyden poikki pimeässä, vaan katso näitä kiviä, jotka minä olen sulattanut kalliosta.

4 Ja minä tiedän, oi Herra, että sinulla on kaikki ^avalta ja voit tehdä mitä tahansa tahdot ihmisen hyväksi; kosketa sen tähden näitä kiviä, oi Herra, sormellasi, ja valmista ne sellaisiksi, että ne voivat loistaa pimeässä; ja ne loistavat meille aluksissa, jotka olemme valmistaneet, jotta meillä olisi valoa kulkiessamme meren poikki.

5 Katso, oi Herra, sinä voit tehdä tämän. Me tiedämme, että sinä pystyt osoittamaan suurta voimaa, joka ^anäyttää pieneltä ihmisten ymmärrykselle.

6 Ja tapahtui, että kun Jeredin veli oli sanonut nämä sanat, katso, ^aHerra ojensi kätensä ja kosketti kiviä yksitellen sormellaan. Ja ^bverho otettiin pois Jeredin veljen silmien edestä, ja hän näki Herran sormen; ja se oli kuin miehen sormi, kuin lihaa ja verta; ja Jeredin veli lankesi maahan Herran eteen, sillä hän pelästyi.

3 2a pko Aadamin ja Eevan lankeemus.
b Moosia 3:19.

3a Et. 1:34–43.
4a pko Voima.
5a Jes. 55:8–9;

1. Nefi 16:29.
6a pko Jeesus Kristus.
b Et. 12:19, 21.

7 Ja Herra näki, että Jeredin veli oli langennut maahan; ja Herra sanoi hänelle: Nouse, miksi olet langennut maahan?

8 Ja hän sanoi Herralle: Minä näin Herran sormen ja pelkäsin, että hän löisi minua, sillä minä en tiennyt, että Herralla on lihaa ja verta.

9 Ja Herra sanoi hänelle: Uskosi tähden sinä olet nähnyt, että minä olen pukeutuva ^alihaan ja vereen; eikä koskaan ole ihminen tullut minun eteeni niin suuresti uskoen kuin sinä olet, sillä ellei niin olisi, sinä et olisi voinut nähdä minun sormeani. Näitkö sinä enemmän kuin tämän?

10 Ja hän vastasi: En, Herra, näyttäydä minulle.

11 Ja Herra sanoi hänelle: Uskotko ne sanat, jotka minä puhun?

12 Ja hän vastasi: Kyllä, Herra, minä tiedän, että sinä puhut totta, sillä sinä olet totuuden Jumala ^aetkä voi valehdella.

13 Ja kun hän oli sanonut nämä sanat, katso, Herra ^anäyttäytyi hänelle ja sanoi: ^bKoska sinä tiedät nämä asiat, sinä olet lunastettu lankeemuksesta; sen tähden sinut on saatettu takaisin minun eteeni; sen tähden minä ^cnäyttäydyn sinulle.

14 Katso, minä olen se, joka olin valmistettu maailman pe-

rustamisesta asti ^alunastamaan kansani. Katso, minä olen Jeesus Kristus. Minä olen ^bIsä ja Poika. Minussa on koko ihmissuku saava ^celämän, ja sen ikuisesti, nimittäin ne, jotka uskovat minun nimeeni; ja heistä tulee minun ^dpoikiani ja tyttäriäni.

15 Enkä minä ole koskaan näyttäytynyt ihmiselle, jonka olen luonut, sillä koskaan ei ole ihminen ^auskonut minuun niin kuin sinä olet. Näetkö, että sinut on luotu minun oman ^bkuvani kaltaiseksi? Aivan niin, kaikki ihmiset luotiin alussa minun oman kuvani mukaan.

16 Katso, tämä ruumis, jonka sinä nyt näet, on minun henkeni ruumis, ja ihmisen minä olen luonut ^ahenkeni ruumiin mukaan; ja sellaisena, kuin minä sinusta näytän olevan hengessä, minä ilmestyn kansalleni lihassa.

17 Ja nyt, kuten minä, Moroni, sanoin, etten voisi esittää täydellistä kertomusta näistä asioista, jotka on kirjoitettu, sen tähden minusta riittää, kun sanon, että Jeesus näyttäytyi tälle miehelle hengessä samaan tapaan ja saman ruumiin kaltaisena kuin hän ^anäyttäytyi nefiläisille.

18 Ja hän palveli häntä samoin kuin hän palveli nefiläisiä; ja kaikki tämä, jotta tämä mies tietäisi, että hän oli Jumala, niiden monien suurten tekojen

9a pko Jeesus Kristus;
Kuolevaisuus;
Liha.

12a Hepr. 6:18.

13a OL 67:10–11.

b En. 1:6–8.

c pko Jeesus Kristus;
Kristuksen kuolevai-

suutta edeltävä
olemassaolo.

14a pko Lunastaja;
Lunastus.

b Moosia 15:1–4.

c Moosia 16:9.

d pko Jumalan pojat ja
tytöt.

15a pko Usko.

b 1. Moos. 1:26–27;

Moosia 7:27;

OL 20:17–18.

16a pko Henki.

17a 3. Nefi 11:8–10.

tähden, joita Herra oli hänelle näyttänyt.

19 Ja sen tiedon tähden, joka tällä miehellä oli, häntä ei voitu estää näkemästä ^aväliverhon tuolle puolen; ja hän näki Jeesuksen sormen, jonka nähdessään hän lankesi maahan pelosta, sillä hän tiesi, että se oli Herran sormi; eikä hänellä ollut enää uskoa, sillä hän tiesi, mitään epäilemättä.

20 Niinpä hänen saatuaan tämän täydellisen tiedon Jumalasta häntä ^aei voitu estää näkemästä väliverhon tuolle puolen; sen tähden hän näki Jeesuksen, ja hän palveli häntä.

21 Ja tapahtui, että Herra sanoi Jeredin veljelle: Katso, älä anna näiden asioiden, jotka olet nähnyt ja kuullut, mennä maailmalle, ennen kuin tulee ^aaika, jolloin minä kirkastan nimeni lihassa; säilytä siis ne asiat, jotka olet nähnyt ja kuullut, äläkä näytä niitä kenellekään ihmiselle.

22 Ja katso, kun sinä tulet minun luokseni, kirjoita ne ja sinetöi ne, ettei kukaan voi niitä tulkita; sillä sinun on kirjoitettava ne sellaisella kielellä, ettei niitä voida lukea.

23 Ja katso, nämä ^akaksi kiveä minä annan sinulle, ja sinun on sinetöitävä nekin yhdessä sen kanssa, mitä kirjoitat.

24 Sillä katso, minä olen sekoittanut sen kielen, jota sinä kirjoitat; sen vuoksi minä itse hyväksi

näkemänäni aikana annan näiden kivien kirkastaa ihmisten silmille nämä asiat, jotka sinä kirjoitat.

25 Ja kun Herra oli sanonut nämä sanat, hän näytti Jeredin veljelle ^akaikki maan asukkaat, jotka olivat olleet, ja myös kaikki, jotka tulisivat olemaan; eikä hän salannut heitä hänen näkyvystään, aina maan ääriin asti.

26 Sillä hän oli sanonut hänelle aikaisemmin, että ^ajos hän ^buskoisi häneen, että hän voisi näyttää hänelle ^ckaiken – se näytettäisiin hänelle; sen tähden Herra ei voinut salata häneltä mitään, sillä hän tiesi, että Herra voisi näyttää hänelle kaiken.

27 Ja Herra sanoi hänelle: Kirjoita nämä asiat ja ^asinetöi ne; ja minä näytän ne itse hyväksi näkemänäni aikana ihmislapsille.

28 Ja tapahtui, että Herra käski hänen sinetöidä kaksi ^akiveä, jotka hän oli saanut, näyttämättä niitä ennen kuin Herra näyttäisi ne ihmislapsille.

LUKU 4

Moronin käsketään sinetöidä Jeredin veljen kirjoitukset. Niitä ei ilmaista, ennen kuin ihmisillä on samanlainen usko kuin Jeredin veljellä. Kristus käskää ihmisiä uskomaan Hänen ja Hänen opetuslastensa sanoihin. Ihmisiä käsketään tekemään parannus, uskomaan evankeliumiin ja pelastumaan.

19a pko Väliverho.

20a Et. 12:19–21.

21a Et. 4:1.

23a pko Urim ja tummim.

25a Moos. 1:8.

26a Et. 3:11–13.

b pko Usko.

c Et. 4:4.

27a 2. Nefi 27:6–8.

28a OL 17:1.

Ja Herra käski Jeredin veljen mennä alas vuorelta Herran luota ja ^akirjoittaa, mitä hän oli nähnyt; eikä se saanut tulla ihmislasten tietoon, ^bennen kuin hänet olisi korotettu ristille; ja tästä syystä kuningas Moosia säilytti sen, ettei se tulisi maailman tietoon, ennen kuin Kristus näyttäytyisi kansalleen.

2 Ja sen jälkeen kun Kristus todella oli näyttäytynyt kansalleen, hän käski ilmaista sen.

3 Ja nyt, sen jälkeen, he kaikki ovat vaipuneet epäuskoon; eikä ole muita kuin lamanilaisia, ja he ovat hylänneet Kristuksen evankeliumin; sen tähden minun on käsketty ^akätkeä se jälleen maahan.

4 Katso, minä olen kirjoittanut näihin levyihin sen, mitä Jeredin veli näki; eikä koskaan ole ilmaistu suurempia asioita kuin ne, jotka ilmaistiin Jeredin veljelle.

5 Sen vuoksi Herra on käskennyt minun kirjoittaa ne; ja minä olen ne kirjoittanut. Ja hän käski minun ^asinetöidä ne, ja hän on käskennyt minun sinetöidä myös niiden käännöksen; niinpä minä olen sinetöinyt ^bkääntäjät, Herran käskyn mukaisesti.

6 Sillä Herra sanoi minulle: Ne eivät saa joutua pakanoille ennen kuin sinä aikana, jolloin he tekevät parannuksen pahuudes-

taan ja tulevat puhtaiksi Herran edessä.

7 Ja sinä aikana, jolloin he osoittavat sellaista uskoa minuun, sanoo Herra, kuin Jeredin veli osoitti, niin että he voivat tulla ^apyhitetyiksi minussa, silloin minä ilmaisen heille sen, mitä Jeredin veli näki, vieläpä paljastan heille kaikki ilmoitukseni, sanoo Jeesus Kristus, Jumalan Poika, taivaiden ja maan ja kaiken niissä olevan ^bIsä.

8 Ja se, joka ^ataistelee Herran sanaa vastaan, olkoon kirottu; ja se, joka ^bkieltää nämä asiat, olkoon kirottu; sillä heille minä en näytä mitään ^csuurempia asioita, sanoo Jeesus Kristus; sillä minä olen se, joka puhuu.

9 Ja minun käskystäni taivaat aukenevat ja ^asulkeutuvat; ja minun sanastani ^bmaa järisee; ja minun käskystäni sen asukkaat kuolevat ikään kuin tulella.

10 Ja se, joka ei usko minun sanojani, ei usko minun opetuslapsiani; ja ellen minä puhu, tuomitkaa te; sillä te tulette tietämään ^aviimeisenä päivänä, että minä olen se, joka puhuu.

11 Mutta sille, joka ^auskoo nämä asiat, jotka minä olen puhunut, minä lähetän Henkeni ilmoitukset, ja hän on tietävä ja todistava. Sillä minun Henkeni tähden hän on ^btietävä,

4 1a Et. 12:24.
pko Pyhät kirjoitukset.
b Et. 3:21.
3a Morm. 8:14.
5a Et. 5:1.
b OL 17:1; JS-H 1:52.
pko Urim ja tummim.

7a pko Pyhitys.
b Moosia 3:8.
8a 3. Nefi 29:5–6;
Morm. 8:17.
b 2. Nefi 27:14; 28:29–30.
c Alma 12:10–11;
3. Nefi 26:9–10.

9a 1. Kun. 8:35;
OL 77:8.
b Hel. 12:8–18;
Morm. 5:23.
10a 2. Nefi 33:10–15.
11a OL 5:16.
b pko Todistaminen.

että nämä asiat ovat ^ctotta, sillä ne saavat ihmiset tekemään hyvää.

12 Ja mikä tahansa, mikä saa ihmiset tekemään hyvää, on minusta, sillä ^ahyvä ei tule kenestäkään muusta kuin minusta. Minä olen se, joka johdattaa ihmisiä kaikkeen hyvään; joka ^bei usko minun sanojani, ei usko minua – että minä olen – ja joka ei usko minua, ei usko Isää, joka minut lähetti. Sillä katso, minä olen Isä, minä olen maailman ^cvalo ja ^delämä ja totuus.

13 ^aTulkaa minun luokseni, oi te pakanat, niin minä näytän teille suurempia asioita, tiedon, joka on kätkeyty epäuskon tähden.

14 Tule minun luokseni, oi sinä Israelin huone, niin sinulle ^ailmaistaan, kuinka suuria asioita Isä on sinulle varannut maailman perustamisesta asti; ja epäuskon tähden se ei ole tullut sinulle.

15 Katso, kun sinä repäiset sen epäuskon verhon, joka saa sinut pysymään kauheassa jumalattomuuden ja sydämen paatumuksen ja mielen sokeuden tilassasi, silloin ne suuret ja ihmeelliset asiat, jotka ovat olleet sinulta ^akätkössä maailman perustamisesta asti – eli kun sinä huudat avuksi Isää minun nimessäni,

särkynein sydämin ja murtunein mielin, silloin sinä tiedät, että Isä on muistanut sen liiton, jonka hän teki sinun isiesi kanssa, oi Israelin huone.

16 Ja silloin minun ^ailmoitukseni, jotka minä olen käsenyt palvelijani Johanneksen kirjoittaa, paljastetaan kaikkien ihmisten nähtäville. Muista, että kun näet nämä asiat, tiedät, että aika on käsillä, jolloin ne todella ilmaistaan.

17 Sen tähden, ^akun sinä saat tämän aikakirjan, voit tietää, että Isän työ on alkanut kaikkialla maassa.

18 Tehkää sen tähden ^aparannus, kaikki te maan ääret, ja tulkaa minun luokseni ja uskoka minun evankeliumiini ja ^bottakaa kaste minun nimeeni; sillä joka uskoo ja ottaa kasteen, se pelastuu, mutta joka ei usko, tuomitaan; ja ^cmerkit seuraavat niitä, jotka uskovat minun nimeeni.

19 Ja siunattu on se, joka havaitaan ^auskolliseksi minun nimelleni viimeisenä päivänä, sillä hänet ylennetään asumaan valtakunnassa, joka on ollut hänelle valmistettuna maailman ^bperustamisesta asti. Ja katso, minä olen näin puhunut. Aamen.

11 ^c Et. 5:3–4;
Moroni 10:4–5.

12 ^a Alma 5:40;
Moroni 7:16–17.
^b 3. Nefi 28:34.
^c pko Valo, Kristuksen.
^d Joh. 8:12;
Alma 38:9.
13 ^a 3. Nefi 12:2–3.

14 ^a OL 121:26–29.
15 ^a 2. Nefi 27:10.
16 ^a Ilm. 1:1;
1. Nefi 14:18–27.
17 ^a 3. Nefi 21:1–9, 28.
18 ^a 3. Nefi 27:20;
Moroni 7:34.
^b Joh. 3:3–5.
pko Kaste,

kastaminen: Yleistä.
^c pko Hengen lahjat.
19 ^a Moosia 2:41;
OL 6:13.
pko Jeesus Kristus:
Jeesuksen Kristuksen
nimen päälle
ottaminen.
^b 2. Nefi 9:18.

LUKU 5

Kolme todistajaa ja kirja itse tulevat olemaan todistuksena Mormonin kirjan totuudesta.

Ja nyt minä, Moroni, olen kirjoittanut ne sanat, jotka minun käskettiin, muistini mukaan; ja minä olen kertonut sinulle ne asiat, jotka olen ^asinetöinyt; älä sen tähden koske niihin kääntääksesi, sillä se on sinulta kielletty, kunnes se aikanaan on Jumalan viisauden mukaista.

2 Ja katso, sinulla on oikeus näyttää levyt ^aniille, jotka auttavat tämän kirjan julki saattamisessa;

3 ja ^akolmelle ne näytetään Jumalan voimasta; sen vuoksi he tulevat varmasti ^btietämään, että nämä asiat ovat ^ctotta.

4 Ja kolmen ^atodistajan suulla nämä asiat vahvistetaan; ja kolmen todistus ja tämä kirja, jossa ilmenee Jumalan sekä hänen sanansa voima, josta Isä ja Poika ja Pyhä Henki todistavat – ja kaikki tämä on oleva todistuksena maailmaa vastaan viimeisenä päivänä.

5 Ja jos he tekevät parannuksen ja ^atulevat Isän luokse Jeesuksen nimessä, heidät otetaan vastaan Jumalan valtakuntaan.

6 Ja nyt, tuomitkaa te, eikö minulla ole valtuutta näihin asioihin; sillä te saatte tietää, että minulla on valtuus, kun te näette

minut ja me seisomme Jumalan edessä viimeisenä päivänä. Aamen.

LUKU 6

Tuulet kuljettavat jerediläisten laivat luvattuun maahan. Ihmiset ylistävät Herraa Hänen hyvydestään. Oriha nimitetään heidän kuninkaakseen. Jered ja hänen veljensä kuolevat.

Ja nyt minä, Moroni, jatkan kertomusta Jeredistä ja hänen veljestään.

2 Sillä tapahtui, että sen jälkeen kun Herra oli valmistanut ^akivet, jotka Jeredin veli oli vienyt ylös vuorelle, Jeredin veli tuli alas vuorelta, ja hän pani kivet aluksiin, jotka oli valmistettu, yhden niiden kumpaankin päähän; ja katso, ne antoivat valoa aluksiin.

3 Ja näin Herra pani kivet loistamaan pimeydessä, antamaan valoa miehille, naisille ja lapsille, jotteivät he kulkisi suurten vesien poikki pimeydessä.

4 Ja tapahtui, että kun he olivat varanneet kaikenlaista ravintoa pysyäkseen siten hengissä vesillä, ja myös ravintoa katrailleen ja laumoilleen ja kaikille suurille ja pienille eläimille ja linnuille, joita he kuljettivat mukanaan – ja tapahtui, että kun he olivat tehneet kaiken tämän, he nousivat aluksiinsa

5 1a 2. Nefi 27:7–8, 21; Et. 4:4–7.

2a 2. Nefi 27:12–14; OL 5:9–15.

3a 2. Nefi 11:3; 27:12.
b OL 5:25.

c Et. 4:11.

4a Ks. OL 17 johdanto ja jakeet 1–3; ks. myös ”Kolmen silminäkijän todistus” Mormonin kirjan

alkulehdillä.

5a Morm. 9:27; Moroni 10:30–32.

6 2a Et. 3:3–6.

eli laivoihinsa ja lähtivät merelle jättäytyen Herran Jumalansa huomaan.

5 Ja tapahtui, että Herra Jumala antoi ^araivoisan tuulen puhalttaa vesillä kohti luvattua maata, ja niin he ajautuivat meren aalloilla tuulen mukana.

6 Ja tapahtui, että he hautautuivat monta kertaa meren syvyyksiin niiden vuorenkorkeisten aaltojen tähden, jotka sortuivat heidän päälleen, sekä niiden suurten ja kauheiden rajuilmojen tähden, jotka johtuivat tuulen ankaruudesta.

7 Ja tapahtui, että kun he olivat hautautuneina syvyyteen, vesi ei voinut vahingoittaa heitä, koska heidän aluksensa olivat ^atiivitä kuin astia, ja ne olivat myös tiiviitä kuin Nooan ^barkki; kun he siis olivat suurten vesien ympäröiminä, he huusivat Herran puoleen, ja hän toi heidät jälleen esiin vesien pinnalle.

8 Ja tapahtui, ettei tuuli koskaan lakannut puhaltamasta luvattua maata kohti heidän ollessaan vesillä; ja niin tuuli kuljetti heitä eteenpäin.

9 Ja he ^alauloivat ylistystä Herralle; niin, Jeredin veli lauloi ylistystä Herralle, ja hän ^bkiitti ja ylisti Herraa kaiken päivää; ja kun yö tuli, he eivät lakanneet ylistämästä Herraa.

10 Ja näin he ajalehtivat eteenpäin, eikä mikään meren hirviö voinut murskata heitä eikä valas

vahingoittaa heitä; ja heillä oli jatkuvasti valoa, olivatpa he veden päällä tai veden alla.

11 Ja niin he ajautuivat eteenpäin kolmesataaneljäkymmentäneljä päivää vesillä.

12 Ja he nousivat maihin luvattun maan rannassa. Ja kun he olivat laskeneet jalkansa luvattun maan rannoille, he kumartuivat alas maahan ja nöyrytyivät Herran edessä ja vuodattivat ilon kyyneleitä Herran edessä hänen lempeiden armotekojensa paljouden tähden heidän hyväkseen.

13 Ja tapahtui, että he menivät edemmäs maahan ja alkoivat viljellä maata.

14 Ja Jeredillä oli neljä poikaa, ja heidän nimensä olivat Jakom ja Gilga ja Maha ja Oriha.

15 Ja myös Jeredin veljelle syntyi poikia ja tyttöjä.

16 Ja Jeredin ja hänen veljensä ^aystävien lukumäärä oli noin kaksikymmentäkaksi sielua, ja heillekin syntyi poikia ja tyttöjä, ennen kuin he tulivat luvattuun maahan; ja sen tähden heitä alkoi olla paljon.

17 Ja heitä opetettiin ^avaeltamaan nöyrästi Herran edessä, ja heitä ^bopetettiin myös korkeudesta.

18 Ja tapahtui, että he alkoivat levitä maassa ja lisääntyä ja viljellä maata; ja he vahvistuivat maassa.

19 Ja Jeredin veli alkoi olla

5a Et. 2:24–25.

7a Et. 2:17.

b 1. Moos. 6:14;
Moos. 7:43.

9a PKO Laulu.

b 1. Aik. 16:7–9;
Alma 37:37;
OL 46:32.

16a Et. 1:41.

17a PKO Vaeltaminen
Jumalan kanssa.
b PKO Ilmoitus.

vanha ja näki, että hänen on pian mentävä hautaan; niinpä hän sanoi Jeredille: Kootkaamme kansamme yhteen, jotta voimme laskea sen, jotta saamme tietää siltä, mitä se haluaa meiltä, ennen kuin me menemme hautoihimme.

20 Ja sen mukaisesti kansa koottiin yhteen. Nyt Jeredin veljen poikien ja tyttärien lukumäärä oli kaksikymmentäkaksi sielua, ja Jeredin poikien ja tyttärien lukumäärä oli kaksitoista, ja hänellä oli neljä poikaa.

21 Ja tapahtui, että he laskivat kansansa; ja kun he olivat laskeneet sen, he kysyivät siltä, mitä se halusi heidän tekävän, ennen kuin he laskeutuisivat hautoihinsa.

22 Ja tapahtui, että kansa halusi heidän "voitelevan yhden heidän pojistaan kuninkaakseen.

23 Ja nyt katso, tämä oli heille raskasta. Ja Jeredin veli sanoi heille: Tämä "johtaa varmasti vankeuteen.

24 Mutta Jered sanoi veljelleen: Salli heidän saada kuningas. Ja sen tähden hän sanoi heille: Valitkaa meidän poikiemme joukosta kuningas, kenet vain tahdotte.

25 Ja tapahtui, että he valitsivat nimenomaan Jeredin veljen esikoisen, ja hänen nimensä oli Pagag. Ja tapahtui, että hän kieläytyi eikä tahtonut ruveta heidän kuninkaaksensa. Ja kansa tahtoi, että hänen isänsä pakotaisi hänet, mutta hänen isänsä

ei tahtonut; ja hän kielsi heitä pakottamasta ketään kuninkaakseen.

26 Ja tapahtui, että he valitsivat kaikki Pagagin veljet, eivätkä he tahtoneet.

27 Ja tapahtui, etteivät Jeredinkään pojat tahtoneet, tosiaankaan ei kukaan yhtä lukuun ottamatta; ja Oriha voideltiin kansan kuninkaaksi.

28 Ja hän alkoi hallita, ja kansa alkoi menestyä; ja heistä tuli tavattoman rikkaita.

29 Ja tapahtui, että Jered kuoli, ja samoin hänen veljensä.

30 Ja tapahtui, että Oriha vaelsi nöyrästi Herran edessä ja muisti, kuinka suuria Herra oli tehnyt hänen isälleen, ja opetti myös kansalleen, kuinka suuria Herra oli tehnyt sen isille.

LUKU 7

Oriha hallitsee vanhurskaasti. Val-lankaappauksen ja taistelun keskellä pystytetään Sulen ja Kohorin kilpailevat valtakunnat. Profeetat tuomitsevat kansan jumalattomuuden ja epäjumalanpalvonnan, jolloin se tekee parannuksen.

Ja tapahtui, että Oriha tuomitsi maassa vanhurskaasti koko elinaikansa, joka elinaika oli tavattoman pitkä.

2 Ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; niin, hänelle syntyi kolmekymmentäyksi, joista kaksikymmentäkolme oli poikia.

3 Ja tapahtui, että hänelle syntyi myös Kib hänen vanhalla iälään. Ja tapahtui, että Kib hallitsi

hänen jälkeensä; ja Kibille syntyi Korihor.

4 Ja kun Korihor oli kolmekymmentäkaksi vuotta vanha, hän kapinoi isäänsä vastaan ja meni asumaan Nehorin maahan; ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä, ja heistä tuli tavattoman kauniita, minkä vuoksi Korihor veti paljon ihmisiä mukaansa.

5 Ja kun hän oli koonnut yhteen sotajoukon, hän tuli ylös Moronin maahan, missä kuningas asui, ja otti hänet vangiksi, mikä toteutti Jeredin veljen sanat, että he joutuisivat vankeuteen.

6 Nyt Moronin maa, jossa kuningas asui, oli lähellä sitä maata, jota nefiläiset sanovat Hävitykseksi.

7 Ja tapahtui, että Kib asui vankeudessa väkensä kanssa poikansa Korihorin alaisuudessa, kunnes hän tuli tavattoman vanhaksi; kuitenkin Kibille syntyi Sule hänen vanhalla iällään, hänen ollessaan vielä vankeudessa.

8 Ja tapahtui, että Sule oli vihoissaan veljelleen; ja Sule kasvoi vahvaksi, ja hänestä tuli väkevä, mitä miehen voimaan tulee, ja hän oli myös arvostelukyvyltään voimallinen.

9 Ja nyt, hän tuli Efraimin kukkulalle ja sulatti kukkulasta malmia ja teki miekkoja teräksestä niille, jotka hän oli vetänyt mukaansa; ja aseistettuaan heidät miekoilla hän palasi Nehorin kaupunkiin ja ryhtyi taisteluun

veljeään Korihoria vastaan, ja sillä tavoin hän sai valtakunnan haltuunsa ja palautti sen isälleen Kibille.

10 Ja nyt sen vuoksi, mitä Sule oli tehnyt, hänen isänsä antoi hänelle kuninkuuden; sen tähden hän alkoi hallita isänsä sijaan.

11 Ja tapahtui, että hän tuomitsi vanhurskaasti; ja hän levitti valtakuntansa kaikkialle maahan, sillä kansasta oli tullut tavattoman lukuisa.

12 Ja tapahtui, että Sulellekin syntyi monia poikia ja tyttäriä.

13 Ja Korihor teki parannuksen niistä monista pahoista teoista, joita hän oli tehnyt; niinpä Sule antoi hänelle valtaa valtakunnassaan.

14 Ja tapahtui, että Korihorilla oli monia poikia ja tyttäriä. Ja Korihorin poikien joukossa oli yksi, jonka nimi oli Nooa.

15 Ja tapahtui, että Nooa kapinoi kuningas Sulea sekä isäänsä Korihoria vastaan ja veti mukaansa veljensä Kohorin ja kaikki muutkin veljensä ja monia kansasta.

16 Ja hän ryhtyi kuningas Sulea vastaan taisteluun, jossa hän sai haltuunsa heidän ensimmäisen perintömaansa, ja hänestä tuli kuningas tuohon osaan maata.

17 Ja tapahtui, että hän ryhtyi jälleen taisteluun kuningas Sulea vastaan, ja hän otti kuningas Sulen kiinni ja vei hänet vankina Moroniin.

18 Ja tapahtui, että hänen aikossaan ottaa hänet hengiltä,

Sulen pojat hiipivät yöllä Nooan taloon ja surmasivat hänet ja mursivat vankilan oven ja toivat isänsä ulos ja asettivat hänet hänen valtaistuimelleen hänen omassa valtakunnassaan.

19 Ja nyt, Nooan poika vahvisti hänen valtakuntaansa hänen jälkeensä; kuitenkin he eivät enää saaneet kuningas Sulea valtaansa, ja kuningas Sulen hallitsema kansa menestyi tavattomasti ja tuli suureksi.

20 Ja maa oli jaettu, ja oli kaksi valtakuntaa, Sulen valtakunta ja Nooan pojan Kohorin valtakunta.

21 Ja Nooan poika Kohor käski kansansa ryhtyä Sulea vastaan taisteluun, jossa Sule löi heidät ja surmasi Kohorin.

22 Ja nyt Kohorilla oli poika, jota kutsuttiin Nimrodiksi, ja Nimrod luovutti Kohorin valtakunnan Sulelle, ja hän pääsi suosioon Sulen silmissä; sen vuoksi Sule soi hänelle suuresti suosiotaan, ja hän teki Sulen valtakunnassa halunsa mukaan.

23 Ja Sulen hallituskaudella kansan keskuuteen tuli myös profeettoja, jotka olivat Herran lähettämiä, profetoimaan, että kansan jumalattomuus ja "epäjumalien palvonta oli tuomassa kirouksen maalle ja että heidät hävitettäisiin, elleivät he tekisi parannusta.

24 Ja tapahtui, että kansa herjasi profeettoja ja pilkkasi heitä. Ja tapahtui, että kuningas Sule tuomitsi kaikki ne, jotka herjasivat profeettoja.

25 Ja hän sääti koko maahan lain, joka antoi profeetoille vallan mennä, minne ikinä he tahtoivat; ja tällä tavoin kansa saatettiin parannukseen.

26 Ja koska ihmiset tekivät parannuksen pahoista teoistaan ja epäjumalien palvonnastaan, Herra säästi heidät, ja he alkoivat jälleen menestyä maassa. Ja tapahtui, että Sulelle syntyi poikia ja tyttäriä hänen vanhalla iällään.

27 Eikä Sulen elinaikana ollut enää sotia; ja hän muisti ne suuret asiat, joita Herra oli tehnyt hänen isilleen tuodessaan heidät "suuren syvyyden poikki luvattuun maahan; sen vuoksi hän tuomitsi vanhurskaasti koko elinaikansa.

LUKU 8

Valtakunnasta riidellään ja kiistellään. Akis muodostaa valan sitoman salaliiton kuninkaan surmaamiseksi. Salaliitot ovat Perkeleestä ja johtavat kansakuntien tuhoon. Nykyajan pakanoita varoitetaan salaliitoista, jotka pyrkivät hävittämään kaikkien maiden, kansakuntien ja valtakuntien vapauden.

Ja tapahtui, että hänelle syntyi Omer, ja Omer hallitsi hänen jälkeensä. Ja Omerille syntyi Jered, ja Jeredille syntyi poikia ja tyttäriä.

2 Ja Jered kapinoi isäänsä vastaan ja tuli asumaan Hetin maahan. Ja tapahtui, että hän sai houkutelluksi monia ihmisiä

viekkaiden sanojensa tähden, kunnes oli saanut puolet valtakunnasta.

3 Ja saatuaan puolet valtakunnasta hän ryhtyi taisteluun isäänsä vastaan, ja hän vei isänsä vankeuteen ja pani hänet palvelemaan vankeudessa;

4 ja nyt, Omer oli hallituskautensa aikana vankeudessa puolet elinajastaan. Ja tapahtui, että hänelle syntyi poikia ja tyttöjä, joiden joukossa olivat Hesron ja Koriantumr;

5 ja he olivat tavattomasti vihoissaan veljensä Jeredin tekojen tähden, niin että he kokosivat sotajoukon ja ryhtyivät taisteluun Jerediä vastaan. Ja tapahtui, että he ryhtyivät taisteluun häntä vastaan yöllä.

6 Ja tapahtui, että surmattuaan Jeredin sotajoukon he aikoivat surmata hänetkin, ja hän vetosi heihin, etteivät he surmaisi häntä, ja hän luovuttaisi valtakunnan isälleen. Ja tapahtui, että he antoivat hänen pitää henkensä.

7 Ja nyt Jered tuli tavattoman murheelliseksi valtakunnan menetyksen tähden, sillä hän oli kiinnittänyt sydämensä valtakuntaan ja maailman kunniaan.

8 Nyt Jeredin tytär, joka oli tavattoman taitava ja joka näki isänsä murheet, ajatteli laatia suunnitelman, jolla hän voisi lunastaa valtakunnan isälleen.

9 Nyt Jeredin tytär oli tavattoman kaunis. Ja tapahtui, että hän puhui isänsä kanssa ja sanoi hänelle: Minkä tähden isälläni on

niin paljon murhetta? Eikö hän ole lukenut aikakirjaa, jonka isämme toivat suuren syvyyden poikki? Katso, eikö siinä ole kertomus muinaisista ihmisistä, että he "salaisilla suunnitelmillaan saivat kuninkuuden ja suurta kunniaa?

10 Ja nyt, sen tähden isäni lähettäköön hakemaan Kimnorin pojan Akisin; ja katso, minä olen kaunis, ja minä "tanssin hänen edessään ja miellytän häntä, niin että hän haluaa minut vaimoksi; ja nyt, jos hän pyytää sinulta, että sinä annat minut hänelle vaimoksi, niin sano silloin: Minä annan hänet, jos sinä tuot minulle isäni, kuninkaan, pään.

11 Ja nyt Omer oli Akisin ystävä; ja nyt, kun Jered oli lähettänyt hakemaan Akisin, Jeredin tytär tanssi hänen edessään miellyttäen häntä, niin että hän halusi hänet vaimoksi. Ja tapahtui, että hän sanoi Jeredille: Anna hänet minulle vaimoksi.

12 Ja Jered sanoi hänelle: Minä annan hänet sinulle, jos tuot minulle isäni, kuninkaan, pään.

13 Ja tapahtui, että Akis kokosi Jeredin taloon kaikki sukulaisensa ja sanoi heille: Vannotteko minulle, että olette uskollisia minulle siinä, mitä minä teiltä pyydän?

14 Ja tapahtui, että he kaikki "vannoivat hänelle taivaan Jumalan kautta sekä taivaiden sekä maan kautta ja päänsä kautta, että jokainen, joka poikkeaisi siitä avusta, jota Akis

halusi, menettäisi päänsä; ja jokainen, joka paljastaisi, mitä Akis heille ilmaisisi, menettäisi henkensä.

15 Ja tapahtui, että he sopivat näin Akisin kanssa. Ja Akis vannotti heillä ^avalat, joita valtaa samoin tavoitelleet ihmiset muinoin olivat tehneet ja jotka olivat periytyneet aina ^bKainilta saakka, joka oli murhaaja alusta asti.

16 Ja ne säilyivät Perkeleen voimalla vannotettaviksi ihmisillä, pitämään heidät pimeydessä ja auttamaan valtaa tavoittelevia saamaan valtaa ja murhaamaan ja rosvoamaan ja valehtelemaan ja harjoittamaan kaikenlaista jumalattomuutta ja haureutta.

17 Ja Jeredin tytär pani hänen sydämeensä ajatuksen etsiä esiin nämä muinaiset asiat, ja Jered pani sen Akisin sydämeen; sen tähden Akis vannotti sen sukulaisillaan ja ystävillään, johdatuen heidät kauniilla lupauksilla tekemään, mitä vain halusi.

18 Ja tapahtui, että he muodostivat ^asalaliiton, samoin kuin ihmiset muinoin, joka liitto on kaikkea muuta iljettävämpi ja jumalattomampi Jumalan silmissä;

19 sillä Herra ei toimi salaliitoissa, eikä hän tahdo ihmisen vuodattavan verta, vaan on kaikessa kieltänyt sen ihmisen alusta asti.

20 Ja nyt minä, Moroni, en kirjoita, minkälaisia heidän valansa ja liittonsa olivat, sillä minulle on

ilmoitettu, että niitä on kaikkien ihmisten keskuudessa ja niitä on lamanilaisten keskuudessa.

21 Ja ne ovat aiheuttaneet tämän kansan ^atuhon, josta minä nyt puhun, ja myös Nefin kansan tuhon.

22 Ja mikä tahansa kansakunta, joka tukee tällaisia salaliittoja vallan ja rikkauden saamiseksi, kunnes ne leviävät koko kansakuntaan, katso, se tuhoutuu; sillä Herra ei salli pyhiensä ^averen, jonka ne vuodattavat, aina huutavan hänelle maasta ^bkostoa niille, hänen kuitenkaan kostamatta.

23 Sen vuoksi, oi te pakanat, on Jumalan viisauden mukaista, että nämä asiat näytetään teille, jotta te siten tekisitte parannuksen synneistänne ettekä sallisi näiden murhaliittojen, jotka on perustettu ^avallan ja rikkauden saamiseksi, saada teistä ylivaltaa ja työn, niin, nimittäin, tuhotyön kohdata teitä, niin, nimittäin, iankaikkisen Jumalan oikeuden mukaisuuden miekan iskeä teitä teidän kukistumiseksenne ja tuhoksenne, jos te sallitte näiden asioiden olla.

24 Sen vuoksi Herra käskee teitä, kun näette näitä asioita tulevan keskuuteenne, että heräätte tiedostamaan kauhean tilanteenne tämän keskuudessanne olevan salaliiton tähden; tai voi sitä niiden veren tähden, jotka on surmattu, sillä he huutavat tomusta kosta sille sekä niille, jotka sen perustivat.

15a pko Vala.
b 1. Moos. 4:7–8;
Moos. 5:28–30.

18a pko Salaliitto.
21a Hel. 6:28.
22a Morm. 8:27, 40–41.

b pko Kosto.
23a 1. Nefi 22:22–23;
Moos. 6:15.

25 Sillä tapahtuu, että jokainen, joka sen perustaa, pyrkii hävittämään kaikkien maiden, kansakuntien ja valtakuntien "vapauden; ja se saa aikaan kaikkien ihmisten tuhon, sillä sen perustaja on Perkele, joka on kaikkien valheiden isä; nimittäin se sama valehtelija, joka ^bpetti meidän ensimmäiset vanhempamme, niin, nimittäin se sama valehtelija, joka on pannut ihmisen tekemään murhia alusta asti; joka on paaduttanut ihmisten sydämet, niin että he ovat murhanneet profeetat ja kivittäneet heitä ja karkottaneet heitä alusta asti.

26 Sen vuoksi minun, Moronin, on käsketty kirjoittaa näistä asioista, jotta paha voitaisiin poistaa ja jotta tulisi aika, jolloin Saatanalla "ei ole valtaa ihmislasten sydämiin, vaan heidät ^bsaataisiin tekemään alati hyvää, niin että he voivat tulla kaiken vanhurskauden lähteelle ja pelastua.

LUKU 9

Valtakunta siirtyy mieheltä toiselle periytymisen, juonittelun ja murhien kautta. Emer näki Vanhurskauden Pojan. Monet profeetat huutavat parannusta. Näälänhätä ja myrkkykäärmeet ovat kansan vitsauksena.

Ja nyt minä, Moroni, jatkan aika-kirjaani. Ja nyt, katso, tapahtui,

että "salaliittojensa tähden Akis ja hänen ystävänsä, katso, he kukistivat Omerin valtakunnan.

2 Kuitenkin Herra oli armollinen Omerille ja myös hänen pojilleen ja tyttärilleen, jotka eivät yrittäneet tuhota häntä.

3 Ja Herra kehotti Omeria unessa lähtemään maasta; niinpä Omer lähti maasta perheineen ja kulki monta päivää ja tuli "Simin kukkulan luo ja kulki sen ohitse ja tuli sen paikan kautta, ^bmissä nefiläiset tuhottiin, ja sieltä itään päin, ja tuli paikkaan, jota sanottiin Ablomiksi, meren rannikolle, ja sinne hän pystytti telttansa ja myös hänen poikansa ja tyttärensä ja koko hänen perhekuntansa, lukuun ottamatta Jerediä ja hänen perhettään.

4 Ja tapahtui, että Jeredin voiteli kansan kuninkaaksi jumalaton käsi; ja hän antoi Akisille tyttärensä vaimoksi.

5 Ja tapahtui, että Akis taivoitteli appensa henkeä; ja hän kääntyi niiden puoleen, joille hän oli vannonut muinaisten ihmisten valan, ja he hankkivat hänen appensa pään, kun hän istui valtaistuimellaan kansaansa kuulemassa.

6 Sillä niin paljon tämä jumalaton ja salainen seura oli levinnyt, että se oli turmellut kaikkien ihmisten sydämen; sen tähden Jered murhattiin valtaistuimellaan, ja Akis hallitsi hänen jälkeensä.

25a PKO Vapaus.

b 1. Moos. 3:1–13;

2. Nefi 9:9;

Moosia 16:3;

Moos. 4:5–19.

26a 1. Nefi 22:26.

b 2. Nefi 33:4;

Moroni 7:12–17.

9 1a Et. 8:13–17.

3a Morm. 1:3; 4:23.

b Morm. 6:1–15.

7 Ja tapahtui, että Akis alkoi olla kateellinen pojalleen; sen tähden hän sulki hänet vankilaan ja piti häntä vähällä ravinnolla tai ravinnotta, kunnes hän kärsi kuoleman.

8 Ja nyt kuolleen veli (ja hänen nimensä oli Nimra) vihastui isälleen sen tähden, mitä hänen isänsä oli tehnyt hänen veljelleen.

9 Ja tapahtui, että Nimra kokosi yhteen pienen joukon miehiä ja pakeni maasta ja tuli asumaan Omerin kanssa.

10 Ja tapahtui, että Akisille syntyi muita poikia, ja he voittivat kansan sydämet siitä huolimatta, että he olivat vannoneet hänelle tekevänsä kaikenlaista pahaa sen mukaan kuin hän halusi.

11 Nyt Akisin kansa halusi rikkautta samoin kuin Akis halusi valtaa; sen vuoksi Akisin pojat tarjosivat heille rahaa, jolla keinolla he vetivät suurimman osan kansasta mukaansa.

12 Ja Akisin poikien ja Akisin kesken alkoi sota, jota kesti monen vuoden ajan, eli kunnes lähes koko valtakunnan kansa oli tuhoutunut, niin, jopa kaikki, paitsi kolmekymmentä sielua ja ne, jotka pakenivat Omerin perhekunnan mukana.

13 Sen vuoksi Omer sai takaisin perintömaansa.

14 Ja tapahtui, että Omer alkoi olla vanha; kuitenkin hänelle syntyi hänen vanhalla iällään Emer, ja hän voiteli Emerin kuninkaaksi hallitsemaan hänen sijaansa.

15 Ja voideltuaan Emerin kunin-

kaaksi hän näki rauhan maassa kahden vuoden ajan, ja hän kuoli nähtyään tavattoman monia elinpäiviä, jotka olivat täynnä murhetta. Ja tapahtui, että Emer hallitsi hänen jälkeensä ja seurasi isänsä askeleita.

16 Ja Herra alkoi jälleen ottaa kirousta pois maasta, ja Emerin perhekunta menestyi tavattomasti Emerin hallituskaudella; ja kuudenkymmenen kahden vuoden aikana heistä oli tullut tavattoman vahvoja, niin että heistä tuli tavattoman rikkaita –

17 ja heillä oli kaikenlaisia hedelmiä ja viljoja ja silkkejä ja hienoa pellavaa ja kultaa ja hopeaa ja kalleuksia;

18 ja myös kaikenlaista karjaa, härkiä ja lehmiä ja lampaita ja sikoja ja vuohia sekä monia muunlaisia eläimiä, jotka olivat hyödyllisiä ihmisen ravinnoksi.

19 Ja heillä oli myös ^ahevosia ja aaseja, ja oli norsuja ja kurelomeja ja kumomeja, jotka kaikki olivat ihmiselle hyödyllisiä, ja varsinkin norsut ja kurelomit ja kumomit.

20 Ja niin Herra vuodatti siunauksiaan tähän maahan, joka oli kaikkia muita maita ^ooivalliseksi; ja hän käski, että jokaisen, joka pitäisi maata hallussaan, olisi pidettävä sitä hallussaan Herralle tai heidät ^bhävitettäisiin, kun he olisivat kypsyneet pahuudessa; sillä sellaisille sanoo Herra: Minä vuodatan vihani täyteyden.

21 Ja Emer tuomitsi vanhurs-

kaasti koko elinaikansa, ja hänelle syntyi monia poikia ja tyttäriä; ja hänelle syntyi Koriantum, ja hän voiteli Koriantumin hallitsemaan sijaansa.

22 Ja voideltuaan Koriantumin hallitsemaan sijaansa hän eli neljä vuotta, ja hän näki rauhan maassa; niin, ja hän näki jopa "Vanhurskauden Pojan ja iloitsi ja riemuitsi hänen ajastaan; ja hän kuoli rauhassa.

23 Ja tapahtui, että Koriantum seurasi isänsä askeleita ja rakensi monta mahtavaa kaupunkia ja antoi kansalle sitä, mikä oli hyvää, koko elinaikansa. Ja tapahtui, ettei hänellä ollut lapsia, ennen kuin hän oli tavattoman vanha.

24 Ja tapahtui, että hänen vaimonsa kuoli sadankahden vuoden ikäisenä. Ja tapahtui, että Koriantum otti vaimon vanhalla iällään, nuoren neidon, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; ja nyt hän eli, kunnes oli sataneljäkymmentäkaksi vuotta vanha.

25 Ja tapahtui, että hänelle syntyi Kom, ja Kom hallitsi hänen jälkeensä; ja hän hallitsi neljäkymmentäyhdeksän vuotta, ja hänelle syntyi Het; ja hänelle syntyi myös muita poikia ja tyttäriä.

26 Ja kansa oli jälleen levinnyt kaikkialle maahan, ja maassa alkoi jälleen olla tavattoman suurta jumalattomuutta, ja Het alkoi jälleen omaksua muinaisia salaisia suunnitelmia tuhotakseen isänsä.

27 Ja tapahtui, että hän syöksi isänsä valtaistuimelta, sillä hän surmasi tämän tämän omalla miekalla; ja hän hallitsi hänen jälkeensä.

28 Ja maahan tuli jälleen profeettoja huutamaan parannusta heille – että heidän oli valmistettava Herralle tietä, tai kirous kohtaisi maata; niin, nimittäin tulisi suuri nälänhätä, jossa he tuhoutuisivat, elleivät he tekisi parannusta.

29 Mutta ihmiset eivät uskoneet profeettojen sanoja vaan karkottivat heidät; ja joitakin heistä he heittivät kuoppiin ja jättivät menehtymään. Ja tapahtui, että he tekivät kaiken tämän kuningas Hetin käskyn mukaan.

30 Ja tapahtui, että maassa alkoi suuri nälänhätä, ja asukkaita alkoi tuhoutua tavattoman nopeasti nälänhädän tähden, sillä maan päällä ei satanut.

31 Ja maahan tuli myös myrkykäärmeitä, ja ne myrkyttivät monia ihmisiä. Ja tapahtui, että heidän katraansa alkoivat paeta myrkykäärmeiden edellä etelänpuoleista maata kohti, jota nefiläiset kutsuivat "Sarahemlaksi.

32 Ja tapahtui, että monet niistä menehtyivät matkalla, mutta oli muutamia, jotka pääsivät pakoon etelänpuoleiseen maahan.

33 Ja tapahtui, että Herra kielsi "käärmeitä enää ajamasta niitä takaa vaan käski niiden tukkia tien, niin etteivät ihmiset pääsisi kulkemaan ohitse, niin että jokaisen, joka yrittäisi kulkea

ohitse, myrkkykäärmeet kaataisivat.

34 Ja tapahtui, että ihmiset seurasivat eläinten reittiä ja söivät matkan varrelle kaatuneiden raatoja, kunnes olivat syöneet ne kaikki. Nyt, kun ihmiset näkivät, että heidän täytyy menehtyä, he alkoivat tehdä "parannusta pahoista teoistaan ja huutaa Herran puoleen.

35 Ja tapahtui, että kun he olivat kyllin "nöyrytyneet Herran edessä, hän lähetti sateen maan päälle; ja kansa alkoi jälleen elpyä, ja pohjoisissa maissa ja kaikissa ympäröivissä maissa alkoi olla hedelmiä. Ja Herra näytti heille voimansa varjelemalla heidät nälänhädältä.

LUKU 10

Kuninkaat seuraavat toinen toistaan. Toiset kuninkaat ovat vanhurskaita, toiset ovat jumalattomia. Vanhurskauden vallitessa Herra siunaa ihmisiä ja antaa heidän menestyä.

Ja tapahtui, että Ses, joka oli Hetin jälkeläinen – sillä Het oli menehtynyt nälänhätään, ja koko hänen perhekuntansa Sesiä lukuun ottamatta – niin, Ses alkoi jälleen rakentaa mur-tunutta kansaa.

2 Ja tapahtui, että Ses muisti isiensä tuhon, ja hän rakensi vanhurskaan valtakunnan, sillä hän muisti, mitä Herra oli tehnyt tuodessaan Jeredin ja hänen veljensä "syvyyden poikki; ja hän

vaelsi Herran teitä, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

3 Ja hänen vanhin poikansa, jonka nimi oli Ses, kapinoi häntä vastaan; mutta Ses sai surmansa rosvo kädestä suurten rikkauksiensa tähden, mikä toi jälleen rauhan hänen isälleen.

4 Ja tapahtui, että hänen isänsä rakensi monia kaupunkeja maahan, ja kansa alkoi jälleen levitä kaikkialle maahan. Ja Ses eli tavattoman vanhaksi, ja hänelle syntyi Riplakis. Ja hän kuoli, ja Riplakis hallitsi hänen jälkeensä.

5 Ja tapahtui, että Riplakis ei tehnyt sitä, mikä oli oikein Herran silmissä, sillä hänellä oli monta vaimoa ja "sivuvaimoa, ja hän pani ihmisten harteille sel-laista, mikä oli raskasta kantaa; niin, hän verotti heitä raskailla veroilla, ja veroilla hän rakensi monia avaria rakennuksia.

6 Ja hän pystytti itselleen tavattoman kauniin valtaistuimen; ja hän rakensi monia vankiloita, ja jokaisen, joka ei tahtonut alistua veroihin, hän heitti vankilaan; ja jokaisen, joka ei pystynyt maksamaan veroja, hän heitti vankilaan; ja hän pani heidät tekemään jatkuvasti työtä elä-nokseen; ja jokaisen, joka kiel-täytyi tekemästä työtä, hän käski ottaa hengiltä.

7 Ja nyt, hän hankki kaikki hienot työnsä, niin, hienon kul-tansakin hän puhdistutti vankilassa; ja kaikenlaista hienoa työtä hän teetti vankilassa. Ja

tapahtui, että hän vaivasi kansaa haureudellaan ja iljetyksillään.

8 Ja kun hän oli hallinnut neljänkymmenen kahden vuoden ajan, kansa nousi kapinaan häntä vastaan; ja maassa alkoi jälleen sota, niin että Riplakis tapettiin ja hänen jälkeläisensä ajettiin pois maasta.

9 Ja monen vuoden kuluttua tapahtui, että Morianton (joka oli Riplakisin jälkeläinen) kokosi yhteen sotajoukon hylkiöistä ja meni ja ryhtyi taistelemaan kansaa vastaan, ja hän sai valtaansa monta kaupunkia; ja sodasta tuli tavattoman ankara, ja se kesti monen vuoden ajan; ja hän sai koko maan valtaansa ja asettui koko maan kuninkaaksi.

10 Ja asetuttuaan kuninkaaksi hän helpotti kansan kuormaa, ja sillä hän pääsi suosioon kansan silmissä, ja se voiteli hänet kuninkaakseen.

11 Ja hän teki oikeutta kansalle mutta ei itsellensä paljon haureutensa tähden; sen vuoksi hänet erotettiin pois Herran luota.

12 Ja tapahtui, että Morianton rakensi monia kaupunkeja, ja kansa rikastui tavattomasti hänen hallituskaudellaan, sekä rakennuksista että kullasta ja hopeasta ja viljan kasvatuksesta ja katraista ja laumoista ja sellaisesta, mitä heille oli palautettu.

13 Ja Morianton eli tavattoman korkeaan ikään, ja sitten hänelle syntyi Kim; ja Kim hallitsi isänsä sijaan, ja hän hallitsi kahdeksan vuotta, ja hänen isänsä kuoli. Ja tapahtui, että Kim ei hallinnut

vanhurskaasti, minkä vuoksi hän ei ollut Herran suosiossa.

14 Ja hänen veljensä nousi kapiinaan häntä vastaan, jolloin hän pani hänet vankeuteen; ja hän pysyi vankeudessa koko elinaikansa, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä vankeudessa, ja hänen vanhalla iällään hänelle syntyi Leevi; ja hän kuoli.

15 Ja tapahtui, että Leevi palveli vankeudessa isänsä kuoleman jälkeen neljänkymmenen kahden vuoden ajan. Ja hän kävi sotaa maan kuningasta vastaan ja sai siten kuninkuuden itselleen.

16 Ja saatuaan kuninkuuden itselleen hän teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä; ja kansa menestyi maassa; ja hän eli hyvin vanhaksi, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; ja hänelle syntyi myös Korom, jonka hän voiteli kuninkaaksi jälkeensä.

17 Ja tapahtui, että Korom teki koko elinaikansa sitä, mikä oli hyvää Herran silmissä; ja hänelle syntyi monia poikia ja tyttäriä; ja monia elinpäiviä nähtyään hän kuoli, samoin kuin muutkin maasta tulleet; ja Kis hallitsi hänen jälkeensä.

18 Ja tapahtui, että myös Kis kuoli, ja Lib hallitsi hänen jälkeensä.

19 Ja tapahtui, että myös Lib teki sitä, mikä oli hyvää Herran silmissä. Ja Libin aikana "myrkkykäärmeet hävitettiin. Niinpä he menivät etelänpuoleiseen maahan metsästämään syötävää maan kansalle, sillä maa oli täynnä metsän eläimiä.

Ja Libistä itsestäänkin tuli suuri metsästäjä.

20 Ja he rakensivat suuren kaupungin kapean maakannaksen lähelle, lähelle sitä paikkaa, missä meri jakaa maan kahtia.

21 Ja he säilyttivät etelänpuoleisen maan erämaana saadakseen riistaa. Ja koko pohjoispuoleinen maa oli täynnä asukkaita.

22 Ja he olivat tavattoman ahkeria, ja he ostivat ja myivät ja kävivät kauppaa keskenään saadakseen voittoa.

23 Ja he käsittelivät kaikenlaista malmia ja tekivät kultaa ja hopeaa ja "rautaa ja pronssia ja kaikenlaisia metalleja; ja he kaivoivat sitä maasta; niinpä he kasasivat mahtavia maakasoja saadakseen kulta- ja hopea- ja rauta- ja kuparimalmia. Ja he tekivät kaikenlaisia hienoja töitä.

24 Ja heillä oli silkkejä ja kerratua pellavaa; ja he tekivät kaikenlaista kangasta vaatettaakseen alastomuutensa.

25 Ja he tekivät kaikenlaisia työkaluja maan viljelemiseen, sekä kyntämiseen että kylvämiseen, korjaamiseen ja kuokkimiseen ja myös puimiseen.

26 Ja he tekivät kaikenlaisia työkaluja, joita he käyttivät eläintensä työllä.

27 Ja he tekivät kaikenlaisia sota-aseita. Ja he tekivät kaikenlaisia sangen taidokkaita töitä.

28 Eikä mikään kansa ole koskaan voinut olla siunatumpi kuin se oli ja saada enemmän menestystä Herran kädestä. Ja

he olivat maassa, joka oli kaikkia muita maita oivallisempi, sillä Herra oli näin puhunut.

29 Ja tapahtui, että Lib eli monta vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä; ja hänelle syntyi myös Heartom.

30 Ja tapahtui, että Heartom hallitsi isänsä jälkeen. Ja kun Heartom oli hallinnut kaksikymmentäneljä vuotta, katso, kuninkuus otettiin häneltä pois. Ja hän palveli monta vuotta vankeudessa, niin, jopa koko lopun elinaikansa.

31 Ja hänelle syntyi Het, ja Het eli vankeudessa koko elinaikansa. Ja Hetille syntyi Aaron, ja Aaron asui vankeudessa koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Amnigadda, ja myös Amnigadda asui vankeudessa koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Koriantum, ja Koriantum asui vankeudessa koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Kom.

32 Ja tapahtui, että Kom sai puolet valtakunnasta puolelleen. Ja hän hallitsi puolta valtakunnasta neljäkymmentäkaksi vuotta; ja hän lähti taistelemaan kuningasta, Amgidia, vastaan, ja he taistelivat monen vuoden ajan, jona aikana Kom pääsi voitolle Amgidista ja sai lopun valtakunnan valtaansa.

33 Ja Komin aikana maassa alkoi olla rosvoja, ja he ottivat käyttöön vanhat suunnitelmat ja vannottivat "valoja kuten ihmiset muinoin ja pyrkivät jälleen hävittämään valtakunnan.

34 Nyt Kom taisteli paljon heitä

vastaan; kuitenkin hän ei voittanut heitä.

LUKU 11

Sodat, mellakat ja jumalattomuus hallitsevat jerediläisten elämää. Profeetat ennustavat jerediläisten täydellistä tuhoa, elleivät he tee parannusta. Ihmiset hylkäävät profeettojen sanat.

Ja myös Komin aikana tuli monia profeettoja, ja he profetoivat tuon suuren kansan tuhosta, ellei se tekisi parannusta ja kääntyisi Herran puoleen ja hylkäisi murhiaan ja jumalattomuuttaan.

2 Ja tapahtui, että kansa hylkäsi profeetat, ja he pakenivat Komin luo turvaan, sillä kansa yritti hävittää heidät.

3 Ja he profetoivat Komille monia asioita; ja hän oli siunattu koko lopun elinaikansa.

4 Ja hän eli hyvin vanhaksi, ja hänelle syntyi Siblom; ja Siblom hallitsi hänen jälkeensä. Ja Siblomin veli kapinoi häntä vastaan, ja koko maassa alkoi tavattoman suuri sota.

5 Ja tapahtui, että Siblomin veli käski, että kaikki profeetat, jotka profetoivat kansan tuhosta, oli otettava hengiltä;

6 ja koko maassa vallitsi suuri onnettomuus, sillä he olivat todistaneet, että suuri kirous kohtaisi maata ja myös kansaa ja että heidän keskuudessaan tapahtuisi suuri tuho, jollaista ei ollut maan päällä koskaan nähty, ja heidän luunsa olisivat

kuin ^amaakasat siinä maassa, elleivät he tekisi parannusta jumalattomuudestaan.

7 Eivätkä he kuulleet Herran ääntä jumalattomien liittojensa tähden; sen tähden koko maassa alkoi olla sotia ja kiistoja ja myös monia nälänhätiiä ja ruttotauteja, niin että oli suuri tuho, jollaista ei ollut maan päällä koskaan nähty; ja kaikki tämä tapahtui Siblomin aikana.

8 Ja kansa alkoi tehdä parannusta pahuudestaan, ja siinä määrin kuin he tekivät, Herra ^aarmahti heitä.

9 Ja tapahtui, että Siblom surmattiin, ja Set pantiin vankeuteen, ja hän eli vankeudessa koko elinaikansa.

10 Ja tapahtui, että hänen poikansa Aha sai kuninkuuden, ja hän hallitsi kansaa koko elinaikansa. Ja hän teki elinaikanaan kaikenlaista pahaa, jolla hän aiheutti paljon verenvuodatusta; ja lyhyt oli hänen elinaikansa.

11 Ja Etem, joka oli Ahan jälkeläinen, sai kuninkuuden; ja hänkin teki elinaikanaan sitä, mikä oli jumalatonta.

12 Ja tapahtui, että Etemin aikana tuli monia profeettoja, ja he profetoivat jälleen kansalle; niin, he profetoivat, että Herra hävittäisi heidät kokonaan maan päältä, elleivät he tekisi parannusta pahoista teoistaan.

13 Ja tapahtui, että ihmiset paadtuttivat sydämensä eivätkä tahtoneet ^akuulla heidän sanojaan; ja profeetat surivat ja vetäytyivät pois kansan keskuudesta.

14 Ja tapahtui, että Etem tuomitsi jumalattomasti koko elinaikansa; ja hänelle syntyi Moron. Ja tapahtui, että Moron hallitsi hänen jälkeensä, ja Moron teki sitä, mikä oli jumalatonta Herran edessä.

15 Ja tapahtui, että kansan keskuudessa nousi "kapina sen salaliiton tähden, joka oli perustettu vallan ja edun saamiseksi; ja sen keskuudesta nousi pahuudessa mahtava mies ja ryhtyi Moronia vastaan taisteluun, jossa hän kukisti puolet valtakunnasta; ja hän piti puolta valtakunnasta hallussaan monta vuotta.

16 Ja tapahtui, että Moron kukisti hänet ja sai kuninkuuden jälleen haltuunsa.

17 Ja tapahtui, että nousi toinenkin mahtava mies; ja hän oli Jeredin veljen jälkeläinen.

18 Ja tapahtui, että hän kukisti Moronin ja sai kuninkuuden; sen vuoksi Moron asui vankeudessa koko lopun elinaikansa; ja hänelle syntyi Koriantor.

19 Ja tapahtui, että Koriantor asui vankeudessa koko elinaikansa.

20 Ja Koriantorin aikana tuli myös monia profeettoja, ja he profetoivat suurista ja ihmeellisistä asioista ja huusivat parannusta kansalle, ja elleivät he tekisi parannusta, Herra Jumala antaisi "tuomion heitä vastaan heidän täydelliseksi tuhokseen;

21 ja että Herra Jumala lähettäisi tai toisi voimallaan "toisen kansan pitämään maata hallussaan, samalla tavalla kuin hän toi heidän isänsä.

22 Ja he hylkäsivät kaikki profeettojen sanat salaseuransa ja jumalattomien iljetystensä tähden.

23 Ja tapahtui, että Koriantorille syntyi "Eter, ja hän kuoli asuttuaan vankeudessa koko elinaikansa.

LUKU 12

Profeetta Eter kehottaa kansaa uskomaan Jumalaan. Moroni luettelee uskon kautta tehtyjä ihmetekoja ja ihmeitä. Uskon tähden Jeredin veli saattoi nähdä Kristuksen. Herra antaa ihmisille heikkoutta, jotta he olisivat nöyriä. Jeredin veli siirsi Serininvuoren uskon kautta. Usko, toivo ja rakkaus ovat pelastuksen edellytyksiä. Moroni näki Jeesuksen kasvoista kasvoihin.

Ja tapahtui, että Eter eli Koriantumrin aikana; ja "Koriantumr oli koko maan kuningas.

2 Ja "Eter oli Herran profeetta; ja nyt, Eter tuli Koriantumrin aikana ja alkoi profetoida kansalle, sillä häntä ei voitu ^bestää hänessä olleen Herran Hengen tähden.

3 Sillä hän ^ahuusi aamusta aina auringonlaskuun asti kehottaen kansaa uskomaan Jumalaan parannukseksi, ettei sitä ^bhävi-

15a pko Kapinointi.
20a pko Tuomitseminen.
21a Et. 13:20–21.
23a Et. 1:6; 15:33–34.

12 1a Et. 13:13–31.
2a pko Eter.
b Jer. 20:9;
En. 1:26;

Alma 43:1.
3a OL 112:5.
b Et. 11:12, 20–22.

tettäisi, sanoen sille, että ^cuskon voimalla kaikki toteutuu –

4 sen tähden jokainen, joka uskoo Jumalaan, voi varmasti ^atoivoa parempaa maailmaa, aivan niin, sijaa Jumalan oikealla puolella, mikä toivo tulee uskosta, on ihmisten sieluille ^bankkurina, joka tekee heistä varmoja ja lujia saaden heidät alati tekemään runsaasti ^chyviä tekoja ja johdattaa heitä ^dkirkastamaan Jumalaa.

5 Ja tapahtui, että Eter profetoi kansalle suuria ja ihmeellisiä asioita, joita he eivät uskoneet, koska he eivät nähneet niitä.

6 Ja nyt minä, Moroni, tahtoisin puhua jonkin verran näistä asioista; minä tahtoisin näyttää maailmalle, että ^ausko on sellaista, mitä ^btoivotaan mutta ^cei nähdä; alkää siis kiistäkö siksi, ettette näe, sillä te ette saa todistusta, ennen kuin uskonne on ^dkoeteltu.

7 Sillä uskon tähden Kristus näyttäytyi meidän isillemme noustuaan kuolleista; eikä hän näyttäytynyt heille, ennen kuin heillä oli uskoa häneen; joillakuilla täytyi siis olla uskoa häneen, sillä hän ei näyttäytynyt maailmalle.

8 Mutta ihmisten uskon tähden hän on näyttäytynyt maailmalle ja kirkastanut Isän

nimen ja valmistanut keinon, jotta sen kautta muut voisivat päästä osallisiksi taivaallisesta lahjasta, jotta he voisivat toivoa niitä asioita, joita eivät ole nähneet.

9 Niinpä teilläkin voi olla toivo ja voitte olla osallisia lahjasta, jos teillä vain on uskoa.

10 Katso, uskon tähden ihmiset muinoin ^akutsuttiin Jumalan pyhän järjestyksen mukaan.

11 Uskon tähden siis Mooseksen laki annettiin. Mutta Poikansa lahjan kautta Jumala on valmistanut verrattomasti ^aparemman tien; ja uskon tähden se on täytetty.

12 Sillä ellei ihmislasten keskuudessa ole ^auskoa, Jumala ei voi tehdä mitään ^bihmettä heidän keskuudessaan; sen vuoksi hän ei näyttäytynyt, ennen kuin he uskoivat.

13 Katso, Alman ja Amulekin usko sai ^avankilan sortumaan maahan.

14 Katso, Nefin ja Lehin usko sai aikaan ^amuutoksen lamanilaisissa, niin että heidät kastettiin tulella ja ^bPyhällä Hengellä.

15 Katso, ^aAmmonin ja hänen veljiensä usko ^bsai aikaan niin suuren ihmeen lamanilaisten keskuudessa.

16 Niin, ja samoin kaikki ne,

3c pko Usko.

4a pko Toivo.

b Hepr. 6:19.

c 1. Kor. 15:58.

d 3. Nefi 12:16.

6a Hepr. 11:1.

b Room. 8:24–25.

c Alma 32:21.

d 3. Nefi 26:11;

OL 105:19; 121:7–8.

10a Alma 13:3–4.

pko Kutsumus.

11a 1. Kor. 12:31.

12a 2. Nefi 27:23;

Moosia 8:18;

Moroni 7:37;

OL 35:8–11.

b Matt. 13:58;

Morm. 9:20.

13a Alma 14:26–29.

14a Hel. 5:50–52.

b Hel. 5:45;

3. Nefi 9:20.

15a Alma 17:29–39.

b ELI kuten kerrotaan

luvuissa Alma 17–26.

jotka tekivät ^aihmeitä, tekivät ne ^buskon voimalla, nekin jotka olivat ennen Kristusta, ja samoin ne, jotka olivat hänen jälkeensä.

17 Ja uskon tähden kolme opetuslasta saivat lupauksen, etteivät he ^amaistaisi kuolemaa; eivätkä he saaneet lupausta, ennen kuin uskoivat.

18 Eivätkä ketkään ole milloinkaan tehneet ihmeitä, ennen kuin ovat uskoneet; he ovat siis ensin uskoneet Jumalan Poikaan.

19 Ja oli monia, joiden usko oli niin tavattoman vahva, jopa ^aennen Kristuksen tulemista, ettei heitä voitu estää näkemästä ^bväliverhon tuolle puolen, vaan he todella näkivät silmillään sen, mitä olivat nähneet uskon silmin, ja he olivat iloisia.

20 Ja katso, me olemme nähneet tästä aikakirjasta, että yksi näistä oli Jeredin veli, sillä niin suuri oli hänen uskonsa Jumalaan, että kun Jumala ojensi ^asormensa, hän ei voinut kätkeä sitä Jeredin veljen näkyvistä sanansa takia, jonka hän oli puhunut hänelle, jonka sanan hän oli saanut uskon tähden.

21 Ja sen jälkeen kun Jeredin veli oli nähnyt Herran sormen sen ^alupauksen tähden, jonka Jeredin veli oli saanut uskon tähden, Herra ei voinut salata mitään hänen näkyvistään; sen vuoksi hän näytti hänelle kaiken,

sillä häntä ei voitu enää pitää ^bväliverhon tällä puolen.

22 Ja uskon tähden minun isäni ovat saaneet ^alupauksen, että nämä asiat tulisivat heidän veljillensä pakanoiden välityksellä; sen vuoksi Herra on minua käskenyt, niin, nimittäin Jeesus Kristus.

23 Ja minä sanoin hänelle: Herra, pakanat tulevat pilkkaamaan näitä asioita meidän ^akirjoittamisemme heikkouden tähden, sillä sinä Herra olet tehnyt meistä voimallisia puheessa uskon tähden, mutta sinä et ole tehnyt meistä voimallisia ^bkirjoittamisessa; sillä sinä olet antanut koko tälle kansalle kyvyn puhua paljon sen Pyhän Hengen tähden, jonka sinä olet heille antanut;

24 ja sinä olet antanut meille vain vähäisen kirjoittamisen kyvyn käsiemme kömpelyyden tähden. Katso, sinä et ole tehnyt meistä ^avoimallisia kirjoittamisessa, niin kuin Jeredin veljestä, sillä sinä teit hänestä sellaisen, että hänen kirjoittamansa asiat olivat yhtä voimallisia kuin sinä olet, saaden ihmisen lukemaan niitä.

25 Sinä olet myös tehnyt meidän sanamme voimakkaiksi ja suuriksi, niin ettemme voi kirjoittaa niitä; sen vuoksi me kirjoittaessamme näemme heikkoutemme ja kompastelemme sanojemme asettelussa; ja minä

16a pko Ihme.

b Hepr. 11:7–40.

17a 3. Nefi 28:7;

Morm. 8:10–12.

19a 2. Nefi 1:1–4;

MK Jaak. 4:4–5;

Jar. 1:11;

Alma 25:15–16.

b Et. 3:6.

pko Väliverho.

20a Et. 3:4.

21a Et. 3:25–26.

b Et. 3:20;

OL 67:10–13.

22a En. 1:13.

23a Morm. 8:17; 9:33.

b 2. Nefi 33:1.

24a pko Kieli.

pelkään, että pakanat tulevat ^apilkkaamaan meidän sanojamme.

26 Ja kun minä olin sanonut tämän, Herra puhui minulle sanoen: Mielettömät ^apilkkaavat, mutta he saavat surra; ja minun armoni riittää sävyisille, niin etteivät he käytä teidän heikkouttanne hyväkseen;

27 ja jos ihmiset tulevat minun luokseni, minä näytän heille heidän ^aheikkoutensa. Minä ^bannan ihmisille heikkoutta, jotta he olisivat nöyriä, ja minun ^carmoni riittää kaikille ihmisille, jotka ^anöyrytyvät minun edessäni; sillä jos he nöyrytyvät minun edessäni ja uskovat minuun, niin minä teen sen, mikä on ^aheikkoja, heissä vahvaksi.

28 Katso, minä näytän pakanoille heidän heikkoutensa ja minä näytän heille, että ^ausko, toivo ja rakkaus tuovat minun luokseni – kaiken vanhurskauden lähteelle.

29 Ja kuultuani nämä sanat minä, Moroni, sain lohtua ja sain: Oi Herra, sinun vanhurskas tahtosi tapahtukoon, sillä minä tiedän, että sinä teet ihmislapsille heidän uskonsa mukaisesti;

30 sillä Jeredin veli sanoi Serinvuorelle: ^aSiirry, ja se siirtyi. Ja ellei hänellä olisi ollut uskoa,

se ei olisi siirtynyt; sinä siis toimit, kun ihmisillä on uskoa.

31 Sillä näin sinä ilmaisit itsesi opetuslapsillesi; sillä kun heillä oli ^ausko ja he puhuivat sinun nimessäsi, sinä näyttäydyt heille suuressa voimassa.

32 Ja minä muistan myös sinun sanoneen, että sinä olet valmistanut kodin ihmiselle, aivan niin, Isäsi ^ahuoneiden joukkoon, missä ihmisellä voi olla verrattomasti parempi ^btoivo; ihmisen täytyy siis toivoa, tai hän ei voi saada perintöä siinä paikassa, jonka sinä olet valmistanut.

33 Ja vielä, minä muistan sinun sanoneen, että sinä olet ^arakastanut maailmaa, jopa niin että olet antanut henkesi maailman edestä, jotta ottaisit sen jälleen valmistaaksesi sijan ihmislapsille.

34 Ja nyt minä tiedän, että tämä ^arakkaus, jota sinulla on ollut ihmislapsia kohtaan, on aitoa rakkautta; ellei siis ihmisillä ole rakkautta, he eivät voi periä sitä sijaa, jonka sinä olet valmistanut Isäsi huoneisiin.

35 Minä siis tiedän tämän perusteella, mitä olet sanonut, että ellei pakanoilla ole rakkautta, meidän heikkoutemme tähden, niin sinä koettelet heitä ja otat pois heidän ^atalenttinsa eli senkin, mitä he ovat saaneet, ja

25a 1. Kor. 2:14.

26a Gal. 6:7.

27a MK Jaak. 4:7.

b 2. Moos. 4:11;

1. Kor. 1:27.

c PKO Armo.

d Luuk. 18:10–14;

OL 1:28.

PKO Nöyryys.

e Luuk. 9:46–48;

2. Kor. 12:9.

28a 1. Kor. 13;

Moroni 7:39–47.

30a Matt. 17:20;

MK Jaak. 4:6;

Hel. 10:6, 9.

PKO Voima.

31a PKO Usko.

32a Joh. 14:2; En. 1:27;

OL 72:4; 98:18.

b PKO Toivo.

33a Joh. 3:16–17.

34a Moroni 7:47.

PKO Rakkaus.

35a Matt. 25:14–30.

PKO Lahja;

Talentti.

annat niille, joilla on runsaammin.

36 Ja tapahtui, että minä rukoulin Herraa, että hän antaisi pakanoille ^aarmon, että heillä olisi rakkautta.

37 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Ellei heillä ole rakkautta, sillä ei ole väliä sinulle, sinä olet ollut uskollinen; sen vuoksi sinun vaatteesi ^apuhdistetaan. Ja koska sinä olet nähnyt ^bheikkoutesi, sinusta tehdään vahva, jopa niin että voit istua sille sijalle, jonka minä olen valmistanut Isäni huoneisiin.

38 Ja nyt minä, Moroni, jätän jäähyväiset pakanoille, niin, ja myös veljilleni, joita minä rakastan, kunnes me kohtaamme Kristuksen ^atuomioistuimen edessä, missä kaikki ihmiset tulevat tietämään, että minun ^bvaatteeni eivät ole teidän verenne tahraamia.

39 Ja silloin te tiedätte, että minä olen ^anähty Jeesuksen ja että hän on puhunut minun kanssani ^bkasvoista kasvoihin ja että hän kertoi minulle vaatimatoman nöyrästi, niin kuin mies kertoo toiselle, omalla kielelläni, näistä asioista;

40 ja vain muutamia niistä minä olen kirjoittanut kirjoitustaitoni heikkouden tähden.

41 Ja nyt, minä tahtoisin kehoittaa teitä ^aetsimään tätä Jeesusta,

josta profeetat ja apostolit ovat kirjoittaneet, jotta Isän Jumalan sekä Herran Jeesuksen Kristuksen ja heistä ^btodistavan Pyhän Hengen armo olisi ja pysyisi teissä ikuisesti. Aamen.

LUKU 13

Eter puhuu Uudesta-Jerusalemista, jonka Joosefin jälkeläiset rakentavat Amerikkaan. Hän profetoi, hänet karkotetaan, hän kirjoittaa jerediläisten historian ja ennustaa jerediläisten tuhon. Sota raivoaa kaikkialla maassa.

Ja nyt minä, Moroni, ryhdyn päättämään aikakirjaani sen kansan tuhosta, josta olen kirjoittanut.

2 Sillä katso, se hylkäsi kaikki Eterin sanat, sillä hän kertoi sille tosiaan kaikista asioista ihmisen alusta asti, ja että sen jälkeen kun vedet olivat ^avetäytyneet tämän maan pinnalta, siitä tuli kaikkia muita maita oivallisempi maa, Herran valittu maa; sen vuoksi Herra tahtoo, että kaikki ihmiset, jotka siinä asuvat, ^bpalvelevat häntä;

3 ja että se on sen ^aUuden-Jerusalemien paikka, joka ^btulisi alas taivaasta, ja Herran pyhä pyhäkkö.

4 Katso, Eter näki Kristuksen ajan, ja hän puhui ^aUudesta-Jerusalemista tässä maassa.

36a pko Armo.

37a OL 38:42; 88:74–75; 135:4–5.

b Et. 12:27.

38a pko Jeesus Kristus: Tuomari.

b MK Jaak. 1:19.

39a pko Jeesus Kristus: Kristuksen ilmestymiset kuolemansa jälkeen.

b 1. Moos. 32:31; 2. Moos. 33:11.

41a OL 88:63; 101:38.

b 3. Nefi 11:32.

13 2a 1. Moos. 7:11–24; 8:3.

b Et. 2:8.

3a 3. Nefi 20:22; 21:23–24. pko Uusi-Jerusalem.

b Ilm. 3:12; 21:2.

4a pko Siion.

5 Ja hän puhui myös Israelin huoneesta ja siitä ^aJerusalemista, josta ^bLehi tulisi – sen jälkeen kun se hävitettäisiin, se rakennettaisiin uudelleen ^cpyhäksi kaupungiksi Herralle; niinpä se ei voisi olla uusi Jerusalem, koska se oli ollut muinaisinkin aikoina, vaan se rakennettaisiin uudelleen, ja siitä tulisi Herran pyhä kaupunki, ja se rakennettaisiin Israelin huoneelle –

6 ja että ^aUusi-Jerusalem rakennettaisiin tähän maahan ^bJoosefin jälkeläisten jäännökselle, mistä on ollut olemassa ^cmalli.

7 Sillä koska Joosef toi isänsä ^aEgyptin maahan, niin hän kuoli siellä; ja nyt, Herra toi Joosefin jälkeläisten jäännöksen Jerusalemin maasta ollakseen armollinen Joosefin jälkeläisille, jotta he eivät ^bmenehtyisi, samoin kuin hän oli armollinen Joosefin isälle, jotta hän ei menehtyisi.

8 Ja nyt, Joosefin huoneen jäännös vahvistetaan tässä ^amaassa, ja se on oleva heidän perintömaansa; ja he rakentavat pyhän kaupungin Herralle, muinaisen Jerusalemin kaltaisen; eikä heitä enää ^bsekoiteta, ennen kuin tulee loppu, jolloin maa katoaa.

9 Ja on oleva ^auusi taivas ja uusi maa, ja ne tulevat olemaan vanhojen kaltaiset, paitsi että vanhat

ovat kadonneet ja kaikki on tullut uudeksi.

10 Ja silloin tulee Uusi-Jerusalem, ja siunattuja ovat ne, jotka siellä asuvat, sillä he ovat niitä, joiden vaatteet ovat ^avalkoisia Karitsan veren tähden; ja he ovat niitä, jotka luetaan Joosefin jälkeläisten jäännökseen, joka oli Israelin huonetta.

11 Ja silloin tulee myös vanha Jerusalem; ja sen asukkaat, siunattuja he ovat, sillä heidät on pesty Karitsan veressä; ja he ovat niitä, jotka hajotettiin ja ^akoottiin maan neljältä ilmansuunnalta ja ^bpohjoisista maista ja jotka osallistuvat sen liiton täyttämiseen, jonka Jumala teki heidän isänsä ^cAbrahamin kanssa.

12 Ja kun nämä asiat tapahtuvat, toteutuu se kirjoitusten kohta, joka sanoo: On niitä, jotka olivat ^aensimmäisiä ja jotka tulevat viimeisiksi, ja on niitä, jotka olivat viimeisiä ja jotka tulevat ensimmäisiksi.

13 Ja minä aion kirjoittaa enemmän, mutta minua on kielletty; mutta suuria ja ihmeellisiä olivat Eterin profetiat; mutta häntä ei pidetty minkään arvoisena, ja hänet karkotettiin, ja hän piileskeli kallioluolassa päivisin, ja öisin hän kulki katsellen sitä, mikä kansaa kohtaisi.

5a pko Jerusalem.

b 1. Nefi 1:18–20.

c Ilm. 21:10;

3. Nefi 20:29–36.

6a OL 42:9; 45:66–67;

84:2–5;

UK 1:10.

b pko Joosef, Jaakobin poika.

c Alma 46:24.

pkö Vertauskuvallisuus.

7a 1. Moos. 46:2–7; 47:6.

b 2. Nefi 3:5.

8a pko Luvattu maa.

b Moroni 10:31.

9a 2. Piet. 3:10–13;

Ilm. 21:1; 3. Nefi 26:3;

OL 101:23–25.

10a Ilm. 7:14;

1. Nefi 12:10–11;

Alma 5:27.

11a pko Israel: Israelin kokoaminen.

b OL 133:26–35.

c pko Abrahamin liitto.

12a Mark. 10:31;

1. Nefi 13:42;

MK Jaak. 5:63;

OL 90:9.

14 Ja kallioluolassa asuessaan hän teki tämän aikakirjan lopun katsellen öisin niitä tuhoja, jotka kohtasivat kansaa.

15 Ja tapahtui, että sinä samana vuonna, jona hänet karkotettiin kansan keskuudesta, alkoi suuri sota kansan keskuudessa, sillä oli monia mahtavia miehiä, jotka nousivat yrittäen tuhota Koriantumrin salaisilla jumalattomuuden suunnitelmillaan, joista on puhuttu.

16 Ja nyt Koriantumr, joka itse oli perehtynyt kaikkiin sotataitoihin ja kaikkeen maailman viekkauteen, ryhtyi sen vuoksi taistelemaan niitä vastaan, jotka yrittivät tuhota hänet.

17 Mutta hän ei tehnyt parannusta, eivätkä hänen kauniit poikansa ja tyttärensä; eivätkä Kohorin kauniit pojat ja tyttäret; eivätkä Korihorin kauniit pojat ja tyttäret; eikä sanalla sanoen yksikään koko maan kauniista pojista ja tyttäristä tehnyt parannusta synneistään.

18 Sen vuoksi tapahtui, että ensimmäisenä vuonna, jona Eter asui kallioluolassa, monet ihmiset saivat surmansa niiden "salaliittojen" miekasta, jotka taistelivat Koriantumria vastaan saadakseen kuninkuuden.

19 Ja tapahtui, että Koriantumrin pojat taistelivat paljon ja vuodattivat paljon vertansa.

20 Ja toisena vuonna Eterille tuli Herran sana, että hänen oli mentävä profetoimaan "Koriantumrille, että jos hän ja koko

hän perhekuntansa tekisivät parannuksen, Herra antaisi hänelle hänen kuninkuutensa ja säästäisi kansan –

21 muuten heidät hävitettäisiin ja koko hänen perhekuntansa, häntä itseään lukuun ottamatta. Ja hän saisi elää vain nähdäkseen niiden profetioiden toteutumisen, jotka oli puhuttu "toisesta kansasta, joka saisi maan perinnökseen; ja se hautaisi Koriantumrin, ja jokainen sielu tuhoutuisi, ^bKoriantumria lukuun ottamatta.

22 Ja tapahtui, ettei Koriantumr tehnyt parannusta, eikä hänen perhekuntansa eikä kansa; eivätkä sodat lakanneet; ja Eter yritettiin tappaa, mutta hän pakeni heidän tieltään ja piiloutui jälleen kallioluolaan.

23 Ja tapahtui, että Sared nousi ja ryhtyi hänkin taistelemaan Koriantumria vastaan; ja hän löi hänet, niin että hän kolmantena vuonna pani hänet vankeuteen.

24 Ja Koriantumrin pojat löivät neljäntenä vuonna Saredin ja hankkivat kuninkuuden jälleen isälleen.

25 Nyt alkoi sota kaikkialla maassa jokaisen miehen taistellessa joukkoineen sen puolesta, mitä halusi.

26 Ja oli rosvoja ja sanalla sanoen kaikenlaista jumalattomuutta kaikkialla maassa.

27 Ja tapahtui, että Koriantumr oli tavattoman vihoissaan Saredille, ja hän lähti sotajoukkoi-

neen taistelemaan häntä vastaan; ja he kohtasivat suuren vihan vallassa, ja he kohtasivat Gilgalin laaksossa, ja taistelusta tuli tavattoman ankara.

28 Ja tapahtui, että Sared taisteli häntä vastaan kolmen päivän ajan. Ja tapahtui, että Koriantumr löi hänet ja ajoi häntä takaa, kunnes hän tuli Heslonin tasangoille.

29 Ja tapahtui, että Sared ryhtyi jälleen taisteluun häntä vastaan tasangoilla; ja katso, hän löi Koriantumrin ja ajoi hänet takaisin Gilgalin laaksoon.

30 Ja Koriantumr ryhtyi jälleen taisteluun Saredia vastaan Gilgalin laaksossa, ja siinä hän löi Saredin ja surmasi hänet.

31 Ja Sared haavoitti Koriantumria reiteen, niin ettei hän enää lähtenyt taistelemaan kahteen vuoteen, minä aikana kaikki ihmiset maassa vuodattivat verta, eikä kukaan estänyt heitä.

LUKU 14

Kansan pahuus tuottaa kirouksen maahan. Koriantumr ryhtyy käymään sotaa Gileadia vastaan, sitten Libiä vastaan ja sitten Sisiä vastaan. Veri ja verilöyly peittävät maan.

Ja nyt koko maassa alkoi olla kansan pahuuden tähden suuri "kirous, jonka tähden, jos mies pani työkalunsa tai miekkansa hyllylleen tai paikkaan, jossa hän sitä säilytti, katso, seuraavana

päivänä hän ei löytänyt sitä, niin suuri kirous oli maassa.

2 Sen vuoksi joka mies piti käsin kiinni omastaan eikä tahtonut ottaa eikä antaa lainaksi; ja joka mies piti oikean kätensä miekkansa kahvassa puolustaakseen omaisuuttaan ja omaa ja vaimojensa ja lastensa henkeä.

3 Ja nyt, kahden vuoden kulluttua ja Saredin kuoleman jälkeen, katso, Saredin veli nousi ja ryhtyi Koriantumria vastaan taisteluun, jossa Koriantumr löi hänet ja ajoi häntä takaa Akisin erämaahan.

4 Ja tapahtui, että Saredin veli ryhtyi taisteluun häntä vastaan Akisin erämaassa; ja taistelusta tuli tavattoman ankara, ja monet tuhannet kaatuivat miekasta.

5 Ja tapahtui, että Koriantumr piiritti erämaan; ja Saredin veli marssi pois erämaasta yöllä ja surmasi osan Koriantumrin sotajoukosta sen ollessa juovuksissa.

6 Ja hän tuli Moronin maahan ja asettui Koriantumrin valtaistuimelle.

7 Ja tapahtui, että Koriantumr asui erämaassa sotajoukkoi-neen kahden vuoden ajan, jona aikana hän sai suurta voimaa sotajoukkoonsa.

8 Nyt Saredin veli, jonka nimi oli Gilead, sai myös suurta voimaa sotajoukkoonsa salaliittojen tähden.

9 Ja tapahtui, että hänen yli-pappinsa murhasi hänet hänen istuessaan valtaistuimellaan.

10 Ja tapahtui, että eräs salaliit-toihin kuuluvista murhasi hänet salaisessa kulkupaikassa ja sai kuninkuuden itselleen, ja hänen nimensä oli Lib; ja Lib oli isokokoinen mies, kookkaampi kuin kukaan muu mies koko kansan keskuudessa.

11 Ja tapahtui, että Libin ensimmäisenä vuonna Koriantumr tuli Moronin maahan ja ryhtyi taisteluun Libiä vastaan.

12 Ja tapahtui, että hän taisteli Libin kanssa, jolloin Lib iski häntä käsivarteen, niin että hän haavoittui; kuitenkin Koriantumrin sotajoukko ahdisti edelleen Libiä, niin että hän pakeni merenrannikon rajamaille.

13 Ja tapahtui, että Koriantumr ajoi häntä takaa; ja Lib ryhtyi taisteluun häntä vastaan merenrannikolla.

14 Ja tapahtui, että Lib löi Koriantumrin sotajoukon, niin että se pakeni jälleen Akisin erämaahan.

15 Ja tapahtui, että Lib ajoi häntä takaa, kunnes hän tuli Agosin tasangoille. Ja Koriantumr oli ottanut kaiken kansan mukaansa, kun hän pakeni Libin edellä siihen maan kolkkaan, minne hän pakeni.

16 Ja kun hän oli tullut Agosin tasangoille, hän ryhtyi taisteluun Libiä vastaan, ja hän löi häntä, kunnes hän kuoli; mutta Libin veli tuli Koriantumria vastaan hänen sijastaan, ja taistelusta tuli tavattoman ankara, niin että Koriantumr pakeni jälleen Libin veljen sotajoukon edeltä.

17 Nyt Libin veljen nimi oli Sis. Ja tapahtui, että Sis ajoi takaa Koriantumria, ja hän kukisti monta kaupunkia, ja hän surmasi sekä naisia että lapsia ja poltti kaupungit.

18 Ja kautta koko maan levisi Sisin pelko; niin, kautta maan kuului huuto: Kuka voi kestää Sisin sotajoukon edessä? Katso, hän hävittää maan edeltään!

19 Ja tapahtui, että kansa alkoi kerääntyä yhteen sotajoukoiksi kautta koko maan.

20 Ja he olivat jakaantuneita, ja osa heistä pakeni Sisin sotajoukkoon, ja osa heistä pakeni Koriantumrin sotajoukkoon.

21 Ja niin suuri ja pitkäaikainen oli sota ollut, ja niin kauan oli verenvuodatusta ja verilöylyä nähty, että koko maan pinta oli kuolleiden "ruumiiden peitossa.

22 Ja niin joutuista ja nopea oli sota, ettei ketään jäänyt hautaamaan kuolleita, vaan he marssivat eteenpäin verenvuodatuksesta verenvuodatukseen jättäen sekä miesten, naisten että lasten ruumiit hajalleen maan pinnalle, niin että niistä tuli lihan "matojen saalista.

23 Ja niiden löyhyä levisi maahan, aivan kaikkialle maahan; sen vuoksi niiden löyhyä vaivasi ihmisiä päivin ja öin.

24 Mutta Sis ei lakannut ajamasta takaa Koriantumria, sillä hän oli vannonut kostavansa Koriantumrille surmatun veljensä veren ja osoittavansa vääräksi Eterille tulleen Herran

sanan, että Koriantumr ei kaa-
tuisi miekasta.

25 Ja näin me näemme, että
Herra rankaisi heitä vihansa
täyteydessä, ja heidän jumalat-
tomuutensa ja iljetyksensä olivat
raivanneet tien heidän ikuiselle
tuholleen.

26 Ja tapahtui, että Sis ajoi
Koriantumria takaa itään päin
aina merenrannikon rajamaille
asti, ja siellä hän taisteli Sisiä
vastaan kolmen päivän ajan.

27 Ja niin kauhea oli tuho Sisin
sotajoukkojen keskuudessa, että
väki alkoi olla peloissaan ja
alkoi paeta Koriantumrin sota-
joukkojen edeltä; ja he pakenivat
Korihorin maahan ja hävittivät
asukkaat tieltään, kaikki ne,
jotka eivät tahtoneet liittyä
heihin.

28 Ja he pystyttivät telttansa
Korihorin laaksoon, ja Korian-
tumr pystytti telttansa Surrin
laaksoon. Nyt Surrin laakso oli
lähellä Komnorin kukkulaa;
niinpä Koriantumr kokosi sota-
joukkonsa yhteen Komnorin
kukkulalle ja soitti torvea Sisin
sotajoukoille kutsuakseen ne
taisteluun.

29 Ja tapahtui, että ne tulivat,
mutta ne ajettiin takaisin; ja ne
tulivat toisen kerran, ja ne ajet-
tiin takaisin toisen kerran. Ja
tapahtui, että ne tulivat kolman-
nen kerran, ja taistelusta tuli
tavattoman ankara.

30 Ja tapahtui, että Sis löi Korian-
tumria aiheuttaen hänelle monta
syvää haavaa; ja Koriantumr
taintui menetettyään vertansa, ja

hänet kannettiin pois ikään kuin
kuolleena.

31 Nyt miehiä, naisia ja lapsia
oli molemmiin puolin menetetty
niin paljon, että Sis kielsi vä-
keään ajamasta Koriantumrin
sotajoukkoja takaa; niinpä he
palasivat leiriinsä.

LUKU 15

*Miljoonat jerediläiset saavat sur-
mansa taistelussa. Sis ja Korian-
tumr kokoavat kaiken kansan tais-
telemaan kuolemaansa asti. Herran
Henki lakkaa kiistelemästä heidän
kanssaan. Jerediläisten kansakunta
tuhoutuu täysin. Vain Koriantumr
jää jäljelle.*

Ja tapahtui, että kun Koriantumr
oli toipunut haavoistaan, hän
alkoi muistaa "sanoja, jotka Eter
oli puhunut hänelle.

2 Hän näki, että jo lähes kaksi
miljoonaa hänen kansastaan oli
saanut surmansa miekasta, ja
hän alkoi murehtia sydämes-
sään; niin, kaksi miljoonaa väke-
vää miestä sekä heidän vaimonsa
ja lapsensa oli surmattu.

3 Hän alkoi katua sitä pahaa,
mitä hän oli tehnyt; hän alkoi
muistaa sanoja, jotka oli puhuttu
kaikkien profeettojen suulla, ja
hän näki niiden toteutuneen sii-
hen asti, jokaisen rahdunkin; ja
hänen sielunsa suri eikä huolinut
lohdutuksesta.

4 Ja tapahtui, että hän kirjoitti
Sisille kirjeen pyytäen häntä
säästämään kansan, niin hän
luopuisi kuninkuudesta ihmis-
ten hengen tähden.

5 Ja tapahtui, että kun Sis oli saanut hänen kirjeensä, hän kirjoitti Koriantumrille kirjeen, että jos hän antautuisi, niin että hän voisi surmata hänet omalla miekallaan, niin hän säästäisi ihmisten hengen.

6 Ja tapahtui, että kansa ei tehnyt parannusta pahuudestaan; ja Koriantumrin väki yltyi vihaan Sisin väkeä vastaan, ja Sisin väki yltyi vihaan Koriantumrin väkeä vastaan; niinpä Sisin väki ryhtyi taisteluun Koriantumrin väkeä vastaan.

7 Ja kun Koriantumr näki, että hän oli kukistumaisillaan, hän pakeni jälleen Sisin väen edeltä.

8 Ja tapahtui, että hän tuli Rip-liankumin vesille, mikä käännettyinä on suuri tai kaiken ylittävä; kun he siis tulivat näiden vesien äärelle, he pystyttivät telttansa; ja Sis pystytti myös telttansa heidän lähelleen, ja niinpä he seuraavana päivänä tulivat taistelemaan.

9 Ja tapahtui, että he taistelivat tavattoman ankaran taistelun, jossa Koriantumr haavoittui jälleen, ja hän taintui verenhukasta.

10 Ja tapahtui, että Koriantumrin sotajoukot ahdistivat Sisin sotajoukkoja, niin että ne löivät ne ja saivat ne pakenemaan edellään; ja ne pakenivat etelään päin ja pystyttivät telttansa paikkaan, jota kutsuttiin Oगतiksi.

11 Ja tapahtui, että Koriantumrin sotajoukko pystytti telt-

tansa Raman kukkulan luo; ja se oli sama kukkula, johon minun isäni Mormon^a kätkei Herran huomaan aikakirjat, jotka olivat pyhiä.

12 Ja tapahtui, että he kokosivat yhteen koko maan kaikki ihmiset, jotka eivät olleet saaneet surmaansa, Eteriä lukuun ottamatta.

13 Ja tapahtui, että Eter näki kaikki ihmisten tekemiset, ja hän näki, että Koriantumrin puolella olevat ihmiset koottiin yhteen Koriantumrin sotajoukkoon, ja Sisin puolella olevat ihmiset koottiin yhteen Sisin sotajoukkoon.

14 Ja nyt, neljän vuoden ajan he kokosivat väkeä yhteen saadakseen kaikki, jotka olivat maan päällä, ja saadakseen kaiken sen voiman, mikä heidän oli mahdollista saada.

15 Ja tapahtui, että kun he olivat kaikki kokoontuneet yhteen, jokainen haluamaansa sotajoukkoon, vaimoineen ja lapsineen – niin miehet, naiset kuin lapsetkin oli aseistettu sota-asein, kilvin ja rintakilvin ja pääkilvin ja puettu sodan tapaan – he marssivat toisiaan vastaan taisteluun; ja he taistelivat koko sen päivän, eivätkä voittaneet.

16 Ja tapahtui, että kun oli yö, he olivat väsyneitä ja vetäytyivät leireihinsä, ja vetäydyttyään leireihinsä he ryhtyivät vaike-
roimaan ja valittamaan väkensä surmattujen menetystä; ja niin suuri oli heidän huutonsa, vai-

kerruksensa ja valituksensa, että se halkoi ilmaa hirveästi.

17 Ja tapahtui, että seuraavana päivänä he lähtivät jälleen taistelemaan, ja se päivä oli suuri ja kauhea; kuitenkin he eivät voittaneet, ja kun yö jälleen tuli, ilmaa halkoivat heidän huutonsa ja vaikerruksensa ja valituksensa heidän väkensä surmattujen menetyksen tähden.

18 Ja tapahtui, että Koriantumr kirjoitti jälleen kirjeen Sisille pyytäen, ettei hän enää tulisi taistelemaan vaan että hän ottaisi kuninkuuden ja säästäisi ihmisten hengen.

19 Mutta katso, Herran Henki oli lakannut kiistelemästä heidän kanssaan, ja "Saatanalla oli täysi valta ihmisten sydämiin, sillä heidät oli jätetty sydämensä paatumukseen ja mielensä sokeuteen, jotta he tuhoutuisivat; niinpä he menivät jälleen taistelemaan.

20 Ja tapahtui, että he taistelivat koko sen päivän, ja kun yö tuli, he nukkuivat miekkojensa päällä.

21 Ja seuraavana päivänä he taistelivat, kunnes tuli yö.

22 Ja kun yö tuli, he olivat "juopuneita vihasta, niin kuin mies, joka on juopunut viinistä; ja he nukkuivat jälleen miekkojensa päällä.

23 Ja seuraavana päivänä he taistelivat jälleen; ja kun yö tuli, he olivat kaikki kaatuneet miekasta, lukuun ottamatta viittäkymmentäkahta Koriantumrin

väestä ja kuuttakymmentäyhdeksää Sisin väestä.

24 Ja tapahtui, että he nukkuivat miekkojensa päällä sinä yönä, ja seuraavana päivänä he taistelivat jälleen, ja he kamppailivat kaikin voimin miekoillaan ja kilvillään koko sen päivän.

25 Ja kun yö tuli, Sisin väkeä oli kolmekymmentäkaksi ja Koriantumrin väkeä kaksikymmentäseitsemän.

26 Ja tapahtui, että he söivät ja nukkuivat ja valmistautuivat kuolemaan seuraavana päivänä. Ja he olivat isoja ja väkeviä miehiä, mitä ihmisvoimaan tulee.

27 Ja tapahtui, että he taistelivat kolmen tunnin ajan, ja he taintuivat verenhukasta.

28 Ja tapahtui, että kun Koriantumrin miehet olivat saaneet sen verran voimia, että pystyivät kävelemään, he aikoivat paeta henkensä edestä; mutta katso, Sis nousi, ja myös hänen miehensä, ja hän vannoi vihassaan, että hän surmaisi Koriantumrin tai menehtyisi itse miekasta.

29 Sen vuoksi hän ajoi heitä takaa, ja seuraavana päivänä hän sai heidät kiinni; ja he taistelivat jälleen miekoin. Ja tapahtui, että kun he "kaikki olivat kaatuneet miekasta, lukuun ottamatta Koriantumria ja Sisiä, katso, Sis oli taintunut verenhukasta.

30 Ja tapahtui, että kun Koriantumr oli nojannut miekkaansa levähtääkseen vähän, hän iski Sisin pään poikki.

31 Ja tapahtui, että kun hän oli iskenyt Sisin pään poikki, Sis nousi käsiensä varaan ja vaipui maahan; ja ponnisteltuaan vetääkseen henkeä hän kuoli.

32 Ja tapahtui, että ^aKoriantumr kaatui maahan ja kävi aivan kuin elottomaksi.

33 Ja Herra puhui Eterille ja sanoi hänelle: Lähde liikkeelle. Ja hän lähti ja näki, että Herran sanat olivat kaikki toteutu-

neet; ja hän päätti ^aaikakirjansa (enkä minä ole kirjoittanut sadattakaan osaa), ja hän kätki ne sillä tavalla, että Limhin kansa löysi ne.

34 Nyt viimeiset sanat, jotka ^aEter kirjoitti, ovat nämä: Tahtooko Herra, että minut muutetaan vai että kärsin Herran tahdon lihassa, sillä ei ole väliä, jos minä pelastun Jumalan valtakuntaan. Aamen.

MORONIN KIRJA

LUKU 1

Moroni kirjoittaa lamanilaisten hyödyksi. Nefiläiset, jotka eivät tahdo kieltää Kristusta, otetaan hengiltä. Noin 401–421 jKr.

NYT minä, ^aMoroni, otaksuin, että saatuani lyhennetyksi kertomuksen Jeredin kansasta en kirjoitaisi enempää, mutta minä en ole vielä kuollut; enkä minä ilmaise itseäni lamanilaisille, etteivät he hävitä minua.

2 Sillä katso, heidän keskinäiset ^asotansa ovat tavattoman ankaria, ja vihansa tähden he ^bottavat hengiltä jokaisen nefiläisen, joka ei tahdo kieltää Kristusta.

3 Ja minä, Moroni, en tahdo ^akieltää Kristusta; sen vuoksi

minä vaellan minne voin oman henkeni turvaksi.

4 Sen vuoksi minä kirjoitan vielä muutamia asioita vastoin sitä, mitä olin otaksunut, sillä minä en otaksunut kirjoittavani enää enempää; mutta minä kirjoitan vielä muutamia asioita, jotta niillä kenties olisi arvoa veljilleni lamanilaisille jonakin tulevana aikana, Herran tahdon mukaan.

LUKU 2

Jeesus antoi kahdelletoista nefiläiselle opetuslapselle vallan antaa Pyhän Hengen lahjan. Noin 401–421 jKr.

KRISTUKSEN sanat, jotka hän puhui ^aopetuslapsilleen, niille

32a Omni 1:20–22.
33a Moosia 8:9;
Alma 37:21–31;
Et. 1:1–5.
34a Et. 12:2.

[MORONI]
1 1a PKO Moroni,
Mormonin poika.
2a 1. Nefi 12:20–23.
b Alma 45:14.

3a Matt. 10:32–33;
3. Nefi 29:5.
2 1a 3. Nefi 13:25.

kahdelletoista, jotka hän oli valinnut, pannessaan kätensä heidän päällensä –

2 ja hän kutsui heitä nimeltä, sanoen: Huutakaa avuksi Isää minun nimessäni voimallisessa rukouksessa; ja tämän tehtyänne teillä on ^avalta antaa Pyhä Henki sille, jonka päälle te panette ^bkätenne; ja ^cantakaa se minun nimessäni, sillä niin tekevät minun apostolini.

3 Nyt Kristus puhui heille nämä sanat ensimmäisen ilmestymisensä aikana, eikä väkijoukko kuullut sitä, mutta opetuslapset kuulivat sen; ja niin monen päälle kuin he ^apanivat kätensä, laskeutui Pyhä Henki.

LUKU 3

Vanhimmat asettavat pappeja ja opettajia kätten päällepanemisen kautta. Noin 401–421 jKr.

TAPA, jolla opetuslapset, joita kutsuttiin kirkon ^avanhimmiksi, ^basettivat pappeja ja opettajia –

2 rukoiltuaan Isää Kristuksen nimessä he panivat kätensä heidän päällensä ja sanoivat:

3 Jeesuksen Kristuksen nimessä minä asetan sinut papiksi (tai jos hänestä oli tuleva opettaja, minä asetan sinut opettajaksi) saarnaamaan parannusta ja syntien ^aanteeksiantoa

Jeesuksen Kristuksen kautta pysymällä kestäväenä uskossa hänen nimeensä loppuun asti. Aamen.

4 Ja tällä tavalla he ^aasettivat pappeja ja opettajia Jumalan ihmisille antamien ^blahjojen ja kutsumusten mukaisesti; ja he asettivat heidät Pyhän Hengen ^cvoimalla, joka oli heissä.

LUKU 4

Se, kuinka vanhimmat ja papit siunaavat ja antavat sakramenttileivän, selitetään. Noin 401–421 jKr.

^aTAPA, jolla heidän ^bvanhimpansa ja pappinsa antoivat Kristuksen lihan ja veren seurakunnalle; ja he ^csiunasivat ja antoivat sen Kristuksen käskyjen mukaan; sen vuoksi me tiedämme tavan olevan oikea; ja vanhin tai pappi siunasi sen.

2 Ja he polvistuivat seurakunnan kanssa ja rukoilivat Isää Kristuksen nimessä, sanoen:

3 Oi Jumala, iankaikkinen Isä, me pyydämme sinua Poikasi Jeesuksen Kristuksen nimessä siunaamaan ja pyhittämään tämän ^aleivän kaikkien niiden sieluille, jotka sitä nauttivat; jotta he söisivät Poikasi ruumiin ^bmuistoksi ja todistaisivat sinulle, oi Jumala, iankaikkinen

2a pko Voima. b pko Kätten päällepaneminen. c 3. Nefi 18:37. 3a Ap. t. 19:6.	3a pko Syntien anteeksisaaminen. 4a OL 18:32; 20:60. b pko Lahja. c 1. Nefi 13:37; Moroni 6:9.	b pko Vanhin. c OL 20:76–77. 3a pko Sakramentti. b Luuk. 22:19; 1. Kor. 11:23–24; 3. Nefi 18:7.
3 1a Alma 6:1. pko Vanhin. b pko Asettaminen.	4 1a 3. Nefi 18:1–7.	

Isä, että he ovat halukkaita ottamaan Poikasi ‘nimen pääl-
lensä ja muistamaan hänet aina
ja pitämään hänen käskynsä,
jotka hän on antanut heille, jotta
hänen ^dHenkensä olisi aina
heidän kanssansa. Aamen.

LUKU 5

*Sakramenttiviinin siunaamis- ja
antamistapa selitetään. Noin
401–421 jKr.*

^aTAPA, jolla viini siunataan ja an-
netaan. – Katso, he ottivat maljan
ja sanoivat:

2 Oi Jumala, iankaikkinen Isä,
me pyydämme sinua Poikasi
Jeesuksen Kristuksen nimessä
siunaamaan ja pyhittämään
tämän ^aviinin kaikkien niiden
sieluille, jotka sitä juovat, jotta he
tekisivät sen Poikasi veren ^bmuis-
toksi, joka on vuodatettu heidän
tähtensä; jotta he todistaisivat
sinulle, oi Jumala, iankaikkinen
Isä, että he muistavat hänet aina,
jotta hänen Henkensä olisi hei-
dän kanssansa. Aamen.

LUKU 6

*Parannuksen tekijät kastetaan ja
otetaan vastaan ystävällisesti. Kir-
kon jäsenet, jotka tekevät paran-
nuksen, saavat anteeksi. Kokouksia*

*johdetaan Pyhän Hengen voimalla.
Noin 401–421 jKr.*

Ja nyt minä puhun ^akasteesta.
Katso, vanhimmat, papit ja
opettajat kastettiin; eikä heitä
kastettu, elleivät he tuottaneet
hedelmää, josta näkyi, että he
olivat sen ^barvoisia.

2 Eivätkä he päästäneet ketään
kasteelle, elleivät he tulleet ^asär-
kynein sydämin ja murtunein
mielin ja todistaneet seura-
kunnalle, että he olivat todella
tehneet parannuksen kaikista
synneistään.

3 Eikä ketään päästetty kas-
teelle, elleivät he ^aottaneet pääl-
lensä Kristuksen nimeä päättäen
palvella häntä loppuun asti.

4 Ja kun heidät oli päästetty
kasteelle ja Pyhän Hengen voima
oli vaikuttanut heihin ja ^apuh-
distanut heidät, heidät luettiin
Kristuksen kirkon kansaan; ja
heidän ^bnimensä merkittiin muis-
tiin, jotta heitä muistettaisiin
ja ravittaisiin Jumalan hyvällä
sanalla, heidän pitämisekseen
oikealla tiellä, heidän pitämi-
sekseen alati ^cvalppaina rukoile-
maan, ^dluottaen yksin Kristuksen
ansioihin, joka oli heidän us-
konsa ^eperustaja ja täydelliseksi
tekijä.

5 Ja ^aseurakunta kokoontui

3c pko Jeesus Kristus:
Jeesuksen Kristuksen
nimen päällemme
ottaminen.
d pko Pyhä Henki.
5 1a 3. Nefi 18:8–11;
OL 20:78–79.
2a OL 27:2–4.
pko Sakramentti.
b Luuk. 22:19–20;

1. Kor. 11:25.
6 1a pko Kaste,
kastaminen.
b pko Kelvollisuus.
2a pko Särkynyt sydän.
3a pko Jeesus Kristus:
Jeesuksen Kristuksen
nimen päällemme
ottaminen.
4a pko Puhtaus.

b OL 20:82.
c Alma 34:39;
3. Nefi 18:15–18.
d 2. Nefi 31:19;
OL 3:20.
e Hepr. 12:2.
5a pko Jeesuksen
Kristuksen kirkko.

^busein yhteen ^cpaastoamaan ja rukoilemaan ja puhumaan keskenään sielujensa parhaasta.

6 Ja se kokoontui usein yhteen nauttimaan leipää ja viiniä Herran Jeesuksen muistoksi.

7 Ja se piti tarkoin huolen siitä, ettei sen keskuudessa olisi ^apuhuutta; ja kenen havaittiinkin tekevän pahaa, ja ^bkolme kirkkoon kuuluvaa todistajaa tuomitsi heidät ^cvanhinten edessä, ja elleivät he tehneet parannusta eivätkä ^dtunnustaneet, heidän nimensä ^epyyhittiin pois eikä heitä luettu Kristuksen kansaan.

8 Mutta ^aniin usein kuin he tekivät parannuksen ja etsivät anteeksiantoa vakain aikein, heille annettiin ^banteeksi.

9 Ja seurakunta ^ajohti heidän kokouksiansa Hengen vaikutuksen mukaisesti ja ^bPyhän Hengen voimalla, sillä niin kuin Pyhän Hengen voima johdatti heitä joko saarnaamaan tai kehottamaan tai rukoilemaan tai anomaan tai laulamaan, juuri niin tehtiin.

LUKU 7

Kutsu käydä Herran lepoon annetaan. Rukoilkaa vakain aikein. Kristuksen Hengen avulla ihmiset voivat erottaa hyvän pahasta. Saatana taivuttaa ihmisiä kieltämään Kristuksen ja tekemään pahaa.

Profeetat ilmaisevat Kristuksen tulemisen. Ihmeitä tehdään ja enkelit palvelevat uskon kautta. Ihmisten tulee toivoa iankaikkista elämää ja pitää kiinni rakkaudesta. Noin 401–421 jKr.

Ja nyt minä, Moroni, kirjoitan muutamia isäni Mormonin sanoja, jotka hän puhui ^auskosta, toivosta ja rakkaudesta, sillä tällä tavoin hän puhui kansalle opettaessaan sitä synagogassa, jonka se oli rakentanut jumalanpalveluspaikaksi.

2 Ja nyt minä, Mormon, puhun teille, rakkaat veljeni; ja Isän Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armosta ja hänen pyhästä tahdostaan, häneltä saamani ^akutsumuksen lahjan tähden, minä saan puhua teille tällä hetkellä.

3 Niinpä minä tahtoisin puhua teille, jotka kuulutte kirkkoon, jotka olette rauhaisia Kristuksen seuraajia ja jotka olette saaneet riittävän toivon, jonka kautta voitte käydä Herran ^alepoon, tästä vastedes aina kunnes saatte levätä hänen luonaan taivaassa.

4 Ja nyt, veljeni, minä päätteen teistä näin teidän rauhaisan ^avaelluksenne tähden ihmislasten parissa.

5 Sillä minä muistan Jumalan

5b 3. Nefi 18:22;

4. Nefi 1:12;

OL 88:76.

c pko Paasto, paastoaminen.

7a OL 20:54.

b OL 42:80–81.

pko Todistaja.

c Alma 6:1.

pko Vanhin.

d pko Tunnustaminen.

e 2. Moos. 32:33;

OL 20:83.

pko Kirkosta

erottaminen.

8a Moosia 26:30–31.

b pko Anteeksianto.

9a OL 20:45; 46:2.

b pko Pyhä Henki.

7 1a 1. Kor. 13;

Et. 12:3–22, 27–37;

Moroni 8:14; 10:20–23.

2a pko Kutsumus.

3a pko Lepo.

4a 1. Joh. 2:6;

OL 19:23.

sanan, joka sanoo, että heidän teoistaan te ^atunnutte heidät; sillä jos heidän tekonsa ovat hyviä, silloin hekin ovat hyviä.

6 Sillä katso, Jumala on sanonut, ettei ihminen, joka on ^apaha, voi tehdä sitä, mikä on hyvää, sillä jos hän antaa uhrilahjan tai ^brukoilee Jumalaa, se ei hyödytä häntä lainkaan, ellei hän tee sitä vakain aikein.

7 Sillä katso, sitä ei lueta hänelle vanhurskaudeksi.

8 Sillä katso, jos ihminen, joka on ^apaha, antaa lahjan, hän tekee sen ^bvastahakoisesti; sen vuoksi se katsotaan hänelle samaksi kuin jos hän olisi pitänyt lahjan; sen vuoksi hänet luetaan pahaksi Jumalan edessä.

9 Ja samoin ihmiselle myös luetaan pahaksi, jos hän rukoo, eikä ^avakain sydämen aikein; niin, eikä se hyödytä häntä lainkaan, sillä Jumala ei ota vastaan sellaisia.

10 Niinpä ihminen, joka on paha, ei voi tehdä sitä, mikä on hyvää; eikä hän anna hyvää lahjaa.

11 Sillä katso, karvas ^alähde ei voi tuottaa hyvää vettä, eikä hyvä lähde voi tuottaa karvasta vettä; sen vuoksi ihminen, joka on Perkeleen palvelija, ei voi seurata Kristusta; ja jos hän ^bseuraa

Kristusta, hän ei voi olla Perkeleen palvelija.

12 Niinpä kaikki, mikä on ^ahyvää, tulee Jumalasta, ja se, mikä on ^bpahaa, tulee Perkeleestä, sillä Perkele on Jumalan vihollinen ja taistelee jatkuvasti häntä vastaan ja kutsuu ja houkuttelee ^csyntiin ja tekemään sitä, mikä on pahaa, jatkuvasti.

13 Mutta katso, se, mikä on Jumalasta, kutsuu ja kannustaa tekemään hyvää jatkuvasti; sen tähden kaikki, mikä kutsuu ja ^akannustaa tekemään hyvää ja rakastamaan Jumalaa ja häntä palvelemaan, on Jumalan ^binnoittamaa.

14 Ja nyt, varokaa, rakkaat veljeni, ettette katso sellaisen, mikä on ^apahaa, olevan Jumalasta tai sellaisen, mikä on hyvää ja Jumalasta, olevan Perkeleestä.

15 Sillä katsokaa, veljeni, teille on annettu ^aarvostelukyky, jotta voisitte erottaa hyvän pahasta; ja arvostelutapa on yhtä selvä – jotta voisitte tietää täysin varmasti – kuin päivänvalo eroaa pimeästä yöstä.

16 Sillä katso, Kristuksen ^aHenki on annettu jokaiselle ihmiselle, jotta hän voi ^berottaa hyvän pahasta; ja nyt, minä osoitan teille, kuinka on arvosteltava; sillä kaikki, mikä kutsuu tekemään

5a 3. Nefi 14:15–20.

6a Matt. 7:15–18.

b Alma 34:28.

pkö Rukous.

8a Sananl. 15:8.

b OL 64:34.

9a Jaak. 1:6–7; 5:16;

Moroni 10:4.

11a Jaak. 3:11–12.

b Matt. 6:24;

2. Nefi 31:10–13;

OL 56:2.

12a Jaak. 1:17;

1. Joh. 4:1–2; Et. 4:12.

b Alma 5:39–42.

c Hel. 6:30.

pkö Synti.

13a 2. Nefi 33:4;

Et. 8:26.

b pkö Innoitus.

14a Jes. 5:20;

2. Nefi 15:20.

15a pkö Erottamisen lahja.

16a pkö Omatunto;

Valo, Kristuksen.

b 1. Moos. 3:5;

2. Nefi 2:5, 18, 26;

Moosia 16:3;

Alma 29:5;

Hel. 14:31.

hyvää ja saa uskomaan Kristukseen, on lähetetty Kristuksen voiman ja lahjan kautta; sen vuoksi te voitte tietää täysin varmasti, että se on Jumalasta.

17 Mutta mikä tahansa saa ihmiset tekemään ^a“pahaa ja olemaan uskomatta Kristukseen ja kieltämään hänet ja olemaan palvelematta Jumalaa, silloin te voitte tietää täysin varmasti, että se on Perkeleestä, sillä tällä tavalla Perkele toimii, sillä hän ei kehota ketään tekemään hyvää, ei yhden yhtäkään, eivätkä hänen enkelinsäkään eivätkä ne, jotka alistuvat hänen valtaansa.

18 Ja nyt, veljeni, koska te tunnette sen valon, jonka mukaan voitte arvostella ja joka valo on Kristuksen ^a“valo, katsokaa, ettette arvostele väärin, koska sillä samalla ^b“tuomiolla, jolla te tuomitsette, teidätkin tuomitaan.

19 Sen vuoksi minä pyydän teiltä hartaasti, veljet, että tutkisitte ututterasti Kristuksen ^a“valossa, jotta voitte erottaa hyvän pahasta; ja jos te tartutte kaikkeen hyvään ettekä sitä tuomitse, te olette varmasti Kristuksen ^blapsia.

20 Ja nyt, veljeni, kuinka on mahdollista, että te voitte tarttua kaikkeen hyvään?

21 Ja nyt minä tulen siihen uskoon, josta sanoin tahtovani puhua; ja minä kerron teille, millä

tavalla te voitte tarttua kaikkeen hyvään.

22 Sillä katso, Jumala, joka ^a“tietää kaiken ja on ikuisuudesta ikuisuuteen, katso, hän lähetti ^benkeleitä palvelemaan ihmislapsia, ilmoittamaan Kristuksen tulemisesta; ja Kristuksen kautta tulisi kaikki hyvä.

23 Ja Jumala myös julisti profeetoille omalla suullaan, että Kristus tulisi.

24 Ja katso, erilaisin tavoin hän ilmaisi ihmislapsille sitä, mikä oli hyväksi; ja kaikki, mikä on hyvää, tulee Kristuksesta; muuten ihmiset olisivat ^a“langenneita, eikä mikään hyvä voisi tulla heidän osakseen.

25 Sen vuoksi, ^a“enkelien palveluksen kautta ja jokaisesta sanasta, joka lähti Jumalan suusta, ihmiset alkoivat osoittaa uskoa Kristukseen, ja niin he uskon kautta tarttuivat kaikkeen hyvään; ja näin oli Kristuksen tulemiseen asti.

26 Ja hänen tultuaan ihmiset myös pelastuivat uskon kautta hänen nimeensä, ja uskon kautta heistä tulee Jumalan lapsia. Ja niin totta kuin Kristus elää, hän puhui nämä sanat meidän isillemme, sanoen: ^a“Mitä tahansa sellaista te pyydätte Isältä minun nimessäni, mikä on hyvää, uskossa uskoen saavanne, katso, se annetaan teille.

17a pko Synti.

18a Moosia 16:9;

OL 50:24; 88:7–13.

pko Valo, Kristuksen.

b JSR Matt. 7:1–2

(Liiteosa);

Luuk. 6:37;

Joh. 7:24.

19a OL 84:45–46.

b Moosia 15:10–12;

27:25.

pko Jumalan pojat ja

tyttäret.

22a pko Jumala, jumaluus.

b Moos. 5:58.

pko Enkelit.

24a 2. Nefi 2:5.

25a Alma 12:28–30.

26a 3. Nefi 18:20.

pko Rukous.

27 Ja nyt, rakkaat veljeni, ovatko ^aihmeet lakanneet, koska Kristus on noussut taivaaseen ja on istunut Jumalan oikealle puolelle, ^banoakseen Isältä oikeuttansa osoittaa armoa, jota hänellä on ihmislapsiin nähden?

28 Sillä hän on täyttänyt lain vaatimukset, ja hän vaatii itselleen kaikki ne, joilla on usko häneen; ja ne, joilla on usko häneen, pitävät ^akiinni kaikesta hyvästä; sen vuoksi hän ^bpuolustaa ihmislasten asiaa; ja hän asuu iankaikisesta taivaissa.

29 Ja koska hän on tehnyt tämän, rakkaat veljeni, ovatko ihmeet lakanneet? Katso, minä sanon teille: eivät, eivätkä enkelit ole lakanneet palvelemasta ihmislapsia.

30 Sillä katso, he ovat hänen alamaisiaan palvelukseensa hänen käskynsä sanan mukaisesti, näyttäytyen niille, joilla on vahva usko ja luja mieli kaikessa jumalisuudessa.

31 Ja heidän palvelutyönsä virkana on kutsua ihmisiä parannukseen ja täyttää Isän ihmislasten kanssa tekemät liitot ja tehdä niiden työ, valmistaa tietä ihmislasten keskuudessa julistamalla Kristuksen sanaa Herran valituille astioille, jotta he voivat todistaa hänestä.

32 Ja niin tekemällä Herra Jumala valmistaa keinon, niin että muutkin ihmiset voivat ^auskoa

Kristukseen, niin että Pyhällä Hengellä voi olla heidän sydämessään voimansa mukainen sija; ja tällä tavalla Isä toteuttaa ne liitot, jotka hän on tehnyt ihmislasten kanssa.

33 Ja Kristus on sanonut: ^aJos teillä on usko minuun, teillä on voima tehdä kaikki, minkä minä ^bnäen hyväksi.

34 Ja hän on sanonut: ^aTehkää parannus, kaikki te maan ääret, ja tulkaa minun luokseni ja ottakaa kaste minun nimeeni ja uskokaa minuun, jotta voitte pelastua.

35 Ja nyt, rakkaat veljeni, jos näin on, että nämä asiat, jotka olen teille puhunut, ovat totta – ja Jumala näyttää teille ^avoimalla ja suurella kirkkaudella viimeisenä ^bpäivänä, että ne ovat totta – ja jos ne ovat totta, onko ihmeiden aika lakannut?

36 Tai ovatko enkelit lakanneet ilmestymästä ihmislapsille? Tai onko hän evännyt heiltä Pyhän Hengen voiman? Tai ^aepäkö hän, niin kauan kuin aika kestää tai maa pysyy tai sen päällä on yksikin ihminen pelastettavana?

37 Katso, minä sanon teille: ei, sillä ^aihmeet tehdään uskon tähden, ja uskon tähden enkelit ilmestyvät ja palvelevat ihmisiä; jos siis nämä asiat ovat lakanneet, voi ihmislapsia, sillä se johtuu ^bepäuskosta, ja kaikki on turhaa.

27a pko Ihme.

b Jes. 53:12;

Moosia 14:12.

28a Room. 12:9;

OL 98:11.

b 1. Joh. 2:1; 2. Nefi 2:9.

pko Puolustaja.

32a pko Usko.

33a Matt. 17:20.

b OL 88:64–65.

34a 3. Nefi 27:20; Et. 4:18.

35a 2. Nefi 33:11.

b OL 35:8.

36a Moroni 10:4–5, 7, 19.

37a Matt. 13:58;

Morm. 9:20;

Et. 12:12–18.

b Moroni 10:19–24.

38 Sillä kukaan ihminen ei voi Kristuksen sanojen mukaan pelastua, ellei hänellä ole uskoa hänen nimeensä; jos siis nämä asiat ovat lakanneet, silloin uskokin on loppunut, ja kauhea on ihmisen tila, sillä hän on ikään kuin mitään lunastusta ei olisi suoritettu.

39 Mutta katso, rakkaat veljeni, teidän tilanne minä näen paremmaksi, sillä minä näen, että teillä on usko Kristukseen, sävyisyys-tenne tähden; sillä ellei teillä ole uskoa häneen, silloin te ette ole "arvollisia hänen kirkkonsa kansaan luettaviksi.

40 Ja vielä, rakkaat veljeni, minä tahtoisin puhua teille "toivosta. Kuinka te voitte saavuttaa uskon, ellei teillä ole toivoa?

41 Ja mitä teidän on "toivottava? Katso, minä sanon teille, että teidän tulee ^btoivoa Kristuksen sovituksen ja hänen ylösnousemuksensa voiman kautta tulevanne herätetyiksi "iankaikki-seen elämään, ja tätä teidän uskonne tähden häneen, lupauksen mukaisesti.

42 Sen vuoksi, jos ihmisellä on "uskoa, hänellä ^btäytyy olla toivoa, sillä ilman uskoa ei voi olla toivoa.

43 Ja vielä, katso, minä sanon teille, ettei hänellä voi olla uskoa

ja toivoa, ellei hän ole "sävyisä ja sydämeltään nöyrä.

44 Muuten hänen "uskonsa ja toivonsa on turhaa, sillä kukaan ei ole otollinen Jumalan edessä, paitsi sävyisät ja sydämeltään nöyrät; ja jos ihminen on sävyisä ja sydämeltään nöyrä ja ^btunnustaa Pyhän Hengen voimasta, että Jeesus on Kristus, hänellä täytyy olla rakkautta, sillä ellei hänellä ole rakkautta, hän ei ole mitään; niinpä hänellä täytyy olla rakkautta.

45 Ja "rakkaus on pitkämielinen ja lempeä eikä ^bkadehdi eikä pöyhkeile, ei etsi omaansa, ei vihastu helposti, ei ajattele pahaa eikä iloitse vääryydestä vaan iloitsee totuudesta, kaiken se kestää, kaiken se uskoo, kaiken se toivoo, kaiken se kärsii.

46 Jos siis, rakkaat veljeni, teillä ei ole rakkautta, te ette ole mitään, sillä rakkaus ei koskaan katoa. Pitäkää sen vuoksi kiinni rakkaudesta, joka on suurin kaikista, sillä kaiken täytyy kadota –

47 mutta aito "rakkaus on Kristuksen puhdasta ^brakkautta, ja se kestää ikuisesti; ja kenellä sitä havaitaan olevan viimeisenä päivänä, hänen käy hyvin.

48 "Rukoilkaa siis, rakkaat veljeni, Isää koko sydämen

39a pko Kelvollisuus.

40a Et. 12:4.

pkö Toivo.

41a OL 138:14.

b Tit. 1:2;

MK Jaak. 4:4;

Alma 25:16;

Moroni 9:25.

c pko Iankaikkinen

elämä.

42a pko Usko.

b Moroni 10:20.

43a pko Sävyisyys.

44a Alma 7:24;

Et. 12:28–34.

b Luuk. 12:8–9.

pkö Todistaminen;

Tunnustaminen.

45a 1. Kor. 13.

b pko Kateus.

47a 2. Nefi 26:30.

pkö Rakkaus.

b Joos. 22:5.

pkö Rakkaus.

48a pko Rukous.

voimalla, että täyttyisitte tällä rakkaudella, jonka hän on suonut kaikille Poikansa Jeesuksen Kristuksen tosi ^bseuraajille; että teistä tulisi Jumalan lapsia; että me hänen ilmestyessään olisimme hänen ^ckaltaisiaan, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on; että meillä olisi tämä toivo; että meidät ^dpuhdistettaisiin niin kuin hän on puhdas. Aamen.

LUKU 8

Pienten lasten kastaminen on väärin ja iljettävää. Pienet lapset ovat eläviä Kristuksessa sovituksen tähden. Usko, parannus, säävyisyys ja sydämen nöyryys, Pyhän Hengen vastaanottaminen ja loppuun asti kestäminen johtavat pelastukseen. Noin 401–421 jKr.

“ISÄNI Mormonin kirje, kirjoitettu minulle, Moronille; ja se on kirjoitettu minulle pian sen jälkeen, kun minut oli kutsuttu palvelutyöhön. Ja tällä tavoin hän kirjoitti minulle, sanoen:

2 Rakas poikani Moroni, minä riemuitsen tavattomasti, että sinun Herrasi Jeesus Kristus on muistanut sinua ja on kutsunut sinut palvelukseensa ja pyhään työhönsä.

3 Minä muistan sinua aina rukouksissani, jatkuvasti rukoillen Isää Jumalaa hänen Pyhän

Lapsensa Jeesuksen nimessä, että hän äärettömällä ^ahyvydellään ja ^barmollaan varjeelee sinua kestävässä uskossa hänen nimeensä loppuun asti.

4 Ja nyt, poikani, minä puhun sinulle siitä, mikä murehduttaa minua tavattomasti; sillä minua murehduttaa se, että teidän keskuudessanne syntyy ^akiistoja.

5 Sillä jos kuulemani on totta, teidän keskuudessanne on ollut kiistoja pienten lastenne kastamisesta.

6 Ja nyt, poikani, minä haluan sinun tekevän ututterasti työtä, jotta tämä karkea erhe saataisiin poistetuksi teidän keskuudessanne; sillä tätä tarkoitusta varten minä olen kirjoittanut tämän kirjeen.

7 Sillä heti kuultuani nämä asiat teistä minä kysyin asiaa Herralta. Ja Herran ^asana tuli minulle Pyhän Hengen voimasta, sanoen:

8 Kuuntele Kristuksen, Lunastajasi, Herrasi ja Jumalasi, sanoja. Katso, minä en tullut maailmaan kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä parannukseen; eivät ^aterveet tarvitse parantajaa vaan sairaat; ja nyt, pienet ^blapset ovat ^cterveitä, sillä he eivät kykene tekemään ^dsyntiä; sen tähden ^eAadamin kirous on minussa otettu heiltä pois, niin ettei sillä ole heihin valtaa,

48b pko Jeesus Kristus:
Jeesuksen Kristuksen
esimerkki;
Kuuliaisuus.
c 1. Joh. 3:1–3;
3. Nefi 27:27.
d 3. Nefi 19:28–29.

pkö Puhtaus.
8 1a Morm. s. 1:1.
3a Moosia 4:11.
b pko Armo.
4a 3. Nefi 11:22, 28; 18:34.
7a pko Jumalan sana.
8a Mark. 2:17.

b Mark. 10:13–16.
c Moosia 3:16;
OL 74:7.
d pko Synti.
e 2. Nefi 2:25–27.
pkö Aadamin ja Eevan
lankeemus.

ja fympärileikkauksen laki on päättynyt minussa.

9 Ja tällä tavalla Pyhä Henki ilmaisi Jumalan sanan minulle; sen vuoksi, rakas poikani, minä tiedän sen olevan vakavaa pilkkaa Jumalan edessä, että te kastaisitte pieniä lapsia.

10 Katso, minä sanon sinulle, että tätä teidän tulee opettaa – parannusta ja kastetta niille, jotka ovat ^avastuullisia ja kykeneviä tekemään syntiä; niin, opettakaa vanhemmille, että heidän täytyy tehdä parannus ja ottaa kaste ja nöyrytyä pienten ^blastensa tavoin, niin he kaikki pelastuvat pienine lapsineen.

11 Eivätkä heidän pienet ^alapsensa tarvitse parannusta eivätkä kastetta. Katso, kaste on parannukseksi, jotta käskyt täytettäisiin syntien ^banteeksi-saamiseksi.

12 Mutta pienet ^alapset ovat eläviä Kristuksessa maailman perustamisesta asti; ellei niin ole, Jumala on puolueellinen Jumala ja myös muuttuvainen Jumala ja ^berottelee ihmisiä, sillä kuinka monet pienet lapset ovatkaan kuolleet ilman kastetta!

13 Ja nyt, jos pienet lapset eivät voisi pelastua ilman kastetta, näiden olisi täytynyt mennä loputtomaan helvettiin.

14 Katso, minä sanon sinulle,

että se, joka luulee pienten lasten tarvitsevan kastetta, on katkeruuden sapessa ja pahuuden kahleissa, sillä hänellä ei ole ^auskoa, toivoa eikä rakkautta; sen vuoksi, jos hänet otettaisiin pois hänen näin ajatellessaan, hänen olisi mentävä alas helvettiin.

15 Sillä kauheaa jumalattomuutta on luulla, että Jumala pelastaa yhden lapsen kasteen tähden ja toinen hukkuu, koska hän ei ole saanut kastetta.

16 Voi niitä, jotka vääristelevät Herran tiet tällä tavoin, sillä he hukkuvat, elleivät tee parannusta. Katso, minä puhun rohkeasti, koska olen saanut ^avaltuuden Jumalalta, enkä minä pelkää, mitä ihminen voi tehdä, sillä täydellinen ^brakkaus ^ckarottaa kaiken pelon.

17 Ja minä olen täynnä aitoa ^arakkautta, joka on ikuista rakkautta; sen vuoksi kaikki lapset ovat minulle yhdenvertaisia; sen vuoksi minä rakastan pieniä ^blapsia täydellisellä rakkaudella, ja he ovat kaikki yhdenvertaisia ja pelastuksesta osallisia.

18 Sillä minä tiedän, ettei Jumala ole puolueellinen Jumala eikä muuttuvainen olento, vaan hän on ^amuuttumaton ^bkaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen.

19 Pienet ^alapset eivät voi

8f 1. Moos. 17:10–11.
pko Ympärileikkaus.

10a pko Vastuullisuus.

b pko Lapsi;
Nöyryys.

11a pko Kaste, kastaminen: Vaatimukset kasteelle pääsemiseksi; Lapsi.

b pko Syntien
anteeksisaaminen.

12a OL 29:46–47; 93:38.

b Ef. 6:9; 2. Nefi 26:33;
OL 38:16.

14a 1. Kor. 13; Et. 12:6;
Moroni 7:25–28;
10:20–23.

16a pko Valtuus.

b pko Rakkaus.

c 1. Joh. 4:18.

17a pko Rakkaus.

b Moosia 3:16–19.

18a Alma 7:20;

Morm. 9:9.

pko Jumala, jumaluus.

b Moroni 7:22.

19a Luuk. 18:15–17.

tehdä parannusta; sen vuoksi on kauheaa jumalattomuutta kieltää heiltä Jumalan puhtaat armoteot, sillä he ovat kaikki eläviä hänessä hänen ^barmonsa tähden.

20 Ja se, joka sanoo pienten lasten tarvitsevan kastetta, kieltää Kristuksen armoteot eikä pidä minkään arvoisena hänen ^asovitustaan ja hänen lunastuksensa voimaa.

21 Voi sellaisia, sillä he ovat kuoleman, ^ahelvetin ja ^bloputtoman piinan vaarassa. Minä puhun siitä rohkeasti; Jumala on käskennyt minua. Kuunnelkaa näitä sanoja ja ottakaa varteen, tai ne ovat teitä vastaan Kristuksen ^ctuomioistuimen edessä.

22 Sillä katso, kaikki pienet lapset ovat ^eeläviä Kristuksessa, ja samoin kaikki ne, jotka ovat ilman ^blakia. Sillä ^clunastuksen voima tulee kaikkien niiden osaksi, joilla ei ole lakia; sen vuoksi se, joka ei ole tuomittu, eli se, joka ei ole tuomion alainen, ei voi tehdä parannusta, eikä sellaisia kaste hyödytä lainkaan –

23 vaan se on pilkkaa Jumalan edessä, koska se kieltää Kristuksen armoteot ja hänen Pyhän

Henkensä voiman ja panee turvan ^akuolleisiin tekoihin.

24 Katso, poikani, tällaista ei pidä olla, sillä ^aparannus on niille, jotka ovat tuomion alaisia ja rikotun lain kirouksen alaisia.

25 Ja ^aparannuksen ensi hedelmä on ^bkaste; ja kaste tulee uskosta käskyjen täyttämiseksi; ja käskyjen täyttäminen tuo syntien ^canteeksiannon;

26 ja syntien anteeksianto tuo ^asävyisyyden ja sydämen nöyryyden; ja sävyisyyden ja sydämen nöyryyden tähden tulee ^bPyhä Henki, joka ^cLohduttaja täyttää ^dtoivolla ja täydellisellä ^erakkaudella, joka rakkaus kestää ^fuutteran ^grukouksen avulla, kunnes tulee loppu, jolloin kaikki ^hpyhät saavat asua Jumalan luona.

27 Katso, poikani, minä kirjoitan sinulle vielä, ellen pian lähde lamanilaisia vastaan. Katso, tämän kansakunnan eli Nefin kansan ^aylpeys on koinutunut sen tuhoksi, ellei se tee parannusta.

28 Rukoile sen puolesta, poikani, että parannus tulisi sen osaksi. Mutta katso, minä pelkään, että Henki on lakannut ^akiistelemästä sen kanssa; ja tässä

19 *b* PKO Armeliaisuus.

20 *a* PKO Lunastussuunnitelma; Sovitus.

21 *a* PKO Helvetti.

b MK Jaak. 6:10; Moosia 28:3; OL 19:10–12.

c PKO Jeesus Kristus: Tuomari.

22 *a* PKO Pelastus: Lasten pelastus.

b Ap. t. 17:30;

OL 76:71–72.

c PKO Lunastus.

23 *a* OL 22:2.

24 *a* PKO Parannus.

25 *a* PKO Kaste, kastaminen: Vaatimukset kasteelle pääsemiseksi.

b Moos. 6:58–60.

c OL 76:52.

PKO Syntien anteeksisaaminen.

26 *a* PKO Sävyisyys.

b PKO Pyhä Henki.

c PKO Lohduttaja.

d PKO Toivo.

e 1. Piet. 1:22;

1. Nefi 11:22–25.

f PKO Ahkeruus.

g PKO Rukous.

h PKO Pyhä.

27 *a* OL 38:39.

PKO Ylpeys.

28 *a* Morm. 5:16.

osassa maata he yrittävätkin tukahduttaa kaiken Jumalalta tulevan voiman ja valtuuden, ja he ^bkieltävät Pyhän Hengen.

29 Ja hylättyään niin suuren tiedon, poikani, heidän täytyy pian menehtyä, jotta profeettojen puhumat profetiat, samoin kuin Vapahtajamme itsensä sanat toteutuisivat.

30 Jää hyvästi, poikani, kunnes kirjoitan sinulle tai tapaan sinut jälleen. Aamen.

Mormonin toinen kirje pojalleen Moronille.

Käsittää luvun 9.

LUKU 9

Sekä nefiläiset että lamanilaiset ovat turmeltuneita ja rappeutuneita. He kiduttavat ja murhaavat toisiaan. Mormon rukoilee, että armo ja hyvyys pysyisivät Moronin päällä ikuisesti. Noin 401 jKr.

RAKAS poikani, minä kirjoitan sinulle jälleen, että tietäisit minun olevan vielä elossa; mutta minä kirjoitan jonkin verran sellaista, mikä on murheellista.

2 Sillä katso, minulla on ollut lamanilaisten kanssa ankara taistelu, jossa me emme voittaneet; ja Arkeantus on kaatunut miekasta, ja samoin Luram ja Emron; niin, ja me olemme menettäneet suuren määrän oivallisia miehiämme.

3 Ja nyt katso, poikani, minä pelkään, että lamanilaiset hävittävät tämän kansan, sillä se ei tee parannusta, ja Saatana yllyttää sitä jatkuvasti vihaan toisiaan vastaan.

4 Katso, minä teen jatkuvasti työtä heidän kanssaan; ja kun minä puhun Jumalan sanaa ^aankarasti, he vapisevat ja vihoittelevat minua vastaan, ja kun en ole ankara, he paaduttavat sydämensä sitä vastaan; sen vuoksi minä pelkään, että Herran Henki on lakannut ^bkiistelemästä heidän kanssaan.

5 Sillä niin tavattomasti he vihoittelevat, että minusta näyttää, ettei heillä ole kuolemanpelkoa; ja he ovat kadottaneet rakkautensa toinen toistaan kohtaan, ja he ^ajanoavat verta ja kosta jatkuvasti.

6 Ja nyt, rakas poikani, heidän paatumuksestaan huolimatta tehkäämme ^auutterasti työtä, sillä jos me lakkaisimme tekemästä ^btyötä, me joutuisimme tuomion alaisiksi, sillä meillä on työ tehtävänä tässä tomumajassa ollessamme, jotta voisimme voittaa kaiken vanhurskauden viholaisen ja antaa sielumme levätä Jumalan valtakunnassa.

7 Ja nyt minä kirjoitan jonkin verran tämän kansan kärsimyksistä. Sillä Amoronilta saamani tiedon mukaan, katso, lamanilaisilla on monia vankeja, jotka he ottivat Serrisan tornilta; ja siellä oli miehiä, naisia ja lapsia.

28b Alma 39:6.
PKO Anteenksi-
antamaton synty.

9 4a 2. Nefi 1:26–27;

OL 121:41–43.
b OL 1:33.
5a Morm. 4:11–12.
6a PKO Ahkeruus.

b MK Jaak. 1:19;
En. 1:20.
PKO Velvollisuus.

8 Ja noiden naisten ja lasten aviomiehet ja isät he ovat surmanneet; ja he ruokkivat naisia heidän aviomiestensä lihalla ja lapsia heidän isiensä lihalla; eivätkä he anna heille vettä kuin vähän.

9 Ja tästä lamanilaisten suuresta iljetyksestä huolimatta se ei voita meidän väkemme iljetystä Moriantumissa. Sillä katso, he ovat ottaneet vangiksi monia lamanilaisten tyttäriä, ja riistettyään heiltä sen, mikä oli kaikkea muuta kalliimpaa ja arvokkaampaa, mikä on ^asiveys ja ^bhyveellisyys –

10 ja tämän tehtyään he murhasivat heidät mitä julmimmalla tavalla, kiduttaen heidän ruumistaan aina kuolemaan asti; ja tämän tehtyään he ahmivat heidän lihaansa kuin villipedot sydämensä paatumuksen tähden, ja he tekevät sen urheuden osoitukseksi.

11 Oi rakas poikani, kuinka voi tällainen kansa, joka on vailla sivistystä –

12 (ja vain muutamia vuosia on kulunut siitä, kun se oli sivistynyt ja ihastuttava kansa)

13 mutta, oi poikani, kuinka voi tällainen kansa, joka on mieltynyt niin paljon iljetykseen –

14 kuinka me voimme odottaa, että Jumala ^aestää kätensä tuomiosta meitä vastaan?

15 Katso, minun sydämeni itkee: Voi tätä kansaa. Langeta tuomio, oi Jumala, ja kätke sen

synnit ja jumalattomuudet ja iljetykset kasvojesi edestä!

16 Ja vielä, poikani, on monia ^aleskiä ja heidän tyttäriään, jotka ovat yhä Serrisassa; ja sen osan muonavarjoista, jota lamanilaiset eivät vieneet pois, katso, Senefin sotajoukko on vienyt pois ja jättänyt heidät vaeltamaan minne vain voivat ravintoa etsimään; ja monet vanhat naiset nääntyvät matkan varrelle ja kuolevat.

17 Ja minun kanssani oleva sotajoukko on heikko, ja lamaniilaisten sotajoukot ovat minun ja Serrisan välissä; ja kaikki, jotka ovat paenneet ^aAaronin sotajoukon luo, ovat joutuneet heidän kauhean raakuutensa uhreiksi.

18 Oi minun kansani turmelusta! Se on vailla järjestystä ja vailla armoa. Katso, minä olen vain ihminen, ja minulla on vain ihmisen voima, eikä minun käskyjäni enää totella.

19 Ja heistä on tullut voimakkaasti kieroutuneita, ja he ovat yhtä raakoja eivätkä säästä ketään, eivät vanhoja eivätkä nuoria; ja he iloitsevat kaikesta muusta paitsi siitä, mikä on hyvää; ja meidän naistemme ja lastemme kärsimys koko tässä maassa ylittää kaiken; niin, kieli ei voi kertoa, eikä sitä voi kirjoittaa.

20 Ja nyt, poikani, minä en viivy pitempään tässä kauheassa näyssä. Katso, sinä tiedät tämän kansan jumalattomuuden; sinä tiedät, että se on vailla periaat-

9a pko Siveys.

b pko Hyveellisyys.

14a Alma 10:23.

16a pko Leski.

17a Morm. 2:9.

teita ja käynyt tunnottomaksi, ja sen jumalattomuus ^aylittää lamanilaisten jumalattomuuden.

21 Katso, poikani, minä en voi puhua sen puolesta Jumalalle, ettei hän löisi minua.

22 Mutta katso, poikani, sinun puolestasi minä puhun Jumalalle, ja minä luotan Kristuksessa siihen, että sinä pelastut; ja minä rukoulen Jumalaa, että hän ^asäästäisi sinun henkesi, jotta olisit näkemässä hänen kansansa paluun hänen luoksensa tai sen täydellisen tuhon, sillä minä tiedän, että sen täytyy menehtyä, ellei se tee ^bparannusta ja palaa hänen luoksensa.

23 Ja jos se menehtyy, sille käy niin kuin jerediläisille, oman sydämensä halun tähden, koska se ^atavoittelee verta ja ^bkostoa.

24 Ja jos se menehtyy, me tiedämme, että monet veljistämme ovat ^aloikanneet lamanilaisten puolelle ja monet muutkin loikkaavat heidän puolelleen; kirjoita sen vuoksi vielä jotakin, jos sinä säästyt ja minä menehdyn enkä näe sinua; mutta minä luotan siihen, että saan nähdä sinut pian, sillä minulla on pyhiä aikakirjoja, jotka tahdon ^bluovuttaa sinulle.

25 Poikani, ole uskollinen Kristuksessa, älköönkä se, mitä olen kirjoittanut, murehduttako sinua niin, että se painaisi sinut

kuolemaan, vaan nostakoon Kristus sinua, ja pysykööt hänen ^akärsimyksensä ja kuolemansa ja se, että hän näytti ruumiinsa meidän isillemme, ja hänen armonsa ja pitkämielisyytensä ja hänen kirkkautensa ja ^biankaikisen elämän toivo ^cmielessäsi ikuisesti.

26 Ja Isän Jumalan, jonka valtaistuini on korkealla taivaissa, ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen, joka istuu hänen voimansa ^aoikealla puolella, kunnes kaikki tulee hänen alamaisekseen, armo olkoon ja pysyköön sinun kanssasi ikuisesti. Aamen.

LUKU 10

Todistus Mormonin kirjasta tulee Pyhän Hengen voimasta. Hengen lahjoja suodaan uskollisille. Hengen lahjoihin liittyy aina uskoa. Moronin sanat kuuluvat tomusta. Tulkaa Kristuksen luokse, tulkaa täydellisiksi hänessä ja pyhittäkää sielunne. Noin 421 jKr.

Nyt minä, Moroni, kirjoitan jonkin verran niin kuin hyväksi näen, ja minä kirjoitan veljilleni ^alamanilaisille; ja minä haluan heidän tietävän, että yli neljä-sataakaksikymmentä vuotta on kulunut siitä, kun merkki Kristuksen tulemisesta annettiin.

2 Ja minä ^asinetöin nämä aika-kirjat, sen jälkeen kun olen

20a Hel. 6:34–35.

22a Morm. 8:3.

b Mal. 3:7; Hel. 13:11;
3. Nefi 10:6; 24:7.

23a Morm. 4:11–12.

b Et. 15:15–31.

24a Alma 45:14.

b Morm. 6:6.

25a PKO Sovitus.

b PKO Iankaikkinen
elämä.

c PKO Mieli.

26a Luuk. 22:69;

Ap. t. 7:55–56;

Moosia 5:9; Alma 28:12.

10 1a OL 10:48.

2a Morm. 8:4, 13–14.

PKO Pyhät kirjoitukset:
Ennustuksia pyhien
kirjoitusten julki
tulemisesta.

puhunut muutamia sanoja ke-
hotuksena teille.

3 Katso, minä tahtoisin ke-
hottaa teitä näitä asioita lukies-
sanne – jos on Jumalan viisauden
mukaista, että saatte ne lukea –
muistamaan, kuinka armollinen
Herra on ollut ihmislapsille
Aadamin luomisesta aina siihen
aikaan asti, kun te saatte nämä
asiat, ja ^apohdiskelemaan sitä
^bsydämessänne.

4 Ja kun te nämä saatte, minä
tahtoisin kehottaa teitä ^akysy-
mään Jumalalta, iankaikkiselta
Isältä, Kristuksen nimessä,
eivätkö nämä asiat ole ^btotta; ja
jos te kysytte ^cvilpittömin sydä-
min, ^dvakain aikein, Kristukseen
^euskoen, hän ^filmoittaa niistä
teille ^gtotuuden Pyhän Hengen
voimalla.

5 Ja Pyhän Hengen voimalla te
voitte ^atietää ^btotuuden kaikesta.

6 Ja kaikki, mikä on hyvää, on
oikeaa ja totta; niinpä mikään,
mikä on hyvää, ei kiellä Kristusta,
vaan tunnustaa, että hän on.

7 Ja Pyhän Hengen voimasta
te voitte tietää, että hän on; sen
tähden minä tahdon kehottaa
teitä olemaan kieltämättä Ju-
malan voimaa, sillä hän toimii
voiman kautta ihmislasten ^aus-
kon mukaan, samana tänään ja
huomenna ja ikuisesti.

8 Ja vielä minä kehotan teitä,
veljeni, olemaan kieltämättä
Jumalan ^alahjoja, sillä niitä on
monia, ja ne tulevat samalta Ju-
malalta. Ja näitä lahjoja annetaan
^beri tavoin, mutta sama Jumala
vaikuttaa kaiken kaikissa; ja
niitä annetaan Jumalan Hengen
ilmentymänä ihmisille heidän
hyödykseen.

9 Sillä katso, Jumalan Henki
antaa ^ayhden ^bopettaa viisauden
sanaa;

10 ja sama Henki antaa toisen
opettaa tiedon sanaa;

11 ja sama Henki antaa toiselle
tavattoman suuren ^auskon; ja toi-
selle ^bparantamisen lahjat;

12 ja toisen taas tehdä voimalli-
sia ^aihmeitä;

13 ja toisen taas profetoida
kaikesta;

14 ja toisen taas nähdä enkeleitä
ja palvelevia henkiä;

15 ja toiselle taas kaikenlaisia
kieliä;

16 ja toiselle taas kielten ja eri-
laisten ^apuhetapojen tulkinna.

17 Ja kaikki nämä lahjat tulevat
Kristuksen Hengen kautta, ja ne
tulevat kullekin ihmiselle erik-
seen, niin kuin hän tahtoo.

18 Ja minä tahdon kehottaa
teitä, rakkaat veljeni, muista-
maan, että ^ajokainen hyvä lahja
tulee Kristukselta.

3a 5. Moos. 11:18–19.

pkO Pohtiminen.

b 5. Moos. 6:6–7.

4a pkO Rukous.

b 1. Nefi 13:39; 14:30;

Moosia 1:6;

Et. 4:10–11; 5:3.

c pkO Rehellisyys.

d Jaak. 1:6–7;

Moroni 7:9.

e pkO Usko.

f pkO Ilmoitus.

g pkO Totuus.

5a OL 35:19.

pkO Erottamisen lahja;

Todistaminen.

b Joh. 8:32.

7a 1. Nefi 10:17–19.

8a pkO Hengen lahjat.

b OL 46:15.

9a 1. Kor. 12:8–11;

OL 46:8–29.

b OL 88:77–79, 118.

11a pkO Usko.

b pkO Parantaminen.

12a pkO Ihme.

16a pkO Kielillä puhu-
misen lahja.

18a Jaak. 1:17.

19 Ja minä tahdon kehottaa teitä, rakkaat veljeni, muistamaan, että hän on ^asama eilen, tänään ja ikuisesti ja etteivät mitkään näistä lahjoista, joista olen puhunut ja jotka ovat hengellisiä, koskaan lakkaa, niin kauan kuin maailma pysyy, paitsi ihmislasten ^bepäuskon tähden.

20 Sen vuoksi täytyy olla ^auskoa; ja jos täytyy olla uskoa, täytyy olla myös toivoa; ja jos täytyy olla toivoa, täytyy olla myös rakkautta.

21 Ja ellei teillä ole ^arakkautta, te ette mitenkään voi pelastua Jumalan valtakuntaan; ettekä te voi pelastua Jumalan valtakuntaan, ellei teillä ole uskoa; ettekä voi, ellei teillä ole toivoa.

22 Ja jos teillä ei ole toivoa, teidän täytyy olla epätoivossa; ja epätoivo tulee pahuuden tähden.

23 Ja Kristus totisesti sanoi meidän isillemme: ^a”Jos teillä on uskoa, te voitte tehdä kaiken, mikä minusta on tarpeen.

24 Ja nyt minä puhun kaikille maan ääriille – että jos tulee päivä, jolloin Jumalan voima ja lahjat lakkaavat teidän keskuudessanne, se tapahtuu ^aepäuskon ^btähden.

25 Ja voi ihmislapsia, jos näin tapahtuu, sillä teidän keskuudessanne ei ole ^aketään, joka tekee hyvää, ei yhtäkään. Sillä

jos teidän keskuudessanne on yksikin, joka tekee hyvää, hän toimii Jumalan voiman ja lahjojen avulla.

26 Ja voi niitä, jotka lakkaavat näin tekemästä ja kuolevat, sillä he ^akuolevat ^bsynneissään, eivätkä he voi pelastua Jumalan valtakuntaan; ja minä sanon sen Kristuksen sanojen mukaisesti, enkä minä valehtele.

27 Ja minä kehotan teitä muistamaan nämä asiat, sillä joutuin tulee aika, jolloin te tulette tietämään, että minä en valehtele, sillä te tulette näkemään minut Jumalan tuomioistuimen edessä, ja Herra Jumala sanoo teille: Enkö minä julistanut teille ^asanojani, jotka tämä mies kirjoitti kuin kuolleista ^bhuutava, aivan niin, kuin ^ctomusta puhuva?

28 Minä julistan näitä asioita, jotta profetiat toteutuisivat. Ja katso, ne lähtevät ikuisen Jumalan suusta, ja hänen sanansa kuuluvat ^avihellyksenä polvesta polveen.

29 Ja Jumala on näyttävä teille, että se, mitä minä olen kirjoittanut, on totta.

30 Ja vielä minä tahdon kehottaa teitä ^atulemaan Kristuksen luokse ja tarttumaan jokaiseen hyvään lahjaan ja olemaan ^bkoskematta pahaan lahjaan tai siihen, mikä on epäpuhdasta.

19a Hepr. 13:8.

b Moroni 7:37.

20a Et. 12:3–37.

21a 1. Kor. 13;

Moroni 7:1, 42–48.

pko Rakkaus.

23a Moroni 7:33.

24a pko Epäusko.

b Moroni 7:37.

25a JSR Ps. 14:1–7

(Liiteosa);

Room. 3:10–12.

26a Hes. 18:26–27;

1. Nefi 15:32–33;

Moosia 15:26.

b Joh. 8:21.

27a 2. Nefi 33:10–11.

b 2. Nefi 3:19–20;

27:13; 33:13;

Morm. 9:30.

c Jes. 29:4.

28a 2. Nefi 29:2.

30a 1. Nefi 6:4;

Morm. 9:27;

Et. 5:5.

b Alma 5:57.

31 Ja ^aherää ja nouse tomusta, oi Jerusalem; niin, ja pukeudu kauniisiin vaatteisiisi, oi tytär ^bSiion; ja ^cvahvista ^dvaar-nasi ja laajenna rajasi ikuisesti, ettei sinua enää ^esekoitettaisi, jotta iankaikkisen Isän liitot, jotka hän on tehnyt sinun kanssasi, oi Israelin huone, toteutuisivat.

32 Niin, ^atulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa ^btäydelliseksi hänessä ja kieltäkää itseltänne kaikki jumalattomuus; ja jos te kiellätte itseltänne kaiken jumalattomuuden ja ^crakastatte Jumalaa koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne, silloin hänen armonsa riittää teille, niin että te hänen armostaan voitte olla täydellisiä Kristuksessa; ja jos te Jumalan ^darmosta olette täydellisiä Kristuksessa, te ette

mitenkään voi kieltää Jumalan voimaa.

33 Ja vielä, jos te Jumalan armosta olette täydellisiä Kristuksessa ettekä kiellä hänen voimaansa, silloin te olette ^apyhitettyjä Kristuksessa Jumalan armosta, Kristuksen ^bveren vuodattamisen kautta, mikä kuuluu Isän liittoon teidän syntienne ^canteeksiantamiseksi, niin että teistä tulee ^dpyhiä, tahrattomia.

34 Ja nyt minä jätän kaikille jäähyväiset. Pian minä menen ^alepoon Jumalan ^bparatiisiin, kunnes minun ^chenkeni ja ruumiini ^dyhdistyvät jälleen ja minut tuodaan esiin voitokkaana ^eilman halki kohtaamaan teidät suuren ^fJehovan, sekä elävien että kuolleiden iankaikkisen ^gTuomarin, ^hmieluisan tuomioistuimen edessä. Aamen.

31 *a* Jes. 52:1–2.

b PKO Siion.

c Jes. 54:2.

d PKO Vaarna.

e Et. 13:8.

32 *a* Matt. 11:28;

2. Nefi 26:33;

MK Jaak. 1:7;

Omni 1:26.

b Matt. 5:48;

3. Nefi 12:48.

PKO Täydellinen.

c OL 4:2; 59:5–6.

d 2. Nefi 25:23.

33 *a* PKO Pyhitys.

b PKO Sovitus.

c PKO Syntien
anteeksisaaminen.

d PKO Pyhyys.

34 *a* PKO Lepo.

b PKO Paratiisi.

c PKO Henki.

d PKO Ylösnousemus.

e 1. Tess. 4:17.

f PKO Jehova.

g PKO Jeesus Kristus:
Tuomari.

h MK Jaak. 6:13.

LOPPU

LIITEOSA

PYHIEN KIRJOITUSTEN OPAS

AIKATAULUKKO

EVANKELIUMIHARMONIA

PYHIEN KIRJOITUSTEN OPAS

Pyhien kirjoitusten oppaassa määritellään valittuja Pyhässä Raamatussa, Mormonin kirjassa, Opissa ja liitoissa sekä Kallisarvoisessa helmessä esiintyviä oppeja, periaatteita, henkilöitä ja paikkoja. Siinä mainitaan myös oleellisia pyhien kirjoitusten viitteitä eri aiheiden tutkimista varten. Tämä opas voi olla hyödyksi sinulle ja perheellesi pyhien kirjoitusten tutkimisessa. Sen avulla voit löytää vastauksia evankeliumin kysymyksiin, tutkia pyhiä kirjoituksia aiheittain, valmistaa puheita ja oppi-aiheita sekä saada lisää tietoa evankeliumista ja vahvistaa todistustasi siitä.

Oheisessa esimerkissä selitetään Pyhien kirjoitusten oppaan artikkeleita:

Artikkelien otsikot on painettu lihavoiduilla kirjaimilla.

Asiat on määritelty lyhyesti.

Joihinkin artikkeleihin liittyy kursivoituja alakohtia.

Aiheeseen liittyvät pyhien kirjoitusten viitteet ovat sulkeissa.

Etsimäsi tieto ei aina löydy katsomastasi artikkelista. Kursivoitu sana *katso* ohjaa sinut toiseen artikkeliin, josta tieto löytyy.

Maa. Katso myös Luominen; Maailma

Taivaankappale, jolla me elämme. Jumala loi sen Jeesuksen Kristuksen kautta ihmisen käyttöön tämän koetusajaksi kuolevaisuudessa. Lopulta siitä tulee kirkastettu ja korotettu (OL 77:1–2; 130:8–9). Maasta tulee iankaikkinen perintö niille, jotka ovat eläneet selestisen kirkkauden arvoisesti (OL 88:14–26). He saavat olla Isän ja Pojan luona (OL 76:62).

Luotu ihmistä varten: Jumala antoi maan ihmisen valtaan, **1. Moos.** 1:28 (Moos. 2:28). Maa on Herran, **2. Moos.** 9:29 (Ps. 24:1). Herra on antanut maan ihmislap-
sille, **Ps.** 115:16. Minä tein maan ja loin ihmisen sitä asumaan, **Jes.** 45:12.

Ihminen tuli maan päälle hänen sanansa voimasta, **MK Jaak.** 4:9.

Maa annetaan niille, jotka ovat ottaneet Pyhän Hengen oppaakseen, **OL** 45:56–58 (OL 103:7). Niitä, jotka ovat olleet kuuliaisia evankeliumille, palkitaan maan hyvyydellä, **OL** 59:3. Maan köyhät ja sävyisät perivät sen, **OL** 88:17 (Matt. 5:5; 3. Nefi 12:5).

Teemme maan ja koettelemme heitä, **Abr.** 3:24–25.

Pääsiäinen. *Katso* Jeesus Kristus; Ylösnousemus

Maailman loppu. *Katso* Maailma: Maailman loppu

Tutkimaasi aiheeseen liittyvää tietoa on toisinaan muissakin oppaan artikkeleissa. Kursivoidut sanat *katso myös* ohjaavat niihin.

Määritelmään liittyvät pyhien kirjoitusten kohtien viitteet ovat sulkeissa.

Kutakin pyhien kirjoitusten viitettä edeltää lyhyt lainaus tai tiivistelmä kyseisestä pyhien kirjoitusten kohdasta.

Kun kursivoituja sanoja *katso* tai *katso myös* seuraavassa viitauksessa on kaksoispiste, se kertoo, että tieto löytyy pääartikkelin ("Maailma") alakohtasta ("Maailman loppu").

Aadam

Aadam. *Katso myös* Aadamin

ja Eevan lankeemus;

Aadam-ondi-Ahman; Eeden; Eeva;

Mikael; Ylienkel

Ensimmäinen maan päälle luotu ihminen.

Aadam on ihmissuvun isä ja patriarkka maan päällä. Hänen rikkomuksensa Eedenin puutarhassa (1. Moos. 3; OL 29:40–42; Moos. 4) aiheutti hänen ”lankeemuksensa” ja kuolevaiseksi tulemisensa; se oli välttämätön askel, jotta ihmiskunta voi edistyä tämän maan päällä (2. Nefi 2:14–29; Alma 12:21–26). Aadamia ja Eevaa tuleekin kunnioittaa sen vuoksi, että he tekivät meidän iankaikkisen kasvumme mahdolliseksi. Aadam on Ikiaikainen, ja hänet tunnetaan myös Mikaelina (Dan. 7; OL 27:11; 107:53–54; 116; 138:38). Hän on ylienkel (OL 107:54) ja palaa maan päälle ihmissuvun patriarkkana (OL 116).

Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen, **1. Moos.** 1:26–28 (Moos. 2:26–28; Abr. 4:26–28). Jumala antoi kaiken ihmisen valtaan ja käski hänen lisääntyä ja täyttää maan, **1. Moos.** 1:28–31 (Moos. 2:28–31; Abr. 4:28–31). Jumala asetti Aadamin ja Eevan Eedenin puutarhaan ja kielsi heitä syömästä hyvän ja pahantiedon puusta, **1. Moos.** 2:7–9, 15–17 (Moos. 3:7–9, 15–17; Abr. 5:7–13). Aadam antoi nimen jokaiselle elävälle olennot, **1. Moos.** 2:19–20 (Moos. 3:19–20; Abr. 5:20–21). Jumala vihki Aadamin ja Eevan, **1. Moos.** 2:18–25 (Moos. 3:18–25; Abr. 5:14–21). Saatana kiusasi Aadamia ja Eevaa, he nauttivat kiellettyä hedelmää ja heidät karkotettiin Eedenin puutarhasta, **1. Moos.** 3 (Moos. 4). Aadam oli kuollessaan 930 vuotta vanha, **1. Moos.** 5:5 (Moos. 6:12).

Aadam oli ensimmäinen ihminen, **OL** 84:16. Ennen kuolemaansa Aadam kutsui vanhurskaat jälkeläisensä koolle Aadam-ondi-Ahmaniin ja siunasi heidät, **OL** 107:53–57.

Aadam uhrasi uhreja, **Moos.** 5:4–8. Aadam kastettiin, hän sai Pyhän Hen-

gen ja hänet asetettiin pappeuteen, **Moos.** 6:51–68.

Aadamin ja Eevan lankeemus.

Katso myös Aadam; Eeva;

Jeesus Kristus; Kuolema,

fyysinen; Kuolema, hengellinen;

Kuolevaisuus; Lunastus;

Lunastussuunnitelma;

Luonnollinen ihminen; Sovitus

Tapahtuma, jonka kautta ihmiskunnasta tuli kuolevainen tämän maan päällä. Kun Aadam ja Eeva söivät kiellettyä hedelmää, heistä tuli kuolevaisia eli synnin ja kuoleman alaisia. Aadamista tuli ”ensimmäinen liha” maan päällä (Moos. 3:7). Myöhempien aikojen ilmoituksesta selviää, että lankeemus on siunaus ja että Aadamia ja Eevaa tulee kunnioittaa koko ihmiskunnan ensimmäisinä vanhempina.

Lankeemus oli välttämätön askel ihmisen edistymisessä. Koska Jumala tiesi, että lankeemus tapahtuisi, hän oli laatinut kuolevaisuutta edeltävässä elämässä suunnitelman Vapahtajasta. Jeesus Kristus tuli ajan keskipäivänä sovittamaan Aadamin lankeemuksen sekä ihmisen henkilökohtaiset synnit sillä ehdolla, että ihminen tekee parannuksen.

Päivänä, jona siitä syöt, olet kuoleman oma, **1. Moos.** 2:17 (Moos. 3:17). Nainen otti siitä hedelmän ja söi, **1. Moos.** 3:6 (Moos. 4:12).

Niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi, **1. Kor.** 15:22.

Koko ihmissuku oli kadotetussa ja langenneessa tilassa, **1. Nefi** 10:6. Keino on ollut valmistettuna ihmisen lankeemuksesta asti, **2. Nefi** 2:4. Kun Aadam ja Eeva olivat nauttineet kiellettyä hedelmää, heidät ajettiin pois Eedenin puutarhasta, **2. Nefi** 2:19. Aadam lankesi, jotta ihmisiä voisi olla, **2. Nefi** 2:15–26. Luonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen ja on ollut Aadamin lankeemuksesta asti, **Moosia** 3:19. Aaron opetti Lamonin isälle lankeemuksesta,

Alma 22:12–14. Täytyy olla sovitus, tai muuten koko ihmissuku olisi langennut ja kadotettu, **Alma** 34:9. Meidän ensimmäiset vanhempamme erotettiin sekä ajallisesti että hengellisesti pois Herran luota, **Alma** 42:2–15 (Hel. 14:16). Lankeemuksen tähden meidän luontomme on tullut pahaksi, **Et.** 3:2.

Näitä pyhiä lakeja rikkomalla ihmisestä tuli langennut ihminen, **OL** 20:20 (**OL** 29:34–44).

Koska sinä olet langennut, sinut voidaan lunastaa, **Moos.** 5:9–12. Rikkomuksen tähden tulee lankeemus, **Moos.** 6:59. Ihmiset saavat rangaistuksen omista synneistään, **UK** 1:2.

Aadam-on-di-Ahman. *Katso myös* Aadam

Paikka, jossa Aadam siunasi vanhurskaat jälkeläisensä kolme vuotta ennen kuolemaansa (**OL** 107:53–56) ja jonne hän tulee ennen toisen tulemisen aikaa (**OL** 116).

Aamen. *Katso myös* Rukous

Merkitsee 'olkoon niin' tai 'niin on'. *Aamen* sanotaan hartaan tai vakaan hyväksymisen ja yksimielisyyden (5. **Moos.** 27:14–26) tai todenmukaisuuden (1. **Kun.** 1:36) osoitukseksi. Nykyisin rukouksen, todistuksen ja puheen kuulijat sanovat kuuluvasti *aamen* osoittaakseen olevansa samaa mieltä ja hyväksyvänsä rukouksen tai esitetyt ajatukset.

Vanhan testamentin aikoina oli sanottava *aamen* valaa vannottaessa (1. **Aik.** 16:7, 35–36; **Neh.** 5:12–13; 8:2–6). Kristusta kutsutaan nimellä "Aamen, uskollinen ja luotettava todistaja" (Ilm. 3:14). *Aamen* oli myös liiton merkinä profeettojen koulussa (**OL** 88:133–135).

Aamos

Vanhan testamentin profeetta, joka profetoi noin vuosina 792–740 eKr. Juudan kuninkaan Ussian ja Israelin kuninkaan Jerobeamin aikana.

Aamoksen kirja: Kirja Vanhassa testamentissa. Monissa Aamoksen profe-

tioissa Israelia ja sen naapurikansoja kehoitetaan palaamaan vanhurskauteen.

Luvuissa 1–5 Israelia ja sen naapurikansoja kutsutaan parannukseen. Luvussa 3 selitetään, että Herra ilmoittaa suunnitelmansa profeetoille ja että vihollinen hävittää Israelin rikkomuksen vuoksi. Luvuissa 6–8 profetoidaan Israelin tuhosta monta vuotta ennen Assyrian maahan tunkeutumista. Luvussa 9 profetoidaan, että Israel palautetaan omaan maahansa.

Aaron, Mooseksen veli. *Katso myös* Aaronin pappeus; Mooses

Vanhassa testamentissa Leevin heimon kuuluvien Amramin ja Jokebedin poika (2. **Moos.** 6:16–20); Mooseksen vanhempi veli (2. **Moos.** 7:7).

Herra käski Aaronia auttamaan Moosesta Israelin lasten viemisessä pois Egyptistä sekä puhumaan hänen puolestaan, 2. **Moos.** 4:10–16, 27–31; 5:1–12:51. Mooses sai Siinainvuorella ohjeet Aaronin ja hänen neljän poikansa nimitämiseksi Aaronin pappeuteen, 2. **Moos.** 28:1–4. Valmisti kultaisen sonnin kansan pyynnöstä, 2. **Moos.** 32:1–6, 21, 24, 35. Kuoli Horinvuorella 123-vuotiaana, 4. **Moos.** 20:22–29 (4. **Moos.** 33:38–39).

Herra antoi pappeuden myös Aaronille ja hänen jälkeläisilleen, **OL** 84:18, 26–27, 30. Niistä, jotka pitävät pappeuskutsumuksen kunniassa, tulee Mooseksen ja Aaronin poikia, **OL** 84:33–34.

Aaron, Moosian poika. *Katso myös* Moosia, Benjaminin poika; Moosian pojat

Mormonin kirjassa kuningas Moosian poika. Aaron palveli lähetyssaarnaajana, ja hänen uutteruutensa ansiosta monta sielua kääntyi Kristukseen.

Oli epäuskoinen ja yritti hävittää kirkon, **Moosia** 27:8–10, 34. Enkeli ilmestyi hänelle ja hänen tovereilleen, **Moosia** 27:11. Teki parannuksen ja alkoi saarnata Jumalan sanaa, **Moosia** 27:32–28:8. Kieltäytyi kuninkaaksi nimityksestä ja lähti sen sijaan lamanilaisten maahan saarnaamaan Jumalan sanaa,

Aaronin pappeus

Alma 17:6–9. Paastosi ja rukoili opastusta, **Alma** 17:8–11. Opetti kuningas Lamonin isää, **Alma** 22:1–26. Lähti saarnaamaan soralailaisille, **Alma** 31:6–7.

Aaronin pappeus. Katso myös

Aaron, Mooseksen veli; Mooseksen laki; Pappeus

Vähäisempi pappeus (Hepr. 7:11–12; OL 107:13–14). Sen virat ovat piispa, pappi, opettaja ja diakoni (OL 84:30; 107:10, 14–15, 87–88). Muinoin oli Mooseksen lain mukaan ylipappeja, pappeja ja leeviläisiä. Koska muinaiset israelilaiset kapinoivat Jumalaa vastaan, Moosekseen ja pyhä pappeus otettiin heiltä pois, mutta heille jäi edelleen vähäisempi pappeus. He eivät olleet halunneet tulla pyhitetyiksi eivätkä ottaa vastaan Melkisedekin pappeutta eivätkä sen toimituksia. (Ks. OL 84:23–26.) Aaronin pappeuteen kuuluvat lain ja evankeliumin ajalliset ja ulkoiset toimitukset (1. Aik. 23:27–32; OL 84:26–27; 107:20). Siinä on enkelien palveluksen, parannuksen evankeliumin ja kasteen avaimet (OL 13). Aaronin pappeus palautettiin maan päälle tämän taloudenhoitokauden aikana 15. toukokuuta 1829. Johannes Kastaja antoi sen Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle lähellä Harmony Pennsylvanian osavaltiossa (OL 13; JS-H 1:68–73).

Liiton mukaan Pinehas ja hänen jälkeläisensä saavat ikuisesti olla pappeja, **4. Moos.** 25:13. Herra puhdistaa Leevin pojat, **Mal.** 3:3 (3. Nefi 24:3).

Kukaan ei itse ota tätä arvoa itselleen, **Hepr.** 5:4. Leeviläinen pappeus ei johda täydellisyyteen, **Hepr.** 7:11.

Tätä pappeutta ei oteta milloinkaan pois maan päältä, kunnes Leevin pojat uhraavat uhrin, **OL** 13. Joseph Smith ja Oliver Cowdery asetettiin Aaronin pappeuteen, **OL** 27:8. Vähäisempi pappeus pitää hallussaan enkelien palveluksen avainta, **OL** 84:26 (OL 13). On olemassa kaksi pappeutta, nimittäin Melkisedekin ja Aaronin, **OL** 107:1. Toista pappeutta kutsutaan Aaronin pappeudeksi, **OL** 107:13.

Abed-Nego. Katso Sadrak, Mesak ja Abed-Nego

Abel. Katso myös Aadam; Kain

Vanhassa testamentissa Aadamin ja Eevan poika.

Uhrasi Jumalalle arvokkaamman uhrin kuin veljensä Kain uhraisi, **1. Moos.** 4:4–5 (Hepr. 11:4; Moos. 5:16–21). Kain murhasi Abelin, **1. Moos.** 4:8 (Moos. 5:32).

Sai pappeuden Aadamilta, **OL** 84:16.

Saatana juonitteli Kainin kanssa Abelin murhaamiseksi, **Moos.** 5:28–31 (Hel. 6:27).

Abinadi. Katso myös Marttyyri

Nefiläinen profeetta Mormonin kirjassa.

Profetoi, että Jumala rankkaisisi jumalattoman kuninkaan Nooan kansaa, ellei se tekisi parannusta, **Moosia** 11:20–25. Vangittiin, koska profetoi kuningas Nooan ja hänen kansansa tuhosta, **Moosia** 12:1–17. Opetti kuningas Nooan jumalattomille papeille Mooseksen laista ja Kristuksesta, **Moosia** 12–16. Alma vanhempi uskoi hänen sanoihinsa ja kirjoitti ne muistiin, **Moosia** 17:2–4. Kuningas Nooa poltatti Abinadin kuoliaaksi, **Moosia** 17:20.

Abraham. Katso myös Abrahamin liitto

Terahin poika, syntyi Kaldean Urissa (1. Moos. 11:26, 31; 17:5). Herran profeetta, jonka kanssa Herra teki iankaikisia liittoja, joiden kautta siunataan kaikkia maan kansakuntia. Abrahamin alkuperäinen nimi oli Abram.

Muutti Harraniin, missä Terah kuoli, **1. Moos.** 11:31–32 (Abr. 2:1–5). Jumala käski Abrahamin lähtä Kanaaniin ja tehdä jumalallisen liiton, **1. Moos.** 12:1–8 (Abr. 2:4, 15–17). Meni Egyptiin, **1. Moos.** 12:9–20 (Abr. 2:21–25). Asetui Hebroniin, **1. Moos.** 13:18. Pelasti Lootin, **1. Moos.** 14:1–16. Tapasi Melkisedekin, **1. Moos.** 14:18–20. Hagar synnytti Abrahamille pojan, Ismaelin, **1. Moos.** 16:15–16. Nimi muutettiin Abrahamiksi, **1. Moos.** 17:5. Herra sanoi

Abrahamille ja Saarelle, että he saisivat pojan, **1. Moos.** 17:15–22; 18:1–14. Saara synnytti Abrahamille pojan, Iisakin, **1. Moos.** 21:2–3. Abrahamia käskettiin uhraamaan Iisak, **1. Moos.** 22:1–18. Saaran kuolema ja haudaus, **1. Moos.** 23:1–2, 19. Abrahamin kuolema ja haudaus, **1. Moos.** 25:8–10.

Se, että Abraham oli valmis uhraamaan Iisakin, oli vertauskuva Jumalasta ja hänen ainosyntyisistä Pojastaan, **MK Jaak.** 4:5. Maksoi kymmenykset Melkisedekille, **Alma** 13:15. Näki ennalta Kristuksen tulemisen ja todisti siitä, **Hel.** 8:16–17.

Sai pappeuden Melkisedekiltä, **OL** 84:14. Uskollisista tulee Abrahamin jälkeläisiä, **OL** 84:33–34 (Gal. 3:27–29). Sai kaiken ilmoituksen kautta ja on saanut korotuksensa, **OL** 132:29.

Etsi isien siunauksia ja asettamista pappeuteen, **Abr.** 1:1–4. Kaldean väärät papit vainosivat Abrahamia, **Abr.** 1:5–15. Herra pelasti Abrahamin, **Abr.** 1:16–20. Sai tietoja auringosta, kuusta ja tähdistä, **Abr.** 3:1–14. Sai tietoja maanpäällistä elämää edeltävästä elämästä ja luomisesta, **Abr.** 3:22–28.

Abrahamin kirja: Muinaisia Abrahamin kirjoittamia aikakirjoja, jotka tulivat kirkon haltuun vuonna 1835. Aikakirjat sekä joitakin muumioita löysi egyptiläisistä hautakammioista Antonio Lebolo, joka testamenttasi ne Michael Chandlerille. Chandler piti niitä näytteillä Yhdysvalloissa vuonna 1835. Eräät Joseph Smithin ystävät ostivat ne Chandlerilta ja antoivat ne profeetalle, joka käänsi ne. Osa näistä aikakirjoista on nyt Kallisarvoisessa helmässä.

Luvussa 1 kerrotaan Abrahamin elämästä Kaldean Urissa, missä jumalattomat papit yrittivät uhrata hänet. Luvussa 2 kerrotaan hänen matkastaan Kanaanin. Herra ilmestyi hänelle ja teki hänen kanssaan liittoja. Luvussa 3 kerrotaan, että Abraham näki maailman-kaikkeuden ja käsitti taivaankappaleiden väliset suhteet. Luvuissa 4 ja 5 on toinen luomiskertomus.

Abrahamin jälkeläiset: Ihmisiä, jotka saavat Jumalan Abrahamille antamat lupaukset ja hänen kanssaan tekemät liitot olemalla kuuliaisia Jeesuksen Kristuksen evankeliumin laeille ja toimituksille. Miehet ja naiset voivat saada nämä siunaukset, jos he ovat todellisia Abrahamin jälkeläisiä tai kun heidät otetaan hänen sukuunsa, jos he ottavat vastaan evankeliumin ja kasteen (Gal. 3:26–29; 4:1–7; OL 84:33–34; 103:17; 132:30–32; Abr. 2:9–11). Abrahamin todelliset jälkeläiset voivat menettää siunauksensa tottelemattomuudellaan (Room. 4:13; 9:6–8).

Abrahamin jälkeläiset. Katso

Abraham: Abrahamin jälkeläiset

Abrahamin liitto. Katso myös

Abraham; Liitto; Ympärileikkaus

Abraham otti vastaan evankeliumin, ja hänet asetettiin korkeampaan pappeuteen (OL 84:14; Abr. 2:11). Hän solmi selestisen avioliiton, joka on korotuksen liitto (OL 131:1–4; 132:19, 29). Abraham sai lupauksen, että kaikki näiden liittojen siunaukset tarjottaisiin hänen kuolevaisille jälkeläisilleen (OL 132:29–31; Abr. 2:6–11). Yhdessä näitä liittoja ja lupauksia kutsutaan Abrahamin liitoksi. Tämä liitto palautettiin, kun evankeliumi palautettiin viimeisinä aikoina, sillä sen kautta siunataan kaikkia maan kansakuntia (Gal. 3:8–9, 29; OL 110:12; 124:58; Abr. 2:10–11).

Abram. Katso Abraham

Agrippa. Katso myös Paavali

Uudessa testamentissa Herodes Agrippa I:n poika ja Bereniken ja Drusillan veli. Libanonvuorilla sijainneen Khalkisin kuningas. Kuunteli apostoli Paavalia (Ap. t. 25–26; JS–H 1:24).

Ahab. Katso myös Isebel

Vanhassa testamentissa yksi kaikkein jumalattomimmista ja voimakkaimmista pohjoisen Israelin kuninkaista. Meni naimisiin sidonilaisen prinsessan Isebelin kanssa, jonka vaikutuksesta Baalin ja Astarten palvonta vakiintui

Ahkeruus

Israelissa (1. Kun. 16:29–33; 2. Kun. 3:2) ja profeetoista ja Jehovan palvelemisesta yritettiin tehdä loppu (1. Kun. 18:13).

Hallitsi Israelia Samariassa kaksikymmentäkaksi vuotta, **1. Kun.** 16:29 (1. Kun. 16–22). Teki enemmän kuin kukaan edeltäjänsä sitä, mikä on väärää Herran silmissä, **1. Kun.** 16:30. Sai surmansa taistelussa, **1. Kun.** 22:29–40.

Ahkeruus

Kestävä, uuttera toimeliaisuus erityisesti Herran palvelemisessa.

Jumalan sanan opettaminen hyvin uutterasti, **MK Jaak.** 1:19. Tehkäämme uutterasti työtä, **Moroni** 9:6.

Ihmisten tulisi tehdä innokkaasti työtä hyvän asian puolesta, **OL** 58:27. Älä ole laiska, vaan tee työtä kaikin voimin, **OL** 75:3. Jokainen oppikoon velvollisuutensa ja osoittakoon kaikkea uutteruutta, **OL** 107:99.

Aikakirjat

Kaksi kirjaa Vanhassa testamentissa. Niissä on lyhyt historia luomisesta aina Kyyroksen julistukseen asti, jossa juutalaisille annettiin lupa palata Jerusalemiin.

Ensimmäinen aikakirja: Luvuissa 1–9 on sukuuetteloita Aadamista Sauliin. Luvussa 10 kerrotaan Saulin kuolemasta. Luvuissa 11–22 kuvaillaan Daavidin hallituskauteen liittyviä tapahtumia. Luvuissa 23–27 kerrotaan Salomon kuninkaaksi tulemisesta ja leeviläisten tehtävistä. Luvussa 28 mainitaan, että Daavid käski Salomoa rakentamaan temppelin. Luvussa 29 kerrotaan Daavidin kuolemasta.

Toinen aikakirja: Luvuissa 1–9 kerrotaan Salomon hallituskauteen liittyvistä tapahtumista. Luvuissa 10–12 kerrotaan Salomon pojan Rehabeamin hallituskaudesta, jonka aikana Israelin yhtenäinen valtakunta jakautui pohjoiseen ja eteläiseen valtakuntaan. Luvuissa 13–36 kerrotaan eri kuninkaiden hallituskausista aina siihen asti,

kun Nebukadnessar valloitti Juudan valtakunnan. Kirja päättyy Kyyroksen kuulutukseen, että pakkosiirtolaisuudessa olleet Juudan lapset saivat palata Jerusalemiin.

Aikataulukko

Katso liitteen kohtaa Aikataulukko.

Aikojen merkit. Katso myös

Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Merkki; Myöhemmät ajat

Tapahtumia tai Jumalan ihmisille antamia kokemuksia, jotka osoittavat, että hänen työssään on tapahtunut tai tapahtuu pian jotakin tärkeää. Myöhemmin aikoina on profetoitu monista Vapahtajan toisen tulemisen merkeistä. Näiden merkkien tähden uskolliset ihmiset voivat nähdä Jumalan suunnitelman, olla varuillaan ja valmistautua.

Herran pyhäkön vuori seisoo lujana, ylimpänä vuorista se kohoaa, **Jes.** 2:2–3. Herra kohottaa merkkiviirin ja kokoaa Israelin, **Jes.** 5:26 (2. Nefi 15:26–30). Pimeänä nousee aurinko, eikä kuu säteile valoa, **Jes.** 13:10 (Joel 4:15; **OL** 29:14). Ihmiset hylkäävät lain ja tekevät tyhjäksi ikuisen liiton, **Jes.** 24:5. Nefiläiset puhuvat kuin ääni tomusta, **Jes.** 29:4 (2. Nefi 27). Israel kootaan voimallisesti, **Jes.** 49:22–23 (1. Nefi 21:22–23; 3. Nefi 20–21). Jumala pystyttää valtakunnan, joka ei tuhoudu, **Dan.** 2:44 (**OL** 65:2). Sodat, ennusunet ja näyt edeltävät toista tulemistä, **Joel** 2–3. Kaikki kansat kootaan taistelemaan Jerusalemiä vastaan, **Sak.** 14:2 (Hes. 38–39). Päivä tulee, joka liekehtii kuin tulinen uuni, **Mal.** 3:19 (3. Nefi 25:1; **OL** 133:64; JS–H 1:37).

Suuret onnettomuudet edeltävät toista tulemistä, **Matt.** 24 (JS–M 1). Paa- vali kuvasi viimeisten aikojen luopumusta ja vaaroja, **2. Tim.** 3–4. Kaksi profeettaa surmataaan, ja he nousevat ylös Jerusalemissa, **Ilm.** 11 (**OL** 77:15). Evankeliumi palautetaan viimeisinä aikoina enkelien palveluksen kautta, **Ilm.** 14:6–7 (**OL** 13; 27; 110:11–16; 128:8–24).

Babylonin vahvistuminen ja tuho, **Ilm.** 17–18.

Israel kootaan voimallisesti, **1. Nefi** 21:13–26 (Jes. 49:13–26; 3. Nefi 20–21). Tämä on merkki, jotta voitte tietää ajan, **3. Nefi** 21:1. Mormonin kirja tulee esiin Jumalan voimasta, **Morm.** 8.

Lamanilaiset kukoistavat, **OL** 49:24–25. Jumalattomat tappavat jumalattomia, **OL** 63:32–35 (Ilm. 9). Sota vuodetaan kaikkien kansakuntien päälle, **OL** 87:2. Merkit, luonnonvoimien mullistukset ja enkelit valmistavat tietä Herran tulemiselle, **OL** 88:86–94. Pimeys peittää maan, **OL** 112:23–24. Herra käski pyhiä valmistautumaan toiseen tulemiseen, **OL** 133.

Ainosyntyinen. *Katso myös* Jeesus Kristus; Syntyminen

Yksi Jeesuksen Kristuksen nimistä. Hän on Isän ainosyntyinen Poika (Luuk. 1:26–35; Joh. 1:14; 3:16; 1. Nefi 11:18–20; 2. Nefi 25:12; Alma 7:10; 12:33; Moos. 7:62).

Aistillisuus. *Katso myös* Aviorikos; Haureus; Himo; Siveys; Sukupuolinen moraalittomuus

Mieltymys tai halu epävanhurskaaseen fyysiseen nautintoon, etenkin sukupuoliseen moraalittomuuteen.

Isännän vaimo iski silmänsä Joosefiin, **1. Moos.** 39:7.

Joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, on tehnyt aviorikoksen, **Matt.** 5:28 (3. Nefi 12:28). Pysykää erossa lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan, **1. Piet.** 2:11. Ruumiin halut, silmien pyyteet eivät ole Isästä, **1. Joh.** 2:16.

Älä enää seuraa silmiesi himoja, **Alma** 39:9.

Pyhiä lakeja rikkomalla ihmisestä tuli aistillinen, **OL** 20:20. Jos jotkut tekevät aviorikoksen sydämessään, heillä ei ole Henkeä, **OL** 63:16. Lopettakaa kaikki himokkaat halunne, **OL** 88:121.

Ihmiset alkoivat käydä lihallisiksi, aistillisiksi ja perkeleellisiksi, **Moos.** 5:13 (Moosia 16:3; Moos. 6:49).

Ajatukset. *Katso myös* Pohtiminen; Tahdonvapaus

Mietteitä, käsityksiä ja kuvia ihmisen mielessä. Ajattelukyky on lahja Jumalalta, ja meillä on vapaus valita, kuinka käytämme ajattelukykyämme. Ajatus-
tapamme vaikuttaa suuresti asenteisiin ja käyttäytymiseen samoin kuin myös asemaamme tämän elämän jälkeen. Vanhurskaat ajatukset johtavat pelastukseen, jumalattomat ajatukset johtavat tuomioon.

Herra ymmärtää kaikki ajatukset ja pyrkimykset, **1. Aik.** 28:9. Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, **Jes.** 55:7–9.

Jeesus tiesi fariseusten ajatukset, **Matt.** 12:25 (Luuk. 5:22; 6:8). Ihmisen sisältä, sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, **Mark.** 7:20–23. Vangitsemme kaikki ajatukset kuuliaisiksi Kristukselle, **2. Kor.** 10:5. Ajatelkaa kaikkea, mikä on totta, kunnioitettavaa, puhdasta tai rakastettavaa, **Fil.** 4:8.

Muistakaa: lihallinen mieli tuottaa kuoleman ja hengellinen mieli tuottaa iankaikkisen elämän, **2. Nefi** 9:39. Ellette te valvo itseänne ja ajatuksianne, teidän täytyy hukkaa, **Moosia** 4:30. Meidän ajatuksemme tuomitsevat meidät, **Alma** 12:14.

Vain Jumala tuntee sinun ajatuksesi ja sydämesi aikeet, **OL** 6:16 (OL 33:1). Katsokaa minuun jokaisessa ajatuksessa, **OL** 6:36. Kootkaa mieleenne elämän sanoja, **OL** 84:85. Heittäkää pois turhat ajatuksenne, **OL** 88:69. Ihmisten sydämen ajatukset paljastetaan, **OL** 88:109. Hyve kaunistakoon ajatuksiasi lakkaamatta, **OL** 121:45.

Kaikkien ihmisten ajatukset olivat pahoja kaiken aikaa, **Moos.** 8:22.

Alfa ja Oomega. *Katso myös* Jeesus Kristus

Alfa on kreikan kielen aakkosten ensimmäinen kirjain ja oomega viimeinen. Jeesuksen Kristuksen niminä alfa ja oomega ovat vertauskuvia, jotka merkitsevät, että Kristus on alku ja loppu (Ilm. 1:8; OL 19:1).

Alkoholi

Alkoholi. *Katso* Viisauden sana

Alku. *Katso myös* Jeesus Kristus;
Kuolevaisuutta edeltävä elämä;
Luominen

Tarkoittaa yleensä aikaa, joka edeltää tätä kuolevaista elämää, eli kuolevaisuutta edeltävää elämää. Jeesusta Kristusta sanotaan joskus Aluksi.

Alussa Jumala loi taivaan ja maan,

1. Moos. 1:1 (Moos. 2:1).

Alussa oli Sana, **Joh.** 1:1.

Minä olen Alfa ja Oomega, alku ja loppu, **3. Nefi** 9:18.

Kristus on alku ja loppu, **OL** 19:1. Uusi ja ikuinen liitto on ollut alusta asti, **OL** 22:1. Ihminen oli alussa Jumalan luona, **OL** 93:23, 29. Jaloja ja suuria henkiä valittiin alussa johtajiksi, **OL** 138:55.

Minun Ainosyntyiseni oli minun luonani alusta asti, **Moos.** 2:26.

Alma, Alman poika. *Katso myös*

Alma vanhempi; Amulek; Moosian pojat

Mormonin kirjassa nefiläiskansakunnan ensimmäinen ylituomari ja profeetta. Pyrkii varhaisina vuosinaan hävittämään kirkon (Moosia 27:8–10), mutta hänelle ilmestyi enkeli ja hän kääntyi evankeliumiin (Moosia 27:8–24; Alma 36:6–27). Myöhemmin hän luopui ylituomarin asemastaan ryhtyäkseen opettamaan kansaa (Alma 4:11–20).

Alman kirja: Mormonin kirjassa oleva kirja, joka käsittää lyhennelmän Alman pojan profeetta Alman ja hänen poikansa profeetta Helamanin aikakirjoista. Kirjan tapahtumat asettuvat noin vuosiin 91–52 eKr. Kirjassa on 63 lukua. Luvuissa 1–4 kuvataan Nehorin ja Amlisin seuraajien kapinaa nefiläisiä vastaan. Seuranneet sodat olivat tuhoisimpia nefiläisten historiassa siihen mennessä. Luvuissa 5–16 on kertomus Alman varhaisista lähetysmatkoista, mukaan luettuna hänen saarnansa hyvästä paimenesta (Alma 5) sekä hänen saarnaamisensa Amulekin kanssa Ammonihan kaupungissa.

Luvuissa 17–27 on kertomus Moosian pojista ja heidän palvelutyöstään lamaanilaisten keskuudessa. Luvuissa 28–44 on muutamia Alman tärkeimmistä saarnoista. Luvussa 32 Alma vertaa sanaa siemeneen. Luvussa 36 hän kertoo kääntymisestään pojalleen Helamannelle. Luvuissa 39–42 on Alman neuvoja pojalleen Koriantonille, joka oli hairahnutut siveysrikkomuksiin. Tämä tärkeä saarna selittää oikeudenmukaisuutta, armoa, ylösnousemusta ja sovitusta. Luvuissa 45–63 kuvataan tuon ajan nefiläisten sotia ja Hagotin johtamaa maastamuuttoa. Sellaiset suuret johtajat kuin sotapäälliköt Moroni, Teankum ja Lehi auttoivat nefiläisiä selviytymään rohkeilla ja oikea-aikaisilla toimillaan.

Alma vanhempi

Mormonin kirjassa nefiläinen profeetta, joka järjesti kirkon jumalattoman kuninkaan Nooan aikana.

Jumalattoman kuninkaan Nooan pappi ja Nefin jälkeläinen, **Moosia** 17:1–2. Kun Alma oli kuunnellut Abinadia ja kun hän uskoi tämän sanoihin, kuningas karkotti hänet. Hän pakeni, piiloutui ja kirjoitti muistiin Abinadin sanat, **Moosia** 17:3–4. Teki parannuksen ja opetti Abinadin sanoja, **Moosia** 18:1. Kastoi Mormonin vesissä, **Moosia** 18:12–16. Järjesti kirkon, **Moosia** 18:17–29. Saapui kansansa kanssa Sarahemlaan, **Moosia** 24:25. Sai ylimmän valtuuden kirkossa, **Moosia** 26:8. Toimi tuomarin virassa ja johti kirkkoa, **Moosia** 26:34–39. Luovutti ylipapin viran pojalleen, **Alma** 4:4 (Moosia 29:42; Alma 5:3).

Almu. *Katso myös* Hyvinvoinnin turvaaminen; Köyhät; Paasto, paastaminen; Uhri

Uhrilahja köyhien auttamiseksi.

Älä anna almujasi ihmisten edessä, **Matt.** 6:1–4 (3. Nefi 13:1–4). Tämä köyhä leski pani uhriarkkuun enemmän kuin yksikään toinen, **Mark.** 12:41–44. Autuaampi on antaa kuin ottaa, **Ap.** 1. 20:33–35.

Minä tahdon teidän antavan omai-

suudestanne köyhille, **Moosia** 4:26. Kirkon väen tuli antaa omaisuudestaan, kunkin sen mukaisesti, mitä hänellä oli, **Moosia** 18:27.

Altteri. Katso myös Uhri

Pöydän tapainen rakennelma, jota käytetään uhraamiseen ja jumalanpalvelukseen.

Nooa rakensi alttarin Herralle ja uhrasi polttouhreja, **1. Moos.** 8:20. Abram rakensi alttarin Herralle, **1. Moos.** 12:7–8. Abraham satoi poikansa Iisakin alttarille, **1. Moos.** 22:9 (1. Moos. 22:1–13). Jaakob rakensi Beteleihin alttarin ja antoi paikalle nimeksi El-Betel, **1. Moos.** 35:6–7. Elia rakensi alttarin ja haastoi Baalin papit, **1. Kun.** 18:17–40.

Jos olet viemässä uhrilahjaasi alttarille, käy ensin sopimassa veljesi kanssa, **Matt.** 5:23–24. Näin alttarin alla niiden sielut, jotka oli tapettu Jumalan sanan tähden, **Ilm.** 6:9 (OL 135:7).

Lehi rakensi alttarin kivistä ja kiitti Herraa, **1. Nefi** 2:7.

Abraham pelastui kuolemasta Elkeen alttarilla, **Abr.** 1:8–20.

Amalekilaiset (Mormonin kirja)

Ryhmä nefiläisluopioita, jotka johtivat lamanilaiset taisteluun nefiläisiä vastaan (Alma 21–24; 43).

Amalekilaiset (Vanha testamentti)

Arabiheimo, joka asusti Paranin autiomaassa Arabian ja Välimeren välisellä alueella. Olivat alinomaa sodassa heprealaisia vastaan Mooseksen ajoista (2. Moos. 17:8) Saulin ja Daavidin aikaan asti (1. Sam. 15; 27:8; 30; 2. Sam. 8:11–12).

Amalikkia

Mormonin kirjassa nefiläinen petturi, joka sai valtaa lamanilaisten keskuudessa ja johti heidät nefiläisiä vastaan (Alma 46–51).

Amlisi, amlisilaiset

Mormonin kirjassa mies, joka johti nefiläisryhmää, joka halusi kuninkaan tuomarien hallituskaudella. Nämä

nefiläiset, joita sanottiin amlisilaisiksi, kapinoivat avoimesti Jumalaa vastaan, minkä vuoksi heidät kirottiin (Alma 2–3).

Ammon, Moosian poika. Katso myös Antinefilehiläiset; Moosia, Benjaminin poika; Moosian pojat

Mormonin kirjassa kuningas Moosian poika. Ammon palveli lähetystyössä ja auttoi uutteruudellaan monia sieluja kääntymään Kristukseen.

Oli epäuskoinen ja yritti hävittää kirkon, **Moosia** 27:8–10, 34. Enkeli ilmestyi hänelle ja hänen tovereilleen, **Moosia** 27:11. Teki parannuksen ja alkoi saarnata Jumalan sanaa, **Moosia** 27:32–28:8. Kieltäytyi kuninkaaksi nimityksestä ja lähti sen sijaan lamanilaisten maahan saarnaamaan Jumalan sanaa, **Alma** 17:6–9. Paastosi ja rukoi johdattua, **Alma** 17:8–11. Vietiin sidottuna kuningas Lamonin eteen, **Alma** 17:20–21. Pelasti Lamonin katraat, **Alma** 17:26–39. Saarnasi Lamonille, **Alma** 18:1–19:13. Kiitti Jumalaa ja oli ilon vallassa, **Alma** 19:14. Ammonin käännyttäiset eivät luopuneet koskaan, **Alma** 23:6. Iloitsi siitä, että oli väline Jumalan käsissä tuhansien tuomisessa totuuteen, **Alma** 26:1–8 (Alma 26). Johti Anti-Nefi-Lehin ilosan turvaan, **Alma** 27. Tunsu suurta iloa tavatessaan Alman, **Alma** 27:16–18.

Ammon, Sarahemlan jälkeläinen.

Katso myös Limhi

Mormonin kirjassa vahva ja väkevä mies, joka johti rettikunnan Sarahemlasta Lehi-Nefin maahan (Moosia 7:1–16). Hänelle näytettiin muinaisia aikakirjoja, ja hän selitti, mikä on näkijä (Moosia 8:5–18). Auttoi myöhemmin kuningas Limhiä ja tämän kansaa vapautumaan lamanilaisten vallasta ja pääsemään takaisin Sarahemlaan (Moosia 22).

Amulek. Katso myös Alma, Alman poika

Mormonin kirjassa Alman, Alman pojan, lähetysaarnaatoveri.

Enkeli ilmestyi Amulekille, **Alma** 8:20; 10:7. Otti Alman kotiinsa, **Alma** 8:21–27. Saarnasi voimallisesti Ammoniinan asukkaille, **Alma** 8:29–32; 10:1–11. Oli Nefin, Lehin ja Manassen jälkeläinen, **Alma** 10:2–3. Todisti totuudesta, **Alma** 10:4–11. Kutsui kansaa parannukseen, mutta hänet torjuttiin, **Alma** 10:12–32. Kiisteli Seesromin kanssa, **Alma** 11:20–40. Opetti ylösnousemuksesta, tuomiosta ja palautuksesta, **Alma** 11:41–45. Halusi lopettaa uskovien marttyyrikuolemat, **Alma** 14:9–10. Joutui vankilaan Alman kanssa, **Alma** 14:14–23. Vapautui vankilan siteistä uskon kautta, **Alma** 14:24–29. Todisti sovitukselta, armosta ja oikeudenmukaisuudesta, **Alma** 34:8–16. Opetti rukouksesta, **Alma** 34:17–28. Varoitti ihmisiä lykkäämästä parannusta, **Alma** 34:30–41. Alman ja Amulekin usko sai vankilan muurit sortumaan, **Et.** 12:13.

Ananias, damaskolainen. *Katso myös* Paavali

Kristitty opetuslapsi Damaskoksessa. Kastoi Paavalin (Ap. t. 9:10–18; 22:12).

Ananias, jerusalemilainen

Uudessa testamentissa valehteli vaimonsa Safiran kanssa Herralle pitäen osan rahoista, jotka he olivat pyhittäneet hänelle. Kun Pietari nuhteli heitä, he kaatuivat kuolleina maahan (Ap. t. 5:1–11).

Andreas

Uudessa testamentissa Simon Pietarin veli ja yksi kahdestatoista apostolistista, jotka Jeesus kutsui kuolevaisuudessa tekemänsä palvelutyön aikana (Matt. 4:18–19; Mark. 1:16–18, 29).

Anteeksiantamaton synti. *Katso myös* Jumalanpilkkä; Kadotuksen pojat; Murha; Pyhä Henki

Pyhän Hengen kieltämisen synti, jota ei voi saada anteeksi.

Pyhän Hengen herjaamista ei anneta ihmiselle anteeksi, **Matt.** 12:31–32 (Mark. 3:29; Luuk. 12:10). Mahdotonta

on niitä, jotka kerran ovat tulleet osallisiksi Pyhästä Hengestä, toistamiseen johdattaa parannukseen, **Hepr.** 6:4–6. Jos me näet teemme syntiä ehdoin tahdoin, senkin jälkeen, kun olemme oppineet tuntemaan totuuden, ei ole enää mitään uhria syntiemme sovituksiksi, **Hepr.** 10:26.

Jos me kiellämme Pyhän Hengen ja tiedämme kieltävämmä sen, tämä on synti, joka on anteeksiantamaton, **Alma** 39:5–6 (MK Jaak. 7:19).

Heillä ei ole anteeksiantoa, koska he ovat kieltäneet ainosyntyisen Pojan ja koska he ovat itse ristiinnaulinneet hänet, **OL** 76:30–35. Pilkkaa Pyhää Henkeä vastaan ei anneta anteeksi; sitä on viattoman veren vuodattaminen uuden ja ikuisen liiton vastaanottamisen jälkeen, **OL** 132:26–27.

Anteeksianto. *Katso myös* Parannus; Sovitus; Syntien anteeksisaaminen; Tunnustaminen

Syntien anteeksiantamisella on pyhissä kirjoituksissa kaksi päämerkitystä: 1) Kun Jumala antaa ihmisille anteeksi, hän peruuttaa tai panee syrjään synnistä vaaditun rangaistuksen. Kristuksen sovituksen kautta kaikki, jotka tekevät parannuksen, voivat saada anteeksi, elleivät he ole syyllistyneet murhaan tai anteeksiantamattomaan syntiin Pyhää Henkeä vastaan. 2) Kun ihmiset antavat anteeksi toisilleen, he kohtelevat toisiaan Kristuksen kaltaisella rakkaudella, eikä heillä ole kielteisiä tunteita loukkaajiaan kohtaan (Matt. 5:43–45; 6:12–15; Luuk. 17:3–4; 1. Nefi 7:19–21).

Herra on kärsivällinen, ja hänen hyvyytensä on suuri. Hän antaa anteeksi pahat teot ja rikkomukset, **4. Moos.** 14:18. Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaista, ne tulevat valkeiksi kuin lumi, **Jes.** 1:18.

Anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meille velassa, **Matt.** 6:12 (Luuk. 11:4; 3. Nefi 13:11). Ihmisen Pojalla on valta antaa syntejä anteeksi,

Matt. 9:6 (Matt. 18:35; Mark. 2:10; Luuk. 5:20–24). Jos veljeni tekee väärin minua kohtaan, niin kuinka monta kertaa minun on annettava hänelle anteeksi, **Matt.** 18:21–22 (OL 98:40). Jos joku herjaa Pyhää Henkeä, hän ei saa ikinä anteeksi, **Mark.** 3:29 (Alma 39:6). Jos veljesi tekee väärin sinua kohtaan mutta tekee parannuksen, anna hänelle anteeksi, **Luuk.** 17:3. Isä, anna heille anteeksi. He eivät tiedä, mitä tekevät, **Luuk.** 23:34.

Anteeksiannon rukoileminen, **1. Nefi** 7:21. Pelasta meidät Kristuksen sovitusveren kautta, niin että me saisimme syntimme anteeksi, **Moosia** 4:2. Jos hän tunnustaa syntinsä sinun ja minun edessäni ja tekee parannuksen, anna hänelle anteeksi, **Moosia** 26:29–31.

Sille, joka tekee parannuksen ja pitää Herran käskyt, annetaan anteeksi, **OL** 1:32. Pane siis sirppisi työhön, niin sinun syntisi annetaan anteeksi, **OL** 31:5 (OL 84:61). Se, joka on tehnyt parannuksen synneistään, saa anteeksi, enkä minä, Herra, muista niitä enää, **OL** 58:42. Minä annan anteeksi kenelle tahdon, mutta teiltä vaaditaan, että annatte anteeksi kaikille ihmisille, **OL** 64:10. Koska te olette antaneet toisillenne anteeksi rikkomuksenne, niin minä, Herra, annan anteeksi teille, **OL** 82:1. Niitä, joita minä rakastan, minä myös kuritan, jotta heidän syntinsä annettaisiin anteeksi, **OL** 95:1.

Minä olen antanut sinulle anteeksi rikkomuksesi, **Moos.** 6:53.

Antikristus. *Katso myös* Perkele

Kuka tai mikä tahansa, joka väärin telee evankeliumin tosi pelastussuunnitelmaa ja vastustaa Kristusta avoimesti tai salaa. Johannes Ilmestyksen-saaja kuvasi antikristusta eksyttäjäksi (1. Joh. 2:18–22; 4:3–6; 2. Joh. 1:7). Suuri antikristus on Lusifer, mutta hänellä on monia apulaisia, sekä henkiolentoja että kuolevaisia.

Kadotuksen poika vastustaa kaikkea jumalaksi nimitettyä ja nostaa itsensä sen yläpuolelle, **2. Tess.** 2:1–12. Hän

johtaa maan asukkaat harhaan ihmeillä, **Ilm.** 13:13–17.

Serem kielsi Kristuksen ja petti monia, **MK Jaak.** 7:1–23. Nehor opetti vääriä oppeja, perusti kirkon ja alkoi käyttää pappisvaltaa, **Alma** 1:2–16. Korihor pilkkasi Kristusta, sovitusta ja profetian henkeä, **Alma** 30:6–60.

Antinefilehiläiset. *Katso myös*

Ammon, Moosian poika;

Helamanin pojat; Moosian pojat

Mormonin kirjassa Moosian poikien käännnyttämistä lamanilaisista käytetty nimitys. Kääntymisensä jälkeen nämä ihmiset, joita sanottiin myös Ammonin kansaksi, olivat uskollisia koko elämänsä (Alma 23:4–7, 16–17; 27:20–27).

He ottivat nimekseen antinefilehiläiset, **Alma** 23:16–17; 24:1. He kieltäytyivät vuodattamasta verta ja hautasivat aseensa, **Alma** 24:6–19. Heidän poikansa valmistautuivat sotaan ja valitsivat Helamanin johtajakseen, **Alma** 53:16–19; 56–58 (näitä poikia sanottiin myös kahdeksituhanneksi nuoreksi soturiksi).

Apokalypsi. *Katso myös* Johanneksen ilmestys

Ilmestyskirja, Uuden testamentin viimeinen kirja; voi merkitä myös mitä tahansa huomattavaa ilmentystä; kreikan sanasta, joka merkitsee 'ilmestymisen, ilmestys, ilmoitus'.

Apokryfiset kirjat. *Katso myös* Pyhät kirjoitukset; Raamattu

Juutalaisten pyhiä kirjoituksia, joita ei sisällytetty heprealaiseen Raamattuun, mutta jotka ovat eräiden kristillisten kirkkojen Raamatuissa. Näillä kirjoilla on monesti arvoa, sillä ne yhdistävät Vanhan testamentin Uuteen testamenttiin, ja niitä pidetään kirkossa hyödyllisenä luettavana.

Apokryfiset kirjoitukset on enim-mäkkeen käännetty oikein, mutta niissä on vääriä lisäyksiä, **OL** 91:1–3. Apokryfisista kirjoituksista saattaa olla

Apostoli

hyötyä Hengen valaisemille ihmisille, **OL** 91:4–6.

Apostoli. *Katso myös* Ilmoitus; Opetuslapsi

Apostoli tulee kreikan sanasta, joka merkitsee 'lähettiläs'. Jeesus antoi tämän nimen kahdelletoista, jotka hän valitsi ja asetti lähimmiksi opetuslapsikseen ja auttajikseen palvelutyönsä aikana maan päällä (**Luuk.** 6:13; **Joh.** 15:16). Hän lähetti heidät edustamaan häntä ja palvelemaan puolestaan taivaaseennousemisensa jälkeen. Sekä muinaiset apostolit että nykyisin palautetun kirkon kahdentoista koorumiin kuuluvat apostolit ovat Jeesuksen Kristuksen erityisiä todistajia kaikkialla maailmassa ja todistavat hänen jumalallisuudestaan ja kuolleista ylösnousemisestaan (**Ap.** t. 1:22; **OL** 107:23).

Kristuksen kirkko on rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle, **Ef.** 2:20; 4:11.

Lehi ja Nefi näkivät kahdentoista apostolin seuraavan Jeesusta, **1. Nefi** 1:10; 11:34. Apostolit tulevat tuomitsemaan Israelin huoneen, **Morm.** 3:18.

Ne, jotka eivät ota varteen profeettojen ja apostolien sanoja, erotetaan, **OL** 1:14 (3. Nefi 12:1). Kahdentoista kutsumus ja tehtävä ilmoitettiin, **OL** 18:26–36. Joseph Smith asetettiin apostoliksi, **OL** 20:2; 21:1. Apostolit ovat Kristuksen nimen erityisiä todistajia, ja heillä on palvelutyön avaimet, **OL** 27:12 (**OL** 112:30–32). Kaksitoista apostolia muodostavat koorumin, joka on yhdenvertainen valtuudessa ensimmäisen presidenttikunnan kanssa, **OL** 107:23–24. Kaksitoista apostolia ovat matkustava johtava korkea neuvosto, **OL** 107:33. Apostoleilla on lähetystyön avaimet, **OL** 107:35. Eräitä apostolien velvollisuuksia kuvataan, **OL** 107:58. Sanon kaikille kahdelletoista: seuratkaa minua ja ruokkikaa minun lampaitani, **OL** 112:14–15.

Me uskomme apostoleihin, **UK** 1:6.

Apostolien valitseminen: Herra valitsee apostolit (**Joh.** 6:70; 15:16).

Jeesus valitsi opetuslapsistaan kaksitoista apostolia, **Luuk.** 6:13–16. Mattias valittiin apostoliksi, **Ap.** t. 1:21–26.

Oliver Cowderya ja David Whitmeriä käskettiin etsimään kaksitoista apostolia, **OL** 18:37–39.

Apostolien teot. *Katso myös* Luukas

Tämä on jälkimmäinen kaksiosaisesta teoksesta, jonka Luukas kirjoitti Teofilokselle. Ensimmäisen osan nimi on Evankeliumi Luukkaan mukaan. Apostolien tekojen luvuissa 1–12 kerrotaan kahdentoista apostolin lähetystyön merkittävimmistä tapahtumista Pietarin johdolla heti Vapahtajan kuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen. Luvuissa 13–28 kerrotaan Paavalin matkoista ja lähetystyöstä.

Arkki. *Katso myös* Nooa, Raamatun patriarkka; Sateenkaari; Vedenpaisumus

Vanhassa testamentissa laiva, jonka Nooa rakensi elämän säilyttämiseksi vedenpaisumuksen aikana.

Tee itsellesi arkki syypessipuusta, **1. Moos.** 6:14. Arkki pysähtyi Araratin vuoristoon, **1. Moos.** 8:4.

Jerediläisten alukset olivat tiiviitä kuin Nooan arkki, **Et.** 6:7.

Armeliaisuus. *Katso myös*

Anteeksianto; Armo; Jeesus Kristus; Oikeudenmukaisuus; Sovitus

Myytätunnon, laupeuden ja anteeksi-antavaisuuden henki. Armeliaisuus on yksi Jumalan ominaisuuksista. Jeesus Kristus osoittaa armeliaisuutta meitä kohtaan sovitusuhrinsa kautta.

Herra on laupias Jumala, hän antaa anteeksi, **2. Moos.** 34:6 (5. Moos. 4:31). Läti kestää hänen armonsa, **1. Aik.** 16:34. Sinun hyvyytesi ja rakkautesi ympäröi minut, **Ps.** 23:6. Autuas se, joka köyhää säälii, **Sananl.** 14:21.

Autuaita ne, jotka toisia armahtavat: heidät armahdetaan, **Matt.** 5:7 (3. Nefi 12:7). Voi teeskentelijöitä, jotka maksavat kymmenykset, mutta laiminlyövät sen, mikä laissa on tärkeintä:

oikeudenmukaisuuden, laupeuden ja uskollisuuden, **Matt.** 23:23. Olkaa valmiit armahtamaan, niin kuin teidän Isännekin armahtaa, **Luuk.** 6:36. Hän pelasti meidät, ei meidän hurskaiden tekojemme tähden, vaan armosta, **Tit.** 3:5.

Herran lempeät armoteot tulevat kaikkien osaksi, **1. Nefi** 1:20. Armolla ei ole oikeutta ihmiseen, joka ei tee parannusta, **Moosia** 2:38–39. Jumala on armollinen kaikille, jotka uskovat hänen nimeensä, **Alma** 32:22. Armo voi tyydyttää oikeudenmukaisuuden vaatimukset, **Alma** 34:16. Luuletko, että armo voi ryöstää oikeudenmukaisuudelta, **Alma** 42:25 (Alma 42:13–25). Pienet lapset ovat eläviä Kristuksessa hänen armonsä tähden, **Moroni** 8:19–20 (OL 29:46).

Jeesuksen Kristuksen armon käsi-
varsi on sovittanut teidän syntyne, **OL** 29:1. Vuodattamani veren tähden minä olen vedonnut Isän edessä niiden puolesta, jotka uskovat minun nimeeni, **OL** 38:4. Ne, jotka ovat pitäneet liiton, saavat armon, **OL** 54:6. Minä, Herra, annan synnit anteeksi ja olen armollinen niille, jotka tunnustavat syntinsä nöyryyden sydämin, **OL** 61:2. Minä, Herra, osoitan armoa kaikille sävyisille, **OL** 97:2. Ja se, joka ottaa sinut vastaan kuin pieni lapsi, ottaa vastaan minun valtakuntani, ja siunattuja ovat he, sillä heidät armahdetaan, **OL** 99:3.

Armo käy sinun kasvojesi edellä, **Moos.** 7:31.

Armo. Katso myös Armeliaisuus;
Jeesus Kristus; Pelastus; Sovitus

Jumalan voima, jonka avulla ihmiset voivat saada siunauksia tässä elämässä ja iankaikkisen elämän ja korotuksen osoitettuaan uskoa, tehtyään parannuksen ja pidettyään käskyt parhaansa mukaan. Tällaista jumalallista apua tai voimaa annetaan Jumalan armeliaisuuden ja rakkauden kautta. Jokainen kuolevainen ihminen tarvitsee jumalallista armoa Aadamin lankeemuksen ja myös oman heikkoutensa tähden.

Armon ja totuuden toi Jeesus Kristus, **Joh.** 1:17. Meidät pelastaa Kristuksen

armo, **Ap. t.** 15:11 (Room. 3:23–24; OL 138:14). Kristus on avannut meille pääsyn armoon, **Room.** 5:2. Armosta Jumala on teidät pelastanut antamalla teille uskon, **Ef.** 2:8. Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi, **Tit.** 2:11. Astukaamme rohkeasti armon valtaistuimen eteen, **Hepr.** 4:16. Nöyrille Jumala antaa armon, **1. Piet.** 5:5.

Ei kukaan voi asua Jumalan luona muuten kuin pyhän Messiaan ansioiden ja laupeuden ja armon kautta, **2. Nefi** 2:8. Ihmiset pelastuvat ainoastaan Jumalan armosta ja sen kautta, **2. Nefi** 10:24. Armosta me pelastumme kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä, **2. Nefi** 25:23. Armosta meillä on voima tehdä tällaista, **MK Jaak.** 4:7. Ihmiset voidaan palauttaa armoon armosta, tekojensa mukaan, **Hel.** 12:24. Minun armoni riittää sävyisille ja kaikille, jotka nöyrytyvät, **Et.** 12:26–27. Moroni rukoili, että pakanoille annettaisiin armo, että heillä olisi rakkautta, **Et.** 12:36, 41. Jumalan armosta te olette täydellisiä Kristuksessa, **Moroni** 10:32–33.

Jeesus sai armoa armon lisäksi, **OL** 93:12–13, 20.

Armotalous. Katso
Taloudenhoitokausi

Arpominen

Tapa valita tai poistaa vaihtoehtoja. Tehdään usein valitsemalla lipuke tai tikku useiden joukosta. Tätä sanotaan arvan heittämiseksi.

He jakoivat hänen vaatteensa heittämällä niistä arpaa, **Matt.** 27:35 (Ps. 22:19; Mark. 15:24; Luuk. 23:34; Joh. 19:24). He heittivät miehistä arpaa, ja arpa lankesi Mattiakselle, **Ap. t.** 1:23–26.

Me heitimme arpaa – kuka meistä menisi Labanin taloon, **1. Nefi** 3:11.

Arvollisuus. Katso Kelvollisuus

Arvostaminen. Katso myös
Kunnioitus

Arvon antaminen jollekulle tai jollekin etenkin evankeliumin mukaan.

Asa

Hyljeksitty hän oli, ihmisten torjuma, **Jes.** 53:3–4.

Se, mikä on ihmisten silmissä arvokasta, on Jumalalle iljetys, **Luuk.** 16:15. Pitäkää kukin toista parempana kuin itseänne, **Fil.** 2:3.

Herralle kaikki liha on saman-arvoista, **1. Nefi** 17:35. Jokaisen tuli pitää lähimmäistään itsensä veroisena, **Moosia** 27:4 (OL 38:24–25).

Rauhansa päivänä he pitivät minun neuvoani vähäarvoisena, **OL** 101:8.

Asa

Vanhassa testamentissa Juudan kolmas kuningas. Pyhien kirjoitusten mukaan ”Asa oli – – koko elinaikansa täydestä sydäimestään Herralle uskollinen” (1. Kun. 15:14). Hän lisäsi hallituskautenaan sotajoukkojensa tehokkuutta, vapautui nubialaisten eli etiopialaisten ikeestä, hävitti epäjumalat ja kehotti ihmisiä lupaamaan, että he palvelisivat Herraa (1. Kun. 15–16; 2. Aik. 14–16). Mutta kun hän sai jalkataudin, hän ei etsinyt apua Herralta ja kuoli (1. Kun. 15:23–24; 2. Aik. 16:12–13).

Asettaminen. *Katso myös* Kutsumus; Kätten päällepaneminen; Pappuus; Valtuus; Virka

Valtuuden antaminen tai virkaan nimittäminen. Voidakseen käyttää valtuutta Herran kirkossa ihmisen täytyy olla Jumalan kutsuma profetian kautta ja niiden kätten päällepanemisella, joilla on toimivalta (UK 1:5). Vaikka ihminen voi saada valtuuden asettamisen kautta, hän käyttää sitä niiden ohjauksessa, joilla on tuon valtuuden avaimet.

Minä määräsin sinut kansojen profeetaksi, **Jer.** 1:5.

Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, **Joh.** 15:16.

Jumalalta saamallaan valtuudella Alma asetti pappeja, **Moosia** 18:18. Miehet asetetaan ylipappuuteen pyhällä toimituksella, **Alma** 13:1–9. Jeesus kutsui ja asetti kaksitoista opetuslasta, **3. Nefi** 12:1. Vanhimmat asettavat pappeja ja

opettajia panemalla kätensä heidän päällensä, **Moroni** 3.

Sinun täytyy odottaa vielä vähän aikaa, sillä sinua ei ole vielä asetettu, **OL** 5:17. Joseph Smith asetettiin Jeesuksen Kristuksen apostoliksi, **OL** 20:2 (OL 27:12). Ketään ei saa asettaa ilman seurakunnan äänestystä, **OL** 20:65. Ei kenenkään tehtäväksi anneta saarnata minun evankeliumiani, ellei hän ole jonkun sellaisen asettama, jolla on valtuus, **OL** 42:11. Vanhimmat on asetettu saarnaamaan minun evankeliumiani, **OL** 50:13–18. Kahdentoista velvollisuutena on asettaa ja saattaa järjestykseen kaikki muut kirkon virkailijat, **OL** 107:58.

Minä etsin isien siunauksia ja oikeutta, johon minut oli asetettava, **Ab.** 1:2. Joseph Smith ja Oliver Cowdery asettivat toisensa Aaronin pappeuteen, **JS-H** 1:68–72.

Asser. *Katso myös* Israel; Jaakob, lisäksi poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Silpan, Lean orjattaren, poika (1. Moos. 30:12–13).

Asserin heimo: Jaakob siunasi Asserin (1. Moos. 49:20), ja Mooses siunasi Asserin jälkeläiset (5. Moos. 33:1, 24–29). Näitä jälkeläisiä kutsuttiin mahtaviksi ja rohkeiksi valiomiehiksi (1. Aik. 7:40).

Assyria

Muinainen valtakunta, joka kilpailijansa Babylonian kanssa hallitsi suurta osaa muinaisesta Syyriasta ja Palestiinasta suurimman osan Vanhan testamentin ajasta. Vaikka Assyria oli mahdava valtakunta 1100-luvun puolivälistä eKr. aina 600-luvun loppupuolelle eKr. asti, se ei pystynyt milloinkaan luomaan vakaata poliittista rakennelmaa. Assyrialaiset hallitsivat kauhulla musertaen vihollisensa tulella ja miekalla tai heikentäen heitä siirtämällä suuria väestönosia valtakuntansa muihin osiin. Assyrian vallan alaisuuteen joutuneet ihmiset taistelivat jatkuvasti sitä vastaan. (Ks. 2. Kun. 18–19; 2. Aik. 32; Jes. 7:17–20; 10; 19; 37.)

Avaimet, pappeuden. *Katso*

Pappeuden avaimet

Avioero. *Katso myös* Avioliitto

Avioliiton lopettaminen yhteiskunnan tai kirkon lain nojalla. Uuden testamentin mukaan Jumala salli avioeron tietyissä olosuhteissa ihmisten sydämen kovuuden tähden. Jeesus sanoi kuitenkin, ettei "alun perin ollut niin" (Matt. 19:3–12). Pyhät kirjoitukset neuvovat yleisesti välttämään avioeroa ja kehoittavat miestä ja vaimoa rakastamaan toisiaan vanhurskaasti (1. Kor. 7:10–12; OL 42:22).

Avioliitto. *Katso myös* Avioero; Perhe

Miehen ja naisen välinen laillinen liitto tai sopimus, joka tekee heistä aviomiehen ja vaimon. Jumala sääti avioliiton (OL 49:15).

Ei ole hyvä ihmisen olla yksinään, **1. Moos.** 2:18 (Moos. 3:18). Mies liittyy vaimoonsa, niin että he tulevat yhdeksi lihaksi, **1. Moos.** 2:24 (Matt. 19:5; Abr. 5:18).

Minkä Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako, **Matt.** 19:6 (Mark. 10:9). Viimeisinä aikoina jotkut luopuvat uskosta ja kieltävät menemästä naimisiin, **1. Tim.** 4:1–3. Pitäkää avioliitto kunnia, **Hepr.** 13:4.

Herra käski Lehin poikia ottamaan vaimoksi Ismaelin tyttäriä, **1. Nefi** 7:1, 5 (1. Nefi 16:7–8).

Jumala loi Aadamin ja Eevan mieheksi ja vaimoksi, **Moos.** 3:7, 18, 21–25.

Avioliiton uusi ja ikuinen liitto: Evanke-liumin lain mukaan ja pyhän pappeuden valtuudella suoritettu vihkiminen on voimassa kuolevaisessa elämässä ja iankaikkisuudessa. Kelvolliset miehet ja naiset, jotka siten sinetöidään avioliittoon temppelissä, voivat pysyä miehenä ja vaimona kautta iankaikkisuuden.

Jeesus opetti avioliiton lakia, **Luuk.** 20:27–36. Herran edessä ei kuitenkaan ole naista ilman miestä eikä miestä ilman naista, **1. Kor.** 11:11. Mies ja vaimo ovat yhtä lailla armon ja elämän perillisiä, **1. Piet.** 3:7.

Mitä sinä sinetöit maan päällä, se on sinetöity taivaassa, **Hel.** 10:7 (Matt. 16:19).

Päästäkseen selestisen valtakunnan korkeimpaan asteeseen ihmisen on astuttava uuteen ja ikuiseen avioliittoon, **OL** 131:1–4. Jos mies ottaa vaimon, mutta ei minun kauttani, heidän liittonsa ja avioliittonsa eivät ole voimassa heidän kuoltuansa, **OL** 132:15. Jos mies ottaa vaimon minun sanani kautta ja uuden ja ikuisen liiton kautta ja sen sinetöi lupauksen Pyhä Henki, se on täysin voimassa, kun he ovat poissa maailmasta, **OL** 132:19.

Eriuskoisten avioliitto: Eri tavalla uskovan ja erilaista uskoa osoittavan miehen ja naisen välinen avioliitto.

Älä ota minun pojalleni vaimoa kanaanilaisten tyttäristä, **1. Moos.** 24:3. Jos Jaakobkin vielä ottaa heettiläisen vaimon, niin mitä minun enää kannattaa elää, **1. Moos.** 27:46 (1. Moos. 28:1–2). Israelilaiset eivät saaneet avioitua kanaanilaisten kanssa, **5. Moos.** 7:3–4. Israelilaiset avioituivat kanaanilaisten kanssa, palvoivat vieraita jumalia ja heidät kirottiin, **Tuom.** 3:1–8. Salomon vaimot käänsivät hänen sydämensä vieraiden jumalien palvontaan, **1. Kun.** 11:1–6. Me emme anna tyttäriämme vaimoiksi muihin kansoihin kuuluville emmekä ota heidän tyttäriään pojillemme vaimoiksi, **Neh.** 10:31.

Älkää ryhtykö epäuskoisten aisapariksi, **2. Kor.** 6:14.

Herra pani lamanilaisiin merkin, jotta nefiläiset eivät sekoittuisi ja uskoisi väärin perimätietoihin, **Alma** 3:6–10.

Jos mies ottaa vaimon, mutta ei minun kauttani, heidän liittonsa ja avioliittonsa eivät ole voimassa heidän kuoltuansa, **OL** 132:15.

Ihmisten pojat ottivat vaimoja, keitä halusivat, **Moos.** 8:13–15.

Pluraaliavioliitto: Miehen avioliitto kahden tai useamman elossa olevan vaimon kanssa. Miehellä on lupa olla vain yksi vaimo, ellei Herra käske ilmoituksessa toisin (MK Jaak. 2:27–30).

Aviomies

Ilmoituksen mukaan pluraaliavioliittoa harjoitettiin pappeuden avaimia hallussaan pitäneen profeetan käskystä Vanhan testamentin aikoina ja palautetun kirkon varhaisina aikoina (OL 132:34–40, 45). Sitä ei enää harjoiteta kirkossa (VJ 1); nykyisin mies, jolla on enemmän kuin yksi vaimo, ei voi olla Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen.

Sarai antoi Abramille vaimoksi Hagarin, **1. Moos.** 16:1–11. Jaakob sai vaimokseen Lean ja Raakelin ja näiden orjattaria, **1. Moos.** 29:21–28 (1. Moos. 30:4, 9, 26). Jos isäntä ottaa toisen vaimon, hän ei saa heikentää ensimmäisen osaa, **2. Moos.** 21:10. Daavid meni kaksine vaimoineen Hebronin, **2. Sam.** 2:1–2.

Ottaessaan useita vaimoja Abraham, Iisak ja Jaakob tekivät niin kuin heitä käskettiin, **OL** 132:37. Daavid ja Salomo eivät tehneet syntiä missään, paitsi siinä, mitä he eivät saaneet Herralta, **OL** 132:38–39.

Aviomies. Katso Avoliitto; Perhe

Aviorikos. Katso myös Aistillisuus;

Haureus; Homoseksuaalinen käyttäytyminen; Siveys; Sukupuolinen moraalittomuus

Miesten ja naisten luvaton sukupuoli- ja kanssakäyminen. Vaikka aviorikos tarkoittaa yleensä naimisissa olevan henkilön sukupuoliyhteyttä jonkun muun kuin oman puolison kanssa, pyhissä kirjoituksissa se voi tarkoittaa myös naimattomien henkilöiden sukupuoli- ja kanssakäymistä.

Toisinaan aviorikosta käytetään vertauskuvana kansan tai kokonaisen kansakunnan luopumuksesta Herran teiltä (4. Moos. 25:1–3; Jer. 3:6–10; Hes. 16:15–59; Hoos. 4).

Joosef ei tehnyt tätä suurta pahaa tekoa ja syntiä Jumalaa vastaan, **1. Moos.** 39:7–12. Älä tee aviorikosta, **2. Moos.** 20:14.

Jokainen, joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, on sydämessään tehnyt aviorikoksen, **Matt.** 5:28. Eivät

siveettömyyden harjoittajat eivätkä avionrikkokat peri Jumalan valtakuntaa, **1. Kor.** 6:9–10. Jumala tuomitsee siveettömät ja avionrikkokat, **Hepr.** 13:4.

Aviorikos on iljettävin kaikista synneistä lukuun ottamatta viattoman veren vuodattamista tai Pyhän Hengen kieltämistä, **Alma** 39:3–5.

Se, joka tekee aviorikoksen eikä tee parannusta, on karkotettava, **OL** 42:23–26. Jos jotkut tekevät aviorikoksen sydämessään, heillä ei ole Henkeä, **OL** 63:14–16.

Baal. Katso myös Epäjumalien palvonta

Miespuolinen auringonjumala, jota palvottiin pääasiallisesti Foinikiassa (1. Kun. 16:31) mutta jota palvottiin muuallakin eri tavoin: moabilaiset palvoivat Baal-Peoria (4. Moos. 25:1–3), Sikemissä palvottiin Baal-Beritiä (Tuom. 8:33; 9:4), Ekronissa Baal-Sebubia (2. Kun. 1:2). Baal saattaa olla sama kuin Babylonian Bel ja Kreikan Zeus. Sana *Baal* tarkoittaa isännän ja hänen orjansa välistä suhdetta. Tavallinen Baalin vertauskuva oli sonni. Astarte oli naisjumala, jota palvottiin yleisesti Baalin rinnalla.

Baal liitettiin toisinaan johonkin nimeen tai sanaan yhteyden osoittamiseksi Baaliin. Tällaisia olivat paikat, joissa sitä palvottiin, ja ihmiset, joilla oli Baalille tyypillisiä ominaisuuksia. Koska *Baalin* merkitys muuttui myöhemmin hyvin pahaksi, se korvattiin yhdistelmänimissä sanalla *Bosat*, joka merkitsee 'häpeä'.

Babylon. Katso myös Maailma; Nebukadnessar

Babylonian pääkaupunki.

Nimrod perusti Babylonin, joka oli yksi Mesopotamian eli Sinearin vanhimmista kaupungeista (1. Moos. 10:8–10). Herra sekoitti kielen aikana, jolloin ihmiset rakensivat Babylonin tornia (1. Moos. 11:1–9; Et. 1:3–5, 33–35). Myöhemmin Nebukadnessar teki

Babylonista valtaisan pääkaupungin, jonka raunioita on vieläkin jäljellä. Babylonista tuli hyvin jumalaton kaupunki, ja siitä lähtien se on ollut maailman jumalattomuuden vertauskuva.

Paetkaa Babylonista, **Jer.** 51:6.

Babylon vahvistuu ja tuhoutuu, **Ilm.** 17–18.

Babylon hävitetään, **2. Nefi** 25:15.

Babylon on kukistuva, **OL** 1:16. Minä en säästä ketään, joka jää Babyloniin, **OL** 64:24. Lähtekää pois Babylonista, **OL** 133:5, 7, 14.

Barabbas

Mies, joka vapautettiin Jeesuksen asemesta ristiinnaulitsemisen aikaan. Barabbas oli kapinointisija, murhamies ja rosvo (**Matt.** 27:16–26; **Mark.** 15:6–15; **Luuk.** 23:18–25; **Joh.** 18:40).

Barnabas

Kyproksesta kotoisin oleva leeviläinen, toiselta nimeltään Joosef, joka myi maansa ja antoi rahat apostoleille (**Ap.** t. 4:36–37). Ei kuulunut kahden-toista alkuperäisen apostolin joukkoon mutta tuli apostoliksi myöhemmin (**Ap.** t. 14:4, 14) ja oli mukana usealla lähetysmatkalla (**Ap.** t. 11:22–30; 12:25; 13–15; 1. **Kor.** 9:6; **Gal.** 2:1, 9; **Kol.** 4:10).

Bartolomeus. Katso myös Natanael

Uudessa testamentissa yksi Jeesuksen Kristuksen kahdestatoista alkuperäisestä apostolista (**Matt.** 10:2–4).

Batseba. Katso myös Daavid

Urian vaimo; myöhemmin Daavidin vaimo ja Salomon äiti. Kuningas Daavid teki hänen kanssaan aviorikoksen. Daavid järjesti myös Urian kuoleman taistelussa (2. **Sam.** 11), millä synnillä oli Daavidille iankaikkisia seuraamuksia (**OL** 132:39).

Belsassar. Katso myös Babylon

Vanhassa testamentissa Babylonian viimeinen kuningas, joka hallitsi ennen kuin Kyyros valloitti Babylonian; Nebukadnessarin poika ja seuraaja (**Dan.** 5:1–2).

Benjamin, Jaakobin poika. Katso myös Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Raakelin toinen poika (1. **Moos.** 35:16–20).

Benjaminin heimo: Jaakob siunasi Benjaminin (1. **Moos.** 49:27). Benjaminin jälkeläiset olivat sotaisia heimo. Kaksi merkittävää benjaminilaista olivat Saul, ensimmäinen israelilainen kuningas (1. **Sam.** 9:1–2), ja Paavali, Uuden testamentin apostoli (**Room.** 11:1).

Benjamin, Moosian isä. Katso myös Moosia, Benjaminin poika

Mormonin kirjassa profeetta ja kuningas (**Moosia** 1–6).

Selvitti vakavat ongelmat vakiinnuttamalla rauhan maassa, **Omni** 1:23–25 (**Morm.** s. 1:12–18). Opetti poikiaan, **Moosia** 1:1–8. Luovutti valtakunnan pojalleen Moosialle, **Moosia** 1:9–18. Hänen kansansa kokoontui kuulemaan hänen viimeistä puhettaan, **Moosia** 2:1–8. Puhui kansalleen, **Moosia** 2:9–4:30. Hänen kansansa teki liiton Heran kanssa, **Moosia** 5–6.

Betania

Kylä, jossa Jeesus Kristus oleskeli kuolevaisen elämänsä viimeisellä viikolla (**Matt.** 21:17; **Mark.** 11:11). Sijaitsi Öljymäen kaakkoisrinteellä ja oli Lasaruksen, Marian ja Martan kotikylä (**Joh.** 11:1–46; 12:1).

Betel

Hepreaa ja merkitsee 'Jumalan huone'; yksi Israelin pyhimmistä paikoista. Sijaitsee noin kuusitoista kilometriä Jerusalemistä pohjoiseen. Abraham rakensi tänne alttarin saavuttuaan ensi kerran Kanaaniin (1. **Moos.** 12:8; 13:3). Täällä Jaakob näki näyssä taivaseen ulottuvat portaavat (1. **Moos.** 28:10–19). Betel oli pyhä paikka myös Samuelin aikana (1. **Sam.** 7:16; 10:3).

Betlehem

Pieni kaupunki kahdeksan kilometriä Jerusalemistä etelään. Hepreaa ja

Bileam

merkitsee 'leipähuone'. Kutsutaan myös Efrataksi, joka merkitsee 'hedelmällinen'. Jeesus Kristus syntyi Betlehemiissä (Miika 5:1; Matt. 2:1–8). Raa-
kel haudattiin Betlehemiin (1. Moos. 35:19; 48:7).

Ruut ja Boas asuivat Betlehemiissä, **Ruut** 1:22. Samuel voiteli Daavidin Betlehemiissä, **1. Sam.** 16:1–13; 17:12, 15; 20:6, 28.

Herodes surmautti Betlehemin lapset, **Matt.** 2:16.

Bileam

Vanhassa testamentissa profeetta, joka halusi kirota Israelin rahasta. Herra kielsi häntä kiroamasta Israelia (4. Moos. 22–24).

Bileamin aasi ei jatkanut matkaa, koska enkeli seisoi sen tiellä, **4. Moos.** 22:22–35.

Boas. Katso myös Ruut

Ruutin aviomies (Ruut 4:9–10); Israelin kuninkaan Daavidin isoisän isä (Ruut 4:13–17) ja kuninkaiden Kuninkaan Kristuksen esi-isä (Luuk. 3:32).

Carthagen vankila, Illinois, USA.

Katso myös Smith, Hyrum; Smith, Joseph nuorempi

Väkijoukko murhasi Joseph ja Hyrum Smithin Carthagen vankilassa Illinoisissa, Amerikan yhdysvalloissa 27. kesäkuuta 1844 (OL 135).

Cornelius. Katso myös Pakanat;

Pietari; Sadanpäälikkö

Pietarin kastama sadanpäälikkö Kesareassa (Ap. t. 10). Cornelius oli luultavasti ensimmäinen pakana, joka liittyi kirkkoon kääntymättä ensin juutalaisuuteen. Corneliuksen ja hänen perheensä kasteesta alkoi evankeliumin saarnaaminen pakanoille. Pääapostoli Pietari, jolla oli tuolloin Jumalan maanpäällisen valtakunnan avaimet, johti tätä saarnaamista.

Cowdery, Oliver

Palautetun kirkon toinen vanhin

ja yksi Mormonin kirjan jumalallisen alkuperän ja totuudellisuuden kolmesta todistajasta. Toimi kirjurina Joseph Smithin kääntäessä Mormonin kirjaa kultalevyistä (JS–H 1:66–68).

Sai todistuksen Mormonin kirjan käännöksen totuudellisuudesta, **OL** 6:17, 22–24. Johannes Kastaja asetti, **OL** 13 (OL 27:8; JS–H 1:68–73, katso jakeeseen 71 liittyvä huomautus). Kun te olette saaneet uskon ja olette nähneet ne omin silmin, teidän on todistettava, että olette nähneet ne, **OL** 17:3, 5. Minä olen ilmoittanut sinulle Henkeni kautta, että asiat, jotka olet kirjoittanut, ovat totta, **OL** 18:2. Nimitettiin ja asetettiin yhdeksi ilmoitusten taloudenhoitajista, **OL** 70:3. Sai pappeuden avaimet Joseph Smithin kanssa, **OL** 110.

Daavid. Katso myös Batseba; Psalmi

Vanhassa testamentissa muinaisen Israelin kuningas.

Daavid oli Juudan heimoon kuuluvan Iisain poika. Hän oli rohkea nuorukainen, joka surmasi leijonan, karhun ja filistealaisen jättiläisen Goljatin (1. Sam. 17). Daavid valittiin ja voideltiin Israelin tulevaksi kuninkaaksi. Saulin tavoin hän syyllistyi myöhemmin elämässään vakaviin rikoksiin, mutta toisin kuin Saul hän pystyi todelliseen katumukseen. Siksi hän pystyi saavuttamaan anteeksiannon, ei kuitenkaan Urian murhasta (OL 132:39). Daavidin elämä voidaan jakaa neljään osaan: 1) paimenena Betlehemiissä (1. Sam. 16–17), 2) kuningas Saulin hovissa (1. Sam. 18:1–19:18), 3) pakolaisena (1. Sam. 19:18–31:13; 2. Sam. 1), 4) Juudan kuninkaana Hebronissa (2. Sam. 2–4) ja myöhemmin koko Israelin kuninkaana (2. Sam. 5–24; 1. Kun. 1:1–2:11).

Daavidin Batseban kanssa tekemää aviorikoksen syntiä seurasi sarja onnettomia tapahtumia, jotka turmelivat hänen elämänsä viimeiset kaksikymmentä vuotta. Kansakunta kokonaisuudessaan kyllä menestyi Daavidin hallituskaudella, mutta hän itse sai kärsiä

syntiensä seurauksista. Sukuriidat olivat jatkuvia, ja Absalom ja Adonia nousivat jopa avoimeen kapinaan. Nämä tapahtumat täyttivät profeetta Natanin sanat, jotka hän oli sanonut Daavidille tämän syntien tähden (2. Sam. 12:7–13).

Näistä onnettomuuksista huolimatta Daavidin hallituskausi oli Israelin historian loistokkain sillä 1) hän yhdisti heimot yhdeksi kansakunnaksi 2) hän varmisti maan kiistattoman hallussapidon 3) hän perusti hallinnon tosi uskonnon varaan, niin että Jumalan tahto oli Israelin lakina. Näistä syistä Daavidin hallituskautta pidettiin myöhemmin kansakunnan kulta-aikana ja mallina vielä suuremmasta ajasta, jolloin Messias tulisi (Jes. 16:5; Jer. 23:5; Hes. 37:24–28).

Daavidin elämä kuvastaa, kuinka tärkeää on, että ihmiset kestävät vanhurskaina loppuun asti. Nuorena hänen sanottiin olevan Herran mielen mukainen mies (1. Sam. 13:14); aikuisena miehenä hän puhui Hengen mukaan ja sai monia ilmoituksia. Mutta hän maksoi suuren hinnan tottelemattomuudestaan Jumalan käskyjä kohtaan (OL 132:39).

Damaskos

Muinainen syryrialainen kaupunki.

Damaskos sijaitsee hedelmällisellä tasangolla autiomaan laidalla ja saa runsaasti vettä Baradajoesta. Kaupunki mainitaan usein pyhissä kirjoituksissa (alkaen kohdasta 1. Moos. 14:15). Paa-vali oli matkalla Damaskokseen, kun ylösnoussut Herra ilmestyi hänelle (Ap. t. 9:1–27; 22:5–16; 26:12–20).

Dan. Katso myös Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Raakelin orjattaren Bilhan poika (1. Moos. 30:5–6).

Danin heimo: Katso Jaakobin siunausta Danille kohdasta 1. Moos. 49:16–18. Katso Mooseksen siunausta Danin heimolle kohdasta 5. Moos. 33:22. Asettuttuaan Kanaanin Danin heimo sai pienen mutta hyvin hedelmällisen maa-alueen (Joos. 19:40–48). Heillä oli

melkoisesti vaikeuksia sen suojelemisessa amorilaisilta (Tuom. 1:34) ja filistealaisilta (Tuom. 13:2, 25; 18:1). Niinpä danilaiset muuttivat Palestiinan pohjoispäähän (Tuom. 18) Laisin ympäristöön ja antoivat tuolle kaupungille uudeksi nimeksi Dan. Tämä tunnetaan Palestiinan pohjoisena rajakaupunkina, ja maan sanottiin ulottuvan ”Danista Beersebaan”.

Daniel

Vanhassa testamentissa olevan Danielin kirjan päähenkilö; Jumalan profeetta ja suuren uskon mies.

Hänen vanhemmistaan ei tiedetä mitään, vaikka hän näyttääkin olleen kuninkaallista sukua (Dan. 1:3). Hänet vietiin pakkosiirtolaisuuteen Babylooniin, missä hän sai nimen Beltesassar (Dan. 1:6–7). Daniel ja kolme muuta vankia kieltäytyivät syömästä kuninkaan ruokaa uskonnollisista syistä (Dan. 1:8–16).

Daniel saavutti Nebukadnessarin ja Dareioksen suosion kyvyllään tulkita unia (Dan. 2; 4; 6). Hän luki ja tulkitsi myös seinäkirjoituksen (Dan. 5). Hänen vihamiehensä juonittelivat häntä vastaan, ja hänet heitettiin leijonien luolaan, mutta Herra säästi hänen henkensä (Dan. 6).

Danielin kirja: Kirjassa on kaksi osaa: luvuissa 1–6 on kertomuksia Danielista ja hänen kolmesta toveristaan, luvuissa 7–12 on Danielin näkemiä profeetalisia näkyjä. Kirja opettaa, että on tärkeää olla uskollinen Jumalalle, ja osoittaa, että Herra siunaa sellaisia.

Tärkeätä kirjassa on kuningas Nebukadnessarin unen tulkinta. Jumalan valtakuntaa viimeisinä aikoina kuvaa unessa kivi, joka irtoaa vuoresta. Kivi vierii eteenpäin, kunnes se täyttää koko maan (Dan. 2; katso myös OL 65:2).

Dareios. Katso myös Babylon

Vanhassa testamentissa Meedian kuningas, joka hallitsi Babyloniassa Bel-sassarin kuoleman jälkeen (Dan. 6:1, 10, 26–29; 9:1; 11:1).

Debora

Debora

Vanhassa testamentissa naisprofeetta, joka oli Israelin tuomarina. Hän kannusti Barakia taisteluun kanaanilaisia vastaan (Tuom. 4). Deborah ja Barakin laulu ylisti Israelin vapautumista orjuudesta (Tuom. 5).

Delila. Katso myös Filistealaiset

Vanhassa testamentissa filistealainen nainen, joka petti ja kavalsi Simsonin (Tuom. 16).

Deseret. Katso myös Jerediläiset

Mormonin kirjassa jerediläinen sana, joka merkitsee 'hunajamehiläinen' (Et. 2:3)

Deuteronomium. Katso Viides

Mooseksen kirja

Diakoni. Katso myös Aaronin

pappeus

Seurakunnanpalvelijan kutsumus apostoli Paavalin aikana (Fil. 1:1; 1. Tim. 3:8–13) ja Aaronin pappeuden virka (OL 20:38, 57–59; 84:30, 111; 107:85).

Eeden. Katso myös Aadam; Eeva

Ensimmäisten vanhempiemme Aadamin ja Eevan kotipaikka (1. Moos. 2:8–3:24; 4:16; 2. Nefi 2:19–25; Moos. 3–4; Abr. 5), puutarha idässä Eedenissä. Aadam ja Eeva karkotettiin Eedenistä heidän syötyään kiellettyä hedelmää ja tultuaan kuolevaisiksi (Moos. 4:29). Myöhempien aikojen ilmoitus vahvistaa Raamatun kertomuksen Eedenin puutarhasta ja antaa sen tärkeän lisätiedon, että puutarha sijaitsi nykyisin Pohjois-Amerikaksi kutsutussa maanosassa.

Eeli. Katso myös Samuel, Vanhan testamentin profeetta

Vanhassa testamentissa ylipappi ja tuomari, kun Herra kutsui Samuelin profeetaksi (1. Sam. 3). Herra nuhteli Eeliä siitä, että tämä oli sallinut poikiensa jumalattomuuden (1. Sam. 2:22–36; 3:13).

Eeva. Katso myös Aadam; Aadamin ja Eevan lankeemus; Eeden

Ensimmäinen tämän maan päällä elänyt nainen (1. Moos. 2:21–25; 3:20). Hän oli Aadamin vaimo. Nimi Eeva tarkoittaa hepreassa 'elämä'. Hän sai sellaisen nimen, koska hän oli "kaikkien elävien äiti" (Moos. 4:26). Hän ja ensimmäinen mies Aadam saavat iankaikkisen kirkkauden tehtävänsä vuoksi, jonka ansiosta koko ihmiskunnan iankaikkisen kehitys on mahdollista.

Eevaa kiusattiin ja hän nautti kiellettyä hedelmää, **1. Moos.** 3 (2. Nefi 2:15–20; Moos. 4).

Presidentti Joseph F. Smith näki Eevan näyssä henkimaaailmasta, **OL** 138:39.

Eeva oivalsi lankeemuksen välttämättömyyden ja iloitsi lunastuksesta, **Moos.** 5:11–12.

Efesolaiskirje. Katso myös Paavali; Paavalin kirjeet

Uudessa testamentissa apostoli Paavalin Efesoksen pyhille kirjoittama kirje. Kirje on hyvin tärkeä, sillä se sisältää Paavalin opetuksia Kristuksenirkosta.

Luvussa 1 on tavallinen tervehdys. Luvuissa 2 ja 3 selitetään muutosta, joka ihmisissä tapahtuu, kun heistä tulee kirkon jäseniä – he kuuluvat samaan kansaan kuin pyhät, niin että pakanat ja juutalaiset ovat yhdistyneinä samassa kirkossa. Luvuissa 4–6 selitetään apostolien ja profeettojen tehtäviä, ykseyden tarpeellisuutta ja tarvetta pukea ylle Jumalan koko taisteluväline.

Efraim. Katso myös Israel; Joosef, Jaakobin poika; Manasse; Mormonin kirja

Vanhassa testamentissa Joosefin ja Asenatin toinen poika (1. Moos. 41:50–52; 46:20). Vastoin perinnäistapaa esikoisensiuunauksen sai Efraim eikä Manasse, joka oli veljeksistä vanhempi (1. Moos. 48:17–20). Efraimista tuli Efraimin heimon kantaisä.

Efraimin heimo: Efraimille annettiin

Israelin esikoisioikeus (1. Aik. 5:1–2; Jer. 31:9). Viimeisinä aikoina Efraimin heimon etuoikeutena ja velvollisuutena on pitää hallussaan pappeutta, viedä palautetun evankeliumin sanoma maailmaan ja kohottaa merkkiiviiri hajallaan olevan Israelin kokoamiseksi (Jes. 11:12–13; 2. Nefi 21:12–13). Efraimin lapset kruunaavat kirkkaudella ne, jotka palaavat pohjoisista maista viimeisinä päivinä (OL 133:26–34).

Efraimin tai Joosefin sauva: Efraimin heimoon kuuluvan, Jerusalemistä Amerikkaan noin vuonna 600 eKr. johdate-
tun ryhmän aikakirja. Tätä aikakirjaa sanotaan Efraimin tai Joosefin sauvaksi eli Mormonin kirjaksi. Se ja Juudan sauva eli Raamattu todistavat yhdessä Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta, hänen ylösnousemuksestaan ja hänen jumalallisesta työstään noiden kahden Israelin huoneen osan keskuudessa.

Efraimista taitetaan oksa, joka kirjoittaa toisen todistuksen Kristuksesta, **JSR 1. Moos.** 50:24–26, 30–31. Juudan sauva ja Joosefin sauva tulevat yhdeksi, **Hes.** 37:15–19.

Juudan ja Joosefin kirjoitukset kasvat yhteen, **2. Nefi** 3:12. Herra puhuu monille kansakunnille, **2. Nefi** 29.

Efraimin sauvan aikakirjan avaimet annettiin Moronille, **OL** 27:5.

Efraimin sauva. *Katso* Efraim:

Efraimin tai Joosefin sauva

Egypti

Maa Afrikan koilliskulmassa. Egypti on suureksi osaksi hedelmätöntä ja autiota maata. Asukkaat asuvat valtaosin Niilin laaksossa, joka on Egyptissä noin 900 km pitkä.

Egypti oli muinoin rikas ja vauras. Suuria julkisia töitä tehtiin, kuten keinokastelukanavia, kaupunkien puolustuslinnoituksia ja kuninkaallisia muistomerkkejä – etenkin pyramidihautoja ja temppeleitä – jotka kuuluvat vieläkin maailman ihmeisiin. Egyptin hallinto jäljitteli aikanaan pappeuden patriarkaalista järjestystä (Abr. 1:21–27).

Abraham ja Joosef johdatettiin Egyptiin, jotta heidän perheensä säästysivät nälänhädältä, **1. Moos.** 12:10 (1. Moos. 37:28). Joosef myytiin Egyptiin, **1. Moos.** 45:4–5 (1. Nefi 5:14–15). Jaakob johdatettiin Egyptiin, **1. Moos.** 46:1–7. Mooses johdatti Israelin lapset pois Egyptistä, **2. Moos.** 3:7–10; 13:14 (Hepr. 11:27; 1. Nefi 17:40; Moos. 1:25–26). Egypti oli pahan vertauskuva, **Hes.** 29:14–15 (Hoos. 9:3–7; Abr. 1:6, 8, 11–12, 23).

Enkeli käski Joosefin paeta Marian ja Jeesuksen kanssa Egyptiin, **Matt.** 2:13 (Hoos. 11:1).

Egyptus

Nooan pojan Haamin vaimon ja tyttären nimi. Kaldeassa nimi merkitsee 'Egyptiä' eli "sitä, mikä on kielletty" (Abr. 1:23–25).

Ehtoollinen. *Katso* Sakramentti

Elia. *Katso myös* Elia(s); Pelastus; Sinetöiminen

Vanhan testamentin profeetta, joka palasi myöhempinä aikoina antamaan sinetöimisvoiman avaimet Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle. Elia palveli aikanaan Israelin pohjoisessa valtakunnassa (1. Kun. 17–22; 2. Kun. 1–2). Hänellä oli suuri usko Herraan, ja hänet tunnetaan monista ihmeistä. Hänen pyynnöstään Jumala esti sateen 3½ vuoden ajan. Hän herätti pojan kuolleista ja kutsui tulen alas taivaasta (1. Kun. 17–18). Juutalaiset odottavat yhä Elian paluuta, josta Malakia profetoi (Mal. 3:23). Hän on yhä tervetullut vieras juutalaisten pääsiäisjuhlaan, jossa avoin ovi ja tyhjä paikka ovat aina häntä odottamassa.

Profeetta Joseph Smith sanoi, että Elialla oli Melkisedekin pappeuden sinetöimisvoima ja että hän oli viimeinen tällainen profeetta ennen Jeesuksen Kristuksen aikaa. Hän ilmestyi Mooseksen kanssa Kirkastusvuorella ja antoi pappeuden avaimet Pietarille, Jaakobille ja Johannekselle (Matt. 17:3). Hän ilmestyi Mooseksen ja muiden

Elia(s)

kanssa jälleen 3. huhtikuuta 1836 Kirtlandin temppelissä Ohiossa ja antoi samat avaimet Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle (OL 110:13–16). Kaikki tämä oli valmistukseksi Herran toiselle tulemiselle, kuten kohdassa Mal. 3:23–24 sanotaan.

Elia(n) voima on pappeuden sinetöimisvoima. Se, mikä sidotaan ja vapautetaan sen avulla maan päällä, sidotaan ja vapautetaan taivaassa (OL 128:8–18). Herran valituilla palvelijoilla maan päällä on nykyisin tämä sinetöimisvoima ja he suorittavat evankeliumin pelastavia toimituksia elävien ja kuolneiden puolesta (OL 128:8).

Sulki taivaat ja sai ruokaa korpeilta, **1. Kun.** 17:1–7. Sanoi, ettei lesken jauhoruukku tyhjene eikä öljypullo ehdy, **1. Kun.** 17:8–16. Herätti lesken pojan kuolleista, **1. Kun.** 17:17–24. Voitti Baalin papit, **1. Kun.** 18:21–39. Hiljainen humina puhui hänelle, **1. Kun.** 19:11–12. Nousi tulisissa vaunuissa taivaaseen, **2. Kun.** 2:11. Malakia profetoi, että Elia palaa myöhempinä aikoina, **Mal.** 3:23–24 (3. Nefi 25:5).

Ilmestyi Kirtlandin temppelissä Ohiossa vuonna 1836, **OL** 110:13–16.

Elia(s). Katso myös Elia

Nimeä tai nimitystä *Elia(s)* käytetään pyhissä kirjoituksissa eri merkityksissä:

Profeetta Elia(s): Elias on kreikan-kielinen muoto heprealaisesta nimestä Elia vuoden 1938 Uuden testamentin suomennoksessa; vuoden 1992 raamatunkäännöksessä muotoa Elias ei käytetä. Esimerkiksi kohdissa Matt. 17:3–4, Luuk. 4:25–26 ja Jaak. 5:17 Elia(s) tarkoittaa Vanhan testamentin profeettaa, jonka palvelutyöstä kerrotaan Ensimmäisessä ja Toisessa kuninkaiden kirjassa.

Edelläkävijä: Elia(s) tarkoittaa myös edelläkävijää. Esimerkiksi Johannes Kastaja oli Elia(s), koska hänet lähetettiin valmistamaan tietä Jeesukselle (Matt. 17:12–13).

Palauttaja: Nimitystä Elia(s) on

käytetty myös muista erityisiin tehtäviin kutsutuista kuten Johannes Ilmestyksensaaajasta (OL 77:14) ja Gabrielista (Luuk. 1:11–20; OL 27:6–7; 110:12).

Abrahamin taloudenhoitokauden aikana elänyt profeetta: Profeetta Esaia tai Elias, joka eli ilmeisesti Abrahamin aikana (OL 84:11–13; 110:12).

Elisa

Vanhassa testamentissa Israelin pohjoisen valtakunnan profeetta ja monen tuon maan kuninkaan uskottu neuvonantaja.

Elisalla oli lempeä ja rakastettava luonteensa vailla sitä palavaa intoa, josta hänen opettajansa Elia tunnettiin. Hänen huomattavat ihmeensä (2. Kun. 2–5; 8) todistavat, että hän todella sai Elia(n) voiman, kun hänestä tuli profeetta Elia(n) seuraaja (2. Kun. 2:9–12). Hän esimerkiksi teki terveeksi huonon lähteen veden, jakoi kahtia Jordanin vedet, moninkertaisti lesken öljyn, herätti pojan kuolleista, paransi spitaa-lisen miehen, sai rautaisen kirveen kellumaan ja sumensi syyrialaisien silmät (2. Kun. 2–6). Hänen palvelutyönsä kesti yli viisikymmentä vuotta Joramin, Jehun, Joahasin ja Joasin hallituskautena.

Otti Elia(n) viitan, **2. Kun.** 2:13. Moninkertaisti lesken öljyn, **2. Kun.** 4:1–7. Herätti sunemilaisen naisen pojan kuolleista, **2. Kun.** 4:18–37. Paransi syyrialaisen Naamanin, **2. Kun.** 5:1–14. Sumensi syyrialaisien sotilaiden silmät ja avasi palvelijansa silmät, **2. Kun.** 6:8–23.

Elisabet. Katso myös Johannes Kastaja

Uudessa testamentissa Sakariaan vaimo, Johannes Kastajan äiti ja Marian sukulainen (Luuk. 1:5–60)

Elohim. Katso Isä, taivaallinen; Jumala, jumaluus

Elämä. Katso myös Iankaikkinen elämä; Valo, Kristuksen

Ajallinen ja hengellinen olemassaolo, joka on mahdollista Jumalan voimasta.

Minä olen tänään pannut teidän valittavaksenne elämän ja menestyksen, **5. Moos.** 30:15–20. Sinä osoitat minulle elämän tien, **Ps.** 16:11. Joka pyrkii oikeuteen ja laupeuteen, saa elämän, **Sananl.** 21:21.

Joka varjelee elämäänsä, kadottaa sen, mutta joka elämänsä minun tähteni kadottaa, on sen löytävä, **Matt.** 10:39 (**Matt.** 16:25; **Mark.** 8:35; **Luuk.** 9:24; 17:33). Ihmisen Poika ei tullut ihmisten sieluja kadottamaan vaan pelastamaan, **Luuk.** 9:56. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo, **Joh.** 1:4. Joka uskoo minun lähettääni, on saanut elämän, **Joh.** 5:24. Minä olen tie, totuus ja elämä, **Joh.** 14:6. Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme sääliävimpiä kaikista, **1. Kor.** 15:19–22. Uskoon liittyy lupaus sekä nykyisestä että tulevasta elämästä, **1. Tim.** 4:8.

Lapsemme voivat odottaa sitä elämää, joka on Kristuksessa, **2. Nefi** 25:23–27. Tämä elämä on ihmisille aika valmistautua kohtaamaan Jumala, **Alma** 34:32 (**Alma** 12:24). Minä olen maailman valo ja elämä, **3. Nefi** 9:18 (**Moosia** 16:9; **3. Nefi** 11:11; **Et.** 4:12).

Siunattuja ovat ne, jotka ovat uskollisia niin elämässä kuin kuolemassa, **OL** 50:5. Tämä on iankaikkiset elämät – tuntea Jumala ja Jeesus Kristus, **OL** 132:24.

Tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen, **Moos.** 1:39.

Elämän kirja. *Katso myös* Muistikirja

Eräässä mielessä elämän kirja on ihmisen ajatusten ja tekojen summa – hänen elämänsä kirja. Pyhistä kirjoituksista ilmenee kuitenkin, että uskolisista pidetään myös taivaallista kirjaa, jossa on heidän nimensä ja jossa kerrotaan heidän vanhurskaista teoistaan.

Herra pyyhkii synnintekijät pois kirjastaan, **2. Moos.** 32:33.

Sitä, joka voittaa, ei pyyhitä pois elämän kirjasta, **Ilm.** 3:5. Avattiin myös elämän kirja, **Ilm.** 20:12 (**OL** 128:6–7).

Vanhurskaiden nimet kirjoitetaan elämän kirjaan, **Alma** 5:58.

Teidän rukouksenne on kirjoitettu pyhitettyjen nimien kirjaan, **OL** 88:2.

Elämän leipä. *Katso myös* Jeesus Kristus; Sakramentti

Jeesus Kristus on Elämän leipä. Sakramenttileipä on vertauskuva Kristuksen ruumiista.

Minä olen elämän leipä, **Joh.** 6:33–58.

Te saatte syödä ja juoda elämän leipää ja vettä, **Alma** 5:34. Leipä on Kristuksen ruumiin muistoksi, **3. Nefi** 18:5–7.

Leipä on vertauskuva Kristuksen lihasta, **OL** 20:40, 77 (**Moroni** 4).

Elämän puu. *Katso myös* Eeden

Puu Eedenin puutarhassa eli Jumalan puutarhassa (**1. Moos.** 2:9; **Ilm.** 2:7). Lehin unessa elämän puu kuvaa Jumalan rakkautta, ja sitä sanotaan suurimmaksi kaikista Jumalan lahjoista (**1. Nefi** 8; 11:21–22, 25; 15:36).

Kerubit ja leimuava miekka vartioivat elämän puun tietä, **1. Moos.** 3:24 (**Alma** 12:21–23; 42:2–6).

Johannes näki elämän puun, ja sen lehdistä kansat saivat terveyden, **Ilm.** 22:2.

Lehi näki elämän puun, **1. Nefi** 8:10–35. Nefi näki isänsä näkemän puun, **1. Nefi** 11:8–9. Rautakaide johtaa elämän puulle, **1. Nefi** 11:25 (**1. Nefi** 15:22–24). Kauhea kuilu erottaa jumalattomat elämän puusta, **1. Nefi** 15:28, 36. Oli oltava kielletty hedelmä vastakohdana elämän puulle, **2. Nefi** 2:15. Tulkaa Herran luokse, niin te saatte nauttia elämän puun hedelmää, **Alma** 5:34, 62. Jos ensimmäiset vanhempamme olisivat nauttineet elämän puusta, he olisivat olleet ikuisesti onnettomia, **Alma** 12:26. Jos te ette ravitse sanaa, te ette voi koskaan poimia elämän puun hedelmää, **Alma** 32:40.

Herra istutti elämän puun keskelle puutarhaa, **Moos.** 3:9 (**Abr.** 5:9). Jumala karkotti Aadamin Eedenistä, jottei hän ottaisi elämän puusta ja eläisi ikuisesti, **Moos.** 4:28–31.

Elävä vesi

Elävä vesi. *Katso myös* Jeesus Kristus

Herran Jeesuksen Kristuksen ja hänen opetustensa vertauskuva. Samoin kuin vesi on välttämätöntä fyysisen elämän ylläpitämiseksi, Vapahtaja ja hänen opetuksensa (elävä vesi) ovat välttämättömiä iankaikkisen elämän saamiseksi.

Te saatte riemuiten ammentaa vettä pelastuksen lähteistä, **Jes.** 12:3. He ovat hylänneet minut, elävän veden lähteen, **Jer.** 2:13.

Joka juo minun antamaani vettä, ei enää koskaan ole janoissaan, **Joh.** 4:6–15. Jos jonkun on jano, tulkoon minun luokseni ja juokoon, **Joh.** 7:37.

Rautakaide johti elävien vesien lählelle, **1. Nefi** 11:25.

Nauttikaa vapaasti elämän vettä, **OL** 10:66. Minun käskyini ovat elävän veden lähde, **OL** 63:23.

Endaumentti. *Katso myös* Temppleri, Herran huone

Voiman lahja Jumalalta. Kelvolliset kirkon jäsenet voivat saada toimitusten kautta temppelissä voiman lahjan, joka sisältää opetukset ja pyhän pappeuden liitot, joita he tarvitsevat saavuttaakseen korotuksen. Endaumentti sisältää opetusta pelastussuunnitelmasta.

Siellä teille annetaan voima korkeudesta, **OL** 38:32, 38 (Luuk. 24:49; **OL** 43:16). Rakentakaa huone, jossa huoneessa minä aion antaa niille, jotka minä olen valinnut, voiman korkeudesta, **OL** 95:8. Minä olen valmistanut suuren endaumentin ja siunauksen, **OL** 105:12, 18, 33. Monet riemuitsevat endaumentin vuoksi, joka palvelijoilleni on annettu, **OL** 110:9. Säädökset ja tuomiot Siionin ylistykseksi, kunniaksi ja endaumentiksi vahvistetaan toimituksella minun pyhässä huoneessani, **OL** 124:39. Niille, jotka Isä kutsuu kuten Aaronin, annetaan pappeuden avaimet, **OL** 132:59.

Enkelit

Taivaassa on kahdenlaisia olentoja, joita kutsutaan enkeleiksi: henkiä sekä olentoja, joilla on liha- ja luuruumis.

Henkinä olevat enkelit eivät ole vielä saaneet liha- ja luuruumista, taikka heillä on kerran ollut kuolevainen ruumis ja he odottavat ylösnousemusta. Enkelit, joilla on liha- ja luuruumis, joko ovat ylösnousseet kuolleista tai heidät on muutettu.

Pyhissä kirjoituksissa on monia viittauksia enkelien työhön. Toisinaan enkelit puhuvat ukkosen äänellä toimitaessaan perille Jumalan sanomia (**Moosia** 27:11–16). Myös vanhurskaita kuolevaisia ihmisiä voidaan sanoa enkeleiksi (**JSR** 1. Moos. 19:15 [Liiteosa]). Jotkut enkelit palvelevat Jumalan valtaistuinten ympärillä taivaassa (**Alma** 36:22).

Pyhissä kirjoituksissa puhutaan myös Perkeleen enkeleistä. Nämä ovat niitä henkiä, jotka seurasivat Lusiferia ja jotka karkotettiin pois Jumalan luota kuolevaisuutta edeltävässä elämässä ja singottiin alas maan päälle (**Ilm.** 12:1–9; **2. Nefi** 9:9, 16; **OL** 29:36–37).

Jaakob näki Jumalan enkelien kulkevan ylös ja alas, **1. Moos.** 28:12. Jumalan enkelit tulivat Jaakobia vastaan, **1. Moos.** 32:1–2. Gideon näki Herran enkelin kasvoista kasvoihin, **Tuom.** 6:22. Enkeli ojensi kätensä Jerusalemia kohti hävittääkseen sen, **2. Sam.** 24:16. Enkeli kosketti Eliaa ja sanoi hänelle: Nouse ja syö, **1. Kun.** 19:5–7. Daniel näki näyssä enkeli Gabrielin, **Dan.** 8:15–16. Enkeli Mikael auttoi Danielia, **Dan.** 10:13.

Enkeli Gabriel lähetettiin Jumalan luota, **Luuk.** 1:19, 26–27. Perkeleen enkeleitä pidetään kahleissa tuomio-päivää varten, **Juud.** 1:6 (2. Piet. 2:4).

Ihmiset näkivät enkelien laskeutuvan taivaasta, **3. Nefi** 17:24. Moroni kirjoitti enkelien palveluksesta, **Moroni** 7:25–32.

Aaronin pappeus pitää hallussaan enkelien palveluksen avaimet, **OL** 13. Moroni, Johannes Kastaja, Pietari, Jaakob, Johannes, Mooses, Elia ja Elias palvelivat kaikki Joseph Smithiä enkeleinä, **OL** 27:5–12. Te ette kykene kestäämään enkelien palvelusta, **OL** 67:13. Ylienkeli

Mikael on Aadam, **OL** 107:54. Enkelit ovat ylösnousseita persoonia, joilla on liha- ja luuruumis, **OL** 129. Ainoat enkelit, jotka palvelevat tätä maata, ovat niitä, jotka kuuluvat siihen, **OL** 130:5. Ihmiset, jotka eivät noudata Jumalan lakia iankaikkisesta avioliitosta, eivät ota vaimoa eivätkä mene vaimoksi, vaan heidät määrätään taivaassa enkeleiksi, **OL** 132:16–17.

Ennalta asettaminen. *Katso myös*

Kuolevaisuutta edeltävä elämä

Jumalan uskollisten henkilöiden asettaminen kuolevaisuutta edeltävässä elämässä täyttämään tiettyjä tehtäviä kuolevaisen elämänsä aikana.

Jumala määräsi kansojen asuinsijat, **5. Moos.** 32:8. Ennen kuin sinut äidin kohdussa muovasin, minä asetin sinut profeetaksi, **Jer.** 1:5.

Jumala on säätänyt määräajat, **Ap. t.** 17:26. Ne, jotka hän edeltäkäsin on valinnut, hän on myös edeltä määrännyt, **Room.** 8:28–30. Jo ennen maailman luomista hän on valinnut meidät Kristuksessa, **Ef.** 1:3–4. Jeesus Kristus oli asetettu ennalta tulemaan Lunastajaksi, **1. Piet.** 1:19–20 (Ilm. 13:8).

Heidät oli kutsuttu ja valmistettu maailman perustamisesta asti, **Alma** 13:1–9.

Havaitsin jalot ja suuret, jotka oli valittu alussa, **OL** 138:55–56.

Rakas Poikani on ollut valittu alusta asti, **Moos.** 4:2. Abraham valittiin ennen syntymäänsä, **Abr.** 3:23.

Ennaltamäärääminen. *Katso* Ennalta asettaminen

Enos, Jaakobin poika

Mormonin kirjassa nefiläinen profeetta ja aikakirjanpitäjä, joka rukoili syntiensä anteeksiantoa ja sai sen uskonsa kautta Kristukseen (En. 1:1–8). Herra teki Enosin kanssa liiton Mormonin kirjan tuomisesta lamanilaisille julki (En. 1:15–17).

Enosin kirja: Mormonin kirjassa kirja, joka kertoo, kuinka Enos rukoili Her-

Ensimmäinen Mooseksen kirja

ralta anteeksiantoa itselleen, kansalleen ja muille. Herra lupasi hänelle, että Mormonin kirja varjeltaisiin ja tuotaisiin lamanilaisten saataville joskus tulevaisuudessa. Vaikka kirjassa on vain yksi luku, siinä on vaikuttava kertomus miehestä, joka etsi Jumalaansa rukouksessa, eli kuuliaisesti Jumalan käskysten mukaan ja riemuitsi ennen kuolemaansa Vapahtajan tuntemuksestaan.

Ensi hedelmä

Sadonkorjuun ensimmäiset tähkät, jotka uhrattiin Vanhan testamentin aikoina Herralle (3. Moos. 23:9–20). Jeesus Kristus oli Jumalan ensi hedelmä siten, että Hän nousi kuolleista ensimmäisenä (1. Kor. 15:20, 23; 2. Nefi 2:9). Ne, jotka ottavat vastaan evankeliumin ja kestävät uskollisina loppuun asti, ovat vertauskuvalisessa mielessä ensi hedelmä, sillä he kuuluvat Jumalalle.

Ne, jotka seuraavat Karitsaa, minne hän meneekin, ovat esikoislahja Jumalalle, **Ilm.** 14:4.

Ne, jotka laskeutuvat ensiksi Kristuksen kanssa, ovat ensi hedelmä, **OL** 88:98.

Ensimmäinen Mooseksen kirja.

Katso myös Pentateukki

Ensimmäinen Mooseksen kirja on Vanhan testamentin ensimmäinen kirja ja profeetta Mooseksen kirjoittama. Se sisältää kertomuksen monesta alusta kuten maan luomisesta, eläinten ja ihmisen asettamisesta maan päälle, Aadamin ja Eevan lankeemuksesta, evankeliumin ilmoittamisesta Aadamille, heimojen ja rotujen synnystä, eri kielten synnystä Babylonin tornilla ja Abrahamin suvun alkuvaiheista, jotka johtivat Israelin huoneen muodostumiseen. Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa tähdennetään Joosefin roolia Israelin olemassaolon turvaajana.

Myöhempien aikojen ilmoitus vahvistaa Ensimmäisen Mooseksen kirjan aitouden ja selvittää sitä (1. Nefi 5; Et. 1; Moos. 1–8; Abr. 1–5).

Ensimmäisen Mooseksen kirjan luvut

1–4 kertovat maailman luomisesta ja Aadamin suvun vaiheista. Luvuissa 5–10 on Nooan kertomus. Luvuissa 11–20 kerrotaan Abrahamista ja hänen perheestään Iisakin aikaan asti. Luvuissa 21–35 kerrotaan Iisakin perheestä. Luvussa 36 kerrotaan Esausta ja hänen perheestään. Luvuissa 37–50 kerrotaan Jaakobin suvusta, Joosefin myymisestä Egyptiin sekä hänen työstään Israelin huoneen pelastamiseksi.

Ensimmäinen näky. *Katso myös* Evankeliumin palautus; Smith, Joseph nuorempi

Isän Jumalan ja hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen ilmestyminen profeetta Joseph Smithille lehdossa.

Joseph Smith nuorempi oli 14-vuotias keväällä vuonna 1820. Hän asui perheensä kanssa Palmyran kaupunkikunnassa New Yorkin osavaltiossa. Hieman länteen perheen kodista oli suuripuinen lehto. Joseph meni sinne rukoilemaan Jumalaa saadakseen tietää, mikä kirkko oli oikeassa. Raamattua lukiessaan hän oli saanut tunteen, että hänen täytyy pyytää vastausta Jumalalta (Jaak. 1:5–6). Vastaukseksi hänen rukoukseensa Isä ja Poika ilmestyivät hänelle ja kielivät häntä liittymästä mihinkään silloin maan päällä olleista kirkkoista, sillä ne olivat kaikki väärässä (JS–H 1:15–20). Tästä pyhästä kokemuksesta alkoi sarja tapahtumia, jotka johtivat evankeliumin ja Kristuksen tosi kirkon palauttamiseen.

Ensimmäinen presidenttikunta.

Katso myös Ilmoitus; Pappouden avaimet; Presidentti

Kirkon presidentti ja hänen neuvonantajansa. He muodostavat kolmen ylipapin koorumin ja johtavat koko kirkkoa. Ensimmäisellä presidenttikunnalla on kaikki pappouden avaimet.

Valtakunnan avaimet kuuluvat aina ylipappouden presidenttikunnalle, **OL** 81:2. Ylipappouden presidenttikunnalla on oikeus toimia kaikissa viroissa, **OL**

107:9, 22. Joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan ensimmäisen presidenttikunnan, **OL** 112:20, 30. Ensimmäinen presidenttikunta saa ilmoituksia koko kirkkoa varten, **OL** 124:126.

Ensimmäiset periaatteet, evankeliumin. *Katso* Kaste, kastaminen; Parannus; Pyhä Henki; Usko

Epäjumalien palvonta

Varsinaisten epäjumalien palvontaa tai yletöntä kiintymystä johonkin tai omistautumista jollekin.

Sinulla ei saa olla muita jumalia, **2. Moos.** 20:3 (Moosia 12:35; 13:12–13). Jos te antaudutte palvelemaan vieraita jumalia, niin teidät perii tuho, **5. Moos.** 8:19. Röyhkeys on kuin pettävät jumalankuvat, **1. Sam.** 15:23. Olet karannut minun luotani, **Jes.** 57:8. Sinä olet ylittänyt hopeisia ja kultaisia jumalia, **Dan.** 5:23.

Te ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa, **Matt.** 6:24. Ahneus on epäjumalanpalvelusta, **Kol.** 3:5. Lapset, pysykää erossa vääristä jumalista, **1. Joh.** 5:21.

Voi niitä, jotka palvovat epäjumalia, **2. Nefi** 9:37. Nefin kansan epäjumalien palvonta toi sille sen sodat ja tuhot, **Alma** 50:21.

Jokainen kulkee oman jumalansa kuvan perässä, **OL** 1:16. He tehkööt työtä omin käsin, jottei mitään epäjumalien palvontaa olisi, **OL** 52:39.

Epäjumalien palvonta eksytti Abrahamin isän, **Abr.** 1:27.

Epäpuhdas. *Katso* Puhdas ja epäpuhdas

Epäpyhä. *Katso* Jumalattomuus

Epäusko. *Katso myös* Usko

Uskon puute Jumalaan ja hänen evankeliumiinsa.

Koska he eivät uskoneet häneen, hän ei tehnyt siellä montakaan voimatekoa, **Matt.** 13:58. Epäuskonsa tähden Jeesuksen opetuslapset eivät pystyneet ajamaan

pois pahaa henkeä, **Matt.** 17:14–21. Auta minua epäuskossani, **Mark.** 9:23–24. Jeesus moitti apostolejansa epäuskosta ja heidän sydämensä kovuudesta, **Mark.** 16:14. Ei kai epäusko tee Jumalan uskollisuutta tyhjäksi, **Room.** 3:3.

On parempi, että yksi mies menehtyy kuin että kansakunta vaipuu ja menehtyy epäuskoon, **1. Nefi** 4:13. Kun tulee aika, jolloin he vaipuvat epäuskoon, hän antaa hajottaa ja lyödä heidät, **2. Nefi** 1:10–11 (OL 3:18). Epäuskonsa tähden he eivät voineet ymmärtää Jumalan sanaa, **Moosia** 26:1–5. Minä en voinut näyttää juutalaisille niin suuria ihmeitä heidän epäuskonsa tähden, **3. Nefi** 19:35.

Teidän mielenne on menneinä aikoina pimentynyt epäuskon tähden, **OL** 84:54–58.

Epävanhurskaus. *Katso myös*

Jumalattomuus; Saastaisuus; Synti; Vanhurskaus

Jumalattomat, epävanhurskaat ihmiset eivät rakasta Jumalaa, eivät sitä, mikä on Jumalasta, eivätkä kannata hänen asiaansa.

Vääryyden tekijät eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa, **1. Kor.** 6:9–10. Tuomion saavat ne, jotka ovat valinneet vääryyden, **2. Tess.** 2:12. Jeesus Kristus voi puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä, **1. Joh.** 1:9.

Väärämielinen kuningas vääristele kaikien vanhurskauden tiet, **Moosia** 29:23. Tuhon perustus on laskettu lainopettajien ja tuomarien vääryydellä, **Alma** 10:27.

Minä lähetän teidät nuhtelemaan maailmaa vääristä teoista, **OL** 84:87. Sielu täytyy pyhittää kaikelta vääryydeltä, **OL** 88:17–18. Melkein kaikkien ihmisten taipumuksen mukaista on alkaa käyttää valtaa väärin, **OL** 121:39.

Erottaminen tehtävään. *Katso myös*

Kutsumus; Kätten päällepaneminen

Pyhiin tarkoituksiin valitseminen ja pyhittäminen. Tehtävään erottaminen tarkoittaa tiettyyn kirkko-organisaation

virkaan asettamista sellaisen henkilön kätten päällepanemisella, jolla on oikea valtuutus. Ainoastaan pappeuskoorumien johtajat saavat avaimet, kun heidät erotetaan tehtävään. Muihin kuin koorumiin johtajien tehtäviin erotettavat henkilöt voivat saada pappeuden siunauksen, mutta sen yhteydessä ei anneta avaimia.

Erottakaa Barnabas ja Saul minun työhöni, **Ap. t.** 13:2–3.

Muita piispoja erottettava palvelemaan, **OL** 68:14. Piispa, yleinen tuomari, tulee erottaa tähän palvelutyöhön, **OL** 107:17, 74.

Miehen täytyy olla Jumalan kutsuma profetian kautta ja kätten päällepanemisella, **UK** 1:5.

Erottamisen lahja. *Katso myös*

Hengen lahjat

Lahja ymmärtää tai tietää jotakin Hengen voiman avulla. Erottamisen lahja on yksi Hengen lahjoista. Siihen sisältyy ihmisten todellisen luonteen ja hengellisten ilmentymien lähteen ja merkityksen havaitseminen.

Ihminen katsoo ulkokuorta, mutta Herra näkee sydämeen, **1. Sam.** 16:7. Voi niitä, jotka sanovat pahaa hyväksi, **Jes.** 5:20 (2. Nefi 15:20).

Hengen puhetta on tutkittava Hengen avulla, **1. Kor.** 2:14. Joku saa kyvyn erottaa eri henget toisistaan, **1. Kor.** 12:10.

Ammon pystyi lukemaan hänen ajatuksensa, **Alma** 18:18. Vieno ääni tunkeutui kuulijoiden sisimpään, **3. Nefi** 11:3.

Jottei teitä eksytettäisi, tavoitelkaa parhaita lahjoja, **OL** 46:8, 23. Kirkon johtajille annetaan kyky erottaa Hengen lahjat, **OL** 46:27. Ruumis, joka on täynnä valoa, käsittää kaiken, **OL** 88:67.

Mooses näki maan Jumalan Hengen avulla, **Moos.** 1:27.

Eräs. *Katso* Jumala, jumaluus; Ykseys

Esaiaas

Kreikankielinen muoto nimestä Jesaja.

Ei esiinny Raamatun nykyisessä suomennoksessa (ks. Luuk. 4:17). Abrahamin aikana eli Esaia-niminen profeetta (OL 76:100; 84:13).

Esau. *Katso myös* Iisak; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Iisakin ja Rebekan vanhempi poika ja Jaakobin kaksosveli. Veljekset kilpailivat keskenään syntymästä saakka (1. Moos. 25:19–26). Esaun jälkeläisistä edomilaisista ja Jaakobin jälkeläisistä israelilaisista tuli kilpailevat kansat (1. Moos. 25:23).

Esau myi esikoisuutensa Jaakobille, **1. Moos.** 25:33 (Hepr. 12:16–17). Vanhempiensa suruksi Esau otti heettiläisiä vaimoja, **1. Moos.** 26:34–35. Jaakob ja Esau tekivät sovinnon, **1. Moos.** 33.

Esikoinen. *Katso myös* Esikoisoikeus; Jeesus Kristus

Esikoispoika sai muinaisten patriarkojen aikaan esikoisoikeuden (1. Moos. 43:33), ja siten periytyi suvun johto isän kuoltua. Esikoisen oli oltava kelvollinen saadakseen tämän vastuullisen aseman (1. Aik. 5:1–2), ja hän saattoi menettää esikoisoikeutensa harjoittamalla vääryyttä.

Mooseksen lain mukaan esikoispojan katsottiin kuuluvan Jumalalle. Esikoinen sai kaksinkertaisen osuuden isänsä omaisuudesta (5. Moos. 21:17). Isänsä kuoleman jälkeen hän oli vastuussa äitinsä ja sisartensa huolenpidosta.

Myös karjaeläinten urospuoliset esikoiset kuuluivat Jumalalle. Puhtaat eläimet käytettiin uhriksi, kun taas saastaiset eläimet saatettiin lunastaa omaksi tai myydä tai tappaa (2. Moos. 13:2, 11–13; 34:19–20; 3. Moos. 27:11–13, 26–27).

Esikoinen oli vertauskuva Jeesuksesta Kristuksesta ja hänen maanpäällisestä palvelutyöstään ja muistutti ihmisiä siitä, että suuri Messias oli tuleva (Moos. 5:4–8; 6:63).

Jeesus oli esikoinen taivaallisen Isämme henkilasten joukossa, Isän Ainosyntynen lihassa ja ensimmäinen,

joka nousi kuolleista ylösnousemuksessa (Kol. 1:13–18). Uskollisista pyhistä tulee Esikoisen kirkon jäseniä iankaikisuudessa (OL 93:21–22).

Anna minulle esikoinen pojastasi, **2. Moos.** 22:28. Minä pyhitin omikseni kaikki Israelin esikoiset, **4. Moos.** 3:13.

Poika on esikoinen suuressa veljesjoukossa, **Room.** 8:29. Jumala tuo jälleen Esikoisensa maailmaan, **Hepr.** 1:6.

He ovat niitä, jotka ovat Esikoisen kirkko, **OL** 76:54, 94.

Isät antoivat minulle tämän esikoisoikeuden, **Abr.** 1:3.

Esikoisoikeus. *Katso myös* Esikoinen; Liitto

Esikoispojalle kuuluva perintöoikeus. Laajassa merkityksessä esikoisoikeuteen, tarkemmin syntymäoikeuteen, kuuluvat kaikki ne oikeudet ja koko se perintö, joka ihmiselle välittyy hänen syntyessään perheeseensä ja kulttuuripiiriinsä.

Myy minulle ensin esikoisuutesi, **1. Moos.** 25:29–34 (1. Moos. 27:36). Esikoinen istui esikoiselle kuuluvalla sijalla, **1. Moos.** 43:33. Hän asetti Efraimin Manassen edelle, **1. Moos.** 48:14–20 (Jer. 31:9). Esikoisoikeus kuului Joosefille, **1. Aik.** 5:2.

Esau myi esikoisuutensa, **Hepr.** 12:16.

Te olette laillisia perillisiä, **OL** 86:9. Siionilla on oikeus pappeuteen syntyperän vuoksi, **OL** 113:8 (Abr. 2:9–11).

Esra

Vanhassa testamentissa pappi ja lainopettaja, joka toi osan juutalaisista takaisin Jerusalemiin Babylonian vankeudesta (Esra 7–10; Neh. 8; 12). Vuonna 458 eKr. hän sai Persian kuninkaalta Artakserkseelta luvan viedä Jerusalemiin kaikki juutalaiset pakolaiset, jotka halusivat lähteä (Esra 7:12–26).

Ennen Esran aikaa papit valvoivat melko täydellisesti ”laiksi” kutsuttujen pyhien kirjoitusten kokoelman lukemista. Esra pyrki saamaan pyhät kirjoitukset kaikkien juutalaisten ulottuville. ”Lain kirjan” julkisesta lukemisesta tuli

lopulta keskeinen tapahtuma juutalaisten kansallisessa elämässä. Esran suurin opetus sisältyi kenties hänen omaan esimerkkiinsä, kun hän valmistautui sydämessään etsimään Herran lakia, noudattamaan sitä ja opettamaan sitä muille (Esa 7:10).

Esrän kirja: Luvuissa 1–6 kuvataan tapahtumia 60–80 vuotta ennen Esran Jerusalemiin saapumista: Kyyroksen vuonna 537 eKr. antamaa julistusta ja juutalaisten paluuta Serubbabelin johdolla. Luvuissa 7–10 kerrotaan, kuinka Esra meni Jerusalemiin. Hän paastosi ja rukoili joukkoineen turvaa. Jerusalemista he löysivät monia juutalaisia, jotka olivat palanneet sinne aikaisemmin Serubbabelin johdolla ja ottaneet vaimoja liiton ulkopuolelta ja turmelleet siten itsensä. Esra rukoili heidän puolestaan ja vannotti heitä lupamaan, että he eroaisivat noista vaimoista. Esran elämän loppuvaiheista kerrotaan Nehemian kirjassa.

Ester

Suuren uskon nainen ja Esterin kirjan päähenkilö.

Esterin kirja: Vanhassa testamentissa kirja, joka käsittää kertomuksen kuninkatar Esterin osoittamasta suuresta rohkeudesta hänen pelastaessaan kansansa tuholta.

Luvuissa 1 ja 2 kerrotaan, kuinka Ester, juutalainen nainen ja Mordokainimisen juutalaisen miehen ottotytär, valittiin kauneutensa vuoksi Persian kuningattareksi. Luvussa 3 kerrotaan, että kuninkaan hovin korkea virkamies Haman vihasi Mordokaita ja hankki määräyksen, jonka mukaan kaikki juutalaiset oli surmattava. Luvuissa 4–10 kerrotaan, kuinka Ester suureen vaaraan asettuen paljasti kuninkaalle oman kansallisuutensa ja sai määräyksen kumotuksi.

Eter. Katso myös Jerediläiset

Mormonin kirjassa viimeinen jerediläinen profeetta (Et. 12:1–2).

Eterin kirja: Mormonin kirjassa oleva

kirja, joka sisältää osia jerediläisten aikakirjasta. Jerediläiset olivat kansaryhmä, joka eli läntisellä pallonpuoliskolla monta sataa vuotta ennen Lehin kansaa. Eterin kirja saatiin 24 levystä, jotka Limhin kansa löysi (Moosia 8:8–9).

Luvuissa 1 ja 2 kerrotaan, kuinka jerediläiset lähtivät kotiseudultaan Babylonin tornin aikaan ja aloittivat matkansa nykyisin Amerikan mantereena tunnettuun paikkaan. Luvuissa 3–6 selitetään, että Jeredin veli näki Vapahtajan ennen hänen kuolevaisuuteen tuloaan ja että jerediläiset kulkiivat kahdeksalla aluksella. Luvuissa 7–11 jatketaan niiden jumalattomien tapahtumien kuvausta, jotka suureksi osaksi hallitsivat jerediläisten historiaa. Moroni, joka muokasi Eterin kirjaa, kirjoittaa luvuissa 12 ja 13 ihmeistä, joita tehtiin uskon kautta, sekä Kristuksesta ja Uudesta Jerusalemista, joka on tuleva. Luvuissa 14 ja 15 kerrotaan, kuinka jerediläisistä tuli mahtava kansa, joka kuitenkin tuhoutui sisällissodassa jumalattomuuden tähden.

Evankelista. Katso myös

Patriarkallinen siunaus; Patriarkka

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin ilosanoman tuoja tai julistaja. Joseph Smith opetti, että evankelista on patriarkka. Patriarkat kutsutaan ja asetetaan kahdentoista apostolin johdolla antamaan erityisiä siunauksia, joita kutsutaan patriarkallisiksi siunauksiksi.

Herra kutsuu toisia apostoleiksi, toisia profeetoiksi ja toisia evankeliumin julistajiksi, Ef. 4:11. Julista evankeliumia, 2. Tim. 4:5.

Me uskomme apostoleihin, profeetoihin, paimeniin, opettajiin, evankelistoihin, UK 1:6.

Evankeliumi. Katso myös Kristuksen

oppi; Lunastussuunnitelma; Taloudenhoitokausi

Jumalan pelastussuunnitelma, jonka

Jeesuksen Kristuksen sovitus teki mahdolliseksi. Evankeliumiin sisältyvät ne iankaikkiset totuudet eli lait, liitot ja toimitukset, joita ihmiskunta tarvitsee palatakseen Jumalan luo. Jumala palautti evankeliumin täyteen maan päälle profeetta Joseph Smithin kautta 1800-luvulla.

Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi, **Mark.** 16:15.

Selkeitä ja kallisarvoisia Karitsan evankeliumin osia on salattu, **1. Nefi** 13:32. Tämä on minun evankeliumini, **3. Nefi** 27:13–21 (OL 39:6).

Mormonin kirja sisältää evankeliumin täyteen, **OL** 20:8–9 (OL 42:12). Tämä on evankeliumi, **OL** 76:40–43. Melkisedekin pappeus hallitsee evankeliumia, **OL** 84:19. Jokainen saa kuulla evankeliumin täyteen omalla kielellään, **OL** 90:11. Poika saarnasi evankeliumia kuolneiden hengille, **OL** 138:18–21, 28–37.

Evankeliumia on saarnattu alusta asti, **Moos.** 5:58. Evankeliumin ensimmäisten periaatteiden ja toimitusten kuvaus, **UK** 1:4.

Evankeliumi (Uuden testamentin kirja).

Katso myös Johannes, Sebedeuksen poika; Luukas; Markus; Matteus

Neljä ensimmäistä Uuden testamentin kirjaa tai todistusta Jeesuksen kuolevaisesta elämästä ja hänen palvelutyönsä tapahtumista ovat evankeliumeja. Nämä Matteuksen, Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen kirjoittamat kirjat ovat kirjallisia todistuksia Kristuksen elämästä. Mormonin kirjassa oleva Kolmas Nefin kirja on monella tapaa näiden neljän Uuden testamentin evankeliumin kaltainen.

Uuden testamentin kirjat kirjoitettiin alun perin kreikaksi. Kreikan sana *evankeliumi* merkitsee 'hyvä sanoma'. Hyvä sanoma on se, että Jeesus Kristus on sovittanut koko ihmiskunnan synnit ja lunastaa kaikki kuolleista ja palkitsee jokaisen ihmisen tämän tekojen mukaan (Joh. 3:16; Room. 5:10–11; 2. Nefi 9:26; Alma 34:9; OL 76:69).

Katso myös liitteen kohtaa Evankeliumiharmonia.

Evankeliumin palautus.

Katso myös Evankeliumi; Luopumus; Smith, Joseph nuorempi; Taloudenhoitokausi

Jumalan työ hänen evankeliuminsa totuuskien ja toimitusten tuomiseksi jälleen ihmisten keskuuteen maan päälle. Jeesuksen Kristuksen evankeliumi hävisi maan päältä Kristuksen apostolien maanpäällistä palvelutyötä seuranneen luopumuksen vuoksi. Luopumuksen tähden evankeliumi oli palautettava. Jumala palautti evankeliumin maan päällä oleville ihmisille annettujen näkyjen, enkelien palveluksen ja ilmoitusten kautta. Palautus alkoi profeetta Joseph Smithistä (JS–H 1; OL 128:20–21) ja on jatkunut nykyiseen aikaan asti Herran elävien profeettojen työn kautta.

Herran pyhäkön vuori seisoo lujana. Ylimpänä vuorista se kohoo, **Jes.** 2:2 (Miika 4:2; 2. Nefi 12:2). Jumala tekee ihmeellisiä, hämmästyttäviä ihmetekoja, **Jes.** 29:14 (2. Nefi 25:17–18; OL 4:1). Jumala on pystyttävä valtakunnan, joka ei ikinä tuhoudu, **Dan.** 2:44.

Elia tulee ja panee kaiken kohdalleen, **Matt.** 17:11 (Mark. 9:12; OL 77:14). Tulee aikoja, jolloin kaikki pannaan kohdalleen, **Ap. t.** 3:21 (OL 27:6). Määräajan tullessa Jumala yhdistää yhdeksi kaiken, **Ef.** 1:10. Minä näin uuden enkelin. Hänen tehtävänään oli julistaa ikuinen evankeliumi, **Ilm.** 14:6.

Evankeliumin täyteys tulee paka-noille, **1. Nefi** 15:13–18. Juutalaiset tuodaan takaisin tosi kirkkoon, **2. Nefi** 9:2. Totuus tulee myöhemmin aikoina, **3. Nefi** 16:7.

Kanssapalvelijoilleni minä annan Aaronin pappeuden, **OL** 13 (JS–H 1:69). Minä olen antanut valtakunnan avaimet viimeisiä aikoja varten, **OL** 27:6, 13–14 (OL 128:19–21). Israelin heimot kootaan yhteen, ja kaikki palautetaan, **OL** 77:9. Tämän taloudenhoitokauden avaimet on annettu, **OL** 110:16 (OL 65:2).

Pappeus on annettu aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden aikana, **OL** 112:30.

Minä näin kaksi persoonaa, **JS-H** 1:17. Minä ilmoitan teille pappeuden Elian käden kautta, **JS-H** 1:38 (Mal. 3:23–24).

Exodus. *Katso* Toinen Mooseksen kirja

Farao. *Katso myös* Egypti; Egyptus

Haamin tyttären Egyptuksen vanhin poika (Abr. 1:25). Myös Egyptin kuninkaiden nimitys (Abr. 1:27).

Fariseukset. *Katso myös* Juutalaiset

Uudessa testamentissa juutalaisten keskuudessa ollut uskonnollinen ryhmä, jonka nimi viittaa erillään pysyttelemiseen. Fariseukset ylpeilivät sillä, että he noudattivat tiukasti Mooseksen lakia ja välttivät kaikkea pakanoihin liittyvää. He uskoivat kuoleman jälkeiseen elämään, ylösnousemukseen sekä enkelien ja henkien olemassaoloon. He uskoivat, että suullinen laki ja perinne olivat aivan yhtä tärkeitä kuin kirjoitetut lait. Heidän opetuksensa kutistivat uskonnon sääntöjen noudattamiseksi ja edistivät hengellistä ylpeyttä. He saivat monet juutalaiset epäilemään Kristusta ja hänen evankeliumiansa. Herra tuomitsi fariseukset ja heidän tekonsa kohdissa Matt. 23; Mark. 7:1–23 ja Luuk. 11:37–44.

Fayette, New York, USA

Tällä paikkakunnalla sijaitsi Peter Whitmer vanhemman maatila, jossa annettiin monia ilmoituksia profeetta Joseph Smith nuoremmalle. Kirkko perustettiin ja Herran ääni kuultiin siellä 6. huhtikuuta 1830 (OL 128:20).

Filemon. *Katso myös* Paavali

Uudessa testamentissa kristitty mies, joka omisti Onesimos-nimisen orjan. Tämä oli karannut ja liittynyt Paavalin seuraajiin. Paavali lähetti Onesimoksen takaisin Filemonille ja mukana kirjeen,

jossa Paavali pyysi Filemonia antamaan orjalle anteeksi.

Filemon, Kirje Filemonille. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet

Uudessa testamentissa kirja, joka on otettu Paavalin kirjoittamasta kirjeestä. Paavalin kirje Filemonille on yksityinen kirje, joka koskee Onesimos-nimistä orjaa. Tämä oli ryöstänyt isäntänsä Filemonin ja karannut Roomaan. Paavali lähetti hänet takaisin isännälleen Kolossaan yhdessä Tykikoksen kanssa, joka vei Paavalin kirjeen kolossalaisille. Paavali pyysi Onesimokselle anteeksiantoa ja että hänet otettaisiin takaisin yhtenä kristityistä. Paavali kirjoitti tämän kirjeen ollessaan ensimmäistä kertaa vankina Roomassa.

Filippiläiskirje. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet

Uudessa testamentissa Paavalin kirje Filippin pyhille hänen ollessaan ensimmäistä kertaa vankina Roomassa.

Luvussa 1 on Paavalin tervehdys ja hänen ohjeitaan ykseydestä, nöyryydestä ja kestävyydestä. Luvussa 2 tähdenetään, että kaikkien on polvistuttava Kristuksen edessä ja että jokaisen on tehtävä työtä pelastuakseen. Luvussa 3 Paavali selittää, että hän on uhrannut kaiken Kristuksen tähden. Luvussa 4 Paavali kiittää Filippin pyhiä heidän lahjastaan.

Filippos

Uudessa testamentissa yksi seitsemästä, jotka valittiin avustamaan kahta toista apostolia (Ap. t. 6:2–6). Hän saarnasi Samariassa ja etiopialaiselle hoviherralle (Ap. t. 8).

Filippus

Uudessa testamentissa Betsaidasta kotoisin oleva Filippus oli yksi Vapahtajan kahdestatoista alkuperäisestä apostolista (Matt. 10:2–4; Joh. 1:43–45).

Filistealaiset

Vanhassa testamentissa alun perin Kaftorista lähtöisin ollut heimo (Aam.

9:7), joka piti hallussaan hedelmällistä Välimeren rannikon alankoa Jafosta Egyptin rajapuolelle jo ennen Abrahamin aikaa (1. Moos. 21:32). Filistealaisten ja israelilaisten välillä oli vuosikausia sotilaallista kamppailua. Filistealaisten alueesta käytetty nimi Palestiina yleistyi lopulta tarkoittamaan koko Pyhää maata.

Israel oli neljäkymmentä vuotta filistealaisten armoilla, **Tuom.** 13:1. Simon taisteli filistealaisia vastaan, **Tuom.** 13–16. Goljat oli filistealainen, kotoisin Gatista, **1. Sam.** 17. Daavid voitti filistealaiset, **1. Sam.** 19:8.

Gabriel. *Katso myös* Enkelit; Maria, Jeesuksen äiti; Nooa, Raamatun patriarkka

Enkeli, joka lähetettiin Danielin (Dan. 8:16; 9:21), Sakariaan (Luuk. 1:11–19; OL 27:7), Marian (Luuk. 1:26–38) ja muiden (OL 128:21) luokse. Profeetta Joseph Smith sanoi, että Gabriel on Vanhan testamentin profeetta Nooa.

Gad, Jaakobin poika. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Silpan poika (1. Moos. 30:10–11). Hänen jälkeläisistään tuli yksi Israelin heimoista.

Gadin heimo: Katso Jaakobin siunausta pojalleen Gadille kohdasta 1. Moos. 49:19. Katso Mooseksen siunausta Gadin heimolle kohdasta 5. Moos. 33:20–21. Näiden siunausten mukaan Gadin jälkeläiset tulisivat olemaan sota-isiä. Heille annettiin Kanaaninmaassa alue, joka on Jordanin itäpuolella. Siellä oli hyvää laidunmaata ja runsaasti vettä.

Gad, näkijä. *Katso myös* Pyhät kirjoitukset; Kadonneet pyhät kirjoitukset

Vanhassa testamentissa profeetta ja Daavidin uskollinen ystävä ja neuvonantaja (1. Sam. 22:5; 2. Sam. 24:11–19). Hän kirjoitti kirjan Daavidin ajan

tapahtumista, mutta se on kadonnut (1. Aik. 29:29).

Gadiantonin rosvot. *Katso myös* Salaliitto

Mormonin kirjassa Gadiantonin nimisen jumalattoman nefiläisen perustama rosvojoukko. Sen organisaatio perustui salailuun ja saatanallisiin valoihin.

Gadianton aiheutti nefiläiskansakunnan tuhon, **Hel.** 2:12–13. Perkele antoi Gadiantonille salaisia valoja ja liittoja, **Hel.** 6:16–32. Salaliitot aiheuttivat jerediläiskansakunnan tuhon, **Et.** 8:15–26.

Galatalaiskirje. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet

Kirja Uudessa testamentissa. Alun perin kirje, jonka apostoli Paavali kirjoitti Galatiassa asuville pyhille. Tämän kirjeen aiheena on, että todellinen vapaus voidaan löytää vain elämällä Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan. Jos pyhät omaksuisivat Mooseksen lain noudattamista vaativien juutalaiskristittyjen opetukset, he rajoittaisivat sitä vapautta, jonka he olivat löytäneet Kristuksessa, tai hävittäisivät sen. Paavali vahvistaa kirjeessä oman apostolin asemansa, selittää oppia vanhurskaaksi tulemisesta uskon kautta ja vakuuttaa hengellisen uskonnon arvoa.

Luvuissa 1 ja 2 Paavali pahoittelee saamaansa tietoa luopumuksesta galatalaisten keskuudessa ja selvittää asemaansa apostolien joukossa. Luvuissa 3 ja 4 selitetään oppia uskosta ja teoista. Luvuissa 5 ja 6 on saarna uskon opin käytännön tuloksista.

Galilea

Muinaisina ja nykyisinä aikoina Israelin pohjoisin osa Jordanin ja Galileanjärven länsipuolella. Galilea on noin sata kilometriä pitkä ja viisikymmentä kilometriä leveä. Muinoin siellä oli Israelin parhaita maita ja vilkkaimpia kaupunkeja. Tärkeät tiet Damaskokseen, Egyptiin ja itäiseen Israeliin kulkivat

Galilean kautta. Sen mainio ilmasto ja hedelmällinen maa tuottivat suuren sadon oliiveja, vehnää, ohraa ja rypäleitä. Galileanjärvessä riitti kalaa suurimittaiseen vientiin, mikä toi alueelle paljon rikkautta. Vapahtaja vietti paljon ajastaan Galileassa.

Galileassa nousee suuri valo, **Jes.** 8:23–9:2 (2. Nefi 19:1–3).

Jeesus kulki Galileassa saarnaten, opettaen ja parantaen, **Matt.** 4:23. Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus ilmestyi Galileassa, **Mark.** 14:28 (Joh. 21:1–14). Jeesuksen maine levisi kautta Galilean, **Luuk.** 4:14. Jeesus aloitti ihmetekonsa Galilean Kaanassa, **Joh.** 2:11.

Galileanjärvi: Galileanjärvi sijaitsi Pohjois-Israelissa. Raamatussa sitä kutsutaan myös Gennesaretinjärveksi tai Tiberiaanjärveksi. Jeesus saarnasi siellä usein (Matt. 13:2). Järvi on päärynämuotoinen, kaksikymmentä kilometriä pitkä ja kaksitoista kilometriä leveä leveimmältä kohdaltaan. Sen pinta on 210 metriä merenpinnan alapuolella, minkä vuoksi ympärillä oleva ilma on usein melko helteistä. Vuorilta syösyvän kylmän ilman ja veden päällä olevan lämpimän ilman kohtaaminen aiheuttaa usein äkillisiä myrskyjä (Luuk. 8:22–24).

Gamaliel. *Katso myös* Fariseukset

Maineikas fariseus, joka tunsi Uuden testamentin aikaan juutalaisten lain ja opetti sitä. Apostoli Paavali oli hänen oppilaitaan (Ap. t. 22:3). Hänellä oli paljon vaikutusvaltaa Sanhedrinissa (Ap. t. 5:34–40)

Genesis. *Katso* Ensimmäinen Mooseksen kirja

Getsemane. *Katso myös* Sovitus; Öljymäki

Uudessa testamentissa mainittu puutarha lähellä Öljymäkeä. Arameassa *getsemane* merkitsee 'öljypuristin'. Jeesus meni tähän puutarhaan sinä yönä, jolloin Juudas kavalsi hänet. Hän rukoili ja kärsi Getsemanessa ihmiskunnan

syntien vuoksi (Matt. 26:36, 39; Mark. 14:32; Joh. 18:1; Alma 21:9; OL 19:15–19).

Getsemanen puutarha. *Katso* Getsemane

Gideon (Mormonin kirja)

Uskollinen nefiläisjohtaja.

Vahva mies ja kuningas Nooan viholinen, **Moosia** 19:4–8. Neuvoi kuningas Limhiä, **Moosia** 20:17–22. Esitti suunnitelman, kuinka paeta lamanilaisten orjuudesta, **Moosia** 22:3–9. Sai surmansa Nehorin miekasta, **Alma** 1:8–10.

Gideon (Vanha testamentti)

Johtaja, joka vapautti Israelin midianilaisten vallasta (Tuom. 6:11–40; 7–8).

Gileadin balsami

Hyvänhajuista pihkaa tai voidetta, jota käytettiin haavojen parantamiseen (1. Moos. 43:11; Jer. 8:22; 46:11; 51:8). Pensasta, jonka pihkasta balsami tehtiin, kasvoi Gileadissa Vanhan testamentin aikoina niin runsaasti, että balsamia sanottiin "Gileadin balsamiksi" (1. Moos. 37:25; Hes. 27:17).

Gog. *Katso myös* Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Magog

Magogin kuningas. Hesekiel profetoiti, että Herran toisen tulemisen aikaan Gog valloittaisi Israelin (Hes. 38–39). Toinen taistelu, jota kutsutaan Gogin ja Magogin taisteluksi, käydään tuhatvuotisen valtakunnan lopussa (Ilm. 20:7–9; OL 88:111–116).

Golgata. *Katso myös* Jeesus Kristus; Ristiinnaulitseminen

Golgata merkitsee aramean kielessä 'pääkallo'. Se on Jeesuksen ristiinnaulitsemispaikan nimi (Matt. 27:33; Mark. 15:22; Luuk. 23:33; Joh. 19:17).

Goljat. *Katso myös* Daavid

Vanhassa testamentissa filistealainen jättiläinen, joka haastoi israeliläisten sotajoukon. Daavid otti haasteen vastaan ja surmasi hänet Herran avulla (1. Sam. 17).

Gomorra

Gomorra. *Katso myös* Sodoma

Vanhassa testamentissa jumalaton kaupunki, jonka Herra hävitti (1. Moos. 19:12–29).

Haam. *Katso myös* Nooa, Raamatun patriarkka

Vanhassa testamentissa Nooan kolmas poika (1. Moos. 5:32; 6:10; Moos. 8:12, 27).

Nooa ja hänen poikansa menivät perheineen arkkiiin, **1. Moos.** 7:13. Haamin poika Kanaan kirottiin, **1. Moos.** 9:18–25.

Haamin hallinto oli patriarkaalista, ja häntä siunattiin maan siunauksilla ja viisaudella mutta ei sen suhteen, mitä papputeen kuuluu, **Ab.** 1:21–27. Haamin vaimo Egyptus oli Kainin jälkeläinen; heidän tyttärensä Egyptuksen pojat asettuivat Egyptiin, **Ab.** 1:23, 25 (Ps. 105:23; 106:21–22).

Haarniska

Sotilaan ruumiin suojus. Vertauskuvallisessa mielessä pyhiin tulisi pukeutua vanhurskauden haarniskaan suojelakseen itseään pahalta (Jes. 59:17; Ef. 6:14).

Habakuk

Vanhassa testamentissa profeetta, joka puhui Juudassa kansan synnillisyydestä mahdollisesti Jojakinin hallituskaudella (noin 600 eKr.).

Habakukin kirja: Luvussa 1 on Herran ja hänen profeettansa välinen keskustelu, samanlainen kuin Jeremian kirjan luvussa 12 ja Opin ja liittojen luvussa 121. Habakuk on pahoillaan siitä, että jumalattomat näyttävät menestyvän. Luvussa 2 Herra neuvoa Habakukia olemaan kärsivällinen – vanhurskaiden täytyy oppia elämään uskosta. Luvussa 3 on Habakukin rukous, jossa hän tunnustaa Jumalan oikeudenmukaisuuden.

Hagar. *Katso myös* Abraham; Ismael, Abrahamin poika

Vanhassa testamentissa Saaran egypti-

tiläinen orjatar, josta tuli Abrahamin vaimo ja Ismaelin äiti (1. Moos. 16; 25:12; OL 132:34, 65). Herra lupasi Hagarille, että hänen pojastaan polveutuisi suuri kansa (1. Moos. 21:9–21).

Haggai

Vanhan testamentin profeetta, joka profetoi noin vuonna 520 eKr. Jerusalemissa, pian sen jälkeen kun juutalaiset olivat palanneet pakkosiirtolaisuudesta Babyloniasta (Esra 5:1; 6:14). Hän puhui Herran temppelin jälleenrakentamisesta Jerusalemiin ja nuhteli ihmisiä, koska sitä ei ollut saatu valmiiksi. Hän kirjoitti myös tuhatvuotisen valtakunnan temppelistä ja Vapahtajan hallinnosta.

Haggain kirja: Luvussa 1 Herra nuhtelelee ihmisiä siitä, että he asuvat valmiissa taloissaan, samalla kun temppeli on rakentamatta. Luvussa 2 on Haggain profetia siitä, että Herra antaa rauhan temppelillensä.

Hagot

Mormonin kirjassa nefiläinen laivanrakentaja (Alma 63:5–7)

Hajaannus. *Katso* Israel: Israelin hajottaminen**Hallitus.** *Katso myös* Perustuslaki, Yhdysvaltain

Kun Jeesus Kristus palaa, hän perustaa vanhurskaan hallituksen.

Hän kantaa valtaa harteillaan, **Jes.** 9:5 (2. Nefi 19:6).

Antakaa keisarille mikä keisarille kuuluu, **Matt.** 22:21 (OL 63:26). Jokaisen on suostuttava esivaltansa alaisuuteen, **Room.** 13:1. Rukoilkaa kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, **1. Tim.** 2:1–2. Heidän on toteltava esivaltaa ja viranomaisia ja oltava näille kuuliaisia, **Tit.** 3:1. Taipukaa Herran vuoksi kaiken maallisen järjestyksen alaisuuteen, **1. Piet.** 2:13–14. Jeesus Kristus on hallitseva aina ja ikuisesti, **Ilm.** 11:15.

Kuninkaiksi pitäisi saada oikeamielisiä miehiä, **Moosia** 23:8. Toimittakaa asianne kansan äänen mukaan, **Moosia** 29:26.

Kristus on meidän hallitsijamme, kun hän tulee, **OL** 41:4. Sen, joka pitää Jumalan lait, ei tarvitse rikkoa maan lakeja, **OL** 58:21. Kun jumalattomat hallitsivat, kansa huokaa, **OL** 98:9–10. Jumala on asettanut hallitusvallat ihmiskunnan hyväksi, **OL** 134:1–5. Ihmisten velvollisuutena on tukea ja ylläpitää hallitusvaltaa, **OL** 134:5.

Me uskomme, että kuninkaille, presidenteille, hallitsijoille ja hallitusmiehille tulee olla alamainen, **UK** 1:12.

Hanna (Uusi testamentti)

Asserin heimoon kuuluva naisprofeetta. Jeesuksen syntymän aikaan hän oli iäkäs leski. Hän näki Jeesus-lapsen, kun tämä tuotiin temppeliin, ja tunsi hänet Lunastajaksi (Luuk. 2:36–38).

Hanna (Vanha testamentti). *Katso myös* Samuel, Vanhan testamentin profeetta

Profeetta Samuelin äiti. Herra antoi Samuelin Hannalle vastaukseksi tämän rukouksiin (1. Sam. 1:11, 20–28). Hanna pyhitti Samuelin Herralle. Hänen kiitosvirrensä on verrattavissa Jeesuksen äidin Marian kiitosvirteen (1. Sam. 2:1–10; Luuk. 1:46–55).

Hannas. *Katso myös* Kaifas

Uudessa testamentissa hyvin vaikutusvaltainen Sanhedrinin jäsen. Vangittu Jeesus vietiin ensiksi hänen eteensä (Joh. 18:13). Hänellä oli myös johtava osa apostolien tuomitsemisessa (Ap. t. 4:3–6).

Harmageddon. *Katso myös* Gog; Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Magog

Nimi *Harmageddon* tulee heprean sanoista *har megiddo*, jotka merkitsevät 'Megiddon vuori'. Megiddon laakso on Jisreelin tasangon länsiosassa, kahdeksankymmentä kilometriä Jerusalemistä pohjoiseen. Siellä käytiin useita ratkaisevia taisteluja Vanhan testamentin aikoina. Suurta lopullista taistelua, joka käydään lähellä Herran toisen tulemisen aikaa, sanotaan Harmageddonin

taisteluksi, koska se alkaa samalta paikalta. (Ks. Hes. 39:11; Sak. 12–14, etenkin 12:11; Ilm. 16:14–21.)

Harris, Martin. *Katso myös* Mormonin kirjan silminnäkijät

Yksi Mormonin kirjan jumalallisen alkuperän ja totuudellisuuden kolmesta todistajasta. Auttoi taloudellisesti Joseph Smithiä ja kirkkoa. Herra käski Martin Harrisia myymään omaisuutensa ja antamaan rahansa Mormonin kirjan painatuskuluihin (**OL** 19:26–27, 34–35), olemaan esimerkkinä kirkolle (**OL** 58:35) sekä auttamaan palvelutyön kulujen maksamisessa (**OL** 104:26).

Martin Harris erotettiin kirkosta, mutta myöhemmin hän palasi sen jäsenyyteen. Hän todisti elämänsä loppuun asti, että hän oli nähnyt enkeli Moronin ja kultalevyt, joista Joseph Smith käänsi Mormonin kirjan.

Haureus. *Katso myös* Aistillisuus; Aviorikos; Siveys

Suppeassa merkityksessä luvaton sukupuoliyhteys kahden henkilön välillä, jotka eivät ole keskenään naimisissa; laajemmassa merkityksessä siveettömyys yleensä. Pyhissä kirjoituksissa haureutta käytetään toisinaan luopumuksen vertauskuvana.

Karttakaa haureutta, **Ap. t.** 15:20. Ruumis ei ole siveettömyyttä vaan Herraa varten, **1. Kor.** 6:13–18. Haureuden välttämiseksi tulee kunkin miehen elää oman vaimonsa kanssa, **1. Kor.** 7:2–3. Jumalan tahto on, että te kavahdatte siveettömyyttä, **1. Tess.** 4:3.

Jaakob varoitti Nefin kansaa haureudesta, **MK Jaak.** 3:12. Te olette murhienne ja haureutenne tähden kypsymässä tuhoon, **Hel.** 8:26.

Haureudentekijöiden täytyy tehdä parannus voidakseen liittyä kirkkoon, **OL** 42:74–78.

Hauta. *Katso myös* Ylösnousemus

Kuolevaisen ruumiin viimeinen lepous. Sovituksen tähden kaikki nousevat ylös haudasta.

Hebron

Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen haudat aukenivat ja monia ruumiita nousi ylös, **Matt.** 27:52–53 (3. Nefi 23:9–13). Missä on voittosi, kuolema, **1. Kor.** 15:55.

Haudan täytyy luovuttaa kuolleensa, **2. Nefi** 9:11–13.

Ne, jotka ovat nukkuneet haudassa, tulevat esiin, **OL** 88:97–98. Kasteallas on haudan vertauskuva, **OL** 128:12–13.

Hebron

Muinainen kaupunki Juudassa, kolmekymmentä kilometriä Jerusalemistä etelään. Abraham perheineen haudattiin Hebronin (1. Moos. 49:29–32). Daavid piti Hebronia pääkaupunkinaan hallituskautensa alussa (2. Sam. 5:3–5).

Heikkous. *Katso myös* Nöyryys

Kuolevaisuuden ja kyvyttömyyden, voimattomuuden tai taidottomuuden tila. Heikkous on olotila. Kaikki ihmiset ovat heikkoja, ja vain Jumalan armosta he saavat voimaa tehdä vanhurskaita tekoja (MK Jaak. 4:6–7). Tämä heikkous ilmenee osaksi henkilökohtaisissa heikkouksissa ja vajavaisuuksissa, joita jokaisella ihmisellä on.

Voimistakaa uupuneet kädet, **Jes.** 35:3–4.

Tahtoa ihmisellä on, mutta luonto on heikko, **Matt.** 26:41 (Mark. 14:38).

Tahtoisin puolustella itseäni sen heikkouden tähden, joka minussa on lihan mukaan, **1. Nefi** 19:6. Minua on käsketty kirjoittamaan nämä asiat heikkoudestani huolimatta, **2. Nefi** 33:11. Älä ole palvelijallesi vihainen hänen heikkoutensa tähden, **Et.** 3:2. Pakanat tulevat pilkkaamaan näitä asioita meidän kirjoittamisemme heikkouden tähden, **Et.** 12:23–25, 40. Minä näytän heille heidän heikkoutensa, **Et.** 12:27–28. Koska sinä olet nähnyt heikkoutesi, sinusta tehdään vahva, **Et.** 12:37.

Se, joka on heikko teidän keskuudessanne, tehdään tämän jälkeen vahvaksi, **OL** 50:16. Jeesus Kristus tuntee ihmisen heikkouden, **OL** 62:1.

Helaman, Alman poika. *Katso*

myös Alma, Alman poika;
Antinefilehiläiset; Helamanin pojat

Mormonin kirjassa Alman, Alman pojan, vanhin poika (Alma 31:7). Helaman oli profeetta ja sotapäällikkö.

Alma uskoi kansansa aikakirjat sekä jerediläisten levyt pojalleen Helamanille, **Alma** 37:1–2, 21. Alma käski Helamanin jatkaa kansansa historian kirjoittamista, **Alma** 45–62. Helaman perusti uudestaan kirkon, **Alma** 45:22–23. Kaksituhatta nuorta ammonilaisia soturia halusivat Helamanin johtajakseen, **Alma** 53:19, 22. Helaman ja hänen nuoret ammonilaisensa taistelivat lamanilaisia vastaan ja varjeltuivat uskon kautta, **Alma** 57:19–27.

Helaman, Helamanin poika

Mormonin kirjassa profeetta ja aika-kirjanpitäjä, joka opetti nefiläiskansaa. Hän oli Alma nuoremman pojanpoika ja sen Nefin isä, jolle annettiin valta kaikkiin luonnonvoimiin. Helaman kirjoitti Helamanin kirjan yhdessä poikansa Nefin kanssa.

Helamanin kirja: Luvuissa 1–2 kuvataan suurten poliittisten vaikeuksien aikaa. Luvuissa 3–4 kerrotaan, että Helaman ja nefiläisten sotajoukkojen ylin päällikkö Moroniha saavuttivat viimeinkin rauhan joksikin aikaa. Mutta näistä hyvistä johtajista huolimatta kansa kävi yhä jumalattommaksi. Kohdassa Hel. 5:1–6:14 Nefi luopuu tuomarinistuimesta, kuten hänen isoisänsä Almakin oli tehnyt, opettaakseen kansaa. Kansa teki parannuksen joksikin aikaa. Kohdassa Hel. 6:15–12:26 kansa kuitenkin käy jumalattommaksi. Viimeisissä luvuissa 13–16 on merkittävä kertomus profeetasta nimeltä Samuel Lamanilainen, joka ennusti Vapahtajan syntymästä ja ristiinnaulitsemisesta ja näihin tapahtumiin liittyvistä merkeistä.

Helaman, kuningas Benjaminin poika. *Katso myös* Benjamin, Moosian isä

Mormonin kirjassa yksi kuningas

Benjaminin kolmesta pojasta (Moosia 1:2–8).

Helamanin pojat. *Katso myös*

Antinefilehiläiset; Helaman, Alman poika

Mormonin kirjassa ammonilaisina tunnettujen kääntynneiden lamanilaisien poikia, joista tuli Helamanin alaisia sotureita (Alma 53:16–22).

Helaman piti heitä arvollisina kutsuttaviksi hänen pojikseen, **Alma** 56:10. Heidän äitinsä olivat opettaneet heille, ettei heidän pitänyt epäillä Herran kykyä pelastaa heidät, **Alma** 56:47. He voittivat lamanilaiset ja varjeltuiivat uskonsa kautta, niin ettei yksikään saanut surmaansa, **Alma** 56:52–54, 56; 57:26.

Helluntai. *Katso myös* Mooseksen laki

Helluntai eli viljankorjuujuhla kuului Mooseksen lakiin, ja se pidettiin viisikymmentä päivää pääsiäisen jälkeen (3. Moos. 23:16). Helluntaita oli määrä viettää sadonkorjuujuhla, ja Vanhassa testamentissa sitä sanotaan elonleikkuujuhla eli viikkojuhla. Tämä juhla oli meneillään, kun apostolit tulivat Jerusalemissa täyteen Pyhää Henkeä ja puhuivat kielillä (Ap. t. 2; OL 109:36–37).

Helvetti. *Katso myös* Kadotuksen pojat; Kuolema, hengellinen; Perkele; Tuomio

Myöhempien aikojen ilmoituksissa helvetistä puhutaan ainakin kahdessa merkityksessä. Ensiksi, se on väliaikainen asuinsija henkimaailmassa niille, jotka ovat olleet tottelemattomia kuolevaisuudessa. Tässä merkityksessä helvetillä on loppu. Siellä oleville hengille opetetaan evankeliumia, ja joskus parannuksensa jälkeen he nousevat ylös siihen kirkkauden asteeseen, johon ovat arvollisia. Ne, jotka eivät tee parannusta mutta eivät ole myöskään kadotuksen poikia, jäävät helvettiin koko tuhatvuotisen valtakunnan ajaksi. Näiden tuhannen vaivan vuoden jälkeen he nousevat

ylös telestiseen kirkkauteen (OL 76:81–86; 88:100–101).

Toiseksi, helvetti on niiden pysyvä paikka, joita Jeesuksen Kristuksen sovitus ei lunasta. Tässä merkityksessä helvetti on pysyvä. Se on niitä varten, jotka havaitaan ”yhä saataisiksi” (OL 88:35, 102). Tämä on paikka, jossa Saatana, hänen enkelinsä ja kadotuksen pojat – ne, jotka ovat kieltäneet Pojan sen jälkeen kun Isä on ilmoittanut hänet – asuvat ikuisesti (OL 76:43–46).

Toisinaan helvettiin joutuvien sanotaan pyhissä kirjoituksissa menevän ulkoiseen pimeyteen.

Daavidin sielua ei hylätä tuonelaan, **Ps.** 16:10 (Ps. 86:13).

Helvetin tuli ei sammu, **Mark.** 9:43 (Moosia 2:38). Rikas mies kohotti katseensa tuonelan tuskissa, **Luuk.** 16:22–23 (OL 104:18). Kuolema ja Tuonela antoivat kuolleen, **Ilm.** 20:13.

Paikka on valmistettu, niin, nimittäin tuo kauhea helvetti, **1. Nefi** 15:35. Lihan tahto antaa Perkeleen hengelle voiman viedä meidät alas helvettiin, **2. Nefi** 2:29. Kristus valmistui pakoineen kuoleman ja helvetin otteesta, **2. Nefi** 9:10–12. Ne, jotka jäävät saataisiksi, menevät ikuisen piinaan, **2. Nefi** 9:16. Perkele pettää heidän sielunsa ja eksyttää heidät varovasti alas helvettiin, **2. Nefi** 28:21. Jeesus on lunastanut minun sieluni helvetistä, **2. Nefi** 33:6. Päästäkää itsenne helvetin tuskista, **MK Jaak.** 3:11. Helvetin kahleet tarkoittavat sitä, että Perkele ottaa ihmiset vangeiksi ja johdattaa heidät tahtonsa mukaisesti alas tuhoon, **Alma** 12:11. Jumalattomat karkotetaan ulkoiseen pimeyteen ylösnousemuksensa aikaan asti, **Alma** 40:13–14. Saastaiten olisi onnettomampaa asua Jumalan kanssa kuin asua helvetissä, **Morm.** 9:4.

Minun kädestäni annettu rangaistus on loputon rangaistus, **OL** 19:10–12. Helvetti on Perkeleelle ja hänen enkeleillensä valmistettu paikka, **OL** 29:37–38. Ne, jotka tunnustavat Jumalan, pelastetaan kuolemasta ja helvetin kahleista, **OL** 138:23.

Hengellinen kuolema. *Katso*

Kuolema, hengellinen

Hengen lahjat. *Katso myös* Lahja

Erityisiä hengellisiä siunauksia, joita Herra antaa arvollisille ihmisille heidän omaksi hyödykseen ja käytettäväksi muiden siunaukseksi. Tutki Hengen lahjojen kuvauksia seuraavista kohdista: OL 46:11–33; 1. Kor. 12:1–12; Moroni 10:8–18.

Tavoitelkaa kaikkein arvokkaimpia armolahjoja, **1. Kor.** 12:31 (1. Kor. 14:1).

Nefiläisille annettiin monia Hengen lahjoja, **Alma** 9:21. Voi sitä, joka sanoo, ettei Herra enää toimi lahjojen tai Pyhän Hengen voiman kautta, **3. Nefi** 29:6. Jumala antaa lahjoja uskollisille, **Morm.** 9:7. Lahjat tulevat Kristuksen Hengen kautta, **Moroni** 10:17.

Lahjoja on monia, ja jokaiselle ihmiselle on annettu lahja Hengen kautta, **OL** 46:11. Kirkon johtajille on annettu voima erottaa Hengen lahjoja, **OL** 46:27. Kirkon presidentillä on kaikki lahjat, jotka Jumala suo kirkon päämiehelle, **OL** 107:91–92.

Henki. *Katso myös* Ihminen;

 Kuolema, fyysinen; Sielu;
Ylösnousemus

Se osa elävää olentoa, joka on ole-massa ennen syntymää kuolevaisuuteen, asuu fyysisessä ruumiissa kuolevaisuuden aikana ja on olemassa kuoleman jälkeen erillisenä olentona ylösnousemukseen asti. Kaikki elävät olennot – ihmiset, eläimet ja kasvit – olivat henkiä, ennen kuin maan päällä oli min-käänlaisia elämänmuotoja (1. Moos. 2:4–5; Moos. 3:4–7). Henkiruumis näyttää fyysisen ruumiin kaltaiselta (1. Nefi 11:11; Et. 3:15–16; OL 77:2; 129). Henki on ainetta, mutta se on hienompaa ja puhtaampaa kuin kuolevainen aine (OL 131:7).

Jokainen ihminen on todellinen Jumalan poika tai tytär ja on syntynyt hengeksi taivaallisille vanhemmille ennen syntymäänsä kuolevaisille vanhemmille maan päällä (Hepr.

12:9). Jokaisella ihmisellä on maan päällä kuolematon henkiruumis liha- ja luuruumiin lisäksi. Pyhien kirjoitusten mukaan henki ja fyysinen ruumis muodostavat yhdessä sielun (1. Moos. 2:7; OL 88:15; Moos. 3:7, 9, 19; Abr. 5:7). Henki voi elää ilman fyysistä ruumista, mutta fyysinen ruumis ei voi elää ilman henkeä (Jaak. 2:26). Fyysinen kuolema on hengen ero ruumiista. Ylösnousemuksessa henki yhdistetään uudestaan samaan liha- ja luuruumiiseen, joka sillä oli kuolevaisuudessa, eivätkä ne enää milloinkaan eroa, ja fyysinen ruumis on kuolematon ja täydellinen (Alma 11:45; OL 138:16–17).

Henki itse todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia, **Room.** 8:16. Tuottakaa siis ruumiillanne Jumalalle kunniaa, **1. Kor.** 6:20.

Tämä ruumis on henkeni ruumis, **Et.** 3:16.

Ihminen on henki, **OL** 93:33. Kristus palveli vanhurskaita henkiä paratiisissa, **OL** 138:28–30 (1. Piet. 3:18–19).

Te olette syntyneet maailmaan veden ja veren ja hengen kautta, **Moos.** 6:59. Hän seisoi niiden keskellä, jotka olivat henkiä, **Abr.** 3:23.

Pahat henget: Jeesus ajoi ulos monia pahoja henkiä, **Mark.** 1:27, 34, 39. Jeesus käski saastaista henkeä lähtemään miehestä, **Mark.** 5:2–13.

Paha henki opettaa ihmiselle, ettei hänen pidä rukoilla, **2. Nefi** 32:8. Jeesuksen nimessä hän ajoi ulos riivaajia ja saastaisia henkiä, **3. Nefi** 7:19.

Monet valheelliset henget ovat läheneet eksyttämään maailmaa, **OL** 50:2, 31–32. Joseph Smith esitti kolme avainta, joiden avulla voidaan selvittää, onko henki Jumalasta vai Perkeleestä, **OL** 129.

Henki, Pyhä. *Katso* Pyhä Henki

Henkiluominen. *Katso myös*

Ihminen; Luominen

Herra loi kaiken hengellisesti, ennen kuin hän loi sen fyysisesti (Moos. 3:5).

Herra teki jokaisen kasvin, ennen kuin se oli maassa, **1. Moos.** 2:4–6 (Abr. 5:5).

Henkeni voimalla minä olen luonut kaiken – ensiksi hengellisen, toiseksi ajallisen, **OL** 29:31–32. Se, mikä on ajallista, on sen kaltaista, mikä on hengellistä, **OL** 77:2.

Minä tein maailman ja ihmiset, ennen kuin he olivat lihassa, **Moos.** 6:51.

Henkimailma. *Katso* Helvetti;
Kuolevaisuutta edeltävä elämä;
Paratiisi

Henkivankila. *Katso* Helvetti

Henok. *Katso myös* Siion

Profeetta, joka johti Siionin kaupungin asukkaita. Hänen palvelutyöstään kerrotaan sekä Vanhassa testamentissa että Kallisarvoisessa helmessä. Hän oli seitsemäs patriarkka Aadamin jälkeen. Hän oli Jeredin poika ja Metuselahin isä (1. Moos. 5:18–24; Luuk. 3:37).

Henok oli suuri persoona, ja hänen palvelutyönsä oli merkittävämpi kuin Raamatun lyhyestä kertomuksesta ilmenee. Raamatun mukaan hänet muutettiin (Hepr. 11:5), mutta hänen palvelutyöstään ei kerrota tarkemmin. Kohdassa Juud. 1:14–15 on lainaus hänen esittämästään profetiasta. Myöhempien aikojen ilmoituksissa Henokista kerrotaan paljon enemmän, etenkin hänen saarnaamisestaan, hänen Siioniksi kutsutusta kaupungistaan sekä hänen näyistään ja profetioistaan (**OL** 107:48–57; Moos. 6–7). Siion otettiin taivaaseen sen asukkaiden vanhurskauden tähden (Moos. 7:69).

Jumala ilmaisi itsensä Henokille, **Moos.** 6:26–37. Henok opetti evankeliumia, **Moos.** 6:37–68. Henok opetti kansaa ja perusti Siionin, **Moos.** 7:1–21. Henok näki kaiken aina maailman loppuun saakka, **Moos.** 7:23–68.

Heprea. *Katso myös* Israel

Israelin lasten puhuma seemiläinen kieli.

Israelilaiset puhuivat hepreaa aina

Babylonian pakkosiirtolaisuudesta paluuseensa asti, jolloin arameasta tuli arkipäivän keskustelukieli. Jeesuksen aikana heprea oli oppineiden, lain ja uskonnollisen kirjallisuuden kieli.

Heprealaiskirje. *Katso myös* Paavali;
Paavalin kirjeet

Uuden testamentin kirja. Paavali kirjoitti tämän kirjeen kirkon juutalaisille jäsenille vakuuttaakseen heille, että merkittävät osat Mooseksen laista olivat täyttyneet Kristuksessa ja että Kristuksen evankeliumin korkeampi laki oli korvannut sen. Kun Paavali palasi Jerusalemiin kolmannelta lähetysmatkaltaan (noin 60 jKr.), hän havaitsi, että monet kirkon juutalaiset jäsenet vaativat yhä lain noudattamista (Ap. t. 21:20). Tämä tapahtui ainakin kymmenen vuotta sen jälkeen kun eräässä kokouksessa Jerusalemissa oli päätetty, etteivät tietyt Mooseksen lain toimitukset olleet välttämättömiä pakana-kristittyjen pelastukselle. Nähtävästi pian tämän jälkeen Paavali kirjoitti heprealaisille osoittaakseen heille heidän omien kirjoitustensa ja terveen järjen avulla, miksi heidän ei pitänyt enää noudattaa Mooseksen lakia.

Luvuissa 1 ja 2 selitetään, että Jeesus on suurempi kuin enkelit. Luvuissa 3–7 Jeesusta verrataan Moosekseen ja Mooseksen lakiin ja todistetaan, että hän on suurempi kuin kumpainkaan näistä. Niissä opetetaan myös, että Melkisedekin pappeus on suurempi kuin Aaronin pappeus. Luvuissa 8 ja 9 kuvataan, kuinka Mooseksen lain toimitukset valmistivat ihmisiä Kristuksen palvelutyöhön ja kuinka Kristus on uuden liiton välimies (Alma 37:38–45; **OL** 84:21–24). Luvussa 10 kehoitetaan uutteruuteen ja uskollisuuteen. Luvussa 11 opetetaan uskosta. Luvussa 12 on kehotuksia ja tervehdyksiä. Luvussa 13 opetetaan, että avioliitto on kunniallinen ja että on tärkeää olla kuuliainen.

Herodes

Hallitsijasuku Juudeassa Jeesuksen

Kristuksen aikaan. Herodekset olivat merkittäviä hahmoja monissa Uuden testamentin tapahtumissa. Suvun ensimmäinen kuningas oli Herodes Suuri, joka pelkäsi Vapahtajan syntymää (Matt. 2:3) ja määräsi Betlehemin lastenmurhan. Herodes Suuren poikia olivat Aristobulos; Herodes Filippos (Matt. 14:3; Mark. 6:17); Herodes Antipas, neljännesruhtinas (Matt. 14:1; Luuk. 9:7; tunnettiin myös kuninkas Herodeksena, Mark. 6:14); Arkelaios (Matt. 2:22) ja Filippos, Iturean neljännesruhtinas (Luuk. 3:1). Herodes Agrippa I (Ap. t. 12:1–23) ja hänen sisarensa Herodias (Matt. 14:3; Mark. 6:17) olivat Aristobuloksen lapsia. Herodes Agrippa II:llä oli useita lapsia, jotka myös mainitaan Uudessa testamentissa, mukaan luettuina Herodes Agrippa II (Ap. t. 25:13), Berenike (Ap. t. 25:13) ja Drusilla, Felixin vaimo (Ap. t. 24:24).

Herodias

Uudessa testamentissa Herodes Agrippan sisar. Herodias oli naimisissa setänsä Herodes Filippoksen kanssa. Heillä oli tytär Salome. Herodias ja Salome juonittelivat Johannes Kastajan mestauttamiseksi (Matt. 14:3–11).

Herra. *Katso myös* Jeesus Kristus; Jumala, jumaluus

Syvällistä kunnioitusta ja kunniaa ilmaiseva nimitys Isästä ja Vapahtajasta Jeesuksesta Kristuksesta. Nimi viittaa heidän asemaansa korkeimpina, rakastavina luotujensa hallitsijoina.

Mikään ei ole Herralle mahdotonta, **1. Moos.** 18:14. Herra puhui Moosekselle kasvoista kasvoihin, **2. Moos.** 33:11. Rakasta Herraa, Jumalaasi, **5. Moos.** 6:5 (Matt. 22:37; Mark. 12:30). Minä ja minun perheeni palvelemme Herraa, **Joos.** 24:15. Herra on minun paimeneneni, **Ps.** 23:1. Hän on Herra, väkevä ja voimallinen, voiton sankari, **Ps.** 24:8. Herra on minun väkeni ja voimani, **Jes.** 12:2 (2. Nefi 22:2). Minä, Herra, olen sinun pelastajasi, sinun lunastajasi, **Jes.** 60:16.

Herraa, Jumalaasi, sinun tulee pal-

vella, **Matt.** 4:10 (Luuk. 4:8). Herra on tehnyt suuria tekoja, **Mark.** 5:19. On vain yksi Herra, Jeesus Kristus, **1. Kor.** 8:6. Yksi on Herra, yksi usko, yksi kaste, **Ef.** 4:5. Itse Herra laskeutuu taivaasta, **1. Tess.** 4:16.

Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskennyt, **1. Nefi** 3:7. Herra tuomitsee köyhät vanhurskaasti, **2. Nefi** 30:9. Herra Jumala, Abrahamin Jumala, vapautti israelilaiset orjuudesta, **Alma** 29:11. Mikään muu ei voi pelastaa kansaa kuin parannus ja usko Herraan, **Hel.** 13:6 (Moosia 3:12).

Kuuntele Jeesuksen Kristuksen, Herrasi, sanoja, **OL** 15:1. Etsikää alati Herran kasvoja, **OL** 101:38. Herran asu on punainen toisessa tulemisessa, **OL** 133:48 (Jes. 63:1–4).

Abraham puhui Herran kanssa kasvoista kasvoihin, **Ab.** 3:11. Me uskomme, että evankeliumin ensimmäinen periaate on usko Herraan Jeesukseen Kristukseen, **UK** 1:4.

Herra Sebaot. *Katso myös* Jeesus Kristus

Yksi Jeesuksen Kristuksen nimistä. *Sebaot* on hepreaa ja merkitsee 'sotajoukot'. Herra hallitsee taivaan ja maan sotajoukkoja ja johtaa vanhurskaita pahaa vastaan (OL 29:9; 121:23).

Herra Sebaot on kirkkauden kuninkas, **Ps.** 24:10.

Israelin Jumala on Herra Sebaot, **1. Nefi** 20:2.

Ei minun Henkeni loputtomasti kiistele ihmisen kanssa, sanoo Herra Sebaot, **OL** 1:33.

Herran ehtoollinen. *Katso* Sakramentti

Herran huone. *Katso* Temppele, Herran huone

Herran päivä. *Katso* Lepopäivä

Herran rukous. *Katso myös* Rukous

Vapahtajan opetuslastensa puolesta esittämä rukous, joka on kaikkien rukousten malli (Matt. 6:9–13; 3. Nefi 13:9–13).

Herran viinitarha. *Katso myös* Israel; Peltö

Hengellisen työkentän vertauskuva. Pyhissä kirjoituksissa Herran viinitarha tarkoittaa yleensä Israelin huonetta tai Jumalan valtakuntaa maan päällä. Toisinaan se tarkoittaa maailman kansakuntia yleensä.

Herran Sebaotin viinitarha on Israelin kansa, **Jes.** 5:7 (2. Nefi 15:7).

Jeesuksen vertaus viinitarhan työmiehistä, **Matt.** 20:1–16.

Israel on kuin jalo oliivipuun, jota ravitaan Herran viinitarhassa, **MK Jaak.** 5. Herran palvelijat leikkaavat hänen viinitarhansa viimeisen kerran, **MK Jaak.** 6.

Herra siunaa kaikkia, jotka tekevät työtä hänen viinitarhassaan, **OL** 21:9 (Alma 28:14). Tehkää työtä minun viinitarhassani viimeisen kerran, **OL** 43:28.

Hesekiel

Profeetta, joka kirjoitti Vanhassa testamentissa olevan Hesekielin kirjan. Hän oli Sadokin sukuun kuuluva pappi, jonka Nebukadnessar vei muiden mukana pakkosiirtolaisuuteen. Hän asui juutalaisten keskuudessa Babylonissa ja profetoi kahdenkymmenen kahden vuoden ajan 592–570 eKr.

Hesekielin kirja: Hesekielin kirja voidaan jakaa neljään osaan. Luvuissa 1–3 kerrotaan Jumalan näystä ja Hesekielin kutumisesta palvelukseen. Luvuissa 4–24 kerrotaan Jerusalemlaisten tuomioista ja niiden syistä. Luvuissa 25–32 julistetaan tuomioita kansoille. Luvuissa 33–48 on näkyjä myöhempien aikojen Israelista.

Himni. *Katso myös* Moosia, Benjaminin poika; Moosian pojat

Mormonin kirjassa kuningas Moosian poika. Himni lähti veljineen saarnaamaan lamanilaisille (Moosia 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

Himo. *Katso myös* Aistillisuus; Kateus

Liiallinen tai sopimattoman voimakas halu jotakin kohtaan.

Älä tavoittele mitään, mikä on toisen omaa, **2. Moos.** 20:17 (5. Moos. 5:21; Moosia 13:24; OL 19:25). Älä eksy naisen kauneuden lumoihin, **Sananl.** 6:25. Pitkäikäinen se, joka väärää voittoa vihaa, **Sananl.** 28:16. He himoitsevat peltöjä ja anastavat niitä, **Miika** 2:2.

Jokainen, joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, on sydämessään tehnyt aviorikoksen, **Matt.** 5:28 (3. Nefi 12:28). Karttakaa ahneutta, **Luuk.** 12:15. Miehistä on syttynyt himo toisiaan kohtaan, **Room.** 1:27. Laki sanoi: Älä himoitse, **Room.** 7:7. Viimeisinä päivinä ihmiset rakastavat rahaa, **2. Tim.** 3:1–2. Ihmiset haalivat itselleen halunsa mukaisia opettajia, **2. Tim.** 4:3–4.

Laban näki omaisuutemme ja himoitsi sitä, **1. Nefi** 3:25. Älä enää seura silmiesi himoja, **Alma** 39:3–4, 9.

Minä kiellän sinua himoitsemasta omaa omaisuuttasi, **OL** 19:26. Se, joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, kieltää uskon, **OL** 42:23. Lopettakaa kaikki himokkaat halunne, **OL** 88:121. Lakatkaa olemasta ahneita, **OL** 88:123. Älkää himoitko sitä, mikä on veljenne, **OL** 136:20.

Hiskia

Vanhassa testamentissa Juudan kansakunnan vanhurskas kuningas. Hiskia hallitsi kaksikymmentäyhdeksän vuotta samaan aikaan, kun Jesaja oli profeettana Juudassa (2. Kun. 18–20; 2. Aik. 29–32; Jes. 36–39). Jesaja auttoi häntä sekä kirkon että valtakunnan uudistamisessa. Hän tukahdutti epäjumalien palvontaa ja aloitti uudestaan temppelipalvelut. Hiskian elämää pidennettiin viidellätoista vuodella rukouksen ja uskon kautta (2. Kun. 20:1–7). Hänen hallitus kautensa alkuosa oli menestyksellistä aikaa, mutta hänen kapinointinsa Assyrian kuningasta vastaan (2. Kun. 18:7) johti kahdesti siihen, että Assyria hyökkäsi maahan: ensimmäistä kuvataan kohdassa Jes. 10:24–32 ja toista kohdassa 2. Kun. 18:13–19:7. Toisen hyökkäyksen aikana Jerusalemin pelasti Herran enkeli (2. Kun. 19:35).

Homoseksuaalinen käyttäytyminen

Homoseksuaalinen

käyttäytyminen. *Katso myös*

Aistillisuus; Aviorikos

Sukupuolinen kanssakäyminen samaa sukupuolta olevien henkilöiden kesken. Jumala kieltää tällaisen seksuaalisen kanssakäymisen.

Tuo heidät tänne, me haluamme maata heidät, **1. Moos.** 19:1–11 (Moos. 5:51–53). Älä makaa miehen kanssa, sillä se on kauhistuttava teko, **3. Moos.** 18:22 (3. Moos. 20:13). Kukaan israelilainen mies ei saa ryhtyä harjoittamaan haureutta, **5. Moos.** 23:18. Kuin Sodomän väki he kerskuvat synneistään, mitään kaihtamatta, **Jes.** 3:9 (2. Nefi 13:9).

Miehissä on syttynyt himo toisiaan kohtaan, **Room.** 1:27. Miesten kanssa makaavat miehet eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa, **1. Kor.** 6:9–10. Ei lakia ole säädetty kunnon ihmisten takia, vaan miesten kanssa makaavien miesten takia, **1. Tim.** 1:9–10. Luonnonvastaisten himojen valtaan antautuneiden saama rangaistus on varoittava esimerkki, joka muistuttaa ikuisesta tulesta, **Juud.** 1:7.

Hoosea

Vanhan testamentin profeetta, joka profetoi Israelin pohjoisessa valtakunnassa Jerobeam II:n hallituskauden loppupuolella. Hoosea eli Israelin syn-tisyydestä johtuneen kansallisen rappeutumisen ja raunioitumisen aikana.

Hoosean kirja: Kirjan pääaiheena on Jumalan rakkaus kansaansa kohtaan. Hän on kurittanut kansaansa aina rakkaudessa, ja Israelin palauttaminen ennalleen tapahtuu hänen rakkautensa tähden (Hoos. 2:21; 14:5). Sen vastakohtana Hoosea osoittaa Israelin petollisuuden ja uskottomuuden. Jumala pystyy kuitenkin odottamaan Israelin lopullista lunastusta (Hoos. 12:1–14:10).

Hoosianna

Heprean sana, joka merkitsee 'oi, pelasta meidät' ja jota käytetään ylistyksessä ja rukouksessa.

Kansa lauloi psalmin 118 sanoja ja heilutti palmunlehviä lehtimajanjuhlassa, jota vietettiin Israelin luvattuun maahan pääsemisen muistoksi. Her-ran tullessa riemusaatossa Jerusalemiin kansanjoukko huusi "hoosianna" ja levitti maahan palmunlehviä, joiden päällä Jeesus ratsasti. Näin kansa osoitti ymmärtävänsä, että Jeesus oli sama Herra, joka oli vapauttanut Israelin muinoin (Ps. 118:25–26; Matt. 21:9, 15; Mark. 11:9–10; Joh. 12:13). Nämä ihmiset käsittivät, että Kristus oli kauan odotettu Messias. Sanaa *hoosianna* on käytetty Messiaan ylistykseksi kaikkina aikoina (1. Nefi 11:6; 3. Nefi 11:14–17). Hoosianna-huutoa käytettiin Kirtlandin temppelein vihkimisen yhteydessä (OL 109:79), ja sitä käytetään tempeleitä vihittäessä nykyisinkin.

Huhu. *Katso myös* Juoruileminen;

Pahan puhuminen

Saatana levittää huhuja ja kiistoja – toisinaan osaksi totuuteen perustuen – kääntääkseen ihmiset Jumalaa ja kaikkea hyvää vastaan (Hel. 16:22; JS–H 1:1). Yksi Jeesuksen Kristuksen toisen tule-misen merkeistä on, että ihmiset kuulevat sodista ja sotahuuista (Matt. 24:6; OL 45:26; JS–M 1:23).

Huoneenhaltija. *Katso*

Taloudenhoitaja

Hyde, Orson

Ensimmäisen tämän taloudenhoito-kauden aikana kutsutun kahdentoista apostolin koorumin jäsen (OL 68:1–3; 75:13; 102:3; 124:128–129). Suoritti monia tehtäviä kirkolle, mukaan luet-tuna Pyhän maan pyhittäminen vuonna 1841 juutalaisten palaamista varten.

Hyveellisyys. *Katso myös*

Nuhteettomuus; Siveys; Voima

Rehellisyys ja moraalinen erinomai-suus, voima ja lujuus (Luuk. 8:46) tai sukupuolinen puhtaus (Moroni 9:9).

Olet kunnon nainen, **Ruut** 3:11. Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, saa astua pyhään paikkaan, **Ps.**

24:3–4. Kunnan vaimo on miehensä kruunu, **Sananl.** 12:4. Hyvä vaimo on aarre, kalliimpi kuin meren helmet, **Sananl.** 31:10–31.

Pyrkikää osoittamaan uskossanne lujuttua, **2. Piet.** 1:5 (OL 4:6).

Kokeilkaa Jumalan sanan voimaa, **Alma** 31:5.

Hyve kaunistakoon ajatuksiasi lakkaamatta, **OL** 121:45.

Me uskomme, että tulee olla hyveellinen, **UK** 1:13 (Fil. 4:8).

Hyvinvoinnin turvaaminen.

Katso myös Almu; Köyhät; Paasto, paastoaminen; Palveleminen; Uhri

Ihmisten hengellisistä ja ajallisista tarpeista huolehtiminen ja sen keinot.

Osoittakaa anteliaisuutta osattomille ja varattomille maanmiehillenne, **5. Moos.** 15:11. Joka köyhiä auttaa, ei puutetta koe, **Sananl.** 28:27. Toisesta laista paastoa minä odotan: että murrat leipää nälkäiselle, avaat kotisi kodittomalle, **Jes.** 58:6–7.

Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle ruokaa. Minä olin koditon, ja te otitte minut luoksenne. Kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle, **Matt.** 25:35–40.

Antakaa omaisuudestanne sille, joka tarvitsee, **Moosia** 4:16–26. He antoivat toisilleen sekä ajallisesti että hengellisesti tarpeidensa ja puutteidensa mukaisesti, **Moosia** 18:29. Heitä käskettiin liittymään paastoon ja rukoukseen niiden hyvinvoinnin puolesta, jotka eivät tunteneet Jumalaa, **Alma** 6:6. Rukoilkaa omaksi parhaaksenne ja myös ympärillänne olevien parhaaksi, **Alma** 34:27–28. Kaikki oli heille yhteistä heidän keskuudessaan, **4. Nefi** 1:3.

Muistakaa köyhiä, **OL** 42:30–31. Käykää katsomassa köyhiä ja tarvitsevia, **OL** 44:6. Muistakaa kaikessa köyhiä ja tarvitsevia, **OL** 52:40. Voi teitä rikkaita, jotka ette halua antaa omaisuudestanne köyhille, ja voi teitä köyhiä, jotka ette ole kylläisiä, jotka olette ahneita ja jotka ette tahdo tehdä työtä, **OL** 56:16–17.

Siionissa ei kansan keskuudessa ollut köyhiä, **Moos.** 7:18.

Hyvä paimen. *Katso myös* Jeesus Kristus

Jeesus Kristus on hyvä paimen. Hänen seuraajansa ovat vertauskuvallisesti lampaista, joista Jeesus huolehtii.

Herra on minun paimeneni, **Ps.** 23:1. Paimenen lailla hän kaitsee laumaansa, **Jes.** 40:11. Minä huolehdin lampaistani, **Hes.** 34:12.

Minä olen hyvä paimen, **Joh.** 10:14–15. Jeesus Kristus on lampaiden suuri paimen, **Hepr.** 13:20.

Hän laskee lampaansa, ja he tuntevat hänet, **1. Nefi** 22:25. Hyvä paimen kutsuu teitä nimessään, joka on Kristus, **Alma** 5:38, 60. On oleva yksi lauma ja yksi paimen, **3. Nefi** 15:21 (Joh. 10:16).

Iankaikkinen elämä. *Katso myös*

Elämä; Korotus; Kruunu; Selestinen kirkkaus; Seppäle; Sovitus

Ikuinen elämä perheinä Jumalan luona (OL 132:19–20, 24, 55). Iankaikkinen elämä on Jumalan suurin lahja ihmiselle.

Sinulla on ikuisen elämän sanat, **Joh.** 6:68. Ikuinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan, ja Jeesuksen Kristuksen, **Joh.** 17:3 (OL 132:24). Käy uskon jalo kilpailu ja voita omaksesi ikuinen elämä, **1. Tim.** 6:12.

Ihmisillä on vapaus valita vapaus ja iankaikkinen elämä, **2. Nefi** 2:27 (Hel. 14:31). Hengellinen mieli tuottaa iankaikkisen elämän, **2. Nefi** 9:39. Silloin te olette kapealla polulla, joka johtaa iankaikkiseen elämään, **2. Nefi** 31:17–20. Iankaikkinen elämä on usko Kristukseen ja kestäminen loppuun asti, **2. Nefi** 33:4 (3. Nefi 15:9).

Se, jolla on iankaikkinen elämä, on rikas, **OL** 6:7 (OL 11:7). Iankaikkinen elämä on suurin kaikista Jumalan lahjoista, **OL** 14:7 (Room. 6:23). Vanhurskaat saavat rauhan tässä maailmassa ja iankaikkisen elämän tulevassa maailmassa, **OL** 59:23. Ne, jotka kestävät

Iankaikkinen Isä

loppuun asti, saavat iankaikkisen elämän kruunun, **OL** 66:12 (**OL** 75:5). Kaikki, jotka ovat kuolleet vailla evankeliumia, mutta jotka olisivat ottaneet sen vastaan eläessään, perivät selestisen valtakunnan, **OL** 137:7–9.

Jumalan työ ja kirkkaus on ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen, **Moos.** 1:39. Jumala antaa iankaikkisen elämän kuuliaisille, **Moos.** 5:11.

Iankaikkinen Isä. *Katso* Isä, taivaallinen; Jumala, jumaluus

Ies. *Katso myös* Opetuslapsi

Niskaan pantava laite eläinten yhteen valjastamiseksi. Kristuksen ies on opetuslapsuuden vertauskuva, kun taas orjuuden ies on sorron vertauskuva.

Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt, **Matt.** 11:29–30. Älkää ryhtykö epäuskoisten aisa-pariksi, **2. Kor.** 6:14. Älkää alistuko orjuuden ikeeseen, **Gal.** 5:1.

Me emme halua saattaa ketään orjuuden ikeeseen, **Alma** 44:2.

Pyhien kärsimykset ovat rautainen ies, luja side ja helvetin kahleet, **OL** 123:1–3, 7–8.

Ihme. *Katso myös* Merkki; Usko

Jumalan voimasta aiheutuva epätavallinen tapahtuma. Ihmeillä on tärkeä merkitys Jeesuksen Kristuksen työssä. Niihin kuuluu parantamisia, kuolleiden henkiin herättämisiä ja ylösnousemus. Ihmeet kuuluvat Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin. Ihmeiden ilmenemiseksi tarvitaan uskoa (**Mark.** 6:5–6; **Morm.** 9:10–20; **Et.** 12:12).

Kun farao kääntää teidän todistaa, tehkää ihme, **2. Moos.** 7:9.

Ei yksikään, joka tekee voimaaton minun nimessäni, voi heti puhua minusta pahaa, **Mark.** 9:39. Jeesus teki ensimmäisen ihmetekonsa Kaanassa, **Joh.** 2:11.

Minä olen ihmeiden Jumala, **2. Nefi** 27:23. Jumalan voima saa aikaan ihmeitä, **Alma** 23:6. Kristus pystyi näyttämään

suurempia ihmeitä Amerikan mantereen asukkaille, koska heillä oli suuri usko, **3. Nefi** 19:35. Jumala ei ole lakannut olemasta ihmeiden Jumala, **Morm.** 9:15.

Älkää pyytäkö ihmeitä, ellei Herra käänsä, **OL** 24:13–14. Toisille on suotu lahja tehdä ihmetekojä, **OL** 46:21 (**Moroni** 10:12).

Ihminen. *Katso myös* Henki; Henkiluominen; Jumala, jumaluus; Jumalan pojat ja tyttäret; Nainen; Sisar; Veli

Kaikki ihmiset ovat todellisia taivaallisen Isän henkilapsia. Kuolevaisuuteen syntyessään he saavat fyysisen, kuolevaisen ruumiin. Nämä ruumiit luotiin Jumalan kuvaksi (**1. Moos.** 1:26–27). Ihmiset, jotka ottavat kuuliaisesti vastaan välttämättömät toimitukset sekä pitävät tekemänsä liitot ja noudattavat Jumalan käskyjä, pääsevät korotukseensa ja heistä tulee Jumalan kaltaisia.

Jumala loi ihmisen kuvakseen, **1. Moos.** 1:27 (**Moosia** 7:27; **OL** 20:17–18). Mikä on ihminen! Kuitenkin sinä häntä muistat, **Ps.** 8:4–5. Kirottu on se mies, joka turvaa ihmisiin, katoavaisten ihmisten voimaan, **Jer.** 17:5 (**2. Nefi** 4:34; **28:26, 31**).

Ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo, **2. Nefi** 2:25. Luonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen, **Moosia** 3:19. Millaisia miehiä teidän siis tulee olla, **3. Nefi** 27:27.

Ei Jumalan työtä tehdä tyhjäksi vaan ihmisten työ, **OL** 3:3. Sinun ei pidä pelätä ihmistä enemmän kuin Jumalaa, **OL** 3:7 (**OL** 30:11; **122:9**). Kaikki on tehty ihmisen hyödyksi ja käytettäväksi, **OL** 59:18.

Tiedän, ettei ihminen ole mitään, **Moos.** 1:10. Jumalan työ ja kirkkaus on ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen, **Moos.** 1:39.

Ihminen, taivaallisen Isän henkilapsi: He painoivat kasvonsa maahan ja sanoivat: Oi Jumala, sinä, jonka käsissä on kaikkien elollisten henki, **4. Moos.** 16:22 (**4. Moos.** 27:16). Te olette Herran, Jumalanne, lapsia, **5. Moos.** 14:1. Te

olette jumalia, kaikki tyynni Korkeimman poikia, **Ps.** 82:6. Te olette elävän Jumalan lapsia, **Hoos.** 2:1. Eikö meillä kaikilla ole sama isä? Eikö yksi ja sama Jumala ole meidät luonut, **Mal.** 2:10.

Me olemme Jumalan sukua, **Ap. t.** 17:29. Henki itse todistaa, että olemme Jumalan lapsia, **Room.** 8:16. Meillä on syy alistua taivaallisen Isämme tahtoon, **Hepr.** 12:9.

Kaikkien ihmisten henki otetaan kotiin sen Jumalan luokse, joka antoi heille elämän, **Alma** 40:11.

Maaailmojen asukkaat ovat Jumalalle syntyneitä poikia ja tyttöjä, **OL** 76:24. Ihminen oli alussa Isän luona, **OL** 93:23, 29.

Jumala loi kaikki ihmiset hengellisesti, ennen kuin he olivat maan päällä, **Moos.** 3:5–7. Minä olen Jumala. Minä tein maailman ja ihmiset, ennen kuin he olivat lihassa, **Moos.** 6:51.

Ihmisestä voi tulla taivaallisen Isän kaltainen: Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne, **Matt.** 5:48 (3. Nefi 12:48). Eikö teidän laissanne sanota: te olette jumalia, **Joh.** 10:34 (**OL** 76:58). Me olemme Jumalan perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa, **Room.** 8:17. Jos kerran olet lapsi, olet myös perillinen, Jumalan tahdosta, **Gal.** 4:7. Meistä tulee hänen kaltaisiaan, **1. Joh.** 3:2. Sen, joka voittaa, minä annan istua kanssani valtaistuimellani, **Ilm.** 3:21.

Minä olen antanut heidän tulla Jumalan lapsiksi, **3. Nefi** 9:17.

Ne, jotka perivät selestisen valtakunnan, ovat jumalia, Jumalan lapsia, **OL** 76:50, 58. Silloin he ovat jumalia, koska heillä on kaikki valta, **OL** 132:20.

Ihmisen Poika. *Katso myös* Jeesus Kristus; Jumala, jumaluus

Nimitys, jota Jeesus Kristus käytti itsestään (**Luk.** 9:22; **Luk.** 21:36). Se tarkoitti Pyhyden Ihmisen Poikaa. Pyhyden Ihminen on yksi Isän Jumalan nimistä. Kun Jeesus kutsui itseään Ihmisen Pojaksi, hän julisti avoimesti jumallista sukulaisuutta Isäänsä. Tämä nimitys esiintyy usein evankeliumeissa.

Myöhempien aikojen ilmoitus vahvistaa tämän Vapahtajan nimen erityisen merkityksen ja pyhyden (**OL** 45:39; 49:6, 22; 58:65; **Moos.** 6:57).

Iisai. *Katso myös* Daavid

Vanhassa testamentissa Daavidin isä ja Kristuksen ja kaikkien Juudan kuninkaiden esi-isä.

Ruutin poika Obed oli Iisain isä, **Ruut** 4:17, 22. Iisain sukuluettelo Juudaan asti, **1. Aik.** 2:5–12 (**Matt.** 1:5–6).

Iisak. *Katso myös* Abraham:

Abrahamin jälkeläiset

Vanhan testamentin patriarkka. Hänen syntymänsä Abrahamille ja Saarelle heidän vanhalla iällään oli ihme (1. **Moos.** 15:4–6; 17:15–21; 21:1–8). Se, että Abraham oli valmis uhraamaan Iisakin, oli vertauskuva Jumalasta ja hänen ainosyntyisestä Pojastaan (**MK Jaak.** 4:5). Iisak oli Abrahamin liiton lupauksen perillinen (1. **Moos.** 21:9–12; 1. **Nefi** 17:40; **OL** 27:10).

Iisakin syntymä, **1. Moos.** 21:1–7. Oli määrää uhrata Morianvuorella, **1. Moos.** 22:1–19 (**OL** 101:4). Solmi avioliiton, **1. Moos.** 24. Antoi siunauksen pojilleen, **1. Moos.** 27:1–28:9.

Iisak on saanut korotuksen Abrahamin ja Jaakobin kanssa, **OL** 132:37 (**Matt.** 8:11).

Ikiaikainen. *Katso* Aadam

Ikuinen elämä. *Katso* Iankaikkinen elämä

Ikuinen liitto. *Katso* Liitto; Uusi ja ikuinen liitto

Iljettävä kirkko. *Katso* Perkele: Perkeleen kirkko

Iljetys. *Katso myös* Synti

Pyhiin kirjoitusten ilmaus, joka tarkoittaa jotakin sellaista, mikä aiheuttaa inhoa ja vihaa vanhurskaissa ja puh-taissa.

Petollista puhetta Herra ei siedä, **Sananl.** 12:22.

Ylpeys on iljettävää Herran silmissä,

Ilmoitus

MK Jaak. 2:13–22. Jumalattomat jätetään iljetystensä kauhean näkymän valtaan, **Moosia** 3:25. Siveettömyys on iljettävin kaikista synneistä murhaa ja Pyhän Hengen kieltämistä lukuun ottamatta, **Alma** 39:3–5.

Jumalan suuttumus on syttynyt heidän iljetyksiään vastaan, **OL** 97:24.

Ilmoitus. *Katso myös* Innoitus; Jumalan sana; Näky; Profetia, profetoiminen; Pyhä Henki; Uni; Valo, Kristuksen; Ääni

Viesti Jumalalta hänen maan päällä oleville lapsilleen. Ilmoitus voi tulla Kristuksen valon ja Pyhän Hengen kautta innoituksena, näyissä, unissa tai enkelien tuomana. Ilmoitus antaa opastusta, joka voi johdattaa uskolliset iankaikkiseen pelastukseen selestisessä valtakunnassa.

Herra ilmoittaa työnsä profetoilleen ja vahvistaa uskoville, että profetoille annetut ilmoitukset ovat totta (**Aam.** 3:7). Ilmoituksen kautta Herra antaa yksilöllistä opastusta jokaiselle, joka sitä etsii, jolla on uskoa ja joka tekee parannuksen ja on kuuliainen Jeesuksen Kristuksen evankeliumille. ”Pyhä Henki on ilmoittaja”, sanoi Joseph Smith, eikä ”kukaan voi saada Pyhää Henkeä saamatta ilmoituksia.”

Herran kirkossa ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet ovat profetoita, näkijöitä ja ilmoituksensaajia kirkolle ja maailmalle. Kirkon presidentti on ainoa, jonka Herra on valtuuttanut ottamaan vastaan ilmoitusta kirkkoa varten (**OL** 28:2–7). Jokainen ihminen voi saada henkilökohtaista ilmoitusta omaksi hyväkseen.

Ihminen elää kaikesta mitä Herra sanoo, **5. Moos.** 8:3 (**Matt.** 4:4; **OL** 98:11). Herra puhuu hiljaisella äänellä, **1. Kun.** 19:12. Ellei profettoja ole, kansa villiintyy, **Sananl.** 29:18. Ei Herra Jumala tee mitään ilmoittamatta suunnitelmiaan palvelijoilleen, profetoille, **Aam.** 3:7.

Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika. Tätä ei sinulle ole ilmoittanut liha eikä veri, vaan minun Isäni, **Matt.**

16:15–19. Henki johtaa teidät tuntemaan koko totuuden ja ilmoittaa teille, mitä on tuleva, **Joh.** 16:13. Jos joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta, **Jaak.** 1:5.

Kaikki ilmoitetaan, **2. Nefi** 27:11. Minä annan ihmislapsille rivin rivin päälle, **2. Nefi** 28:30. Ei ole mitään salaista, mitä ei ilmoiteta, **2. Nefi** 30:17. Pyhä Henki osoittaa teille kaiken, **2. Nefi** 32:5. Kukaan ei tunne Jumalan teitä, ellei niitä ilmoiteta hänelle, **MK Jaak.** 4:8. Alma paastosi ja rukoili ilmoitusta, **Alma** 5:46. Asioita, joita ei ole koskaan ilmoitettu, ilmoitetaan uskollisille, **Alma** 26:22. Ne, jotka kieltävät ilmoituksen, eivät tunne Jeesuksen Kristuksen evankeliumia eivätkä ymmärrä kirjoituksia, **Morm.** 9:7–8. Te ette saa mitään todistusta, ennen kuin uskonne on koeteltu, **Et.** 12:6.

Minun sanani toteutuu täysin, **OL** 1:38. Enkö minä puhunut asiasta rauhaa sinun mieleesi, **OL** 6:22–23. Minä puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun sydämessäsi, **OL** 8:2–3. Jos se on oikein, minä saatan sinun sydämesi palamaan, **OL** 9:8. Älä kiellä ilmoituksen henkeä, **OL** 11:25. Ne, jotka pyytävät, saavat ilmoitusta ilmoituksen päälle, **OL** 42:61. Mitä he puhuvatkin Pyhän Hengen innoittamina, se on Herran ääni, **OL** 68:4. Jumala antaa teille tiedon, **OL** 121:26.

Joseph Smith näki Isän ja Pojan, **JS–H** 1:17. Uskomme kaiken, mitä Jumala on ilmoittanut ja vielä ilmoittaa, **UK** 1:7, 9.

Ilo. *Katso myös* Kuuliaisuus

Suuren onnen tila, joka tulee vanhurskaasta elämästä. Kaikkien ihmisten kuolevaisen elämän tarkoituksena on ilo (**2. Nefi** 2:22–25). Täysi ilo tulee ainoastaan Jeesuksen Kristuksen kautta (**Joh.** 15:11; **OL** 93:33–34; 101:36).

Kurjat riemuitsevat jälleen Herrasta, **Jes.** 29:19 (**2. Nefi** 27:30).

Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon, **Luuk.** 2:10. Iloanne ei kukaan voi teiltä riistää, **Joh.** 16:22. Hengen hedelmää taas ovat rakkaus, ilo, rauha, **Gal.** 5:22.

Sen hedelmä täytti sieluni tavattoman suurella ilolla, **1. Nefi** 8:12. Ihmiset ovat, jotta heillä voisi olla ilo, **2. Nefi** 2:25. Vanhurskaiden ilo on täysi ikuisesti, **2. Nefi** 9:18. He voivat asua Jumalan luona milloinkaan päättymättömän onnen tilassa, **Moosia** 2:41. Minä jätän kaiken, mitä omistan, jotta saisin tämän suuren ilon, **Alma** 22:15. Kenties voin olla väline Jumalan käsissä jonkun sielun johdattamisessa parannukseen, ja tämä on minun iloni, **Alma** 29:9. Mikä ilo, ja minkä ihmeellisen valon minä näinkään, **Alma** 36:20.

Minun Henkeni täyttää sielusi ilolla, **OL** 11:13. Kuinka suuri teidän ilonne onkaan hänen kanssansa minun Isäni valtakunnassa, **OL** 18:15–16. Tässä maailmassa teidän ilonne ei ole täysi, mutta minussa teidän ilonne on täysi, **OL** 101:36.

Tässä elämässä minulla on ilo, **Moos.** 5:10–11.

Immanuel. *Katso myös* Jeesus Kristus

Yksi Jeesuksen Kristuksen nimistä. Tulee heprean sanoista, jotka tarkoittavat 'Jumala kanssamme'.

Immanuel on nimi, joka annettiin merkiksi Jumalan syntymästä (Jes. 7:14). Matteus sanoi Jesajan viittausta Immanueliin nimenomaan profetiaksi Jeesuksen syntymästä kuolevaisuuteen (Matt. 1:18–25). Nimi esiintyy myös myöhempien aikojen pyhissä kirjoituksissa (2. Nefi 17:14; 18:8; OL 128:22).

Innoitus. *Katso myös* Ilmoitus; Pyhä Henki

Jumalan ihmiselle antamaa johdattusta. Innoitus tulee usein Hengen kautta eri tavoin ihmisen mieleen tai sydämeen.

Tulen jälkeen kuului hiljaista huimaa, **1. Kun.** 19:12.

Pyhä Henki opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, **Joh.** 14:26. Totuuden Henki johtaa teidät tuntemaan koko totuuden, **Joh.** 16:13.

Henki johdatti minua edeltä käsin tietämättäni, mitä minun pitäisi tehdä,

1. Nefi 4:6. Herran ääni tuli mieleeni, **En.** 1:10. Kaikki, mikä kutsuu ja kannustaa tekemään hyvää, on Jumalan innoittamaa, **Moroni** 7:13–16.

Enkö minä puhunut rauhaa sinun mieleesi, **OL** 6:23. Minä puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun sydämessäsi, **OL** 8:2. Minun Henkeni valaisee mielesi ja täyttää sielusi ilolla, **OL** 11:13. Sinulle annetaan samana hetkenä, mitä sinun tulee puhua ja kirjoittaa, **OL** 24:6 (OL 84:85). Hiljainen vieno ääni kuiskaa läpi ja lävistää kaiken, **OL** 85:6.

Isaskar. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Lean poika (1. Moos. 30:17–18; 35:23; 46:13). Hänen jälkeläisistään tuli yksi Israelin kahdestatoista heimosta.

Isaskarin heimo: Jaakobin siunaus Isaskarille on kohdassa 1. Moos. 49:14–15. Kanaaninmaassa heimo sai Palestiinan hedelmällisimpiä maita, mukaan luettuna Jisreelin tasangon. Isaskarin alueen sisällä oli monia merkittäviä juutalaisten historian paikkoja, esimerkiksi Karmel, Megiddo, Dotan, Gilboa, Jisreel, Tabor ja Nasaret (Joos. 19:17–23).

Isebel. *Katso myös* Ahab

Vanhassa testamentissa jumalaton nainen Foinikiasta. Hän oli profeetta Elian aikana hallinneen Israelin kuninkaan Ahabin vaimo (1. Kun. 16:30–31).

Isebelin ja Ahabin naimisiinmeno edisti Israelin pohjoisen valtakunnan tuhoa enemmän kuin mikään muu yksittäinen tapahtuma. Isebel toi kotimaastaan Israeliin pahimmanlaatuista epäjumalien palvontaa Jehovan palvelemisen tilalle (1. Kun. 18:13, 19).

Isebel surmatti monta Jumalan profeettaa, **1. Kun.** 18:4. Isebel yritti surmauttaa Elian, **1. Kun.** 19:1–3. Isebelin jumalattomuus päättyi hänen hirveään kuolemaansa, **2. Kun.** 9:30–37.

Ismael, Abrahamin poika. *Katso myös* Abraham; Hagar

Vanhassa testamentissa Abrahamin ja

Ismael, Nefin appi

Saaran egyptiläisen orjattaren Hagarin poika (1. Moos. 16:11–16). Herra lupasi Abrahamille ja Hagarille, että Ismaelista tulisi suuren kansan isä (1. Moos. 21:8–21).

Liitto jatkui Iisakin, ei Ismaelin, kautta, **1. Moos.** 17:19–21 (Gal. 4:22–5:1). Jumala siunasi Ismaelia hedelmällisyydellä, **1. Moos.** 17:20. Ismael auttoi Abrahamin hautaamisessa, **1. Moos.** 25:8–9. Ismaelin kahdentoista pojan nimet, **1. Moos.** 25:12–16. Ismaelin kuolema, **1. Moos.** 25:17–18. Esau otti Ismaelin tyttären Mahalatin vaimokseen, **1. Moos.** 28:9.

Ismael, Nefin appi. *Katso myös* Lehi, Nefin isä

Mormonin kirjassa mies, joka vei perheensä yhdessä Lehin perheen kanssa luvattuun maahan.

Nefi ja hänen veljensä palasivat Jerusalemiin saadakseen Ismaelin perheeseen lähtemään Lehin ja hänen perheensä kanssa luvattuun maahan, **1. Nefi** 7:2–5. Toisen perheen lapset solmivat avioliittoja toisen perheen lasten kanssa, **1. Nefi** 16:7. Ismael kuoli erämaassa, **1. Nefi** 16:34.

Israel. *Katso myös* Abraham:

Abrahamin jälkeläiset; Jaakob, Iisakin poika; Lapseksi ottaminen

Vanhassa testamentissa Herra antoi nimen Israel Iisakin pojalle ja Abrahamin pojanpojalle Jaakobille (1. Moos. 32:28; 35:10). Nimi Israel tarkoittaa paitsi itse Jaakobia myös hänen jälkeläisiään ja valtakuntaa, joka näillä jälkeläisillä oli Vanhan testamentin aikoina (2. Sam. 1:24; 23:3). Kun Mooses oli johdattanut Israelin lapset pois Egyptin orjuudesta (2. Moos. 3–14), heidän hallitsijoinaan oli tuomareita yli kolmen sadan vuoden ajan. Israelin yhtenäisen valtakunnan ensimmäinen kuningas oli Saul, ja valtakunta pysyi koossa Salomon kuolemaan asti, jolloin kymmenen heimoa nousi kapinaan Rehabeamia vastaan muodostaakseen erillisen kansakunnan. Israelin valtakunnan jaon

jälkeen pohjoiset heimot pitivät suurempana osapuolena Israelin nimen ja eteläinen valtakunta sai nimen Juuda. Kanaaninmaata kutsutaan nykyisinkin Israeliksi. Toisessa mielessä Israel merkitsee Kristukseen todella uskovia (Room. 11:7; Gal. 6:16; Ef. 2:12).

Israelin kaksitoista heimoa: Abrahamin pojanpojalla Jaakobilla, jonka nimi muutettiin Israeliksi, oli kaksitoista poikaa. Heidän jälkeläisiään sanotaan Israelin kahdeksitoista heimoksi ja Israelin lapsiksi. Kaksitoista heimoa ovat kanta-isänsä mukaan Ruuben, Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar ja Sebulon (Jaakobin ja Lean poikia); Dan ja Naftali (Jaakobin ja Bilhan poikia); Gad ja Asser (Jaakobin ja Silpan poikia); Joosef ja Benjamin (Jaakobin ja Raakelin poikia) (1. Moos. 29:32–30:24; 35:16–18).

Jaakob antoi ennen kuolemaansa siunauksen kunkin heimon johtajalle (1. Moos. 49:1–28). Katso lisätietoja kunkin Jaakobin pojan kohdalta.

Jaakobin ensimmäisen vaimon Lean esikoinen Ruuben menetti esikoisensiuunauksensa ja kaksinkertaisen osuuden perinnöstä moraalityttömyyden vuoksi (1. Moos. 49:3–4). Esikoisioikeus siirtyi silloin Joosefille, joka oli Jaakobin toisen vaimon Raakelin esikoinen (1. Aik. 5:1–2). Leevi, jonka heimon Herra oli valinnut palvelemaan pappueudessaan, ei saanut perintöosaa, koska leeviläisten erityisenä kutsumuksena oli toimia kaikkien heimojen keskuudessa. Tämän vuoksi Joosefin kaksinkertainen osuus voitiin jakaa hänen pojillensa Efraimille ja Manasselle (1. Aik. 5:1; Jer. 31:9), jotka laskettiin erillisiksi Israelin heimoiksi (JSR 1. Moos. 48:5–6 [Liiteosa]).

Juudan heimon kuuluvien oli määrä hallita Messiaan tulon saakka (1. Moos. 49:10; JSR 1. Moos. 50:24 [Liiteosa]). Efraimin heimolla on viimeisinä aikoina etuoikeus viedä evankeliumin palautuksen sanomaa maailmaan ja koota hajallaan oleva Israel (5. Moos. 33:13–17). Aikanaan Efraim johtaa Israelin kaikkien heimojen yhdistämistä

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin kautta (Jes. 11:12–13; OL 133:26–34).

Israelin hajottaminen: Herra hajotti Israelin kaksitoista heimoa ja saattoi ne ahdinkoon niiden epävanhurskauden ja kapinoimisen vuoksi. Herra käytti kuitenkin tätä valitun kansansa hajottamista maailman kansojen sekaan myös noiden kansojen siunaamiseen.

Teidät minä hajotan vieraiden kansojen sekaan, **3. Moos.** 26:33. Herra hajottaa teidät kaikkien kansojen sekaan, **5. Moos.** 28:25, 37, 64. Minä karkotan heidät kaikkiin maan valtakuntiin, **Jer.** 29:18–19. Minä ravistelen Israelia kaikkien kansojen keskuudessa, **Aam.** 9:9 (Sak. 10:9).

Jeesus lähetettiin Israelin kadonneiden lampaiden luokse, **Matt.** 15:24. Minulla on myös muita lampaita, sellaisia, jotka eivät ole tästä tarhasta, **Joh.** 10:16.

Israel hajotetaan kaikkialle maan päälle, **1. Nefi** 22:3–8. Jaakob esittää Senosin vertauksen jaloista ja villeistä oliivipuista, **MK Jaak.** 5–6. Isän työ alkaa hajotettujen heimojen keskuudessa, **3. Nefi** 21:26.

Israelin kokoaminen: Israelin huone kootaan yhteen viimeisinä päivinä ennen Kristuksen tulemistä (UK 1:10). Herra kokoaa kansansa Israelin, kun se ottaa hänet vastaan ja pitää hänen käsiänsä.

Herra kohottaa merkkiviirin kansalle, **Jes.** 5:26. Suuressa rakkaudessa minä haen sinut takaisin, **Jes.** 54:7. Israel ja Juuda tuodaan takaisin omiin maihinsa, **Jer.** 30:3. Herra kokoaa israelilaiset niistä maista, joihin heidät on hajotettu, **Hes.** 28:25.

Määräajan tullessa hän on yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaiken, **Ef.** 1:10.

Kun Israel on hajotettu, se kootaan, **1. Nefi** 15:12–17. Herra kokoaa kaikki, jotka ovat Israelin huonetta, **1. Nefi** 19:16 (3. Nefi 16:5). Heidät tuodaan pois pimeydestä, ja he tulevat tietämään, että Herra on heidän Vapahtajansa, **1. Nefi** 22:12. Jumala kokoaa lapsensa ja laskee

lampaansa, **1. Nefi** 22:25. Pakanakansakunnat vievät israelilaiset heidän perintömaihinsa, **2. Nefi** 10:8 (3. Nefi 16:4). Minun kansani ja minun sanani kootaan yhteen, **2. Nefi** 29:13–14.

Vanhimpia kutsutaan kokoamaan valittuja, **OL** 29:7 (OL 39:11). Minä kokoan valittuni, **OL** 33:6. Kokoon-tukaa, niin että minä voin antaa teille lakini ja että voitte saada voiman, **OL** 38:31–33. Minä tuon takaisin kansani, joka on Israelin huonetta, **OL** 39:11. Pyhät tulevat esiin, **OL** 45:46. Mooses antoi kokoamisen avaimet, **OL** 110:11.

Vanhurskaus ja totuus vyöryvät yli maan ja kokoavat Herran valitut, **Moos.** 7:62. Kokoamista verrataan raadolle kokoonantuviin kotkiin, **JS–M** 1:27.

Israelin kymmenen kadonnutta heimoa: Israelin kymmenen heimoa muodostivat Israelin pohjoisen valtakunnan, ja ne vietiin vankeuteen Assyriaan vuonna 721 eKr. Sen jälkeen ne menivät ”pohjoisiin maihin” ja katosivat muiden tietämättömiin. Viimeisinä aikoina ne palaavat.

Minä sanon pohjoiselle: Anna tänne, **Jes.** 43:6. He tulevat pohjoisesta, **Jes.** 49:12 (1. Nefi 21:12). Juuda ja Israel tulevat yhdessä pohjoisesta maasta, **Jer.** 3:18. Herra, joka toi Israelin lapset pohjoisesta maasta, elää, **Jer.** 16:14–16. Minä tuon heidät takaisin pohjoisesta maasta, **Jer.** 31:8.

Nefiläiset ja juutalaiset saavat Israelin kadonneiden heimojen sanat, **2. Nefi** 29:12–13. Minä menen näyttäytymään Israelin kadonneille heimoille, **3. Nefi** 17:4. Kun evankeliumia saarnataan Israelin huoneen jäännökselle, kadonneet heimot kootaan kotiin perintömaahansa, **3. Nefi** 21:26–29.

Mooses antoi Israelin kokoamisen avaimet Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle, **OL** 110:11. Ne, jotka ovat pohjoisissa maissa, tulevat muistoon Herran edessä, **OL** 133:26–32.

Me uskomme Israelin todelliseen kokoamiseen, **UK** 1:10.

Israelin hajottaminen

Israelin hajottaminen. *Katso* Israel:

Israelin hajottaminen

Israelin huone. *Katso* Israel

Israelin kokoaminen. *Katso* Israel:

Israelin kokoaminen

Israelin lapset. *Katso* Israel

Israelin Pyhä. *Katso* Jeesus Kristus

Isä, kuolevainen. *Katso myös*

Patriarkallinen siunaus; Patriarkka;
Perhe; Vanhemmat

Pyhä nimitys, joka tarkoittaa miestä, joka on saanut lapsen tai ottanut lapsen laillisesti omakseen.

Kunnioita isääsi ja äitiäsi, **2. Moos.** 20:12 (5. Moos. 5:16; Matt. 19:19; Moosia 13:20). Isä ohjaa poikaa, jota hän rakastaa, **Sananl.** 3:12.

Isät, alkää herättäkö lapsissanne vihaa, **Ef.** 6:1–4.

Minulle opetettiin jonkin verran kaikkea isäni tietämystä, **1. Nefi** 1:1. Isäni oli vanhurskas mies, sillä hän opetti minua, **En.** 1:1. Alma rukoili poikansa puolesta, **Moosia** 27:14. Alma antoi käskyjä pojilensa, **Alma** 36–42. Helaman antoi pojilensa nimet heidän esi-isänsä mukaan, **Hel.** 5:5–12. Mormon muisti aina poikansa rukouksissaan, **Moroni** 8:2–3.

Isien kädestä voidaan vaatia suuria, **OL** 29:48. Jokaisen miehen velvollisuutena on huolehtia omasta perheestään, **OL** 75:28.

Hän käski minun mennä isäni luo, **JS–H** 1:49.

Isä, taivaallinen. *Katso myös* Jumala, jumaluus

Koko ihmiskunnan henkien Isä (Ps. 82:6; Matt. 5:48; Joh. 10:34; Room. 8:16–17; Gal. 4:7; 1. Joh. 3:2). Jeesus on hänen ainosyntynyt Poikansa lihassa. Ihmistä on käsketty olemaan kuuliainen Isälle ja kunnioittamaan häntä ja rukoilemaan häntä Jeesuksen nimessä.

Jos te annatte toisille ihmisille anteeksi, antaa myös taivaallinen Isänne teille anteeksi, **Matt.** 6:14 (Matt. 18:35; 3. Nefi 13:14). Teidän taivaallinen

Isänne tietää, että te tarvitsette kaikkea tätä, **Matt.** 6:26–33 (3. Nefi 13:26–33). Totta kai teidän Isänne paljon enemmän antaa taivaasta Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä pyytävät, **Luuk.** 11:11–13. Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, **Ef.** 1:3.

Te olette ikuisesti velassa taivaalliselle Isällemme, **Moosia** 2:34. Kristus kirjasti Isän nimen, **Et.** 12:8.

Pyhien tulee todistaa vainoistaan, ennen kuin Isä tulee esiin piilopaikastaan, **OL** 123:1–3, 6.

Me saimme suuria ja loistavia siunauksia taivaalliselta Isältämme, **JS–H** 1:73.

Jaakob, Alfeuksen poika

Yksi kahdestatoista apostolista, jotka Jeesus valitsi palvelutyönsä aikana kuolevaisuudessa (Matt. 10:3; Mark. 3:18; Luuk. 6:15; Ap. t. 1:13).

Jaakob, Herran veli

Uudessa testamentissa yksi Herran veljistä (Gal. 1:19). Jaakobin muita veljiä olivat Joosef, Simon ja Juudas; hänellä oli myös sisaria (Matt. 13:55–56; Mark. 6:3; Juud. 1:1). Jaakobia kutsuttiin myös Vanhurskaaksi, ja hänellä oli merkittävä asema Jerusalemin seurakunnassa (Ap. t. 12:17; 15:13; 1. Kor. 15:7; Gal. 2:9–12). Jaakobin kirje on luultavasti hänen kirjoittamansa.

Jaakobin kirje: Kirja Uudessa testamentissa. Kirje, joka osoitettiin alun perin Israelin kahdelletoista hajallaan olevalle heimolle ja kirjoitettiin luultavasti Jerusalemissa. Kirjeessä on muutamia selväsanaisia kohtia käytännön uskonosta. Tällainen on esimerkiksi luvussa 1 oleva tärkeä ohje, jonka mukaan ihmisen tulee pyytää apua Jumalalta, jos häneltä itseltään puuttuu viisautta (Jaak. 1:5–6; JS–H 1:9–20). Luvussa 2 käsitellään uskoa ja tekoja. Luvuissa 3 ja 4 puhutaan kielen hillitsemisen tarpeellisuudesta ja kielletään pyhiä puhumasta pahaa toisistaan. Luvussa 5 pyhiä

kehotetaan olemaan kärsivällisiä ja pyytämään sairastuttuaan vanhimmilta siunausta. Siinä kerrotaan myös siunauksista, jotka tulevat toisten ohjaamisesta kääntymykseen.

Jaakob, Iisakin poika. *Katso myös*

Esau; Iisak; Israel

Vanhan testamentin patriarkka ja profeetta; nuorempi Iisakin ja Rebeekan kaksospojista (1. Moos. 25:19–26). Esikoisioikeuden sai Jaakob, sen sijaan että se olisi annettu ensiksi syntyneelle Esaulle. Tämä johtui Jaakobin kellovillisuudesta ja siitä, että hän solmi avioliiton naisen kanssa, joka kuului liittoon, kun taas Esau halveksi esikoisioikeutta ja otti vaimon liiton ulkopuolelta (1. Moos. 25:30–34; 26:34–35; 27; 28:6–9; Hepr. 12:16).

Rebekka sai tietää Herralta, että Esau oli palveleva Jaakobia, **1. Moos.** 25:23. Jaakob osti Esaulta esikoisioikeuden, **1. Moos.** 25:29–34. Näki unen taivaaseen ulottuvista portaista, **1. Moos.** 28. Otti vaimoiksi Lean ja Raakelin, **1. Moos.** 29:1–30. Sai kaksitoista poikaa ja yhden tyttären, **1. Moos.** 29:31–30:24; 35:16–20. Otti vaimoiksi Bilhan ja Silpan, **1. Moos.** 30:3–4, 9. Nimi muutettiin Israeliksi, **1. Moos.** 32:29. Näki Jumalan kasvoista kasvoihin, **1. Moos.** 32:31. Rakasti Joosefia enemmän kuin muita poikiaan, **1. Moos.** 37:3. Lähti perheensä kanssa Egyptiin, **1. Moos.** 46:1–7. Siunasi poikansa ja heidän jälkeläisensä, **1. Moos.** 49. Jaakobin kuolema, **1. Moos.** 49:33.

Piti käskyt ja on nyt korotettuna valtaistuimella taivaassa Abrahamin ja Iisakin kanssa, **OL** 132:37.

Jaakob, Lehin poika. *Katso myös*

Lehi, Nefin isä

Mormonin kirjan profeetta, jonka saarnoja on 2. Nefin kirjassa ja Jaakobin kirjassa (2. Nefi 6–11; MK Jaak. 1–7).

Jaakobin kirja: Mormonin kirjan kolmas kirja. Luvussa 1 kerrotaan, että Nefi luovutti aikakirjat Jaakobille ja vihki sitten Jaakobin ja hänen veljensä Joosefin

kansan papeiksi ja opettajiksi. Luvun 2–4 saarnoissa kansaa kehoitetaan moraaliseen puhtauteen. Jaakob opetti myös lunastavan Messiaan tulosta ja esitti syitä, miksi kaikki israelilaiset eivät hyväksyisi häntä, kun hän tulisi. Luvuissa 5 ja 6 on Jaakobin todistus ja profeettallinen vertaus Israelin kansan historiasta ja tehtävästä. Luvussa 7 on kertomus oppineesta kapinallisesta nimeltä Serem, jonka Jaakob voitti jumalallisella todistuksellaan.

Jaakob, Sebedeuksen poika

Yksi kahdestatoista apostolista, jotka Jeesus valitsi palvelutyönsä aikana kuolevaisuudessa. Jaakob oli Johanneksen veli ja yksi niistä kolmesta apostolista, jotka Jeesus valitsi kumppaneikseen tietyissä erityistilanteissa: kun Jairoksen tytär herätettiin kuolleista (Mark. 5:37), kun Jeesus kirkastettiin (Matt. 17:1; Mark. 9:2; Luuk. 9:28) ja kun hän oli Getsemanessa (Matt. 26:37; Mark. 14:33). Pietarin ja Johanneksen kanssa hän palautti Melkisedekin pappeuden maan päälle asettamalla Joseph Smithin ja Oliver Cowderyn (**OL** 27:12; 128:20; JS–H 1:72).

Jacksonin piirikunta, Missouri,

USA. *Katso myös* Uusi-Jerusalem

Pyhiin kokoamispaikka viimeisinä aikoina; keskuspaikka, jonne he perustavat Uuden-Jerusalem (OL 57–58; 82; 101:69–71; 105:28).

Jafet. *Katso myös* Nooa, Raamatun

patriarkka

Vanhan testamentin profeetan Nooan vanhin poika (**Moos.** 8:12).

Nooalle syntyi Jafet, **1. Moos.** 5:32 (1. Moos. 6:10; Moos. 8:12). Jafet meni vaimoineen Nooan arkkiiin, **1. Moos.** 7:13. Jafet lähti arkista, **1. Moos.** 9:18. Tehköön Jumala laajaksi Jafetin suvun, **1. Moos.** 9:27.

Jahve. *Katso* Jehova

Jarom

Mormonin kirjassa Enosin poika ja

Lehin pojanpojan poika. Jarom piti nefiläisten aikakirjaa kuudenkymmenen vuoden ajan, vuosina 420–361 eKr. (En. 1:25; Jar. 1:13). Jarom oli uskollinen mies, joka kirjoitti vain vähän historialliseen aikakirjaan (Jar. 1:2).

Jaromin kirja: Tässä Mormonin kirjaan sisältyvässä kirjassa on ainoastaan viisitoista jaetta. Jarom kirjoitti, että nefiläiset elivät edelleen Mooseksen lain mukaisesti ja odottivat Kristuksen tulemistä. Heidän johtajinaan oli kuninkaita, jotka olivat väkeviä uskon miehiä. He menestyivät ottaessaan varteen profeettojensa, pappiensa ja opettajiensa sanat.

Jeesuksen Kristuksen kirkko.

Katso myös Evankeliumin palautus; Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta; Kirkon nimi; Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko; Pyhä; Tosi kirkon tunnusmerkit

Organisoitu uskovien yhteisö, jonka jäsenet ovat ottaneet päällensä Jeesuksen Kristuksen nimen kasteen ja konfirmoinnin kautta. Ollakseen tosi kirkon täytyy olla Herran kirkko, siinä täytyy olla hänen valtuutensa, opetuksensa, lakinsa, toimituksensa ja nimensä, ja hänen täytyy hallita sitä nimittämiensä edustajien kautta.

Päivä päivältä Herra liitti heidän joukkoonsa niitä jotka pelastuivat, **Ap. t.** 2:47. Me kaikki olemme Kristuksessa yksi ruumis, **Room.** 12:5. Meidät kaikki on kastettu yhdeksi ruumiiksi. Yksi ja sama Henki on yhdistänyt meidät, **1. Kor.** 12:13. Kirkko on rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle, **Ef.** 2:19–20. Apostolit ja profeetat ovat kirkossa välttämättömiä, **Ef.** 4:11–16. Kristus on seurakunnan pää, **Ef.** 5:23.

Vaikka oli monta seurakuntaa, ne kaikki olivat yksi kirkko, **Moosia** 25:19–22. Seurakunta puhdistettiin ja saatettiin järjestykseen, **Alma** 6:1–6. Kristuksen kirkkoa täytyy kutsua hänen nimellään, **3. Nefi** 27:8. Seurakunta kokoontui

usein yhteen paastoamaan ja rukoilemaan ja puhumaan, **Moroni** 6:5.

Tämä on ainoa tosi ja elävä kirkko, **OL** 1:30. Kristuksen kirkon synty näinä viimeisinä aikoina, **OL** 20:1. Herra kutsuu palvelijoitansa vahvistamaan kirkkoon, **OL** 39:13. Näin kirkkoani on kutsuttava viimeisinä aikoina, **OL** 115:4.

Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.

Katso myös Aikojen merkit; Gog; Harmageddon; Jeesus Kristus; Magog

Kristus palaa maan päälle tuhatvuotisen valtakunnan kauden alussa. Tämän maan kuolevainen koetustila päättyy tähän tapahtumaan. Jumalattomat poistetaan maan päältä ja vanhurskaat temmataan ylös pilven sisässä, kun maa puhdistetaan. Kukaan ei tiedä tarkasti, milloin Kristus tulee toisen kerran, mutta hän on antanut meille seurattaviksi merkkejä, jotka kertovat, että aika lähenee (**Matt.** 24; **JS-M** 1).

Minä tiedän, että Lunastajani sanoo viimeisen sanan maan päällä, **Job** 19:25. Minun edessäni on notkistuva jokainen polvi, jokainen suu on vannova, **Jes.** 45:23 (**OL** 88:104). Taivaan pilvien keskellä tuli Ihmisen Poika, **Dan.** 7:13 (**Matt.** 26:64; **Luuk.** 21:25–28). He kohottavat katseensa minuun, jonka ovat lävistäneet, **Sak.** 12:10. Kuka voi kestää sen päivän, jolloin hän tulee? Sillä hän on kuin ahjon hehku, **Mal.** 3:2 (3. **Nefi** 24:2; **OL** 128:24).

Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa, **Matt.** 16:27 (**Matt.** 25:31). Sitä päivää ja hetkeä ei tiedä kukaan, sen tietää vain Isä, **Matt.** 24:36 (**OL** 49:7; **JS-M** 1:38–48). Tämä Jeesus tulee kerran takaisin, samalla tavoin kuin näitte hänen taivaaseen menevän, **Ap. t.** 1:11. Itse Herra laskeutuu taivaasta, **1. Tess.** 4:16. Herran päivä tulee kuin varas, **2. Piet.** 3:10. Herra tulee pyhiensä tuhatlukuisen joukon kanssa, **Juud.** 1:14. Hän tulee pilvissä! Kaikki ihmiset näkevät hänet, **Ilm.** 1:7.

Jeesus tuomitsee maailman, **3. Nefi** 27:14–18.

Valmistautukaa, valmistautukaa, sillä Herra on lähellä, **OL** 1:12. Minä ilmestyn taivaasta voimassa ja asun maan päällä tuhat vuotta, **OL** 29:9–12. Korota äänesi ja huuda parannusta ja valmista tietä Herran toiselle tulemiselle, **OL** 34:5–12. Minä olen Jeesus Kristus ja tulen äkkiä temppeleihin, **OL** 36:8 (**OL** 133:2). Pian tulee päivä, jolloin te näette minut ja tiedätte, että minä olen, **OL** 38:8. Se, joka pelkää minua, odottaa Ihmisen Pojan tulemisen merkkejä, **OL** 45:39. Mitä ovat nämä haavat sinun käsissäsi ja jaloissasi, **OL** 45:51. Herran kasvot paljastetaan, **OL** 88:95. Suuri ja pelottava Herran päivä on lähellä, **OL** 110:16. Kun Vapahtaja ilmestyy, me näemme hänet sellaisena kuin hän on, **OL** 130:1. Vapahtaja seisoo kansansa keskellä ja hallitsee, **OL** 133:25. Kuka on tämä, joka tulee alas Jumalan luota taivaasta värjättyissä vaatteissa, **OL** 133:46 (**Jes.** 63:1).

Jeesus Kristus. Katso myös

Aadamin ja Eevan lankeemus;
Alfa ja Oomega; Alku; Armo;
Elämän leipä; Elävä vesi;
Esikoinen; Evankeliumi (Uuden testamentin kirja); Golgata; Herra;
Hyvä paimen; Ihmisen Poika;
Immanuel; Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Jehova; Jumala, jumaluus; Jumalan Karitsa;
Kallio; Kirkastuminen; Kristuksen kirkastuminen; Kulmakivi;
Lohduttaja; Loputon; Lunastaja; Lunastus; Lunastussuunnitelma;
Luominen; Maria, Jeesuksen äiti; Messias; **MINÄ OLEN**;
Omatunto; Parannus; Pelastaja;
Pronssikäärme; Puolustaja; Risti;
Ristiinnaulitseminen; Sakramentti;
Sovitus; Sulhanen; Syntien anteeksisaaminen; Syntyminen;
Taivaaseennouseminen; Tie; Uhri;
Usko; Valo, Kristuksen; Vapahtaja;
Veri; Voideltu; Vuorisäärä;
Välimies; Ylösnousemus

Kristus (kreikkaa) ja *Messias* (aramaia) merkitsevät 'Voideltu'. Jeesus Kristus

on Isän Esikoinen hengessä (**Hepr.** 1:6; **OL** 93:21). Hän on Isän Ainosyntinen lihas (Joh. 1:14; 3:16). Hän on Jehova (**OL** 110:3–4), ja hänet asetettiin suureen kutsumukseensa ennen maailman luomista. Isän johdolla Jeesus loi maan ja kaiken, mitä siinä on (Joh. 1:3, 14; **Moos.** 1:31–33). Syntyi Marialle Betlehemiässä, eli synnittömästi ja sovititti täydellisesti kaikkien ihmisten synnit vuodattamalla verensä ja antamalla henkensä ristillä (**Matt.** 2:1; 1. Nefi 11:13–33; 3. Nefi 27:13–16; **OL** 76:40–42). Hän nousi kuolleista varmistaen siten ylösnousemuksen lopulta koko ihmiskunnalle. Jeesuksen sovituksen ja ylösnousemuksen kautta ne, jotka tekevät parannuksen synneistään ja noudattavat Jumalan käskyjä, voivat elää iankaikkisesti Jeesuksen ja Isän luona (2. Nefi 9:10–12; 21–22; **OL** 76:50–53, 62).

Jeesus Kristus on suurin olento, joka koskaan on syntynyt tämän maan päällä. Hänen elämänsä on täydellinen esimerkki siitä, kuinka koko ihmiskunnan tulisi elää. Kaikki rukoukset tulisi lausua, siunaukset antaa ja pappeustoimitukset suorittaa hänen nimesään. Hän on herrojen Herra, kuninkaiden Kuningas, Luoja, Vapahtaja ja koko maan Jumala.

Jeesus Kristus tulee takaisin voimassa ja kirkkaudessa hallitsemaan maan päällä tuhatvuotisen valtakunnan aikana. Viimeisenä päivänä hän tuomitsee koko ihmiskunnan (**Alma** 11:40–41; **JS-M** 1).

Jeesuksen elämän tapahtumat (aika-järjestyksessä): Jeesuksen syntymä ja hänen elämäntehtävänsä ennustetaan, **Luuk.** 1:26–38 (**Jes.** 7:14; 9:5–6; 1. Nefi 11). Syntymä, **Luuk.** 2:1–7 (**Matt.** 1:18–25). Ympärileikkaus, **Luuk.** 2:21. Tuodaan temppeleihin, **Luuk.** 2:22–38. Tietäjien käynti, **Matt.** 2:1–12. Joosef ja Maria pakenevat Jeesuksen kanssa Egyptiin, **Matt.** 2:13–18. Viedään Nasaretiin, **Matt.** 2:19–23. Kaksitoistavuotiaana temppelissä, **Luuk.** 2:41–50. Jeesuksella oli veljiä ja sisaria, **Matt.** 13:55–56

(Mark. 6:3). Kaste, **Matt.** 3:13–17 (Mark. 1:9–11; Luuk. 3:21–22). Perkeleen kiusattavana, **Matt.** 4:1–11 (Mark. 1:12–13; Luuk. 4:1–13). Opetuslasten kutsuminen, **Matt.** 4:18–22 (Matt. 9:9; Mark. 1:16–20; 2:13–14; Luuk. 5:1–11, 27–28; 6:12–16; Joh. 1:35–51). Kahdentoista apostolin valtuuttaminen, **Matt.** 10:1–4 (Mark. 3:13–19; Luuk. 6:12–16). Vuorisaarna, **Matt.** 5–7. Ennustaa oman kuolemansa ja ylösnousemuksensa, **Matt.** 16:21 (Matt. 17:22–23; 20:17–19; Mark. 8:31; 9:30–32; 10:32–34; Luuk. 9:22; 18:31–34). Kirkastuminen, **Matt.** 17:1–9 (Mark. 9:2–8; Luuk. 9:28–36). Lähettää seitsemänkymmentä opetuslasta, **Luuk.** 10:1–20. Ratsastaa riemusaatossa Jerusalemiin, **Matt.** 21:1–11 (Mark. 11:1–11; Luuk. 19:29–40; Joh. 12:12–15). Asettaa sakramentin, **Matt.** 26:26–29 (Mark. 14:22–25; Luuk. 22:19–20). Kärsii ja rukoilee Getsemanessa, **Matt.** 26:36–46 (Mark. 14:32–42; Luuk. 22:39–46). Jeesuksen kavaltaminen, pidättäminen ja hylkääminen, **Matt.** 26:47–56 (Mark. 14:43–53; Luuk. 22:47–54; Joh. 18:2–13). Ristiinnaulitseminen, **Matt.** 27:31–54 (Mark. 15:20–41; Luuk. 23:26–28, 32–49; Joh. 19:16–30). Ylösnousemus, **Matt.** 28:1–8 (Mark. 16:1–8; Luuk. 24:1–12; Joh. 20:1–10). Ilmestyy ylösnousemuksensa jälkeen, **Matt.** 28:9–20 (Mark. 16:9–18; Luuk. 24:13–48; Joh. 20:11–31; Ap. t. 1:3–8; 1. Kor. 15:5–8). Nousee taivaaseen, **Mark.** 16:19–20 (Luuk. 24:51–53; Ap. t. 1:9–12).

Ilmestyy nefiläisille, **3. Nefi** 11:1–17 (3. Nefi 11–26).

Ilmestyy Joseph Smithille, **JS–H** 1:15–20.

Jeesuksen Kristuksen esimerkki: Minä annoin teille esimerkin, **Joh.** 13:15. Minä olen tie, totuus ja elämä, **Joh.** 14:6. Kärsihän Kristuskin meidän puolestamme ja jätti meille esikuvan, jotta seuraisimme hänen jälkiään, **1. Piet.** 2:21.

Ellei ihminen noudata elävän Jumalan Pojan esimerkkiä, hän ei voi pelastua, **2. Nefi** 31:16. Minä tahdon, että te olisitte täydellisiä niin kuin minä,

3. Nefi 12:48. Pitäkää aina huoli, että teette tämän niin kuin minä olen tehnyt, **3. Nefi** 18:6. Minä olen antanut teille esimerkin, **3. Nefi** 18:16. Niitä tekoja, joita te olette nähneet minun tekävän, teidänkin tulee tehdä, **3. Nefi** 27:21, 27. Jeesuksen Kristuksen todelliset seuraajat ovat hänen kaltaisiaan, **Moroni** 7:48.

Jeesuksen Kristuksen kirkkaus: Herran kirkkaus täytti telttamajan, **2. Moos.** 40:34–38. Hänen kirkkautensa täyttää kaiken maan, **Jes.** 6:3 (2. Nefi 16:3). Herran kirkkaus koittaa sinun yllesi, **Jes.** 60:1–2.

Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa, **Matt.** 16:27. Kirkasta sinä minut ja anna minulle se kirkkaus, joka minulla oli sinun luonasi jo ennen maailman syntymä, **Joh.** 17:5.

Israelin Pyhän pitää hallitseman suuressa kirkkaudessa, **1. Nefi** 22:24. Meillä oli toivo hänen kirkkaudestaan, **MK Jaak.** 4:4. Jumalan Poika tulee kirkkaudessaan, **Alma** 5:50. Hän selitti kaikki asiat aivan alusta siihen asti, jolloin hän tulisi kirkkaudessaan, **3. Nefi** 26:3.

Minun apostolini ovat kirkkaudessa, niin kuin minä olen, **OL** 29:12 (OL 45:44). Me näimme Pojan kirkkauden Isän oikealla puolella, **OL** 76:19–23. Johannes näki minun kirkkauteeni täyteen ja todisti siitä, **OL** 93:6 (Joh. 1:14). Hänen kasvonsa loistivat kirkkaammin kuin aurinko, **OL** 110:3.

Hänen kirkkautensa oli minun päälläni, ja minä näin hänen kasvonsa, **Moos.** 1:1–11. Tämä on minun työni ja kirkkauteeni, **Moos.** 1:39.

Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottaminen: Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole, **Ap. t.** 4:12 (2. Nefi 31:21). Apostolit iloitsivat siitä, että olivat saaneet kunnian kärsiä hävähäisyydestä Jeesuksen nimen tähden, **Ap. t.** 5:38–42. Tämä on hänen käskynsä: meidän tulee uskoa hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen, **1. Joh.** 3:23.

Todistakaa, että olette halukkaita ottamaan päällemme Kristuksen nimen kasteen kautta, **2. Nefi** 31:13. Minä

tahdon teidän ottavan päällenne Kristuksen nimen, **Moosia** 5:6–12 (Moosia 1:11). Jokainen, joka halusi ottaa päällensä Kristuksen nimen, liittyi Jumalan seurakuntaan, **Moosia** 25:23. Kaikki, jotka todella uskoivat Kristukseen, ottivat päällensä Kristuksen nimen, **Alma** 46:15. Taivaan portti on avoinna niille, jotka uskovat Jeesuksen Kristuksen nimeen, **Hel.** 3:28. Siunattu on se, joka havaitaan uskolliseksi minun nimelleni viimeisenä päivänä, **Et.** 4:19. He ovat halukkaita ottamaan päällensä Pojan nimen, **Moroni** 4:3 (OL 20:77).

Ottakaa päällenne Kristuksen nimi, **OL** 18:21–25.

Kirkon pää: Kristus on seurakunnan pää, **Ef.** 5:23 (Ef. 1:22; 4:15). Hän on ruumiin pää, ja ruumis on seurakunta, **Kol.** 1:18.

Tämä on minun kirkkoni, **Moosia** 26:22 (Moosia 27:13). Kristus oli heidän uskonsa perustaja ja täydelliseksi tekijä, **Moroni** 6:1–4.

Minä olen perustanut tämän kirkon, **OL** 33:5 (3. Nefi 27:3–8).

Kristuksen ilmestymiset kuolemansa jälkeen: Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus ilmestyi ensiksi Marialle, **Mark.** 16:9 (Joh. 20:11–18). Jeesus kulki ja keskusteli kahden opetuslapsen kanssa Emmauksen tiellä, **Luuk.** 24:13–34. Jeesus ilmestyi apostoleille, jotka tunnustelivat hänen käsiään ja jalkojaan, **Luuk.** 24:36–43 (Joh. 20:19–20). Jeesus ilmestyi Tuomaalle, **Joh.** 20:24–29. Jeesus ilmestyi opetuslapsille Tiberiaanjärvellä, **Joh.** 21:1–14. Jeesus näyttäytyi neljänkymmenen päivän aikana ylösnousemuksensa jälkeen, **Ap. t.** 1:2–3. Stefanos näki Jeesuksen, joka seiso i Jumalan oikealla puolella, **Ap. t.** 7:55–56. Jeesus ilmestyi Saulille, **Ap. t.** 9:1–8 (JSR Ap. t. 9:7; Ap. t. 26:9–17). Yli 500 ihmistä näki Kristuksen, **1. Kor.** 15:3–8.

Jeesus Kristus ilmestyi nefiläisille, **3. Nefi** 11:1–17. Jeesuksen näki ja häntä kuuli 2 500 ihmistä, **3. Nefi** 17:16–25. Herra tuli Mormonin luokse, **Morm.** 1:15.

Joseph Smith ja Sidney Rigdon näkivät Jeesuksen Jumalan oikealla puolella, **OL** 76:22–23. Joseph Smith ja Oliver Cowdery näkivät Herran Kirtlandin temppelissä, **OL** 110:1–4.

Joseph Smith näki Jeesuksen, **JS–H** 1:15–17.

Kristuksen kuolevaisuutta edeltävää olemassaoloa: Herra ilmestyi Abramille, **1. Moos.** 12:7 (1. Moos. 17:1; 18:1; Abr. 2:6–8). Herra puhui Moosekselle kasvoista kasvoihin, **2. Moos.** 33:11 (5. Moos. 34:10; Moos. 1:1–2). Minä näin Herran seisovan alttarin ääressä, **Aam.** 9:1.

Alussa Sana oli Jumalan luona. Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, **Joh.** 1:1, 14 (1. Joh. 1:1–3). Ennen kuin Abraham syntyi – minä olin, **Joh.** 8:58. Kirkasta sinä nyt minut ja anna minulle se kirkkaus, joka minulla oli sinun luonasi jo ennen maailman syntyä, **Joh.** 17:5.

Jesaja totisesti näki Lunastajani, kuten minä ja veljeni Jaakob olemme nähneet hänet, **2. Nefi** 11:2–3. Huomispäivänä minä tulen maailmaan, **3. Nefi** 1:12–14. Kristus oli olemassa ennen maailman alkua, **3. Nefi** 26:5 (Joh. 6:62). Niin kuin minä ilmestyn sinulle, siten minä ilmestyn kansalleni lihassa, **Et.** 3:14–17.

Henok näki Herran ja vaelsi hänen kanssansa, **OL** 107:48–49.

Rakas Poikani, joka on ollut Rakkaani ja Valittuni alusta asti, **Moos.** 4:2. Herra sanoi: Kenet minä lähetän? Ja yksi vastasi, Ihmisen Pojan kaltainen: Tässä olen, lähetä minut, **Abr.** 3:27.

Kristuksen tuhatvuotinen hallituskausi: Hän kantaa valtaa harteillaan, **Jes.** 9:5 (2. Nefi 19:6). Minä tulen ja asetun asumaan sinun luoksesi, sanoo Herra, **Sak.** 2:14–16 (Sak. 14:9).

Jumala antaa Jeesukselle hänen isänsä Daavidin valtaistuimen, **Luuk.** 1:30–33. Kristus on hallitseva aina ja ikuisesti, **Ilm.** 11:15. Pyhät hallitsevat yhdessä Kristuksen kanssa tuhat vuotta, **Ilm.** 20:4 (OL 76:63).

Ihmisten vanhurskauden tähden

Saatanalla ei ole valtaa, **1. Nefi** 22:26 (Ilm. 20:1–3).

Minä asun vanhurskaudessa ihmisten kanssa maan päällä tuhat vuotta, **OL** 29:11 (**OL** 43:29–30). Olkaa alamaisia esivallalle, kunnes hallitsee hän, jonka oikeutena on hallita, **OL** 58:22 (1. Kor. 15:25).

Kristus tulee hallitsemaan henkilökohtaisesti maan päällä, **UK** 1:10 (Jes. 32:1).

*Profetioita Jeesuksen Kristuksen synty-
mästä ja kuolemasta:* Neitsyt tulee ras-
kaaksi ja synnyttää pojan, **Jes.** 7:14
(1. Nefi 11:13–20). Betlehemistä nousee
Israelille hallitsija, **Miika** 5:1.

Samuel Lamanilainen profetoi päi-
vän, yön ja päivän kestävästä valoi-
sasta sekä uudesta tähdestä ja muista
merkeistä, **Hel.** 14:2–6. Samuel Lama-
nilainen profetoi pimeydestä, ukko-
sesta ja salamoinnista sekä maan järise-
misestä, **Hel.** 14:20–27. Jeesuksen synty-
män merkit toteutuivat, **3. Nefi** 1:15–21.
Jeesuksen kuoleman merkit toteutuivat,
3. Nefi 8:5–23.

Todistuksia Jeesuksesta Kristuksesta:
Paavali todisti, että Jeesus on Kris-
tus, **Ap. t.** 18:5. Jopa pahat hengetkin
todistivat tuntevansa Jeesuksen, **Ap. t.**
19:15. Kukaan ei voi sanoa, että Jeesus
on Herra, paitsi Pyhän Hengen vaiku-
tuksesta, **1. Kor.** 12:3. Kaikkien on pol-
vistuttava ja jokaisen kielen on tunnus-
tettava: Jeesus Kristus on Herra, **Fil.**
2:10–11.

Ja me puhumme Kristuksesta, me
riemuitsemme Kristuksessa, me saar-
naamme Kristuksesta, me profetoimme
Kristuksesta, **2. Nefi** 25:26. Mormonin
kirjan tarkoituksena on saada juutalai-
set ja pakanat vakuuttuneiksi siitä, että
Jeesus on Kristus, **2. Nefi** 26:12 (Mor-
monin kirjan nimisivu). Profeetat ja
kirjoitukset todistavat Kristuksesta,
MK Jaak. 7:11, 19. Etsikää tätä Jeesusta,
josta profeetat ja apostolit ovat kirjoit-
taneet, **Et.** 12:41.

Me näimme hänet ja kuulimme äänen
todistavan, että hän on Ainosyntynyt,

OL 76:20–24. Tämä on iankaikkiset elä-
mät: tuntea Jumala ja Jeesus Kristus, **OL**
132:24.

Me uskomme Jumalaan, iankaikki-
seen Isään, ja hänen Poikaansa, Jeesuk-
seen Kristukseen, **UK** 1:1. Me uskomme,
että Kristus tulee hallitsemaan henkilö-
kohtaisesti maan päällä, **UK** 1:10.

Tuomari: Hän tuomitsee maanpiirin
vanhurskaasti, **Ps.** 9:9 (3. Nefi 27:16).
Hän tulee tuomaan oikeutta, **Ps.** 96:13.
Jumala tuomitsee oikein, niin syyttö-
män kuin syyllisen, **Saarn.** 3:17. Hän
jakaa oikeutta kaikille kansoille, **Jes.**
2:4 (Miika 4:3; 2. Nefi 12:4). Hän ajaa
vakaasti köyhien asiaa, **Jes.** 11:2–4.

Isä on antanut kaiken tuomioval-
lan Pojalle, **Joh.** 5:22. Jos tuomitsenkin,
minun tuomioni on pätevä, **Joh.** 8:16.
Hänet Jumala on asettanut elävien ja
kuolleiden tuomariksi, **Ap. t.** 10:42
(2. Tim. 4:1). Jumala tuo ihmisten sisim-
mätkin salaisuudet Kristuksen Jeesuk-
sen tuomittaviksi, **Room.** 2:16. Meidän
kaikkien on tultava Kristuksen tuomio-
istuimen eteen, **2. Kor.** 5:10 (**Alma** 12:12;
Morm. 3:20; 7:6; **Et.** 12:38; **OL** 135:5).

Kaikki ihmiset tulevat Jumalan
luokse tuomittaviksi sen totuuden ja
pyhyiden mukaisesti, joka hänessä on,
2. Nefi 2:10. Näettekö tämän kuolevai-
sen ruumiin seisovan Jumalan edessä
tuomittavana tekojen mukaan, **Alma**
5:15 (**Alma** 12:15; 33:22; 3. Nefi 27:14).

Jumala ja Kristus ovat kaikkien tuo-
marina, **OL** 76:68.

Valtuus: Hän kantaa valtaa harteil-
laan, **Jes.** 9:5 (2. Nefi 19:6).

Jeesus opetti niin kuin se, jolle on
annettu valta, **Matt.** 7:28–29 (**Mark.**
1:22). Ihmisen Pojalla on valta antaa
maan päällä syntejä anteeksi, **Matt.** 9:6.
Jeesus käski saastaisia henkiä valtuu-
della, ja ne tottelivat häntä, **Mark.** 1:27
(**Luuk.** 4:33–36). Jeesus antoi valtuuden
kahdelletoista apostolille, **Mark.** 3:14–
15. Jeesus puhui niin kuin se, jolla on
valta, **Luuk.** 4:32. Isä on antanut kai-
ken tuomiovallan Pojalle, **Joh.** 5:22,
27. Jumala voiteli Jeesuksen Pyhällä

Hengellä ja voimalla, **Ap. t. 10:38**. Kristus oli valittu jo ennen maailman perustamista, **1. Piet. 1:20** (Et. 3:14). Kristuksella on kuoleman ja tuonelan avaimet, **Ilm. 1:18**.

Kaikista ihmisistä tulee Kristuksen alamaisia, **2. Nefi 9:5**. Jeesus Kristus, Jumalan Poika, on taivaan ja maan Isä, kaiken Luoja alusta asti, **Hel. 14:12**.

Kristus tuli Isän tahdosta tekemään hänen tahtonsa, **OL 19:24**. Jeesus sai Isän kirkkauden täyteen, ja hän sai kaiken vallan, **OL 93:3–4, 16–17** (Joh. 3:35–36).

Vertauskuvia Kristuksesta: Abel uhrausi esikoiskaritsoja, **1. Moos. 4:4** (Moos. 5:20). Ota ainoa poikasi Iisak ja uhraa hänet polttouhriksi, **1. Moos. 22:1–13** (MK Jaak. 4:5). Herra käski Israelin lasten uhrata virheettömiä karitsoita, **2. Moos. 12:5, 21, 46** (4. Moos. 9:12; Joh. 1:29; 19:33; 1. Piet. 1:19; Ilm. 5:6). Se on leipää, jonka Herra on antanut teille ruoaksi, **2. Moos. 16:2–15** (Joh. 6:51). Lyö kalliioon, niin siitä alkaa juosta vettä ja kansa saa juodakseen, **2. Moos. 17:6** (Joh. 4:6–14; 1. Kor. 10:1–4). Pukki saa kantaa kaikki heidän syntinsä, **3. Moos. 16:20–22** (Jes. 53:11; Moosia 14:11; 15:6–9). Mooses nosti tangon päähän pronsikäärmeen, jotta ne, jotka katsoisivat sitä, pelastuisivat, **4. Moos. 21:8–9** (Joh. 3:14–15; Alma 33:19; Hel. 8:14–15). Joona oli kalan vatsassa kolme päivää, **Joona 2:1** (Matt. 12:40).

Tämä on Isän Ainosyntyisen uhrin vertauskuva, **Moos. 5:4–8**.

Jehova. *Katso myös* Jeesus Kristus; MINÄ OLEN

Israelin Jumalan liittonimi eli erisnimi. Raamatussa nimi Jehova on muodossa Jahve. Se merkitsee 'Iankaikkinen MINÄ OLEN' (2. Moos. 3:14; Joh. 8:58). Jehova on Jeesus Kristus kuolevaisuutta edeltävässä elämässä. Hän tuli maan päälle Marian poikana (Moosia 3:8; 15:1; 3. Nefi 15:1–5). Sana *Herra* tarkoittaa Vanhassa testamentissa yleensä Jehovaa eli Jahvea.

Jehova on Kristus: Muinaiset profeetat

tunsivat Jehovan (2. Moos. 6:3; Abr. 1:16). Apostoli Paavali opetti, että Kristus oli Vanhan testamentin Jehova (2. Moos. 17:6; 1. Kor. 10:1–4). Mormonin kirjassa Jeredin veli näki Kristuksen kuolevaisuutta edeltävässä elämässä ja palveli häntä (Et. 3:13–15). Myös Moroni kutsui Kristusta Jehovaksi (Moroni 10:34). Joseph Smith ja Oliver Cowdery näkivät ylösnousseen Jehovan Kirtlandin temppelissä (OL 110:3–4).

Jered. *Katso myös* Jerediläiset; Jeredin veli

Mormonin kirjassa johtaja, joka veljensä kanssa johti siirtokunnan Babylonin tornilta luvattuun maahan läntiselle pallonpuoliskolle (Et. 1:33–2:1).

Jered pyysi veljeään rukoilemaan, ettei Herra sekoittaisi heidän perheidensä ja ystäviensä kieltä, **Et. 1:34–37**. Matkasi meren rantaan ja asui siellä neljä vuotta, **Et. 2:13**. Meni meritse luvattuun maahan, **Et. 6:4–12**.

Jereditiläiset. *Katso myös* Jered; Jeredin veli; Mormonin kirja

Mormonin kirjassa kansa, joka polveutui Jeredistä, hänen veljestään ja heidän ystävästään (Et. 1:33–41). Jumala johdatti heidät Babylonin tornilta Amerikan mantereelle, luvattuun maahan (Et. 1:42–43; 2–3; 6:1–18). Vaikka kansa oli aikanaan miljoonalukuinen, kaikki tuhoutuivat jumalattomuudesta aiheutuneessa sisällissodassa (Et. 14–15).

Jeredin veli. *Katso myös* Jered; Jereditiläiset

Mormonin kirjan profeetta, joka johti veljensä kanssa Babylonin tornilta luvattuun maahan läntiselle pallonpuoliskolle siirtokunnan, josta sai alkunsa jereditiläisten kansa (Et. 1–6). Jeredin veli oli niin suuri uskon mies, että hän puhui Herran kanssa kasvoista kasvoihin (OL 17:1). Hänen tarinansa kerrotaan Eterin kirjassa.

Jeredin veli oli kookas ja väkevä mies ja Herran suuresti suosima mies, **Et. 1:34**. Uskonsa tähden Jeredin veli näki

Jeremia

Herran sormen, **Et.** 3:6–9 (**Et.** 12:20). Kristus näytti henkiruumiinsa Jeredin veljelle, **Et.** 3:13–20. Koskaan ei ole ilmaistu suurempia asioita kuin ne, jotka ilmaistiin Jeredin veljelle, **Et.** 4:4. Jeredin veli varoitti kansaansa kuningasvallasta, **Et.** 6:22–23. Herra näytti Jeredin veljelle kaiken, **Et.** 12:21. Jeredin veli oli voimallinen kirjoittamisessa, **Et.** 12:24. Uskon kautta Jeredin veli siirsi Serininvuoren, **Et.** 12:30.

Jeremia. *Katso myös* Valitusvirret

Vanhan testamentin profeetta, joka syntyi pappisperheeseen. Hän profetoiti Juudassa vuosina 626–586 eKr. Hän eli samoihin aikoihin kuin muutamat muutkin suuret profetat: Lehi, Hese-kiel, Hoosea ja Daniel.

Jo kuolevaisuutta edeltävässä elämässä Jeremia asetettiin tulemaan profeetaksi (**Jer.** 1:4–5). Hän toimi profeettana noin neljänkymmenen vuoden aikana ja vastusti opetuksillaan epäjumalien palvontaa ja siveettömyyttä juutalaisten keskuudessa (**Jer.** 3:1–5; 7:8–10). Hän sai kestää jatkuvaa vastustusta ja loukkauksia (**Jer.** 20:2; 36:18–19; 38:4). Jerusalemin tuhon jälkeen pakoon päässeet juutalaiset veivät Jeremian mukanaan Egyptiin (**Jer.** 43:5–6), missä he perimätiedon mukaan kivittivät hänet kuoliaaksi.

Jeremian kirja: Luvuissa 1–6 on profetioita Josian hallituskaudelta. Luvuissa 7–20 on profetioita Jojakimin ajalta. Luvuissa 21–38 käsitellään Sidskin hallituskautta. Luvuissa 39–44 on profetioita ja kuvataan historiallisia tapahtumia Jerusalemin tuhon jälkeen. Luvussa 45 on Jeremian kirjurille Barukille lupaus, että tämän henki säilyisi. Luvuissa 46–51 on profetioita vieraita kansoja vastaan. Luvussa 52 on historiallinen lisäys. Joitakin Jeremian profetioita oli Nefin hankimissa Labanin pronssilevyissä (1. Nefi 5:10–13). Jeremia mainitaan kahdessa muussakin kohdassa Mormonin kirjassa (1. Nefi 7:14; Hel. 8:20).

Jeremian kirjassa on myös maininta ihmisen kuolevaisuutta edeltävästä

olemassaolosta ja Jeremian ennalta-asettamisesta (**Jer.** 1:4–5). Siinä profetoidaan Israelin paluusta hajaannuksen tilasta, että yksi kaupungista ja kaksi kansasta kootaan Siioniin, ihaan maahan, jossa Israel ja Juuda saavat asua turvassa ja rauhassa (**Jer.** 3:12–19), ja että Herra kokoaa Israelin pohjoisesta maasta lähettämällä monia kalastajia ja metsästäjiä etsimään heitä (**Jer.** 16:14–21). Tämä myöhempien aikojen tapahtuma on oleva suhteessa jopa suurempi kuin Israelin pako Egyptistä Mooseksen johdolla (**Jer.** 16:13–15; 23:8).

Jeriko

Muurien ympäröimä kaupunki Jordaninlaaksossa 245 metriä merenpinnan alapuolella. Jeriko on lähellä sitä paikkaa, jossa israelilaiset ylittivät virran mennessään ensi kerran luvattuun maahan (**Joos.** 2:1–3; 3:16; 6).

Jerikon valloitus, **Joos.** 6:1–20. Joosua kirosi Jerikon, **Joos.** 6:26 (1. Kun. 16:34). Jeriko kuului Benjaminin alueeseen, **Joos.** 18:11–12, 21.

Herra kävi Jerikossa viimeisellä matkallaan Jerusalemiin, **Mark.** 10:46 (**Luuk.** 18:35; 19:1).

Jerobeam

Vanhassa testamentissa Jerobeam oli jaetun Israelin pohjoisen osan ensimmäinen kuningas. Hän kuului Efraimin heimoon. Jumalaton Jerobeam johti kapinaa Juudan huonetta ja Daavidin sukua vastaan.

Jerobeam pystytti Daniin ja Beteeliin epäjumalia kansan palvottaviksi, **1. Kun.** 12:28–29. Ahia nuhteli Jerobeamia, **1. Kun.** 14:6–16. Jerobeam muistettiin siitä, että hän oli tuonut hirveän synnin Israeliin, **1. Kun.** 15:34 (1. Kun. 12:30).

Jerubbaal. *Katso myös* Gideon (Vanha testamentti)

Vanhassa testamentissa nimi, joka annettiin Gideonille, sen jälkeen kun hän oli hävittänyt Baalin alttarin (Tuom. 6:32; 7:1; 9; 1. Sam. 12:11).

Jerusalem

Kaupunki nykyisessä Israelissa ja Raamatun historian merkittävin kaupunki. Tässä kaupungissa on monia kristittyjen, juutalaisten ja muslimien pyhimpiä paikkoja, joissa käy paljon uskovia. Sitä kutsutaan usein pyhäksi kaupungiksi.

Aiemmin Salemina tunnettu (1. Moos. 14:18; Ps. 76:3) Jerusalem oli jebusilainen kaupunki, ennen kuin Daavid valloitti sen (Joos. 10:1; 15:8; 2. Sam. 5:6–7) ja teki siitä pääkaupunkinsa. Siihen asti tämä 800 metriä meren pinnan yläpuolella sijaitseva kaupunki oli ollut lähinnä vuoristolinna. Syvät laaksot ympäröivät sitä joka puolelta pohjoista lukuun ottamatta.

Kuningas Daavidilla oli Jerusalemissa puinen palatsi, mutta Salomon hallituskaudella kansa kohensi kaupunkia monin tavoin, muun muassa rakentamalla kuninkaan palatsin ja temppelin.

Valtakunnan jakaannuttua Israeliksi ja Juudaksi Jerusalem jäi Juudan pääkaupungiksi. Valloitusjoukot hyökkäsivät usein sitä vastaan (1. Kun. 14:25; 2. Kun. 14:13; 16:5; 18–19; 24:10; 25). Hiskian aikana Jerusalemissa tuli uskonnollinen keskus, mutta se tuhottiin osittain vuosina 320, 168 ja 65 eKr. Herodes rakensi muurit ja temppelin uudelleen, mutta vuonna 70 jKr. roomalaiset hävittivät kaupungin täydellisesti.

Melkisedek oli Salemin kuningas, **1. Moos.** 14:18 (Hepr. 7:1–2). Jesaja kehotti Jerusalemlaisia pukemaan ylleen loistavat vaatteensa, **Jes.** 52:1. Jerusalemissa kuuluu Jumalan puhe, **Miika** 4:2.

Kristus valitti Jerusalemin kohtaloksi, **Matt.** 23:37–39 (Luuk. 13:34). Jerusalem on elävän Jumalan kaupunki, **Hepr.** 12:22.

Jerusalem hävitettäisiin, ellei se tekisi parannusta, **1. Nefi** 1:4, 13, 18 (2. Nefi 1:4; Hel. 8:20). Jerusalem asutetaan uudestaan hävityksen jälkeen, **3. Nefi** 20:46. Jerusalem rakennetaan uudelleen, **Et.** 13:5.

Kristus varoitti myöhempien aikojen pyhiä, samoin kuin hän varoitti Jerusalemin asukkaita, **OL** 5:20. Juudasta olevien paettava Jerusalemiin, **OL** 133:13. Herra puhuu Jerusalemissa, **OL** 133:21.

Jesaja

Vanhan testamentin profeetta, joka profetoi vuosina 740–701 eKr. Kuninkas Hiskian pääneuvonantajana Jesajalla oli suuri uskonnollinen ja poliittinen vaikutusvalta.

Jeesus lainasi Jesajan sanoja useammin kuin kenenkään muun profetaan sanoja. Myös Pietari, Johannes ja Paavali lainaavat Uudessa testamentissa usein Jesajan sanoja. Mormonin kirjassa ja Opissa ja liitoissa on enemmän lainauksia Jesajan kuin kenenkään muun profetaan kirjoituksista, ja niistä on paljon apua Jesajan kirjoitusten tulkitsemisessa. Nefi opetti kansaansa Jesajan kirjoitusten avulla (2. Nefi 12–24; Jes. 2–14). Herra sanoi nefiläisille, että Jesajan sanat ovat suuria ja että kaikki Jesajan profetoimat asiat toteutuisivat (3. Nefi 23:1–3).

Jesajan kirja: Kirja Vanhassa testamentissa. Monet Jesajan profetioista koskevat sekä Lunastajan tulemistaan maanpäälliseen palvelutehtäväänsä (Jes. 9:5) että hänen tulemistaan suurena Kuninkaana viimeisenä aikana (Jes. 63). Hän profetoi paljon myös Israelin tulevaisuudesta.

Luvussa 1 on kirjan esipuhe. Jesajan kirjan kohdissa 7:14; 9:5–6; 11:1–5; 53 ja 61:1–3 on ennustuksia Vapahtajan tehtävästä. Luvuissa 2, 11, 12 ja 35 käsitellään myöhempien aikojen tapahtumia; silloin evankeliumi palautetaan, Israel kootaan ja janoinen maa kukkii kuin lilja. Luvussa 29 on profetia Mormonin kirjan julki tulosta (2. Nefi 27). Luvuissa 40–46 julistetaan Jehovan suuruutta todellisuudessa Jumalana pakanoiden epäjumaliin verrattuna. Lopuissa luvuissa, 47–66, käsitellään tapahtumia, jotka liittyvät Israelin lopulliseen paluuseen ja Siionin perustamiseen, jolloin Herra asuu kansansa keskellä.

Jetro

Jetro. *Katso myös* Mooses

Vanhassa testamentissa midianilainen päällikkö ja pappi, joka antoi Moosekselle kodin tämän paettua Egyptistä. Toiselta nimeltään Reuel (2. Moos. 2:18). Myöhemmin Mooses otti vaimokseen Jetron tyttären Sipporan (2. Moos. 3:1; 4:18; 18:1–12). Jetro opetti Moosesta jakamaan vastuuta (2. Moos. 18:13–27). Mooses sai Melkisedekin pappeuden Jetrolta (OL 84:6–7).

Job

Vanhassa testamentissa vanhurskas mies, joka kärsi ankaraa ahdinkoa mutta pysyi kuitenkin uskollisena Jumalalle. Hänen kertomuksensa on Jobin kirjassa.

Jobin kirja: Vaikka kirja kertoo Jobin kärsimyksistä, se ei vastaa täysin kysymykseen siitä, miksi Job (tai kuka tahansa) kärsii tuskaa tai menettää perheensä tai omaisuutensa. Kirjassa selvitetään, etteivät ahdingot välttämättä merkitse sitä, että ihminen on tehnyt syntiä. Herra voi käyttää ahdinkoa kokemusten antamiseen, kuritukseksi ja opetuksiksi samoin kuin rangaistukseksikin (OL 122).

Kirja voidaan jakaa neljään osaan. Luvuissa 1 ja 2 on johdantokertomus. Luvuissa 3–31 on sarja keskusteluja Jobin ja kolmen ystävän kesken. Luvuissa 32–37 on neljännen ystävän Elihun puheita, joissa hän tuomitsee Jobin eri syistä kuin kolme ensimmäistä ystävää. Kirjan viimeisissä luvuissa, 38–42, Jobille vakuutetaan, että hänen elämänsä kulku on ollut hyvää alusta asti.

Jobin kirja opettaa, että jos ihmisellä on oikea tieto Jumalasta ja hän elää sellaista elämää, jonka Jumala hyväksyy, hän pystyy paremmin kestämaan häntä kohtaavat koettelemukset. Sellaiset huudahdukset kuin ”Olen valmis, vaikka hän surmaisi minut” (Job 13:15) kuvaavat Jobin vankkumattomaa uskoa. Job mainitaan myös kohdissa Hes. 14:14; Jaak. 5:11; OL 121:10.

Joel

Vanhassa testamentissa profeetta

Juudan maassa. Hänen elinajastaan ei ole varmuutta. Hän saattoi elää joskus Joasin hallituskauden – ennen vuotta 850 eKr. – ja Juudan heimon pakkosiirtolaisuudesta Babyloniasta palaamisen välillä.

Joelin kirja: Kirja keskittyy profetiaan, jonka Joel esitti sen jälkeen kun Juudan maata oli lyöty ankaralla kuivuudella ja heinäsiirkoilla (Joel 1:4–20). Joel vakuutti kansalle, että se voisi saada Jumalan siunaukset takaisin parannuksen kautta (Joel 2:12–14).

Luvussa 1 on kutsu juhla kokoukseen Herran huoneeseen. Luvussa 2 kerrotaan sodasta ja hävityksestä, jotka edeltävät tuhatvuotista valtakuntaa. Luvussa 3 puhutaan myöhemmistä ajoista ja vahvistetaan, että kaikki kansat ovat sodassa mutta että lopulta Herra on asuva Siionissa.

Pietari lainasi Joelin profetiaa Hengen vuodattamisesta helluntaina (Joel 3:1–5; Ap. t. 2:16–21). Myös enkeli Moroni esitti tämän saman kohdan Joseph Smithille (JS–H 1:41).

Johanneksen ilmestys. *Katso myös*

Apokalypsi; Johannes, Sebedeuksen poika

Uuden testamentin viimeinen kirja, joka käsittää apostoli Johannekselle annetun ilmoituksen. Hänen sallittiin nähdä maailman tuleva historia, etenkin viimeiset ajat (Ilm. 1:1–2; 1. Nefi 14:18–27; OL 77). Johanneksen ilmentystä sanotaan myös Ilmestyskirjaksi ja Apokalypsiksi.

Johannes sai tämän ilmestyksen Herran päivänä Patmossaarella (Ilm. 1:9–10), joka sijaitsee Vähän-Aasian rannikolla lähellä Efesoa. Ilmestyksen saamisen tarkkaa vuosilukua ei tiedetä.

Tietoja kirjan ymmärtämiseksi on kohdissa 1. Nefi 14:18–27 ja OL 77 (Et. 4:15–16).

Luvuissa 1–3 on kirjan johdanto ja kirjeet seitsemälle Aasian seurakunnalle. Johannes kirjoitti kirjeet auttaakseen pyhiä selvittämään tietyt ongelmat. Luvuissa 4 ja 5 on Johanneksen

saamia näkyä Jumalan ja Kristuksen majesteettillisuudesta ja vanhurskaasta voimasta. Luvuissa 6–9 ja 11 Johannes kertoo nähneensä seitsemällä sinetillä suljetun kirjan, jonka sineteistä jokainen kuvaa tuhatta vuotta maan ajallisuudesta historiasta. Näissä luvuissa käsitellään ensisijaisesti seitsemännen sinetin tapahtumia (ks. Ilm. 8–9; 11:1–15). Luvussa 10 kerrotaan Johanneksen syömästä kirjasta. Kirja kuvaa Johanneksen myöhemmin suorittamaa tehtävää. Luvussa 12 on näky pahuudesta, joka alkoi taivaassa, kun Saatana kapi noi ja hänet karkotettiin. Siellä alkanutta sotaa käydään edelleen maan päällä. Luvuissa 13, 17–19 Johannes kuvaa Saatanan valvomia jumalattomia maanpäällisiä valtakuntia ja kertoo niiden kohtalosta ja pahuuden lopullisuudesta tuhosta. Luvuissa 14–16 kuvataan pyhien vanhurskautta pahuuden keskellä juuri ennen Kristuksen toista tulemistä. Luvuissa 20–22 kuvataan tuhatvuotista valtakuntaa, Uuden Jerusalemin kaunista kaupunkia sekä maan historian viimeisiä tapahtumia.

Johannes Kastaja. *Katso myös* Aaronin pappeus; Elia(s)

Uudessa testamentissa Sakariaan ja Elisabetin poika. Johannes lähetettiin valmistamaan kansaa Messiaan vastaanottamiseen (Joh. 1:19–27). Hänellä oli Aaronin pappeuden avaimet, ja hän kastoi Jeesuksen Kristuksen.

Jesaja ja muut profetoivat Johanneksen työstä, **Jes.** 40:3 (Mal. 3:1; 1. Nefi 10:7–10; 2. Nefi 31:4).

Heitettiin vankilaan ja mestattiin, **Matt.** 14:3–12 (Mark. 6:17–29). Gabriel ilmoitti Johanneksen syntymän ja palvelutyön Sakariaalle, **Luuk.** 1:5–25. Jeesus opetti, että Johannes Kastaja oli suuri profeetta, **Luuk.** 7:24–28. Johannes Kastaja tunsu Jeesuksen Jumalan Pojaksi, **Joh.** 1:29–34. Johanneksen opetuslapsista tuli Jeesuksen opetuslapsia, **Joh.** 1:25–29, 35–42 (Ap. t. 1:21–22). Ei tehnyt yhtään tunnustekoa, **Joh.** 10:41.

Lähetettiin ylösnousseena olentona

Johannes, Sebedeuksen poika

asettamaan Joseph Smith ja Oliver Cowdery Aaronin pappeuteen, **OL** 13 (OL 27:7–8; JS–H 1:68–72). Enkeli asetti Johannes Kastajan tämän ollessa kahdeksan päivän ikäinen, **OL** 84:28.

Johannes, Sebedeuksen poika.

Katso myös Apostoli; Evankeliumi (Uuden testamentin kirja); Johanneksen ilmestys; Melkisedekin pappeus; Muutetut olennot

Uudessa testamentissa yksi kahdestatoista apostolista, Sebedeuksen poika ja Jaakobin veli. Oli aikaisemmin elämässään kalastaja (Mark. 1:17–20). Hän on luultavasti nimeltä mainitsematon Johannes Kastajan opetuslapsi kohdassa Joh. 1:40. Jeesus Kristus kutsui hänet myöhemmin omaksi opetuslapsekseen (Matt. 4:21–22; Luuk. 5:1–11). Hän kirjoitti Johanneksen evankeliumin, kolme kirjettä ja Ilmestyskirjan. Hän oli yksi kolmesta, jotka olivat Herran kanssa, kun tämä herätti Jairoksen tyttären (Mark. 5:35–42) sekä kun Herra oli Kirkastusvuorella (Matt. 17:1–9) ja Getsemanessa (Matt. 26:36–46). Omissa kirjoituksissaan hän sanoo itseään opetuslapseksi, joka oli Jeesukselle rakas (Joh. 13:23; 21:20), ja ”toiseksi” opetuslapseksi (Joh. 20:2–8). Jeesus kutsui häntä ja hänen veljeään myös nimellä Boanerges, ”ukkonenjylinän pojat” (Mark. 3:17). Häneen viitataan usein ristiinnaulitsemis- ja ylösnousemuskertomuksissa (Luuk. 22:8; Joh. 18:15; 19:26–27; 20:2–8; 21:1–2). Myöhemmin Johannes karkotettiin Patmossaarelle, missä hän kirjoitti Ilmestyskirjan (Ilm. 1:9).

Johannes mainitaan usein myöhempien aikojen ilmoituksissa (1. Nefi 14:18–27; 3. Nefi 28:6; Et. 4:16; OL 7; 27:12; 61:14; 77; 88:141). Nämä kohdat vahvistavat Raamatun kertomuksen Johanneksesta ja osoittavat myös hänen suuruutensa sekä sen työn merkityksen, jonka Herra antoi hänen tehtäväkseen maan päällä Uuden testamentin aikoina ja viimeisinä aikoina. Myöhempien aikojen pyhät kirjoitukset vahvistavat,

että Johannes ei kuollut vaan sai jäädä palvelemaan maan päälle Herran toiseen tulemiseen asti (Joh. 21:20–23; 3. Nefi 28:6–7; OL 7).

Johanneksen kirjeet: Vaikka näiden kolmen kirjeen kirjoittaja ei mainitse nimeään, kieli on niin samanlaista kuin apostoli Johanneksen kieli, että hänen oletetaan kirjoittaneen ne.

Ensimmäisen Johanneksen kirjeen luvussa 1 pyhiä kehoitetaan elämään Jumalan yhteydessä. Luvussa 2 tähdennetään, että pyhät oppivat tuntemaan Jumalan olemalla kuuliaisia, ja kielletään rakastamasta maailmaa. Luvussa 3 kaikkia kutsutaan tulemaan Jumalan lapsiksi ja rakastamaan toisiaan. Luvussa 4 selitetään, että Jumala on rakkaus ja asuu niissä, jotka häntä rakastavat. Luvussa 5 selitetään, että pyhät syntyvät Jumalasta uskon kautta Kristukseen.

Toinen Johanneksen kirje on ensimmäisen kaltainen. Siinä Johannes riemuitsee ”valitun äidin” lasten uskollisuudesta.

Kolmannessa Johanneksen kirjeessä kiitetään Gaius-nimistä miestä hänen uskollisuudestaan ja siitä, että tämä on tukenut niitä, jotka rakastavat totuutta.

Johanneksen evankeliumi: Apostoli Johannes todistaa tässä Uuden testamentin kirjassa, että 1) Jeesus on Kristus eli Messias ja että 2) Jeesus on Jumalan Poika (Joh. 20:31). Hänen kuvaamansa Jeesuksen elämän tapahtumat on valittu ja järjestetty tarkoin tätä tavoitetta silmällä pitäen. Kirja alkaa selvityksellä Kristuksen asemasta kuolevaisuutta edeltävässä olemassaolossa: hän oli Jumalan luona, hän oli Jumala, ja hän oli kaiken Luoja. Hän syntyi lihaan Isän ainosyntyisenä Poikana. Johannes seuraa Jeesuksen palvelutyön kulkua, tähdentää voimakkaasti hänen jumalallisuuttaan ja ylösnousemustaan kuoleista. Hän vakuuttaa selvästi, että Jeesus on Jumalan Poika, mistä ihmetoet, todistajat, profeetat ja Kristuksen oma ääni ovat todistaneet. Johannes opet-

taa asettamalla vastakkain valon ja pimeyden, totuuden ja erheen, hyvän ja pahan, Jumalan ja Perkeleen. Jeesuksen pyhyyttä ja juutalaisten hallitusmiesten epäuskaisuutta ei ehkä julisteta missään muussa kirjassa yhtä selvästi.

Johannes kirjoittaa enimmäkseen Kristuksen palvelutyöstä Juudeassa, etenkin hänen kuolevaisuudessa tekemänsä palvelutyön viimeisestä viikosta, kun taas Matteus, Markus ja Luukas kirjoittivat enimmäkseen hänen palvelutyöstään Galileassa. Useita tämän evankeliumin kohtia on selvennetty myöhempien aikojen ilmoituksella (OL 7 ja OL 88:138–141).

Katso luetteloa Johanneksen evankeliumissa kerrotuista Vapahtajan elämän tapahtumista liitteen kohdasta Evankeliumiharmonia.

Ilmestyskirja: Katso Johanneksen ilmestys

Johtaja

Pappeuskoorumien ja kirkon muiden organisaatioiden johdossa on johtaja.

Diakonien, opettajien, pappien ja vanhinten johtajien velvollisuuksia kuvaillaan, OL 107:85–89 (OL 124:136–138, 142). Seitsemän johtajaa johtavat kaikkia muita seitsenkymmeniä, OL 107:93–95. Vaarnojen johtajat nimitettiin, OL 124:133–135.

Johtava piispa

Johtava auktoriteetti kirkossa. Hänellä on yleinen vastuu kirkon ajallisesta hyvinvoinnista (OL 107:68). Johtava piispa ja hänen neuvonantajansa, jotka myös ovat johtavia auktoriteetteja, johtavat kirkon Aaronin pappeutta (OL 68:16–17; 107:76, 87–88).

Edward Partridge asetettava piispaksi, OL 41:9. Ensimmäinen presidenttikunta kutsuu ja erottaa piispat tehtäviinsä, OL 68:14–15. Aaronin todellisilla jälkeläisillä, jotka ovat esikoisia, on oikeus johtaa, jos ensimmäinen presidenttikunta heidät kutsuu, erottaa ja asettaa, OL 68:16, 18–20. Voidaan tuomita vain ensimmäisen

presidenttikunnan edessä, OL 68:22–24 (OL 107:82).

Johtavat auktoriteetit. *Katso*

Apostoli; Ensimmäinen presidenttikunta; Johtava piispa; Seitsenkymmen

Jonatan. *Katso myös* Daavid; Saul, Israelin kuningas

Vanhassa testamentissa Israelin kuninkaan Saulin poika. Jonatan oli Daavidin läheinen ystävä (1. Sam. 13–23; 31).

Joona. *Katso myös* Ninive

Vanhan testamentin profeetta, jonka Herra kutsui saarnaamaan parannusta Niniven kaupunkiin (Joona 1:1–2).

Joonan kirja: Vanhan testamentin kirja, joka kertoo yhdestä Joonan elämän tapahtumasta. Joona ei luultavasti itse kirjoittanut kirjaa. Joonan kirjan pääajatus on, että Jehova hallitsee kaikkialla eikä rajoita rakkauttaan yhteen kansakuntaan tai kansaan.

Luvussa 1 Herra kutsuu Joonan saarnaamaan Niniveen. Sen sijaan että Joona olisi tehnyt Herran käskyn mukaan, hän pakeni laivalla ja joutui suuren kalan nielaisemaksi. Luvussa 2 Joona rukoilee Herraa ja kala oksentaa Joonan kuivalle maalle. Luvussa 3 kerrotaan, että Joona meni Niniveen ja profetoi sen tuhosta. Kansa teki kuitenkin parannuksen. Luvussa 4 Herra nuhtelee Joonaa siitä, että tämä oli suuttunut, kun Herra pelasti kansan.

Jeesus opetti, että Joonan joutuminen kalan nielaisemaksi oli ennustus Jeesuksen omasta kuolemasta ja ylösnousemuksesta (Matt. 12:39–40; 16:4; Luuk. 11:29–30).

Joosef Arimatialainen

Joosef Arimatialainen oli Sanhedrinin jäsen, Kristuksen opetuslapsi ja rikas ja uskollinen israelilainen, joka ei osallistunut Herramme tuomitsemiseen. Ristiinnaulitsemisen jälkeen Joosef käärittytti Vapahtajan ruumiin puhtaaseen pellavavaatteeseen ja pani hänet omaan

Joosef, Jaakobin poika

luolahautaan (Matt. 27:57–60; Mark. 15:43–46; Luuk. 23:50–53; Joh. 19:38–42).

Joosef, Jaakobin poika. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Raakelin esikoispoika (1. Moos. 30:22–24; 37:3).

Joosef sai Israelin esikoisoikeuden, koska Jaakobin ensimmäisen vaimon esikoispoika Ruuben menetti tämän etuoikeuden rikkomuksen tähden (1. Aik. 5:1–2). Kelvollisuutensa vuoksi Joosef, joka oli Jaakobin toisen vaimon esikoisena järjestyksessä seuraava siunauksen saaja, sai sen isältään vähän ennen tämän kuolemaa (1. Moos. 49:22–26).

Joosefilla oli suurenmoinen luonne. Hän oli viisas ja taitava (1. Moos. 41:39). Se, että hän torjui Potifarin vaimon, on esimerkki uskosta, siveydestä ja henkilökohtaisesta vilpittömyydestä (1. Moos. 39:7–12). Kun Joosef ilmaisi veljilleen Egyptissä, kuka hän todellisuudessa oli, moittimisen asemesta hän kiitti heitä siitä, kuinka he olivat kohdelleet häntä. Hän uskoi, että heidän tekonsa olivat edistäneet Jumalan tahdon toteutumista (1. Moos. 45:4–15).

Myöhempien aikojen ilmoitus osoittaa, että Joosefin suvulla on suuri tehtävä viimeisinä aikoina (JSR 1. Moos. 50:24–38 [Liiteosa]; 2. Nefi 3:3–24; 3. Nefi 20:25–27).

Jaakob rakasti Joosefia hyvin paljon ja teetti hänelle värikkään puvun, **1. Moos.** 37:3. Kateus herätti Joosefin veljissä vihaa, ja he juonittelivat tappaakseen hänet mutta myivätkin hänet kauppiaille, jotka olivat matkalla Egyptiin, **1. Moos.** 37:5–36. Egyptissä Herra antoi Joosefin menestyä ja hänestä tuli Potifarin talouden hoitaja, **1. Moos.** 39:1–4. Potifarin vaimo valehteli ja sanoi, että Joosef oli yrittänyt lähennellä häntä. Tämä johti Joosefin väärään tuomioon, ja hänet pantiin vankilaan, **1. Moos.** 39:7–20. Joosef

tulkitsi faraon juomanlaskijan ja leipurin unet, **1. Moos.** 40. Farao alkoi suosia Joosefia, koska tämä oli tulkinnut yhden faraon unista. Hän teki Joosefista Egyptin käskynhaltijan, **1. Moos.** 41:14–45. Efraimin ja Manasssen syntymä, **1. Moos.** 41:50–52. Joosef tapasi isänsä ja veljensä, **1. Moos.** 45–46. Joosef kuoli Egyptissä 110 vuoden iässä, **1. Moos.** 50:22–26.

Joosef, Marian mies. *Katso myös*

Jeesus Kristus; Maria, Jeesuksen äiti

Marian, Jeesuksen äidin, mies. Joosef oli Daavidin jälkeläinen (Matt. 1:1–16; Luuk. 3:23–38) ja asui Nasaretissa. Maria oli kihlattu Joosefille. Vähän ennen heidän vihkimistään enkeli Gabriel ilmestyi Marialle ja ilmoitti, että Maria oli valittu Vapahtajan äidiksi (Luuk. 1:26–35). Myös Joosef sai ilmoituksen tästä jumalallisesta syntymästä (Matt. 1:20–25).

Jeesuksella oli maanpäällisistä vanhemmista ainoastaan äiti, Maria, koska Isä Jumala oli Jeesuksen isä, mutta juutalaiset pitivät Joosefia Jeesuksen isänä, ja Jeesus kohteli häntä isänään (Luuk. 2:48, 51). Taivaallisten unien varoitamana Joosef pakeni Egyptiin, jotta Jeesus-lapsen henki säästyisi (Matt. 2:13–14). Herodeksen kuoltua enkeli käski Joosefin viedä Kristus-lapsen takaisin Israeliin (Matt. 2:19–23).

Joosefin sauva. *Katso* Efraim:

Efraimin tai Joosefin sauva

Joosua. *Katso myös* Jeriko

Vanhan testamentin profeetta, johtaja ja Mooseksen seuraaja. Syntyi Egyptissä ennen Israelin lasten pakenemista sieltä (4. Moos. 14:26–31). Joosua ja Kaleb olivat niiden kahdentoista vakoojan joukossa, jotka lähetettiin Kanaaniin, mutta vain Joosua ja Kaleb antoivat hyvän selonteon maasta (4. Moos. 13:8, 16–33; 14:1–10). Joosua kuoli 110 vuoden ikäisenä (Joos. 24:29). Joosua oli suuri, uskollinen ja esimerkillinen profeetta ja sotilas.

Joosuan kirja: Tämä kirja on nimetty

Joosuan mukaan, koska hän on sen päähahmo, ei siksi että hän olisi sen kirjoittanut. Luvuissa 1–12 kuvataan Kanaanin valloitusta. Luvuissa 13–24 kerrotaan, kuinka Israelin heimot jakoivat maan, ja esitetään Joosuan viimeiset neuvot.

Joosuan kirjassa on kaksi erityisesti huomattavaa jaetta. Toisessa Herra käskkee Joosuan tutkia pyhiä kirjoituksia (Joos. 1:8), ja toisessa Joosua kehottaa kansaansa pysymään uskollisena Herralle (Joos. 24:15).

Jordan

Jordan virtaa Galileanjärvestä Kuoleeseenmereen. Joki on 160 kilometriä pitkä ja muodostuu useasta Hermonvuorelta yhteen virtaavasta lähteestä. Jordan on Israelin tärkein joki.

Tähän jokeen liittyy kaksi tärkeää tapahtumaa: Herra pysäytti veden virtaamisen, niin että israelilaiset pääsivät joen poikki (Joos. 3:14–17), ja Jeesus Kristus kastettiin Jordanissa (Matt. 3:13–17; 1. Nefi 10:9).

Josafat

Vanhassa testamentissa vanhurskas Juudan kuningas (1. Kun. 15:24; 22)

Joseph Smith nuorempi. *Katso*

Smith, Joseph nuorempi

Joseph Smithin raamatunkäännös

(JSR). *Katso myös* Smith, Joseph

nuorempi

Englanninkielisen kuningas Jaakon raamatunkäännöksen tarkistettu tai osittain uudestaan käännetty laitos. Profeetta Joseph Smith aloitti tämän työn kesäkuussa 1830. Jumala oli käsenyt häntä tekemään uuden käännöksen, ja hän piti sitä osana profeetankutsumustaan.

Vaikka Joseph sai käännöksen melkein valmiiksi heinäkuussa 1833, hän teki muutoksia aina vuonna 1844 tapahtuneeseen kuolemaansa asti valmistellessaan käsikirjoitusta julkaistavaksi. Hän julkaisi osia käännöksestä elinaianaan, mutta on mahdollista, että hän

olisi tehnyt lisää muutoksia, jos olisi elänyt niin kauan, että olisi voinut julkaista koko teoksen. Reorganisoitu Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko julkaisi Joseph Smithin innoitetun raamatunkäännöksen ensimmäisen kerran vuonna 1867. Sen jälkeen on ilmestynyt useita painoksia.

Profeetta oppi monia asioita kääntämisen yhteydessä. Käännöstyön vuoksi saatiin useita Opin ja liittojen lukuja (esim. OL 76; 77; 91 ja 132). Herra antoi Josephille myös kääntämistä koskevia yksityiskohtaisia ohjeita, jotka on merkitty Oppiin ja liittoihin (OL 37:1; 45:60–61; 76:15–18; 90:13; 91; 94:10; 104:58; 124:89). Kallisarvoisessa helmessä nykyisin olevat Mooseksen kirja ja Joseph Smith – Matteus on otettu sellaisinaan Joseph Smithin raamatunkäännöksestä.

Joseph Smithin raamatunkäännös on palauttanut eräitä selkeitä ja kallisarvoisia asioita, jotka ovat kadonneet Raamatusta (1. Nefi 13). Vaikka Joseph Smithin raamatunkäännös ei olekaan kirkon virallinen Raamattu, se antaa monia mielenkiintoisia ajatuksia ja edistää arvokkaalla tavalla Raamatun ymmärtämistä. Se todistaa myös profeetta Joseph Smithin kutsumuksen ja palvelutyön jumalallisuudesta.

Josia

Vanhurskas Juudan kuningas vuosina 641–610 eKr. (2. Kun. 22–24; 2. Aik. 34–35). Hänen hallituskautenaan löydettiin lain kirja Herran huoneesta (2. Kun. 22:8–13).

Jumala, jumaluus. Katso myös Herra;

Isä, taivaallinen; Jeesus Kristus; Pyhä Henki

Jumalaluuteen kuuluu kolme erillistä persoonaa: Jumala, iankaikkinen Isä; hänen Poikansa Jeesus Kristus ja Pyhä Henki. Me uskomme heistä jokaiseen (UK 1:1). Myöhempien aikojen ilmoituksesta tiedämme, että Isällä ja Pojalla on käsin kosketeltava liha- ja luuruumis ja että Pyhä Henki on henkipersoonaa

vailla lihaa ja luuta (OL 130:22–23). Nämä kolme persoonaa ovat yhtä tarkoituksen ja opin täydellisessä ykseydessä ja sopusoinnussa (Joh. 17:21–23; 2. Nefi 31:21; 3. Nefi 11:27, 36).

Isä Jumala: Sanalla Jumala tarkoitetaan yleensä Isää eli Elohimia. Häntä kutsutaan Isäksi, koska hän on meidän henkemme Isä (4. Moos. 16:22; 27:16; Mal. 2:10; Matt. 6:9; Ef. 4:6; Hepr. 12:9). Isä Jumala on maailmankaikkeuden korkein hallitsija. Hän on kaikkivaltias (1. Moos. 18:14; Alma 26:35; OL 19:1–3), kaikkietävä (Matt. 6:8; 2. Nefi 2:24) ja läsnä kaikkialla Henkensä kautta (Ps. 139:7–12; OL 88:7–13, 41). Ihmiskunnalla on Jumalaan erityinen suhde, jonka ansiosta ihminen on eri asemassa kuin koko muu luomakunta: ihmiset ovat Jumalan henkilapsia (Ps. 82:6; 1. Joh. 3:1–3; OL 20:17–18).

Merkintöjä Isän Jumalan ihmiselle ilmestymisestä tai puhumisesta on vain vähän. Pyhien kirjoitusten mukaan hän puhui Aadamille ja Eevalle (Moos. 4:14–31) ja esitteli Jeesuksen Kristuksen muuttaman kerran (Matt. 3:17; 17:5; Joh. 12:28–29; 3. Nefi 11:3–7). Hän ilmestyi Stefanokselle (Ap. t. 7:55–56) ja Joseph Smithille (JS–H 1:17). Myöhemmin hän ilmestyi sekä Joseph Smithille että Sidney Rigdonille (OL 76:20, 23). Niille, jotka rakastavat Jumalaa ja puhdistavat itsensä hänen edessään, hän suo toisinaan etuoikeuden nähdä ja tietää oma-kohtaisesti, että hän on Jumala (Matt. 5:8; 3. Nefi 12:8; OL 76:116–118; 93:1).

Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut, **Mark.** 15:34. Nämä miehet ovat Korkeimman Jumalan palvelijoita, **Ap. t.** 16:17. Me olemme Jumalan sukua, **Ap. t.** 17:28–29.

Sinun tulee antaa sakramenttisi uhriksi Korkeimmalle, **OL** 59:10–12.

Henok näki Jumalan luomat henget, **Moos.** 6:36. Pyhyden Ihminen on hänen nimensä, **Moos.** 6:57.

Poika Jumala: Nimellä Jehova eli Jahve eli Herra tunnettu Jumala on Poika, Jeesus Kristus (Jes. 12:2; 43:11; 49:26; 1. Kor.

10:1–4; 1. Tim. 1:1; Ilm. 1:8; 2. Nefi 22:2). Jeesus toimii Isän johdolla ja on täydellisessä sopusoinnussa hänen kanssaan. Kaikki ihmiset ovat hänen veljiään ja sisariaan, sillä hän on vanhin Elohimin henkilapsista. Joissakin pyhiin kirjoitusten kohdissa hänestä käytetään sanaa *Jumala*. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan esimerkiksi, että ”Jumala loi taivaan ja maan” (1. Moos. 1:1), mutta Luojana oli itse asiassa Jeesus Isän Jumalan johdolla (Joh. 1:1–3, 10, 14; Hepr. 1:1–2).

Herra sanoo olevansa MINÄ OLEN, **2. Moos.** 3:13–16. Minä yksin olen Herra [Jehova], ei ole muuta pelastajaa kuin minä, **Jes.** 43:11 (Jes. 45:21).

Minä olen maailman valo, **Joh.** 8:12. Jo ennen kuin Abraham syntyi – minä olin, **Joh.** 8:58.

Herra palvelee ihmisten keskuudessa tomumajassa, **Moosia** 3:5–10. Abinadi selitti, kuinka Kristus on Isä ja Poika, **Moosia** 15:1–4 (Et. 3:14). Herra ilmestyi Jeredin veljelle, **Et.** 3. Kuuntele Kristuksen, Herrasi ja Jumalasi, sanoja, **Moroni** 8:8. Jehova on sekä elävien että kuolleiden Tuomari, **Moroni** 10:34.

Jeesus ilmestyi Joseph Smithille ja Sidney Rigdonille, **OL** 76:20, 23. Herra Jehova ilmestyi Kirtlandin temppelissä, **OL** 110:1–4.

Jehova puhui Abrahamille, **Abr.** 1:16–19. Jeesus ilmestyi Joseph Smithille, **JS-H** 1:17.

Pyhä Henki Jumala: Myös Pyhä Henki on Jumala, jota kutsutaan muiden samankaltaisten nimien ohella Hengeksi ja Jumalan Hengeksi. Pyhän Hengen avulla ihminen voi tuntee Isän Jumalan tahdon ja tietää, että Jeesus on Kristus (1. Kor. 12:3).

Pyhä Henki neuvo, mitä teidän on sanottava, **Luuk.** 12:12. Pyhä Henki on Puolustaja, **Joh.** 14:26 (Joh. 16:7–15). Jeesus antoi apostoleille käskyä Pyhän Hengen voimalla, **Ap. t.** 1:2. Pyhä Henki todistaa Jumalasta ja Kristuksesta, **Ap. t.** 5:29–32 (1. Kor. 12:3). Myös Pyhä Henki todistaa meille, **Hepr.** 10:10–17.

Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää totuuden kaikesta, **Moroni** 10:5.

Pyhä Henki on ilmoituksen henki, **OL** 8:2–3 (OL 68:4).

Jumalan Karitsa. *Katso myös* Jeesus Kristus; Pääsiäinen, juutalaisten; Sovitus

Vapahtajan nimi, joka viittaa Jeesukseen uhrina, joka annettiin meidän puolestamme.

Kuin karitsa, jota teuraaksi viedään, **Jes.** 53:7 (Moosia 14:7).

Katsokaa: Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin, **Joh.** 1:29 (Alma 7:14). Teidät on lunastettu Kristuksen, tuon virheettömän ja tahrattoman karitsan, kalliilla verellä, **1. Piet.** 1:18–20. Karitsa, joka on teurastettu, on arvokas saamaan vallan, **Ilm.** 5:12. Me voitamme Saatanan Karitsan verellä, **Ilm.** 12:11.

Nämä on tehty valkoisiksi Karitsan veressä heidän uskonsa tähden häneen, **1. Nefi** 12:11. Jumalan Karitsa on iankaikkisen Isän Poika ja maailman Vapahtaja, **1. Nefi** 13:40 (1. Nefi 11:21). Huutakaa voimallisesti Isän puoleen Jeesuksen nimessä, jotta teidät kenties havaittaisiin Karitsan verien puhdistamiseksi, **Morm.** 9:6 (Ilm. 7:14; Alma 34:36).

Ihmisen Poika on Karitsa, joka on ollut teurastettuna maailman perustamisesta asti, **Moos.** 7:47.

Jumalan käsky. *Katso myös* Jumalan sana; Kuuliaisuus; Kymmenen käskyä; Laki; Synti

Jumalan yhdelle tai usealle ihmiselle antamat lait ja vaatimukset. Kuuliaiset saavat Herran siunauksia pitämällä käskyt (OL 130:21).

Nooa teki kaiken niin kuin Jumala oli häntä käskennyt, **1. Moos.** 6:22. Te elätte minun säädöksieni mukaan ja noudatatte minun käskyjäni, **3. Moos.** 26:3. Muista ohjeeni, niin menestyt, **Sananl.** 4:4 (Sananl. 7:2).

Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni, **Joh.** 14:15 (OL 42:29). Mitä pyydämmekin, sen me häneltä

saamme, koska noudatamme hänen käskyjään, **1. Joh.** 3:22. Jumalan käskyt eivät ole raskaita noudattaa, **1. Joh.** 5:3.

Ole järkkymätön Herran käskyjen pitämisessä, **1. Nefi** 2:10. Herra ei anna ihmislapsille mitään käskyjä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, **1. Nefi** 3:7. Minun on tehtävä Jumalan ankarien käskyjen mukaisesti, **MK Jaak.** 2:10. Mikäli te pidätte minun käskyni, te menestytte maassa, **Jar.** 1:9 (Alma 9:13; 50:20). Opi nuoruudessasi pitämään Jumalan käskyt, **Alma** 37:35.

Nämä käskyt ovat minusta, **OL** 1:24. Tutkikaa näitä käskyjä, **OL** 1:37. Ellette te pidä minun käskyjäni, teitä ei voida pelastaa, **OL** 18:46 (**OL** 25:15; 56:2). Minun käskyni ovat hengellisiä; ne eivät ole luonnollisia eivätkä ajallisia, **OL** 29:35. Käskyjä annetaan, jotta me ymmärtäisimme Herran tahdon, **OL** 82:8.

En tiedä, paitsi että Herra käski minua, **Moos.** 5:6. Herra koettelee ihmisiä nähdäkseen, tekevätkö he kaiken, mitä hän käsklee heidän tehdä, **Ab.** 3:25.

Jumalan lapset. *Katso* Ihminen; Jumalan pojat ja tyttäret

Jumalan palveleminen. *Katso myös* Jumala, jumaluus

Rakkauden ja kunnioituksen osoittamista Jumalaa kohtaan ja omistautumista hänelle (**OL** 20:19). Jumalan palvelemista on rukoileminen, paastominen, palveleminen kirkossa, osallistuminen evankeliumin toimituksiin sekä kaikki muu, mikä osoittaa Jumalalle omistautumista ja rakkautta häntä kohtaan.

Sinulla ei saa olla muita jumalia, **2. Moos.** 20:3 (2. Moos. 32:1–8, 19–35; Ps. 81:10).

Rukoile Isää hengessä ja totuudessa, **Joh.** 4:23. Kumartakaa häntä, joka on luonut taivaan, maan, **Ilm.** 14:7 (**OL** 133:38–39).

Palvelkaa häntä koko väkevyydestänne, mielestänne ja voimastanne, **2. Nefi** 25:29. He uskoivat Kristukseen

Jumalan pojat ja tyttäret

ja palvelivat Isää hänen nimessään, **MK Jaak.** 4:5. Senos opetti, että ihmisten tulee rukoilla ja palvella Jumalaa kaikkialla, **Alma** 33:3–11. Palvele Jumalaa, missä paikassa oletkin, hengessä ja totuudessa, **Alma** 34:38. Ihmiset lankeasivat Jeesuksen jalkojen juureen ja palvelivat häntä, **3. Nefi** 11:17.

Kaikkien ihmisten täytyy tehdä parannus, uskoa Jeesukseen Kristukseen ja palvella Isää hänen nimessään, **OL** 20:29. Minä annan teille nämä sanat, jotta te voitte ymmärtää ja tietää, kuinka palvella, ja tietää, mitä palvelette, **OL** 93:19.

Ainoastaan tätä yhtä Jumalaa minä palvelen, **Moos.** 1:12–20. Me vaadimme oikeutta palvella kaikkivaltiaasta Jumalaa, **UK** 1:11.

Jumalan Poika. *Katso* Jeesus Kristus; Jumala, jumaluus

Jumalan pojat ja tyttäret. *Katso myös* Ihminen; Kristuksen lapset; Sovitus; Syntyminen; Uudestisyntyminen Jumalasta

Näitä sanoja käytetään pyhissä kirjoituksissa kahdella tavalla. Toisessa merkityksessä me kaikki olemme taivaallisen Isämme todellisia henkilapsia. Toisessa merkityksessä Jumalan poikia ja tyttäriä ovat ne, jotka ovat syntyneet uudesti Kristuksen sovituksen kautta.

Isän henkilapset: Te olette jumalia, Korkeimman poikia, **Ps.** 82:6.

Me olemme Jumalan sukua, **Ap.** t. 17:29. Meillä on syy alistua taivaallisen Isämme tahtoon, **Hepr.** 12:9.

Minä olen Jumalan poika, **Moos.** 1:13.

Sovituksen kautta uudestisyntyneet lapset: Kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, **Joh.** 1:12 (Room. 8:14; 3. Nefi 9:17; **OL** 11:30). Nyt me olemme Jumalan lapsia, **1. Joh.** 3:1–2.

Teitä kutsutaan Kristuksen lapsiksi, hänen pojikseen ja hänen tyttäriseksien, **Moosia** 5:7. Kaikkien täytyy syntyä uudesti ja tulla hänen pojikseen ja tyttäriseksien, **Moosia** 27:25. Heistä tulee

minun poikiani ja tyttäriäni, **Et.** 3:14. Te olette varmasti Kristuksen lapsia, **Moroni** 7:19.

Kaikki ne, jotka ottavat vastaan minun evankeliumini, ovat poikia ja tyttäriä, **OL** 25:1. He ovat jumalia, nimittäin Jumalan lapsia, **OL** 76:58.

Näin kaikista voi tulla minun lapsiani, **Moos.** 6:68. Monet ovat uskoneet ja tulleet Jumalan lapsiksi, **Moos.** 7:1.

Jumalan salaisuudet

Jumalan salaisuudet ovat hengellisiä totuuksia, jotka voidaan tuntea vain ilmoituksen kautta. Jumala ilmoittaa salaisuuksiansa niille, jotka ovat kuuliaisia evankeliumille. Jumalan salaisuuksia tullaan vielä ilmoittamaan.

Te olette saaneet oppia tuntemaan tavasten valtakunnan salaisuudet, **Matt.** 13:11. Vaikka tuntisin kaikki salaisuudet, mutta minulta puuttuisi rakkaus, en olisi mitään, **1. Kor.** 13:2.

Nefillä oli paljon tietoa Jumalan salaisuuksista, **1. Nefi** 1:1. Monien on annettu tuntea Jumalan salaisuudet, **Alma** 12:9. Sellaisen annetaan tuntea Jumalan salaisuudet, **Alma** 26:22. Näitä salaisuuksia ei ole vielä täysin ilmaistu minulle, **Alma** 37:11. On monia salaisuuksia, joita ei tiedä kukaan muu kuin Jumala itse, **Alma** 40:3.

Kuinka suuri onkaan jumaluuden salaisuus, **OL** 19:10. Jos pyydät, sinä saat ilmoitusta ja saat tuntea valtakunnan salaisuudet, **OL** 42:61, 65 (1. Kor. 2:7, 11–14). Sille, joka pitää minun käskyni, minä annan valtakunnan salaisuudet, **OL** 63:23. Heille minä ilmoitan kaikki salaisuudet, **OL** 76:7. Suurempi pappeus pitää hallussaan valtakunnan salaisuuksien avainta, **OL** 84:19. Tullessaan Herra ilmoittaa salatut asiat, joita kukaan ei ole tiennyt, **OL** 101:32–33. Melkisedekin pappeudella on oikeus taivaan valtakunnan salaisuuksien saamiseen, **OL** 107:19.

Jumalan sana. *Katso myös* Ilmoitus; Jumalan käskyt; Pyhät kirjoitukset

Jumalan ohjeet, käskyt tai sanomat. Jumalan lapset voivat saada hänen

sanansa suoraan ilmoituksen kautta Hengen avulla tai hänen valituilta palvelijoiltaan (**OL** 1:38).

Ihminen elää kaikesta, mitä Herra sanoo, **5. Moos.** 8:3 (**Matt.** 4:4; **OL** 84:43–44). Sinun sanasi on lamppu, joka valaisee askeleeni, se on valo minun matkalani, **Ps.** 119:105.

He kaikki täytyivät Pyhästä Hengestä ja julistivat rohkeasti Jumalan sanaa, **Ap. t.** 4:31–33.

Rautakaide oli Jumalan sana, joka johti elämän puulle, **1. Nefi** 11:25 (1. Nefi 15:23–25). Teidän tuntonne oli turtunut, niin että ette voineet tuntea hänen sanojaan, **1. Nefi** 17:45–46. Voi sitä, joka hylkää Jumalan sanan, **2. Nefi** 27:14 (2. Nefi 28:29; **Et.** 4:8). Ponnistelkaa eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla, **2. Nefi** 31:20 (2. Nefi 32:3). Epäuskonsa tähden he eivät voineet ymmärtää Jumalan sanaa, **Moosia** 26:3 (**Alma** 12:10). He olivat tutkineet tarkoin kirjoituksia tunteakseen Jumalan sanan, **Alma** 17:2. On hyväksi koettaa Jumalan sanan voimaa, **Alma** 31:5. Alma vertasi Jumalan sanaa siemeneen, **Alma** 32:28–43.

Mitä he puhuvat Pyhän Hengen innoittamina, on Herran sana, **OL** 68:4. Elä jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta, **OL** 84:44–45.

Sitä, joka vaalii minun sanaani, ei eksytetä, **JS–M** 1:37.

Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta. *Katso myös* Jeesuksen Kristuksen kirkko; Selestinen kirkkaus

Jumalan maanpäällinen valtakunta on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko (**OL** 65). Kirkon tarkoituksena on valmistaa jäseniään elämään ikuisesti selestisessä valtakunnassa eli taivaan valtakunnassa. Pyhissä kirjoituksissa kirkkoa kutsutaan kuitenkin toisinaan taivaan valtakunnaksi, millä tarkoitetaan, että kirkko on taivaan valtakunta maan päällä.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on Jumalan valtakunta maan päällä, mutta

nykyisellään se rajoittuu valtakunnan kirkolliseen puoleen. Tuhatvuotisessa valtakunnassa Jumalan valtakunta on sekä poliittinen että kirkollinen.

Herra on kuningas aina ja iäti, **Ps.** 10:16 (Ps. 11:4). Taivaan Jumala on pystyttävä valtakunnan, joka ei ikinä tuhoudu, **Dan.** 2:44 (OL 138:44).

Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle, **Matt.** 3:2 (Matt. 4:17). Tulkkoon sinun valtakuntasi. Tapahdukoon sinun tahtosi, **Matt.** 6:10. Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa, **Matt.** 6:33 (3. Nefi 13:33). Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet, **Matt.** 16:19. Tulkaa, te saatte periä valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten, **Matt.** 25:34. Minä juon uutta viiniä teidän kanssanne Isäni valtakunnassa, **Matt.** 26:26–29. Te näette kaikki profeetat Jumalan valtakunnassa, **Luuk.** 13:28. Vääryydenkijät eivät saa omakseen Jumalan valtakuntaa, **1. Kor.** 6:9. Ei liha ja veri voi saada omakseen Jumalan valtakuntaa, **1. Kor.** 15:50.

Ennen kuin etsitte rikkauksia, etsikää Jumalan valtakuntaa, **MK Jaak.** 2:18. Mikään epäpuhdas ei voi periä taivaan valtakuntaa, **Alma** 11:37.

Voit levätä heidän kanssansa minun Isäni valtakunnassa, **OL** 15:6. Teille on annettu valtakunta eli kirkon avaimet, **OL** 42:69 (OL 65:2). Edistyköön Jumalan valtakunta, jotta taivaan valtakunta voi tulla, **OL** 65:5–6. Tämän valtakunnan avaimia ei oteta sinulta milloinkaan, **OL** 90:3. Joka ottaa sinut vastaan kuin pieni lapsi, ottaa vastaan minun valtakuntani, **OL** 99:3. Näin kirkkoani on kutsuttava viimeisinä aikoina, nimittäin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkoksi, **OL** 115:4. Taivaat aukenivat ja minä näin Jumalan selestisen valtakunnan, **OL** 137:1–4.

Jumalanpilkka. Katso myös

Anteeksiantamaton synti;
Rienaaminen

Halveksuvaa tai epäkunnioittavaa puhetta Jumalasta tai pyhistä asioista.

Juutalaiset syyttivät Jeesusta monesti jumalanpilkasta, koska hän väitti itsellään olevan oikeuden antaa synnit anteeksi (Matt. 9:2–3; Luuk. 5:20–21), koska hän sanoi itseään Jumalan Pojaksi (Joh. 10:22–36; 19:7) ja koska hän sanoi, että he näkisivät hänen istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä (Matt. 26:64–65). Nämä syytökset olisivat olleet oikeita, ellei hän todella olisi ollut kaikkea, mitä hän sanoi olevansa. Syytökset, joita valheeliset todistajat esittivät häntä vastaan Sanhedrinin edessä pidetyssä oikeudenkäynnissä (Matt. 26:59–61), koskivat pilkkaa Jumalan temppeliä kohtaan. Pilkka Pyhää Henkeä vastaan eli Kristuksen tahallinen kieltäminen, sen jälkeen kun hänestä on saatu täydellinen tieto, on anteeksiantamaton synti (Matt. 12:31–32; Mark. 3:28–29; OL 132:27).

Se, joka pilkkaa Herran nimeä, surmattakoon, **3. Moos.** 24:11–16.

Herran vihollisia ei jätetä pilkkaamaan hänen nimeään, **OL** 105:15. Kosto kohtaa niitä, jotka pilkkaavat Herraa, **OL** 112:24–26.

Jumalattomuus. Katso myös

Epävanhurskaus; Pimeys,
hengellinen; Saastaisuus; Synti

Se, mikä ei ole Jumalan tahdon tai käskyjen mukaista; pahuus; Jumalan käskyjen noudattamatta jättäminen.

Kuinka voisin tehdä niin pahan teon ja rikkoa Jumalaa vastaan, **1. Moos.** 39:7–9. Jumalattomien tie päättyy tuhoon, **Ps.** 1:6. Herra on kaukana jumalattomista, mutta vanhurskaiden rukouksen hän kuulee, **Sananl.** 15:29. Kun jumalaton hallitsee, kansa huokaa, **Sananl.** 29:2 (OL 98:9).

Poistakaa keskuudestanne se, joka on paha, **1. Kor.** 5:13. Me taistelemme avaruuden pahoja henkiä vastaan, **Ef.** 6:12. Jos hurskas pelastuu vaivoin, miten käykään jumalattoman ja syntisen, **1. Piet.** 4:18.

Tulkaa pois jumalattomien joukosta, älkääkä koskeko mihinkään saastaiseen, mitä heillä on, **Alma** 5:56–57 (OL 38:42).

Tämä on jumalattomien lopullinen tila, **Alma** 34:35 (Alma 40:13–14). Jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea, **Alma** 41:10. Jumalattomien välityksellä jumalattomia rangaistaan, **Morm.** 4:5 (OL 63:33). Kieltäkää itseltänne kaikki jumalattomuus, **Moroni** 10:32.

Sinä aikana tulee vanhurskaiden ja jumalattomien täysi erotus, **OL** 63:54. Kosto kohtaa jumalattomia joutuin, **OL** 97:22. Vapahtaja ei korottanut ääntänsä jumalattomien keskuudessa, **OL** 138:20.

Näin tulee jumalattomien loppu, **JS-M** 1:55.

Juominen. *Katso* Viisauden sana

Juoruileminen. *Katso myös* Huhu; Pahan puhuminen

Jotakuta ihmistä koskevien tietojen levittämistä ilman hänen lupaansa.

Jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset lausuvat, heidän on tehtävä tili, **Matt.** 12:36. Pyhät eivät saa juoruilla, sekaantua muiden asioihin eivätkä puhua sellaista, mitä ei pitäisi, **1. Tim.** 5:11–14.

Älä puhu pahaa lähimmäisestäsi, **OL** 42:27. Vahvista veljiäsi kaikissa puheisiasi, **OL** 108:7.

Juuda. *Katso myös* Israel; Juutalaiset; Raamattu

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Lean neljäs poika (1. Moos. 29:35; 37:26–27; 43:3, 8; 44:16; 49:8). Jaakob siunasi Juudan, niin että hän olisi luonnollinen johtaja Jaakobin poikien joukossa ja että se, jolla on valta (Jeesus Kristus), polveutuisi hänestä (1. Moos. 49:10).

Juudan heimo: Juudan heimo otti johdon käsiinsä Kanaanin asettumisen jälkeen. Sen pääkilpailija oli Efraimin heimo. Mooses siunasi Juudan heimon (5. Moos. 33:7). Salomon hallituskauden jälkeen Juudan heimosta tuli Juudan valtakunta.

Juudan valtakunta: Salomon maat jakautuivat Rehabeamin hallituskaudella kahdeksi erilliseksi valtakunnaksi

lähinnä Efraimin ja Juudan heimojen keskinäisen kateuden vuoksi. Eteläinen Juudan valtakunta käsitti Juudan heimon ja suurimman osa Benjaminia. Sen pääkaupunki oli Jerusalem. Kaiken kaikkiaan se pysyi uskollisempana Jehovan palvelijana kuin pohjoinen valtakunta. Juuda ei joutunut yhtä usein hyökkäyksen kohteeksi pohjoisesta eikä idästä, ja ylin valta säilyi Daavidin suvun käsissä Babylonian pakkosiirtolaisuuteen asti. Juudan valtakunta säilyi vielä 135 vuotta runsasväestöisemmän ja mahtavamman Israelin valtakunnan tuhoutumisen jälkeen.

Juudan sauva: Tämä tarkoittaa Raamattua Juudan huoneen aikakirjana (Hes. 37:15–19). Viimeisinä aikoina, jolloin Israelin huoneen eri haarat kootaan, myös heidän pyhät kirjoituksensa kootaan yhteen. Nämä pyhät kirjoitukset täydentävät toisiaan ja muodostavat yhteisen todistuksen siitä, että Jeesus on Kristus, Israelin Jumala ja koko maan Jumala (**JSR** 1. Moos. 50:24–36 [Liiteosa]; 2. Nefi 3; 29).

Juudan sauva. *Katso* Juuda; Juudan sauva

Juudas

Uudessa testamentissa yksi Jeesuksen veljistä ja luultavasti Juudaksen kirjeen kirjoittaja (**Matt.** 13:55; **Juud.** 1:1).

Juudaksen kirje: Kirje, jonka Juudas kirjoitti eräille uskossaan heikkeneville pyhille. Heidän uskonsa oli heikentynyt heidän keskuudessaan olleiden kristityiksi tunnustautuneiden vuoksi, jotka kuitenkin harjoittivat siveettömiä pakanallisia menoja ja väittivät, ettei heidän tarvinnut noudattaa siveyslakia. Juudas toivoi saavansa pyhät heräte-tyiksi ymmärtämään hengellisen vaaran ja voivansa kannustaa heitä pysymään uskollisina.

Juudaksen kirjeen merkittäviä kohtia ovat jae 6, jossa kerrotaan sodasta taivaassa sekä Lusiferin ja hänen enkeliansä karkottamisesta tuosta kuolevaisuudesta edeltävästä tilasta (**Abr.** 3:26–28),

sekä jakeet 14 ja 15, joissa lainataan Henokin profetiaa.

Juudas Iskariot

Uudessa testamentissa yksi Jeesuksen kahdestatoista apostolista (Matt. 10:4; Mark. 14:10; Joh. 6:71; 12:4). Hänen sukunimensä merkitsi 'Kerijotin mies'. Hän kuului Juudan heimoon ja oli ainoa apostoli, joka ei ollut galilealainen. Juudas kavalsi Herran.

Sai kolmekymmentä hopearahaa Kristuksen osoittamisesta ylipapeille, **Matt.** 26:14–16 (Sak. 11:12–13). Kavalsi Herran suudelmalla, **Matt.** 26:47–50 (Mark. 14:43–45; Luuk. 22:47–48; Joh. 18:2–5). Hirttäytyi, **Matt.** 27:5. Saatana meni Juudakseen, **Luuk.** 22:3 (Joh. 13:2, 26–30). Daavid oli puhunut siitä, että Juudas kavaltaisi Jeesuksen, **Ap. t.** 1:16 (Ps. 41:10).

Juudas, Jaakobin poika

Uudessa testamentissa yksi Jeesuksen Kristuksen kahdestatoista alkuperäisestä apostolista (Luuk. 6:13–16). Luultavasti sama kuin Taddeus (Matt. 10:2–4).

Juutalaiset. *Katso myös* Israel; Juuda

Juutalaiset voivat olla 1) Jaakobin kahdestatoista pojasta yhden, Juudan, jälkeläisiä, 2) muinaisen Juudan eteläisen valtakunnan asukkaita tai 3) ihmisiä, jotka harjoittavat juutalaista uskoa ja elävät juutalaisen elämäntavan ja perinteen mukaisesti vaikka eivät olisi-kaan syntyperältään juutalaisia. On tullut tavaksi kutsua *juutalaisiksi* kaikkia Jaakobin jälkeläisiä, mutta se on virhe. Juutalaisiksi pitäisi sanoa vain Juudan valtakunnan asukkaita tai nykyisin täsmällisemmin Juudan ja häneen liittyneiden heimoon kuuluvia.

Ei siirry valtikka pois Juudalta, ennen kuin tulee se, jolla on valta, **1. Moos.** 49:10.

Kristuksen evankeliumi on Jumalan voima, ja se tuo pelastuksen kaikille, jotka sen uskovat, ensin juutalaisille, **Room.** 1:16.

Herra nostaisi juutalaisten keskuudessa esiin profeetan – Messiaan, **1. Nefi** 10:4. Kun kirja lähti juutalaisen suusta, se, mikä oli kirjoitettu, oli selkeää ja puhdasta, **1. Nefi** 14:23. Juutalaiset hajotetaan kaikkien kansakuntien sekaan, **2. Nefi** 25:15. Juutalaiset ovat ikivanha liittokansani, **2. Nefi** 29:4. Hajallaan olevat juutalaiset alkanvat uskoa Kristukseen, **2. Nefi** 30:7. Juutalaiset hylkäävät kiven, jolle he voisivat rakentaa, **MK Jaak.** 4:14–16. Juutalaiset saavat toisen todistuksen siitä, että Jeesus oli todella Kristus, **Morm.** 3:20–21.

Kaksi profeettaa nostetaan juutalais-kansakunnalle viimeisinä aikoina, **OL** 77:15. Vedotkaa kaikkiin kansakuntiin, ensin pakanoihin ja sitten juutalaisiin, **OL** 133:8.

Noina päivinä on juutalaisilla suuri ahdinko, **JS–M** 1:18.

Kaanon. *Katso myös* Kallisarvoinen helmi; Mormonin kirja; Oppi ja liitot; Pyhät kirjoitukset; Raamattu

Tunnustettu, ohjeellinen pyhien kirjojen kokoelma. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa kanonisista kirjoja sanotaan pyhiksi kirjoiksi. Ne ovat Vanha ja Uusi testamentti, Mormonin kirja, Oppi ja liitot sekä Kallisarvoinen helmi.

Kadonneet heimot. *Katso* Israel: Israelin kymmenen kadonnutta heimoa

Kadonneet pyhät kirjoitukset. *Katso* Pyhät kirjoitukset: Kadonneet pyhät kirjoitukset

Kadotuksen pojat. *Katso myös* Anteeksiantamaton synty; Helvetti; Kuolema, hengellinen; Perkele; Tuomio

Saatanan seuraajia, jotka kärsivät hänen kanssaan iankaikkisuudessa. Kadotuksen poikia ovat 1) ne, jotka seurasivat Saatanaa ja jotka karkotettiin tai vaasta kuolevaisuutta edeltävässä elämässä kapinoinnin vuoksi, sekä 2) ne,

joiden on sallittu syntyä tähän maailmaan fyysisessä ruumiissa, mutta jotka ovat sitten ryhtyneet palvelemaan Saatanaa ja kääntyneet täysin Jumalaa vastaan. Jälkimmäiseen ryhmään kuuluvat herätetään kuolleista, mutta heitä ei lunasteta toisesta (hengellisestä) kuolemasta, eivätkä he voi asua kirkkauden valtakunnassa (OL 88:32, 35).

Eikä yksikään heistä joutunut hukkaan, paitsi se, jonka täytyi joutua kadotukseen, **Joh.** 17:12. Ei heitä voi toistamiseen johdattaa kääntymykseen, **Hepr.** 6:4–6 (Hepr. 10:26–29).

Armolla ei ole oikeutta siihen ihmiseen; sen tähden hänen lopullinen tuomionsa on kestää milloinkaan päättymätöntä piinaa, **Moosia** 2:36–39. Hän on, ikään kuin mitään lunastusta ei olisi suoritettu, **Moosia** 16:5. Siitä, joka hyötyäkseen sanoo, ettei Jeesus Kristus voi tehdä mitään ihmettä, tulee kadotuksen pojan kaltainen, **3. Nefi** 29:7.

He eivät saa mitään anteeksiantoa tässä maailmassa eivätkä tulevassa maailmassa, **OL** 76:30–34 (OL 84:41; 132:27). He ovat ainoat, joita ei lunasteta toisesta kuolemasta, **OL** 76:34–48. Kadotuksen pojat kieltävät Pyhän Hengen saatuaan sen, **OL** 76:35. Kadotuksen pojat kieltävät Pojan, sen jälkeen kun Isä on ilmoittanut hänet, **OL** 76:43.

Kainia kutsutaan Kadotukseksi, **Moos.** 5:22–26.

Kadotus. *Katso* Kadotuksen pojat

Kahdentoista koorumi. *Katso* Apostoli

Kahdentoista neuvosto. *Katso* Apostoli

Kaifas. *Katso myös* Hannas; Saddukeukset

Uudessa testamentissa ylipappi ja Hannaksen vävy. Kaifas vastusti toime-liaasti Jeesusta ja hänen opetuslapsiaan (Matt. 26:3–4; Joh. 11:47–51; 18:13–14).

Kaikkeinpyhin. *Katso myös*

Telttamaja; Temppli, Herran huone

Pyhin huone Mooseksen telttamajassa

ja myöhemmin temppelissä (2. Moos. 26:33–34).

Kaikkialla läsnäolevuus. *Katso myös* Jumala, jumaluus

Jumalan kyky olla läsnä kaikkialla henkensä kautta (Ps. 139:7–12; OL 88:7–13, 41).

Kaikkietävyys. *Katso myös* Jumala, jumaluus

Jumalan kyky tietää kaikki (Matt. 6:8; 2. Nefi 2:24).

Kaikkivaltius. *Katso myös* Jumala, jumaluus

Jumalan kyky omata kaikki valta (1. Moos. 18:14; Alma 26:35; OL 19:1–3).

Kain. *Katso myös* Aadam; Abel; Murha; Salaliitto

Aadamin ja Eevan poika, joka surmasi nuoremman veljensä Abelin (1. Moos. 4:1–16).

Kainin uhrin puoleen Herra ei katsonut, **1. Moos.** 4:3–7 (Moos. 5:5–8, 18–26). Surmasi veljensä Abelin, **1. Moos.** 4:8–14 (Moos. 5:32–37). Herra kirosi Kainin ja pani häneen merkin, **1. Moos.** 4:15 (Moos. 5:37–41).

Aadam ja Eeva saivat monta poikaa ja tyttärtä ennen Kainia, **Moos.** 5:1–3, 16–17. Kain rakasti Saatanaa enemmän kuin Jumalaa, **Moos.** 5:13, 18. Kain teki Saatanan kanssa epäpyhän liiton, **Moos.** 5:29–31.

Kaksitoista heimoa, Israelin. *Katso* Israel: Israelin kaksitoista heimoa

Kaleb

Yksi niistä, jotka Mooses lähetti tutkimaan Kanaaninmaata toisena vuonna Egyptistä lähdön jälkeen. Hän ja Joosua olivat ainoat, jotka antoivat todenmukaisen selonteon maasta (4. Moos. 13:6, 30; 14:6–38). He olivat ainoat Egyptistä lähteneet, jotka säilyivät hengissä autiomaassa neljäkymmenen vuoden ajan (4. Moos. 26:65; 32:12; 5. Moos. 1:36) ja pääsivät Kanaaninmaahan (Joos. 14:6–14; 15:13–19).

Kallio. *Katso myös* Evankeliumi; Ilmoitus; Jeesus Kristus

Kuvaannollisesti Jeesus Kristus ja hänen evankeliuminsa, jotka ovat luja perustus ja tuki (OL 11:24; 33:12–13). *Kallio* voi tarkoittaa myös ilmoitusta, jonka kautta Jumala antaa ihmiselle tietoja evankeliumistaan (Matt. 16:15–18).

Hän on kalliomme, teoissaan täydellinen, **5. Moos.** 32:4. Jumalani, sinuun minä turvaudun, sinä olet kallio, **2. Sam.** 22:2–3. Käden koskematta lähti vierimään kivi, **Dan.** 2:34–35.

Se oli rakennettu kallioperustalle, **Matt.** 7:25 (3. Nefi 14:25). Jeesus Kristus on se kivi, joka ei teille rakentajille kelvannut, **Ap. t.** 4:10–11. Tämä kallio oli Kristus, **1. Kor.** 10:1–4 (2. Moos. 17:6).

Se, joka on rakennettu kalliolle, ottaa totuuden vastaan, **2. Nefi** 28:28. Juutalaiset hylkäävät kiven [Kristuksen], jolle he voisivat rakentaa, **MK Jaak.** 4:15–17. Meidän täytyy rakentaa perustuksemme Lunastajamme kalliolle, **Hel.** 5:12. Jokainen, joka rakentaa Kristuksen opeille, rakentaa hänen kalliolleen eikä sorru, kun tulvat tulevat, **3. Nefi** 11:39–40 (Matt. 7:24–27; 3. Nefi 18:12–13). Järkevä mies rakensi talonsa kalliolle, **3. Nefi** 14:24.

Jos teidät on rakennettu minun kalliolle, maa ja helvetti eivät voi voittaa, **OL** 6:34. Joka rakentaa tälle kalliolle, ei sorru milloinkaan, **OL** 50:44.

Minä olen Messias, Siionin Kuningas, Taivaan Kallio, **Moos.** 7:53.

Kallisarvoinen helmi. *Katso myös* Kaanon; Pyhät kirjoitukset; Smith, Joseph nuorempi

Jumalan maanpäällistä valtakuntaa verrataan kallisarvoiseen helmeen (Matt. 13:45–46).

Kallisarvoinen helmi on myös nimenä yhdellä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon neljästä pyhästä kirjasta. Kallisarvoisen helmen ensimmäinen painos julkaistiin vuonna 1851. Siinä oli mukana aineisto, joka on nykyisin Opissa ja liitoissa.

Vuoden 1902 jälkeen julkaistuissa painoksissa on 1) otteita Joseph Smithin käännöksestä Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta nimellä Mooseksen kirja sekä käännös Matteuksen evankeliumin luvusta 24 nimellä Joseph Smith – Matteus 2) Joseph Smithin käännös hänen vuonna 1835 saamistaan egyptiläisistä papyruksista nimellä Abrahamin kirja 3) ote Joseph Smithin vuonna 1838 kirjoittamasta kirkon historiasta nimellä Joseph Smith – historia ja 4) Uskonkappaleet, kolmesta lausumaa uskosta ja opista.

Kanaan

Vanhassa testamentissa Haamin neljäs poika (1. Moos. 9:22; 10:1, 6) ja Nooan pojanpoika. *Kanaanilaisiksi* sanotaan Kanaanin alkuperäisen asuinmaan asukkaita ja hänen jälkeläisiään. *Kanaanilaisia* olivat myös Välimeren rannikkotalangon asukkaat Palestiinassa. Toisinaan tätä nimeä käytettiin Jordanin länsipuolisen maan kaikista muista kuin israelilaisista asukkaista. Kreikkalaiset kutsuivat heitä foinikialaisiksi.

Kapinointi. *Katso myös* Luopumus; Nurista; Perkele; Synti

Herran uhmaaminen tai vastustaminen, myös kieltäytyminen hänen valittujen johtajiensa seuraamisesta ja hänen käskyjensä tahallinen rikkominen.

Te ette saa kapinoida Herraa vastaan, **4. Moos.** 14:9. Paha ihminen kapinoi ja kapinoi, **Sananl.** 17:11. Voi tottelemattomia lapsia, **Jes.** 30:1.

Herra ei lunasta sellaisia, jotka kapinoivat häntä vastaan ja kuolevat synneissään, **Moosia** 15:26. Amlsilaiset nousivat avoimeen kapinaan Jumalaa vastaan, **Alma** 3:18–19.

Kapinalliset lävistetään paljolla murheella, **OL** 1:3. Herran viha on syttynyt kapinallisia vastaan, **OL** 56:1 (OL 63:1–6).

Saatana kapinoi Jumalaa vastaan, **Moos.** 4:3.

Kastaja. *Katso* Johannes Kastaja

Kaste, kastaminen

Kaste, kastaminen. *Katso*

myös Lapsikaste; Pyhä Henki; Toimitukset; Uudestisyntyminen Jumalasta

Alkuperäisessä kreikankielisessä tekstissä käytetty sana merkitsee 'kastaa' tai 'upottaa'. Valtuutetun henkilön veteen upottamalla suorittama kaste on evankeliumin alkutoimitus ja välttämätön Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseneksi pääsemiseksi. Sitä edeltää usko Jeesukseen Kristukseen ja parannus. Jotta se olisi täydellinen, sen jälkeen täytyy saada Pyhän Hengen lahja (2. Nefi 31:13–14). Vesikaste ja Hengen kaste ovat välttämättömiä, ennen kuin ihminen voi päästä selestiseen valtakuntaan. Ensimmäinen ihminen, joka kastettiin, oli Aadam (Moos. 6:64–65). Myös Jeesus kastettiin Jumalan vanhurskaan tahdon täyttämiseksi ja esimerkiksi kaikille ihmisille (Matt. 3:13–17; 2. Nefi 31:5–12).

Koska kaikilla ihmisillä ei ole maan päällä mahdollisuutta ottaa vastaan evankeliumia kuolevaisuudessa, Herra on antanut valtuuden suorittaa sijaiskasteita kuolleiden puolesta. Sen tähden ne, jotka ottavat evankeliumin vastaan henkimaailmassa, voivat päästä Jumalan valtakuntaan.

Yleistä: Älä nyt vastustele. Näin meidän on tehtävä, jotta täyttäisimme Jumalan vanhurskaan tahdon, **Matt.** 3:15. Jeesus tuli ja Johannes kastoi hänet, **Mark.** 1:9. Fariseukset ja lainopettajat asettuivat Jumalan tahtoa vastaan eivätkä ottaneet kastetta, **Luuk.** 7:30. Jos ihminen ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan, **Joh.** 3:5. Kääntykää ja ottakaa itse kukin kaste, **Ap. t.** 2:38.

Hän käskee kaikkia ihmisiä ottamaan kasteen hänen nimeensä, **2. Nefi** 9:23–24. Ihmisten täytyy seurata Kristusta, ottaa kaste, saada Pyhä Henki ja kestää loppuun saakka voidakseen pelastua, **2. Nefi** 31. Kristuksen oppi on, että ihmiset uskovat ja ottavat kasteen, **3. Nefi** 11:20–40.

Ne, jotka eivät usko teidän sanojanne ja joita ei kasteta vedessä minun nimeeni, tuomitaan, **OL** 84:74.

Jumala selitti Aadamille, miksi parannus ja kaste ovat välttämättömiä, **Moos.** 6:52–60.

Upotuskaste: Kun Jeesus oli kastettu, hän nousi heti vedestä, **Matt.** 3:16 (Mark. 1:10). Johannes kastoi Aionissa, koska siellä oli runsaasti vettä, **Joh.** 3:23. Filippos ja hoviherra astuivat veteen, **Ap. t.** 8:38. Heidät haudattiin kasteessa, **Room.** 6:4 (Kol. 2:12).

Seuratkaa Herraanne ja Vapahtajaanne alas veteen, **2. Nefi** 31:13. Alma, Helam ja muut hautautuivat veteen, **Moosia** 18:12–16. Ja sitten upottakaa heidät veteen, **3. Nefi** 11:25–26.

Oikea kastamistapa selitetään, **OL** 20:72–74. Heidät kastettiin hänen hautaamisensa tavalla, haudattiin veteen hänen nimeensä, **OL** 76:50–51.

Aadam laskettiin veden alle ja tuotiin esiin vedestä, **Moos.** 6:64. Upotuskaste syntien anteeksisaamiseksi, **UK** 1:4.

Kaste syntien anteeksisaamiseksi: Nouse ja anna kastaa itsesi, anna pestä syntisi pois, **Ap. t.** 22:16.

Kasteen jälkeen tulee syntien anteeksi-anto tulen ja Pyhän Hengen kautta, **2. Nefi** 31:17. Tulkaa ja ottakaa kaste parannukseen, jotta teidät pestäisiin synneistänne, **Alma** 7:14. Siunattuja ovat ne, jotka uskovat ja ottavat kasteen, sillä he saavat syntinsä anteeksi, **3. Nefi** 12:1–2.

Sinun tulee julistaa parannusta ja uskoa Vapahtajaan sekä syntien anteeksi-antoa kasteen kautta, **OL** 19:31.

Me uskomme upotuskasteeseen syntien anteeksisaamiseksi, **UK** 1:4.

Oikea valtuus: Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen, **Matt.** 28:19 (OL 68:8).

Limhi ja monet hänen kansastaan halusivat ottaa kasteen, mutta maassa ei ollut ketään, jolla olisi ollut valtuus Jumalalta, **Moosia** 21:33. Minä annan sinulle vallan kastaa, **3. Nefi** 11:19–21.

Aaronin pappeus pitää hallussaan syntien anteeksisaamiseksi suoritettavan upotuskasteen avaimet, **OL** 13. Minä asetan heidät kastamaan minun nimeeni, **OL** 18:29.

Johannes Kastaja antoi Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle valtuuden kastaa, **JS-H** 1:68–69.

Vaatimukset kasteelle pääsemiseksi: Tehkää parannus ja ottakaa kaste minun rakkaani Poikani nimeen, **2. Nefi** 31:11. Teidän täytyy tehdä parannus ja syntyä uudesti, **Alma** 7:14. Katsokaa, ettette ota kastetta kelvottomina, **Morm.** 9:29. Opettakaa vanhemmille, että heidän täytyy tehdä parannus ja ottaa kaste ja nöyrytyä, **Moroni** 8:10.

Mitä kasteelle aikovilta vaaditaan, **OL** 20:37. Lapset tulee kastaa syntiensä anteeksisaamiseksi kahdeksan vuoden iässä, **OL** 68:25, 27.

Kasteen kautta tehtävä liitto: Te olette tehneet hänen kanssaan liiton, että te palvelette häntä ja pidätte hänen käskynsä, **Moosia** 18:8–10, 13.

Ne, jotka tekevät parannuksen ja ottavat Kristuksen nimen päällensä ja päättävät palvella häntä, otetaan kirkkoon kasteen kautta, **OL** 20:37.

Kaste kuolleiden puolesta: Mitä varten jotkut antavat kastaa itsensä kuolleiden puolesta, **1. Kor.** 15:29.

Kasteita kuolleiden puolesta suoritetaan syntien anteeksisaamiseksi, **OL** 124:29; 127:5–9; 128:1; 138:33.

Kaste ei ole pieniä lapsia varten: On vakavaa pilkkaa Jumalan edessä, että te kastaisitte pieniä lapsia, **Moroni** 8:4–23.

Lapset tulee kastaa kahdeksan vuoden iässä, **OL** 68:27. Kaikki lapset, jotka kuolevat ennen kuin saavuttavat vastuullisen iän, pelastuvat selestiseen valtakuntaan, **OL** 137:10.

Kasvot

Kasvot ilmentävät usein ihmisen henkellistä tilaa ja mielentilaa.

Heidän röyhkeytensä näkyy heidän kasvoillaan, **Jes.** 3:9. Kuningas kalpeni, ja pelko täytti hänen mielensä, **Dan.** 5:6.

Hän oli hohtava kuin salama, **Matt.** 28:3. Hänen kasvonsa olivat kuin aurinko, **Ilm.** 1:16.

Oletteko saaneet Jumalan kuvan kasvoihinne, **Alma** 5:14, 19. Ammon näki, että kuninkaan kasvojen ilme oli muuttunut, **Alma** 18:12.

Paastotkaa ja rukoilkaa riemullisin sydämin ja iloisin kasvoin, **OL** 59:14–15. Hänen kasvonsa loistivat kirkkaammin kuin aurinko, **OL** 110:3.

Kateus. Katso myös Himo

Pyhien kirjoitusten mukaan on väärin kadehtia jotakin toiselle kuuluvaa.

Kantaisämme kadehtivat Joosefia ja myivät hänet Egyptiin, **Ap.** t. 7:9. Rakkaus ei kadehdi, **1. Kor.** 13:4 (Moroni 7:45). Pöyhkeydestä syntyy kateutta, **1. Tim.** 6:4. Siellä, missä kateus ja riidanhalu vallitsevat, on myös hillittömyyttä ja kaikenlaista pahaa, **Jaak.** 3:16.

Herra on antanut käskyn, ettei ihmisten pidä kadehtia, **2. Nefi** 26:32. Nefin kansan keskuudessa ei ollut kateutta, **4. Nefi** 1:15–18. Akis alkoi olla kateellinen pojalleen, **Et.** 9:7.

Riisukaa yltänne kateudet ja pelot, **OL** 67:10. Ihmisen kateus ja viha ovat olleet tavanomaisena osanani kaikkina elämäni päivinä, **OL** 127:2.

Keino. Katso myös Tie

Menetelmä tai mahdollisuus jonkin toteuttamiseksi tai saavuttamiseksi.

Jumala valmistaa pääsyn koetuksesta, **1. Kor.** 10:13.

Herra ei anna ihmislapsille mitään käskyjä valmistamatta heille keinoa toteuttaa niitä, **1. Nefi** 3:7 (1. Nefi 9:6; 17:3, 13). Tämä on se keino; eikä ole muuta keinoa eikä nimeä, **2. Nefi** 31:21 (Moosia 3:17; Alma 38:9; Hel. 5:9).

Se täytyy tehdä minun omalla tavallani, **OL** 104:16.

Keisari

Uudessa testamentissa Rooman hallitsijoista käytetty nimitys. Pyhissä kirjoituksissa maailmallisen vallan vertauskuva.

Antakaa keisarille mikä keisarille kuuluu, **Matt.** 22:21 (Mark. 12:17; Luuk. 20:25; OL 63:26).

Kelvollisuus. *Katso myös* Vanhurskaus

Henkilökohtainen vanhurskaus ja arvollisuus Jumalan ja hänen nimittämiensä johtajien silmissä.

Joka ei ota ristiään ja seuraa minua, se ei kelpaa minulle, **Matt.** 10:38. Työmies on palkkansa ansainnut, **Luuk.** 10:7 (OL 31:5).

Katsokaa, että teette kaiken kelvollisina, **Morm.** 9:29. Heitä ei kastettu, elleivät he olleet sen arvoisia, **Moroni** 6:1.

Sitä, joka on laisaa, ei lueta arvolliseksi pysymään, **OL** 107:100. Joka ei kestä kuritusta, ei ole arvollinen minun valtakuntaani, **OL** 136:31. Jokainen kelvollinen miespuolinen jäsen voi saada pappeuden, **VJ** 2.

Kerskailu. *Katso* Ylpeys

Kerubit

Taivaallisia olentoja kuvaavia hahmoja, joiden tarkkaa muotoa ei tunneta. Kerubeja on kutsuttu vartioimaan pyhiä paikkoja.

Herra asetti kerubit vartioimaan elämän puulle vievää tietä, **1. Moos.** 3:24 (Alma 12:21–29; 42:2–3; Moos. 4:31). Liitonarkun kannelle pantiin kaksi vertauskuvallista kerubia, **2. Moos.** 25:18, 22 (1. Kun. 6:23–28; Hepr. 9:5). Kerubeja mainitaan Hesekielin näyissä, **Hes.** 10; 11:22.

Kestäminen. *Katso myös* Kiusaus; Kärsivällisyys; Vastoinikäyminen

Pysyä vahvana ja pitää uskollisesti Jumalan käskyt kiusauksista ja vastustuksesta huolimatta.

Se, joka kestää loppuun asti, pelastuu, **Matt.** 10:22 (Mark. 13:13). He kestävät vain hetken, koska heiltä puuttuvat juuret, **Mark.** 4:17. Rakkaus kestää kaiken, **1. Kor.** 13:7. Kärsivällisesti odottettuaan Abraham sai, mitä hänelle oli luvattu, **Hepr.** 6:15.

Jos he kestävät loppuun asti, heidät ylennetään viimeisenä päivänä, **1. Nefi** 13:37. Jos te olette kuuliaisia käskyille ja kestätte loppuun asti, teidät pelastetaan, **1. Nefi** 22:31 (Alma 5:13). Jos te ponnistelette eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja kestätte loppuun asti, te saatte iankaikkisen elämän, **2. Nefi** 31:20 (3. Nefi 15:9; OL 14:7). Jokainen, joka ottaa päällensä minun nimeni ja kestää loppuun asti, pelastuu, **3. Nefi** 27:6.

Jokaisen, joka on minun kirkkoani ja kestää minun kirkossani loppuun asti, minä perustan kalliolleni, **OL** 10:69. Joka kestää uskossa, voittaa maailman, **OL** 63:20, 47. Kaikki valtaistuimet ja herruudet suodaan kaikille, jotka ovat kestäneet uskollisina Jeesuksen Kristuksen evankeliumin tähden, **OL** 121:29.

Kevytmielisyyys. *Katso myös* Pahan puhuminen

Kevyt suhtautuminen pyhiin asioihin (OL 84:54).

Heittäkää pois turhat ajatuksenne ja yletön naurunne, **OL** 88:69. Lopettakaa kaikki ylpeytenne ja kevytmielisyytenne, **OL** 88:121.

Kieli. *Katso myös* Kielillä puhumisen lahja

Ruumiin osa, puheen vertauskuva. Pyhien tulee hillitä kielensä, mikä tarkoittaa, että pyhien tulee hillitä puhettaan. Lopulta jokainen polvi notkistuu ja jokainen kieli tunnustaa Jumalan (Jes. 45:23; Room. 14:11).

Sanoista koostuvaa puhetta tai kirjoitusta, jolla ilmaistaan tietoa tai ajatusta. Se, kuinka me käytämme kieltä, osoittaa, mitä me tunnemme Jumalaa ja ihmisiä kohtaan. Tullessaan toisen keran Herraa antaa ihmiskunnalle puhtaan kielen (Sef. 3:8–9).

Koko maa puhui yhtä kieltä, **1. Moos.** 11:1. Herra sekoitti ihmisten kielen, **1. Moos.** 11:4–9. Varo kieltäsi, **Ps.** 34:14 (1. Piet. 3:10). Joka suutaan ja kieltään varoo, varjelee itsensä ahdingoilta, **Sananl.** 21:23.

Jokainen kuuli puhuttavan omaa kiel-tään, **Ap. t. 2:1–6**. Jos joku ei pysty hillitsemään kieltään, hänen jumalanpalveluksensa on turha, **Jaak. 1:26**. Täydellinen on se, joka ei hairahdu puheissaan, **Jaak. 3:1–13**. Evankeliumi julistetaan kaikille kansoille, heimoille, kielille ja maille, **Ilm. 14:6–7** (2. Nefi 26:13; Moosia 3:13, 20; OL 88:103; 112:1).

Herra puhuu ihmisille heidän kielensä mukaisesti, **2. Nefi 31:3** (OL 1:24). Benjamin opetti pojilleen isiensä kieltä, jotta heistä tulisi ymmärtäviäisiä miehiä, **Moosia 1:2–5**. Herra antaa kaikille kansakunnille niiden omaa kansaa ja kieltä olevia opettamaan hänen sanaansa, **Alma 29:8**. Nämä levyt menevät jokaiselle kansakunnalle, suvulle, kielelle ja kansalle, **Alma 37:4**.

Pyri ensiksi saamaan minun sanani, niin silloin kieleksi kirpoaa, **OL 11:21**. Se, jonka kieli on sävyisä ja rakentaa, se on Jumalasta, jos hän on kuuliainen minun toimituksilleni, **OL 52:16**. Jokainen saa kuulla evankeliumin täyteen omalla kielellään, **OL 90:11**. Sinun tulee perehtyä kieliin, puhetapoihin ja kansoihin, **OL 90:15**.

Aadamilla ja hänen lapsillaan oli puhdas ja turmeltumaton kieli, **Moos. 6:5–6, 46**. Jumala antoi Henokille sangen voimallisen kielen, **Moos. 7:13**.

Kielillä puhumisen lahja. *Katso myös* Hengen lahjat; Kieli

Pyhän Hengen lahja, joka suo innoitettujen ihmisten puhua tuntemattomilla kielillä, ymmärtää tai tulkita niitä. Me uskomme kielillä puhumisen lahjaan (UK 1:7).

He tulivat täyteen Pyhää Henkeä ja alkoivat puhua eri kielillä, **Ap. t. 2:4**. Kielillä puhuva ei puhu ihmisille vaan Jumalalle, **1. Kor. 14:1–5, 27–28**. Oudot kielit on tarkoitettu merkiksi niille, jotka eivät usko, **1. Kor. 14:22–28**.

Sitten tulee tulen ja Pyhän Hengen kaste ja te voitte puhua enkelien kielellä, **2. Nefi 31:13–14**. Amaleki kehotti kaikkia ihmisiä uskomaan kielillä puhumisen lahjaan, **Omni 1:25**.

Toisten on suotu puhua kielillä, toisten tulkita kieliiä, **OL 46:24–25** (1. Kor. 12:10; Moroni 10:8, 15–16). Vuodatetakaan kielillä puhumisen lahja, **OL 109:36**.

Kielletty hedelmä. *Katso* Aadamin ja Eevan lankeemus; Eeden

Kiista. *Katso myös* Kapinointi

Riitelyä ja väittelyä. Kiista, etenään Herran kirkon jäsenten tai perheenjäsenten kesken, ei ole Herralle mieleen.

Ei sovi, että meidän välillämme on riitaa, **1. Moos. 13:8**. Ylimielisyydestä koi-tuu vain riitaa, **Sananl. 13:10**.

Antakaa anteeksi toisillenne, vaikka teillä olisikin moittimisen aihetta. Niin kuin Herra on antanut teille anteeksi, niin antakaa tekin, **Kol. 3:13**. Vältä type-riä riitoja ja kiistoja, **Tit. 3:9**.

Herra kieltää ihmisiä kiistelemästä keskenään, **2. Nefi 26:32**. Ettekä te salli lastenne taistelevan ja riitelevän keskenään, **Moosia 4:14**. Alma antoi kirkon jäsenille käskyn, ettei heillä pidä olla mitään kiistaa keskenään, **Moosia 18:21**. Saatana levittää huhuja ja kiistoja, **Hel. 16:22**. Perkele on kiistelyn isä ja yllyttää ihmisiä kiistelemään keskenään, **3. Nefi 11:29** (Moosia 23:15).

Vahvistakaa minun evankeliumiani, ettei olisi niin paljon kiistaa, **OL 10:62–64**. Lakatkaa kiistelemästä keskenänne, **OL 136:23**.

Kiitollisuus. *Katso myös* Jumalan palveleminen; Siunaus, siunaaminen

Jumalalta saaduista siunauksista tulee osoittaa kiitollisuutta. Kiitollisuuden ilmaiseminen on Jumalalle mieleen ja kuuluu todelliseen Jumalan palvelemiseen. Meidän tulee kiittää Herraa kaikesta.

Hyvä on kiittää Herraa, **Ps. 92:2**. Tulkaa hänen kasvojensa eteen ja kiittäkää, **Ps. 95:1–2**. Kiittäkää häntä, ylistäkää hänen nimeään, **Ps. 100**.

Olen lakkaamatta kiittänyt Jumalaa, **Ef. 1:15–16**. Olkaa kiitollisia, **Kol. 3:15**.

Kiivaus

Ylistys ja kirkkaus, viisaus, kiitos, kun-
 nia, valta ja voima meidän Jumalal-
 lemme, **Ilm.** 7:12.

Oi kuinka teidän pitäisikään kiit-
 tää taivaallista Kuningastanne, **Moo-
 sia** 2:19–21. Eläkää kiittäen päivit-
 täin, **Alma** 34:38. Kun nouset aamulla,
 olkoon sydämesi täynnä kiitosta Juma-
 lalle, **Alma** 37:37.

Tehkää kaikki rukouillen ja kiittäen, **OL**
 46:7. Teidän täytyy antaa kiitos Juma-
 lalle, **OL** 46:32. Tehkää tämä kiittäen, **OL**
 59:15–21. Siunauksen vastaanottaminen
 Herran kädestä kiitollisin sydämin, **OL**
 62:7. Se, joka ottaa kaiken vastaan kiitollis-
 in mielin, kirkastetaan, **OL** 78:19. Kiittä-
 kää kaikesta, **OL** 98:1 (1. Tess. 5:18). Ylistä
 Herraa ylistys- ja kiitosrukouksin, **OL**
 136:28.

Kiivaus

Pyhissä kirjoituksissa sana *kiivaus*
 merkitsee palavuutta ja herkkä- ja
 voimakastunteisuutta jotakuta tai jota-
 kin kohtaan.

Minä, Herra, olen kiivas Jumala,
2. Moos. 20:5 (5. Moos. 5:9; 6:15; Moosia
 11:22). Minä puolustan kiivaasti pyhän
 nimeni kunniaa, **Hes.** 39:25. Minä rakas-
 tan palavasti Jerusalemlia, **Sak.** 1:14.

Kimball, Spencer W. *Katso myös*

Virallinen julistus 2

Kirkon kahdestoista presidentti sen
 jälkeen kun se perustettiin vuonna 1830.
 Spencer W. Kimball palveli presidenttinä
 joulukuusta 1973 marraskuuhun 1985.
 Hän syntyi vuonna 1895 ja kuoli vuonna
 1985 yhdeksänkymmenen vuoden iässä.

Kesäkuussa 1978 ensimmäinen pre-
 sidenttikunta ilmoitti, että presidentti
 Kimball oli saanut ilmoituksen, jonka
 mukaan pappeus ja tempelisiunauk-
 set voidaan antaa kaikille kelpoisille
 miespuolisille jäsenille, **VJ** 2.

Kirkastuminen. *Katso myös* Jeesus

Kristus; Pappouden avaimet

Ihmisen ulkomuodon ja olemuksen
 väliaikainen muutos korkeammalle
 hengelliselle tasolle, niin että hän voi

kestää taivaallisten olentojen kirkkau-
 den heidän luonaan.

Kristuksen kirkastuminen: Pietari, Jaa-
 kob ja Johannes näkivät Herran kirkas-
 tumisen edessään. Vapahtaja oli aikai-
 semmin luvannut, että Pietari saisi tai-
 vaan valtakunnan avaimet (Matt. 16:13–
 19; 17:1–9; Mark. 9:2–10; Luuk. 9:28–36;
 2. Piet. 1:16–18). Tämän tärkeän tapah-
 tuman aikana Vapahtaja, Mooses ja
 Elia(s) antoivat luvut pappouden
 avaimet Pietarille, Jaakobille ja Johan-
 nekselle. Näiden pappouden avaimien
 myötä apostoleilla oli valta jatkaa valta-
 kunnan työtä Jeesuksen taivaaseennou-
 semisen jälkeen.

Joseph Smith opetti, että myös Pie-
 tari, Jaakob ja Johannes kirkastettiin
 Kirkastusvuorella. He näkivät näyssä
 maan sen tulevassa kirkastetussa
 tilassa (**OL** 63:20–21). He näkivät Moo-
 seksen ja Elian, kaksi muutettua olen-
 toa, ja kuulivat Isän äänen. Isä sanoi:
 ”Tämä on minun rakas Poikani, johon
 minä olen mieltynyt. Kuulkaa häntä!”
 (Matt. 17:5.)

Kirkastetut olennot: He näkivät Israelin
 Jumalan, **2. Moos.** 24:9–11. Hänen kas-
 vonsa säteilivät, koska hän oli puhunut
 Herran kanssa, **2. Moos.** 34:29 (Mark.
 9:2–3).

Jeesuksen kasvot loistivat, **Matt.** 17:2
 (Mark. 9:2–3). Israelilaiset eivät voineet
 katsoa Moosesta kasvoihin niiden kirk-
 kauden tähden, **2. Kor.** 3:7.

Abinadin kasvot loistivat suurta kirk-
 kautta, **Moosia** 13:5–9. He olivat ikään
 kuin tulen ympäröimät, **Hel.** 5:23, 36,
 43–45 (3. Nefi 17:24; 19:14). He olivat
 yhtä valkeita kuin Jeesuksen kasvot,
3. Nefi 19:25. Se näytti heistä ikään kuin
 kirkastumiselta, **3. Nefi** 28:15.

Kukaan ihminen ei ole nähnyt Juma-
 laa lihassa, paitsi Hengen elävöittä-
 mänä, **OL** 67:10–12. Hengen voimasta
 silmämme aukenivat, **OL** 76:12.

Jumalan kirkkaus oli Mooseksen
 päällä, **Moos.** 1:2. Hänen kirkkautensa oli
 päälläni, ja minä näin hänen kasvonsa,
 sillä minut kirkastettiin, **Moos.** 1:11. Minä

näin taivaiden aukenevan, ja minut puettiin kirkkauteen, **Moos.** 7:3–4.

Kirkkauden asteet. *Katso myös* Selestinen kirkkaus; Telestinen kirkkaus; Terrestrinen kirkkaus

Taivaan eri valtakunnat. Viimeisellä tuomiolla jokainen ihminen, kadotuksen poikia lukuun ottamatta, perii tiettyssä kirkkauden valtakunnassa olevan iankaikkisen asuinpaikan.

Jeesus sanoi: Minun Isäni kodissa on monta huonetta, **Joh.** 14:2 (Et. 12:32). Auringolla on oma loistonsa, kuulla omansa ja tähdillä omansa, **1. Kor.** 15:40–41. Paavali temmattiin kolmanteen taivaaseen, **2. Kor.** 12:2.

On olemassa kirkkaudeton iankaikkisen rangaistuksen paikka, **OL** 76:30–38, 43–45. On olemassa kolme kirkkauden astetta, **OL** 76:50–113; 88:20–32.

Kirkkaus. *Katso myös* Kirkkauden asteet; Totuus; Valo, Kristuksen

Pyhissä kirjoituksissa kirkkaus tarkoittaa usein Jumalan valoa ja totuutta. Se voi tarkoittaa myös iankaikkisen elämän tilaa tai Jumalan kirkkautta.

Pyhä on Herra Sebaot! Hänen kirkkautensa täyttää kaiken maan, **Jes.** 6:3 (2. Nefi 16:3).

Me muutimme saman kirkkauden kaltaisiksi, kirkkaudesta kirkkauteen, **2. Kor.** 3:18.

Hän herättää minut viimeisenä päivänä asumaan kanssaan kirkkaudessa, **Alma** 36:28.

Eri ihmisten ylösnousemuksessa saama kirkkaus vaihtelee vanhurskaiden mukaan, **OL** 76:50–119. Jumalan kirkkaus on äly, **OL** 93:36.

Jumalan kirkkaus on ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen, **Moos.** 1:39. Minä näin kaksi persoonaa, joiden kirkkautta on mahdollon kuvata, **JS-H** 1:17.

Kirkko, suuri ja iljettävä. *Katso* Perkele: Perkeleen kirkko

Kirkko, tosi kirkon tunnusmerkit. *Katso* Tosi kirkon tunnusmerkit

Kirkon johtajien hyväksyminen.

Katso Tuen antaminen kirkon johtajille

Kirkon nimi. *Katso myös* Jeesuksen Kristuksen kirkko; Mormoni; Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko

Mormonin kirjassa kerrotaan, että kun Jeesus Kristus kävi vanhurskaiden nefiläisten luona pian ylösnousemuksensa jälkeen, hän sanoi, että hänen kirkollaan tuli olla hänen nimensä (3. Nefi 27:3–8). Nykyaikana Herra on ilmoittanut kirkon nimeksi Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko (**OL** 115:4).

Kirkosta erottaminen. *Katso myös* Kapinointi; Luopumus

Kirkosta erottaminen on kirkon ankarin kurinpidollinen toimi. Kirkosta erotettu henkilö ei ole enää kirkon jäsen. Kirkon auktoriteetit erottavat henkilön kirkosta ainoastaan silloin, kun tämä on päättänyt elää vastoin Herran käskyjä ja on siten tehnyt itsensä arvottomaksi kirkon jäsenyyteen.

Monen sydän paatui, ja heidän nimensä pyyhittiin pois, **Alma** 1:24 (**Alma** 6:3). Ellei hän tee parannusta, häntä ei lueta minun kansaani, **3. Nefi** 18:31 (**Moosia** 26).

Avionrikkokat, jotka eivät tee parannusta, on karkotettava, **OL** 42:24. Synnintekijä, joka ei tee parannusta, on karkotettava, **OL** 42:28. Merkittävien vaikeuksien selvittämistavat kirkossa, **OL** 102 (**OL** 42:80–93). Piispa nimitetään tuomariksi Israeliin, **OL** 107:72. Uskonollisilla yhteisöillä on oikeus kohdella häiritsevästi käyttäytyviä jäseniä sääntöjen mukaan, **OL** 134:10.

Kiroileminen. *Katso* Jumalanpilkkä; Rienaaminen; Vala

Kirous. *Katso myös* Rienaaminen; Tuomio

Pyhissä kirjoituksissa kirous on jumalallisen lain käyttämistä niin, että se sallii tai tuottaa tuomioita ja niiden

seurauksia jollekin, jollekulle tai kokonaiselle kansalle ensisijaisesti epävanhurskauden tähden. Kiros on Jumalan jumalallisen rakkauden ja oikeudenmukaisuuden ilmaus. Sen voi antaa suoraan Jumala, tai sen voi lausua hänen valtuutettu palvelijansa. Toisinaan vain Jumala tietää täysin kirousten syyt. Lisäksi ne, jotka tahallaan ovat tottelemattomia Jumalaa kohtaan ja vetäytyvät siten Herran Hengestä, ovat kirouksen tilassa.

Herra voi poistaa kirouksen yksityisen ihmisen tai kansan uskon vuoksi Jeesukseen Kristukseen ja kuuliaisuudesta evankeliumin laeille ja toimituksille (Alma 23:16–18; 3. Nefi 2:14–16; UK 1:3).

Jumala kirosi käärmeeen Aadamin ja Eevan pettämisen vuoksi, **1. Moos.** 3:13–15 (Moos. 4:19–21). Maa kirottiin Aadamin ja Eevan takia, **1. Moos.** 3:17–19 (Moos. 4:23–25). Herra kirosi Kainin Abelin surmaamisen vuoksi, **1. Moos.** 4:11–16 (Moos. 5:22–41). Herra kirosi Kanaanin ja hänen jälkeläisensä, **1. Moos.** 9:25–27 (Moos. 7:6–8; Abr. 1:21–27). Israelia siunataan, jos se on kuuliainen Jumalalle, ja kirotaan, jos se on tottelematon, **5. Moos.** 28 (5. Moos. 29:18–28). Gehasi ja hänen jälkeläisensä kirottiin Naamanin spitaalilla, **2. Kun.** 5:20–27. Herra kirosi muinaisen Israelin kansan, koska se ei maksanut kymmenyksiä eikä uhrilahjoja, **Mal.** 3:6–10.

Jeesus kirosi viikunapuun, ja se kuoli, **Mark.** 11:11–14, 20–21. Jeesus kirosi Korasinin, Betsaidan ja Kapernaumin kaupungit, **Luu.** 10:10–15.

Koska lamanilaiset eivät kuulleet Herraa, heidät erotettiin pois Herran luota ja kirottiin, **2. Nefi** 5:20–24. Kaikkia kutsutaan tulemaan Jumalan luokse, **2. Nefi** 26:33. Herra kiroaa haureuden harjoittajat, **MK Jaak.** 2:31–33. Nefiläisiä kohtaa suurempi kiros kuin lamanilaisia, elleivät he tee parannusta, **MK Jaak.** 3:3–5. Kapinalliset ihmiset tuottavat itse kirouksia päällensä, **Alma** 3:18–19

(5. Moos. 11:26–28). Korihor kirottiin, koska hän johdatti ihmisiä pois Jumalan luota, **Alma** 30:43–60. Herra kirosi nefiläisten maat ja rikkaudet kansan pahuuden tähden, **Hel.** 13:22–23 (2. Nefi 1:7; Alma 37:31). Herra kirosi jumalattomat jerediläiset, **Et.** 9:28–35. Kristuksen sovitus poistaa Aadamin kirouksen pieniltä lapsilta, **Moroni** 8:8–12.

Ne, jotka kääntyvät pois Herrasta, kirotaan, **OL** 41:1. Maa tuomitaan perikatoon, ellei isien ja lasten välillä ole yhdistävää sidettä, **OL** 128:18 (Mal. 3:23–24).

Rienaaminen: Kiroaminen tarkoittaa myös rienaavaa, Jumalaa pilkkaavaa ja halveksivaa kielenkäyttöä.

Isää ja äitiä ei saa kirotta, **2. Moos.** 21:17 (Matt. 15:4). Älä kirotta päämiehiä, **2. Moos.** 22:27 (Saarn. 10:20). Jumalaa ei saa kirotta, **3. Moos.** 24:13–16.

Pietari sadatteli kieltäessään tuntevansa Jeesuksen, **Matt.** 26:69–74.

Jumalattomat nefiläiset kirosivat Jumalaa ja toivoivat kuolevansa, **Morm.** 2:14.

Kirtlandin temppeli, Ohio, USA

Ensimmäinen kirkon nykyaikana rakentama temppeli. Pyhät rakensivat sen Kirtlandiin Herran käskyn mukaan (OL 94:3–9). Yhtenä tarkoituksena oli suoda paikka, jossa kelpoiset kirkon jäsenet voivat saada hengellistä voimaa, valtuutta ja valaistusta (OL 109–110). Temppeli vihittiin 27. maaliskuuta 1836. Vihkirukous annettiin profeetta Joseph Smithille ilmoituksen kautta (OL 109). Herra antoi useita tärkeitä ilmoituksia ja palautti tarvittavat pappeuden avaimet tässä temppelissä (OL 110; 137). Kirtlandin temppelissä ei annettu sellaisia täydellisiä temppelitoimituksia kuin temppeleissä nykyisin annetaan.

Kiskumen. Katso myös Gadiantonin rosvot

Mormonin kirjassa jumalattoman, myöhemmin Gadiantonin rosvoina tunnetun, miesjoukkion johtaja (Hel. 1:9–12; 2).

Kiusaus. *Katso myös* Kestäminen;

Perkele; Tahdonvapaus

Koetus, jossa koetellaan ihmisen kykyä valita hyvä pahan sijasta; houkutus tehdä syntiä ja seurata Saatanaa eikä Jumalaa.

Älä anna meidän joutua kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta, **Matt.** 6:13 (3. Nefi 13:12). Jumala ei salli kiusauksen käydä teille ylivoimaiseksi, **1. Kor.** 10:13. Kristusta on koeteltu samalla tavoin kuin meitäkin koetellaan, **Hepr.** 4:14–15. Autuas se, joka koettelemuksessa kestää, **Jaak.** 1:12–14.

Vastustajan kiusaukset eivät voi voittaa niitä, jotka kuulevat Jumalan sanaa, **1. Nefi** 15:24 (Hel. 5:12). Ihminen ei voisi toimia omasta puolestaan, ellei yksi tai toinen häntä houkuttelisi, **2. Nefi** 2:11–16. Valvokaa ja rukoilkaa alati, ettei teitä kiusattaisi enempää kuin voitte kestää, **Alma** 13:28. Opeta sitä vastustamaan Perkeleen jokaista kiusausta uskollaan Herraan Jeesukseen Kristukseen, **Alma** 37:33. Rukoilkaa alati, ettette joutuisi kiusaukseen, **3. Nefi** 18:15, 18 (OL 20:33; 31:12; 61:39).

Varo ylpeyttä, ettet joutuisi kiusaukseen, **OL** 23:1. Aadamista tuli Perkeleen tahdon alainen, koska hän antautui kiusaukseen, **OL** 29:39–40.

Minä olin alttiina kaikenlaisille kiusauksille, **JS–H** 1:28.

Kointähti. *Katso* Lusifer

Kolmas Mooseksen kirja. *Katso myös* Pentateukki

Toiselta nimeltään *Leviticus*. Vanhassa testamentissa kirja, joka kertoo pappien tehtävistä Israelissa. Siinä tähdennetään Jumalan pyhyttä sekä lakia, jota noudattamalla hänen kansansa voi elää tul-lakseen pyhäksi. Sen tarkoituksena on opettaa Mooseksen lain moraalisia käskyjä ja uskonnollisia totuuksia menojen avulla. Kolmannen Mooseksen kirjan kirjoittaja on Mooses.

Luvuissa 1–7 selitetään uhritoimituksia. Luvuissa 8–10 kuvataan pappien vihkimistä virkaansa. Luvussa 11

selitetään, mitä saa ja mitä ei saa syödä sekä mikä on puhdasta, mikä epäpuhdasta. Luvussa 12 puhutaan naisesta synnytyksen jälkeen. Luvuissa 13–15 on lakeja epäpuhtaudesta. Luvussa 16 esitetään suuren sovituspäivän uskonnolliset menot. Luvuissa 17–26 on uskonnollisia ja yhteiskunnallisia lakeja ja säädöksiä. Luvussa 27 selitetään, että Herra käski Israelin pyhittää viljansa, lampaansa ja nautakarjansa Herralle.

Kolme nefiläistä opetuslasta. *Katso myös* Muutetut olennot; Nefiläiset; Opetuslapsi

Mormonin kirjassa kolme Kristuksen valitsemaa opetuslasta.

Herra antoi näille opetuslapsille saman siunauksen kuin rakkaalle Johannekselle: he saisivat jäädä maan päälle tuomaan sieluja Kristuksen luokse, kunnes Herra tulee takaisin. Heidät muutettiin, niin etteivät he tunne tuskaa eivätkä kuole (3. Nefi 28).

Kristus täytti kolmen opetuslapsen toiveen saada jäädä maan päälle hänen tulemiseensa asti, **3. Nefi** 28:1–9. He eivät kärsi milloinkaan kuoleman tuskaa eivätkä murhetta, **3. Nefi** 28:7–9. He saavat ilon täyten, **3. Nefi** 28:10. Heidät temmattiin väliaikaisesti ylös taivaaseen, **3. Nefi** 28:13–17. He palvelivat kansaa ja kärsivät vainoa, **3. Nefi** 28:18–23. He palvelivat Mormonia, **3. Nefi** 28:24–26 (Morm. 8:10–11). He palvelevat pakanoita, juutalaisia, hajotettuja heimoja ja kaikkia kansoja, **3. Nefi** 28:27–29. Saatana ei ole mitään valtaa heihin, **3. Nefi** 28:39.

Kolob

Jumalan valtaistuinta lähinnä oleva tähti (Abr. 3:2–3, 9).

Abraham näki Kolobin ja tähdet, **Abr.** 3:2–18. Herran aika lasketaan Kolobin ajan mukaan, **Abr.** 3:4, 9 (Abr. 5:13).

Kolossalaiskirje. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet

Kirja Uudessa testamentissa. Apostoli Paavali kirjoitti tämän kirjeen

Konfirmointi

kolossalaisille sen jälkeen kun Kolossan seurakunnan evankelista Epafras oli käynyt hänen luonaan (Kol. 1:7–8). Epafras oli kertonut Paavalille, että kolossalaiset olivat lankeamassa vakavaan erheeseen: he kuvittelivat olevansa muita parempia, koska he noudattivat tarkoin tiettyjä ulkokohtaisia toimituksia (Kol. 2:16), kielsivät itseltään tietyt fyysiset tarpeet ja palvoivat enkeleitä (Kol. 2:18). Kaikki tällainen sai kolossalaiset kuvittelemaan, että he tulivat pyhitetyiksi. He luulivat myös ymmärtävänsä maailmankaikkeuden salaisuuksia paremmin kuin muut kirkon jäsenet. Paavali ohjentaa heitä tässä kirjeessä ja opettaa, että lunastus tulee ainoastaan Kristuksen kautta ja että meidän on oltava viisaita ja palveltava häntä.

Luvussa 1 on Paavalin tervehdys kolossalaisille. Luvuissa 2 ja 3 on opillisia asioita ja selvitykset Kristuksesta Lunastajana, väärän jumalanpalveluksen vaarallisuudesta sekä ylösnousemuksen suuresta merkityksestä. Luvussa 4 opetetaan, että pyhiin tulee olla viisaita kaikessa

Konfirmointi. *Katso* Kätten päällepaneminen

Koorumi. *Katso myös* Pappesus

Sana *koorumi* voi tarkoittaa kahta asiaa: 1) tietty ryhmä miehiä, joilla on sama pappesusvirka 2) pappesusryhmän kokouksen enemmistö tai pienin mahdollinen läsnä olevien jäsenten määrä, jotta kokous on päätösvaltainen ja voi hoitaa kirkon asioita (OL 107:28).

Ensimmäisen presidenttikunnan, kahdentoista ja seitsemänkymmenen koorumit ja niiden suhteet toisiinsa, OL 107:22–26, 33–34 (OL 124:126–128). Näiden koorumien päätösten täytyy olla yksimielisiä, OL 107:27. Koorumin päätökset täytyy tehdä kaikessa vanhurskaudessa, OL 107:30–32. Pappeskoorumien johtajien velvollisuudet, OL 107:85–96. Vanhinten koorumi on perustettu paikoillaan pysyviä palvelijoita varten, OL 124:137.

Korianton. *Katso myös* Alma, Alman poika

Mormonin kirjassa Alman pojan Alman poika.

Meni soramilaiten luo, Alma 31:7. Hylkäsi palvelutyön ja lähti porton luo, Alma 39:3. Alma opetti hänelle olemassaolon tilasta, joka vallitsee kuoleman, ylösnousemuksen ja sovituksen jälkeen, Alma 39–42. Kutsuttiin uudestaan saarnaamaan, Alma 42:31. Lähti laivalla pohjoisensuolaan maahan, Alma 63:10.

Koriantumr. *Katso myös* Jerediläiset

Mormonin kirjassa jerediläisten kuningas ja viimeinen eloonjäänyt jerediläisten kansasta.

Sarahemlan kansa löysi Koriantumrin, Omni 1:21. Oli koko maan kuningas, Et. 12:1–2. Joutui Saredin vangiksi mutta pääsi vapaaksi poikiensa ansiosta, Et. 13:23–24. Taisteli vihollisia vastaan, Et. 13:28–14:31. Teki parannuksen, Et. 15:3. Viimeinen taistelu Sisin kanssa, Et. 15:15–32.

Korihor. *Katso myös* Antikristus

Mormonin kirjassa antikristus, joka vaati merkkiä osoitukseksi Jumalan voimasta. Herra teki Korihorista mykän (Alma 30:6–60).

Korinttilaiskirjeet. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet

Kaksi kirjaa Uudessa testamentissa. Paavali kirjoitti nämä kirjeet Korintin pyhille oikaistakseen heidän keskuudessaan vallinneen epäjärjestyksen. Korinttilaisten yhteiskunta oli siveetön ja jumalaton.

Ensimmäinen korinttilaiskirje: Luvussa 1 on Paavalin tervehdys ja kehoitus pyhille olla yhtä. Luvuissa 2–6 Korintin pyhiä ohjennetaan heidän vioistaan. Luvuissa 7–12 Paavali vastaa eräisiin kysymyksiin. Luvuissa 13–15 puhutaan rakkaudesta, Hengen lahjoista ja ylösnousemuksesta. Luvussa 16 on Paavalin neuvo pysyä uskossa vahvana.

Toinen korinttilaiskirje: Luvussa 1 on Paavalin tervehdys ja lohdutuksen sanoma. Luvussa 2 on henkilökohtaisia neuvoja Titukselle. Luvuissa 3–7 käsitellään evankeliumin voimaa pyhien ja heidän johtajiensa elämässä. Luvuissa 8 ja 9 pyhiä neuvotaan auttamaan köyhiä iloisin mielin. Luvuissa 10–12 puolustetaan Paavalin omaa asemaa apostolina. Luvussa 13 neuvotaan ottamaan kehoitukset vastaan.

Korkea neuvosto

Kahdentoista ylipapin muodostama neuvosto.

Palautetun kirkon alkuaikoina *korkea neuvosto* tarkoitti kahta eri hallintoelintä: 1) kirkon kahdentoista apostolin koorumia (OL 107:33, 38) ja 2) kunkin vaarnan korkeaa neuvostoa (OL 102; 107:36).

Korotus. *Katso myös* Iankaikkinen elämä; Ihminen: Ihmisestä voi tulla taivaallisen Isän kaltainen; Kruunu; Selestinen kirkkaus; Sovitus

Onnen ja kirkkauden korkein tila selestisessä valtakunnassa.

Sinun lähelläsi on ehtymätön ilo, **Ps.** 16:11.

He ovat jumalia, nimittäin Jumalan lapsia; sen tähden kaikki on heidän, **OL** 76:58–59. Pyhät saavat perintöosansa, ja heidät tehdään samanarvoisiksi hänen kanssansa, **OL** 88:107. Nämä enkelit eivät pysyneet minun laissani; sen tähden he pysyvät erillään ja yksinäisinä, vailla korotusta, **OL** 132:17. Ihmisten täytyy solmia avioliitto Jumalan lain mukaan saavuttaakseen korotuksen, **OL** 132:19–20. Ahdas on se portti ja kapea se tie, joka vie korotukseen, **OL** 132:22–23. Abraham, Iisak ja Jaakob ovat päässeet korotukseensa, **OL** 132:29, 37. Minä sinetöin sinulle korotuksesi, **OL** 132:49.

Korva. *Katso myös* Kuulla

Pyhissä kirjoituksissa korvaa käytetään usein vertauskuvana ihmisen kyvystä kuulla ja ymmärtää sitä, mikä on Jumalasta.

Niillä on korvat, mutta ne eivät kuule, **Ps.** 115:6. Herra herättää korvani kuulemaan, **Jes.** 50:4–5 (2. Nefi 7:4–5).

Jolla on korvat, se kuulkoon, **Matt.** 11:15. Vain vaivoin he kuulevat korvillan, **Matt.** 13:15 (Moos. 6:27). Silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat, **1. Kor.** 2:9 (OL 76:10).

Perkele kuiskuttelee heidän korvaansa, **2. Nefi** 28:22. Avatkaa korvanne, jotta kuulisitte, **Moosia** 2:9 (3. Nefi 11:5). Minua kutsuttiin monta kertaa, enkä tahtonut kuulla, **Alma** 10:6. Kallista korvasi sanoilleni, **Alma** 36:1 (Alma 38:1; OL 58:1).

Ei ole korvaa, joka ei kuule, **OL** 1:2. Korvat avautuvat nöyryyden ja rukouksen kautta, **OL** 136:32.

Kosto. *Katso myös* Viha

Vahingoittamisen tai loukkauksen kostaminen.

Teidän Jumalanne kosto lähestyy, **Jes.** 35:4.

Minun on tuomio, minä maksan tekojen mukaan, **Room.** 12:19 (Morm. 3:15; 8:20).

Koston miekka häällyy teidän yllänne, **Morm.** 8:40–41.

Minä koston jumalattomille, sillä he eivät tee parannusta, **OL** 29:17.

Vapahtaja tuli jumalattomuuden ja koston päivinä, **Moos.** 7:45–46.

Koti. *Katso myös* Perhe

Kodin pitäisi olla evankeliumin ja perheen toiminnan keskus.

Mies saa pysyä kotona vaimonsa ilona, **5. Moos.** 24:5.

Jeesus lähetti hänet kotiin, **Mark.** 8:26. Lasten on opittava täyttämään velvollisuutensa kotona, **1. Tim.** 5:4. Olkaa puhkaita ja siveitä, hoitakaa hyvin kotinne, **Tit.** 2:5.

Menkää koteihinne ja pohdiskelkaa sitä, mitä minä olen sanonut, **3. Nefi** 17:2–3. Minä kannustin sitä taistelemaan vaimojensa ja lastensa ja talojensa ja kotiensa puolesta, **Morm.** 2:23.

Isiä käsketään olemaan uutteria ja toimeliaita kotona, **OL** 93:43–44, 48–50.

Kristityt. *Katso myös* Opetuslapsi; Pyhä

Jeesukseen Kristukseen uskovista käytetty nimitys. Vaikka tätä nimitystä käytetään yleisesti kaikkialla maailmassa, Herra sanoo Kristuksen todellisia seuraajia pyhiksi (Ap. t. 9:13, 32, 41; 1. Kor. 1:2; **OL** 115:4).

Opetuslapsia kutsuttiin kristityiksi, **Ap. t.** 11:26. Sen, joka kärsii kristittyinä, ei pidä hävetä, **1. Piet.** 4:16.

Liiton tähden teitä kutsutaan Kristuksen lapsiksi, **Moosia** 5:7. Ne, jotka eivät kuuluneet kirkkoon, kutsuivat kaikkia Kristukseen totisesti uskovia kristityiksi, **Alma** 46:13–16.

Kristuksen lapset. *Katso myös* Jeesus Kristus; Jumalan pojat ja tyttäret; Syntyminen; Uudestisyntyminen Jumalasta

Ne, jotka ovat hyväksyneet Jeesuksen Kristuksen evankeliumin.

Se, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, on suurin, **Matt.** 18:1–4. Uskokaan valoon, jotta teistä tulisi valon lapsia, **Joh.** 12:36.

Meidän tulee riisua päältäamme luonnollinen ihminen ja tulla lapsen kaltaiseksi, **Moosia** 3:19; 27:25–26. Liiton tähden teitä kutsutaan Kristuksen lapsiksi, **Moosia** 5:7. Jos te tartutte kaikkeen hyvään, te olette varmasti Kristuksen lapsia, **Moroni** 7:19.

Kaikille, jotka ottivat minut vastaan, minä annoin voiman tulla lapsikseni, **OL** 39:4. Älkää pelätkö, pienet lapset, sillä te olette minun, **OL** 50:40–41.

Sinä olet yhtä minussa, Jumalan Poika, **Moos.** 6:68.

Kristuksen oppi. *Katso myös* Evankeliumi; Lunastussuunnitelma

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin periaatteet ja opetukset.

Sateena virratkoon minun opetuseni, **5. Moos.** 32:2. Marisijat ottavat opikseen, **Jes.** 29:24.

Kansanjoukot olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan, **Matt.** 7:28. Se, mitä minä opetan, ei ole minun oppiani, vaan hänen, joka on minut lähettänyt, **Joh.** 7:16. Jokainen pyhä kirjoitus on hyödyllinen opetukseksi, **2. Tim.** 3:16.

Tämä on Kristuksen oppi ja ainoa ja tosi oppi Isältä, **2. Nefi** 31:21 (2. Nefi 32:6). Teidän keskuudessanne ei saa olla kiistoja minun oppini kohdista, **3. Nefi** 11:28, 32, 35, 39–40.

Saatana yllättää ihmisten sydämiä kiistaan minun oppini kohdista, **OL** 10:62–63, 67. Opettakaa lapsille oppia parannuksesta, uskosta Kristukseen, kasteesta ja Pyhän Hengen lahjasta, **OL** 68:25. Opettakaa toisillenne valtakunnan oppia, **OL** 88:77–78. Pappeuden oppi laskeutuu sieluusi, **OL** 121:45.

Kristus. *Katso* Jeesus Kristus

Kruunu. *Katso myös* Iankaikkinen elämä; Seppele

Hallitsijoiden rengasmainen pääkoriste. Pyhissä kirjoituksissa se voi olla selestisen vallan, herruuden ja jumaluuden vertauskuva. Ne, jotka kestävät loppuun saakka pitämällä kaikki Jumalan käskyt, saavat iankaikkisen elämän kruunun. (Ks. **OL** 20:14; **Moos.** 7:56; **JS-M** 1:1.)

Kuolleet, jotka kuolevat Herrassa, saavat vanhurskauden kruunun, **OL** 29:13. He saavat kruunun minun Isäni huoneissa, **OL** 59:2. Herra valmista pyhiä niin, että he voivat tavoittaa kruunun, joka on heille valmistettu, **OL** 78:15. Herra on luvannut pyhillensä kirkkauden kruunun oikealla puolellaan, **OL** 104:7.

Kulmakivi. *Katso myös* Jeesus Kristus

Kulmassa sijaitseva rakennusperustuksen pääkivi. Jeesusta Kristusta sanotaan kulmakiveksi (Ef. 2:20).

Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on nyt kulmakivi, **Ps.** 118:22 (**Matt.**

21:42–44; Mark. 12:10; Luuk. 20:17; Ap. t. 4:10–12).

Juutalaiset hylkäsivät kulmakiven, **MK Jaak.** 4:15–17.

Kultalevyt. *Katso myös* Levyt;

Mormonin kirja

Kultalevyihin kirjoitettu aikakirja, joka kertoo kahdesta suuresta Amerikan mantereella olleesta sivilisaatiosta. Joseph Smith käänsi ja julkaisi osan näiden levyjen sisällöstä Mormonin kirjan nimellä. (Ks. lisätietoja Mormonin kirjan kohdista ”Johdanto” ja ”Profeetta Joseph Smithin todistus”).

Kumorankukkula. *Katso myös*

Mormonin kirja; Moroni,

Mormonin poika; Smith, Joseph nuorempi

Pieni kukkula New Yorkin osavaltion länsiosassa Amerikan yhdysvalloissa. Moroni-niminen muinainen profeetta kätki siihen kultalevyt, joihin oli kirjoitettu nefiläisten ja jerediläisten kansakuntien aikakirjoja. Ylösnousut Moroni käski vuonna 1827 Joseph Smithin mennä tälle kukkulalle, ottaa levyt ja kääntää osa niistä. Käännös on nimeltään Mormonin kirja.

Nefiläiset kokoontuivat Kumoran luo, **Morm.** 6:2–4. Kumora oli monien vesien maassa, **Morm.** 6:4. Mormon kätki aikakirjat Kumorankukkulaan, **Morm.** 6:6. Kaikki nefiläiset, kahtakymmentäneljää lukuun ottamatta, saivat surmansa Kumoran luona, **Morm.** 6:11.

Me kuulemme ilosanoman Kumortalta, **OL** 128:20.

Joseph Smith otti levyt Kumorankukkulasta, **JS-H** 1:42, 50–54, 59.

Kuninkaankannattajat

Mormonin kirjassa joukko, joka halusi kukistaa nefiläisten hallinnon (Alma 51:1–8).

Kuninkaiden kirjat

Vanhassa testamentissa kaksi kirjaa, joissa kerrotaan Israelin historia Daavidin neljännen pojan Adonian kapinasta (noin 1015 eKr.) aina

Juudan pakkosiirtolaisuuteen asti (noin 586 eKr.). Kuninkaiden kirjoissa on pohjoisen valtakunnan (Israelin kymmenen heimon) koko historia jaosta siihen asti, kun assyrialaiset veivät asukkaat pakkosiirtolaisuuteen ja nämä pakenivat pohjoisiin maihin. Katso myös liitteen kohtaa Aikataulukko.

Ensimmäinen kuninkaiden kirja:

Luvussa 1 kuvaillaan kuningas Daavidin elämän viimeisiä päiviä. Luvuissa 2–11 kerrotaan Salomon elämästä. Luvuissa 12–16 kerrotaan Salomon seuraajista Rehabeamista ja Jerobeamista. Jerobeam aiheutti Israelin valtakunnan jaon. Muitakin kuninkaita mainitaan. Luvuissa 17–21 esitetään osia Elia palvelutyöstä ja kuinka Elia neuvoi Israelin kuningasta Ahabia. Luvussa 22 kerrotaan Syyriaa vastaan käydystä sodasta, jossa Ahab ja Juudan kuningas Josafat yhdistivät joukkonsa. Profeetta Miika profetoi kuninkaita vastaan.

Toinen kuninkaiden kirja: Luvuissa 1–2 (2. Kun. 1:1–2:11) jatkuu kertomus Elia elämästä ja mainitaan hänen nousemisensa taivaaseen tulisissa vauunuissa. Luvuissa 2–9 kerrotaan Elisan uskosta ja palvelutyöstä sekä suuresta voimasta. Luvussa 10 kerrotaan kuningas Jehusta ja siitä, kuinka hän tuhosi Ahabin suvun ja surmasi Baalin papit. Luvuissa 11–13 kerrotaan Joaksen vanhurskaasta hallinnosta ja Elisan kuolemasta. Luvuissa 14–17 kerrotaan Israelin ja Juudan useimmiten jumalattomasti hallinneista kuninkaista. Luvussa 15 kerrotaan siitä, kun assyrialaiset valloittivat Israelin kymmenen heimoa. Luvuissa 18–20 kerrotaan Juudan kuninkaan Hiskian vanhurskaasta elämästä ja profeetta Jesajasta. Luvuissa 21–23 kerrotaan kuningas Manassesta ja Josiasta. Perimätiedon mukaan Manasse oli vastuussa Jesajan marttyyrikuolemasta. Josia oli vanhurskas kuningas, joka vahvisti uudestaan lain juutalaisten keskuudessa. Luvuissa 24–25 kerrotaan Babylonian pakkosiirtolaisuudesta.

Kunnioitus. Katso myös

Arvostaminen; Pelko

Arvostuksen osoittaminen jotakuta tai jotakin kohtaan, etenkin sellaista, mikä on pyhä.

Herra käski Moosesta riisumaan ken-
gät jalastaan, sillä paikka, jolla hän sei-
soi, oli pyhä, **2. Moos.** 3:4–5. Kunnioita
isääsi ja äitiäsi, **2. Moos.** 20:12 (1. Nefi
17:55; Moosia 13:20). Jumalaa tulee
pelätä ja palvoa, **Ps.** 89:8. Siitä, mitä
omistat, anna Herran kunniaksi uhri,
Sananl. 3:9.

Isä kunnioittaa sitä, joka palvelee
minua, **Joh.** 12:26. Palvelkaamme Juma-
laa hänen tahtonsa mukaisesti, kunnioi-
tuksen ja pyhän pelon tuntein, **Hepr.**
12:28. Miesten tulee osoittaa kunnioi-
tusta vaimolleen, **1. Piet.** 3:7.

He kunnioittavat Herraa ainoastaan
huulillaan, **2. Nefi** 27:25 (Jes. 29:13).
Moroni kumartui maahan ja rukoili voi-
mallisesti, **Alma** 46:13. Minä en tavoit-
tele maailman kunniaa, **Alma** 60:36.
Väkijoukko lankesi maahan ja palveli
Kristusta, **3. Nefi** 11:12–19.

Meidän tulee kumartua Herran
edessä, **OL** 5:24. Perkele kapinoi minua
vastaan sanoen: Anna minulle kun-
niasi, joka on minun voimani, **OL**
29:36. Uskolliset kruunataan kunnialla,
OL 75:5 (**OL** 124:55). Herra kunnioit-
taa mielihyvin niitä, jotka palvelevat
häntä, **OL** 76:5. Kaikki kumartavat nöy-
rän kunnioittavasti Jumalan valtaistui-
men edessä, **OL** 76:93. Teidän mielenne
on pimentynyt menneinä aikoina, koska
te olette suhtautuneet kevyesti siihen,
mitä olette saaneet, **OL** 84:54–57. Jokai-
nen polvi on notkistuva ja jokainen kieli
on tunnustava, **OL** 88:104. Kunnioituk-
sesta ja arvostuksesta Korkeimman
Olennon nimeä kohtaan kirkko kut-
sui tuota pappeutta muinaisina aikoina
Melkisedekin mukaan, **OL** 107:4. Siu-
nauksia vuodatetaan niiden päälle,
jotka kunnioittavat Herraa hänen huo-
neessaan, **OL** 109:21. He eivät ole valit-
tuja, koska he pyrkivät saamaan ihmis-
ten kunnianosoituksia, **OL** 121:34–35.

Me uskomme, että tulee kunnioittaa
ja ylläpitää lakia, **UK** 1:12 (**OL** 134:6).

Kuolema, fyysinen. Katso myös

 Aadamin ja Eevan lankeemus;
Kuolevaisuus; Pelastus;
Ylösnousemus

Ruumiin ja hengen ero. Lankeemus
toi maan päälle kuolevaisuuden ja kuole-
man (2. Nefi 2:22; Moos. 6:48). Jeesuk-
sen Kristuksen sovitus voitti kuoleman,
niin että jokainen nousee ylös (1. Kor.
15:21–23). Ylösnousemus on ilmai-
nen lahja kaikille ihmisille siitä riippu-
matta, ovatko he tehneet tässä elämässä
hyvää vai pahaa (Alma 11:42–44). Jokai-
nen ihminen kärsii vain yhden fyysisen
kuoleman, sillä kun me nousemme ylös,
meidän ruumiimme ei voi enää kuolla
(Alma 11:45).

Koko luomakunta menehtyy, ja ihmi-
nen palaa tomuun, **Job** 34:15. Kallis on
Herran silmissä hänen uskollistensa
henki, **Ps.** 116:15. Tomu palaa maahan,
ja henki palaa Jumalan luo, **Saarn.** 12:7.

Kuolema sai alkunsa ihmisestä,
1. Kor. 15:21. Vapahtajalla on kuoleman
ja tuonelan avaimet, **Ilm.** 1:18. Kuole-
maa ei enää ole, ei murhetta, **Ilm.** 21:4.

Kuolema on tullut kaikkien ihmis-
ten osaksi, **2. Nefi** 9:6, 11 (Alma 12:24).
Kansa ei koskaan pelännyt kuolemaa,
Alma 27:28. Alma selitti, mikä on sie-
lun tila kuoleman ja ylösnousemuksen
välissä, **Alma** 40:11.

Ne, jotka kuolevat minun ominani,
eivät maista kuolemaa, **OL** 42:46. Ne,
joita ei ole määrätty kuolemaan, tulevat
terveiksi, **OL** 42:48. Minä koettelen teitä
kaikessa aina kuolemaan asti, **OL** 98:14.

Tomuun sinä palaat, **Moos.** 4:25.
Adam lankesi, ja hänen lankeemuk-
sesta tuli kuolema, **Moos.** 6:48.

Kuolema, hengellinen. Katso myös

 Aadamin ja Eevan lankeemus;
Helvetti; Kadotuksen pojat;
Pelastus; Perkele; Tuomio

Ero Jumalasta ja hänen vaikutukses-
taan; kuolema vanhurskauteen liittyviin
asioihin nähden. Lusifer ja kolmasosa

taivaan joukoista kärsi hengellisen kuoleman, kun heidät karkotettiin taivaasta (OL 29:36–37).

Hengellinen kuolema tuli maailmaan Aadamin lankeemuksessa (Moos. 6:48). Ajatuksiltaan, sanoiltaan ja teoiltaan pahat ihmiset ovat hengellisesti kuolleita, vaikka he elävätkin yhä maan päällä (1. Tim. 5:6). Ihmiset voivat puhdistua synnistä ja voittaa hengellisen kuoleman Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta ja olemalla kuuliaisia evankeliumin periaatteille ja toimituksille.

Hengellinen kuolema tapahtuu myös kuolevaisen ruumiin kuoleman jälkeen. Sekä ylösnousseet olennot että Perkele ja hänen enkelinsä tuomitetaan. Ne, jotka ovat tahallaan kapinoineet evankeliumin valoa ja totuutta vastaan, kärsivät hengellisen kuoleman. Tätä kuolemaa sanotaan usein toiseksi kuolemaksi (Alma 12:16; Hel. 14:16–19; OL 76:36–38).

Väärintekijät joutuvat tuhoon, **Ps.** 37:9.

Lihan pyrkimykset tuottavat kuoleman, **Room.** 8:6 (2. Nefi 9:39). Järjettömät halut syökseivät ihmiset tuhoon ja perikatoon, **1. Tim.** 6:9. Synti synnyttää kuoleman, **Jaak.** 1:15. Siihen, joka voittaa, ei toinen kuolema kajoa, **Ilm.** 2:11. Heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, **Ilm.** 20:6, 12–14. Jumalattomat joutuvat tuliseen järveen rikinkatkuisten lieskojen keskelle. Tämä on toinen kuolema, **Ilm.** 21:8 (OL 63:17–18).

Ihmiset ovat vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän tai valitsemaan orjuuden ja kuoleman, **2. Nefi** 2:27 (2. Nefi 10:23; Alma 29:5; Hel. 14:30–31). Jumala on valmistanut pakoineen kuoleman ja helvetin otteesta, **2. Nefi** 9:10. Päästäkää itsenne helvetin tuskista, jotta ette kärsisi toista kuolemaa, **MK Jaak.** 3:11. Luonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen, **Moo-sia** 3:19. Suokoon Jumala teille parannuksen, niin että ette kärsi toista kuolemaa, **Alma** 13:30. Alma oli kuoleman ikuisten kahleiden kietoma, **Alma** 36:18.

Jumalattomat kuolevat, mitä tulee vanhurskauteen kuuluviin asioihin, **Alma** 40:26 (Alma 12:16). Lankeemus tuotti koko ihmisluvulle hengellisen kuoleman, **Alma** 42:9 (Hel. 14:16–18).

Kun Aadam lankesi, hän kuoli hengellisesti, **OL** 29:40–41, 44.

Kuolema, toinen. *Katso* Kuolema, hengellinen

Kuolemanrangaistus. *Katso myös* Murha

Rangaistus vakavasta rikoksesta, etenkin murhasta.

Joka ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä on ihminen vuodattava, **1. Moos.** 9:6 (JSR 1. Moos. 9:12–13). Murhamies on surmattava, **4. Moos.** 35:16.

Murhaaja, joka tarkoituksellisesti tappaa, on kuoleva, **2. Nefi** 9:35. Sinut tuomitaan kuolemaan lain mukaan, **Alma** 1:13–14. Murhaajaa rangaistiin kuolemalla, **Alma** 1:18. Laki vaatii murhaajan hengen, **Alma** 34:12.

Sen, joka tappaa, on kuoltava, **OL** 42:19.

Kuolematomuus. *Katso myös* Jeesus Kristus; Kuolevaisuus; Pelastus; Sovitus; Ylösnousemus

Ikuinen elämä ylösnousemuksen tilassa fyysisen kuoleman ulottumattomissa.

Hän on noussut kuolleista, **Mark.** 16:6. Niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi, **1. Kor.** 15:22. Kun kuolevainen pukeutuu kuolematomuuteen, silloin kuolema on nieltä, **1. Kor.** 15:53–54. Kristus on kukistanut kuoleman ja tuonut katoamattomuuden, **2. Tim.** 1:10.

Kuolematomuus alkaa hengen palauttamisella ruumiiseen, **2. Nefi** 9:13. Kun henki yhdistetään ruumiiseen, siitä tulee kuolematon, eikä se enää milloinkaan kuole, **Alma** 11:45.

Uskolliset kruunataan kuolematomuudella ja iankaikkisella elämällä, **OL** 75:5. Maasta tulee pyhitetty ja kuolematon, **OL** 77:1 (OL 130:9).

Jumalan työ ja kirkkaus on ihmisen kuolematomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen, **Moos.** 1:39.

Kuolevaisuus. *Katso myös* Aadamin ja Eevan lankeemus; Kuolema, fyysinen; Maailma; Ruumis

Syntymän ja fyysisen kuoleman välinen aika. Sanotaan toisinaan toiseksi asemaksi.

Sinä päivänä, jona siitä syöt, olet kuoleman oma, **1. Moos.** 2:16–17 (Moos. 3:16–17). Henki palaa kuolemassa Jumalan luo ja ruumis maan tomuun, **Saarn.** 12:7 (1. Moos. 3:19; Moos. 4:25).

Synti ei saa hallita teidän kuolevaista ruumistanne, **Room.** 6:12. Tämän kuolevaisen on pukeuduttava kuolematomuuteen, **1. Kor.** 15:53 (En. 1:27; Moosia 16:10; Morm. 6:21).

Ihmisen tilasta tuli koetustila, **2. Nefi** 2:21 (Alma 12:24; 42:10). Aadam lankeesi, jotta ihmisiä voisi olla, **2. Nefi** 2:25. Katsotteko eteenpäin ja näettekö tämän kuolevaisen ruumiin kuolematomuuteen herätettynä, **Alma** 5:15. Tämä elämä on aika valmistautua kohtaamaan Jumala, **Alma** 34:32.

Älkää pelätkö kuolemaa, sillä tässä maailmassa teidän ilonne ei ole täysi, **OL** 101:36.

Niille, jotka pysyvät uskollisina toisessa asemassansa, annetaan kirkkautta, **Abr.** 3:26.

Kuolevaisuutta edeltävä elämä.

Katso myös Alku; Ihminen;

Neuvonpito taivaassa; Sota taivaassa

Maanpäällistä elämää edeltävä elämä. Kaikki ihmiset ovat eläneet Jumalan luona hänen henkiläpinaan ennen tuloaan kuolevaisiksi olennoiksi maan päälle. Kuolevaisuutta edeltävää elämää sanotaan toisinaan ensimmäiseksi asemaksi (Abr. 3:26).

Kun Jumala laski maan perustukset, Jumalan pojat huusivat ääneen iloaan, **Job** 38:4–7. Henki palaa Jumalan luo, joka on sen antanut, **Saarn.** 12:7. Jo ennen kuin sinut äidinkohdussa muovasin, minä valitsin sinut, **Jer.** 1:4–5.

Me olemme hänen sukuaan, **Ap. t.** 17:28. Jumala on valinnut meidät jo ennen maailman luomista, **Ef.** 1:3–4. Meidän tulee alistua taivaallisen Isän tahtoon, **Hepr.** 12:9. Enkeleitä, jotka eivät pitäneet kiinni korkeasta (ensimmäisestä) asemastaan, hän pitää ikuisissa kahleissa, **Juud.** 1:6 (Abr. 3:26). Paholainen ja sen enkelit syöstiin alas, **Ilm.** 12:9.

He olivat kutsuttuja ja valmistettuja maailman perustamisesta asti, **Alma** 13:3.

Kristus katseli iankaikkisuuden laajaa avaruutta ja kaikkia taivaan serafijoukkoja ennen kuin maailma tehtiin, **OL** 38:1. Ihminen oli myös alussa Jumalan luona, **OL** 93:29 (Hel. 14:17; OL 49:17). Jaloja henkiä valittiin alussa tulemaan johtajiksi kirkkoon, **OL** 138:53–55. Monet saivat ensimmäiset opetuksensa henkien maailmassa, **OL** 138:56.

Kaikki luotiin hengellisesti, ennen kuin se oli maan päällä, **Moos.** 3:5. Minä loin maailman ja ihmiset, ennen kuin he olivat lihassa, **Moos.** 6:51. Abraham näki älyt, jotka järjestettiin ennen kuin maailma oli, **Abr.** 3:21–24.

Kuolleiden pelastus. *Katso myös*

Lunastussuunnitelma; Muistokirja;

Pelastus; Sukuluettelo

Mahdollisuus niille, jotka ovat kuolleet saamatta evankeliumin pelastavia toimituksia, saada nämä toimitukset temppelissä, jossa kirkon kielvoitiset elossa olevat jäsenet suorittavat ne heidän puolestaan. Kuolleille opetetaan evankeliumia henkimaailmassa, ja he voivat ottaa vastaan toimitukset, jotka suoritetaan heidän puolestaan kuolevaisuudessa.

Uskolliset kirkon jäsenet tutkivat sukuaan ja laativat sukuselvityksiä määrittääkseen esivanhempiensa nimet ja syntymäajat, niin että näiden puolesta voidaan suorittaa pelastavat toimitukset.

Sano vangituille: Lähtekää, **Jes.** 49:9 (Jes. 24:22; 1. Nefi 21:9). Vangituille julistetaan vapautusta, **Jes.** 61:1 (Luuk.

4:18). Hän kääntää isien sydämet lasten puoleen, **Mal.** 3:23–24 (3. Nefi 25:5–6; OL 110:13–16).

Kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, **Joh.** 5:25. Mitä varten sitten jotkut antavat kastaa itsensä kuolleiden puolesta, **1. Kor.** 15:29. Kristus saarnasi vankeudessa oleville hengille, **1. Piet.** 3:18–20. Sitä varten niillekin, jotka ovat kuolleet, on julistettu evankeliumi, **1. Piet.** 4:6.

Poika kävi henkien luona vankilassa, **OL** 76:73. Silloin tulee niiden lunastus, jotka ovat saaneet osansa siinä vankilassa, **OL** 88:99. Kasteallasta ei ole maan päällä, niin että pyhiäni voitaisiin kastaa kuolleiden puolesta, **OL** 124:29. Kaikki kuolleet, jotka olisivat ottaneet vastaan evankeliumin, ovat selestisen valtakunnan perillisiä, **OL** 137:7–10. Jumalan Poika ilmestyi julistamaan vapautusta vangituille, jotka olivat olleet uskollisia, **OL** 138:18.

Vankeudessa olleet henget tulivat esiin, **Moos.** 7:57.

Kuollutmeri

Suolainen meri Jordaninlaakson eteläpäässä. Kuolluttamerta kutsuttiin myös Suolamereksi. Sen pinta on noin 395 metriä merenpinnan alapuolella. Sen rantojen lähellä olivat Sodoman, Gomorran ja Soarin eli Belan kaupungit (1. Moos. 14:2–3).

Profetian mukaan Kuolleenmeren vedet muuttuvat makeiksi ja siinä virkoaa elämää merkinä Vapahtajan toisesta tulemisesta (Hes. 47:8–9).

Kuritus. *Katso myös* Vastoinkäyminen

Yksilön tai ryhmän kehittämistä ja vahvistamista nuhtelemalla ja ojentamalla.

Älä väheksy Kaikkivaltiaan kuritusta, **Job** 5:17 (Sananl. 3:11). Hyvä on sen osa, jota sinä, Herra, kasvatat, **Ps.** 94:12.

Jokainen pyhä kirjoitus on hyödyllinen nuhteeksi, ojennukseksi, **2. Tim.** 3:16. Jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa, **Hepr.** 12:5–11.

Herra näkee hyväksi kurittaa kan-

saansa, **Moosia** 23:21–22. Ellei Herra kurita kansaansa, se ei häntä muista, **Hel.** 12:3. Herra puhui Jeredin veljen kanssa ja nuhteli häntä, **Et.** 2:14.

Heitä ojennettaisiin, jotta he tekisivät parannuksen, **OL** 1:27. Joita minä rakastan, minä myös kuritan, jotta heidän syntinsä annettaisiin anteeksi, **OL** 95:1. Ne, jotka eivät tahdo kestää kuritusta, eivät voi tulla pyhitetyiksi, **OL** 101:2–5. Minun kansaani täytyy kurittaa, kunnes se oppii kuuliaisuutta, **OL** 105:6. Se, joka ei kestä kuritusta, ei ole arvollinen minun valtakuntaani, **OL** 136:31.

Kutsumus. *Katso myös* Asettaminen; Taloudenhoitaja; Valitseminen; Valitut; Valtuus

Kutsumus Jumalalta on hänen tai hänen asianmukaisesti valtuuttamiensa kirkon johtajien esittämä kutsu palvella häntä tiettyssä tehtävässä.

Hän pani kätensä hänen päälleen ja asetti hänet tehtäväänsä, **4. Moos.** 27:23. Minä määräsin sinut profeetaksi, **Jer.** 1:5.

Minä valitsin teidät, **Joh.** 15:16. Paa- vali oli kutsuttu apostoliksi, **Room.** 1:1. Kukaan ei itse ota tätä arvoa itselleen, vaan hänet kutsuu Jumala, **Hepr.** 5:4. Jeesuksesta tuli Jumalan asettama ylipappi, jonka pappeus on Melkisedekin pappeutta, **Hepr.** 5:10.

Minut on kutsuttu saarnaamaan Jumalan sanaa ilmoituksen ja profetian hengen mukaan, **Alma** 8:24. Papit olivat kutsuttuja ja valmistettuja maailman perustamisesta asti, **Alma** 13:3.

Jos teillä on halu palvella Jumalaa, teidät on kutsuttu, **OL** 4:3. Pysy lujana siinä työssä, johon minä olen sinut kutsunut, **OL** 9:14. Sinun ei pidä luulla, että sinut on kutsuttu saarnaamaan, ennen kuin sinut kutsutaan, **OL** 11:15. Vanhimmat on kutsuttu kokoamaan valitut, **OL** 29:7. Kenenkään ei pidä saarnata minun evankeliumiani eikä rakentaa minun kirkkoani, ellei häntä ole asetettu, **OL** 42:11. Monet ovat kutsuttuja, mutta harvat ovat valittuja, **OL** 121:34.

Miehen täytyy olla Jumalan kutsuma,
UK 1:5.

Kutsumus ja valinta. *Katso myös*

Valitseminen

Vanhurskaat Kristuksen seuraajat voivat tulla luetuiksi niiden valittujen joukkoon, jotka saavat varmuuden korotuksesta. Tämä kutsumus ja valinta alkaa parannuksesta ja kasteesta. Se tulee täydeksi, kun he ponnistelevat eteenpäin kestiten itseään Kristuksen sanalla ja kestävätkä loppuun asti (2. Nefi 31:19–20). Tätä kutsutaan pyhissä kirjoituksissa kutsumuksen ja valinnan tekemiseksi lujaksi (2. Piet. 1:4–11; OL 131:5–6).

Teistä tulee minun pappisvaltakuntani, **2. Moos.** 19:5–6 (Ilm. 1:6).

Jumala on valinnut teidät ensimmäisinä pelastumaan, **2. Tess.** 2:13. Pyrikikää yhä innokkaammin tekemään lujaksi kutsumuksenne ja valintanne, **2. Piet.** 1:10.

Jumala voi sinetöidä teidät omikseen, **Moosia** 5:15. Minä teen sinun kanssasi liiton, että sinä saat iankaikkisen elämän, **Moosia** 26:20.

Uskollisista pappeudenhaltijoista tulee Jumalan kirkko ja valtakunta ja valitut, **OL** 84:33–34. Lujempi profeetallinen sana tarkoittaa, että ihminen tietää, että hänet on sinetöity iankaikkiseen elämään, **OL** 131:5–6. Minä sinetöin sinulle korotuksesi, **OL** 132:49.

Kuuliaisuus. *Katso myös* Ilo; Jumalan käskyt; Kuulla; Laki; Siunaus, siunaaminen; Vaeltaminen Jumalan kanssa

Hengellisessä mielessä kuuliaisuus on Jumalan tahdon tekemistä.

Nooa teki kaiken niin kuin Jumala oli häntä käkenyt, **1. Moos.** 6:22. Abraham oli kuuliainen Herralle, **1. Moos.** 22:15–18. Me teemme kuuliaisesti kaiken, mitä Herra on käkenyt, **2. Moos.** 24:7. Kuunnelkaa, israelilaiset! Noudattakaa näitä käskyjä, **5. Moos.** 6:1–3. Rakastakaa Herraa, Jumalaanne, totelkaa häntä,

5. Moos. 30:20. Kuuliaisuus on parempi kuin uhri, **1. Sam.** 15:22. Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä, **Saarn.** 12:13–14.

Ei jokainen pääse taivasten valtakuntaan. Sinne pääsee se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon, **Matt.** 7:21 (3. Nefi 14:21). Joka tahtoo noudattaa hänen tahtoaan, pääsee kyllä selville siitä, onko opetukseni lähtöisin Jumalasta, **Joh.** 7:17. Ennemmin tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä, **Ap. t.** 5:29. Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisia, **Ef.** 6:1 (Kol. 3:20).

Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käkenyt, **1. Nefi** 3:7. Minä tottelin Hengen ääntä, **1. Nefi** 4:6–18. Jos ihmislapset pitävät Jumalan käskyt, hän kyllä ravitsee heidät, **1. Nefi** 17:3. Varo, ettet tahdo totella pahaa henkeä, **Moosia** 2:32–33, 37 (OL 29:45). Ihmiset saavat palkkansa sen hengen mukaan, jota he tahtovat totella, **Alma** 3:26–27.

Ihmisten pitäisi tehdä paljon omasta vapaasta tahdostaan, **OL** 58:26–29. Ihminen ei loukkaa Jumalaa millään tavalla, paitsi ne, jotka eivät tunnusta hänen kättänsä kaikessa eivätkä noudata hänen käskyjensä, **OL** 59:21. Minä, Herra, olen sidottu, kun te teette, mitä minä sanon, **OL** 82:10. Jokainen sielu, joka tottelee minun ääntäni, saa nähdä minun kasvoni ja tietää, että minä olen, **OL** 93:1. Minun kansaani täytyy kurittaa, kunnes se oppii kuuliaisuutta, **OL** 105:6. Kun me saamme jonkin siunauksen Jumalalta, se tapahtuu kuuliaisuudesta sitä lakia kohtaan, johon se perustuu, **OL** 130:21.

Aadam oli kuuliainen, **Moos.** 5:5. Koetellemme heitä nähdäksemme, tekevätkö he kaiken, mitä Herra käkee, **Abn.** 3:25.

Kuulla. *Katso myös* Korva;
Kuuliaisuus

Hengellisessä merkityksessä kuunnella Herran ääntä ja opetuksia ja tehdä niiden mukaan.

Herra antaa nousta profeetan, joka on Mooseksen kaltainen. Häntä kansan

tulee kuunnella, **5. Moos.** 18:15. Totteleminen on parempi kuin oinasten rasva, **1. Sam.** 15:20–23. Me emme ole kuunnelleet Herran palvelijoita, profeettoja, **Dan.** 9:6.

Vanhurskaat, jotka kuulevat profeettojen sanoja, eivät menehdy, **2. Nefi** 26:8. Jos te ette halua kuunnella hyvän paimenen ääntä, te ette ole hyvän paimenen lampaita, **Alma** 5:38 (Hel. 7:18).

Kuule, oi sinä minun kirkkoni kansa, **OL** 1:1. Henki valaisee ihmisen, joka kuulee Hengen ääntä, ja hän tulee Jumalan luokse, **OL** 84:46–47. He olivat hitaita kuulemaan Herraa; sen tähden hän on hidas kuulemaan heidän rukouksiaan, **OL** 101:7–9. Niitä, jotka eivät kuule käskyjä, kuritetaan, **OL** 103:4 (Moos. 4:4).

Kymmenen heimoa. *Katso* Israel

Kymmenen käskyä. *Katso myös* Jumalan käskyt; Mooses

Kymmenen moraalista käyttäytymistä säätelevää lakia, jotka Jumala antoi profeetta Mooseksen kautta.

Hepreassa näitä käskyjä sanotaan ”kymmeneksi sanaksi”. Niitä kutsutaan myös liitoksi (2. Moos. 32:15; 5. Moos. 9:9) ja todistukseksi (2. Moos. 25:21). Kuvaus siitä, kuinka Jumala antoi kymmenen käskyä Moosekselle ja tämän kautta Israelille, on kohdissa 2. Moos. 19:9–20:23; 32:15–19; 34:1. Käskyt oli kai-verrettu kahteen kivitauluun, jotka pantiin arkkuun. Siksi sitä kutsuttiin liiton-arkuksi (4. Moos. 10:33). Lainaten kohtia 5. Moos. 6:4–5 ja 3. Moos. 19:18 Herra yhdisti kymmenen käskyä kahdeksi suureksi käskyksi (Matt. 22:37–39).

Kymmenen käskyä on toistettu myöhempien aikojen ilmoituksessa (JSR 2. Moos. 34:1–2, 14 [Liiteosa]; Moosia 12:32–37; 13:12–24; OL 42:18–28; 59:5–13).

Kymmenykset. *Katso myös* Raha; Uuri

Herralles kirkon kautta annettava kymmenesosa henkilön vuositulosta. Kymmenysvaroja käytetään kirkkojen

ja temppelien rakentamiseen, lähetystyöhön ja Jumalan valtakunnan rakentamiseen maan päällä.

Abraham antoi Melkisedekille kymmenykset kaikesta saaliista, **1. Moos.** 14:18–20 (Hepr. 7:1–2, 9; Alma 13:15). Kymmenesosa kaikesta on Herran. Se on Herralle kuuluva pyhä lahja, **3. Moos.** 27:30–34. Luovuttakaa vuositain kymmenykset kaikesta kasvusta, **5. Moos.** 14:22, 28. He toivat runsaat kymmenykset kaikesta, **2. Aik.** 31:5. Voiko ihminen riistää Jumalalta? Mitä me sinulta riistämme? Kymmenyksiä ja uhrilahjoja, **Mal.** 3:8–11 (3. Nefi 24:8–11).

Se, joka maksaa kymmenykset, ei pala hänen tulemisessaan, **OL** 64:23 (OL 85:3). Herran huone rakennetaan hänen kansansa kymmenyksillä, **OL** 97:11–12. Herra ilmoitti kymmenysten lain, **OL** 119. Kymmenysten käytöstä päättää neuvosto, **OL** 120.

Kysyminen. *Katso myös* Rukous

Kysymyksen esittäminen rukouksessa.

Kysykää Jumalalta, eivätkö nämä asiat ole totta, **Moroni** 10:4.

Kyyhkysen merkki. *Katso myös* Pyhä Henki

Ennalta järjestetty merkki, josta Johannes Kastaja tuns Messiaan (Joh. 1:32–34). Joseph Smith opetti, että kyyhkysen merkki asetettiin ennen maailman luomista todistukseksi Pyhästä Hengestä. Perkele ei siksi voi tulla kyyhkysen merkissä.

Jumalan Henki laskeutui kyyhkysen tavoin, **Matt.** 3:16.

Kun Jeesus oli kastettu, Pyhä Henki tuli alas kyyhkysen hahmossa, **1. Nefi** 11:27.

Minä, Johannes, todistan, ja katso, taivaat aukenivat ja Pyhä Henki laskeutui hänen päällensä kyyhkysen hahmossa, **OL** 93:15.

Kyynärä

Heprealaisen tavallisesti käyttämä

Kyyros

pitämysmitta, alun perin kyynänpään ja sormenpään väli.

Kyyros

Vanhassa testamentissa Persian kuningas, joka täytti Jesajan profetian (2. Aik. 36:22–23; Jes. 44:28; 45:1) sallimalla juutalaisten palata Jerusalemiin ja rakentaa uudelleen temppelin. Babylonian pakkosiirtolaisuus päättyi osittain siihen. Jesaja esitti profetiansa noin 180 vuotta ennen kuin kuningas antoi luvan.

Kärsivällisyys. Katso myös

Kestäminen; Sävyisyys

Levollinen kestävyys; kyky kestää ahdinkoa ja loukkaamista valittamatta tai kostamatta.

Ole ääneti Herran edessä, odota hänen apuaan, **Ps.** 37:7–8. Herra on kärsivällinen, suuri on hänen hyvyytensä, **Ps.** 145:8. Pitkämielisyys on järkevä miehen merkki, **Sananl.** 14:29.

Pysykää lujina, niin voitatte omaksenne elämän, **Luuk.** 21:19. Pyhät kirjoitukset on kirjoitettu, jotta saisimme kestävyyttä, lohtua ja toivoa, **Room.** 15:4. Seuratkaa niiden esimerkkiä, jotka ovat uskoneet ja kärsivällisesti odottaneet ja saavat omakseen sen, minkä Jumala on luvannut, **Hepr.** 6:12–15. Kestävyys johtakoon täydelliseen tulokseen, jotta olisitte täydellisiä ja eheitä, **Jaak.** 1:2–4. Olette kuulleet Jobin kestävyyydestä, **Jaak.** 5:11.

He alistuivat iloiten ja kärsivällisesti kaikkeen Herran tahtoon, **Moosia** 24:15. Sinä kestit kaiken tämän kärsivällisesti, koska Herra oli kanssasi, **Alma** 38:4–5.

Jatkakaa kärsivällisesti, kunnes teistä tehdään täydellisiä, **OL** 67:13.

Käskyjen kirja. Katso myös Ilmoitus;

Oppi ja liitot

Vuonna 1833 eräitä profeetta Joseph Smithin saamia ilmoituksia valmistettiin julkaistaviksi nimellä A Book of Commandments for the Government of the Church of Christ [Käskyjen kirja Kristuksen kirkon hallitsemiseksi].

Herra jatkoi yhteydenpitoa palvelijoihinsa, ja kaksi vuotta myöhemmin julkaistiin laajempi kokoelma ilmoituksia nimellä Oppi ja liitot.

Luvussa 1 on Herran esipuhe hänen käskyjensä kirjaan, **OL** 1:6. Herra haastoi viisaimman henkilön jäljittelemään vähäisintä Käskyjen kirjassa olevaa ilmoitustaan, **OL** 67:4–9. Taloudenhoitajat määrättiin julkaisemaan ilmoitukset, **OL** 70:1–5.

Käskyt, kymmenen. Katso

Kymmenen käskyä

Kätten päällepaneminen. Katso

myös Asettaminen; Erottaminen tehtävään; Pyhän Hengen lahja; Sairaahan voitelu ja siunaus

Pappeuden toimituksen osa. Monet pappeuden toimitukset suoritetaan panemalla kädet toimituksen saajan päälle. Tällaisia toimituksia ovat asettamiset, siunaukset, sairaahan voitelu ja siunaus, konfirmointi kirkon jäseneksi ja Pyhän Hengen antaminen.

Mooses pani kätensä Joosuan päälle, kuten Herra oli käskennyt, **4. Moos.** 27:18, 22–23 (5. Moos. 34:9).

Jeesus paransi muutamia sairaita panemalla kätensä heidän päälleen, **Mark.** 6:5 (Morm. 9:24). Apostolit panivat kätensä seitsemän avukseen valitsemansa miehen päälle, **Ap. t.** 6:5–6. Pyhä Henki annettiin käten päällepanemisen kautta, **Ap. t.** 8:14–17. Ananias pani kätensä Saulin päälle, ja tämä sai takaisin näkönsä, **Ap. t.** 9:12, 17–18. Paavali pani kätensä sairaan päälle ja paransi hänet, **Ap. t.** 28:8. Paavali opetti oppia kasteista ja käten päällepanemisesta, **Hepr.** 6:2.

Alma asetti pappeja ja vanhimpia panemalla kätensä heidän päällensä, **Alma** 6:1. Jeesus antoi opetuslapsilleen vallan antaa Pyhä Henki, **3. Nefi** 18:36–37. Teillä on valta antaa Pyhä Henki sille, jonka päälle te panette kätenne, **Moroni** 2:2.

Vanhinten tulee panna kätensä lasten päälle ja siunata heidät, **OL** 20:70.

He saavat Pyhän Hengen kätten päällepanemisen kautta, **OL** 35:6 (UK 1:4). Vanhintaan tulee panna kätensä sairaiden päälle, **OL** 42:44 (OL 66:9). Lasten tulee saada kätten päällepanemisen kasteen jälkeen, **OL** 68:27. Pappeus saadaan kätten päällepanemisen kautta, **OL** 84:6–16.

Kääntäminen, kääntämys.

Katso myös Opetuslapsi;

Uudestisyntyminen Jumalasta

Uskonkäsitysten, sydämen ja elämän muuttaminen Jumalan tahdon hyväksyväksi ja sen mukaiseksi (Ap. t. 3:19–20).

Kääntymiseen sisältyy ihmisen tietoinen päätös luopua entisistä tavoista ja muuttaa elämänsä niin, että hänestä voi tulla Kristuksen opetuslapsi. Parannus, kaste syntien anteeksisaamiseksi, Pyhän Hengen saaminen kätten päällepanemisen kautta sekä jatkuva usko Herraan Jeesukseen Kristukseen täydentävät kääntymisen. Luonnollinen ihminen muuttuu uudeksi ihmiseksi, joka on pyhitetty ja puhdas, Jeesuksessa Kristuksessa uudestisyntynyt (2. Kor. 5:17; Moosia 3:19).

Ihmisten täytyy kääntyä ja tulla lasten kaltaisiksi, **Matt.** 18:3 (Moosia 3:19). Ne, jotka ottivat hänen sanomansa vastaan, kastettiin, **Ap. t.** 2:37–41. Synnintekijän palauttaminen harhateiltä, **Jaak.** 5:20.

Enosin kääntäminen, **En.** 1:2–5. Kuningas Benjaminin sanat saivat aikaan suuren muutoksen ihmisissä, **Moosia** 5:2 (Alma 5:12–14). Koko ihmisuvun täytyy syntyä uudesti eli syntyä Jumalasta, **Moosia** 27:25. Alman ja Moosian poikien kääntäminen, **Moosia** 27:33–35. Lamonin isän kääntäminen, **Alma** 22:15–18. Jumalan voima ja sana olivat käännättäneet lamanilaiset Herraan, **Alma** 53:10. Parannus saa aikaan sydämen muutoksen, **Hel.** 15:7. Kaikki, jotka kääntyivät, osoittivat todella kansalle, että he olivat saaneet Jumalan voiman ja Hengen, **3. Nefi** 7:21. Koska lamanilaiset uskoivat Kristukseen kääntymisensä hetkellä, heidät kastettiin tulella ja Pyhällä Hengellä, **3. Nefi** 9:20.

He menevät ympäröiville seuduille saarnaamaan parannusta kansalle, ja monet kääntyvät, **OL** 44:3–4.

Kääntäminen

Jollakin kielellä esitetyn ajatuksen merkityksen ilmaiseminen vastaavin sanoin toisella kielellä (Moosia 8:8–13; UK 1:8). Pyhissä kirjoituksissa kääntämistä sanotaan usein Jumalan lahjaksi (Alma 9:21; OL 8; 9:7–9). Toisinaan kääntämisellä voidaan tarkoittaa aikaisemman käännöksen parantamista tai korjaamista tai kadonneen tekstin palauttamista (OL 45:60–61). Joseph Smithiä käskettiin tekemään innoitettu käännös englanninkielisestä kuningas Jaakon raamatunkäännöksestä (OL 42:56; 76:15).

Joseph Smithillä oli kyky kääntää Jumalan armosta Jumalan voimalla, **OL** 1:29. Sinulla on kääntämisen lahja, **OL** 5:4. Annan sinulle lahjan, jos haluat minulta, kääntää, **OL** 6:25. Jumala antoi Joseph Smithille korkeudesta voiman kääntää Mormonin kirjan, **OL** 20:8.

Käänsin muutamia merkkejä urimin ja tummimin avulla, **JS–H** 1:62 (Moosia 8:13; 28:13).

Köyhät. *Katso myös* Almu;

Hyvinvoinnin turvaaminen;

Nöyryys; Paasto, paastoaminen;

Uhri

Pyhissä kirjoituksissa *köyhä* voi tarkoittaa 1) aineellisesti köyhää, jolla ei ole ruokaa, vaatteita ja asuntoa, tai 2) nöyrää.

Aineellisesti köyhät: Älkää kieltäytykö auttamasta köyhää, **5. Moos.** 15:7. Häikäilemättä jumalaton vainoa köyhiä, **Ps.** 10:2. Joka köyhiä auttaa, ei puutetta koe, **Sananl.** 28:27. Avaa kotisi kodittomalle, **Jes.** 58:6–7.

Jos tahdot olla täydellinen, anna rahat köyhille, **Matt.** 19:21 (Mark. 10:21; Luuk. 18:22). Jumala on valinnut maailman silmissä köyhät, **Jaak.** 2:5.

Koska he ovat rikkaita, he halveksivat köyhiä, **2. Nefi** 9:30. Säilyttääksenne syntienne anteeksiannon antakaa

omaisuudestanne köyhille, **Moosia** 4:26. He antoivat omaisuudestaan köyhille, **Alma** 1:27. Jos käännytätte pois tarvitsevat, teidän rukouksenne on turha, **Alma** 34:28. Nefiläisillä oli kaikki yhteistä; ei ollut rikkaita eikä köyhiä, **4. Nefi** 1:3.

Jos sinä rakastat minua, muistat köyhiä, **OL** 42:30 (**OL** 52:40). Voi köyhiä, joiden sydän ei ole särkynyt, **OL** 56:17–18. Köyhät tulevat Karitsan häihin, **OL** 58:6–11. Piispan tulee etsiä köyhiä, **OL** 84:112. Evankeliumin laki säätelee köyhistä huolehtimista, **OL** 104:17–18.

Heidän keskuudessaan ei ollut köyhiä, **Moos.** 7:18.

Hengessä köyhät: Siunattuja ovat ne, jotka nöyrytyvät ilman, että köyhyys pakottaa heidät olemaan nöyriä, **Alma** 32:4–6, 12–16. Siunattuja ovat hengessä köyhät, jotka tulevat minun luokseni, **3. Nefi** 12:3 (**Matt.** 5:3).

Evankeliumia julistetaan köyhille ja sävyisille, **OL** 35:15.

Laban, pronssilevyjen hallussapitäjä. *Katso myös* Pronssilevyt

Mormonin kirjassa mies, joka piti pronssilevyjä hallussaan Jerusalemissa Lehin aikaan. Laban ryösti Nefin ja hänen veljensä ja yritti tappaa heidät (1. Nefi 3:1–27). Henki johdatti Nefiä surmaamaan Labanin, jotta Nefi saisi levyt (1. Nefi 4:1–26).

Laban, Rebekan veli. *Katso myös* Rebekka

Vanhassa testamentissa Rebekan veli sekä Jaakobin vaimojen Lean ja Raakelin isä (1. Moos. 24:29–60; 27:43–44; 28:1–5; 29:4–29; 30:25–42; 31:1–32:1).

Lahja. *Katso myös* Hengen lahjat; Pyhän Hengen lahja

Jumala antaa monia siunauksia ja lahjoja.

Armolahjoja on monenlaisia, **1. Kor.** 12:4–10. Tavoitella kaikkien arvokkaimpia armolahjoja, **1. Kor.** 12:31.

Jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, **Jaak.** 1:17.

Pyhän Hengen voima on Jumalan lahja, **1. Nefi** 10:17. Ne, jotka sanovat, että lahjoja ei ole, eivät tunne Kristuksen evankeliumia, **Morm.** 9:7–8. Jokainen hyvä lahja tulee Kristukselta, **Moroni** 10:8–18.

Iankaikkinen elämä on suurin kaikista Jumalan lahjoista, **OL** 14:7 (1. Nefi 15:36). Lahjoja annetaan niille, jotka rakastavat Herraa, **OL** 46:8–11. Kaikille ei ole annettu jokaista lahjaa, **OL** 46:11–29.

Lainopettaja

Vanhassa ja Uudessa testamentissa sanaa käytetään hieman eri tavoin: 1) Vanhassa testamentissa lainopettajan ensisijainen tehtävä oli jäljentää pyhiä kirjoituksia (Jer. 8:8). 2) Lainopettajia mainitaan usein Uudessa testamentissa. He tekivät laista pikkutarkan ja sovelsivat sitä oman aikansa oloihin (**Matt.** 13:52; **Mark.** 2:16–17; 11:17–18; **Luuk.** 11:44–53; 20:46–47).

Laiskuus

Toimettomuutta ja vanhurskaiden tekojen välttämistä.

Jos joku ei suostu tekemään työtä, hänen ei pidä myöskään syödä, **2. Tess.** 3:10.

Heistä tuli joutilas kansa, täynnä ilkeyttä, **2. Nefi** 5:24. Katso, että pysyt erossa joutilaisuudesta, **Alma** 38:12.

Se, joka on laiska, ei saa syödä työmiehen leipää, **OL** 42:42. Voi teitä, jotka ette tahdo tehdä työtä omilla käsillänne, **OL** 56:17. Ihmisten tulisi tehdä innokkaasti työtä hyvän asian puolesta, **OL** 58:27. Lakatkaa olemasta laiskoja, **OL** 88:124.

Laki. *Katso myös* Jumalan käsky; Kuuliaisuus; Mooseksen laki; Siunaus, siunaaminen

Lakeja ovat Jumalan käskyt tai säännöt, joihin kaikki siunaukset ja rangais-
tukset perustuvat sekä taivaassa että
maan päällä. Ne, jotka noudattavat

Jumalan lakeja, saavat luvatus siunaukset. Profeetta Joseph Smith opetti, että ihmisten tulee noudattaa, kunnioittaa ja ylläpitää myös maan lakeja (UK 1:12).

Mooseksen laki oli valmistava laki, jonka tarkoituksena oli tuoda ihmisiä Kristuksen luokse. Se oli rajoitusten, määräysten ja toimitusten laki. Nykyisin Kristuksen laki, joka täytti Mooseksen lain, on evankeliumin täyteys eli vapauden täydellinen laki (Jaak. 1:25).

Jumala antoi Aadamille käskyjä, **1. Moos.** 1:28; 2:16–17. Jumala antoi lakeja Nooalle, **1. Moos.** 9:1. Herra on antanut täydellisen lain, se virvoittaa mielen, **Ps.** 19:8.

Yksi ainoa on lainsäätäjä, **Jaak.** 4:12.

Missä ei ole lakia, siinä ei ole rangaistusta, **2. Nefi** 9:25. Laki on annettu, **Alma** 42:17–22. Ihmiset tuomitaan lain mukaan, **Alma** 42:23. Kristus on laki, **3. Nefi** 15:9.

Kaikki lait ovat hengellisiä, **OL** 29:34. Joseph Smith sai kirkon lain ilmoituksen kautta, **OL** 42. Sen, joka pitää Jumalan lain, ei tarvitse rikkoo maan lakeja, **OL** 58:21. Kristuksen valo on laki, jolla kaikkea hallitaan, **OL** 88:7–13. Hän on antanut kaikelle lain, **OL** 88:42–43. Ihmisten tulee noudattaa maan lakia, **OL** 98:4–5. Kun me saamme siunauksen Jumalalta, se tapahtuu kuuliaisuudesta lakia kohtaan, **OL** 130:20–21. Kirkon kanta maallisiin lakeihin, **OL** 134.

Ihmiset pelastuvat noudattamalla evankeliumin lakeja ja toimituksia, **UK** 1:3.

Laman. *Katso myös* Lamanilaiset; Lehi, Nefin isä

Mormonin kirjassa Lehin ja Sarian vanhin poika ja Nefin vanhin veli (1. Nefi 2:5). Yleensä Laman valitsi pahan tekemisen hyvän tekemisen asemesta.

Laman nurisi isäänsä vastaan, **1. Nefi** 2:11–12. Kapinoi vanhurskasta veljeään Nefiä vastaan, **1. Nefi** 7:6 (1. Nefi 3:28–29). Ei nauttinut elämän puun hedelmää Lehin näyssä, **1. Nefi** 8:35–36. Kirous kohtasi Lamanian ja hänen seuraajiaan, **2. Nefi** 5:21 (Alma 3:7).

Lamanilaiset. *Katso myös* Laman; Mormonin kirja; Nefiläiset

Mormonin kirjassa kansa, josta monet olivat Lehin vanhimman pojan Lamanin jälkeläisiä. He uskoivat, että Nefi ja hänen jälkeläisensä olivat tehneet heille vääryyttä (Moosia 10:11–17). Sen seurauksena he kapinoivat nefiläisiä vastaan ja hylkäsivät usein evankeliumin opetukset. Vähän ennen Jeesuksen Kristuksen syntymää lamanilaiset kuitenkin hyväksyivät evankeliumin ja olivat nefiläisiä vanhurskaampia (Hel. 6:34–36). Kaksisataa vuotta sen jälkeen kun Kristus oli käynyt Amerikan mantereella, sekä lamanilaisista että nefiläisistä tuli jumalattomia ja he alkoivat sotia toisiaan vastaan. Noin vuonna 400 jKr. lamanilaiset hävittivät täydellisesti nefiläiskansakunnan.

Lamanilaiset voittivat Nefin jälkeläiset, **1. Nefi** 12:19–20. Lamanilaiset vihasivat nefiläisiä, **2. Nefi** 5:14. Lamanilaiset tulevat olemaan nefiläisten vitauksena, **2. Nefi** 5:25. Mormonin kirja palauttaa lamanilaisille tiedon heidän esi-isistään ja Jeesuksen Kristuksen evankeliumista, **2. Nefi** 30:3–6 (Mormonin kirjan nimisivu).

Lamanilaiset ovat juutalaisten jäännös, **OL** 19:27. Lamanilaiset kukoistavat kuin ruusu ennen Herran tulemistä, **OL** 49:24.

Lamoni. *Katso myös* Ammon, Moosian poika

Mormonin kirjassa lamanilainen kuningas, joka kääntyi Herran Hengen ja Ammonin innoitetun toiminnan ja opetusten ansiosta (Alma 17–19).

Lankeemus. *Katso* Aadamin ja Eevan lankeemus

Lapseksi ottaminen. *Katso myös* Abraham: Abrahamin jälkeläiset; Israel; Jumalan pojat ja tyttäret; Kristuksen lapset

Pyhissä kirjoituksissa puhutaan kahdenlaisesta lapseksi ottamisesta:

1) Ihmisestä, joka ei ole Israelin

Lapsi

sukua, tulee Abrahamin suvun ja Israelin huoneen jäsen, kun hän uskoo Jeesukseen Kristukseen, tekee parannuksen, ottaa upotuskasteen ja ottaa vastaan Pyhän Hengen (2. Nefi 31:17–18; OL 84:73–74; Abr. 2:6, 10–11).

2) Kaikista, jotka ovat saaneet evankeliumin pelastavat toimitukset, tulee Jeesuksen Kristuksen poikia ja tyttäriä, kun he pysyvät kuuliaisina hänen käskyilleen (Room. 8:15–17; Gal. 3:24–29; 4:5–7; Moosia 5:7–8).

Lapsi. *Katso myös* Lapsikaste; Pelastus: Lasten pelastus; Perhe; Siunaus, siunaaminen: Lapsen siunaaminen; Sovitus; Vastuullisuus

Nuori henkilö, joka ei ole vielä saavuttanut murrosikää. Isien ja äitien tulee kasvattaa lapsiaan noudattamaan Jumalan tahtoa. Lapset ovat synnittämiä, kunnes he saavuttavat vastuullisen iän (Moroni 8:22; OL 68:27).

Lapset ovat Herran lahja, **Ps.** 127:3–5. Ohjaa lapsi heti oikealle tielle, **Sananl.** 22:6.

Antakaa lasten olla, älkää estäkö heitä tulemasta minun luokseni, **Matt.** 19:14. Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisia, **Ef.** 6:1–3 (Kol. 3:20).

Ilman lankeemusta Aadam ja Eeva eivät olisi saaneet lapsia, **2. Nefi** 2:22–23. Opettakaa lapsia kulkemaan totuuden ja vakavamielisyyden teitä, **Moosia** 4:14–15. Pienillä lapsilla on iankaikinen elämä, **Moosia** 15:25. Jeesus otti pienet lapset ja siunasi heidät, **3. Nefi** 17:21. Herra on opettava kaikkia sinun lapsiasi, ja suuri on sinun lastesi rauha, **3. Nefi** 22:13 (Jes. 54:13). Pienet lapset eivät tarvitse parannusta eivätkä kastetta, **Moroni** 8:8–24.

Pienet lapset on lunastettu maailman perustamisesta asti minun Ainosyntiseni kautta, **OL** 29:46–47. Vanhempien tulee opettaa lapsille evankeliumin periaatteita ja käytäntöä, **OL** 68:25, 27–28. Lapset ovat pyhiä Kristuksen sovituksen kautta, **OL** 74:7. Vanhempia käsketään kasvattamaan lapsensa

valossa ja totuudessa, **OL** 93:40. Lapset, jotka kuolevat ennen vastuullista ikää, pelastuvat selestiseen valtakuntaan, **OL** 137:10.

Lapsikaste. *Katso myös* Kaste, kastaminen: Kaste ei ole pieniä lapsia varten; Lapsi; Pelastus: Lasten pelastus; Vastuullisuus

Pienten ja alle vastuullisen iän, joka on kahdeksan vuotta, olevien lasten tarpeeton kaste. Herra tuomitsee pienten lasten kastamisen (Moroni 8:10–21). Lapset syntyvät viattomina ja synnittöminä. Saatanalla ei ole valtaa kiusata lapsia, ennen kuin he alkavat tulla vastuullisiksi (**OL** 29:46–47), joten he eivät tarvitse parannusta eivätkä kastetta. Lapset tulee kastaa kahdeksan vuoden iässä (**OL** 68:25–27).

Lasarus. *Katso myös* Maria, Betanian; Martta

Uudessa testamentissa Martan ja Marian veli. Jeesus herätti hänet kuolleista (Joh. 11:1–44; 12:1–2, 9–11). Tämä ei ole sama Lasarus kuin samanniminen kerjäläinen Jeesuksen esittämässä vertauksessa (Luuk. 16:19–31).

Laulu. *Katso myös* Musiikki

Jumalaa voidaan palvella ja ylistää laulamalla ja laulujen sanoilla.

Laulakaa Herralle, **1. Aik.** 16:23–36 (**Ps.** 96). Laulakaa Herralle, ylistäkää hänen pyhää nimeään, **Ps.** 30:5. Kohotakaa riemuhuuto Herralle, **Ps.** 100:1.

Kaksitoista apostolia lauloivat kiitosvirren ja lähtivät Öljymäelle ja Getsemaan, **Matt.** 26:30.

Pyhä Henki johdatti heitä laulamaan, **Moroni** 6:9.

Herra kutsui Emma Smithin valmistamaan hengellisten laulujen kokoelman, **OL** 25:11. Vanhurskaiden laulu on minulle rukous, ja siihen vastataan siunauksella heidän päällensä, **OL** 25:12. Jos olet iloinen, ylistä Herraa laulaen ja soittaen, **OL** 136:28.

Laulujen laulu

Vanhan testamentin kirja. Profeetta

Joseph Smith opetti, että Laulujen laulu ei ole innoitettu kirjoitus.

Lea. *Katso myös* Jaakob, Iisakin poika; Laban, Rebekan veli

Vanhassa testamentissa Labanin vanhin tytär ja yksi Jaakobin vaimoista (1. Moos. 29). Lea sai kuusi poikaa ja yhden tyttären (1. Moos. 29:31–35; 30:17–21).

Leevi. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Lean kolmas poika (1. Moos. 29:34; 35:23). Leevistä tuli yhden Israelin heimon kantaisä.

Leevin heimo: Jaakob siunasi Leevin ja tämän jälkeläiset (1. Moos. 49:5–7, 28). Leevin jälkeläiset palvelivat Israelin pyhäköissä (4. Moos. 1:47–54). Aaron oli leeviläinen, ja hänen jälkeläisensä olivat pappeja (2. Moos. 6:16–20; 28:1–4; 29). Leeviläiset auttoivat pappeja, Aaronin poikia (4. Moos. 3:5–10; 1. Kun. 8:4). Toisinaan leeviläiset lauloivat ja soittivat (1. Aik. 15:16; Neh. 11:22), teurastivat uhrieläimiä (2. Aik. 29:34; Esra 6:20) ja valvoivat temppelissä tehtäviä toimia (Neh. 11:16). Leeviläiset omistautuivat Herran palvelemiseen ja suorittivat toimituksia Israelin lasten hyväksi. Leeviläiset itse omistettiin tarjousuhrina Herralle Israelin lasten puolesta (4. Moos. 8:11–22); heistä tuli siten Jumalan omia esikoisten sijasta (4. Moos. 8:16). Heitä ei vihitty vaan puhdistettiin virkaansa (4. Moos. 8:7–16). Heillä ei ollut Kanaanissa omaa perintömaata (4. Moos. 18:23–24), mutta he saivat kymmenyksiä (4. Moos. 18:21), neljäkymmentäkahdeksan kaupunkia (4. Moos. 35:6) ja oikeuden ottaa vastaan kansan lahjoituksia juhla-aikoina (5. Moos. 12:18–19; 14:27–29).

Leeviläinen pappeus. *Katso* Aaronin pappeus

Lehi, nefiläinen lähetyssaarnaaja. *Katso myös* Helaman, Helamanin poika

Mormonin kirjassa Helamanin pojan

Helamanin poika. Lehi oli suuri lähetyssaarnaaja (Hel. 3:21; 4:14).

Sai nimensä muistaakseen esi-isänsä, **Hel.** 5:4–6. Lehi ja hänen veljensä Nefi saivat monia käännynnäisiä, joutuivat vankilaan, olivat tulen ympäröiminä ja puhuivat enkelien kanssa, **Hel.** 5:14–48. Lehi sai monia ilmoituksia päivittäin, **Hel.** 11:23.

Lehi, nefiläisten sotapäällikkö

Mormonin kirjassa nefiläisten sotapäällikkö (Alma 43:35–53; 49:16–17; 52:27–36; 53:2; 61:15–21).

Lehi, Nefin isä

Mormonin kirjassa heprealainen profeetta, joka johdatti perheensä ja seuraajansa Jerusalemissa luvattuun maahan läntiselle pallonpuoliskolle noin vuonna 600 eKr. Lehi oli kansansa ensimmäinen profeetta Mormonin kirjassa.

Lehi pakeni perheineen Jerusalemissa Herran käskyn mukaan (1. Nefi 2:1–4). Hän oli Egyptiin myydyn Joosefin jälkeläinen (1. Nefi 5:14). Herra antoi hänelle näyn elämän puusta (1. Nefi 8:2–35). Lehi ja hänen poikansa rakensivat laivan ja purjehtivat läntiselle pallonpuoliskolle (1. Nefi 17–18). Hän ja hänen jälkeläisensä asettuivat asumaan uuteen maahan (1. Nefi 18:23–25). Ennen kuolemaansa Lehi siunasi poikansa ja opetti heille Kristuksesta ja Mormonin kirjan julki tulemisesta myöhemmin aikoina (2. Nefi 1:1–4:12).

Lehin kirja: Joseph Smith aloitti Lehin kirjasta ryhtyessään kääntämään Mormonin kirjaa. Se oli aikakirja, jonka Mormon oli lyhentänyt Lehin levyistä. Kun Joseph Smithillä oli 116 käsikirjoitussivua, jotka oli käännetty tästä kirjasta, hän antoi käsikirjoituksen Martin Harrisille, joka oli palvellut lyhyen aikaa Josephin kirjurina Mormonin kirjaa kääntäessä. Sitten sivut katosivat. Joseph ei korvannut kadonnutta käsikirjoitusta kääntämällä Lehin kirjaa uudestaan, vaan käänsi sen sijaan muita siihen liittyviä kertomuksia kultalevyistä

(ks. lukujen OL 3; 10 johdannot). Nämä muut kirjat ovat kuutena ensimmäisenä kirjassa Mormonin kirjassa.

Lemuel. *Katso myös* Laman; Lamanilaiset; Lehi, Nefin isä

Mormonin kirjassa Lehin toinen poika ja Nefin vanhempi veli. Hän vastusti yhdessä Lamanin kanssa Nefiä.

Lehi kehotti Lemuelia olemaan luja kuin laakso, **1. Nefi** 2:10. Oli vihoissaan Nefille ja kuunteli Lamania, **1. Nefi** 3:28. Lemuelilaiset kuuluivat lamanilaisiin, **MK Jaak.** 1:13–14 (Alma 47:35).

Lepo. *Katso myös* Lepopäivä; Rauha

Huolista ja murheista vapaata rauhaa. Herra on luvannut sellaisen levon uskollisille seuraajilleen tämän elämän aikana. Hän on varannut heille lepосijan myös seuraavassa elämässä.

Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon, **Matt.** 11:28–29.

Me teimme työtä, jotta kansa pääsisi hänen lepoonsa, **MK Jaak.** 1:7 (Hepr. 4:1–11). Joka tekee parannuksen, pääsee minun lepoon, **Alma** 12:34. Oli tavattoman monia, jotka tehtiin puh-taiksi ja jotka pääsivät Herran lepoon, **Alma** 13:12–16. Paratiisi on levon tila, **Alma** 40:12 (Alma 60:13). Mikään ei pääse hänen lepoonsa paitsi ne, jotka ovat pesseet vaatteensa minun veres-säni, **3. Nefi** 27:19.

Julista parannusta tälle kansalle, jotta voit levätä heidän kanssansa minun Isäni valtakunnassa, **OL** 15:6 (OL 16:6). Ne, jotka kuolevat, saavat levätä kai-kista töistensä, **OL** 29:2 (Ilm. 14:13). Herran lepo on hänen kirkkautensa täy-teys, **OL** 84:24.

Lepopäivä. *Katso myös* Lepo; Luominen

Viikon muista päivistä erotettu pyhä päivä lepoa ja jumalanpalvelusta varten. Luotuaan kaiken Jumala lepäsi seitse-mäntenä päivänä ja käski pyhittää yhden päivän viikosta lepopäiväksi, jotta ihmi-set muistaisivat hänet (2. Moos. 20:8–11).

Ennen Kristuksen ylösnousemusta kirkon jäsenet pitivät lepopäivänä vii- kon viimeistä päivää samoin kuin juuta- laiset. Ylösnousemuksen jälkeen kirkon jäsenet, olivatpa he juutalaisia tai paka- noita, alkoivat pitää lepopäivänä vii- kon ensimmäistä päivää (Herran päi- vää) Herran ylösnousemuksen muis- toksi. Vielä nykyisinkin kirkossa pide- tään yhtä päivää viikossa pyhänä lepo- päivänä, jolloin palvelee Jumalaa ja levätään maailman töistä.

Lepopäivä muistuttaa ihmisiä hen- gellisen ravinnon tarpeellisuudesta ja velvollisuudesta olla kuuliaisia Juma- lalle. Kun kansakunta käy huoletto- maksi lepopäivän pyhittämisessä, se vaikuttaa kaikkiin elämän puoliin, ja ihmisten uskonelämä turmeltuu (Neh. 13:15–18; Jer. 17:21–27).

Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä, **1. Moos.** 2:1–3. Israelin lapset eivät koonneet mannaa sapattina, **2. Moos.** 16:22–30. Muista pyhittää lepopäivä, **2. Moos.** 20:8–11 (Moosia 13:16–19). Sapatti annettiin merkiksi Jumalan ja ihmisen välisestä liitosta, **2. Moos.** 31:12–17 (Hes. 20:12, 20). Sapattina ei pidä ostaa eikä myydä, **Neh.** 10:32. Nimitä sapattia ilon päiväksi ja Herran pyhää päivää kunnian päiväksi, äläkä kulje omilla asioillasi, **Jes.** 58:13–14.

Sapatti on ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten, **Mark.** 2:23–28. Ihmisen poika on sapatin herra, **Luuk.** 6:1–10. Jeesus opetti synagogassa ja paransi sai- raan sapattina, **Luuk.** 13:10–14.

Nefiläiset pyhittivät sapatinpäivän, **Jar.** 1:5. Viettäkää sapatinpäivää ja pitä- kää se pyhänä, **Moosia** 18:23.

Anna sakramenttisi uhriksi minun pyhänä päivänäni, **OL** 59:9–13. Siionin asukkaiden tulee viettää sapatinpäivää, **OL** 68:29.

Minä, Jumala, lepäsin seitsemäntenä päivänä kaikesta työstäni, **Moos.** 3:1–3 (1. Moos. 2:1–3; Abr. 5:1–3).

Leski. *Katso myös* Hyvinvoinnin turvaaminen

Mies tai nainen, jonka puoliso on

kuollut ja joka ei ole mennyt uudestaan naimisiin. Pyhissä kirjoituksissa leski tarkoittaa yleensä naisleskeä.

Orvot ja lesket saavat syödä, **5. Moos.** 14:29.

Tämä köyhä leskivaimo pani uhri-arkkuun kaiken, mitä hänellä oli, **Mark.** 12:41–44. Huolehtikaa orvoista ja leskistä, kun he ovat ahdingossa, **Jaak.** 1:27.

Herra todistaa pian niitä vastaan, jotka sortavat leskeä, **3. Nefi** 24:5 (Sak. 7:10).

Leskistä ja orvoista on huolehdittava, **OL** 83:6 (OL 136:8).

Leviticus. Katso Kolmas Mooseksen kirja

Levyt. Katso myös Kultalevyt; Mormonin kirja

Jotkut muinaiset kulttuurit ovat kirjoittaneet historioitaan ja aikakirjojaan metallilevyihin, kuten Mormonin kirjakin kirjoitettiin. Katso lisätietoja Mormonin kirjan alkulehdillä olevasta ”Lyhyestä selvityksestä Mormonin kirjasta”.

Liahona

Mormonin kirjassa pronssipallo, jossa oli kaksi osoitinta, jotka näyttivät suuntaa kompassin tavoin. Liahona antoi Lehille ja hänen seuraajilleen myös hengellisiä ohjeita, kun he olivat vanhurskaita. Liahonan antoi Herra, ja myös siinä olevat ohjeet tulivat häneltä.

Lehi löysi pronssipallon, jossa oli kaksi osoitinta, jotka näyttivät, minne Lehin ja hänen perheensä piti mennä, **1. Nefi** 16:10. Pallo toimi uskon ja tarkkuuden mukaan, **1. Nefi** 16:28–29 (Alma 37:40). Benjamin antoi pallon Moosialle, **Moosia** 1:16. Palloa eli suunnanosoittajaa kutsuttiin Liahonaksi, **Alma** 37:38. Liahonaa verrattiin Kristuksen sanaan, **Alma** 37:43–45.

Mormonin kirjan kolme silminnäkijää saavat nähdä Lehille annetun suunnanosoittajan, **OL** 17:1.

Libertyn vankila, Missouri, USA.

Katso myös Smith, Joseph nuorempi

Pieni vankila, johon profeetta Joseph Smith ja muita suljettiin laittomasti marraskuun 1838 ja huhtikuun 1839 väliseksi ajaksi. Näissä vaikeissa oloissa Joseph sai eräitä ilmoituksia, esitti profetioita ja sai innoitusta kirjoittaa pyhille tärkeän kirjeen, josta otteita on Opin ja liittojen luvuissa 121–123.

Liha. Katso myös Kuolevaisuus; Lihallinen; Luonnollinen ihminen; Ruumis

Sanalla *liha* on pyhissä kirjoituksissa eri merkityksiä: 1) ihmisen ja eläinten ruumiin pehmeä kudos 2) kuolevaisuus ja 3) ihmisen ruumiillinen eli lihallinen luonto.

Ruumiin kudos: Teidän ravintonananne olkoot kaikki olennot, **1. Moos.** 9:3. Eläimiä ei pidä tappaa tarpeettomasti, **JSR** **1. Moos.** 9:10–11 (OL 49:21).

Eläimet ja linnut ovat ihmisen syötäväksi ja vaatteisiin käytettäväksi, **OL** 49:18–19 (OL 59:16–20). Lihaa tulee syödä säästeliäästi, **OL** 89:12–15.

Kuolevaisuus: Jeesus on Isän ainoa kuolevaisuudessa syntynyt lapsi, **Joh.** 1:14 (Moosia 15:1–3).

Aadamista tuli ensimmäinen liha, **Moos.** 3:7.

Ihmisen lihallinen luonto: Kirottu on se mies, joka turvaa ihmisiin, **Jer.** 17:5.

Tahtoa ihmisellä on, mutta luonto on heikko, **Mark.** 14:38. Ruumiin halut eivät ole Isästä, **1. Joh.** 2:16.

Nefi oli murheellinen lihan ja pahojen tekojensa tähden, **2. Nefi** 4:17–18, 34. Älkää tehkö sovintoa Perkeleen ja lihan tahdon kanssa, **2. Nefi** 10:24.

Lihallinen. Katso myös Aadamin ja Eevan lankeemus; Aistillisuus; Luonnollinen ihminen

Sellainen, mikä ei ole hengellistä. Sana voi tarkoittaa myös joko kuolevaista ja ajallista (OL 67:10) tai maailmallista ja aistillista (Moosia 16:10–12).

Lihallinen mieli tuottaa kuoleman,

2. Nefi 9:39. Perkele tuudittaa ihmisiä lihalliseen turvallisuuteen, **2. Nefi** 28:21. Väkijoukko näki itsensä omassa lihallisessa tilassaan, **Moosia** 4:2. Se, joka edelleenkin pysyy omassa lihallisessa luonnossaan, jää langenneeseen tilaansa, **Moosia** 16:5. Kaikkien täytyy syntyä Jumalasta, muuttua lihallisesta ja langenneesta tilastaan vanhurskauten tilaan, **Moosia** 27:25. Ihmisistä oli tullut lihallisia, aistillisia ja perkeleellisiä, **Alma** 42:10.

Se, joka noudattaa oman tahtonsa ja lihallisten pyyteidensä vaatimuksia, lankeaa pakostakin, **OL** 3:4. Ihminen ei voi nähdä Jumalaa lihallisella mielellä, **OL** 67:10–12.

Ihminen alkoi käydä lihalliseksi, aistilliseksi ja perkeleelliseksi, **Moos.** 5:13; 6:49.

Liitonarkku. *Katso myös* Telttamaja

Liitonarkku, jota sanottiin myös Herran arkuksi tai lain arkuksi, oli pitkänomainen puuarkku, joka oli päällystetty kullalla. Se oli israelilaisten vanhin ja pyhin uskonnollinen vertauskuva. Sen kantta eli armoistuinta pidettiin Jehovan maanpäällisenä olosijana (**2. Moos.** 25:22). Tempelin valmistuttua arkku pantiin kaikkeinpyhimpään, rakennuksen pyhimpään huoneeseen (**1. Kun.** 8:1–8).

Mooses teki arkun Jumalan käskystä, **2. Moos.** 25. Leevin lasten tehtävänä oli huolehtia arkusta, **4. Moos.** 3:15, 31. Liitonarkku kulki israelilaisten edellä, **4. Moos.** 10:33. Ottakaa tämä lain kirja ja pankaa se liitonarkun viereen, **5. Moos.** 31:24–26. Kun liitonarkku vietiin Jordaniin, sen vesi lakasi virtaamasta, **Joos.** 3:13–17; 4:1–7. Papit kantoivat liitonarkkua Jerikon valloituksessa, **Joos.** 6:6–20. Filistealaiset ottivat Jumalan arkun haltuunsa, **1. Sam.** 5. Herra siunasi Obed-Edomia ja koko hänen perhettään Jumalan arkun tähden, **2. Sam.** 6:11–12. Herra surmasi Ussan, kun tämä yritti luvottomasti tukea arkkuja, **1. Aik.** 13:9–12 (**OL** 85:8). Ryhtykää rakentamaan Herran

temppeliä, niin että voitte tuoda Herran liitonarkun temppeliin, **1. Aik.** 22:19.

Arkun sisällön kuvaus, **Hepr.** 9:4.

Liitto. *Katso myös* Abrahamin liitto; Pappouden vala ja liitto; Uusi ja ikuinen liitto; Vala

Jumalan ja ihmisen välinen sopimus, mutta sopimuksen osapuolet eivät ole samanarvoisia. Jumala antaa liiton ehdot, ja ihmiset lupaavat tehdä, mitä hän pyytää heitä tekemään. Sitten Jumala lupaa ihmisille tiettyjä siunauksia heidän kuuliaisuudestaan.

Periaatteita ja toimituksia saadaan liiton kautta. Kirkon jäsenet, jotka tekevät tällaisia liittoja, lupaavat kunnioittaa niitä. Esimerkiksi kasteessa jäsenet tekevät Herran kanssa liiton ja uudistavat tämän liiton nauttiessaan sakramentin. Lisää liittoja tehdään temppelissä. Herran kansa on liittokansa ja saa suuria siunauksia pitäessään liittonsa Herran kanssa.

Sinun kanssasi minä teen liiton, **1. Moos.** 6:18. Jos te pidätte minun liiton, niin te tulette olemaan minun oma kansani, **2. Moos.** 19:5. Älä tee mitään liittoa heidän ja heidän jumaliensa kanssa, **2. Moos.** 23:32. Israelilaiset viettäkööt sapattia ikuisena velvollisuutena, **2. Moos.** 31:16. En milloinkaan riko liittoa, jonka olen tehnyt teidän kanssanne, **Tuom.** 2:1. Palvelijani ovat uhrein tehneet kanssani liiton, **Ps.** 50:5 (**OL** 97:8).

Hän on pitänyt mielessään pyhän liiton, **Luuk.** 1:72 (**OL** 90:24).

Jumalan voima laskeutui Herran liittokansan päälle, **1. Nefi** 14:14. Abrahamin kanssa tehty liitto toteutuu myöhemmin aikoina, **1. Nefi** 15:18 (3. Nefi 16:5, 11–12; 21:7; Morm. 9:37). Benjaminin kansa halusi tehdä Jumalan kanssa liiton, että se tekisi hänen tahtonsa, **Moosia** 5:5. Kaste todistaa, että ihminen on tehnyt Jumalan kanssa liiton palvelulla häntä, **Moosia** 18:13. Te olette liiton lapsia, **3. Nefi** 20:25–26. Enkelit täyttävät Isän ihmislasten kanssa tekemät liitot ja tekevät niiden työn, **Moroni** 7:29–31.

Kristuksen veren vuodattaminen kuuluu Isän liittoon, **Moroni** 10:33.

Jokaisen henkilön, joka kuuluu tähän Kristuksen kirkkoon, tulee pitää tarkoin kaikki liitot, **OL** 42:78. Siunattuja ovat ne, jotka ovat pitäneet liiton, **OL** 54:6. Se, joka rikkoo tämän liiton, menettää virkansa ja asemansa kirkossa, **OL** 78:11–12. Kaikki ne, jotka ottavat vastaan pappeuden, ottavat vastaan tämän valan ja liiton, **OL** 84:39–40. He haluavat noudattaa liittojaan uhrin kautta, **OL** 97:8. Avioliitto voi olla iankaikkinen, **OL** 132. Tämä on meidän liittomme, että me vaellamme kaikkien säädösten mukaan, **OL** 136:4.

Limhi. *Katso myös* Nooa, Senifin poika

Mormonin kirjassa nefiläisten vanhurskas kuningas Nefin maassa. Hän oli kuningas Nooan poika (Moosia 7:7–9). Kuningas Limhi teki liiton, että hän palvelisi Jumalaa (Moosia 21:32). Hän johti kansansa pois lamanilaisten orjuudesta ja palasi Sarahemlaan (Moosia 22).

Lohduttaja. *Katso myös* Jeesus Kristus; Pyhä Henki

Pyhissä kirjoituksissa puhutaan kahdesta Lohduttajasta (suomalaisessa Raamatussa Puolustajasta). Ensimmäinen on Pyhä Henki (Joh. 14:26–27; Moroni 8:26; **OL** 21:9; 42:17; 90:11). Toinen Lohduttaja (Puolustaja) on Herra Jeesus Kristus (Joh. 14:16, 18, 21, 23). Kun joku saa toisen Lohduttajan, Jeesus Kristus ilmestyy hänelle aika ajoin, ilmoittaa Isän ja opettaa häntä kasvoista kasvoihin (**OL** 130:3).

Loot. *Katso myös* Abraham

Vanhassa testamentissa Haranin poika ja Abrahamin veljenpoika (1. Moos. 11:27, 31; Abr. 2:4). Haran kuoli Urissa vallinneen nälänhädän aikana (Abr. 2:1). Loot lähti Urista Abrahamin ja Saaran kanssa ja meni heidän mukanaan Kanaaniin (1. Moos. 12:4–5). Loot asettui Sodomaan. Herra lähetti sanansaattajia varoittamaan Lootia, että tämä pakenisi Sodomasta, ennen

kuin Herra hävittäisi sen sen asukkaiden jumalattomuuden vuoksi (1. Moos. 13:8–13; 19:1, 13, 15). Pakomatalla Lootin vaimo katsoi taaksepäin tuhoa kohti ja muuttui suolapatsaaksi (1. Moos. 19:26). Uudessa testamentissa on viittauksia Lootiin (Luuk. 17:29; 2. Piet. 2:6–7). Hänen elämänsä Abrahamista eroamisensa jälkeen kuvataan Ensimmäisen Mooseksen kirjan luvuissa 13, 14 ja 19.

Loputon. *Katso myös* Jumala, jumaluus

Yksi Jumalan nimistä; kuvaa hänen iankaikkista luonnettaan (**OL** 19:10–12; Moos. 1:3; 7:35).

Loukkaaminen

Jumalallisen lain loukkaaminen on syntiä.

Loukattu veli on kuin linnoitettu kaupunki, **Sananl.** 18:19.

Jos oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se irti, **Matt.** 5:29. Jos joku johdattaa lankeemukseen yhdenkin näistä vähäisistä, jotka uskovat minuun, hänelle olisi parempi, että hänet upotettaisiin meren syvyyteen, **Matt.** 18:6 (**OL** 121:19–22).

Jos sinun veljesi tai sisaresi rikkoo sinua vastaan ja tunnustaa, tee sovinto, **OL** 42:88. Eikä ihminen loukkaa Jumalaa millään tavalla, paitsi ne, jotka eivät tunnusta hänen kättänsä eivätkä noudata hänen käskyjäänsä, **OL** 59:21.

Lunastaja. *Katso myös* Jeesus Kristus; Vapahtaja

Jeesus Kristus on suuri ihmiskunnan Lunastaja, koska hän maksoi sovituksellaan ihmiskunnan syntien hinnan ja teki kaikkien ihmisten ylösnousemuksen mahdolliseksi.

Minä tiedän, että lunastajani elää, **Job** 19:25. Minä autan sinua, sanoo Herra, sinut lunastaa Israelin Pyhä, **Jes.** 41:14 (Jes. 43:14; 48:17; 54:5; 59:20). Minä, Herra, olen sinun pelastajasi ja sinun lunastajasi, **Jes.** 49:26 (Jes. 60:16).

Sinun tulee antaa pojalle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen

synneistä, **Matt.** 1:21. Ihmisen Poika tuli antamaan henkensä lunnaiksi kaikkien puolesta, **Matt.** 20:28 (1. Tim. 2:5–6). Herra, Israelin Jumala, on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen, **Luuk.** 1:68–69. Jumalan Pojan kuolema sovitti meidät Jumalan kanssa, **Room.** 5:10. Jeesus Kristus antoi itsensä meidän puolestamme, jotta hän voisi puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä, **Tit.** 2:13–14. Jeesus Kristus on verellään vapauttanut meidät synneistämme, **Ilm.** 1:5.

Lunastus tulee pyhässä Messiaassa ja hänen kauttaaan, **2. Nefi** 2:6–7, 26. Poika otti päällensä ihmisten pahuuden ja rikkomukset, lunasti heidät ja tyydytti oikeudenmukaisuuden vaatimukset, **Moosia** 15:6–9, 18–27. Kristus lunasti kaikki ne, jotka kastetaan parannukseen, **Alma** 9:26–27. Hän tulee maailmaan lunastamaan kansansa, **Alma** 11:40–41. Lunastus tulee parannuksen kautta, **Alma** 42:13–26. Jeesus Kristus tuli lunastamaan maailman, **Hel.** 5:9–12. Kristus lunasti ihmiskunnan fyysisestä ja hengellisestä kuolemasta, **Hel.** 14:12–17. Lunastus tulee Kristuksen kautta, **3. Nefi** 9:17. Minä olin valmistettu maailman perustamisesta asti lunastamaan kansani, **Et.** 3:14.

Herra, Lunastaja, kärsi kuoleman lihassa, **OL** 18:11. Kristus kärsi kaikkien puolesta, jos he tekevät parannuksen, **OL** 19:1, 16–20. Pienet lapset on lunastettu Ainosyntyisen kautta, **OL** 29:46. Minä olen lähettänyt ainosyntyisen Poikani maailmaan maailman lunastukseksi, **OL** 49:5. Kristus on maailman valo ja Lunastaja, **OL** 93:8–9. Joseph F. Smith sai näyn kuolleiden lunastuksesta, **OL** 138.

Me uskomme, että koko ihmiskunta voi pelastua Kristuksen sovituksen ansiosta, **UK** 1:3.

Lunastus. *Katso myös* Aadamin ja Eevan lankeemus; Jeesus Kristus; Kuolema, fyysinen; Kuolema, hengellinen; Pelastus; Sovitus

Vapautus maksamalla hinta tai lun-

naat, esimerkiksi ihmisen vapauttaminen orjuudesta maksamalla lunastusmaksu. *Lunastus* tarkoittaa Jeesuksen Kristuksen sovitusta ja vapautusta synnistä. Jeesuksen sovitus lunastaa kaikki ihmiset fyysisestä kuolemasta. Hänen sovituksensa kautta ne, joilla on uskoa häneen ja jotka tekevät parannuksen, lunastetaan myös hengellisestä kuolemasta.

Minä olen lunastanut sinut vapaaksi, **Jes.** 44:22. Pitäisikö minun päästää teidät tuonelan vallasta, **Hoos.** 13:14 (Ps. 49:16).

Kristuksen veressä meillä on lunastus, **Ef.** 1:7, 14 (Hepr. 9:11–15; 1. Piet. 1:18–19; Alma 5:21; Hel. 5:9–12).

Herra on lunastanut minun sieluni helvetistä, **2. Nefi** 1:15. Lunastus tulee pyhässä Messiaassa ja hänen kauttaan, **2. Nefi** 2:6–7, 26 (Moosia 15:26–27; 26:26). He lauloivat lunastavaa rakkautta, **Alma** 5:9 (Alma 5:26; 26:13). Jumalattomat jäävät ikään kuin lunastusta ei olisi tapahtunut, **Alma** 11:40–41 (Alma 34:16; 42:13; Hel. 14:16–18). Jeesus Kristus on saanut aikaan maailman lunastuksen, **Morm.** 7:5–7. Lunastuksen voima tulee kaikkien niiden osaksi, joilla ei ole lakia, **Moroni** 8:22 (OL 45:54).

Niitä, jotka eivät usko, ei voida lunastaa hengellisestä lankeemuksestaan, **OL** 29:44. Pienet lapset on lunastettu maailman perustamisesta asti, **OL** 29:46. Herra on lunastanut kansansa, **OL** 84:99. Joseph F. Smith näki näyssä kuolleiden lunastuksen, **OL** 138.

Aadam ja Eeva riemuitsivat lunastuksesta, **Moos.** 5:9–11.

Lunastussuunnitelma. *Katso myös*

Aadamin ja Eevan lankeemus;
Evankeliumi; Jeesus Kristus;
Pelastus; Sovitus

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteys, jonka tarkoituksena on ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen. Siihen kuuluu luominen, lankeemus ja sovitus sekä kaikki Jumalan antamat lait, toimitukset ja opit. Tämän suunnitelman

ansioista ihmisten on mahdollista saada korotus ja elää ikuisesti Jumalan kanssa (2. Nefi 2; 9). Tätä suunnitelmaa sanotaan pyhissä kirjoituksissa myös pelastussuunnitelmaksi, onnensuunnitelmaksi ja armonsuunnitelmaksi.

Meidän pahat tekomme ovat hänet ruhjoneet, **Jes.** 53:5 (Moosia 14:5).

Mitään muuta nimeä, joka meidän pelastaisi, ei ole ihmisille annettu koko taivaankannen alla, **Ap. t.** 4:12. Niin kuin kaikki ihmiset Aadamista osallisina kuolevat, niin myös kaikki Kristuksesta osallisina tehdään eläviksi, **1. Kor.** 15:22. Armosta Jumala on teidät pelastanut antamalla teille uskon, **Ef.** 2:8 (2. Nefi 25:23). Jumala on luvannut ikuisen elämän ennen aikojen alkua, **Tit.** 1:2. Jeesus on iankaikkisen pelastuksen tuoja, **Hepr.** 5:8–9. Lunastussuunnitelma esitettiin kuolleille, **1. Piet.** 3:18–20; 4:6 (OL 138).

Kuolema täyttää suuren Luojan armollisen suunnitelman, **2. Nefi** 9:6. Kuinka suuri on Jumalamme suunnitelma, **2. Nefi** 9:13. Lunastussuunnitelma saa aikaan ylösnousemuksen ja syntien anteeksiannon, **Alma** 12:25–34. Aaron opetti lunastussuunnitelmaa Lamonin isälle, **Alma** 22:12–14. Amulek selitti pelastussuunnitelmaa, **Alma** 34:8–16. Alma selitti pelastussuunnitelmaa, **Alma** 42:5–26, 31.

Luomisen, lankeemuksen, sovituksen ja kasteen opit vahvistetaan nykyajan ilmoituksessa, **OL** 20:17–29. Suunnitelma vahvistettiin ennen maailman syntyä, **OL** 128:22.

Minun työni ja kirkkauteni on ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen, **Moos.** 1:39. Tämä on kaikkien ihmisten pelastussuunnitelma, **Moos.** 6:52–62. Koetemme heitä näin, **Abr.** 3:22–26.

Luoja. Katso Jeesus Kristus; Luominen

Luominen. Katso myös Alku; Henkiluominen; Jeesus Kristus; Lepopäivä; Maa

Luominen on järjestämistä. Toimien

Poikansa Jeesuksen Kristuksen kautta Jumala järjesti luonnossa olevat aineet niin, että niistä muodostuivat taivas ja maa. Taivaallinen Isä ja Jeesus loivat ihmisen omaksi kuvakseen (Moos. 2:26–27).

Alussa Jumala loi taivaan ja maan, **1. Moos.** 1:1. Tehkäämme ihminen kuvaksemme, **1. Moos.** 1:26 (Moos. 2:26–27; Abr. 4:26).

Mikään ei ole syntynyt ilman häntä, **Joh.** 1:3, 10. Hänen välityksellään luotiin kaikki, kaikki mitä on taivaissa, **Kol.** 1:16 (Moosia 3:8; Hel. 14:12). Jumala on luonut maailmat Poikansa välityksellä, **Hepr.** 1:2.

Ihminen luotiin alussa, **Moosia** 7:27. Minä loin taivaat ja maan ja kaiken, **3. Nefi** 9:15 (Morm. 9:11, 17). Kaikki ihmiset luotiin alussa minun oman kuvani mukaan, **Et.** 3:15.

Jeesus Kristus loi taivaat ja maan, **OL** 14:9. Hän loi ihmisen, miehen ja naisen, kuvakseen, **OL** 20:18.

Maaillmoja luvutta olen luonut, **Moos.** 1:33. Ainosyntyiseni kautta minä loin taivaan, **Moos.** 2:1. Minä, Herra Jumala, loin kaiken hengellisesti, ennen kuin se oli luonnollisena maan päällä, **Moos.** 3:5. Miljoonat tämän kaltaiset maat eivät olisi alkunakaan luomistekojesi määrälle, **Moos.** 7:30. Jumalat järjestivät ja muovasivat taivaat, **Abr.** 4:1.

Luonnollinen ihminen. Katso myös

Aadamin ja Eevan lankeemus; Lihallinen; Uudestisyntyminen Jumalasta

Ihminen, joka antaa himojen, halujen, mielitekojen ja lihan aistien vaikuttaa itseensä Pyhän Hengen kuiskaus-ten asemesta. Sellainen ihminen pystyy käsittämään fyysisiä mutta ei hengellisiä asioita. Kaikki ihmiset ovat lihallisia eli kuolevaisia Aadamin ja Eevan lankeemuksen vuoksi. Jokaisen ihmisen täytyy syntyä uudesti Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta lakataksaan olemasta luonnollinen ihminen.

Ihminen ei luonnostaan ota vastaan Jumalan Hengen puhetta, **1. Kor.** 2:14.

Luopumus

Luonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen, ja se täytyy riisua päältä, **Moosia** 3:19. Se, joka edelleenkin pysyy omassa lihallisessa luonnossaan, jää langenneeseen tilaansa, **Moosia** 16:5 (Alma 42:7–24; OL 20:20). Kuka luonnollinen ihminen tietää nämä asiat, **Alma** 26:19–22. Luonnolliset ja lihalliset ihmiset ovat vailla Jumalaa maailmassa, **Alma** 41:11.

Rikkomuksensa tähden ihminen kuoli hengellisesti, **OL** 29:41. Eikä kukaan luonnollinen ihminen voi kestää Jumalan kirkkautta, **OL** 67:12.

Ja ihminen alkoi käydä lihalliseksi, aistilliseksi ja perkeleelliseksi, **Moos.** 5:13 (Moos. 6:49).

Luopumus. Katso myös

Evankeliumin palautus; Kapinointi

Yksilön, kirkon tai kokonaisen kansakunnan kääntäminen pois totuudesta.

Yleinen luopumus: Israelin piti varoa sydämensä luopumusta Herrasta, **5. Moos.** 29:18. Ellei profeettoja ole, kansa villiintyy, **Sananl.** 29:18. Maan asukkaat ovat tehneet tyhjäksi ikuisen liiton, **Jes.** 24:5.

Myrskytuuli pieksi taloa, ja se sortui, **Matt.** 7:27. Olen hämmästynyt, kun te näin pian olette luopumassa ja olette siirtymässä toisenlaiseen evankeliumiin, **Gal.** 1:6.

He olivat alkaneet kulkea polkua mutta eksyivät sumussa tieltä, **1. Nefi** 8:23 (1. Nefi 12:17). Maistettuaan hedelmää he lankesivat kielletyille poluille, **1. Nefi** 8:28. Nefiläisten luopumus oli kompastuskivi niille, jotka eivät kuuluneet kirkkoon, **Alma** 4:6–12. Monet kirkon jäsenet kävivät ylpeiksi ja vainosivat muita jäseniä, **Hel.** 3:33–34 (Hel. 4:11–13; 5:2–3). Kun Herra antaa kansansa menestyä, se paaduttaa joskus sydämensä ja unohtaa hänet, **Hel.** 12:2; 13:38. Nefiläiset paaduttivat sydämensä ja joutuivat Saatanan valtaan, **3. Nefi** 2:1–3. Moroni profetoi myöhempien aikojen luopumuksesta, **Morm.** 8:28, 31–41.

Luopumus edeltää toista tulemista, **OL** 1:13–16.

Kristillisen varhaiskirkon luopumus:

Tämä kansa lähestyy minua suullaan, **Jes.** 29:10, 13. Pimeys peittää maan, **Jes.** 60:2. Herra lähettää maahan Herran sanan kuulemisen nälän, **Aam.** 8:11.

Vääriä messiaita ja vääriä profeettoja ilmaantuu, **Matt.** 24:24. Teidän joukkoonne tulee julmia susia, **Ap.** t. 3:29. Olen hämmästynyt, kun te näin pian olette luopumassa hänestä, **Gal.** 1:6. Ennen toista tulemista tapahtuu uskosta luopuminen, **2. Tess.** 2:3. Jotkut eksyvät totuudesta, **2. Tim.** 2:18. Toiset ovat ulkonaisesti hurskaita mutta kieltävät uskon voiman, **2. Tim.** 3:2–5. Tulee aika, jolloin ihmiset eivät siedä kuulla tervettä oppia, **2. Tim.** 4:3–4. Kansan keskuudessa esiintyy vääriä profeettoja ja vääriä opettajia, **2. Piet.** 2:1. Joukkoonne on luikerrellut ihmisiä, jotka kieltävät ainoan Valtiaamme ja Herramme, **Juud.** 1:4. Jotkut sanovat itseään apostoleiksi, vaikka eivät ole, **Ilm.** 2:2.

Nefi näki suuren ja iljettävän kirkon muodostumisen, **1. Nefi** 13:26. Pakanat ovat kompastuneet ja perustaneet monia kirkkoja, **2. Nefi** 26:20.

He ovat poikenneet minun toimituksistani ja rikkoneet minun ikuisen liittoni, **OL** 1:15. Pimeys peittää maan ja synkkä pimeys ihmisten mielen, **OL** 112:23.

Josephille kerrottiin, että kaikki kirkot olivat väärässä; niiden julistajien sydän oli Jumalasta kaukana, **JS–H** 1:19.

Luottamus. Katso myös Usko

Varmuus jostakin tai usko tai turvaaminen johonkin tai johonkuhun, etenkin Jeesukseen Kristukseen ja Jumalaan sekä hänen Henkeensä.

On parempi turvata Herraan kuin luottaa ihmisten apuun, **Ps.** 118:8. Turvaa koko sydämeäsi Herraan, **Sananl.** 3:5. Herra on sinun tukesi ja turvasi, **Sananl.** 3:26. Jumala pelasti häneen luottaneet palvelijansa, **Dan.** 3:19–28.

Kun Kristus ilmestyy, voimme astua rohkeasti esiin, **1. Joh.** 2:28.

Sinuun turvaan ikuisesti, **2. Nefi** 4:34. Jumalattomat nefiläiset menettivät lastensa luottamuksen, **MK Jaak.** 2:35. Rie-muitkaa ja pankaa turvanne Jumalaan, **Moosia** 7:19. Jokainen, joka panee turvansa häneen, ylennetään viimeisenä päivänä, **Moosia** 23:22. Jokainen, joka panee turvansa Jumalaan, saa vahvistusta koettelemuksissaan, **Alma** 36:3, 27.

Älä turvaa lihan käsivarteen, **OL** 1:19. Turvaa siihen Henkeen, joka johdattaa tekemään hyvää, **OL** 11:12. Hän luottakoon minuun, niin hän ei joudu häpeään, **OL** 84:116. Silloin sinun luottamuksesi vahvistuu Jumalan edessä, **OL** 121:45.

Lupauksen Pyhä Henki. *Katso myös* Pyhä Henki

Pyhä Henki on lupauksen Pyhä Henki (Ap. t. 2:33). Hän vahvistaa sen, että ihmisten vanhurskaat teot, toimitukset ja liitot ovat Jumalan mielen mukaisia. Lupauksen Pyhä Henki todistaa Isälle, että pelastavat toimitukset on suoritettu oikein ja että niihin liittyvät liitot on pidetty.

Ne, jotka ovat lupauksen Pyhän Hengen sinetöimiä, saavat kaiken, mitä Isällä on, **OL** 76:51–60 (Ef. 1:13–14). Jotta liitot ja toimitukset olisivat voimassa tämän elämän jälkeen, lupauksen Pyhän Hengen täytyy sinetöidä ne, **OL** 132:7, 18–19, 26.

Lusifer. *Katso myös* Antikristus; Helvetti; Kadotuksen pojat; Perkele; Tuhoaja

Nimi merkitsee 'Loistava' tai 'Valonkantaja'. Hänestä käytetään myös nimeä Kointähti, sarastuksen poika (Jes. 14:12). Lusifer oli taivaallisen Isän henkipoika, joka johti kapinaa kuolevaisuutta edeltävässä elämässä. Nimeä Lusifer ei esiinny suomalaisessa Raamatussa vaan sen sijasta Kointähti. Myöhempien aikojen ilmoituksessa Lusiferin karkotuksesta kerrotaan enemmän (**OL** 76:25–29).

Lusifer karkotettiin taivaasta kuole-

vaisuutta edeltävässä olemassaolossa, **Jes.** 14:12 (Luuk. 10:18; 2. Nefi 24:12).

Karkotuksensa jälkeen hänestä tuli Saatana ja Perkele, **OL** 76:25–29 (Moos. 4:1–4).

Luukas. *Katso myös* Apostolien teot; Evankeliumi (Uuden testamentin kirja)

Uudessa testamentissa Luukkaan evankeliumin ja Apostolien tekojen kirjoittaja sekä Paavalin lähetystyötoveri. Luukkaan vanhemmat olivat kreikkalaisia, ja hän harjoitti lääkärin ammattia (Kol. 4:14). Luukas oli hyvin koulutettu. Hän ilmaisee olleensa apostoli Paavalin toveri kertoessaan, että hän liittyi Paavalin seuraan Troaksessa (Ap. t. 16:10–11). Luukas oli Paavalin kanssa myös Filippiissä, kun Paavali oli viimeistä kertaa matkalla Jerusalemiin (Ap. t. 20:6), ja he olivat yhdessä aina Roomaan saapumisensa asti. Luukas oli Paavalin kanssa myös, kun Paavali oli toisen kerran vankeudessa Roomassa (2. Tim. 4:11). Perimätiedon mukaan Luukas kuoli marttyyrinä.

Luukkaan evankeliumi: Kertomus, jonka Luukas kirjoitti Jeesusuksesta Kristuksesta ja hänen palvelutyöstään kuolevaisuudessa. Apostolien tekojen kirja on jatkoa Luukkaan evankeliumille. Luukas jätti jälkeensä hyvin kirjoitetun kertomuksen Jeesuksen palvelutyöstä esittäen hänet sekä juutalaisten että pakanoiden Vapahtajana. Hän kirjoitti paljon Jeesuksen opetuksista ja teoista. Ainoastaan Luukkaan evankeliumissa kerrotaan Gabrielin käynnistä Saka-riaan ja Marian luona (Luuk. 1), paimenten käynnistä Jeesus-lapsen luona (Luuk. 2:8–18), Jeesusuksesta temppelissä 12-vuotiaana (Luuk. 2:41–52), seitsemänkymmenen lähettämisestä (Luuk. 10:1–24), että Jeesus hikoili verta (Luuk. 22:44), Jeesuksen keskustelusta pahan-tekijän kanssa ristillä (Luuk. 23:39–43) ja että Jeesus söi kalaa ylösnousemuksensa jälkeen (Luuk. 24:42–43).

Katso lukujen esittelyä artikkelista Evankeliumi: Uuden testamentin kirja.

Luvattu maa

Luvattu maa

Maa, jonka Herra lupaa perinnöksi uskollisille seuraajilleen ja usein myös heidän jälkeläisilleen. Luvattuja maita on monia. Luvattu maa tarkoittaa Mormonin kirjassa usein Amerikan mannta.

Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan, **1. Moos.** 12:7 (Abr. 2:19). Minä annan sinulle ja jälkeläisillesi Kanaaninmaan, **1. Moos.** 17:8 (1. Moos. 28:13). Mooses määräsi rajat Israelille Kanaaninmaassa, **4. Moos.** 34:1–12 (4. Moos. 27:12).

Teidät johdatetaan lupauksen maahan, **1. Nefi** 2:20 (1. Nefi 5:5). Herra johdattaa pois vanhurskaat ihaniin maihin, **1. Nefi** 17:38. Jos Lehin jälkeläiset pitävät Jumalan käskyt, he menestyvät lupauksen maassa, **2. Nefi** 1:5–9. Israel on palaava lupauksen maihinsa, **2. Nefi** 24:1–2 (Jes. 14:1–2). Kansan, joka pitää tätä luvattua maata hallussaan, tulee palvella Jumalaa, tai kansa hävitetään, **Et.** 2:9–12.

Tämä on lupauksen maa ja Siionin kaupungin paikka, **OL** 57:2. Juuda voi alkaa palata Abrahamin maihin, **OL** 109:64.

Uusi-Jerusalem rakennetaan Amerikan mantereelle, **UK** 1:10.

Lähetystyö. *Katso myös* Evankeliumi; Saarnaaminen

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämistä sanoin ja esimerkein.

Kuinka ihanat ovat vuorilla ilosanoman tuojan askelet, **Jes.** 52:7. Minä etsin itse lampaani ja pidän niistä huolen, **Hes.** 34:11.

Julistakaa evankeliumi kaikille luoduille, **Mark.** 16:15 (Morm. 9:22). Vainio on jo vaalennut korjattavaksi, **Joh.** 4:35. Kuinka kukaan voi julistaa, ellei häntä ole lähetetty, **Room.** 10:15.

Opettakaa heille Jumalan sanaa hyvin ututterasti, **MK Jaak.** 1:19. Herra antaa opettaa sanaansa kaikille kansakunnille, **Alma** 29:8.

Heikot ja vähäiset julistavat minun

evankeliumiani, **OL** 1:23. Ihmeellinen teko on tulemaisillaan julki, **OL** 4:1. Jos te teette työtä koko elinaikanne ja johdatatte minun luokseni yhden sie-lun, kuinka suuri teidän ilonne onkaan, **OL** 18:15. Minun valittuni kuulevat minun ääneni eivätkä paaduta sydäntänsä, **OL** 29:7. Lähtekää saarnaamaan minun evankeliumiani kaksittain, **OL** 42:6. Äänen täytyy lähteä tästä paikasta, **OL** 58:64. Avatkaa suunne julistamaan minun evankeliumiani, **OL** 71:1. Julistakaa totuutta ilmoitusten ja käskyjen mukaan, **OL** 75:4. Jokaisen, jota on varoitettu, tulee varoittaa lähimmäistään, **OL** 88:81 (OL 38:40–41). Herra huolehtii evankeliumin saarnaajien perheistä, **OL** 118:3. Jumalan palvelijat lähtevät maailmaan, **OL** 133:38. Kun uskolliset vanhimmat poistuvat kuolevaisesta elämästä, he jatkavat työtään, **OL** 138:57.

Maa. *Katso myös* Luominen; Maailma

Taivaankappale, jolla me elämme. Jumala loi sen Jeesuksen Kristuksen kautta ihmisen käyttöön tämän koetusajaksi kuolevaisuudessa. Lopulta siitä tulee kirkastettu ja korotettu (OL 77:1–2; 130:8–9). Maasta tulee iankaikkinen perintö niille, jotka ovat eläneet selestisen kirkkauden arvoisesti (OL 88:14–26). He saavat olla Isän ja Pojan luona (OL 76:62).

Luotu ihmistä varten: Jumala antoi maan ihmisen valtaan, **1. Moos.** 1:28 (Moos. 2:28). Maa on Herran, **2. Moos.** 9:29 (Ps. 24:1). Herra on antanut maan ihmislapsille, **Ps.** 115:16. Minä tein maan ja loin ihmisen sitä asumaan, **Jes.** 45:12.

Ihminen tuli maan päälle hänen sanansa voimasta, **MK Jaak.** 4:9.

Maa annetaan niille, jotka ovat ottaneet Pyhän Hengen oppaakseen, **OL** 45:56–58 (OL 103:7). Niitä, jotka ovat olleet kuuliaisia evankeliumille, palkitaan maan hyvydellä, **OL** 59:3. Maan köyhät ja sävyisät perivät sen, **OL** 88:17 (Matt. 5:5; 3. Nefi 12:5).

Teemme maan ja koettelemme heitä, **Abr.** 3:24–25.

Elävä kokonaisuus: Maa pysyy ikuisesti, **Saarn.** 1:4.

Lasimeri on maa pyhitetyssä, kuolemattomassa ja iankaikkisessa tilaansa, **OL** 77:1. Maa täytyy pyhittää ja valmistaa selestistä kirkkautta varten, **OL** 88:18–19.

Maa murehti ääneen, **Moos.** 7:48.

Maan joko: Kokoontukoot vedet yhteen paikkaan, **1. Moos.** 1:9. Pelegin aikana ihmissuku hajaantui yli maan, **1. Moos.** 10:25.

Veden vetäydyttyä maasta tuli oivalinen, **Et.** 13:2.

Maasta tulee sellainen kuin se oli ennen jakamistaan, **OL** 133:24.

Maan puhdistaminen: Maan päällä satoi 40 päivää, **1. Moos.** 7:4.

Maata säilytetään sitä päivää varten, jona tuomio tulee, odottamassa tulen tuhoa, **2. Piet.** 3:7.

Tämän päivän jälkeen tulee palaminen, **OL** 64:24.

Maa haluaa tulla puhdistetuksi saastaisuudesta, **Moos.** 7:48.

Maan lopullinen tila: Maa kääritään kokoon kuin kirjakäärö, ja se katoaa, **3. Nefi** 26:3 (**OL** 29:23). On oleva uusi taivas ja uusi maa, **Et.** 13:9 (**OL** 29:23).

Lasimeri on maa pyhitetyssä, kuolemattomassa ja iankaikkisessa tilaansa, **OL** 77:1. Maa täytyy pyhittää ja valmistaa selestistä kirkkautta varten, **OL** 88:18–19. Tästä maasta tehdään kristallin kaltainen, ja siitä tulee urim ja tummim, **OL** 130:8–9.

Maa saa levätä tuhat vuotta, **Moos.** 7:64. Maa uudistetaan, **UK** 1:10.

Maailma. Katso myös Babylon;
Kuolevaisuus; Maa

Maa; kuolevaisten ihmisten koetuspaikka. Kuvaannollisesti ne ihmiset, jotka eivät tottele Jumalan käskyjä.

Kuolevainen olemassaolo: Maailmassa te olette ahtaalla, **Joh.** 16:33.

Älkää pelätkö kuolemaa, sillä tässä maailmassa teidän ilonne ei ole täysi, **OL** 101:36.

Ihmiset, jotka eivät tottele käskyjä: Minä

vaadin maailman tilille pahuudestaan, **Jes.** 13:11 (2. Nefi 23:11).

Jos maailma vihaa teitä, muistakaa, että ennen teitä se on vihannut minua, **Joh.** 15:18–19.

Suuri ja avara rakennus oli maailman ylpeys, **1. Nefi** 11:36.

Maailma kypsyy pahuudessa, **OL** 18:6. Varjele itsesi, niin ettei maailma saastuta, **OL** 59:9. Se, joka on uskollinen ja kestävä, voittaa maailman, **OL** 63:47. Te ette saa elää maailman tavan mukaan, **OL** 95:13.

Maailman loppu: Minä luon uuden maan. Menneitä ei enää muistella, **Jes.** 65:17 (Ilm. 21:1; UK 1:10).

Niin kuin rikkavilja kootaan ja hävitetään polttamalla, niin tapahtuu maailman lopussa, **Matt.** 13:40, 49 (Mal. 3:19; MK Jaak. 6:3).

Viinitarhani minä poltatan tulella, **MK Jaak.** 5:77 (**OL** 64:23–24).

Herra hävittää Saatanan ja hänen tekonsa maailman lopussa, **OL** 19:3. Maa kuolee, mutta se tehdään jälleen eläväksi, **OL** 88:25–26.

Herra näytti Henokille kaiken maailman loppuun saakka, **Moos.** 7:67.

Maailmallisuus. Katso myös Raha;
Rikkaus; Turhuus; Ylpeys

Epävanhurskas halu ja pyrkimys saada ajallisia rikkauksia ja tavaraa hengellisten asioiden kustannuksella.

Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman mutta menettää sielunsa, **Matt.** 16:26.

He kiinnittivät sydämensä maailman rikkauksiin ja turhuuksiin, **Alma** 4:8 (**Alma** 31:27).

Sinun tulee panna pois se, mikä on tästä maailmasta, **OL** 25:10. Ihmisten sydän on kiinnittynyt paljon siihen, mikä on tästä maailmasta, **OL** 121:35.

Maailman loppu. Katso Maailma;
Maailman loppu

Magog. Katso myös Gog; Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen

Raamatussa maa ja kansa lähellä

Malakia

Mustaamerta. Maan kuningas Gog johtaa Magogin sotajoukkoja viimeisessä suuressa taistelussa ennen Kristuksen toista tulemistä (Hes. 38:2; 39:6). Pyhissä kirjoituksissa puhutaan toises-takin suuresta Gogin ja Magogin taiste-lusta Jumalan joukkojen ja pahan jouk-kojen välillä tuhatvuotisen valtakun-nan lopussa (Ilm. 20:7–9; OL 88:111–116).

Malakia

Vanhan testamentin profeetta, joka kirjoitti ja profetoi noin vuonna 430 eKr.

Malakian kirja: Malakian kirja eli profe-tia on Vanhan testamentin viimeinen kirja. Siinä näyttää olevan neljä pää-aihetta: 1) Israelin synnit – Malakia 1:6–2:17; 3:8–9; 2) Israelia tottelematto-muuden vuoksi kohtaavat tuomiot – Malakia 1:14; 2:2–3, 12; 3:5; 3) lupauk-set kuuliaisuudesta – Malakia 3:10–12, 16–18, 20–21 ja 4) Israelia koskevat profe-tiat – Malakia 3:1–5, 19, 23–24 (OL 2; 128:17; JS–H 1:37–39).

Malakia kirjoitti profetiassaan Johan-nes Kastajasta (Mal. 3:1; Matt. 11:10), kymmenysten laista (Mal. 3:7–12), Her-ran toisesta tulemisesta (Mal. 3:23) ja Elian paluusta (Mal. 3:23–24; OL 2; 128:17; JS–H 1:37–39). Vapahtaja esitti Malakian kirjan luvun 3 kokonaisuus-nessaan nefiläisille (3. Nefi 24–25).

Malli

Mallia seuraamalla ihminen voi päästä tiettyihin tuloksiin. Pyhissä kir-joituksissa *malli* tarkoittaa yleensä esi-merkkiä tietystä elämäntavasta tai rakennussuunnitelmaa.

Herra käski Israelia rakentamaan telttamajan Moosekselle näytetyn mal-lin mukaan, **2. Moos.** 25. Daavid antoi Salomolle temppelin rakennussuunnit-elman, **1. Aik.** 28:11–13.

Näin olisin myös vastedes esimerk-kinä niille, jotka uskovat häneen, **1. Tim.** 1:16.

Minä annan teille mallin kaikkeen, jotta ette eksyisi, **OL** 52:14.

Mammona. Katso myös Raha

Aramean kielen sana, joka merkitsee 'omaisuus' (Matt. 6:24; Luuk. 16:9; OL 82:22).

Manasse. Katso myös Efraim; Israel; Joosef, Jaakobin poika

Vanhassa testamentissa Asenatin ja Egyptiin myydyn Joosefin vanhin poika (1. Moos. 41:50–51). Hän ja hänen vel-jensä Efraim olivat Jaakobin (Israe-lin) pojanpoikia, mutta hän otti heidät omiksi lapsikseen ja siunasi heidät kuin omat poikansa (1. Moos. 48:1–20).

Manassen heimo: Manassen jälkeläi-set luettiin Israelin heimoihin (4. Moos. 1:34–35; Joos. 13:29–31). Mooseksen Joosefin heimolle antama siunaus, joka annettiin myös Efraimille ja Manasselle, on Viidennen Mooseksen kirjan koh-dassa 33:13–17. Manassen maat olivat osaksi Jordanin länsipuolella ja Efrai-min naapurissa. Efraimilaisilla oli siirto-kuntia myös Jordanin itäpuolella Basa-nin ja Gileadin hedelmällisillä laidun-mailla. Viimeisinä aikoina Manassen heimo auttaa Efraimin heimoa hajallaan olevan Israelin kokoamisessa (5. Moos. 33:13–17). Mormonin kirjan profeetta Lehi oli Manassen jälkeläinen (Alma 10:3).

Manifesti. Katso myös Avioliitto: Pluraaliavioliitto; Woodruff, Wilford

Presidentti Wilford Woodruffin vuonna 1890 antama virallinen julis-tus, jossa lausutaan selvästi, että kir-kon ja sen jäsenten täytyy alistua maan lakiin eikä solmia enää pluraaliavioliit-toja (VJ 1). Presidentti Woodruff antoi manifestin Jumalalta saamansa näyn ja ilmoituksen jälkeen.

Manna. Katso myös Elämän leipä; Toinen Mooseksen kirja

Pienirakeista ruoka-ainetta, joka maistui hunajaleivältä (2. Moos. 16:14–31) tai öljyleivoksilta (4. Moos. 11:7–8). Herra antoi sitä Israelin lasten ravin-noksi heidän ollessaan neljäkymmentä

vuotta autiomaassa (2. Moos. 16:4–5, 14–30, 35; Joos. 5:12; 1. Nefi 17:28).

Israelin lapset käyttivät siitä nimitystä manna (hepreaksi *man hu*), joka merkitsee 'Mitä tämä on?' koska he eivät tienneet, mitä se oli (2. Moos. 16:15). Sitä sanottiin myös "enkelten leiväksi" ja "leiväksi taivaasta" (Ps. 78:24–25; Joh. 6:31). Se oli vertauskuva Kristuksesta, joka olisi elämän leipä (Joh. 6:31–35).

Maria, Betanian. *Katso myös*

Lasarus; Martta

Uudessa testamentissa Lasaruksen ja Martan sisar.

Maria istui Jeesuksen jalkojen juuressa ja kuunteli, **Luuk.** 10:39, 42. Maria ja hänen sisarensa Martta lähettivät Jeesukselle sanan, **Joh.** 11:1–45. Maria voiteli Jeesuksen jalat kalliilla öljyllä, **Joh.** 12:3–8.

Maria, Jeesuksen äiti. *Katso myös*

Jeesus Kristus; Joosef, Marian mies

Uudessa testamentissa neitsyt, jonka Isä Jumala valitsi lihaan tulevan Poikansa äidiksi. Jeesuksen syntymän jälkeen Maria sai muita lapsia (Mark. 6:3).

Maria oli kihlattu Joosefille, **Matt.** 1:18 (Luuk. 1:27). Joosefia kiellettiin purkamasta avioliittosopimusta eli kihlausta, **Matt.** 1:18–25. Tietäjät kävivät Marian luona, **Matt.** 2:11. Maria ja Joosef pakenivat Jeesus-lapsen kanssa Egyptiin, **Matt.** 2:13–14. Herodeksen kuoleman jälkeen perhe palasi takaisin ja meni Nasaretiin, **Matt.** 2:19–23. Enkeli Gabriel ilmestyi Marialle, **Luuk.** 1:26–38. Maria kävi serkkunsa Elisabetin luona, **Luuk.** 1:36, 40–45. Marian kiitosvirsi Herralle, **Luuk.** 1:46–55. Maria meni Joosefin kanssa Betlehemiin, **Luuk.** 2:4–5. Maria synnytti Jeesuksen ja pani hänet seimeen, **Luuk.** 2:7. Paimenet menivät Betlehemiin Kristus-lasta katsomaan, **Luuk.** 2:16–20. Maria ja Joosef veivät Jeesuksen Jerusalemin temppeliin, **Luuk.** 2:21–38. Maria ja Joosef veivät Jeesuksen pääsiäisjuhille, **Luuk.** 2:41–52.

Maria oli Kaanan häissä, **Joh.** 2:2–5. Ristillä riippuessaan Vapahtaja pyysi Johannesta huolehtimaan hänen äidistään, **Joh.** 19:25–27. Maria oli apostolien seurassa, kun Kristus oli otettu tai vaaseen, **Ap. t.** 1:14.

Maria oli neitsyt, kaikkia muita neitsyitä kauniimpi, **1. Nefi** 11:13–20. Kristuksen äidin nimi oli oleva Maria, **Moo-sia** 3:8. Maria oli oleva neitsyt, kallisarvoinen ja valittu astia, **Alma** 7:10.

Maria, Magdalan

Uudessa testamentissa nainen, josta tuli harras Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi. Maria oli kotoisin Magdalaasta, joka sijaitsi Galileanjärven länsirannalla.

Maria oli ristin juurella, **Matt.** 27:56 (Mark. 15:40; Joh. 19:25). Maria oli Jeesuksen hautajaisissa, **Matt.** 27:61 (Mark. 15:47). Maria oli haudalla ylösnousemuksen aamuna, **Matt.** 28:1 (Mark. 16:1; Luuk. 24:10; Joh. 20:1, 11). Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus ilmestyi ensimmäiseksi Marialle, **Mark.** 16:9 (Joh. 20:14–18). Mariasta lähti seitsemän pahaa henkeä, **Luuk.** 8:2.

Maria, Markuksen äiti. *Katso myös*

Markus

Uudessa testamentissa Markuksen evankeliumin kirjoittajan Johannes Markuksen äiti (**Ap. t.** 12:12).

Markus. *Katso myös* Evankeliumi

(Uuden testamentin kirja)

Uudessa testamentissa Johannes Markus, Jerusalemissa asuvan Marian poika (**Ap. t.** 12:12); saattoi olla myös Barnabaksen serkku (tai veljenpoika) (Kol. 4:10). Markus lähti Paavalin ja Barnabaksen kanssa Jerusalemistä heidän ensimmäiselle lähetysmatkalleen ja erosi heistä Pergessä (**Ap. t.** 12:25; 13:5, 13). Myöhemmin Markus liittyi Barnabaksen seuraan ja meni hänen kanssaan Kyprokseen (**Ap. t.** 15:37–39). Markus oli Paavalin luona Roomassa (Kol. 4:10; Filem. 1:24). Markus oli Pietarin luona Babylonissa (luultavasti

Rooman peitenimi) (1. Piet. 5:13). Markus oli myös Timoteuksen luona Efesosssa (2. Tim. 4:11).

Markuksen evankeliumi: Uuden testamentin toinen kirja. Markuksen evankeliumi kirjoitettiin mahdollisesti Pietarin johdolla. Markuksen tavoitteena on esittää Herra Jumalan Poikana, joka eli ja toimi ihmisten keskuudessa. Markus kuvaa voimakkaasti ja nöyrästi Jeesuksen sivustakatsojiinsa jättämiä vaikutelmia. Perimätiedon mukaan Markus kävi Pietarin kuoleman jälkeen Egyptissä, järjesti seurakunnan Aleksandriaan ja koki marttyyrikuoleman.

Katso luetteloa Markuksen evankeliumissa kerrotuista Vapahtajan elämän tapahtumista liitteen kohdasta Evankeliumiharmonia.

Marsh, Thomas B.

Kahdentoista apostolin koorumin ensimmäinen presidentti vuonna 1830 tapahtuneen kirkon palauttamisen jälkeen. Hänellä oli kahdelletoista kuuluvat valtakunnan avaimet (OL 112:16), ja vuonna 1838 häntä käskettiin ilmoituksen kautta julistamaan Herran sanaa (OL 118:2). Op in liittojen luku 31 on osoitettu hänelle. Marsh erotettiin kirkosta vuonna 1839, mutta hänet kastettiin uudestaan heinäkuussa 1857.

Martta. Katso myös Lasarus; Maria, Betanian

Uudessa testamentissa Lasaruksen ja Marian sisar (Luuk. 10:38–42; Joh. 11:1–46; 12:2).

Marttyyri

Henkilö, joka antaa mieluummin hensesä kuin kieltää Kristuksen, evankeliumin tai vanhurskaat uskonkäsityksensä ja periaatteensa.

Jumalattomat ovat syypäitä viatoman veren vuodattamiseen Abelist Sakarjaan asti, **Matt.** 23:35 (Luuk. 11:50–51). Joka elämänsä Kristuksen tähden ja evankeliumin tähden kadottaa, on sen pelastava, **Mark.** 8:35 (OL 98:13). Stefanos kivitettiin, **Ap. t.** 7:59

(Ap. t. 22:20). Testamentin tekijän kuolema on aina voitava näyttää toteen, **Hepr.** 9:16–17.

Abinadi kaatui kärsittyään poltto-kuoleman, **Moosia** 17:20. Kääntyneet ammonihalaiset heitettiin tuleen, **Alma** 14:8–11. Monet surmattiin, koska he todistivat näistä asioista, **3. Nefi** 10:15.

Joka antaa hensesä minun asiassani, löytää iankaikkisen elämän, **OL** 98:13–14. Joseph Smith ja Hyrum Smith olivat evankeliumin palautuksen marttyyrejä, **OL** 135. Joseph Smith sinetöi todistuksensa verellään, **OL** 136:39.

Matteus. Katso myös Evankeliumi (Uuden testamentin kirja)

Jeesuksen Kristuksen apostoli ja Uuden testamentin ensimmäisen kirjan kirjoittaja. Juutalainen Matteus, joka oli roomalaisten verojen kerääjä Kapernaumissa, oli luultavasti Herodes Antipaksen palveluksessa. Ennen kääntymistään hänet tunnettiin nimellä Leevi, Alfeuksen poika (Mark. 2:14). Pian sen jälkeen kun Jeesus oli kutsunut hänet opetuslapsekseen, hän järjesti pidot, joissa Herra oli läsnä (Matt. 9:9–13; Mark. 2:14–17; Luuk. 5:27–32). Luultavasti Matteus tunsu laajalti Vanhan testamentin kirjoitukset ja pystyi näkemään, kuinka yksityiskohtaisesti profetiat täyttyivät Herran elämässä. Apostolin myöhemmistä vaiheista ei tiedetä paljoakaan. Erään perimätiedon mukaan hän kuoli marttyyriin.

Matteuksen evankeliumi: Ensimmäinen kirja Uudessa testamentissa. Matteuksen evankeliumi kirjoitettiin alun perin luultavasti Palestiinan juutalaisten käyttöön. Siinä on paljon lainauksia Vanhasta testamentista. Matteuksen päätavoitteena oli osoittaa, että Jeesus oli Messias, josta Vanhan testamentin profetat olivat puhuneet. Hän tähdensi myös, että Jeesus on ihmisten Kuningas ja Tuomari.

Katso luetteloa Matteuksen evankeliumissa kerrotuista Vapahtajan elämän tapahtumista liitteen kohdasta Evankeliumiharmonia.

Mattias. *Katso myös* Apostoli:
Apostolien valitseminen

Mies, joka valittiin Juudas Iskariotin tilalle kahdentoista apostolin koorumiin (Ap. t. 1:15–26). Hän oli ollut opetuslapsena koko sen ajan, kun Jeesus palveli kuolevaisuudessa (Ap. t. 1:21–22).

Melkisedek. *Katso myös*
Melkisedekin pappeus; Salem

Suuri Vanhan testamentin ylipappi, profeetta ja johtaja, joka eli vedenpaisumuksen jälkeen Abrahamin aikana. Häntä kutsuttiin Salemin (Jerusalem) kuninkaaksi, rauhan kuninkaaksi, vanhurskauden kuninkaaksi (jota heprean-kielinen nimi *Melkisedek* merkitsee) ja Korkeimman Jumalan papiksi.

Abraham maksoi kymmenykset Melkisedekille, **1. Moos.** 14:18–20. Melkisedekin kansa teki vanhurskaita tekoja ja pääsi taivaaseen, **JSR 1. Moos.** 14:25–40.

Kristus oli ylipappi Melkisedekin järjestyksen mukaan, **Hepr.** 5:6. Melkisedek oli Salemin kuningas ja Korkeimman Jumalan pappi, **Hepr.** 7:1–3.

Kukaan ei ollut Melkisedekiä suurempi, **Alma** 13:14–19.

Abraham sai pappeuden Melkisedekiltä, **OL** 84:14. Kunnioituksesta Herran nimeä kohtaan muinainen kirkko kutsui korkeampaa pappeutta Melkisedekin pappeudeksi, **OL** 107:1–4.

Melkisedekin pappeus. *Katso myös*
Melkisedek; Pappuus; Vanhin

Melkisedekin pappeus on korkeampi eli suurempi pappeus; Aaronin pappeus on vähäisempi pappeus. Melkisedekin pappeuteen kuuluvat kirkon hengellisten siunausten avaimet. Jumalisuuden voima ilmenee ihmisille korkeamman pappeuden toimituksissa (**OL** 84:18–25; 107:18–21).

Jumala ilmoitti tämän korkeamman pappeuden ensiksi Aadamille. Tämä pappeus on ollut kaikkien taloudenhoitokausien patriarkoilla ja profeetoilla (**OL** 84:6–17). Aluksi sitä kutsuttiin Pyhäksi pappeudeksi Jumalan

Pojan järjestyksen mukaan. Myöhemmin sitä alettiin sanoa Melkisedekin pappeudeksi (**OL** 107:2–4).

Kun Israelin lapset eivät eläneet Melkisedekin pappeuden etuoikeuksien ja liittojen mukaan, Herra otti pois korkeamman lain ja antoi heille vähäisemmän pappeuden ja vähäisemmän lain (**OL** 84:23–26), Aaronin pappeuden ja Mooseksen lain. Kun Jeesus tuli maan päälle, hän palautti Melkisedekin pappeuden juutalaisille ja alkoi rakentaa kirkkoa heidän keskuuteensa. Pappuus ja kirkko katosivat kuitenkin jälleen luopumuksen vuoksi. Myöhemmin ne palautettiin Joseph Smith nuoremman kautta (**OL** 27:12–13; 128:20; JS–H 1:73).

Melkisedekin pappeudessa on vanhimman, ylipapin, patriarkan, seitsemänkymmenen ja apostolin virat (**OL** 107). Melkisedekin pappeus tulee aina kuulumaan Jumalan valtakuntaan maan päällä.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentti on ylipappeuden eli Melkisedekin pappeuden presidentti, ja hänellä on hallussaan kaikki Jumalan valtakuntaan maan päällä kuuluvat avaimet. Presidentin kutsumus on vain yhdellä miehellä kerrallaan, ja hän on maan päällä ainoa ihminen, jolla on valtuus käyttää kaikkia pappeuden avaimia (**OL** 107:64–67; 132:7).

Kristus on pappi ikuisesti, ja hänen pappeutensa on Melkisedekin pappeutta, **Ps.** 110:4 (**Hepr.** 5:6, 10; 7:11).

Melkisedekin pappeus hallitsee evankeliumia, **Hepr.** 7 (**OL** 84:18–25).

Melkisedek osoitti voimaalista uskoa ja sai ylipappeuden viran, **Alma** 13:18.

Melkisedekin pappeus annettiin Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle, **OL** 27:12–13 (JS–H 1:72). Ne, jotka ottavat vastaan tämän pappeuden, ottavat vastaan valan ja liiton, **OL** 84:33–42. On olemassa kaksi jaostoa eli suurta osastoa: Melkisedekin pappeus ja Aaronin pappeus, **OL** 107:6. Melkisedekin pappeuteen kuuluu oikeus antaa kaikkia

hengellisiä siunauksia, **OL** 107:8–18. Mooses, Elias ja Elia antoivat Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle pappeuden avaimet, **OL** 110:11–16. Nyt minä annan teille pappeuteeni kuuluvat virkailijat, jotta te pitäisitte hallussanne sen avaimet, **OL** 124:123.

Merkit Jeesuksen Kristuksen syntymästä ja kuolemasta. *Katso myös Jeesus Kristus*

Jeesuksen syntymään ja kuolemaan liittyviä tapahtumia.

Syntymä: Neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, **Jes.** 7:14. Betlehemistä nousee Israelille hallitsija, **Miika** 5:1.

Samuel Lamanilainen profetoi valoisasta, joka kestäisi päivän, yön ja päivän, uudesta tähdestä ja muista merkeistä, **Hel.** 14:2–6. Merkit täytyivät, **3. Nefi** 1:15–21.

Kuolema: Samuel Lamanilainen profetoi pimeydestä, ukkosesta ja salamoinnista ja maan järähtelystä, **Hel.** 14:20–27. Merkit täytyivät, **3. Nefi** 8:5–23.

Merkki. *Katso myös* Aikojen merkit; Ihme; Tosi kirkon tunnusmerkit

Tapahtuma tai kokemus, jonka ihmiset ymmärtävät todisteeski tai osoitukseksi jostakin. Merkki on Jumalan aiheuttama yleensä ihmeellinen tapahtuma, mutta Saatanallakin on valta näyttää merkkejä tietyin ehdoin. Pyhien tulisi tavoitella Hengen lahjoja mutta ei merkkejä uteliaisuuden tyydyttämiseksi tai uskon tueksi. Herra antaa merkkejä hyväksi katsomallaan tavalla niille, jotka uskovat (**OL** 58:64).

Herra antaa itse teille merkin, **Jes.** 7:14 (2. Nefi 17:14). Jumala antaa ennusmerkkejä ja tekee ihmeitä taivaassa ja maan päällä, **Dan.** 6:28.

Tämä paha ja uskonon sukupolvi vaatii merkkiä, **Matt.** 12:39 (Matt. 16:4; Luuk. 11:29). Niitä, jotka uskovat, seuraavat nämä tunnusmerkit, **Mark.** 16:17 (Morm. 9:24; Et. 4:18; **OL** 84:65).

Serem pyysi merkkiä, **MK Jaak.** 7:13–20. Korihor pyysi merkkiä, **Alma** 30:48–60. Näytä meille merkki, niin

me uskomme, **Alma** 32:17. Suurin osa ihmisistä uskoi merkkeihin ja ihmeisiin, **3. Nefi** 1:22. Ihmiset unohtivat merkit ja ihmeet, **3. Nefi** 2:1. Te ette saa todistusta, ennen kuin uskonne on koeteltu, **Et.** 12:6.

Älkää pyytäkö ihmeitä, ellen minä käske teitä, **OL** 24:13. Usko ei tule merkeistä, vaan merkit seuraavat niitä, jotka uskovat, **OL** 63:7–11.

Noina aikoina nousee vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja, ja he näyttävät suuria merkkejä ja ihmeitä, **JS-M** 1:22.

Merkkiviiri

Pyhissä kirjoituksissa lippu tai viiri, jonka luokse ihmiset kokoontuvat yhteisen tarkoituksen tai yhteenkuuluvuuden vuoksi. Muinaisina aikoina merkkiviiri osoitti taisteleville sotilaille kokoontumispaikan. Mormonin kirja ja Jeesuksen Kristuksen kirkko ovat vertauskuvallisia merkkiviirejä kaikille maan kansoille.

Herra kohottaa merkkiviirin kaukaiselle kansalle, **Jes.** 5:26 (2. Nefi 15:26). Lisain juurivesa kohoo merkkiviirinä kansoille, **Jes.** 11:10 (2. Nefi 21:10; **OL** 113:6).

Kohottakaa rauhan viiri, **OL** 105:39.

Mesak. *Katso* Sadrak, Mesak ja Abed-Nego

Messias. *Katso myös* Jeesus Kristus; Voideltu

Aramean ja heprean kielen sana, joka merkitsee 'Voideltu'. Uudessa testamentissa Jeesusta kutsutaan Kristukseksi, joka on kreikan kielen vastine sanalle *Messias*. Se tarkoittaa voideltua Profeettaa, Pappia, Kuningasta ja Pelastajaa, jonka tuloa juutalaiset innokkaasti odottivat.

Monet juutalaiset odottivat ainoastaan Rooman vallasta vapauttajaa ja suurempaa kansallista vaurautta. Kun Messias sitten tuli, johtajat ja monet muut hylkäsivät hänet. Vain nöyrät ja uskolliset pystyivät näkemään Jeesus Nasaretilaisessa todellisen Kristuksen (**Jes.** 53; **Matt.** 16:16; **Joh.** 4:25–26).

Henki on Messiaan yllä, hän ilmoittaa hyvän sanoman ja julistaa vapautusta, **Jes.** 61:1–3 (Luuk. 4:18–21).

Me olemme löytäneet Messiaan! – se merkitsee: Voidellun, **Joh.** 1:41 (Joh. 4:25–26).

Jumala nosti juutalaisten keskuudesta Messiaan eli toisin sanoen Vapahtajan, **1. Nefi** 10:4. Jumalan Poika oli Messias, joka eli tuleva, **1. Nefi** 10:17. Lunastus tulee pyhässä Messiaassa ja hänen kauttansa, **2. Nefi** 2:6. Messias tulee ajan täytyttyessä, **2. Nefi** 2:26. Messias nousee kuolleista, **2. Nefi** 25:14.

Messiaan nimessä minä annan Aaroin pappeuden, **OL** 13.

Herra sanoi: Minä olen Messias, Siionin Kuningas, **Moos.** 7:53.

Metuselah. *Katso myös* Henok

Vanhassa testamentissa Henokin poika, joka eli 969 vuotta (**1. Moos.** 5:21–27; **Luuk.** 3:37; **Moos.** 8:7). Hän oli vanhurskas profeetta, joka jäi maan päälle, kun Henokin kaupunki otettiin taivaaseen. Hän jäi maan päälle saadakseen jälkeläisiä, joiden kautta Nooa oli tuleva (**Moos.** 8:2–3).

Mieli

Henkiset kyvyt; tietoinen ajattelu.

Palvele häntä alttiisti ja koko sydäimestäsi, **1. Aik.** 28:9.

Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko mielestäsi, **Matt.** 22:37.

Lihallinen mieli tuottaa kuoleman, ja hengellinen mieli tuottaa iankaikkisen elämän, **2. Nefi** 9:39. Herran ääni tuli mieleeni, **En.** 1:10. Sanalla oli voimallisempi vaikutus kansan mieleen kuin miekalla, **Alma** 31:5.

Minä puhun sinulle sinun mielessäsi, **OL** 8:2. Tutki sitä tarkoin mielessäsi, **OL** 9:8. Antakaa iankaikkisuuden vakavien totuuksien viipyä mielessänne, **OL** 43:34. Teidän mielenne on pimentynyt menneinä aikoina, **OL** 84:54. Käykää vuoteeseenne aikaisin, nousee varhain, jotta ruumiinne ja mielenne olisivat virkistyneitä, **OL** 88:124.

Saatana ei tuntenut Jumalan mieltä,

Moos. 4:6. Herra kutsui kansaansa Siioniksi, koska sillä oli yksi sydän ja yksi mieli, **Moos.** 7:18.

Mietiskellä. *Katso* Pohtiminen

Miika

Vanhan testamentin profeetta. Lähtöisin Moreset-Gatista Juudan tasangolta. Profetoi Hiskian ollessa kuninkaana (Miika 1:1–2).

Miikan kirja: Vanhassa testamentissa ainoastaan Miikan kirjassa mainitaan, että Messias oli syntyvä Betlehemiissä (Miika 5:1). Herra neuvoo Miikan kirjassa kansaansa ja kertoo sille hyvydestään sitä kohtaan menneisyydessä. Hän vaatii kansaltaan oikeutta, laupeutta ja nöyryyttä (Miika 6:8).

Mikael. *Katso myös* Aadam; Ylienkeli

Nimi, jolla Aadam tunnettiin kuolevaisuutta edeltävässä elämässä. Häntä kutsutaan ylienkeliksi. Hepreassa nimi Mikael merkitsee 'Kuka on kuin Jumala'.

Mikael, yksi suurimmista enkeliruh-tinaista, tuli auttamaan Danielia, **Dan.** 10:13, 21 (**OL** 78:16). Viimeisinä aikoina astuu esiin Mikael, suuri enkeliruhtinas, **Dan.** 12:1.

Ylienkeli Mikael kiisteli Paholaisen kanssa, **Juud.** 1:9. Mikael ja hänen enkelinsä taistelivat lohikäärmettä vastaan, **Ilm.** 12:7 (**Dan.** 7).

Mikael on Aadam, **OL** 27:11 (**OL** 107:53–57; 128:21). Mikael, Herran ylienkeli, soittaa pasuunaa, **OL** 29:26. Mikael kokoaa sotajoukkonsa taistelemaan Saatanaa vastaan, **OL** 88:112–115. Mikaelin äänen kuultiin paljastavan Perkeleen, **OL** 128:20.

MINÄ OLEN. *Katso myös* Jeesus Kristus; Jehova

Yksi Herran Jeesuksen Kristuksen nimistä.

Jumala sanoi Moosekselle: MINÄ OLEN SE JOKA OLEN, **2. Moos.** 3:14–15. Minä olen Jahve, Herra, **2. Moos.** 6:2–3.

Mirjam

Ennen kuin Abraham syntyi, minä olin, **Joh.** 8:56–59.

Kuunnelkaa Jeesuksen Kristuksen ääntä, joka on suuri Minä Olen, **OL** 29:1 (**OL** 38:1; 39:1).

Mirjam. *Katso myös* Mooses

Vanhassa testamentissa Mooseksen sisar (4. Moos. 26:59).

Katseli kaislakoria, **2. Moos.** 2:1–8. Johti rumpua lyöviä naisia, **2. Moos.** 15:20–21. Nurisi Moosesta vastaan. Häntä lyötiin spitaalilla, ja hänet parannettiin siitä, **4. Moos.** 12:1–15 (5. Moos. 24:9).

Missouri. *Katso* Uusi-Jerusalem

Moab. *Katso myös* Loot

Vanhan testamentin aikoina maa Kuolleenmeren itäpuolella. Moabilaiset olivat Lootin jälkeläisiä ja sukua israelilaisille. He puhuivat hepreaa muistuttavaa kieltä. Moabilaisten ja israelilaisten välillä käytiin alituisesti sotaa (Tuom. 3:12–30; 11:17; 2. Sam. 8:2; 2. Kun. 3:6–27; 2. Aik. 20:1–25; Jes. 15).

Moniavioisuus. *Katso* Avioliitto:

Pluraaliavioliitto

Mooseksen laki. *Katso myös* Aaronin pappeus; Laki; Mooses; Puhdas ja epäpuhdas

Jumala antoi Mooseksen kautta Israelin huoneelle lakeja, jotka korvasivat korkeamman lain, jota he eivät olleet noudattaneet (2. Moos. 34; JSR 2. Moos. 34:1–2; JSR 5. Moos. 10:2 [Liiteosa]). Mooseksen lakiin kuului monia periaatteita, sääntöjä, menoja, rituaaleja ja vertauskuvia, jotka muistuttivat ihmisiä heidän velvollisuuksistaan. Siihen kuului moraalisten, eettisten, uskonnollisten ja fyysisten käskyjen ja toimitusten – uhritoimitukset mukaan luettuna – laki (3. Moos. 1–7). Niiden tarkoituksena oli muistuttaa heitä Jumalasta ja heidän velvollisuudestaan häntä kohtaan (Moosia 13:30). Lakiin kuuluivat usko, parannus, vesikaste ja syntien anteeksi-
saaminen samoin kuin kymmenen

käskyä ja monia muita käskyjä, joilla oli korkea eettinen ja moraalinen arvo. Uskonnollisia menoja koskeva laki täyttyi suureksi osaksi Jeesuksen Kristuksen kuolemassa ja ylösnousemuksessa, mikä päätti uhraamisen verta vuodattamalla (Alma 34:13–14). Laki pantiin täytäntöön Aaronin pappeuden johdolla, ja se oli valmistava evankeliumi sitä noudattavien tuomiseksi Kristuksen luo.

Minä annan heille lain kuten ensiksi, mutta se on lihallisen käskyn lain mukaan, **JSR 2. Moos.** 34:1–2.

Laki oli meidän valvojamme Kristuksen tuloon asti, **Gal.** 3:19–24.

Me noudatamme Mooseksen lakia ja odotamme lujina Kristusta, **2. Nefi** 25:24–30. Pelastus ei tule yksin Mooseksen lain kautta, **Moosia** 12:27–13:32. Minussa Mooseksen laki on täytetty, **3. Nefi** 9:17. Moosekselle annettu laki päättyy minussa, **3. Nefi** 15:1–10.

Herra otti Mooseksen ja pyhän pappeuden pois Israelin lapsilta tottelemattomuuden vuoksi ja jätti heille lihallisten käskyjen lain, **OL** 84:23–27.

Mooses. *Katso myös* Aaron,

Mooseksen veli; Kirkastuminen; Kristuksen kirkastuminen; Kymmenen käskyä; Mooseksen laki; Pentateukki

Vanhan testamentin profeetta, joka johdatti israelilaiset pois Egyptin orjuudesta ja antoi heille uskontoa, yhteiskuntaa ja ravintoa koskevia Jumalan ilmoittamia lakeja.

Mooseksen palvelutyö jatkui yli hänen kuolevaisen elämänsä. Joseph Smith opetti, että hän tuli yhdessä Elian kanssa Kirkastusvuorelle ja antoi pappeuden avaimet Pietarille, Jaakobille ja Johannekselle (Matt. 17:3–4; Mark. 9:4–9; Luuk. 9:30; **OL** 63:21).

Mooses ilmestyi Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle 3. huhtikuuta 1836 Kirtlandin temppelissä Ohiossa ja antoi heille Israelin kokoamisen avaimet (**OL** 110:11).

Myöhempien aikojen ilmoituksessa Mooseksesta puhutaan paljon. Hänet

mainitaan usein Mormonin kirjassa, ja Opissa ja liitoissa kerrotaan hänen palvelutyöstään (OL 84:20–26) ja että hän sai pappeuden apeltaan Jetrolta (OL 84:6).

Myöhempien aikojen ilmoituksessa vahvistetaan edelleen Raamatun kertomus hänen palvelutyöstään Israelin lasten keskuudessa ja vahvistetaan, että hän kirjoitti viisi nimeään kantavaa kirjaa, jotka ovat Vanhan testamentin alussa (1. Nefi 5:11; Moos. 1:40–41).

Faraon tytär pelasti Mooses-lapsen, **2. Moos.** 2:1–10. Mooses pakeni Midianiin, **2. Moos.** 2:11–22. Herran enkeli ilmestyi Moosekselle palavassa pensaassa, **2. Moos.** 3:1–15. Mooses ilmoitti egyptiläisiä kohtaavista vitsauksista, **2. Moos.** 7–11. Herra asetti pääsiäisen, **2. Moos.** 12:1–30. Mooses johdatti Israelin lapset Punaisenmeren poikki, **2. Moos.** 14:5–31. Herra antoi autiomaassa mannaa, **2. Moos.** 16. Mooses iski vettä kalliosta Horebin luona, **2. Moos.** 17:1–7. Aaron ja Hur kannattivat Mooseksen käsiä, niin että Joosua voitti amalekilaiset, **2. Moos.** 17:8–16. Jetro neuvoi Moosesta, **2. Moos.** 18:13–26. Mooses valmisti kansaa Herran ilmestymiseen Siinainvuorella, **2. Moos.** 19. Herra ilmoitti Moosekselle kymmenen käskyä, **2. Moos.** 20:1–17. Mooses ja seitsemänkymmentä vanhinta näkivät Jumalan, **2. Moos.** 24:9–11. Murskasi liitontaulut ja hävitti kultaisen sonnin, **2. Moos.** 32:19–20. Puhui Jumalan kanssa kasvoista kasvoihin, **2. Moos.** 33:9–11.

Ilmestyi, kun Jeesus kirkastettiin, **Matt.** 17:1–13 (Mark. 9:2–13; Luuk. 9:28–36).

Olkaamme vahvoja kuin Mooses, **1. Nefi** 4:2. Kristus on Mooseksen kaltainen profeetta, jonka Herra oli nostava esiin, **1. Nefi** 22:20–21 (5. Moos. 18:15; 3. Nefi 20:23).

Johti Israelia ilmoituksen avulla, **OL** 8:3. Nähtiin jalojen henkien joukossa, **OL** 138:41.

Näki Jumalan kasvoista kasvoihin,

Moosia, Benjaminin poika

Moos. 1:2, 31. Oli Ainosyntyisen kaltainen, **Moos.** 1:6, 13. Hänen tuli kirjoittaa luomisesta se, mitä hänelle ilmoitettiin, **Moos.** 2:1.

Mooseksen kirja: Kallisarvoisessa helmessä kirja, joka sisältää Joseph Smithin innoitetun käännöksen Ensimmäisen Mooseksen kirjan luvuista 1–7.

Luvussa 1 on Mooseksen näky, jossa Jumala ilmoitti hänelle koko pelastussuunnitelman. Luvuissa 2–5 on kertomus luomisesta ja ihmisen lankeemuksesta. Luvuissa 6 ja 7 on näky Henokista ja hänen palvelutyöstään maan päällä. Luvussa 8 on näky Nooasta ja vedenpaisumuksesta.

Viisi Mooseksen kirjaa: Katso Ensimmäinen Mooseksen kirja; Toinen Mooseksen kirja; Kolmas Mooseksen kirja; Neljäs Mooseksen kirja; Viides Mooseksen kirja

Vanha testamentti alkaa viidellä Mooseksen kirjalla. Mooseksen kirjat sisältyivät Nefin Labanilta ottamiin pronssi-levyihin (1. Nefi 5:11).

Nefi luki monia Mooseksen kirjoihin kirjoitettuja asioita, **1. Nefi** 19:23.

Moosia, Benjaminin isä. Katso myös

Benjamin, Moosian isä; Sarahemla

Mormonin kirjassa nefiläinen profeetta, josta tuli Sarahemlan kansan kuningas.

Moosiaa kehoitettiin pakenemaan Nefin maasta, **Omni** 1:12. Moosia löysi Sarahemlan kansan, **Omni** 1:14–15. Moosia käski opettaa kieltään Sarahemlan kansalle, **Omni** 1:18. Hänet nimitettiin yhdistyneen kansan kuninkaaksi, **Omni** 1:19. Moosian pojasta Benjaminista tuli hallitsija hänen kuolemansa jälkeen, **Omni** 1:23.

Moosia, Benjaminin poika. Katso

myös Benjamin, Moosian isä; Moosian pojat

Mormonin kirjassa vanhurskas nefiläinen kuningas ja profeetta. Moosia noudatti isänsä vanhurskasta esimerkkiä (Moosia 6:4–7). Hän käänsi

Moosian pojat

kaksikymmentäneljä kultalevyä, joissa oli jerediläisten aikakirja (Moosia 28:17).

Moosian kirja: Kirja Mormonin kirjassa. Luvuissa 1–6 on kuningas Benjaminin voimallinen saarna kansalleen. Herran Henki kosketti kansan sydämiä, ja se kääntyi eikä halunnut enää tehdä pahaa. Luvuissa 7 ja 8 kerrotaan nefiläisryhmästä, joka oli asettunut asumaan lamanilaisten maahan. Etsintäryhmä lähetettiin ottamaan selvää nefiläisistä. Kun etsintäryhmä johtajansa Ammonin johdolla löysi heidät, se sai kuulla nefiläisjoukon koetelemuksista lamanilaisten sorron alla. Luvuissa 9–24 kerrotaan tuosta sorrosta ja siitä, kuinka heidän johtajansa Senif, Nooa ja Limhi elivät lamanilaisten vallan alla. Myös profeetta Abinadin marttyrikuolemasta kerrotaan. Alma kääntyi Abinadin oikeudenkäynnin aikana. Luvuissa 25–28 kerrotaan Alman pojan ja kuningas Moosian neljän pojan kääntymisestä. Luvussa 29 kuningas Moosia suosittelee kuningasvallan korvaamista tuomarijärjestelmällä. Alman poika Alma valitaan ensimmäiseksi yli-tuomariksi.

Moosian pojat. *Katso myös* Aaron, Moosian poika; Ammon, Moosian poika; Himni; Moosia, Benjaminin poika; Omner

Mormonin kirjassa kuningas Moosian neljä poikaa, jotka kääntyivät enkelin ilmestyttyä heille ja kutsuttua heitä parannukseen. Heidän nimensä olivat Ammon, Aaron, Omner ja Himni (Moosia 27:34). He saarnasivat evankeliumia lamanilaistilalle menestyksellisesti 14 vuoden ajan. Kertomus heidän palvelutyöstään lamanilaisten keskuudessa on Alman kirjan luvuissa 17–26.

Aikaisemmin he olivat uskottomia ja yrittivät tuhota kirkon, **Moosia** 27:8–10 (Alma 36:6). Enkeli nuhteli heitä, ja he tekivät parannuksen, **Moosia** 27:11–12, 18–20. He saivat luvan saarnata lamanilaistilalle, **Moosia** 28:1–7.

Moraali. *Katso* Aviorikos; Haureus; Siveys; Sukupuolinen moraalittomuus

Moraalittomuus. *Katso* Aistillisuus; Jumalattomuus; Siveys; Sukupuolinen moraalittomuus

Mormon, nefiläinen profeetta.

Katso myös Mormonin kirja

Nefiläinen profeetta, sotapäällikkö ja aikakirjan pitävä Mormonin kirjassa. Mormon eli noin vuosina 311–385 jKr. (Morm. 1:2, 6; 6:5–6; 8:2–3). Hän oli sotilasjohtaja suurimman osan elämänsä 15 vuoden iästä alkaen (Morm. 2:1–2; 3:8–12; 5:1; 8:2–3). Ammaron kehotti Mormonia valmistautumaan pitämään huolta aikakirjoista ja kirjoittamaan niitä (Morm. 1:2–5; 2:17–18). Kirjoitettuaan oman aikansa historian Mormon lyhensi Nefin isot levyt Mormonin levyihin. Myöhemmin hän luovutti tämän pyhän aikakirjan pojalleen Moronille. Nämä levyt olivat osa siitä aikakirjasta, josta Joseph Smith käänsi Mormonin kirjan.

Mormonin sanat: Pieni kirja Mormonin kirjassa. Mormon, joka toimitti kaikkia aikakirjoja, sijoitti tämän lyhyen lisäyksen Omnin kirjassa olevien Amalekin viimeisten sanojen ja Moosian kirjan ensimmäisten sanojen väliin. (Ks. ”Lyhyt selvitys Mormonin kirjasta” Mormonin kirjan alkulehdillä.)

Mormonin kirja: Erillinen kirja samanimisessä pyhässä kirjassa. Luvuissa 1 ja 2 nefiläinen profeetta Ammaron kertoo Mormonille, mistä ja milloin tämä saa levyt. Suuret sodat alkavat, ja kolme nefiläistä otetaan pois kansan jumalattomuuden tähden. Luvuissa 3 ja 4 kerrotaan, kuinka Mormon huutaa parannusta kansalle, mutta se on käynyt tunnottomaksi ja jumalattomuus on suurempaa kuin milloinkaan ennen Israelissa. Luvuissa 5 ja 6 kerrotaan nefiläisten ja lamanilaisten viimeisistä taisteiluista. Mormon saa surmansa useimpien nefiläisten kanssa. Luvussa 7 Mormon kutsuu ennen kuolemaansa

silloista ja tulevaa kansaa parannukseen. Luvuissa 8 ja 9 kerrotaan, että lopulta jäljellä oli enää Mormonin poika Moroni. Hän kertoo viimeisistä kuoleman ja verilöylyn näkymistä ja nefiläiskansan lopusta sekä kirjoittaa sanoman tuleville sukupolville ja aikakirjan lukijoille.

Mormoni. *Katso myös* Jeesuksen Kristuksen kirkko; Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko

Kirkkoon kuulumattomat ihmiset alkoivat käyttää Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenistä nimitystä *mormoni*. Nimi johtuu pyhästä kirjasta, jonka muinainen profeetta Mormon kokosi ja jonka nimi on Mormonin kirja. Herran antama nimi, jolla kirkon jäseniä tulisi kutsua, on ”pyhät”. Kirkon oikea nimi on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.

Mormonin kirja. *Katso myös* Efraim; Efraimin tai Joosefin sauva; Kaanon; Kultalevyt; Levyt; Mormon, nefiläinen profeetta; Mormonin kirjan silminnäkijät; Pyhät kirjoitukset; Smith, Joseph nuorempi

Yksi neljästä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon hyväksymästä pyhästä kirjasta. Se on Mormon-nimisen muinaisen profeetan laatima lyhennelmä Amerikan mantereen muinaisten asukkaiden aikakirjoista. Se kirjoitettiin todistukseksi siitä, että Jeesus on Kristus. Profeetta Joseph Smith, joka käänsi sen Jumalan lahjan ja voiman avulla, sanoi siitä: ”Sanoin veljille, että Mormonin kirja on virheettömin kaikista kirjoista maan päällä ja uskontomme lakikivi ja että ihminen pääsee lähemmäksi Jumalaa noudattamalla sen opetuksia kuin minkään muun kirjan avulla.” (Ks. johdanto Mormonin kirjan alussa.)

Mormonin kirja on uskonnollinen aikakirja kolmesta ihmisryhmästä,

jotka siirtyivät Vanhasta maailmasta Amerikan mantereelle. Näiden ryhmien johtajina oli profeettoja, jotka kirjoittivat uskonnollisen ja maallisen historiansa metallilevyihin. Mormonin kirja kertoo Jeesuksen Kristuksen käynnistä ylösnousemuksensa jälkeen Amerikan mantereen asukkaiden luona. Tuota Kristuksen käyntiä seurasi kaksisataa vuotta kestänyt rauhan aika.

Viimeinen nefiläinen profeetta ja historioitsija Moroni sinetöi näiden kansojen aikakirjojen lyhennelmän ja katki sen noin vuonna 421 jKr. Ylösnousut Moroni ilmestyi Joseph Smithille vuonna 1823 ja luovutti myöhemmin nämä muinaiset ja pyhät aikakirjat käännettäviksi ja maailmalle julkaistaviksi toisena todistuksena Jeesuksesta Kristuksesta.

Joosef on nuori hedelmäpuu, jonka oksat ojentuvat yli muurin, **1. Moos.** 49:22–26. Uskollisuus versoo maasta, **Ps.** 85:12 (Morm. 8:16; Moos. 7:62). Herra kohottaa merkkiviirin kaukaiselle kansalle, hän viheltää sille kutsun, **Jes.** 5:26. Ääni kuuluu tomusta, **Jes.** 29:4 (2. Nefi 26:14–17). Jokainen profeetan näky on teille kuin sinetöity kirjakäärö, **Jes.** 29:11 (Jes. 29:9–18; 2. Nefi 27:6–26). Joosefin ja Juudan sauvat yhdistyvät yhdeksi Herran kädessä, **Hes.** 37:15–20.

Minulla on myös muita lampaita, selaisia, jotka eivät ole tästä tarhasta, **Joh.** 10:16 (3. Nefi 15:16–24).

Mormonin kirja ja Raamattu liittyvät yhteen, **2. Nefi** 3:12–21. Herran sanat kuuluvat vihellyksenä maan ääriin, **2. Nefi** 29:2. Herra teki Enosin kanssa liiton, että hän toisi julki Mormonin kirjan lamanilaisille, **En.** 1:15–16. Mormonin kirja kirjoitettiin sitä tarkoitusta varten, että me uskoisimme Raamattuun, **Morm.** 7:9. Mormonin kirja on oleva todistuksena maailmaa vastaan, **Et.** 5:4. Kysykää Jumalalta, eivätkö nämä asiat ole totta, **Moroni** 10:4.

Kristus todisti, että Mormonin kirja on tosi, **OL** 17:6. Mormonin kirja

sisältää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteyden, **OL** 20:9 (OL 20:8–12; 42:12).

Me uskomme, että Mormonin kirja on Jumalan sanaa, **UK** 1:8.

Mormonin kirjan silminnäkijät.

Katso myös Mormonin kirja;

Todistaminen

Herra käski muitakin kuin profeetta Joseph Smithiä todistamaan Mormonin kirjan jumalallisuudesta (OL 17; 128:20). Katso näiden silminnäkijöiden todistuksia Mormonin kirjan alussa olevasta johdannosta.

Kolmen sanoilla minä vahvistan sanani, **2. Nefi** 11:3. Todistajat todistavat hänen sanastaan ihmislapsille, **2. Nefi** 27:12–13. Kolmen todistajan suulla nämä asiat vahvistetaan, **Et** 5:4.

Kolme silminnäkijää saavat nähdä levyt uskon kautta, **OL** 17.

Moroni, Mormonin poika. *Katso*

myös Mormon, nefiläinen profeetta;

Mormonin kirja

Viimeinen nefiläinen profeetta Mormonin kirjassa (noin 421 jKr.). Juuri ennen kuolemaansa Mormon luovutti Mormonin levyiksi kutsutun historiallisen aikakirjan pojallensa Moronille (Morm. s. 1:1). Moroni päätti Mormonin levyjen kokoamisen. Hän lisäsi Mormonin kirjaan luvut 8 ja 9 (Morm. 8:1). Hän lisäsi joukkoon lyhentämänsä Eterin kirjan (Et. 1:1–2) ja oman kirjansa Mormonin kirjan (Moroni 1). Moroni sinetöi levyt ja kätki ne Kumorankukkulaan (Morm. 8:14; Moroni 10:2). Vuonna 1823 Moroni lähetettiin ylösnousseena olentona kertomaan Mormonin kirjasta Joseph Smithille (OL 27:5; JS–H 1:30–42, 45). Hän opetti nuorta profeettaa vuosina 1823–1827 (JS–H 1:54) ja luovutti levyt hänelle viimein vuonna 1827 (JS–H 1:59). Saatuaan käännöksen valmiiksi Joseph Smith palautti levyt Moronille.

Moronin kirja: Mormonin kirjan viimeinen kirja. Sen kirjoitti Moroni, viimeinen nefiläinen profeetta. Luvuissa

1–3 kerrotaan nefiläisten lopullisesta tuhosta ja annetaan ohjeita Pyhän Hengen ja pappeuden antamisesta. Luvuissa 4 ja 5 on yksityiskohtaiset ohjeet sakramenttitoimituksesta. Luvussa 6 on yhteenveto kirkon työstä. Luvuissa 7 ja 8 on saarnoja evankeliumin ensimmäisistä periaatteista ja Mormonin opetuksia uskosta, toivosta ja rakkaudesta, hyvän ja pahan erotamisesta (Moroni 7) sekä Mormonin selitys, että pienet lapset ovat eläviä Kristuksessa eivätkä tarvitse kastetta (Moroni 8). Luvussa 9 kuvaillaan nefiläiskansan turmeltuneisuutta. Luvussa 10 Moroni esittää viimeiset sanansa ja kertoo, kuinka tieto Mormonin kirjan totuudellisuudesta voidaan saada (Moroni 10:3–5).

Moroni, sotapäällikkö. *Katso myös*

Vapauden tunnus

Mormonin kirjassa vanhurskas nefiläinen sotapäällikkö, joka eli noin vuonna 100 eKr.

Moroni nimitettiin kaikkien nefiläisjoukkojen ylimmäksi päälliköksi, **Alma** 43:16–17. Innoitti nefiläisiä sotilaita taistelemaan vapautensa puolesta, **Alma** 43:48–50. Teki vapauden tunnuksen vaatteensa kappaleesta, **Alma** 46:12–13. Oli Jumalan mies, **Alma** 48:11–18. Moroni oli vihoissaan hallitukselle sen välinpitämättömyydestä maansa vapaudesta, **Alma** 59:13.

Moroniha, sotapäällikkö Moronin poika

Mormonin kirjassa vanhurskas nefiläinen sotapäällikkö, joka eli noin vuonna 60 eKr.

Moroni luovutti sotajoukkonsa pojalleen Moronihalle, **Alma** 62:43. Otti Sarahemlan kaupungin jälleen haltuunsa, **Hel.** 1:33. Saattoi nefiläiset parannukseen ja sai puolet maasta jälleen haltuunsa, **Hel.** 4:14–20.

Muistokirja. *Katso myös* Elämän kirja; Sukuluettelo

Aadamin aloittama kirja, johon

merkittiin hänen jälkeläistensä teot; mikä tahansa profeettojen ja yksityisten jäsenten siitä lähtien pitäjä samantoinen kirja. Aadam ja hänen lapsensa pitivät muistokirjaa, jota he kirjoittivat innoituksen hengen mukaan, ja sukupolvista kirjaa, joka sisälsi sukuluettelon (Moos. 6:5, 8). Tällaisilla kirjoilla saattaa hyvinkin olla osuutta meidän viimeisestä tuomistamme päätettäessä.

Kaikki kirjoitetaan muistiin, **Mal.** 3:16–18 (3. Nefi 24:16–18).

Ei kukaan niistä, jotka eivät löydy kirjoitetuina muistokirjasta, saa mitään perintöosaa sinä päivänä, **OL** 85:9. Kuolleet tuomittiin kirjojen mukaan, joihin heidän tekonsa oli merkitty, **OL** 128:7. Esittäkäämme kirja, joka sisältää muistiinmerkinnät kuolleistamme, **OL** 128:24.

Muistokirjaa pidettiin, **Moos.** 6:5–8. Meillä on muistokirja, **Moos.** 6:46. Abraham koetti kirjoittaa aikakirjaa jälkeläistensä hyväksi, **Abr.** 1:31.

Mulek. *Katso myös* Sidkia

Vanhassa testamentissa kuningas Sidkian (noin 589 eKr.) poika. Raamatun mukaan kaikki Sidkian pojat surmattiin (2. Kun. 25:7), mutta Mormonin kirja selvittää, että Mulek jäi henkiin (Hel. 8:21).

Sarahemla oli Mulekin jälkeläinen, **Moosia** 25:2. Mulekin kansa liittyi nefiläisiin, **Moosia** 25:13. Herra vei Mulekin pohjoiseen maahan, **Hel.** 6:10. Kaikki Sidkian pojat surmattiin Mulekia lukuun ottamatta, **Hel.** 8:21.

Murha. *Katso myös* Kain;

Kuolemanrangaistus

Ihmishengen harkittu riistäminen väärin perustein. Murha on synty, joka on tuomittu varhaisimmista ajoista alkaen (1. Moos. 4:1–12; Moos. 5:18–41).

Joka ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä on ihminen vuodatettava, **1. Moos.** 9:6 (JSR 1. Moos. 9:12–13; 2. Moos. 21:12; Alma 34:12). Älä tapa, **2. Moos.** 20:13 (5. Moos. 5:17; Matt. 5:21–22; Moosia 13:21; OL 59:6).

Jeesus sanoi: Älä tapa, **Matt.** 19:18. Murhaajat saavat palkaksensa toisen kuoleman, **Ilm.** 21:8.

Te olette murhaajia sydämeltänne, **1. Nefi** 17:44. Voi murhaajaa, joka tar koituksellisesti tappaa, **2. Nefi** 9:35. Jumala on antanut käskyn, että ihmiset eivät saa murhata, **2. Nefi** 26:32. Murha on Herralle iljetys, **Alma** 39:5–6.

Se, joka tappaa, ei saa anteeksi antoa, **OL** 42:18. Jokainen, joka tappaa, tulee luovuttaa maan lakien mukaan kohdeltavaksi, **OL** 42:79.

Murtunut mieli. *Katso* Särkynyt sydän

Musiikki. *Katso myös* Laulu

Melodista ja rytmistä äänen tuottamista, jota käyttäen ihmiset ovat ilmaisseet iloa, ylistystä ja hartautta laulamalla ja soittamalla Raamatun varhaisimmista ajoista asti (2. Sam. 6:5). Musiikkia voidaan käyttää eräänlaisena rukouksena. Psalmeja esitettiin luultavasti laulamalla yksinkertaista melodiaa ja säestämällä soittimilla.

Mirjam, Aaronin sisar, otti käteensä rummun, ja kaikki naiset seurasivat häntä tanssien, **2. Moos.** 15:20. Leeviläislaulajilla oli symbaalit, harput ja lyyrat, ja satakaksikymmentä pappia puhalsi torviin, **2. Aik.** 5:12.

Jeesus ja kaksitoista apostolia lauloivat viimeisen aterian jälkeen, **Matt.** 26:30. Opettakaa ja neuvokaa toisianne ja laulakaa psalmeja, ylistysvirsiä ja hengellisiä lauluja, **Kol.** 3:16.

Oletteko tunteneet halua laulaa lunshtavan rakkauden laulua, **Alma** 5:26.

Minun sieluni on mieltynyt sydämen lauluun; niin, vanhurskaiden laulu on rukous, **OL** 25:12. Ylistä Herraa laulaen, soittaen ja tanssien, **OL** 136:28.

Muutetut olennot

Ihmisiä, jotka on muutettu, niin että he eivät tunne tuskaa eivätkä kuole ennen ylösnousemustaan kuolematto muuteen.

Henok vael si kuuliaisena Jumalalle.

Myöhemmät ajat

Sitten häntä ei enää ollut, sillä Jumala otti hänet luokseen, **1. Moos.** 5:24 (Hepr. 11:5; OL 107:48–49). Kukaan ei tähän päivään mennessä ole saanut tietää Mooseksen hautapaikkaa, **5. Moos.** 34:5–6 (Alma 45:19). Elia nousi tuulenpyörteessä taivaaseen, **2. Kun.** 2:11.

Mitä se sinulle kuuluu, vaikka tahtoisin hänen jäävän tänne aina siihen asti kun tulen, **Joh.** 21:22–23 (OL 7:1–3).

Ette maista milloinkaan kuolemaa, **3. Nefi** 28:7. Jotta he eivät maistaisi kuolemaa, heidän ruumiissaan tapahtui muutos, **3. Nefi** 28:38 (4. Nefi 1:14; Morm. 8:10–11).

Rakas Johannes saa elää, kunnes Herra tulee, **OL** 7. Olen ottanut Henokin Siionin omaan huomaani, **OL** 38:4 (Moos. 7:21, 31, 69). Henok ja hänen kaupunkinsa on varattuna vanhurskauden ajan tulemiseen asti, **OL** 45:11–12. Elia otettiin taivaaseen maistamatta kuolemaa, **OL** 110:13.

Pyhä Henki tuli moniin, ja heidät temmattiin Siioniin, **Moos.** 7:27.

Myöhemmät ajat. *Katso myös*

Aikojen merkit; Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen

Aika, jota nykyisin eletään; aika (tai taloudenhoitokausi) juuri ennen Herran toista tulemistä.

Ilmoitan teille, mitä teille tapahtuu tulevina aikoina, **1. Moos.** 49:1. Lunastaja sanoo viimeisen sanan maan päällä, **Job** 19:25. Tulee vielä aika, jolloin Herran pyhäkön vuori seisoo lujana, **Jes.** 2:2.

Viimeisinä päivinä koittavat vaikeat ajat, **2. Tim.** 3:1–7. Lopun aikoina tulee pilkkaajia, jotka kieltävät toisen tulemisen, **2. Piet.** 3:3–7.

Minä profetoin teille viimeisistä ajoista, **2. Nefi** 26:14–30.

Näin kirkkoani on kutsuttava viimeisinä aikoina, nimittäin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkoksi, **OL** 115:4.

Kristus tulee viimeisinä päivinä, **Moos.** 7:60.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.

Katso myös Evankeliumin palautus; Jeesuksen Kristuksen kirkko; Kirkon nimi; Tosi kirkon tunnusmerkit

Kristuksen kirkon nimi myöhempinä aikoina sen erottamiseksi kirkosta muiden taloudenhoitokausien aikoina (**OL** 115:3–4).

Herra vuodattaa tietoa alas taivaasta myöhempien aikojen pyhien päälle, **OL** 121:33. Joseph Smith on Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon profeetta ja näkijä, **OL** 127:12. Herran suuri päivä on käsillä myöhempien aikojen pyhille, **OL** 128:21, 24. Joseph Smith on edistänyt myöhempien aikojen pyhien kokoamista, **OL** 135:3. Myöhempien aikojen pyhien komppanioita on järjestettävä matkalle Yhdysvaltain läntisille alueille, **OL** 136:2. Avioliittolakeja selvitetään myöhempien aikojen pyhille, **VJ** 1. Pappeus annetaan kaikille kelvollisille Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon miespuolisille jäsenille, **VJ** 2.

Ensimmäisen näyn kertomus kaikille myöhempien aikojen pyhille, **JS–H** 1:1.

Myötätunto. *Katso myös*

Armeliaisuus; Rakkaus

Pyhissä kirjoituksissa myötätunto merkitsee kirjaimellisesti sitä, että 'kärsii jonkun kanssa'. Se merkitsee myös säälin ja armeliaisuuden osoittamista muita kohtaan.

Herra kehottaa kansaansa osoittamaan hyvyyttä ja laupeutta, **Sak.** 7:8–10.

Jeesuksen valtasi sääli, **Matt.** 9:36 (Matt. 20:34; Mark. 1:41; Luuk. 7:13). Samarialaisen tuli miestä sääli, **Luuk.** 10:33. Olkaa hyväsydämiä, **1. Piet.** 3:8.

Kristus on täynnä myötätuntoa ihmislapsia kohtaan, **Moosia** 15:9. Minun sisimpäni on täynnä myötätuntoa teitä kohtaan, **3. Nefi** 17:6.

Joseph Smith rukoi Herraa osoittamaan myötätuntoa, **OL** 121:3–5.

Naaman. *Katso myös* Elisa

Vanhassa testamentissa Syyrian kuninkaan sotajoukon päällikkö. Sairasti spitaalia. Meni Israeliin tapaamaan profeetta Elisaa israelilaisen palvelustytön uskon tähden. Naaman parani spitaalista nöyrytmällä ja peseytymällä seitsemän kertaa Jordanissa, kuten profeetta Elisa oli käsenyt (2. Kun. 5:1–19; Luuk. 4:27).

Naftali. *Katso myös* Israel; Jaakob, lisäkin poika

Kuudes Jaakobin kahdestatoista pojasta ja toinen Raakelin orjattaren Bilhan lapsi (1. Moos. 30:7–8). Naftalilla oli neljä poikaa (1. Aik. 7:13).

Naftalin heimo: Jaakobin siunaus Naftalille on kohdassa 1. Moos. 49:21. Mooksen siunaus Naftalin heimolle on kohdassa 5. Moos. 33:23.

Nahum

Galilealainen Vanhan testamentin profeetta, joka kirjoitti profetiansa vuosien 642 ja 606 eKr. välisenä aikana.

Nahumin kirja: Luvussa 1 puhutaan maan palamisesta Herran toisessa tulemisesta ja Herran armosta ja voimasta. Luvussa 2 kerrotaan Niniven tuhosta, mikä kuvaa sitä, mitä tulee myöhempinä aikoina. Niniven onnettoman kohdalon kuvaus jatkuu luvussa 3.

Nainen. *Katso myös* Ihminen; Sisar; Veli

Aikuinen naispuolinen henkilö, Jumalan tytär. Sanaa *nainen* käytetään pyhissä kirjoituksissa joskus arvontaa osoittavana nimityksenä (Joh. 19:26; Alma 19:10).

Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi, **1. Moos.** 1:27 (Moos. 2:27; 6:9; Abr. 4:27). Hyvä vaimo on helmiä kalliimpi, **Sananl.** 31:10–31.

Nainen heijastaa miehen kunniaa, **1. Kor.** 11:7. Herran edessä ei ole naista ilman miestä eikä miestä ilman naista, **1. Kor.** 11:11. Naisten kaunistuksena on hillitty esiintyminen, **1. Tim.** 2:9–10.

Minä, Herra, iloitsen naisten siveydestä, **MK Jaak.** 2:28.

Syntisi on annettu sinulle anteeksi ja olet valittu nainen, **OL** 25:3. Vaimoilla on oikeus saada elatuksensa mieheltään, **OL** 83:2.

Naisprofeetta. *Katso myös* Profetia, profetoiminen

Nainen, joka on saanut todistuksen Jeesuksesta ja jolla on ilmoituksen henki. Naisprofeetalla ei ole pappeutta eikä sen avaimia. Vaikka vain harvoja naisia pyhissä kirjoituksissa kutsutaan profeetoiksi, monet, kuten Rebekka, Hanna, Elisabet ja Maria, esittivät profetioita.

Mirjamia sanottiin naisprofeetaksi, **2. Moos.** 15:20. Deboraha sanottiin naisprofeetaksi, **Tuom.** 4:4. Huldaa sanottiin naisprofeetaksi, **2. Kun.** 22:14 (2. Aik. 34:22).

Hannaa sanottiin naisprofeetaksi, **Luuk.** 2:36.

Nasaret. *Katso myös* Jeesus Kristus

Kylä kukkuloiden keskellä Galileanjärven länsipuolella. Jeesus asui lapsena Nasaretissa (Matt. 2:23). Jeesus opetti synagogassa Nasaretissa ja julisti täytäneensä kohdassa Jes. 61:1–2 esitetyn profetian (Matt. 13:54–58; Mark. 6:1–6; Luuk. 4:16–30).

Natan. *Katso myös* Daavid

Vanhan testamentin profeetta kuningas Daavidin aikaan. Kun Daavid tarjoutui rakentamaan Herralle temppelin, Herra käski Natanin sanoa Daavidille, ettei tämä saanut rakentaa sitä. Natan nuhteli Daavidia myös sotilaansa Urian kuoleman aiheuttamisesta ja tämän vaimon Batseban ottamisesta itselleen (2. Sam. 12:1–15; OL 132:38–39). Yhdessä Natanin kanssa Sadok voiteli kuninkaaksi Daavidin pojan Salomon (1. Kun. 1:38–39, 45).

Natanael. *Katso myös* Bartolomeus

Uudessa testamentissa Kristuksen apostoli ja Filippuksen ystävä (Joh. 1:45–51). Kotoisin Galilean Kaanasta

(Joh. 21:2). Kristus sanoi, että Natanael oli oikea israelilainen, mies vailla vilppiä (Joh. 1:47). Natanaelia ja Bartolomeusta pidetään yleisesti samana henkilönä (Matt. 10:3; Mark. 3:18; Luuk. 6:14; Joh. 1:43–45).

Nauvoo, Illinois, USA

Kaupunki, jonka myöhempien aikojen pyhät perustivat Illinoisin osavaltioon vuonna 1839. Nauvoo sijaitsee Mississippin varrella liki 320 kilometriä St. Louisista yläjuoksulle päin.

Missourin osavaltion länsiosissa kokemiensa vainojen tähden pyhät siirtyivät noin 320 kilometriä koilliseen Mississippin yli Illinoisin osavaltioon, missä olot olivat suotuisampia. Pian pyhät ostivat maata kituliaan Commercen kaupungin seudulta. Maa oli käytännöllisesti katsoen suoraan, eikä siellä ollut kuin muutama vaatimaton asumus. Pyhät kuivasivat maan ja alkoivat rakentaa sinne kotejaan. Joseph Smith muutti perheineen pieneen hirsimajaan. Commerce-nimi vaihdettiin Nauvooksi heprean 'kaunistaa' merkityksen sanan mukaan.

Useita Opia ja liittojen lukuja kirjoitettiin muistiin Nauvoossa (OL 124–129; 132; 135). Pyhiä käskettiin rakentamaan Nauvooseen temppeli (OL 124:26–27). He rakensivat temppelin ja järjestivät Siionin vaarvoja, ennen kuin heidät karkotettiin kodeistaan vuonna 1846. Tämän vainon vuoksi pyhät poistuivat alueelta ja lähtivät kohti länttä.

Nebukadnessar. Katso myös Babylon; Daniel

Vanhassa testamentissa Babylonian kuningas (604–561 eKr.), joka valloitti Juudan (2. Kun. 24:1–4) ja saartoi Jerusalemin (2. Kun. 24:10–11). Profeetta Lehiä käskettiin pakenemaan Jerusalemita noin vuonna 600 eKr., jottei hän joutuisi pakkosiirtolaisuuteen Babyloniaan (1. Nefi 1:4–13), kun Nebukadnessar vei kuningas Sidkian ja kansan mennessään (2. Kun. 25:1, 8–16, 20–22). Daniel tulkitsi Nebukadnessarin unia (Dan. 2; 4).

Nefi, Helamanin poika. Katso myös Helaman, Helamanin poika; Lehi, nefiläinen lähetyssaarnaaja

Mormonin kirjassa suuri nefiläinen profeetta ja lähetyssaarnaaja.

Helamanin vanhin poika, **Hel.** 3:21. Nimitettiin ylituomariksi, **Hel.** 3:37. Nefi käännäytti veljensä Lehin kanssa monia lamanilaisia evankeliumiin, **Hel.** 5:18–19. Tuli ympäröi Nefin, ja hän vapautui vankilasta, **Hel.** 5:20–52. Rukoili puutarhatornissaan, **Hel.** 7:6–10. Paljasti ylituomarin murhan, **Hel.** 8:25–28; 9:1–38. Herra antoi Nefille suuren voiman, **Hel.** 10:3–11. Pyysi Herraa lähettämään nälänhädän ja lopettamaan nälänhädän, **Hel.** 11:3–18.

Nefi, Helamanin pojan Nefin poika. Katso myös Nefi, Helamanin poika; Opetuslapsi

Mormonin kirjassa yksi kahdestatoista nefiläisestä opetuslapsesta, jotka ylösnoussut Jeesus Kristus valitsi (3. Nefi 1:2–3; 19:4). Tämä profeetta rukoili voimallisesti Herraa kansansa puolesta. Nefi kuuli Herran äänen (3. Nefi 1:11–14). Nefin luona kävi myös enkeleitä, hän ajoi ulos riivaajia, herätti veljensä kuolleista ja todisti niin, ettei sitä voinut olla uskomatta (3. Nefi 7:15–19; 19:4). Nefi piti pyhää aikakirjaa (3. Nefi 1:2–3).

Kolmas Nefin kirja: Mormonin kirjassa kirja, jonka kirjoitti Nefi Nefin poika. Luvuissa 1–10 kerrotaan Herran tulemistä koskevien profetioiden täyttymisestä. Kristuksen syntymän merkki annettiin; kansa teki parannuksen, mutta sitten se palasi jumalattomuuteen. Viimein rajuilmat, maanjäristykset, ankarat myrskyt ja suuri tuho toivat viestin Kristuksen kuolemasta. Luvuissa 11–28 kerrotaan Kristuksen tulosta Amerikan mantereelle. Tämä on Kolmannen Nefin kirjan tärkein osa. Monet Kristuksen sanoista ovat samanlaisia kuin hänen Raamatussa olevat saarnansa (esim. Matt. 5–7 ja 3. Nefi 12–14). Luvuissa 29 ja 30 on

Mormonin sanoja myöhempien aikojen kansakunnille.

Neljäs Nefin kirja: Tässä kirjassa on vain yksi luku, ja siinä on 49 jaetta. Kuitenkin se kattaa lähes kolmesataa vuotta nefiläisten historiasta (34–321 jKr.). Kirjoittajat ovat monesta sukupolvesta. Yksi heistä on Nefi. Jakeissa 1–19 kerrotaan, että ylösnousseen Kristuksen käynnin jälkeen kaikki nefiläiset ja lamanilaiset kääntyivät evankeliumiin. Rauha, rakkaus ja sopusointu vallitsivat. Kolme nefiläistä opetuslasta, joiden Kristus oli antanut jäädä maan päälle toiseen tulemiseensa asti (3. Nefi 28:4–9), palvelivat kansaa. Nefi jätti aikakirjan pojalleen Aamokselle. Jakeissa 19–47 kerrotaan Aamoksen palvelutyöstä (joka kesti 84 vuotta) ja hänen poikansa Aamoksen palvelutyöstä (joka kesti 112 vuotta). Vuonna 201 jKr. ylpeys alkoi aiheuttaa ongelmia kansan keskuudessa, joka jakautui luokkiin ja perusti vääriä kirkkoja etua saadakseen (4. Nefi 1:24–34).

Neljännän Nefin viimeiset jakeet kertovat, että kansa oli palannut taas jumalattomuuteen (4. Nefi 1:35–49). Vuonna 305 jKr. Aamos Aamoksen poika kuoli ja hänen veljensä Ammaron kätki kaikki pyhät aikakirjat, jotta ne olisivat turvassa. Myöhemmin Ammaron uskoi aikakirjat Mormonille, joka merkitsi muistiin monia tapahtumia omasta elinajastaan ja lyhensi sitten aikakirjat (Morm. 1:2–4).

Nefi, Lehin poika. *Katso myös* Lehi, Nefin isä; Nefiläiset

Mormonin kirjassa Lehin ja Sarian vanhurskas poika (1. Nefi 1:1–4; 2:5). Nefillä oli luja usko Jumalan sanaan (1. Nefi 3:7), ja hänestä tuli suuri profeetta, aikakirjan pitäjä ja kansansa johtaja.

Nefi oli kuuliainen ja rukoili uskossa, **1. Nefi** 2:16. Palasi Jerusalemiin hakemaan pronssilevyjä, **1. Nefi** 3–4. Palasi Jerusalemiin hakeakseen Ismaelin perheen erämaahan, **1. Nefi** 7. Sai saman näyn kuin Lehi, **1. Nefi** 10:17–22; 11.

Näki näyn kansansa tulevaisuudesta ja evankeliumin palautuksesta, **1. Nefi** 12–13. Tulkitsi näyn elämän puusta, **1. Nefi** 15:21–36. Katkaisi jousensa, mutta sai hankituksi ravintoa uskon kautta, **1. Nefi** 16:18–32. Rakensi laivan ja meni luvattuun maahan, **1. Nefi** 17–18. Nefiläiset ja lamanilaiset erosivat toisistaan, **2. Nefi** 5. Viimeinen todistus, **2. Nefi** 33.

Ensimmäinen Nefin kirja: Kirjan pääosassa (1. Nefi 1:1–18:8) käsitellään enimmäkseen profeetta Lehin ja hänen perheensä lähtöä Jerusalemistä. He kulkivat hedelmättömien autiomaiden poikki, kunnes saapuivat meren rannalle. Kohdassa 1. Nefi 18:9–23 kerrotaan heidän merimatkastaan luvattuun maahan Herran käskyn mukaan, Lamanin ja Lemuelin kapinasta huolimatta. Luvuissa 19–22 kerrotaan, miksi Nefi piti aikakirjaa (1. Nefi 6; 19:18): jotta kaikki muistaisivat Herran, Lunastajansa. Hän lainasi Jesajan sanoja (1. Nefi 20–21) ja tulkitsi Jesajan sanoja toivoen, että kaikki tulisivat tuntemaan Jeesuksen Kristuksen Vapahtajanaan ja Lunastajanaan (1. Nefi 22:12).

Toinen Nefin kirja: Luvuissa 1–4 on Lehin viimeisiä opetuksia ja profetioita ennen kuolemaansa sekä hänen siunauksensa pojilleen ja heidän jälkeläisilleen. Luvussa 5 selitetään, miksi nefiläiset erosivat lamanilaisista. Nefiläiset rakensivat temppelein, opettivat Mooseksen lakia ja pitivät aikakirjoja. Luvuissa 6–10 on Nefin nuoremman veljen Jaakobin sanoja. Jaakob kertasi Juudan historiaa ja profetoi Messiaasta osittain Jesajan kirjoituksia lainaten. Luvuissa 11–33 on Nefin todistus Kristuksesta, Jaakobin todistus, profetioita viimeisistä ajoista ja useita lukuja Jesajan kirjasta Vanhasta testamentista.

Nefin levyt: *Katso* Levyt

Nefiläiset. *Katso myös* Lamanilaiset; Mormonin kirja; Nefi, Lehin poika

Mormonin kirjassa kansaryhmä, joka polveutui suurimmaksi osaksi profeetta

Nefistä, joka oli Lehin poika. He erosivat lamanilaisista ja olivat yleensä vanhurskaampia kuin lamanilaiset. Lopulta lamanilaiset kuitenkin tuhosivat heidät. Se oli mahdollista nefiläisten jumalattomuuden tähden.

Nefiläiset erosivat lamanilaisista, **2. Nefi** 5:5–17. Kaikki ne, jotka eivät olleet lamanilaisia, olivat nefiläisiä, **MK Jaak.** 1:13. Nefiläisiä innoitti parempi asia, **Alma** 43:6–9, 45. Nefiläiset eivät olleet milloinkaan olleet onnellisempia kuin Moronin aikana, **Alma** 50:23. Nefiläiset pelastuivat vanhurskaiden ihmisten rukousten tähden, **Alma** 62:40. Nefiläiset alkoivat vaipua epäuskoon, **Hel.** 6:34–35. Jeesus opetti ja palveli nefiläisten keskuudessa, **3. Nefi** 11:1–28:12. Kaikki kääntyivät Herraan, ja heillä oli kaikki yhteistä, **4. Nefi** 1:2–3. Kiistaa ei ollut, Jumalan rakkaus asusti heidän sydämissään, ja he olivat ihmisistä onnellisimpia, **4. Nefi** 1:15–16. Nefiläiset alkoivat olla ylpeitä ja turhamaisia, **4. Nefi** 1:43. Veri ja verilöyly levisivät kaikkialle maan päällä, **Morm.** 2:8. Nefiläisten jumalattomuus lisääntyi, ja Mormon kieltäytyi johtamasta heitä, **Morm.** 3:9–11. Kaikki nefiläiset, paitsi 24, saivat surmansa, **Morm.** 6:7–15. Jokainen nefiläinen, joka ei kieltänyt Kristusta, surmattiin, **Moroni** 1:2.

Nefiläiset tuhoutuivat jumalattomuutensa ja syntiensä tähden, **OL** 3:18. Varokaa ylpeyttä, jottei teistä tulisi nefiläisten kaltaisia, **OL** 38:39.

Nefiläiset opetuslapset. Katso

Kolme nefiläistä opetuslasta

Nehemia

Vanhassa testamentissa Babyloniassa asunut israelilainen jalosukuinen (leviläinen tai Juudan heimosta), jolla oli juomanlaskijan virka Artakserkseen hovissa. Kuningas määräsi ja valtuutti hänet rakentamaan Jerusalemin muurit uudelleen.

Nehemian kirja: Tämä kirja on jatkoa Esran kirjalle. Se kertoo Babylonian

pakkosiirtolaisuudesta palanneiden juutalaisten työn edistymisestä ja vaikeuksista Jerusalemissa. Luvuissa 1–7 kerrotaan Nehemian ensi käynnistä Jerusalemissa ja kaupungin muurien jälleenrakentamisesta suuresta vastustuksesta huolimatta. Luvuissa 8–10 kuvaillaan uskonnollisia ja yhteiskunnallisia uudistuksia, joita Nehemia yritti toteuttaa. Luvuissa 11–13 on luettelo kelpoista ja kuvaus muurin viikkisjuhlasta. Luvun 13 jakeissa 4–31 kerrotaan Nehemian toisesta käynnistä Jerusalemissa 12 vuoden jälkeen.

Nehor. Katso myös Antikristus; Pappisvalta

Paha mies Mormonin kirjassa. Nehor oli ensimmäisiä pappisvallan harjoittajia nefiläisten keskuudessa. Nehor opetti väärää oppia ja tappoi Gideonin, ja hänet teloitettiin rikoksistaan (**Alma** 1). Nehorin seuraajat jatkoivat hänen pahoja tekojaan ja opetuksiaan kauan Nehorin kuoleman jälkeenkin.

Nehorin joukkoa oleva tuomari vangitsi Alman ja Amulekin, **Alma** 14:14–18. Surmansa saaneet olivat Nehorin uskonsuuntaa, **Alma** 16:11. Monet kuuluivat nehorilaisten joukkoon, **Alma** 21:4. Suurin osa veljiensä surmaajista oli nehorilaisten joukkoa, **Alma** 24:28.

Neitsyt. Katso myös Maria, Jeesuksen äiti

Naimaikäinen nainen, joka ei ole ollut sukupuoliyhteydessä. Pyhissä kirjoituksissa neitsyt kuvaa toisinaan moraalista puhtautta (Ilm. 14:4).

Neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, **Jes.** 7:14 (Matt. 1:23; 2. Nefi 17:14).

Taivaan valtakuntaa verrataan kymmenen morsiusneitoon, **Matt.** 25:1–13.

Näin Nasaretin kaupungissa neitsyen, joka oli Jumalan Pojan äiti, **1. Nefi** 11:13–18. Maria oli neitsyt, kallisarvoisen ja valittu astia, **Alma** 7:10.

Neitsyt Maria. Katso Maria, Jeesuksen äiti

Neljäs Mooseksen kirja. *Katso myös* Pentateukki

Kirja Vanhassa testamentissa, toiselta nimeltä Numeri, Mooseksen kirjoittama. Neljännessä Mooseksen kirjassa on kertomus Israelin matkasta Siinainvuorelta Moabin tasangolle Kanaaninmaan rajoille. Yksi sen tärkeistä opetuksista on, että Jumalan kansan täytyy vaeltaa uskossa turvaten hänen lupauksiinsa, mikäli se aikoo menestyä jatkuvasti. Siinä kerrotaan, kuinka Jumala rankaisi Israelia tottelemattomuudesta, ja annetaan tietoja israelilaisten laeista. Nimi Numeri tulee väenlaskun numerotietojen huomiota kiinnittävästä esittämisestä (4. Moos. 1–2; 26).

Luvuissa 1–10 kerrotaan israelilaisten Siinailta lähdön valmisteluista. Luvuissa 11–14 kuvataan itse vaelusta sekä tiedustelijoiden lähettämistä Kanaaninmaahan ja kerrotaan, että Israel kieltäytyi menemästä luvattuun maahan. Luvuissa 15–19 kerrotaan eri laeista ja historiallisista tapahtumista. Luvuissa 20–36 kerrotaan kansan viimeisestä vuodesta autiomaassa.

Neuvo. *Katso myös* Profeetta

Herran tai hänen asetettujen johtajien ohje, kehoitus tai varoitus.

Neuvon sinua, **2. Moos.** 18:19. Jumala johdattaa minua tahtonsa mukaan, **Ps.** 73:24. Johtoa vailla kansa kulkee tuhoon, **Sananl.** 11:14.

Fariseukset ja lainopettajat asettuivat Jumalan tahtoa vastaan, **Luuk.** 7:30. Annan sinulle neuvon: osta minulta tulesa puhdistettua kultaa, **Ilm.** 3:18.

On hyvä olla oppinut, jos he kuulevat Jumalan neuvoja, **2. Nefi** 9:29. Älkää pyrkikö neuvomaan Herraa, **MK Jaak.** 4:10. Hän neuvoo viisaasti kaikkia töitänsä, **Alma** 37:12.

Teidän syntinne ovat tulleet minulle, koska te yritätte noudattaa omaa neuvoanne, **OL** 56:14. Kuunnelkaa hänen neuvoaan, joka on asettanut teidät, **OL** 78:2. Ota vastaan neuvoja häneltä, jonka minä olen nimittänyt, **OL** 108:1. Hän

pyrki vahvistamaan omia neuvojansa niiden neuvojen asemesta, jotka minä olen antanut, **OL** 124:84. Hän kuulkoon palvelijani Josephin neuvoja, **OL** 124:89. Jos joku ei etsi minun neuvoani, hänellä ei ole voimaa, **OL** 136:19.

Neuvonpito taivaassa. *Katso myös* Kuolevaisuutta edeltävä elämä; Lunastussuunnitelma; Sota taivaassa

Taivaassa pidetty tilaisuus, jossa Isä esitti suunnitelmansa henkilapsilleen, jotka tulisivat tämän maan päälle.

Jumalan pojat huusivat ääneen illoan, **Job** 38:4–7. Minä pystytän valtaistuimeni Jumalan tähtiä korkeammalle, **Jes.** 14:12–13.

Taivaassa syttyi sota, **Ilm.** 12:7–11.

Ennen syntymäänsä he saivat ensimmäiset opetuksensa henkien maailmassa, **OL** 138:56.

Saatana kapinoi kuolevaisuutta edeltävässä elämässä, **Moos.** 4:1–4. Älyt järjestettiin ennen maailman luomista, **Abr.** 3:22. Jumalat pitivät neuvoa keskenään, **Abr.** 4:26. Jumalat päättivät työn, jonka tekemisestä he olivat neuvotelleet, **Abr.** 5:2.

Nikodemos. *Katso myös* Fariseukset

Uudessa testamentissa vanhurskas juutalainen hallitusmies (luultavasti Sanhedrinin jäsen) ja fariseus (Joh. 3:1).

Tuli yöllä puhumaan Jeesuksen kanssa, **Joh.** 3:1–21. Hän puolusti Kristusta fariseuksille, **Joh.** 7:50–53. Toi hyvänhajuisia yrttejä Jeesuksen haudalle, **Joh.** 19:39–40.

Ninive. *Katso myös* Assyria; Joona

Vanhassa testamentissa Assyrian pääkaupunki ja yli kahdensadan vuoden ajan suuri kaupan keskus Tigrisjoen itärannalla. Ninive tuhoutui koko Assyrian valtakunnan tuhoutuessa vuonna 606 eKr.

Assyrian kuningas Sanherib asui Ninivessä, **2. Kun.** 19:36. Joona lähetettiin kutsumaan Niniven kaupunkia parannukseen, **Joona** 1:1–2 (Joona

3:1–4). Niniven asukkaat tekivät parannuksen, **Joona** 3:5–10.

Kristus esitti juutalaisille Niniven esimerkkinä parannuksesta, **Matt.** 12:41.

Nooa, Raamatun patriarkka. *Katso myös* Arkki; Gabriel; Sateenkaari; Vedenpaisumus

Vanhassa testamentissa Lemekin poika ja kymmenes patriarkka Aadamista lukien (1. Moos. 5:29–32). Nooa todisti Kristuksesta ja saarnasi parannusta jumalattomalle sukupolvelle. Kun kansa hylkäsi hänen sanomansa, Jumala käski hänen rakentaa arkin perheelleen ja kaikille eläimille, ennen kuin vedenpaisumus peitti maan ja jumalattomat hävitettiin (1. Moos. 6:13–22; Moos. 8:16–30). Profeetta Joseph Smith opetti, että Nooa on enkeli Gabriel ja pitää hallussaan pelastuksen avaimia Aadamista seuraavana.

Hän, hänen poikansa Jafet, Seem ja Haam sekä heidän vaimonsa pelastuivat rakentamalla arkin Jumalan käskystä, **1. Moos.** 6–8 (Hepr. 11:7; 1. Piet. 3:20). Herra uudisti Nooan kanssa liiton, jonka hän oli tehnyt aiemmin Henokin kanssa, **1. Moos.** 9:1–17 (JSR 1. Moos. 9:15, 21–25 [Liiteosa]; Moos. 7:49–52).

Nooa oli kymmenen vuotta vanha, kun Metuselah asetti hänet pappeuteen, **OL** 107:52.

Ihmiset yrittivät riistää Nooalta hengen, mutta Jumalan voima pelasti hänet, **Moos.** 8:18. Hän saarnasi vanhurskautta ja opetti Jeesuksen Kristuksen evankeliumia, **Moos.** 8:19, 23–24 (2. Piet. 2:5).

Nooa, Senifin poika

Jumalaton kuningas Mormonin kirjassa. Hän hallitsi erästä nefiläistä kansaa Nefin maassa.

Nooa teki paljon syntiä, **Moosia** 11:1–15. Hän käski surmata profeetta Abinadin, **Moosia** 13:1 (Moosia 17:1, 5–20). Nooa poltettiin kuoliaaksi, **Moosia** 19:20.

Noomi. *Katso myös* Ruut

Vanhassa testamentissa vanhurskas nainen ja Elimelekin vaimo (Ruut 1–4). Elimelek ja Noomi veivät perheensä Moabiin nälänhätää pakoon. Elimelekin ja hänen kahden poikansa kuoltua Noomi palasi Betlehemiin miniänsä Ruutin kanssa.

Nuhteettomuus. *Katso myös*

Rehellisyys; Vanhurskaus

Vanhurskaus, rehellisyys, vilpittömyys.

Puolustan syyttömyyttäni vaikka kuolemaan saakka, **Job** 27:5. Vanhurskas se, joka nuhteettomasti elää, **Sananl.** 20:7.

He olivat miehiä, jotka olivat aina uskollisia kaikessa, mitä heille uskottiin, **Alma** 53:20.

Herra rakasti Hyrum Smithiä hänen sydämensä vilpittömyyden vuoksi, **OL** 124:15.

Nukkuminen

Nukkuessaan ihminen lepää toimettomuuden ja tiedottomuuden tilassa. Herra on neuvonut pyhiään olemaan nukkumatta pitempään kuin on tarpeen (**OL** 88:124). Nukkuminen voi olla myös hengellisen (1. Kor. 11:30; 2. Nefi 1:13) tai fyysisen kuoleman (Morm. 9:13) vertauskuva.

Numeri. *Katso* Neljäs Mooseksen kirja

Nurista. *Katso myös* Kapinointi

Nurkua tai valittaa Jumalan tarkoituksia, suunnitelmia tai palvelijoita vastaan.

Kansa nurisi Moosesta vastaan, **2. Moos.** 15:23–16:3.

Juutalaiset ärtyivät Jeesukselle, **Joh.** 6:41.

Laman ja Lemuel nurisivat monista asioista, **1. Nefi** 2:11–12 (1. Nefi 3:31; 17:17).

Älä nurise sellaisen tähden, mitä et ole nähnyt, **OL** 25:4.

Näkiä. *Katso myös* Profeetta; Urim ja tummim

Henkilö, jonka Jumala on valtuuttanut

näkemään hengellisillä silmillä sel-
 laista, minkä Jumala on kätkenyt maail-
 malta (Moos. 6:35–38). Näkijä on ilmoi-
 tussensaaja ja profeetta (Moosia 8:13–
 16). Ammon opetti Mormonin kirjassa,
 että ainoastaan näkijä voi käyttää eri-
 tyisiä kääntäjiä eli urimia ja tummimia
 (Moosia 8:13; 28:16). Näkijä tuntee men-
 neisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuu-
 den. Muoin profeettaa sanottiin usein
 näkijäksi (1. Sam. 9:9; 2. Sam. 24:11).

Joseph Smith on myöhempien aiko-
 jen suuri näkijä (OL 21:1; 135:3). Myös
 ensimmäisen presidenttikunnan ja kah-
 dentoista neuvoston jäsenet hyväksy-
 tään profeetoiksi, näkijöiksi ja ilmoi-
 tussensaajiksi.

Tämä on kapinallinen kansa! He
 sanovat näkijöille: ”Älkää nähkö”, ja
 ennustajille: ”Älkää tosia ennustako”,
Jes. 30:9–10.

Valitun näkijän minä noston kupei-
 desi hedelmistä, **2. Nefi** 3:6–15.

Tämä on viisasta; niin, olla näkijä,
 ilmoitussensaaja, kääntäjä ja pro-
 feetta, **OL** 107:92. Herra nimitti Hyrum
 Smithin profeetaksi, näkijäksi ja ilmoi-
 tussensaajaksi kirkolle, **OL** 124:91–94.

Näky. *Katso myös* Ensimmäinen
 näky; Ilmoitus; Uni

Pyhän Hengen voimalla saatava
 näkyvä ilmoitus jostakin tapahtumasta,
 henkilöstä tai asiasta.

Esimerkkejä merkittävistä näyistä:
 Hesekielin näky viimeisistä ajoista
 (Hes. 37–39), Stefanoksen näky Jeesuk-
 sesta Jumalan oikealla puolella (Ap. t.
 7:55–56), Johanneksen näky viimeisistä
 ajoista (Ilm. 4–21), Lehin ja Nefin näky
 elämän puusta (1. Nefi 8; 10–14), Alma
 nuoremman näky Herran enkelistä
 (Moosia 27), Jeredin veljen näky kai-
 kista maan asukkaista (Et. 3:25), näky
 kirkkauksista (OL 76), Joseph Smithille
 ja Oliver Cowderylle Kirtlandin temp-
 pelissä annetut näyt (OL 110), Joseph F.
 Smithin näky kuolleiden lunastuksesta
 (OL 138), Mooseksen näky Jumalasta
 ja hänen luoduistaan (Moos. 1), Heno-
 kin näky Jumalasta (Moos. 6–7) sekä

Joseph Smithin ensimmäinen näky
 (JS–H 1).

Ellei profeettoja ole, kansa villiintyy,
Sananl. 29:18. Nuorukaiset näkevät
 näkyjä, **Joel** 3:1 (Ap. t. 2:17).

Hän on antanut minulle tietoa näky-
 jen kautta, **2. Nefi** 4:23.

Hän oli Jumalan luota lähetetty
 sanansaattaja, **JS–H** 1:33. Me uskomme
 profetiaan, ilmoitukseen, näkyihin, **UK**
 1:7.

Nöyryys. *Katso myös* Heikkous;
 Köyhät; Särkynyt sydän; Sävyisyys;
 Ylpeys

Sävyisyys ja vastaanottavaisuus.
 Nöyryyttä on tunnustaa riippuvuu-
 temme Jumalasta ja halu alistua hänen
 tahtoonsa.

Tehdäkseen teidät nöyriksi Herra
 koetteli teitä, **5. Moos.** 8:2–3. Parempi
 on köyhä ja viisas nuorukainen kuin
 vanha ja tyhmä kuningas, **Saarn.** 4:13.
 Herra asuu nöyrien luona, **Jes.** 57:15.

Se, joka nöyrytyy tämän lapsen kal-
 taiseksi, on suurin taivasten valtakun-
 nassa, **Matt.** 18:4. Joka itsensä alentaa,
 se korotetaan, **Matt.** 23:12 (Luuk. 14:11;
 18:14). Jeesus alensi itsensä ja oli kuu-
 liainen kuolemaan asti, **Fil.** 2:8 (Luuk.
 22:42; 23:46). Jumala on ylpeitä vastaan,
 mutta nöyrille hän antaa armon, **1. Piet.**
 5:5–6 (2. Nefi 9:42).

Nöyrytyä aina nöyryyden syvyyk-
 siin asti, **Moosia** 4:11 (2. Nefi 9:42;
 3. Nefi 12:2). Oletteko olleet riittävän
 nöyriä, **Alma** 5:27–28. Kansan nöyrempi
 osa tuli vahvemaksi nöyryydessään,
Hel. 3:33–35. Minä annan ihmisille
 heikkoutta, jotta he olisivat nöyriä, **Et.**
 12:27.

Nöyryys on kasteelle pääsemisen
 edellytys, **OL** 20:37. Sikäli kuin te nöy-
 rytte minun edessäni, te saatte nähdä
 minut ja tiedätte, että minä olen, **OL**
 67:10. Ole nöyrä, niin Herra antaa
 sinulle vastauksen rukouksiisi, **OL**
 112:10. Tietämätön oppikoon viisautta
 nöyryymällä, **OL** 136:32. Henki on lähe-
 tetty maailmaan valaisemaan nöyriä,
OL 136:33.

Obadja

Vanhan testamentin profeetta, joka ennusti Edomin tuhosta. Hän profetoi mahdollisesti Joramin (848–844 eKr.) hallituskaudella tai Babylonian valloituksen aikana vuonna 586 eKr.

Obadjan kirja: Vanhassa testamentissa kirja, jossa on vain yksi luku. Obadja kirjoittaa siinä Edomin tuhosta ja profetoi, että Siioninvuorelle nousee pelas-tajia.

Obed. Katso myös Boas; Ruut

Vanhassa testamentissa Boasin ja Ruutin poika sekä Iisain isä ja kuningas Daavidin isoisä (Ruut 4:13–17, 21–22).

Oikeudenmukaisuus. Katso myös

Armeliaisuus; Sovitus

Oikeudenmukaisuuden mukaan vanhurskaista ajatuksista ja teoista seuraa siunauksia ja synneistä, joista ei ole tehty parannusta, koituu rangaistus. Oikeudenmukaisuuden laki on iankaikkinen ja vaatii rangaistusta joka kerta, kun jotakin Jumalan lakia rikotaan (Alma 42:13–24). Synnintekijän täytyy maksaa rangaistus, ellei hän tee parannusta (Moosia 2:38–39; OL 19:17). Jos hän tekee parannuksen, Vapahtaja armoissaan maksaa rangaistuksen sovituksen kautta (Alma 34:16).

Kuolema on sen osana, joka on syntiä tehnyt, **Hes.** 18:4. Vain tätä Herra sinulta odottaa: tee sitä mikä on oikein, **Miika** 6:8.

Vanhurskas Jumala antaa meille synnit anteeksi, **1. Joh.** 1:9.

Jumalan oikeudenmukaisuus erotti jumalattomat vanhurskaista, **1. Nefi** 15:30. Sovitus tyydyttää hänen oikeudenmukaisuutensa vaatimukset, **2. Nefi** 9:26. Koko ihmissuku on langennut ja on oikeudenmukaisuuden otteessa, **Alma** 42:14. Sovitus tyydyttää oikeudenmukaisuuden vaatimukset, **Alma** 42:15. Luuletko, että armo voi ryöstää oikeudenmukaisuudelta, **Alma** 42:25. Jumalan oikeudenmukaisuuden miekka häilyy ylläsi, ellet tee parannusta, **Alma** 54:6.

Oikeudenmukaisuus ja tuomio ovat rangaistus, joka on liitetty minun lakiini, **OL** 82:4. Oikeudenmukaisuus jatkaa tietään ja vaatii itselleen samaa, **OL** 88:40. Jumalan oikeudenmukaisuus ja lait koskevat kaikkia, **OL** 107:84.

Oliivipuu. Katso myös Israel; Öljy

Yleinen puu Israelissa ja tärkeä talouskasvi Raamatun maissa. Siitä saadaan puuta, oliiveja ja öljyä. Oliivipuu on pyhissä kirjoituksissa tavallisimmin Israelin huoneen vertauskuva.

Israelin huonetta verrataan oliivipuu-hun, jonka oksat taitetaan ja hajotetaan mailmaan, **1. Nefi** 10:12 (1. Nefi 15:12). Herra vertaa Israelin huonetta jaloön oliivipuuhun, **MK Jaak.** 5–6.

Joseph Smith kutsui Opin ja liittojen luvussa 88 olevaa ilmoitusta oliivipuun lehdeksi, **OL** 88 johdanto. Ylhäinen mies käski palvelijoidensa mennä hänen viinitarhaansa ja istuttaa sinne kaksitoista oliivipuuta, **OL** 101:43–62.

Omaisuus. Katso Rikkaus

Omatunto. Katso myös Valo, Kristuksen

Sisäinen käsitys oikeasta ja väärästä. Se tulee kaikissa ihmisissä olevasta Kristuksen valosta (Moroni 7:16). Koska Kristuksen valo annetaan jokaiselle ihmiselle, meillä on myötäsyttyinen kyky erottaa oikea väärästä (OL 84:46). Tätä kykyä sanotaan omaksitunnoksi. Se tekee meidät vastuullisiksi olennoiksi. Muiden kykyjen tavoin omatun-tonkin voidaan turruttaa tekemällä syn-tiä tai käyttämällä sitä väärin.

Lainopettajien ja fariseusten oma-tunto tuomitsi heidät, **Joh.** 8:9. Siitä todistaa heidän omatuntonsakin, **Room.** 2:14–15. Luopioiden omassa-tunnossa on polttomerkki, **1. Tim.** 4:2.

Ihmiset ovat saaneet kyliksi opetusta erottaakseen hyvän pahasta, **2. Nefi** 2:5. Kuningas Benjaminilla oli puh-das omatunto Jumalan edessä, **Moosia** 2:15. Nefiläiset täytyivät ilosta saa-tuaan omantunnonrauhan, **Moosia** 4:3.

Tietoisuus Seesromin omasta syyllisyydestä alkoi raastaa hänen sieluaan, **Alma** 14:6. Meille annetaan meidän halumme mukaan iloa tai omantunnonvaivoja, **Alma** 29:5. Rangaistus ja oikeudenmukainen laki tuottavat omantunnonvaivoja ihmiselle, **Alma** 42:18. Kristuksen Henki on jokaiselle annettu, jotta hän erottaisi hyvän pahasta, **Moroni** 7:16.

Jokaisella ihmisellä tulee olla omantunnonvapaus, **OL** 134:2. Omallatunnollani ei ole rikkomuksia, **OL** 135:4.

Me vaadimme oikeutta palvella Jumalaa omantuntonne vaatimusten mukaan, **UK** 1:11.

Omner. *Katso myös* Moosia, Benjaminin poika; Moosian pojat

Mormonin kirjassa kuningas Moosian poika. Omner lähti veljiensä kanssa saarnaamaan lamanilaisille (Moosia 27:8–11, 34–37; 28:1–9).

Omni

Mormonin kirjassa nefiläinen aikakirjanpitäjä, joka kirjoitti noin vuonna 361 eKr. (Jar. 1:15; Omni 1:1–3).

Omnin kirja: Mormonin kirjassa kirja, joka käännettiin Nefin pienistä levyistä. Kirjassa on vain yksi luku, joka sisältää kertomuksen nefiläisten ja lamanilaisten välisistä sodista. Omni kirjoitti kirjasta vain ensimmäiset kolme jaetta. Hänen jälkeensä levyt annettiin vuorollaan Amaronille, Kemisille, Abinadomille ja lopulta Amalekille. Amaleki luovutti levyt Sarahemlan kuninkaalle Benjaminille.

Onni. *Katso* Ilo

Oomega. *Katso* Alfa ja Oomega; Jeesus Kristus

Opettaja, Aaronin pappeus. *Katso myös* Aaronin pappeus

Virka Aaronin pappeudessa.

Opettajan tehtävä on valvoa seurakuntaa, **OL** 20:53–60. Opettajan virka on välttämätön lisäys, joka kuuluu vähäisempään pappeuteen, **OL** 84:30,

111. Opettajien koorumin johtaja johtaa kahtakymmentäneljää opettajaa, **OL** 107:86.

Opettaminen. *Katso myös* Pyhä Henki

Tiedon antamista muille ihmisille etenkin evankeliumin totuuksista; johdattamista vanhurskauteen. Evankeliumin opettajien tulee saada Hengen johdatusta. Kaikki vanhemmat ovat oman perheensä opettajia. Pyhien tulee etsiä ja ottaa auliisti vastaan opetusta Herralta ja hänen asettamiltaan johtajilta.

Kertokaa lapsillenne, mitä olette nähneet, **5. Moos.** 4:8–9. Teroita käsikyjä alinomaa lastesi mieleen, **5. Moos.** 6:7 (5. Moos. 11:18–19). Ohjaa lapsi heti oikealle tielle, **Sananl.** 22:6. Herra on opettava sinun poikiasi, **Jes.** 54:13 (3. Nefi 22:13).

Me tiedämme, että sinä olet Jumalan lähettämä opettaja, **Joh.** 3:2. Kun opetat muita, etkö opetakaan itseäsi, **Room.** 2:21.

Minulle opetettiin jonkin verran kaikkea isäni tietämystä, **1. Nefi** 1:1 (En. 1:1). Pappien ja opettajien täytyy opettaa uutterasti tai ottaa kansan synnit itsensä päälle vastattaviksi, **MK Jaak.** 1:18–19. Kuunnella minua ja avatkaa korvanne, **Moosia** 2:9. Opettakaapa lapsianne rakastamaan toisiaan ja palvelemaan toisiaan, **Moosia** 4:15. Älkää salliko kenenkään olla opettajananne, ellei hän ole Jumalan mies, **Moosia** 23:14. Herra vuodatti Henkensä kaikkialle maahan valmistakseen ihmisten sydäntä ottamaan vastaan sanan, **Alma** 16:16. He opettivat Jumalan voimalla ja valtuudella, **Alma** 17:2–3. Heidän äitinsä olivat opettaneet heitä, **Alma** 56:47 (Alma 57:21).

Sikäli kuin he ovat etsineet viisautta, heitä opetetaan, **OL** 1:26. Opettakaapa toinen toistanne sen viran mukaan, johon minä olen kutsunut teidät, **OL** 38:23. Opettakaapa minun evankeliumini periaatteita, jotka ovat Raamatussa ja Mormonin kirjassa, **OL** 42:12. Teidän on saatava opetusta korkeudesta, **OL**

Opetuslapsi

43:15–16. Vanhempien tulee opettaa lapsiaan, **OL** 68:25–28. Opettakaamme toisillemme valtakunnan oppia, **OL** 88:77–78, 118. Nimittäkää keskuuteenne opettaja, **OL** 88:122. Et ole opettanut lapsillesi valoa ja totuutta, ja tämä on ahdistuksesi syy, **OL** 93:39–42.

Opeta näitä asioita avoimesti lapsillesi, **Moos.** 6:57–61.

Hengen avulla opettaminen: Te ette puhu itse, teissä puhuu Isänne Henki, **Matt.** 10:19–20. Eikö sydämemme hehkunut innosta, kun Hän opetti meitä ymmärtämään kirjoitukset, **Luuk.** 24:32. Evankeliumia julistetaan Hengen voimalla, **1. Kor.** 2:1–14.

Hän puhui Jumalan voimalla ja valtuudella, **Moosia** 13:5–9 (**Alma** 17:3; **Hel.** 5:17).

Sinä saat minun Henkeni saadaksesi ihmiset vakuuttuneiksi, **OL** 11:21. Sinua tulee kuulla kaikissa asioissa, joita sinä opetat Lohduttajan avulla, **OL** 28:1 (**OL** 52:9). Ellette saa Henkeä, teidän ei tule opettaa, **OL** 42:14 (**OL** 42:6). Opettakaamme ihmislapsia Henkeni voimalla, **OL** 43:15. Vanhinten tulee saarnata evankeliumia Hengen avulla, **OL** 50:13–22. Teille annetaan juuri oikeana hetkenä, mitä teidän tulee sanoa, **OL** 84:85 (**OL** 100:5–8).

Opetuslapsi. *Katso myös* Apostoli; Iles; Kristityt; Kääntäminen, kääntämys

Jeesuksen Kristuksen seuraaja, joka elää Kristuksen opetusten mukaan (**OL** 41:5). Nimitystä *opetuslapsi* käytetään kahdestatoista apostolista, jotka Kristus valitsi kuolevaisuudessa tekemänsä palvelutyön aikana (**Matt.** 10:1–4), sekä niistä kahdestatoista miehestä, jotka Jeesus valitsi johtamaan kirkkooaan nefiläisten ja lamanilaisten keskuudessa (**3. Nefi** 19:4).

Sinetöi tämä opetus oppilaitteni keskellä, **Jes.** 8:16.

Jos te pysytte uskollisina minun sanalleni, te olette todella opetuslapsiani, **Joh.** 8:31.

Mormon oli Jeesuksen Kristuksen

opetuslapsi, **3. Nefi** 5:12–13. Te olette minun opetuslapsiani, **3. Nefi** 15:12. Kolme opetuslasta ei maista kuolemaa, **3. Nefi** 28:4–10.

Varoituksen ääni kuuluu minun opetuslasteni suusta, **OL** 1:4. Minun opetuslapseni seisovat pyhissä paikoissa, **OL** 45:32. Ne, jotka eivät muista köyhä, tarvitsevia, sairaita ja ahdistettuja, eivät ole minun opetuslapsiani, **OL** 52:40. Se, joka ei ole valmis antamaan henkeään, ei ole minun opetuslapseni, **OL** 103:27–28.

Oppi ja liitot. *Katso myös* Kaanon; Käskyjen kirja; Pyhät kirjoitukset; Smith, Joseph nuorempi

Kokoelma jumalallisia myöhempien aikojen ilmoituksia ja innoitettuja julkistuksia. Herra on antanut niitä Joseph Smithille ja hänen seuraajilleen Jumalan valtakunnan perustamiseksi ja hallitsemiseksi maan päällä viimeisinä aikoina. Oppi ja liitot on Raamatun, Mormonin kirjan ja Kallisarvoisen helmen ohella yksi Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon pyhistä kirjoista. Oppi ja liitot on kuitenkin sikäli ainutlaatuinen, että se ei ole käännös muinaisista aikakirjoista. Herra on antanut nämä ilmoitukset valituille profeetoillensa nykyaikana palauttaakseen valtakuntansa. Sen ilmoituksissa kuulee Herran Jeesuksen Kristuksen lempeän lujan äänen (**OL** 18:35–36).

Joseph Smithin historian mukaan Oppi ja liitot on kirkon perusta viimeisinä aikoina ja hyödyksi maailmalle (**OL** 70 johdanto). Siinä olevat ilmoitukset aloittavat työn tien valmistamiseksi Herran toista tulemistä varten kaikkien niiden sanojen täyttymiseksi, joita profeetat ovat puhuneet maailman alusta asti.

Orjuus. *Katso myös* Vankeus; Vapaus

Orjuus voi olla fyysistä tai henkistä.

Jumalattomat joutuvat Perkeleen orjuuteen, **1. Nefi** 14:4, 7. Ihmiset ovat vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän tai orjuuden

ja kuoleman, **2. Nefi** 2:27. Lihan tahto antaa Perkeleen hengelle vallan orjuutta, **2. Nefi** 2:29.

Paasto, paastoaminen. *Katso myös* Almu; Hyvinvoinnin turvaaminen; Köyhät; Uhri

Vapaaehtoista syömisestä ja juomisesta pidättäytymistä pyrkimyksenä päästä lähemmäksi Herraa ja pyytää häneltä siunauksia. Kun yksityinen ihminen tai jokin ryhmä paastoa, heidän tulisi myös rukoilla ymmärtääkseen Jumalan tahdon ja saadakseen enemmän hengellistä voimaa. Tosi uskovat ovat paastonneet kaikkina aikakausina.

Nykyajan kirkossa paastoon on varattu yksi sunnuntai kuukaudessa. Tuolloin kirkon jäsenet ovat jonkin aikaa syömättä ja juomatta. He lahjoittavat säästyneiden aterioiden hinnan kirkolle. Tätä lahjoitusta sanotaan paastouhriksi. Kirkko käyttää paastouhrit köyhien ja tarvitsevien auttamiseen.

Me paastosimme ja pyysimme apua Jumalalta, **Esra** 8:21–23, 31. Minä paastosin ja rukoilin Jumalaa, **Neh.** 1:4. Paastotkaa minun puolestani. Älkää syökö älkääkä juoko kolmeen päivään, **Est.** 4:16. Paastosin ankarasti, **Ps.** 35:13. Tuollaistako paastoa minä teiltä odotan, **Jes.** 58:3–12. Minä käännyin Herran, Jumalani, puoleen armoa pyytäen, paastosin, **Dan.** 9:3. Kääntykää minun puoleeni koko sydämestänne, paastotkaa, **Joel** 2:12. Niniven asukkaat uskoivat Jumalaan. He julistivat paaston, **Joona** 3:5.

Jeesus paastosi 40 päivää, **Matt.** 4:2 (2. Moos. 34:28; 1. Kun. 19:8; Luuk. 4:1–2). Silloin sinun paastoasi eivät näe ihmiset, **Matt.** 6:18 (3. Nefi 13:16). Tämä laji ei lähde muulla kuin rukouksella ja paastolla, **Matt.** 17:21.

Paastotkaa ja rukoilkaa jatkuvasti, **Omni** 1:26 (4. Nefi 1:12). He alkoivat paastota ja rukoilla Herraa Jumalaansa, **Moosia** 27:22. Olen paastonnut

ja rukoillut monta päivää saadakseni tietää nämä asiat, **Alma** 5:46. Jumalan lapset liittyivät paastoon ja voimalliseen rukoukseen, **Alma** 6:6. Moosian pojat olivat omistautuneet paljon rukoukselle ja paastolle, **Alma** 17:3, 9. Monien nefiläisten kuolemaa seurasi paaston ja rukouksen aika, **Alma** 28:5–6. He paastosivat ja rukoilivat paljon, **Alma** 45:1 (Hel. 3:35).

Valmista ruokasi vilpittömin sydämin, jotta paastosi olisi täydellinen, **OL** 59:13–14. Teidän tulee rukoilla ja paastota jatkuvasti, **OL** 88:76.

Paavali. *Katso myös* Paavalin kirjeet

Uudessa testamentissa apostoli, jonka heprealainen nimi oli Saul. Hän käytti tätä nimeä, kunnes hänen lähetystyönsä pakanoiden keskuudessa alkoi. Aikaisemmin hän oli vainonnut kirkkoa, mutta hän kääntyi totuuteen saatuaan näyn Jeesuksesta Kristuksesta. Paavali teki kolme pitkää lähetysmatkaa ja kirjoitti monia kirjeitä pyhille. Niistä neljätoista on nykyisin Uudessa testamentissa. Lopulta hänet vietiin vankina Roomaan ja surmattiin, luultavasti keväällä 65 jKr.

Paavali hyväksyi Stefanoksen kivitämisen, **Ap. t.** 7:57–8:1. Vainosi pyhiä, **Ap. t.** 8:3. Oli matkalla Damaskokseen, kun Jeesus ilmestyi hänelle, **Ap. t.** 9:1–9. Ananias kastoi Paavalin, **Ap. t.** 9:10–18. Meni Arabiaan ja palasi sieltä Damaskokseen saarnaamaan, **Ap. t.** 9:19–25 (Gal. 1:17). Meni takaisin Jerusalemiin kolmen vuoden kuluuttua kääntymisestään, **Ap. t.** 9:26–30 (Gal. 1:18–19). Teki kolme lähetysmatkaa saarnaten evankeliumia ja järjestäen kirkon seurakuntia eri puolille Rooman valtakuntaa, **Ap. t.** 13:1–14:26; 15:36–18:22; 18:23–21:15. Kun hän palasi Jerusalemiin kolmannelta lähetysmatkaltaan, hänet pidätettiin ja lähetettiin Kesareaan, **Ap. t.** 21:7–23:35. Oli kaksi vuotta vankina Kesareassa, **Ap. t.** 24:1–26:32. Lähetettiin Roomaan oikeudenkäyntiä varten, mutta laiva haaksirikkoutui matkalla, **Ap. t.** 27:1–28:11.

Paavalin kirjeet

Paavalin kirjeet. *Katso myös* Paavali; yksittäisten kirjeiden nimet

Uudessa testamentissa neljätoista kirjaa, jotka ovat apostoli Paavalin alun perin kirkon jäsenille kirjoittamia kirjeitä. Ne voidaan jakaa ryhmiin seuraavasti:

Ensimmäinen ja Toinen kirje tessalonikalaisille (50–51 jKr.)

Paavali kirjoitti kirjeensä tessalonikalaisille Korintista toisella lähetysmatkallaan. Hänen työstään Tessalonikassa kerrotaan Apostolien tekojen luvussa 17. Hän halusi palata Tessalonikaan mutta ei voinut tehdä sitä (1. Tess. 2:18). Siksi hän lähetti Timoteuksen innoittamaan käännynnäisiä ja tuomaan hänelle sanan heidän voinnistaan. Ensimmäinen kirje ilmentää hänen kiitollisuuttaan Timoteuksen palattua. Toinen kirje kirjoitettiin vähän myöhemmin.

Ensimmäinen ja Toinen kirje korinttilaisille, Kirje galatalaisille, Kirje roomalaisille (55–57 jKr.)

Paavali kirjoitti kirjeensä korinttilaisille kolmannella lähetysmatkallaan vastatakseen kysymyksiin ja palauttaukseen järjestyksen Korintin pyhien keskuuteen.

Kirje galatalaisille kirjoitettiin ehkä monelle seurakunnalle Galatian eri puolille. Jotkut kirkon jäsenet olivat hylkäämässä evankeliumin juutalaisen lain tähden. Paavali selittää tässä kirjeessä Mooseksen lain tarkoitusta ja hengellisen uskonnon arvoa.

Paavali kirjoitti roomalaiskirjeen Korintista osaksi valmistukseen Rooman pyhiä toivomaansa vierailuun heidän luokseen. Tässä kirjeessä vahvistetaan myös opit, joista eräät kristinuskoon kääntyneet juutalaiset olivat kiistelleet.

Kirje filippiiläisille, Kirje kolossalaisille, Kirje efesolaisille, Kirje Filemonille, Kirje heprealaisille (60–62 jKr.)

Paavali kirjoitti nämä kirjeet ollessaan ensimmäistä kertaa vankeudessa Roomassa.

Paavali kirjoitti filippiiläiskirjeen pääasiassa kiitollisuudesta ja kiintymyksestä filippiiläisiä pyhiä kohtaan ja innoittaakseen heitä, sillä he olivat pettyneitä hänen pitkän vankeutensa vuoksi.

Paavali kirjoitti kolossalaiskirjeen kuultuaan, että kolossalaiset pyhät olivat joutumassa vakavan harhakäsityksen valtaan. He uskoivat, että täydellisyys tulee pelkästään ulkoisten toimistusten tarkasta noudattamisesta ilman Kristuksen kaltaisen luonteen kehittämistä.

Efesolaiskirje on hyvin tärkeä, sillä siinä on Paavalin opetuksia Kristuksen kirkosta.

Kirje Filemonille on yksityinen kirje Onesimoksesta. Tämä oli orja, joka oli ryöstänyt isäntänsä Filemonin ja karannut Roomaan. Paavali lähetti Onesimoksen takaisin tämän isännälle ja antoi hänen mukaansa kirjeen, jossa hän pyysi Onesimokselle anteeksiantoa.

Paavali kirjoitti heprealaiskirjeen kirkon juutalaisille jäsenille vakuuttaakseen heille, että Mooseksen laki oli täytetty Kristuksessa ja että Kristuksen evankeliumin laki oli tullut sen sijaan.

Ensimmäinen ja Toinen kirje Timoteukselle, Kirje Titukselle (64–65 jKr.)

Paavali kirjoitti nämä kirjeet vapaututtuaan ensimmäisen kerran vankilasta Roomassa.

Paavali meni Efesokseen ja jätti Timoteuksen sinne pysäyttämään eräiden harhakäsitysten leviämistä; hän aikoi itse palata sinne myöhemmin. Hän kirjoitti ensimmäisen kirjeensä Timoteukselle mahdollisesti Makedoniasta neuvoakseen ja kannustaakseen häntä täyttämään velvollisuutensa.

Paavali kirjoitti kirjeen Titukselle ollessaan vapaana vankilasta. Hän saattoi käydä Kreetassa, missä Titus palveli. Kirje käsittelee pääasiassa vanhurskasta elämää ja kuria kirkossa.

Paavali kirjoitti toisen kirjeensä Timoteukselle ollessaan toista kertaa vankilassa, vähän ennen marttyyrikuo-

lemaansa. Tässä kirjeessä ovat Paavalin viimeiset sanat, jotka osoittavat, kuinka ihmeellisen rohkeasti ja luottavaisesti hän odotti kuolemaansa.

Pahan puhuminen. *Katso myös*

Huhu; Juoruileminen; Kiista; Valehteleväminen

Pahansuopaa, loukkaavaa ja ilkeämielistä puhetta. Pyhissä kirjoituksissa sellainen puhe kohdistuu usein henkilöön nimenomaisena tarkoituksena aiheuttaa tuskaa.

Varo kieltäsi, **Ps.** 34:14 (1. Piet. 3:10). Heittäö penkoo esiin pahaa, **Sananl.** 16:27.

Autuaita olette te, kun teistä valheellisesti puhutaan kaikkea pahaa, **Matt.** 5:11 (3. Nefi 12:11). Sydäimestä lähtevät pahat ajatukset, **Matt.** 15:19 (Mark. 7:21). Älä kiroa kansasi päämiestä, **Ap. t.** 23:5. Hylätkää kaikki herjaaminen, **Ef.** 4:31. Älkää panetelko toisianne, **Jaak.** 4:11.

Katsokaa, ettei seurakunnassa ole panettelua eikä pahan puhumista, **OL** 20:54.

Pahat henget. *Katso* Henki: Pahat henget

Pahoran

Kolmas nefiläinen ylituomari Mormonin kirjassa (**Alma** 50:39–40; 51:1–7; 59–62).

Paimen. *Katso myös* Hyvä paimen; Jeesus Kristus

Vertauskuvallisesti henkilö, joka huolehtii Herran lapsista.

Herra on minun paimeneni, **Ps.** 23:1. Paimenen tulisi huolehtia lampaistaan, **Hes.** 34:2–3.

Pakanat

Sanalla *pakanat* (Raamatussa usein ”muut kansat”) on pyhissä kirjoituksissa useita merkityksiä. Toisinaan se tarkoittaa ihmisiä, jotka eivät ole israelilaista syntyperää, joskus ihmisiä, jotka eivät ole juutalaista syntyperää, ja joskus kansoja, joilla ei ole evankeliumia,

vaikka kansassa olisikin israelilaista verta. Tämä jälkimmäinen merkitys on tavallinen erityisesti Mormonin kirjassa ja Opissa ja liitoissa.

Israelilaiset eivät saaneet avioitua muiden kansojen (pakanoiden) kanssa, **5. Moos.** 7:1–3. Herra oli tuleva valoksi kaikille kansoille (pakanoille), **Jes.** 42:6.

Pietaria käskettiin viemään evankeliumi kaikille kansoille eli pakanoille, **Ap. t.** 10:9–48. Jumala on avannut pakanoillekin tien kääntymykseen, **Ap. t.** 11:18. Meidät kaikki, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia (pakanoita), on kastettu yhteen kirkkoon, **1. Kor.** 12:13. Muihin kansoihin kuuluvilla on sama oikeus perintöön kuin juutalaisillakin, **Ef.** 3:6.

Mormonin kirja kirjoitettiin pakanoille, **Mormonin kirjan nimisivu** (Morm. 3:17). Pakanoiden keskuudessa oli mies, joka meni suurten vesien yli, **1. Nefi** 13:12. Pakanoilta tuli muita kirjoja, **1. Nefi** 13:39. Evankeliumin täyteys tulee pakanoille, **1. Nefi** 15:13 (3. Nefi 16:7; **OL** 20:9). Tämä maa on vapauden maa pakanoille, **2. Nefi** 10:11. Pakanat ovat kuin villi oliivipuu, **MK Jaak.** 5.

Evankeliumi tulee esiin pakanoiden aikana, **OL** 45:28 (**OL** 19:27). Sana lähtee maan ääriin, ensiksi pakanoille ja sitten juutalaisille, **OL** 90:8–10. Seitsemännikymmenen tulee olla erityisinä todistajina pakanoille, **OL** 107:25. Lähettäkää kirkkoni vanhimmat vetoamaan kaikkiin kansoihin, ensin pakanoihin ja sitten juutalaisiin, **OL** 133:8.

Pakottava vaikutus. *Katso myös*

Pyhä Henki

Voimakas tunne tehdä tai jättää tekemättä jotakin etenkin Pyhän Hengen vaikutuksesta ja voimasta.

Henkeni kuohuu, olen pakahtua, **Job** 32:18.

Kristuksen rakkaus pakottaa meitä, **2. Kor.** 5:14.

Henki vaati minua tappamaan Labanin, **1. Nefi** 4:10. Henki estää minua ojentamasta kättäni, **Alma** 14:11. Minun

on pakko tekemäni liiton mukaisesti pitää Jumalani käskyt, **Alma** 60:34. Ammaron katki aikakirjat Pyhän Hengen vaatimuksesta, **4. Nefi** 1:48.

Se, mikä tulee ylhäältä, on pyhää ja siitä täytyy puhua Hengen kehotuksen mukaan, **OL** 63:64.

Palautus. *Katso myös* Evankeliumin palautus

Pois otetun tai kadotetun takaisin saaminen; muuttuneen asiointilan saattaminen ennalleen.

Henki ja ruumis yhdistetään jälleen täydellisessä muodossaan, **Alma** 11:43–44. Palauttaminen merkitsee pahan antamista takaisin pahasta; vanhurskaan siitä, mikä on vanhurskasta, **Alma** 41:10–15.

Me uskomme kymmenen heimon palauttamiseen ja että maa uudistetaan ja se saa paratiisillisen kirkkautensa, **UK** 1:10 (**OL** 133:23–24).

Palautus, evankeliumin. *Katso* Evankeliumin palautus

Palveleminen. *Katso myös*

Hyvinvoinnin turvaaminen;
Pappeus; Rakkaus

Jumalan ja lähimmäisten hyväksi tehtävä työ; Herran työn tekeminen maan päällä. Muita palvellessamme me palvelemme myös Jumalaa. Jumalan valittujen palvelijoiden täytyy olla Jumalan kutsumia, ennen kuin he voivat palvella hänen työssään. Kun todelliset palvelijat tekevät Herran tahdon mukaan, he edustavat Herraa virallisissa tehtävissään ja ovat hänen edustajiaan (**OL** 64:29) ja johtavat siten ihmiskunnan pelastukseksi välttämätöntä työtä. Herra on antanut apostoleja, profeettoja, evankeliumin julistajia, ylipappeja, seitsenkymmeniä, vanhimpia, piispoja, pappeja, opettajia, diakoneja, auttajia ja johtajia varustaakseen pyhät palvelutyöhön (1. Kor. 12:12–28; Ef. 4:11–16; **OL** 20; 107).

Herra on valinnut leeviläiset suoritamaan palvelusta Herran nimessä,

5. Moos. 18:5. Valitkaa tänä päivänä, ketä palvelette, **Joos.** 24:15. Teitä sanotaan meidän Jumalamme palvelusväeksi, **Jes.** 61:6.

Ei Ihmisen Poika tullut palveltavaksi vaan palvelemaan, **Matt.** 20:26–28. Kaikehen, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle, **Matt.** 25:35–45. Minä olen ilmestynyt sinulle, koska olen valinnut sinut palvelijakseni ja todistajakseni, **Ap. t.** 26:16–18. Antakaa koko elämänne eläväksi uhriksi. Näin te palvelette Jumalaa järjellisellä tavalla, **Room.** 12:1. Rakastakaa ja palvelkaa toisianne, **Gal.** 5:13. Jumala ei ole epäoikeudenmukainen, ei hän unohda teidän tekojanne eikä rakkauttanne, kun olette palvelleet hänen pyhiään, **Hepr.** 6:10. Joka palvelee, palvelkoon voimalla, jonka Jumala antaa, **1. Piet.** 4:10–11.

Sinun elinaikasi kuluu Jumalasi palvelemisessa, **2. Nefi** 2:3. Kun olette lähimmäistenne palveluksessa, olette pelkästään Jumalanne palveluksessa, **Moosia** 2:17. He opettivat ja palvelivat toisiaan, **3. Nefi** 26:19. Jokaisen, joka pitää lupauksen maata hallussaan, täytyy palvella Jumalaa, tai hänet hävitetään, **Et.** 2:8–12.

Niiden, jotka ryhtyvät palvelemaan Jumalaa, tulee palvella häntä koko sydämestään, **OL** 4:2. Herra käski ihmisten rakastaa ja palvella häntä, **OL** 20:18–19. Palvele Jumalaa Jeesuksen Kristuksen nimessä, **OL** 59:5. Minä, Herra, kunnioitan mielihyvin niitä, jotka palvelevat minua, **OL** 76:5. Kahdentoista velvollisuutena on asettaa evankelisia palvelijoita, **OL** 107:39–40. Ylipappi voidaan erottaa palvelemaan ajallisissa asioissa, **OL** 107:71–72. Näiden seitsemänkymmenen tulee olla matkustavia palvelijoita, **OL** 107:93–97. Vanhimpia asetetaan paikoillaan pysyviksi palvelijoiksi kirkkoon, **OL** 124:137.

Palvele Jumalaa, sillä ainoastaan häntä tulee sinun palvella, **Moos.** 1:15.

Palvelevat enkelit. *Katso* Enkelit

Panettelu. *Katso* Pahan puhuminen

Pappeuden avaimet. *Katso myös*

Ensimmäinen presidenttikunta;
Pappesus; Taloudenhoitokausi

Avaimet ovat johtamisoikeuksia eli Jumalan ihmiselle antama valta johtaa, valvoa ja hallita Jumalan pappeudenhaltijoita maan päällä. Johtoasemaan kutsutut pappeudenhaltijat saavat avaimet ylemmiltään valtuudessa. Pappeudenhaltijat käyttävät pappeutta ainoastaan avainten haltijoiden asettamissa rajoissa. Kirkon presidentti on maan päällä ainoa henkilö, jolla on kaikki pappeuden avaimet ja valtuus käyttää niitä (OL 107:65–67, 91–92; 132:7).

Pietari sai valtakunnan avaimet, **Matt.** 16:19.

Mikael (Adam) sai pelastuksen avaimet Jeesuksen Kristuksen johdolla, **OL** 78:16. Valtakunnan avaimet kuuluvat aina ensimmäiselle presidenttikunnalle, **OL** 81:2. Melkisedekin pappesus pitää hallussaan valtakunnan salaisuuksien avainta, Jumalan tuntemisen avainta, **OL** 84:19. Kahdellatoista apostolilla on erityisiä avaimia, **OL** 107:35; 112:16, 32; 124:128. Joseph Smith ja Oliver Cowdery saivat Israelin kokoamiin, Abrahamin evankeliumiin ja sinitöimisvoimiin liittyviä avaimia, **OL** 110:11–16. Ensimmäisellä presidenttikunnalla ja kahdellatoista on aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden avaimet, **OL** 112:30–34. Pappesvirkojen haltijoilla on avaimia, **OL** 124:123. Se, jolla on avaimet, voi saada tietoa, **OL** 128:11.

Aaronin pappesus pitää hallussaan enkelien palveluksen ja parannuksen evankeliumin sekä kasteen avaimet, **JS-H** 1:69 (OL 13).

Pappeuden vala ja liitto. *Katso myös*

Liitto; Pappesus; Vala

Vala on vannomalla annettu vakuutus pitää lupaukset. Liitto on osapuolten välinen juhlallinen sopimus. Aaronin pappeuden voi saada ainoastaan tekeillä liiton. Melkisedekin pappeuden

haltijat saavat pappeuden antamalla sanattoman valan ja tekemällä liiton. Kun pappeudenhaltijat ovat uskollisia ja pitävät kunniaa kutsumustaan siten kuin Jumala käskee, hän siunaa heitä. Ne, jotka ovat uskollisia loppuun asti ja tekevät kaiken, mitä hän heiltä pyytää, saavat kaiken, mitä Isällä on (OL 84:33–39).

Herra teki Abrahamin kanssa liiton, ja Abraham totteli, **1. Moos.** 15:18; 17:1–2; 22:16–18. Papit eivät pitäneet huolta lampaistaan Hesekielin aikaan, **Hes.** 34:2–3. Malakian aikana papit rikkovat liiton, **Mal.** 1–2.

Pappesus. *Katso myös* Aaronin

pappesus; Asettaminen;
Melkisedekin pappesus; Pappeuden avaimet; Pappeuden vala ja liitto;
Valtuus; Voima

Jumalan miehelle antama valtuus ja voima toimia kaikessa ihmisen pelastukseksi (OL 50:26–27). Kirkon miespuoliset jäsenet, joilla on pappesus, on järjestetty koorumeiksi, ja heillä on valtuus suorittaa kirkossa toimituksia ja toimia tietyissä hallintotehtävissä.

Heidät voidellaan ikuiseen pappeuteen, **2. Moos.** 40:15 (4. Moos. 25:13).

Minä valitsin teidät, **Joh.** 15:16. Rakentukaa hengelliseksi rakennukseksi, pyhäksi papistoksi, **1. Piet.** 2:5. Te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, **1. Piet.** 2:9 (2. Moos. 19:6).

Miehiä kutsutaan ylipapeiksi heidän suuren uskonsa ja hyvien tekojensa tähden, **Alma** 13:1–12. Minä annan sinulle vallan kasta, **3. Nefi** 11:21. Teillä on valta antaa Pyhä Henki, **Moroni** 2:2.

Minä ilmoitan teille pappeuden profeetta Elian käden kautta, **OL** 2:1 (JS-H 1:38). Herra antoi pappeuden pysyvästi myös Aaronille ja hänen jälkeläisilleen, **OL** 84:18. Tämä suurempi pappesus hallitsee evankeliumia, **OL** 84:19. Hän otti Mooseksen pois heidän keskuudestaan sekä pyhän pappeuden, **OL** 84:25. Pappeuden valan ja liiton kuvaus, **OL** 84:33–42. Pappesus on jatkunut isienne sukuperän kautta, **OL** 86:8. Kirkossa on

kaksi pappeutta, **OL** 107:1. Ensimmäinen pappeus on pyhä pappeus Jumalan Pojan järjestyksen mukaan, **OL** 107:2–4. Pappeuden oikeudet on liitetty erottamattomasti taivaan voimiin, **OL** 121:36. Mitään valtaa ja vaikutusvaltaa ei voi eikä saa pitää yllä pappeuden avulla, ainoastaan taivuttelemalla ja vilpittömällä rakkaudella, **OL** 121:41. Jokainen kirkon uskollinen, kelpollinen miespuolinen jäsen voi saada pappeuden, **VJ** 2.

Me uskomme, että suorittaakseen evankeliumin toimituksia miehen täytyy olla Jumalan kutsuma, **UK** 1:5.

Pappeus, Aaronin. *Katso Aaronin pappeus*

Pappeus, Melkisedekin. *Katso Melkisedekin pappeus*

Pappeuteen asettaminen. *Katso Asettaminen*

Pappi, Aaronin pappeus. *Katso myös Aaron, Mooseksen veli; Aaronin pappeus; Ylipappi*

Aaronin pappeuden virka. Muinoin leeviläisen pappeuden korkein virka oli vain Aaronilla ja hänen jälkeläisillään. Kun Kristus täytti Mooseksen lain, tämä rajoitus poistettiin.

Papin tehtävien kuvaus palautetussa kirkossa, **OL** 20:46–52.

Pappi, Melkisedekin pappeus. *Katso myös Melkisedekin pappeus; Ylipappi*

Mies, joka suorittaa uskonnollisia toimituksia toisten puolesta ja sellaisia uskonnollisia menoja, jotka kohdistuvat Jumalaan. Papit ovat pyhissä kirjoituksissa usein itse asiassa ylipappeja Melkisedekin järjestyksen mukaan (**Alma** 13:2). Niistä, jotka saavat Jumalan kirkon kauden täyteen ylösnousemuksen jälkeen, tulee pappeja ja kuninkaita selestisessä maailmassa.

Melkisedek oli Korkeimman Jumalan pappi, **1. Moos.** 14:18. Sinä olet pappi ikuisesti, sinun pappeutesi on

Melkisedekin pappeutta, **Ps.** 110:4 (**Hepr.** 5:6; 7:17, 21).

Kristus on tehnyt meidät kuningassuvuksi ja Jumalan, Isänsä, papeiksi, **Ilm.** 1:6 (**Ilm.** 5:10; 20:6).

Muistakaa, että Herra Jumala asetti pappeja pyhän järjestyksensä mukaisesti, **Alma** 13:1–20.

Ne, jotka tulevat esiin vanhurskaiden ylösnousemuksessa, ovat pappeja ja kuninkaita, **OL** 76:50, 55–60.

Pappisvalta

Pappisvalta on sitä, että ihmiset saarnaavat ja asettavat itsensä maailman valoksi saadakseen etua ja maailman ylistystä; Siionin parasta he eivät tavoittele (2. Nefi 26:29).

Kaitkaa sitä laumaa, jonka Jumala on teille uskonut, älkää alhaisesta voitonhimosta, **1. Piet.** 5:2.

Kirkot, jotka perustetaan edun tavoittelemiseksi, täytyy painaa maan tomuun, **1. Nefi** 22:23 (**Morm.** 8:32–41). Pappisvallan ja pahojen tekojen tähden Jeesus ristiinnaulitaan, **2. Nefi** 10:5. Jos pappisvalta toteutettaisiin väkivalloin tämän kansan keskuudessa, se koituisi sen täydelliseksi tuhoksi, **Alma** 1:12. Pakanat ovat täynnä kaikenlaista pappisvaltaa, **3. Nefi** 16:10.

Parannus. *Katso myös* Anteeksianto; Jeesus Kristus; Sovitus; Syntien anteeksisaaminen; Särkynyt sydän; Tunnustaminen

Mielen ja sydämen muutos, joka tuo mukanaan uudistuneen asenteen Jumalaa, itseä ja elämää kohtaan yleensä. Parannus merkitsee, että ihminen kääntyy pois pahuudesta ja kääntää sydämensä ja tahtonsa Jumalaan alistuen Jumalan käskyihin ja toiveisiin ja hylkää synnin. Todellinen parannus tulee rakkaudesta Jumalaa kohtaan ja halusta noudattaa hänen käskyjään. Kaikki vastuulliset ihmiset ovat tehneet syntiä, ja heidän täytyy tehdä parannus voidakseen edistyä kohti pelastusta. Vain Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta meidän parannuksellamme voi

olla vaikutusta ja Jumala voi sen hyväksyä.

Tunnustakaa syntinne Herralle, **Esra** 10:11. Tehkää loppu pahoista töistänne, lakatkaa tekemästä pahaa, **Jes.** 1:16. Kääntykää, luopukaa synneistänne, **Hes.** 18:30–31.

Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle, **Matt.** 3:2. Taivaassa iloitaan syntisestä, joka tekee parannuksen, **Luuk.** 15:7. Jumala vaatii kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään parannuksen, **Ap. t.** 17:30 (2. Nefi 9:23; 3. Nefi 11:31–40; **OL** 133:16). Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, **2. Kor.** 7:10.

Herran Kaikkivaltiaan Henki on saanut aikaan voimallisen muutoksen meidän sydämissämme, niin ettei meillä enää ole halua tehdä pahaa, **Moosia** 5:2. Jos hän tunnustaa syntinsä sinun ja minun edessäni ja tekee parannuksen, anna hänelle anteeksi, **Moosia** 26:29. Alman saarnan jälkeen monet alkoivat tehdä parannusta, **Alma** 14:1. Älkää lykätkö parannuksenne päivää, **Alma** 34:33. Alma kertoi Helamanille omasta parannuksestaan ja kääntymisestään, **Alma** 36 (Moosia 27:8–32). Parannus ei voisi tulla ihmisten osaksi, ellei olisi rangaistusta, **Alma** 42:16. Anna syntiesi vaivata itseäsi sillä vaivalla, joka johdattaa sinut parannukseen, **Alma** 42:29. Teidän tulee uhrata minulle uhrina särkynyt sydän ja murtunut mieli, **3. Nefi** 9:20. Minä otan vastaan jokaisen, joka tekee parannuksen ja tulee minun luokseni niin kuin pieni lapsi, **3. Nefi** 9:22. Tehkää parannus, kaikki te maan ääret, **3. Nefi** 27:20. Niin usein kuin he tekivät parannuksen, he saivat anteeksi, **Moroni** 6:8.

Älä opeta tälle sukupolvelle mitään muuta kuin parannusta, **OL** 6:9 (**OL** 11:9). Kuinka suuri Hänen ilonsa onkaan sielusta, joka tekee parannuksen, **OL** 18:13. Jokaisen ihmisen täytyy tehdä parannus tai kärsiä, **OL** 19:4. Se, joka tekee syntiä eikä tee parannusta, on karkotettava, **OL** 42:28. Se, joka

tunnustaa syntinsä ja hylkää ne, saa anteeksi, **OL** 58:42–43. Parannuksen tekevät kuolleet lunastetaan, **OL** 138:58. Me uskomme parannukseen, **UK** 1:4.

Parantaminen. *Katso myös* Sairaana voitelu ja siunaus; Voiteleminen

Parantaminen voi olla fyysistä ja hengellistä. Pyhissä kirjoituksissa on paljon esimerkkejä Herran ja hänen palvelijoidensa parantamishmeistä.

Minä, Herra, olen sinun parantajasi, **2. Moos.** 15:26. Naaman kastautui Jordanissa seitsemän kertaa ja parani, **2. Kun.** 5:1–14. Hänen haavojaensa hinnalla me olemme parantuneet, **Jes.** 53:5 (Moosia 14:5). On nouseva pelastuksen aurinko, ja te parannutte sen siipien alla, **Mal.** 3:20.

Jeesus paransi kaikki ihmisten taudit, **Matt.** 4:23 (**Matt.** 9:35). Hän antoi heille vallan parantaa kaikkia tauteja, **Matt.** 10:1. Hän on lähettänyt minut julistamaan sokeille näkönsä saamista, **Luuk.** 4:18.

He parantuivat Jumalan Karitsan voimasta, **1. Nefi** 11:31. Jos sinä uskot Kristuksen lunastukseen, sinut voidaan parantaa, **Alma** 15:8. Hän paransi heidät jokaisen, **3. Nefi** 17:9.

Se, jolla on usko minuun tullakseen terveeksi, tulee terveeksi, **OL** 42:48. Minun nimessäni he parantavat sairaita, **OL** 84:68.

Me uskomme parantamisen lahjaan, **UK** 1:7.

Paratiisi. *Katso myös* Taivas

Se henkimaailman osa, jossa tästä elämästä erinneet vanhurskaat henget odottavat ruumiin ylösnousemusta. Se on onnen ja rauhan olotila.

Paratiisi tarkoittaa pyhissä kirjoituksissa myös henkimaailmaa (**Luuk.** 23:43), selestistä valtakuntaa (2. Kor. 12:4) ja maata kirkastetussa tilassa tuhatvuotisen valtakunnan aikana (**UK** 1:10).

Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan puutarhassa (paratiisissa), **Ilm.** 2:7.

Jumalan paratiisiin täytyy luovuttaa vanhurskaiden henget, **2. Nefi** 9:13. Vanhurskaiden henget otetaan onnen tilaan, jota sanotaan paratiisiksi, **Alma** 40:11–12. Kaikki Jeesuksen opetuslapset olivat menneet Jumalan paratiisiin kolmea lukuun ottamatta, **4. Nefi** 1:14. Pian minä menen lepoon Jumalan paratiisiin, **Moroni** 10:34.

Kristus opetti vanhurskaita henkiä paratiisissa, **OL** 138.

Partridge, Edward

Jäsen ja johtaja kirkossa varhain sen palauttamisen jälkeen nykyaikana. Edward Partridge oli kirkon ensimmäinen piispa (**OL** 36; 41:9–11; 42:10; 51:1–18; 115; 124:19).

Patriarkallinen siunaus. *Katso myös* Evankelista; Isä, kuolevainen; Patriarkka

Asetetun patriarkan kelvolliselle kirkon jäsenelle antama siunaus. Patriarkallinen siunaus sisältää Herran neuvoja siunauksen saajalle ja ilmoittaa henkilön suvun Israelin huoneessa. Isä voi antaa siunauksia perheensä patriarkkana, mutta niitä ei merkitä muistiin eikä kirkko säilytä niitä.

Israel ojensi oikean kätensä, mutta asetti sen Efraimin pään päälle, **1. Moos.** 48:14. Jaakob siunasi poikansa ja heidän jälkeläisensä, **1. Moos.** 49.

Lehi siunasi jälkeläisensä, **2. Nefi** 4:3–11.

Patriarkka. *Katso myös* Evankelista; Isä, kuolevainen; Melkisedekin pappeus; Patriarkallinen siunaus

Pyhissä kirjoituksissa on kahdenlaisia patriarkkoja: 1) Melkisedekin pappeuden virka, johon mies asetetaan, toisinaan evankelistaksi sanottu 2) perheen isä tai suvun kantaisä. Asetettu patriarkka antaa erityisiä siunauksia kelvollisille kirkon jäsenille.

Asetettu patriarkka: Hän antoi profetat ja evankeliumin julistajat (evankelistat), **Ef.** 4:11 (**UK** 1:6).

Kahdentoista velvollisuutena on

asettaa evankelisia palvelijoita, **OL** 107:39. Hyrum voi ottaa pappeuden ja patriarkan viran, **OL** 124:91–92, 124; 135:1.

Isä: Jaakob siunasi poikansa ja heidän jälkeläisensä, **1. Moos.** 49:1–28.

Kantaisämme Daavid, **Ap. t.** 2:29.

Lehi neuvoi ja siunasi jälkeläisiään, **2. Nefi** 4:3–11.

Minusta tuli laillinen perillinen isille kuulunein oikeuksin, **Abr.** 1:2–4.

Patten, David W.

Ensimmäisen myöhempien aikojen taloudenhoitokauden aikana valittu kahdentoista apostolin koorumin jäsen. David Patten oli palautetun kirkon ensimmäinen marttyyri. Hän kuoli Crookedjoen taistelussa Missourin osavaltiossa vuonna 1838.

Tuli lopettaa liiketoimensa ja mennä lähetystyöhön, **OL** 114:1. Otettiin Herran luokse, **OL** 124:19, 130.

Pelastaja. *Katso myös* Jeesus Kristus

Jeesus Kristus on ihmiskunnan Pelastaja, koska hän pelastaa kaikki kuoleman kahleista ja parannusentekijät synnin rangaistuksista.

Sinä olet pelastajani, **2. Sam.** 22:3 (**Ps.** 18:3; 144:2). Sinä olet apuni ja pelastajani, **Ps.** 40:18 (**Ps.** 70:6).

Siionista on tuleva Pelastaja, **Room.** 11:26.

Pyhät tunnustivat Jumalan Pojan Lunastajakseen ja Pelastajakseen, **OL** 138:23.

Pelastus. *Katso myös* Armo; Jeesus Kristus; Korotus; Kuolema, fyysinen; Kuolema, hengellinen; Lunastus; Lunastussuunnitelma; Sovitus

Pelastuminen sekä fyysisestä että hengellisestä kuolemasta. Kaikki ihmiset pelastuvat fyysisestä kuolemasta Jumalan armosta Jeesuksen Kristuksen kuoleman ja ylösnousemuksen kautta. Jumalan armosta jokainen ihminen voi pelastua myös hengellisestä kuolemasta uskomalla Jeesukseen

Kristukseen. Tämä usko ilmenee kuullaisuudessa evankeliumin laeille ja toimituksille sekä Kristuksen palvelemisessa.

Herra on minun valoni ja apuni, **Ps.** 27:1. Hän on kallio, hän on minun pelastukseni, **Ps.** 62:3.

Evankeliumi on Jumalan voima, ja se tuo pelastuksen, **Room.** 1:16 (OL 68:4). Tehkää peläten työtä pelastuaksenne, **Fil.** 2:12. Jumala on valinnut teidät pelastumaan, kun Henki pyhittää teidät, **2. Tess.** 2:13.

Pelastus on vapaa, **2. Nefi** 2:4.

Ei ole suurempaa lahjaa kuin pelastuksen lahja, **OL** 6:13.

Jeesus Kristus on ainoa nimi, jossa pelastus tulee, **Moos.** 6:52 (Ap. t. 4:10–12). Me uskomme, että koko ihmiskunta voi pelastua Kristuksen sovituksen ansiosta, **UK** 1:3.

Lasten pelastus: Ellette tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan, **Matt.** 18:3.

Myös pienillä lapsilla on iankaikkinen elämä, **Moosia** 15:25. Pienten lasten kaste on iljetys, ja pienet lapset ovat eläviä Kristuksessa sovituksen tähden, **Moroni** 8:8–24.

Pienet lapset on lunastettu Ainosyntyisen kautta; Saatana ei voi kiusata heitä, **OL** 29:46–47. Lapsille tulee opettaa evankeliumia, ja heidät pitää kastaa kahdeksan vuoden iässä, **OL** 68:25–28. Pienet lapset ovat pyhitettyjä Jeesuksen Kristuksen kautta, **OL** 74:7. Ihmisistä tulee jälleen lapsen tilassaan viattomia, **OL** 93:38. Kaikki lapset, jotka kuolevat ennen vastuulista ikää, pelastuvat selestiseen valtakuntaan, **OL** 137:10.

Lapset ovat olleet puhtaita maailman perustamisesta asti, **Moos.** 6:54.

Pelastus, kuolleiden. *Katso*
Kuolleiden pelastus

Pelastus, lasten. *Katso* Lapsi;
Pelastus: Lasten pelastus

Pelastussuunnitelma. *Katso*
Lunastussuunnitelma

Peleg

Vanhassa testamentissa Eberin poika ja Seemin pojanpojan pojanpoika. Maa jaettiin hänen aikanaan (1. Moos. 10:22–25).

Pelko. *Katso myös* Kunnioitus;
Rohkeus; Usko

Pelko voi merkitä kahta asiaa: 1) Jumalan pelkoa, joka tarkoittaa Jumalan kunnioittamista ja hänen käskyjensä noudattamista 2) ihmisten, kuolemanvaaran, kivun ja pahuuden pelkoa.

Jumalan pelko: Tällä seudulla varmaankin jumalanpelko on tuntematon, **1. Moos.** 20:11. Teidän tulee pelätä Herraa, Jumalaanne, **5. Moos.** 6:13 (Joos. 24:14; 1. Sam. 12:24). Pelätkää Herraa, palvelkaa häntä, **Ps.** 2:11. Herran pelko on viisauden alku, **Ps.** 111:10. Pelkää Herraa ja karta pahaa, **Sananl.** 3:7. Jumalaa pelkäävälle käy hyvin, **Saarn.** 8:12.

Tehkää peläten ja vavisten työtä pelastuaksenne, **Fil.** 2:12. Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, **Ilm.** 14:7 (OL 88:104).

Profeetat herättelivät kansaa jatkuvasti pysymään Herran pelossa, **En.** 1:23. Alma ja Moosian pojat kaatuivat maahan, sillä Herran pelko valtasi heidät, **Alma** 36:7. Tehkää työtä pelastuaksenne peläten ja vavisten, **Morm.** 9:27.

Niitä, jotka eivät pelkää minua, minä vaivaan ja panen heidät vapisemaan, **OL** 10:56. Joka pelkää minua, odottaa Ihmisen Pojan tulemisen merkkejä, **OL** 45:39.

Ihmisten pelko: Älä pelkää, minä olen sinun kanssasi, **1. Moos.** 26:24 (Jes. 41:10). Meidän kanssamme on Herra. Älkää siis pelätkö heitä, **4. Moos.** 14:9. Älä pelkää, meillä on puolellamme enemmän väkeä kuin heillä, **2. Kun.** 6:16. En pelkää mitään. Mitä voi minulle kukaan kuolevainen, **Ps.** 56:5. Älkää pelätkö ihmisten pilkkaa, **Jes.** 51:7 (2. Nefi 8:7).

Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, **2. Tim.** 1:7. Täydellinen

Peltö

rakkaus karkottaa pelon, **1. Joh.** 4:18 (Moroni 8:16).

Helamanin pojat eivät pelänneet kuolemaa, **Alma** 56:46–48. Kuolemanpelko täyttää jumalattomien rinnan, **Morm.** 6:7. Minä en pelkää, mitä ihminen voi tehdä, **Moroni** 8:16.

Sinä et olisi saanut pelätä ihmistä enemmän kuin Jumalaa, **OL** 3:7 (OL 30:1, 11; 122:9). Älkää pelätkö tehdä hyvää, **OL** 6:33. Kenenkään, joka kuuluu minun kirkkooni, ei tarvitse pelätä, **OL** 10:55. Jos te olette valmiita, te ette pelkää, **OL** 38:30. Riisukaa yltänne pelot, **OL** 67:10. Olkaa rohkealla mielellä älkääkään pelätkö, sillä minä, Herra, olen teidän kanssanne, **OL** 68:6. Älkää pelätkö vihollisianne, **OL** 136:17.

Peltö. *Katso myös* Herran viinitarha; Maailma

Avoim viljelys- tai laidunmaa; pyhissä kirjoituksissa usein maailman ja sen ihmisten vertauskuva.

Peltö on maailma, **Matt.** 13:38. Taivasten valtakunta on kuin peltöön kätkeyty aarre, **Matt.** 13:44.

Näin suuren ja avaran kentän, **1. Nefi** 8:9, 20. Vainio oli kypsynyt, **Alma** 26:5.

Vainio on jo vaalennut korjattavaksi, **OL** 4:4 (OL 6:3; 11:3; 12:3; 14:3; 31:4; 33:3, 7). Peltö oli maailma, **OL** 86:1–2. Minä vertaan näitä valtakuntia mieheen, jolla on peltö, **OL** 88:51.

Pentateukki. *Katso myös*

Ensimmäinen Mooseksen kirja; Kolmas Mooseksen kirja; Mooses; Neljäs Mooseksen kirja; Toinen Mooseksen kirja; Vanha testamentti; Viides Mooseksen kirja

Vanhan testamentin viiden ensimmäisen kirjan eli viiden Mooseksen kirjan yhteinen nimi. Juutalaiset sanovat näitä kirjoja Tooraksi eli Israelin laiksi. Mooseksen kirjat ovat Mooseksen kirjoittamia (1. Nefi 5:10–11).

Perhe. *Katso myös* Avioliitto; Isä, kuolevainen; Lapsi; Äiti

Pyhissä kirjoituksissa perheeseen

kuuluu mies, vaimo, lapset ja toisinaan sukulaisia, jotka asuvat samassa kodissa tai saman perheenpään alaisina. Perhe voi olla myös sellainen, että siinä on vain toinen vanhemmista ja lapsia tai mies ja vaimo ilman lapsia tai vain yksi henkilö, joka asuu yksin.

Yleistä: Sinun saamasi siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille, **1. Moos.** 12:3 (1. Moos. 28:14; Abr. 2:11). Minä olen kaikkien Israelin heimojen Jumala, **Jer.** 31:1.

Isän ja lapsen suhde kuvastaa taivaallisen Isän asemaa, **Ef.** 3:14–15.

Aadam ja Eeva synnyttivät koko maan suvun, **2. Nefi** 2:20.

Kirkkautesi on jälkeläisten jatkuminen ikuisesti, **OL** 132:19. Minä annan hänelle iankaikkisten elämien kruunuja iankaikkisissa maailmoissa, **OL** 132:55. Lasten sinetöiminen vanhempiin on osa aikojen täyttymisen suurta työtä, **OL** 138:48.

Mieheksi ja naiseksi minä heidät loin ja sanoin heille: Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää, **Moos.** 2:27–28. Miehen ei ole hyvä olla yksinään, **Moos.** 3:18. Aadam ja Eeva tekivät työtä yhdessä, **Moos.** 5:1.

Vanhempien velvollisuudet: Abraham käskää lapsiaan pysymään Herran tiellä, **1. Moos.** 18:17–19. Teroita näitä käskyjä aina lastesi mieleen, **5. Moos.** 6:7 (5. Moos. 11:19). Joka lastaan rakastaa, kurittaa häntä, **Sananl.** 13:24 (Sananl. 23:13). Ohjaa lapsi heti oikealle tielle, **Sananl.** 22:6. Nauti elämästä rakastamasi vaimon kanssa, **Saarn.** 9:9. Herra itse on opettava sinun poikiasi, **Jes.** 54:13 (3. Nefi 22:13).

Kasvattakaa lapset Herran tahdon mukaan, **Ef.** 6:1–4 (En. 1:1). Joka ei huolehdi omaisistaan, on epäuskoista pahempi, **1. Tim.** 5:8.

Hän kehotti heitä kaikin vanhempien lempein tuntein, **1. Nefi** 8:37. Me puhumme Kristuksesta, jotta lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat odottaa syntiensä anteeksiantoa, **2. Nefi** 25:26. Heidän miehensä ja vaimonsa

rakastavat lapsiaan, **MK Jaak.** 3:7. Opetakaa heitä rakastamaan toisiaan ja palvelemaan toisiaan, **Moosia** 4:14–15. Puolustakaa perheitänne jopa verenvuodatuksien asti, **Alma** 43:47. Rukoilkaa perheissänne, jotta vaimonne ja lapsenne olisivat siunattuja, **3. Nefi** 18:21.

Vanhempien tulee opettaa evankeliumia lapsilleen, **OL** 68:25. Jokaisen miehen velvollisuutena on huolehtia omasta perheestään, **OL** 75:28. Kaikilla lapsilla on oikeus saada elantonsa vanhemmiltaan, **OL** 83:4. Kasvattakaa lapsenne valossa ja totuudessa, **OL** 93:40. Saata järjestykseen oma kotisi, **OL** 93:43–44, 50. Pappisuudenhaltijoiden tulee vaikuttaa toisiin ainoastaan vilpittömällä rakkaudella, **OL** 121:41.

Aadam ja Eeva ilmoittivat kaiken lapsilleen, **Moos.** 5:12.

Lapsen velvollisuudet: Kunnioita isääsi ja äitiäsi, **2. Moos.** 20:12. Poikani, kuule isäsi neuvoja, **Sananl.** 1:8 (Sananl. 13:1; 23:22).

Jeesus oli kuuliainen vanhemmilleen, **Luuk.** 2:51. Jeesus täytti Isänsä tahdon, **Joh.** 6:38 (3. Nefi 27:13). Olkaa vanhemmillenne kuuliaisia Herraa totellen, **Ef.** 6:1 (Kol. 3:20).

Jos lapset tekevät parannuksen, sinun suuttumuksesi on käännettävä pois, **OL** 98:45–48. Eevan uskolliset tyttäret palvelivat todellista ja elävää Jumalaa, **OL** 138:38–39.

Iankaikkinen perhe: Avioliiton ja perheen iankaikkinen luonne esitetään Opissa ja liitoissa. Miehestä ja vaimosta voi tulla jumalia selestisen avioliiton ja perheyksikön jatkumisen kautta (**OL** 132:15–20).

Periaate. Katso myös Evankeliumi

Perusoppi, -toteutus tai -laki. Evankeliumin ensimmäiset periaatteet ovat usko Herraan Jeesuksen Kristukseen ja parannus (**UK** 1:4).

Jättämättä Kristuksen opin periaatteita jatkakaamme täydellisyyteen, **JSR Hepr.** 6:1.

Vanhinten, pappien ja opettajien tulee

opettaa minun evankeliumini periaatteita, jotka ovat pyhissä kirjoituksissa, **OL** 42:12. Voitte saada täydellisempää opetusta teoriassa, periaatteessa, opissa, kaikessa, **OL** 88:78 (**OL** 97:14). Jokainen voi toimia opissa ja periaatteessa moraalisen tahdonvapauden mukaan, jonka minä olen antanut hänelle, **OL** 101:78. Jokainen älyn periaate, jonka me saavutamme tässä elämässä, nousee meidän kanssamme ylösnousemuksessa, **OL** 130:18–19.

Perillinen

Henkilö, jolla on oikeus periä aineellisia tai hengellisiä lahjoja. Vanhurskaille luvataan pyhissä kirjoituksissa, että he saavat periä kaiken, mitä Jumalalla on.

Abraham halusi saada perillisen, **1. Moos.** 15:2–5.

Abrahamille luvattiin perinnöksi koko maailma, koska hän oli vanhurskas ja uskoi, **Room.** 4:13. Me olemme Jumalan lapsia. Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa, **Room.** 8:16–17 (**OL** 84:38). Jos kerran olet lapsi, olet myös perillinen, Jumalan tahdosta, **Gal.** 4:7. Jumala on pannut Poikansa kaiken perilliseksi, **Hepr.** 1:2.

Ne, jotka odottavat saavansa syntinsä anteeksi, ovat Jumalan valtakunnan perillisiä, **Moosia** 15:11. Ihmisistä tuli Kristuksen lapsia ja Jumalan valtakunnan perillisiä, **4. Nefi** 1:17.

Niistä, jotka ovat kuolleet tietämättä evankeliumista, voi tulla selestisen valtakunnan perillisiä, **OL** 137:7–8. Parannuksen tekevät kuolleet ovat pelastuksen perillisiä, **OL** 138:58–59.

Abrahamista tuli laillinen perillinen vanhurskautensa tähden, **Abr.** 1:2.

Perimätiedot

Sukupolvelta toiselle periytyviä uskomuksia, opetuksia ja tapoja (2. Tess. 2:15). Pyhissä kirjoituksissa Herra kehottaa toistuvasti vanhurskaita välttämään ihmisten pahoja perinnäistapoja (3. Moos. 18:30; Mark. 7:6–8; Moosia 1:5; **OL** 93:39–40).

Perkele. *Katso myös* Antikristus; Helvetti; Henki: Pahat henget; Kadotuksen pojat; Lusifer; Tuhoaja

Saatana. Perkele on vanhurskaiden ja niiden vihollinen, jotka pyrkivät tekemään Jumalan tahdon. Hän on kirjaimellisesti Jumalan henkipoika, ja kerran hänellä oli valta-asema enkelinä Jumalan edessä (Jes. 14:12; 2. Nefi 2:17). Mutta hän kapinoi kuolevaisuutta edeltävässä elämässä ja houkutteli kolmasosan Isän henkilapista kapinoimaan kanssaan (OL 29:36; Moos. 4:1–4; Abr. 3:27–28). Heidät karkotettiin taivaasta, heiltä kiellettiin mahdollisuus saada kuolevainen ruumis ja elää kuolevaisuudessa, ja he ovat ikuisesti tuomittuja. Siitä lähtien kun Perkele karkotettiin taivaasta, hän on yrittänyt alati pettää kaikkia ihmisiä ja eksyttää heitä Jumalan työstä, jotta kaikista ihmisistä tulisi yhtä onnettomia kuin hän on (Ilm. 12:9; 2. Nefi 2:27; 9:8–9).

Jeesus käski ankarin sanoin pahan hengen poistua, **Matt.** 17:18. Ikuinen tuli on varattu Saatanalle ja hänen enkelilleen, **Matt.** 25:41. Vastustakaa Paholaista, niin se lakkaa ahdistamasta teitä, **Jaak.** 4:7.

Jumalattomat joutuvat Perkeleen orjuuteen, **1. Nefi** 14:7. Perkele on kaikkien valheiden isä, **2. Nefi** 2:18 (Moos. 4:4). Perkele pyrkii siihen, että kaikki ihmiset olisivat yhtä onnettomia kuin hän itse, **2. Nefi** 2:27. Ellei liha enää koskaan nousisi, meidän henkemme täytyisi joutua Perkeleen alaisuuteen, **2. Nefi** 9:8–9. Perkele riehuu, rauhoittaa ja mielistelee, **2. Nefi** 28:20–23. Paha tulee Perkeleeltä, **Omni** 1:25 (Alma 5:40; Moroni 7:12, 17). Varo, ettei keskuudessasi synny kiistoja ja ettet tahdo totella pahaa henkeä, **Moosia** 2:32. Ellette ole hyvän paimenen lampaita, Perkele on paimenenne, **Alma** 5:38–39. Perkele ei auta lapsiansa, **Alma** 30:60. Rukoilkaa alati, että Perkeleen kiusaukset eivät eksyttäisi teitä, **Alma** 34:39 (3. Nefi 18:15, 18). Rakentakaa perustuksenne Lunastajan varaan, jottei Perkeleen

väkevällä myrskyllä ole voimaa teihin, **Hel.** 5:12. Perkele on kaiken synnin alkuunpanija, **Hel.** 6:26–31.

Perkele yritti käyttää viekasta juonta, **OL** 10:12. On välttämätöntä, että Perkele kiusaa ihmislapsia, tai muuten heillä ei olisi tahtonsa vapautta, **OL** 29:39. Aadamista tuli Perkeleen tahdon alainen, koska hän antautui kiusaukseen, **OL** 29:40. Kadotuksen pojat hallitsevat Perkeleen ja hänen enkeliensä kanssa iankaikkisuudessa, **OL** 76:32–33, 44. Perkele pannaan kahleisiin tuhanneksi vuodeksi, **OL** 88:110 (Ilm. 20:2). Paha ottaa pois valon ja totuuden, **OL** 93:39.

Saatana ei pysynyt uskollisena ensimmäisessä asemassaan, **Abr.** 3:28.

Perkeleen kirkko: Jokainen maan päällä oleva paha ja maailmallinen organisaatio, joka vääristelee puhdasta ja täydellistä evankeliumia ja taistelee Jumalan Karitsaa vastaan.

Perkele perusti suuren ja iljettävän kirkon, **1. Nefi** 13:6 (1. Nefi 14:9). On vain kaksi kirkkoa. Toinen on Jumalan Karitsan kirkko, ja toinen on Perkeleen kirkko, **1. Nefi** 14:10 (Alma 5:39).

Älkää taistelko mitään kirkkoa vastaan, paitsi Perkeleen kirkkoa vastaan, **OL** 18:20. Suuri ja iljettävä kirkko hävitetään, **OL** 29:21.

Perustuslaki, Yhdysvaltain. *Katso myös* Hallitus; Laki

Opissa ja liitoissa ”perustuslaki” tarkoittaa Amerikan yhdysvaltain perustuslakia, joka syntyi jumallaisesta innoituksesta tien valmistamiseksi evankeliumin palautukselle.

Perustuslakia on tuettava, **OL** 98:5–6. Herra salli säätää perustuslain, **OL** 101:77, 80.

Pesu. *Katso myös* Kaste, kastaminen; Sovitus

Fyysinen tai hengellinen puhdistaminen. Parannusentekijä voidaan puhdistaa vertauskuvallisesti synnin ja sen seurausten kuormittamasta elämästä Jeesuksen Kristuksen sovintouhrin

kautta. Tietyt oikealla pappeuden valtuudella suoritettut pesut ovat pyhiä toimituksia.

Pappi peskään vaatteensa ja peseytyköön, **4. Moos.** 19:7. Pese minut puh- taaksi, **Ps.** 51:4, 9. Peseytykää, puhdis- tautukaa, lakatkaa tekemästä pahaa, **Jes.** 1:16–18.

Jeesus pesi apostoliensa jalat, **Joh.** 13:4–15 (OL 88:138–139). Anna kastaa itsesi, anna pestä syntisi pois, **Ap. t.** 22:16 (Alma 7:14; OL 39:10).

Kukaan ihminen ei voi pelastua, ellei hänen vaatteitaan ole pesty valkoisiksi, **Alma** 5:21 (3. Nefi 27:19). Heidän vaatteensa pestiin valkoisiksi Karitsan verellä, **Alma** 13:11 (Et. 13:10).

Kun he pitivät käskyt, heidät pes- täisiin ja puhdistettaisiin kaikista syn- neistään, **OL** 76:52. Teidän voitelunne ja teidän pesunne vahvistetaan minun pyhän huoneeni toimituksella, **OL** 124:39–41.

Pettäminen. Katso myös

Valehteleminen; Vilppi

Pyhissä kirjoituksissa pettäminen tarkoittaa sitä, että joku saadaan usko- maan johonkin sellaiseen, mikä ei ole totta.

Herran vuorelle saa nousta se, joka ei vanno väärää valaa, **Ps.** 24:3–4. Pelasta minut petollisten kynsistä, **Ps.** 43:1. Voi niitä, jotka sanovat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi, **Jes.** 5:20 (2. Nefi 15:20).

Älköön vain kukaan pettääkö itseään, **1. Kor.** 3:18. Älkää antako kenenkään pettää itseänne tyhjiillä puheilla, **Ef.** 5:6. Petkuttajat eksyttävät muita ja eksyvät itse, **2. Tim.** 3:13. Saatana, koko ihmis- kunnan eksyttävä, syöstiin maan päälle, **Ilm.** 12:9. Saatana pantiin kahleisiin. Enää hän ei saa johtaa kansoja harhaan, **Ilm.** 20:1–3.

Herraa ei voi pettää, **2. Nefi** 9:41. Jos te seuraatte Poikaa osoittamatta mitään petollisuutta Jumalan edessä, te saatte Pyhän Hengen, **2. Nefi** 31:13. Serem tunnusti, että Perkeleen voima oli pet- tänyt hänet, **MK Jaak.** 7:18. Kuningas

Nooan kansaa petettiin mielisteleillä sanoilla, **Moosia** 11:7.

Viisaat ovat ottaneet Pyhän Hengen oppaakseen eivätkä ole eksyneet, **OL** 45:57. Voi niitä, jotka ovat eksyttäjiä, **OL** 50:6.

Hänestä tuli Saatana, kaikkien valhei- den isä, joka eksyttää ja sokaisee ihmi- siä, **Moos.** 4:4.

Phelps, William W.

Jäsen ja johtaja kirkossa varhain sen palauttamisen jälkeen vuonna 1830. Herra kutsui William Phelps'n kirkon kirjanpainajaksi (OL 57:11; 58:40; 70:1).

Pietari

Uudessa testamentissa betsaidalainen kalastaja, joka asui vaimonsa kanssa Kapernaumissa; alkuperäiseltä nimel- tään Simon (2. Piet. 1:1). Jeesus paransi Pietarin anopin (Mark. 1:29–31). Pietari kutsuttiin yhdessä veljensä Andreak- sen kanssa Jeesuksen Kristuksen ope- tuslapseksi (Matt. 4:18–22; Mark. 1:16–18; Luuk. 5:1–11). Herra antoi Pietarille arameankielisen nimen Keefas, joka merkitsee 'näkiä' tai 'kivi' (Joh. 1:40–42; JSR Joh. 1:42 [Liiteosa]). Uudessa tes- tamentissa mainitaan joitakin kuolevai- suuteen kuuluvia Pietarin heikkouksia, mutta siitä ilmenee myös, että hän voitti ne ja tuli väkeväksi uskonsa kautta Jee- sukseen Kristukseen.

Pietari tunnusti, että Jeesus on Kristus ja Jumalan Poika (Joh. 6:68–69), ja Herra valitsi hänet pitämään hallussaan val- takunnan avaimia maan päällä (Matt. 16:13–19). Kirkastusvuorella Pietari näki kirkastetun Vapahtajan sekä Moo- seksen ja Eliaksen (Elian) (Matt. 17:1–9).

Pietari oli pääapostoli omana aika- naan. Vapahtajan kuoleman, ylösnou- semuksen ja taivaaseennousemisen jäl- keen hän kutsui kirkon koolle ja johti uuden apostolin kutsumista Juudas Iskariotin tilalle (Ap. t. 1:15–26). Pie- tari ja Johannes paransivat syntymäs- tään saakka ramman miehen (Ap. t. 3:1–16) ja vapautuivat ihmeellisellä tavalla vankilasta (Ap. t. 5:11–29; 12:1–19).

Pietari aloitti evankeliumin saarnaamisen pakanoille (Ap. t. 10–11). Pietari, Jaakob ja Johannes tulivat myöhemmin aikoina taivaasta ja antoivat Melkisedekin pappeuden ja sen avaimet Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle (OL 27:12–13; 128:20).

Ensimmäinen Pietarin kirje: Ensimmäinen kirje kirjoitettiin ”Babylonista” (luultavasti Roomasta) ja lähetettiin nykyisin Vähänä-Aasian tunnetun alueen pyhille pian sen jälkeen kun Nero oli aloittanut kristittyjen vainot.

Luvussa 1 puhutaan Kristuksen ennalta asetetusta Lunastajan-roolista. Luvuissa 2 ja 3 selitetään, että Kristus on seurakunnan kulmakivi, että pyhillä on kuninkaallinen pappeus ja että Kristus saarnasi vankeudessa oleville hengille. Luvuissa 4 ja 5 selitetään, miksi evankeliumia saarnataan kuolleille ja miksi vanhinten täytyy kaitsea laumaa.

Toinen Pietarin kirje: Luvussa 1 pyhiä kehoitetaan tekemään kutsumuksensa ja valintansa lujaksi. Luvussa 2 varoitetaan vääristä opettajista. Luvussa 3 puhutaan myöhemmistä ajoista ja Kristuksen toisesta tulemisesta.

Piispa. Katso myös Aaronin pappeus

Merkitsee ’kaitsija’, vastuullinen virka tai asema. Piispa on Aaronin pappeuden virka, joka annetaan asetamalla (OL 20:67; 107:87–88), ja piispa on Israelin yleinen tuomari (OL 107:72, 74).

Pyhä Henki on pannut teidät kaitsijoiksi, **Ap. t. 20:28**. Piispan ominaisuudet, **1. Tim. 3:1–7** (Tit. 1:7).

Piispa tulee asettaa, **OL 20:67**. Edward Partridgen tulee palvella kirkkoa piispana, **OL 41:9**. Piispa erottaa hengellisiä lahjoja, **OL 46:27, 29**. Ylipappi voi toimia piispan virassa, **OL 68:14, 19** (OL 107:17). Herra nimittää piispan, **OL 72**. Piispan tulee huolehtia köyhistä, **OL 84:112**. Piispan virkaan kuuluu palveleminen kaikissa ajallisissa asioissa, **OL 107:68**. Piispa on Aaronin pappeuden johtaja, **OL 107:87–88**.

Pilatus, Pontius

Rooman maaherra Juudeassa vuosina 26–36 jKr. (Luuk. 3:1). Pilatus vihasi juutalaisia ja heidän uskontoaan ja surmautti ainakin muutamia galilealaisia (Luuk. 13:1). Jeesusta syytettiin Pilatuksen edessä. Pilatus tuomitsi hänet ristiinnaulittavaksi (Matt. 27:2, 11–26, 58–66; Mark. 15; Luuk. 23; Joh. 18:28–19:38).

Pimeys, hengellinen. Katso myös Jumalattomuus

Jumalattomuutta tai tietämättömyyttä hengellisistä asioista.

Voi niitä, jotka pimeyden kääntävät valoksi, **Jes. 5:20** (2. Nefi 15:20). Pimeys peittää maan, yön synkkyys kansat, **Jes. 60:2**.

Jeesus antaa valon kuoleman varjossa eläville, **Luuk. 1:79**. Valo loistaa pimeydessä, pimeys ei ole saanut sitä valtaansa, **Joh. 1:5** (OL 45:7). Hylätäkäämme pimeyden teot ja varustautukaamme valon asein, **Room. 13:12**. Älkää osallistuko pimeyden töihin: ne eivät kannu hedelmää, **Ef. 5:8–11**.

Koska ette pyydä, teitä ei tuoda valoon, vaan teidän täytyy hukkua pimeydessä, **2. Nefi 32:4**. Saatana levittää pimeyden tekoja, **Hel. 6:28–31**.

Pimeyden voimat vallitsevat maan päällä, **OL 38:8, 11–12**. Koko maailma huokaa pimeyden ja synnin orjuuden alaisena, **OL 84:49–54**. Jos teidän silmämääränänne on minun kunniani, teissä ei ole mitään pimeyttä, **OL 88:67**.

Pimeyden teot alkoivat olla vallalla kaikkien ihmisten poikien keskuudessa, **Moos. 5:55**.

Pimeys, ulkoinen. Katso Helveti; Kadotuksen pojat; Kuolema, hengellinen; Perkele

Pluraaliavioliitto. Katso Avioliitto: Pluraaliavioliitto

Pohtiminen. Katso myös Ilmoitus; Rukous

Usein pyhiin kirjoitusten tai muiden Jumalan asioiden mietiskelemistä

ja syvällistä ajattelemista. Yhdessä rukouksen kanssa Jumalan asioiden pohdittaminen voi tuottaa ilmoitusta ja ymmärrystä.

Maria tutkisteli sitä, mitä oli tapahtunut, **Luuk.** 2:19.

Istuessani pohdiskelemassa sydämesäni minut temmattiin pois, **1. Nefi** 11:1. Minun sydämeni pohdiskelee kirjoituksia, **2. Nefi** 4:15. Nefi lähti kulkemaan pohdiskellen niitä asioita, jotka Herra oli näyttänyt, **Hel.** 10:2–3. Menkää koteihinne ja pohdiskelkaa sitä, mitä minä olen sanonut, **3. Nefi** 17:3. Muis-takaa, kuinka armollinen Herra on ollut ihmislapsille ja pohdiskelkaa sitä sydä-messänne, **Moroni** 10:3.

Pohdi sitä, mitä olet saanut, **OL** 30:3. Mietiskellessämme näitä asioita Herra kosketti meidän ymmärryksemme silmiä, **OL** 76:19. Istuin huoneessani pohdiskellen kirjoituksia, **OL** 138:1–11.

Mietin sitä yhä uudestaan, **JS–H** 1:12.

Pornografia. *Katso* Aviorikos;
Haureus; Siveys

Pratt, Orson

Yksi ensimmäisistä kahdestatoista apostolista, jotka kutsuttiin kirkon palauttamisen jälkeen nykyaikana (**OL** 124:128–129). Hän oli ollut kirkon jäsenenä vasta kuusi viikkoa, kun Herra antoi hänelle ilmoituksen Joseph Smithin kautta (**OL** 34). Orson Pratt oli myös kirkon lähetyssaarnaaja (**OL** 52:26; 75:14) ja palveli monta vuotta kirkon historioitsijana.

Pratt, Parley Parker

Orson Prattin vanhempi veli ja yksi ensimmäisistä kahdestatoista apostolista, jotka kutsuttiin kirkon palauttamisen jälkeen nykyaikana (**OL** 124:128–129). Parley Pratt kutsuttiin ensimmäiselle monesta lähetysmatkasta, kun Herra antoi hänelle ilmoituksen Joseph Smithin kautta lokakuussa 1830 (**OL** 32; 50:37).

Presidentti. *Katso myös* Ensimmäinen presidenttikunta; Profeetta

Kirkon johtajan virkanimi. Kirkon presidentti on profeetta, näkijä ja ilmoituksensaaja (**OL** 21:1; 107:91–92), ja kirkon jäsenten tulee kutsua kirkon profeettaa ”presidentiksi” (**OL** 107:65). Hän on maan päällä ainoa henkilö, jolla on valtuus käyttää kaikkia pappeuden avaimia.

Herra antoi valtakunnan avaimet Joseph Smithille, **OL** 81:1–2. Kolme presidenttiä muodostavat kirkon presidenttikunnan koorumin, **OL** 107:21–24. Presidentit asetettiin Melkisedekin pappeuden järjestyksen mukaan, **OL** 107:29.

Presidenttikunta. *Katso*

Ensimmäinen presidenttikunta

Profeetta. *Katso myös* Ilmoitus;
Näkijä; Presidentti; Profetia,
profetoiminen

Jumalan kutsuma henkilö, joka puhuu Jumalan puolesta. Jumalan sanansaattajana profeetta saa käskyjä, profetioita ja ilmoituksia Jumalalta. Hänen velvollisuutenaan on ilmaista Jumalan tahto ja todellinen luonne ihmiskunnalle ja osoittaa, mitä hänen kanssakäymisensä ihmisten kanssa merkitsee. Profeetta tuomitsee synnin ja ennustaa, mitä siitä seuraa. Hän saarnaa vanhurskautta. Toisinaan profeettoja voidaan innoittaa ennustamaan tulevaisuutta ihmiskunnan hyväksi, mutta profeetan ensisijainen velvollisuus on kuitenkin todistaa Kristuksesta. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentti on nykyaikana Jumalan profeetta maan päällä. Ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet hyväksytään profeetoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi.

Kunpa koko Herran kansa olisi profeettoja, **4. Moos.** 11:29. Kun joukossanne nousee profeetta, minä ilmaisen itseni hänelle näyssä, **4. Moos.** 12:6. Herra oli varoittanut Israelia jokaisen profeetan suulla, **2. Kun.** 17:13 (2. Aik. 36:15–16; Jer. 7:25). Minä määräsin sinut kansojen profeetaksi, **Jer.** 1:5, 7. Herra

ilmoittaa suunnitelmiaan palvelijoilleen, profeetoille, **Aam.** 3:7.

Herra on puhunut pyhien profeettojensa suulla, **Luuk.** 1:70 (Ap. t. 3:21). Kaikki profeetat todistavat Kristuksesta, **Ap. t.** 10:43. Jumala on asettanut seurakuntaan profeettoja, **1. Kor.** 12:28 (Ef. 4:11). Kirkko on rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle, **Ef.** 2:19–20.

Ihmiset ovat hylänneet profeettojen sanat, **1. Nefi** 3:17–18 (2. Nefi 26:3). Hengen avulla profeetoille ilmaistaan kaikki, **1. Nefi** 22:1–2. Kristus tuli nefiläisten keskuuteen toteuttaakseen kaiken, mitä hän oli puhunut pyhien profeettojensa suulla, **3. Nefi** 1:13 (**OL** 42:39).

Ne, jotka eivät ota varteen profeettojen sanoja, erotetaan pois, **OL** 1:14. Ne, jotka uskovat profeettojen sanoihin, saavat iankaikkisen elämän, **OL** 20:26. Profeettojen sanat tulee ottaa vastaan niin kuin Herran omasta suusta, **OL** 21:4–6. Ilmoitukset ja käskyt tulevat kirkolle ainoastaan sen kautta, joka on nimitetty, **OL** 43:1–7. Presidentin velvollisuutena on johtaa koko kirkkoa ja olla Mooseksen kaltainen, olla profeetta, **OL** 107:91–92.

Me uskomme profeettoihin, **UK** 1:6.

Profeettojen koulu. *Katso myös*

Smith, Joseph nuorempi

Herra käski Joseph Smithiä perustamaan Kirtlandiin Ohioon (Amerikan yhdysvaltoihin) talvella 1832–1833 koulun, jotta veljille voitaisiin opettaa kaikkea evankeliumiin ja Jumalan valtakuntaan kuuluvaa. Monet kirkon varhaisista johtajista kävivät tätä koulua. Toista profeettojen tai vanhinten koulua piti Parley P. Pratt Jacksonin piirikunnassa Missourissa (**OL** 97:1–6). Samanlaisia kouluja pidettiin myös lännessä pian pyhien saavuttua sinne, mutta ne lakkasivat pian. Nykyisin evankeliumia opetetaan kotona, pappeuskoorumeissa ja eri apujärjestöissä ja kaikissa kirkon kouluissa sekä seminaarissa ja instituutissa.

Pyhittäytykää ja opettakaa toisillenne valtakunnan oppia, **OL** 88:74–80. Etsikää uutterasti ja opettakaa toisillenne viisauden sanoja, **OL** 88:118–122. Profeettojen koulun järjestys esitetään, **OL** 88:127–141. Profeettojen koulun avaimet ovat ensimmäisellä presidenttikunnalla, **OL** 90:6–7.

Profetia, profetoiminen. *Katso myös*

Ilmoitus; Naisprofeetta; Näkijä; Profeetta

Profetia koostuu Jumalan innoittamista sanoista tai kirjoituksista, joita ihminen saa ilmoituksen kautta Pyhältä Hengeltä. Todistus Jeesuksesta on profetian henki (Ilm. 19:10). Profetia voi liittyä menneisyyteen, nykyisyyteen tai tulevaisuuteen. Kun ihminen profetoi, hän puhuu tai kirjoittaa sitä, mitä Jumala haluaa hänen tietävän omaksi hyväkseen tai muiden hyväksi. Yksityiset ihmiset voivat saada profetioita tai ilmoituksia omaa elämänsä varten.

Kunpa koko Herran kansa olisi profeettoja, **4. Moos.** 11:29. Poikanne ja tyttärenne profetoivat, **Joel** 3:1 (Ap. t. 2:17–18). Herra ilmoittaa suunnitelmiaan palvelijoilleen, profeetoille, **Aam.** 3:7.

Pyhien kirjoitusten ennustukset eivät ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä, **2. Piet.** 1:20.

Nefiläisillä oli monia ilmoituksia ja profetian henki, **MK Jaak.** 4:6, 13. Alma ja Amulek tiesivät Seesromin sydämen aikeet profetian hengen mukaisesti, **Alma** 12:7. Voi sitä, joka sanoo, ettei Herra enää toimi profetian kautta, **3. Nefi** 29:6. Tutkikaa Jesajan profetioita, **Morm.** 8:23.

Kaikki profetiat täyttyvät, **OL** 1:37–38.

Suorittaakseen toimituksia miehen täytyy olla Jumalan kutsuma profetian kautta, **UK** 1:5.

Pronssikäärme. *Katso myös* Jeesus

Kristus; Mooses

Mooses valmisti pronssikäärmeen Jumalan käskystä, jotta myrkkykäärmeiden autiomaassa puremat israelilaiset paranisivat (4. Moos. 21:8–9). Tämä

pronssikäärme pantiin tangon päähän ja kohotettiin ylös, jotta jokainen, joka siihen katsoisi, saisi elää (Alma 33:19–22). Herra sanoi, että käärmeen kohottaminen autiomaassa oli vertauskuva hänen korottamisestaan ristille (Joh. 3:14–15). Myöhempien aikojen ilmoitus vahvistaa kertomuksen myrkkykäärmeistä ja siitä, kuinka kansa pelastui (1. Nefi 17:41; 2. Nefi 25:20; Hel. 8:14–15).

Pronssilevyt. *Katso myös* Levyt

Juutalaisten aikakirja alusta vuoteen 600 eKr. Levyt sisälsivät monia profeettojen kirjoituksia (1. Nefi 5:10–16). Aikakirjaa piti Laban, yksi juutalaisten vanhimmista Jerusalemissa. Ollessaan perheineen erämaassa Lehi lähetti poikansa takaisin Jerusalemiin hankkimaan tämän aikakirjan (1. Nefi 3–4). (Ks. lisätietoja Mormonin kirjan alussa olevasta ”Lyhyestä selvityksestä Mormonin kirjasta”).

Psalmi. *Katso myös* Daavid; Musiikki

Innoitettu runo tai laulu.

Psalmit: Vanhan testamentin kirja, joka käsittää kokoelman psalmeja, joista monien aiheena on Kristus. Psalmeja lainataan usein Uudessa testamentissa.

Daavid kirjoitti monet psalmeista. Ne kirjoitettiin Jumalan ylistykseksi. Moniin tehtiin sävel.

Publikaani. *Katso myös* Rooman valtakunta

Muinaisessa Roomassa veronkerääjä. Yleensä juutalaiset vihasivat publikaaneja. Jotkut publikaanit ottivat auliisti vastaan evankeliumin (Matt. 9:9–10; Luuk. 19:2–8).

Puhdas ja epäpuhdas. *Katso myös* Mooseksen laki; Puhtaus; Saastaisuus

Vanhan testamentin mukaan Herra ilmoitti Moosekselle ja muinaisille israelilaisille, että vain osaa ruoka-aineista pidettiin puhtaana eli toisin sanoen ravinnoksi kelpaavana. Sillä, mitä israelilaiset pitivät puhtaina ja epäpuhtaina ruoka-aineina, oli suuri vaikutus heidän

uskonnolliseen ja yhteiskunnalliseen elämäänsä. Tiettyjä maaeläimiä, lintuja ja kaloja pidettiin puhtaina ja syömäkel-poisina; toiset olivat epäpuhtaita ja kiellettyjä (3. Moos. 11; 5. Moos. 14:3–20). Myös tiettyjä tauteja sairastavia ihmisiä pidettiin epäpuhtaina.

Hengellisessä mielessä puhdas ihminen on synniton, eikä hänellä ole synnillisiä haluja. Tässä mielessä sanalla kuvataan hyveellisiä ja puhdassydämiä ihmisiä (Ps. 24:4). Jumalan liittokansaa on aina käsketty olemaan puhdas (3. Nefi 20:41; OL 38:42; 133:5).

Kuka saa nousta Herran vuorelle? Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, **Ps.** 24:3–5.

Ketään ihmistä ei saa pitää epäpuhtaana eikä saastaisena, **Ap. t.** 10:11–28.

Voitteko sinä päivänä kohottaa katseenne Jumalaan puhtain sydämin ja tahrattomin käsin, **Alma** 5:19.

Herra kurittaa Siionia, kunnes se on puhdas, **OL** 90:36. Pitäkää itsenne puhtaina, te Herran astioiden kantajat, **OL** 133:4–5, 14 (Jes. 52:11).

Puhtaus. *Katso myös* Puhdas ja epäpuhdas; Pyhitys

Synnittömyys, syyttömyys, nuhteettomuus. Ihmisestä tulee puhdas, kun hänen ajatuksensa ja tekonsa ovat kaikki tavoin puhtaita. Syntiä tehnyt ihminen voi tulla puhtaaksi uskomalla Jeesukseen Kristukseen, tekemällä parannuksen ja ottamalla vastaan evankeliumin toimitukset.

Herra suo siunauksensa sille, jolla on puhtaat kädet ja puhdas sydän, **Ps.** 24:3–5. Pitäkää itsenne puhtaina, te Herran pyhien astioiden kantajat, **Jes.** 52:11 (OL 133:4–5).

Autuaita ovat puhdassydämiset, **Matt.** 5:8 (3. Nefi 12:8). Ajatelkaa kaikkea, mikä on puhdasta, **Fil.** 4:8 (UK 1:13).

Kaikki puhdassydämiset, nostakaa pääanne ja ottakaa vastaan mieluisa Jumalan sana, **MK Jaak.** 3:2–3. Voitteko sinä päivänä kohottaa katseenne Jumalaan puhtain sydämin ja

tahrattomin käsin, **Alma** 5:19. Nyt kun he olivat puhtaita ja tahrattomia Jumalan edessä, he eivät voineet olla kammoamatta syntiä, **Alma** 13:12. Rukoilkaa, että meidät puhdistettaisiin niin kuin Kristus on puhdas, **Moroni** 7:48 (Morm. 9:6).

Kristus haluaa pitää itsellään puhtaan kansan, **OL** 43:14. Herra käski rakentaa Siioniin huoneen, jossa puhdassydämiset saavat nähdä Jumalan, **OL** 97:10–17. Tämä on Siion: puhdassydämiset, **OL** 97:21.

Punainenmeri. *Katso myös* Mooses

Egyptin ja Arabian niemimaan välissä oleva meri. Sen kaksi pohjoista lahtea muodostavat Siinain niemimaan rantaviivan. Herra jakoi Punaisenmeren vedet ihmeellisellä tavalla, niin että israelilaiset pääsivät Mooseksen johdolla sen poikki kuivaa maata myöten (2. Moos. 14:13–31; Hepr. 11:29). Se, että Punaisenmeren vedet jakautuivat, on vahvistettu myöhempien aikojen ilmoituksessa (1. Nefi 4:2; Hel. 8:11; OL 8:3; Moos. 1:25).

Puolustaja. *Katso myös* Jeesus Kristus

Jeesus Kristus on meidän puolustajamme Isän luona (Moroni 7:28) ja ajaa meidän asiaamme Hänen luonaan.

Jeesus Kristus on meidän puolustajamme Isän luona, **1. Joh.** 2:1 (OL 110:4).

Jeesus puhuu kaikkien ihmisten puolesta, **2. Nefi** 2:9 (Hepr. 7:25). Jeesus saavutti voiton kuolemasta ja sai valan puhua ihmislasten puolesta, **Moose** 15:8.

Minä olen teidän puolustajanne Isän luona, **OL** 29:5. Jeesus Kristus ajaa teidän asiaanne, **OL** 45:3–5.

Puutarha, Eedenin. *Katso* Eeden

Pyhittää, pyhityksen laki. *Katso myös* Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta; Yhdistynyt veljeskunta

Vihkiminen, pyhittäminen tai vanhurskaaksi tuleminen. Pyhityksen laki on jumalallinen periaate, jonka mukaan ihmiset pyhittävät vapaaehtoisesti

aikansa, kykynsä ja aineellisen omaisuutensa Jumalan valtakunnan vahvistamiseen ja rakentamiseen.

Teidät on tänään vihitty palvelemaan Herraa, **2. Moos.** 32:29.

Uskoville oli kaikki yhteistä, **Ap. t.** 2:44–45.

Heillä oli kaikki yhteistä keskuudessaan; sen tähden ei ollut rikkaita eikä köyhiä, **4. Nefi** 1:3.

Herra selitti pyhityksen periaatteita, **OL** 42:30–39 (OL 51:2–19; 58:35–36). Ei ole tarkoitus, että toinen ihminen omistaa enemmän kuin toinen, **OL** 49:20. Jokaiselle annettiin yhtäläisesti hänen perheensä mukaan, **OL** 51:3. Luotiin järjestelmä, jotta pyhät voivat olla samanarvoisia iankaikkisten sekä maanpäällisten asioiden yhdistäminä, **OL** 78:4–5. Jokaisella tulee olla yhtäläinen oikeus puutteidensa ja tarpeidensa mukaan, **OL** 82:17–19. Siion voidaan rakentaa vain selestisen lain periaatteiden mukaan, **OL** 105:5.

Henokin kansalla oli yksi sydän ja yksi mieli, ja se asui vanhurskaudessa, eikä sen keskuudessa ollut köyhiä, **Moos.** 7:18.

Pyhitys. *Katso myös* Jeesus Kristus; Sovitus; Syyttömäksi julistaminen

Vapautuminen synnistä, puhdistuminen ja pyhäksi tuleminen Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta (Moos. 6:59–60).

Jumala on valinnut teidät pelastumaan, kun Henki pyhittää teidät, **2. Tess.** 2:13. Meidät on pyhitetty ainutkertaisella uhrilla, kun Jeesus Kristus uhrasi oman ruumiinsa, **Hepr.** 10:10. Jeesus kärsi pyhittääkseen kansan omalla verellään, **Hepr.** 13:12.

Ylipapit pyhitettiin ja heidän vaatteensa pestiin valkoisiksi Karitsan verellä, **Alma** 13:10–12. Pyhittyminen tulee siitä, että ihmiset antavat sydämensä Jumalalle, **Hel.** 3:33–35. Tehkää parannus, jotta te pyhittyisitte ottamalla vastaan Pyhän Hengen, **3. Nefi** 27:20.

Pyhittäminen meidän Herramme ja

Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armosta on oikein ja totta, **OL** 20:31. Jeesus tuli pyhittämään maailman, **OL** 76:41. Pyhittäytykää, jotta mielenne määränä on yksin Jumala, **OL** 88:68.

Pyhyiden Ihminen. *Katso myös* Ihmisen Poika; Isä, taivaallinen; Jumala, jumaluus

Yksi Isän Jumalan nimistä (Moos. 6:57).

Pyhyys. *Katso myös* Puhtaus; Pyhitys; Pyhä

Hengellinen ja moraalinen täydellisyys. Pyhyys osoittaa ihmisen sydämen ja aikeiden puhtautta.

Jäsenten tulee osoittaa pyhällä vaeluksella Herran edessä, että he ovat kirkon jäsenyyden arvoisia, **OL** 20:69. Herran huone on pyhyiden sija, **OL** 109:13.

Pyhyiden Ihminen on yksi Jumalan nimistä, **Moos.** 6:57 (Moos. 7:35).

Pyhä. *Katso myös* Jeesuksen Kristuksen kirkko; Kristitty; Myöhempien Aikojen Pyhiin Jeesuksen Kristuksen Kirkko; Puhtaus; Pyhitys; Pyhyys

Pyhissä kirjoituksissa sanalla pyhä on kaksi merkitystä: 1) Jeesuksen Kristuksen kirkon uskollinen jäsen ja 2) luonteenpiirre.

Jeesuksen Kristuksen kirkon uskollinen jäsen: Kootkaa luokseni kaikki minun palvelijani (pyhäni), **Ps.** 50:5.

Saul teki paljon pahaa Jerusalemin pyhille, **Ap. t.** 9:1–21. Pietari tuli Lydassa asuvien pyhiin luo, **Ap. t.** 9:32. Paavali tervehtii Jumalan kutsumia pyhiä, **Room.** 1:1, 7. Te kuulutte samaan kansaan kuin pyhät, **Ef.** 2:19–21.

Minä näin Jumalan Karitsan kirkon, joka tarkoitti Jumalan pyhiä, **1. Nefi** 14:12. Luonnollinen ihminen on Jumalan vihollinen, ellei hän tule pyhäksi Kristuksen sovituksen kautta, **Moosia** 3:19.

Minä, Herra, olen siunannut maan pyhieni käyttöön, **OL** 61:17. Saatana

käy sotaa Jumalan pyhiä vastaan, **OL** 76:28–29. Tehkää uutterasti työtä valmistaaksenne pyhiä tuomion hetkeen, joka on tuleva, **OL** 88:84–85. Pyhiin tulee antaa omaisuudestaan köyhille ja ahdistetuille, **OL** 105:3. Yllä mainitut virat minä olen antanut palvelutyöhön ja pyhieni tekemiseksi täydellisiksi, **OL** 124:143 (Ef. 4:12).

Luonteenpiirre: Jumalainen tai hengellisesti ja moraalisesti puhdas. Pyhän vastakohta on alhainen tai epäpyhä.

Teistä tulee minun pappisvaltakuntani ja pyhä kansani, **2. Moos.** 19:5–6 (1. Piet. 2:9). Herra käski israelilaisia: Olkaa pyhät, koska minä olen pyhä, **3. Moos.** 11:44–45. Kuka saa astua pyhään paikkaan? Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän, **Ps.** 24:3–4. Pappien tulee opettaa kansalle, mikä on pyhää, mikä ei, **Hes.** 44:23.

Jumala on kutsunut meidät pyhällä kutsullaan, **2. Tim.** 1:8–9. Jo lapsesta asti olet tuntenut pyhät kirjoitukset, **2. Tim.** 3:15.

Kaikki ihmiset tuomitaan Jumalassa olevan totuuden ja pyhyiden mukaan, **2. Nefi** 2:10. Luonnollisesta ihmisestä tulee pyhä Kristuksen sovituksen kautta, **Moosia** 3:19. Vaeltakaa Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, **Alma** 7:22 (Alma 13:11–12). Kolme opetuslasta pyhitettiin lihasa ja tehtiin pyhiksi, **3. Nefi** 28:1–9, 36–39.

Älä suhtaudu kevytmielisesti pyhiin asioihin, **OL** 6:12. Sinä et voi kirjoittaa sellaista, mikä on pyhää, ellen minä sitä sinulle anna, **OL** 9:9. Teidän tulee sitoutua toimimaan kaikessa pyhydessä, **OL** 43:9. Minun opetuslapseni seisovat pyhissä paikoissa, **OL** 45:32. Se, mikä tulee ylhäältä, on pyhää, **OL** 63:64. Pienet lapset ovat pyhiä, **OL** 74:7. Minä pyhitän paikan, niin että siitä tulee pyhä, **OL** 124:44.

Herra kokoaa valittunsa pyhään kaupunkiin, **Moos.** 7:62.

Pyhä Henki. *Katso myös*

Anteeksiantamaton synti; Ilmoitus; Innoitus; Jumala, jumaluus; Kaste,

Pyhä lehto

kastaminen; Kyyhkynsen merkki;
Lohduttaja; Lupauksen Pyhä Henki;
Pyhän Hengen lahja

Jumaluuden kolmas jäsen (1. Joh. 5:7; OL 20:28). Hän on henkipersoonana, jolla ei ole liha- ja luuruumista (OL 130:22). Pyhää Henkeä sanotaan usein Hengeksi tai Jumalan Hengeksi.

Pyhällä Hengellä on tärkeitä tehtäviä pelastussuunnitelmassa: 1) Hän todistaa Isästä ja Pojasta (1. Kor. 12:3; 3. Nefi 28:11; Et. 12:41). 2) Hän ilmoittaa totuuden kaikesta (Joh. 14:26; 16:13; Moroni 10:5; OL 39:6). 3) Hän pyhittää ne, jotka ovat tehneet parannuksen ja ottaneet kasteen (Joh. 3:5; 3. Nefi 27:20; Moos. 6:64–68). 4) Hän on lupauksen Pyhä Henki (OL 76:50–53; 132:7, 18–19, 26).

Pyhän Hengen voima voi tulla ihmisen päälle jo ennen kastetta ja todistaa, että evankeliumi on tosi, mutta oikeus Pyhän Hengen jatkuvaan toveruuteen, kelvollisuuden ehdolla, on lahja, joka voidaan saada ainoastaan Melkisedekin pappouden haltijan kätten päällepanemisella, valtuudella suoritettun kasteen jälkeen Jeesuksen Kristuksen tosi kirkon jäseneksi.

Jeesus opetti, että kaikki synnit voidaan antaa anteeksi, paitsi pilkka Pyhää Henkeä vastaan (Matt. 12:31–32; Mark. 3:28–29; Luuk. 12:10; Hepr. 6:4–8; OL 76:34–35).

Henki ohjaa ihmisiä seuraamaan Jumalan säädöksiä, **Hes.** 36:27.

Apostolit valtuutettiin kastamaan Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimessä, **Matt.** 28:19. Pyhä Henki opettaa teille kaiken, **Joh.** 14:26. Ihmiset ovat puhuneet Pyhän Hengen johtamina, **2. Piet.** 1:21.

Henki johdatti Nefiä, **1. Nefi** 4:6. Jumalan salaisuudet paljastetaan Pyhän Hengen voimalla, **1. Nefi** 10:17–19. Pyhä Henki osoittaa teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä, **2. Nefi** 32:5. Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää totuuden kaikesta, **Moroni** 10:5.

Minä puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun sydämessäsi Pyhän Hengen

kautta, **OL** 8:2. Henki johdattaa teidän hyvää, **OL** 11:12. Pyhä Henki tietää kaiken, **OL** 35:19. Pyhä Henki opettaa rauhaa tuovia valtakunnan asioita, **OL** 36:2 (OL 39:6). Ellette saa Henkeä, teidän ei tule opettaa, **OL** 42:14. Pyhä Henki todistaa Isästä ja Pojasta, **OL** 42:17 (1. Kor. 12:3; 3. Nefi 11:32, 35–36). Pyhä Henki antaa toisten tietää, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika, **OL** 46:13. Mitä he puhuvatkin Pyhän Hengen innoittamina, se on pyhä kirjoitus, **OL** 68:4. Pyhä Henki vuodatetaan, niin että hän todistaa kaikesta, mitä te sanotte, **OL** 100:8. Pyhä Henki on kumppanisi alati, **OL** 121:45–46.

Pyhä lehto. *Katso* Ensimmäinen näky

Pyhän Hengen lahja. *Katso myös* Hengen lahjat; Jumala, jumaluus; Lahja; Pyhä Henki

Jokaisella kelvollisella kastetulla kirkon jäsenenä on oikeus Pyhän Hengen jatkuvaan vaikutukseen. Kun ihmisen kastetaan Jeesuksen Kristuksen tosi kirkon jäseneksi, hän saa Pyhän Hengen lahjan sellaisen miehen kätten päällepanemisella, jolla on oikea valtuus (Ap. t. 8:12–25; Moroni 2; OL 39:23). Pyhän Hengen lahjan saamista sanotaan usein tulikasteeksi (Matt. 3:11; OL 19:31).

Ihmisiä käsketään kääntymään (tekemään parannus), ottamaan kaste, niin he saavat lahjaksi Pyhän Hengen, **Ap. t.** 2:38. Pietari ja Johannes antoivat Pyhän Hengen lahjan panemalla kätensä kastettujen päälle, **Ap. t.** 8:14–22. Pyhä Henki annettiin panemalla kädet kastettujen päälle, **Ap. t.** 19:2–6.

Syntien anteeksianto tulee tulen ja Pyhän Hengen kautta, **2. Nefi** 31:17.

Me uskomme kätten päällepanemiseen Pyhän Hengen lahjan saamiseksi, **UK** 1:4.

Pyhät kirjat. *Katso* Kaanon

Pyhät kirjoitukset. *Katso myös* Jumalan sana; Kaanon;

Kallisarvoinen helmi; Mormonin kirja; Oppi ja liitot; Raamattu

Pyhien ihmisten Pyhän Hengen innoittamina kirjoittamia tai puhumia sanoja. Kirkon virallisesti hyväksytyt pyhät kirjoitukset ovat nykyisin Raamattu, Mormonin kirja, Oppi ja liitot sekä Kallisarvoinen helmi. Jeesus ja Uuden testamentin kirjoittajat pitivät Vanhan testamentin kirjoja pyhinä kirjoituksina (Matt. 22:29; Joh. 5:39; 2. Tim. 3:15; 2. Piet. 1:20–21). Katso myös liitteen kohtaa Aikataulukko.

Eikö sydämemme hehkunut innosta, kun hän opetti meitä ymmärtämään kirjoitukset, **Luuk.** 24:32. Te kyllä tutkitte kirjoituksia, koska luulette niistä löytävänne ikuisen elämän – ja nehan juuri todistavat minusta, **Joh.** 5:39.

Kristuksen sanat kertovat teille kaiken, mitä teidän tulee tehdä, **2. Nefi** 32:3. Kaikki, jotka on johdatettu uskomään pyhiin kirjoituksiin, ovat vahvoja ja lujia uskossa, **Hel.** 15:7–8.

Ihmiset erehtyvät, sillä he vääristelevät kirjoituksia eivätkä ymmärrä niitä, **OL** 10:63. Nämä sanat eivät ole ihmisiltä eivätkä ihmiseltä vaan minulta, **OL** 18:34–36. Mormonin kirjan julki tulo osoittaa maailmalle, että pyhät kirjoitukset ovat totta, **OL** 20:2, 8–12. Teidän tulee omistaa aikanne kirjoitusten tutkimiseen, **OL** 26:1. Pyhät kirjoitukset on annettu teidän opetuksenne, **OL** 33:16. Kirjoitukset annetaan minun valittujeni pelastukseksi, **OL** 35:20. Opettakaa minun evankeliumini periaatteita, jotka ovat Raamatussa ja Mormonin kirjassa, **OL** 42:12. Minun näitä asioita koskevat lakini on annettu minun kirjoituksissani, **OL** 42:28. Mitä vanhimmat puhuvatkin Pyhän Hengen innoittamina, se on pyhä kirjoitus, **OL** 68:4.

Kadonneet pyhät kirjoitukset: Pyhissä kirjoituksissa mainitaan monia muita pyhiä kirjoituksia, joita ei nykyisin tunneta, muun muassa seuraavia kirjoja ja kirjoittajia: liiton kirja (2. Moos. 24:7), Herran sotien kirja (4. Moos. 21:14),

Oikeamielisten kirja (Joos. 10:13; 2. Sam. 1:18), Salomon historia (1. Kun. 11:41), profeetta Samuelin aikakirja (1. Aik. 29:29), profeetta Natanin aikakirjat (2. Aik. 9:29), profeetta Semajan historia (2. Aik. 12:15), profeetta Iddon teos (2. Aik. 13:22), Jehun kertomus (2. Aik. 20:34), profeettojen kirja (2. Aik. 33:19), Henok (Juud. 1:14), Senokin, Neumin ja Senosin sanat (1. Nefi 19:10), Senos (MK Jaak. 5:1), Senok ja Esias (Hel. 8:20), muistikirja (Moos. 6:5) ja varhaisempi kirje korinttilaisille (1. Kor. 5:9), efesolaisille (Ef. 3:3), Laodikeaan (Kol. 4:16) ja Juudakselta (Juud. 1:3).

Pyhiä kirjoituksia varjeltava: Nefiläisten piti saada aikakirjat, jotta he voivat säilyttää profeettojen puhumat sanat, **1. Nefi** 3:19–20. Nefin tuli varjella levyjä, **MK Jaak.** 1:3. Jumalan käsi on varjellut pyhiä kirjoituksia, **Moosia** 1:5. Pidä huoli pyhistä kirjoituksista, **Alma** 37:47.

Kirjoitukset on säilytettävä turvassa, **OL** 42:56.

Joseph Smithin piti varjella levyjä kaikin tavoin, **JS–H** 1:59.

Pyhien kirjoitusten arvo: Teidän on luettava laki kaikkien israelilaisten kuullen, **5. Moos.** 31:10–13. Pidä tämän lainkirjan sanat aina huulillasi, **Joos.** 1:8. Herra on antanut täydellisen lain, se virvoittaa mielen, **Ps.** 19:8. Sinun sanasi on lamppu, joka valaisee askeleeni, **Ps.** 119:105.

Pyhät kirjoitukset todistavat minusta, **Joh.** 5:39. Jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetuksiksi ja ojennukseksi, **2. Tim.** 3:15–16.

Minä sovelsin kaikkia kirjoituksia meihin, jotta ne olisivat meille hyödyksi ja opiksi, **1. Nefi** 19:23. Minun sieluni iloitsee kirjoituksista, **2. Nefi** 4:15–16. Me ponnistemme uutterasti kirjoittaaksemme, saadaksemme lapsemme sekä veljemme uskomaan Kristukseen, **2. Nefi** 25:23. Kansa tutki kirjoituksia eikä enää kuunnellut tämän jumalattoman miehen sanoja, **MK Jaak.** 7:23

(Alma 14:1). Ellei olisi näitä levyjä, me kärsisimme tietämättömyydestä, **Moosia** 1:2–7. He olivat tutkineet tarkoin kirjoituksia tunteakseen Jumalan sanan, **Alma** 17:2–3. Kirjoitukset säilytetään sielujen johdattamiseksi pelastukseen, **Alma** 37:1–19 (2. Nefi 3:15). Jumalan sana johdattaa Kristuksen ihmistä, **Hel.** 3:29.

Mitä vanhimmat puhuvatkin Pyhän Hengen innoittamina, se on pyhä kirjoitus ja Jumalan voima pelastukseksi, **OL** 68:4. Painakaa minun kirjoitusteni täyteys minun kirkkoni rakentamisen tarkoitusta varten ja minun kansani valmistamiseksi, **OL** 104:58–59.

Sitä, joka vaalii minun sanaani, ei eksytetä, **JS–M** 1:37.

Ennustuksia pyhiin kirjoitusten julki tulemisesta: Jesaja profetoi Mormonin kirjan julki tulemisesta, **Jes.** 29:11–14. Ota puusauva ja kirjoita siihen: Juuda, **Hes.** 37:15–20.

Toisia kirjoja tulee julki, **1. Nefi** 13:39. Teidän ei pidä luulla, että Raamattu sisältää kaikki minun sanani, **2. Nefi** 29:10–14. Tarttukaa kiinni Kristuksen evankeliumiin, joka pannaan teidän eteenne siinä aikakirjassa, joka tulee julki, **Morm.** 7:8–9. Siunattu olkoon se, joka tämän tuo valoon, **Morm.** 8:16. Kirjoita nämä asiat; ja minä näytän ne itse hyväksi näkemänäni aikana, **Et.** 3:27 (Et. 4:7).

Me uskomme, että hän ilmoittaa vielä monia asioita, **UK** 1:9.

Pyhät kirjoitukset, kadonneet.

Katso Pyhät kirjoitukset: Kadonneet pyhät kirjoitukset

Pyytäminen. *Katso myös* Rukous

Pyhissä kirjoituksissa erityisen suosionosoituksen pyytäminen Jumalalta.

Pyytää, niin teille annetaan, **Matt.** 7:7. Jos joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta, **Jaak.** 1:5 (**JS–H** 1:7–20).

Pyytää minulta uskossa, **1. Nefi** 15:11. Jos ette voi ymmärtää näitä sanoja, se johtuu siitä, että te ette pyydä, **2. Nefi**

32:4. Pyytää vilpittömin sydämin, **Moosia** 4:10. Jumala suo teille, mitä oikeaa pyydättekin uskossa, **Moosia** 4:21.

He rakastavat pimeyttä eivätkä valkeutta; sen tähden he eivät pyydä minulta, **OL** 10:21. Teitä käsketään kaikessa pyytämään Jumalalta, **OL** 46:7.

Pääkallo. *Katso* Golgata

Pääsiäinen. *Katso* Jeesus Kristus; Ylösnousemus

Pääsiäinen, juutalaisten. *Katso myös* Jumalan Karitsa; Viimeinen ateria

Pääsiäinen asetettiin, jotta Israelin lapset muistaisivat, että tuhon enkeli kulki heidän talojensa ohi ja vapautti heidät egyptiläisten orjuudesta (2. Moos. 12:21–28; 13:14–15). Virheettömät karitsat, joiden verta käytettiin merkinä Israelin pelastamiseksi muinoin, ovat vertauskuva Jeesuksesta Kristuksesta, Jumalan Karitsasta, jonka uhri lunasti koko ihmiskunnan.

Nämä säännökset koskevat pääsiäislammasta, **2. Moos.** 12:43.

Jeesus ja hänen apostolinsa viettivät pääsiäistä viimeisellä aterialla, **Matt.** 26:17–29 (Mark. 14:12–25). Katsokaa: Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin, **Joh.** 1:29, 36. Meidän pääsiäislampaamme, Kristus, on jo teurasitettu, **1. Kor.** 5:7. Meidät on lunastettu Kristuksen, virheettömän Karitsan, verellä, **1. Piet.** 1:18–19.

Teillä tulee olla usko Jumalan Karitsaan, joka ottaa pois maailman synnit, **Alma** 7:14.

Viisauden sanaa noudattavat pyhät säästyvät kuten Israelin lapset, **OL** 89:21.

Karitsa on ollut teurasettuna maailman perustamisesta asti, **Moos.** 7:47.

Raakel. *Katso myös* Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin vaimo (1. Moos. 29–31; 35). Raakel oli myös Joosefin ja Benjaminin äiti.

Raamattu. *Katso myös* Apokryfiset kirjat; Efraim; Efraimin tai Joosefin sauva; Juuda; Juudan sauva; Kaanon; Pyhät kirjoitukset; Uusi testamentti; Vanha testamentti

Kokoelma heprealaisia ja kristillisiä kirjoituksia, jotka sisältävät jumalallisia ilmoituksia. Sana *Raamattu* tulee kreikan kielen 'kirjoituksia' tai 'pyhiä kirjoituksia' merkitsevästä sanasta *grámmata* muinaisvenäjän sanan *gramata* kautta. Raamatun toinen nimi *Biblia* puolestaan tulee kreikan 'kirjoja' merkitsevästä sanasta *biblia*. Raamattu on syntynyt monien Pyhän Hengen vaikutuksesta toimineiden profeettojen ja innoitettujen kirjoittajien työnä (2. Piet. 1:21).

Kristillisessä Raamatussa on kaksi osaa: Vanha testamentti ja Uusi testamentti. Vanha testamentti käsittää pyhät kirjoitukset, joita Palestiinan juutalaiset käyttivät Herran kuolevaisuudessa tekemän palvelutyön aikana. Uusi testamentti sisältää apostolisen ajan kirjoituksia, joita pidetään yhtä pyhinä ja arvokkaina kuin juutalaisia pyhiä kirjoituksia. Vanhan testamentin kirjat ovat osa satojen vuosien aikana syntynyttä kansalliskirjallisuutta, joka kirjoitettiin miltei kokonaan hepreaksi, kun taas Uuden testamentin kirjat syntyivät yhden sukupolven aikana ja kirjoitettiin pääosin kreikaksi.

Vanhassa testamentissa sana *testamentti* vastaa heprean 'liittoon' merkitsevää sanaa. Vanha liitto on laki, joka annettiin Moosekselle, kun Israel hylkäsi evankeliumin täyteen, joka Jumalan kansalla oli ollut kuolevaisuuden alusta asti. Uusi liitto on Jeesuksen Kristuksen opettama evankeliumi.

Heprealaisen Raamatun (Vanhan testamentin) kirjat jaettiin kolmeen ryhmään: laki, profeetat ja kirjoitukset. Kristillisen maailman käyttämä Raamattu luokittelee kirjat niiden asiasisällön mukaan esimerkiksi historiallisiin, runollisiin ja profeettallisiin kirjoihin.

Uuden testamentin kirjat ovat yleensä

seuraavassa järjestyksessä: neljä evankeliumia ja Apostolien teot; Paavalin kirjeet; Jaakobin, Pietarin, Johanneksen ja Juudaksen katoliset eli yleiset kirjeet; Johanneksen ilmesty.

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko arvostaa ja kunnioittaa Raamattua ja vahvistaa myös, että Herra antaa viimeisinä aikoina profeettojensa kautta jatkuvasti lisää ilmoitusta, joka tukee ja vahvistaa Raamatun kertomusta Jumalan kanssakäymisestä ihmiskunnan kanssa.

Juudan sauva (Raamattu) ja Joosefin sauva (Mormonin kirja) tulevat yhdeksi Herran kädessä, **Hes.** 37:15–20.

Myöhempien aikojen pyhät kirjoitukset vahvistavat Raamatun totuudellisuutta, **1. Nefi** 13:38–40. Raamattu ja Mormonin kirja kasvavat yhteen kumoamaan vääriä oppeja, **2. Nefi** 3:12. Raamattu, Raamattu! Meillä on Raamattu, **2. Nefi** 29:3–10. Ne, jotka uskovat Raamattuun, uskovat myös Mormonin kirjaan, **Morm.** 7:8–10.

Vanhinten tulee opettaa minun evankeliumini periaatteita, jotka ovat Raamatussa ja Mormonin kirjassa, **OL** 42:12.

Me uskomme, että Raamattu on Jumalan sanaa, sikäli kuin se on oikein käännetty, **UK** 1:8.

Raamattu, Joseph Smithin käännös (JSR). *Katso* Joseph Smithin raamatunkäännös (JSR)

Rafaél. *Katso myös* Enkelit

Herran enkeli, joka osallistui kaiken palauttamiseen (**OL** 128:21).

Raha. *Katso myös* Almu; Kymmenykset; Maailmallisuus; Rikkaus

Kolikot, setelit, kupongit tms., joita käytetään maksettaessa tavaroista tai palveluksista. Toisinaan rahaa pidetään aineellisuuden vertauskuvana.

Ilman rahaa teidät lunastetaan vapaiksi, **Jes.** 52:3.

Kahtatoista kiellettiin ottamasta

mukaan leipää, laukkua ja rahaa, **Mark.** 6:8. Pietari sanoi noita Simonille, että tämä joutuisi rahoineen kadotukseen, **Ap. t.** 8:20. Rahanhimo on kaiken pahan alkujuuri, **1. Tim.** 6:10.

Älkää tuhlatko rahaa sellaiseen, millä ei ole arvoa, **2. Nefi** 9:50–51 (Jes. 55:1–2; **2. Nefi** 26:25–27). Jos hän tekee työtä rahan vuoksi, hän hukkuu, **2. Nefi** 26:31. Ennen kuin etsitte rikkauksia, etsikää Jumalan valtakuntaa, **MK Jaak.** 2:18–19. Kirkot sanovat: Te saatte rahojanne vastaan syntyinne anteeksi, **Morm.** 8:32, 37.

Se, joka antaa rahaa Siionin asian hyväksi, ei suinkaan jää palkkaansa vaille, **OL** 84:89–90.

Rakkaus. *Katso myös* Hyvinvoinnin turvaaminen; Palveleminen; Myötätunto; Viha

Syvällistä omistautumista ja kiintymystä. Rakkaus Jumalaa kohtaan sisältää omistautumista, ihailua, kunnioitusta, lempeyttä, armeliaisuutta, anteeksiantavaisuutta, myötätuntoa, palvelemista, kiitollisuutta, ystävällisyyttä. Suurin esimerkki Jumalan rakkaudesta lapsiaan kohtaan on Jeesuksen Kristuksen ääretön sovitus.

Aito rakkaus on Kristuksen puhdasta rakkautta (Moroni 7:47). Ihmislasten tulisi rakastaa toisiaan samalla tavalla kuin Kristus heitä rakastaa (**2. Nefi** 26:30; 33:7–9; Et. 12:33–34). Kristuksen aito rakkaus on ylevintä, jalointa, voimakkainta rakkautta, ei pelkkää kiintymystä.

Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi, **3. Moos.** 19:18 (Matt. 5:43–44; 22:37–40; Room. 13:9; Gal. 5:14; Jaak. 2:8; Moosia 23:15; OL 59:6). Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, **5. Moos.** 6:5 (Moroni 10:32; OL 59:5). Herra, teidän Jumalanne, koettelee teitä saadaakseen tietää, rakastatteko häntä, **5. Moos.** 13:3. Jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa, **Sananl.** 3:12. Ystävän rakkaus ei koskaan petä, **Sananl.** 17:17.

Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, **Joh.**

3:16 (OL 138:3). Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toinen toistanne, **Joh.** 13:34 (Joh. 15:12, 17; Moos. 7:33). Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni, **Joh.** 14:15 (OL 42:29). Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta, **Joh.** 15:13. Pietari, rakastatko minua enemmän kuin nämä? Ruoki minun lampaitani, **Joh.** 21:15–17. Mikä voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta, **Room.** 8:35–39. Silmä ei ole nähnyt sitä, minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat, **1. Kor.** 2:9. Tieto tekee ylpeäksi, rakkaus sen sijaan rakentaa, **1. Kor.** 8:1. Rakkaus on miltei kaikkea suurempi, **1. Kor.** 13. Rakastakaa ja palvelkaa toisiaanne, **Gal.** 5:13. Miehet, rakastakaa vaimoanne, **Ef.** 5:25 (Kol. 3:19). Kehotuksemme päämääränä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä, **1. Tim.** 1:5. Pyrkikää osoittamaan kiintymyksessä rakkautta, **2. Piet.** 1:7. Älkää rakastako maailmaa, **1. Joh.** 2:15. Jumala on rakkaus, **1. Joh.** 4:8. Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä, **1. Joh.** 4:19.

Kristus sallii itseään piinattavan ihmislapsia kohtaan tuntemansa rakastavan hyvääntahtoisuuden tähden, **1. Nefi** 19:9. Herra on käsenyt, että kaikilla ihmisillä tulee olla aitoa rakkautta, **2. Nefi** 26:30 (Moroni 7:44–47). Ponnistellkaa eteenpäin, niin että teillä on rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan, **2. Nefi** 31:20. Te opetatte lapsianne rakastamaan toisiaan ja palvelemaan toisiaan, **Moosia** 4:15. Jos olette tunteet halua laulaa lunastavan rakkauden laulua, voitteko nyt tuntea sellaista, **Alma** 5:26. Katsokaa, että teillä on usko, toivo ja rakkaus, **Alma** 7:24. Toivon, että Pyhä Henki johdattaisi teitä ja että teistä tulisi kärsivällisiä, että olisitte täynnä rakkautta, **Alma** 13:28. Hillitse kaikki intohimosi, jotta täytyisitte rakkaudella, **Alma** 38:12. Maassa ei ollut mitään kiistaa, Jumalan rakkauden tähden, joka asui ihmisten sydämessä, **4. Nefi** 1:15. Herran rakkaus ihmislapsia kohtaan on

aitoa rakkautta, **Et.** 12:33–34. Ellei ihmisillä ole rakkautta, he eivät voi periä sitä sijaa, joka on valmistettu Isän huoneisiin, **Et.** 12:34 (Moroni 10:20–21). Moroni kirjoitti Mormonin sanat uskosta, toivosta ja rakkaudesta, **Moroni** 7. Kaikki, mikä kutsuu rakastamaan Jumalaa, on Jumalan innoittamaa, **Moroni** 7:13–16. Aito rakkaus on Kristuksen puhdasta rakkautta, **Moroni** 7:47. Täydellinen rakkaus karkottaa pelon, **Moroni** 8:16 (1. Joh. 4:18).

Rakkaus tekee kelpolliseksi Herran työhön, **OL** 4:5–6 (**OL** 12:8). Kaikki ne, jotka rakastavat ja palvelevat Jumalaa koko väkevyydestään, pyhitetään, **OL** 20:31. Jos sinä rakastat minua, sinä palvelet minua ja pidät käskyni, **OL** 42:29 (Joh. 14:15). Pukekaa päällemme rakkauden side, **OL** 88:125. Osoita suurempaa rakkautta sitä kohtaan, jota olet nuhdellut, **OL** 121:43. Olkoon sisimpäsi myös täynnä rakkautta, **OL** 121:45.

Ihmiset rakastivat Saatanaa enemmän kuin Jumalaa, **Moos.** 5:13, 18, 28.

Rameumptom

Mormonin kirjassa korkea koroke, jolla soramilaiset, jotka olivat luopuneita nefiläisiä, rukoilivat (Alma 31:8–14, 21).

Rauha. *Katso myös* Lepo; Rauhantekijä; Tuhatvuotinen valtakunta

Pyhissä kirjoituksissa rauha voi tarkoittaa joko sovinnon tilaa vailla selkkauksia ja kuohuntaa tai sisäistä tyyneyttä ja levollisuutta, joka syntyy Hengestä, jonka Jumala antaa uskollisille pyhilleen.

Sovinnon tila vailla selkkauksia ja kuohuntaa: Herra hävittää sodat, **Ps.** 46:10. Yksikään kansa ei enää harjoittele sotataitoja, **Jes.** 2:4.

Eläkää rauhassa kaikkien kanssa; älkää ottako oikeutta omiin käsiinne, **Room.** 12:18–21.

Maassa jatkui yhä rauha, **4. Nefi** 1:4, 15–20.

Tuomitkaa sota ja julistakaa rauhaa,

OL 98:16. Kohottakaa rauhan viiri, **OL** 105:39.

Jumalan rauha kuuliaisille: Vapahtajaa kutsutaan Rauhan Ruhtinaaksi, **Jes.** 9:5. Jumalattomilla ei ole rauhaa, **Jes.** 48:22.

Taivaallinen sotajoukko ylisti Jumalaa sanoen: Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha, **Luuk.** 2:13–14. Minä jätän teille rauhan, **Joh.** 14:27. Jumalan rauha ylittää kaiken ymmärryksen, **Fil.** 4:7.

Kuningas Benjaminin kansa sai omantunnonrauhan, **Moosia** 4:3. Kuinka ihanat ovat vuorilla niiden jalat, jotka julistavat rauhaa, **Moosia** 15:14–18 (**Jes.** 52:7). Alma huusi Herran puoleen ja löysi rauhan, **Alma** 38:8. Vanhurskaiden henget otetaan vastaan rauhan tilaan, **Alma** 40:12.

Enkö minä puhunut asiasta rauhaa sinun mieleesi, **OL** 6:23. Vaella minun Henkeni sävyisyydessä, niin sinulla on rauha minussa, **OL** 19:23. Se, joka tekee vanhurskaita tekoja, saa rauhan, **OL** 59:23. Pukekaa päällemme rakkauden side, joka on täydellisyyden ja rauhan side, **OL** 88:125. Poikani, rauha olkoon sielullesi, **OL** 121:7.

Kun sain tietää, että oli olemassa suurempaa rauhaa, etsin isien siunauksia, **Abr.** 1:2.

Rauhantekijä. *Katso myös* Rauha

Henkilö, joka saa aikaan rauhan tai edistää sitä (**Matt.** 5:9; 3. Nefi 12:9). Myös evankeliumin julistaja voi olla rauhantekijä (**Moosia** 15:11–18).

Rebekka. *Katso myös* Iisak

Vanhan testamentin patriarkan Iisakin vaimo (1. Moos. 24–27). Rebekka oli Esaun ja Jaakobin äiti (1. Moos. 25:23–26).

Rehabeam. *Katso myös* Salomo

Vanhassa testamentissa kuningas Salomon poika. Hänestä tuli kuningas isänsä jälkeen, ja hän hallitsi Jerusalemissa seitsemäntoista vuotta (1. Kun. 11:43; 14:21, 31). Valtakunta jakautui

Rehabeamin hallituskauden aikana pohjoiseen Israelin valtakuntaan ja eteläiseen Juudan valtakuntaan (1. Kun. 11:31–36; 12:19–20). Rehabeam jäi Juudan valtakunnan hallitsijaksi.

Rehellisyys. *Katso myös*

Nuhteettomuus

Vilpittömyys, totuudellisuus, luotettavuus.

Sanansa pitävä on Herralle mieleen, **Sananl.** 12:22. Täytä, minkä lupaat, **Saarn.** 5:3–4.

Olemme hylänneet kaiken salakähmäisen, **2. Kor.** 4:1–2. Eläkää moitteetomasti, **1. Piet.** 2:12.

Voi valehtelijaa, sillä hänet syöstään alas helvettiin, **2. Nepi** 9:34. Henki puhuu totta eikä valehtelee, **MK Jaak.** 4:13. Jokaisen, joka lainaa lähimmäiseltään, tulee palauttaa lainaamansa, **Moosia** 4:28 (OL 136:25). Menettele oikeudenmukaisesti, tuomitse vanhurskaasti ja tee hyvää, **Alma** 41:14.

Jokainen toimikoon rehellisesti, **OL** 51:9. Minä hyväksyn kaikki, jotka tietävät, että heidän sydämensä on vilpiton, **OL** 97:8. Poliittisiin virkoihin tulee etsiä rehellisiä, viisaita ja hyviä ihmisiä, **OL** 98:4–10. Etsi uutterasti, kunnes voit antaa löytämäsi takaisin sen omistajalle, **OL** 136:26.

Me uskomme, että tulee olla vilpiton, **UK** 1:13.

Reuel. *Katso* Jetro

Rienaaminen. *Katso myös*

Jumalanpilkkaa

Pyhiin asioiden halventaminen tai halveksiminen, etenkin Jumalan nimeä kohtaan osoitettu epäkunnioitus.

Älä käytä väärin Herran, Jumalasi, nimeä, **2. Moos.** 20:7 (2. Nepi 26:32; Moosia 13:15; OL 136:21). Miksi me häpäisemme isiemme liiton, **Mal.** 2:10.

Jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset lausuvat, heidän on tuomiopäivänä tehtävä tili, **Matt.** 12:34–37. Kiitos ja kirosus lähtevät samasta suusta. Tämä ei käy, **Jaak.** 3:10.

Meidän sanamme tuomitsevat meidät, **Alma** 12:14 (Moosia 4:30).

Kaikki ihmiset varokoot, kuinka he käyttävät minun nimeäni huulillaan, **OL** 63:61–62.

Rigdon, Sidney

Varhainen käännynnäinen ja johtaja palautetussa kirkossa 1830-luvulla ja 1840-luvun alussa. Sidney Rigdon palveli jonkin aikaa Joseph Smithin ensimmäisenä neuvonantajana kirkon ensimmäisessä presidenttikunnassa (OL 35; 58:50, 57; 63:55–56; 76:11–12, 19–23; 90:6; 93:44; 100:9–11; 124:126). Myöhemmin hän luopui, ja hänet erotettiin kirkosta syyskuussa 1844.

Riita. *Katso* Kiista

Rikkaus. *Katso myös* Raha; Ylpeys

Suuri omaisuus. Herra neuvoo pyhiä olemaan etsimättä maailman rikkauksia muutoin kuin hyvän tekemiseen. Pyhät eivät saa etsiä maailman rikkauksia ennen Jumalan valtakuntaa, jossa on iankaikkisuuden rikkaudet (MK Jaak. 2:18–19).

Vaikka omaisuutenne karttuu, älkää kiinnittäkö siihen sydäntänne, **Ps.** 62:11. Rikkaus ei vihan päivänä auta, **Sananl.** 11:4. Tuhoon kulkee, joka rikkauteensa turvaa, **Sananl.** 11:28. Hyvä maine on rikkautta arvokkaampi, **Sananl.** 22:1.

Kuinka vaikea onkaan niiden, jotka paljon omistavat, päästä Jumalan valtakuntaan, **Mark.** 10:23 (Luuk. 18:24–25). Rahanhimo on kaiken pahan alkujuuri, **1. Tim.** 6:10.

Voi rikkaita, jotka halveksivat köyhiä ja joiden jumalana on heidän aarteensa, **2. Nepi** 9:30. Vanhurskaat eivät kiinnittäneet sydäntään rikkauksiin vaan olivat anteliaita kaikille, **Alma** 1:30. Ihmiset alkoivat käydä ylpeiksi rikkauksien tähden, **Alma** 4:6–8. Ihmiset alkoivat jakautua luokkiin rikkauksiensa mukaan, **3. Nepi** 6:12.

Älä etsi rikkauksia vaan viisautta, **OL** 6:7 (Alma 39:14; OL 11:7). Maan rikkaudet ovat Jumalan annettavina, mutta varokaa ylpeyttä, **OL** 38:39.

Iankaikkisuuden rikkaudet: Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, **Matt.** 6:19–21.

Miten monesti olenkaan kutsunut teitä iankaikkisen elämän rikkauksien äänellä, **OL** 43:25. Iankaikkisuuden rikkaudet ovat minun annettavinani, **OL** 67:2 (**OL** 78:18).

Rikkavilja

Vehnää muistuttava ruoho tai myrkyllinen rikkakasvi. Sitä ei voi erottaa vehnästä, ennen kuin se on täysikasvuista (**Matt.** 13:24–30; **OL** 86:1–7).

Rintakilpi. *Katso myös* Urim ja tummim

Mooseksen laissa määrätty ylipapin vaatekappale (2. Moos. 28:13–30; 39:8–21). Se valmistettiin pellavasta, ja siinä oli kaksitoista jalokiveä. Siitä puhutaan toisinaan Urimin ja tummimin yhteydessä (**OL** 17:1; **JS–H** 1:35, 42, 52).

Risti. *Katso myös* Golgata; Jeesus Kristus; Ristiinnaulitseminen; Sakramentti; Sovitus

Jeesus Kristus naulittiin puuristiin (**Mark.** 15:20–26). Ristiä pidetään maailmassa nykyään yleisesti Kristuksen ristiinnaulitsemisen ja sovitusuhrin vertauskuvana. Herra itse on kuitenkin asettanut omat ristiinnaulitsemisensä ja uhrinsa vertauskuvat – sakramentin leivän ja veden (**Matt.** 26:26–28; **OL** 20:40, 75–79). Niillä, jotka ottavat oman ristinsä, tarkoitetaan pyhissä kirjoituksissa ihmisiä, jotka rakastavat Jeesusta Kristusta niin paljon, että kieltävät itseltään jumalattomuuden ja kaikki maalliset himot ja pitävät hänen käskynsä (**JSR Matt.** 16:25–26 [Liiteosa]).

Tule ja seuraa minua, **Mark.** 10:21 (3. Nefi 12:30; **OL** 23:6). Jeesus kesti ristillä kärsimykset, ja nyt hän istuu Jumalan valtaistuimen oikealla puolella, **Hepr.** 12:2.

Kristus korotettiin ristille ja surmattiin maailman syntien tähden, **1. Nefi** 11:33. Ne, jotka ovat kestäneet maailman ristit, perivät Jumalan

valtakunnan, **2. Nefi** 9:18. Minun Isäni lähetti minut, jotta minun korotettaisiin ristille, **3. Nefi** 27:14–15.

Se, joka ei ota ristiänsä ja seuraa minua eikä pidä minun käskyjäni, ei pelastu, **OL** 56:2.

Henok näki Ihmisen Pojan korotettuna ristille, **Moos.** 7:55.

Ristiinnaulitseminen. *Katso myös* Golgata; Jeesus Kristus; Risti; Sovitus

Uuden testamentin aikaan yleinen roomalainen teloitustapa, jossa ihminen surmattiin sitomalla tai naulitsemalla hänet ristinpuuhun käsistä ja jaloista. Yleensä vain orjat ja alhaisimmat rikolliset ristiinnaulittiin. Sitä ennen teloitettavaa tavallisesti ruoskittiin (**Mark.** 15:15). Ristiinnaulittava pantiin yleensä itse kantamaan oma ristinsä teloituspaikalle (**Joh.** 19:16–17). Teloituksen toimeenpanevat sotilaat ottivat yleensä teloitettavan vaatteet (**Matt.** 27:35). Risti upotettiin maahan, niin että teloitettavan jalat olivat vain noin 30–60 cm maan pinnasta. Sotilaat vartioivat ristiä, kunnes teloitettava kuoli, mihin kului joskus kolmekin päivää (**Joh.** 19:31–37).

Jeesus Kristus ristiinnaulittiin, koska joukko epäuskoisia syytti häntä valheellisesti kapinasta keisaria vastaan ja jumalanpilkasta, koska hän oli sanonut olevansa Jumalan Poika. Jeesusta häväistiin pukemalla hänet purppuranpunaiseen viittaan (**Joh.** 19:2), painamalla hänen päähänsä orjantappurakuunu ja muilla tavoilla (**Matt.** 26:67; **Mark.** 14:65).

Käteni ja jalkani ovat runnellut, **Ps.** 22:12–19. Kristus oli kuin karitsa, joka teuraaksi viedään, **Jes.** 53:7.

Jeesus ennusti oman ristiinnaulitsemisensa, **Matt.** 20:18–19. Kristuksen ristiinnaulitsemisen kuvaus, **Matt.** 27:22–50 (**Mark.** 15:22–37; **Luu.** 23:26–46; **Joh.** 19:17–30).

Nefi näki näyssä Jumalan Karitsan ristiinnaulitsemisen, **1. Nefi** 11:33. Nefi kertoi Kristuksen kärsimyksistä ja ristiinnaulitsemisesta, **1. Nefi** 19:9–14.

Jaakob kertoi Israelin Pyhän palvelutyöstä ja ristiinnaulitsemisesta, **2. Nefi** 6:9. Rajuilmat, maanjäritykset, tulipalot ja pyörretuulet olivat Amerikassa merkinä Kristuksen ristiinnaulitsemisesta Jerusalemissa, **3. Nefi** 8.

Minä olen Jeesus, joka ristiinnaulittiin, **OL** 45:51–52. Kristuksen palvelutyö vankeudessa olevien henkien keskuudessa rajoittui hänen kuolemansa ja ylösnousemuksensa väliseen aikaan, **OL** 138:27.

Rohkeus. *Katso myös Pelko; Usko*

Pelottomuutta etenkin oikein teke-misessä.

Olkaa vahvoja ja rohkeita, **5. Moos.** 31:6 (Joos. 1:6–7). Olkaa lujat! Noudat-takaa kaikkea, mikä lain kirjaan on kir-joitettu, **Joos.** 23:6.

Jumala ei ole antanut meille pelku-ruuden henkeä, **2. Tim.** 1:7.

Seesromin sydän alkoi rohkaistua, **Alma** 15:4 (Alma 62:1). Helamanin pojat olivat tavattoman urheita, **Alma** 53:20–21. En ollut milloinkaan nähnyt niin suurta rohkeutta, **Alma** 56:45.

Rohkeutta, veljet; ja eteenpäin, eteen-päin voittoon, **OL** 128:22.

Rooma. *Katso myös Rooman valtakunta*

Rooman valtakunnan pääkaupunki Tiberin varrella Italiassa (Ap. t. 18:2; 19:21; 23:11). Paavali opetti Roomassa evankeliumia ollessaan Rooman valta-kunnan vankina (Ap. t. 28:14–31; Room. 1:7, 15–16).

Roomalaiskirje. *Katso myös Paavali; Paavalin kirjeet*

Uudessa testamentissa kirje, jonka Paavali kirjoitti Rooman pyhille. Hän suunnitteli Jerusalemiin matkaa, joka olisi varmasti vaarallinen. Jos hän selviäisi hengissä, hän toivoi myöhemmin pääsevänsä käymään Roomassa. Kirjeen yhtenä tarkoituksena oli valmista sikkäläistä seurakuntaa hänen tuloonsa. Kirjeessä on myös selityksiä tietyistä kiistaa aiheuttaneista opeista,

joita Paavali pitää nyt lopullisesti selvitettynä.

Luku 1 sisältää Paavalin tervehd-
dyksen roomalaisille. Luvuissa 2–11 on useita julistuksia uskon, tekojen ja armon opista. Luvuissa 12–16 on käytännön opetuksia rakkaudesta, velvol-lisuudesta ja pyhydestä.

Rooman valtakunta. *Katso myös Rooma*

Muinainen Rooman valtakunta. Apostolisena aikana Rooman valta-kunta oli ainoa suuri maailmanvalta. Se käsitti kaikki alueet Tonavalta, Reiniltä, Atlantilta ja Saharasta Eufratille. Pales-tiinasta tuli valtakunnan osa vuonna 63 eKr., jolloin Pompeius valtasi Jeru-salemin. Vaikka roomalaiset myönsivät juutalaisille monia etuoikeuksia, juuta-laiset vihasivat Rooman valtaa ja kapi-noivat alinomaa.

Paavali, Rooman kansalainen, käytti valtakunnassa yleisimmin puhuttua kreikan kieltä evankeliumin levittämi-seen kaikkialle valtakuntaan.

Antakaa keisarille, mikä keisarille kuuluu, **Matt.** 22:17–22. Paavali vetosi oikeuksiinsa Rooman kansalaisena, **Ap. t.** 16:37–39 (Ap. t. 22:25–29).

Rukous. *Katso myös Aamen;*

Jumalan palveleminen; Kysyminen; Pohtiminen; Pyytäminen

Jumalan kanssa käytävää kunnioitta-vaa keskustelua, jonka aikana ihminen kiittää ja pyytää siunauksia. Rukouk-set osoitetaan taivaalliselle Isällemme Jeesusuksen Kristuksen nimessä. Rukous voidaan lausua ääneen tai pitää ääneti. Ihminen voi rukoilla myös mielessään, jos hän osoittaa ajatuksensa Jumalalle. Vanhurskaiden laulu voi olla rukous Jumalalle (**OL** 25:12).

Rukouksen tarkoituksena ei ole muuttaa Jumalan tahtoa vaan saada meille itsellemme ja muille siunauksia, joita Jumala muutenkin haluaa antaa mutta joita meidän on pyydyttävä saa-daksemme niitä.

Me rukoilemme Isää Kristuksen

nimessä (Joh. 14:13–14; 16:23–24). Me voimme todella rukoilla Kristuksen nimessä vain silloin, kun meidän toiveemme ovat Kristuksen toiveita (Joh. 15:7; OL 46:30). Sitten me pyydämme sellaista, mikä on oikein ja mitä Jumala siten voi suoda (3. Nefi 18:20). Kaikkiin rukouksiin ei saada vastausta, koska ne eivät mitenkään edusta Kristuksen tahtoa vaan nousevat ihmisen itsekkyydestä (Jaak. 4:3; OL 46:9). Jos me pyydämme Jumalalta sellaista, mikä on epävanhurskasta, se koituu meidän tuomioksemme (OL 88:65).

Niihin aikoihin alettiin nimeltä kutsuen rukoilla avuksi Herraa, **1. Moos.** 4:26. Abraham rukoili Herraa alttari-paikalla, **1. Moos.** 13:4. Abrahamin palvelija rukoili saadakseen apua vaimon etsimiseen Iisakille, **1. Moos.** 24:10–19. Enkä minäkään voi tehdä sellaista syntiä Herraa vastaan, että lakkaisin rukoilemasta puolestanne, **1. Sam.** 12:23. Vanhurskaiden rukouksen Herra kuulee, **Sananl.** 15:29. Kun te etsitte minua koko sydämestänne, te löydätte minut, **Jer.** 29:12–13.

Rukoilkaa vainoojienne puolesta, **Matt.** 5:44 (Luuk. 6:28; 3. Nefi 12:44). Rukoile Isääsi, joka on salassa, **Matt.** 6:5–8 (3. Nefi 13:5–8). Rukoilkaa te siis näin, **Matt.** 6:9–13 (Luuk. 11:2; 3. Nefi 13:9). Pyytäkää, niin teille annetaan, **Matt.** 7:7 (3. Nefi 14:7; OL 4:7; 6:5; 66:9). Jeesus nousi vuorelle rukoillakseen yksinäisyydessä, **Matt.** 14:23. Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen, **Matt.** 26:41 (Mark. 14:38; 3. Nefi 18:15–18; OL 31:12). Pyytäköön uskossa, lainkaan epäilemättä, **Jaak.** 1:5–6 (OL 42:68; 46:7). Vanhurskaan palava rukous saa paljon aikaan, **Jaak.** 5:16.

Kuulkaa Henkeä, joka opettaa ihmistä rukoilemaan, **2. Nefi** 32:8–9. Minä huusin hänen puoleensa voimalisessa rukouksessa, **En.** 1:4. Minä olen paastonnut ja rukoillut monta päivää, **Alma** 5:45–46 (Alma 26:22). He olivat omistautuneet paljolle rukoukselle ja paastolle, **Alma** 17:3. Muistatteko, mitä

profeetta Senos on sanonut rukouksesta eli Jumalan palvelemisesta, **Alma** 33:3. Nöyrytykää ja rukoilkaa jatkuvasti, **Alma** 34:18–27. Kysy Herralta neuvoa kaikissa tekemisissäsi, **Alma** 37:37. Teidän täytyy aina rukoilla Isää minun nimessäni, **3. Nefi** 18:19–20. Rukoilkaa perheissänne, **3. Nefi** 18:21. Jeesus rukoili Isää, **3. Nefi** 19:31–34 (Joh. 17; 3. Nefi 18:16). Hän antoi heille käskyn, ettei heidän pitänyt lakata rukoilemasta sydämessään, **3. Nefi** 20:1. Jos ihminen rukoilee, eikä vakain sydämen aikein, se ei hyödytä häntä lainkaan, **Moroni** 7:6–9.

Älä pyydä sitä, mitä sinun ei pitäisi pyytää, **OL** 8:10. Rukoile alati, että selviytyisit voittajaksi, **OL** 10:5. Minä käsken sinua, että sinun tulee rukoilla sekä ääneen että sydämessäsi, **OL** 19:28. Henki annetaan teille uskon rukouksen kautta, **OL** 42:14. Mene rukoushuoneeseen antamaan uhriksi sakramenttisi, **OL** 59:9 (Matt. 21:13). Vanhempien tulee opettaa lapsiaan rukoilemaan, **OL** 68:28. Herra, heidän Jumalansa, on hidas kuuntelemaan heidän rukouksiaan, **OL** 101:7–8 (Moosia 21:15). Ole nöyrä, niin Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle vastauksen rukouksiisi, **OL** 112:10.

Aadamia käskettiin huutamaan avuksi Jumalaa Pojan nimessä, **Moos.** 5:8. Isä ja Poika ilmestyivät Joseph Smithille vastaukseksi hänen rukoukseensa, **JS–H** 1:11–20.

Ruuben. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Lean vanhin poika (1. Moos. 29:32; 37:21–22, 29; 42:22, 37). Ruuben oli esikoinen, mutta hän menetti esikoisoikeutensa synnin vuoksi (1. Moos. 35:22; 49:3–4).

Ruubenin heimo: Jaakobin siunaus Ruubenille on kohdassa 1. Moos. 49:3–4, ja Mooseksen antama siunaus on kohdassa 5. Moos. 33:6. Heimo pieneni vähitellen, ja sen poliittinen merkitys kävi yhä vähäisemmäksi, vaikka heimo säilyikin. Ruubenin esikoisoikeus siirtyi

Ruumis

Joosefille ja tämän pojille, koska Joosef oli Jaakobin toisen vaimon Raakelin esi-koinen (1. Aik. 5:1–2).

Ruumis. *Katso myös* Kuolema, fyysinen; Kuolevaisuus; Sielu; Ylösnousemus

Jumalan kuvaksi luotu kuolevainen, fyysinen liha- ja luurakenne, joka yhdessä hengen kanssa muodostaa elävän ihmisen. Kaikkien ihmisten fyysinen ruumis yhdistyy ylösnousemuksessa henkensä kanssa eroamatta siitä enää milloinkaan. Yhteen liittyntä ruumista ja henkeä sanotaan pyhissä kirjoituksissa toisinaan sieluksi (1. Moos. 2:7, vuoden 1933 suomennos; OL 88:15; Moos. 3:7, 9, 19; Abr. 5:7).

Herra Jumala muovasi maan tomusta ihmisen, **1. Moos.** 2:7 (Moos. 3:7).

Koskettakaa minua, nähkää itse, **Luuk.** 24:39. Kohdistan iskut omaan ruumiiseeni ja pakotan sen tottelemaan, **1. Kor.** 9:27. On olemassa ajallinen ruumis ja myös hengellinen, **1. Kor.** 15:44. Ruumis ilman henkeä on kuollut, **Jaak.** 2:26.

Kuolevainen ruumis herätetään kuolemattomaksi ruumiiksi, **Alma** 11:43–45. Jokainen ruumiinosa palautetaan ennalleen, **Alma** 41:2. Jeesus näytti ylösnousseen ruumiinsa nefiläisille, **3. Nefi** 10:18–19; 11:13–15.

Isällä on liha- ja luuruumis, yhtä käsinkosketeltava kuin ihmisen; Pojalla myös, **OL** 130:22.

Jumala loi miehen ja naisen oman ruumiinsa kuvaksi, **Moos.** 6:9 (1. Moos. 9:6).

Ruut. *Katso myös* Boas

Vanhassa testamentissa israelilaisen Noomin ja Elimelekin moabilainen miniä. Mieheensä kuoleman jälkeen Ruut meni naimisiin Noomin sukulaisen Boasin kanssa. Heidän poikansa Obed oli Daavidin ja Kristuksen esi-isä. Ruutin kertomus kuvaa kauniisti Israeliin kuulumattoman henkilön kääntymistä Israelin lammasmaan. Ruut hylkäsi vanhan jumalansa ja entisen elämänsä

palvellakseen Israelin Jumalaa häneen uskovien joukossa (Ruut 1:16).

Ruutin kirja: Luvussa 1 kuvaillaan Elimelekin ja hänen perheensä elämää Moabissa. Kun sekä Noomin mies että Ruutin mies olivat kuolleet, lesket menivät Betlehemiin. Luvussa 2 kerrotaan, että Ruut poimi tähtiä Boasin pelloilta. Luvussa 3 kerrotaan, että Noomi neuvoi Ruutia menemään puimatantereelle ja käymään nukkumaan Boasin jalkopäähän. Luvussa 4 kerrotaan Ruutin ja Boasin avioliitosta. He saivat Obed-nimisen pojan, jonka jälkeläisiä Daavid ja Kristus olivat.

Saara. *Katso myös* Abraham

Vanhassa testamentissa Abrahamin ensimmäinen vaimo. Saarasta tuli vanhalla iällään Iisakin äiti (1. Moos. 18:9–15; 21:2).

Saarnaaja

Vanhassa testamentissa kirja, joka sisältää mietteitä eräistä elämän syvällisimmistä ongelmista.

Kirjan kirjoittaja, Saarnaaja, kirjoittaa suuren osan kirjasta sellaisten ihmisten näkökulmasta, joilla ei ole evankeliumin ymmärrystä. Hän kirjoittaa maailman ihmisten eli "aurion alla" olevien ihmisten tuntemusten mukaisesti (Saarn. 1:9). Kirja vaikuttaa suureksi osaksi kielteiseltä ja pessimistiseltä (Saarn. 9:5, 10). Herra ei halua meidän suhtautuvan elämään sillä tavalla, vaan Saarnaaja kertoo, miltä asiat hänen havaintojensa mukaan näyttävät maailman valistumattomista ihmisistä. Kirjan hengellisin osa on luvuissa 11 ja 12, joissa kirjoittaja päätyy ajatukseen, että vain kuuliaisuudella Jumalan käskyjä kohtaan on kestävä arvoa.

Saarnaaminen. *Katso myös* Evankeliumi; Lähetystyö

Evankeliumin julistaminen niin, että se edistää evankeliumin periaatteiden ja oppien ymmärtämistä.

Herra on voidellut minut. Hän on

lähettänyt minut ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, **Jes.** 61:1 (Luuk. 4:16–21). Lähde Niniveen, tuohon suureen kaupunkiin, ja julista sille, **Joona** 3:2–10.

Tästä lähtien Jeesus julisti, **Matt.** 4:17. Menkää kaikkialle maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille, **Mark.** 16:15. Me julistamme ristiinnaulittua Kristusta, **1. Kor.** 1:22–24. Hän meni ja saarnasi vankeudessa oleville hengille, **1. Piet.** 3:19.

Ainoastaan saarnaaminen ja jatkuva herättelemineen pysymään Herran pelossa esti sitä syöksymästä tuhoon, **En.** 1:23. Hän kielsi heitä saarnaamasta mitään muuta kuin parannusta ja uskoa Herraan, **Moosia** 18:20. Sanan saarnamisella oli suuri taipumus johdattaa kansaa tekemään sitä, mikä oli oikein, **Alma** 31:5.

Sinun ei pidä luulla, että sinut on kutsuttu saarnaamaan, ennen kuin sinut kutsutaan, **OL** 11:15. Kenenkään tehtäväksi ei anneta lähteä saarnaamaan, ellei häntä ole asetettu, **OL** 42:11. Tätä evankeliumia saarnataan jokaiselle kansakunnalle, **OL** 133:37.

Evankeliumia alettiin saarnata alusta asti, **Moos.** 5:58.

Saastaisuus. *Katso myös*

Epävanhurskaus; Jumalattomuus; Puhdas ja epäpuhtaus; Synti

Hengellistä epäpuhtautta, joka tulee tahallisuudesta tottelemattomuudesta Jumalaa kohtaan.

Herra huuhtoo pois Siionin tyttärien lian, **Jes.** 4:4 (2. Nefi 14:4).

Jumalan valtakunta ei ole saastainen, **1. Nefi** 15:34 (Alma 7:21). Ne, jotka ovat saastaisia, ovat edelleenkin saastaisia, **2. Nefi** 9:16 (Morm. 9:14). Miltä teistä tuntuu, jos joudutte seisomaan Jumalan tuomioistuimen edessä vaatteen saastaisuuden tahraamina, **Alma** 5:22.

Heidän täytyy yhä jäädä saastaisiksi, **OL** 88:35.

Milloin saan levätä ja milloin minut puhdistetaan saastaisuudesta, **Moos.** 7:48.

Saatana. *Katso* Perkele

Sadanpäällikkö

Rooman sotajoukkojen komppanianpäällikkö, jolla oli 50–100 alaista. Rooman legioonassa oli 60 tällaista komppaniaa. (Ks. **Matt.** 8:5; **Luuk.** 23:47; **Ap.** t. 10:1–8.)

Saddukeukset. *Katso myös*

Juutalaiset

Pieni mutta poliittisesti vaikutusvaltainen ryhmä juutalaisten keskuudessa. Saddukeukset tunnettiin ehkä parhaiten taipumattomasta uskostaan Mooseksen lain kirjaimelliseen noudattamiseen ja siitä, että he eivät usko neet henkien eivätkä enkelien olemassaoloon eivätkä myöskään ylönousemuksen ja iankaikkisen elämän oppeihin (**Mark.** 12:18–27; **Ap.** t. 4:1–3; 23:7–8).

Sadonkorjuu

Sanaa *sadonkorjuu* käytetään pyhissä kirjoituksissa toisinaan kuvaannollisesti ihmisten tuomisesta kirkkoon, joka on Jumalan valtakunta maan päällä. Sadonkorjuun ajalla voidaan tarkoittaa myös tuomion aikaa, kuten Jeesuksen Kristuksen toisen tulemisen aikaa.

Sadonkorjuu on ohi, kesä on mennyt, mutta me emme ole saaneet apua, **Jer.** 8:20 (**OL** 56:16).

Satoa on paljon, mutta sadonkorjaajia vähän, **Matt.** 9:37. Elonkorjuu on maailman loppu, **Matt.** 13:39. Mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää, **Gal.** 6:7–9 (**OL** 6:33).

Vainio on jo vaalennut korjattavaksi, **OL** 4:4. Sadonkorjuu on päättynyt, mutta teidän sielunne ovat pelastamatta, **OL** 45:2. Elonkorjuun aika on tullut, ja minun sanani täytyy toteutua, **OL** 101:64.

Sadrak, Mesak ja Abed-Nego.

Katso myös Daniel

Sadrak, Mesak ja Abed-Nego olivat Vanhassa testamentissa kolme israelilaista nuorukaista, jotka vietiin yhdessä Danielin kanssa Babylonian kuninkaan

Nebukadnessarin hoviin. Sadrakin heprealainen nimi oli Hananja, Mesakin Misael ja Abed-Negon Asarja. Nämä neljä nuorukaista kieltäytyivät saastuttamasta itseään kuninkaan pöydän herkuilla ja viinillä (Dan. 1). Kuninkas käski heittää Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon tuliseen uuniin, mutta he varjeltuivat ihmeellisellä tavalla (Dan. 3).

Sairaana voitelu ja siunaus. *Katso myös* Kätten päällepaneminen; Pappeus; Parantaminen; Voiteleminen; Öljy

Pyhitettyä öljyä käyttäen sairaalle annettava siunaus. Siunauksen antavilla miehillä on Melkisedekin pappeus.

Pane kätesi hänen päälleen, **Matt.** 9:18. Jeesus paransi muutamia sairaita panemalla kätensä heidän päälleen, **Mark.** 6:5. Kristuksen apostolit voiteltivat öljyllä sairaita ja paransivat heidät, **Mark.** 6:13. Vanhimmat voidelkoot ja parantakoot sairaita, **Jaak.** 5:14–15.

Te ette saa parantaa sairaita, elleivät sitä haluavat pyydä sitä teiltä, **OL** 24:13–14. Vanhimmat pankoot kätensä sairaiden päälle, **OL** 42:44. Pane kätesi sairaiden päälle, niin he toipuvat, **OL** 66:9.

Sairaus

Pyhissä kirjoituksissa fyysinen sairaus on joskus hengellisen turmion vertauskuva (Jes. 1:4–7; 33:24).

Minä olen kuullut rukouksesi, olen nähnyt kyyneleesi. Minä parannan sinut, **2. Kun.** 20:1–5 (2. Aik. 32:24; Jes. 38:1–5).

Jeesus kulki parantaen kaikki ihmisten taudit ja vaivat, **Matt.** 4:23–24 (1. Nefi 11:31; Moosia 3:5–6). Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat, **Matt.** 9:10–13 (Mark. 2:14–17; Luuk. 5:27–32). Jos joku teistä on sairaana, kutsukoon hän luokseen vanhimmat, **Jaak.** 5:14–15.

Kristus ottaa päällensä kansansa kivut ja sairaudet, **Alma** 7:10–12. Jeesus

paransi kaikki sairaat nefiläisten keskuudessa, **3. Nefi** 26:15.

Ravitkaa sairaita hellästi yrteillä ja kevyellä ruoalla, **OL** 42:43 (Alma 46:40). Muistakaa kaikessa sairaita ja ahdistettuja, **OL** 52:40. Pane kätesi sairaiden päälle, niin he toipuvat, **OL** 66:9.

Sakarias. *Katso myös* Elisabet; Johannes Kastaja

Uudessa testamentissa Johannes Kastajan isä. Sakariaalla oli papin virka, ja hän palveli temppelissä.

Sakarias tapettiin temppelin ja alttarin välille, **Matt.** 23:35 (Luuk. 11:51). Enkeli Gabriel lupasi Sakariaalle ja hänen vaimolleen Elisabetille pojan, **Luuk.** 1:5–25 (OL 27:7). Sakariaan puhekyky palasi, **Luuk.** 1:59–79.

Sakarja

Vanhan testamentin profeetta, joka profetoi noin vuonna 520 eKr. Hän eli samaan aikaan kuin profeetta Haggai (Esra 5:1; 6:14).

Sakarjan kirja: Sakarjan kirja tunnetaan Kristuksen kuolevaisuudessa tekemään palvelutyöhön ja toiseen tulemiseen liittyvistä profetioista (Sak. 9:9; 11:12–13; 12:10; 13:6). Luvuissa 1–8 on sarja näkyjä Jumalan kansan tulevaisuudesta. Luvuissa 9–14 on näkyjä Messiaasta, viimeisistä ajoista, Israelin kokoamisesta, viimeisestä suuresta sodasta ja toisesta tulemisesta.

Sakramentti. *Katso myös* Elämän leipä; Elävä vesi; Jeesus Kristus; Kaste, kastaminen; Risti; Sovitus; Uhri; Viimeinen ateria

Myöhempien aikojen pyhille *sakramentti* tarkoittaa toimitusta, jossa nautitaan leipää ja vettä Kristuksen sovitushuhrin muistoksi. Murrettu leipä edustaa hänen murretua lihaansa; vesi edustaa verta, joka vuodatettiin meidän syntiemme sovitukseksi (1. Kor. 11:23–25; OL 27:2). Kun kelvolliset kirkon jäsenet nauttivat sakramentin, he lupaavat ottaa Kristuksen nimen päällensä, muistaa hänet aina ja pitää hänen käskynsä.

Kirkon jäsenet uudistavat tässä toimituksessa kasteenliittonsa.

Jeesus selitti sakramenttitoimitusta viimeisellä aterialla syödessään kahdentoista apostolin kanssa (Matt. 26:17–28; Luuk. 22:1–20).

Jeesus otti leivän ja siunasi sen. Sitten hän otti maljan ja kiitti Jumalaa, **Matt.** 26:26–28 (Mark. 14:22–24; Luuk. 22:19–20). Sillä, joka syö minun lihani ja juo minun vereni, on ikuinen elämä, **Joh.** 6:54. Se, joka syö ja juo kelvottomana, syö ja juo itselleen tuomion, **1. Kor.** 11:29 (3. Nefi 18:29).

Jeesus opetti sakramentista kahdeltoista nefiläiselle opetuslapselleen, **3. Nefi** 18:1–11. Jeesus opetti näitä opetuslapsia kieltämään ihmisiä nauttimasta sakramentin kelvottomana, **3. Nefi** 18:28–29 (Morm. 9:29). Sakramenttirukoukset, **Moroni** 4–5 (OL 20:75–79).

Sakramentin siunaajan täytyy olla pappi tai vanhin, **OL** 20:46, 76. Opettajilla ja diakoneilla ei ole valtuutusta siunata sakramenttia, **OL** 20:58. Sakramenttia nautittaessa voidaan juoda muutakin kuin viiniä, **OL** 27:1–4.

Salaliitto. *Katso myös* Gadiantonin rosvot; Kain

Valan yhdistämä joukko, joka pyrkii toteuttamaan pahoja aikeitaan.

Valheiden isä yllyttää ihmislapsia salaliittoihin, **2. Nefi** 9:9. Minun on tehtävä tyhjäksi pimeyden salaiset teot, **2. Nefi** 10:15. Jumalan tuomiot tulivat näiden salaliittojen tekijöiden osaksi, **Alma** 37:30. Gadianton koitui Nefin kansan melkein täydelliseksi tuhoksi, **Hel.** 2:4–13. Saatana pani ihmisten sydämiin salaisten valojen ja liittojen tekemisen, **Hel.** 6:21–31. Herra ei toimi salaliitoissa, **Et.** 8:19. Salaliittoja ylläpitävät kansakunnat tuhoutuvat, **Et.** 8:22–23. He hylkäsivät kaikki profettojen sanat salaseuransa tähden, **Et.** 11:22.

Kainin ajoista asti on ollut olemassa salaliitto, **Moos.** 5:51.

Salem. *Katso myös* Jerusalemi; Melkisedek

Vanhassa testamentissa kaupunki, jossa Melkisedek hallitsi. Se saattoi sijaita nykyisen Jerusalemin paikalla. Nimi *Salem* muistuttaa läheisesti heprean sanaa, joka tarkoittaa 'rauhaa'.

Salemin kuningas Melkisedek toi sinne leipää ja viiniä, **1. Moos.** 14:18.

Melkisedek, Salemin kuningas, oli Korkeimman Jumalan pappi, **Hepr.** 7:1–2.

Melkisedek oli Salemin maan kuninkas, **Alma** 13:17–18.

Salomo. *Katso myös* Batseba; Daavid

Vanhassa testamentissa Daavidin ja Batseban poika (2. Sam. 12:24). Salomo oli Israelin kuningas.

Daavid nimitti Salomon kuninkaaksi, **1. Kun.** 1:11–53. Daavid neuvoi Salomoa vaeltamaan Herran teitä, **1. Kun.** 2:1–9. Herra lupasi Salomolle ymmärtäväisen sydämen, **1. Kun.** 3:5–15. Tuomarina Salomo selvitti, kumpi kahdesta naisesta, jotka riitelivät lapsesta, oli lapsen oikea äiti, **1. Kun.** 3:16–28. Sepitti viisaita lausumia ja teki lauluja, **1. Kun.** 5:12. Rakensi temppelin, **1. Kun.** 6; 7:13–51. Tempelin vihkiminen, **1. Kun.** 8. Saban kuningatar vieraili Salomon luona, **1. Kun.** 10:1–13. Salomo otti vaimoja Israelin ulkopuolelta, ja hänen vaimonsa käänsivät hänen sydämensä vieraiden jumalien palvontaan, **1. Kun.** 11:1–8. Herra vihasui Salomolle, **1. Kun.** 11:9–13. Salomon kuolema, **1. Kun.** 11:43. Daavid profetoi Salomon hallituskauden maineikkudesta, **Ps.** 72.

Salomo sai monta vaimoa ja sivuvaimoa, mutta ei kaikkia Herralta, **OL** 132:38 (MK Jaak. 2:24).

Sam. *Katso myös* Lehi, Nefin isä

Mormonin kirjassa Lehin kolmas poika (1. Nefi 2:5). Hän oli vanhurskas ja pyhä mies, joka halusi seurata Herraa (1. Nefi 2:17; 2. Nefi 5:5–6; Alma 3:6).

Samaria. *Katso myös Samarialaiset*

Vanhassa testamentissa Israelin pohjoisen valtakunnan pääkaupunki (1. Kun. 16:23–24). Koska se oli vahvasti linnoitettu ja rakennettu kukkuralle, assyrialaiset eivät saaneet sitä valloitetuksi ennen kuin kolmen vuoden saarron jälkeen (2. Kun. 17:5–6). Herodes rakensi sen uudelleen ja nimesi sen Sebasteksi. Uuden testamentin aikaan Samaria oli koko Jordanin länsipuolella sijaitsevan keskisen Palestiinan nimi.

Samarialaiset. *Katso myös Samaria*

Raamatun kansa, joka asui Samariassa sen jälkeen kun assyrialaiset olivat valloittaneet Israelin pohjoisen valtakunnan. Samarialaiset olivat osaksi israelilaisia, osaksi muita. Heidän uskontonsa oli juutalaisten ja pakanallisten uskomusten ja menojen sekoitus. Kohdassa Luuk. 10:25–37 oleva vertaus laupiaasta samarialaisesta osoittaa, kuinka paljon juutalaiset vihasivat samarialaisia, koska nämä olivat luopuneet israelilaisesta uskonnosta. Herra käski apostolien opettaa samarialaisille evankeliumia (Ap. t. 1:6–8). Filippos saarnasi Kristuksen evankeliumia menestyksellisesti Samarian kansalle ja teki heidän keskuudessaan monia ihmetekojä (Ap. t. 8:5–39).

Samuel Lamanilainen

Mormonin kirjassa lamanilainen profeetta, jonka Herra lähetti opettamaan ja varoittamaan nefiläisiä juuri ennen Vapahtajan syntymää. Samuel profetoi Jeesuksen Kristuksen syntymän ja kuoleman merkeistä ja nefiläisten tuhosta (Hel. 13–16).

Samuel, Vanhan testamentin profeetta

Samuel, Elkanan ja Hannan poika, syntyi vastauksena äitinsä rukoukseen (1. Sam. 1). Samuel vietiin jo pienenä lapsena ylipappi Eelin huostaan Silon pyhäkköön (1. Sam. 2:11; 3:1). Herra kutsui Samuelin profeetaksi jo

varhaisella iällä (1. Sam. 3). Eelin kuoleman jälkeen Samuelista tuli suuri Israelin profeetta ja tuomari, joka palautti maahan lain, järjestyksen ja oikean jumalanpalveluksen (1. Sam. 4:15–18; 7:3–17).

Kohdassa 1. Sam. 28:5–20 on kertomus siitä, kuinka En-Dorin noita kutsui Samuelia kuolleista kuningas Saulin pyynnöstä. Tämä näky ei voinut olla Jumalalta, sillä ei noita eikä spiritistinen meedio voi saada profeettaa ilmestymään pyynnöstään.

Ensimmäinen ja Toinen Samuelin kirja: Suomalaisessa Raamatussa Samuelin kirjat ovat erillisinä, mutta joissakin raamatunkäännöksissä ne ovat yhtenä kirjana. Kirjat kattavat noin 130 vuoden jakson Samuelin syntymästä lähes kuningas Daavidin kuolemaan asti.

Ensimmäinen Samuelin kirja: Luvuissa 1–3 kerrotaan, että Herra kirosi Eelin perheen ja rankaisi sitä ja kutsui Samuelin ylipapiksi ja tuomariksi. Luvuissa 4–6 kerrotaan, kuinka liitonarkku joutui filistealaisten käsiin. Luvuissa 7 ja 8 Samuel varoittaa vääristä jumalista ja jumalattomasta kuninkaasta. Luvuissa 9–15 kerrotaan Saulin voitelemisesta kuninkaaksi ja hänen hallituskaudestaan. Luvuissa 16–31 kerrotaan Daavidista ja hänen valtaansa tulostaan – Samuel voiteli Daavidin, joka oli surmannut Goljatin. Saul vihasi Daavidia, mutta Daavid ei tappanut Saulia, vaikka hänellä oli siihen tilaisuus.

Toinen Samuelin kirja: Tässä kirjassa kerrotaan yksityiskohtaisesti Daavidin hallituskaudesta Juudan ja lopulta koko Israelin kuninkaana. Luvuissa 1–4 kuvaillaan pitkällistä kamppailua Saulin seuraajien ja Juudan kuninkaaksi voidellun Daavidin seuraajien välillä. Luvuissa 5–10 kerrotaan Daavidin voitoista monissa maissa. Luvuissa 11–21 kerrotaan Daavidin hengellisen voiman vähenemisestä hänen syntiensä ja perheen sisäisen kapinoinnin vuoksi. Luvuissa 22–24 kuvataan Daavidin yrityksiä tehdä sovinto Herran kanssa.

Sana. *Katso* Jeesus Kristus:

Kristuksen kuolevaisuutta edeltävä olemassaolo

Sananlasku

Lyhyt opettavainen lausuma tai neuvo.

Sananlaskujen kirja: Vanhan testamentin kirja, joka sisältää monia vertauksia, lausumia ja runoja, joista osa on Salomon kirjoittamia. Sananlaskuja lainataan usein Uudessa testamentissa.

Luvuissa 1–9 kuvaillaan todellista viisautta. Luvuissa 10–24 on lausumia oikeista ja vääristä elämäntavoista. Luvuissa 25–29 on Salomon sananlaskuja, jotka Juudan kuninkaan Hiskian miehet kokosivat. Lukuihin 30 ja 31 sisältyy hyvän vaimon ylistys.

Sanhedrin. *Katso myös* Juutalaiset

Juutalainen hallintoelin, korkea neuvosto eli suuri neuvosto ja juutalaisten korkein oikeus niin siviiliasioissa kuin kirkollisissakin asioissa. Sanhedrinissa oli seitsemänkymmentäyksi jäsentä, jotka olivat ylintä papistoa, lainopettajia ja vanhimpia. Pyhissä kirjoituksissa Sanhedrinia kutsutaan usein neuvostoksi (Matt. 26:59; Mark. 14:55; Ap. t. 5:34).

Sapatti. *Katso* Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Lepopäivä; Viimeinen tuomio

Sarahemla. *Katso myös* Ammon, Sarahemlan jälkeläinen; Mulek

Mormonin kirjassa Sarahemla tarkoittaa 1) miestä, joka johti Mulekin siirtokuntaa, sekä hänen mukaansa nimettyä 2) kaupunkia ja 3) Sarahemlan maata ja häntä seurannutta 4) kansaa.

Sarahemla riemuitsi, koska Herra oli lähettänyt nefiläiset, **Omni** 1:14. Sarahemla esitti isiensä sukuluettelon, **Omni** 1:18. Ammon oli Sarahemlan jälkeläinen, **Moosia** 7:3, 13. Kirkko perustettiin Sarahemlan kaupungissa, **Alma** 5:2. Sarahemlan jumalattomat pelastuivat vanhurskaiden tähden, **Hel.** 13:12. Sarahemlan kaupunki syttyi tuleen

Kristuksen kuoleman aikaan, **3. Nefi** 8:8, 24.

Saria. *Katso myös* Lehi, Nefin isä

Mormonin kirjassa Lehin vaimo (1. Nefi 5:1–8; 8:14–16; 18:19) ja Laminin, Lemuelin, Samin, Nefin, Jaakobin, Joosefin sekä tyttärien äiti (1. Nefi 2:5; 2. Nefi 5:6).

Sateenkaari. *Katso myös* Arkki; Nooa, Raamatun patriarkka; Vedenpaisumus

Merkki Jumalan liitosta Nooan kanssa (1. Moos. 9:13–17). Kohdassa JSR 1. Moos. 9:21–25 (Liiteosa) selitetään, että liittoon sisältyy lupaus, ettei maata enää milloinkaan peitetä vedenpaisumuksella, että Henokin Siion on palaava ja että Herra tulee asumaan jälleen maan päälle.

Saul, Israelin kuningas

Vanhassa testamentissa jakamattoman Israelin ensimmäinen kuningas. Hän oli valtakautensa alussa vanhurskas, mutta myöhemmin hänestä tuli ylpeä ja Jumalalle tottelematon (1. Sam. 9–31).

Saul Tarsolainen. *Katso* Paavali

Sauva, Joosefin. *Katso* Efraim; Efraimin tai Joosefin sauva

Sebulon. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja Lean poika (1. Moos. 30:19–20).

Sebulonin heimo: Jaakob siunasi Sebulonin heimon (1. Moos. 49:13). Sebulonin heimo liittoutui Deboran ja Barakin kanssa taisteluun Israelin vihollisia vastaan (Tuom. 4:4–6, 10). He liittoutuivat myös Gideonin kanssa taisteluun midianilaisia vastaan (Tuom. 6:33–35).

Seem. *Katso myös* Nooa, Raamatun patriarkka

Vanhassa testamentissa Nooan vanhurskas poika ja perimätiedon mukaan seemiläisten kansojen, kuten arabien, heprealaisten, babylonialaisten, syyria-

laisten, foinikialaisten ja assyrialisten esi-isä (1. Moos. 5:29–32; 6:10; 7:13; 9:26; 10:21–32; Moos. 8:12). Myöhempien aikojen ilmoituksessa Seemiä sanotaan suureksi ylipapiksi (OL 138:41).

Seesrom

Mormonin kirjassa lainopettaja Ammonihan kaupungissa. Alma ja Amulek näkivät Hengen kautta, että Seesrom valehteli. Sen jälkeen hän kääntyi Kristuksen evankeliumiin (Alma 11:21–46; 15:1–12).

Sefanja

Vanhan testamentin profeetta, joka eli Josian hallituskaudella (639–608 eKr.).

Sefanjan kirja: Luvussa 1 puhutaan tulevasta ajasta, joka on täynnä vihaa ja ahdistusta. Luvussa 2 Israelin kansaa kehoitetaan etsimään vanhurskautta ja nöyryyttä. Luvussa 3 kerrotaan toisesta tulemisesta, jolloin kaikki kansakunnat kokoontuvat taistelemaan. Herra on kuitenkin hallitseva heidän keskuudessaan.

Seitsenkymmen. *Katso myös*

Apostoli; Melkisedekin pappeus

Melkisedekin pappeuden virka, joka annetaan miehelle asettamalla. Nykyisin seitsenkymmenen koorumeihin kuuluu johtavia auktoriteetteja ja vyöhykeseitsenkymmeniä. Seitsenkymmenen koorumien jäsenet palvelevat Herran nimessä ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin johdolla (ks. OL 107:34). He omistavat kaiken aikansa palvelutyöhön.

Herra valitsi vielä seitsenkymmentä opetuslasta, **Luuk.** 10:1.

Seitsenkymmentä kutsutaan saarnaamaan evankeliumia ja Jeesuksen Kristuksen erityisiksi todistajiksi, **OL** 107:25–26. Seitsenkymmentä toimii Herran nimessä kahdentoista johdolla kirkon vahvistamiseksi ja sen kaikkien asioiden johtamiseksi kaikkien kansakuntien keskuudessa, **OL** 107:34.

Valitkaa toiset seitsenkymmentä, aina seitsmän kertaa seitsenkymmentä, jos työ sitä vaatii, **OL** 107:93–97. Seitsenkymmenen koorumi on perustettu matkustavia vanhimpia varten, jotka todistavat minun nimestäni koko maailmassa, **OL** 124:138–139.

Selestinen kirkkaus. *Katso myös*

Iankaikkinen elämä; Kirkkauden asteet; Korotus

Korkein kolmesta kirkkauden asteesta, minkä ihminen voi saavuttaa tämän elämän jälkeen. Vanhurskaat asuvat selestisessä kirkkaudessa Isän Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen luona.

Selestinen kirkkaus on toisenlainen, **1. Kor.** 15:40 (OL 76:96). Paavali temmattiin kolmanteen taivaaseen, **2. Kor.** 12:2.

Selestinen kirkkaus näytettiin näyssä, **OL** 76:50–70. Jos pyhät haluavat sijan selestisessä maailmassa, heidän täytyy valmistautua, **OL** 78:7. Se, joka ei voi pysyä selestisen valtakunnan laissa, ei voi kestää selestistä kirkkautta, **OL** 88:15–22. Selestisessä kirkkaudessa on kolme taivasta; ehdot korkeimpaan pääsemiseksi, **OL** 131:1–2. Lapset, jotka kuolevat ennen kuin saavuttavat vastuullisen iän, pelastuvat selestiseen valtakuntaan, **OL** 137:10.

Selibaatti. *Katso* Avioliitto

Senif

Mormonin kirjassa mies, joka johti Nefin maahan palaavaa ryhmää. Hänestä tuli sen vanhurskas kuningas (Moosia 9–10).

Senok

Israelilainen Vanhan testamentin aikojen profeetta, joka mainitaan ainoastaan Mormonin kirjassa.

Profetoi Kristuksen kuolemasta, **1. Nefi** 19:10. Puhui Jumalan Pojasta, **Alma** 33:15 (Alma 34:7). Oli totuuden marttyyri, **Alma** 33:17. Profetoi Mesiaan tulemisesta, **Hel.** 8:20.

Senos

Israelilainen Vanhan testamentin aikojen profeetta, jonka profetioita Kristuksen tehtävästä on ainoastaan Mormonin kirjassa.

Profetoi Kristuksen hautaanpanosta ja kolme päivää kestävästä pimeydestä, **1. Nefi** 19:10, 12. Ennusti Israelin kokoamisesta, **1. Nefi** 19:16. Jaakob lainasi Senosin vertausta jaloista ja villeistä oliivipuista, **MK Jaak.** 5. Jaakob selitti Senosin vertausta, **MK Jaak.** 6:1–10. Opetti rukouksesta ja jumalanpalveluksesta, **Alma** 33:3–11. Opetti, että lunastus tulee Pojan kautta, **Alma** 34:7. Surmattiin rohkean todistamisensa tähden, **Hel.** 8:19. Puhui lamanilaisten palauttamisesta totuuden tuntemiseen, **Hel.** 15:11. Todisti Kristuksen kuoleman yhteydessä tapahtuvasta tuhosta, **3. Nefi** 10:15–16.

Seppäle. Katso myös Kruunu

Uudessa testamentissa voittajan päähän painettava lehdistä tms. punottu rengas.

Minua odottaa nyt vanhurskauden seppäle, **2. Tim.** 4:8. Te saatte kirkkauden seppeleen, joka ei kuihdu, **1. Piet.** 5:4.

Serem. Katso myös Antikristus

Mormonin kirjassa mies, joka kielsi Kristuksen ja vaati merkkiä (**MK Jaak.** 7:1–20).

Serubbabel

Kun Kyyros Vanhan testamentin mukaan antoi juutalaisille luvan palata Palestiinaan, Serubbabel nimitettiin käskynhaltijaksi eli juutalaisten kuninkashuoneen edustajaksi. Serubbabelin persialainen nimi oli Sesbassar (**Esra** 1:8). Hän osallistui Jerusalemin tempelin jälleenrakentamiseen (**Esra** 3:2, 8; 5:2).

Set. Katso myös Aadam

Vanhassa testamentissa Aadamin ja Eevan vanhurskas poika.

Set oli täydellinen mies, ja hän oli

aivan isänsä näköinen, **OL** 107:42–43 (1. Moos. 5:3). Set oli yksi mahtavista henkimaailmassa, **OL** 138:40.

Jumala ilmaisi itsensä Setille, **Moos.** 6:1–3, 8–14.

Siblon. Katso myös Alma, Alman poika

Mormonin kirjassa Alma nuoremman poika. Siblon opetti evankeliumia sora-milaisille, ja häntä vainottiin vanhurskautensa tähden. Herra päästi hänet vainoista hänen uskollisuutensa ja kärsivällisyytensä vuoksi (**Alma** 38). Siblon piti aikansa huolta myös nefiläisistä aikakirjoista (**Alma** 63:1–2, 11–13).

Sidkia. Katso myös Mulek

Vanhassa testamentissa Juudan viimeinen kuningas (2. Kun. 24:17–20; 25:2–7). Sidkia vangitsi profeetta Jeremian (Jer. 32:1–5), ja Jeremia profetoi Sidkian vangitsemisesta (Jer. 34:2–8, 21). Lehi perheineen asui Jerusalemissa Sidkian hallituskauden ensimmäisen vuoden aikana (1. Nefi 1:4). Sidkian pojat yhtä lukuun ottamatta surmattiin; hänen poikansa Mulek pakeni läntiselle pallonpuoliskolle (Jer. 52:10; **Omni** 1:15; **Hel.** 8:21).

Sielu. Katso myös Henki; Ruumis

Sielusta puhutaan pyhissä kirjoituksissa kolmessa merkityksessä: 1) henkiolento sekä kuolevaisuutta edeltävässä että sen jälkeisessä elämässä (**Alma** 40:11–14; **Abr.** 3:23) 2) yhdistynyt henki ja ruumis kuolevaisuudessa (**OL** 88:15; **Abr.** 5:7) ja 3) kuolematon ylösnousut persoona, jonka henki ja ruumis ovat liittyneet yhteen erottamattomasti (2. Nefi 9:13; **OL** 88:15–16).

Hän virvoittaa minun sieluni, **Ps.** 23:1–3.

Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sie-lustasi, **Matt.** 22:37 (**Mark.** 12:30).

Perkele pettää heidän sielunsa, **2. Nefi** 28:21. Uhratkaa koko sielunne uhriksi hänelle, **Omni** 1:26. Sana alkaa avartaa sieluani, **Alma** 32:28. Hänen sielullaan ei ole koskaan nälkä eikä

Siinainvuori

jano, **3. Nefi** 20:8. Sakramentin leipä ja vesi pyhitetään niiden sieluille, jotka sitä nauttivat, **Moroni** 4–5 (OL 20:77–79).

Valtakunnan työntekijät saavat pelastuksen sielulle palveluksensa kautta, **OL** 4:2, 4. Sielujen arvo on suuri, **OL** 18:10.

Te olette syntyneet maailmaan veden, veren ja hengen kautta ja niin tulleet eläviksi sieluiksi, **Moos.** 6:59.

Sielujen arvo: Kaikki ihmiset ovat Jumalan henkilapsia. Hän välittää jokaisesta lapsestaan ja pitää jokaista arvokkaana. Koska he ovat hänen lapsiaan, heistä voi tulla hänen kaltaisiaan. Siksi heidän arvonsa on suuri.

Enkelit iloitsevat yhdestäkin syntisestä, joka tekee parannuksen, **Luuk.** 15:10. Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, **Joh.** 3:16.

He eivät voineet kestää ajatusta, että yksikään ihmissielu hukkuisi, **Moosia** 28:3. Eikö sielu ole tänä aikana Jumalalle yhtä arvokas kuin sielu tulee olemaan Hänen tulleensa, **Alma** 39:17.

Suuriarvoisinta sinulle on tuoda sieluja minun luokseni, **OL** 15:6. Muistakaa, että sielujen arvo on suuri Jumalan silmissä, **OL** 18:10–15.

Tämä on minun työni ja kirkkaudenteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen, **Moos.** 1:39.

Siinainvuori. *Katso myös* Mooseksen laki; Mooses

Vuori Siinain niemimaalla. Mooses ja israelilaiset leiriytyivät sen juurelle kolmeksi kuukaudeksi Egyptistä paon jälkeen; sitä kutsutaan myös Horebiksi (2. Moos. 3:1). Siellä Jumala antoi Moosekselle lakinsa Israelin huonetta varten; siellä rakennettiin myös pyhäkköteltta (2. Moos. 19:2; 20:18; 24:12; 32:15).

Siion. *Katso myös* Henok; Uusi-Jerusalem

Puhdassydämiset (OL 97:21). Siion tarkoittaa myös paikkaa, jossa puhdas-

sydämiset asuvat. Henokin ja hänen kansansa rakentaman kaupungin nimi oli Siion. Se otettiin lopulta taivaaseen vanhurskauden tähden (OL 38:4; Moos. 7:18–21, 69). Myöhemmin aikoina rakennetaan Siion-niminen kaupunki lähelle Jacksonin piirikuntaa Missourin osavaltioon Amerikan yhdysvaltoihin. Israelin heimot kokoontuvat sinne (OL 103:11–22; 133:18). Pyhiä neuvotaan rakentamaan Siion kaikkialle, missä he asuvatkin maailmassa.

Daavidin kaupunkia kutsuttiin Siioniksi, **1. Kun.** 8:1. Siionista tulee Herran sana, **Jes.** 2:2–3 (Miika 4:2; 2. Nefi 12:2–3). Siioniin Herra tulee vapauttajana, **Jes.** 59:20. Minä tuon teidät Siioniin – vaikka teitä olisi vain yksi kaupungissa ja kaksi kansan keskellä, **Jer.** 3:14. Siionin vuori ja Jerusalem on turvapaikka, **Joel** 3:5 (Ob. 1:17).

Siunattuja ovat ne, jotka pyrkivät tuomaan esiin minun Siionini, **1. Nefi** 13:37. Siionin tyttäret ovat korskeita, **2. Nefi** 13:16 (Jes. 3:16). Voi sitä, joka on huoleton Siionissa, **2. Nefi** 28:19–25.

Pyri tuomaan esiin Siion ja vahvistamaan sen asiaa, **OL** 6:6 (OL 11:6). Häntä minä olen innoittanut edistämään Siionin asiaa väkevän voimallisesti hyvän puolesta, **OL** 21:7. Uutta-Jerusalemia kutsutaan Siioniksi, **OL** 45:66–67. Independence Missourissa on Siionin kaupungin paikka, **OL** 57:1–3. Vitsaus jää Siionin lasten päälle, kunnes he tekevät parannuksen, **OL** 84:58.

Herra nimesi kansansa Siioniksi, koska sillä oli yksi sydän ja yksi mieli, **Moos.** 7:18–19. Siion (Uusi-Jerusalem) rakennetaan Amerikan mantereelle, **UK** 1:10.

Sijaistoitukset. *Katso* Kuolleiden pelastus; Toimitukset: Sijaistoititus

Silmä

Silmää pidetään pyhissä kirjoituksissa usein vertauskuvana ihmisen kyvystä saada Jumalan valoa. Vertauskuvallisesti ihmisen silmä kuvaa myös

hengellistä tilaa ja Jumalan asioiden ymmärrystä.

Herran määräykset ovat kirkkaat, ne avaavat silmäni näkemään, **Ps.** 19:9. Tyhmillä on silmät, mutta he eivät näe, **Jer.** 5:21 (Mark. 8:18).

Silmä on ruumiin lamppu, **Matt.** 6:22 (Luuk. 11:34; 3. Nefi 13:22; OL 88:67). Autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, **Matt.** 13:16. Jumala voi valaista sisäiset silmät näkemään, **Ef.** 1:17–18.

Voi niitä, jotka ovat omissa silmissään viisaita ja omasta mielestään ymmärtäviäisiä, **2. Nefi** 15:21 (Jes. 5:21). He alkoivat paastota ja rukoilla, jotta kansan silmät avautuisivat, **Moosia** 27:22. Saatana sokaisi heidän silmänsä, **3. Nefi** 2:2. Kenelläkään ei voi olla voimaa tuoda julki Mormonin kirjaa, ellei hänellä ole silmämääränä vain Jumalan kunnia, **Morm.** 8:15.

Hengen voimasta meidän silmämme aukenivat ja ymmärryksemme valaistui, **OL** 76:12. Valo on hänen kauttaan, joka valaisee teidän silmänne, **OL** 88:11. Jos teidän silmämääränne on vain minun kunniani, koko teidän ruumiinne täytetään valolla, **OL** 88:67.

Simeon. *Katso myös* Israel; Jaakob, Iisakin poika

Vanhassa testamentissa Jaakobin ja hänen vaimonsa Lean toinen poika (1. Moos. 29:33; 35:23; 2. Moos. 1:2). Simeon osallistui Leevin kanssa sike-miläisten joukkomurhaan (1. Moos. 34:25–31). Jaakobin profetia Simeonista on kohdassa 1. Moos. 49:5–7.

Simeonin heimo: Simeonin jälkeläiset asuivat usein Juudan heimon kanssa ja Juudan valtakunnan alueella (Joos. 19:1–9; 1. Aik. 4:24–33). Simeonin heimo liittoutui Juudan kanssa taiste-luun kanaanilaisia vastaan (Tuom. 1:3, 17). Simeonin heimo liittyi myöhemmin Daavidin sotajoukkoihin (1. Aik. 12:25).

Simon Kananeus

Uudessa testamentissa yksi Jeesuksen

Kristuksen kahdestatoista alkuperäisestä apostolista (Matt. 10:2–4).

Simon Pietari. *Katso* Pietari

Simson

Vanhassa testamentissa kahdestoista Israelin ”tuomareista”. Hänet tunnettiin suurista fyysisistä voimistaan, mutta hän ei menetellyt viisaasti kaikissa moraalisisissa valinnoissaan ja teoissaan (Tuom. 13:24–16:31).

Sinapinsiemen

Vaikka sinapinsiemen on hyvin pieni, siitä kasvaa hyvin korkea kasvi. Jeesus vertasi taivaan valtakuntaa sinapin-siemeneen (Matt. 13:31).

Jos teillä olisi uskoa edes sinapin-siemenen verran, te voisitte siirtää vuoria, **Matt.** 17:20.

Sinetöiminen. *Katso myös* Elia;

Pappeus; Toimitukset

Pappeuden valtuudella maan päällä suoritettujen toimitusten saattaminen voimaan taivaassa. Toimitukset tulevat sinetöidyiksi, kun lupauksen Pyhä Henki eli Pyhä Henki hyväksyy ne.

Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaassa, **Matt.** 16:19 (Matt. 18:18; OL 124:93; 132:46). Te olette saaneet luvutun Pyhän Hengen sinetik-senne, **Ef.** 1:13.

Minä annan sinulle voiman, että kaikki, minkä sinä sinetöit maan päällä, on oleva sinetöity taivaassa, **Hel.** 10:7.

Heille on annettu valta sinetöidä sekä maan päällä että taivaassa, **OL** 1:8. Selestisen valtakunnan asukkaat ovat lupauksen Pyhän Hengen sine-töimiä, **OL** 76:50–70. Elia antaa sine-töimisvoiman avaimet Joseph Smithin käsiin, **OL** 110:13–16. Tämä on sine-töivä ja sitova voima, **OL** 128:14. Lujempi profeettallinen sana tarkoittaa, että ihminen tietää, että hänet on sinetöity iankaikkiseen elämään, **OL** 131:5. Kaikki liitot, joita lupauksen Pyhä Henki ei ole sinetöinyt, päättyvät ihmisten kuollessa, **OL** 132:7. Temp-peleissä tehtävään suureen työhön

Sippora

kuuluu lasten sinetöiminen vanhempiinsa, **OL** 138:47–48.

Sippora. *Katso myös* Mooses

Vanhassa testamentissa Mooseksen vaimo ja Jetron tytär (2. Moos. 2:21; 18:2).

Sis. *Katso myös* Jerediläiset

Mormonin kirjassa jerediläinen sotilasjohtaja. Hän kuoli koko jerediläiskansakunnan tuhonneen suuren taistelun lopussa (Et. 14:17–15:31).

Sisar. *Katso myös* Ihminen; Nainen; Veli

Taivaallisen Isämme lapsina kaikki miehet ja naiset ovat hengeltään veljiä ja sisaria. Naispuolisia kirkon jäseniä ja ystäviä puhutellaan kirkossa usein sisariksi.

Jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni, **Matt.** 12:50 (Mark. 3:35).

Kirkkoon kuuluvien veljien ja sisarten syntien tunnustamista koskevat lait esitetään, **OL** 42:88–93.

Siunatuksijulistus. *Katso myös*

Vuorisaarna

Sarja Jeesuksen vuorisaarnassa esittämiä opetuksia, joissa kuvaillaan hyvää ja hengellistä luonnetta (**Matt.** 5:3–12; **Luuk.** 6:20–23). Siunatuksijulistukset on järjestetty siten, että kukin niistä rakentuu sitä edeltävän varaan. Siunatuksijulistukset ovat täydellisemmässä ja tarkemmassa muodossa luvussa Kolmas Nefi 12.

Siunaus, siunaaminen. *Katso myös* Armo; Kiitollisuus; Laki; Patriarkallinen siunaus; Sairaalan voitelu ja siunaus

Jumalallinen suosionosoitus. Mikä tahansa, mikä edistää todellista onnea, hyvinvointia tai menestystä, on siunaus.

Kaikki siunaukset perustuvat iankaikkisiin lakeihin (**OL** 130:20–21). Koska Jumala haluaa lastensa löytävän iloa elämässä (2. Nefi 2:25), hän

suo heille siunauksia heidän kuuliaisuudestaan hänen käskyjään kohtaan (**OL** 82:10), vastauksena rukoukseen tai pappeuden toimituksen tähden (**OL** 19:38; 107:65–67) tai armostaan (2. Nefi 25:23).

Vuorisaarnan siunatuksijulistukset ovat tunnettu luettelo siitä, ketkä ovat siunattuja (**Matt.** 5:1–12; 3. Nefi 12:1–12).

Yleistä: Minä teen sinusta suuren kansan ja siunaan sinua, **1. Moos.** 12:2–3 (1. Nefi 15:18; Abr. 2:9–11). Hurskaalla on päänsä päällä siunaus, **Sananl.** 10:6. Luotettavan miehen toimissa on siunaus, **Sananl.** 28:20. Herra avaa taivaan ikkunat ja antaa siunauksia, **Mal.** 3:10 (3. Nefi 24:10).

Vuorisaarnassa luvataan siunauksia, **Matt.** 5:1–12 (3. Nefi 12:1–12). Autuaita ovat ne, jotka on kutsuttu Karitsan hää-aterialle, **Ilm.** 19:9.

Se, joka on vanhurskas, on Jumalan suosiossa, **1. Nefi** 17:35 (Moosia 10:13). Jos te kuulette häntä, minä jätän teille siunauksen, **2. Nefi** 1:28. Minä annan teille siunauksen, **2. Nefi** 4:9. Hän siunaa teitä heti, **Moosia** 2:24. Herra siunaa niitä, jotka panevat turvansa häneen, ja antaa heidän menestyä, **Hel.** 12:1.

Auta minun työni esiin tuomisessa minun käskyjeni mukaan, niin sinua siunataan, **OL** 6:9. Rukoile aina, niin suuri on oleva siunauksesi, **OL** 19:38. Anna kastaa itsesi, niin sinä saat minun Henkeni ja niin suuren siunauksen, ettet ole milloinkaan tuntenut sellaista, **OL** 39:10. Paljon ahdingon jälkeen tulevat siunaukset, **OL** 58:4. Ihmiset eivät tottele; minä peruutan, eivätkä he saa siunausta, **OL** 58:32. Te ette ole ymmärtäneet, kuinka suuria siunauksia Isällä on valmistettuna teille, **OL** 78:17. Ylipappeudelta tulee toimitusten ja siunausten antaminen kirkolle, **OL** 107:65–67. On olemassa laki, johon kaikki siunaukset perustuvat, **OL** 130:20. Kaikki, jotka haluavat siunauksen minun käsistäni, pysykööt laissa, **OL** 132:5. Siunauksia on varattuina niille, jotka Herraa rakastavat, **OL** 138:52.

Abraham etsi isien siunauksia ja oikeutta hallita niitä, **Ab.** 1:2.

Lapsen siunaaminen: Hän otti lapset syliinsä ja siunasi heitä, **Mark.** 10:16.

Hän otti heidän pienet lapsensa yksitellen ja siunasi heitä, **3. Nefi** 17:21.

Vanhinten tulee siunata lapset Jeesuksen Kristuksen nimessä, **OL** 20:70.

Siveys. *Katso myös* Aistillisuus; Aviorikos; Haureus; Hyveellisyys

Miesten ja naisten sukupuolinen puh-
taus.

Joosef vastusti Potifarin vaimon lähentelyä, **1. Moos.** 39:7–21 (**OL** 42:24; 59:6). Älä tee aviorikosta, **2. Moos.** 20:14. Kunnan vaimo on miehensä kruunu, **Sananl.** 12:4 (**Sananl.** 31:10).

Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, **1. Kor.** 6:18–19. Näytä sinä hyvää esimerkkiä puh-
taudessa, **1. Tim.** 4:12.

Mikään epäpuhdas ei voi asua Jumalan luona, **1. Nefi** 10:21. Minä, Herra Jumala, iloitsen naisten siveydestä, **MK Jaak.** 2:28. Sukupuolisynti on iljetys, **Alma** 39:1–13. Kaikkea muuta kalliimpaa ja arvokkaampaa on siveys ja hyveellisyys, **Moroni** 9:9.

Me uskomme, että tulee olla siveellisen, **UK** 1:13.

Smith, Emma Hale. *Katso myös*

Smith, Joseph nuorempi

Profeetta Joseph Smithin vaimo. Herra käski Emmaa valitsemaan kirkolle lauluja. Emma palveli myös Apu-
yhdistyksen ensimmäisenä johtajana.

Herra ilmoitti tahtonsa Emma Smithiin nähden, **OL** 25. Herra neuvoi Emma Smithiä avioliittoasiassa, **OL** 132:51–56.

Smith, Hyrum. *Katso myös* Smith,

Joseph nuorempi

Joseph Smithin vanhempi veli ja uskollinen työtoveri. Hyrum syntyi 9. helmikuuta 1800. Hän palveli Josephin apulaisena kirkon presidenttikunnassa ja oli kirkon toinen patriarkka. Hän kärsi marttyyrikuoleman

yhdessä Josephin kanssa Carthagen vankilassa 27. kesäkuuta 1844.

Jumala antoi Hyrumille ohjeita hänen veljensä Josephin kautta, **OL** 11; 23:3. Siunattu on palvelijani Hyrum Smith hänen sydämensä vilpittömyyden vuoksi, **OL** 124:15. Hyrumia käskettiin ottamaan kirkon patriarkan virka, **OL** 124:91–96, 124. Joseph ja Hyrum kärsivät marttyyrikuoleman Carthagen vankilassa, **OL** 135. Hyrum ja muita valittuja henkiä oli varattu tulemaan maailmaan aikojen täytyttyä, **OL** 138:53.

Smith, Joseph F.

Kirkon kuudes presidentti; Hyrum ja Mary Fielding Smithin ainoa poika. Hän syntyi 13. marraskuuta 1838 ja kuoli 19. marraskuuta 1918.

Joseph F. Smith sai näyn kuolleen lunastuksesta, **OL** 138.

Smith, Joseph nuorempi.

Katso myös Ensimmäinen näky; Evankeliumin palautus; Joseph Smithin raamatunkäännös (JSR); Kallisarvoinen helmi; Mormonin kirja; Oppi ja liitot

Profeetta, joka oli valittu palauttamaan Jeesuksen Kristuksen tosi kirkko maan päälle. Joseph Smith syntyi 23. joulukuuta 1805 Vermontin osavaltiossa Amerikan yhdysvalloissa.

Isä Jumala ja Jeesus Kristus ilmestyivät Josephille vuonna 1820, ja hän sai tietää, ettei yksikään kirkko maan päällä ollut tosi (JS–H 1:1–20). Myöhemmin hänelle ilmestyi enkeli Moroni, joka ilmoitti kultalevyjen kätköpaikan. Levyihin sisältyi Amerikan mantereiden muinaisten kansojen aikakirja (JS–H 1:29–54).

Joseph käänsi kultalevyt ja julkaisi käännöksen vuonna 1830 nimellä Mormonin kirja (JS–H 1:66–67, 75). Vuonna 1829 hän sai pappeuden valtuuden Johannes Kastajalta sekä Pietarilta, Jaakobilta ja Johannekselta (**OL** 13; 27:12; 128:20; JS–H 1:68–70).

Joseph Smith ja muut perustivat Jeesuksen Kristuksen palautetun kirkon

Jumalan käskystä 6. huhtikuuta 1830 (OL 20:1–4). Kirkko kasvoi Josephin johdolla Kanadassa, Englannissa ja Yhdysvaltain itäosassa, etenkin Ohiossa, Missourissa ja Illinoisissa. Vakavat vainot seurasivat Josephia ja pyhiä kaikkialle, minne he asettuivat. Joseph ja hänen veljensä Hyrum kärsivät marttyyrikuoleman Carthagessa Illinoisissa Amerikan yhdysvalloissa 27. kesäkuuta 1844.

Joosef, Jaakobin poika, profetoi Joseph Smithistä, **2. Nefi** 3:6–15.

Herra kutsui palvelijansa Joseph Smithin, koska hän tiesi tulevasta onnettomuudesta, **OL** 1:17 (OL 19:13). Joseph Smith asetettiin Jeesuksen Kristuksen apostoliksi ja tämän kirkon ensimmäiseksi vanhimmaksiksi, **OL** 20:2. Pietari, Jaakob ja Johannes asettivat Josephin apostoliksi, **OL** 27:12. Joseph ja Sidney Rigdon todistivat nähneensä Isän Ainosyntyisen, **OL** 76:23. Joseph Smith ja Oliver Cowdery näkivät Herran näyssä, **OL** 110:1–4. Herra kutsui Josephia johtavaksi vanhimmaksiksi, kääntäjäksi, ilmoituksensaajaksi, näkijäksi ja profetaksi, **OL** 124:125. Joseph Smith on tehnyt ihmisten pelastamiseksi enemmän kuin kukaan toinen ihminen, paitsi ainoastaan Jeesus, **OL** 135:3.

Joseph Smithin julki tuomat pyhät kirjoitukset: Joseph käänsi osia enkeli Moronin hänelle antamista kultalevyistä, ja käännös julkaistiin vuonna 1830 nimellä Mormonin kirja. Hän sai Herralta myös monia ilmoituksia, joissa esitettiin perusoppeja ja kirkon organisaatio. Monet näistä ilmoituksista koottiin kirjaksi, jota kutsutaan nykyisin nimellä Oppi ja liitot. Hänen julki tuomiaan kirjoituksia on myös Kallisarvoisessa helmässä, joka sisältää innoitettuja käännöksiä Mooseksen, Abrahamin ja Matteuksen kirjoituksista, otteita hänen henkilökohtaisesta historiastaan ja todistuksestaan ja kolmetoista kirkon hyväksymää lausumaa opista ja uskosta.

Smith, Joseph vanhempi. Katso

myös Smith, Joseph nuorempi;

Smith, Lucy Mack

Profeetta Joseph Smithin isä, joka syntyi 12. heinäkuuta 1771. Hän solmi avioliiton Lucy Mackin kanssa, ja he saivat yhdeksän lasta (JS–H 1:4). Joseph Smith vanhemmalla oli vahva usko myöhemmin aikoina tapahtuneeseen palautukseen, ja hänestä tuli kirkon ensimmäinen patriarkka. Hän kuoli 14. syyskuuta 1840.

Jumala antoi hänelle ohjeita hänen poikansa Josephin kautta, **OL** 4; 23:5. Iäkäs palvelijani Joseph Smith vanhempi jääköön perheineen paikkaan, jossa hän nyt asuu, **OL** 90:20. Iäkäs palvelijani Joseph istuu Abrahamin oikealla puolella, **OL** 124:19. Joseph Smith nuorempi näki isänsä näyssä selestisestä valtakunnasta, **OL** 137:5.

Enkeli käski Joseph Smith nuorempaa kertomaan isälleen näystä, jonka hän oli saanut, **JS–H** 1:49–50.

Smith, Lucy Mack. Katso myös

Smith, Joseph nuorempi; Smith,

Joseph vanhempi

Joseph Smith nuoremman äiti ja Joseph Smith vanhemman vaimo (JS–H 1:4, 7, 20). Syntyi 8. heinäkuuta 1776 ja kuoli 5. toukokuuta 1856.

Joseph näki äitinsä näyssä selestisestä valtakunnasta, **OL** 137:5.

Smith, Samuel H. Katso myös

Smith, Joseph nuorempi

Profeetta Joseph Smithin nuorempi veli (JS–H 1:4). Samuel syntyi vuonna 1808 ja kuoli vuonna 1844. Hän oli yksi Mormonin kirjan kahdeksasta silminnäkijästä ja palveli yhtenä palautetun kirkon ensimmäisistä lähetysaarnaajista (OL 23:4; 52:30; 61:33–35; 66:7–8; 75:13).

Sodoma. Katso myös

Gomorra
Vanhassa testamentissa jumalaton kaupunki, jonka Herra hävitti (1. Moos. 19:12–29).

Soram, soramilaiset

Mormonin kirjassa Labanin palvelija, joka liittyi Nefiin ja Lehiin ja lähti luvattuun maahan (1. Nefi 4:31–38). Lehi antoi Soramille siunauksen tämän uskollisuuden tähden, samalla kun hän antoi siunauksen omille pojillensa (2. Nefi 1:30–32). Soramin jälkeläisiä kutsuttiin soramilaisiksi (MK Jaak. 1:13).

Sota. Katso myös Rauha

Aseellinen selkkauk tai taistelu. Herra hyväksyy sodan ainoastaan pyhiensä viimeisenä keinona puolustaa perheitään, omaisuuttaan, oikeuksiaan, vapauttaan ja riippumattomuuttaan (Alma 43:9, 45–47).

Moroni pyrki puolustamaan kansaansa, oikeuksiaan, maataan ja uskontoaan, **Alma** 48:10–17.

Joseph Smith sai ilmoituksen ja profetian sodasta, **OL** 87. Tuomitkaa sota ja julistakaa rauhaa, **OL** 98:16, 34–46. Me uskomme, että ihmisillä on oikeus puolustaa itseään, ystäviään, omaisuuttaan sekä hallitusvaltaa, **OL** 134:11.

Me uskomme, että tulee noudattaa, kunnioittaa ja ylläpitää lakia, **UK** 1:12.

Sota taivaassa. Katso myös

Kuolevaisuutta edeltävä elämä;
Neuvonpito taivaassa

Kuolevaisuutta edeltävässä elämässä Jumalan henkilöiden keskuudessa käyty sota

Saatana karkotettiin taivaasta maan päälle, **Ilm.** 12:4, 7–9.

Perkele ja kolmasosa taivaan joukoista syöstiin alas, **OL** 29:36–37. Lusiifer kapinoi ainosyntyistä Poikaa vastaan, **OL** 76:25–26.

Saatana tavoitteli Isän kunniaa ja pyrki hävittämään ihmisen tahdonvapauden, **Moos.** 4:1–4 (Jes. 14:12–15; Abr. 3:27–28). Ne, jotka seurasivat Jumalaa, pysyivät uskollisina ensimmäisessä asemassaan, tulivat maan päälle ja saivat ruumiin, **Abr.** 3:26.

Sovitus. Katso myös Aadamin ja Eevan lankeemus; Anteeksianto;

Armeliaisuus; Armo; Getsemane; Jeesus Kristus; Jumalan pojat ja tyttäret; Kristuksen lapset; Kuolemattomuus; Lunastus; Lunastussuunnitelma; Parannus; Pelastus; Pyhitys; Risti; Ristiinnaulitseminen; Sakramentti; Syntien anteeksisaaminen; Syyttömäksi julistaminen; Uhri; Veri; Ylösnousemus

Ihmisen sovinto Jumalan kanssa.

Pyhien kirjoitusten mukaan sovittaminen on synninteon rangaistuksen kärsimistä, niin että synnin vaikutukset poistetaan parannuksen tehneestä synnintekijästä ja hän voi päästä sovintoon Jumalan kanssa. Jeesus Kristus oli ainoa, joka kykeni tekemään täydellisen sovituksen koko ihmiskunnan puolesta. Hän kykeni siihen, koska hänet oli valittu ja asetettu ennalta suuressa neuvonpidossa ennen maailman muovaamista (Et. 3:14; Moos. 4:1–2; Abr. 3:27), koska hän oli Jumalan Poika ja koska hänen elämänsä oli synnitön. Hänen sovituksensa kuului hänen kärsimisensä ihmiskunnan syntien tähden, hänen verensä vuodattaminen sekä hänen kuolemansa ja haudasta ylösnousemuksensa (Jes. 53:3–12; Luuk. 22:44; Moosia 3:5–11; Alma 7:10–13; OL 19:16–19). Sovituksen vuoksi kaikki ihmiset nousevat kuolleista kuolemattomassa ruumiissa (1. Kor. 15:22). Sovitus tarjoaa meille myös keinon saada syntimme anteeksi ja elää ikuisesti Jumalan luona. Mutta ihminen, joka on saavuttanut vastuullisen iän ja saanut lain, voi saada nämä siunaukset vain, jos hän uskoo Jeesukseen Kristukseen, tekee parannuksen synneistään, ottaa vastaan pelastuksen toimitukset ja noudattaa Jumalan käskyjä. Ne, jotka eivät saavuta vastuullista ikää, ja vailla lakia olevat lunastetaan sovituksen kautta (Moosia 15:24–25; Moroni 8:22). Pyhät kirjoitukset opettavat selvästi, että ellei Kristus olisi sovittanut meidän syntejämme, ei mikään laki, toimitus eikä uhri tyydyttäisi oikeudenmukaisuuden

vaatimuksia, eikä ihminen voisi milloinkaan päästä takaisin Jumalan eteen (2. Nefi 2; 9).

Tämä on minun vereni, joka vuodate-taan kaikkien puolesta syntien anteeksi-antamiseksi, **Matt.** 26:28. Hänen hikensä vuoti maahan veripisaroiden tavoin, **Luuk.** 22:39–44. Minä annan ruumiini, että maailma saisi elää, **Joh.** 6:51. Minä olen ylösnousemus ja elämä, **Joh.** 11:25. Kristus on kaikkien niiden pelastaja, jotka ovat hänelle kuuliaisia, **Hepr.** 5:9. Kristuksen veren vuodattaminen on pyhittänyt meidät, **Hepr.** 9; 10:1–10. Kärsihän Kristuskin ainutkertaisen kuoleman syntien tähden, **1. Piet.** 3:18. Kristuksen veri puhdistaa meidät kai-kesta synnistä, **1. Joh.** 1:7.

Hänet korotettiin ristille ja surmat-tiin syntien tähden, **1. Nefi** 11:32–33. Lunastus tulee niiden osaksi, joilla on särkynyt sydän ja murtunut mieli, **2. Nefi** 2:3–10, 25–27. Hän antoi itsensä uhriksi synnin tähden, **2. Nefi** 2:7. Sovi-tus lunastaa ihmiset lankeemuksesta ja pelastaa heidät kuolemasta ja helve-tistä, **2. Nefi** 9:5–24. On oltava ääre-tön sovitus, **2. Nefi** 9:7. Tehkää sovinto Jumalan kanssa Kristuksen sovituksen kautta, **MK Jaak.** 4:11. Hänen verensä soviittaa niiden synnit, jotka ovat teh-neet syntiä tietämättään, **Moosia** 3:11–18. Ihminen sai pelastuksen sovituksen kautta, **Moosia** 4:6–8. Ellei olisi sovi-tusta, heidän olisi väistämättä hukut-tava, **Moosia** 13:27–32. Hän sovit-taa maailman synnit, **Alma** 34:8–16. Itse Jumala soviittaa maailman synnit armosuunnitelman toteuttamiseksi, **Alma** 42:11–30. Minä olen koko maan Jumala, surmattu maailman syntien tähden, **3. Nefi** 11:14.

Minä, Jumala, olen kärsinyt tämän kaikkien puolesta, **OL** 19:16. Pienet lap-set on lunastettu minun Ainosyntyiseni kautta, **OL** 29:46–47. Katso hänen kärsi-myksiään ja kuolemaansa, joka ei syntiä tehnyt, **OL** 45:3–5.

Tämä on Ainosyntyisen uhrin ver-tauskuva, **Moos.** 5:7. Koko ihmiskunta

voi pelastua Kristuksen sovituksen ansiosta, **UK** 1:3.

Spitaali

Vanhassa ja Uudessa testamentissa mainittu hirvittävä ihotauti. Se vaivasi jonakin aikana monia huomattavia Raamatun henkilöitä kuten Moosesta (2. Moos. 4:6–7), hänen sisartaan Mirja-mia (4. Moos. 12:10), Naamania (2. Kun. 5) ja kuningas Ussiaa (2. Aik. 26:19–21).

Jeesus paransi monen ihmisen spitaal-lin, **Matt.** 8:2–4 (Mark. 1:40–45; Luuk. 5:12–15; 3. Nefi 17:7–9). Jeesus paransi kymmenen spitaalista, **Luuk.** 17:11–19.

Stefanos

Stefanoksesta tuli marttyyri Vapahta-jan ja hänen kirkkonsa tähden Uuden testamentin aikoina. Hänen saarnaa-misensa edelsi Paavalin suurta työtä ja mahdollisesti vaikutti siihen. Paa-vali oli näet läsnä, kun Stefanos puo-lusti itseään Sanhedrinin edessä (Ap. t. 8:1; 22:20).

Stefanos oli yksi seitsemästä mie-hestä, jotka oli nimitetty avustamaan kahtatoista apostolia, **Ap. t.** 6:1–8. Stefa-nos teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja, **Ap. t.** 6:8. Stefanos ryhtyi väittelemään juutalaisten kanssa, **Ap. t.** 6:9–10. Stefa-nosta vastaan esitettiin syytteitä, ja hänet vietiin tuomittavaksi Sanhed-rinin eteen, **Ap. t.** 6:11–15. Stefanos puo-lustautui, **Ap. t.** 7:2–53. Täynnä Pyhää Henkeä Stefanos näki näyssä Isän ja Pojan, **Ap. t.** 7:55–56. Stefanos kärsi marttyyrikuoleman todistuksensa täh-den, **Ap. t.** 7:54–60.

Sukuluettelo. Katso Perhe;

Sukututkimus

Luettelo henkilön esivanhemmista. Sukuluetteloilla oli pyhien kirjoitust-en aikoina hyvin suuri merkitys sil-loin, kun pappeuden virat tai tietyt siu-naukset rajoittuivat johonkin sukuun (1. Moos. 5; 10; 25; 46; 1. Aik. 1–9; Esra 2:61–62; Neh. 7:63–64; Matt. 1:1–17; Luuk. 3:23–38; 1. Nefi 3:1–4; 5:14–19; Jar. 1:1–2).

Sukupuolinen moraalittomuus.

Katso myös Aistillisuus; Aviorikos; Haureus

Tahallinen osallistuminen aviorikokseen, haureuteen, homoseksuaaliseen ja lesbolaiseen käyttäytymiseen, insestiin tai johonkin muuhun epäpyhään, luonnottomaan tai epäpuhtaaseen sukupuoliseen toimintaan.

Juotetaan isälle viiniä ja maataan hänen kanssaan, **1. Moos.** 19:30–36. Ruuben makasi isänsä sivuvaimon Bilhan kanssa, **1. Moos.** 35:22 (1. Moos. 49:4; 1. Aik. 5:1). Homoseksuaalinen käyttäytyminen ja muut sukupuoliset poikkeavuudet ovat iljettäviä, **3. Moos.** 18:22–23. Jos mies pakottaa naisen makaamaan kanssaan, vain mies syyllistyy syntiin, **5. Moos.** 22:25–27.

Jokainen, joka katsoo naista niin, että alkaa himoita häntä, on sydämessään jo tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan, **Matt.** 5:28 (3. Nefi 12:28). Siveettömyys, saastaisuus, intohimot, pahat halut ovat epäjumalanpalvelusta, **Kol.** 3:5. Ihmiset ovat viimeisinä päivinä rakkaudetomia, **2. Tim.** 3:1–3.

Sukupuolisynti on iljetys, **Alma** 39:3–5.

Sukututkimus. *Katso myös* Kaste,

kastaminen: Kaste kuolleiden puolesta; Kuolleiden pelastus; Muistokirja; Pelastus; Perhe; Sukuluettelo; Toimitukset; Sijaistoimitus

Historiallisen tiedon hankintaa suvun vaiheista ja sen jäsenistä. Palautetun kirkon jäsenet ottavat nykyisinkin selvää polveutumisestaan, osittain siitä syystä, että kun he tietävät, keitä heidän esivanhempansa ovat olleet, he voivat suorittaa pelastavat toimitukset näiden puolesta. Nämä toimitukset ovat voimassa niiden kuolleiden osalta, jotka ottavat vastaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumin henkimaailmassa (OL 127–128).

Sulhanen. *Katso myös* Jeesus Kristus

Jeesuksesta Kristuksesta käytetään pyhissä kirjoituksissa vertauskuvallista

nimeä Sulhanen. Seurakunta on hänen vertauskuvallinen morsiamensa.

Kymmenen morsiusneitoa lähti sulhasta vastaan, **Matt.** 25:1–13. Sulhanen on se, jolla on morsian, **Joh.** 3:27–30. Autuaita ne, jotka on kutsuttu Karitsan hääaterialle, **Ilm.** 19:5–10.

Olkaa valmiita Yljän tullessa, **OL** 33:17. Valmistautukaa Ylkää varten, **OL** 65:3.

Sunnuntai. *Katso* Lepopäivä

Suola

Suola oli muinoin tärkeä ravinnon säilöntäaine; sitä pidettiin elämälle välttämättömänä.

Lootin vaimo muuttui suolapat-saaksi, **1. Moos.** 19:26.

Te olette maan suola, **Matt.** 5:13 (Luuk. 14:34; 3. Nefi 12:13).

Herran liittokansaa pidetään maan suolana, **OL** 101:39–40. Elleivät pyhät ole ihmisten vapahtajia, he ovat kuin suola, joka on menettänyt makunsa, **OL** 103:9–10.

Suuri ja iljettävä kirkko. *Katso*

Perkele: Perkeleen kirkko

Suuri neuvosto. *Katso* Sanhedrin

Sydän. *Katso myös* Särkynyt sydän;

Uudestisyntyminen Jumalasta

Ihmisen mielen ja tahdon vertauskuva sekä kaikkien tunteiden vertauskuvallinen lähde.

Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämeäsi, **5. Moos.** 6:5 (5. Moos. 6:3–7; Matt. 22:37; Luuk. 10:27; OL 59:5). Herra etsii mielensä mukaisen miehen, **1. Sam.** 13:14. Ihminen katsoo ulkokuorta, mutta Herra näkee sydämeen, **1. Sam.** 16:7. Kuka saa nousta Herran vuorelle? Se, jolla on viattomat kädet ja puhdas sydän. Hänelle Herra suo siunauksensa, **Ps.** 24:3–5 (2. Nefi 25:16). Elia kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet isien puoleen, **Mal.** 3:23–24 (Luuk. 1:17; OL 2:2; 110:14–15; 138:47; JS–H 1:38–39).

Autuaita ovat puhdassydämiset,

Synagoga

Matt. 5:8 (3. Nefi 12:8). Mitä sydän on täynnä, hyvää tai pahaa, sitä suu puhuu, **Luuk.** 6:45.

Seuratkaa Poikaa täysin vilpittömin sydämin, **2. Nefi** 31:13. Oletteko te hengellisesti syntyneet Jumalasta ja oletteko kokeneet tämän voimallisen muutoksen sydämessänne, **Alma** 5:14. Uhratkaa Herralle uhrina särkynyt sydän ja murtunut mieli, **3. Nefi** 9:20 (3. Nefi 12:19; Et. 4:15; Moroni 6:2).

Minä puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun sydämessäsi Pyhän Hengen kautta, **OL** 8:2.

Synagoga. Katso myös Juutalaiset

Uskonnollisiin tarkoituksiin käytetty kokoushuone. Kalustus oli Uuden testamentin aikoina yleensä yksinkertainen: arku, jossa olivat lain ja muiden pyhien kirjoitusten käärot, lukupöytä ja jumalanpalvelukseen osallistuvien istuimet.

Kunkin synagogan johdossa oli vanhinten neuvosto, joka päätti, kuka sai kuulua synagogaan ja kuka ei (Joh. 9:22; 12:42). Tärkein virkamies oli synagogan esimies (Mark. 5:22; Luuk. 13:14). Hän oli yleensä lainopettaja, ja hän huolehti rakennuksesta ja valvoi jumalanpalveluksia. Avustaja huolehti muista tehtävistä (Luuk. 4:20).

Jokaisessa kaupungissa, jossa asui juutalaisia, oli synagoga, niin Palestiinassa kuin muuallakin. Tämä oli suureksi avuksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämisessä, sillä aluksi lähetyssaarnaajat saivat yleensä puhua synagogissa (Ap. t. 13:5, 14; 14:1; 17:1, 10; 18:4). Lähetyssaarnaajat saivat tehdä samoin Mormonin kirjassa (**Alma** 16:13; 21:4–5; 32:1) sekä tämän taloudenhoitokauden alussa (**OL** 66:7; 68:1).

Synti. Katso myös Epävanhurskaus; Iljetys; Jumalattomuus; Kapinointi; Loukkaaminen; Saastaisuus

Jumalan käskyjen tahallista rikkomista.

Joka rikkomuksensa salaa, ei menesty, **Sananl.** 28:13. Vaikka teidän

syntinne ovat verenpunaaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi, **Jes.** 1:18. Synnintekijät kuolevat, ja vanhurskaat pelastuvat, **Hes.** 18.

Jumalan Karitsa ottaa pois maailman synnin, **Joh.** 1:29. Anna kastaa itsesi, anna pestä syntisi pois, **Ap. t.** 22:16. Synnin palkka on kuolema, **Room.** 6:23. Joka tietää, mitä on tehtävä, mutta ei tee, se syyllistyy syntiin, **Jaak.** 4:17.

Teethän minut sellaiseksi, että vapisen synnin ilmaantuessa, **2. Nefi** 4:31. Voi kaikkia niitä, jotka kuolevat synneissään, **2. Nefi** 9:38. He eivät voineet olla kammoamatta syntiä, **Alma** 13:12. Älä luule, että sinut palautetaan synnistä onneen, **Alma** 41:9–10. Herra ei voi suvaita syntiä vähäisimmässäkään määrin, **Alma** 45:16 (**OL** 1:31). Pienet lapset eivät kykene tekemään syntiä, **Moroni** 8:8.

Parannuksentekijän täytyy tunnustaa syntinsä ja hylätä ne, **OL** 58:42–43. Sille, joka ei anna anteeksi, jää suurempi synti, **OL** 64:9. Se, joka tekee syntiä suurempaa valoa vastaan, saa suuremman tuomion, **OL** 82:3. Sille sielulle, joka tekee syntiä, palaavat entiset synnit, **OL** 82:7. Kun me pyrimme peittelemään syntejämme, taivaat vetäytyvät, **OL** 121:37.

Syntien anteeksisaaminen. Katso myös Anteeksianto; Jeesus Kristus; Parannus; Sovitus

Anteeksianto vääristä teoista sillä ehdolla, että ihminen tekee parannuksen. Syntien anteeksisaaminen on mahdollista Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta. Ihminen saa syntinsä anteeksi, jos hän uskoo Kristukseen, tekee parannuksen synneistään, ottaa vastaan kasteen toimituksen ja kätten päällepanemisen toimituksen Pyhän Hengen lahjan saamiseksi ja noudattaa Jumalan käskyjä (**UK** 1:3–4).

Vaikka teidän syntinne ovat verenpunaaiset, ne tulevat valkeiksi kuin lumi, **Jes.** 1:16–18.

Tämä on minun vereni, joka kaikkien puolesta vuodatetaan syntien

anteeksiantamiseksi, **Matt.** 26:28 (Hepr. 9:22–28; OL 27:2). Kääntykää ja ottaa kaste, jotta syntyne annettaisiin anteeksi, **Ap. t.** 2:38 (Luuk. 3:3; OL 107:20). Ne, jotka uskovat Jeesukseen, saavat syntinsä anteeksi, **Ap. t.** 10:43 (Moosia 3:13).

Kristus on lähde, josta he voivat odottaa syntiensä anteeksiantoa, **2. Nefi** 25:26. Saadaksemme syntimme anteeksi meidän täytyy huolehtia köyhistä ja tarvitsevista, **Moosia** 4:11–12, 26. Sillä, joka tekee parannuksen, on oikeus armoon syntiensä anteeksisaamiseksi, **Alma** 12:34. Käskyjen täyttämisen tuo syntien anteeksiannon, **Moroni** 8:25.

Aaronin pappoudella on upotus-kasteen avaimet syntien anteeksisaamiseksi, **OL** 13 (OL 84:64, 74; UK 1:4). Minä, Herra, en enää muista heidän syntejensä, **OL** 58:42–43 (Hes. 18:21–22). Heille opetettiin sijaiskastetta syntien anteeksisaamiseksi, **OL** 138:33.

Syntyminen. *Katso myös*

Ainosyntyinen; Jumalan pojat ja tyttäret; Kristuksen lapset; Uudestisyntyminen Jumalasta

Syntyminen merkitsee elämän saamista, olemassaoloon tulemistä. Pyhissä kirjoituksissa syntyminen tarkoittaa usein syntymistä Jumalasta. Vaikka Jeesus Kristus on ainoa Isälle kuolevaisuudessa syntynyt lapsi, kaikki ihmiset voivat syntyä hengellisesti Kristuksesta hyväksymällä Hänet, noudattamalla Hänen käskyjensä ja tulemalla Pyhän Hengen voimasta uusiksi ihmisiksi.

Tänä päivänä minä sinut synnytin, **Ps.** 2:7 (Ap. t. 13:33; Hepr. 1:5–6; 5:5).

Hänessä oli kirkkautta, jonka Isä ainoalle Pojalle antaa, **Joh.** 1:14 (2. Nefi 25:12; Alma 12:33–34; OL 76:23). Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, **Joh.** 3:16 (OL 20:21).

Kristus on hengellisesti synnyttänyt kansansa, **Moosia** 5:7.

Ne, jotka ovat syntyneet Herran kautta, ovat Esikoisen kirkko, **OL** 93:22.

Syntyvyyden säännöstely. *Katso myös* Avioliitto; Perhe

Parille syntyvien lapsien määrän säännösteleminen rajoittamalla tai ehkäisemällä hedelmöitymistä.

Olkaa hedelmälliset, lisääntykää ja täyttäkää maa, **1. Moos.** 1:28 (Moos. 2:28). Lapset ovat Herran lahja, **Ps.** 127:3–5.

Lehin perheen tuli hankkia jälkeläisiä Herralle, **1. Nefi** 7:1.

Jumala on säättänyt avioliiton ihmiselle, **OL** 49:15–17. Korotetut saavat jälkeläisten täyteen ja jatkumisen aina ja ikuisesti, **OL** 132:19, 63.

Syylisyys. *Katso myös* Parannus

Tietoisuus väärin tekemisestä tai katumus ja murhe, joiden pitäisi seurata synnin tekemistä.

Hän on tehnyt synnin ja joutunut synnalaiseksi, **3. Moos.** 5:20–25.

Se, joka arvottomalla tavalla nauttii sakramentin, tekee syntiä Herran ruumista ja verta vastaan, **1. Kor.** 11:27.

Syyliset pitävät totuutta kovana, **1. Nefi** 16:2. Meillä on oleva täydellinen tieto kaikesta syylisyydestämme, **2. Nefi** 9:14. Syylisyyteni oli pyyhitty pois, **En.** 1:6. Oli säädetty rangaistus, joka tuotti omantunnonvaivoja, **Alma** 42:18. Anna syntiesi vaivata itseäsi sillä vaivalla, joka johdattaa sinut parannukseen, **Alma** 42:29.

Muutamat teistä ovat syylisiä minun edessäni, mutta minä olen armollinen, **OL** 38:14.

Jumalan Poika on sovittanut alkusyylisyyden, **Moos.** 6:54.

Syyttömäksi julistaminen. *Katso myös* Pyhitys; Sovitus

Synnin rangaistuksesta armahtaminen ja vanhurskaaksi tekeminen. Ihminen julistetaan syyttömäksi Vapahtajan armosta uskon kautta häneen. Tätä uskoa osoittavat parannus ja kuuliaisuus evankeliumin lakeja ja toimituksia kohtaan. Jeesuksen Kristuksen sovitustee ihmiskunnalle mahdolliseksi tehdä parannuksen ja tulla syyttömäksi

eli armahdetuksi rangaistuksesta, jonka se muuten saisi.

Herran avulla koko Israelin heimo saa pelastuksen, **Jes.** 45:25.

Ei Jumala hyväksy vanhurskaiksi niitä, jotka vain kuulevat lain sanoja, vaan ne, jotka myös noudattavat lakia, **Room.** 2:13. Ihminen tulee vanhurskaaksi Kristuksen ansiosta, **Room.** 5:1–2, 9. Teidät on tehty vanhurskaiksi Herran Jeesuksen nimessä, **1. Kor.** 6:11. Me tulemme vanhurskaiksi ja me saamme osaksemme ikuisen elämän Kristuksen armon ansiosta, **Tit.** 3:7. Eikö meidän isämme Abraham osoittautunut vanhurskaaksi tekojensa perusteella, **Jaak.** 2:21. Ihminen osoittautuu vanhurskaaksi tekojen, ei yksistään uskon perusteella, **Jaak.** 2:14–26.

Lain mukaan mitään lihaa ei julisteta syyttömäksi, **2. Nefi** 2:5. Minun vanhurskas palvelijani tekee vanhurskaiksi monet, sillä heidän pahat tekonsa hän kantaa, **Moosia** 14:11 (**Jes.** 53:11). Vositteko sanoa, että vaatteenne on pesty puhtaiksi Kristuksen verellä, **Alma** 5:27.

Syyttömäksi julistaminen Jeesuksen Kristuksen armosta on totta, **OL** 20:30–31 (**OL** 88:39).

Hengen kautta teidät julistetaan syyttömäksi, **Moos.** 6:60.

Särkynyt sydän. *Katso myös*

Nöyryys; Parannus; Sydän; Sävyisyys; Uhri

Ihminen, jolla on särkynyt sydän, on nöyrä ja sävyisä, mieleltään murtunut ja parannukseen altis – toisin sanoen halukas toteuttamaan Jumalan tahdon.

Minä asun murtuneiden ja nöyrien luona, **Jes.** 57:15.

Kristus antoi itsensä uhriksi kaikkien niiden hyväksi, joilla on särkynyt sydän ja murtunut mieli, **2. Nefi** 2:7. Teidän tulee uhrata Herralte uhrina särkynyt sydän ja murtunut mieli, **3. Nefi** 9:20 (**OL** 59:8). Kasteelle pääsevät vain ne, joilla on särkynyt sydän ja murtunut mieli, **Moroni** 6:2.

Jeesus ristiinnaulittiin syntien

anteeksi antamiseksi murtuneelle sydämelle, **OL** 21:9. Sen, jonka mieli on murtunut, minä hyväksyn, **OL** 52:15. Pyhä Henki luvataan niille, jotka ovat murtuneita, **OL** 55:3. Minun Henkeni on lähetetty valaisemaan nöyriä ja murtuneita, **OL** 136:33.

Sävyisyys. *Katso myös* Kärsivällisyys; Nöyryys; Särkynyt sydän

Sävyisä ihminen pelkää Jumalaa, on vanhurskas, nöyrä, altis oppimaan ja kärsivällinen kärsimyksissä. Sävyisä ihminen haluaa noudattaa evankeliumin opetuksia.

Moses oli hyvin nöyrä, **4. Moos.** 12:3. Nöyrät perivät maan, **Ps.** 37:11 (**Matt.** 5:5; **3. Nefi** 12:5; **OL** 88:17). Te maan nöyrät, etsikää Herraa. Etsikää vanhurskautta, etsikää nöyryyttä, **Sef.** 2:3 (**1. Tim.** 6:11).

Katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä, **Matt.** 11:29. Lempeys on Hengen hedelmä, **Gal.** 5:22–23. Herran palvelijan on oltava ystävällinen kaikille, taitava opettamaan ja kärsivällinen, niin että hän lempeästi ojentaa vastustelevia, **2. Tim.** 2:24–25. Lempeä ja sävyisä henki on Jumalan silmissä kallisarvoinen, **1. Piet.** 3:4.

Ihmisen tulee riisua päältään luonnollinen ihminen ja tulla sävyisäksi, **Moosia** 3:19 (**Alma** 13:27–28). Jumala käski Helamanin opettaa ihmisiä olemaan sävyisiä, **Alma** 37:33. Herran armo riittää sävyisille, **Et.** 12:26. Teillä on usko Kristukseen, sävyisyytenne tähden, **Moroni** 7:39. Kukaan ei ole otollinen Jumalan edessä, paitsi sävyisät ja sydämeltyään nöyrät, **Moroni** 7:44. Syntien anteeksianto tuo sävyisyyden, ja sävyisyyden tähden tulee Pyhä Henki, **Moroni** 8:26.

Vaella minun Henkeni sävyisyydessä, **OL** 19:23. Hallitse perhekuntaasi sävyisästi, **OL** 31:9. Pappeuden valtaa ja vaikutusvaltaa saa pitää yllä ainoastaan lempeydellä, sävyisyydellä, **OL** 121:41.

Säädökset

Jumalan lakeja ja säännöksiä.

Neuvo kansalle tarkoin säännökset ja lait, **2. Moos.** 18:20. He seuraavat minun säädöksiäni, he ottavat varteen minun käskyni, **Hes.** 11:20.

Tabernaakkeli. *Katso* Telttamaja

Tahdonvapaus. *Katso myös* Vapaus; Vastuullisuus

Jumalan ihmisille antama kyky ja oikeus valita ja toimia omasta puolestaan.

Saat vapaasti syödä puutarhan kaikista puista, **1. Moos.** 2:16. Valitkaa tänä päivänä, ketä palvellette, **Joos.** 24:15 (Alma 30:8; Moos. 6:33).

Ihminen ei voisi toimia omasta puolestaan, ellei häntä houkuteltaisi, **2. Nefi** 2:15–16. Ihmiset ovat vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikikisen elämän tai orjuuden ja kuoleman, **2. Nefi** 2:27. Te olette vapaita; te saatte toimia omasta puolestanne, **Hel.** 14:30.

Kolmannes taivaan joukoista kääntyi pois tahdonvapautensa vuoksi, **OL** 29:36. On välttämätöntä, että Perkele kiusaa ihmislapsia, tai muutoin heillä ei olisi tahtonsa vapautta, **OL** 29:39. Jokainen valitkoon omasta puolestaan, **OL** 37:4. Jokainen voi toimia moraalisien tahdonvapauden mukaan, jonka minä olen antanut hänelle, **OL** 101:78.

Saatan pyrki hävittämään ihmisen tahdonvapauden, **Moos.** 4:3. Herra soi ihmiselle hänen tahtonsa vapauden, **Moos.** 7:32.

Taisteluväri.

Muun muassa väriaineet, joilla ruumista suojataan aseiden iskuilta; esimerkiksi haarniska. Pyhissä kirjoituksissa taisteluväri on vertauskuva hengellisistä ominaisuuksista, jotka suojelevat ihmistä kiusauksilta tai pahalta.

Pukekaa yllenne Jumalan taisteluväriä, **Ef.** 6:10–18 (OL 27:15–18).

Taivaallinen Isä. *Katso* Isä, taivaallinen; Jumala, jumaluus

Taivaaseenouseminen. *Katso myös* Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen; Jeesus Kristus

Vapahtajan muodollinen poistuminen maan päältä neljäkymmentä päivää ylösnousemuksensa jälkeen. Hän nousi taivaaseen Öljymäellä opetuslasten läsnä ollessa (Mark. 16:19; Luuk. 24:51). Kaksi taivaan enkeliä todisti tuolloin, että Herra oli palaava ”samalla tavoin” (Ap. t. 1:9–12).

Taivas. *Katso myös* Jumalan valtakunta eli taivaan valtakunta; Paratiisi; Selestinen kirkkaus

Sanalla *taivas* on pyhissä kirjoituksissa kaksi päämerkitystä: 1) Se on paikka, jossa Jumala asuu, ja pyhien tuleva koti (1. Moos. 28:12; Ps. 11:4; Matt. 6:9). 2) Se on maata ympäröivä taivaankansi (1. Moos. 1:1, 17; 2. Moos. 24:10). Selvästikään taivas ei ole *paratiisi*, joka on tämän maan päällä eläneiden ja kuolleiden uskollisten henkien väliaikainen paikka. Ristillä kuoltuaan Jeesus kävi paratiisissa, mutta kolmantena päivänä hän sanoi Marialle, ettei hän vielä ollut käynyt Isän luona (Luuk. 23:39–44; Joh. 20:17; OL 138:11–37).

Katselen taivasta, sinun kättesi työtä, **Ps.** 8:4. Herra on sanallaan luonut taivaat, **Ps.** 33:6. Voi, sinä putosit taivaalta, sinä Kointähti, **Jes.** 14:12 (2. Nefi 24:12). Taivas kiertyy kokoon kuin kirjakkäärö, **Jes.** 34:4. Minä luon uuden taivaan ja uuden maan, **Jes.** 65:17. Jumala avaa taivaan ikkunat, **Mal.** 3:10.

Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi, **Matt.** 6:9 (3. Nefi 13:9). Paavali temmattiin kolmanteen taivaaseen, **2. Kor.** 12:2. Taivaassa syntyi hiljaisuus, **Ilm.** 8:1 (OL 88:95–98).

Jos he pysyvät uskollisina loppuun asti, heidät otetaan vastaan taivaaseen, **Moosia** 2:41. Voitte olla taivaallisen Isänne lapsia, **3. Nefi** 12:45.

Minä tulen taivaan pilvissä, **OL** 45:16. Elia otettiin taivaaseen maistamatta kuolemaa, **OL** 110:13. Pappouden

Talentti

oikeudet on liitetty taivaan voimiin, OL 121:36. Taivaassa on kahdenlaisia olen-
toja, OL 129:1.

Siion otettiin ylös taivaaseen, **Moos.** 7:23.

Talentti

Muinainen painomitta ja arvokas raha. Talentti on myös jonkin suuri-arvoisen, kuten Jeesuksen Kristuksen evankeliumin, vertauskuva (Matt. 25:14–29; Et. 12:35; OL 60:2, 13).

Taloudenhoitaja. Katso myös

Kutsumus

Taloudenhoitaja on henkilö, joka huolehtii toisen asioista tai omaisuudesta. Kaikki maan päällä kuuluu Herralle; me olemme hänen taloudenhoitajiaan. Me olemme Herralle vastuussa, mutta me voimme tehdä selkoa taloudenhoidostamme Jumalan valtuutetuille edustajille. Kun me saamme palvelukutsun Herralta tai hänen valtuutetuilta palvelijoiltaan, tuohon talouteen voi kuulua sekä hengellisiä että ajallisia asioita (OL 29:34).

Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi, **Matt.** 25:14–23. Jolle on paljon annettu, siltä paljon vaaditaan, **Luuk.** 12:48 (OL 82:3). Jeesus esitti vertauksen epärehellisestä taloudenhoitajasta, **Luuk.** 16:1–8.

Se, joka havaitaan uskolliseksi taloudenhoitajaksi, saa astua Herransa iloon, OL 51:19. Jokaisen tulee minun viinitarhani tässä osassa antaa tilinteko taloudenhoidostaan, OL 72:3–5. Se, joka on uskollinen ja viisas taloudenhoitaja, saa periä kaiken, OL 78:22. Herra tekee jokaisesta tilivelvollisen maanpäällisten siunausten taloudenhoitajana, OL 104:11–17 (OL 42:32). Ole tarkka, jotta olisit ymmärtäväinen taloudenhoitaja, OL 136:27.

Taloudenhoitokausi. Katso myös

Evankeliumi; Evankeliumin palautus; Pappouden avaimet; Pappeus

Evankeliumin taloudenhoitokausi on aikakausi, jolloin Herralla on maan

päällä ainakin yksi valtuutettu palvelija, jolla on hallussaan pyhän pappouden avaimet.

Aadam, Henok, Nooa, Abraham, Mooses, Jeesus Kristus, Joseph Smith ja muut ovat kukin aloittaneet uuden evankeliumin taloudenhoitokauden. Kun Herra järjestää taloudenhoitokauden, evankeliumi ilmoitetaan uudestaan, niin että sen taloudenhoitokauden ihmisten ei tarvitse olla riippuvaisia menneistä taloudenhoitokausista tunteakseen pelastussuunnitelman. Joseph Smithin aloittamaa taloudenhoitokautta sanotaan ”aikojen täyttymisen taloudenhoitokaudeksi”.

Taivaan Jumala pystyttää valtakunnan, **Dan.** 2:44 (OL 65).

Viimeisinä päivinä minä vuodatan Henkeni kaikkiin ihmisiin, **Ap. t.** 2:17 (Joel 3:1). Taivas on Kristuksen asuinsijana siihen aikaan saakka, jolloin kaikki pannaan kohdalleen, **Ap. t.** 3:21. Määräajan tullessa Jumala yhdistää Kristuksessa yhdeksi kaiken, **Ef.** 1:10.

Minä perustan kirkkoni heidän keskuuteensa, **3. Nefi** 21:22.

Herra on antanut valtakuntansa avaimet ja evankeliumin taloudenhoitokauden viimeisiä aikoja varten, OL 27:13. Tämän taloudenhoitokauden avaimet on annettu teidän käsiinne, OL 110:12–16. Kaikki menneiden taloudenhoitokausien avaimet on palautettu aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden aikana, OL 128:18–21.

Tappaminen. Katso

Kuolemanrangaistus; Murha

Tarkkuus. Katso Tunnollisuus

Taylor, John

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kolmas presidentti.

Kutsuttiin kahdentoista neuvostoon, OL 118:6 (OL 124:128–129). Haavoittui Joseph ja Hyrum Smithin kuollessa, OL 135:2. Oli niiden suurten joukossa, jotka Joseph F. Smith näki henkimaaailmassa, OL 138:53–56.

Teankum

Mormonin kirjassa suuri nefiläinen sotilasjohtaja (Alma 50:35; 51–52; 61–62).

Tehdä. *Katso* Kuuliaisuus

Tehdä eläväksi. *Katso myös*

Ylösnousemus

Elävöittää, nostaa kuolleista tai muuttaa ihmistä, niin että hän voi olla Jumalan luona.

Jumala teki meidät eläviksi Kristuksen kanssa, Ef. 2:4–5 (Kol. 2:6, 12–13). Kristuksen ruumis surmattiin, mutta hengessä hänet tehtiin eläväksi, 1. Piet. 3:18 (OL 138:7).

Kukaan ei ole nähnyt Jumalaa paitsi Hengen elävöittämänä, OL 67:11. Lunastus tulee hänen kauttaan, joka tekee eläväksi kaiken, OL 88:16–17. Pyhät tehdään eläviksi ja temmataan Kristusta vastaan, OL 88:96.

Aadamin sisäinen ihminen tuli eläväksi, Moos. 6:65.

Tehtävä

Suoritettavaksi annettu työ tai velvollisuus.

Vanhinten, pappien, opettajien ja diakonien tehtävät, OL 20:38–67.

Telestinen kirkkaus. *Katso myös*

Kirkkauden asteet

Alin kolmesta kirkkauden asteesta, joissa ihmiset asuvat viimeisen tuomion jälkeen.

Paavali näki tähtien loiston, 1. Kor. 15:40–41.

Joseph Smith ja Sidney Rigdon näkivät telestisen kirkkauden, OL 76:81–90. Telestisen maailman asukkaat olivat yhtä lukuisia kuin tähdet, OL 76:109–112. Se, joka ei voi pysyä telestisen valtakunnan laissa, ei voi kestää telestistä kirkkautta, OL 88:24, 31, 38.

Telttamaja. *Katso myös*

Kaikkeinpyhin; Liitonarkku;

Temppeli, Herran huone

Herran huone, israelilaisten juma-

lanpalveluksen keskus autiomaavaelluksen aikana Egyptistä lähdön jälkeen. Telttamaja eli pyhäkkötelta oli itse asiassa siirrettävä temppeli, joka voitiin purkaa osiin ja koota uudestaan. Israelin lapset käyttivät telttamajaa kunnes rakensivat Salomon temppelin (OL 124:38).

Jumala ilmoitti telttamajan mallin Moosekselle (2. Moos. 26–27), ja Israelin lapset rakensivat sen tämän mallin mukaan (2. Moos. 35–40). Kun telttamaja oli valmis, pilvi peitti sen ja Herran kirkkaus täytti sen (2. Moos. 40:33–34). Pilvi oli merkki Jumalan läsnäolosta. Yöllä se näytti tulelta. Kun pilvi pysyi telttamajan päällä, Israelin lapset pysyivät leirissä. Kun se liikkui, he liukuivat sen mukana (2. Moos. 40:36–38; 4. Moos. 9:17–18). Israelin lapset kuljettivat telttamajaa mukanaan autiomaavaelluksensa aikana ja valloittaessaan Kanaanin maata. Sen valloituksen jälkeen telttamaja sijoitettiin Siloon, Herran valitsemiaan paikkaan (Joos. 18:1). Sen jälkeen kun Israelin lapset rakensivat Salomon temppelin, telttamaja katosi kokonaan historiasta.

Herra ja Jesaja käyttivät telttamajaa Siionin ja Jerusalemin kaupunkien vertauskuvana Herran toisen tulemisen aikaan (Jes. 33:20; Moos. 7:62).

Temppeli, Herran huone. *Katso*

myös Endaumentti; Kaikkeinpyhin;

Telttamaja; Toimitukset

Kirjaimellisesti Herran huone. Herra on aina käskennyt kansansa rakentaa temppeleitä, pyhiä rakennuksia, joissa kelvolliset pyhät osallistuvat pyhiin seremonioihin ja suorittavat evankeliumin toimituksia itsensä ja kuolleiden puolesta. Herra käy temppeleissään, ja ne ovat kaikkein pyhimpiä jumalanpalveluspaikkoja.

Mooseksen ja Israelin lasten pystytämä telttamaja oli siirrettävä temppeli. Israelilaiset käyttivät sitä autiomaavaelluksensa aikana Egyptistä lähdettyään.

Tunnetuin Vanhassa testamentissa

mainittu temppeli on Salomon Jerusalemiin rakentama temppeli (2. Aik. 2–5). Babylonialaiset hävittivät sen vuonna 587 eKr. Serubbabel rakensi sen uudelleen noin 70 vuotta myöhemmin (Esra 1–6). Temppeli paloi osittain vuonna 37 eKr., ja Herodes Suuri rakensi sen uudelleen myöhemmin. Roomalaiset hävittivät temppelein vuonna 70 jKr.

Mormonin kirjassa Jumalan vanhurskaita seuraajia johdatettiin rakentamaan temppeleitä ja palvelemaan niissä Jumalaa (2. Nefi 5:16; Moosia 1:18; 3. Nefi 11:1). Temppeleiden rakentaminen ja oikea käyttö ovat olleet tosi kirkon tunnusmerkkejä kaikkien taloudenhoitokausien aikoina, mukaan luetuna palautettu kirkko meidän aikamme. Kirtlandin temppeli oli tämän taloudenhoitokauden ensimmäinen temppeli, joka rakennettiin ja vihittiin Herralle. Sen jälkeen temppeleitä on vihitty monissa maissa maapallon eri puolilla.

Kuka saa astua pyhään paikkaan, **Ps.** 24:3–5. Nouskaamme Jaakobin Jumalan pyhäkköön, **Jes.** 2:2–3 (Miika 4:1–2; 2. Nefi 12:2–3). Aivan äkkiä tulee temppeleinsä Valtias, **Mal.** 3:1 (3. Nefi 24:1; OL 36:8; 42:36).

Jeesus puhdisti temppelein, **Matt.** 21:12–16 (Mark. 11:15–18; Luuk. 19:45–48).

Pyhiä käskettiin rakentamaan temppele Missouriin, **OL** 57:3 (OL 84:3–5). Perustakaa Jumalan huone, **OL** 88:119 (OL 109:8). Herra nuhteli pyhiä, koska he eivät olleet rakentaneet temppeleitä, **OL** 95:1–12. Minä en tule epäpyhiin temppeleihin, **OL** 97:15–17. Minä olen hyväksynyt tämän huoneen, ja minun nimeni on oleva täällä, **OL** 110:7–8. Herran kansaa käsketään aina rakentamaan huone hänen nimelleen, **OL** 124:39. Temppeleissä tehtävään suureen työhön kuuluu lasten sinetöiminen vanhempain, **OL** 138:47–48. Suureen myöhempien aikojen työhön kuuluu temppeleiden rakentaminen, **OL** 138:53–54.

Temppeliavioliitto. *Katso* Avoliitto

Teot

Ihmisen toimet, joko hyviä tai pahoja. Ihmiset tuomitaan omien tekojensa mukaan.

Herra maksaa jokaiselle tekojen mukaan, **Sananl.** 24:12.

Loistakoon teidänkin valonne ihmisille, jotta he näkisivät teidän hyvät tekonne, **Matt.** 5:16 (3. Nefi 12:16). Se, joka tekee taivaallisen Isäni tahdon, pääsee taivasten valtakuntaan, **Matt.** 7:21. Ilman tekoja usko on kuollut, **Jaak.** 2:14–26.

Heidän täytyy tulla tuomituiksi tekojensa mukaan, **1. Nefi** 15:32 (Moosia 3:24). Me tiedämme, että armosta me pelastumme kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä, **2. Nefi** 25:23. Opetä sitä olemaan koskaan väsymättä hyviin tekoihin, **Alma** 37:34. On välttämätöntä, että ihmiset tuomitaan tekojensa mukaan, **Alma** 41:3. Heidän teoistaan te tunnette heidät, **Moroni** 7:5 (OL 18:38).

Minä, Herra, tuomitsen kaikki ihmiset heidän tekojensa mukaan, **OL** 137:9.

Terrestrinen kirkkaus. *Katso* myös

Kirkkauden asteet

Toinen kolmesta kirkkauden asteesta, joissa ihmiset asuvat viimeisen tuomion jälkeen.

Paavali näki kuuhun verrattavan terrestrisen loiston, **1. Kor.** 15:40–41.

Joseph Smith ja Sidney Rigdon näkivät terrestrisen kirkkauden, **OL** 76:71–80. Terrestrinen kirkkaus on suurempi kuin telestinen, **OL** 76:91. Se, joka ei voi pysyä terrestrisen valtakunnan laissa, ei voi kestää terrestristä kirkkautta, **OL** 88:23, 30, 38.

Terveys. *Katso* Viisauden sana

Tessalonikalaiskirjeet. *Katso* myös

Paavali; Paavalin kirjeet

Kaksi Uuden testamentin kirjaa. Paavali kirjoitti nämä kirjeet tessalonikalaisille Korintista ollessaan ensimmäistä kertaa Euroopassa noin vuonna 50 jKr. Hänen toimintaansa Tessalonikassa

kuvaillaan Apostolien tekojen luvussa 17. Paavali halusi palata Tessalonikaan mutta ei voinut (1. Tess. 2:18). Siksi hän lähetti Timoteuksen rohkaisemaan käännynnäisiä ja ottamaan selvää heidän tilanteestaan. Paavali kirjoitti ensimmäisen kirjeen kiittolaisena Timoteuksen paluusta.

Ensimmäinen kirje tessalonikalaisille: Luvuissa 1 ja 2 on Paavalin tervehdys ja hänen rukouksensa pyhiin puolesta. Luvuissa 3–5 annetaan opetuksia hengellisestä kasvusta, rakkaudesta, siveydestä, ahkeruudesta ja Jeesuksen Kristuksen toisesta tulemisesta.

Toinen kirje tessalonikalaisille: Luvussa 1 on rukous pyhiin puolesta. Luvussa 2 puhutaan tulevasta luopumuksesta. Luvussa 3 on Paavalin rukous evankeliumin asian voiton puolesta.

Testamentti. *Katso* Uusi testamentti; Vanha testamentti

Tie. *Katso myös* Jeesus Kristus; Keino; Vaeltaminen Jumalan kanssa

Polku tai reitti, jota henkilö seuraa. Jeesus sanoi olevansa tie (Joh. 14:4–6).

Noudattakaa Herran käskyjä, kulkekaa hänen tietään, **5. Moos.** 8:6. Ohjaa lapsi heti oikealle tielle, **Sananl.** 22:6 (2. Nefi 4:5). Herra sanoi, että hänen tiensä ovat korkeammalla kuin meidän tiemme, **Jes.** 55:8–9.

Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, **Matt.** 7:13–14 (3. Nefi 14:13–14; 27:33; OL 132:22, 25).

Ei ole mitään muuta tietä kuin portin kautta, **2. Nefi** 9:41. Te olette vapaita toimimaan omasta puolestanne – valitsemaan ikuisen kuoleman tien tai iankaikkisen elämän tien, **2. Nefi** 10:23. Poikansa lahjan kautta Jumala on valmistanut verrattomasti paremman tien, **Et.** 12:11 (1. Kor. 12:31).

Jokainen kulkee omaa tietänsä, **OL** 1:16.

Tieto. *Katso myös* Totuus; Viisaus; Ymmärrys

Etenkin Hengen opettaman tai vah-

vistaman tiedon ymmärtäminen ja käsittäminen.

Herra on Jumala, hän tietää kaiken, **1. Sam.** 2:3. Herra on kaikkietävä, **Job** 37:16. Herran pelko on tiedon perusta, **Sananl.** 1:7. Viisas se, joka sanojaan säästää, **Sananl.** 17:27. Maa on täynnä Herran tuntemusta, **Jes.** 11:9 (2. Nefi 21:9; 30:15).

Te olette vieneet tiedon avaimen, **Luuk.** 11:52. Kristuksen rakkaus ylittää tiedon, **Ef.** 3:19. Pyrkikää sen vuoksi osoittamaan uskossanne lujutta, lujudessa tietoa, **2. Piet.** 1:5.

Nefillä oli paljon tietoa Jumalan hyvyydestä, **1. Nefi** 1:1. He tulevat tuntemaan Lunastajansa, **2. Nefi** 6:11. Vanhurskailla on oleva täydellinen tieto vanhurskaudestaan, **2. Nefi** 9:14. Henki antaa tietoa, **Alma** 18:35. Teidän tietonne on täydellistä siinä asiassa, **Alma** 32:34. Lamanilaiset johdatetaan oikeaan tietoon Lunastajastaan, **Hel.** 15:13. Te voitte tietää täysin varmasti, että se on Jumalasta, **Moroni** 7:15–17.

Pyhät löytävät suuria tiedon aarteita, **OL** 89:19. Puhdas tieto avartaa sielua suuresti, **OL** 121:42. Sen, jolle pyhän pappeuden avaimet on annettu, ei ole lainkaan vaikeaa saada tietoa tosiasioista, **OL** 128:11. Jos ihminen hankkii tässä elämässä tietoa, hän on paremmassa asemassa tulevassa maailmassa, **OL** 130:19. Ihmisen on mahdotonta pelastua tietämättömyydessä, **OL** 131:6.

Tilivelvollisuus. *Katso* Vastuullisuus

Timoteus. *Katso myös* Paavali

Uudessa testamentissa Paavalin nuori lähetystyötoveri (Ap. t. 16:1–3; 2. Tim. 1:1–5); kreikkalaisen isän ja juutalaisen äidin poika, joka asui vanhempiensa kanssa Lystrassa.

Paavali sanoi Timoteusta omaksi hengelliseksi pojakseen (1. Tim. 1:2, 18; 2. Tim. 1:2). Timoteus oli kenties Paavalin luotetuin ja kyvykkäin avustaja (Fil. 2:19–23).

Timoteus, kirjeet Timoteukselle

Timoteus, kirjeet Timoteukselle.

Katso myös Paavali; Paavalin kirjeet; Timoteus

Kaksi Uuden testamentin kirjaa, alun perin kirjoittajia, jotka Paavali kirjoitti Timoteukselle.

Ensimmäinen kirje Timoteukselle: Paavali kirjoitti tämän kirjeen ensimmäisen vankeutensa jälkeen. Hän oli jättänyt Timoteuksen Efesoon ja aikoi palata myöhemmin (1. Tim. 3:14). Paavali tuntui kuitenkin, että hänen matkansa voisi viivästyä, joten hän kirjoitti Timoteukselle mahdollisesti Makedoniasta (1. Tim. 1:3) antaakseen hänelle neuvoja ja kannustaakseen häntä täyttämään velvollisuutensa.

Luvussa 1 on Paavalin tervehdys ja hänen ohjeitaan mielettömistä vieraista opeista, joita kirkkoon oli tunkeutunut. Luvuissa 2 ja 3 on ohjeita julkisesta jumalanpalveluksesta ja seurakunnan palvelijoille soveliaasta käytäytymisestä. Luvuissa 4 ja 5 on kuvaus myöhempien aikojen luopumuksesta ja ohjeita Timoteukselle siitä, kuinka hänen tuli palvella johdettavinaan. Luvussa 6 on kehoitus pysyä uskollisena ja välttää maailmallista rikkautta.

Toinen kirje Timoteukselle: Paavali kirjoitti toisen kirjeen ollessaan toista kertaa vankeudessa vähän ennen marttyyrikuolemaansa. Apostolin viimeiset tunnetut sanat ovat siinä, ja se osoittaa, kuinka ihmeellisen rohkeasti ja luottavaisesti hän kohtasi kuoleman.

Luvussa 1 on Paavalin tervehdys ja muistutus Timoteukselle. Luvuissa 2 ja 3 on erilaisia varoituksia ja ohjeita sekä haaste kohdata edessä olevat vaarat. Luvussa 4 on sanoma Paavalin ystäville ja ohjeita luopioiden kohtelusta.

Titus. *Katso myös* Paavali; Paavalin kirjeet; Titus, Kirje Titukselle

Uudessa testamentissa luotettava kreikkalainen käännösnäin. Hän matkusti Paavalin kanssa Jerusalemiin, ja myöhemmin hänestä tuli lähetyssaarnaaja (Gal. 2:1–4; 2. Tim. 4:10). Titus vei

Paavalin ensimmäisen kirjeen Korintin pyhille (2. Kor. 7:5–8, 13–15).

Titus, Kirje Titukselle. *Katso myös*

Paavali; Paavalin kirjeet; Titus

Kun Paavali oli väliaikaisesti vapaa Rooman vankeudesta, hän kirjoitti kirjeen Titukselle, joka oli Kreetassa. Hän kirjoitti pääasiassa kirkon sisäiseen kuriin ja organisaatioon liittyvistä kysymyksistä.

Luvussa 1 on Paavalin tervehdys sekä ohjeita piispoille ja heille asetettavat yleiset vaatimukset. Luvuissa 2 ja 3 on yleisiä opetuksia ja henkilökohtaisia ohjeita Titukselle Kreetan kirkon eri ryhmien kohtelusta. Paavali kannustaa pyhiä voittamaan turmeltuneisuuden, olemaan raittiita ja uskollisia ja tekemään hyviä tekoja.

Todistaja. *Katso myös* Todistaminen

Henkilö, joka antaa omakohtaiseen tietoon perustuvan todistuksen.

Te olette minun todistajani, **Ap. t. 1:8.** Jeesuksen todistajissa on profetoimisen Henki, **Ilm. 19:10.**

Kolme todistajaa todistavat totuudesta, **2. Nefi 27:12.** Olkaa Jumalan todistajina kaikkina aikoina, **Moosia 18:9.**

Todistajien laki: jokainen sana on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan suulla, **OL 6:28 (5. Moos. 17:6; Matt. 18:16; 2. Kor. 13:1; Et. 5:4; OL 128:3).** Minä olen asettanut teidät apostoleiksi ja minun nimeni erityisiksi todistajiksi, **OL 27:12 (OL 107:23).** Seitsemänkymmentä on kutsuttu erityisiksi todistajiksi pakanoilta ja koko maailmalta, **OL 107:25.** Olkoon läsnä kirjuri; ja hän olkoon teidän kasteidenne silminnäkijä, **OL 127:6 (OL 128:2–4).** Testamentin tekijät ovat nyt kuolleet, ja heidän testamenttinsa on voimassa, **OL 135:4–5.**

Todistaminen. *Katso myös* Pyhä

Henki; Todistaja

Todistaminen tarkoittaa vakuutuksen tai muunlaisen osoituksen antamista siitä, että jokin on totta, tai virallista ja

laillista vakuutusta siitä, mitä ihminen pitää totuutena (OL 102:26). Hengellisesti mielessä todistaminen on Pyhän Hengen antaman tiedon ja hengellisen varmuuden lausumista, totuudesta vakuuttamista henkilökohtaisen tiedon ja uskon perusteella.

Älä todista valheellisesti toista ihmistä vastaan, **2. Moos.** 20:16. Minä tiedän, että lunastajani elää, **Job** 19:25–26.

Evankeliumi julistetaan kaikkialle maailmaan, kaikille kansoille todistukseksi, **Matt.** 24:14 (JS–M 1:31). Puolustaja todistaa minusta, **Joh.** 15:26. Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, **Ap. t.** 10:42. Henki itse todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, **Room.** 8:16 (1. Joh. 5:6). Älä häpeä todistaa Herrastamme, **2. Tim.** 1:8.

Pyhän Hengen voima vie sen ihmislasten sydämiin, **2. Nefi** 33:1. Kirjoitukset todistavat Kristuksesta, **MK Jaak.** 7:10–11 (Joh. 5:39). Ei ollut mitään muuta keinoa voittaa sitä takaisin kuin esittämällä voimakkaasti puhdas todistus sitä vastaan, **Alma** 4:19–20. Minä todistan teille tietäväni, että nämä asiat, joista olen puhunut, ovat totta, **Alma** 5:45 (Alma 34:8). Minulle on kaikki todistuksena siitä, että nämä asiat ovat totta, **Alma** 30:41–44. Me nautimme sakramentin todistaaksemme Isälle, että me pidämme hänen käskynsä ja muistamme aina Jeesuksen, **3. Nefi** 18:10–11 (Moroni 4–5; OL 20:77–79). Te ette saa todistusta, ennen kuin uskonne on koeteltu, **Et.** 12:6.

Enkö minä puhunut rauhaa sinun mieleesi? Minkä suuremman todistuksen voit saada kuin todistuksen Jumalalta, **OL** 6:22–23. Teidän on todistettava niistä Jumalan voimalla, **OL** 17:3–5. Niin kuin Henki todistaa teille, niin teidän tulee tehdä, **OL** 46:7. Ja nyt, niiden monien todistusten jälkeen, jotka hänestä on annettu, tämän todistuksen me annamme hänestä, **OL** 76:22–24. Minä lähetin teidät maailmaan todistamaan ja varoittamaan, **OL** 88:81.

Henok näki enkelien todistavan Isästä ja Pojasta, **Moos.** 7:27. Vaikka minua vihattiin ja vainottiin siksi, että olin sanonut nähneeni näyn, se oli kuitenkin totta, **JS–H** 1:24–25.

Toimitukset. *Katso myös* Kuolleiden pelastus; Pelastus; Sinetöiminen; Sukuluettelo; Temppele, Herran huone

Pyhiä menoja ja seremonioita. Toimitukset koostuvat teoista, joilla on hengellistä merkitystä.

Kirkossa suoritettavia toimituksia ovat sairaan voitelu ja siunaus (Jaak. 5:14–15), sakramentin siunaaminen (OL 20:77, 79), upotuskaste (Matt. 3:16; OL 20:72–74), lapsen siunaaminen (OL 20:70), Pyhän Hengen antaminen (OL 20:68; 33:15), pappeuden antaminen (OL 84:6–16; 107:41–52), temppeleitoimitukset (OL 124:39) sekä vihkiminen uuteen ja ikuiseen avioliittoon (OL 132:19–20).

He noudattivat tarkasti Jumalan toimituksia, **Alma** 30:3. Mitä hyötyä on siitä, että me olemme noudattaneet Hänen toimituksiansa, **3. Nefi** 24:13–14.

Sen, joka rukoilee, jonka mieli on murtunut, sen minä hyväksyn, jos hän on kuuliainen minun toimituksilleni, **OL** 52:14–19.

Kaikki ihmiset voivat pelastua noudattamalla evankeliumin lakeja ja toimituksia, **UK** 1:3.

Sijaistoimitus: Elävän henkilön kuolleen puolesta suorittama uskonnollinen toimitus. Nämä toimitukset astuvat voimaan vasta kun ne, joiden puolesta ne on tehty, hyväksyvät ne sekä pitävät niihin liittyvät liitot ja kun lupauksen Pyhä Henki sinetöi heidät. Nykyisin sijais-toimituksia tehdään temppeleissä.

Ellei kuolleita lainkaan herätetä, miksi he kastattavat itsensä näiden puolesta, **1. Kor.** 15:29.

Kuolleiden puolesta suoritettavat kasteet tulee suorittaa temppeleissä, **OL** 124:29–36. Henkimailmassa oleville hengille opetettiin sijaiskastetta

Toinen asema

syntien anteeksisaamiseksi, **OL** 138:29–34.

Toinen asema. *Katso* Kuolevaisuus

Toinen Mooseksen kirja. *Katso* myös Pentateukki

Toiselta nimeltään *Exodus*. Vanhassa testamentissa Mooseksen kirjoittama kirja, joka kertoo israelilaisten lähdöstä Egyptistä. Toisessa Mooseksen kirjassa esitetty Israelin varhainen historia voidaan jakaa kolmeen osaan: 1) kansan orjuus Egyptissä 2) kansan lähtö Egyptistä Mooseksen johdolla ja 3) kansan omistautuminen Jumalan palvelemiseen sekä uskonnollisessa että poliittisessä elämässä.

Ensimmäisessä osassa, 2. Moos. 1:1–15:21, kuvataan Israelin sortoa Egyptissä, varhaista historiaa ja Mooseksen kutsumista, maasta lähtöä ja pääsiäisen asettamista sekä vaellusta Punaisellemerelle ja faraon sotajoukkojen tuhoa. Tähän osaan kuuluu myös Mooseksen voittolaulu.

Toisessa osassa, 2. Moos. 15:22–18:27, kerrotaan Israelin lunastuksesta ja matkasta Punaiseltamereltä Siinainvuorelle, Maran kitkerästä vedestä, viiräisistä ja mannasta, sapatin viettämisestä, ihmeellisestä vesilahjasta Refidimissä ja siellä käydystä taistelusta amalekilaisten kanssa, Jetron tulosta leiriin ja hänen neuvostaan kansan hallitsemiseksi.

Kolmannessa osassa, luvuissa 19–40, käsitellään Israelin pyhittäytymistä Jumalan palvelemiseen Siinain juhlien tapahtumien aikana. Herra erotti kansan pappisvaltakunnaksi ja pyhäksi kansaksi. Hän antoi kymmenen käskyä sekä ohjeet telttamajasta, sen kalusteista ja siellä toimitettavasta palveluksesta. Sitten seuraa kertomus kansan synnistä sen ryhtyessä palvomaan kultaista sonnia. Lopussa on kertomus telttamajan rakentamisesta ja valmistautumisesta siellä tapahtuvaan jumalanpalvelukseen.

Toinen Puolustaja. *Katso* Lohduttaja

Toinen tuleminen. *Katso* Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen

Toivo. *Katso* myös Usko

Luvattujen vanhurskauden siunausten luottavainen odotus ja kaipaus. Toivo tarkoittaa pyhissä kirjoituksissa usein iankaikkisen elämän odotusta uskon kautta Jeesukseen Kristukseen.

Siunattu on se mies, joka panee turvansa Herraan, **Jer.** 17:7. Herra on kansansa turva, **Joel** 4:16.

Pyhät kirjoitukset antavat meille kestävyyttä ja toivoa, **Room.** 15:4. Jumala on synnyttänyt meidät uuteen elämään ja antanut meille elävän toivon herättämällä Jeesuksen Kristuksen kuolleista, **1. Piet.** 1:3. Jokainen, joka näin panee toivonsa häneen, pitää itsensä puhtaana, **1. Joh.** 3:2–3.

Teidän täytyy ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että teillä on täydellinen toivon kirkkaus, **2. Nefi** 31:20. Katsokaa, että teillä on usko, toivo ja rakkaus, **Alma** 7:24 (1. Kor. 13:13; Moroni 10:20). Minä toivon, että te kuuntelisitte sanojani ja että teillä olisi toivo, että saatte iankaikkisen elämän, **Alma** 13:27–29. Jos teillä on uskoa, te toivotte sellaista, mikä ei näy mutta on totta, **Alma** 32:21 (Hepr. 11:1). Toivo tulee uskosta ja on ihmisten sieluille ankkurina, **Et.** 12:4 (Hepr. 6:17–19). Ihmisen täytyy toivoa, tai hän ei voi saada perintöä, **Et.** 12:32. Mormon puhui uskosta, toivosta ja rakkaudesta, **Moroni** 7:1. Teidän tulee toivoa Kristuksen sovituksen kautta tulevanne herätetyiksi iankaikkiseen elämään, **Moroni** 7:40–43. Pyhä Henki täyttää teidät toivolla, **Moroni** 8:26 (Room. 15:13).

Nämä olivat lähteneet kuolevaisesta elämästä lujina toivossa kirkkauden ylösnousemuksesta, **OL** 138:14.

Tosi kirkon tunnusmerkit. *Katso* myös Jeesuksen Kristuksen kirkko; Merkki; Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko

Kirkon oppeja ja saavutuksia, jotka

osoittavat, että kirkko on Jumalan hyväksymä ja että Herra on perustanut sen, jotta hänen lapsensa voivat saada hänen siunaustensa täyteen. Eräitä tosi kirkon tunnusmerkkejä ovat seuraavat:

Oikea tieto jumaluudesta: Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen, **1. Moos.** 1:26–27. Herra puhui Moosekselle kasvoista kasvoihin, **2. Moos.** 33:11.

Ikuinen elämä on sitä, että ihmiset tuntevat Isän Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen, **Joh.** 17:3.

Isällä ja Pojalla on liha- ja luuruumis, **OL** 130:22–23.

Isä ja Poika ilmestyivät Joseph Smithille, **JS–H** 1:15–20. Me uskomme Jumalaan, iankaikkiseen Isään, **UK** 1:1.

Ensimmäiset periaatteet ja toimitukset: Ihminen täytyy syntyä vedestä ja Hengestä, **Joh.** 3:3–5. Kääntykää ja ottakaa itse kukin kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen, **Ap. t.** 2:38. Pietari ja Johannes panivat kätensä heidän päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen, **Ap. t.** 8:14–17. Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen, **Gal.** 3:26–27.

Tehkää parannus ja ottakaa kaste rakkaan Poikani nimeen, **2. Nefi** 31:11–21.

Ne, jotka uskoivat, kastettiin, ja he saivat Pyhän Hengen käten päällepanemisella, **OL** 76:50–53.

Kastamiseen ja Pyhän Hengen lahjan antamiseen tarvitaan oikea pappeus, **JS–H** 1:70–72. Evankeliumin ensimmäiset periaatteet ja toimitukset, **UK** 1:4.

Ilmoitus: Ellei profeettoja ole, kansa villiintyy, **Sananl.** 29:18. Herra ilmoittaa suunnitelmansa palvelijoilleen, profeetoille, **Aam.** 3:7.

Kirkko on rakennettu ilmoituksen kalliolla, **Matt.** 16:17–18 (**OL** 33:13).

Voil sitä, joka sanoo, ettei Herra enää toimi ilmoituksen kautta, **3. Nefi** 29:6.

Ilmoitukset ja käskyt tulevat ainoastaan sen kautta, joka on nimitetty, **OL** 43:2–7.

Me uskomme kaiken, mitä Jumala on ilmoittanut, **UK** 1:9.

Profeetat: Kirkko on rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle, **Ef.** 2:19–20. Apostolit ja profeetat ovat kirkolle välttämättömiä, **Ef.** 4:11–16.

Joseph Smith kutsuttiin näkijäksi, profeetaksi ja apostoliksi, **OL** 21:1–3.

Me uskomme profeettoihin, **UK** 1:6.

Valtuus: Jeesus antoi apostoleilleen voiman ja vallan, **Luuk.** 9:1–2 (**Joh.** 15:16).

Nefillä, Helamanin pojalla, oli suuri valtuus Jumalalta, **Hel.** 11:18 (3. Nefi 7:17).

Profeetta saa käskyä kirkkoa varten, **OL** 21:4–5. Kukaan ei saa saarnata evankeliumia eikä vahvistaa kirkkoa, ellei hän ole jonkun sellaisen asettama, jolla on valtuus, **OL** 42:11. Vanhinten tulee saarnata evankeliumia toimien valtuudella, **OL** 68:8.

Jokaisen, joka saarnaa tai suorittaa toimituksia Jumalan puolesta, täytyy olla Jumalan kutsuma niiden kautta, joilla on toimivalta, **UK** 1:5.

Uusien pyhiin kirjoitusten julki tuleminen: Juudan sauva liittyy Joosefin saavaan, **Hes.** 37:15–20.

Pyhiin kirjoitusten julki tuleminen myöhempinä aikoina oli ennustettu, **1. Nefi** 13:38–41.

Me uskomme, että Jumala ilmoittaa vielä monia suuria ja tärkeitä asioita, **UK** 1:9.

Kirkon organisaatio: Kirkko on rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle, **Ef.** 2:19–20. Apostolit ja profeetat ovat välttämättömiä kirkolle, **Ef.** 4:11–16. Kristus on seurakunnan pää, **Ef.** 5:23.

Kristuksen kirkkoa on kutsuttava hänen nimellään, **3. Nefi** 27:8.

Me uskomme samaan järjestykseen, joka oli alkukirkossa, **UK** 1:6.

Lähetystyö: Menkää siis ja opettakaa kaikkia kansoja, **Matt.** 28:19–20. Seitsemänkymmentä kutsuttiin saarnaamaan evankeliumia, **Luuk.** 10:1.

He halusivat, että pelastusta julistettaisiin jokaiselle luodulle, **Moosia** 28:3. Vanhinten tulee lähteä maailmaan

saarnaamaan minun evankeliumiani kaksittain, **OL** 42:6. Evankeliumia täytty saarnata kaikille luoduille, **OL** 58:64.

Hengen lahjat: He alkoivat puhua eri kielillä, **Ap. t.** 2:4. Vanhinten tulee parantaa sairaita, **Jaak.** 5:14.

Älkää kieltäkö Jumalan lahjoja, **Moroni** 10:8.

Hengen lahjojen luettelo, **OL** 46:13–26 (1. Kor. 12:1–11; Moroni 10:9–18).

Temppeilit: Minä teen heidän kanssaan ikuisen liiton ja asetan pyhäkköni ika-joiiksi heidän keskelleen, **Hes.** 37:26–27. Aivan äkkiä tulee temppeiliinsä Val-tias, **Mal.** 3:1.

Nefi rakensi temppelein, **2. Nefi** 5:16.

Pyhiä nuhdeltiin siitä, etteivät he olleet rakentaneet Herran huonetta, **OL** 95 (OL 88:119). Herran kansa rakentaa aina temppeleitä suorittaakseen pyhiä toimituksia, **OL** 124:37–44. Temppelei-den rakentaminen ja toimitusten suorit-taminen ovat osa suurta myöhempien aikojen työtä, **OL** 138:53–54.

Totuus. *Katso myös* Tieto; Valo, Kristuksen; Äly

Totuus on tieto kaikesta sellaisena kuin se on ja kuin se oli ja kuin se on oleva (OL 93:24). Myös valo ja ilmoitus taivaasta on totuutta.

Te opitte tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teistä vapaita, **Joh.** 8:32. Minä olen tie, totuus ja elämä, **Joh.** 14:6. Jos väitämme, ettemme ole syntisiä, ei totuus ole meissä, **1. Joh.** 1:8.

Syylliset pitävät totuutta kovana, **1. Nefi** 16:2. Vanhurskaat rakastavat totuutta, **2. Nefi** 9:40. Henki puhuu totta eikä valehtelee, **MK Jaak.** 4:13. Sinä olet totuuden Jumala etkä voi valehdella, **Et.** 3:12. Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää totuuden kaikesta, **Moroni** 10:5.

Totuus pysyy aina ja ikuisesti, **OL** 1:39. Totuuden Henki on sinut valais-sut, **OL** 6:15. Mormonin kirja sisältää totuuden ja Jumalan sanan, **OL** 19:26. Lohduttaja lähetettiin maailmaan opettamaan totuutta, **OL** 50:14.

Se, joka ottaa sanan vastaan totuuden Hengen mukaan, ottaa sen vastaan sel-laisena, kuin sitä saarnataan totuuden Hengen mukaan, **OL** 50:17–22. Julista-kaa totuutta ilmoitusten mukaan, jotka minä olen antanut teille, **OL** 75:3–4. Kaikki, mikä on totta, on valoa, **OL** 84:45. Kristuksen valo on totuuden valo, **OL** 88:6–7, 40. Minun henkeni on totuus, **OL** 88:66. Älyä eli totuuden valoa ei ole luotu, **OL** 93:29. Jumalan kirkkaus on äly eli valo ja totuus, **OL** 93:36. Minä olen käsenyt teidän kas-vattaa lapsenne valossa ja totuudessa, **OL** 93:40.

Minun Ainosyntyiseni on täynnä armoa ja totuutta, **Moos.** 1:6. Totuutta minä lähetän maasta, **Moos.** 7:62.

Tuen antaminen kirkon johtajille.

Katso myös Yhteinen suostumus

Kirkon johtavissa viroissa tai pai-kallisissa johtotehtävissä palvele-vien hyväksyminen ja tuen antaminen heille.

Vie Joosua kansan eteen ja aseta hänet tehtävänsä kaikkien nähden, **4. Moos.** 27:18–19. Kansa kohotti riemuhuudon: Eläköön kuningas, **1. Sam.** 10:24. Luot-takaa hänen profeettojensa sanaan, niin teidän käy hyvin, **2. Aik.** 20:20.

Olkaa johtajillenne kuuliaiset, **Hepr.** 13:17.

Sinä olet Herran suosiossa, koska et ole nurissut, **1. Nefi** 3:6. Ne, jotka otti-vat vastaan profeetat, säästivät, **3. Nefi** 10:12–13. Ottakaa varteen näiden kah-dentoista sanat, **3. Nefi** 12:1.

Minun sanani toteutuu täysin, olipa se puhuttu minun omalla äänel-läni tai minun palvelijoideni äänellä, **OL** 1:38. Teidän tulee ottaa vastaan hänen sanansa kuin minun omasta suustani, **OL** 21:5. Se, joka ottaa vas-taan minun palvelijani, ottaa vastaan minut, **OL** 84:35–38. Se, joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan ne, jotka minä olen lähettänyt, **OL** 112:20. Jos kansani ei kuule niiden miesten ääntä, jotka minä olen nimittänyt, sitä ei siu-nata, **OL** 124:45–46.

Tuhatvuotinen valtakunta. *Katso myös Helveti; Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen*

Tuhatvuotinen rauhankausi, joka alkaa, kun Kristus palaa hallitsemaan henkilökohtaisesti maan päällä (UK 1:10).

Kansat eivät kohota miekkaa toisiaan vastaan eivätkä harjoittele sotataitoja, **Jes.** 2:4 (Miiika 4:3; 2. Nefi 12:4). Tuosta autiosta maastahan on tullut kuin Eedenin puutarha, **Hes.** 36:35.

He heräsivät eloon ja hallitsivat yhdessä Kristuksen kanssa tuhat vuotta, **Ilm.** 20:4.

Vanhurskauden tähden Saatanalla ei ole valtaa, **1. Nefi** 22:26.

Minä asun vanhurskaudessa maan päällä tuhat vuotta, **OL** 29:11. Kun tuhat vuotta kuluu loppuun, minä säästän maata enää vähän aikaa, **OL** 29:22. Suuri tuhatvuotinen valtakunta tulee, **OL** 43:30. Vanhurskaiden lapset varttuvat synnittä, **OL** 45:58. Lapset varttuvat vanhoiksi; ihmiset muutetaan silmänräpäyksessä, **OL** 63:51. Herra pyhittää maan seitsemannen vuosituhannen alussa, **OL** 77:12. He eivät herää, ennen kuin tuhat vuotta on kulunut loppuun, **OL** 88:101. Saatana pannaan kahleisiin tuhanneksi vuodeksi, **OL** 88:110. Tuhatvuotisen valtakunnan kuvaus, **OL** 101:23–34.

Maa saa levätä tuhat vuotta, **Moos.** 7:64.

Tuhooja. *Katso myös Perkele*

Saatana on tuhooja.

Herra ei anna tuhoojan tulla koteihin, **2. Moos.** 12:23.

Tuhooja liikkuu vesien päällä, **OL** 61:19. Vartiomies olisi voinut pelastaa viinitarhan tuhoojan käsiltä, **OL** 101:51–54.

Tuli. *Katso myös Helveti; Kaste, kastaminen; Maa: Maan puhdistaminen; Pyhä Henki*

Puhdistamisen ja pyhittämisen vertauskuva. Tuli voi olla myös Jumalan läsnäolon vertauskuva.

Teidän Jumalanne on polttava tuli, **5. Moos.** 4:24. Herra panee liekit palvelijoihseen, **Ps.** 104:4. Herra Sebaot tulee mukanaan ahnas tulenlieska, **Jes.** 29:6 (2. Nefi 27:2). Herra saapuu tulenlieskassa, **Jes.** 66:15. Hän on kuin ahjon hehku, **Mal.** 3:2 (3. Nefi 24:2; **OL** 128:24).

Hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella, **Matt.** 3:11 (Luuk. 3:16).

Vanhurskaat pelastetaan tulen kautta, **1. Nefi** 22:17. Jumalattomat hävitetään tulella, **2. Nefi** 30:10. Nefi selitti, kuinka me saamme tulen ja Pyhän Hengen kasteen, **2. Nefi** 31:13–14 (3. Nefi 9:20; 12:1; 19:13; Et. 12:14; **OL** 33:11).

Sinun tulee julistaa syntien anteeksi-antoa kasteen kautta ja tulen kautta, **OL** 19:31. Suuri ja iljettävä kirkko hävitetään ahnaalla tulella, **OL** 29:21. Maa katoaa ikään kuin tulella, **OL** 43:32. Herran kirkkaus on kuin sulattava tuli, **OL** 133:41.

Aadam kastettiin tulella ja Pyhällä Hengellä, **Moos.** 6:66.

Tulla. *Katso myös Kuuliaisuus; Opetuslapsi*

Pyhissä kirjoituksissa merkitsee usein lähestyä jotakuta seuraamalla häntä tai olemalla hänelle kuuliainen kuten ilmauksessa ”tulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa täydellisiksi hänessä” (Moroni 10:32).

Kuulkaa minua, tulkaa minun luokseni, **Jes.** 55:3.

Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat, **Matt.** 11:28. Antakaa lasten olla, älkää estäkö heitä tulemasta minun luokseni, **Matt.** 19:14. Jos joku tahtoo kulkea minun jäljessäni, hän kieltäköön itsensä, **Luuk.** 9:23. Joka tulee minun luokseni, ei koskaan ole nälissään, **Joh.** 6:35.

Kristus kutsuu kaikkia tulemaan luoksensa, **2. Nefi** 26:33. Tulkaa minun luokseni ja pelastukaa, **3. Nefi** 12:20. Tulkaa Kristuksen luokse, **Moroni** 10:32.

Kaikkia tulee kutsua tulemaan Kristuksen luokse, **OL** 20:59. Te tulette

minun luokseni ja teidän sielunne saavat elää, **OL** 45:46.

Tunnollisuus

Etenkin Herran sanan tunnontarkka noudattaminen.

He olivat tutkineet tarkoin pyhiä kirjoituksia, **Alma** 17:2. He halusivat hyvin tarkasti pitää Herran käskyt, **3. Nefi** 6:14.

Ottakaa tunnollisesti varteen iankaikisen elämän sanat, **OL** 84:43.

Tunnustaminen. *Katso myös*

Anteeksianto; Parannus

Tunnustamista käytetään pyhissä kirjoituksissa ainakin kahdella tapaa. Toisessa merkityksessä on kyse uskon tunnustamisesta, kuten silloin, kun tunnustetaan, että Jeesus on Kristus (**Matt.** 10:32; **Room.** 10:9; **1. Joh.** 4:1–3; **OL** 88:104).

Toisessa merkityksessä on kyse syyllisyyden myöntämisestä kuten syntien tunnustamisessa. Kaikkien ihmisten velvollisuutena on tunnustaa kaikki syntinsä Herralle, jotta he voivat saada häneltä anteeksi (**OL** 58:42–43). Tarvittaessa synnit tulee tunnustaa myös niille, joita vastaan syntiä on tehty. Vakavat synnit tulee tunnustaa kirkon virkailijalle (useimmiten piispalle).

Hänen tulee tunnustaa rikkomuksensa, **3. Moos.** 5:5. He tunnustavat syntinsä, **3. Moos.** 26:40–42. Anna kunnia Herralle, Israelin Jumalalle, ja tunnusta tekosi, **Joos.** 7:19.

Ihmiset tunnustivat syntinsä, ja Johannes kastoi heidät Jordanissa, **Matt.** 3:5–6.

Rikkojalle, joka tunnustaa syntinsä, annetaan anteeksi, **Moosia** 26:29.

Tunnusta syntisi, jottei sinun tarvitse kärsiä näitä rangaistuksia, **OL** 19:20. Parannuskentekijät tunnustavat syntinsä ja hylkäävät ne, **OL** 58:43. Herra on armollinen niille, jotka tunnustavat synnit nöyryn sydämin, **OL** 61:2. Herra antaa anteeksi niiden synnit, jotka tunnustavat ja pyytävät anteeksi, **OL** 64:7.

Tuntee. *Katso myös* Pyhä Henki

Tuntee Hengen kuiskauksia.

Teidän tuntonne oli turtunut, niin että ette voineet tuntee hänen sanojaan, **1. Nefi** 17:45. Kun te tunnette nämä paisumisen liikkeet, te alatte sanoa itsesenne: Tämän täytyy olla hyvä siemen, **Alma** 32:28.

Sinä tunnet, että se on oikein, **OL** 9:8. Kaikki ihmiset, jotka astuvat Herran huoneeseen, voivat tuntee sinun voimasi, **OL** 109:13.

Tuomarien kirja

Kirja Vanhassa testamentissa. Tuomarien kirja kertoo israelilaisten vaiheista Joosuan kuolemasta Samuelin syntymään.

Luvuissa 1–3 on koko Tuomarien kirjan esipuhe. Siinä sanotaan, että koska israelilaiset eivät karkottaneet vihollisiaan (**Tuom.** 1:16–35), israelilaisten täytyy kärsiä seuraukset: uskon menetys, avioliitot väärauskoisten kanssa ja epäjumalien palvonta. Luvuissa 4–5 kerrotaan Deborahista ja Barakista, jotka vapauttivat Israelin kanaanilaisten käsistä. Luvuissa 6–8 on Gideonin uskoa vahvistavia kokemuksia. Herra siunasi häntä, niin että hän vapautti Israelin midanilaisten käsistä. Luvuissa 9–12 useat eri miehet palvelevat Israelin tuomareina aikana, jolloin useimmat israelilaiset olivat luopumuksen tilassa ja vieraiden hallitsijoiden vallan alla. Luvuissa 13–16 kerrotaan viimeisen tuomarin Simsonin noususta ja tuhosta. Viimeisiä lukuja, 17–21, voidaan kuvailla liitteeksi, joka paljastaa Israelin syntien syvyyden.

Tuomas

Uudessa testamentissa yksi kahdestatoista alkuperäisestä apostolista, jotka Vapahtaja valitsi kuolevaisuudessa tekemänsä palvelutyön aikana (**Matt.** 10:2–3; **Joh.** 14:5). Nimi on kreikaksi Didymos (**Joh.** 20:24–29; 21:2). Vaikka Tuomas epäili Jeesuksen ylösnousemista, kunnes itse näki Vapahtajan,

luonteenvoimansa ansiosta hän oli valmis kärsimään vainoa ja kuoleman Herransa kanssa (Joh. 11:16; 20:19–25).

Tuomio. *Katso myös* Helvetti; Kadotuksen pojat; Kuolema, hengellinen; Perkele

Tila, jossa edistyminen on pysähtynyt ja pääsy Jumalan eteen ja hänen kirkkauteensa on kielletty. Tuomio voi olla eriasteista. Kaikki ne, jotka eivät saavuta selestisen korotuksen täyteyttä, ovat sikäli tuomittuja, että heidän edistymistään ja oikeuksiaan rajoitetaan jossakin määrin.

Voi teitä teeskentelijöitä! Sitä ankarampi tulee olemaan teidän tuomionne, **Matt.** 23:14. Se, joka herjaa Pyhää Henkeä, on iankaikkisen tuomion vaarassa, **Mark.** 3:29. Pahaa tehneet nousevat tuomion ylösnousemukseen, **Joh.** 5:29 (3. Nefi 26:5). Se, joka syö ja juo arvottomana, syö ja juo itselleen tuomion, **1. Kor.** 11:29 (3. Nefi 18:28–29).

Elleivät he tee parannusta, ota kas-tetta ja kestä loppuun asti, heidät on tuomittava, **2. Nefi** 9:24 (Mark. 16:16; Et. 4:18; OL 68:9; 84:74). Jumalattomien olisi onnettomampaa asua Jumalan kanssa kuin tuomittujen sielujen kanssa helvetissä, **Morm.** 9:4.

Se, joka ei tee mitään ennen kuin häntä käsketään, tuomitaan, **OL** 58:29. Sen, joka saa uuden ja ikuisen liiton täy-tyden, täytyy pysyä laissa, tai hänet tuomitaan, **OL** 132:6.

Tuomitseminen. *Katso myös* Jeesus Kristus; Tuomari; Viimeinen tuomio

Pyhissä kirjoituksissa sanalla tuomitseminen on kaksi merkitystä: 1) Jumala tuomitsee syyllisen, ja 2) käyttäytymisen arvioiminen evankeliumin periaatteisiin nähden; asian ratkaiseminen; hyvän erottaminen pahasta.

Jumala tuomitsee syyllisen: Jumala tuo-mitsee juonittelijan, **Sananl.** 12:2.

Herra kurittaa meitä, jotta meitä ei yhdessä maailman kanssa tuomittaisi, **1. Kor.** 11:32.

Meidän sanamme, tekemme ja

ajatuksemme tuomitsevat meidät, **Alma** 12:14. Kun ihmiset eivät tee sitä, minkä tietävät oikeaksi, he tulevat tuomion alaisiksi, **Hel.** 14:19. Jos me lakkaisimme tekemästä työtä, me joutuisimme tuomion alaisiksi, **Moroni** 9:6.

Se, joka ei anna veljelleen anteeksi, seisoo tuomittuna Herran edessä, **OL** 64:9. Se, joka tekee syntiä suurempaa valoa vastaan, saa suuremman tuomion, **OL** 82:3. Koko kirkko on tuomion alainen, kunnes se tekee parannuksen ja muistaa Mormonin kirjan, **OL** 84:54–57.

Käyttäytymisen arvioiminen: Mooses istui jakamassa oikeutta kansalle, **2. Moos.** 18:13. Ole lähimmäisesi tuomarina oikeudenmukainen, **3. Moos.** 19:15.

Älkää tuomitko, ettei teitä tuomit-taisi, **Matt.** 7:1 (JSR Matt. 7:1–2; Luuk. 6:37; 3. Nefi 14:1). Ne, jotka ovat lain tuntien tehneet syntiä, myös tuomitaan lain nojalla, **Room.** 2:12. Pyhät tulevat olemaan maailman tuomareina, **1. Kor.** 6:2–3.

Ikuisen Jumalan Poika oli maailman tuomittavana, **1. Nefi** 11:32. Karitsan kaksitoista apostolia tulevat tuomitsemaan Israelin kahtatoista heimoa, **1. Nefi** 12:9 (OL 29:12). Kuoleman ja helvetin ja Perkeleen ja kaikkien, jotka ovat niiden vallassa, on tultava tuomituiksi, **2. Nefi** 28:23 (1. Nefi 15:33). Jos te tuomitsette ihmisen, joka anoo teiltä omaisuuttanne, kuinka paljon oikeudenmu-kaisempi tuleekaan olemaan teidän tuomionne siitä, että pidätätte omaisuutenne, **Moosia** 4:22. Ihmiset tuomitaan tekojensa mukaan, **Alma** 41:3. Tuomitse vanhurskaasti, niin oikeudenmukai-suus palautetaan sinulle takaisin, **Alma** 41:14. Maailma tuomitaan kirjoista, jotka kirjoitetaan, **3. Nefi** 27:23–26 (Ilm. 20:12). Jeesuksen tässä maassa valitse-mat kaksitoista tuomitsevat tämän kan-san jäännöksen, **Morm.** 3:18–20. Mor-mon selitti, kuinka hyvä voidaan erot-taa pahasta, **Moroni** 7:14–18.

Turvaa siihen Henkeen, joka johdat-taa tuomitsemaan vanhurskaasti, **OL**

Tupakka

11:12. Teidän tulee sanoa sydämesänne: Jumala tuomitkoon minun ja sinun välillä, **OL** 64:11. Herran kirkko tuomitsee kansakuntia, **OL** 64:37–38. Poika kävi henkien luona vankilassa, jotta heidät tuomittaisiin kuten ihmiset lihassa, **OL** 76:73 (1. Piet. 4:6). Piispa on yleinen tuomari, **OL** 107:72–74. Herra tuomitsee kaikki ihmiset heidän tekonsa mukaan, heidän sydämensä halun mukaan, **OL** 137:9.

Tupakka. *Katso* Viisauden sana

Turhuus. *Katso myös* Maailmallisuus; Ylpeys

Aiheettomuus tai perättömyys; ylpeys. *Turha* ja *turhuus* voi tarkoittaa myös hyödytöntä tai arvotonta.

Rukoillessanne älkää hokeko tyhjää, **Matt.** 6:7.

Suuri ja avara rakennus on turhamaiset kuvitelmat ja ylpeys, **1. Nefi** 12:18. Kiinnostätkö edelleen sydämenne maailman turhuuksiin, **Alma** 5:53. Älä tavoittele tämän maailman turhuuksia, sillä et voi viedä niitä mukasi, **Alma** 39:14.

Turhuus ja epäusko on saattanut kirkon tuomion alaiseksi, **OL** 84:54–55. Kun me pyrimme tyydyttämään turhamaista kunnianhimoamme, taivaat vetäytyvät, **OL** 121:37.

Täydellinen

Kokonainen, ehyt ja täysin kehittynyt; täysin vanhurskas. Täydellinen voi tarkoittaa myös synnitöntä, viatonta ja nuhteetonta. Vain Kristus oli täysin täydellinen. Kristuksen todellisista seuraajista voi tulla täydellisiä hänen armonsa ja sovituksensa kautta.

Olkoon sydämenne vilpitön Herraa, Jumalaanne, kohtaan, **1. Kun.** 8:61.

Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen, **Matt.** 5:48 (3. Nefi 12:48). Täydellinen on se, joka ei hairahdu puheissaan, **Jaak.** 3:2.

Usko ei ole täydellistä tietoa, **Alma** 32:21, 26. Jumala sovitti maailman

synnit voidakseen olla täydellinen, **Alma** 42:15. Moroni oli mies, jolla oli täydellinen ymmärrys, **Alma** 48:11–13, 17–18. Kristuksen Henki on annettu jokaiselle, jotta hänellä on arvostelukykyä ja hän voi tietää täysin varmasti, onko jokin Jumalasta vai Perkeleestä, **Moroni** 7:15–17. Tulkaa Kristuksen luokse ja tulkaa täydellisiksi hänessä, **Moroni** 10:32.

Jatkakaa kärsivällisesti, kunnes teistä tehdään täydellisiä, **OL** 67:13. Nämä ovat niitä, jotka ovat vanhurskaita ihmisiä, jotka on tehty täydellisiksi Jeesuksen kautta, **OL** 76:69. Kirkon virat on annettu pyhien tekemiseksi täydelliseksi, **OL** 124:143 (Ef. 4:11–13). Elävät eivät voi päästä täydellisyyteen ilman kuolleitaan, **OL** 128:15, 18.

Nooa oli vanhurskas mies ja täydellisen sukupolvessaan, **Moos.** 8:27.

Uhri. *Katso myös* Almu;

Hyvinvoinnin turvaaminen; Jeesus Kristus; Kymmenykset; Paasto, paastoaminen; Sakramentti; Sovitus; Särkynyt sydän; Veri

Lahja Herralle. Vanhassa testamentissa esiintyy monenlaisia uhreja, esimerkiksi polttouhreja. Nykyaikana kirkossa on paastouhri ja muita vapaaehtoisia uhreja köyhien auttamiseksi ja muihin arvokkaisiin tarkoituksiin (uhrata voidaan esim. aikaa, kykyjä ja omaisuutta).

Muinaisina aikoina *uhraaminen* tarkoitti jonkun tai jonkin pyhittämistä. Nykyisin se merkitsee jonkin maallisen antamista tai siitä luopumista Herran ja hänen valtakuntansa hyväksi. Herran kirkon jäsenten pitäisi olla halukkaita uhraamaan kaikkensa Herralle. Joseph Smith opetti, että ”uskonnolla, joka ei vaadi kaiken uhraamista, ei ole milloinkaan kylliksi voimaa tuottaa elämälle ja pelastukselle välttämätöntä uskoa”. Iankaikkisesta näkökulmasta katsottuna uhraamisen kautta saadut siunaukset ovat suurempia kuin mikään, mistä uhrin antaja luopuu.

Kun Aadam ja Eeva oli karkotettu Eedenin puutarhasta, Herra antoi heille uhraamisen lain. Tähän lakiin kuului heidän laumojensa esikoisten uhraaminen. Tämä uhri oli vertauskuva siitä uhrista, jonka Jumalan ainosyntyinen Poika antaisi (Moos. 5:4–8). Tämä käytäntö jatkui Jeesuksen Kristuksen kuolemaan asti, mihin eläinuhri evankeliumin toimituksena päättyi (Alma 34:13–14). Nykyään jäsenet nauttivat kirkossa leivän ja veden sakramentin Jeesuksen Kristuksen uhrin muistoksi. Kristuksen kirkon jäseniä käsketään nykyisin myös uhraamaan särkyneen sydämen ja murtuneen mielen uhri (3. Nefi 9:19–22). Tämä tarkoittaa, että he ovat nöyriä, haluavat tehdä parannuksen ja noudattaa Jumalan käskyjä.

Abraham sitoi poikansa Iisakin ja pani hänet alttarille, **1. Moos.** 22:1–18 (MK Jaak. 4:5). Uhratkaa polttouhrinne, **2. Moos.** 20:24. Uhrieläinten täytyy olla virheettömiä, **5. Moos.** 15:19–21. Kuuliaisuus on parempi kuin uhri, **1. Sam.** 15:22. Te olette riistäneet minulta kymmenyksiä ja uhrilahjoja, **Mal.** 3:8–10.

Käy ensin sopimassa veljesi kanssa. Mene sitten vasta antamaan lahjasi, **Matt.** 5:23–24. Rakkaus on enemmän kuin polttouhrit ja kaikki muut uhrit, **Mark.** 12:32–33. Meidät on pyhitetty Kristuksen uhrilla, **Hepr.** 10:10–14.

Kristus antoi itsensä uhriksi synnin tähden, **2. Nefi** 2:6–7. Uhratkaa koko sielunne uhriksi Kristukselle, **Omni** 1:26. Tuo suuri ja viimeinen uhri on Jumalan Poika, niin, ääretön ja iankaikkinen, **Alma** 34:8–14. Teidän teuras- ja polttouhrienne on lakattava. Teidän tulee uhrata minulle uhrina särkynyt sydän ja murtunut mieli, **3. Nefi** 9:19–20 (Ps. 51:18–19; OL 59:8). Jos ihminen antaa uhrilahjan tai rukooilee Jumalaa, se ei hyödytä häntä lainkaan, ellei hän tee sitä vakain aikein, **Moroni** 7:6.

Aaronin pappetta ei oteta enää milloinkaan pois maan päältä, kunnes Leevin pojat uhraavat jälleen Herralle uhrin vanhurskaasti, **OL** 13. Tänä

Herran päivänä sinun tulee antaa uhrilahjasi ja sakramenttisi uhriksi Korkeimmalle, **OL** 59:12. Tänä on uhripäivä, **OL** 64:23 (OL 97:12). Herra hyväksyy kaikki, jotka haluavat noudattaa liittojaan uhrin kautta, **OL** 97:8. Uhratkaamme sen tähden kirkkona ja kansana ja myöhempien aikojen pyhinä Herralle uhri vanhurskaasti, **OL** 128:24. Joseph F. Smith näki niiden vanhurskaiden henget, jotka olivat uhranneet uhreja Vapahtajan uhrin vertauskuvana, **OL** 138:13. Lunastus tuli Jumalan Pojan uhrin kautta ristillä, **OL** 138:35.

Ulkoinen pimeys. Katso Helvetti

Uni. Katso myös Ilmoitus

Yksi Jumalan tavoista ilmoittaa tahtonsa maan päällä oleville ihmisille. Kaikki unet eivät kuitenkaan ole ilmoituksia. Innoitetut unet ovat uskon hedelmiä.

Jaakob näki unessa portaat, jotka ulottuivat maasta taivaaseen, **1. Moos.** 28:12. Joosef näki unen, **1. Moos.** 37:5. Unessa minä hänelle puhun, **4. Moos.** 12:6. Nebukadnessar näki unia, **Dan.** 2:1–3. Vanhuksenne näkevät ennusunia, **Joel** 3:1 (Ap. t. 2:17).

Hänelle ilmestyi yöllä unessa Herran enkeli, **Matt.** 1:20 (Matt. 2:19).

Lehi kirjoitti monia asioita, jotka hän näki unissa, **1. Nefi** 1:16. Lehi uneksui unta, **1. Nefi** 8.

Uputuskaste. Katso Kaste, kastaminen: Uputuskaste

Ur

Vanhassa testamentissa Kaldean Ur oli Abramian alkuperäinen kotipaikka (1. Moos. 11:27–28, 31; 15:7; Neh. 9:7; Abr. 2:1, 4).

Urim ja tummim. Katso myös Näkijä; Rintakilpi

Jumalan valmistamat välineet, joiden avulla ihminen voi saada ilmoitusta ja kääntää kieliä. Nämä heprean sanat merkitsevät 'valot ja täydellisyydet'. Urimissa ja tummimissa on kaksi

kiveä, jotka on kiinnitetty hopeakehyksiin, ja niitä käytettiin joskus rintakilven kanssa (OL 17:1; JS-H 1:35, 42, 52). Tästä maasta sen pyhitetyssä ja kuolematto-massa tilassa tulee suuri urim ja tum-mim (OL 130:6–9).

Pane oikeutta jakavan rintakilven sisään urim ja tummim, **2. Moos.** 28:30.

Sille, joka voittaa, minä annan valkoi-sen kiven, **Ilm.** 2:17.

Hänellä on jotakin, millä hän voi kat-soa ja kääntää, **Moosia** 8:13. Nämä kaksi kiveä minä annan sinulle, **Et.** 3:23–24, 28 (Et. 4:5).

Joseph Smith sai ilmoituksia urimin ja tummimin kautta, **OL** lukujen 6, 11, 14–16 johdannot. Sinulle oli annettu kyky kääntää urimin ja tummimin avulla, **OL** 10:1. Kolmen silminnäkiäjän oli määrä nähdä urim ja tummin, jotka annettiin Jeredin veljelle vuorella, **OL** 17:1. Juma-lan asuinpaikka on suuri urim ja tum-mim. Valkoisesta kivistä tulee urim ja tummim jokaiselle, joka sellaisen saa, **OL** 130:6–11.

Minulla, Abrahamilla, oli urim ja tummim, **Abr.** 3:1, 4.

Usko. *Katso myös* Epäusko; Jeesus Kristus; Luottamus; Toivo

Luottamusta johonkin tai johonku-hun tai jonkin hyväksymistä todeksi. Pyhissä kirjoituksissa usko on useim-iten sellaista luottamista Jeesukseen Kristukseen, että se saa ihmisen ole-maan hänelle kuuliainen. Uskon täy-tytty kohdistua Jeesukseen Kristukseen, jotta se johdattaisi ihmisen pelastuk-seen. Myöhempien aikojen pyhät usko-vat myös Isään Jumalaan, Pyhään Hen-keen, pappeuden voimaan ja muihin tärkeisiin palautetun evankeliumin opettamiin asioihin.

Uskoon sisältyy toivo sellaisesta, mikä ei näy, mutta mikä on totta (Hepr. 11:1; Alma 32:21; Et. 12:6). Usko syntyy Jumalan lähettämien valtuutettujen palvelijoiden opettaman evankeliumin kuulemisesta (Room. 10:14–17). Ihmeet eivät tuota uskoa, mutta vahva usko kehittyi kuuliaisuudesta Jeesuksen

Kristuksen evankeliumia kohtaan. Toi-sin sanoen usko tulee vanhurskaudesta (Alma 32:40–43; Et. 12:4, 6, 12; OL 63:9–12).

Todellinen usko tuo ihmeitä, näkyjä, unia, paranemisia ja kaikkia Jumalan lahjoja, joita hän antaa pyhilleen. Uskon kautta ihminen saa syntien anteeksi-annon ja voi lopulta asua Jumalan luona. Uskon puute johtaa epätoivoon, joka tulee pahuuden tähden (Moroni 10:22).

Ihmisen täytyy tehdä parannus ja uskoa Jeesukseen Kristukseen voidak-seen pelastua Jumalan valtakuntaan (OL 20:29).

Luottakaa Herraan, Jumalaanne, luottakaa hänen profeettojensa sanaan, **2. Aik.** 20:20. Daniel ei vahingoittu-nut leijonien luolassa, koska hän uskoi Jumalaan, **Dan.** 6:23. Vanhurskas saa elää, kun hän pysyy uskollisena, **Hab.** 2:4.

Tapahtukoon niin kuin uskot, **Matt.** 8:13. Uskosi on parantanut sinut, **Matt.** 9:22 (Mark. 5:34; Luuk. 7:50). Tapahtu-koon teille niin kuin uskotte, **Matt.** 9:29. Jos teillä olisi uskoa edes sinapinsieme-nen verran, mikään ei olisi teille mah-dotonta, **Matt.** 17:20 (Luuk. 17:6). Mitä tahansa te uskossa rukoillen pyydätte, sen te saatte, **Matt.** 21:22. Älä pelkää, vaan usko, **Mark.** 5:36. Kaikki on mah-dollista sille, joka uskoo, **Mark.** 9:23–24. Joka uskoo ja saa kasteen, on pelastuva, **Mark.** 16:16 (2. Nefi 2:9; 3. Nefi 11:33–35). Minä olen rukoillut puolestasi, ettei uskosi sammuisi, **Luuk.** 22:32. Sillä, joka uskoo Poikaan, on iankaikkinen elämä, **Joh.** 3:16, 18, 36 (Joh. 5:24; OL 10:50). Me uskomme ja tiedämme, että sinä olet Jumalan Pyhä, **Joh.** 6:69. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin, **Joh.** 11:25–26. Jeesuksen nimi ja usko siihen antoi voimaa tälle miehelle, **Ap. t.** 3:16. Usko syntyy Jumalan sanan kuulemisesta, **Room.** 10:17. Ellei Kristusta ole herätetty, silloin teidän uskonne on turhaa, **1. Kor.** 15:14. Ainoa tärkeä on rakkautena vaikuttava usko, **Gal.** 5:6. Armosta Jumala on teidät pelastanut

antamalla teille uskon, **Ef.** 2:8 (2. Nefi 25:23). Ottakaa suojaksenne uskon kilpi, **Ef.** 6:16 (OL 27:17). Olen juossut perille ja säilyttänyt uskoni, **2. Tim.** 4:7. Me, jotka uskoimme, pääsemme lepoon, **Hepr.** 4:3. Usko on sen todellisuutta, mitä toivotaan, **Hepr.** 11:1. Ilman uskoa ei kukaan ole Jumalan mielen mukainen, **Hepr.** 11:6. Usko ilman tekoja on kuollut, **Jaak.** 2:17–18, 22. Meidän tulee uskoa Jeesukseen Kristukseen ja rakastaa toinen toistamme, **1. Joh.** 3:23.

Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskennyt, **1. Nefi** 3:7. Herra kykenee tekemään kaiken tahtonsa mukaisesti ihmislasten hyväksi, jos he osoittavat uskoa häneen, **1. Nefi** 7:12. Liahonan osoittimet toimivat uskon mukaan, **1. Nefi** 16:28. Messias ei hävitä ketään, joka uskoo häneen, **2. Nefi** 6:14. Heidän on tehtävä parannus ja saatava kaste hänen nimeensä uskoen täydellisesti Israelin Pyhään, **2. Nefi** 9:23. Juutalaisia vainotaan, kunnes heidät saadaan uskomaan Kristukseen, **2. Nefi** 25:16. Kristus tekee voimallisia ihmetekoja ihmislasten keskuudessa heidän uskonsa mukaisesti, **2. Nefi** 26:13 (Et. 12:12; Moroni 7:27–29, 34–38). Ensin synnit annettiin anteeksi hänen uskonsa vuoksi Kristukseen, **En.** 1:3–8. Pelastus ei tule kenellekään sellaiselle paitsi uskon kautta Herraan Jeesukseen Kristukseen, **Moosia** 3:12. Jos uskotte tämän, katsokaa että teette sen, **Moosia** 4:10. Teidän sydämenne on muuttunut uskon kautta hänen nimeensä, **Moosia** 5:7. Jumalan palvelijoiden rukouksiin vastataan heidän uskonsa mukaisesti, **Moosia** 27:14. Poika ottaa päälensä niiden rikkomukset, jotka uskovat hänen nimeensä, **Alma** 11:40. Anna meille voimaa sen uskon mukaisesti, joka meillä on Kristukseen, **Alma** 14:26. Huuda avuksi Jumalan nimeä uskossa, **Alma** 22:16. Siunattu on se, joka uskoo Jumalan sanaan pakottamatta, **Alma** 32:16. Usko ei ole täydellistä tietoa jos-takin, **Alma** 32:21 (Et. 12:6). Vaikka ette voisi enempää kuin haluta uskoa, niin antakaa tämän halun tehdä työtä

itsessänne, **Alma** 32:27. Kun siemen alkaa paisua, ravitkaa sitä uskollanne, **Alma** 33:23 (Alma 32:28). Me luemme heidän säästymisensä Jumalan ihmeellisen voiman ansioksi, heidän tavattoman suuren uskonsa tähden, **Alma** 57:25–27. Kaikki, jotka katsovat Jumalan Poikaan uskoen, saavat elää, **Hel.** 8:15. Jos te uskotte hänen nimeensä, te teette parannuksen, **Hel.** 14:13. Ne, jotka uskovat Kristukseen, uskovat myös Isään, **3. Nefi** 11:35. Minä näen, että teidän uskonne on riittävä, jotta minä voisin parantaa teidät, **3. Nefi** 17:8. Koskaan ei ole ihminen uskonut minuun niin kuin Jeredin veli, **Et.** 3:15. Usko on sellaista, mitä toivotaan mutta ei nähdä, **Et.** 12:6. Kaikki ihmeet tehtiin uskon kautta, **Et.** 12:12–18. Jos heillä on uskoa minuun, minä teen sen, mikä on heikkoja, heissä vahvaksi, **Et.** 12:27–28, 37. Mormon opetti uskosta, toivosta ja rakkaudesta, **Moroni** 7. Kaikki, mikä kutsuu tekemään hyvää ja saa uskomaan Kristukseen, on lähetetty Kristuksen voiman kautta, **Moroni** 7:16–17. Mitä tahansa sellaista te pyydätte Isältä minun nimessäni, mikä on hyvää, uskossa uskoen saavanne, katso, se annetaan teille, **Moroni** 7:26. Ne, joilla on usko häneen, pitävät kiinni kaikesta hyvästä, **Moroni** 7:28. Jos te kysytte Kristukseen uskoen, hän ilmoittaa totuuden, **Moroni** 10:4.

Kaikille, jotka uskovat Herran sanoihin, lähetetään Hengen ilmoitus, **OL** 5:16. Ilman uskoa ei voi tehdä mitään. Pyydä siis uskossa, **OL** 8:10. Se suodaan heille heidän rukoustensa uskon mukaan, **OL** 10:47, 52. Niistä, jotka uskovat Herran nimeen, tulee Jumalan lapsia, **OL** 11:30 (Joh. 1:12). Kaikkien täytyy kestää uskossa hänen nimeensä loppuun asti, **OL** 20:25, 29. Henki annetaan teille uskon rukouksen kautta, **OL** 42:14. Toisten annetaan uskoa toisten sanoihin, **OL** 46:14. Merkit seuraavat niitä, jotka uskovat, **OL** 58:64 (OL 63:7–12). Usko ei tule merkeistä, vaan merkit seuraavat niitä, jotka uskovat, **OL** 63:9–12. Vanhempien tulee opettaa lapsilleen

uskoa Kristukseen, **OL** 68:25. Etsikää oppia vieläpä tutkimmalla ja myös uskon kautta, **OL** 88:118.

Ne, jotka uskovat, tekevät parannuksen ja ottavat kasteen, saavat Pyhän Hengen, **Moos.** 6:52. Usko Herraan Jeesukseen Kristukseen on evankeliumin ensimmäinen periaate, **UK** 1:4.

Uskonkappaleet. Katso myös

Kallisarvoinen helmi; Smith, Joseph nuorempi

Kolmesta perusasiaa, joihin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenet uskovat.

Joseph Smith kirjoitti ne kirjeeseensä John Wentworthille, joka oli *Chicago Democrat* -nimisen lehden päätoimittaja ja joka oli tiedustellut, mihin kirkon jäsenet uskovat. Kirjettä ruvettiin kutsumaan Wentworth-kirjeeksi, ja se julkaistiin ensimmäisen kerran *Times and Seasons* -nimisessä lehdessä maaliskuussa 1842. Uskonkappaleet hyväksyttiin muodollisesti pyhäksi kirjoitukseksi kirkon jäsenten äänestyksellä 10. lokakuuta 1880 ja liitettiin Kallisarvoiseen helmeen.

Uudestisyntyminen Jumalasta.

Katso myös Jumalan pojat ja tyttäret; Kaste, kastaminen; Kristuksen lapset; Kääntyminen, kääntäminen; Luonnollinen ihminen; Syntyminen

Herran Hengen ihmisen sydämessä aiheuttama voimallinen muutos, niin ettei hän halua enää tehdä pahaa vaan haluaa etsiä sitä, mikä on Jumalasta.

Minä annan heille uuden hengen, **Hes.** 11:19 (**Hes.** 18:31; 36:26).

Ne, jotka uskoivat Kristuksen nimeen, eivät syntyneet verestä vaan Jumalasta, **Joh.** 1:12–13. Jos ihminen ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei pääse Jumalan valtakuntaan, **Joh.** 3:3–7. Me voimme syntyä uudesti Jumalan sanasta, **1. Piet.** 1:3–23. Kukaan Jumalasta syntynyt ei jatka synnissä, **JSR** **1. Joh.** 3:9. Kaikki, mikä on syntyisin Jumalasta, voittaa maailman, **1. Joh.** 5:4.

Ne, jotka syntyvät Kristuksesta, teke-

vät liiton Jumalan kanssa, **Moosia** 3:19; 5:2–7. Kaikkien ihmisten täytyy syntyä uudesti eli syntyä Jumalasta, **Moosia** 27:25–26 (**Alma** 5:49). Oletteko syntyneet hengellisesti Jumalasta, **Alma** 5:12–19. Ellette synny uudesti, ette voi periä taivaan valtakuntaa, **Alma** 7:14.

Ne, jotka uskovat minun sanoihini, syntyvät minusta, nimittäin vedestä ja Hengestä, **OL** 5:16.

Teidän täytyy syntyä uudesti taivaan valtakuntaan, **Moos.** 6:59.

Uusi ja ikuinen liitto. Katso myös

Liitto

Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteys (**OL** 66:2). Se on uusi joka kerran, kun se ilmoitetaan uudestaan luopumuksen kauden jälkeen. Se on ikuinen siinä mielessä, että se on Jumalan liitto, joka on ollut jokaisen evankeliumin taloudenhoitokauden aikana, kun ihmiset ovat halunneet ottaa sen vastaan. Jeesus Kristus ilmoitti uuden ja ikuisen liiton maan päällä oleville ihmisille jälleen profeetta Joseph Smithin kautta. Siihen sisältyy pappeuden valtuudella suoritettavia pyhiä toimituksia, kuten kaste ja temppeliavioliitto, jotka tekevät mahdolliseksi ihmisen pelastuksen, kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän. Kun ihmiset hyväksyvät evankeliumin ja lupaa antaa heille uuden ja ikuisen liittonsa siunaukset.

Minä pidän voimassa liiton sinun kanssasi, **1. Moos.** 17:7. Hän saa ikuisen pappeuden liiton, **4. Moos.** 25:13. Ihmiset ovat muuttaneet toimituksia ja rikkoneet ikuisen liiton, **Jes.** 24:5 (**OL** 1:15). Minä teen ikuisen liiton teidän kanssanne, **Jes.** 55:3 (**Jer.** 32:40). Minä teen heidän kanssaan ikuisen liiton, **Hes.** 37:26.

Herra teki uuden liiton ja vanha hävisi, **Hepr.** 8:13. Jeesus on uuden liiton välimies, **Hepr.** 12:24 (**OL** 76:69).

Tämä on uusi ja ikuinen liitto, **OL** 22:1. Minä olen lähettänyt ikuisen liiton maailmaan, **OL** 45:9 (**OL** 49:9).

Herra lähetti evankeliuminsa täyteyden, ikuisen liittonsa, **OL** 66:2 (**OL** 133:57). Päästäkseen selestisen valtakunnan korkeimpaan asteeseen ihmisen täytyy astua avioliiton uuteen ja ikuiseen liittoon, **OL** 131:1–2. Uusi ja ikuinen liitto säädettiin Herran kirkkauden täyteyttä varten, **OL** 132:6, 19.

Uusi testamentti. *Katso myös* Pyhät kirjoitukset; Raamattu

Kokoelma (alun perin kreikaksi kirjoitettuja) innoitettuja kirjoituksia Jeesuksen Kristuksen, apostolien ja muiden Jeesuksen Kristuksen seuraajien elämästä ja palvelutyöstä. Yleensä Uusi testamentti jaetaan evankeliumeihin, Apostolien tekoihin, Paavalin kirjeisiin, katolisiin eli yleisiin kirjeisiin sekä Ilmestyskirjaan.

Neljä evankeliumia – Matteus, Markus, Luukas ja Johannes – kertovat Kristuksen elämästä. Apostolien teot kertoo kirkosta ja apostoleista, etenkin Paavalin lähetysmatkoista Kristuksen kuoleman jälkeen. Paavalin kirjeissä annetaan ohjeita kirkon johtajille ja jäsenille. Muut kirjeet ovat muiden apostolien kirjoittamia, ja niissäkin annetaan neuvoja varhaisille pyhille. Apostoli Johanneksen kirjoittama Ilmestyskirja sisältää enimmäkseen profetioita viimeisistä ajoista.

Uusi-Jerusalem. *Katso myös* Siion

Paikka, jonne pyhät kokoontuvat ja jossa Kristus hallitsee henkilökohdaisesti heidän kanssaan tuhatvuotisen valtakunnan aikana. Siion (Uusi-Jerusalem) rakennetaan Amerikan mantereelle, ja maa uudistetaan, ja se saa paratiisillisen kirkkautensa (**UK** 1:10). Uusi-Jerusalem on myös pyhä kaupunki, joka laskeutuu taivaasta tuhatvuotisen valtakunnan alussa.

Siionista tulee Herran sana, **Miika** 4:2.

Jumalani kaupungin nimi on uusi Jerusalem, **Ilm.** 3:12. Johannes näki pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, **Ilm.** 21:1–5.

Tämän kansan minä asetan asumaan tähän maahan; ja se on oleva Uusi-Jerusalem, **3. Nefi** 20:22. Amerikkaan rakennetaan Uusi-Jerusalem, **Et.** 13:3–6, 10.

Uuden-Jerusalem kaupunkeja rakennetaan, **OL** 42:9, 35, 62–69. Pyhien tulee kokoontua ja rakentaa Uusi-Jerusalem, **OL** 45:63–75. Uusi-Jerusalem tulee rakentaa Missouriin, **OL** 84:1–5 (**OL** 57:1–3). Karitsa seisoo Siioninvuorella ja pyhässä kaupungissa, Uudessa-Jerusalemmissä, **OL** 133:56.

Minun majaani kutsutaan Siioniksi, Uudeksi-Jerusalemiksi, **Moos.** 7:62.

Uutteruus. *Katso* Ahkeruus

Vaarna

Yksi Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon organisaatio- ja hallintoyksiköistä. Vaarna koostuu joukosta vaarna- ja lähetyssseurakuntia. Sillä on yleensä maantieteelliset rajat, ja se mukautuu kohdassa **Jes.** 54:2 (vuoden 1933 suomennos) mainittuun vertauskuvaan teltasta: ”Pidennä telttaköytesi ja vahvista vaarnasi.” Jokainen Siionin vaarna pitää pystyssä ja tukee kirkkoa, samoin kuin vaarnat pitävät pystyssä telttaa tai telttamajaa. Vaarna on kokoamispaikka hajallaan olevan Israelin jäännöksille (**OL** 82:13–14; 101:17–21).

Vahvista vaarnasi ja laajenna rajasi, **Moroni** 10:31 (**OL** 82:14).

Perusta Siioniin muita vaarnoja tämän lisäksi, **OL** 109:59. Yhteen kokoontuminen Siionin maahan ja sen vaarnoihin voi tapahtua puolustukseksi, **OL** 115:6 (**OL** 101:21). Vaarnoille määrätään muita paikkoja, **OL** 115:18. Ylipappien koorumin johtajan tulee tehdä kelpoiksi niitä, jotka nimitetään tulevaisuudessa vaarnanjohtajiksi, **OL** 124:133–134. Lähtekää Siionin maahan, jotta sen vaarnat vahvistuisivat, **OL** 133:9.

Vaatimattomuus. *Katso myös*

Nöyryys

Nöyrää, hillittyä ja soveliasta käyt-

täytymistä ja pukeutumista. Vaatimaton ihminen välttää kohtuuttomuutta ja itsensä esiin tuomista.

Jumala teki Aadamille ja hänen vaimolleen nahasta vaatteet ja puki heidät niihin, **1. Moos.** 3:21 (Moos. 4:27).

Naisten kaunistuksena on hillitty esiintyminen, **1. Tim.** 2:9. Naisten tulee olla puhtaita ja siveitä, hoitaa hyvin kotinsa, **Tit.** 2:5.

Te olette ylpistyneet sydämenne kopeudessa vaatetuksenne kalleuden tähden, **MK Jaak.** 2:13.

Olkoot kaikki vaatteesi yksinkertaisia, **OL** 42:40.

Me uskomme, että tulee olla siveellinen ja hyveellinen, **UK** 1:13.

Vaeltaminen Jumalan kanssa.

Katso myös Kuuliaisuus; Tie; Vanhurskaus

Sopusointu Jumalan opetusten kanssa ja sellainen elämä, jota Jumala haluaa kansansa elävän; vastaanottavaisuus ja kuuliaisuus Pyhän Hengen kuiskauksille.

Minä panen heidät koetukselle, että näkisin, noudattavatko he minun lakejani vai eivät, **2. Moos.** 16:4. Hän ei kiellä hyvyyttään niiltä, jotka vaeltavat nuhteettomasti, **Ps.** 84:12. He ottavat varteen minun käskyni ja elävät niiden mukaan. He ovat minun kansani, **Hes.** 11:20–21 (5. Moos. 8:6). Vain tätä Herra sinulta odottaa: vaella valvoen, Jumalaasi kuunnellen, **Miika** 6:8 (**OL** 11:12).

Me vaellamme valossa, niin kuin Jumala on valossa, **1. Joh.** 1:7 (2. Joh. 1:6; 3. Joh. 1:4; 4. Nefi 1:12).

Kulje kaitaa polkua, joka johtaa elämään, **2. Nefi** 33:9. Kuningas Benjamin vaelsi puhtaalla omallatunnolla Jumalan edessä, **Moosia** 2:27. Velvollisuutenne on vaeltaa nuhteettomina Jumalan pyhän järjestyksen mukaisesti, **Alma** 7:22.

Jäsenten tulee osoittaa jumalisella vaelluksella ja puheella, että he ovat jäsenyyden arvoisia, **OL** 20:69. Ota varteen profeetan sanat ja käskyt, kun hän saa niitä vaeltaessaan kaikessa

pyhyudessa minun edessäni, **OL** 21:4. Opettakaa lapsia rukoilemaan ja vaeltamaan oikeamielisesti Herran edessä, **OL** 68:28.

Pysy minussa, niin minä pysyn sinussa; vaella minun kanssani, **Moos.** 6:34.

Vaimo. *Katso* Avioliitto; Perhe

Vaino. *Katso myös* Vastoinikäyminen

Hädän tai tuskan aiheuttaminen muille ihmisille heidän uskonkäsityksensä tai yhteiskunnallisen asemansa vuoksi; vihanpito ja sorto.

Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden vuoksi vainotaan, **Matt.** 5:10 (3. Nefi 12:10). Rukoilkaa vainoojienne puolesta, **Matt.** 5:44 (3. Nefi 12:44).

Rikkautensa tähden he vainoavat sävyisiä, **2. Nefi** 9:30 (2. Nefi 28:12–13). Vanhurskaat, jotka odottavat Kristusta kaikesta vainosta huolimatta, eivät menehdy, **2. Nefi** 26:8.

Kaikki tämä antaa sinulle kokemusta, **OL** 122:7.

Vala. *Katso myös* Liitto; Pappouden vala ja liitto

Pyhissä kirjoituksissa yleensä pyhä liitto tai lupaus. Kuitenkin myös jumalattomat ihmiset ja Saatana enkeleineen vannovat valoja pahojen aikeidensa saavuttamiseksi. Vanhan testamentin aikoina valat olivat hyväksyttäviä, mutta Jeesus Kristus opetti, ettei ihmisten pitäisi vannoa Jumalan eikä hänen luotujensa nimeen (**Matt.** 5:33–37).

Minä pidän voimassa sen valan, jonka vannoin Abrahamille, **1. Moos.** 26:3. Jos mies lupaa Herralle jotakin valalla vannoten, hän ei saa rikkoo lupaustaan, **4. Moos.** 30:3. Valalla vannoten he lupasivat elää Jumalan lain mukaan, **Neh.** 10:30.

Pidä, mitä olet Herralle valalla vannonut, **Matt.** 5:33 (Saarn. 5:3–4; 3. Nefi 12:33). Jumala vannoi omaan nimeensä, että uskolliset pelastuvat, **Hepr.** 6:13–18.

Kun Soram oli vannonut meille valan,

pelkomme hänen vuokseen lakkasivat, **1. Nefi** 4:37. Ammonin kansa vannoi valan, että he eivät enää koskaan vuo-dattaisi verta, **Alma** 53:11. Jumalatto-mat nefiläiset vannoivat salaisia valoja ja tekivät liiton Saatanan kanssa, **Hel.** 6:21–30.

Ihmiset saavat iankaikkisen elämän pappeuden valan ja liiton kautta, **OL** 84:33–42. Kaikki liitot, sopimukset, sitoumukset, velvoitteet ja valat, joita lupauksen Pyhä Henki ei sinetöi, päät-tyvät ihmisen kuollessa, **OL** 132:7.

Valehteleminen. *Katso myös*

Pahan puhuminen; Pettäminen; Rehelliisyys

Minkä tahansa epätotuuden esittä-mistä petollisessa tarkoituksessa.

Älkää varastako, älkää valehdelko älkääkään pettääkö toisianne, **3. Moos.** 19:11. Kuka saa nousta Herran vuorelle? Se, joka ei valheellisesti vetoa Herraan, **Ps.** 24:3–4. Valhetta minä vihaan ja kam-moksun, **Ps.** 119:163. Petollista puhetta Herra ei siedä, **Sananl.** 12:22.

Saatanana on valehtelija ja valheen isä, **Joh.** 8:44 (2. Nefi 2:18; Et. 8:25; Moos. 4:4). Et sinä ole valehdellut ihmisille, vaan Jumalalle, **Ap. t.** 5:4 (Alma 12:3). Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän valehtelee, **1. Joh.** 4:20. Kaikki valehtelijat joutuvat kärsimään toisen kuoleman, **Ilm.** 21:8 (OL 63:17).

Voi valehtelijaa, sillä hänet syös-tään alas helvettiin, **2. Nefi** 9:34. Monet opettavat väärrä oppia sanoen: valeh-delkaa vähäsen, ei siinä ole mitään pahaa, **2. Nefi** 28:8–9 (OL 10:25). Kuvit-teletteko voivanne valehdella Herralle, **Alma** 5:17. Sinä olet totuuden Jumala etkä voi valehdella, **Et.** 3:12 (4. Moos. 23:19; 1. Sam. 15:29; Tit. 1:2; Hepr. 6:18; En. 1:6).

Se, joka valehtelee eikä tee paran-nusta, on karkotettava, **OL** 42:21. Valeh-telijat perivät telestisen kirkkauden, **OL** 76:81, 103–106.

Me uskomme, että tulee olla vilpiton, **UK** 1:13.

Valinta. *Katso* Tahdonvapaus; Valitseminen

Valitseminen. *Katso myös*

Kutsumus; Kutsumus ja valinta; Tahdonvapaus; Vapaus

Pyhissä kirjoituksissa sanalla valit-seminen tarkoitetaan kahta asiaa: 1) Kun Herra valitsee yksityisen ihmisen tai ihmisryhmän, tavallisesti hän myös kutsuu heidät palvelukseen. 2) Jumala on valinnut kuolevaisuutta edeltävän kellovllisuuden perusteella ne, joista oli tuleva Abrahamin jälkeläisiä ja Israelin huone ja liittokansa.

Herra valitsee yksityisen ihmisen tai ihmisryhmän ja kutsuu heidät palvelukseen: Valitkaa tänä päivänä, ketä palvelette, **Joos.** 24:15 (Alma 30:8; Moos. 6:33).

Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, **Joh.** 15:16. Mikä maail-massa on hulluutta, sen Jumala valitsi saattaakseen viisaat häpeään, **1. Kor.** 1:27. Jo ennen maailman luomista hän on valinnut meidät, **Ef.** 1:4.

Minä olen valinnut sinut ahdingon ahjossa, **1. Nefi** 20:10. Meillä on vapaus valita vapaus ja iankaikkinen elämä tai orjuus ja kuolema, **2. Nefi** 2:27.

Jaloja ja suuria valittiin alussa, **OL** 138:55–56.

Jumala valitsi Israelin, **Moos.** 1:26. Abraham valittiin ennen syntymäänsä, **Abr.** 3:23.

Jumala valitsee kuolevaisuutta edeltä-vän kellovllisuuden perusteella: Jumala on valinnut kuolevaisuutta edeltävän kel-vollisuuden perusteella ne, joista oli tuleva Abrahamin jälkeläisiä ja Israe-lin huone ja liittokansa (5. Moos. 32:7–9; Abr. 2:9–11). Näille ihmisille anne-taan erityisiä siunauksia ja tehtäviä, niin että he voivat siunata kaikkia maailman kansakuntia (Room. 11:5–7; 1. Piet. 1:2; Alma 13:1–5; OL 84:99). Kuitenkin nämä valitutkin täytyy kutsua ja valita tässä elämässä, jotta he saavuttaisivat pelas-tuksen.

Valitusvirret

Vanhassa testamentissa Jeremian

Valitut

kirjoittama kirja. Se on kokoelma surua ilmentäviä runoja ja lauluja Jerusalemin ja Israelin kansakunnan tuhon tähden. Kirja kirjoitettiin kaupungin tuhon jälkeen noin vuonna 586 eKr.

Valitut. *Katso myös* Kutsumus

Pyhissä kirjoituksissa puhutaan kahdenlaisista valituista: 1) Ne, jotka Jumala on valinnut tiettyihin tehtäviin. 2) Ne, jotka rakastavat Jumalaa koko sydämistään ja elävät hänelle mieluista elämää. Jonakin päivänä Herra valitsee ne, jotka elävät sellaista opetuslapsen elämää, valittujen lastensa joukkoon.

Ne, jotka Jumala on valinnut tiettyihin tehtäviin: Minä olen tehnyt liiton valittuni kanssa, **Ps.** 89:4.

Monet ovat kutsuttuja, mutta harvat valittuja, **Matt.** 22:14 (Matt. 20:16; OL 95:5; 121:34, 40). Pyhät ovat valittu suku, kuninkaallinen papisto, **1. Piet.** 2:9.

Kristus oli Jumalan Rakas ja Valittu alusta asti, **Moos.** 4:2.

Ne, jotka rakastavat Jumalaa koko sydämistään ja elävät hänelle mieluista elämää: He johtavat, jos mahdollista, valitutkin harhaan, **Matt.** 24:24. Johannes iloitsi siitä, että valitun äidin lapset olivat vilpittömiä ja uskollisia, **2. Joh.** 1.

Sinun syntisi on annettu sinulle anteeksi, ja sinä olet valittu nainen, **OL** 25:3. Minun valittuni kuulevat minun ääneni eivätkä paaduta sydäntänsä, **OL** 29:7. Minä kokoan valittuni maan neljältä ilmansuunnalta, **OL** 33:6. Kirjoitukset annetaan minun valittujeni pelastukseksi, **OL** 35:20–21. Niistä, jotka pitävät kunniasa pappeuskutsumuksensa, tulee Jumalan valitut, **OL** 84:33–34.

Valittujen tähden ahdistuksen päivät lyhennetään, **JS–M** 1:20.

Valo, Kristuksen. *Katso myös* Jeesus Kristus; Omatunto; Pyhä Henki; Totuus; Äly

Jumalallinen energia, voima tai vaikutus, joka lähtee Jumalasta Kristuksen kautta ja tekee eläväksi ja valaisee

kaiken. Se on laki, jolla kaikkea hallitaan taivaassa ja maan päällä (OL 88:6–13). Se auttaa myös ihmisiä ymmärtämään evankeliumin totuuksia ja auttaa heitä lähtemään evankeliumin polulle, joka johtaa pelastukseen (Joh. 3:19–21; 12:46; Alma 26:15; 32:35; OL 93:28–29, 31–32, 40, 42).

Kristuksen valoa ei pidä sekoittaa Pyhään Henkeen. Kristuksen valo ei ole henkilö, vaan se on vaikutus, joka tulee Jumalalta ja valmistaa ihmistä ottamaan vastaan Pyhän Hengen. Se on hyvään vaikuttava voima kaikkien ihmisten elämässä (Joh. 1:9; OL 84:46–47).

Yksi Kristuksen valon ilmenemismuoto on omatunto, joka auttaa ihmistä valitsemaan oikean ja väärän välillä (Moroni 7:16). Kun ihmiset oppivat evankeliumista, heidän omatuntonsa käy heremmäksi (Moroni 7:12–19). Henki valaisee jokaisen ihmisen, joka kuulee Hengen ääntä, ja johdattaa heidät Jeesuksen Kristuksen evankeliumin tuntemukseen (OL 84:46–48).

Herra on minun valoni, **Ps.** 27:1. Vaeltakaamme Herran valossa, **Jes.** 2:5 (2. Nefi 12:5). Herra on sinun ikuinen valosi, **Jes.** 60:19.

Todellinen valo valaisee jokaisen ihmisen, **Joh.** 1:4–9 (Joh. 3:19; OL 6:21; 34:1–3). Minä olen maailman valo, **Joh.** 8:12 (Joh. 9:5; OL 11:28).

Kaikki, mikä on valoa, on hyvää, **Alma** 32:35. Kristus on maailman elämä ja valo, **Alma** 38:9 (3. Nefi 9:18; 11:11; Et. 4:12). Kristuksen Henki on annettu jokaiselle ihmiselle, jotta hän voi erottaa hyvän pahasta, **Moroni** 7:15–19.

Se mikä on Jumalasta, on valoa ja kirjastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka, **OL** 50:24. Henki valaisee jokaisen ihmisen, **OL** 84:45–48 (OL 93:1–2). Se, joka pitää hänen käskynsä, saa totuutta ja valoa, **OL** 93:27–28. Valo ja totuus hylkäävät Paholaisen, **OL** 93:37.

Valtuus. *Katso myös* Asettaminen; Kutsumus; Pappouden avaimet; Pappesus; Voima

Maan päällä oleville, kutsutuille tai

asetetuille miehille annettu lupa toimia Isän Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen puolesta Jumalan työssä.

Minä olen sinut lähettänyt, **2. Moos.** 3:12–15. Sano, mitä minä käsken sinun sanoa, **2. Moos.** 7:2.

Jeesus antoi kahdelletoista opetuslapselleen vallan, **Matt.** 10:1. Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät, **Joh.** 15:16.

Nefi ja Lehi saarnasivat suurella valtuudella, **Hel.** 5:18. Nefi, Helamanin poika, oli Jumalan mies, jolla oli suuri voima ja valtuus Jumalalta, **Hel.** 11:18 (3. Nefi 7:17). Jeesus antoi voiman ja valtuuden kahdelletoista nefiläiselle, **3. Nefi** 12:1–2.

Jumala kutsui Joseph Smithin, ja hänet asetettiin, **OL** 20:2. Kukaan ei saa lähteä maailmaan saarnaamaan minun evankeliumiani eikä vahvistamaan minun kirkkoani, ellei hän ole jonkun sellaisen asettama, jolla on valtuus, ja ellei kirkko tiedä, että hänellä on valtuus, **OL** 42:11. Vanhinten tulee saarnata evankeliumia kaikille luoduille toimien valtuudella, **OL** 68:8. Melkisedekin pappeudella on valtuus johtaa hengellisissä asioissa, **OL** 107:8, 18–19. Siitä, mikä tehdään jumalallisella valtuudella, tulee laki, **OL** 128:9.

Jokaisen, joka saarnaa ja suorittaa toimituksia Jumalan puolesta, täytyy olla Jumalan kutsuma sellaisten kautta, joilla on toimivalta, **UK** 1:5.

Vanha testamentti. *Katso myös* Pentateukki; Pyhät kirjoitukset; Raamattu

Vanha testamentti sisältää muinaisten profeettojen kirjoituksia. He toimivat Pyhän Hengen vaikutuksen alaisina ja todistivat satojen vuosien ajan Kristuksesta ja hänen tulevasta palvelutyöstään. Vanhassa testamentissa on myös Abrahamin ja hänen jälkeläistensä tarina, ja siinä kerrotaan liitosta eli *testamentista*, jonka Herra teki Abrahamin ja hänen jälkeläistensä kanssa.

Vanhan testamentin alussa on viisi

Mooseksen kirjoittamaa kirjaa. Ensimmäisen Mooseksen kirjan toinen nimi *Genesis* merkitsee 'alku, alkuperä' ja tarkoittaa maan, ihmissuvun, kielten, rotujen ja Israelin huoneen alkua.

Vanhan testamentin historiallisissa kirjoissa kerrotaan Israelin vaiheista. Nämä kirjat ovat Joosua, Tuomarit, Ruut, 1. ja 2. Samuel, 1. ja 2. Kuninkaiden kirja, 1. ja 2. aikakirja, Esra, Nehemia ja Ester.

Runolliset kirjat sisältävät profeettojen viisauksia ja kirjallisuutta. Ne ovat Job, Psalmit, Sananlaskut, Saarnaaja, Laulujen laulu ja Valitusvirret.

Profeetat varoittivat Israelia sen syneistä ja todistivat siunauksista, joita tulee kuuliaisuudesta. He profetoivat Kristuksen tulemisesta ja siitä, että hän sovittaisi niiden synnit, jotka tekisivät parannuksen, ottaisivat vastaan toimitukset ja eläisivät evankeliumin mukaan. Profeettojen kirjat ovat Jesaja, Jeremia, Hesekiel, Daniel, Hoosea, Joel, Aamos, Obadja, Joona, Miika, Nahum, Habakuk, Sefanja, Haggai, Sakarja ja Malakia.

Useimmat Vanhan testamentin kirjat kirjoitettiin hepreaksi. Muutama kirja on kirjoitettu arameaksi, heprean sukulaiskielellä.

Vanhemmat. *Katso myös* Isä, kuolevainen; Äiti

Isä ja äiti. Kelvollinen mies ja vaimo, joiden avioliitto on sinetöity asianmukaisesti Jumalan temppelissä, voivat toteuttaa tehtävänsä vanhempina kautta iankaikkisuuden. "Vanhemmilla on pyhä velvollisuus kasvattaa lapsensa rakkaudessa ja vanhurskaudessa, huolehtia heidän fyysisistä ja hengellisistä tarpeistaan ja opettaa heitä rakastamaan ja palvelemaan toisiaan, noudattamaan Jumalan käskyjä ja olemaan lainkuuliaisia kansalaisia, missä tahansa he asuvatkin" ("Perhe – julistus maailmalle", *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129).

Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisia, **Ef.** 6:1–3 (Kol. 3:20).

Aadam ja Eeva olivat meidän

Vanhin

ensimmäiset vanhemmamme, **1. Nefi** 5:11. Kirous pannaan vastattavaksi vanhempienne päälle, **2. Nefi** 4:6. Opettakaamme vanhemmille, että heidän täytyy tehdä parannus ja ottaa kaste, **Moroni** 8:10.

Vanhempia käsketään opettamaan evankeliumia lapsilleen, **OL** 68:25. Kaikilla lapsilla on oikeus saada elantonsa vanhemmiltaan, **OL** 83:4.

Vanhempien syntejä ei voida jättää lasten vastattaviksi, **Moos.** 6:54.

Vanhin. *Katso myös* Melkisedekin pappeus; Pappeus

Sanaa *vanhin* käytetään Raamatussa eri merkityksissä. Vanhassa testamentissa se tarkoittaa usein heimon vanhoja miehiä, joille hallintoasiat yleensä oli uskottu (1. Moos. 50:7; Joos. 20:4; Ruut 4:2). Heidän ikänsä ja kokemuksensa tekivät heidän neuvoistaan arvokkaita. Heidän asemansa ei ollut välttämättä pappeuskuusumus.

Vanhan testamentin aikoina oli myös Melkisedekin pappeuteen asetettuja vanhimpia (2. Moos. 24:9–11). Uudessa testamentissa vanhin mainitaan kirkon pappeusvirkana (Jaak. 5:14–15). Myös nefiläisten keskuudessa oli vanhimmiksi asetettuja pappeudenhaltijoita (Alma 4:7, 16; Moroni 3:1). Joseph Smith ja Oliver Cowdery asetettiin tämän taloudenhoitokauden ensimmäisiksi vanhimmiksi (OL 20:2–3).

Nykyisin vanhin on nimitys, jota käytetään kaikista Melkisedekin pappeuden haltijoista. Esimerkiksi miespuolisia lähetyssaarnaajia puhutellaan vanhimmiksi. Myös apostoli on vanhin, ja on oikein käyttää tätä nimitystä kahdentoista ja seitsemänkymmenen koorumiin jäsenistä puhuttaessa (OL 20:38; 1. Piet. 5:1). Asetettujen vanhinten velvollisuudet nykyajan kirkossa on annettu myöhempien aikojen ilmoituksessa (OL 20:38–45; 42:44; 46:2; 107:12).

Mooses kirjoitti Israelin vanhimmille, **5. Moos.** 31:9.

Barnabas lähetettiin viemään rahaa seurakunnan vanhimmille, **Ap. t.** 11:30.

Jokaiselle seurakunnalle valittiin vanhimmat, **Ap. t.** 14:23 (Tit. 1:5). Vanhinten kutsuminen rukoilemaan sairaan puolesta, **Jaak.** 5:14.

Vanhimmat asetettiin panemalla kädet heidän päällensä, **Alma** 6:1.

Vanhinten tulee siunata lapsia, **OL** 20:70. Vanhinten tulee johtaa kokouksia Pyhän Hengen mukaan, **OL** 46:2. Vanhinten tulee antaa tilinteko taloudenhoidostaan, **OL** 72:5. Vanhinten tulee saarnata evankeliumia kansakunnille, **OL** 133:8.

Vanhurskaus. *Katso myös*

Epävanhurskaus; Jumalan käskyt; Kelvollisuus; Nuhteettomuus; Vaeltaminen Jumalan kanssa

Oikeamielisen, pyhän, hyveellisen, rehdin ihmisen ominaisuus; kuuliaisuus Jumalan käskyjä kohtaan; synnin välttäminen.

Herra antaa siunauksensa vanhurskaalle, **Ps.** 5:13. Herran silmät katsovat vanhurskaita, **Ps.** 34:16, 18 (1. Piet. 3:12). Kun oikeamieliset menestyvät, kansa iloitsee, **Sananl.** 29:2 (OL 98:9–10).

Autuaita ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano, **Matt.** 5:6 (3. Nefi 12:6). Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, **Matt.** 6:33. Vanhurskaat lähtevät iankaikkiseen elämään, **Matt.** 25:46. Vanhurskaan voimakas rukous saa paljon aikaan, **Jaak.** 5:16.

Se, joka on vanhurskas, on Jumalan suosiossa, **1. Nefi** 17:35. Hän varjelee vanhurskaat voimallansa. Vanhurskaiden ei tarvitse pelätä, **1. Nefi** 22:17, 22. Herran kansan vanhurskauden tähden Saatanalla ei ole valtaa, **1. Nefi** 22:26. Ellei ole vanhurskautta, ei ole myöskään onnea, **2. Nefi** 2:13. Vanhurskaat perivät Jumalan valtakunnan, **2. Nefi** 9:18. Vanhurskaat eivät pelkää totuuden sanoja, **2. Nefi** 9:40. Kaikkien ihmisten täytyy muuttua vanhurskauden tilaan, **Moosia** 27:25–26. Vanhurskaiden nimet kirjoitetaan elämän kirjaan, **Alma** 5:58. Te olette tavoitteleet onnea tekemällä pahaa, mikä on

vastoin vanhurskauden luonnetta, **Hel.** 13:38.

Vanhurskaiden laulu on minulle rukous, **OL** 25:12. Seiskää yllänne vanhurskauden rintahaarniska, **OL** 27:16 (Ef. 6:14). Vanhurskailla kuolema on suloinen, **OL** 42:46. Vanhurskaat kootaan kaikkien kansakuntien keskuudesta, **OL** 45:71. Ihmisten pitäisi tehdä paljon vanhurskaita tekoja omasta vapaasta tahdostaan, **OL** 58:27. Se, joka tekee vanhurskaita tekoja, saa rauhan tässä maailmassa ja iankaikkisen elämän tulevassa maailmassa, **OL** 59:23. Toisen tulemisen aikaan tulee vanhurskaiden ja jumalattomien täysi erotus, **OL** 63:54. Taivaan voimia voidaan hallita ainoastaan vanhurskauden periaatteiden mukaan, **OL** 121:36. Vanhurskaiden keskuudessa oli rauha, **OL** 138:22.

Siionin kansa asui vanhurskaudessa, **Moos.** 7:18. Abraham noudatti vanhurskautta, **Abr.** 1:2.

Vanhurskauttaminen. *Katso*

Syyttömäksi julistaminen

Vankeus. *Katso myös* Orjuus; Vapaus

Vankeus voi olla fyysistä tai henkistä.

Israelilaiset joutuivat pakkosiirtolaisuuteen syntinsä tähden, **Hes.** 39:23.

Kenen osana on vankeus, se joutuu vankeuteen, **Ilm.** 13:10.

Oletteko riittävästi pitäneet muistissa isienne vankeuden, **Alma** 5:5–6. Perkele ottaa vangeiksi ne, jotka paaduttavat sydämensä, **Alma** 12:11. Valvoka ja rukoilkaa alati, ettei Perkele kiuisai teitä ja eksyttäisi teitä vankeuteen, **3. Nefi** 18:15.

Vapaa tahto. *Katso* Tahdonvapaus

Vapahtaja. *Katso myös* Jeesus Kristus

Se, joka vapahtaa eli pelastaa. Sovituksensa kautta Jeesus Kristus tarjoaa lunastuksen ja pelastuksen koko ihmisluvulle. Vapahtaja on yksi Jeesuksen Kristuksen nimistä.

Herra on minun valoni ja apuni, **Ps.**

27:1 (2. Moos. 15:1–2; 2. Sam. 22:2–3). Minä, minä yksin olen Herra, ei ole muuta pelastajaa kuin minä, **Jes.** 43:11 (**OL** 76:1).

Sinun tulee antaa pojalle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa sen synneistä, **Matt.** 1:21. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus Herra, **Luuk.** 2:11. Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että hän antoi ainoan Poikansa tulla pelastamaan ihmiset, **Joh.** 3:16–17. Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaisi, ei ole annettu kuin Kristuksen nimi, **Ap. t.** 4:10–12 (2. Nefi 25:20; Moosia 3:17; 5:8; **OL** 18:23; Moos. 6:52). Taivaasta me odotamme pelastajaksi Herraa Jeesusta Kristusta, **Fil.** 3:20. Isä on lähettänyt Poikansa maailmaan pelastajaksi, **1. Joh.** 4:14.

Herra nosti esiin Messiaan, maailman Vapahtajan, **1. Nefi** 10:4. Jumalan Karitsa on maailman Vapahtaja, **1. Nefi** 13:40. Tieto Vapahtajasta leviää kautta jokaisen kansakunnan, suvun, kielen ja kansan, **Moosia** 3:20. Kristuksen oli kuoltava, jotta pelastus tulisi, **Hel.** 14:15–16.

Syyttömäksi julistaminen ja pyhitys Vapahtajan kautta on oikein ja totta, **OL** 20:30–31. Minä olen Jeesus Kristus, maailman Vapahtaja, **OL** 43:34.

Minun Ainosyntyiseni on Vapahtaja, **Moos.** 1:6. Kaikki, jotka uskovat Poikaan ja tekevät parannuksen synneistään, pelastuvat, **Moos.** 5:15.

Vapauden tunnus. *Katso myös*

Moroni, sotapäällikkö

Mormonin kirjassa nefiläisjoukkojen ylimmän päällikön Moronin kohottama viiri. Moroni teki viirin innoittaakseen nefiläisiä puolustamaan uskontoaan, vapauttaan, rauhaa ja perheitään.

Moroni teki vapauden tunnuksen repäisemästään vaatteensa kappaleesta, **Alma** 46:12–13. Kaikki, jotka halusivat puolustaa tunnusta, tekivät liiton, **Alma** 46:20–22. Moroni käski kohottaa vapauden tunnuksen jokaiseen torniin, **Alma** 46:36 (**Alma** 51:20).

Vapaus

Vapaus. *Katso myös* Orjuus;

Tahdonvapaus; Vankeus

Olotila, jossa voi toimia ja ajatella vapaasti ja tehdä omakohtaisia valintoja ilman pakkoa. Hengellisessä merkityksessä henkilö, joka tekee parannuksen ja noudattaa Jumalan tahtoa, on vapaa synnin orjuudesta Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta (Moosia 5:8). Evankeliumin periaatteiden noudattaminen vapauttaa ihmisen hengellisestä synnin orjuudesta (Joh. 8:31–36).

Totuus tekee teistä vapaita, **Joh.** 8:32. Ne, jotka pääsevät vapaiksi synnin orjuudesta, saavat ikuisen elämän, **Room.** 6:19–23. Missä Herran Henki on, siellä on vapaus, **2. Kor.** 3:17. Vapauteen Kristus meidät vapautti. Pysyäkää siis lujina, **Gal.** 5:1 (OL 88:86).

Ihmisillä on vapaus valita vapaus ja iankaikkinen elämä, **2. Nefi** 2:27. Israelin huoneen vanhurskas oksa tuodaan orjuudesta vapauteen, **2. Nefi** 3:5. Tämä maa on oleva vapauden maa, **2. Nefi** 10:11. He huusivat Herran puoleen vapautensa puolesta, **Alma** 43:48–50. Moroni pystytti vapauden viirin nefiläisten keskuuteen, **Alma** 46:36. Moroni iloitsi maansa vapaudesta, **Alma** 48:11. Jumalan Henki on vapauden henki, **Alma** 61:15.

Seuratkaa minua, niin te olette vapaa kansa, **OL** 38:22. Herra ja hänen palvelijansa julistavat vapautusta vangituille, **OL** 138:18, 31, 42.

Varastaminen

Epärehellistä tai luvaton omaisuuden ottamista. Herra on aina kieltänyt lapsiaan varastamasta (2. Moos. 20:15; Matt. 19:18; 2. Nefi 26:32; Moosia 13:22; OL 59:6).

Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen. Siellä eivät varkaat murtaudu sisään ja varasta, **Matt.** 6:19–21.

Nefiläisten menetykset johtuivat ylpeydestä, rikkaudesta, ryöstämisestä ja varastamisesta, **Hel.** 4:12.

Se, joka varastaa eikä tee parannusta,

on karkotettava, **OL** 42:20. Joka varastaa, hänet luovutettakoon maan tuomiovallan käyttäjille, **OL** 42:84–85.

Varastohuone. *Katso myös*

Hyvinvoinnin turvaaminen

Paikka, jonne piispa ottaa vastaan, jossa hän pitää tallessa ja josta hän jakaa köyhille pyhitettyjä myöhempien aikojen pyhien uhrilahjoja. Tällainen varastohuone voi olla niin suuri tai pieni kuin on tarpeen. Uskolliset pyhät käyttävät kykyjään ja taitojaan ja lahjoittavat tavaroita ja rahavaroja piispalle köyhistä huolehtimista varten, kun se on tarpeen. Niinpä varastohuoneeseen voi kuulua luettelo saatavilla olevista palveluista, rahaa, ruokatarvikkeita ja muita hyödykkeitä. Piispa on varastohuoneen edustaja ja jakaa tarvikkeita ja palveluja tarpeen ja Herran Hengen ohjauksen mukaan (OL 42:29–36; 82:14–19).

Viljaa koottiin varastoon seitsemän vuoden nälänhädän varalle, **1. Moos.** 41:34–36, 46–57. Tuokaa täydet kymmenykset aarrekammioon, **Mal.** 3:10 (3. Nefi 24:10).

Piispa perustakoon tälle seurakunnalle varastohuoneen, **OL** 51:13. Ylimäärä annettakoon varastohuoneeseen, **OL** 70:7–8. Pyhien tulee järjestää ja perustaa varastohuone, **OL** 78:1–4. Lapsilla on oikeus saada elantonsa Herran varastohuoneesta, ellei heidän vanhemmillaan ole sitä antaa, **OL** 83:5.

Varoittaminen. *Katso myös* Vartija

Profeetat, johtajat ja vanhemmat varoittavat muita ja opettavat heitä olemaan kuuliaisia Herralle ja noudattamaan hänen opetuksiaan.

Jaakob varoitti Nefin kansaa kaikenlaisesta synnistä, **MK Jaak.** 3:12.

Varoituksen ääni kuuluu kaikille ihmisille, **OL** 1:4. Olkoon teidän saarnaamisenne varoittavana äänenä, **OL** 38:41. Tämä on varoituksen päivä, **OL** 63:58. Jokaisen ihmisen, jota on varoitettu, kuuluu varoittaa lähimmäistään, **OL** 88:81. Minä olen varoittanut teitä

ja edeltä varoitan teitä antamalla teille tämän viisauden sanan, **OL** 89:4.

Vartija. *Katso myös* Varoittaminen

Henkilö, joka vartioi, valvoo ja tottelee ja on valppaana varoittamaan vaarasta. Vartijat ovat johtajia, jotka Herran edustajat ovat kutsuneet huolehtimaan muiden turvallisuudesta. Johtajiksi kutsutuilla on erityinen velvollisuus varoittaa koko maailmaa.

Minä olen pannut sinut vartijaksi, **Hes.** 3:17–21. Vartija, joka varoittaa, pelastaa oman elämänsä, **Hes.** 33:7–9.

Valvokaa siis, sillä te ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee, **Matt.** 24:42–43 (**Matt.** 25:13; **Mark.** 13:35–37; **OL** 133:10–11). Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen, **Matt.** 26:41 (**3. Nefi** 18:15, 18).

Ellette te valvo itseänne ja ajatusianne ja sanojanne ja tekojanne, teidän täytyy hukkuu, **Moosia** 4:30. Alma asetti pappeja ja vanhimpia johtamaan ja valvomaan seurakuntaa, **Alma** 6:1.

Se, joka ei odota minua, erotetaan pois, **OL** 45:44. Jumala kutsuu ja asettaa piispan ja muita valvomaan seurakuntaa, **OL** 46:27. Herra asetti viinitarhaan vartijoita, **OL** 101:44–58.

Vastakohtaisuus

Maailmassa on asioita, jotka ovat ominaisuuksiltaan toisilleen vastakkaisia.

On välttämätöntä, että kaikessa on vastakohtaisuutta, **2. Nefi** 2:11.

Ellei heillä olisi milloinkaan karvasta, he eivät voisi tuntea makeaa, **OL** 29:39.

He maistavat karvaan, jotta he tietäisivät antaa arvon hyvälle, **Moos.** 6:55.

Vastoinikäminen. *Katso myös*

Kestäminen; Kiusaus; Kuritus; Vaino

Vastoinikäymisten – koettelemusten, ongelmien ja ahdinkojen – kautta ihminen voi saada monia sellaisia kokemuksia, jotka kasvattavat ja kehittävät häntä hengellisesti kohti iankaikkisuutta, kun hän kääntyy Herran puoleen.

Jumala itse on pelastanut teidät kaikista onnettomuuksista ja vaaroista, **1. Sam.** 10:19. Hädässään he huusivat avuksi Herraa, **Ps.** 107:6, 13, 19, 28. Vaikka Herra suo sinulle vain kapean leivän, hän, sinun opastajasi, ei enää kätkeydy, **Jes.** 30:20–21.

Ahdinkosi kestävätkä vain pienen hetken, **OL** 121:7–8. Kaikki tämä antaa sinulle kokemusta ja on sinun hyväksesi, **OL** 122:5–8.

Vastustaja. *Katso* Perkele

Vastustus. *Katso* Vastoinikäminen

Vastuullinen ikä. *Katso* Kaste, kastaminen: Kaste ei ole pieniä lapsia varten; Lapsi; Lapsikaste; Vastuullisuus

Vastuullisuus. *Katso myös*

Tahdonvapaus

Herra on sanonut, että kaikki ihmiset ovat vastuussa omista vaikuttamistaan, asenteistaan, haluistaan ja teoistaan.

Vastuullinen ikä on ikä, jossa lapsia pidetään vastuullisina teoistaan ja kykenevinä tekemään syntiä ja parannuksen.

Minä tuomitsen teistä itse kunkin sen mukaan, mitä hän on tehnyt, **Hes.** 18:30.

Jokaisesta turhasta sanasta ihmisten on tehtävä tili, **Matt.** 12:36. Tee tili toimistasi, **Luuk.** 16:2. Jokainen meistä joutuu tekemään Jumalalle tilin itsestään, **Room.** 14:12. Kuolleet tuomittiin tekojensa mukaan, **Ilm.** 20:12.

Meidän sanamme, tekomme ja ajatuksemme tuomitsevat meidät, **Alma** 12:14. Me olemme omia tuomareitamme, teemmepä hyvää tai teemmepä pahaa, **Alma** 41:7. Te saatte toimia omasta puolestanne, **Hel.** 14:29–31. Tätä teidän tulee opettaa – parannusta ja kastetta niille, jotka ovat vastuullisia, **Moroni** 8:10.

Kaikkien, jotka ovat saavuttaneet vastuullisen iän, täytyy tehdä parannus ja ottaa kaste, **OL** 18:42. Saatanalle ei ole annettu valtaa kiusata pieniä lapsia, ennen kuin he alkavat tulla vastuullisiksi minun edessäni, **OL** 29:46–47.

Vedenpaisumus

Lapset kastettakoon kahdeksan vuoden iässä, **OL** 68:27. Jokainen on vastuussa omista synneistään tuomiopäivänä, **OL** 101:78.

Ihmisten suodaan erottaa hyvää pahasta; sen vuoksi he ovat vapaita toimimaan tahtonsa mukaan, **Moos.** 6:56. Ihmiset saavat rangaistuksen omista synneistään, **UK** 1:2.

Vedenpaisumus. Katso myös Arkki;

Nooa, Raamatun patriarkka;

Sateenkaari

Nooan aikana maa peittyi kokonaan veden alle. Se oli maan kaste ja puhdistamisen vertauskuva (1. Piet. 3:20–21).

Minä lähetän vedenpaisumuksen maan päälle hävittämään kaiken, missä on elämän henki, **1. Moos.** 6:17 (Moos. 7:34, 43, 50–52; 8:17, 30). Vedenpaisumus tuli maan päälle, **1. Moos.** 7:10. Jumala asetti kaaren pilviin liiton merkiksi, **1. Moos.** 9:9–17.

Sen jälkeen kun vedet olivat vetäytyneet, Amerikan maasta tuli oivallinen maa, **Et.** 13:2.

Jumalattomat tuhoutuvat vedenpaisumuksessa, **Moos.** 7:38; 8:24.

Veli. Katso myös Ihminen; Nainen;

Sisar

Taivaallisen Isän lapsina kaikki ihmiset ovat hengellisesti toistensa veljiä tai sisaria. Kirkossa miespuolisia jäseniä ja ystäviä puhutellaan usein veljiksi.

Kun olet palannut takaisin, vahvista veljiäsi, **Luuk.** 22:32. Joka ei rakasta veljeään, pysyy kuoleman vallassa, **1. Joh.** 3:10–17.

Pitäkää veljiänne saman arvoisina kuin itseänne, **MK Jaak.** 2:17.

Jokainen pitääkseen veljeään itsensä veroisena, **OL** 38:24–25. Vahvista siis veljiäsi kaikissa puheissasi, **OL** 108:7.

Velka. Katso myös Anteeksianto

Pyhiin kirjoitusten mukaan rahan tai omaisuuden lainaaminen toiselta aiheuttaa eräänlaisen orjuuden. Toisessa merkityksessä Jeesus opetti, että meidän pitäisi pyytää taivaalliselta

Isältä anteeksi velkojamme eli pyytää häntä vapauttamaan meidät syntiemme hinnan maksamisesta – Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta – kun me olemme antaneet toisille anteeksi heidän rikkomuksensa meitä vastaan (Matt. 6:12; 3. Nefi 13:11).

Jumalaton ottaa lainaa mutta ei maksa takaisin, **Ps.** 37:21. Velallisesta tulee velkojan orja, **Sananl.** 22:7.

Minä annoin anteeksi kaikki velkasi. Eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa työtoveriasi, **Matt.** 18:23–35. Älkää olko kenellekään mitään velkaa, paitsi että rakastatte toisianne, **Room.** 13:8.

Te olette iankaikkisesti velassa tai vaalliselle Isällemme, **Moosia** 2:21–24, 34. Sen, joka lainaa lähimmäiseltään, tulee palauttaa lainaamansa, **Moosia** 4:28.

Maksa velka ja vapauta itsesi orjuudesta, **OL** 19:35. Minun laeissani kielletään velkaantumasta vihollisillemme, **OL** 64:27. Maksa kaikki velkasi, **OL** 104:78. Älkää ottako velkaa Herran huoneen rakentamiseen, **OL** 115:13.

Velvollisuus. Katso myös Kuuliaisuus

Pyhissä kirjoituksissa usein Herran tai hänen palvelijoidensa antama velvoitus.

Pidä Jumalan käskyt. Tämä koskee jokaista ihmistä, **Saarn.** 12:13. Vain tätä Herraa sinulta odottaa: tee sitä mikä on oikein, **Miika** 6:8.

Ennemmin tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä, **Ap. t.** 5:29.

Heitä lyötiin nälänhädällä ja ankarilla ahdingoilla, herättämään heidät muistamaan velvollisuutensa, **Moosia** 1:17.

Pappeudenhaltijoiden tulee huolehtia kaikista perhevelvollisuuksista, **OL** 20:47, 51. Jäsenten velvollisuudet, **OL** 20:68–69. Vanhinteni tulee odottaa vähän aikaa, jotta kansani tietäisi täydellisemmin velvollisuuksistaan, **OL** 105:9–10. Jokainen oppikoon velvollisuutensa, **OL** 107:99–100.

Veri. Katso myös Jeesus Kristus; Sovitus; Uhri

Muinaiset israelilaiset ja monet nykyisetkin kulttuurit pitävät verta

elämän eli kaiken lihan elinvoimaisuuden tyyssijana. Vanhan testamentin aikoina Herra kielsi israelilaisia syömästä verta ravinnoksi (3. Moos. 3:17; 7:26–27; 17:10–14).

Uhraamisen sovittava voima oli veressä, koska verta pidettiin elämälle välttämättömänä. Eläinuhrin oli Vanhan testamentin aikoina vertauskuva siitä suuresta uhrista, jonka Jeesus Kristus oli myöhemmin antava (3. Moos. 17:11; Moos. 5:5–7). Jeesuksen Kristuksen sovintoveri puhdistaa parannuksen-tekijän synnistä (1. Joh. 1:7).

Hänen hikensä vuoti maahan veripisaroiden tavoin, **Luuk.** 22:44. Kristuksen veren vuodattaminen on pyhittänyt meidät, **Hepr.** 10:1–22.

Verta tuli jokaisesta huokosesta, **Moo-**sia 3:7 (OL 19:18).

Herran veri vuodatettiin syntien anteeksisaamiseksi, **OL** 27:2. Jeesus sai aikaan täydellisen sovituksen vuodattamalla verensä, **OL** 76:69.

Veren kautta teidät pyhitetään, **Moos.** 6:60.

Vertaus

Yksinkertainen kertomus, jonka avulla havainnollistetaan ja opetetaan jotakin hengellistä totuutta tai periaatetta. Jotakin tavanomaista asiaa tai tapahtumaa verrataan johonkin totuuteen. Vertaukseen sisältyvä merkitys tai sanoma jää usein piiloon kuulijoilta, jotka eivät ole valmistautuneet hengellisesti sen vastaanottamiseen (Matt. 13:10–17).

Jeesus opetti usein vertauksin. Katso luetteloa hänen tärkeimmistä vertauksistaan liitteen kohdasta Evankeliumiharmonia.

Vertauskuvallisuus

Jonkin käyttämistä jonkin toisen vertauskuvana. Pyhissä kirjoituksissa jotakin tavanomaista asiaa tai tapahtumaa käytetään vertauskuvana jostakin evankeliumin periaatteesta tai opetuksesta. Esimerkiksi Mormonin kirjan profeetta

Alma käytti siementä Jumalan sanan vertauskuvana (Alma 32).

Profeetat käyttivät kaikkialla pyhissä kirjoituksissa vertauskuvallisuutta opettaessaan Jeesuksesta Kristuksesta. Tämä vertauskuvallisuus ilmenee esimerkiksi seremonioissa ja toimituksissa (Moos. 6:63), uhreissa (Hepr. 9:11–15; Moos. 5:7–8), sakramentissa (JSR Mark. 14:20–24 [Liiteosa]); Luuk. 22:13–20) ja kasteessa (Room. 6:1–6; OL 128:12–13). Monet raamatulliset nimet ovat vertauskuvallisia. Vanhan testamentin kuvaama pyhäkköelämä toimitettu seremonia ja Mooseksen laki kuvasivat iankaikkisia totuuksia (Hepr. 8–10; Moosia 13:29–32; Alma 25:15; Hel. 8:14–15). Katso muita esimerkkejä kohdista Matt. 5:13–16; Joh. 3:14–15; MK Jaak. 4:5; Alma 37:38–45.

Whitmer, David

Johtaja palautetun kirkon alkuaikoina ja yksi Mormonin kirjan jumalallisen alkuperän ja totuudellisuuden kolmesta todistajasta (OL 14; 17–18). Herra antoi hänelle henkilökohtaisia ohjeita kohdissa OL 14 ja 30:1–4.

Whitmer, John

Johtaja palautetun kirkon alkuaikoina ja yksi Mormonin kirjan kahdeksasta silminnäkijästä. Katso ”Kahdeksan silminnäkijän todistus” Mormonin kirjan alkulehdillä. Hänet kutsuttiin myös saarnaamaan evankeliumia (OL 30:9–11).

Whitmer, Peter nuorempi

Johtaja palautetun kirkon alkuaikoina ja yksi Mormonin kirjan kahdeksasta silminnäkijästä. Katso ”Kahdeksan silminnäkijän todistus” Mormonin kirjan alkulehdillä. Herra antoi hänelle henkilökohtaisia ohjeita kohdissa OL 16 ja 30:5–8.

Whitney, Newel K.

Johtaja palautetun kirkon alkuaikoina. Newel K. Whitney oli piispana Kirtlandissa Ohiossa ja palveli

Viattomuus

myöhemmin kirkon johtavana piispana (OL 72:1–8; 104; 117).

Viattomuus

Nuhteettomuus, synnittämyys.

Aadam ja Eeva olivat viattomuuden tilassa ennen lankeemusta, **2. Nefi** 2:23. Viattomien veri on oleva todisteena, **Alma** 14:11.

Jokaisen ihmisen henki oli viaton alussa, **OL** 93:38. Viattomia ei pidä tuomita väärien kanssa, **OL** 104:7. Joseph ja Hyrum Smith olivat syyttömiä mihinkään rikokseen, **OL** 135:6–7.

Lapset ovat olleet puhtaita maan perustamisesta asti, **Moos.** 6:54.

Viha. *Katso myös* Kateus; Kosto; Rakkaus

Herra neuvoi pyhiään hillitsemään vihansa (Matt. 5:22). Eivät vanhemmat eivätkä lapset saa kohdella huonosti muita perheenjäseniä. Vihaa verratetaan pyhissä kirjoituksissa usein tuleen (2. Nefi 15:25; OL 1:13).

Minä panen vihan sinun ja naisen välille, **1. Moos.** 3:15 (Moos. 4:21). Kain suuttui kovin, ja hänen katseensa synkistyi, **1. Moos.** 4:5. Minä, Jumala, panen lapset vastaamaan isiensä pahoista teoista, vaadin tilille ne, jotka vihaavat minua, **2. Moos.** 20:5. Kuutta asiaa Herra vihaa, **Sananl.** 6:16. Sävyisä vastaus taltuttaa kiukun, **Sananl.** 15:1. Kiivas mies panee alulle riidan, pitkämielinen riidan lopettaa, **Sananl.** 15:18 (Sananl. 14:29). Tomppeli halveksii äitiään, **Sananl.** 15:20. Oman nimeni tähden minä hillitsen vihani, **Jes.** 48:9. Hyljeksitty hän oli, ihmisten torjuma, **Jes.** 53:3. Päivästä päivään minä ojensin käteni tätä vastahakoista kansaa kohtaan, joka yhä uudelleen minut vihoittaa, **Jes.** 65:2–3.

Jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle vasenkin, **Matt.** 5:39. Rakastakaa vihamicheänne, **Matt.** 5:44. Jos hän toista rakastaa, hän vihaa toista; jos hän toista pitää arvossa, hän halveksii toista, **Matt.** 6:24. Kaikki tulevat vihaamaan teitä minun nimeni tähden,

Matt. 10:22. Se, joka tekee pahaa, kaihtaa valoa, **Joh.** 3:20. Lihan pyrkimykset sotivat Jumalaa vastaan, **Room.** 8:7. Te isät, älkää herättäkö lapsissanne vihaa, **Ef.** 6:4. Kenenkään ei pidä väheksyä sinua nuoruutesi vuoksi, **1. Tim.** 4:12. Rakkaus maailmaan on vihaa Jumalaa kohtaan, **Jaak.** 4:4.

Rikkautensa tähden he halveksivat köyhiä, **2. Nefi** 9:30. Älkää halveksiko Jumalan ilmoituksia, **MK Jaak.** 4:8. Heillä oli iankaikkinen viha meitä vastaan, **MK Jaak.** 7:24. Koska minä olen sanonut teille totuuden, te olette minulle vihoissanne, **Moosia** 13:4. Minä rankaisen tätä kansaa vihassani, **Alma** 8:29.

Ihmiset pitävät Jumalan neuvoja tyhjän arvoisina ja halveksivat hänen sanojansa, **OL** 3:7. Eikä hänen vihansa ole syttynyt keitään muita vastaan kuin niitä, jotka eivät tunnusta hänen kättänsä kaikessa, **OL** 59:21. Minä, Herra, olen vihastunut jumalattomiin, **OL** 63:32. Sinä päivänä vihamielisyys lakkaa minun kasvojeni edestä, **OL** 101:26.

Minua vihattiin ja vainottiin, koska sanoin nähneeni näyn, **JS–H** 1:25.

Viides Mooseksen kirja. *Katso myös* Pentateukki

Vanhan testamentin viides kirja.

Viides Mooseksen kirja sisältää Mooseksen kolme viimeistä puhetta, jotka hän piti Moabin tasangoilla juuri ennen kuin hänet muutettiin. Ensimmäinen puhe (luvut 1–4) on johdanto. Toinen puhe (luvut 5–26) koostuu kahdesta osasta: 1) luvuissa 5–11 esitetään kymmenen käskyä ja niiden käytännön selityksiä ja 2) luvuissa 12–26 esitetään laki, joka muodostaa koko kirjan ytimen. Kolmannessa puheessa (luvut 27–30) on Israelin ja Jumalan välisen liiton juhlallinen uudistaminen sekä ilmoitus siunauksista, jotka seuraavat kuuliaisuudesta, ja kirouksista, jotka seuraavat tottelemattomuudesta. Luvuissa 31–34 kuvataan lain antamista leeviläisille, esitetään Mooseksen laulu sekä

viimeinen siunaus ja kerrotaan Moosesken poismenosta.

Viimeinen ateria. *Katso myös*

Pääsiäinen, juutalaisten;
Sakramentti

Uuden testamentin mukaan viimeinen ateria, jonka Jeesus söi ennen pidättämistään ja ristiinnaulitsemistaan (Luuk. 22:14–18). Hän söi tämän aterian pääsiäisen aikaan yhdessä kahdentoista apostolinsa kanssa (Matt. 26:17–30; Mark. 14:12–18; Luuk. 22:7–13).

Vapahtaja siunasi leivän ja viinin ja antoi ne apostoleille, **Matt.** 26:26–29 (Mark. 14:22–25; Luuk. 22:7–20). Jeesus pesi apostolien jalat, **Joh.** 13. Juudas mainittiin Jeesuksen kavaltajaksi, **Joh.** 13:21–26 (Matt. 26:20–25).

Viimeinen tuomio. *Katso*

myös Jeesus Kristus: Tuomari;
Tuomitseminen

Lopullinen tuomio, joka tapahtuu ylösnousemuksen jälkeen. Jeesuksen Kristuksen kautta Jumala tuomitsee jokaisen ihmisen ja määrää tämän saaman iankaikkisen kirkkauden. Tämä tuomio perustuu kunkin ihmisen kuuliaisuuteen Jumalan käskyjä kohtaan, joihin kuuluu Jeesuksen Kristuksen sovitusuhrin hyväksyminen.

Isä on antanut kaiken tuomiovallan Pojalle, **Joh.** 5:22. Kaikki me joudumme Jumalan tuomioistuimen eteen, **Room.** 14:10. Kuolleet tuomittiin sen mukaan, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, **Ilm.** 20:12 (OL 128:6–7).

Olet kaikista teoistasi joutuva tuomiolle, **1. Nefi** 10:20. Kaksitoista apostolia ja kaksitoista nefiläistä opetuslasta tuomitsevat Israelin, **1. Nefi** 12:9–10 (OL 29:12). Kaikkien on tultava Israelin Pyhän tuomioistuimen eteen, **2. Nefi** 9:15. Valmistakaa sielunne sitä kirkkauden päivää varten, **2. Nefi** 9:46. Voitteko kuvitella itsenne Jumalan tuomioistuimen edessä, **Alma** 5:17–25. Jeesus tuomitsee maailman, **3. Nefi** 27:16.

Herra tulee tuomitsemaan jumalattomat kirouksella, **OL** 133:2.

Viimeiset ajat. *Katso* Myöhemmät ajat

Viisauden sana

Herran ilmoittama terveyslaki pyhien fyysiseksi ja hengelliseksi hyödyksi (OL 89). Sitä on ruvettu kutsumaan yleisesti viisauden sanaksi. Herra on aina opettanut seuraajilleen terveyden periaatteita. Herra ilmoitti Joseph Smithille, mitä ravintoa on hyvä syödä, mitä välttää, sekä lupauksen ajallisista ja hengellisistä siunauksista, jotka tulevat viisauden sanan noudattamisesta.

Ette saa juoda viiniä ettekä muita juovuttavia juomia, **3. Moos.** 10:9. Viinissä on rehenty, oluessa rettelö, **Sananl.** 20:1. Juoma on käynyt juojilleen karvaaksi, **Jes.** 24:9. Daniel ei turmellut itseään kuninkaan ruoalla eikä viinillä, **Dan.** 1:8.

Jos joku turmelee Jumalan temppelin, Jumala saattaa turmioon hänet, **1. Kor.** 3:16–17. Juomarit eivät peri Jumalan valtakuntaa, **1. Kor.** 6:10 (Gal. 5:21).

Se, joka kieltää syömästä lihaa, ei ole Jumalan asettama, **OL** 49:18–21. Kaikkei, mikä tulee maasta, tulee käyttää harkiten, ei kohtuuttomasti, **OL** 59:20. Herra neuvoi pyhiä olemaan käyttämättä viiniä, väkijuomia, tupakkaa ja kuumia juomia, **OL** 89:1–9. Yrtit, hedelmät, liha ja vilja on säädetty ihmisen ja eläinten käyttöön, **OL** 89:10–17. Kuuliaisuus viisauden sanaa kohtaan tuottaa ajallisia ja hengellisiä siunauksia, **OL** 89:18–21.

Viisaus. *Katso myös* Tieto; Totuus;

Ymmärrys

Jumalan antama kyky tai lahja tehdä oikeita ratkaisuja. Ihminen saa viisautta kokemuksen ja opiskelun kautta ja noudattamalla Jumalan neuvoja. Ilman Jumalan apua ihmisellä ei ole todellista viisautta (2. Nefi 9:28; 27:26).

Jumala antoi Salomolle viisautta, **1. Kun.** 5:9–10. Hanki viisautta, se on aarteista kallein, **Sananl.** 4:7. Itseään auttaa, joka ymmärrystään lisää, **Sananl.** 19:8.

Williams, Frederick G.

Jeesukselle karttui viisautta, **Luuk.** 2:40, 52. Jos joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta, **Jaak.** 1:5 (OL 42:68; JS-H 1:11).

Minä kerron teille tämän, jotta te oppisitte viisautta, **Moosia** 2:17. Opi viisautta nuoruudessaasi, **Alma** 37:35.

Pyhät löytävät viisautta ja suuria tiedon aarteita, **OL** 89:19. Tietämätön oppikoon viisautta nöyrytmällä ja huutamalla avuksi Herraa, **OL** 136:32.

Williams, Frederick G.

Johtaja palautetun kirkon alkuaikoina. Hän palveli jonkin aikaa neuvonantajana ylipappeuden presidenttikunnassa (OL 81; 90:6, 19; 102:3).

Vilppi. *Katso myös* Pettäminen

Pyhissä kirjoituksissa vilppi on epärehellisyyttä ja petollisuutta.

Autuas se ihminen, jonka sydämessä ei ole vilppiä, **Ps.** 32:2 (Ps. 34:14; 1. Piet. 2:1).

Natanael oli israelilainen vailla vilppiä, **Joh.** 1:47 (OL 41:9–11).

Puhdas tieto avartaa sielua vailla vilppiä, **OL** 121:42.

Virallinen julistus 1. *Katso myös*

Avioliitto: Pluraaliavioliitto;
Manifesti; Woodruff, Wilford

Virallinen julistus 1 sijaitsi Opin ja liittojen lopussa, ja sen alkuosasta käytetään myös nimitystä manifesti. Sen antoi presidentti Wilford Woodruff, ja se esitettiin kirkon jäsenille yleiskonferenssissa 6. lokakuuta 1890. Vuodesta 1862 lähtien kahdenkymmenen viiden vuoden aikana säädetyt lait olivat tehneet pluraaliavioliitosta laittoiman Yhdysvalloissa. Herra näytti Wilford Woodruffille näyn ja ilmoituksen kautta, mitä tapahtuisi, elleivät pyhät lakkaisi harjoittamasta pluraaliavioliittoa. Manifestissa ilmoitettiin virallisesti, ettei pluraaliavioliittoja enää solmita.

Virallinen julistus 2. *Katso myös*

Kimball, Spencer W.; Pappesus

Opin ja liittojen lopussa nykyisin

oleva opillinen lausunto siitä, kenellä voi olla Jumalan pappesus. Herra ilmoitti presidentti Spencer W. Kimballille kesäkuun alussa 1978, että pappesus tulisi antaa kaikille kirkon kelvollisille miespuolisille jäsenille. Näin pappesus tuli kaikkien kelvollisten miesten ja temppelisiunaukset kaikkien kelvollisten jäsenten saataville rodusta tai ihonväristä riippumatta. Tämä julistus esitettiin kirkon yleiskonferenssille 30. syyskuuta 1978 ja hyväksyttiin yksimielisesti.

Virka. *Katso myös* Asettaminen;
Pappesus

Auktoriteettiasema tai vastuullinen asema jossakin organisaatiossa, pyhissä kirjoituksissa usein valtuudellinen pappesusvirka. Voi tarkoittaa myös viran tai viranhoidajan tehtäviä.

Kaikilla jäsenillä ei ole samaa tehtävää, **Room.** 12:4.

Me pidimme virkamme kunniaissa Herran edessä, **MK Jaak.** 1:19. Melkisedek sai ylipappeuden viran, **Alma** 13:18. Enkelien palvelutyön virkana on kutsua ihmisiä parannukseen, **Moroni** 7:31.

Ketään henkilöä ei saa asettaa mihinkään tämän kirkon virkaan ilman seurakunnan äänestystä, **OL** 20:65. Jokainen hoitakoon oman virkansa, **OL** 84:109. Näissä kahdessa pappudessa on johtajia eli johtavia virkailijoita, jotka nimitetään niiden keskuudesta, jotka on asetettu eri virkoihin, **OL** 107:21. Pappeskoorumien johtajien tehtävien kuvaukset, **OL** 107:85–98. Jokainen oppikoon velvollisuutensa ja toimimaan virassa, johon hänet on nimitetty, **OL** 107:99–100. Minä annan teille pappeteeni kuuluvat virkailijat, **OL** 124:123.

Voideltu. *Katso myös* Jeesus Kristus;
Messias

Jeesusta kutsutaan *Kristukseksi* (kreikankielinen nimi) ja *Messiaaksi* (arameankielinen nimi). Molemmat nimet merkitsevät 'Voideltu'. Isä on *voidellut* Hänet henkilökohtaiseksi edustajakseen

kaikissa ihmiskunnan pelastusta koskevisse asioissa.

Herra on voidellut minut, **Jes.** 61:1–3.

Hän on voidellut minut saarnaamaan evankeliumia, **Luuk.** 4:16–22. Isä Jumala oli voidellut Jeesuksen, **Ap. t.** 4:27. Jumala voiteli Jeesus Nasaretilaisen, **Ap. t.** 10:38.

Voima. *Katso myös* Pappeus; Valtuus

Kyky toimia. Voima tai valta johonkukuhun tai johonkin on kyky valvoa tai käskää jotakuta tai jotakin. Pyhissä kirjoituksissa voima liittyy usein Jumalan voimaan tai taivaan voimaan. Se liittyy usein läheisesti pappeuden valtuuteen, joka on lupa tai oikeus toimia Jumalan puolesta.

Minä olen säästänyt sinut sitä varten, että voisin näyttää sinulle voimani, **2. Moos.** 9:16. Minä olen täynnä voimaa ja Herran henkeä, **Miika** 3:8.

Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä, **Matt.** 28:18. Ihmiset olivat hämmästyksissään hänen opetuksestaan, sillä hän puhui niin kuin se, jolla on valta, **Luuk.** 4:32. Pysykää tässä kaupungissa, kunnes saatte voiman korkeudesta, **Luuk.** 24:49. Te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, **Ap. t.** 1:8. Voimallaan Jumala varjelee teidät uskossa, niin että te saavutatte pelastuksen, **1. Piet.** 1:3–5.

Minä olen täynnä Jumalan voimaa, **1. Nefi** 17:48. Se on myös ilmoitettu minulle Pyhän Hengen voimalla, **MK Jaak.** 7:12. Ihminen voi saada Jumalta suuren voiman, **Moosia** 8:16. He opettivat Jumalan voimalla ja valtuudella, **Alma** 17:2–3. Nefi opetti voimalla ja suurella valtuudella, **3. Nefi** 7:15–20 (3. Nefi 11:19–22).

Vaikka ihmisellä olisi voima tehdä monia voimatekoja, jos hän ylpeilee omasta voimastaan, hän lankeaa pakostakin, **OL** 3:4. Kaikille, jotka ottavat minut vastaan, minä annan voiman tulla Jumalan lapsiksi, **OL** 11:30. Jokaisessa ihmisessä on voima toimia tahdonsa mukaan, **OL** 58:27–28. Jumalisuuden voima ilmenee Melkisedekin

pappeuden toimituksissa, **OL** 84:19–22. Pappeuden oikeudet on liitetty erottamattomasti taivaan voimiin, **OL** 121:34–46.

Minä johdatan sinua kädelläni, ja minun voimani on sinun päälläsi, **Abr.** 1:18.

Voiteleminen. *Katso myös* Sairaan voitelu ja siunaus; Öljy

Muoin Herran profeetat voiteltivat ihmisiä öljyllä tärkeisiin tehtäviin. He voiteltivat esimerkiksi Aaronin sekä pappeja ja Israelia hallitsevia kuninkaita. Nykyajan kirkossa voitelu suoritetaan siten, että annettavan siunauksen yhteydessä henkilön päähän valutetaan vähän pyhitettyä öljyä. Tämä voidaan tehdä ainoastaan Melkisedekin pappeuden valtuudella ja voimalla. Voitelun jälkeen tuon saman pappeuden valtuudella toimiva henkilö voi sinetöidä voitelun ja antaa voidellulle erityisen siunauksen.

Voitele heidät ja pyhitä heidät, että he voivat palvella minua, **2. Moos.** 28:41 (3. Moos. 8:6–12, 30). Sinun tulee voidella hänet kansani Israelin hallitsijaksi, **1. Sam.** 9:16; 10:1.

Vanhinten tulee voidella ja siunata sairaita, **Jaak.** 5:14–15 (**OL** 42:44).

Woodruff, Wilford. *Katso myös* Manifesti; Virallinen julistus 1

Kirkon neljäs presidentti sen jälkeen kun evankeliumi palautettiin profeetta Joseph Smithin kautta. Syntyi vuonna 1807 ja kuoli vuonna 1898.

Kutsuttiin kahdentoista neuvostoon, **OL** 118:6. Oli niiden valittujen henkien joukossa, jotka oli varattu tulemaan maailmaan aikojen täyttyessä, **OL** 138:53. Sai ilmoituksen pluraalivioliittojen lopettamisesta kirkossa, **VJ** 1.

Vuorisaarna. *Katso myös* Jeesus Kristus; Siunatuksijulistus

Herran Jeesuksen Kristuksen puhe opetuslapsilleen, jotka oli määrä lähettää lähetysmatkoilleen (**Matt.** 5–7; **Luuk.** 6:20–49). Herra piti vuorisaarnan pian

Välimies

sen jälkeen kun hän oli kutsunut kaksi apostolia.

Joseph Smithin raamatunkäännös selventää vuorisaarnaa, samoin kuin luvuissa 3. Nefi 12–14 oleva samanlainen saarna. Ne osoittavat, että Matteuksen evankeliumista on kadonnut tärkeitä kohtia.

Välimies. *Katso myös* Jeesus Kristus; Sovitus

Puolestapuhuja, puhemies tai välittäjä. Jeesus Kristus on Jumalan ja ihmisen välimies. Hänen sovituksensa ansiosta ihmiset voivat tehdä parannuksen synneistään ja päästä sovintoon Jumalan kanssa.

Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani, **Joh.** 14:6. Yksi on välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä, **1. Tim.** 2:5. Kristus on suuren liiton välittäjä, **Hepr.** 8:6 (Hepr. 9:15; 12:24; OL 107:19).

Pyhä Messias puhuu kaikkien ihmisten puolesta, **2. Nefi** 2:9 (Jes. 53:12; Moosia 14:12). Minä tahdon, että te turvaudutte suureen välimieheen, **2. Nefi** 2:27–28.

Ihmiset tehdään täydellisiksi Jeesuksen, uuden liiton välimiehen kautta, **OL** 76:69.

Väliverho

Pyhissä kirjoituksissa tämä sana voi olla 1) pyhäkköeltan tai temppelin eri osien välinen verho 2) Jumalan ja ihmisen välisen eron vertauskuva 3) Jumalan suoma onohdus, joka estää ihmisiä muistamasta kuolevaisuutta edeltävää olemassaoloa.

Väliverho osoittakoon teille pyhän ja kaikkeinpyhimmän välisen rajan, **2. Moos.** 26:33.

Temppelin väliverho repesi kahtia, kun Kristus ristiinnaulittiin, **Matt.** 27:51 (Mark. 15:38; Luuk. 23:45). Nyt katselemme vielä kuin kuvastimesta, kuin arvoitusta, mutta silloin näemme kasvoista kasvoihin, **1. Kor.** 13:12.

Epäuskon synkkä verho oli väistymässä hänen mielestään, **Alma** 19:6. Jeredin veljeä ei voitu estää näkemästä

väliverhon tuolle puolen, **Et.** 3:19 (Et. 12:19).

Väliverho repäistään ja te saatte nähdä minut, **OL** 67:10 (OL 38:8). Temppelin väliverho poistetaan, **OL** 101:23. Verho poistettiin mielestämme, **OL** 110:1.

Pimeyden verho peittää maan, **Moos.** 7:61.

Yhdistynyt veljeskunta. *Katso myös* Pyhittää, pyhityksen laki

Organisaatio, jonka avulla palaute-tun kirkon alkuaikojen pyhät yrittivät elää pyhityksen lain mukaan. Yksityiset ihmiset antoivat omaisuutensa, tavaran ja voittonsa ja saivat, mitä heiltä puuttui ja mitä he tarvitsivat (OL 51:3; 78:1–15; 104).

Ajallisissa asioissanne teidän tulee olla samanarvoisia, **OL** 70:14. Pyhien piti järjestäytyä niin, että he olisivat samanarvoisia kaikessa, **OL** 78:3–11 (OL 82:17–20). Herra antoi yhdistyneelle veljeskunnalle ilmoituksen ja käskyn, **OL** 92:1. John Johnsonista piti tulla yhdistyneen veljeskunnan jäsen, **OL** 96:6–9. Herra antoi yleisiä ohjeita yhdistyneen veljeskunnan toiminnasta, **OL** 104. Minun kansani ei ole yhtä sen liiton mukaan, jota selestisen valtakunnan laki vaatii, **OL** 105:1–13.

Yhteinen suostumus. *Katso myös* Jeesuksen Kristuksen kirkko; Tuen antaminen kirkon johtajille

Periaate, jonka mukaan kirkon jäsenet hyväksyvät kirkossa palvelukseen kutsutut ja antavat heille tukensa. Samalla tavalla kirkon jäsenet hyväksyvät heidän hyväksymistään tarvitsevat kirkon päätökset, yleensä kohottamalla oikean kätensä.

Jeesus Kristus on kirkkonsa pää. Pyhän Hengen innoituksen kautta hän ohjaa kirkon johtajia tärkeissä toiminna ja päätöksissä. Kaikilla kirkon jäsenillä on kuitenkin oikeus ja etuoikeus hyväksyä tai olla hyväksymättä johtajiensa toimet ja päätökset.

Kansa vastasi yhteen ääneen, **2. Moos.** 24:3 (4. Moos. 27:18–19).

Apostolit ja vanhimmat päättivät yksimielisesti, **Ap. t.** 15:25.

Ketään ei saa asettaa ilman kirkon äänestystä, **OL** 20:65–66. Kaikki tulee tehdä yhteisellä suostumuksella, **OL** 26:2 (OL 28:13). Tehtäköön kaikki yhteisellä suostumuksella, **OL** 104:21.

Ykseys. *Katso myös* Jumala, jumaluus

Yksimielisyyss ajatuksissa, toiveissa ja tarkoituksessa ensiksi taivaallisen Isämme ja Jeesuksen Kristuksen ja siten muiden pyhien kanssa.

Miten hyvä ja kaunis onkaan veljesten yhteinen, sopuisa elämä, **Ps.** 133:1.

Minä ja minun Isäni olemme yhtä, **Joh.** 10:30 (OL 50:43). Jeesus rukoili, että kaikki olisivat yhtä niin kuin hän ja hänen Isänsä ovat yhtä, **Joh.** 17:11–23 (3. Nefi 19:23). Kehotan teitä välttämään hajaannusta ja elämään yksimielisinä, **1. Kor.** 1:10.

Olkaa päättäväisesti yhtä mieleltänne ja sydämetänne, yksimielisiä kaikessa, **2. Nefi** 1:21. Pyhien sydänten tulee olla yhteen liittyneinä keskinäisessä ykseydessä, **Moosia** 18:21. Jeesus rukoili nefiläisten opetuslastensa ykseyden puolesta, **3. Nefi** 19:23. Opetuslapset olivat kokoontuneet yhteen ja yhtyneet voimalliseen rukoukseen ja paastoon, **3. Nefi** 27:1.

Isä, Poika ja Pyhä Henki ovat yhtä, **OL** 20:27–28 (OL 35:2; 50:43). Sinun velvollisuutenasi on liittyä tosi kirkkoon, **OL** 23:7. Mitä tahansa te pyydät-ekin uskossa rukoukseen yhtyneinä, te saatte, **OL** 29:6. Jos te ette ole yhtä, te ette ole minun, **OL** 38:27.

Herra kutsui kansaansa Siioniksi, koska sillä oli yksi sydän ja yksi mieli, **Moos.** 7:18.

Ylienkel. *Katso myös* Aadam; Mikael

Mikael eli Aadam on ylienkel eli pääenkeli.

Herra laskeutuu taivaasta ylienkelin kaskyhuodon kuullessa, **1. Tess.** 4:16.

Mikael on ylienkel, **Juud.** 1:9 (OL 29:26; 88:112; 128:20–21).

Ylipappuus. *Katso* Melkisedekin pappuus

Ylipappi. *Katso myös* Aaronin pappuus; Melkisedekin pappuus

Pappuusvirka. Pyhissä kirjoituksissa sanalla ”ylipappi” on kaksi merkitystä: 1) Melkisedekin pappouden virka ja 2) Aaronin pappouden johtava virkailija Mooseksen lain mukaan.

Ensimmäinen merkitys soveltuu Jeesukseen Kristukseen suurena Ylipappina. Myös Aadam ja kaikki patriarkat olivat ylipappeja. Nykyisin kolme johtavaa ylipappia muodostavat kirkon presidenttikunnan ja johtavat kaikkia muita pappoudenhaltijoita ja kirkon jäseniä. Muitakin kelvollisia miehiä asetetaan nykyisin ylipapeiksi kaikkialla kirkossa siten kuin on tarkoituksenmukaista. Ylipappi voidaan kutsua, erottaa ja asettaa piispaksi (OL 68:19; 107:69–71).

Toisessa merkityksessä Aaronin pappouden johtavaa virkailijaa kutsuttiin Mooseksen lain mukaan ylipapiksi. Virka oli perinnöllinen ja siirtyi esikoiselta esikoiselle Aaronin suvussa. Aaron itse oli Aaronin järjestyksen ensimmäinen ylipappi (2. Moos. 28–29; 3. Moos. 8; OL 84:18).

Melkisedek oli Korkeimman Jumalan pappi, **1. Moos.** 14:18 (Alma 13:14).

Ylipappeja on kutsuttu ja valmistettu maailman perustamisesta asti, **Alma** 13:1–10.

Ylipapit palvelevat hengellisissä asioissa, **OL** 107:10, 12, 17.

Ylistys. *Katso* Kiitollisuus

Ylpeys. *Katso myös* Maailmallisuus; Nöyryys; Raha; Rikkaus; Turhuus

Nöyryyden ja vastaanottavaisuuden vastakohta. Ylpeys saattaa ihmiset vastakkain toistensa ja Jumalan kanssa. Ylpeä ihminen asettaa itsensä muita ylemmäksi ja noudattaa omaa tahtoaan eikä Jumalan tahtoa. Myös itsekkyyss, kateellisuus, kovasydämisyyss ja kopeus

Ylönousemus

ovat ylpeälle ihmiselle luonteenomaisia piirteitä.

Varokaa tulemasta ylpeiksi ja unohtamasta Herraa, **5. Moos.** 8:11–14. Ylpeyttä minä vihaan, kopeaa mieltä, **Sananl.** 8:13 (Sananl. 6:16–17). Ylpeys käy lankeemuksen edellä, **Sananl.** 16:18. Herran päivä iskee ylpeään, **Jes.** 2:11–12 (2. Nefi 12:11–12). Sydämesi röyhkeys on sokaissut sinut, **Ob.** 1:3. Röyhkeät ovat oljenkorsia, **Mal.** 3:19 (1. Nefi 22:15; 3. Nefi 25:1; OL 29:9).

Joka itsensä korottaa, se alennetaan, **Matt.** 23:12 (OL 101:42). Jumala on ylpeitä vastaan, **1. Piet.** 5:5.

Suuri ja avara rakennus oli maailman ylpeys, **1. Nefi** 11:36 (1. Nefi 12:18). Kun he ovat oppineita, he pitävät itseään viisaina, **2. Nefi** 9:28–29. Te olette ylpistyneet sydämenne kopeudessa, **MK Jaak.** 2:13, 16 (Alma 4:8–12). Oletteko riisuineet ylpeyden päältänne, **Alma** 5:28. Suuri ylpeys oli päässyt ihmisten sydämiin, **Hel.** 3:33–36. Kuinka nopeita ihmislapset ovatkaan ylpistymään kopeudessa, **Hel.** 12:4–5. Tämän kansakunnan ylpeys on koitunut sen tuhoksi, **Moroni** 8:27.

Varokaa ylpeyttä, ettei teistä tule nefiläisten kaltaisia, **OL** 38:39. Lopettakaa kaikki ylpeytenne ja kevytmielisyytenne, **OL** 88:121.

Ylönousemus. *Katso myös* Henki; Jeesus Kristus; Kuolema, fyysinen; Kuolemattomuus; Ruumis; Sovitus

Henkiruumiin yhdistyminen fyysiseen liha- ja luuruumiiseen kuoleman jälkeen. Ylönousemuksen jälkeen henki ja ruumis eivät enää milloinkaan erkane ja ihmisestä tulee kuolematon. Jokainen maan päälle syntynyt ihminen nousee ylös, koska Jeesus Kristus voitti kuoleman (1. Kor. 15:20–22).

Jeesus Kristus oli ensimmäinen tämän maan päällä ylönoussut olento (Ap. t. 26:23; Kol. 1:18; Ilm. 1:5). Uusi testamentti antaa runsaasti todisteita siitä, että Jeesus nousi ylös fyysisessä ruumiissaan: hänen hautansa oli tyhjä, hän söi kalaa ja hunajaa, hänellä oli liha- ja

luuruumis, ihmiset koskettivat häntä ja enkelit sanoivat, että hän oli noussut ylös (Mark. 16:1–6; Luuk. 24:1–12, 36–43; Joh. 20:1–18). Myöhempien aikojen ilmoitus vahvistaa todeksi Kristuksen ja koko ihmiskunnan ylönousemuksen (Alma 11:40–45; 40; 3. Nefi 11:1–17; OL 76; Moos. 7:62).

Kaikki ihmiset eivät nouse samaan kirkkauteen (1. Kor. 15:39–42; OL 76:89–98), eivätkä kaikki nouse ylös samalla kertaa (1. Kor. 15:22–23; Alma 40:8; OL 76:64–65, 85; 88:96–102). Monet pyhät nousivat ylös Kristuksen ylönousemuksen jälkeen (Matt. 27:52). Vanhurskaat nousevat ylös ennen jumalattomia ja tulevat esiin ensimmäisessä ylönousemuksessa (1. Tess. 4:16). Parannusta tekemättömät synnintekijät tulevat esiin viimeisessä ylönousemuksessa (Ilm. 20:5–13; OL 76:85).

Minä aukaisen teidän hautanne, päästän teidät haudoistanne, **Hes.** 37:12.

Haudat aukenivat, ja monien pyhien ruumiit nousivat ylös, **Matt.** 27:52–53 (3. Nefi 23:9). Herra on todella nousnut kuolleista, **Luuk.** 24:34. Ei aaveella ole lihaa eikä luita, niin kuin te näette minussa olevan, **Luuk.** 24:39. Minä olen ylönousemus ja elämä, **Joh.** 11:25. Kaksoista apostolia opettivat, että Jeesus oli noussut ylös, **Ap. t.** 1:21–22 (Ap. t. 2:32; 3:15; 4:33). Kristuksesta osallisina kaikki tehdään eläviksi, **1. Kor.** 15:1–22. Ensin nousevat ylös ne, jotka ovat kuolleet Kristukseen uskovina, **1. Tess.** 4:16. Autuaita ja pyhiä ovat ne, jotka pääsevät osallisiksi ensimmäisestä ylönousemuksesta, **Ilm.** 20:6.

Kristus antaa henkensä ja ottaa sen jälleen saadakseen aikaan kuolleiden ylönousemuksen, **2. Nefi** 2:8 (Moosia 13:35; 15:20; Alma 33:22; 40:3; Hel. 14:15). Ilman ylönousemusta me jaisimme Saatanan alaisiksi, **2. Nefi** 9:6–9. Ylönousemus tulee kaikkien ihmisten osaksi, **2. Nefi** 9:22. Abinadi opetti ensimmäisestä ylönousemuksista, **Moosia** 15:21–26. Jumalattomat jäävät ikään kuin lunastusta ei olisi suoritettu,

paitsi että kuoleman siteit on päästetty, **Alma** 11:41–45. Alma selitti, mikä on sielujen tila kuoleman ja ylösnousemuksen välissä, **Alma** 40:6, 11–24.

Kristuksen omina kuolleet tulevat esiin Herran tullessa, **OL** 29:13 (**OL** 45:45–46; 88:97–98; 133:56). Itkeäkää etenkin niitä, joilla ei ole toivoa kirkkauden ylösnousemuksesta, **OL** 42:45. Ne, jotka eivät ole tunteneet lakia, pääsevät osallisiksi ensimmäisestä ylösnousemuksesta, **OL** 45:54. He nousevat kuolleista eivätkä kuole sen jälkeen, **OL** 63:49. Ylösnousemus kuolleista on sielun lunastus, **OL** 88:14–16. Henki ja aine erottamattomasti yhteen liitettyinä saavat ilon täyteen, **OL** 93:33. Enkeleillä, jotka ovat ylösnousseita olentoja, on liha- ja luuruumis, **OL** 129:1. Kaikki äly, jonka me saamme tässä elämässä, nousee meidän kanssamme ylösnousemuksessa, **OL** 130:18–19.

Jälleen lihassa saan nähdä Jumalan, **Moos.** 5:10.

Ymmärrys. *Katso myös* Tieto; Totuus; Viisaus

Tieto jostakin totuudesta tai sen merkityksen käsittäminen ja soveltaminen elämään.

Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan, **Sananl.** 3:5. Hanki ymmärrystä, sijoita kaikki varasi siihen, **Sananl.** 4:7.

Jeesus puhui vertauksin, eivätkä kaikki ymmärtäneet, **Matt.** 13:12–17. Herra avasi heidän mielensä ymmärtämään, **Luuk.** 24:45.

Jos ette voi ymmärtää näitä sanoja, se johtuu siitä, että te ette pyydä, **2. Nefi** 32:4 (3. Nefi 17:3). Aikakirjat varjeltiin, jotta me voisimme lukea ja ymmärtää, **Moosia** 1:2–5. Epäuskonsa tähden he eivät voineet ymmärtää Jumalan sanaa, **Moosia** 26:3. He olivat miehiä, joilla oli terve ymmärrys, **Alma** 17:2–3. Sana alkaa valaista minun ymmärrystäni, **Alma** 32:28.

Keskustelkaamme yhdessä, jotta ymmärtäisitte, **OL** 50:10–12, 19–23. Vanhempien tulee opettaa lapsiaan ymmärtämään, **OL** 68:25. Jumalan tekoja ja

salaisuuksia voidaan ymmärtää ainoastaan Pyhän Hengen kautta, **OL** 76:114–116. Saatana pyrkii kääntämään ihmisten sydämen pois totuudesta, niin että he eivät ymmärrä, **OL** 78:10. Kristuksen valo elävöittää teidän ymmärryksenne, **OL** 88:11.

Ympärileikkaus. *Katso myös* Abrahamin liitto

Abrahamin liiton merkki miespuolisille israelilaisille Vanhan testamentin taloudenhoitokausien aikoina (1. Moos. 17:10–11, 23–27; JSR 1. Moos. 17:11 [Liiteosa]). Ympärileikkaus suoritettiin leikkaamalla pois niin poikalasten kuin aikuisten miestenkin esinahka. Liiton vastaanottajat saivat nauttia liittoon kuuluvista etuoikeuksista, ja he hyväksyivät siihen kuuluvan vastuun. Ympärileikkaus liiton merkinä päättyi Kristuksen tehtävän myötä (Moroni 8:8; **OL** 74:3–7).

Young, Brigham

Apostoli tämän taloudenhoitokauden alussa ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon toinen presidentti. Hän vei pyhät Nauvoosta Illinoisin osavaltiota länteen Suolajärven laaksoon ja edisti suuresti Yhdysvaltain länsiosien asuttamista.

Brigham Young kutsuttiin kahden toista apostolin presidentiksi, **OL** 124:127. Brigham Youngia kiitetään työstään, eikä hänen tarvitse tulevaisuudessa matkustaa ulkomaille, **OL** 126. Herra neuvoo Brigham Youngia järjestämään pyhät länteen lähtöä varten, **OL** 136. Brigham Young oli valittujen joukossa henkimaaailmassa, **OL** 138:53.

Ystävyys. *Katso myös* Rakkaus; Ykseys

Myöhempien aikojen pyhille ystävyys merkitsee toveruuden tarjoamista toisille ihmisille, heidän palvelemissaan, kohottamisestaan ja vahvistamisestaan.

Rakasta lähimmäistäsi niin kuin

Äiti

itseäsi, **3. Moos.** 19:18 (Matt. 19:19; OL 59:6).

Kun olet palannut takaisin, vahvista veljiäsi, **Luuk.** 22:32. Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne, **Joh.** 13:35. Ruoki minun lampaitani, **Joh.** 21:15–17. He pyytämällä pyysivät, että antaisimme heidän osallistua yhteiseen rakaudentyöhön, pyhien avustamiseen, **2. Kor.** 8:1–5. Meillä on yhteys Isään ja hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen, **1. Joh.** 1:3.

Nefiläiset ja lamanilaiset olivat ystäviä keskenään, **Hel.** 6:3.

Jokainen pitääköön veljeään itsensä veroisena, **OL** 38:24–25. Ellette te ole yhtä, te ette ole minun, **OL** 38:27. Minä otan sinut vastaan ollakseni ystäväsi ja veljesi, **OL** 88:133.

Äiti. Katso myös Eeva; Perhe; Vanhemmat

Pyhä nimitys naisesta, jolla on omia tai adoptoituja lapsia. Äidit auttavat Jumalan työssä antamalla kuolevaisen ruumiin Jumalan henkilapsille.

Mies antoi vaimolleen nimeksi Eeva, sillä hänestä tuli kaikkien ihmisten kantäiti, **1. Moos.** 3:20 (Moos. 4:26). Kunnioita isääsi ja äitiäsi, **2. Moos.** 20:12 (Ef. 6:1–3; Moosia 13:20). Älä väheksy äitisi opetusta, **Sananl.** 1:8. Tomppeli halveksii äitiään, **Sananl.** 15:20 (Sananl. 10:1). Älä halveksi äitiäsi, kun hän on vanha, **Sananl.** 23:22. Hänen poikansa kiittävät häntä, hänen miehensä puhkeaa ylistämään, **Sananl.** 31:28.

Jeesuksen äiti seisoj ristin luona, **Joh.** 19:25–27.

Äidit olivat opettaneet kahtatuhatta lamanilaissoturia, **Alma** 56:47 (Alma 57:21).

Kunnioitettu äitimme Eeva oli niiden suurten ja mahtavien joukossa, joita Herra opetti henkimaailmassa, **OL** 138:38–39.

Äly. Katso myös Henki; Totuus; Valo, Kristuksen

Sana äly voi tarkoittaa muun muassa

seuraavaa: 1) Totuuden valo, joka antaa elämän ja valon kaikelle maailmankaikkeudessa. Se on ollut olemassa aina. 2) Sana *älyt* voi tarkoittaa myös Jumalan henkilapsia. 3) Äly voi tarkoittaa pyhissä kirjoituksissa myös henkainetta, joka on ollut olemassa ennen meidän syntymistämme henkilapsiksi.

Äly liittyy älyyn, **OL** 88:40. Älyä ei ole luotu eikä tehty, **OL** 93:29. Kaikki äly on riippumatonta siinä piirissä, mihin Jumala on sen asettanut, **OL** 93:30. Jumalan kirkkaus on äly, **OL** 93:36–37. Tässä elämässä hankittu äly nousee meidän kanssamme ylösnousemuksessa, **OL** 130:18–19.

Herra hallitsee kaikkia älyjä, **Abr.** 3:21. Herra näytti Abrahamille älyt, jotka järjestettiin ennen kuin maailma oli, **Abr.** 3:22.

Äänestäminen. Katso Yhteinen suostumus

Ääni. Katso myös Ilmoitus

Pyhissä kirjoituksissa Herran tai hänen sanansaattajiensa sanoma voi olla joskus ääneen kuuluva. Hengen ääni voi olla myös kuulumaton ja sydämeen tai mieleen osoitettu.

Aadam ja Eeva kuulivat Jumalan kävelevän puutarhassa, **1. Moos.** 3:8 (Moos. 4:14). Herra puhui Elialle hiljaisella äänellä, **1. Kun.** 19:11–13.

Vanhurskaat seuraavat hyvän paimenen ääntä, **Joh.** 10:1–16. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minua, **Joh.** 18:37.

Minä tottelin Hengen ääntä, **1. Nefi** 4:6–18. Minulle tuli ääni sanoen: Enos, sinun syntisi on annettu anteeksi, **En.** 1:5. Se oli täydellisen lempeä hiljainen ääni, ja se tunkeutui aivan sieluun asti, **Hel.** 5:29–33 (3. Nefi 11:3–7).

Minun sanani ei katoa, olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, **OL** 1:38. Mitä he puhuvatkin Pyhän Hengen innoittamina, se on Herran ääni, **OL** 68:2–4. Jokainen sielu, joka tottelee minun ääntäni, saa nähdä minun

kasvoni ja tietää, että minä olen, **OL** 93:1.

Öljy. *Katso myös* Oliivipuu; Sairaana voitelu ja siunaus; Voiteleminen

Öljy tarkoittaa pyhissä kirjoituksissa yleensä oliiviöljyä. Oliiviöljyä on käytetty Vanhan testamentin ajoista asti pyhäkkötelttä- ja temppelimenoissa voiteluihin, lamppuöljynä ja ravinnoksi. Toisinaan oliiviöljy on puhtauden ja Pyhän Hengen ja sen vaikutuksen vertauskuva (1. Sam. 10:1, 6; 16:13; Jes. 61:1–3).

Pappi sivelkööön öljyä oikeaan korvannipukkaan, **3. Moos.** 14:28–29. Herra lähetti minut voitelemaan sinut kansansa Israelin kuninkaaksi, **1. Sam.** 15:1. Lesken öljypullo ei tyhjentynyt, **1. Kun.** 17:10–16. Sinä voitelet pääni tuoksuvalla öljyllä, **Ps.** 23:5.

He voitelivat öljyllä sairaita, **Mark.** 6:13. Vanhimmat voidelkoot hänet öljyllä Herran nimessä ja rukoilkoot hänen puolestaan, **Jaak.** 5:13–15.

Pitäkää lamppunne kunnossa ja palavina ja öljyä mukanne, **OL** 33:17 (Matt. 25:1–13).

Öljymäki. *Katso myös* Getsemane

Jerusalemista itään sijaitsevan Kidroninlaakson toisella puolella kohoava kukkula. Öljymäen länsirinteellä, lähellä laakson pohjaa on Getsemanen puutarha. Öljymäen laella ja itärinteellä sijaitsevat Betfage ja Betania. Öljymäellä on sattunut monia raamatullisia tapahtumia (Matt. 24:3), ja sillä on tärkeä sija myös myöhempien aikojen tapahtumissa (Sak. 14:3–5; OL 45:48–54; 133:20).

AIKATAULUKKO

Seuraava suppea aikataulukko voi antaa sinulle käsityksen tapahtumien kulusta Raamatun ja Mormonin kirjan aikoina. Monet vuosiluvut, etenkin Vanhan testamentin ajoilta, ovat likimääräisiä.

Tapahtumia varhaisten patriarkkojen ajalta. (Tässä jaksossa ei esitetä tapahtumien tarkkoja vuosilukuja, koska niistä ei ole varmuutta.)

eKr.

- 4000 Aadamin lankeemus
- Henokin palvelutyö
- Nooan palvelutyö; vedenpaisumus
- Babylonin tornin rakentaminen; jerediläisten matka luvattuun maahan
- Melkisedekin palvelutyö
- Nooan kuolema
- Abramin (Abrahamin) syntymä
- Iisakin syntymä
- Jaakobin syntymä
- Joosefin syntymä
- Joosefin myynti Egyptiin
- Joosef faraon edessä
- Jaakobin (Israelin) ja hänen perheensä matka Egyptiin
- Jaakobin (Israelin) kuolema
- Joosefin kuolema
- Mooseksen syntymä
- Moosekseen johdattaa Israelin lapset pois Egyptistä (exodus)
- Mooseksen muuttaminen
- Joosuan kuolema
- Joosuan kuoltua alkaa tuomarien aikakausi; ensimmäinen tuomari on Otniel ja viimeinen Samuel; muiden tuomarien järjestyksestä ja hallituskausista ei ole varmuutta
- Saulin voiteleminen kuninkaaksi

Tapahtumia Israelin jakautumattoman valtakunnan osalta

- 1095 Saulin hallituskauden alku
- 1063 Samuel voitelee Daavidin kuninkaaksi
- 1055 Daavidista tulee kuningas Hebronissa
- 1047 Daavidista tulee kuningas Jerusalemissa; profeetat Natan ja Gad
- 1015 Salomosta tulee koko Israelin kuningas

- 991 Temppeli valmistuu
- 975 Salomon kuolema; kymmenen pohjoista heimoa nousevat kapinaan hänen poikaansa Rehabeamia vastaan ja Israel jakautuu

Tapahtumia Israelin osalta		Tapahtumia Juudan osalta	Tapahtumia Mormonin kirjan historiassa
975	Jerobeam Israelin kuninkaana	949	Egyptin kuninkaan Sisakin ryöstöretki Jerusalemiin
875	Ahab hallitsee Samariassa pohjoista Israelia; profeetta Elia		
851	Elisa tekee suuria ihmetekoja		
792	Profeetta Aamos		
790	Profeetat Joona ja Hoosea	740	Jesajan profe-toiminen alkaa (Rooman perustaminen; Nabonassar Babylonian kuninkaana 747; Tiglatpileser III Assyrian kuninkaana 747–734)
		728	Hiskia Juudan kuninkaana (Salmanassar IV Assyrian kuninkaana)
721	Pohjoisen valtakunnan tuho; kymmenen heimon joutuminen pakkosiirtolaisuuteen; profeetta Miika	642	Profeetta Nahum
		628	Profeetat Jeremia ja Sefanja

Tapahtumia Israelin osalta	Tapahtumia Juudan osalta	Tapahtumia Mormonin kirjan historiassa
	609 Profeetta Obadja; Daniel viedään vankina Baby-loniaan (Ninive sortuu vuonna 606; Nebukadnessar Babylonian kunin-kaana 604–561)	600 Lehi lähtee Jerusalemista
	598 Profeetta Hesekiel Babyloniassa; profeetta Habakuk; Sidkia Juudan kuninkaana	588 Mulek lähtee Jerusalemista luvattuun maahan
	587 Nebukadnessar valloittaa Jerusalemin	588 Nefiläiset erkanevat lamanilaisista (588–570)

Tapahtumia juutalaisten historiassa	Tapahtumia Mormonin kirjan historiassa
537 Kyyros antaa juutalaisille luvan palata Babyloniasta	
520 Profeetat Haggai ja Sakarja	
486 Ester	
458 Esra saa luvan uudistuksiin	
444 Nehemia nimitetään Juudan käskynhaltijaksi	
432 Profeetta Malakia	
	400 Jarom saa levyt
	360 Omni saa levyt
332 Aleksanteri Suuri valloittaa Syyrian ja Egyptin	
323 Aleksanteri kuolee	

Tapahtumia juutalaisten historiassa	Tapahtumia Mormonin kirjan historiassa
277 Juutalaisten pyhien kirjoitusten kääntäminen kreikaksi (Septuaginta) alkaa	
167 Makkabilainen Mattitja kapinoi Syyriaa vastaan	
166 Juudas Makkabilaisesta tulee juutalaisten johtaja	
165 Temppeli puhdistetaan ja pyhitetään uudestaan; sen muistoksi vietettävän juhlan, hanukan, vietto alkaa	
161 Juudas Makkabilainen kuolee	
	148 Abinadi kärsii marttyyrikuoleman; Alma perustaa kirkon uudestaan nefiläisten keskuuteen
	124 Benjaminin jäähyväispuhe nefiläisille
	100 Alma nuorempi ja Moosian pojat aloittavat työnsä
	91 Tuomarien hallituskausi alkaa nefiläisten keskuudessa
63 Pompeius valloittaa Jerusalemin, makkabilaisten hallinto Israelissa päättyy ja Rooman valtakausi alkaa	
51 Kleopatra	
41 Herodes ja Fasaël hallitsevat yhdessä Juudean neljännenruhtinaina	
37 Herodeksesta tulee Juudean kuningas	
31 Actiumin meritaistelu; Augustus Rooman keisarina 31 eKr. – 14 jKr.	
30 Kleopatra kuolee	
17 Herodes rakentaa temppelin uudelleen	
	6 Samuel Lamanilainen profetoi Kristuksen syntymästä

Tapahtumia kristillisessä historiassa		Tapahtumia Mormonin kirjan historiassa	
jKr.		jKr.	
	Jeesuksen Kristuksen syntymä		
30	Kristuksen palvelutyö alkaa		
33	Kristuksen ristiinnaulitseminen	33 tai 34	Ylösnoussut Kristus ilmestyy Amerikassa
35	Paavalin kääntyminen		
45	Paavalin ensimmäinen lähetysmatka		
58	Paavali lähetetään Roomaan		
61	Apostolien tekojen kertomus päättyy		
62	Rooman palo; Nero vainoaa kristittyjä		
70	Kristityt pakenevat Pellaan; Jerusalemin piiritys ja valloitus		
95	Domitianus vainoaa kristittyjä		
		385	Nefiläiskansakunta tuhoutuu
		421	Moroni kätkee levyt

EVANKELIUMIHARMONIA

Vapahtajan opetuksia Matteuksen, Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen evankeliumeissa voidaan verrata keskenään ja myöhempien aikojen ilmoitukseen seuraavalla tavalla.

Tapahtuma	Matteus	Markus	Luukas	Johannes	Myöhempien aikojen ilmoitus
Jeesuksen sukuluettelot	1:1–17		3:23–38		
Johannes Kastajan syntymä			1:5–25, 57–58		
Jeesuksen syntymä	2:1–15		2:6–7		1. Nefi 11:18–20; 2. Nefi 17:14; Moosia 3:5–8; Alma 7:10; Hel. 14:5–12; 3. Nefi 1:4–22
Simeonin ja Hannan profetiat			2:25–39		
Temppelissä käynti (pääsiäisenä)			2:41–50		
Johanneksen palvelutyön alku	3:1, 5–6	1:4	3:1–3		OL 35:4; 84:27–28
Jeesuksen kaste	3:13–17	1:9–11	3:21–22	1:31–34	1. Nefi 10:7–10; 2. Nefi 31:4–21
Jeesuksen kiusaukset	4:1–11	1:12–13	4:1–13		
Johannes Kastajan todistus				1:15–36	OL 93:6–18, 26
Kaanan häät (Jeesuksen ensimmäinen ihmeteko)				2:1–11	
Ensimmäinen temp-pelin puhdistus				2:14–17	
Nikodemoksen käynti				3:1–21	
Samarialainen nainen kaivolla				4:1–42	
Nasaret torjuu Jeesuksen			4:16–30		
Kalastajia kutsutaan ihmisten kalastajiksi	4:18–22	1:16–20			

Tapahtuma	Matteus	Markus	Luukas	Johannes	Myöhempien aikojen ilmoitus
Kalaverkkojen ihmeellinen täytyminen			5:1–11		
Kahdentoista apostolin kutsuminen ja asettaminen	10:1–4	3:13–19	6:12–16		1. Nefi 13:24–26, 39–41; OL 95:4
Vuorisaarna	5–7		6:17–49		3. Nefi 12–14
Herran rukous	6:5–15		11:1–4		3. Nefi 13:5–15
Lesken pojan herättäminen			7:11–15		
Nainen voitelee Jeesuksen			7:36–50		
Jeesuksen vertaukset ovat lyhyitä kertomuksia, joissa jotakin tavanomaista asiaa tai tapahtumaa verrataan johonkin totuuteen. Jeesus käytti vertauksia usein hengellisten totuuksien opettamiseen.					
Kylväjä	13:3–9, 18–23	4:3–9, 14–20	8:4–8, 11–15		
Rikkavilja	13:24–30, 36–43				OL 86:1–7
Sinapinsiemen	13:31–32	4:30–32	13:18–19		
Hapate	13:33		13:20–21		
Peltoon kätketty aarre	13:44				
Kallisarvoinen helmi	13:45–46				
Kalastajan nuotta	13:47–50				
Isäntä	13:51–52				
Armoton palvelija	18:23–35				
Hyvä paimen				10:1–21	3. Nefi 15:17–24
Laupias samarialainen			10:25–37		
Vaatimattomuus, pidot			14:7–11		
Suuret pidot			14:12–24		
Eksynyt lammas	Ks. myös 18:12–14		15:1–7		
Kadonnut raha			15:8–10		
Tuhlaajapoika			15:11–32		

Tapahtuma	Matteus	Markus	Luukas	Johannes	Myöhempien aikojen ilmoitus
Epärehellinen taloudenhoitaja			16:1–13		
Lasarus ja rikas mies			16:14–15, 19–31		
Väärämielinen tuomari			18:1–8		
Viinitarhan työmiehet	20:1–16	Ks. myös 10:31			
Palvelijoille uskotut rahat			19:11–27		
Kaksi poikaa	21:28–32				
Jumalattomat viinitarhan vuokraajat	21:33–46	12:1–12	20:9–19		
Kuninkaanpojan häät	22:1–14		vrt. 14:7–24		
Kymmenen morsiusneitoa	25:1–13		Ks. myös 12:35–36		OL 45:56–59
Talentit	25:14–30				
Lampaat ja vuohet	25:31–46				
Myrskyn tyynnyttäminen	8:23–27	4:35–41	8:22–25		
Pahojen henkien legioonan päästäminen sikoihin	8:28–34	5:1–20	8:26–29		
Jairoksen tyttären herättäminen	9:18–20, 23–26	5:21–24, 35–43	8:41–42, 49–56		
Verenvuodosta kärsivän naisen parantaminen	9:20–22	5:25–34	8:43–48		
Tehtävä kahdelletoista	10:5–42	6:7–13	9:1–6		OL 18
Viidentuhannen miehen ruokkiminen	14:16–21	6:33–44	9:11–17	6:5–14	
Jeesus kävelee veden päällä	14:22–33	6:45–52		6:15–21	
Elämän leipä -saarna				6:22–71	
Pietarin todistus Kristuksesta	16:13–16	8:27–29	9:18–21		

Tapahtuma	Matteus	Markus	Luukas	Johannes	Myöhempien aikojen ilmoitus
Pietarille luvataan valtakunnan avaimet	16:19				
Kirkastuminen; pappeuden avaimien antaminen	17:1–13	9:2–13	9:28–36		OL 63:20–21; 110:11–13
Seitsemänkymmenen opetuslapsen nimittäminen ja lähettäminen			10:1–12		OL 107:25, 34, 93–97; 124:138–140
Sokean parantaminen sapattina				9	
Lasaruksen herättäminen				11:1–53	
Kymmenen spitaalisen parantaminen			17:11–19		
Lasten siunaaminen	19:13–15	10:13–16	18:15–17		
Maria voitelee Kristuksen jalat	26:6–13	14:3–9		12:2–8	
Jeesus ratsastaa riemusaatossa Jerusalemiin	21:6–11	11:7–11	19:35–38	12:12–18	
Rahanvaihtajien ajaminen temppeleistä	21:12–16	11:15–19	19:45–48		
Lesken ropo		12:41–44	21:1–4		
Jerusalemin hävitys ja toisen tulemisen merkit	24	13	21:5–38		OL 45:16–60; JS-M 1
Jeesuksen viimeinen pääsiäisateria; sakramentin asettaminen; ohjeita kahdelletoista apostolille; opetuslasten jalkojen pesu	26:14–32	14:10–27	22:1–20	13–17	
Jeesus on viinipuu				15:1–8	
Jeesuksen kärsiminen Getsemanessa	26:36–46	14:32–42	22:40–46	18:1	2. Nefi 9:21–22; Moosia 3:5–12; OL 19:1–24
Juudaksen kavallus	26:47–50	14:43–46	22:47–48	18:2–3	

Tapahtuma	Matteus	Markus	Luukas	Johannes	Myöhempien aikojen ilmoitus
Kuulustelu Kaifaksen edessä	26:57	14:53	22:54, 66–71	18:24, 28	
Kuulustelu Pilatuksen edessä	27:2, 11–14	15:1–5	23:1–6	18:28–38	
Kuulustelu Herodeksen edessä			23:7–12		
Jeesusta ruoskitaan ja pilkataan	27:27–31	15:15–20		19:1–12	
Ristiinnaulitseminen	27:35–44	15:24–33	23:32–43	19:18–22	Hel. 14:20–27; 3. Nefi 8:5–22; 10:9
Ylösnoousemus	28:2–8	16:5–8	24:4–8		
Jeesus ilmestyy opetuslapsille		16:14	24:13–32, 36–51	20:19–23	
Jeesus ilmestyy Tuomaalle				20:24–29	
Taivaaseennouseminen		16:19–20	24:50–53		

